

BULLARIUM

ROMANUM

BULLARUM
DIPLOMATUM ET PRIVILEGIORUM
SANCTORUM ROMANORUM PONTIFICUM
TAURINENSIS EDITIO

LOCUPLETIOR FACTA

COLLECTIONE NOVISSIMA PLURIUM BREVIUM, EPISTOLARUM, DECRETORUM ACTORUMQUE S. SEDIS

A S. LEONE MAGNO USQUE AD PRAESENS

CURA ET STUDIO

COLLEGII ADLECTI ROMAE VIRORUM S. THEOLOGIAE ET Ss. CANONUM PERITORUM

QUAM

SS. D. N. PIUS PAPA IX

APOSTOLICA BENEDICTIONE EREXIT

AUSPICANTE

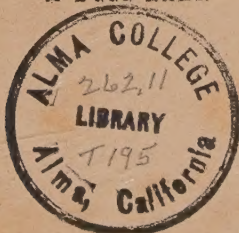
EMO AC REVMO DNO S. R. E. CARDINALI

ALOYSIO BILIO.

TOMUS XXII

BENEDICTUS XIII (ab an. MDCCXXIV ad an. MDCCXXIX).

AUGUSTAE TAURINORUM
A. VECCO ET SOCIIS EDITORIBUS
SUCCESS. SEBASTIANI FRANCO ET FILIORUM
M DCCC LXXI.

25412

LECTORI BENEVOLO

EDITORES TAURINENSES

S.

Tercentas, una minus, Benedicti PP. XIII Constitutiones, quotquot nempe huius Pontificis, partim in tomo XI editionis Mainardianae a pag. 279, partim in tomo XII per totum, recensuerat cl. Cocquelines, nos tribus vix mensibus elaboratas uno isto volumine commodius concinniusque collegimus. Posthac nonnisi ducentae et septem supra septuaginta Clementis XII Bullae nobis edendae supererunt, ut ad finem magnae Collectionis Cocquelinianae, quam nobis primum recudendam secundisque curis nostris adornandam proposueramus, feliciter perveniamus: quibus profecto imprimendis reliquum anni decurrentis quadrimestre satis superque erit, adeo ut adamussim id re ipsa adimpleamus, quod ante tres annos in praefatiuncula ad tomum XV verbo promisimus, antequam ad finem vergeret annus Reparatae Salutis MDCCCLXXI, nos totum opus Mainardianum viginti quatuor tomis editionis nostrae comprehensum daturos.

Hoc porro tum temporis tum operis nostri momento, dum priorem longissimi cursus metam iam iam feliciter arripimus, e re duximus fore, ut amicam quamdam cum subscriptoribus, iisdemque veris adiutoribus Editionis nostrae, tum eorum quae hucusque peregimus, tum eorum quae nobis adhuc peragenda restarent, rationem supputationemque ineamus.

Opus hocce, quod omni fere vi destitutum repereramus, cuius decem vix tomi decem annorum spatio interpolatim prodierant, quum illud Ecclesiae Catholicae apprime utile, Summoque Hierarchae Pio PP. IX acceptissimum esse noverimus, audacter nos quatuor ante annos¹ ulnis veluti nostris relevandum curisque nostris fovendum suscepimus, brevique duodecim tomis adauctum, eo tandem praeter omnium expectationem perduximus, ut iam sibi ipsi sufficiat; eruditis enim perspecta res est, Magnum Bullarium Romanum Mainardi-Cocquelinianum, cui intra quatuor menses certo certius coronidem imponemus, unum quoddam per se totum atque praecipuum constituere, cuius veluti additamenta habentur tum *Magni Bullarii Romani Continuatio* a Benedicto XIV et deinceps, tum ea, quam nos edere iam coepimus, nova diplomatum pontificiorum nunquam in Bullario Romano editorum *Appendix*.

Fidem itaque, quantum erat nostri, satis superque exsolvimus, illudque multum, quod ingentibus, quarum in dies necessum erat, expensis deerat, atque hucusque defuit prae inopia subscriptorum, aere nostro supplevimus. Ast nemo praesumat, nos per nos ipsos ad finem usque in opere

¹ Primus e nostro Typographeo tomus, totius collectionis xi, prodit xv kal. iulii anni MDCCCLXVII.

posse persistere. Iam saepe monuimus, catholicum opus nonnisi catholicis quodammodo iunctis viribus fore consummandum. Insuper verebamus, ne plerisque etiam illorum, qui ab initio huic editioni nomen suum dederunt, atque hucusque in fide manserunt, oneri essemus, dum coacte potius quam libenter volumina nostra forsitan accipiunt, pro iisque pretia persolvunt. Hisce de causis, ante duos menses, folio per nos apposite edito atque per orbem distributo, cui titulus *Specimen Editionis Taurinensis Magni Bullarii Romani* XVI iunii MDCCCLXXI, omnibus notum fecimus, pristinam obligationem pro priori tantummodo Operis nostri parte, quae ad finem properat, valituram; quoad alteram vero tertiamque partem, novam nos subscriptionem inituros.

Rogamus itaque obtestamurque quotquot editionem hanc nostram usque ad Pium IX perducere desiderant, ut quantocius, dum nos duo postrema prioris partis volumina paramus, ad nos, aut ad bibliopolas apud quos volumina nostra veni prostant, novas transmittant schedulas subscriptionis pro *Continuatione Magni Bullarii Romani*, vel pro *Appendice*, vel pro utraque, ut et nos, iis supputatis, si pares impensis, quae necesse sunt, eas invenerimus, accincti paratique operi absque ulla interruptione ac mora proseguendo inveniamur.

Haec semel innuisse sufficiat: ceterum favorem tuum, Lector benevole, expectamus. Vale.

Augustae Taurinorum, kal. septembris MDCCCLXXI.

A. VECCO ET SOCIJ.

INDICULUS

SS. PONTIFICUM CONSTITUTIONUM

QUAE IN TOMO XXII

EXTRA ORDINEM CHRONOLOGICUM VAGANTUR.

<i>Datum A. D.</i>		<i>Pag.</i>
	MARTINUS V.	
29 iunii	1419 Sincerae devotionis	558
	PAULUS IV.	
0 iulii	1557 Cum, sicut accepimus	411
6 iunii	1559 Cum aliàs, postquam	402
	PIUS V.	
12 iulii	1566 Romani Pontificis providentia	416
13 februarii	1567 Ad immarcessibile	413
	SIXTUS V.	
20 februarii	1589 Benignitas Apostolicae Sedis	231
	GREGORIUS XIV.	
5 aprilis	1591 Quam uberes et salutiferos fructus	419
	PAULUS V.	
4 aprilis	1612 In Apostolicae Sedis speculâ	421
	GREGORIUS XV.	
16 octobris	1621 In Apostolicae Sedis speculâ	423
8 novembris	1621 Aliàs, cum felicitis recordationis Paulo Papa V.	303
26 februarii	1622 Quoniam nemo	424
	URBANUS VIII.	
18 maii	1635 Circumspecta R. Pont.	612
30 maii	1639 Exponi nobis nuper fecit	233
	CLEMENS IX.	
6 octobris	1668 Ecclesiae catholicae	302
	INNOCENTIUS XI.	
22 martii	1687 Aliàs in causâ iurisdictionis	236
	CLEMENS XI.	
29 martii	1704 Emanarunt a Congregatione	368

ADVERTENTIA. Tabulam *novi ordinis* cum *ordine veteri* comparati omittimus, quia, unâ minimâ mutatione exceptâ, quam suo loco notavimus, alter alteri adamussim respondet.

INDEX

LECTIONUM VEL MENDOSARUM VEL DUBIARUM

EDITIONIS ROMANAE

QUIBUS OPPONUNTUR SINGULIS SINGULAE EMENDATIONES VEL LECTIONES

NOSTRAE EDITIONIS.

(Vide Adv. tom. xi pag. xii).

Edit. Rom. Main. Tom. xi.

Edit. Taur. Tom. xxii.

Pag. 279 b	linea 12 ult.	saluti	Pag. 1 b	linea 16	salutis
» 280 a	» 31	eo	» 2 a	» 4 ult.	ei
» 280 b	» 2	piissime	» 3 a	» 2	piissima
» 280 b	» 20	pergratum	» 3 a	» 23	pergratam
» 280 b	» 19 ult.	alii	» 3 b	» 17	aliis
» 280 b	» 18 ult.	miraculis per	» 3 b	» 18	miraculis
» 280 b	» 12 ult.	Et	» 3 b	» 25	Ei
» 280 b	» 11 ult.	agris	» 3 b	» 27	aegris
» 280 b	» 1 ult.	sub diu.	» 3 b	» 2 ult.	sub dio
» 281 a	» 5	Dei	» 4 a	» 6	Deo
» 281 a	» 5	sacram	» 4 a	» 6	sacrum
» 281 a	» 17	sacrum	» 4 a	» 19	sacrarum
» 281 a	» 33	eam	» 4 b	» 1	eamdem
» 281 a	» 34	ut	» 4 b	» 1	et
» 281 b	» 23	in eiusdem	» 5 a	» 10 ult.	eiusdem
» 281 b	» 6 ult.	munitae	» 5 b	» 4 ult.	munita
» 281 b	» 5 ult.	sicuti	» 5 b	» 2 ult.	sicubi
» 283 a	» 1 ult.	audiri	» 8 a	» 17 ult.	audire
» 284 a	» 23	thurificationis	» 9 b	» 8	thurificationes
» 284 b	» 30 ult.	collectae	» 10 b	» 23	collecta
» 287 b	» 31	sicuti	» 15 b	» 4	sicubi
» 289 a	» 2	accederent	» 17 a	» 17	accenderent
» 289 a	» 12	societati	» 17 a	» 14 ult.	sociati
» 289 a	» 40	md, xv kalendas	» 17 b	» 19	mdx, v kalendas
» 289 a	» 9 ult.	educat	» 18 a	» 2	educatur
» 289 b	» 20	consilio	» 18 a	» 9 ult.	consilium
» 290 a	» 8	posponeret. Urbs tota suscepit menses quatuor.	» 19 a	» 19	postponeret, Urbs tota suscepit. Menses quatuor
» 290 b	» 20 ult.	missa	» 20 b	» 23	missam
» 291 a	» 22 ult.	missa	» 21 b	» 15	missam
» 291 b	» 16	munitae	» 22 a	» 15	munita

Pag. 291 b	linea 17	sicuti	Pag. 22 a	» 17	sicubi
» 293 b	» 12	iterum	» 25 a	» 5	iturum
» 294 b	» 29 ult.	episcopo	» 27 a	» 16 ult.	episcopio
» 297 b	» 7	accederet	» 31 b	» 15 ult.	accenderet
» 298 b	» 11	et quae	» 33 b	» 18	atque
» 299 a	» 36	sicuti	» 34 b	» 4 ult.	sicubi
» 301 a	» 2	lethales	» 37 b	» 1	lethalis
» 301 b	» 9 ult.	maxime	» 39 a	» 23	maximā
» 304 a	» 2	patefactis	» 42 a	» 16 ult.	patratis (?)
» 317 a	» 29 ult.	sit	» 50 b	» 9 ult.	dignata sit
» 317 b	» 7	impendere	» 51 a	» 10 ult.	impendimus
» 319 b	» 33 ult.	privilegia	» 53 a	» 18 ult.	privilegia huiusmodi
» 320 a	» 19	pariter	» 54 a	» 1	caelestia pariter
» 321 a	» 23 ult.	nostris	» 55 a	» 15	nostis
» 324 b	» 27 ult.	ceterique	» 61 b	» 1 ult.	ceterisque
» 325 a	» 8	illisque	» 62 a	» 5 ult.	illis, inquam,
» 325 b	» 4	ea	» 63 a	» 16 ult.	ut eae
» 326 a	» 24	inveniatur	» 64 b	» 3	investiatur
» 331 a	» 22	addixerit	» 73 a	» 19	addixerint
» 331 a	» 25 ult.	tum ex regulari coetu . .	» 73 a	» 14 ult.	tum ex clero saeculari, tum ex regulari coetu
» 331 a	» 5	sub	» 73 b	» 9	sive
» 331 b	» 37	et quae	» 74 a	» 4	atque
» 332 a	» 27	plures	» 74 b	» 22	pluries
» 334 a	» 11 ult.	existant	» 79 a	» 4 ult.	existunt
» 336 b	» 9	persolveret	» 82 a	» 1 ult.	persolverat
» 336 b	» 21	largitor	» 82 b	» 15	largitor
» 336 b	» 27	eodem	» 82 b	» 23	eidem
» 336 b	» 27	praedecessore	» 82 b	» 23	praedecessori
» 336 b	» 42	fuerat, uti	» 83 a	» 1	uti
» 339 a	» 11	ex	» 87 a	» 4	et
» 339 a	» 13	Motu	» 87 a	» 7	motus
» 339 a	» 15	directioni	» 87 a	» 9	. . . (?)
» 339 a	» 21 ult.	Clementem VIII	» 87 b	» 8	Clementem VII
» 339 a	» 20 ult.	substitutione	» 87 b	» 10	substitutione
» 339 b	» 18	obtinebat eius in hac parte	» 88 a	» 10	obtinebat, in hac parte
» 339 b	» 38	debitis	» 88 a	» 9 ult.	debitae
» 340 a	» 15	et	» 89 a	» 1	et alias
» 340 a	» 17 ult.	nec	» 89 b	» 3	ne
» 340 a	» 12 ult.	intromittere	» 89 b	» 9	intromitterent
» 340 a	» 9 ult.	alias	» 89 b	» 13	alios
» 341 a	» 14 ult.	nostris	» 91 a	» 9 ult.	nostri
» 342 b	» 11	huiusmodi	» 92 a	» 5	huiusmodi dignitate
» 347 a	» 12 ult.	perennet	» 97 b	» 10	perennent
» 349 a	» 14 ult.	pervenerunt	» 98 b	» 4 ult.	pervenerint
» 349 a	» 6 ult.	asportasse	» 99 a	» 5	asportans
» 356 a	» 27 ult.	tradentium	» 100 b	» 15	tendentium
» 357 a	» 16 ult.	accepimus	» 102 b	» 1	accepimus, et
» 358 a	» 27	quos	» 104 a	» 1	quas
» 358 a	» 32	conservatorum	» 104 a	» 6	conservatorem
» 358 a	» 20 ult.	indulgeri, ac indultum .	» 104 a	» 16 ult.	indulgeri, indultum
» 358 b	» 20 ult.	et ut	» 105 a	» 8	ut
» 359 a	» 2	praedicti	» 105 a	» 6	a praedicti
» 359 a	» 36	et	» 105 b	» 10 ult.	in
» 359 b	» 20	ullatenus	» 106 b	» 10	nullatenus
» 360 a	» 2	et	» 107 a	» 10	ea
» 360 b	» 30 ult.	quoad	» 108 b	» 1	apud
» 360 b	» 29 ult.	quibus	» 108 b	» 2	quibusvis

Pag. 361 b linea 29	probastis	Pag. 110 a linea 17	probatis
» 361 b » 32	fructuum	» 110 a » 21	fructum
» 361 b » 17 ult.	Concilio	» 110 b » 3	consilio
» 361 b » 11 ult.	ac veritate	» 110 b » 8	vi ac veritate
» 361 b » 8 ult.	coniunctae	» 110 b » 12	convictae
» 362 a » 15	Dilecti filii	» 111 a » 2 ult.	(nota) Sicut angeli
» 362 a » 18	decurrere	» 111 a » 4	decurrere
» 362 a » 35	edicere	» 111 a » 23	ediscere
» 362 a » 40	intellectum	» 111 a » 7 ult.	intellectu
» 362 b » 30	ad	» 112 a » 15	ac
» 362 b » 27 ult.	consuetudinem	» 112 a » 8 ult.	consuetudines
» 363 a » 22	hinc	» 113 a » 1	hic
» 363 b » 21	earumdem	» 113 b » 6 ult.	eorumdem
» 364 b » 16	et quod	» 115 b » 22	eo quod
» 366 a » 3	universalibus	» 118 a » 16 ult.	in universalibus
» 366 b » 33	ac illis	» 119 b » 22	ac ab illis
» 367 a » 10	archiepiscopi	» 120 a » 19	archiepiscopis
» 373 a » 23 ult.	definitorum	» 121 b » 8 ult.	definitorium
» 374 a » 26 ult.	monasteriis	» 123 b » 7	in monasteriis
» 375 b » 3 ult.	intercedit	» 126 a » 17 ult.	intercedit
» 376 b » 17 ult.	in	» 127 b » 14 ult.	cum
» 378 b » 8	adductis	» 130 a » 1	adducti
» 378 b » 27	praedictam	» 130 a » 22	praedictarum
» 379 a » 20	detegunt	» 131 a » 6	degunt
» 381 a » 29 ult.	profligatione	» 134 b » 19	profligationem
» 381 a » 21 ult.	baiulatus	» 134 b » 26	baiulivatus
» 384 a » 13	illique	» 135 a » 3 ult.	illisque
» 384 b » 27 ult.	ad	» 136 b » 17	ab
» 384 b » 9 ult.	alibi	» 136 b » 6 ult.	nullibi
» 385 a » 5	acceptas	» 137 a » 11	exceptas
» 389 b » 1	mirabiliter	» 138 a » 4 ult.	miserabiliter
» 390 a » 6	In supra	» 139 b » 17 ult.	In supremo
» 390 a » 6 ult.	in	» 140 a » 17	id
» 391 b » 22	seriem	» 142 a » 15 ult.	serie
» 391 b » 12 ult.	vitae et collegialiter	» 142 b » 15 ult.	vitae collegialiter
» 392 a » 32 ult.	etiam	» 143 b » 2	aut etiam
» 394 a » 11	complecten	» 146 b » 7 ult.	Complutensi (?)
» 394 a » 24	nobis	» 147 a » 9	Cum nobis
» 394 a » 25	a scholis	» 147 a » 10	scholis
» 394 a » 25	ex doctrinā	» 147 a » 11	a doctrinā
» 394 b » 5 ult.	apostolum	» 148 a » 18 ult.	apostolorum
» 395 b » 1	plurimum	» 149 a » 26	plurium
» 395 b » 30 ult.	vitam	» 149 b » 16 ult.	viam
» 398 a » 22	ut	» 153 b » 8 ult.	aut
» 398 b » 31	constet	» 154 b » 4 ult.	constat
» 398 b » 32	emanavit	» 154 b » 3 ult.	emanaverit
» 398 b » 13 ult.	volumus	» 155 a » 14 ult.	nolumus
» 398 b » 12 ult.	urgeret	» 155 a » 13 ult.	vergeret
» 400 b » 19	sit	» 158 a » 8 ult.	fuit
» 400 b » 7 ult.	clericali	» 159 a » 1	laicali
» 401 b » 24 ult.	studemus	» 160 b » 5	studeamus
» 403 b » 11 ult.	praefectus	» 164 a » 8	praefecti
» 405 b » 6	ad se	» 166 b » 12 ult.	ab se
» 406 b » 23 ult.	aliis	» 169 a » 4	aliās
» 409 a » 27 ult.	absolutos	» 173 a » 1 ult.	absolutas
» 409 b » 40	forma	» 174 a » 23	forma servanda foret
» 409 b » 40	tenore	» 174 a » 23	tenores
» 409 b » 1 ult.	scientiam	» 174 b » 13	scientiā

Edit. Rom. Main. Tom. XI.

Pag.	410 a	linea 23	ult. baiulatibus
»	410 a	» 14	praestare
»	411 a	» 7	antedictos
»	411 a	» 36	Congregationi
»	411 a	» 38	Congregationi
»	411 a	» 10	ult. reddituum
»	411 a	» 9	ult. recta
»	413 a	» 9	occasionum
»	413 b	» 25	notari
»	414 a	» 22	ult. ignorantiam
»	416 a	» 25	ult. 19
»	416 a	» 1	ult. diecisette
»	416 b	» 11	proponere
»	417 b	» 21	ult. sacrarum
»	419 a	» 22	ult. irrogetur
»	419 a	» 6	ult. facti
»	419 b	» 10	tam
»	419 b	» 32	VIII
»	421 a	» 27	obsequentes
»	421 b	» 22	possint
»	422 b	» 31	partis
»	422 b	» 14	ult. quo
»	423 a	» 14	praesentetur
»	423 a	» 16	meliori
»	423 a	» 29	ult. quantitati
»	423 a	» 28	ult. valori
»	423 a	» 5	ult. rationabilis
»	423 a	» 4	ult. talis
»	423 b	» 24	ult. visitationum
»	423 b	» 9	ult. vocati
»	423 b	» 3	ult. collegiis
»	424 b	» 15	anno I

Edit. Taur. Tom. XXI.

Pag.	175 a	linea 16	ult. baiulivatus
»	175 b	» 18	ult. portare (?)
»	176 b	» 10	per antedictos
»	176 b	» 1	ult. Congregationis
»	177 a	» 2	Congregationis
»	177 a	» 13	ult. reddituum
»	177 a	» 12	ult. recto
»	180 a	» 19	ult. occasionem
»	181 a	» 5	ult. vocari
»	182 b	» 10	ignorantia
»	186 a	» 6	18
»	186 a	» 11	ult. dieciotto
»	186 a	» 2	ult. proponere tre
»	188 a	» 15	sacrorum
»	189 a	» 26	irrogaretur
»	189 b	» 1	fassi
»	189 b	» 19	iam
»	190 a	» 4	VII
»	192 b	» 20	obsequens
»	193 b	» 7	possit
»	195 b	» 2	paris
»	195 b	» 17	ult. qua
»	196 a	» 16	praesentetur
»	196 a	» 18	melioris
»	196 a	» 5	quantitatis
»	196 b	» 6	valoris
»	196 b	» 8	ult. rationabili
»	196 b	» 7	ult. tali
»	197 b	» 9	visitationem
»	197 b	» 16	ult. vocatis
»	197 b	» 9	ult. conciliis
»	198 a	» 8	ult. anno II

Edit. Rom. Main. Tom. XII.

Pag.	2 a	linea 32	emersit
»	2 b	» 13	ult. indicio
»	5 b	» 22	ult. in sacrâ Rituum Congregatione benigne
»	5 b	» 13	ult. Cum
»	6 a	» 24	ult. digna est
»	6 b	» 5	vel studiorum
»	7 a	» 3	constabilimus
»	7 a	» 27	ult. domos
»	7 b	» 2	praedictus
»	8 b	» 27	ult. promerita
»	8 b	» 22	ult. aedificia
»	8 b	» 18	ult. omnibusque et singulis praemissis nobis ut praefertur expositis
»	8 b	» 9	ult. ut
»	9 a	» 31	concathedralis
»	9 b	» 8	in eorum
»	10 b	» 30	ult. quae tollendis
»	11 b	» 18	seu
»	11 b	» 24	ut

Pag.	199 b	linea 13	ult. emergerit
»	201 a	» 11	indicia
»	206 a	» 11	ult. in sacrâ Rituum Congregatione relatis, eadem S. Congregatio benigne
»	206 a	» 1	ult. Cum autem
»	207 a	» 11	dignata est
»	207 b	» 8	vel particularium studiorum
»	208 a	» 6	ult. constabiliamus
»	208 b	» 1	ult. domus
»	209 a	» 13	ult. praedictas
»	211 b	» 9	quem pro meritis
»	211 b	» 16	aedificari
»	211 b	» 20	omniaque et singula praemissa, nobis ut praefertur exposita
»	211 b	» 9	ult. ac
»	212 a	» 8	ult. concathedralem
»	213 a	» 4	tam in eorum
»	215 a	» 15	quae pro tollendis
»	216 b	» 13	sed
»	216 b	» 21	aut

Pag.	12 b linea 25	earumdem
»	12 b (nota ad rub.) 24 ult. 26 iulii	
»	13 a » 8	libertatis
»	13 a » 10	uberiores
»	13 b » 29 ult.	eosque
»	14 a » 16	concessa
»	14 a » 33	fratres et personae . . .
»	14 a » 37	regularium
»	14 a » 12 ult.	procuratoris generalis . .
»	14 b » 20	subventione
»	14 b » 19	manutentione
»	14 b » 32 ult.	possident
»	15 a » 6 ult.	concessa fuissent
»	16 a » 24	pro illorum
»	16 a » 34	possit
»	17 b » 38 ult.	eorumque alio
»	17 b » 2 ult.	in eisdem praesentibus .
»	18 a » 32	praedictorum
»	18 a » 33	aliorumque
»	18 a » 1 ult.	speciali
»	18 b » 7 ult.	aperitionis
»	19 b » 23	illustraverunt
»	19 b » 22 ult.	praedicti
»	20 a » 1	religionis
»	20 a » 27	intercedit
»	20 a » 3 ult.	ecclesiae
»	20 b » 2	nostris
»	20 b » 22	aliis
»	20 b » 14 ult.	alias
»	20 b » 13 ult.	existenti
»	20 b » 12 ult.	expositum fuit
»	21 a » 28 ult.	decernentes
»	21 a » 1 ult.	et
»	22 b » 21	illisque
»	23 a » 19 ult.	pari
»	23 b » 17	abbatibus
»	25 a » 12 ult.	erectio
»	25 b » 8	vobis
»	26 a » 23 ult. 23	
»	26 b » 23	is
»	26 b » 19 ult.	ex
»	27 b » 29	divinarum
»	27 b » 17 ult.	intentionis nostrae . . .
»	27 b » 16 ult.	quilibet
»	28 a » 11	unquam
»	28 a » 38 ult.	statutum
»	28 a » 19 ult.	nostris
»	28 a » 11 ult.	roboratis
»	28 b » 5	per quascumque
»	28 b » 37	iunii
»	30 a » 19	parochiales
»	30 a » 28	convertendum
»	30 a » 28	dicti
»	30 a » 41	et causā in patribus inter
»	30 b » 13	nullo
»	31 a » 38	deficientiam
»	31 a » 15 ult.	illasque

Pag.	218 b linea 3	ut earumdem
»	218 b (nota) 2 ult.	21 iulii
»	219 a » 11	liberalitatis
»	219 a » 14	uberiores fructus
»	219 b » 6	eisque
»	221 a » 5	concessa fuissent
»	221 a » 11 ult.	fratresque et personas
»	221 a » 7 ult.	regularem
»	221 b » 19	procuratoribus generalibus
»	222 a » 13	subventiones
»	222 a » 12	manutitioni
»	222 a » 9 ult.	possidet
»	223 b » 14	concessa fuissent) concessa esse et fore
»	224 b » 3 ult.	ac pro illorum
»	225 a » 10	possint
»	227 b » 13 ult.	eorumque aliquo
»	228 a » 15 ult.	in eisdem de praesentibus
»	228 b » 25	praedictarum
»	228 b » 26	aliarumque
»	229 a » 19 ult.	specialiter
»	230 a » 5	aperitione
»	231 a » 7 ult.	illustraverint
»	231 b » 16	praepediti
»	232 a » 1	pro religionis
»	232 a » 13 ult.	accedit
»	232 b » 7 ult.	ecclesias
»	232 b » 2 ult.	nostrae
»	233 a » 22	alias
»	233 b » 18	cum alias
»	233 b » 20	existentis
»	233 b » 21	expositum fuerit
»	234 a » 5 ult.	decernens
»	234 b » 18 ult.	ut
»	236 b » 9 ult.	illique
»	238 a » 15	parati
»	238 b » 12	abbatialis
»	241 b » 9 ult.	electio
»	242 a » 11	vos
»	243 a » 4 ult.	13
»	244 a » 4	iis
»	244 a » 5 ult.	sex
»	245 b » 2 ult.	diurnarum
»	246 a » 15 ult.	intentio nostra
»	246 a » 14 ult.	quodlibet
»	246 b » 18	quemquam
»	247 a » 1	statum
»	247 a » 19 ult.	nostrā
»	247 a » 10 ult.	roboratis statutis
»	247 b » 9	aut per quascumque
»	248 a » 2	septembris
»	250 a » 7 ult.	parochialis
»	250 b » 5	convertissent
»	250 b » 5	rectoribus dicti
»	250 b » 21	et causā inter
»	251 a » 17 ult.	nullā
»	252 b » 7	deficientium
»	252 b » 13 ult.	illiusque

Pag.	31 a	linea	8 ult. annis ¹
»	31 a	»	8 ult. paschalis
»	31 b	»	35 ult. permissa
»	31 b	»	4 ult. ea
»	32 a	»	9 clausula
»	32 b	»	24 excogitationis
»	32 b	»	40 dispendiorum
»	32 b	»	12 ult. administrationi
»	33 a	»	1 praesenti
»	34 a	»	5 impediri
»	34 a	»	6 ipsi
»	34 a	»	10 dispensare
»	34 a	»	36 ult. hospitalitatis.. exercenda
»	34 a	»	7 ult. faciendis
»	34 b	»	14 ult. moram
»	35 a	»	33 hospitalium
»	35 a	»	7 ult. quo
»	35 a	»	5 ult. nec
»	35 a	»	3 ult. occurrat
»	35 b	»	24 ult. et
»	35 b	»	15 ult. habeant
»	36 a	»	12 omnipotentis
»	36 a	»	21 necessarium
»	36 b	»	5 ult. dictae
»	38 a	»	10 se iuvare
»	40 a	»	16 ult. arbitramur
»	40 b	»	27 laudabili
»	40 b	»	33 populiue
»	41 a	»	14 et plane
»	41 a	»	16 senatorum
»	41 a	»	28 tamen
»	41 a	»	28 alterius
»	41 a	»	34 alia
»	41 b	»	7 ult. ne
»	43 a	»	17 excepto
»	43 a	»	31 ult. praeposito
»	43 a	»	5 ult. suffragari
»	43 b	»	12 ult. necessarioque
»	44 a	»	19 ult. illorumque
»	44 b	»	30 ult. pastorum
»	45 a	»	33 ult. sufficit
»	46 a	»	12 frumenti
»	46 a	»	17 His dubiis aequas resolu- tiones
»	46 a	»	17 bonorum
»	46 b	»	20 violari
»	47 a	»	17 ut omnibus
»	47 a	»	23 ult. mores
»	47 a	»	22 ult. assequendo
»	47 a	»	18 ult. manum
»	47 b	»	5 huiusmodi
»	47 b	»	12 et cautionem etiam susci- piendorum et exigen- dorum
»	47 b	»	20 de qualibet re

Pag.	252 b	linea	6 ult. anni
»	252 b	»	5 ult. paschali
»	253 b	»	1 praemissa
»	253 b	»	6 ult. eis
»	254 a	»	9 regula
»	255 a	»	19 excogitationes
»	255 a	»	8 ult. stipendiorum
»	255 b	»	10 administrationis
»	255 b	»	22 praedicti
»	257 b	»	9 impedire
»	257 b	»	10 ipsis
»	257 b	»	16 dispensari
»	258 a	»	1 hospitalitatis officiis... e- xercendis
»	258 a	»	8 ult. faciendas
»	259 a	»	20 moras
»	259 b	»	15 ult. et hospitalium
»	260 a	»	23 quod
»	260 a	»	25 ne
»	260 a	»	27 occurrit
»	260 b	»	3 ult. ut
»	261 a	»	8 habebant
»	262 a	»	11 ult. omnipotentis gloriam
»	262 b	»	1 necessarium
»	263 a	»	2 dicatae
»	265 a	»	7 se iuvare quemquam
»	269 a	»	15 arbitrabitur
»	269 b	»	16 ult. laudabilis
»	269 b	»	11 ult. suo populiue
»	270 a	»	1 ult. et eo plane
»	270 b	»	3 senatorem
»	270 b	»	17 tantum
»	270 b	»	18 alternis
»	270 b	»	25 aliae
»	272 a	»	10 nec
»	274 a	»	23 excepta
»	274 b	»	6 praeposito et
»	274 b	»	5 ult. suffragantibus
»	275 b	»	20 ult. necessariamque
»	276 b	»	11 illarumque
»	277 a	»	14 ult. pastorem
»	278 a	»	20 sufficit
»	279 b	»	23 frumento
»	279 b	»	13 ult. His dubiis
»	279 b	»	12 ult. bonum
»	280 b	»	14 ult. viliori
»	280 b	»	22 ut in omnibus
»	280 a	»	14 moras
»	282 a	»	16 assequendo congruunt
»	282 a	»	21 magnum
»	282 b	»	6 quod huiusmodi
»	282 b	»	15 et cautionum etiam su- scipiendarum et exigen- darum
»	282 b	»	25 de qua libere

¹ Sed etiam ed. Main. legit anni.

Pag. 48 a linea 27 ult. pro	Pag. 283 a linea 5 quae pro
» 48 b » 5 etiamsi	» 283 a » 1 ult. quibus omnibus et singulis, etiamsi
» 49 b » 31 ult. eorumque	» 286 b » 10 earumque
» 50 a » 9 ut	» 287 a » 10 et
» 50 a » 34 atque	» 287 a » 5 ult. eique
» 50 b » 1 revocamus	» 287 b » 5 ult. renovamus
» 50 b » 32 alias	» 288 a » 10 ult. aliis
» 50 b » 39 Hispaniis	» 288 a » 2 ult. pro Hispaniis
» 51 a » 7 ult. assignare, ac valeat	» 289 b » 19 assignare valeat
» 51 b » 6 congruerit	» 289 b » 8 ult. censuerit
» 51 b » 9 animadvertit	» 289 b » 5 ult. animadverterit
» 51 b » 9 aut.	» 289 b » 4 ult. ut
» 51 b » 13 poterit	» 290 a » 7 possit
» 52 a » 28 Clemens VIII	» 291 a » 13 Clemens VII
» 52 a » 31 1584	» 291 a » 17 1534
» 52 a » 29 ult. 1588	» 291 a » 12 ult. 1638
» 52 a » 8 tutos	» 291 b » 3 totos (?)
» 52 a » 17 ult. ac	» 291 b » 5 ab
» 52 a » 11 ult. Tertii Ordinis	» 291 b » 11 Tertii Ordines (?)
» 53 a » 14 non permittentes	» 292 b » 10 ult. non permittens
» 53 a » 32 ult. nostri	» 293 a » 21 nostri de unâ
» 55 b » 12 ult. licet	» 294 b » 8 licet iuxta
» 56 b » 12 eorumque	» 295 b » 16 ult. earumque
» 57 b » 8 ult. antecessorum nostrorum	» 298 a » 14 ult. antecessorem nostrum
» 57 b » 4 ult. aedium	» 298 a » 10 ult. aedium
» 58 a » 6 iudicii	» 298 b » 1 iudiciis
» 58 a » 22 causâ dilationis	» 298 b » 22 causâ dilatationis
» 58 a » 29 ult. cogatur	» 299 a » 1 cogantur
» 58 a » 22 ult. et ad duobus	» 299 a » 9 et a duobus
» 59 b » 28 traduntur	» 301 b » 6 tradantur
» 59 b » 26 ult. assignantur	» 301 b » 18 ult. assignentur
» 60 a » 25 testamentorum	» 302 a » 2 ult. testatorum
» 60 a » 26 et ultimis	» 302 a » 1 ult. ultimis
» 60 b » 1 stabilita	» 303 a » 2 illibata
» 61 a » 35 caveatur	» 301 a » 5 ult. cavetur
» 61 b » 34 quod fidelium	» 305 a » 12 ult. fidelium
» 62 a » 13 earundem	» 306 a » 1 ut earundem
» 62 a » 32 ult. ea quae	» 306 a » 14 ea quae
» 62 b » 20 ult. concederet	» 307 a » 13 ult. concedi peteret
» 62 b » 2 ult. alumnus	» 307 b » 9 alumnis
» 64 a » 31 facientes	» 309 b » 18 facientibus
» 64 a » 42 ipsis	» 309 b » 9 ult. quae adhiberetur ipsis
» 65 a » 28 ult. regularium	» 311 b » 19 regularium praepositoru
» 65 a » 24 ult. Augustinum	» 311 b » 24 Augustum
» 66 a » 26 ult. praedictis	» 313 a » 1 ult. pluribus
» 66 a » 20 ult. concessa	» 313 b » 8 concessa fuerunt
» 66 a » 7 ult. illisque	» 313 b » 24 illisque
» 66 a » 5 ult. ulterius	» 313 b » 26 alterius
» 68 a » 28 exequatur	» 316 b » 9 ult. exequantur
» 68 b » 16 ult. religiosorum	» 318 a » 6 religionem
» 69 a » 3 adegerint	» 318 a » 14 ult. id egerint
» 69 b » 23 edicta Congregatione	» 319 a » 2 ult. edicta pro Congregatione
» 71 a » 30 ult. Ordinibus	» 322 a » 14 ult. Ordinum
» 71 a » 28 ult. roboratis	» 322 a » 12 ult. roboratis statutis
» 71 b » 3 ult. maturae	» 323 b » 6 mutuae

Pag.	73 a	linea 34	recognitiones
»	73 b	» 7	factae
»	73 b	» 20 ult.	consensu
»	74 a	» 15	ac universalibus
»	74 b	» 32 ult.	capitulum
»	74 b	» 21 ult.	missa
»	74 b	» 8 ult.	divini
»	74 b	» 7 ult.	illis
»	75 b	» 36 ult.	forent
»	75 b	» 15 ult.	datae
»	76 b	» 4 ult.	tolleretur
»	77 a	» 17	omnimoda
»	77 a	» 30	abdicatam
»	77 b	» 23	ipsius vicarii, eiusque... successorum
»	79 a	» 15 ult.	interesse eiusdem Came- rae
»	79 a	» 11 ult.	aliisque quibus
»	80 a	» 2 ult.	eius
»	81 a	» 8	contemplandae
»	81 a	» 28 ult.	coniuncti
»	81 b	» 1	utriusque
»	81 b	» 26 ult.	in quo
»	82 a	» 28	ad terminos iuris
»	82 a	» 36	semper
»	82 a	» 18 ult.	nonnullorum
»	83 b	» 25	excipiendos
»	83 b	» 27 ult.	approbato
»	88 b	» 11 ult.	iniungimus
»	89 a	» 19 ult.	quodque
»	89 b	» 2	ut quandocumque
»	89 b	» 20	in
»	89 b	» 23 ult.	nostrum
»	90 a	» 16 ult.	docendi
»	90 b	» 2	illosque
»	91 a	» 12	festi
»	92 a	» 11	Operariorum
»	92 a	» 15	contingit
»	93 a	» 8 ult.	et apostolicas
»	94 a	» 5	quo ad eius
»	94 a	» 19	aut
»	95 a	» 10	infigendis
»	95 a	» 31	eiusdem Ordinis
»	95 b	» 15	Pauli
»	95 b	» 30	ab
»	96 a	» 19 ult.	Ecclesia
»	96 a	» 13 ult.	opportune
»	96 b	» 16 ult.	sub quo
»	96 b	» 9 ult.	fratrum
»	97 a	» 9	demandare
»	97 b	» 16	ullo nunquam
»	98 a	» 16	ullum
»	98 a	» 22	concilio

Pag.	325 b	linea 17	recognitionem
»	326 a	» 10 ult.	facta
»	326 b	» 1 ult.	consensus
»	327 a	» 6 ult.	ac in universalibus
»	328 b	» 14	capitulum et canonici
»	328 b	» 17 ult.	missam
»	329 a	» 1	divinus
»	329 a	» 1	in illis
»	330 a	» 5 ult.	foret
»	330 b	» 22	datâ
»	332 b	» 13	tollerentur
»	332 b	» 8 ult.	omnimodam
»	333 a	» 8	abdicatam
»	333 b	» 8 ult.	ipsi vicario eiusque... successoribus
»	337 a	» 7	interesse, Camerae Apo- stolicae concernentibus, in archivio eiusdem Ca- merae
»	337 a	» 12	aliisque quibusvis
»	339 a	» 3	eorum
»	339 b	» 1 ult.	contemplanda
»	340 a	» 4 ult.	coniunctis
»	340 b	» 15 ult.	utrisque
»	341 a	» 7 ult.	inque
»	342 a	» 11	ad terminos iuris reduci, aut adversus illa quod- cumque iuris
»	342 a	» 20	sed semper
»	342 a	» 2 ult.	semper nonnullorum
»	344 b	» 19 ult.	excipiendas
»	345 a	» 4	approbati
»	350 b	» 21	adiungimus
»	351 b	» 6	quotque
»	351 b	» 13 ult.	ut quandocumque eligen- di erunt
»	352 a	» 10	ut
»	352 a	» 1 ult.	nostrorum
»	353 a	» 3 ult.	docendis
»	353 b	» 20	illisque
»	354 b	» 20	festis
»	356 a	» 2 ult.	Piorum Operariorum
»	356 b	» 5	contigit
»	358 b	» 12	per apostolicas
»	359 b	» 4	quo ab eis
»	359 b	» 20	ut
»	361 a	» 11	infigendis
»	361 a	» 8 ult.	eisdem Ordini
»	362 a	» 8	Paulo
»	362 a	» 15 ult.	pro
»	363 a	» 14	Ecclesiae
»	363 a	» 21	opportuni
»	364 a	» 18	sub qua
»	364 a	» 25	fratres
»	364 b	» 4	demandata
»	365 b	» 7	nullo unquam
»	366 b	» 2	unum
»	366 b	» 9	in concilio

<i>Pag.</i> 100 <i>b</i> linea 7	de eo	<i>Pag.</i> 370 <i>b</i> linea 10 <i>ult.</i> Deo	
» 100 <i>b</i> » 25 <i>ult.</i> curae		» 371 <i>a</i> » 20 <i>ult.</i> cura	
» 102 <i>b</i> » 3	revocare possis	» 374 <i>a</i> » 19 <i>ult.</i> revocari possit	
» 102 <i>b</i> » 15	perspectu	» 374 <i>a</i> » 5 <i>ult.</i> perspecta	
» 103 <i>a</i> » 19 <i>ult.</i> renovato		» 375 <i>b</i> » 15 <i>ult.</i> revocato	
» 103 <i>b</i> » 6 <i>ult.</i> et universalibus		» 376 <i>a</i> » 11 <i>ult.</i> et in universalibus	
» 104 <i>a</i> » 6	sine quibus eorum	» 377 <i>a</i> » 13	sine qua eos eorum
» 106 <i>a</i> » 9	possint	» 380 <i>b</i> » 14 <i>ult.</i> possit	
» 106 <i>a</i> » 14	incompatibili	» 380 <i>b</i> » 8 <i>ult.</i> incompatible	
» 106 <i>a</i> » 7 <i>ult.</i> sicut dicti		» 381 <i>a</i> » 18 <i>ult.</i> sicut accepimus, dicti	
» 106 <i>a</i> » 2 <i>ult.</i> cum nos confirmaverimus		» 382 <i>a</i> » 13	cum nos eam confirmave- rimus
» 107 <i>a</i> » 11	ac	» 382 <i>a</i> » 11 <i>ult.</i> ut	
» 107 <i>a</i> » 32	indulgeri	» 382 <i>b</i> » 14	indulgere
» 108 <i>b</i> » 25 <i>ult.</i> consecrati		» 385 <i>a</i> » 21	consequi
» 109 <i>b</i> » 27	ille	» 386 <i>b</i> » 1 <i>ult.</i> illas	
» 110 <i>b</i> » 29 <i>ult.</i> existentes		» 389 <i>a</i> » 3	existentium
» 110 <i>b</i> » 21 <i>ult.</i> existentes		» 389 <i>a</i> » 13	existentibus
» 110 <i>b</i> » 7 <i>ult.</i> quamcumque litem . . . pen- dentem		» 389 <i>a</i> » 10 <i>ult.</i> quamcumque lite . . . pen- dente	
» 111 <i>b</i> » 13	censuerint	» 390 <i>a</i> » 1 <i>ult.</i> censuerit	
» 112 <i>a</i> » 30 <i>ult.</i> consultoribus		» 391 <i>b</i> » 17	unius e consultoribus
» 113 <i>b</i> » 26	inferi	» 394 <i>a</i> » 19	inseri
» 113 <i>b</i> » 8 <i>ult.</i> redditum		» 394 <i>b</i> » 1	reddituum
» 114 <i>a</i> » 6	aliis	» 394 <i>b</i> » 14	alius
» 114 <i>b</i> » 6	paris	» 395 <i>a</i> » 26	paria
» 114 <i>b</i> » 27	seminarium	» 395 <i>a</i> » 1 <i>ult.</i> saecularium	
» 115 <i>b</i> » 24 <i>ult.</i> ex		» 397 <i>a</i> » 25	et
» 115 <i>b</i> » 7 <i>ult.</i> personaliter		» 397 <i>b</i> » 3	personaliter peragendam
» 116 <i>b</i> » 34 <i>ult.</i> nuncupati		» 398 <i>b</i> » 3 <i>ult.</i> nuncupatae	
» 117 <i>a</i> » 3	electione	» 399 <i>a</i> » 3 <i>ult.</i> in electione	
» 117 <i>a</i> » 21	inserto	» 399 <i>b</i> » 19	inserto haberi volumus
» 117 <i>a</i> » 30	ipse	» 399 <i>b</i> » 14 <i>ult.</i> et ipse	
» 117 <i>a</i> » 31	observantiae	» 399 <i>b</i> » 12 <i>ult.</i> observantia	
» 117 <i>b</i> » 29	et quod si	» 400 <i>b</i> » 24	et si
» 117 <i>b</i> » 6 <i>ult.</i> monasteriis		» 401 <i>a</i> » 24	monasterii
» 118 <i>a</i> » 34 <i>ult.</i> sed quam		» 401 <i>b</i> » 18	Sed quum
» 118 <i>a</i> » 33 <i>ult.</i> sanctiori		» 401 <i>b</i> » 19	sanctior
» 120 <i>b</i> » 6 <i>ult.</i> decreverint		» 403 <i>a</i> » 21	decreverimus
» 121 <i>a</i> » 5	viventium	» 403 <i>a</i> » 11 <i>ult.</i> viventes	
» 121 <i>a</i> » 12 <i>ult.</i> fuissent expressa et nobis ac illis specialiter . . .		» 404 <i>a</i> » 9	fuissent nobis et illis ex- presse et specialiter
» 121 <i>b</i> » 10	cum devotione	» 404 <i>a</i> » 4 <i>ult.</i> cum distinctione	
» 121 <i>b</i> » 11	symbolorum	» 404 <i>a</i> » 3 <i>ult.</i> symbolum	
» 121 <i>b</i> » 14	recitandis	» 404 <i>b</i> » 2	recitando
» 121 <i>b</i> » 27	regulares, a nobis . . .	» 404 <i>b</i> » 17	regulares, alias tamen ap- probati ab Ordinariis, a nobis
» 121 <i>b</i> » 28	ut	» 404 <i>b</i> » 19	aut
» 121 <i>b</i> » 34	et ego beatorum	» 404 <i>b</i> » 25	et ego auctoritate ipsius et beatorum ¹
» 121 <i>b</i> » 42	et per alias	» 404 <i>b</i> » 2 <i>ult.</i> per alias	
» 121 <i>b</i> » 17 <i>ult.</i> innovaverat, ut nobis et eis contentibus uti pos- semus et possent exten- derat et ampliaverat . .		» 405 <i>a</i> » 13	innovaverat

¹ Male in nostrâ edit, omisum fuit beatorum.

<i>Pag.</i> 121 <i>b</i> linea 15 ult. ut sub suâ		<i>Pag.</i> 405 <i>a</i> linea 14 et nobis ac eis ut sub suâ	
» 122 <i>a</i> » 5 tam circa		» 405 <i>a</i> » 2 ult. tam circa vestimenta quam circa	
» 122 <i>a</i> » 5 officiis		» 405 <i>a</i> » 2 ult. in officiis	
» 122 <i>a</i> » 6 servandis		» 405 <i>b</i> » 1 servandas	
» 122 <i>a</i> » 28 Cisterciensibus et Clunia-		» 405 <i>b</i> » 15 ult. Cisterciensis et Clunia-	
		censibus	
» 122 <i>a</i> » 34 habitas		» 405 <i>b</i> » 8 ult. habitos	
» 122 <i>a</i> » 16 ult. Et postremo		» 406 <i>a</i> » 16 Et postmodum	
» 122 <i>a</i> » 11 ult. Congregationis		» 406 <i>a</i> » 22 Congregationi	
» 122 <i>b</i> » 1 et vocales		» 406 <i>a</i> » 4 ult. et si vocales	
» 122 <i>b</i> » 12 ne		» 406 <i>b</i> » 9 de	
» 122 <i>b</i> » 20 etiam		» 406 <i>b</i> » 19 et	
» 122 <i>b</i> » 23 posset		» 406 <i>b</i> » 23 possent	
» 122 <i>b</i> » 31 provisoque		» 406 <i>b</i> » 8 ult. provisoque	
» 122 <i>b</i> » 26 ult. non divino		» 407 <i>a</i> » 10 in divino	
» 122 <i>b</i> » 25 ult. clericalibus		» 407 <i>a</i> » 11 non clericalibus (?)	
» 123 <i>a</i> » 17 non habeant		» 407 <i>b</i> » 21 non haberent	
» 123 <i>a</i> » 27 ult. honorum		» 408 <i>a</i> » 13 bonorum	
» 123 <i>a</i> » 20 ult. Quum autem		» 408 <i>a</i> » 22 Quumque	
» 123 <i>a</i> » 3 ult. consulere		» 408 <i>b</i> » 1 consulere volentes	
» 123 <i>b</i> » 23 ult. instantia		» 409 <i>a</i> » 18 instantia iudicari debere	
» 123 <i>b</i> » 21 ult. solemnium		» 409 <i>a</i> » 21 solemnitatum	
» 124 <i>a</i> » 1 ult. excommunicationis		» 410 <i>a</i> » 6 ult. excommunicationis et pri-	
		vationis	
» 124 <i>b</i> » 14 novi		» 410 <i>b</i> » 11 novis etiam	
» 124 <i>b</i> » 33 ult. a derogatione		» 410 <i>b</i> » 4 ult. ac derogatione	
» 124 <i>b</i> » 29 ult. de facto		» 411 <i>a</i> » 3 defectu	
» 125 <i>a</i> » 31 ut		» 411 <i>b</i> » 11 ult. et	
» 125 <i>a</i> » 33 et inde		» 411 <i>b</i> » 8 ult. et inde secuta	
» 125 <i>a</i> » 36 et nostro et apostolicâ		» 411 <i>b</i> » 4 ult. et nos apostolicâ	
» 125 <i>b</i> » 17 reperire		» 412 <i>b</i> » 10 reperiri	
» 125 <i>b</i> » 21 quae		» 412 <i>b</i> » 15 quas	
» 125 <i>b</i> » 23 ult. contentis		» 413 <i>a</i> » 2 contenti	
» 126 <i>a</i> » 5 vitae, etc., aeternae		» 413 <i>a</i> » 9 ult. vitae aeternae	
» 126 <i>a</i> » 13 totius		» 413 <i>b</i> » 1 tutius	
» 126 <i>a</i> » 16 ascendant		» 413 <i>b</i> » 5 ascendant	
» 126 <i>b</i> » 26 ult. tenorem		» 414 <i>b</i> » 9 ult. tenorum	
» 126 <i>b</i> » 25 ult. fuissent expressa et eis		» 414 <i>b</i> » 8 ult. fuissent eis expresse et	
		specialiter	
» 126 <i>b</i> » 17 ult. trium		» 415 <i>a</i> » 2 sub trium	
» 127 <i>a</i> » 6 comestionibus		» 415 <i>a</i> » 12 ult. comestionis	
» 127 <i>a</i> » 16 ac forma		» 415 <i>b</i> » 1 hac formâ	
» 127 <i>a</i> » 18 ult. aliud		» 416 <i>a</i> » 3 ad aliud	
» 127 <i>a</i> » 12 ult. servandis		» 416 <i>a</i> » 9 servandas	
» 127 <i>a</i> » 10 ult. quos		» 416 <i>a</i> » 12 quo	
» 127 <i>b</i> » 9 Cisterciensibus et Clunia-		» 416 <i>a</i> » 7 ult. Cisterciensis et Clunia-	
		censibus	
» 131 <i>a</i> » 9 vii idus februarii		» 416 <i>b</i> » 11 ult. idibus februarii	
» 131 <i>a</i> » 10 anno iii		» 416 <i>b</i> » 10 ult. anno ii	
» 131 <i>a</i> » 24 Congregationis		» 417 <i>a</i> » 6 Congregationi	
» 131 <i>b</i> » 21 ult. a cum		» 418 <i>a</i> » 12 ac cum	
» 131 <i>b</i> » 29 ult. exemptas		» 418 <i>a</i> » 15 exceptas	
» 131 <i>b</i> » 4 ult. eas		» 418 <i>b</i> » 7 eos	
» 131 <i>a</i> » 2 ult. ut		» 418 <i>b</i> » 3 aut	
» 132 <i>a</i> » 26 ult. possit		» 419 <i>a</i> » 10 possint	
» 132 <i>b</i> » 11 et		» 419 <i>b</i> » 5 etiam	

Pag. 132 b	linea 18	et	Pag. 419 b	linea 14	etiam
» 132 b	» 32 ult.	acta	» 419 b	» 4 ult.	aucta
» 133 a	» 18	similibusque	» 420 b	» 10	similibus
» 133 a	» 29 ult.	pro parte	» 420 b	» 7 ult.	et pro parte
» 133 b	» 13	inserentur	» 421 a	» 2 ult.	insererentur
» 133 b	» 16	etiam	» 421 b	» 2	esse
» 133 b	» 27 ult.	instituti	» 421 b	» 14 ult.	instituti
» 134 a	» 6	absolutos	» 422 a	» 20 ult.	absolutas
» 134 b	» 5	publici	» 423 a	» 18	publici subscriptis
» 135 b	» 29 ult.	aliis	» 424 b	» 4 ult.	aliàs
» 135 b	» 21 ult.	providere	» 425 a	» 6	promovere
» 135 b	» 21 ult.	accedant	» 425 a	» 6	audeant
» 136 a	» 25 ult.	et quibusvis	» 425 b	» 7 ult.	et a quibusvis
» 136 b	» 13	haberi	» 426 a	» 6 ult.	habere
» 136 b	» 26	alias	» 426 b	» 11	alios
» 137 b	» 7	emanata	» 428 a	» 18	enata
» 137 b	» 15	proposita	» 428 a	» 28	praeposita
» 137 b	» 39	alius regiminis	» 428 b	» 14	illius regimini
» 137 b	» 11 ult.	dicti	» 428 b	» 5 ult.	dictae
» 138 a	» 14	facta	» 429 a	» 24	factam
» 138 a	» 35	ac illis	» 429 b	» 4	ac ab illis
» 139 b	» 26	possit	» 432 a	» 15	possint
» 139 b	» 34	alia	» 432 a	» 24	aliàs
» 137 a (marg.)	14	2 septembris	» 432 b	» 1 ult.	11 septembris
» 140 b	» 22 ult.	in quae	» 434 a	» 20	inque
» 141 a	» 1	eorum	» 434 b	» 3	coram
» 141 b	» 27 ult.	honestate	» 436 a	» 1	honestatae
» 143 a	» 37	et sublata	» 438 b	» 15	sublata
» 144 b	» 32 ult.	Statui	» 441 a	» 25	Statu
» 144 b	» 31 ult.	subiectio	» 441 a	» 26	subiecto
» 144 b	» 22 ult.	nuncupatae	» 441 a	» 7 ult.	nuncupati
» 145 b	» 28 ult.	aegroti	» 443 a	» 16	aegrotos
» 146 a	» 13	incumbentes	» 443 b	» 20	decumbentes
» 146 a	» 25 ult.	inibi	» 444 a	» 16	qui inibi
» 147 a	» 15	amplum	» 445 b	» 6	amplam
» 147 a	» 31	sex	» 445 b	» 24	seu (?)
» 147 a	» 14 ult.	nuncupatum	» 446 a	» 10	nuncupata
» 149 a	» 29	quocumque	» 449 a	» 7 ult.	quacumque
» 150 b	» 25	pluries	» 452 a	» 18	plures
» 151 a	» 30 ult.	haberi	» 453 a	» 14 ult.	habere
» 151 b	» 4	iuvare	» 453 b	» 19 ult.	iuvare
» 152 a	» 33	nonas	» 455 a	» 9	kalendas
» 152 b	» 7	subcollectoribus	» 455 b	» 16	a subcollectoribus
» 152 b	» 9	pertinentiam	» 455 b	» 19	pertinentia
» 153 a	» 9 ult.	tam	» 457 a	» 12 ult.	etiam
» 153 b	» 25	consensu	» 457 b	» 16 ult.	consensus
» 154 a	» 8	provinciae	» 458 b	» 12	provincia
» 154 a	» 17 ult.	cura	» 459 a	» 1	iura
» 155 a	» 5 ult.	seminandi	» 460 b	» 13 ult.	seminanda
» 155 b	» 27 ult.	in quae	» 461 a	» 4 ult.	inque
» 155 b	» 21 ult.	notario	» 461 b	» 4	notarios
» 158 b	» 20 ult.	commemoratione	» 466 a	» 20	commemoratione celebra-
					vimus
» 163 a	» 22 ult.	absolutos	» 470 a	» 5 ult.	absolutas
» 163 b	» 19	Quo si	» 470 b	» 2 ult.	Quod si
» 163 b	» 10 ult.	21 augusti	» 471 a	» 3 ult.	11 decembris

Pag. 164 a	linea 30	emanarunt	Pag. 472 a	linea 3	examinarunt
» 165 b	» 2 ult.	novembris	» 474 b	» 4	decembris
» 166 a	» 28 ult.	sevioreis	» 475 a	» 9	sevioreis
» 166 a	» 14 ult.	labens	» 475 a	» 25	labens
» 166 b	» 16	eique	» 475 b	» 17	Deique
» 169 a	» 6	ipse	» 478 a	» 6	ipsa
» 169 a	» 35	in quae	» 478 a	» 4 ult.	inque
» 169 b	» 13	trererum	» 479 a	» 6	feretrum
» 169 b	» 36	nostris	» 479 a	» 9 ult.	praedecessoribus nostris
» 169 b	» 37	discussi	» 479 a	» 7 ult.	discussis
» 169 b	» 18 ult.	Sedis	» 479 b	» 14	Sedi
» 175 b	» 15	quasi	» 482 a	» 17	suavi
» 175 b	» 32	Dei servi	» 482 a	» 6	 (?)
» 172 a	» 16	tactus pudoris	» 484 b	» 9	tantus pudor
» 173 b	» 45	iv idus decembris	» 487 a	» 1	pridie kalendas ianuarias
» 171 b (marg.)	27 decembris		» 487 b	» 3	31 decembris
» 178 a	» 30 ult.	1618	» 488 b	» 19 ult.	1568
» 178 b	» 15	confessorem	» 489 a	» 10 ult.	confessorum
» 178 b	» 16	Clementem	» 489 a	» 9 ult.	Clemente
» 180 b	» 31 ult.	congregati	» 491 a	» 8 ult.	congregatos
» 181 a	» 26	servetur	» 492 a	» 13	servetur
» 181 a	» 31	sicque omnibus	» 492 a	» 19	sicque ex omnibus
» 182 a	» 20	da me	» 493 b	» 10	da noi (?)
» 182 a	» 1 ult.	Ioannis	» 494 a	» 22	Ioachini
» 182 b	» 30	conventum	» 494 b	» 2	conventuum
» 183 a	» 13	proposita	» 495 a	» 2	praeposita
» 183 a	» 16	detrimentum	» 495 b	» 8	detrimentum exposuit
» 183 b	» 33	in eiusdem regnis	» 496 a	» 20	in eisdem regnis
» 184 a	» 6	quibus	» 496 b	» 21 ult.	quibusvis
» 184 b	» 13	sustentationis	» 497 b	» 14	sustentationi
» 187 a	» 26	iuratis	» 499 b	» 20	iteratis
» 187 b	» 19 ult.	nunquam	» 500 b	» 9 ult.	unquam
» 189 b	» 3 ult.	in qua	» 504 a	» 18	inque
» 190 a	» 14	singulas	» 504 a	» 1 ult.	singulos
» 190 a	» 32 ult.	et	» 504 b	» 14 ult.	ex
» 190 a	» 29 ult.	ullo	» 504 b	» 12 ult.	nullo
» 190 a	» 15 ult.	extiterit	» 505 a	» 7	extiterint
» 190 b	» 32	in futurum	» 505 b	» 17	vel concernent in futu- rum
» 194 a	» 10	sub plumbo	» 511 a	» 17 ult.	tam sub plumbo
» 195 a	» 4	fuert	» 512 b	» 1 ult.	fuert
» 198 a	» 24	ad tres	» 518 a	» 24	in tres
» 198 a	» 25	ingenii	» 518 a	» 25	ingeniis
» 199 a	» 28 ult.	illae	» 519 b	» 14 ult.	illa
» 199 a	» 20 ult.	in spiritualibus	» 519 b	» 4 ult.	tum in spiritualibus
» 199 b	» 31 ult.	directa	» 520 b	» 22	dilata
» 199 b	» 27 ult.	cognoscendam	» 520 b	» 26	cognoscendum
» 199 b	» 5 ult.	requirantur	» 521 a	» 1	reperiantur
» 201 b	» 20	1574	» 523 b	» 10	1564
» 202 a	» 19 ult.	a B. M. V.	» 525 a	» 23	et B. M. V.
» 203 a	» 10 ult.	concessa	» 527 a	» 20	concessas
» 203 a	» 9 ult.	visitationibus	» 527 a	» 21	visitantibus
» 205 b	» 21	non sint	» 531 a	» 16 ult.	et si non sint
» 206 b	» 6 ult.	Innocentii VIII.	» 533 b	» 22	Innocentio VIII
» 207 b	» 9 ult.	benedictione	» 535 b	» 6	benedictione decernimus
» 207 b	» 8 ult.	deturbata	» 535 b	» 8	deturbatam
» 208 b	» 11 ult.	Gregorii XIII.	» 537 a	» 4 ult.	Gregorio XIII
» 209 a	» 31 ult.	idem	» 538 a	» 12	eidem

Pag. 209 a	linea 8 ult.	Cum non alias	Pag. 538 a	linea 6 ult.	Cum nos alias
» 209 b	» 11	Gregorio IX	» 538 b	» 19	Gregorius IX
» 209 b	» 3 ult.	auctoritatis	» 539 b	» 1	auctoritate
» 210 b	» 29 ult.	regulas	» 541 a	» 3	regula
» 211 a	» 3	ipsas	» 541 a	» 6 ult.	ipsos
» 211 b	» 1 ult.	aut sit	» 543 a	» 22	aut sint
» 213 a	» 14	1768	» 545 a	» 23	1568
» 214 a	» 25	religiose	» 547 a	» 19 ult.	religiosae
» 214 a	» 12 ult.	simplicis	» 547 b	» 22	simplici
» 214 b	» 8 ult.	quod praedicta	» 548 a	» 21	quoad praedicta
» 215 a	» 15	eique	» 549 a	» 3	eisque
» 215 a	» 33	ipsi	» 549 a	» 23	ipsis
» 215 a	» 19 ult.	Clemens VIII.	» 549 b	» 4	Clementis VIII
» 215 b	» 27	concessa	» 550 a	» 13	comprehensa (?)
» 216 a	» 18	Congregationis	» 550 b	» 3 ult.	Congregationes
» 216 b	» 3	subsistere	» 551 b	» 17	 (?)
» 216 b	» 28 ult.	inviolabiliter	» 552 a	» 18	inviolabiliter observari
» 216 b	» 26 ult.	aut decedi	» 552 a	» 21	aut recedi
» 216 b	» 5 ult.	intimatis	» 552 b	» 3	intimatae (?)
» 218 a	» 7	libri	» 553 b	» 15	sibi
» 218 a	» 14 ult.	alternativa	» 554 a	» 14	alternativas
» 219 a	» 18 ult.	illos	» 556 b	» 3	illas
» 219 b	» 30	incipiendi	» 557 a	» 15	eligendus
» 220 a	» 30 ult.	petendi	» 558 a	» 21	petendis
» 221 a	» 16 ult.	custodiendâ	» 559 b	» 2 ult.	custodiâ
» 221 b	» 27 ult.	perpetrabantur	» 560 b	» 20	perpetrantur
» 221 b	» 16	ad eundem	» 560 b	» 10 ult.	adeundum
» 222 a	» 25-26	hospitali	» 561 a	» 5 ult.	hospitalis
» 223 a	» 35	et	» 563 a	» 11 ult.	per
» 223 a	» 21 ult.	custodiunt	» 563 b	» 10	custodiuntur
» 224 b	» 30 ult.	ecclesiam	» 566 a	» 19	ecclesias
» 224 b	» 25 ult.	virum	» 566 a	» 25	per virum
» 224 b	» 3 ult.	constitutionibus	» 566 b	» 7	constitutis
» 225 a	» 31 ult.	alias	» 567 a	» 10	aliâ
» 225 b	» 10 ult.	domum	» 568 a	» 25	domorum
» 226 b	» 12	ipsi	» 569 a	» 2 ult.	ipsis
» 227 a	» 17	gratias	» 570 b	» 13	gratiae
» 227 b	» 6	innodati	» 570 b	» 5 ult.	innodatae
» 232 a	» 2 ult.	VIII	» 576 b	» 1 ult.	XIII
» 233 b	» 5 ult.	munere	» 579 a	» 2 ult.	munera
» 234 a	» 21 ult.	gymnasii	» 579 b	» 15 ult.	gymnasiis
» 235 a	» 30	erigenda	» 581 a	» 5 ult.	erigendae
» 235 a	» 27 ult.	subiecto	» 581 b	» 14	subiecto gaudet
» 235 b	» 34 ult.	a remanente	» 582 b	» 1	remanente
» 235 b	» 25 ult.	sive	» 582 b	» 11	sine
» 236 a	» 18	iurisprudentiam	» 583 a	» 19	ad iurisprudentiam
» 236 b	» 1	praelectos	» 583 b	» 7 ult.	praelectores
» 237 a	» 13	conformet	» 585 a	» 10	conformet
» 237 b	» 16 ult.	scientiâ, merâ	» 586 a	» 15	scientiâ et merâ
» 238 b	» 31 ult.	inter, alios	» 586 b	» 16 ult.	inter, alia
» 238 a	» 14 ult.	secretariis	» 587 a	» 5	secretarii
» 238 a	» 11 ult.	vocatione	» 587 a	» 8	vocationis
» 238 a	» 8 ult.	confirmati	» 582 a	» 11	confirmari
» 238 a	» 3 ult.	communî	» 587 a	» 18	communiri
» 241 a	» 19	nonnullas et	» 591 a	» 18	nonnullas
» 241 a	» 34	idem	» 591 a	» 10 ult.	item
» 242 a	» 29	partem	» 593 a	» 1	partim
» 242 a	» 9 ult.	incumbant	» 593 a	» 11 ult.	incumbat

Pag. 242 b	linea 28	post provincias	Pag. 593 b	linea 18 ult.	per provincias
» 242 b	» 13 ult.	partem	» 594 a	» 20	partim
» 245 a	» 23	triennium	» 597 b	» 13	trinum
» 245 a	» 26	pro qua	» 597 b	» 16	pro quo
» 245 b	» 9	qualitate	» 598 a	» 26	qualitas
» 245 b	» 28	de	» 598 a	» 5 ult.	det
» 245 b	» 32 ult.	convocet ad	» 598 b	» 10	convocet
» 245 b	» 19 ult.	illiusque	» 598 b	» 22 ult.	illius quae
» 246 a	» 24	habenda	» 599 a	» 22	habente
» 247 a	» 28	extractoque	» 600 b	» 15	extructoque
» 247 a	» 31	redemptionis	» 600 b	» 18	redemptione
» 247 a	» 17 ult.	alia . . . provincia . . .	» 601 a	» 3	aliae . . . provinciae
» 248 a	» 31 ult.	percipiantur	» 602 a	» 13 ult.	percipiant
» 248 a	» 7 ult.	concessionis	» 602 b	» 17	concessimus
» 248 b	» 21	praeposita	» 603 a	» 1	praepositae
» 248 b	» 27	debebat	» 603 a	» 10	cedebat
» 248 b	» 35	obsequi	» 603 a	» 18	obsequium
» 249 b	» 1 ult.	christiani	» 605 a	» 18	christianis
» 250 a	» 35	recolendum	» 605 b	» 16	recolendam
» 252 b	» 15	praefata	» 609 b	» 12	praefatae
» 252 b	» 24	existente	» 609 b	» 22	existens
» 252 b	» 27 ult.	gratias	» 610 a	» 4	gratiae
» 253 a	» 5	fuissent	» 610 a	» 3 ult.	fuisset
» 253 a	» 14	residentiae	» 610 b	» 9	residentia
» 253 a	» 27	dispositiones	» 610 b	» 24	dispositione
» 253 b	» 16	nullae	» 611 a	» 13 ult.	ullae
» 253 b	» 30 ult.	ad eiusmodi	» 611 b	» 9	eiusmodi
» 253 b	» 27 ult.	pie	» 611 b	» 14	praedictae
» 253 b	» 26 ult.	Urbani	» 611 b	» 14	Urbano
» 256 a	» 9	iniustus	» 615 b	» 20	iustus
» 256 b	» 6	fratribus	» 616 a	» 6 ult.	fratribus nostris
» 256 b	» 21	pariter	» 616 b	» 12	pro tempore
» 256 b	» 39	ad	» 616 b	» 11 ult.	ob
» 257 a	» 24	recolendae	» 618 a	» 6 ult.	a recolendae
» 257 a	» 29	Clarissimi	» 618 b	» 2	carissimi (?)
» 257 a	» 24 ult.	serio	» 618 b	» 22	re serie
» 258 b	» 17	ac illis	» 620 a	» 3	ac ab illis
» 259 a	» 9	instituti	» 620 b	» 3	instituti commissario
» 259 a	» 1 ult.	territorio	» 621 a	» 16 ult.	triennio
» 259 b	» 27 ult.	quelli	» 621 b	» 11 ult.	e 'all'Andaluzia quelli *
» 260 b	» 2	tardanda	» 622 b	» 12 ult.	turbanda
» 260 b	» 3	cessaverat	» 622 b	» 10 ult.	cessarent
» 261 a	» 4	decembris	» 623 b	» 6	octobris (?)
» 261 a	» 4	1722	» 623 b	» 7	1727
» 261 a	» 23 ult.	gravetur	» 624 a	» 9	gravetur
» 261 b	» 32	qui permiserit	» 624 b	» 20	qui permiserint
» 261 b	» 2 ult.	insertis	» 625 a	» 5	insertas
» 262 a	» 15	desiderabat	» 625 a	» 23	desiderabant
» 263 a	» 14 ult.	his	» 627 a	» 22 ult.	is
» 264 b	» 10	apud	» 629 a	» 15	per
» 265 a	» 13	denominari	» 630 a	» 2	denominare
» 265 a	» 30	et transgressoribus . . .	» 639 a	» 21	transgressoribus
» 265 a	» 28 ult.	pannicultrum	» 630 a	» 7 ult.	panniculorum
» 265 a	» 9 ult.	fervente	» 630 b	» 11	quo, fervente
» 265 b	» 14	et	» 630 b	» 8 ult.	e
» 265 b	» 25	et causas	» 631 a	» 6	causas
» 265 b	» 35	singulos	» 631 a	» 18	singulas
» 265 b	» 27 ult.	pratoriiis	» 631 a	» 13 ult.	oratoriis

<i>Pag.</i>	265 <i>b</i>	linea 19 <i>ult.</i>	et in easdem personas . . . concurrentia
»	265 <i>b</i>	» 9 <i>ult.</i>	perpetuae
»	266 <i>a</i>	» 7	i
»	266 <i>a</i>	» 19	petendas
»	266 <i>a</i>	» 14 <i>ult.</i>	quae
»	266 <i>b</i>	» 22	super decreto . . . edito .
»	266 <i>b</i>	» 23	pariter
»	266 <i>b</i>	» 26	et singulis eorum et eorum ecclesiis
»	266 <i>b</i>	» 9 <i>ult.</i>	volumus
»	267 <i>a</i>	» 1	exponere
»	267 <i>a</i>	» 9	praescribunt
»	267 <i>a</i>	» 18	alias
»	267 <i>a</i>	» 19	ad haeredes
»	267 <i>a</i>	» 14 <i>ult.</i>	eorum
»	268 <i>a</i>	» 16 <i>ult.</i>	declarata concedimus . .
»	268 <i>b</i>	» 34 <i>ult.</i>	pariter
»	268 <i>b</i>	» 17 <i>ult.</i>	aut aliquis
»	269 <i>a</i>	» 15	alias
»	270 <i>a</i>	» 9	erat
»	270 <i>a</i>	» 31	faciendae
»	270 <i>b</i>	» 12	Sedis
»	271 <i>a</i>	» 4 <i>ult.</i>	habeant
»	272 <i>b</i>	» 9	constituens
»	272 <i>b</i>	» 3 <i>ult.</i>	absolutos
»	274 <i>b</i>	» 14 <i>ult.</i>	secretariae
»	274 <i>b</i>	» 5 <i>ult.</i>	provisio
»	275 <i>a</i>	» 31	absolutos
»	275 <i>a</i>	» 25 <i>ult.</i>	praedictum
»	275 <i>b</i>	» 10 <i>ult.</i>	muni
»	277 <i>b</i>	» 31	renovaverit
»	277 <i>b</i> 13	(nota ad rub.)	relationis
»	280 <i>b</i>	» 35	habeantur
»	281 <i>a</i>	» 1	parochiali
»	281 <i>a</i>	» 29	civitatem
»	281 <i>a</i>	» 31	praedictam
»	282 <i>a</i>	» 30 <i>ult.</i>	imminutam
»	282 <i>b</i>	» 20	Quam
»	284 <i>a</i>	» 22 <i>ult.</i>	et quandocumque
»	284 <i>a</i>	» 21 <i>ult.</i>	eligendo
»	287 <i>a</i>	» 25 <i>ult.</i>	remitti ad sacram
»	290 <i>a</i>	» 6	pro expressis
»	290 <i>b</i>	» 7	Francisci in
»	290 <i>b</i>	» 34	constitutionis
»	292 <i>a</i>	» 23 <i>ult.</i>	providendum
»	292 <i>b</i>	» 40	ipsi
»	292 <i>b</i>	» 21 <i>ult.</i>	decretis
»	292 <i>b</i>	» 17 <i>ult.</i>	ad quod
»	293 <i>a</i>	» 14	procedatur
»	293 <i>b</i>	» 17 <i>ult.</i>	excommunicatoriam
»	293 <i>b</i>	» 28	verum
»	293 <i>b</i>	» 8 <i>ult.</i>	deliquerit
»	294 <i>b</i>	» 35	teneatur

<i>Pag.</i>	631 <i>a</i>	linea 2 <i>ult.</i>	et easdem personas . . . concernentia
»	631 <i>b</i>	» 9	confirmamus eisque perpetuae
»	631 <i>b</i>	» 17 <i>ult.</i>	iv
»	631 <i>b</i>	» 3 <i>ult.</i>	petendas praebentibus incurrenda,
»	632 <i>a</i>	» 3 <i>ult.</i>	quam quae
»	632 <i>b</i>	» 5 <i>ult.</i>	insuper decretum . . . editum
»	632 <i>b</i>	» 4 <i>ult.</i>	et pariter
»	632 <i>b</i>	» 1 <i>ult.</i>	et singulas earum et eorum ecclesias
»	633 <i>a</i>	» 2 <i>ult.</i>	nolumus
»	633 <i>b</i>	» 10	exponendi
»	633 <i>b</i>	» 19	praescribuntur
»	633 <i>b</i>	» 12 <i>ult.</i>	alia
»	633 <i>b</i>	» 11 <i>ult.</i>	haeredes
»	634 <i>a</i>	» 11 <i>ult.</i>	eorumque
»	636 <i>a</i>	» 11	concedimus
»	636 <i>b</i>	» 18 <i>ult.</i>	aliter
»	637 <i>a</i>	» 3	aut alicuius
»	637 <i>a</i>	» 13	aliis
»	638 <i>b</i>	» 1	erit
»	638 <i>b</i>	» 18 <i>ult.</i>	faciendâ
»	639 <i>a</i>	» 3 <i>ult.</i>	Sedi
»	640 <i>a</i>	» 20	habeat (?)
»	641 <i>b</i>	» 8 <i>ult.</i>	complectens
»	642 <i>b</i>	» 1	absolutas
»	645 <i>a</i>	» 20	secretarii
»	645 <i>a</i>	» 13 <i>ult.</i>	provisori
»	645 <i>b</i>	» 15 <i>ult.</i>	absolutas
»	646 <i>a</i>	» 3	praeditum
»	646 <i>a</i>	» 13 <i>ult.</i>	munere
»	649 <i>a</i>	» 4 <i>ult.</i>	renovaverint
»	649 <i>a</i>	(nota ad rub.)	velationis
»	652 <i>a</i>	» 10 <i>ult.</i>	habeatur
»	652 <i>b</i>	» 23	parochialis
»	653 <i>a</i>	» 10	in civitatem
»	653 <i>a</i>	» 13	praedictam civitatis
»	655 <i>a</i>	» 11	imminutum
»	655 <i>b</i>	» 20 <i>ult.</i>	Quum
»	658 <i>b</i>	» 7 <i>ult.</i>	quandocumque
»	658 <i>b</i>	» 7 <i>ult.</i>	eligendâ
»	664 <i>a</i>	» 3	ad sacram
»	668 <i>a</i>	» 8 <i>ult.</i>	eorum tenores pro expressis
»	669 <i>a</i>	» 23	Francisci spiritum in
»	669 <i>b</i>	» 11	constitutioni
»	672 <i>a</i>	» 2 <i>ult.</i>	providebunt
»	673 <i>a</i>	» 26	ipsis
»	673 <i>a</i>	» 6 <i>ult.</i>	decreti
»	673 <i>b</i>	» 1	ad quos
»	673 <i>b</i>	» 8 <i>ult.</i>	procedat
»	674 <i>a</i>	» 3 <i>ult.</i>	excommunicatorem
»	675 <i>a</i>	» 5	reum (?)
»	675 <i>b</i>	» 1	deliquerint
»	676 <i>b</i>	» 2 <i>ult.</i>	tenetur

<i>Pag.</i> 296 <i>a</i>	linea 3	<i>ult.</i> conditione	<i>Pag.</i> 680 <i>a</i>	linea 5	conditionem
» 296 <i>b</i>	» 16	et in emphyteusim . . .	» 680 <i>a</i>	» 27	in emphyteusim
» 296 <i>b</i>	» 15	<i>ult.</i> sita	» 680 <i>b</i>	» 27	sitae
» 297 <i>a</i>	» 15	usibus	» 681 <i>a</i>	» 12	cum usibus
» 297 <i>a</i>	» 31	<i>ult.</i> aliquod	» 681 <i>a</i>	» 9	<i>ult.</i> aliquem
» 297 <i>b</i>	» 15	... existendo promittente . .	» 681 <i>b</i>	» 7	<i>ult.</i> (?)
» 298 <i>b</i>	» 3	<i>ult.</i> aliquo	» 684 <i>a</i>	» 24	aliqua
» 299 <i>a</i>	» 5	licuisset	» 684 <i>a</i>	» 17	<i>ult.</i> licuisse
» 299 <i>b</i>	» 17	<i>ult.</i> costare	» 685 <i>b</i>	» 22	restare
» 300 <i>b</i>	» 28	<i>ult.</i> executorum	» 687 <i>a</i>	» 19	<i>ult.</i> executionem
» 301 <i>b</i>	» 29	<i>ult.</i> seniore	» 688 <i>b</i>	» 14	<i>ult.</i> sanio
» 302 <i>a</i>	» 1	ad ea	» 689 <i>b</i>	» 18	ad eam
» 302 <i>a</i>	» 1-2	spectantia et pertinentia ... existentia	» 689 <i>a</i>	» 20	spectantium et pertinen- tium ... existentium
» 302 <i>a</i>	» 27	competere	» 689 <i>b</i>	» 1	competentem
» 302 <i>a</i>	» 31	illius	» 689 <i>b</i>	» 4	illiusque
» 302 <i>a</i>	» 11	<i>ult.</i> clausuris	» 689 <i>b</i>	» 11	<i>ult.</i> clausulis
» 303 <i>a</i>	» 3	nostrā	» 690 <i>b</i>	» 17	<i>ult.</i> notā (?)
» 303 <i>a</i>	» 4	apponendis	» 690 <i>b</i>	» 17	<i>ult.</i> appendas
» 303 <i>a</i>	» 33	promittendum	» 691 <i>a</i>	» 15	promittendorum
» 304 <i>a</i>	» 19	similis iuramenti	» 692 <i>b</i>	» 13	simili iuramento
» 304 <i>a</i>	» 22	<i>ult.</i> decursibus	» 692 <i>b</i>	» 3	<i>ult.</i> (?)
» 304 <i>b</i>	» 3	<i>ult.</i> in primo et	» 693 <i>b</i>	» 1	<i>ult.</i> in primo et altero
» 305 <i>a</i>	» 22	<i>ult.</i> formulas	» 694 <i>b</i>	» 15	formales
» 305 <i>b</i>	» 24	cuiuslibet	» 695 <i>a</i>	» 20	<i>ult.</i> cuilibet
» 306 <i>a</i>	» 7	<i>ult.</i> priori generali	» 696 <i>b</i>	» 16	prioris generalis
» 307 <i>a</i>	» 22	exculsa	» 697 <i>b</i>	» 22	exclusa
» 307 <i>b</i>	» 12	obligationis	» 698 <i>a</i>	» 4	<i>ult.</i> obligationes
» 307 <i>b</i>	» 15	locali	» 698 <i>a</i>	» 1	<i>ult.</i> localis
» 308 <i>a</i>	» 17	<i>ult.</i> professionem	» 699 <i>b</i>	» 22	<i>ult.</i> professione
» 309 <i>a</i>	» 7	possint	» 700 <i>b</i>	» 18	<i>ult.</i> possit
» 310 <i>a</i>	» 15	si continuano	» 702 <i>a</i>	» 7	<i>ult.</i> si continuavano
» 312 <i>a</i>	» 29	stimeremo	» 706 <i>a</i>	» 20	<i>ult.</i> stimeranno
» 312 <i>b</i>	» 28	<i>ult.</i> della	» 707 <i>a</i>	» 10	<i>ult.</i> dalla
» 313 <i>b</i>	» 22	qui	» 708 <i>b</i>	» 11	<i>ult.</i> quae
» 313 <i>b</i>	» 1	<i>ult.</i> nisi	» 709 <i>b</i>	» 2	nonnisi
» 314 <i>b</i>	» 22	regia	» 710 <i>a</i>	» 3	<i>ult.</i> regis
» 314 <i>b</i>	» 11	<i>ult.</i> perducere	» 710 <i>b</i>	» 2	<i>ult.</i> perduceret
» 316 <i>b</i>	» 22	<i>ult.</i> respective, congrua . . .	» 714 <i>a</i>	» 6	<i>ult.</i> et respective congrua
» 317 <i>b</i>	» 19	ipsi	» 715 <i>b</i>	» 12	<i>ult.</i> ipsis
» 317 <i>b</i>	» 35	retulisset	» 716 <i>a</i>	» 8	retulissent
» 318 <i>b</i>	» 22	<i>ult.</i> episcopalis	» 718 <i>a</i>	» 8	episcopali
» 319 <i>a</i>	» 4	decurrente	» 718 <i>a</i>	» 6	<i>ult.</i> decurrentis
» 319 <i>a</i>	» 13	territorio	» 718 <i>b</i>	» 6	territorium
» 319 <i>b</i>	» 7	<i>ult.</i> quia	» 720 <i>a</i>	» 13	quin
» 320 <i>a</i>	» 31	<i>ult.</i> conceduntur	» 720 <i>b</i>	» 23	concedentur
» 320 <i>a</i>	» 23	<i>ult.</i> ut in litteras	» 720 <i>b</i>	» 11	<i>ult.</i> ut litteras
» 320 <i>b</i>	» 31	<i>ult.</i> aliis	» 721 <i>b</i>	» 18	alii
» 320 <i>b</i>	» 3	sua	» 722 <i>a</i>	» 13	sub
» 320 <i>b</i>	» 5	quodcumque	» 722 <i>a</i>	» 16	quandocumque
» 320 <i>b</i>	» 5	eligendo	» 722 <i>a</i>	» 16	eligenda
» 321 <i>a</i>	» 8	eisdem	» 722 <i>a</i>	» 20	eisdemquo
» 321 <i>a</i>	» 4	<i>ult.</i> seu	» 723 <i>a</i>	» 3	sed
» 321 <i>b</i>	» 16	<i>ult.</i> vel	» 723 <i>b</i>	» 25	infringere, vel
» 322 <i>a</i>	» 27	causas interesse eiusdem palatii praefecto	» 724 <i>a</i>	» 7	<i>ult.</i> causas interesse eiusdem palatii concernentes ab aliis quam a praefecto

Pag. 323 b	linea 15 ult.	quae	Pag. 727 a	linea 4 ult.	qui
» 323 b	» 1 ult.	admirantur	» 727 b	» 14	admiserant
» 323 b	» 1 ult.	ita	» 727 b	» 14	in
» 324 a	» 30 ult.	perpetuam	» 728 a	» 19	perpetratorum
» 324 a	» 27	facta	» 728 b	» 6 ult.	aut facta
» 328 a	» 1	de	» 734 a	» 12 ult.	in
» 328 b	» 17	exerceret	» 735 a	» 19 ult.	existeret
» 328 b	» 8 ult.	inductis	» 735 b	» 9 ult.	indultis
» 329 a	» 15 (?)	alterari	» 736 a	» 18	alteri
» 329 b	» 9	per sententias	» 737 a	» 5	in sententias
» 329 b	» 18	constitutiones	» 737 a	» 15	seu constitutiones
» 329 b	» 30	continentium	» 737 a	» 12 ult.	continentiam
» 330 a	» 14	provide	» 738 a	» 6	providae
» 330 a	» 29 ult.	obtinendi	» 738 a	» 6 ult.	obtinendi
» 330 b	» 11	huiusmodi	» 738 b	» 4 ult.	huiusmodi erectione
» 330 b	» 29	tunc pro tempore	» 739 a	» 17	tunc et pro tempore
» 330 b	» 4 ult.	facta	» 739 b	» 17	factam
» 331 a	» 22	Ordinariorum iurisdictione	» 740 b	» 4	ab Ordinariorum iurisdictione exemptum
» 331 b	» 25	facta	» 741 a	» 2	facta erectione
» 335 b	» 22	intentionis nostrae	» 748 a	» 11	intentio nostra
» 336 a	» 7 ult.	iisdem his	» 749 b	» 15	iisdem
» 337 b	» 2 ult.	dal padre	» 752 a	» 6 ult.	si dal padre
» 342 a	» 20	satis, et	» 759 b	» 20	satis est
» 342 a	» 30 ult.	pro	» 760 a	» 1	pio
» 342 a	» 5 ult.	domos	» 760 a	» 13 ult.	domus
» 343 a	» 18	tam illis	» 761 a	» 24	tam illi
» 343 a	» 19	qui ad habitum	» 761 a	» 24	qui habitum
» 343 a	» 11	nihilominus	» 762 a	» 8	nihil omnino
» 344 b	» 21	absolutos	» 763 b	» 10 ult.	absolutas
» 345 a	» 25	eidem	» 764 b	» 19	eisdem
» 345 b	» 30	di	» 765 b	» 17	da
» 346 a	» 33 ult.	observandam et requisitam	» 766 b	» 19	observandarum et requisitarum
» 346 a	» 6 ult.	volumus	» 767 a	» 7	volumus, concessimus et indulsimus
» 348 a	» 24	principalibus	» 769 b	» 3 ult.	principibus
» 355 b	» 14 ult.	quae	» 780 b	» 16 ult.	quas
» 356 a	» 6	definitorium	» 781 a	» 8	definitorium
» 357 a	» 2	facienda	» 782 b	» 5	faciendae
» 357 a	» 19	erigentur	» 783 a	» 1	erigerentur
» 357 a	» 15 ult.	emisisset	» 783 a	» 18	erexisset
» 357 a	» 10 ult.	oriebatur	» 783 a	» 24	oriebantur
» 357 b	» 32	impediendam	» 783 b	» 12 ult.	impediendam
» 357 b	» 39	aliam	» 783 b	» 4 ult.	altam
» 357 b	» 8 ult.	quarumvis	» 784 a	» 23	quorumvis
» 357 b	» 5 ult.	locorum	» 784 a	» 27	a locorum
» 359 a	» 19	sensibus	» 786 a	» 17 ult.	senibus
» 360 a	» 10 ult.	fuerat	» 788 b	» 11	fuerant
» 364 a	» 32 ult.	parochi	» 795 b	» 13	parochiae (?)
» 365 a	» 12	superiorum	» 797 a	» 10	spuriorum
» 365 a	» 13	civitates	» 797 a	» 11	civitatis
» 366 a	» 8	oratorum	» 798 b	» 4 ult.	oratorem
» 366 a	» 16 ult.	1525	» 799 b	» 8	1725
» 376 b	» 35	absolutos	» 810 a	» 5 ult.	absolutas
» 383 a	» 4 ult.	mandato	» 813 a	» 21	mandatâ
» 383 b	» 2 ult.	factae	» 814 a	» 14	factas
» 384 b	» 12	acceptae	» 815 a	» 6	acceptatae

Pag. 384 b	linea 32	provinciae praedictae . .
» 384 b	» 19 ult.	alumnis
» 385 a	» 27	vicissitudinis
» 385 a	» 3 ult.	incurrerunt
» 385 b	» 12	dispositione
» 385 b	» 11 ult.	occasione
» 387 b	» 2 ult.	in
» 388 b	» 4 ult.	in eo de
» 389 a	» 3	Brevi
» 389 a	» 7	expellat
» 389 b	» 34 ult.	nostrorum
» 389 b	» 18 ult.	1692
» 390 a	» 28	facultate
» 390 a	» 36	pendente
» 390 b	» 17	degentibus
» 392 a	» 32	la pace
» 392 a	» 35	abbiamo
» 393 b	» 7 ult.	existentium
» 397 b	» 12	si quos
» 399 a	» 29	existere
» 399 a	» 12 ult.	visitationum
» 399 a	» 10 ult.	secluso
» 400 b	» 25 ult.	ad
» 402 b	» 14 ult.	prius
» 403 a	» 6 ult.	manu
» 404 b	» 5 ult.	essent
» 405 b	» 23	utriusque
» 405 b	» 24	formiter
» 405 b	» 27 ult.	habere
» 406 a	» 31	depositionibus
» 406 a	» 13 ult.	aliamque
» 406 b	» 15	iisdem omnino
» 406 b	» 33 ult.	ut
» 406 b	» 20 ult.	quod
» 407 a	» 1	derogare
» 407 a	» 27	comprobamus
» 407 a	» 13 ult.	existentis
» 407 b	» 10 ult.	illis
» 408 a	» 27 ult.	accederet
» 408 b	» 16 ult.	haecque
» 408 b	» 16 ult.	capto
» 410 a	» 30	directioni, curae et regi- mini pariter subiaceant
» 412 a	» 25 ult.	ac illis
» 413 a (marg.)	» 17 ult.	24
» 414 b	» 5	Ordinum
» 414 b	» 27	conventum
» 415 a	» 24	hum
» 416 b	» 31 ult.	reliqui
» 417 a	» 17	eiusdem
» 418 a	» 19	alumni
» 418 a	» 22	obeuntes
» 419 b	» 26	absolutos
» 419 b	» 27	supplicationibus
» 419 b	» 17	praedictarum

Pag. 815 a	linea 15 ult.	provincia praedicta
» 815 b	» 11	alumnos
» 816 a	» 19	vicissitudines
» 816 b	» 21 ult.	incurrerunt, absolvendi
» 816 b	» 4 ult.	dispositioni
» 817 a	» 7	occasio
» 821 a	» 17 ult.	ut
» 823 a	» 15	in eodem
» 823 a	» 22	brevi
» 823 a	» 27	expediat
» 824 b	» 9	nostrum
» 824 b	» 15 ult.	1592
» 825 a	» 7 ult.	facultates
» 825 b	» 5	pendentis
» 826 a	» 22 ult.	degentium
» 828 b	» 10 ult.	perturbanti la pace
» 828 b	» 5 ult.	abbiamo stabilito
» 832 a	» 5	existentibus
» 836 b	» 6 ult.	si quis eos
» 839 b	» 25	sistere
» 840 a	» 14	visitorum
» 840 a	» 16	sedulo
» 842 a	» 17 ult.	ac
» 844 b	» 6 ult.	prout
» 846 b	» 21	manu subscriptis
» 849 a	» 16 ult.	esset
» 850 b	» 2	utrisque
» 850 b	» 3	formis
» 850 b	» 24	haberi
» 851 b	» 1	dispositionibus
» 851 b	» 13 ult.	aliquam
» 852 a	» 19	iisdem omnino poenis
» 852 a	» 1 ult.	aut
» 852 b	» 14	quam
» 852 b	» 7 ult.	derogari
» 853 a	» 23	reprobamus
» 853 b	» 13	existentes
» 854 a	» 1 ult.	illi
» 855 a	» 11	accedent
» 855 b	» 18 ult.	haecque
» 855 b	» 17 ult.	captae
» 857 b	» 6 ult.	ut directioni, ... subia- ceant eorumdem mini- stri provincialis et su- periorum dicti Ordinis
» 860 a	» 15	ac ab illis
» 863 b	» 15	10
» 863 b	» 8 ult.	Ordinis
» 864 a	» 17	conventuum
» 864 b	» 2 ult.	hunc
» 867 a	» 25	reliquae
» 867 b	» 11 ult.	eisdem
» 869 a	» 11 ult.	alumnis
» 869 a	» 1 ult.	abeuntes
» 872 a	» 13 ult.	absolutas
» 872 a	» 21	huiusmodi supplicationibus
» 872 b	» 19 ult.	praedictorum

CONSTITUTIONES

BENEDICTI XIII.

BENEDICTUS XIII

PAPA CCXLIX

Ab anno MDCCXXIV ad annum MDCCXXX.

An. C. 1724 **B**ENEDICTUS XIII Romanus, frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi ducis Gravinae filius, S.R.E. presbyter cardinalis tituli S. Sixti, primum episcopus Sipontinus, deinde Caesenatensis, demum Portuensis, et archiepiscopus Beneventanus, Summus Pontifex electus fuit die xxix maii anni MDCCXXIV, coronatus vero die iv iunii, creavitque cardinales xxix. Vixit annos lxxxi, dies xx, sed in pontificatu annos v, menses viii, dies xxiii. Obiit die xxi februarii anni MDCCXXX, sepultusque est in ecclesiâ S. Mariae super Minervam. Vacavit Sedes menses iv, dies xxi.

I.

Promulgatur canonizatio B. Isidori agricolae a Gregorio XV in Sanctorum tabulas relati¹.

1 Alia huic similis constitutio edita fuit a Clemente XI MDCCXII, die 22 maii, pontif. xii. Porro canonizatio B. Isidori agricolae de qua agitur, peracta fuit a Gregorio XV anno MDCCXI,

Bull. Rom. — Vol. XXII.

1

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

An. C. 1724

Rationi congruit et convenit aequitati, ut, quae olim Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea, ob eius Pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§ 1. Summus rerum opifex suae virtutis potentiam ostensurus, nostraeque salutis¹ causam acturus, fideles suos, quos coronat in caelo, saepe etiam honorat in mundo, ad eorum memorias signa et prodigia faciens, per quae pravitas haeretica confundatur et fidei catholicae veritas confirmetur. Hinc pia recordationis Romani Pontifices antecessores nostri, quum olim audissent luculentis indiciis

die 12 martii, pontif. i (vel potius, ut infra dicam pag. 4 b, peracta fuit anno MDCCXII, die 12 martii, pontif. ii, una simul cum canonizatione S. Theresiae. (R. T.).

1 Videtur legendum salutis (R. T.).

Expositio facti et vitae venerabilis Isidori beatis viris a Paulo V adnumerati.

patefieri apud hanc sanctam Apostolicam Sedem beatum Isidorum agricolam inter mortales degentem magnis vitae meritis et virtutibus excelluisse, ac postea viventem in caelo multis miraculis coruscasse, inde, ex venerandis S. R. E. constitutionibus et regulis, certum eius sanctitatis argumentum propterea duxerunt, cum et merita vera praecessissent, et miracula clara consueta essent, unde Romana Ecclesia ad eius venerationem induceretur, quem Deus meritis praecedentibus et subsequutis miraculis venerandum ostenderat. Quare felicitis memoriae antecessor noster Gregorius Papa XV ad universalis Ecclesiae regimen evectus, postquam ex frequenti relatu coram se habito eximias virtutes et signa quamplurima eiusdem B. Isidori intellexit (quem, ob longam, generalem et assiduam sanctitatis famam et cultum viro Dei per multa saecula constanter exhibitum, Gregorii nostrique antecessor Paulus Papa V, rege catholico Philippo III per oratores suos vehementissime flagitante, beatis viris adnumerandum rite sanciverat), de eodem, post maturam deliberationem per longas et complures discussiones hac de re habitam, in Sanctorum canonem more maiorum provide referendo cogitavit.

Eius ortus, cultus ei tributus, ars, pietas et signa.

§ 2. Mantuae Carpetanorum, sede regum Hispaniae, quae aliàs *Metritum* vocatur, in dioecesi Toletanâ, humilibus quidem, sed piis catholicisque parentibus natus, floruit Isidorus saeculo XII; cuius nomen, tamquam probatissimi hominis, vitaeque mirâ innocentia et signorum gloria illustris, inde usque ad saeculum XVII uno omnium Hispanorum ore celebratum est, universis honoribus ei⁴ palam tributis, quae in Ecclesiâ Catholicâ unis beatis et sanctis viris tribuuntur. Christianas virtutes a tenerioribus annis

1 Edit. Main. legit eo pro ei (R. T.).

ita coluit Isidorus, ut, adultior factus, ceteris artibus, quibus vitam aleret, propterea agriculturam praetulerit, quod humilior, laboriosior, animaeque saluti comparandae aptior et tutior ei videretur. Hanc toto vitae suae tempore ita exercuit, ut vel minima pietatis et religionis officia, quae semel suscepèrat, nullâ unquam die causâ eius praetermitteret. Ad agrum colendum nunquam accessit, quin prius, audito sacrosanctae missae sacrificio, precibusque ad Deum ac beatam Virginem ex imo pectore fuis, divinum auxilium implorasset, quod illi saepe numero praesto fuit; ubi praesertim apud herum, cuius agrum curabat, propterea accusatus est quod, pietatis operibus plus aequo occupatus, agri opus negligere videretur. Herus enim irarum plenus, ut de Isidoro poenas sumeret, in agrum, quem incultum putabat, profectus, trino illum bovum iugo arari conspexit, unum et alterum gemini iuvenes albis induti regebant, tertium vero Isidorus; duo illi, hero accedente, disparuerunt; atque ita factum, ut herus verâ esse intelligeret, quae ei saepe affirmaverat Isidorus, horas nimirum, quas divino obsequio impendisset, nequaquam perire. Rursus Isidoro divinae orationi in sacrâ aede vacanti nunciatur eius iumentum a lupo, nisi citus accurreret, iam iam devorandum; ipso tamen ob id se ab oratione evelli non passo, absolutâque oratione ex aede egresso, iumentum incolume reperitur; lupo vero prope ipsum exanimis, Deo pro Isidori precibus vicariam operam ei rependente.

§ 3. Tanta fuit Isidori charitas erga proximum, ut sibi pauperi, egenis et pauperibus profuturus, necessaria subtraheret. Quum omnia in eos aliquando erogasset, alius quidem stipem deprecaturus advenit; Isidoro moerente quod

Eximia in pauperes charitas signumque a Deo patratum.

B. Isidori con-
iux morum san-
ctitate clara.

nihil pauperi dandum suppeteret, piissime¹ coniux semel atque iterum ei obsequutura ollam vacuum scrutatur, quam tandem cibo plenam reperit, quo pauper esuriens abunde reficeretur. Eadem beati Isidori coniux Maria a Capite nuncupata virtutum et morum sanctitate venerabilis viroque suo plane persimilis apud Hispanos habita est. Hinc eius antiquissimus cultus a pia memoriae decessore nostro Innocentio XII anno Christi domini MDCXCVII probari meruit, in examen adductus per venerabiles fratres S.R.E. cardinales, referente Ioanne Francisco diacono cardinali S. Adriani Albano nuncupato, mox eiusdem Innocentii in cathedrâ beati Petri successore felicis recordationis Clementis XI antecessore nostro. Magnam Isidori charitatem, non tantum erga homines, sed erga ipsa animantia caelique volatilia, Deus pergratam² sibi esse manifestavit. Quandoquidem asperriam hyeme, dum omnia nivibus et glacie concreta rigerent, Isidorus, triticum molâ frumentariâ terendum advehens, palumbas fame confectas arboribus moeste insidentes conspicatus, quod, nive omnia tegente, deesset unde alerentur, ipse terram nive deterisit, tantum tritici spargens, quantum palumbis alendis satis esse arbitraretur. Factum displicuit socio Isidori, ab eo propterea correpti; Deo tamen nequaquam displicuit, qui triticum, quod supererat, ita auxit, ut postea nihil a sacco extractum videretur.

Iniuriam to-
lerantia, etc.

§ 4. Iniuriis quibuscumque se inconcussum semper ostendit, deque fraudatâ operâ, licet falso, accusatus, hoc aegre non tulit, quin potius pacate respondit accusatorum arbitrio se hero suo satisfacturum. Probi viri fiducia in Deum tanta fuit, ut omnia licet magna et dif-

1 Forsan *piissima* pro *piissime* legend. (R. T.).

2 Edit. Main. legit *pergratum* (R. T.).

ficilia certo speraret. Quamplurima prae-cellentis huius virtutis exempla occurrunt, ex quibus unum silentio non praeteribimus. In sacrâ aede orationis dulcedine captus, ad socios pium de more convivium instruens sero descendit; neque ipse unus, sed pauperum, qui eum ut patrem sequebantur, grege stipatus descendit: nihil ex convivio praeter portionem seorsum pro eo servatam supererat: ob multitudinem esurientium tristes socios bono animo esse iussit Isidorus suam portionem viritum inter eos dividendam: mox Isidori portio tam copiosa reperitur, ut non modo praesentes affatim, sed absentes etiam pascere potuerit. Sed aliis¹ quoque multis et magnis miraculis² Isidori etiam num viventis merita et sanctitatem Deus patefecit. Hero enim in agro, quem Isidorus arabat, sitiendi, aquam in loco sicco et undique arido, percussâ terrâ, manantem aperuit, quae hactenus manat perennis, nullis unquam solis ardoribus exsiccata. Ei³ vis divina inesse dignoscitur, Deusque per Isidori intercessionem in aegris⁴ ad eam confluentibus assidua signa operatur.

§ 5. His aliisque, quamplurimis Dei servus per omnem Hispaniam celebris et illustris, pie obiit circa annum Christi Domini MCXXX, postquam, praeunte sacramento poenitentiae humilique confessione, suos ad veram pietatem et charitatem ferventi efficacîâ cohortatus, Corpus Domini cum summâ religione suscepisset. Servi Dei corpus sub dio⁵ totos quadraginta annos in coemeterio depositum

Eius obitus
anno MCXXX, et
multo post tem-
pore corpus in-
tegrum reperi-
tur.

1 Male, ut puto, edit. Main. legit *alii* pro *aliis* (R. T.).

2 Praeposit. *per* importune heic insertam abiicimus (R. T.).

3 Male edit. Main. legit *Et* pro *Ei* (R. T.).

4 Pessime edit. Main. legit *agris* pro *aegris* (R. T.).

5 Edit. Main. legit *sub diu* (R. T.).

iacuit imbrium iniuriis, quasi in cloacam per scrobem in sepulturam eius confluentium, expositum: elapso quadragesimo anno, Dei monitu, corpus e coemeterio in aedem ad honorem B. Andreae apostoli Deo¹ sacram² transferendum effoditur, quod integrum atque incorruptum, velaminibus pariter integris et incorruptis contextum, suavique odore fragrans, repertum est. Tandem anno Christi Domini MDCXIII ex novo et honorifico sepulchro, ubi antea conditum fuerat, rursus extractum, eadem integritate et suavi fragrantia spectandum omnibus patuit. Isidori sacras exuvias innumeris miraculis Deus illustravit; caeci enim, surdi, claudi aliique non pauci variis morbis laborantes, pulvere sepulturae usi, convaluerunt; sacrarum³ aedium Mantuae Carpetanorum aes campanum atque organum tandem nemine pulsante sonuerunt, quamdiu supplex et publicus translationis processus duravit. Ad unum omnia ob servi Dei invocationem in aegris sanitati restituendis acta prodigia longum esset enumerare. Omnia in actis apud Apostolicam Sedem sufficienter et legitime probata fuerunt, perpetuoque pro luculentis et apertissimis testimoniis summi Dei habebuntur, qui ad plenam fidem de Isidori sanctitate faciendam quasi testis speciatim invocatus et rogatus accessit.

Post examen triennale ad preces Philippo III et IV Hispaniarum regum, Sanctorum catalogo adscriptus fuit una cum quatuor aliis sanctis a Gregorio XV.

§ 6. Haec triennali spatio per S. R. E. cardinales coram pia memoriae antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Paulo V et Gregorio XV solemniter examine, post illum Beatorum canonum adscriptum, discussa fuerunt, omnibus in

eam sententiam abeuntibus, ut¹ eiusdem S. R. E. legitimo ritu Isidorum agricolam in sanctorum confessorum tabulas referendum esse censuerunt, iamdiu id vehementer, post Philippum III regem catholicum, etiam Philippo IV eius filio et successore, immo et tota Hispania apud Sedem Apostolicam flagitantibus. Quare Gregorius, ex veteri Ecclesiae Romanae disciplina, in tribus consistoriis coram se habitis tota re denuo in consilium adducta, ieiuniisque, eleemosynis et orationibus divino ad id auxilio implorato, decretum condidit de Isidoro inter Sanctos publice referendo. Ad haec idem Pontifex, universis, quae ex sacris constitutionibus et S. R. E. consuetudine agenda erant, rite peractis, IV idus martias anno Christi Domini MDCXXII, pontificatus II², in sacrosanctam basilicam Principis Apostolorum maximo apparatu et frequentia profectus, in plenario venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum conventu, repetitis pro Isidoro in Sanctorum canonem referendo ferventissimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia humiliter implorata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis fideique catholicae exaltationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, totius eiusdem plenarii conventus consilio unanimique consensu, beatum Isidorum agricolam Hispanum, de cuius vitae sanctitate, fi-

¹ Videtur legendum *et pro ut*, et paulo ante *eandem pro eam*; vel paulo post *censerent pro censuerunt* (R. T.).

² Hinc et ex sequentibus constat quod Bulla canonizationis huius Sancti a Gregorio XV conscripta, quae sub anno MDCXXI, pontif. I, posita fuit (quam vide in tom. XII nostrae edit. pag. 483), extra ordinem est, et debuisset collocari eodem anno cum Bulla canonizationis S. Theresiae, quam vide *ibid.* pag. 673 (R. T.).

¹ Perperam edit. Main. legit *Dei pro Deo* (R. T.).

² Male etiam eadem edit. legit *sacrum pro sacram* (R. T.).

³ Male, ut etiam puto, legit *sacrum pro sacrarum* (R. T.).

dei sinceritate et miraculorum excellentiâ plene constabat, unâ cum beatis confessoribus Ignatio Loyola, Francisco Xaverio, Philippo Nerio, sacrâ Dei virgine Theresia a Iesu, Sanctum esse pronuntiavit, sanctorum confessorum catalogo in universâ Ecclesiâ adscribendum esse decrevit, ab omnibus christifidelibus tamquam vere Sanctum colendum et honorandum esse definivit, in eius honorem sacras aedes atque aras, ubi incruentum Deo sacrificium offeratur, construi et consecrari posse, et singulis annis idibus maii eiusdem festum ut sancti confessoris celebrari sancivit; quem postea piæ memoriæ Urbanus Papa VIII in tabulas martyrologii romani sub die vi idus maias referendum curavit. Gregorius eâdem quoque apostolicâ auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die sepulchrum, ubi Isidori corpusculum requiescit, devote invisissent, annum unum et quadragenam, iis, qui in festi octavâ, quadraginta dies, de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavit. Postremo, gratiis cum lætitiâ Deo actis quod sanctum Isidorum agricolam cum ceteris confessoribus et virgine Deo sacrâ in conspectu omnium gentium honorificasset, suamque Ecclesiam per insigni hoc lumine illustrari voluisset, cantatâ in¹ eiusdem Isidori et ceterorum solemni oratione, in arâ maximâ supra confessionem B. Petri missam cum eiusdem commemoratione celebravit, omnibusque christifidelibus, qui tantæ caeremoniæ aderant, plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem largitus est.

Causæ huius
constitutionis.

§ 7. Ne vero de hoc decreto apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, re-

latione, statuto, concessione, ceterisque præmissis, propterea quod de illis per eundem Gregorium XV, perque successores piæ memoriæ Urbanum Papam VIII, Innocentium X, Alexandrum VII, utrumque Clementem IX et X, Innocentium XI, Alexandrum VIII, Innocentium XII, Clementem XI, atque Innocentium XIII, antecessores nostros, litteræ decretales de more conscriptæ et promulgatæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari; nos, qui iisdem Romanis Pontificibus, disponente Domino, in cathedrâ B. Petri, licet immeriti, tandem successimus, volumus, et nobis traditâ apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, statutum, concessio, ceteraque hactenus recensita, ab iam dictâ die iv idus martias anni MDCXXII suum undequaque consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Gregorio revera litteræ decretales eâdem die conscriptæ et promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

§ 8. Volumus autem ut præsentēs nostræ, ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque præmissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulæ.

§ 9. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiasticâ constitutæ munita¹, eandem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi² eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Fides transumptorum.

¹ Edit. Main. legit *munitæ* (R. T.).

² Edit. Main. legit *sicuti* pro *sicubi* (R. T.).

¹ Praeposit. in delenda videtur (R. T.).

Sanctio poe-
nalis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

✠ EGO BENEDICTUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†
†
†
†
† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.
† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.
†
† Ego Ioseph tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Sacripantes.
†
†

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandula.

†

†

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.

†

† Ego Petrus Marcellinus tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Corradinus.

†

†

†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†

†

† Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscae presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Iosephus tituli S. Susannae presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomaei in Insula presbyter cardinalis Cienfuegos.

†

- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthaei in Merulanâ presbyter cardinalis deAlteriis.
- † Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.
- † Ego Vincentius tituli S. Calixti presbyter cardinalis Marefoschi.
- †
- † Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.
- †
- †
- †
- † Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.
- † Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.
- † Ego Laurentius S. Agathae ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.
- † Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.
- † Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.
- † Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis Oliverius.
- † Ego Carolus S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis Marinus.
- † Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.
- † Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.
- †
- † Ego Nicolaus tituli Ss. Martyrum diaconus cardinalis de Iudice.
- †
- †
- †
- †
- P. cardinalis prodatrius.
- F. cardinalis Oliverius.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.
L. MARTINETTUS.

II.

Promulgatur canonizatio B. Andreae Corsini Ordinis Carmelitarum, in

Sanctorum numerum ab Urbano VIII relati¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequitanti, ut, quae Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et desinivit, licet postea, ob eiusdem Pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Prooemium.

§ 1. Iamdudum piaae recordationis antecessor noster Urbanus PP. VIII, ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiae administrationem de populi sibi commissi aeternâ salute et summi Dei gloriâ maxime sollicitus, utrique augendae plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus grex christianus in caelis adiuvari posset. Quare de piâ conversatione et eximiis vitae meritis beati Andreae episcopi Fesulani optime edoctus, quem, ob signorum quoque praestantiam, sub piaae memoriae decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII et Paulo V celebrari, eiusdemque gesta ex S. R. E. disciplinâ et regulis maiorumque traditionibus saepe in examen vocari, et undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum canoni adscribere statuit.

Andreas iam ab Urbano VIII inter Sauctos relatus.

§ 2. Andreas die festo recurrente beati Andreae Apostoli, unde in baptismo nomen accepit, Florentiae Tuscorum, pridie kalendas novembris, anno Christi Domini mcccii, claro in primis

Andreas ortus, adolescentia, virtutes et signa.

¹ Similes sunt huic constitutiones praecedens et sequentes. Peracta fuit canonizatio ab Urbano VIII anno MDCXXIX, die 22 aprilis, pontif. VI.

Corsinorum genere ortus est, quum eius parentes iam steriles in sacrâ aëde fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo primum fructum ex se proditum Deo et matri eius vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo quem mater sibi parere visa fuerat, eorundem fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro mundi illecebris se revocari passus. Susceptis regulæ insignibus, et professione factâ, nihil antiquius habuit, quam ut institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In christianis virtutibus, praesertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora coenobii opera obeundo, inque pensis diurnis nocturnisque persolvendis summe sollicitus, vitis sarmentorum acervo pro lectulo usus, asperrimoque cilicio et catenâ, ieiuniis etiam praeter communia non paucis corpus castigans, itaut aquam ipsam et panem, quibus parceret, metiri consueverit. Ad sacros ordines promotus, primumque missae sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audire¹ meruit. Superis adeo gratus, ut per eius preces infirmi, nullâ ope humanâ sanabiles, cunctis mirantibus, pristinâ salute donarentur. Sacris litteris imbuendus triennium Lutetiae transegit, ubi a condiscipulis caecus, surdus et mutus propterea nuncupatus quod omnes sensus ab impudicitia fraenaret. Inde redux visum caeco, aquâ lustrali consperso, Avenione restituit. In patriam reversus, hydropem sanat, digito in nomine Iesu ori eius iniecto, unde mox aquae cadus effluxit. Andreae virtutum hoc pacto et signorum famâ resonante, ecclesiam Fesulanam suo pastore viduari contingit, cui totius cleri populique suffragio ipse

sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in carthusiae Florentinae secessum aufugit, Dei Matrem exorans ut se ab eâ dignitate liberaret. Illo diu quaesito, nec reperto, de praesulis electione mutandâ clerus et populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus, coetum electorum ingressus, Andream episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat; inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam ecclesiam de onere pontificali subeundo ipse quoque visu monitus perducitur. A beatae memoriae Urbano PP. V decessore nostro in pastoralis munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit. Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonae caritas ingrue-ret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arcâ multiplicatur. Florentinorum Republicâ in partes scissâ, funestis perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus episcopus sacris concionibus pacis unitatem civium animis inserere studet, daemonesque corvorum specie in aëre praeliantes ostendens, omnes ab intestinis et civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatae memoriae Urbanus PP. V, cognito divinae gratiae dono, quo Fesulanus episcopus in componendis populorum discordiis pollebat, legatum Bononiam mittit ut dissidentia pectora mitigaret, ferocesque civium animos flecteret. Andreas, Pontificis iussis obtemperans, illuc proficiscitur, ubi tumultuantes, venerandi praesulis auctoritate et verborum dulcedine capti, mox depositis armis, in concordiam reducuntur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis

Episcopus Fesulanus eligitur.

Pacis studiosus fuit.

¹ Edit. Main. legit *audiri* (R. T.).

beati Andreae liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magnâ omnium laude et plausu Fesulas remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feriâ quintâ pauperum pedes lavare solitus, cuiuspiam tibias plagis graveolentibus et putredine infectas ab se lotas, lacrymisque conspersas, osculatus, undequaque curavit. Die mortis appropinquante, eam ipsâ nocte Natalis Christi Domini summo gaudio, antequam primam missam celebraret, sibi nocte Epiphaniarum adventuram, a deiparâ Virgine accepit; qua, psalmis et catholicae fidei symbolis sibi praelectis, verbisque Simeonis prolatis *Nunc dimittis*, ad gloriâ aeternam evolavit viii idus ianuarias, anno dominicae Incarnationis MCCCLXXIII, aetatis septuagesimosecundo, ab ingressu ad religionem quinquagesimoquinto, episcopatus duodecimo. Ex eius corpusculi in paleis strati suavi odore perplures infirmi, multi etiam ex eius tactu statim convaluerunt. Deus quoque ad idem corpusculum, Florentiam translatum, atque instar viventis in cathedrâ sedens, plurima signa patefecit. Anno vero MCDXL, pia memoriae decessore nostro Eugenio PP. IV Florentiae comorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante atque ipsi civitati ob eventuram cladem perterrefactae incubante, Deus per beatum Andreâ, ad quem miraculis clarum populus in tantâ calamitate sibi impendente confluebat, adolescenti revelavit, in proximo die natali beati Petri apostolorum principis, Romanae Ecclesiae praedonem et Florentinorum hostem devictum iri. Qua quidem re civitatis decemviris iussu beati viri per adolescentem nuntiata, praelioque inito, hostes fusi sunt, et Florentinorum respublica cum rebus Eugenii Pontificis et

Ecclesiae Romanae a tyrannide liberata. Quare ad aedem Carmelitarum maxime supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius S. R. E. cardinalibus ibidem praesentibus, et clero, senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus beati Andreae inter accensa funalia et thurificationis¹ palam ostendi concessit; quo ex tempore Andreas ut relatus in Sanctorum canonem habitus est. In rei memoriam magistratus Florentinorum quotannis sacram aedem, ubi pii viri corpus requiescit, magnâ religione invisere consueverunt.

§ 3. Hinc eximiis et probatissimis viri Dei virtutibus et signis per eum patralis, cultuque publico aucto, clerus et Respublica Florentinorum a felicis memoriae Paulo PP. II antecessore nostro Andreâ ritu solemniôri in Sanctorum canonem referendum poposcit, negotiumque ab eodem Paulo II atque etiam a pia memoriae successore eius Sisto IV aliquot S. R. E. cardinalibus commissum est. Sed hominum et temporum vices rem aliô traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII antecessor noster missam et officium eius primum, secundum missale et breviarium Ordinis fratrum Carmelitarum, pro die xiv ianuarii oraculo suo comprobavit, aliâs ab antiquo tempore Florentiae in ecclesiâ B. Mariae de Monte Carmelo inque totâ dioecesi Fesulanâ celebrari solita. Tandem sub pia memoriae antecessore nostro Clemente PP. VIII, christianissimo rege Francorum Henrico IV et Mariâ reginâ, Ferdinando quoque in Etruriâ sibi subiectâ magno duce, aliisque enixe postulantibus, de Andrea sanctorum canoni adscribendo actum est. Clemente autem viam universae carnis ingresso, sedente felicis recordationis Paulo PP. V, iteratis eo-

A Gregorio XIII
eius officium et
missa approbata
pro die xiv ianuarii.

¹ Forsan *thurificationes* (R. T.).

Eius canonizatio peracta ab Urbano VIII.

rumdem virorum principum aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo et successore eius Gregorio XV deinde etiam sublatis, tandem recolendae memoriae Urbanus PP. VIII, qui in cathedrâ beati Petri utrique successerat, post servi Dei vitam, gesta, virtutes et miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum instituto, sibi compluries de more enarrata, inque tribus consistoriis coram se ad apostolicarum constitutionum regulas habitis magnâ solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eundem B. Andream episcopum Fesulanum sanctorum canonum adscribere statuit. Itaque indictâ die x kalendas maias anno mdcxxix, universis, quae agenda erant, ad sanctorum patrum traditiones, sacrorum canonum instituta, et S. R. E. venerandos ritus et disciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII in sacrosanctam beati Petri apostolorum principis basilicam magno apparatu et celebritate processit; ubi in plenario venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum conventu, pro B. Andrea in sanctorum canonem referendo repetitis summâ religione ad Deum precibus, imploratâque Spiritus Sancti gratiâ, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, exaltationem fidei catholicae et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, ac beatorum apostolorum Petri et Pauli, plenarii eiusdem conventus consilio, unanimique acclamatione et suffragio, beatæ memoriae Andream Corsinum Florentinum Ordinis fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo, episcopum ecclesiae Fesulanae, de cuius virtutum et prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, Sanctum esse decrevit, inque sanctorum confessorum pontificum

canonem retulit, et referendum esse pronuntiavit, eundemque ab universis christifidelibus ut vere Sanctum ubique colendum honorandumque, in eius honorem sacras aedes et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse definivit, et quotannis viii idus ianuaras, quo ad caelestem patriam evolavit, eius memoriam ut sancti confessoris pontificis pie coli sancivit: quem etiam, ut talem, anno insequenti, martyrologio romano viii idus ianuaras inserendum curavit. Postremo, gratis Deo cum exultatione actis, quod S. Andream in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloriâ Ecclesiam suam decorari voluisset, idem Urbanus Pontifex omnibus, quae ad B. Andream in sanctorum canonem referendum pertinebant, sancte adimpletis, hymnisque cantatis, divinoque praesidio ex viri Dei meritis peculiari collectâ¹ in eius honorem implorato, sacrosanctum missae sacrificium in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum solemniter celebravit, atque omnibus christifidelibus, qui tantae caeremoniae intererant, plenariam peccatorum indulgentiam ad Dei laudem et B. Andreae honorem largitus, cunctis vere poenitentibus et confessis, eius anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum et quadraginta dies, in octavâ autem quadraginta dies de iniunctis poenitentis misericorditer relaxavit.

§ 4. Ne vero de huiusmodi Urbani VIII decreto apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, ceterisque praemissis, propterea quod super his ab eodem Urbano aut ab eius successoribus pia memoriae Romanis Pontificibus decessoribus nostris Innocentio X, Alexan-

Causae huius constituitur.

¹ Ed. Main, legit *collectae* pro *collectâ* (R. T.).

dro VII, utroque Clemente IX et X, Innocentio XI, Alexandro VIII, Innocentio XII, Clemente XI et Innocentio XIII litterae decretales de more conscriptae et promulgatae non fuerint, unquam possit quomodolibet haesitari, nos, qui iisdem, licet immeriti, disponente Domino, in cathedrâ B. Petri successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, ceteraque hactenus recensita, a iam dictâ die ix kalendas maias anni MDCXXIX suum undequaque et plenum consequantur effectum, ac si ab eodem Urbano VIII litterae decretales revera eâdem die conscriptae et de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Clausulae.

§ 5. Volumus autem ut praesentes litterae, ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque praemissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Fides transumptorum.

§ 6. Praeterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca ubi opus esset adferri, volumus ut earundem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Sanctio poenalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS¹.

†

†

† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.

†

†

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

† Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.

†

†

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter Picus de Mirandula.

†

†

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.

†

† Ego Petrus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.

†

†

†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

¹ Hoc loco sicut et in sequentibus constit. subicitur in edit. originali eadem forma sigilli quam nos semel dedimus in const. praecedenti pag. 6 a (R. T.).

† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†

†

†

†

†

†

† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Ioseph tituli S. Susannæ presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

†

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomæi in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthæi in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marefusus.

†

† Ego Nicolaus tituli S. Mariæ in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†

†

†

†

† Ego Benedictus S. Mariæ in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilus.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis de Abbatibus Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Aquiro diaconus cardinalis de Marinis.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotundâ diaconus cardinalis Iudice.

†

†

†

†

P. cardinalis prodaturus.

F. cardinalis Oliverius.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.

III.

Promulgatur canonizatio B. Philippi Benitii Ordinis Servorum B. M. V. a Clemente X. Sanctorum albo adscripti¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,

ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequi- Exordium.
tati, ut, quæ Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea ob eiusdem Pontificis obitum litteræ apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§ 1. Iamdudum piæ memoriæ antecessor noster Clemens Papa X, Dei servos, quos summarum virtutum et signorum præstantiâ in variis religiosorum Ordinum coetibus olim fulsisse cogno- Expositio facti.

¹ Similes sunt huic constitutiones præcedentes et sequentes. Peracta fuit canonizatio anno MDCLXXI, die 12 aprilis, pontif. I.

verat, omnium christifidelium imitatione exprimendos praepositurus, inter ceteros unum elegit venerabilem virum Philippum Benitium ex familiâ fratrum Servorum B. M. Virginis, quem, ob sanctitatem ex ritu S. R. E. probatam atque recognitam, ubique colendum honorandumque decerneret.

§ 2. Philippus Florentiae Tuscorum anno Christi Domini MCCXXXIII, dum annua festa agerentur B. M. Virginis in caelum Assumptae, a qua eum parentes precibus impetraverant, familiae fratrum Servorum eiusdem Virginis eodem die atque anno institutae magnum ipse ornamentum futurus, in lucem editus est. Lutetiae et Patavii studiis sacrarum litterarum absolutis, hoc assiduis ieiuniis et orationibus a Domino obtinuit, ut Ordo fratrum Servorum B. Mariae Virginis, cui nomen daret, sibi praemonstraretur: cuius Ordinis vestem in classe laicorum ob modestiam indutus, aliquamdiu solitariam vitam in Montis Senarii eremo supra Florentiam traduxit. Postmodum ex obedientiâ ad presbyteratum evectus, terrenisque rebus ob caelestium contemplationem despectis, verbo Dei promulgando se totum addixit, suaeque familiae generalis praefectus, in unam hanc curam ardens incubuit, ut per se suosque variis linguis instructos Christi Domini Evangelium ubique praedicandum curaret: quod ipse, salutis animarum percupidus, nullisque periculis territus, sedulo tantâque alacritate agere consuevit, ut eius famâ permotus piae memoriae Clemens Papa IV decessor noster eum sibi apostolicum concionatorem adlegerit. Peccatores ad Deum conversurus, Galliam, Germaniam, Frisiam et Sarmaticam peragravit, eodemque pio instituto Pistoriensem civitatem, funestis gibellinorum guelforumque odiis laniatam, christianae

concordiae restituit; unde factum, ut plures, Dei virum imitaturi, res suas pauperibus erogarent, ipsique primarii gibellinae factionis duces, ad cor redeuntes, religiosum Philippi institutum amplecterentur. Summae eius charitatis fervor eluxit, ubi eleemosynam flagitanti interiorem vestem sibi detractam Viterbii largitus est, qua pauper contextus e morbo leprâ convaluit. Magnum quoque Deo gratissimum christianae lenitatis argumentum edidit, dum Livienensis populi in Æmiliâ crimina et mores pro concione corripiens, virgis caesus saxisque impetitus, pro persecutoribus tanto spiritu Deum exoravit, ut ex his unum Peregrinum ad poenitentiam traxerit, qui, Philippi religionem ingressus, sua et civium peccata delevit, postea et ipse eximiis virtutibus et miraculis florens, propterea per nos ipsos, favente Deo, quamprimum in Sanctorum canonem referendus. Philippus veterum anachoretarum mores aemulari studens, in cryptam Montis Senarii, Deo liberius vacaturus, quadriennium secessit. Ceteris eius virtutibus par fuit cordis humilitas, qua patriae ecclesiae episcopatum respuit. Viterbium inde properans post piam dormitionem decessoris nostri Clementis PP. IV, ubi, per Ottobonum S. R. E. diaconum cardinalem S. Hadriani, suique Ordinis patronum, sibi oblatâ pontificiâ dignitate, palam se indignum professus, in solitudinem remeavit, ipsum Ottobonum ad tantum fastigium evehendum, sed brevi eo potiturum vaticinatus. Is fuit antecessor noster piae memoriae Hadrianus Papa V. Sed Philippus religiosae solitudinis amore captus, quum iterum tres menses in cryptâ Montis Senarii latitasset, ab alio inclytæ recordationis decessore nostro Honorio Papa IV Perusiae pontificali benedictione munitus,

Eius ortus, vita, virtutes et signa breviter recensentur.

Tudertum petiit, ubi ad populum, qui magnâ frequentiâ ei obuius advenerat, concione habitâ, lethali morbo decubuit summaeque pietatis et religionis argumentis, poenitentiales Davidis psalmos non sine profusis lacrymis recitans, migravit ad Dominum anno salutis MCCLXXXV, x kalendas septembris, dum solemnities absolventur octava B. Virginis in caelum Assumptae, quibus in lucem prodierat. Ad eius corpus sex dies palam expositum populi maximâ frequentiâ venerationis ergo confluere visi sunt, missaeque sacrificium, episcopo, clero et totâ civitate praesentibus, non pro defuncto, sed de beato Confessore nutu Dei celebratur. Mox vir iustus prodigiis claruit. Ad eius enim corpus et sepulchrum claudi gressum, caeci visum, ipsique mortui vitam receperunt.

Beatorum numero a Leone X adscribitur.

§ 3. Quibus, aliisque rite cognitis et perspectis, felicitis memoriae antecessor noster Leo Papa X Philippum beatorum numero adscripsit, officium missamque in eius honorem a fratribus Ordinis Servorum, beati viri anniversario die recurrente, celebrari permisit, ad id postmodum accedente etiam auctoritate diplomatum sanctae memoriae decessorum nostrorum Clementis VIII et Pauli V. Quare, ex S. R. E. regulis et ritualibus constitutionibus per Romanos Pontifices editis, de more cognitâ et compluries in examen adductâ etiam sub felicitis recordationis itidem decessore nostro Urbano VIII semperque probatâ viri Dei sanctitate, perinsignibus eius virtutibus signisque testatâ, ad pias preces per viros principes ad hanc sanctam Apostolicam Sedem vehementissime repetitas, praesertim vero ab illustris memoriae Leopoldo Romanorum imperatore electo et Cosmo III olim in Etruriâ sibi subiectâ magno duce, idem Clemens

Papa X Philippum Benitium, de cuius virtutum et prodigiorum magnitudine diserte constiterat, in sanctorum confessorum canonem referendum pronuntiavit. Itaque, indictâ die, nimirum dominicâ secundâ post Christi Domini Resurrectionem, pridie idus apriles anni MDCLXXI, pontificatus sui I, cum in sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis basilicam tantam caeremoniam solemniter peracturus processisset, semel, iterum et tertio iteratis ad Deum precibus in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum pro Philippo Benitio in sanctorum confessorum canonem referendo, unanimi omnium acclamatione et suffragio, post sacros hymnos precesque ad Deum perfusas et Paraclyti Spiritus gratiam enixe invocatam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, exaltationem fidei catholicae, christinaeque religionis amplificationem, idem Clemens Papa X, auctoritate domini nostri Iesu Christi et beatorum apostolorum Petri et Pauli, Beatum Philippum Benitium unâ pariter cum beatis confessoribus non pontificibus Francisco Borgia, Caietano Thienaeo, Ludovico Bertrando, et virgine non martyre Rosa a S. Maria, Sanctum esse decrevit et definivit, in sanctorum confessorum canonem retulit, eundemque imposterum ab universis christifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque sancivit, ad eius honorem sacras aedes atque altaria, in quibus sacrosanctum missae sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari, et quotannis x kalendas septembres, quo die vir sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam prout sancti confessoris non pontificis pie coli posse pronuntiavit. Mox, gratis cum plurimo

A Clemente X in sanctorum canonem relatus.

gaudio Deo actis, praecipuâque oratione per beati Philippi merita ad Dominum recitatâ, ad aram maximam supra confessionem beati Petri cum eiusdê Philippi ceterorumque commemoratione missam celebravit, universis christifidelibus, qui aderant, plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem largitus.

Causae huius
Constitutionis.

§ 4. Ne vero de huiusmodi Clementis Papae X decreto apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, ceterisque praemissis, propterea quod ab eodem Clemente, aut ab eius successoribus Innocentio XI, Alexandro VIII, Innocentio XI, Clemente XI et Innocentio XIII pia memoriae Romanis Pontificibus antecessoribus nostris, litterae decretales de more conscriptae non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet haesitari, nos, qui, meritis licet imparibus, disponente Domino, in cathedrâ B. Petri iisdem successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a iam dictâ die pridie idus apriles anni MDCLXXI suum undequaque et plenarium consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente Papa X litterae decretales revera eâdem die conscriptae et de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Clausulae.

§ 5. Volumus autem ut praesentes litterae ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem ceteraque praemissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Fides transumptorum.

§ 6. Praeterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius

personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi¹ eas exhiberi vel ostendi contingeret.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio po-
nalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†

†

† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.

†

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

† Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.

†

† Ego Thomas tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Rufus.

†

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandula.

†

†

¹ Edit. Main legit *sicuti* pro *sicubi* (R. T.).

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.

†

† Ego Petrus Marcellinus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Cerradinus.

†

†

†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†

†

†

†

†

† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Ioseph tituli S. Susannæ presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

†

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomæi in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthæi in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marefusus.

†

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†

†

†

†

† Ego Benedictus S. Mariæ in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agatæ ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis de Abbatibus Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariæ in Aquiro diaconus cardinalis de Marinis.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotundâ diaconus cardinalis Iudice.

†

†

†

†

†

P. cardinalis prodatrius.

F. cardinalis Oliverius.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

IV.

Promulgatur canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Iesu, iamdiu a Clemente X peracta¹.

Benedictus Episcopus,

servus servorum Dei,

ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit acquitati, ut, quæ olim Romanus Pontifex in ple-

Exordium.

¹ Similes sunt huic constitutiones præcedentes et sequentes; peracta fuit canonizatio a Clemente X anno MDCLXXI, die 12 aprilis, pontif. I.

nario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea, ob eiusdem Pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§ 1. Romana Ecclesia, cui, nullis exigentibus meritis nostris, ineffabile Dei consilium praeesse nos voluit, ex veteri disciplinâ et ex constitutionibus apostolicis in sanctorum canonem eos solemni ritu referre consuevit, qui suarum virtutum exemplo christifideles ad viam salutis per maiorum vestigia alacrius incurrendam accenderent¹. Quum-

Rei expositio.

que multi peculiari aliquo vitae genere ut plurimum excelluerint, unus Franciscus Borgia saeculo xvi repertus est, quem in variis multisque ordinibus constituti ut certum salutis ducem sequi possent. Optimates enim et viri principes, quique rempublicam gerunt, in eo habent, quae sibi in omni vitae suae cursu imitanda proponant; magna quoque habent, qui, regum gratiâ florentes, in summarum dignitatum fastigio positi sunt; coniugio sociati² aequae ac eodem soluti, adolescentes pariter iuvenesque, viri Deo dicati, coetibus quoque religiosis praepositi. Hi ad unum omnes in Francisco tenent, quae ubertim et tuto moribus et actibus suis exprimere possint; etenim ille, Deo volente, singulas has personas mirâ vitae sanctimoniâ comitibus miraculis repraesentavit. Unde factum, ut, viri Dei virtutum et signorum constanti famâ quotidie auctâ, felicitis recordationis Romani Pontifices antecessores nostri Paulus V atque Urbanus VIII de illo sanctorum

¹ Edit. Main. legit *accederent* (R. T.).

² Pessime edit. Main. legit *societati* pro *sociati* (R. T.).

confessorum canoni adnumerando consilium inierint permoti etiam catholicorum regum Hispaniae ferventibus votis huic sanctae Sedi Apostolicae expositis; quod tandem pia memoriae decessor noster Clemens Papa X ad canonicos ritus veteri traditioni et pontificiâ auctoritate receptos, totâ Ecclesiâ plaudente, complevit.

§ 2. Inter praecipuos Hispaniarum dynastas, Gandiae duces, quae est gens Borgia, numerantur. Eam multiplices dignitates claram et percelebrem reddiderunt; clarior tamen evasit, ex quo magnus Dei servus Franciscus parentibus Ioanne Gandiensium duce III et Ioannâ ex Alphonso Ferdinandi regis catholici filio progenitâ in lucem prodiit anno Christi Domini mdx, v kalendas¹ novembris, quem diem beati apostoli Simon et Iudas martyrio nobilitarunt. Francisci locus natalis fuit Gandia, Borgiae domus avitum oppidum, ad oram Balearici maris in Conseranis populis Hispaniae Tarraconensis, in dioecesi et regno quae a Valentiâ principe civitate appellantur Pia mater, quod praesenti ope seraphici confessoris beati Francisci vitae discrimen in filio pariendo evasisset, Franciscum in baptismo dici voluit; quod nomen tunc primum in domo Borgia fausto omine futurae eius sanctitatis auditum est. Patris soror et mater, quae erat Ferdinandi regis catholici consobrina, inter clarissimas virgines eximiâ pietatis laude conspicuae, animo adolescentis christianae perfectionis igniculos iniecerunt, qui puerilibus annis domi traductis, et cum iisdem Dei sponsis ex praedonum manibus ereptus, apud avunculum archiepiscopum Caesaraugustanum Alphonsum Aragonium et Catherinam Ioannae reginae filiam, postea Ioan-

B. Francisci
vitae compen-
dium.

¹ Male edit. Main. legit *millesimo quingentesimo, decimoquinto kalendas* (R. T.).

ni III Lusitaniae regi nuptam, liberaliter educatur¹. Inde in aulam Caroli V Augusti profectus, salutis animae suae memor, se undequaque immaculatum servavit, matronas officii causâ nonnisi aspero cilicio praecinctus adire solitus. Caroli coniuge Isabellâ Augustâ adnitente, Eleonora a Castro, lectissimae virgini Lusitanae, de sanctioris vitae instituto nihil unquam remittens, matrimonio sociatur. Pulchrâ et copiosâ prole donatus, ab eâ, quam inierat, pietatis regulâ animum domi forisve nunquam avertit, caelestibus meditandis diu noctuque occupatus, sacrâ synaxi quolibet octiduo non sine lacrymis muniri solitus. Sublatae Isabellae Augustae Granatam funeris deducendi Francisco onus imponitur, cuius cadaveris, ut publicâ fide recognoscere-tur, nudata facies difformitate suâ tantum ei terrorem incussit, ut, divinâ luce illustratus, de terrenis rebus, si coniugi superesset, omnino deserendis apud se constituerit, postmodum dicere solitus mortem Augustae sibi vitam attulisse. Cataloniae cum imperio praefectus, eam cogitationem ardentius fovit, ibique populorum felicitati ita studuit, ut patris patriae elogio tamquam reipublicae bono natus honestari meruerit. Magnam auri vim in pauperes erogavit, piam sacram virginum et virorum familias eleemosynis auxit; sed et in primis, qui ex summâ fortunâ ad extremam inopiam devenissent, clam aluit. Consilio² pridem animo insitum saepe recogitans, atque uni Deo meditando inhaerens, diluculo quinque horis de genu quotidie orare, frequenti divinae mensae accubitu, ieiuniis vacare, recreari consuevit. Tunc ei beatum Ignatium regularium presbyterorum Societatis Iesu, cui postea nomen dedit, parentem et conditorem prima occasio

de tantis rebus scripto consulendi caelitus data est. Patre optimo atque ipsâ coniuge piarum omnium exercitationum sociâ orbatus, et domum redux, suorum Gandiensium solatio et securitati prospexit, nosocomia instauravit, coenobia construxit, gymnasia pro Mauris christiane educandis erexit, sacras aedes vasis aureis argenteisque pro dignitate locupletavit. Deque veteri vitae proposito perficiendo secum animo statuens, salubria in hoc sibi consilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem servi sui votis arripit, inque Societatem Iesu se rapi sensit: quod enim recens orta religio, et ab origine ardentior, vulgo etiam adhuc ignota esset, nullusque in eâ ambitiosis hominibus dignitatum locus pateret, Francisco, summos honores fugienti, aptissima visa est. Orationi intentus, haec animo agitans, septem totos dies tiaram capiti suo imminentem aspexit, veritusque ne Ecclesiae dignitatem portenderet, Deum enixe obtestari non destitit, ne honores, quos fugeret, alibi offenderet. Post defunctos duos fratres suos S. R. E. cardinales, cum eadem sacram dignitatem per antecessores nostros Romanos Pontifices ultro oblatam ab se repulisset, tiarâ illâ Propositi⁴ munus in sacrâ suâ familiâ indicatum postea cognovit. Adhuc Gandiae dux per felicitis recordationis Paulum Papam III decessorem nostrum, B. Ignatio deprecante, permissus est, ut, paucis consciis, religiosa vota nuncuparet. Quadriennium, rebus suis componendis a Pontifice praefinitum, disciplinis gravioribus sacro homine dignis singulari modestiâ publice perdiscendis impendit; quo elapso, et per felicitis recordationis Iulium Papam III anno iubilaei Christianis indicto, Fran-

¹ Male edit. Main. legit *educat* (R. T.).

² Videtur legendum *Consilium* (R. T.).

⁴ Seu *Praepositi*, nam postea fuit Praepositus generalis Societatis Iesu (R. T.).

ciscus limina Apostolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, et Caroli V beneficam erga se voluntatem declinaret, suis valedicens, Romam eo animo cogitavit, ut natale solum deinceps nunquam repeteret qui ad aliam patriam caelestem nimirum summam contentione properaret; idque sancte servavit etiam, sedente antecessore nostro Pio Papa V, in legatione cardinalis Alexandrini ad catholicum Hispaniarum regem Philippum II illuc digressus. In sacro itinere ad Urbem, quod assidue preces divinique sermones minuebant, iuxta ac Romae positus, ignorari quam honorifice excipi maluisset; ingentem in eo pietatem submissumque spiritum, qui B. Ignatii complexui amplissima et magna quaeque postponeret, Urbs tota suspexit. Menses quatuor¹ lustrandis basilicis Deo sacris omnique pietatis genere cum Ignatio Romae transegerat, cum de se cardinalium senatui adscribendo apud Iulium agi subodoratus, eodem Ignatio auctore, Pontificis oculis propere se subducens, in Hispaniam reversus est. Ubi, Caroli V propositum eius laudantis auctoritate, rebus et titulis suis Gandiensibus universis, Carolo filio transcriptis, se penitus abdicavit, regularem Societatis Iesu clericum induens, et davidicum illud laetus ingeminans *Dirupisti, Domine, vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis*. Presbyteratu initiatus, primum Deo sacrificium Loyolae in Cantabria, Ignatii patriae, et pietati hoc tribuens, privatim obtulit, mappis Ludovicae sororis acu pictis in arâ usus. Quia vero Iulius Pontifex hoc speciatim indulserat, ut, cum primum publice sacris operaretur, quotquot peccatorum confessione rite expiati ex eius

¹ Pessimâ interpunctione ed. Main. legit *postponeret. Urbs tota suspexit menses quatuor, etc.* (R. T.).

manu Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam perciperent, Vergerae oppido id factum, quo tot homines rei famâ ducti advenerunt, ut, sacrâ aede licet magnâ nequaquam eos capiente, in arâ sub dio excitatâ celebrare debuerit, tot ad sacram mensam accedentibus ut meridiana hora longe transierit. Postea concionem habuit, et clero ac populo suppliciter procedente, sanctissimum Eucharistiae sacramentum gestavit. Ad socios inde reversus, maiori sane sanctitati excolendae operam dedit, precandi studio horas octo quotidie largitus, vilissima quaeque munia ultro subire non dedignatus, stipem vaticam et ostiatim nudo capite et pedibus palam mendicans, et pauperibus ac nosocomiis distribuens, humi quoque vel in tabulis cubans. Famâ tantae pietatis aulas regias pervagante, quamplurimi illum adire deque salutis negotio consulere visi sunt; complures pariter summates praesertim Francisci exemplum secuti religiosi famillis se devoverunt. Sed Iulius Pontifex et Carolus V tantam virtutem in Cantabris delitescere indignum rati, consilium de illo inter S. R. E. cardinales cooptando certatim, incassum tamen, quod postea saepe numero quoque factum, inierunt. Ignatius, qui sociis aditum ad honorem legibus latis obstruxerat, Iulii pedibus advolutus, ne invito atque inscio honorem deferat, neve oblatum capere cogat, nascenti sodalitati hoc saltem benignus tribuat, libello supplice et lacrimis coram exorat, et permagnâ Francisci laetitiâ impetrat, qui et grati animi testes litteras ad Pontificem dedit. Non autem illum Ignatius latere permisit; viri enim singulari prudentiâ in lucrandis Deo animabus et sanctitate perspectâ, sacras conciones habiturum varias civitates et regiones adire, et multarum provinciarum, quas, licet in-

commodâ valetudine usus, pedes obivit, cum amplissimâ facultate commissarii generalis officio fungi mandavit, quae omnia magno rei christianae bono peracta sunt. Postquam vero Carolum V morbo languentem misericordiae Dei commemoratione erexisset, et defunctum funebri sermone laudasset, suae voluntatis, quam ratam haberi vellet, exequendae supremis tabulis per eum nominatus, a recolendae memoriae antecessore nostro Pio Papa IV Romam advocatur, ubi, Societatis praeposito generali Iacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire iussu, vicarii generalis munus Francisco imponitur. Mox, Iacobo ad Urbem reverso, assistens pro Hispaniâ et Lusitaniâ eligitur. Postea, Lagnio e vivis sublato, iterum vicarius generalis, et demum totius Ordinis praepositus, magnâ suffragiorum consensione, invitus renunciatur. Quo in munere Societatem septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apostolicae Sedis vitae cursum, quod maxime optaverat, consummavit. Pius enim Papa V cardinalem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam et Galliam pro re christianâ tuendâ ad sacrum foedus in Turcas percutiendum mittens, consiliorum ei comitem et participem Franciscum adiungi voluit, et Pontifici iubenti vir pius, quamvis laboribus asperrimis, poenitentiis et morbis prope confectus, alacriter paruit. Romam redux, oculis et manibus in caelum sublatis, laetus exclamavit: *Nunc dimittis servum tuum, Domine*. Mox biduum a reditu longâ aegrotatione, multisque incommodis fractus, quae tamen illum impedire non potuerunt quin Romam ad supremum et iam imminens mortalis vitae suae terminum festinaret, susceptis praesenti animo et summâ religione Ecclesiae sacramentis, ac pontificiâ Gregorii XIII felicitis memoriae ante-

cessoris nostri benedictione munitus, plenus virtutum et meritorum, inter sodalium amplexus, piissimam animam caelo reddidit, anno Christi Domini MDLXXII, kalendis octobribus. Dei servus a beatis et spectatissimis viris Ignatio Loyola, Pio Papa V, Carolo Borromaeo, Francisco Salesio, sacrâ virgine Theresiâ a Iesu, aliisque quamplurimi factus, magnam ubique virtutis et sanctitatis famam reliquit.

§ 3. Miracula etiam multa subsecuta sunt, quae, precibus accedentibus Philippi III Hispaniarum regis catholici et magnorum praesulum atque academiarum Hispaniae, Paulum Papam V permoverunt, ut, ob tantum Dei famulum in sanctorum canonem referendum, summarum eius virtutum et eorundem miraculorum examen rite institui posse concederet. Quo absoluto, Urbanus VIII eum Beatorum ordini adscribendum sancivit, largitus quoque ut de illo missam¹ et officium omnes Societatis Iesu religiosi ubique recitare possent, ac mox ut in eorum ecclesiis idem omnibus presbyteris agere liceret. Interim sub aliis inclytae memoriae antecessoribus nostris Innocentio X, Alexandro VII et Clemente IX signa post Francisci beatificationem patrata in examen ex constitutionibus apostolicis adducta et undequaque probata sunt. Decretum tamen de illo in sanctorum tabulas referendo, quod Clemens IX morte praereptus vulgare non potuerat, eius successor Clemens X rite vulgavit, exorantibus illustris memoriae Leopoldo electo Romanorum imperatore cum coniuge Augustâ, Carolo II Hispaniarum rege catholico, aliisque viris principibus ecclesiasticis et saecularibus. Quare idem Clemens X, gestis omnibus B. Francisci de veteri more Apostolicae Sedis in tribus consistoriis co-

Ab Urbano VIII Beatorum ordinis adscriptus fuit.

Et a Clemente X in sanctorum canonem relatus.

¹ Edit. Main. legit *missa* (R. T.).

ram se rite discussis et comprobatis, eum statuta die in sanctorum fastos referendum pronunciavit. Itaque dominicâ secundâ post Christi domini Resurrectionem, pridie idus aprilis, pontificatus sui anno I, cum in sacrosanctam basilicam B. Petri principis apostolorum solemnî ritu caeremoniam peracturus processisset, semel, iterum et tertium iteratis ad Deum precibus, in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum pro Francisco Borgia sanctorum confessorum canoni adscribendo unanimi omnium acclamatione et suffragio post sacros hymnos precesque ad Deum pie susas et Paraclyti Spiritus gratiam enixe invocata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, exaltationem fidei catholicae, christianaeque religionis amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, beatum Franciscum Borgiam Societatis Iesu presbyterum Hispanum, de cuius sanctitate, fidei sinceritate, omniumque virtutum magnitudine ac miraculorum excellentiâ cumulate constiterat, unâ cum beatis confessoribus non pontificibus Philippo Benitio, Caietano Thienaeo, Ludovico Beltrando, et virgine non martyre Rosâ a S. Maria, sanctum confessorem esse decrevit, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscripsit, atque imposterum ab universis christifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum honorandumque, statuit et definivit, ad eius honorem sacras aedes atque altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi et dicari, quotannis v. nonas octobris illius memoriam, ut sancti confessoris non pontificis, pie coli, atque officio et missâ ritu S. R. E. honorari pronunciavit. Ad hoc eâdem suâ aposto-

licâ auctoritate universis et singulis christifidelibus, qui dictâ die eiusdem sancti confessoris sepulchrum et corpusculum devote visitassent, annos septem et totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de iniunctis seu debitis poenitentiis misericorditer relaxavit. His peractis, Deum patrem aeternum, regemque gloriae Christum Dominum, Patris sempiternum Filium, Sanctumque Paraclytum Spiritum, unum Deum atque unum Dominum, hymnis et laudibus veneratus, peculiari oratione in honorem B. Francisci Borgiae ad Deum cantatâ, missam in arâ maximâ super confessionem Beati Petri cum eiusdem Francisci commemoratione celebravit, omnibus christifidelibus tantae caeremoniae praesentibus peccatorum indulgentiam largitus.

§ 4. Ne vero de huiusmodi Clementis Papae X decreto apostolico, definitione, sanctione, relatione, concessione, ceterisque praemissis, propterea quod ab eodem Clemente et ab eius successoribus Innocentio XI, Alexandro VIII, Innocentio XII, Clemente XI et Innocentio XIII pia memoriae Romanis Pontificibus decessoribus nostris litterae decretales de more conscriptae et promulgatae non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet haesitari, nos, qui, meritis licet imparibus, disponente Domino, in cathedrâ B. Petri iisdem successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a iam die pridie idus aprilis anni MDCLXXI suum undequaque et plenarium consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente Papa X litterae decretales revera eâdem die conscriptae et de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Causae huius
constitutionis.

1 Malè edit. Main. legit *missa* (R. T.).

Clausulae.

§ 5. Volumus autem ut praesentes litterae ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem ceteraque praemissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Fides transumptorum.

§ 6. Praeterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munita¹, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi² eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Sanctio poenalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relaxationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumperit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†

†

†

† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.

†

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

¹ Male ed. Main. legit *munitae* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *sicuti* pro *sicubi* (R. T.).

† Ego Ioseph tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Sacripantes.

†

†

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandula.

†

†

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondarius.

†

† Ego Petrus Marcellinus tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Corradinus.

†

†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†

†

† Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Prisciae presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

†

† Ego Iosephus tituli S. Susannae presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in

Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthaei in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Vincentius tituli S. Callixti presbyter cardinalis Marefoschi.

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†
†
†
†

† Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathae ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis Masinus.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

†
† Ego Nicolaus tituli Ss. Martyrum diaconus cardinalis de Iudice.

†
†
†
†
†
†

P. cardinalis prodatrius.

F. cardinalis OLIVERIUS.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.
L. MARTINETTUS.

V.

Promulgatur canonizatio B. Laurentii Iustiniani Venetiarum patriarchae, iampridem ab Alexandro VIII in Sanctorum album relati¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut, quae olim Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea, ob eiusdem Pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Exordium.

§ 1. Patris aeterni Filius, redemptor noster, conditionis humanae gloriam peccatis obrutam conspicatus, assidue providere non cessat ut propterea in exilio positos ad libertatis patriam per famulos suos signis ac virtutibus claros revocet. Hoc tribus ab hinc saeculis et eo amplius per B. Laurentium Iustinianum maxime egit, qui, pontificali apice inclutus, non solum Venetis suis atque Italis universis, sed toti, quaquâ patet, S. R. E. perspicuâ vitae sanctimoniâ et miraculis se spectabilem reddidit, unde factum, ut, duce et dominio Venetorum ferventissime flagitantibus, piae memoriae decessores nostri Romani Pontifices Xystus IV, Leo X, Hadrianus VI, Clemens VII, Paulus V, Gregorius XV et Urbanus VIII de Laurentio sanctorum titulis honestando consilium inierint, quod omnium tandem fidelium acclamatione et plausu felicitis recordationis antecessor noster Alexander Papa VIII,

Expositio facti.

¹ Similes sunt huic constitutioni praecedentes et sequentes; peracta fuit canonizatio anno MDCXC, die 16 octobris, pontif. II.

universis, quae tantae rei peragendae necessaria erant, rite dispositis, ad optatum finem perduxit.

Laurentii ortus,
pia educatio et
religiosum vitae
institutum.

§ 2. Anno Christi Domini MCCCCLXXI, ipsis kalendis iuliis, qua die, insigni ad Clodiam partâ victoriâ, civitas Venetiarum publicis ad Deum supplicationibus omnique laetitiae genere perfusa gestiebat, Laurentius ex praenobili Iustinianâ familiâ in lucem editus est, ipse aliquando virtutibus suis patriae gaudium praesidiumque apud Deum futurus. Sublato Bernardo patrè, Quirina mater eum sancte educavit, donec anno aetatis undevicesimo, sacri instituti amore captus, divinaeque sapientiae alloquio dignatus, ut nuptias sibi paratas vitaret, ad Marinum matris suae consobrinum, canonicum saecularem congregationis B. Georgii in Alga, quae est insula, aliâs coenobium instituti Augustiniani prope Venetias, alacriter convolvit, ubi, calcatis honoribus et fortunae bonis, toto vitae suae tempore uni Deo militare constituit. Primum certamen corporis illecebris strenuus Christi miles indixit, ratus nihil illis indulgendum, sed, quasi in teterrimum hostem, ieiuniis, vigiliis et asperrimâ poenitentiâ contra illas pugnandum. Sitim tam patienter tulit, ut, si quando eâ per ieiunium, manuum laborem, peregrinationem aut valetudinem se torreri sentiret, nunquam potum deposceret, sibi eum offerentibus ignorare se dicens, quo pacto purgatorii calores esset laturus, qui sitim ferre non posset. Viridarium relaxandi animi causâ, ut fit, nunquam intravit; corpus morbo affectum nunquam liberalius fovere voluit; nocturnas vigiliis ita servavit, ut primus ad divinas laudes canendas properaret, ultimus inde recederet, illuc, ceteris quiescentibus, rediturus. Quamvis, ut naturae imbecillis, frigus immodice pateretur,

nunquam tamen rigente hieme ad ignem accessit. Psallens, nunquam laevâ aut dexterâ, sed sedilibus haesit; semper gradu nixus stetit, etiam aegrotus. Strumarum peracerbo morbo in gutture gravitur laesus, sectioni ustionique generose succubuit, timentem medicum hortatus ut audacter incideret, cuius novacula martyrum laminas non superaret. Coenobio praefectus, infima quaeque munia obivit, se increpari, contemni et despici cupiens.

§ 3. Tanta fuit viri Dei in proposito constantia, ut, postquam suis valedixisset, fraternam maternamve domum nunquam, nisi, pietatis causâ, ter solum intraverit. Stipem ex Ordinis instituto foris petens, nunquam ingressus est; inque maximâ frequentâ mendicans, saccum panibus plenum ab alio ferri minime voluit, quod mater, filii immodico pondere gravis miserta, aliquando conata est. Huius dormitioni Laurentius interfuit, sed, plorantibus aliis, ipse, dono lacrymarum aliâs maxime instructus, morientem siccis oculis vidit. Amicus illum a proposito sacroque instituto blanditiis et vi retrahere molitus, eius verbis aeternae vitae plenis in coenobium trahitur, unâ cum Laurentio et vivere et mori se velle testatus. Quantoperè servum suum Deus probaret, dono prophetiae illi tradito manifestavit. Etenim Fantino Dandulo, viro in Republicâ senatori, de alio vitae statu minime cogitanti, qui ad B. Georgium officiis pietatis liberius vacaturus secesserat, in summo capite sacros cineres, periturae humanitatis nuncios, ex eius manibus suscipienti, praecipuas Ecclesiae dignitates praedixit: ad quas paulo post recolendae memoriae decessor noster Eugenius Papa IV Dandulum, apud se pro patriâ oratorem, erexit, legatione Bononiensi et episcopatu Patavino auctum.

Aliae Christi-
stianae virtu-
tes.

Marcum et Leonardum fratres, ab utroque mutuâ charitate quotidie invisus, nunquam invisit, nec etiam rogatus, licet diu, nec sine vitae periculo, diverso tempore, uterque decumberet: iturum¹ se dixit, ubi tempus id postularet: ultro adiit tandem quum spiritus discessioni iam esset paratus: gaudioque significato ob Laurentii fratris inexpectatum adventum, inter eius amplexus uterque suaviter expiravit. Viri Dei humilitas eluxit, dum Eugenius Pontifex, magnis Laurentii virtutibus captus, animum induxit ut eum Venetis episcopum daret; etenim, Francisco Maripetro ex Castellano civitatis Venetiarum episcopatu ad cathedram Vicetinanam translato, successorem Laurentium pronuntiavit. Qui tamen fugam mente agitavit, et pastorale onus pro suâ modestiâ deprecatus; semel atque iterum Pontifici iubenti humillime restitit, litteris ingenui pudoris sinceraeque probitatis ac sanctimoniae plenis ad eundem conscriptis. Laurentii collegae, inter se ieiuniis et precibus indictis, Eugenium, ne sibi patrem eripiat, vehementer obsecrant. Bis ad illum mittunt, bis rescribit Eugenius, dulcissimis eos verbis solatus. Quare Laurentius Pontifici ter iubenti obtemperavit. Noctem, qua episcopatum, nullâ pompâ et fratribus etiam remotis, iniit, insomnem duxit, precibus et lacrymis Dei praesidium in tanto munere implorans. Familiam curis parem delegit, sibi aliâs grandem esse, cuius studio premeretur, dicere solitus, pauperes Christi significans. Aedium ornatus argentumque omnino sprexit. In mensâ non sordidâ, sed munditie plenâ, nihil appetens aut improbens, fictilibus usus est. In cubili angusto ex paleâ et centone laneo conquievit, inde

¹ Pessime edit. Main. legit *iterum* pro *iturum* (R. T.).

omnibus semper exclusis, quo liberius lacrymis et orationi vacaret. Suae ecclesiae pontificali pro dignitate excolendae primam operam dedit; sed et reliquis sacris aedibus in solitudinem ferme reductis probe consuluit. Mox cleri mores adortus, saluberrimis eum constitutionibus instauravit; pari studio sacrarum virginum monasteria prosequutus, nec minori vigiliâ ceterarum ovium sedulam curam gerens. Pecuniam, ut episcopum decet, summe contempsit. Episcopium universis, omne penu egenis patere voluit; non tamen fratribus suis, a quibus contra non semel grandi pecuniâ adiutus est. Amoris fraterni hoc signum retinuit, ut tribus festis diebus, Paschatis, Nativitatis Domini, atque apostolorum Petri et Pauli, duobus panibus ex farinae flore confectis eos donaret. De mortuis duobus, uni superstiti eos semper pependit. Rationes procuratore adferente, quid deesset, quid superesset tantum adspexit; nefas ratus, si lucro animarum praefectus sederet ad calculos. In occultis pauperibus indagandis fuit summe sollicitus, iis praecipue qui ex opulentis inopes evasissent; malens aliquando decipi, quam scrupulosius examinare. Si quando in alterutrum offendendum esset, potius cui non oportet dare cupiit, quam non dare cui oporteret. Res tamen humano usui necessarias libentius quam pecuniam erogabat: libentius quoque plures summas quam maiores, ut nimirum in tanto populo communior esset beneficentia. Saepenumero servi sui votis Dei providentia mirifice adfuit, pecuniâ multis de locis ad eum insperato veniente. Viri iustitia inde patuit, quod nihil unquam ab illo iudicatum, rescissum est, eiusdemque sententiae inappellabiles habitae sunt. Quid vero aequè mirum dici potest, ac hominem, qui vix prima

litterarum elementa a praeceptore didicisset, de omnibus in sacrâ Scripturâ disputatis gravissime respondere potuisse, plurimaeque Deo plena litteris consignasset? Nimirum scientiâ potius divinitus infusâ quam humanitus acquisitâ instructus apparuit. Calumnias et contumelias magno animo devoravit, nec auctores scire voluit. Dominus tamen, cuius negotium agebatur, ipsi adfuit, auctores ipsos impunes abire non sinens. Spirituum et cogitationum discretio nusquam maior quam in Laurentio visa est. Immo hoc etiam illi a caelo datum, ut sacrae virgini absenti ipse missarum solemnias ad populum celebrans, extra se raptus, sanctissimum Eucharistiae sacramentum administraret.

A Nicolao V Pontifice maximo fit primus patriarcha Venetiarum.

§ 4. Crescente in dies tanti praesulis famâ, Eugenius Pontifex eum apud se identidem habere se velle significavit, semperque Laurentius excusationes praetendit. Bononiam tamen vocatus, Alpium incommodis atque itineris longitudine, quae erant excusationum causae, cessantibus, Pontificem adiit, a quo in S. R. E. frequenti senatu hoc perhonorifico elogio exceptus est: *Salve, decus et gloria praesulum*. Pontifice eum apud se retinere cupiente, corporis imbecillitatem caussatus, ad suam ecclesiam laetior rediit quam inde discesserat. Eum pari animi significatione amplexus est Eugenii successor proximus, pia memoriae antecessor noster Nicolaus Papa V, qui, in tanto praesule ornando cum Eugenio plane certans, Laurentium, tametsi reluctantem, patriarcham esse voluit, sicut Eugenius episcopum esse voluerat. Etenim, Dominico Michaëlio Gradensi patriarcha demortuo, Nicolaus, dignitatis amplitudini civitatisque Venetiarum splendori consulturus, ex Grado, modicâ insulâ iuxta veterem Aquileiam, unde sub adventum Longobardorum

Gradensis patriarchatus, novae Aquileiae nuncupatus, multorum caussa dissidiorum, emerserat, hunc Venetis unâ cum omni honore suo transtulit, extincto Venetae civitatis episcopatu, eidem Gradensi patriarchatui antea subiecto: qui quidem episcopatus, a loco sedis, Olivolensis primum, mox Castellanus est dictus. Hinc factum, ut nomen patriarchae Gradensis, quem exinde Venetum appellaverunt, olim invidiosum, in Laurentio gratissimum esse coeperit.

§ 5. Novi patriarchae sanctitatis praeconio longe lateque resonante, quicumque Venetias appellebant, Laurentium videre in primis cupierunt. Non vulgus tantum ad eum, veluti ad angelum de caelo lapsum, conspiciendum per vicos et compita certatim currere; sed viri principes domi eum invisere, intimos episcopi recessus venerationis causâ lustrare, vimque auri pauperibus dispartendam ad illum adferre. Advenae Pannonae, Germani, Galli, Hispani, ad limina Apostolorum vel ad Christi Domini sepulchrum peregrinantes, se felices putabant, ubi Laurentii benedictione acceptâ discederent; adeoque in maximis periculis Respublica Venetorum ad Laurentii preces tamquam ad oraculum confugere consuevit; Deusque ipse, quam gratae sibi essent Laurentii pro eâ preces, procul apud Corcyram prodigio comprobavit, ubi in mediis rupibus et speluncis, vir a triginta annis solitarius, uni Deo vacans et prophetiae spiritu insignis, an res Venetorum in bello cum duce Mediolanensi periturâ essent, consultus, omnino ait perituras, nisi eorum praesulis lacrymae apud Deum intercederent. Laurentius tamen solitario illi, iuxta ac omnes fere mortales, inauditus et incognitus erat.

Magnae apud omnes pietatis fama et veneratio.

§ 6. Iam Venetus patriarcha annum Pie obiit MDLV.

quantum supra septuagesimum exegerat, vigiliis susceptisque ultro incommodis attritus, quum se libenter hinc abiturum, si Domino placeret, aliquando pronunciavit. Paucos post dies febris correptus decumbit; lectumque molle sibi parari commotus est, quum Christus Dominus in durissimo ligno cubitasset. Pecunias, quibus pro eius salute non parcebatur, in pauperes aptius erogari monuit. Migrationis diem advenisse intelligens, prope esse sponsum ait, eidemque obviam eundum. Quare, susceptis Ecclesiae sacramentis, deque mortis utilitate sermone habito, populoque suo, proceribus et viris sacris ad se confluentibus bene precatus, et multis, quae eventura erant, praedictis, obdormivit in Domino, vi idus ianuarias, anno Domini MCDLV, episcopatus anno XIX, patriarchatus IV, quum se nullâ pompâ supremis tabulis inter canonicos S. Georgii in Algâ sepeliendum mandasset, qui eum, optime de se meritum, deinceps quasi auctorem et parentem suum coluerunt.

Post obitum
pro viro sancto
ab omnibus co-
latur.

§ 7. Tantus omnium ordinum universae civitatis concursus ad Laurentii corpusculum factus est, ut ex episcopio¹ ad sacram aedem, ob multitudinis oculos depascendos, mox illud deferri oportuerit, ubi turbâ se se comprimente, feretrum a gradibus chori ad valvas ecclesiae raptum est. Discissae vestes, sublatis calcei, omnia ad venerationem direpta. Ob eius sanctitatis ubique vulgatam opinionem urbani sodalitorum processus magnâ celebritate ad funus accurrerunt, nullo tamen funebri signo ut in mortuorum elationibus fieri solet, sed omni honoris et laetitiae significatione ultro et publice instructi. In funere ipso suavissimi cantus et modulationes auditaе, angelicae, non humanae.

¹ Edit. Main. legit *episcopo* (R. T.).

Sacrum pignus, inter utrosque canonicos patriarchales et B. Georgii de eo dando et retinendo contentione ortâ, quasi litis exitum expectaturum, in ecclesiae cathedralis secretario repositum est, ubi altero ac tertio die nec corruptum, nec foetens, immo nec quinto nec sexto, repertum genis rubescentibus et vivo simile visum est. Totâ civitate effusâ ad prodigium, octavâ die palam in aedem sacram adfertur. Interim sacrae exuviae, aliis instantius eas postulantes, aliis diligentius custodientibus, iterum in secretarium allatae ubi per dies quadraginta incorruptae et integrae permanserunt, quamplurimis ad illas venerationis causâ affluentibus, donec tandem totius populi et civitatis suffragio canonicis patriarchalibus illas adiudicante, septimo die supra sexagesimum sepulturae in basilicâ patriarchali XVI kalendas aprilis traditae sunt officiis et honoribus, non quibus ceteris solent, de quorum virtutibus et meritis ambigitur, sed quasi viri sancti reliquiae. Non solum ex Italiâ, sed ex Illyrico etiam atque Epiro multi ad prodigium profecti: quod medici omnes nullâ naturae vi, praesertim quum Laurentius putridâ febre laborasset, fieri potuisse testati sunt.

§ 8. Quae et quanta deinde miracula divinam opem ad Laurentii sepulchrum implorantibus acciderint, difficile dictum est. Haec felicitis recordationis antecessorem nostrum Xystum Papam IV permoverunt, ut, ad ducis et domini Venetorum summas preces, ob eum in sanctorum canonem referendum, acta rei tantae necessaria conscribenda curaret. Sed quum eadem acta patriarchalis aedis conflagratione periissent, alter piae memoriae decessor noster Leo Papa X ad negotii inquisitionem rursus iussit. Post Leonem hoc pariter egit

Miraculis
etiam post mor-
tem clarus eva-
sit.

successor eius similis memoriae Hadrianus Papa VI. Quo deinde sublato, Clemens Papa VII litteris apostolicis in formâ Brevis ad Antonium Contarenum civitatis Venetiarum patriarcham, duce et dominio Venetorum pie deposcentibus, concessit, ut, pro aeterni Regis laude et gloriâ, ac ipsius beati Laurentii pontificis et confessoris reverentiâ, sanctae Ecclesiae decore et catholicae fidei splendore, populorumque dicti dominii devotione, singulis annis, in die qua beatus Laurentius migravit ad Dominum, festum et officium de eodem cum oratione unius pontificis et confessoris sub nomine beati Laurentii patriarchae in eius et aliis aedibus Deo sacris dominii Venetorum ab omnibus celebraretur. Hoc pacto Clemens Laurentium beatorum catalogo adscripsit.

A Summis Pontificibus indulgentiae aliisque gratiae ad augendum eius cultum conceduntur.

§ 9. Postmodum recolendae memoriae Xystus Papa V plenariam indulgentiam die festo beati Laurentii aedem sacram, ubi eius corpus adservabatur, devote invisentibus largitus est: quod similis recordationis Clemens Papa VIII semel atque iterum indulsit, adprobatis lectionibus propriis in eiusdem instituti congregationibus beatorum Georgii in Algâ et Ioannis evangelistae in Lusitaniâ cum eius officio recitandis. Mox pia recordationis Paulus Papa V iisdem canonicis beati Georgii in Algâ indulsit, ut, quintis cuiuscumque hebdomadae feriis non impeditis, illud idem officium recitarent. Idem postea Paulus aequae ac eius successor Gregorius Papa XV, ac subinde Urbanus Papa VIII, pia quoque memoriae antecessores nostri, de magnis virtutibus et miraculis per intercessionem beati Laurentii patris, acta et commentarios, pro eo in sanctorum canonem solemni pompâ referendo, iterum conscribi iusserunt, de eius corporis translationibus atque aris Deo in

eiusdem honorem auctoritate apostolicâ erectis mentionem facientes: quo tempore huius beati confessoris et pontificis summae sanctitatis fama etiam in regno Siciliae ita percrebuit, ut senatus Panormitanus, ob civitatem a contagionis morbo Laurentii patrocinio divinitus liberatam, eum sibi praecipuum patronum elegerit, impetratâ etiam a iam dicto Urbano Papa VIII apostolicâ facultate ut in ecclesiis Panormitanis officium et missa de eodem beato viro, tamquam de patrono, celebrarentur.

§ 10. Tot tantisque monumentis apud Apostolicam Sedem comprobatâ viri Dei sanctitate, quam christianae virtutes et complura miracula illustraverant, is tandem, quem supra memoravimus, Alexander Papa VIII, ad summum pontificatum evectus, de Laurentio cum aliis beatis viris ubique celeberrimis ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritibus constitutionibus, canonibus et decretis rite servatis, in sanctorum tabulis, duce et dominio Venetorum orantibus, describendo provide cogitavit, ideoque gesta omnia beati viri in novum examen adducta sunt: quo, ex veteri more Apostolicae Sedis, in tribus consistoriis ac plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum in Urbe praesentium coram se rite peracto, beatum Laurentium statutâ die in sanctorum canonem per se referendum pronuntiavit. Quare xvii kalendas novembris anno salutis mdcxc, sui pontificatus ii, in sacrosanctam beati Petri principis apostolorum basilicam summâ celebritate totius Ecclesiae Romanae Laurentium maximâ caeremoniâ inter Sanctos numeraturus Alexander profectus est, ubi in plenario conventu eorundem venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium

Ab Alexandro VIII Sanctorum numero adscribitur unâ cum quatuor aliis Beatis.

patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, semel, iterum et tertio iteratis pro Laurentio Iustiniano in sanctorum fastos referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione et suffragio, idem Alexander Papa VIII post gratiam Paraclyti Spiritus summam religionem invocatam, auctoritate omnipotentis Dei et domini nostri Iesu Christi, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac suam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, exaltationem fidei catholicae, et christiani nominis incrementum, beatum Laurentium Iustinianum Venetum confessorem et pontificem, de cuius virtutibus et miraculis antea constiterat, et tunc satis constabat, unam cum aliis beatis viris Ioanne de Deo, et Paschale Baylonio confessoribus non pontificibus, sanctum confessorem pontificem esse decrevit et definivit, in sanctorum confessorum pontificum catalogum et canonem retulit, eundemque imposterum in tota Ecclesia tamquam vere sanctum colendum, invocandum, honorandumque sancivit; ad eius honorem sacras aedes atque altaria, in quibus sacrosanctum missae sacrificium Deo offeratur, construere ac dicari, vi idus ianuarias, quo die migravit ad Dominum, illius memoriam, ut sancti confessoris pontificis, ab omnibus pie coli posse pronuntiavit. Insuper eadem auctoritate omnibus vere poenitentibus et confessis, qui annis singulis in illius dormitionis die ad eiusdem sepulchrum religiose accessissent, annum et quadraginta dies; accedentibus vero infra octavam, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet debitis canonicis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavit.

Ab eodem indulgentiae eius die festo conceduntur.

§ 11. Mox Deum patrem aeternum regemque gloriae, Christum dominum, eius sempiternum filium, sanctumque Paraclytum Spiritum, in trinis personis

unum Deum et dominum, Alexander magnam religionem veneratus, et peculiari oratione per beati Laurentii Iustiniani confessoris et pontificis merita precatus, cum eius et ceterorum commemoratione in ara maximam supra confessionem beati Petri solemnem missam celebravit, universis christifidelibus, qui tantae caeremoniae aderant, plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem largitus.

§ 12. Ne vero de huiusmodi Alexandri Papae VIII decreto apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessionem, ceterisque praemissis, propterea quod ab eodem, aut ab eius successoribus Innocentio VII, Clemente XI et Innocentio XIII, pia memoriae Romanis Pontificibus antecessoribus nostris, litterae decretales de more conscriptae non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet haesitari, nos, qui, meritis licet imparibus, disponente Domino, in cathedram beati Petri iisdem successimus, volumus, et apostolicam auctoritatem statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, et reliqua hactenus recensita, a iam dicta die xvii kalendas novembris anni mdcxc suum undequaque et plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII litterae decretales revera eadem die conscriptae et de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Causae huius constitutionis.

§ 13. Volumus autem ut praesentes litterae, ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque praemissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulae.

§ 14. Praeterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu

Transumptorum fides.

publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Sanctio po-
nalis.

§ 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 4 iunii 1727, pontif. anno 1.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

- †
- † Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.
- †
- † Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.
- † Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.
- †
- † Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.
- †
- †
- † Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.
- †
- †
- †
- † Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandula.
- † Ego Ioannes Antonius tituli S. Petri in Vinculi presbyter cardinalis de Viâ.
- †

- † Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.
- † Ego Petrus Marcellinus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.
- †
- †
- † Ego Curtius S. Eustachii presbyter cardinalis Origus.
- † Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.
- †
- †
- †
- †
- †
- †
- † Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.
- †
- †
- † Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.
- † Ego Cornelius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Bentivolus.
- †
- †
- † Ego Ludovicus tituli S. Priscae presbyter cardinalis Belluga.
- † Ego Ioseph tituli S. Susannae presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.
- †
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.
- †
- † Ego Alvarus tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.
- † Ego Bernardus Maria tituli S. Bernardi ad Thermas presbyter cardinalis de Comitibus, maior poenitentiarius.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthaei in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.
- † Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.
- † Ego Prosper tituli S. Calixti presbyter cardinalis Marefusus.

† Ego frater Augustinus tituli S. Xisti presbyter cardinalis Pipia.

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†

†

† Ego Nicolaus Maria tituli Ss. Ioannis et Pauli presbyter cardinalis Lercarius.

† Ego frater Laurentius tituli S. Mariae de Arâcaeli presbyter cardinalis Cozza.

†

†

† Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Laurentius S. Agathae ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis de abbatibus Oliverius.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scala diaconus cardinalis Falconerius.

†

†

†

†

†

†

†

†

P. cardinalis prodaturus.

F. cardinalis Oliverius.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

VI.

Promulgatur canonizatio B. Ioannis a Capistrano Ordinis Minorum de Observantiâ ab Alexandro VIII iam pridem peracta¹.

¹ Similes sunt huic constitutiones praecedentes

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut, quae Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea, ob eius pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Exordium.

§ 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiae fastigio constitutus felicis recordationis antecessor noster Alexander Papa VIII pro suâ pastoralis vigilantia illud unum prae omnibus sibi incumbere animadvertit, ut, pro domo Israël speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se praestitutum putavit, si ex ritu et disciplina S. R. E. recognitis et comprobatis eorum virtutibus, qui vitae sanctimoniâ ceteris antea praeluxerant, pietatis ardorem eo magis in christifidelium cordibus accenderet¹, quo vitam a viris iustis pie actam, in universâ Ecclesiâ luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei servis, qui moribus vere christianis iamdudum venerandi habebantur, Ioannem a Capistrano Ordinis fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantiâ nuncupantur, multis magnisque virtutibus et signis ubique percelebrem, rite in sanctorum canonem sibi referendum existimavit.

Expositio facti.

§ 2. Capistrani Marsorum oppido in agro Aquilano, inque episcopatu Sulmonensi, ortus est Ioannes anno Christi Domini MCCCLXXXV. In gymnasio Perusino

B. Ioannis ortus MCCCLXXXV, et brevis vitae compendium.

tes et sequentes; peracta fuit canonizatio anno MDCXC, die 16 octobris, pontif. II.

¹ Edit. Main. legit *accederet* (R. T.).

christianis et liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem civitate Ordinem fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantiâ nuncupantur, ab se ferventissimis votis expetitur, quamvis repulsus, durisque et publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini MCDXIV. In divinis litteris magistro usus est beato confessore Benardino Senensi, quem pro sacratissimo nomine Iesu calumniis traductum coram pia memoriae antecessore nostro Martino Papa V in basilicâ B. Petri principis apostolorum strenue defendit: eundemque ipse et sodalis Iacobus a Marchia per inclytae recordationis decessorem nostrum Nicolaum V in sanctorum confessorum canonem postea referendum curavit, uterque deinceps in eundem sanctorum canonem, et Iacobus quidem a nobis quamprimum favente Domino referendus. Ioannis doctrinae, asperrimae poenitentiae et sanctitatis famâ in dies crescente, ad multas variasque provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam, christianos mores disciplinamque verbo et scriptis, quae plurima edidit, instauraturus, ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus ablegatur. Idem, quem diximus, Martinus V, ad compescendam verbo et scriptis fraticellorum sectam, illum unâ cum Iacobo a Marchia inquisitorem instituit; de quibus Ioannem feliciter triumphantem contra omnes haereticos generalem inquisitorem creat. Reatinos et finitimos populos inter se odiis armisque certantes eloqui suavitate componit. In terris S. R. E. citra Pharum, Ioannâ II reginâ flagitante, iudaici foenoris pravam licentiam evellit. Decessorum nostrorum, Martini dormitionem, piaque memoriae Eugenii IV

successionem praedicit, a quo pro magnis Ecclesiae negociis ad Insubres, Siculos et alios mittitur. Recusato Aquilano episcopatu, munus praedicandi evangelium obire non cessat, inque plenario Florentinorum patrum conventu velut sol quidam fulget. Romae Iudaeorum synagogae magistrum cum quadraginta sectatoribus ad veritatis professionem reducit. Ut haereticos in sinum Ecclesiae et principum animos in concordiam redigat, Friderico III imperatore postulante, in Germaniae partes a praedicto Nicolao V mittitur.

§ 3. In Germaniâ, Bohemiâ, Sarmaticâ et Pannoniâ sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis, Taboritis, Hebraeisque innumeris ad christianam veritatem doctrinae, sanctitatis et miraculorum luce conversis, Dei gloriam mirifice auget; aegros quamplurimos sanat, mortuos suscitât, mutis loquelam restituit. Denique totam christianorum rempublicam periclitantem ab immanissimo Turcarum tyranno defensurus, se pro domo Israël murum opponit, dum pia memoriae decessor noster Calistus Papa III, Ioanne potissimum deprecante, christianorum militum signo crucis illustrium expeditionem in Turcas Europae incubantes decernit, statimque Ioanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Vallachiam instar fulgoris pervolante, septuaginta millia christianorum conscribuntur, crucisque vexillum ipso parmâ fidei protecto praeferente, de centum et viginti millibus hostium, toto orbe mirante, victoria reportatur: cuius nuncio Romam allato VIII idus augustas, idem Callistus eius diei memoriae solemnia Transfigurationis Christi domini perpetuo consecravît.

§ 4. Ioannes, his atque aliis semipiternâ memoriâ dignissimis praeclare gestis, ex corporis fatigue lethali

Eiusdem monitu decretâ a Callisto III expeditione in Turcas; eodemque crucis vexillum praeferente, victoria reportata est.

Eius obitus MCDXVI et post obitum miracula.

morbo contracto, Villacum Pannoniae inferioris oppidum in agro Sirmiensi defertur, ubi a Ladislao rege aliisque viris principibus visitatur, sanctisque Ecclesiae sacramentis maximâ religione susceptis, et multis, quae superventura erant, praenunciatis, principes viros Ladislaum regem, Matthiam Corvinum, aliosque, ad tuendam religionem christianam hortatus, vir apostolicus, et voluntate martyr, pie in Domino obiit anno Salutis MCDXLVI, x kalendas novembres. Defuncto triduanæ exequiæ in Pannoniâ, Germaniâ atque Italiâ universâ persolvuntur. Post obitum aequæ ac in vitâ multis magnisque miraculis claruit.

A Leone X concessum fuit, ut eius dies festus celebraretur.

§ 5. Pro eo in sanctorum canonem referendo ad Sedem Apostolicam undique scriptum est, ab Italiae civitatibus Bononiâ, Patavio, Tarvisio, Asculo; Fridericus III Augustus et Casimirus Poloniae rex a Pio II felicitis memoriae antecessore nostro id postulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinsignium Ioannis virtutum locuples testis, eodem Friderico III rogante, illum a Nicolao V in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Ioannes et Sigismundus comites palatini ad Rhenum, Rupertus dux Bavariae, Albertus marchio Brandenburgicus, Corradus dux Silesiae, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis presbyter cardinalis Augustanus nuncupatus, in universâ Germaniâ Apostolicae Sedis legatus, episcopi Misnensis, Eystettenis, alique, Matthias rex, et Elisabeth Pannoniae regina, plurimæque illarum partium civitates, ab Apostolicâ Sede idem poposcerunt. Quare, tot tantisque viri Dei praeconiis unâ voce ad S. R. E. undique allatis et confluentibus permotus felicitis memoriae antecessor noster Leo Papa X, per Bernardum S. R. E. diaconum cardinalem S. Mariae in Porticu Bibienam nuncupatum, concessit anno

Salutis MDXV ut Ioannis piaë dormitionis dies festus perpetuis futuris temporibus a clero saeculari et regulari apud Capistranenses quotannis celebretur.

§ 6. Postmodum alius decessor noster felicitis quoque memoriae Gregorius Papa XV beatorum fastis Ioannem scripsit, in quo eius die natali officium duplex et sacrosanctum missae sacrificium in eiusdem honorem toti Ordini regularis observantiae beati Francisci et saeculari etiam clero in dicti Ordinis ecclesiis celebrari permisit. Mox sub piaë memoriae alio antecessore nostro Urbano Papa VIII eximiis et multis viri Dei virtutibus et miraculis ad apostolicarum constitutionum ritus et canones in examen vocatis, atque omnium approbatione et praeconio receptis etiam sub felicitis memoriae antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Innocentio X, Alexandro VII et Clemente X, tandem a sanctae memoriae decessore itidem nostro Innocentio XI de beato viro in sanctorum canonem referendo sancitum est, repetitis precibus id etiam postulantis illustris memoriae Leopoldo electo Romanorum imperatore, Carolo II Hispaniarum rege, et Cosimo III in Etruriâ sibi subiectâ magno duce.

§ 7. Quum autem re infectâ idem Innocentius, iubente Domino, ex hac vitâ pie migrasset, felicitis memoriae Alexander Papa VIII eidem suffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus constitutionibus, canonibus et decretis rite servatis, de Ioanne sanctorum canoni adscribendo provide cogitavit. Quare xvii kalendas novembres anno Salutis MDCXC, sui pontificatus II, in sacrosanctam beati Petri principis apostolorum basilicam summâ celebritate totius Ecclesiae Romanae profectus est, ubi, semel, iterum et tertio in plenario

A Gregorio XV beatorum fastis adscriptus est.

Ab Alexandro VIII nonnullis Europae principibus postulantis fastos relatæ est unâ cum quatuor aliis beatis.

1 Edit. Main. legit *et quæ* pro *atque* (R. T.).

conventu venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum iteratis pro Ioanne in sanctorum canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione et suffragio, post gratiam Paraclyti Spiritus summâ religione invocata, idem Alexander VIII, auctoritate domini nostri Iesu Christi et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, exaltationem fidei catholicae, et christiani nominis amplificationem, beatum Ioannem a Capistrano Ordinis fratrum Minorum beati Francisci a regulari observantiâ nuncupatorum, de cuius virtutum et prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, unâ cum aliis beatis viris Laurentio Iustiniano confessore et pontifice, Ioanne a S. Facundo, Ioanne de Deo et Paschale Baylonio confessoribus non pontificibus, sanctum confesorem esse decrevit et definivit, in sanctorum confessorum catalogum et canonem retulit, eundemque imposterum in totâ Ecclesiâ tamquam vere sanctum colendum, invocandum honorandumque sancivit, ad eius honorem sacras aedes atque altaria; in quibus sacrosanctum missae sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari, et quotannis x kalendas novembres, quo die vir sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut sancti confessoris non pontificis pie recolere posse pronuntiavit. Mox Deum Patrem aeternum, regemque gloriae Christum dominum eius sempiternum Filium, sanctumque Paraclytum Spiritum, in trinis personis unum Deum et dominum, Alexander magnâ religione veneratus, et peculiari oratione per Ioannis Confessoris merita precatus, cum eius et ceterorum commemoratione ad aram maximam supra confessionem beati Petri solemnem missam celebravit, universis

christifidelibus, qui aderant tantae caeremoniae, plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem largitus.

§ 8. Ne vero de huiusmodi Alexandri Papae VIII decreto apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, ceterisque praemissis, propterea quod ab eodem, aut ab eius successoribus Innocentio XII, Clemente XI et Innocentio XIII, piae memoriae Romanis Pontificibus antecessoribus nostris, de more litterae decretales conscriptae non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet haesitari; nos, qui, meritis licet imparibus, disponente Domino, in cathedrâ beati Petri iisdem successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, ceteraque hactenus recensita a iam dictâ die xvii kalendas novembres mdcxc suum undequaque et plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII litterae decretales revera eâdem die conscriptae et de more promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Causae huius constitutionis.

§ 9. Volumus autem ut praesentes litterae, ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque praemissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulae.

§ 10. Praeterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Fides transumptorum.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, defini-

Sanctio poenalis.

1 Edit. Main. legit *sicuti* (n. r.).

nitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno 1.

EGO BENEDICTUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†
†
† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.
†
†
† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.
†
† Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.
†
†
† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.
†
†
†
†
† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandula.
†
†
† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.
†
† Ego Petrus Marcellinus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.
†
†
†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.
†
†
†
†
† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.
†
†
†
†
†
† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.
†
†
†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscae presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Iosephus tituli S. Susannae presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomaei in Insula presbyter cardinalis Cienfuegos.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthaei in Merulana presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marefoschi.

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.
†
†
†
†

† Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathae ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium
diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardi-
nalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus
cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariae in Aquiro diaconus
cardinalis Marinus.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis
Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin
diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Nicolaus tituli Ss. Martyrum diaconus
cardinalis de Iudice.

†

†

†

†

P. cardinalis prodatrius.

F. cardinalis Oliverius.

Visa de Curiâ I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

VII.

*Promulgatur canonizatio B. Catharinae
a Bononia, Clarissae, iam antea a
Clemente XI sanctarum virginum albo
adscriptae.*

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit et convenit aequitati,
ut, quae Romanus Pontifex in plenario
conventu venerabilium fratrum S. R. E.
cardinalium, patriarcharum, archiepi-
scoporum et episcoporum, unanimi eo-
rum consilio communicato, sanxit et de-
finivit, licet postea, ob eiusdem Pontifi-
cis obitum, litterae apostolicae de his
conscriptae non fuerint, suum tandem
consequantur effectum.

1 Similes sunt huic constitutiones praecedentes et sequens; peracta fuit canonizatio anno MDCCXII, die 22 maii, pontif. XII.

§ 1. Iampridem piae memoriae antecessor noster Clemens Papa XI, rem apostolatu suo maxime dignam reputans Dei famulis olim christianarum virtutum perfectione excellentibus summos honores in catholicâ Ecclesiâ decernere, post intellectam sacrae Deo virginis beatae Catharinae a Bononiâ, Ordinis Minorum beati Francisci, quae Clarissae appellantur, praeclaram et laudabilem vitam, insignium quoque miraculorum serie illustratam, quae in sanctis suis mirabilis Deus per eiusdem suae virginis merita operari voluerat, iustum et summe decens existimavit Dei electam ancillam ut vere sanctam in militanti Ecclesiâ secundum receptos Ecclesiae Romanae ritus auctoritate sibi divinitus traditâ honorandam sancire; eiusque virtutes, tamquam eximias et praecellentes, omnibus christianis imitandas proponere, ut, ad summi Dei cultum ipsius exemplo se componentes, in necessitatibus patronam et deprecatricem apud Dominum habere mererentur.

§ 2. Anno Christi domini MCDXIII, VI idus septembris, Bononiae, primariâ beati Petri atque Italiae civitate, unde huic sacrae virgini cognomen adhaesit, ex patre Ferrariensi et matre Bononiensi, non sine prodigiis, futuram eius sanctitatem praemonstrantibus, Catharina orta est. Ex Margaritae Atestinae aulâ, ubi triennium vixerat, aetatis suae anno XIV Ferrariae in monasterium Corporis Christi sub regulâ Ordinis Minorum beati Francisci, quae Clarissae appellantur, caelesti sponso ancillatura confugit, ubi, omnium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione depositâ, ex humani generis hoste, orationis et divinae gratiae clypeo munita, vitrix semper evasit; immo ipsa, aliâs latine docta, artem de eo triumphandi Italiae exposuit libro *De septem spiritualibus armis* in-

Expositio facti
et vitae B. Ca-
tharinae.

Eius ortus
MCDXIII.

scripto; quod humilitatis institutum ab se igni traditum, mox novo Dei monitu iterum litteris consignavit. Tam coram vitae innocentia se superis reddidit, ut Deus, qui arcana caelestia ei non semel patere voluit, eam pariter sibi uni propria scientia futurorum instruxerit, qua prae ceteris patriae suae de hoste victorias et Orientalis Imperii ob Graecorum impietatem et schisma funestam cladem praenunciavit.

§ 3. Piae virginis fama longe lateque diffusâ, patriaeque oratoribus coloniam sororum eius sibi concedi flagitantibus, novum suae regulae monasterium excitatura Bononiam natale solum ire iubetur. Ad Ferrariensium turbas discesum. eiusmodi aegre ferentium vitandas, iter cum oratoribus sacrisque beati Francisci alumnis noctu dispositum est. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, instar cadaveris, extra monasterium educta, mox ita convaleuit, ut currum, quo ad flumen Rhenum perducta est, sola et nullius opis indiga adscenderit. Bessarionem basilicae XII Apostolorum S. R. E. presbyterum cardinalem Bononiae pro Apostolicâ Sede legatum, et Philippum civitatis episcopum, pariterque S. R. E. tituli S. Laurentii in Lucinâ presbyterum cardinalem Calandrinum nuncupatum, nedum patrium senatum magnamque civium frequentiam, Catharina et reliquae ei comites traditae sacrae virgines obvios habuerunt. Earum collegii postmodum absoluti, Dei iussu, praefecturam suscepit, sociasque vere sanctarum virginum chorum suae pietatis exemplo constituit.

§ 4. Iam per annos duodeviginti valetudinis incommodis Bononiensem virginem, nihil omittentem quod munus suum spectare videretur, Dominus exercuerat, quum eam, quibusvis cruciatibus alacriter pro

Deo tolerandis paratam, lethalis¹ morbus invasit. Tunc, pro charitatis aestu quo summe flagrabat, nihil prius habuit quam ut sororibus suis quasi ultimum vale dictura, aeternae salutis monita patefaceret; maximâque religione susceptis Ecclesiae sacramentis, se, quod tamdiu anhelaverat, in divini sponsi occursum ituram disposuit; sed, toto virginum coetu Deum exorante, ne filias moerore confectas tantae matris solatio viduaret, Catharina, mentis excessum passa, e lectulo incolumis surgit, consuetoque praefecturae muneri ut antea obeundo sollicitam operam navat; anno, quo supervixit, diu noctuque christianis virtutibus toto pectore excolendis, unisque caelestibus, ad quae non sine lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

§ 5. Maioris hebdomadae tempus advenerat, quum de more ablutis sororum pedibus, semel atque iterum vehementibus et aptissimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis suae tempus instare vaticinata. Hoc tamen a sororibus non statim animadversum, Catharina hilari vultu vicinam mortem non indicante, sed vitae suae cursum se consummasse dicenti nuncius proximae discessionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit; quibus forti animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem saepe conversis, piissimos hymnos ab se compositos recitavit. Sorori vices suas post dormitionem obiturae ceteras pias virgines intimo animi sensu commendavit, deque caelestibus et christianis rebus eas allocuta, post dulcem sanctissimi nominis Iesu iteratam invocationem, spiritum Deo reddidit III idus martias, anno Salutis MCDLXIII, aetatis suae quinquagesimo.

¹ Edit. Main. legit *lethales* (R. T.).

Bononiae novum monasterium excitat cui et praefuit.

Multa adversae valetudinis incommoda diu aequo animo pertulit.

Supremum diem vaticinata obiit MCDLXIII virtutibus omnibus praedita.

Signa eius sanctitatis post obitum caelitus edita.

A Clemente VIII cultus publicus eidem sanctae virgini una cum indulgentiis concessus fuit et a Clemente VIII in martyrologii tabulas relata.

§ 6. Defuncta longe pulchrior quam viva adolescentulam plane dormientem referre visa est. Post eius animam in caelum receptam et corpusculi depositionem, multis illius patrocinio apud Deum se commendantibus, quum duo de viginti dies effluxissent, incorruptum et suavem spirans odorem, sepulchro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique confluentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

§ 7. Felicis recordationis antecessor noster Clemens Papa VII, annos septem et sexaginta a Catharinae decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus, monasterii sororibus facultatem indulsit quotannis Catharinae anniversarii obitus die recurrente sacras preces in eius honorem ritu ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas eiusdem nomen commemorandi; indulgentiam quoque iis concessit, qui, Poenitentiae et Eucharistiae sacramentis pie susceptis, sacram aedem, ubi virgo Dei requiescit, annuo festo eius inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum missa propria ad eius honorem in ecclesiis sanctimonialium utriusque civitatis sacerdotibus, qui eis essent a sacris confessionibus, apostolicâ largitate permissa. Crescente Dei ancillae virtutum et meritorum famâ, inclytae memoriae antecessor noster Clemens Papa VIII nomen eius in sacras tabulas martyrologii romani referendum curavit. Postea, sedente alio decessore nostro felicis memoriae Innocentio Papa X, ad alterius decessoris Urbani Papae VIII decretorum normam, de Catharina in sanctarum virginum canonem referendâ actum, deque omnium

eius virtutum perfectione in gradu summo plene constare decretum est. Hoc felicis quoque memoriae Innocentius Papa XI antecessor noster confirmavit, novaeque miracula, quibus, post permissam ab Apostolicâ Sede ancillae suae venerationem, Deus sanctitatem eius patefecerat, auctoritate suâ pariter comprobavit.

§ 8. Hinc tandem factum ut idem pia memoriae Clemens Papa XI, universis, quae ex S. R. E. disciplinâ et ritu, decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum constitutionibus apostolicis, sacrisque canonibus in Catharinae eximiis virtutibus et miraculis examinandis et comprobandis servanda erant, sancte servatis, magnae solemnitatis diem dominicam SS. Trinitati sacram XI kalendas iunias anni dominicae Incarnationis MDCCXII, sui pontificatus XII, futuram indixerit, qua Catharinam sanctarum virginum canonem adscriberet, quod reges, principes virique insignes ecclesiastici et saeculares plurimis et urgentissimis precibus ab Apostolicâ Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indictâ die in beatorum apostolorum Petri et Pauli basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum conventu repetitis pro beatâ Catharinâ in sanctarum virginum canonem referendâ humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratiâ enixe invocatâ, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, fideique catholicae amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum, totius eiusdem conventus consilio unanimique consensu, beatae memoriae Catharinam a Bononiâ, de cuius sanctitate virtutumque ac prodigiorum magnitudine plene

A Clemente XI praedicta beata Catharina sanctarum virginum albo adscripta est una cum tribus aliis beatis.

constiterat, unâ cum confessore et pontifice Pio Papa V, ceterisque confessoribus non pontificibus Andrea Avellino et Felice a Cantalicio, sanctam pronuntiavit, inque sanctarum virginum non martyrum canonem referendam esse decrevit, eandemque a cunctis christifidelibus tamquam vere sanctam colendam, honorandam invocandamque definivit, in eius honorem sacras aedes et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse, et quotannis vii idus martias, qua ad caelestem patriam evolavit, eius memoriam ut sanctae virginis pie coli sancivit. Postremo gratis Deo cum exultatione actis, quod sanctam virginem cum ceteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloriâ Ecclesiam suam decorari voluisset, in eiusdem virginis sanctorumque confessorum laudem solemni oratione cantatâ, in arâ maximâ¹ supra confessionem beati Petri apostolorum principis cum eorundem sanctorum commemoratione missae sacrificium celebravit, singulisque catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum indulgentiam et remissionem largitus est.

Causae huius
constitutionis.

§ 9. Ne vero de huiusmodi definitione et sanctione apostolicâ, ceterisque praemissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente aut ab eius successore felicis memoriae Innocentio Papa XIII decessoribus nostris litterae decretales conscriptae non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet haesitari: nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in cathedrâ beati Petri successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus recensita, a

¹ Edit. Main. legit *maxime* (R. T.).

iam dictâ die xi kalendas iunias anni MDCCXII suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera litterae decretales eâdem die conscriptae fuissent, ut superius enarratur.

§ 10. Volumus autem ut praesentes litterae ad probandum decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, ceteraque praemissa, undequaque sufficiant, neque alterius cuiuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clau-ulae.

§ 11. Praeterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus ut earundem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, si ubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Fides transumptorum.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†

†

† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.

†

† Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

† Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.

†

† Ego Thomas tituli S. Mariae Transtyberim presbyter cardinalis Rufus.

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

†

† Ego Annibal tituli S. Clementis presbyter cardinalis S. Clementis Albanus, S.R.E. camerarius.

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Miranda.

† Ego Ioannes Antonius tituli S. Calixti presbyter cardinalis de Viâ.

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.

†

† Ego Petrus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.

†

†

†

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†

†

† Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Ioseph tituli S. Susannæ presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Salernus.

†

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomæi in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

†

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthæi in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marefusus.

†

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†

†

†

†

† Ego Benedictus S. Mariae in Vialatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis de Abbatibus Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis de Marinis.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scalâ diaconus cardinalis Falconerius.

†

†

†
†

P. cardinalis prodaturus.

F. cardinalis Oliverius.

Visa in Curia I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretaria Brevium.

VIII.

Promulgatur canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clemente XI in Sanctorum numerum adscripti¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit et convenit aequitati, ut, quae Romanus Pontifex in plenario conventu venerabilium fratrum S.R.E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit et definivit, licet postea, ob eiusdem Pontificis obitum, litterae apostolicae de his conscriptae non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti.

§ 1. Recondendae memoriae antecessor noster Clemens PP. XI, ut frigescentem christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant, in summo Romanae Ecclesiae candelabro lucentia pro sua pastoralis sollicitudine exponere statuit, beatique Felicis a Cantalicio Ordinis fratrum Minorum B. Francisci, qui Capuccini appellantur, gestis omni praeconio memorandis et signis, quae Deus ob eius merita ediderat, in examen vocatis, de

¹ Constitutio praecedens est huic similis, uti et alia edit. MDCCXXVI, die 10 decembris, pontif. III. Peracta fuit canonizatio anno MDCCXII, die 22 mai, pontif. XII.

illo sanctorum fastis adscribendo provide cogitavit.

§ 2. Felix, ineunte saeculo XVI circa annum Christi MDXIII in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futurae virtutis argumenta, in dies animum eius ad summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Litterarum plane rudis agrisque colendis deditus, ex sibi praelectis veterum Patrum gestis, austerioris vitae, qua illi excelluerant, amore captus, institutum eorundem fratrum Minorum B. Francisci, qui Capuccini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio in laicorum ordine nomen daturus, Romam ex patria sua Cantalicio profectus est. Hic religionem ingressus anno MDXLIHI toti Urbi per quadraginta et eo amplius annos summe christianam morum innocentiam et simplicitate, asperimaeque poenitentiae et vitae genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis institutum per omnia observasse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu noctuque proposuit. Conscientiae viri Dei moderatores, dominici Corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob eius ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinae mensae perceptionem concedere, sanctum existimarunt: ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud ieiuniis, praeter suam regulam supraque communem usum sibi praescriptis, durisque flagellis castigans. Nudis pedibus per Urbem, eleemosynas pro fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere, ferreis quoque annulis ad lumbos praecinctus celebriores Urbis basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum beato

Eius ortus
MDXIII et vitae
B. Felicis con-
pendium.

confessore Philippo Nerio sui contemptu et humilitate certare. Vitae suae termino semel atque iterum praenunciato, visâque inter caelitem choros Deiparâ Virgine, plenus dierum et meritorum in coenobio ad radices Quirinalis sancte suaviterque spiritum Deo reddidit xy kalendas iunias anni MDLXXXII, totâ Urbe ad servi Dei cadaver in sacrâ aede expositum confluente, per eius preces divinam opem imploraturâ, vel, ob iam acceptam per eius merita, Deo grates acturâ. Ipsi quoque sanctae memoriae antecessores nostri Romani Pontifices Xystus V et Gregorius XV, ut beati viri precibus se apud Deum commendarent, ad eius sepulchrum invisendum palam accedere visi sunt.

Eius nomen
ab Urbano VIII.
in tabulas mar-
tyrologii rela-
tum est.

§ 3. Tanta sanctitatis famâ Dei nutu in dies magis prodeunte, pia recordationis antecessor noster Urbanus Papa VIII, qui novam disciplinam ob Dei servos in beatorum et sanctorum canonem referendos veteri addiderat, beatum Felicem novae subesse noluit, eiusque virtutes ad receptam sanctionem apostolicarum normam cum miraculis ob eius invocationem patefactis¹ rite probavit: servique Dei nomen in sacras tabulas martyrologii romani pontificio diplomate relatum est, missâ pariter et officio in Felicis honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis memoriae Romanos Pontifices antecessores nostros Innocentium X et Clementem XI novis miraculis, quae post Felicem beatorum numero adscriptum contigerant, comprobatis, idem Papa Clemens beatum virum in sanctorum canonem statutâ die referendum, apostolicâ auctoritate pronuntiavit. Quare, universis, quae ex S. R. E. constitutionibus, ritibus, canonibus et decretis, in B. Felicis virtutum

et miraculorum examine et approbatione agenda erant, sancte peractis, idem Clemens magnae solemnitatis diem dominicam SS. Trinitati sacram, xi kalendas iunias anni dominicae Incarnationis MDCCXII², sui pontificatus XII, tanto actui et caeremoniae perficiendae futuram esse voluit: quem actum, omnium maxime solemnem, regum et principum obsecrationes ab Apostolicâ Sede obsequen-
tissime tanto antea poposcerant.

§ 4. Itaque Clemens praestitutâ die in sanctam beatorum Petri et Pauli basilicam magno apparatu et celebritate processit: ubi in plenario S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum, et episcoporum conventu, repetitis pro B. Felice in sanctorum canonem referendo humillimis ad Deum precibus et Paracliti Spiritus gratiâ enixe invocatâ, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, fideique et religionis catholicae amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii et Spiritus Sancti, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum, toto eodem conventu uno ore adprobante et consentiente, beatæ memoriae Felicem a Cantalicio, de cuius sanctitate virtutumque christianarum et signorum magnitudine cumulate constiterat, unâ cum confessore et pontifice Pio Papa V, confessore non pontifice Andreâ Avellino, virgineque non martyre Catharinâ a Bononiâ, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum esse definivit, eundemque Felicem sanctorum confessorum canoni adscriptum deinceps ab universis christifidelibus ut vere Sanctum ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in eius honorem sacras aedes et altaria; ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi et dicari, et quotannis xv kalendas iunias, quo die obdormivit in Domino, solem-

A Clemente XI
sanctorum nu-
merus eius no-
mine et aliorum
trium beatorum
auctus est.

¹ Forsan *patratis* vel *peractis* (R. T.).

nem eius memoriam, ut sancti confessoris pie recoli posse sancivit.

Causae huius
constitutionis.

§ 5. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod sanctum confessorem Felicem cum ceteris iam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari et militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset, in eiusdem confessoris et ceterorum laudem solemniori oratione cantatâ, in arâ maximâ supra confessionem beati Petri apostolorum principis, unâcum eorumdem sanctorum commemoratione, missae sacrificium celebravit, singulisque catholicis, qui tantae caeremoniae intererant, plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem largitus est.

Causae huius
constitutionis.

§ 6. Ne vero de huiusmodi solemniori definitione et sanctione apostolicâ, ceterisque praemissis, propterea quod de illis per eundem Clementem aut eius successorem felicis memoriae Innocentium XIII decessores nostros litterae decretales conscriptae non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet haesitari; nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in cathedrâ B. Petri successimus, volumus, et apostolicâ auctoritate statuimus, ut decretum sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a iam dictâ die XI kalendas iunias anni MDCCXII suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera litterae decretales eâdem die conscriptae et promulgatae fuissent, ut superius enarratur.

Clausulae.

§ 7. Volumus etiam ut praesentes litterae nostrae ad probandum decretum, sanctionem, definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, ceteraque praemissa undequaque sufficiant neque alterius cuiuscumque probationis et solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

§ 8. Ceterum, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ad quae opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici notarii subscripta, sigilloque alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munita, eandem ubique fidem obtineant, quam hae nostrae obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contingeret.

Transumptorum fides.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti et concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iunias, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

†

†

† Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.

†

† Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.

†

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

† Ego Ioseph tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Sacripantes.

†

† Ego Thomas tituli S. Mariae Transtiberim presbyter cardinalis Rufus.

†

† Ego Philippus Antonius tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Gualterius.

†

†

† Ego Annibal tituli S. Clementis presbyter cardinalis S. Clementis Albanus, S.R.E. camerarius.

† Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Mirandulâ.

† Ego Ioannes Antonius tituli S. Calixti presbyter cardinalis de Viâ.

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadarius.

†
† Ego Petrus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.

†
†
† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.

†
†
†
†
† Ego Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo presbyter cardinalis Scottus.

†
†
† Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.

†
†
†
† Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.

†
†
†
† Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Belluga et Moncada.

† Ego Ioseph tituli S. Susannæ presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.

†
† Ego Ioannes Baptista tituli S. Stephani in Monte Caelio presbyter cardinalis Sallernus.

†
† Ego Alvarus tituli S. Bartholomæi in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

†
† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthæi in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marefiscus.

†
† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ presbyter cardinalis Coscia.

†
†
†
†
† Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ diaconus cardinalis Pamphilius.

† Ego Ioseph Renatus S. Georgii in Velabro diaconus cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii diaconus cardinalis Origus.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus cardinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariae in Aquiro diaconus cardinalis Marinus.

† Ego Iulius S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scalâ diaconus cardinalis Falconerius.

†
†
†
†

P. cardinalis prodaturus.

F. cardinalis Oliverius.

Visa in Curia I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

IX.

*Conceduntur privilegia conclavistis
postremi conclavis* ¹.

Benedictus Papa XIII.

URBIS. — Motu proprio, etc.

Causae indulti.

Nos volentes dilectos filios conclavistas, etc. ².

Datum Romae, apud S. Petrum, pridie nonas iunii, anno I.

Dat. die 4 iunii 1724, pontif. anno I.

*Nomina autem ipsorum conclavistarum
sunt haec quae sequuntur :*

Reverendissimus dominus frater Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis, episcopus Porphyriensis, sacrista ; R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas, protonotarius apostolicus de numero participantium supranumerarius, basilicae Principis Apostolorum de Urbe canonicus, ac sacri collegii secretarius ; Ioannes Baptista Gamberucci presbyter Romanus, eiusdem basilicae perpetuus beneficiatus, Ignatius Reali presbyter Romanus, eiusdem basilicae pariter perpetuus beneficiatus, Franciscus Bolsa presbyter Novocomensis, canonicus insignis collegiatae S. Mariae ad Martyres, Venantius Philopus Piersanti presbyter Cameriniensis, praedictae insignis collegiatae canonicus, Placidus Eustachius Ghezzi presbyter Romanus, memoratae basilicae Principis Apostolorum de Urbe clericus beneficiatus, magistri caeremoniarum : Nicolaus Coscia presbyter Beneventanus, I. U. D., abbas infulatus, archipresbyter metropolitanae ecclesiae Beneventanae eiusdemque civitatis nobilis, Nicolaus Xaverius S. Maria I. U. D., presbyter mansionarius praedictae metropolitanae et nobilis eiusdem civitatis, nostri dum cardinalatus honore fungebamur : ab-

¹ Eadem privilegia concessa fuerunt ab Innocentio XIII const. edit. MDCCXI, die 18 maii, pontif. I ; et a Clemente XII const. edit. MDCCXXX, die 16 iulii, pontif. I.

² Reliqua ut in const. Clementis X die 28 maii MDCLXX, quam vide in tom. XVIII pag. 22 (R. T.).

bas Carolus Antonius de Ambrosiis clericus Anagninus, Ioseph Lamblotte laicus Namurcensis dioecesis, Franciscus Bassius Cameriniensis, Sebastiani Antonii episcopi Ostiensis Tanara ; abbas Laurentius Pius Bonsius clericus Florentinus, Deodatus Fallii laicus Leodiensis, Francisci episcopi Tusculani Iudice ; Livius Guarinus laicus Foroliviensis, Bartholomaeus Fantinus laicus Mutinensis, Fabritii episcopi Albanensis Paulutii ; comes Ioannes Troglioni clericus Anconitanus, Urbanus Petrecca presbyter Iserniensis dioecesis, Petrus Dalmatius laicus Vicentinus, Francisci episcopi Sabinensis Pignatelli ; Franciscus Velli presbyter Praenestinus, prefatae basilicae Principis Apostolorum de Urbe clericus beneficiatus, Petrus Cheller clericus Amburgensis, Francisci episcopi Praenestini Barberini, venerabilium fratrum nostrorum episcoporum S.R.E. cardinalium : Petrus Ubaldus Dionysius clericus Ariminen-sis, Ioseph Beltramius presbyter Florentinus, Marcus Mittarellius laicus civitatis Ducalis, Iacobi tituli S. Mariae in Viâ Boncompagni ; comes Philippus Rainaldus a Turre presbyter et abbas Albensis, eques commendatarius et receptor sanctae religionis Ss. Mauriti ; et Lazzari, Iacobus Antonius Carpanus presbyter Derthonensis, canonicus collegiatae Fini Comensis dioecesis, Alexander Ioannes Andreazzini laicus Romanus, Ioseph tituli S. Praxedis Sacripantes ; abbas Iacobus Leoni presbyter Segninae dioecesis, Ioseph Maria Cardoni laicus Lucensis, Laurentii tituli S. Petri ad Vincula Corsini ; Antonius Aga presbyter Rumanus, Andreas Capanella laicus Balneoregiensis, Franciscus Maria Serra laicus Romanus, Francisci tituli S. Caeciliae de Aquavivâ ; abbas Bartholomaeus Castelli I. U. D. clericus Interamnensis, Laurentius Foschi clericus dioecesis Albanensis, Ioannes Maria de Speranzinis clericus Aesinus, Thomae S. Mariae Transtyberim Ruffi ; Petrus Antonius Ventura presbyter Cameriniensis, canonicus insignis collegiatae S. Mariae in Vialatâ, Nicolaus Carignani clericus Lucensis, Horatii Philippi tituli S. Honuphrii Spadae ; Maturinus Jacquin laicus Parisiensis, Antonius Lori laicus de Prato dioecesis

Asculanae, Philippi Antonii tituli S. Chrisogoni Gualterii; Paris Ignatius Fuiten presbyter Tridentinus, Carolus de Rubeis clericus Romanus, Bartholomaeus Isola laicus Ianuensis, Iosephi tituli S. Mariae Angelorum Vallemani; Michaëlangelus Magnoni presbyter ex dioecesi S. Miniati, Petrus Canevari laicus Romanus, Caroli Augustini Fabroni; comes Livius Adrianus presbyter I.U.D. collegiatus Patavinus, Petrus Cleton clericus Romanus, Petri tituli S. Marci Prioli; abbas Ioannes Baptista Rondoni presbyter Bononiensis, abbas S. Ioannis de Liverniano, sacrae theologiae doctor et perinsignis collegiatae basilicae S. Petronii Bononiae canonicus, Iacobus Philippus Lazzari laicus Bononiensis, Ulyssis Iosephi tituli S. Crucis in Hierusalem Gozzadini; Michaëlangelus Paoli laicus Pisauriensis, medicus, Franciscus Blancus laicus Vitellaniensis, Annibalis tituli S. Clementis Albani cardinalis S. Clementis nuncupati; Ioseph Castelluccius presbyter civitatis Potentiae, Ioseph Cardini laicus Aretinus, Ioannes Baptista Innocenti laicus Sabiniensis dioecesis, Ludovici tituli S. Silvestri in Capite Pici; Antonius Leprotti, physicae et medicinae doctor, laicus Bononiensis, Ioannes Andreas Stacchini laicus de Bonifacio Ianuensis, Caesar Laurentius Monte Maggi presbyter Ariminensis, Ioannis Antonii tituli S. Calixti de Viâ; abbas Ioseph Mombelli presbyter Papiensis, Hieronymus Descalzi laicus Romanus, Petrus Mangiagallo laicus Mediolanensis, Augustini tituli S. Mariae de Populo Cusani; abbas Ioannes Baptista Malpeli clericus Faventinae dioecesis, Franciscus Antonius Perfelder laicus Vienne in Austria, Iulii tituli S. Laurentii in Pane et Perna Piazza; abbas Ludovicus Anguisciola clericus Placentinus, Ludovicus de Grandis laicus Venetus, Antonii Felicis tituli S. Balbinae Zondadarii; Ioannes Petrus Quereghi clericus Anconitanus I. U. D., Thomas Puccettus presbyter Romanus, Ioannis Baptistae tituli S. Mariae in Araceli Bussi; Thomas Ceccotti clericus Reatinus, Franciscus Maria Lucca laicus Romanus, Petri tituli S. Ioannis ante Portam Latinam Corradini; Ioannes Vivant presbyter Parisi-

nus, doctor Sorbonicus, decanus regalis et collegiatae ecclesiae S. Germani Parisiis, ac metropolitanae ecclesiae canonicus onorarius, Basilius Laurentius le Barbier clericus Parisiensis, prior commendatarius S. Roberti d'Andri dioecesis Antissiodorensis, Francus Sordini laicus Florentinus, Armandi tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rhoan; Dominicus Nicolai presbyter terris Arcidoxi Clusinae dioecesis, Philippus de Romanis laicus Romanus, Ioannis Baptistae tituli S. Stephani in Monte Caelio Ptolomaei; Ferdinandus Antonius Campeggi presbyter Bononiensis, Caietanus Bononi laicus Novocomensis, Benedicti tituli SS. Nerei et Achillei Odescalchi; Ludovicus Guido Guerapin de Vauréal presbyter Senonensis, doctor Sorbonicus, Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucauld diaconus Parisiensis, sacrae facultatis Parisiensis licentiatum theologus, abbas B. Mariae de Belloportu et S. Romani de Blavia, Petrus Julien laicus dioecesis Agathensis, Henrici tituli SS. Quirici et Iulitae de Bissii; Felix Rosapepe presbyter Avellinae dioecesis, canonicus Aversanus, Iacobus Philippus Verde presbyter Albinganensis dioecesis, Bernardinus de Benedictis clericus coniugatus Spoletanus, Innici tituli S. Thomae in Parione Caraccioli; Carolus Thomasius clericus coniugatus patrius Anconitanus, Nicolaus Corbellus laicus Romanus, Bernardini tituli S. Petri in Monte Aureo Scotti; abbas Hieronymus Cardoni presbyter Lucensis, basilicae Principis Apostolorum perpetuus beneficiatus, Ioseph Triffelli laicus Romanus, Ioannis tituli SS. Quatuor Coronatorum Patritii; comes Ioannes Fabius Braschi clericus Caesenatensis I.U.D., Ludovicus Mosconus de Marsciano clericus Perusinae dioecesis, Nicolai tituli S. Sixti Spinulae; abbas Hieronymus Franciscus Crivelli presbyter et nobilis civis Mediolanensis, Angelus Dominicus Federici presbyter Novariensis, Giberti tituli S. Alexii Borromaei; abbas Ubaldus Petruccius clericus Romanus, Franciscus Xaverius Reffi laicus Mediolanensis, Georgii tituli S. Agnetis Spinulae cardinalis S. Agnetis nuncupati; abbas Didacus Mauri clericus Neapolitanus, Lau-

rentius Ratta clericus Ferrariensis, Cornelii tituli S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli; abbas Marcus Antonius Campana presbyter Brixiensis I. U. D., Ioannes Dianeli clericus coniugatus Caenétensis, Ioannis Francisci tituli Ss. Petri et Marcellini Barbadici; abbas Ioseph de Saporitis et Serrano presbyter Hispanus Gadicensis, sacrae theologiae et I. U. D. ex marchionibus de Castro Zolaschi, Ioseph Rosati laicus Interamnensis, Ludovici tituli S. Mariae Transpontinae Bellugae; Ioannes Alvares da Costa Ulyssiponensis, eques militaris Ordinis Iesu Christi, in utroque iure graduatus; comes Antonius Sartorius clericus Ariminensis, Emanuel Rubelo laicus Lusitanus dioecesis Colimbriensis, Iosephi tituli S. Susannae Pereyra; Philippus Hortensis Fabri clericus coniugatus Romanus, Antonius Fridt laicus Boëmus, Ioannis Baptistae tituli S. Priscæ Salerni; Ioseph de Ochoa Hispanus laicus dioecesis Pampilonensis, Anielus Nipho laicus Neapolitanus, Ioannes Ioseph Saforcada Hispanus laicus Caesaraugustanae dioecesis, Caroli tituli sanctae Pudentianae Borgia; Iosephus Emigdius Grassi Asculanus eques Hierosolymitanus, Franciscus Galante presbyter Toletanus, Ioannes Fernandez laicus Ovetensis, Alvari tituli S. Bartholomaei ad Insulam Cienfuegos; abbas Aloysius Pagni clericus Senensis, Franciscus Maria de Fabiis laicus Romanus, Bernardinus Tarozzi laicus Romanus, D. Bernardi Mariae tituli S. Bernardi de Comitibus presbyterorum S. R. E. cardinalium: Carolus Casanova presbyter Vintimiliensis, Augustinus Lupacchioli clericus coniugatus Civitatis Castellanae dioecesis, Franciscus Titii laicus Segninae dioecesis, Benedicti S. Mariae in Vialatâ Pamphilii; Ioannes Antonius Coltro lini clericus coniugatus Romanus I. U. D., regii et militaris Ordinis S. Mariae de Monte Carmelo ac S. Lazari Hierosolymitani eques, Alexander Perazzoli laicus Neapolitanus, Petri S. Laurentii in Damaso Ottoboni; abbas Lucas Nicolaus Recchi clericus Ripanus, Ioannes Argenti laicus Romanus, Iosephi Renati S. Georgii Imperialis; Andreas Iannensi laicus Praenestinus, Petrus Buccardus laicus Romanus, Laurentii S. Agathae Go-

thorum de Alteriis; abbas Christophorus Venturelli clericus Amerinus, Ioannes Labusiera laicus Romanus, Caroli S. Angeli in Foro Piscium Columnae; Ubaldu Monacelli presbyter Eugubinae dioecesis, Carolus Gessi laicus Urbinas, Curtii S. Eustachii Orighi; Carolus d'Orléans Rothelin presbyter Parisinus, sacrae facultatis Parisiensis doctor theologus, Claudius Ludovicus de la Chastre presbyter Parisinus, sacrae facultatis Parisiensis licentiatu theologus, abbas sancti Michaëlis de Ulteriori Portu dioecesis Rothomagensis, Dionysius le Blond clericus dioecesis Venetiarum, prior commendatarius Montis Desiderii Ordinis S. Benedicti dioecesis Ambianensis, Melchioris cardinalis de Polignac; comes Bonaventura Antonelli laicus Eugubinae dioecesis, Ioannes Antonini laicus Romanus; Fabii Ss. Viti et Modesti Oliverii; Leo Dulcis clericus Montis Falisci, sacrae theologiae ac I. U. D., abbas Ioseph Ferdinandus Bilancinus clericus Montis Falisci I. U. D., Caroli S. Mariae in Aquiro de Marinis; comes Philippus Anguisciola clericus Placentinus, Carolus Angelettus laicus Romanus, Iulii cardinalis Alberoni; Antonius Baldanus clericus Romanus, Franciscus Baccius laicus Balneoregiensis, Alexandri S. Mariae in Cosmedin Albani, diaconorum S. R. E. cardinalium: frater Antoninus Seraphinus Camarda Messanensis Ordinis Praedicatorum, confessarius; frater magister Fridericus Amadeus Urbevetanus Ordinis eremitarum S. Augustini, subsacrista; abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, basilicae Principis Apostolorum de Urbe canonicus, custos fontium et aquarum conclavis; abbas Ioannes Franciscus de Valentinis presbyter Verulanae dioecesis, cum praedicto reverendissimo episcopo Porphyriensi sacrista; abbas Ioseph Levizzani clericus Mutinensis, cum praefato reverendo patre domino Rivera sacri collegii secretario; Iacobus Curtius laicus Urbinas, cum dicto fratre magistro Amadeo subsacrista; Ioannes Thomasi Messanensis, Ioannes Baptista Nucarini Fulginas, medici physici; Victorius Maffinus Florentinus, Iacobus Mansuetus Romanus, aromatarius; Iacobus Antonius Bo-

sus Mantuanus, Patritius de Henricis Arpinas, eius auxiliares; Ioseph de Ambrosiis Romanus, Philippus Roberti Romanus, barbitonsores; Ioannes Marcellus Golt Germanus Coloniensis dioecesis, Petrus Collarelli Romanus, eorum auxiliares; Ioseph Tondi, faber lignarius; Franciscus Alfieri, faber caementarius; Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis dioecesis, famulus magistrorum caeremoniarum; Petrus Tomasi, Ioannes Antonius Stendardi, Petrus de Franceschi, Remigius Valena, Andreas Iuliani, Ioannes Togniacci, Ioseph Borsotti, Costantinus Cichelli, Basilius Grimaldi, Franciscus Barberi, Ioseph Pichignò, Antonius Massi, Paulus de la Bitta, Caietanus Corallo, Ioannes Baptista Guldoni, Philippus Mezzarota, Ioannes Petrus Giorgi, Gregorius Crivelli, Augustinus Bianchetti, Carolus Galli, Petrus Valeno, Dionysius Sabbatini, Paschalis Idetti, Ioseph Canillis, Antonius Agniolucci, Nicolaus Solari, Ioannes de Sanctis, Paschalis Guardì, Bernardinus Scaletta, Remigius de Bernardis, Ioseph Albonetti, Ioannes Baptista Ricci, Angelus Pozzi, Franciscus Zavglia, Ioseph Bartolini, scopatores conclavis.

X.

*Conceduntur privilegia dapiferis
postremi conclavis ¹.*

Benedictus Papa XIII.

URBIS. — Motu proprio, etc.

Causa indulg. Nos volentes dilectos filios nostros, etc. ².

¹ Eadem privilegia concessa fuere ab Innocentio XIII constit. edit. MDCCXXI, die 18 maii, pontif. I; et a Clemente XII const. edit. MDCCXXX, die 26 iunii, pontif. I.

² Reliqua omittimus, quia ipsissima sunt ac illa quae leguntur in constit. VII Clementis X die 14 iunii MDCLXX, quam vide in tom. XVIII, pag. 42 (R. T.).

Nomina eminentissimorum dominorum cardinalium et dapiferorum, sunt haec quae sequuntur:

Frater Vincentius Maria Ursinus. Ordinis Praedicatorum, nunc BENEDICTUS XIII Romanus; comes ... Vitellus Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebastianus Antonius, episcopus Ostiensis et Veliternensis, sacri collegii decanus cardinalis Tanara, sacrae Congregationis immunitatis praefectus, Bononiensis; Franciscus Gothifredus Romanus.

Franciscus episcopus Tusculanus S. R. E. cardinalis Iudice, archiepiscopus Montis Regalis, Neapolitanus; marchio Nicolaus della Penna sacerdos Perusinus.

Fabritius episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis Paulutius, sanctissimi domini nostri Papae vicarius, ac sacrarum Congregationum episcoporum et regularium et rituum praefectus, Foroliviensis; abbas Cornelius Herculaneus clericus Foroliviensis.

Franciscus episcopus Sabinensis S. R. E. cardinalis Pignatellus, archiepiscopus Neapolitanus; abbas Baptista Zola clericus ...

Franciscus episcopus Praenestinus S. R. E. cardinalis Barberinus, sacrae Congregationis aquarum praefectus, Romanus; Ioseph Sebastianus Fontana ex comitibus Scagnelli clericus Parmensis.

PRESBYTERI XXXVII.

Iacobus tituli S. Mariae in Viâ S. R. E. cardinalis Boncompagni, archiepiscopus Bononiensis; Iulius Gabriellus Romanus.

Ioseph tituli S. Praxedis S. R. E. cardinalis Sacripantes, sacrae Congregationis Propagandae Fidei praefectus, Narniensis; Ioannes Franciscus Sacripantes, Romanus.

Laurentius tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. cardinalis Corsinus Florentinus; abbas Marcellus Passarus I. U. D., sacerdos Arianensis.

Franciscus tituli S. Caeciliae S. R. E. cardinalis Acquaviva Neapolitanus; Thomas de Vibina sacerdos.

Thomas tituli S. Mariae Transtiberim S. R. E. cardinalis Ruffus, episcopus Ferrariensis, Neapolitanus; frater Bartholomaeus

Catenaccius eques Hierosolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus tituli S. Honufrii cardinalis Spada, episcopus Auximanus, Lucensis; abbas Fulvius Camillus Sinibaldus clericus Auximanus.

Philippus Antonius tituli S. Chrysogoni S. R. E. cardinalis Gualterius Urbevitanus; comes Hieronymus Dandinus Caesenas.

Joseph tituli S. Mariae Angelorum S. R. E. cardinalis Vallemanus Fabrianensis; advocatus Franciscus Memmius clericus Florentinus.

Carolus Augustinus tituli S. Augustini S. R. E. cardinalis Fabronus, sacrae Congregationis Indicis praefectus, Pistoriensis; abbas Faustus Cosattus clericus Senensis.

Petrus tituli S. Marci S. R. E. cardinalis Priolus, episcopus Bergomensis Venetus; frater ... Columna eques Hierosolymitanus Romanus.

Ulysses Ioseph tituli S. Crucis S. R. E. cardinalis Gozzadinus, episcopus Imolensis, Bononiensis; Alphonsus Servantius ...

Annibal tituli S. Clementis S. R. E. cardinalis Albanus, S. R. E. camerarius, archipresbyter basilicae Vaticanae et sacrae Congregationis reverendae fabricae S. Petri praefectus, Urbinas; eques Ioannes Franciscus Sempronius clericus Urbinas.

Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite S. R. E. cardinalis Picus, episcopus Senogalliae et sacrae Congregationis indulgentiarum praefectus, de Mirandula; abbas Thomas de Vulpe clericus Imolensis.

Ioannes Antonius tituli S. Calisti S. R. E. cardinalis de Viâ, episcopus Ariminensis, Bononiensis; abbas ... Scortia.

Augustinus tituli S. Mariae de Populo S. R. E. cardinalis Cusanus, episcopus Papiensis, Mediolanensis; comes Ignatius Michaël Crivellus, clericus Mediolanensis.

Iulius tituli S. Laurentii in Pane et Perna S. R. E. cardinalis Piazza, episcopus Faventinus, Foroliviensis; comes Fabritius Ilorinus clericus Foroliviensis.

Antonius Felix tituli S. Balbinae S. R. E. cardinalis Zondadarius Senensis; advocatus Marius Soccinus clericus Senensis.

Ioannes Baptista tituli S. Mariae in Arâ-

caeli S. R. E. cardinalis Bussius, episcopus Anconitanus, Viterbiensis; Ioannes Antonius Kreyter de Corvinis sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam S. R. E. cardinalis Corradinus Setinus; comes Virgilius Montecatinus sacerdos Ferrariensis.

Armandus Gasto tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. cardinalis de Rhoan de Soubize, episcopus Argentinensis, Gallus; abbas Folignan clericus.

Ioannes Baptista e Societate Iesu tituli S. Stephani in Monte Caelio S. R. E. cardinalis Ptolomeus, Pistoriensis; advocatus Ioannes Franciscus Ingenuus clericus Neapolitanus.

Benedictus tituli Ss. Nerei et Achillei S. R. E. cardinalis Odescalcus, archiepiscopus Mediolanensis; comes Gabriel Ferretus sacerdos Anconitanus.

Henricus tituli Ss. Quirici et Iulittae S. R. E. cardinalis de Thyard de Byssi, episcopus Meldensis, Gallus; comes Franciscus Baschius Urbevitanus.

Innicus tituli S. Thomae in Parione S. R. E. cardinalis Caracciolus, episcopus Aversanus, Neapolitanus; Dominicus Martursus sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus tituli S. Petri in Monte Aureo S. R. E. cardinalis Scottus, signaturae iustitiae praefectus, Mediolanensis; comes Ioseph Atto de Aptis Romanus.

Ioannes tituli Ss. Quatuor Coronatorum S. R. E. cardinalis Patritius Romanus; marchio Tibertus Astallius clericus Romanus.

Nicolaus tituli S. Sixti S. R. E. cardinalis Borromaeus, episcopus Novariensis, Mediolanensis; ... Cerronus.

Georgius tituli S. Agnetis extra moenia S. R. E. cardinalis Spinula Ianuensis; abbas Victorianus Monresa clericus.

Cornelius tituli S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. cardinalis Bentivolius Ferrariensis; eques Petrus Franciscus Pandolphinus Pisanus.

Ioannes Franciscus tituli Ss. Petri et Marcellini S. R. E. cardinalis Barbadicus, episcopus Brixienis, Venetus; Ludovicus Tabarella eques S. Stephani Patavinus.

Ludovicus tituli S. Mariae Transpontinae S. R. E. cardinalis Belluga et Moncada, episcopus Cartaginensis, Hispanus; Andreas Retz clericus.

Ioseph tituli S. Susannae S. R. E. cardinalis Pereyra de la Cerda, episcopus Pharaonensis, Lusitanus; frater Theresius Cassuolus eques Hierosolymitanus Regiensis.

Ioannes Baptista e Societate Iesu S. R. E. cardinalis Salernus Cosentinus; abbas Franciscus Micellus sacerdos Rheginensis.

Carolus tituli S. Pudentianae S. R. E. cardinalis Borgia, patriarcha Indiarum, Hispanus; abbas Ioseph Beatia clericus.

Alvarus e Societate Iesu tituli S. Bartholomaei in Insulâ S. R. E. cardinalis Cienfuegos, episcopus Casanensis, Hispanus; Ioannes Augustinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis tituli S. Bernardi S. R. E. cardinalis de Comitibus, maior poenitentiarius, Romanus; abbas Dionysius della Penna clericus Perusinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariae in Viâlatâ primus diaconus S. R. E. cardinalis Pamphilius, signaturae gratiae praefectus, Romanus; abbas Felix Pollastra clericus Camerinensis.

Petrus tituli S. Laurentii in Damaso S. R. E. cardinalis Ottobonus S. R. E. vicecancellarius, archipresbyter basilicae Liberianae, Venetus; marchio Franciscus Andreas de Monte S. Mariae Anconitanus.

Ioseph Renatus tituli S. Gregorii S. R. E. cardinalis Imperialis, Congregationis boni regiminis et disciplinae regularis praefectus, Ianuensis; abbas Thomas Cansaccus clericus Amerinus.

Laurentius tituli S. Agathae Gotorum S. R. E. cardinalis de Alteriis Romanus; abbas Hieronymus Petronius canonicus basilicae Vaticanae Romanus.

Carolus tituli S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. cardinalis Columna Romanus; Franciscus Lagarola Viterbiensis.

Curtius tituli S. Eustachii S. R. E. cardinalis Origus, sacrae Congregationis Concilii Tridentini praefectus, Romanus; abbas Martius Cincius clericus Romanus.

Melchior tituli S. R. E. cardinalis de Polignac Gallus; abbas ... de S. Germano clericus.

Fabritius tituli Ss. Viti et Modesti S. R. E. cardinalis de Abbatibus Oliverius Pisaurensis; abbas Ioannes Franciscus de Abbatibus Oliverius eques S. Ioannis Hierosolymitani clericus Pisaurensis.

Carolus tituli S. Mariae in Aquirô S. R. E. cardinalis de Marinis Ianuensis; abbas Franciscus Visettus patritius Alvétius dioecesis Comensis.

Iulius tituli S. Adriani S. R. E. cardinalis Alberonus Placentinus; abbas Alexander Carolus clericus Placentinus.

Alexander tituli S. Mariae in Cosmedin S. R. E. cardinalis Albanus Urbinas; abbas Ioseph Nagat et Saelinos clericus Barchinonensis.

XI.

Indicatur iubilium universale initio pontificatus Sanctitatis Suae ¹.

Benedictus Papa XIII,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum inscrutabilis divini consilii altitudo humilitatem nostram ad universae Ecclesiae regimen evocare, nobisque vicariam sui in terris potestatem committere dignata² sit: nos, tametsi nihil magis desideraremus, quam ut immensam illam curarum pontificiarum molem, cui ferendae infirmitatem nostram longe imparem agnoscimus, defugere possemus; delatamque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo ac sincero corde detrectaverimus, assidue Deum obsecrantes ut calicem illum a nobis trans-

Exordium a necessitate implorandi divinum auxilium pro salutaris Ecclesiae regimine.

¹ Illic simile iubilium indictum fuit ab Innocentio XIII, const. edit. MDCCXI, die 27 maii, pontif. I; et a Clemente XII const. edit. MDCCXXX, die 9 septembris, pontif. I.

² Vocem *dignata* nos addimus (R. T.).

ferret, nihilominus, ne supernae voluntati, cui non est qui resistat, nimium obluctari videremur, imposito nobis iugo collum ex charitatis necessitate humiliter submisimus, firmâ spe ac fiduciâ in Domino freti, ut, qui nobis apostolici ministerii auctor fuit, mitteret auxilium de sancto et de Sion tueretur nos. Verum, dum assumpti oneris angelicis etiam humeris formidandi gravitatem serio perpendimus, miseramque temporum conditionem ac luctuosum christianae reipublicae statum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi nostri, atque inter moerore et suspiria timemus, ne cum regio Prophetâ exclamare cogamur: *Veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me.* Dolemus siquidem et graviter angimur, nos in ea tempora incidisse, quibus refrigescere charitatem multorum videmus. Neque sanctae Dei Ecclesiae faciem, quâ multiplicatis in regione dissidiis laceram, quâ filiorum suorum excessibus deformatam, sine intimâ animae nostrae amaritudine intueri possumus. Non tamen deficimus animo, sed omnem spem nostram in eum convertimus, qui sperantes in se confundi non patitur, et gratiae suae sustinet ac confovet praesidio. Quod ut cum omnium ecclesiarum, quarum nobis credita est sollicitudo, utilitate demereri ac consequi valeamus, ad vestrum omnium, quibus curam pastorem impendere¹, preces ex pio ac laudabili Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum more confugiendum duximus, merito confidentes clementissimum Dominum nostrum ad providum Ecclesiae militantis gubernium necessario nobis caelestia dona largiturum, si vos nobiscum unanimis scindatis corda vestra, et deposito peccatorum pondere revertamini ad

¹ Vel *impendimus* vel *impendere debemus* (R. T.)

Eum qui multus est ad ignoscendum, et orationes vestras, ieiunii atque elemosynae viribus roboratas, ad altare Patris misericordiarum iugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in sanctitate animae, castas et impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus cum fiduciâ ad thronum gratiae, ut misericordiam consequamur et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Praestabilem super hominum malitiâ Dei bonitatem imploremus, ut, qui dat lasso virtutem, et his qui non sunt fortitudinem et robur multiplicat, confirmet quod operatus est in nobis, nosque confortet in potentiâ virtutis suae, ac repleat agnitione suae voluntatis in omni sapientiâ et intellectu, effundens super nos spiritum consilii, quo inter tot rerum ac temporum difficultates agnoscamus quid agere debeamus, oculisque ac mente semper in Deum intentis, quae recta sunt, salubriter perficiamus. Haec autem ut maiori spiritus ardore, uberiusque fructus incremento fiant, caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae commisit divina dignatio, reservare, et liberali manu erogare decrevimus.

§ 1. Itaque, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ex illâ ligandi atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus in almâ Urbe nostrâ degentibus, qui solemni processioni quam dominicâ tertiâ post Pentecostes ab ecclesiâ S. Mariae super Minervam ad ecclesiam B. Mariae de Vallicellâ nuncupatam de eâdem Urbe, unâ cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, necnon etc¹.

Indictio praedicti iubilaei.

¹ Reliqua omittimus, quia eadem sunt ac illa quae leguntur in tom. xx, pag. 9 (R. T.)

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x iunii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 iunii 1724, pontif. anno I.

XII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro erectione seminarii missionariorum in provinciâ S. Pauli fratrum Minorum Discalceatorum strictioris observantiae Castellae veteris¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Petitio dictae Congregationis facta pro erectione seminarii immediate subiacendi ministro provinciali et definitorio iuxta constitutiones Innocentii XI de seminariis familiae Hispanicae.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Ioannis Diaz a Conceptione, sacrae theologiae lectoris ac patris provinciae fratrum Excalceatorum S. Didaci in Baeticâ, et procuratoris generalis in Romanâ Curia eorundem fratrum Discalceatorum et Recollectorum Ordinis sancti Francisci, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, cum provincia S. Pauli fratrum Discalceatorum huiusmodi strictioris observantiae eiusdem S. Francisci veteris Castellae, animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens, humiliter eidem Congregationi supplicasset, quatenus eidem provinciae unum ex illius conventibus, per fratres definitorii provincialis designandum, in collegium seu seminarium missionariorum, qui apostolicis missionibus unice essent dediti, facultatem erigendi concederet, cuius quidem conventus guardianus, alique fratres, pa-

riterque ipsum seminarium strictissimis praedictae provinciae constitutionibus gubernarentur, ac ministro et definitorio provinciali immediate subditi essent, cui etiam competeret electio guardiani dicti seminarii pro tempore, necnon receptio novitiorum, sicut in aliis totius provinciae conventibus observabatur, non autem subiicerentur immediate ministro generali, sicut in litteris felicis recordationis Innocentii Papae XI praedecessoris nostri desuper in simili formâ Brevis expeditis pro collegiis missionariorum sitis in provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur, prohibendo simul expresse, quod, dummodo erectum esset in dictâ provinciâ S. Pauli praedictum seminarium, nullus ex eiusdem provinciae alumnis titulo missionum ad alia missionariorum collegia extra ipsam provinciam existentia transire posset, concedendo his novis missionariis omnia et singula privilegia ac praerogativas in dictis litteris Innocentii praedecessoris contenta, quibusque alia missionariorum etiam regularis observantiae seminaria gaudebant, remanente tamen intactâ et illaesâ eâdem ministri generalis auctoritate, quam in omnibus provinciis et conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediatâ subiectione, electione guardiani, ac receptione novitiorum, quae, sicut praemittitur, ad ministrum et definitorium provinciale spectare deberent, emanavit a praedictâ Congregatione cardinalium decretum tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, visâ relatione eminentissimi Corsini praedicti Ordinis apud S. Sedem protectoris et patris procuratoris generalis, referente eminentissimo Fabrono,

Decretum Congregationis iuxta relatum petitionem anno MDCCXXIII editum.

¹ De erectione seminariorum pro familiâ Hispanica vide Innocentii XI const. ed. MDCLXXXVI, die 2 (forsan 28, vide tom. XIX, pag. 690) iunii, pontif. X, et huius Pontificis const. ed. MDCCXXVII, die 3 aprilis, pontif. II (R. T.).

benigne indulst ut pater provincialis praefatae provinciae, veris existentibus narratis, foundationem praedicti seminarii missionariorum sibi et definitorio provinciali in uno ex conventibus eiusdem provinciae beneviso, iuxta formam, praerogativas, privilegia et onera contenta in praecitatis Brevibus sanctae memoriae Innocentii XI, pro suo arbitrio et conscientia, servatis servandis, deveniat, immediatam tamen iurisdictione, electione guardiani, et receptione novitiorum exceptis, quae reservatae intelligantur eidem provinciali modo supra descripto, et cum expressa etiam conditione ut religiosi istiusmodi provinciae seu seminarii de uno ad aliud seminarium alterius provinciae transire, et guardianus huius seminarii erigendi religiosos aliarum Ordinis provinciarum acceptare minime possint et valeant; firmis ceteroquin integris et illaesis remanentibus omnibus aliis praerogativis, auctoritatibus et superioritatibus debitis et competentibus patri ministro generali Ordinis. Non obstantibus, etc. Romae, xx augusti MDCCXXIII. — F. card. PAULUTIUS. — F. archiepiscopus Damascenus, secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Ioannes procurator generalis nobis subinde exponi fecit, ipse privilegia huiusmodi, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, specialem ipsi Ioanni procuratori generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, appro-

1 Vocem huiusmodi nos addimus (n. r.).

bamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinatum.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 iunii 1724, pontif. anno I.

XIII.

Inciditur universale iubilaeum anni sancti MDCCXXV¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Redemptor et dominus noster Iesus Christus, unigenitus Dei filius, cuius

Exordium a
necessitate im-
plorandi caele-

¹ Ultimum iubilaeum anni sancti MDCC indictum fuit ab Innocentio XII const. ed. MDCCXCI, die 18 maii, pontif. VIII. Aliud iubilaeum huius Pontificis pro initio sui pontificatus vide supra pag. 50 b et seq. (n. r.).

ste auxilium ut
a sanctissimo
facilius et feli-
cius regi possit
universalis Ec-
clesia in minus
prospero rerum
statu.

inscrutabili providentiâ¹ pariter ac ter-
rena omnia sapientissime disponuntur,
immensam suam erga nos bonitatem
clarissimo testimonio patefecit, cum ad
regimen universalis Ecclesiae pretioso
suo sanguine acquisitae, post diuturnam
Apostolicae Sedis vacationem, humilita-
tem nostram vocare, suamque in terris
vicariam potestatem nobis committere
dignatus est. Et nos quidem impositam
sacrosancti apostolatus sarcinam, etsi
viribus nostris longè imparem, quin
etiam ipsis angelicis humeris formidan-
dam, suspiria inter et lacrymas, nec tam
immerentes quam inviti, suscepimus,
ut divinae vocis imperio, quemadmo-
dum par erat, humiliter obsequeremur.
Verum, dum luctuosum christianae rei-
publicae, gravium malorum procellis tot
per annos agitatae et graviorum adhuc
periculis expositae, statum attente cir-
cumspicimus, susceptique oneris magni-
tudinem, et rerum ac temporum con-
ditionem serio nobiscum reputamus,
timor et tremor venerunt super nos, et
vigilias anticipaverunt oculi nostri, me-
ritoque veremur ne impendenti nobis
gravissimae curarum moli infirmitas no-
stra succumbat. Non tamen concidimus
animo, sed omnem pro salute crediti
nobis e caelo gregis laborem alacriter
subire parati, in bonorum omnium
largitore Deo, qui sperantes in se con-
fundi non patitur, firmam collocamus
fiduciam, fore ut, qui nobis extitit ho-
noris auctor, ipse fiat administrationis
adiutor, et virtutem largiatur qui con-
tulit dignitatem. Id porro nos a divinâ
clementiâ supplici devotâque humili-
tate assidue precari non desinimus, et
ab universis etiam christifidelibus, qui-
bus apostolica sollicitudo a nobis im-
pendenda est, unanimi studio flagitari
maximè cupimus, ut exoratus commu-

¹ Videtur deesse *caelestia* (R. T.).

nibus precibus benignus et misericors
Dominus, qui dat lasso virtutem, et his
qui non sunt fortitudinem et robur mul-
tiplicat, brachio sancto suo confortet
ac roboret nos, mentemque nostram
lumine suae claritatis illustret ad co-
gnoscendum faciendumque semper quod
bonum est in oculis suis; tribuat nobis
spiritum sapientiae et intellectus, spi-
ritum consilii et fortitudinis, ut pasto-
rale officium salubriter exequi valeamus
ad divini nominis gloriam, Ecclesiae
sanctae utilitatem, ac spiritualem omnium
fidelium aedificationem; praesentibus
christiani populi necessitatibus propi-
tius adsit, pericula propulset, haereses
ac in religione dissidia extirpet, fidem
catholicam protegat et propaget, ortho-
doxis principibus arctam et indissolu-
bilem animarum concordiam, sanctaeque
religionis propugnandae, atque ab in-
sidiis et detrimentis liberandae zelum
praebeat, eorumque consilia et vires ad
christiani nominis tutelam et amplifica-
tionem unire, sociare, regere et robo-
rare dignetur.

§ 1. Id autem, ut a vobis, dilecti
filii, ferventiori pietatis studio uberio-
rique fructu peragatur, sacros indul-
gentiarum thesauros, quorum dispensa-
tionem fidei nostrae commisit divina
dignatio, proferre ac liberali manu e-
rogare decrevimus hoc maxime oppor-
tuno tempore, quo appropinquat annus
christiano populo in primis optabilis
atque iucundus sanctissimi iubilaei: an-
nus universae catholicae Ecclesiae pe-
culiari modo sacer ac venerabilis: annus
expiationis et veniae, remissionis et gra-
tiae, quo cunctis fidelibus ad almam
hanc Urbem nostram confluentibus, et
sacra apostolorum limina praescriptas-
que basilicas pie ac devòte visitantibus,
ut antiquorum habet fida traditio, am-
plissimae peccatorum indulgentiae pro-

Præstantia
anni sancti.

positae sunt. Licet enim, nulla temporis momenta decurrant, quae divinis non sint plena muneribus, et nunquam ad misericordiam Dei per ipsius gratiam nobis aditus praeccludatur; eo tamen anno a divinâ largitate singularia speranda sunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto maiori fervore mentes fidelium ad universa religiosae pietatis opera incendi convenit ac inflammari. Audite igitur haec, omnes gentes, quae orthodoxam profitemini religionem; auribus percipite, qui habitatis orbem; reges terrae, et omnes populi, dum nos, Iesu Christi vices quamvis immeriti gerentes in terris, annunciamus vobis et evangelizamus annum Domini placibilem, annum redemptionis et veniae peccatorum, ac, pro paternâ qua cunctos christifideles in Domino complectimur charitate, vos omnes ad iucundissimam sacrosancti huius iubilaei sollemnitate concelebrandam vocamus ac excitamus. Quod si olim quinquagesimus annus ex divinâ ordinatione a filiis Israël summo plausu et incredibili gaudio excipiebatur, quanto magis decet christianum populum sacro iubilaei anno recurrente gaudere ac laetari. Non enim, ut quondam iudaica natio, ad distractorum praediorum recuperationem, sed ad aeternae possessionem haereditatis invitamur; non a colendae terrae laboribus eximimur, sed fructus, quos Christi domini, deiparae Virginis, et Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito vel ab humanâ servitute, sed a peccatorum vinculis et poenis absolvimur; non ab exilio terrenam patriam repetere nobis licet, sed ad caelestem illam patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle misere pererramus, tutum nobis iter praemonstratur et panditur.

Indictio prae- § 2. Quod itaque vetus sanctae Ro-

manae Ecclesiae consuetudo et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum exempla nos admonent, illorum vestigiis inhaerentes; eorumque pium ac saluberrimum institutum retinentes, de venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium assensu, universalis et maximi in hac almâ Urbe nostrâ iubilaei celebrationem in annum proximum mcccxxv a primis vespers vigiliae Nativitatis domini nostri Iesu Christi proxime futurae inchoandam et per totum annum ipsum finiendam, auctoritate Dei omnipotentis et beatorum apostolorum Petri et Pauli ac nostrâ, quanto maximo possumus cordis nostri gaudio et exultatione, ad ipsius Dei gloriam, catholicae Ecclesiae decus, ac totius christiani populi sanctificationem, indicimus et promulgamus. Quo sane iubilaei anno durante, omnibus utriusque sexus cristifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui beatorum Petri et Pauli apostolorum, necnon S. Ioannis Lateranensis et S. Mariae Maioris de Urbe basilicas semel saltem in die per triginta continuos aut interpolatos dies, si Romani vel incolae Urbis, si vero peregrini aut aliâs externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, et pro sanctae Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, catholicorum principum concordia, ac totius christiani populi salute et tranquillitate plenas ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam misericorditer in Domino concedimus ac impertimur. Et quoniam contingere potest ut ex iis, qui hac de causâ iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in viâ, aut etiam in ipsâ Urbe, aegritudine vel aliâ legitimâ causâ impediti, aut morte praeveniti, praefinito dierum numero non completo, ac ne-

dicta anni cum
formâ lucrandi
indulgentias.

quidem fortasse inchoato, praemissa exequi et dictas basilicas visitare nequeant: nos, piaae promptaeque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes et confessos praedictae indulgentiae et remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas basilicas diebus a nobis praescriptis reipsa visitassent.

*Invitatio ad
annum sanctum
et hortatio ad
pia opera.*

§ 3. Impigra igitur piaque devotione, filii dilectissimi, et alacri animo suscipite annunciati vobis anni sancti celebritatem, quem ideo religiosam eiusmodi appellatione maiores, ut nostis¹, insignivere, quia divino cultui, sanctorum operum exercitationi specialius dicatus est: alatur esuriens, vestiatur nudus, adiuvetur oppressus, foveatur aegrotus, odia transeant in dilectionem, inimicitiae convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, mansuetudo remittat iniuriam, ieiunium carnis desideria conterat, oratio spiritum a terrenis rebus avocatum in caelestium contemplatione defigat, et ad amorem ac spem immortalium gaudiorum attollat. His porro christianarum virtutum exemplis et bonorum operum meritis instructi ad hanc sanctam civitatem, tot sanctorum martyrum memoriâ inclytam, ac beatorum praesertim apostolorum Ecclesiae principum doctrinâ eruditam et glorioso sanguine consecratam, religiosam animi alacritate concurrите. Festinate ad locum quem elegit Dominus, ascendite ad hanc Hierusalem novam, unde ab ipso Ecclesiae nascentis exordio lex Domini et lux evangelicae veritatis in universas nationes effluxit: Urbem tot tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulata, ut civitas sacerdotalis et regia in superbiam saeculorum posita, civitas Domini, Sion sancti Israël iure

optimo praedicetur. Hic vere confitebimini Deo in Ecclesia magnâ, in populo gravi laudabitis eum; quandoquidem haec ipsa catholica et apostolica Romana Ecclesia, per sacram beati Petri Sedem caput orbis effecta, mater est cunctorum credentium, fida divinitatis interpres, et magistra omnium ecclesiarum. Hic intemeratum fidei depositum, hic fons sacerdotalis unitatis, hic claves regni caelorum et summa ligandi atque solvendi potestas, hic demum inexhaustus ille thesaurus Ecclesiae sacrarum indulgentiarum, cuius dispensator est Romanus Pontifex, custoditur.

§ 4. In viam pacis et prosperitatis dirigat gressus vestros omnipotens Dominus, et tribuat vobis iter prosperum tempusque tranquillum, quatenus cum salute et gaudio pervenire possitis ad pastorem vobis in terris divinitus constitutum, ut, qui unum corpus sumus in Christo, unanimes glorificemus Deum, ac in sanctae Ecclesiae unitate et communione invicem collaetemur. Utinam vero comites sese vobis adiungerent et sacram hanc peregrinationem unâ vobiscum aggrederentur filii olim nostri, nunc autem desertores et transfugae, quorum progenitores, veterum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum tempore, ad sanctam eiusmodi celebritatem ex omni populo et natione frequentissimos convenisse antiqua monumenta testantur. Nihil enim nobis optatius, neque iucundius accidere posset, quam ut ipsi ad fidem patrum suorum, a qua infeliciter cum manifesto aeternae salutis discrimine desciverunt, reverterentur, adeoque nobis paterni amoris in sinu eos excipere, et pari pontificiae charitatis sensu complecti liceret. Qua ratione et miserum errantium statum iugibus lacrymis deflemus, et pro pastoralis nostrae sollicitudine as-

*Votum pro
prosperitate
et reditu haereticorum
ad catholicam Ecclesiam.*

¹ Edit. Main. habet *nostris pro nostris* (R. T.).

siduis enixisque votis a divinâ clementiâ flagitare non desistimus, ut ipsis veritatis suae lumen ostendere non dedignetur, quatenus, haeticâ pravitate depositâ, orthodoxam suscipiant religionem, abruptoque divisionis laqueo, catholicae Romanae Ecclesiae, extra quam non est salus, unitatem et communionem sincero corde amplectantur.

§ 5. Vos autem, venerabiles fratres nostri, patriarchae, primates, archiepiscopi et episcopi, in consortium nostrae sollicitudinis advocati, pastores et magistri populorum, nunc potissimum exaltate, quasi tuba, vocem vestram, annunciate dominico gregi tempus acceptabile, dies aeternae salutis, annum ad redimenda peccata, ad salvandas animas institutum, ut sanctificetur, et divinâ opitulante gratiâ disponatur ad ea caelestia munera rite suscipienda, quae honorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suae per ministerium humilitatis nostrae destinavit. Docete omnes, si unquam aliâs, nunc maxime oportere, ut abiciant opera tenebrarum et induantur arma lucis, vitia fugiant, virtutes sectentur, et unusquisque recedat a viâ suâ malâ, et revertatur ad Dominum corde puro et conscientiâ bonâ et fide non fictâ; docete insuper sacros indulgentiarum thesauros consequendi spem omnem inanem esse, nisi contrito et humiliato corde unusquisque se praeparet, et congruis christianae pietatis operibus divinam misericordiam sibi propitiare contendat. Qui vero substantiam huius mundi habent, vobis admonentibus, discant facere sibi amicos de mammonâ iniquitatis, pauperum inopiae subveniant, et peregrinos praecipue Romanam venientes subsidiis adiuvent, hospitio excipiant, omnibusque humanitatis et christianae charitatis officiis prosequantur. Omnes autem (quod vetus

Ecclesiae consuetudo apostolicâ voce laudata nos admonet) orent pro regibus et principibus christianis, ut omnipotens Deus, rex regum et dominus dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem et pacem veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui sacram hanc peregrinationem susceperint, paternis adhortationibus et monitis instruite, qua cordis devotione et modestiâ, quave fraternae pacis observatione ubique se gerere debeant, ut Christi bonus odor sint in omni loco; non saeculi curiosa sectentur, non vanis intendant fabulationibus, sed divinarum rerum colloquiis, hymnis et canticis spiritualibus viarum labores et incommoda levare studeant. Avertant in itinere oculos suos ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus aut saecularibus desideriis a suscepto pietatis proposito se avocari patiantur. Sic bonas faciant vias suas et ambulantes in semitis iustitiae digni fient, angelo Dei comite, ad hanc sanctam civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in atrio sancto eius; intrabunt portas eius in confessione, portas iustitiae, quibus facilis ad divinam misericordiam praestatur accessus et ad caelestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, venerabiles fratres, praebete vos ipsos et omnem clerum exemplum bonorum operum et formam gregis, ut vestrae virtutis ac religionis veluti sale ceteri condiantur; dumque in vos, tamquam in speculum, oculos coniciunt, ex actionibus vestris sumere possint quod imitentur.

§ 6. Postremo carissimos etiam in Christo filios nostros imperatorem electum, ac reges et principes omnes catholicos hortamur et in Domino obsecramus, ut, quo plura et magis illustra

Praeceptum locorum Ordinaris ut annuncient annum sanctum et doceant modum indulgentias consequendi.

Admonitio potentatibus ut opem suam conferant.

beneficia ab Eo, per quem reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam promovendam et sanctam eius Ecclesiam propugnandam pio zelo excitentur; praecipue vero venerabilium fratrum nostrorum episcoporum et superiorum antistitum pastorem sedulitatem ac vigilantiam adjuvent, et a suis quoque magistratibus ac ministris adiuvari mandent.

Ipsis commendatur maxime cura peregrinorum.

§ 7. Maxime autem erga peregrinos beneficentiam et liberalitatem exercent, curentque ut tutis incedant itineribus et nullâ perditorum hominum vexatione perturbentur; sed hospitalibus domibus et publicis hospiciis amanter excepti, et comœatu rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ullâ concussionem et iniuriâ institutum iter lacti peragant, et cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis reges potissimum et principes Deum sibi propitium reddent, ut diu in terris felicem et tranquillam vitam agant, ac demum in aeterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus; erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur et nutritur.

Clausulae.

§ 8. Ut vero praesentes litterae ad omnium fidelium quibuscumque in locis existentium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, ac personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae sigillo munitis, eandem prorsus adhiberi fidem, quae ipsis praesentibus adhiberetur si exhibitae forent vel ostensae.

Sanctio pre-nalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis et voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipo-

tentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, VI kalendas iulii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 26 iunii 1724, pontif. anno I.

P. cardinalis prodaturus.

F. cardinalis OLIVERIUS.

Visa de Curia I. C. archiep. Amasenus.

Loco + plumbi.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

Anno a Nativitate Domini MDCCXXIV, indictione II, die vero XXIX iunii festo Ss. apostolorum Petri et Pauli, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Benedicti divinâ providentiâ PP. XIII anno I, praesentes litteras apostolicas in atrio sacrosanctae basilicae Vaticanae de Urbe, adstante populo, legi et solemniter publicavi.

Publicationes anni sancti.

Ego I. C. archiepiscopus Amasenus, abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini MDCCXXIV, indictione II, die vero XXIX iunii, pontificatus sanctissimi domini nostri Benedicti PP. XIII anno I, supradictae litterae apostolicae in atrio basilicae Principis Apostolorum ut supra publicatae, ad valvas eiusdem basilicae affixae fuerunt, ac eadem postea publicatae in basilicis S. Pauli, Lateranensi et S. Mariae Maioris, et ad earum valvas affixae fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariae Apostolicae et magnae Curiae Innocentianae in Monte Citatorio et in acie Campiflorae, ac aliis locis solitis et consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per nos Ioannem Trifellium et Ioannem del Re sanctissimi domini nostri Papae cursores.

PETRUS ROMOLATIUS *magister cursor.*

Iterum eisdem anno et indictione, die vero XVII mensis decembris, dominicâ tertiâ Adventus Domini, pontificatus praefati sanctissimi domini nostri anno I, supradictae

litterae apostolicae apud portam maiorem palatii pontificii Vaticani lectae et publicatae fuerunt per nos infrascriptos subdiaconos apostolicos.

IOANNES BENEDICTUS GENTILOTT *sacrae Rotae auditor*; FEDERICUS CORNELIUS *sacrae Rotae auditor*.

Eisdem vero indictione et die, supradictae litterae apostolicae prae foribus basilicarum Ss. Petri et Pauli, necnon Lateranensis et Liberianae, prout ad valvas Cancellariae Apostolicae et magnae Curiae Innocentianae in Monte Citatorio et in acie Campiflorae, aliisque locis consuetis Urbis, publicatae et affixae de more fuerunt per nos Ioannem Trifelium et Ioannem del Re SS. D. N. Papae cursores.

Idem TRIFELLIUS cursorum mag.

XIV.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus ecclesias monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani tertii abbatis Cistercii¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniunctae nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat, ut caelestium munerum thesauros dispensationi nostrae a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris sanctorum in caelis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque et confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Concessio
praedicta.

§ 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni procuratoris generalis to-

1 De indulgentiis totius Ordinis Cisterciensis et monasteriorum Germaniae superioris monachis provinciae Silesiae communicatis, vide Clementis XI constit. edit. MDCCXVI, die 8 octobris, pontif. xvi. De confirmatione omnium privilegiorum totius Ordinis vide const. edit. MDCCXXVIII, die 25 ianuarii, pontif. v.

tius Ordinis Cisterciensis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis quorumcumque monasteriorum dicti Ordinis tam hactenus erectis quam in posterum quandocumque erigendis, et ubicumque locorum existentibus, die festo S. Stephani tertii abbatis monasterii Cistercii et eiusdem Ordinis legislatoris, a primis vesperis usque ad occasum solis diei huiusmodi, annis singulis, devôte visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haereseum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv iulii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 iulii 1724, pontif. anno I.

Clausulae.

XV.

Suspenduntur quaecumque indulgentiae, vertente anno universalis iubilaei MDCCXXV¹.

1 Dictum iubilaeum indictum fuit const. edit. MDCCXXIV, die 26 iunii, pontif. 4.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

*Suspensio de
qua in rubrica.*

Cum nos nuper sancti iubilaei celebrationem, a vigiliâ Nativitatis domini nostri Iesu Christi proxime futurae inchoandam, et usque ad finem sequentis¹ anni duraturam, universo populo christiano, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui beatorum Petri et Pauli apostolorum, necnon S. Ioannis Lateranensis et S. Mariae Maioris de Urbe basilicas visitaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam concesserimus, prout in nostris desuper confectis litteris plenius continetur; cupientes ut christianae nationes, ex omnibus terrarum orbis locis in almâ Urbe nostrâ in fidei ac religionis unitate congregatae, eodem pietatis ac devotionis spiritu basilicas praedictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem iubilaeo, visitent et frequentent, multorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes et singulas indulgentias etiam perpetuas, et peccatorum remissiones, ac facultates et indulta absolvendi etiam a casibus Sedi Apostolicae reservatis, etiam in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis, quibusvis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, domibus, militiis, ordinibus, etiam Mendicantium, congregationibus, confraternitatibus, etiam laicorum, universitatibus et piis locis, illorumque ordinibus, capitulis, conventibus, magistris, superioribus, et tam saecularibus, quam quo-

¹ Supra, pag. 55 b, legitur *per totum annum ipsum finiendam*, ex diversâ forsân methodo anni cursûs metiendi (R. T.).

rumvis etiam Mendicantium Ordinum regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus et numismatibus ex metallo seu quacumque aliâ materiâ confectis, tam singulariter quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, etiam ad instantiam imperatoris, regum, ducum et aliorum principum, aut ipsis etiam imperatori, regibus, ducibus et principibus, vel aliis quacumque aliâ mundanâ vel ecclesiasticâ dignitate, etiam speciali notâ dignâ, fulgentibus, etiam ad instar iubilaei, aut aliâs quomodocumque, et ex quibusvis causis et occasionibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, ac aliâs quomodolibet concessas et concessa, quorum omnium tenores, formas derogationes et decreta praesentibus pro expressis haberi volumus, apostolicâ auctoritate, de eorundem fratrum consilio et assensu, ac potestatis plenitudine, suspendimus, et suspensas ac suspensa esse declaramus, easque et ea, eodem anno durante, nulli prodesse aut suffragari debere; irritum quoque et inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca per praesentes auctoritate apostolicâ praecipimus et mandamus, ne interim aliae, quam indicti a nobis praedicti iubilaei, indulgentiae, sive publice, sive privatim, quovis praetextu, ubivis locorum et gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendae aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis poenis, publicentur vel nuncientur, aut in usum demandentur. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, Ordinum, congregationum, ho-

spitalium, confraternitatum, universitatum, collegiorum et locorum, aliorumque praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus et indultis apostolicis, illis eorumque superioribus et personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, et dictam Sedem eiusque legatos, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, et ex quibusvis causis concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi in illis caveatur expresse quod sub similibus vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur nisi de illis specialis et individua mentio fiat, illis aliâs in suo robore permansuris, ad effectum praemissum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset praesentes quocumque, ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis, etiam impressis, notarii publici manu et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae obsignatis, eandem prorsus fidem in iudicio et extra ubique locorum adhiberi, quae adhiberetur praesentibus si essent exhibitae vel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae suspensionis, declarationis, decreti, praecepti, mandati et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, pridie nonas iulii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 iulii 1724, pontif. anno I.

XVI.

*Declaratur et ampliatur constitutio Innocentii XII de exemptione praesulum regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae debitis, cum quibusdam ordinationibus*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae divinâ dispensatione commissum salubriter exequi satagentes, ad ea potissimum, per quae ecclesiarum quarumcumque decori, commodis ac utilitati prospicitur, providoque consilio ad illarum favorem disposita a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris sarta tecta ac inviolata custodiuntur, vel etiam, ubi rerum, locorum ac temporum conditio ita postulet, declarantur et ampliantur, pastoralis sollicitudinis nostrae curas libenter convertimus, susceptique ministerii partes propensâ charitate desuper interponimus, prout, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Sane aliâs felicitis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster (animo secum reputans in regno Neapolitano ingentem extare numerum metropolitanarum, cathedralium, et aliarum, quibus praelati inferiores seu dignitates quasi episcopalem iurisdictionem seu Ordinariorum iura habentes praesunt, ecclesiarum congruis pro maiori parte carentium redditibus, adeoque illa, quum Dei domus exposceret, maiestate et eleganti structurâ, necnon decenti suppellectili sacrâ et ministris ecclesiasticis sufficientibus ac idoneis, ceterisque² divino cultui necessariis, ob

Exordium.

Epitomes praedictae constitutionis Innocentianae.

¹ Vide const. Innocentii XII et Pii IV infra citatas.

² Male edit. Main. legit *ceterique* (n. t.).

earum inopiam vel non opulentiam, ut plurimum destitutarum; simulque considerans multiplices angustias et graves molestias, quibus venerabiles fratres earumdem ecclesiarum archiepiscopi et episcopi ac alii praelati inferiores, dum aegritudine premebantur, et aliquando etiam in extremis laborabant, a subcollectoribus spoliolum, sub praetextibus assecurandi iura ad Cameram nostram Apostolicam pertinentia, identidem vexari ac perturbari consueverant) a spolio et quocumque alio iure eiusdem Camerae Apostolicae exigendi et percipiendi pecunias, res, effectus, mobilia, semoventia et alia bona, etiam stabilia, cuiuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis et quantitatis per memoratos archiepiscopos, episcopos et praelatos inferiores dicti regni ex redditibus suarum ecclesiarum quomodocumque acquisita, necnon fructus naturales a solo separatos, et civiles, tempore mortis perceptos seu exactos ex redditibus praefatarum ecclesiarum, etiam inconsultos et incommixtos, non tamen pendentes seu inexactos, ex speciali dono gratiae perpetuis futuris temporibus dictos archiepiscopos, episcopos et praelatos inferiores regni praefati omnino exemit et liberavit, ad effectum tamen, et non alias, aliter, nec alio modo, ut praemissa omnia et singula ad antedictas metropolitanas, aliasque cathedrales, et reliquas, quibus ipsimet archiepiscopi et episcopi seu praelati inferiores praefuerint, illisque non indigentibus quibus ipsimet archiepiscopi et episcopi seu praelati inferiores praefuerint, illisque¹ non indigentibus, ad parochiales ecclesias eorum regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, beneficium et utilitatem prorsus cedere, converti

¹ Comma istud delendum, vel legendum *illis, inquam, non indigentibus* (R. T.).

et erogari deberent; pluraque alia statuit atque dissolvit, quae in constitutione a memorato Innocentio praedecessore desuper edita anno Incarnationis dominicae MDCXCIII¹, III kalendas februarii, pontificatus sui anno III, quae incipit *Inscrutabili*, plenius ac uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, postquam eiusmodi constitutio promulgata fuit, debitaque executioni demandari coepit, dilecti filii praedictae Camerae nostrae Apostolicae thesaurarius generalis et commissarius itidem generalis, necnon spoliolum in memorato regno Neapolitano collectores et subcollectores, praetenderint sub eadem constitutione minime comprehendi nec comprehensa censi debere spolia bonorum et fructuum quorumcumque spectantium ad archiepiscopos, episcopos et alios praesules inferiores decedentes extra fines ecclesiarum et dioecesium, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; eo quia praefatus Innocentius praedecessor in antedicta constitutione non modo expresse, quemadmodum opus erat, non derogaverit, sed nec ullam prorsus mentionem fecerit litterarum apostolicarum recolendae memoriae Pii Papae IV praedecessoris etiam nostri, quarum initium est *In summa*, editarum anno Incarnationis dominicae MDLXIV, VII kalendas decembris, pontificatus sui anno V, quibus bona omnia ad patriarchas, primates, archiepiscopos et episcopos, ac alios quoscumque beneficiatos extra residentiam defunctos pertinentia, tamquam spolia, ad Cameram Apostolicam legitime spectare aperte decernitur et cavetur; adeoque (cum post obitum memorati Innocentii praedecessoris nonnulli archie-

An in ipsa comprehenduntur praesules extra dioecesium decedentes, dubitatum est.

¹ Habetur in Bullario sub anno MDCXCIV in tom. XX, pag. 590 (R. T.).

piscopi et episcopi praefati regni Neapolitani extra residentiam ex hoc seculo migraverint, et in controversiam vocari contigerit, an eorum bona spolio subiici deberent), discusso rite ac ordine dubio in Congregatione nostrâ Spoliorum nuncupatâ, resolutiones prodierint eidem Camerae favorabiles, et in executionem eiusmodi resolutionum in praefatis casibus spoliū subinde factum, ac praedictae Camerae re ipsâ applicatum fuerit:

§ 3. Nos itaque, animadvertentes memorato Innocentio praedecessori in praefatâ constitutione non aliam fuisse mentem atque consilium, nisi ut metropolitandarum, cathedralium, aliarumque ecclesiarum praedictarum angustias sublevaret (quae nobis etiam ipsis abunde notae sunt atque perspectae, cum in eodem regno non modo nati ac diu versati simus, verum etiam ibidem, dum cardinalatus fungeremur honore, Sipontinae primum ac deinde Beneventanae metropolitanis ecclesiis, priori scilicet per triennium, et posteriori triginta octo circiter annorum spatio, quousque ad apostolicae dignitatis fastigium divina clementia nos extulit, praefuerimus), et potissimum opportune provideret ea¹, quae sacris suppellectilibus et reparationibus indigerent congruumque subsidium ab earum praelatis viventibus non acceperint, saltem post illorum obitum ex eorum bonis iuvare, reparari, ornari, rebusque ad divinum praesertim cultum necessariis instrui possent; ac proinde aequum esse censes, ut nullum in hac materiâ constituatur discrimen inter praelatos extra residentiam vel in residentiam decedentes, cum eorum factum obesse minime debeat ecclesiis, quarum favor, utilitas et beneficium in eadem Innocentianâ constitutione principaliter consideratum, atque Pontifici, quemad-

¹ Potius legendum ut eae (R. T.).

modum ex toto illius tenore manifeste colligitur, propositum in primis fuit: hinc igitur est quod nos, omnem de cetero controversiarum ac litium occasionem e medio auferre, praefatarumque ecclesiarum quieti et tranquillitati et commodo, quantum in Domino possumus, consulere cupientes, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae nobis attributae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione statuimus, decernimus et declaramus, memoratas litteras apostolicas Innocentii praedecessoris suum integrum, plenarium ac omnimodum effectum et executionem in posterum sortiri ac obtinere debere in praedicto regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in casibus in quibus archiepiscopos, episcopos et inferiores praelatos supradictos extra residentiam obire contigerit; et, quatenus opus sit, easdem litteras apostolicas ad omnes et singulos eiusmodi motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus extendimus et ampliamus; praefatisque Pii IV praedecessoris de spoliis praelatorum et clericorum extra residentiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romanorum Pontificum, si quae sint, constitutionibus, etiam peculiari et individuâ notâ dignis, eâ tantum parte in qua praesenti nostrae constitutioni adversari dignoscuntur, illis aliâs in suâ firmitate ac robore permansuris, specialiter et expresse ac amplissime derogamus, et derogatum esse volumus et mandamus.

§ 4. Per praesentes tamen casibus, qui hucusque evenerunt, normam praescribere, et spolia hactenus facta, dictaeque Camerae Apostolicae, in executionem resolutionum memoratae Congregationis Spoliorum, ut praefertur, applicata, irritare seu revocare non in-

Ordinationes
praedictae.

Causae praesentis declarationis et ampliationis.

tendimus; quin etiam ea legitime facta et recte applicata fuisse decernimus et sancimus, mentemque ac voluntatem nostram esse, ut haec nostra dispositio in futuris tantum casibus locum habeat et observetur, expresse declaramus.

Ex spoliis fiant
dotes applican-
dae dimittantur
ecclesiarum fa-
bricae a prae-
sule cum capi-
tuli consilio.

§ 5. Praeterea, cum, ob rationes superius expositas, probe compertum exploratumque habeamus, antedictas archiepiscopales, episcopales et alias praefati regni, quae ab inferioribus praelatis reguntur, ecclesias (exceptâ tantum metropolitanâ Beneventanâ, cui nos ipsi regiminis nostri tempore dotem annui redditus mille ducatorum monetae eiusdem regni ex propriis nostris pecuniis in fundis et capitalibus fructiferis pro perpetuâ illius fabricae reparatione ac manutentione constituimus et assignavimus), omni penitus carere dote, fundo, seu alio congruo subsidio, cuius annuo proventu illarum aedificia opportune reparari et conservari, ac, ubi necessitas id exposcat, etiam reaedificari, pristinumque in statum restitui valeant; ac propterea aequum iustumque, immo etiam necessarium existimemus, ut miserae earum conditioni et indigentiae aliquo modo prospiciatur: motu, scientiâ ac potestatis plenitudine similibus statuimus, sancimus et decernimus, ac insuper in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ut ex spoliis, quae memoratis praesulibus dicti regni, tam in residentiâ, quam extra eam, ut praefertur, decedentibus, nemine prorsus excepto, in posterum fieri contigerit, quidquid in reparationem ecclesiarum aut alios pios et necessarios in praedictâ Innocentianâ constitutione praescriptos usus, vel in alia a defunctis praesulibus, iuxta facultatem illis in eâdem constitutione traditam, designata, pia et congrua opera erogatum expensumque non fuerit, a successoribus eorumdem

praesulum; cum suorum capitulorum scientiâ et consilio, ex integro investiantur¹ et collocetur in fundis seu capitalibus tutis, securis atque fructiferis pro dote fabricae singularum ecclesiarum praedictarum; ac eiusmodi dotium annuus proventus non in alium usum, quam reparationis et manutentionis fabricae earumdem ecclesiarum ab uniuscuiusque praesulibus, cum scientiâ pariter et consilio suorum capitulorum, in occurrentibus casibus erogetur; et quotiescumque dictas ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus, et fructuum fructus dotium praedictarum in aliis fundis et capitalibus tutis atque fructiferis eodem prorsus modo reinvestiantur et collocentur, ad hoc ut ipsaemet dotes maiora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis fabricae ipsarum ecclesiarum oneri satis esse possint. Quae sane reinvestimenta pro dote fabricae earumdem ecclesiarum nedum utiliora, sed magis etiam consentanea atque conformia intentioni memorati Innocentii praedecessoris fore arbitramur, quam si, quidquid supererit ex praedictis spoliis, in emptionem suppellectilis voluptuosae vel non necessariae vel ecclesiae qualitatem excedentis, quemadmodum hactenus ob male intellectam praedictae constitutionis mentem non semel evenisse comperimus, erogaretur. Ceterum super praemissis omnibus, ac praesertim super iis quae rectam et fidelem praefatarum dotium administrationem respicient, eorumdem archiepiscoporum, episcoporum et praefatorum inferiorum, atque etiam capitulorum conscientiam districte oneramus.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque,

Clausulae.

¹ Pessime edit. Main. legit *inveniat* (R.T.).

etiam ex eo quod supradicti et alii quicumque in praemissis quomodolibet ius vel interesse habentes aut habere praetendentes iisdem praemissis non consenserint, nec ad ea vocati seu auditi fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno et formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari nullatenus posse; sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri ac obtinere debere, et ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, S.R.E. camerarium et cardinales, etiam de latere legatos, necnon Camerae praefatae thesaurarium generalem, et praesidentes clericos, Congregationem Spoliorum nuncupatam, nostrum et Sedis Apostolicae in dicto regno Neapolitano pro tempore nuncium et collectorem, aliosque quoscumque qualibet auctoritate, praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, de iure quaesito non tollendo, aliisque nostris et Cancellariae

Apostolicae regulis, aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus et ordinationibus quibuscumque, ac praefati Pii IV de gratiis quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis et registrandis, itaut easdem praesentes litteras ibidem exhiberi et registrari nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque apostolicis, et in provincialibus ac synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiarum praefatarum, ac nunciaturae Neapolitis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, statutis, decretis, usibus, styli et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis ac litteris apostolicis, sub quibusvis tenoribus et formis, cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, et irritantibus aliisque decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis et innovatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemis-

Contrariorum
derogatio.

sorum effectum, harum serie, specialiter et expresse plenissime derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

§ 8. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, ampliacionis, extensionis, mandati, sanctionis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, v idus iulii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 11 iulii 1724, pontif. anno I.

XVII.

*Instituitur promotor generalis fisci pro patrocínio causarum curiarum ecclesiasticarum*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Causae praesentis motus proprii.

Avendo noi molto bene considerato, ed anche coll'esperienza, quando eravamo in *minoribus*, riconosciuto di qual peso insoffribile fosse alli prelati ecclesiastici secolari e regolari il dover so-

¹ Clementis XI const. ed. MDCCV, die 21 ianuarii, pontif. v, deputatur vicesgerens iudex privativus omnium causarum domus Catechumenorum et Neophytorum Urbis.

stenere in questa Curia Romana le liti e controversie, che dalli rei inquisiti si introducono con ricorso o appellazione dalli loro decreti e giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendi, che ridondano in pregiudizio delle diocesi e de'poveri diocesani e delle religioni rispettivamente, lasciano correre le cause indifese nelle seconde ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli giudici per parte delle curie quelle necessarie informazioni, riesce spesso alli delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in pubblico detrimento della giustizia, e con scandalo di quelli che bene informati della verità nelle diocesi e nelle religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de'cattivi nel male, e la sovversione de'boni dal ben vivere, onde fu sempre da noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali perniciose conseguenze eversive del buon costume e della disciplina ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni superiore con tutto studio e vigilanza impiegare: quindi è, che essendo piaciuto alla divina provvidenza di elevarci, abbenchè senza alcun nostro merito, al supremo apostolato, e riconoscendo noi essere parte dell'obbligo della nostra pastoral sollecitudine l'invigilare affinchè col castigo delli delinquenti gli altri s'emendino, e si sradichino li vizî che sono infettivi de'boni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto rimedio alle enunciate perniciose conseguenze con liberare li prelati e superiori secolari e regolari dal dispendioso peso di promuovere in questa Curia le ragioni fiscali in difesa de'loro giudici, provvedendo perciò alli medesimi di ministro capace, d'integrità

e di sperienza, che, come promotore fiscale generale, debba per le suddette curie ecclesiastiche dedurre in giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona e canonica difesa sarà necessario ed opportuno.

§ 1. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione, di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra potestà assoluta, creamo, istituimo, e stabilimo in perpetuo l'ufficio di promotore fiscale generale per le suddette curie ecclesiastiche, che debba essere esercitato da persona da deputarsi da noi, e da' nostri successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difesa e patrocinio nelle cause criminali per le curie ecclesiastiche suddette che sono state introdotte ed ancora si trovano pendenti e che in avvenire s'introduurranno in grado d'appellazione o ricorso avanti li tribunali e congregazioni competenti di questa nostra città di Roma. Ed affinché il promotore fiscale generale suddetto possa e debba con tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego, gli destiniamo e assegniamo per sua provvisione ed emolumento mestruo scudi venticinque da pagarsegli di mese in mese dalla nostra Camera Apostolica con ordine e mandato del nostro tesoriere, della qual provvisione vogliamo che debba restar contento, senza che possa pretendere dalli prelati secolari o regolari alcun'altra recognizione a titolo e per ragione di onorarli per le sue funzioni e fatiche, se non che le pure spese per il porto delle lettere, talmente che, facendo altrimenti, debba esser soggetto alle pene anche gravi e gravissime a nostro arbitrio e delli nostri successori. E perchè la nostra intenzione è che per un efficace e valido

patrocinio delle suddette cause goda il promotore fiscale generale di tutti-quelli mezzi necessari ed opportuni che godea il procuratore generale del fisco e della nostra Camera Apostolica, vogliamo ed ordiniamo che debba intervenire ed assistere nella Congregazione criminale dell'uditor generale della medesima nostra Camera Apostolica, nel di cui tribunale specialmente si sogliono agitare e giudicare simili cause. Volendo parimente, che si debbano comunicare *gratis* al detto promotore fiscale li processi e tutti gli atti, come appunto si comunicano al fisco, siccome eseguire *gratis* le citazioni, come s'eseguiscano per l'istesso fisco, e che alle spese necessarie delle copie e stampe delle scritture tutte facienti per dette cause provveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto è secondo che si pratica per il suddetto fisco dal nominato procuratore fiscale generale. Et acciocchè detto promotore fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo che debba essere in tutte e singole suddette cause citato in giudizio, con sottoscrivere esso le citazioni nel modo e forma che si sottoscrivono dal detto procuratore fiscale, talmente che, non essendo sottoscritta alcuna citazione, nè citato detto promotore, sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di citazione. Dichiarando però che il presente nostro Motoproprio in tutte e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle cause nelle quali si faranno l'istanze in nome delli soli promotori fiscali per debito del loro ufficio, e non già quando instassero in giudizio e volessero allegare e scrivere in difesa delle proprie ragioni gli aderenti al fisco, talmente che in questi casi non dovrà il detto promotore fiscale generale esser tenuto ad alcuna opera,

nè la nostra Camera Apostolica soccom-
bere a veruna spesa, nè alcun altro
sentire qualsisia peso o incomodo.

Clausulae.

§ 2. Vogliamo per ultimo e decre-
tiamo che la Congregazione delli ve-
scovi e regolari e l'uditore generale
della nostra Camera Apostolica debbano
rispettivamente invigilare per la piena
osservanza di tutto quello che viene
da noi disposto e ordinato nel presente
Motoproprio, e che questo, da regi-
strarsi per gli atti del suddetto uditore
della Camera e del notaro della medema
Congregazione de' vescovi e regolari
nelli suoi libri, abbia in ogni tempo il
suo pieno effetto, vigore ed esecuzione,
e contro di esso non si possa in alcun
tempo opporre di obrezione, mancanza
della nostra volontà ed intenzione, nè
qualsivoglia difetto, benchè degno di
espressa, speciale ed individua men-
zione, e che non si possa diversamente
interpretare o giudicare, dichiarando
nullo ed irritato tutto ciò che da qua-
lunque persona in contrario scientemente
o ignorantemente si facesse o s'atten-
tasse, non ostanti, quanto a tutte e
singole cose premesse, che non ci siano
stati citati nè sentiti chi vi avesse o
potesse avere interesse, la regola della
nostra Cancellaria *de iure quaesito non
tollendo*, le facoltà e privilegi conceduti
a tutti li sopradetti, la Bolla della
riforma di Paolo V, ed ogni qualunque
altra costituzione ed ordinazione aposto-
lica de' nostri predecessori, leggi civili
e canoniche, statuti, riforme, usi, stili
e consuetudini, e qualunque altra cosa
che facesse o potesse fare in contrario;
alle quali tutte e singole, avendo il loro
tenore qui per espresso e di parola in
parola inserito, per l'effetto suddetto, e
per questa volta sola, pienamente dero-
ghiamo; perchè tale è la nostra certa,
espressa e determinata volontà e mente.

Dato dal nostro palazzo apostolico
Quirinale questo di xii luglio MDCCXXIV.

Dat. die 12 iunii 1724, pontif. anno 1.

BENEDICTUS PP. XIII.

XVIII.

*Declaratur mens Pontificis circa iubi-
laeum initio sui pontificatus indictum¹.*

Benedictus Papa XIII.

Universis christifidelibus praesentes litte-
ras inspecturis, salutem et apostolicam
benedictionem.

§ 1. Nuper, per alias nostras in simili
formâ Brevis die x iunii proxime praete-
riti expeditas ac in locis solitis et consue-
tis almae Urbis nostrae affixas litteras, ut
devotionem vestram ad divinam opem
initio nostri pontificatus pro salubri Ec-
clesiae catholicae regimine nobiscum
implorandam excitaremus, vobis omnibus
et singulis, tam in eadem Urbe quam
extra eam degentibus, confessis et sacrâ
communione refectis, aliaque pietatis
opera in ipsis litteris praescripta pera-
gentibus, plenissimam omnium pecca-
torum vestrorum indulgentiam et remis-
sionem, sicut in anno iubilaei visitantibus
certas ecclesias concedi consuevit, au-
ctoritate apostolicâ concessimus, ac ve-
nerabilibus fratribus patriarchis, archie-
piscopis, episcopis et ecclesiarum praela-
tis, atque Ordinariis locorum ubicumque
existentibus, eorumque vicariis et offi-
cialibus, vel, iis deficientibus, illis, qui
curam animarum exercent, mandavi-
mus, ut, cum dictarum litterarum tran-
sumpta aut exempla etiam impressa ac-
cepissent, illa statim per suas ecclesias
et dioeceses, provincias, civitates, op-
pida, terras et loca publicarent et pu-
blicari facerent, et aliâs, prout in litteris

Refertur iu-
bilaeum praedi-
ctum.

¹ Dictum iubilaeum indictum fuit const. ad.
MDCCXXIV, die 10 iunii, pontif. 1.

praedictis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causae sequentis declarationis.

§ 2. Cum autem nos, probe agnoscentes pastorem nostram curam et sollicitudinem in catholicae fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinendam et conservandam potissimum sitam esse, ac propterea, licet memoratae litterae universis christifidelibus, quos gerimus in paterni affectus visceribus, inscriptae ac directae fuerint, illarumque publicatio patriarchis, archiepiscopis, episcopis, praelatis, ordinariis, ceterisque personis supradictis demandata sit, ut praefertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iisdem litteris inscribendis ac dirigendis earumque publicatione sive executione demandanda illis qui a sanctae Romanae Ecclesiae communione ecclesiastica separati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occasionem removere, vosque de nostra in praemissis mente ac voluntate certiores reddere volentes, auctoritate apostolica, tenore praesentium, declaramus, vobisque omnibus et singulis notum palamque facimus, nostrae intentionis nullatenus fuisse litteras praefatas inscribere ac dirigere earumque publicationem seu executionem committere illis qui per Romanos Pontifices praedecessores nostros ab eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla nobis et ipsi Romanae Ecclesiae communio ecclesiastica existit, et, si dictas litteras per eos, qui ab eiusmodi communione separati sunt, publicari seu executioni demandari contingat, vel forte iam contigerit, vobis auctoritate praefata harum serie denunciamus, id contra mentem, voluntatem ac intentionem nostram esse ac fuisse, quan-

doquidem nos, decretis et constitutionibus eorundem Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum adversus illos editis firmiter inhaerentes, sicuti semper, benedicente Domino, inhaesuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi ac censi volumus et intendimus.

§ 3. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, interpretari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus litteris praedictis, ac quibusvis apostolicis, et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

iorem, sub annulo Piscatoris, die xiv iulii, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 14 iulii 1724, pontif. anno i.

XIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus ecclesias fratrum Ordinis S. Ioannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromaei, dicti Ordinis, dum vixit, protectoris.

Benedictus Papa XIII,
universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Concessio
praedictae in-
dulgenciae.

Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione refectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis S. Ioannis Dei Congregationis Hispaniarum ubicumque existentibus die festo S. Caroli Borromaei, dum vixit, dicti Ordinis protectoris, a primis vespers usque ad occasum solis diei huiusmodi, singulis annis, devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut earum-

Clausulae;

1 Similis indulgentia concessa fuit in festo S. Petri de Alcantara pro ecclesiis fratrum Minorum Conventualium a Clemente XI constit. edit. MDCCXVI, die xix iulii, pontif. xvi; et in huius Pontificis constit. edit. MDCCXIV, die iv iulii, pontif. i, concessa pariter fuit in festo S. Stefani tertii abbatis Cistercii pro ecclesiis Ordinis Cisterciensis.

dem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu aliquius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv iulii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 14 iulii 1724, pontif. anno i.

XX.

Decernitur continuatio visitationis apostolicae cleri romani, ecclesiarum et locorum piorum Urbis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum felicitis recordationis Innocentius Papa XII, praedecessor noster, circa pontificatus sui primordia pastorem cleri romani, omniumque almae huius Urbis ecclesiarum piorumque locorum et operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in patriarchalibus eiusdem Urbis ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere adiutores nonnullos ex sacro venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. cardinalium collegio delegerit et assumpserit, eisque quosdam Romanae Curiae praelatos et alios subinde cardinales adiunxerit, qui visitationem ipsam peragerent et negotia illam concernentia expedirent, ac secretarium, commissarium et fiscalem, aliosque forsitan officiales et ministros sacrae visitationis huiusmodi deputaverit, va-

Visitatio praedicta ab Innocentio XII instituta eiusque continuatio a Clemente XI ac Innocentio XIII indictae.

1 De institutione huius visitationis vide Innocentii XII constit. edit. MDCCXIII, die 11 ianuarii, pontif. II; pro continuatione vero, vide Clementis XI constit. edit. MDCCI, die 14 ianuarii, pontif. I, et Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXI, die 28 maii, pontif. I.

riasque eisdem cardinalibus, ac eorum et dictorum praelatorum Congregationi, necnon officialibus et ministris praedictis facultates, praeeminentias et indulta concesserit et impartitus fuerit, et alias, prout in diversis ipsius Innocentii praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; et, sicut accepimus, memorati quidem cardinales visitatores, unâ cum praelatis coadiutoribus, etiam piae memoriae Clementis XI ac Innocentii XIII Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum iussu, visitationem huiusmodi tam in eisdem patriarchalibus, quam in aliis collegiatis et fere omnibus parochialibus ecclesiis, ac in multis monasteriis regularium tam virorum quam mulierum, necnon collegiis, hospitalibus, confraternitatibus et aliis locis piis dictae Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis et decretis, ubi opus fuerit, providerint; visitatio tamen ipsa in omnibus ecclesiis ac locis et operibus piis praedictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa:

Causa praesentis constitutionis.

§ 2. Hinc est quod nos, pastoralis studio considerantes quantopere visitatio huiusmodi utilis et necessaria sit non modo ad tollendos abusos, sed etiam ad praecavendum ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illâ hactenus proveniret, et benedicente Domino proveniaturum sit, si visitatio ipsa continuetur et absolvatur, ac in eâ, quae ad Dei cultum et gloriam animarumque salutem opportuna et conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie prudenterque statuatur, motu proprio, et ex certâ scientiâ et merâ deliberatione nostris, deque apostoli-

cae potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari et absolvi, causasque indecisas in Congregatione praedictâ pendentes, prout aequitatis atque iustitiae ratio suaserit, terminari, visitationes particularium ecclesiarum ac locorum et operum piorum iam inchoatas absolvi, necnon ecclesias et loca, opera pia, tam hucusque visitata, quae iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari, ceteraque omnia et singula visitationem huiusmodi concernentia fieri, geri, statui et ordinari ac executioni demandari debere, tenore praesentium decernimus et mandamus: ac omnes et singulas facultates, privilegia, gratias, praeeminentias, praerogativas et indulta quaecumque praedictis cardinalibus et praelatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus et singulis officialibus et ministris supradictis a memoratis Innocentio XII, Clemente XI et Innocentio XIII praedecessoribus, per suas respective litteras desuper emanatas, quovis modo respective concessa et attributa, per obitum eorundem praedecessorum minime cessasse nec cessare, sed in suis robore et firmitate permanere, omnibusque et singulis praedictis respective adhuc competere et suffragari debere, decernimus pariter et declaramus, et, quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, praeeminentias, praerogativas et indulta huiusmodi eisdem cardinalibus et praelatis, eorumque Congregationi, ac officialibus et ministris praedictis, in omnibus et per omnia prout eis respective a supradictis Innocentio XII, Clemente XI, ac Innocentio XIII praedecessoribus concessa et attributa fuerunt, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, denuo concedimus, tribuimus et impertimur.

Continuatio
visitationis inti-
matur.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes Clausulas,

litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis seu eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiuscumque gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existant, etiam cardinalatus honore fulgentes, aut alias specificâ et individuâ mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae, verificateae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque quantumvis iustâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno et substantiali ac individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci seu controversiam revocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrare vel intentare, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, necnon eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacum-

que praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac omnibus et singulis illis, quae memoratus Innocentius XII praedecessor in suis litteris supradictis voluit non ob stare; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 15 iulii 1724, pontif. anno 1.

XXI.

Confirmatur decretum Congregationis Concilii de auctoritate prioris S. Mariae super Minervam in poenitentiariorum basilicae Liberianae¹.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

§ 1. Emanarunt aliâs a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum in causâ seu causis inter tunc existentes eiusdem S. R. E. cardinalem maiorem poenitentiarum, ex unâ, et pro-

Decretum Congregationis Concilii refertur.

¹ Vid. hac de re Pii V const. edit. MDLXVIII, die 1 septembris, pontif. III.

vincialem provinciae Romanae et priorum conventus S. Mariae super Minervam de Urbe Ordinis Praedicatorum, ex alterâ partibus, de et super facultate constituendi ac removendi minores poenitentiarios basilicae Liberianae, seu S. Mariae Maioris, Urbis et Ordinis praedictorum, eorumque subiectione vertentibus, decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Romana. Poenitentiariorum minorum Liberianae basilicae. — Prae ceteris curis, quibus apostolica sollicitudo premitur, ea comperitur praecipua quae circa poenitentialia forum versatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Ecclesiâ, eidem muneri per se ipsos sedulo incumbere, ac deinde, negotiorum mole oppressi, nobiliora ecclesiasticae hierarchiae membra S. R. E. cardinales addiderint¹, neque primum ab huiusmodi onere ipsi relevati fuerunt, nisi cum publicis magnisque occupationibus eos distineri oportuit. Tum quidem probi sacerdotes poenitentario officio suffecti extiterunt, qui fidelibus undequaque ad sacra limina confluentibus praesto essent, sub curâ et iurisdictione unius ex S. R. E. cardinalibus maioris poenitentiarii nomine nuncupati. Hic sane tamquam summi Pontificis vicarius in foro fori memoratis sacerdotibus minoribus poenitentiariis praesidere coepit, eosque eligere ac in nobilioribus Urbis basilicis promiscue deputare consuevit, ² tum ex regulari coetu variisque ex nationibus et linguis. Perseveravit ultimo recensitus poenitentiariae status quousque S. Pius V in meliorem partem eum vertere censuit, simulque tribus religionibus optime meritis gratificari voluit, proindeque sub anno MDLXVIII constituit quod in Liberianâ basilicâ patres Praedicatores eligerentur minores poenitentiarii, in Lateranensi patres Minores, ac in Vaticanâ ex Societate Iesu assumerentur. Quin etiam prae aliis maiori beneficentiâ prosequi volens religionem S. Dominici, sub cuius vexillo vitam ab adolescentiâ instituerat,

¹ Edit. Main. legit *addixerit* pro *addixerint* (R. T.).

² Forsan deest *tum ex clero saeculari* (R. T.).

non sat habuit correligiosis suis ius electionis passivum decernere, quemadmodum binis recensitis religionibus constituit, sed ulterius dispositionem eorum favore exaravit, quod sex tantum poenitentiarii minores Ordinis Praedicatorum in dictâ basilicâ Liberianâ existerent ex unicâ linguâ Italâ et ex provinciâ Romanâ, tributâ facultate provinciali dictae provinciae sub¹ priori conventus S. Mariae super Minervam eligendi ac removendi eosdem minores poenitentiarios, ac certos exercendi actus iurisdictionales in eos privative quoad cardinalem maiorem poenitentiarium, exceptis respicientibus curam officii poenitentiarii, ut latius ex apostolico diplomate sub die 1 septembris anno MDLXVIII. Sed statim, vix praeterlapsis diebus octo, aliam edidit constitutionem, in qua sicut ius eligendi provinciali Romanae provinciae, sive priori conventus S. Mariae super Minervam attribuit, ita onus ipsos manutenendi, tamquam religiosos ex suâ mensâ, monasterio praefato addixit, ac pro subsidio eidem monasterio univit abbatiam S. Mariae Macularum loci S. Genesii: « cum eo tamen ut ipse prior de fructibus, redditibus et proventibus praefatis pensionem annuam tercentorum scutorum auri in auro eisdem sex poenitentiariis et duobus conversis, annis singulis, duobus terminis aequaliter in perpetuum persolvere teneatur, etc.; si quid vero dictâ summâ tercentorum scutorum persolutâ reliquum erit, illud omne in communes dictae domus usus convertatur ».

At vero sanctae memoriae Sixto V placuit iterum statum poenitentiariae Liberianae innovare. Quandoquidem sedulo idem Pontifex animo volvens quod inter ipsius basilicae canonicatus neque theologalis praebenda neque poenitentiaria erecta comperiebatur iuxta sacri Concilii Tridentini sanctiones, sed ex veteri instituto sex minores poenitentiarii fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans quod ex mensae capitularis fructibus alimenta ipsis suppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit: Motuproprio canonicatum ac praebendam, tunc vacantem, sup-

¹ Legend. *sive* pro *sub*, ut inf. lin. 20 (R. T.).

Sed postea pro alimentis assignatus fuit unus canonicatus.

primimus et extinguimus; eorumque sic suppressorum fructus et proventus, ac etiam distributiones quotidianas, emolumenta certa et incerta, ordinaria et extraordinaria, et quae¹ anniversaria mortuorum, ac anni sancti; seu iubilaei, ac quovis modo appellantur, et solis praesentibus et divinis officiis et horis canonicis diurnis et nocturnis personaliter interessentibus dari solita, etc., eidem collegio et poenitentiariis huiusmodi per eos ac pro tempore existentes poenitentiarios basilicae S. Mariae Maioris praedictas integre pariformiter et aequae principaliter, ac sine ullâ diminutione et differentiâ, ac si canonicus pro tempore existens actu semper interesset, et quoad hoc perinde ac si suppressio ipsa facta non fuisset, ita tamen quod ipsi poenitentiarum stallum in choro aut vocem locumve in capitulo non habeant, perpetuo applicamus et assignamus, etc.; ubi collegium poenitentiariorum nuncupatur ».

Et in ipsos
concessa fuit
iurisdictio ma-
iori poeniten-
tiario.

Hac tamen innovatione intactum patribus Praedicatoribus ius electionis passivum procul dubio remansit: verum cardinalis maior poenitentiarius, ut praetendit, reassumere, ac usque adhuc continuare coepit ius activum eligendi ex totâ dictâ religione minores poenitentiarios, tum vigore nativae eius facultatis, cum evidentius ex speciali iure ipsi nuncupato in Brevis quod expeditum fuit a sanctae memoriae Urbano VIII favore cardinalis S. Honuphrii maioris poenitentiarum sub hac verborum periodo: « Minores poenitentiarios et alios quoscumque officiales eiusdem officii poenitentiariae arbitrio tuo deputare vel confirmare, seu a dicto superiore episcopo et cardinali maiori poenitentiario, dum vixit, vel etiam a felicis recordationis Clemente VIII, Paulo V et Gregorio XV ad eorum beneplacitum et alio quovis modo deputatos remove, et alios sibi benevisos in illorum locum substituere, et alia quaecumque necessaria et opportuna facere licite possis et valeas, non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis »: quae facultates maioribus poenitentiariis successoribus cum expressâ subrogatione ad haec usque tempora renova-

1 Forsan *atque* pro *et* quae legendum (R. T.).

tae fuerunt. Verum enim vero patres Praedicatorum, sibi ipsis persuadentes integram intactamque remansisse formam Brevis sancti Pii V, inde a tempore quo apostolicum clavum gerebat sanctae memoriae Innocentius X contendere coeperunt, ad provincialem Romanae provinciae sive priorem conventus S. Mariae super Minervam ius eligendi minores poenitentiarios pertinere. At vero plurium testimonium usque ab anno MDCXLVI depositionibus formiter receptis circa quasi possessionem cardinalis maioris poenitentiarum, discussâque controversiâ in Congregatione particulari trium S. R. E. cardinalium ad enixas preces iam dictorum patrum deputatâ, nihil prorsus obtinuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus sanctae memoriae Alexandri VII. His tamen non obstantibus, iidem patres iterum autumantes ius eligendi minores poenitentiarios ad regulares superiores praememoratos spectare, quodque plures¹ ipsi exercuerint iurisdictionis actus in collegium huiusmodi poenitentiariorum, recursum suppliciter habuerunt ad sanctissimum dominum nostrum. Qui, partibus minime refragantibus, benigne causam remisit ad eminentissimorum patrum consessum, a quorum iussu subscriptis infra exponendis dubiis, superest in praesenti quod solitâ sapientia et prudentiâ decernere ipsi dignentur:

I. An poenitentiarum minores Ordinis Praedicatorum in basilicâ S. Mariae Maioris constitui debeant per provincialem provinciae Romanae Ordinis praedicti Praedicatorum, seu priorem S. Mariae super Minervam de Urbe, ad formam motus proprii S. Pii V, sive potius constitutio spectet ad cardinalem maiorem poenitentiarium, in casu, etc.:

II. An praedictorum poenitentiariorum minorum remotio spectet ad patrem provincialem seu priorem S. Mariae super Minervam Ordinis praedicti ad formam motus proprii praedicti S. Pii V, vel potius ad cardinalem maiorem poenitentiarium, in casu, etc.:

III. An praedicti poenitentiarum minores subiaceant curae, iurisdictioni, potestati,

1 Forsan *pluries* pro *plures* legend. (R. T.).

Dubia de poenitentiariis deputatione, amotione et subscriptione.

visitationi et correctioni praedicti provincialis seu prioris ad formam motus proprii praedicti S. Pii V, vel potius cardinalis maioris poenitentiarii, in casu, etc:

Resolutio in
favorem prioris
S. Mariae super
Minervam.

Die xv decembris MDCCXIV sacra Congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad primum respondit affirmative quoad primam partem, et negative quoad secundam, servatâ formâ constitutionum Clementis VIII et Innocentii XII; ad secundam pariter affirmative quoad primam partem, et negative quoad secundam, servatâ forma dictarum constitutionum Clementis et Innocentii; ad tertium affirmative quoad primam partem, quoad ea quae concernunt observantiam regularem tantum. — PROSPER DE LAMBERTINIS secretarius.

Confirmatio
relati decreti
eum extinctione
litis.

§ 2. Nunc autem nos, controversiis huiusmodi finem imponere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decreta praeinserta, ac omnia et singula in eis contenta, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Praeterea lites et controversias quascumque super praemissis quovis modo exortas et adhuc forsân pendentes (illarum statum et merita nominaque et cognomina ac qualitates iudicum et colligantium, et aliam etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes), in statu et terminis in quibus de praesenti reperiuntur, a quibuscumque iudicibus et tribunalibus ad nos, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, harum serie avocamus, illasque perpetuo supprimimus et extinguimus, ac perpetuum desuper silentium utrique parti imponimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis

aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu intentari ullo modo unquam posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praedictae cardinales, ceterosque quoslibet quacumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus quacumque litis pendentiâ ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciae et conventus praefatorum, ac etiam officii poenitentiariae et collegii poenitentiariorum minorum huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque personis, atque maiori poenitentiario praedicto, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficaciori-

Contrariorum
derogatio.

bus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et insererentur, iisdem presentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 iulii 1724, pontif. anno I.

XXII.

Conceditur patriarchalibus, metropolitanis et cathedralibus totius orbis catholici ecclesiis altare privilegiatum pro animabus defunctorum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Omnium saluti paternâ charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus

¹ Pro defunctis extensa fuit quaedam indulgentia ab Innocentio XI const. edit. MDCLXXIX, die 20 septembris, pontif. III; Clementis vero XI constit. edit. MDCCVII, die 26 septembris, pontif. I, conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus domum Lauretanam, etiam per modum suffragii.

indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde fidelium defunctorum animae domini nostri Iesu Christi eiusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, et illis adiutae ex purgatorii poenis ad aeternam salutem per Dei misericordiam perducere valeant.

§ 1. Volentes igitur omnes et singulas patriarchales, metropolitanas et cathedrales totius orbis catholici ecclesias, in quibus altare privilegiatum quotidianum perpetuum forsitan non reperitur concessum, et in eis altare, per patriarchas, archiepiscopos et episcopos respective locorum gratiam et communionem Sedis Apostolicae habentes semel tantum designandum, hoc speciali dono illustrare, auctoritate nobis a Domino traditâ, ac de omnipotentis Dei misericordiâ et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ut quandocumque sacerdos aliquis saecularis, vel cuiusvis Ordinis, congregationis, seu instituti regularis missam defunctorum pro animâ cuiuscumque christifidelis, quae Deo in charitatē coniuncta ab hac luce migraverit, ad praedictum altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiae per modum suffragii indulgentiam consequatur; itaut eiusdem domini nostri Iesu Christi, ac beatissimae Virginis Mariae, sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a purgatorii poenis liberetur, concedimus et indulgemus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem, quod praesentium transumptis, seu exemplis, etc.¹

Clausulae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 augusti 1724, pontif. anno I.

¹ Reliqua ut supra pag. 59 b (A. T.).

XXIII.

Confirmatur decretum Congregationis super disciplinâ regulari super reformatione in duobus conventibus provinciae S. Alberti in regno Siciliae Ordinis B. M. de Monte Carmelo¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Aliàs, pro parte dilecti filii Clementis Castiglioni prioris provincialis provinciae S. Alberti in regno Siciliae Ordinis beatae Mariae de Monte Carmelo, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et dilectorum filiorum Romanae Curiae praelatorum super disciplinâ regulari specialiter deputatae exposito, quod ipse unâ cum definitorio eiusdem provinciae perfectam regularem observantiam et reformationem in duobus provinciae huiusmodi conventibus introducere necnon communem vitam observare intendebat, et ad hunc effectum dilectus pariter filius abbas Andreas Statella marchio loci de Spaccaforo, pro eo quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu, redditus eorumdem conventuum pro manutentione duodecim religiosorum augere paratus erat; ideoque pro parte praedicti Clementis prioris provincialis eidem Congregationi supplicato, ut quatuor sequentes condiciones pro dictae reformationis firmitate admittere vellet: I. Quod unus quidem ex duobus praedictis conventibus pro novitiatu, alter vero pro professorio et studio assignari; II. Ut praedicti duo conventus nunc et pro tempore existenti priori generali Or-

dinis huiusmodi, donec et quousque una vicaria pro memoratae reformationis propagatione erigeretur, immediate subiici; III. Quod priores praedictorum conventuum a religiosis in illis de familiâ commorantibus, usquedum supradicta vicaria erecta minime fuisset, eligi; IV. Quod ab eiusmodi provinciâ quolibet triennio religiosis reformatis usque ad totalem illius reformationem unus conventus assignari respective deberent: condiciones vero a supradictâ Congregatione cardinalium requisitae, quod dotatio praedictorum conventuum a dicto Andrea iam facta et consensus a priori provinciali et definitorio praestitus fuerit, conventu Syracusano pro novitiatu et alio de Spaccaforo pro professorio et studio assignatis cum redditibus sufficientibus pro duodecim religiosorum sustentatione fabricisque necessariis pro novitiatu et professorio et studio, iuxta decreta a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro edita, adimpletae fuerint: et demum reperiantur viginti religiosi, qui reformationem huiusmodi amplecti desiderant, inter quos tres actuales definitores, quinque in sacrâ theologiâ magistri provinciae, et nonnulli alii eiusdem Ordinis fratres etiam simplices numerantur, praeter non modicum ecclesiasticorum et laicorum familiae claritate insignium, qui Ordinis praedicti habitum sub praedictâ reformatione suscipere intendunt: emanavit a praedictâ Congregatione cardinalium decretum tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio super disciplinâ regulari, audito patre generali Ordinis Carmelitarum, referente eminentissimo Fabrono, censuit, super expositis oratoris precibus esse annuendum iuxta petita, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae hac die xxiii decembris mdccxxiii. F. cardinalis PAULUTIVS — F. episcopus.

Decretum Congregationis.

¹ Hac de re vide etiam huius Pontificis const. ed. MDCCXXVII, die 15 decembris, pontif. IV. Clementis vero XI const. edit. MDCCXI, die 10 novembris, pontif. XI, reducuntur studia et gradus in Ordine Carmelitarum ad formam quorundam decretorum capituli generalis.

Confirmatio
decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Clemens prior provincialis nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, pro firmitiori illius subsistentiâ, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desideret: nos, ipsi Clementi priori provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectum sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis ac conventuum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque,

indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii iulii mdccxxiv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 iulii 1724, pontif. anno i.

XXIV.

Conceditur ministris provincialibus et definitorio provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi vel permutandi libros duplicatos sive superfluos¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod dudum felicitis recordationis Urbanus Papa VIII praedecessor noster, ad supplicationem tunc existentis procuratoris generalis dicti Ordinis, ne libri, quinterni, folia sive impressa sive manuscripta, ad bibliothecas conventuum eiusdem Ordinis spectantia, inde sub quovis quaesito colore, praetextu vel occasione extraherentur vel asportarentur sub excommunica-

Ab Urbano VIII Minoribus eisdem vetitum fuit ne libros ex conventuum bibliothecis ullo pacto extraherent, cum licentiâ tamen inutilis cum utilibus permutandi.

¹ Urbani VIII const. edit. mdccxxviii, die 20 iulii, pontif. xvi, prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e bibliothecis extraherent, sed inutilis cum utilibus permutare permittit; hoc idem decretum fuit ab Alexandro VIII const. edit. mdclxxxix, pontif. i.

tionis ac privationis vocis activae et passivae poenis per contrafacientes incurrendis, sub certis modo et formâ tunc expressis, interdixit et prohibuit. Permissit tamen tunc pariter existentibus ministris provincialibus et definitoribus Ordinis huiusmodi coniunctim procedentibus, ut per eorum syndicos earumdem bibliothecarum libros dicto Ordini inutilis cum aliis utilibus, de licentiâ tamen illorum qui eosdem libros, ut praeferitur, donassent, aut eorum haeredum, si extitissent, permutare possent, et aliâs prout in ipsius Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xx iulii mdcxxxviii expeditis, uberius dicitur contineri. Et subinde recolendae memoriae Alexander Papa VIII, etiam praedecessor noster, per alias suas pariter in simili formâ Brevis die iii iulii mdclxxxix expeditas litteras, similem prohibitionem fecit praeterquam fratribus praedicti Ordinis, qui quidem libros e bibliothecis huiusmodi respective de superioris seu bibliothecarii pro tempore existentis licentiâ extrahere et eis pro communi conventuum et particulari fratrum Ordinis praedicti usu in suis cellulis, fratribus quoque eiusdem Ordinis verbum Dei praedicantibus, qui etiam extra suos conventus uti possent, sed finito usu huiusmodi subito ad dictas bibliothecas sub poenis supradictis reportare deberent; et aliâs, prout in praedictis Alexandri praedecessoris litteris fusius asseritur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, inter libros, qui in dictis bibliothecis collocati existant¹, aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis bibliothecis eiusdem Ordinis existunt necessarii, et viceversâ eveniat,

quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus eiusmodi bibliothecae indigerent; dictus vero modernus procurator generalis, utilitati earumdem bibliothecarum consulere cupiens, ministris provincialibus et definitorio Ordinis praedicti libros duplicatos sive superfluos vendendi sive permutandi facultatem a nobis concedi summopere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum modernum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, nunc et pro tempore existentibus ministris provincialibus et definitorio coniunctim pariter procedentibus, ut per eorum syndicos libros duplicatos sive superfluos praedictos meliori qua fieri poterit conditione vendere et alienare, pecuniasque inde proventus in emptionem tot librorum utilium ac meliorum, et non in alios usus, convertere et erogare, vel ipsos libros duplicatos sive superfluos cum aliis utilioribus et melioribus permutare libere et licite absque ullius censurae vel poenae in supradictis Urbani et Alexandri praedecessorum litteris quovis modo appositae sive comminatae incursu possint et valeant, ita tamen ut libri emptione sive permutatione huiusmodi acquirendi

Concessio praedicta, cum ordinatione convertendi pecunias ex venditione proventus in emptionem aliorum librorum.

Causae praesentis concessio.

¹ Aptius lege existunt (R. T.).

illico in bibliothecis supradictis collocentur, nec inde sub poenis praedictis extrahi vel asportari valeant, licentiam et facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

Clauſula de-
rogatoria.

§ 4. Non obstantibus praedictis Urbani et Alexandri litteris, ac, quatenus opus sit, pia memoriae Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon conventuum et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliae clauſulae.

§ 5. Volumus autem ut librorum duplicatorum seu superfluatorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum conversio huiusmodi, unico contextu fiant, vel saltem pecuniae ipsae penes Montem pietatis, aut personam fide et facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendae, nisi ad effectum illas sicut praemittitur convertendi.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti, MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 8 augusti 1724, pontif. anno I.

XXV.

Conceditur Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi et retinendi bona sua¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Æterni pastoris², qui misericors et miserator existit, vices licet immeriti in terris gerentes, iis etiam, qui foris sunt et a rectâ fide aberrant, pietatis et misericordiae ianuam reseramus, ac poenas, quas iuris severitas in eos statuit, Apostolicae Sedis clementiâ interdum ita temperamus, ut eiusdem Sedis benignitate allekti ad catholicam Ecclesiam, extra quam non est salus, reducantur; et Christo domino, qui eos proprio sanguine acquisivit, restituantur.

Expositio.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Benedictus Fruleviez, monachus expresse professus et procurator generalis Ordinis monachorum S. Basilii Magni ritus graeci uniti, nobis pro parte venerabilium fratrum archiepiscoporum et episcoporum Ruthenorum cum S. R. E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias causas, quae schismaticos a relinquendo schismate et amplectendâ cum eâdem S. R. E. unione retrahunt ac morantur, ea praecipuae sit difficultas, scilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis bonis, quae tam ante schisma quam tempore schismatis possidebant, et ut plurimum occupata ac eis violenter erepta sunt, nedum ante lapsum, sed etiam tempore lapsus in schisma praedictum; cupiantque archiepiscopi et episcopi

Concessio
praedicta.

¹ Clementis XI const. edit. MDCCXIII, die 16 septembris, pontif. XIII, mandatur Ordinariis quamplurium nationum et generalibus religionum et Ordinum, ut commendari curent populus christifideles captivi.

² Similem de hac re vide const. Innocentii XIII in tom. praeced., pag. 956 (R. T.).

praedicti, huiusmodi impedimentum ad eorumdem schismaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, et opportune in praedictis a nobis provideri: nos, animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsorumque archiepiscoporum et episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, necnon praedictum Benedictum a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eorumdem archiepiscoporum et episcoporum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S.R.E. cardinalibus Congregationis Propagandae Fidei negotiis praepositae super rebus Ruthenorum deputatorum consilio, ut uniti cum eâdem S. R. E., sive laici, sive clerici, regulares vel saeculares, cuiusvis status, gradus et ordinis, etiam episcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quae ad eos tam ante schisma, quam eo perdurante aliâs legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter spoliati fuerunt, recuperare et possidere, illisque frui, uti et gaudere libere et licite possint, quin in futurum ex causâ praedicti schismatis vel quovis sub praetextu alicui liceat bonorum eiusmodi recuperationem illorumque pacificam possessionem et usum ipsis unitis quoquo modo impedire, minusque eadem bona in illorum praeiudicium retinere, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, misericorditer in Domino concedimus et indulgemus.

Clausulae. § 2. Decernentes, easdem praesentes

Bull. Rom. — Vol. XXII. 11

litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in futurum plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac dictae Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis apostolicis, et in synodalibus provincialibusque et universalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, legibus quoque imperialibus et municipalibus, ac consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII augusti MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 12 augusti 1724, pontif. anno I.

XXVI.

*Restituitur cardinali vicario Urbis iurisdic-
tio cumulative in omnibus cau-
sis¹.*

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

In supremo apostolatus solio, meritis licet imparibus, divinâ dispositione constituti, ex incumbenti nobis pastoralis

Prooemium.

¹ Haec iurisdic-
tio concessa praesertim fuerat
a Clemente X const. edit. MDCLXXI, die 12
augusti, pontif. II; abolita vero ab Innocentio XII
constit. edit. MDCXCII, die 17 septembris, pon-
tif. II.

officii debito, ad ea libenter intendimus, per quae almae Urbis nostrae prospero statui et felici directioni opportune consulitur, et propterea, ea quae desuper a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus provide facta fuisse comperimus, partim approbamus et confirmamus, partim vero, aliis iustis causis ita suadentibus, alteramus et immutamus, ac facultates et iurisdictiones etiam de novo concedimus et indulgemus, aliasque eiusdem officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout, rerum, temporum et personarum, illarum praesertim quas in partem apostolicae sollicitudinis evocavit Altissimus, qualitate pensatâ, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Instituitur in vicarium Urbis ad vitam unus ex S. R. E. cardinalibus, cum potestate in civilibus et criminalibus, cum tribunali separato.

§ 1. Sane, cum, sicut accepimus, aliâs felicitis recordationis Innocentius Papa XIII, praedecessor noster, officium vicariatus almae Urbis nostrae, tunc suae, et illius suburbiorum et districtus (quod etiam aliâs piae memoriae Paulus Papa IV etiam praedecessor noster pro uno ex S. R. E. cardinalibus, qui illud per pro tempore existentem Romanum Pontificem sibi concessum absque dispensatione apostolicâ ad eius vitam obtinere, et per se ipsum seu ab eo deputatos vicesgerentem et suffraganeum ac in civilibus et criminalibus locumtenentes exerceret, de fratrum suorum consilio et communi consensu erexit et instituit, prout in erectione et institutione huiusmodi et seu forsitan desuper confectis litteris plenius continetur, quodque aliâs bonae memoriae Ioannes Dominicus tituli S. Anastasiae eiusdem S. R. E. presbyter cardinalis Paraccianus nuncupatus etiam, dum viveret, obtinebat), per obitum dicti Ioannis Dominici cardinalis, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturae persolveret¹, vacans, ad

¹ Potius lege *persolverat* (R. T.).

prosperum et felicem statum dictae Urbis in spiritualibus dirigendum sollicitis studiis intendens, ad venerabilem fratrem nostrum, tunc suum, Fabritium eiusdem S. R. E. cardinalem Paulutium nuncupatum, tunc episcopum Albanensem, ob eximiae circumspectionis industriam, cognitam bonitatem, singularem integritatem atque prudentiam, fidei ac iustitiae zelum, et in magnis et arduis praefatae S. R. E., cuius honorabile membrum existit, negotiis experientiam comprobata, necnon alia multiplicium virtutum dona, quibus eius personam illarum largitor¹ Altissimus insignivit, direxerit oculos suae mentis, certam in Domino spem habens quod idem Fabritius cardinalis, gratiâ ei assistente divinâ, officium ipsum summâ cum prudentiâ, fidelitate et diligentia exercuisset, motu suo proprio, non ad eiusdem Fabritii cardinalis, vel alterius pro eo, eidem² Innocentio praedecessori³ super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque deliberatione suis, deque apostolicae potestatis plenitudine, officium praefatum, sic vacans, eidem Fabritio cardinali per eum, quoad viveret, aut vicesgerentem et suffraganeum necnon locumtenentem seu locumtenentes suum vel suos exercendum, cum omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, praerogativis, praeeminentiis, immunitatibus, exemptionibus et iurisdictionibus, necnon honoribus et oneribus, iuribus et emolumentis solitis et consuetis, quibus alii in dictâ Urbe, suburbiis et districtu praedicti vicarii in spiritualibus Romanorum Pontificum praedecessorum suorum pro tempore

¹ Male edit. Main. legit *largiter* pro *largitor* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *eodem* (R. T.).

³ Male etiam legit *praedecessore* pro *praedecessori* (R. T.).

fuera¹t uti, potiri, frui et gaudere potuerunt seu etiam debuerunt, auctoritate apostolicâ concesserit et assignaverit, et aliâs, prout in dicti Innocentii praedecessoris in formâ Brevis sub anulo Piscatoris desuper expeditis litteris etiam plenius continetur; et subinde singularum dictarum litterarum aliorumque praemissorum tenores etiam veriores ac datas, necnon alias dicti officii vicariatus facultates, si quae essent, pro expressis habens, antedictas officii vicariatus huiusmodi concessionem et assignationem, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus confirmaverit et approbaverit; ipsumque Fabricium cardinalem in suum et Urbis ac suburbiorum et districtus praefatorum vicarium, necnon Romanae Curiae iudicem ordinarium denuo assumpserit, constituerit et deputaverit, curam, regimen et administrationem liberumque exercitium officii huiusmodi plenarie committendo, cum potestate omnia et singula faciendi, disponendi, ordinandi, mandandi et exequendi, quae ad huiusmodi vicariatus officium de iure, stylo, consuetudine, aut aliâs quomodolibet pertinere dignoscuntur, et quae omnes alii vicarii Urbis, eiusque suburbiorum et districtus, de iure, stylo et consuetudine, vel alio quocumque modo et titulo dicere, facere, ordinare, mandare et exequi poterant et debebant, ac etiam vigore omnium et quorumcumque indultorum, facultatum et privilegiorum per felicium recordationum Paulum II, Clementem VII, Paulum III, Iulium item III, Pium IV, Pium V, Clementem VIII, aliosque Romanos Pontifices praedecessores nostros, tunc suos, concessorum, ante litteras piae memoriae Pauli Papae V, etiam praedecessoris nostri, tunc

¹ Vel verbum *fuera*t delendum, vel legendum quibus alii, qui in dictâ Urbe... fuerant, (R.T.).

sui, sub datum kalendis martii anno Incarnationis dominicae MDCXI super reformatione tribunalium Urbis editas, cum declarationibus tamen et reformationibus contentis in litteris praedicti Pauli Papae V, iuxta quas, et respective ad eum statum in quo erant ante easdem litteras praefati Pauli V, etiam felicis recordationis Innocentius Papa XII, similiter praedecessor noster, tunc dicti Innocentii XIII, in suis litteris super suppressione, abolitione et abrogatione tribunalium et iudicum Urbis ex privilegiis constitutorum editis et expeditis xv kalendas octobris anno eiusdem Incarnationis dominicae MDCXCII, facultates, privilegia et indulta vicario pro tempore existenti dictae Urbis, eiusque districtus, per praefatos et alios etiam posteriores Romanos Pontifices concessa, in iudicialibus dumtaxat reduxit seu reformavit; quas quidem constitutiones praedecessorum huiusmodi, omniaque et singula indulta, facultates et privilegia, ut praefertur, officio vicariatus huiusmodi et vicariis praefatis in iudicialibus concessa et ad statum praefatum redacta, quarum et quorum tenores idem Innocentius XIII praedecessor pro plene et sufficienter expressis et insertis habens, salvas et salva esse, ac in suo firmitatis robore permanere declaravit, voluit et mandavit, necnon alias et illa, pro potiori cautelâ, apostolicâ auctoritate approbaverit, confirmaverit et innovaverit, eisdemque modis et formis, quibus ab ipsis praedecessoribus suis emanarunt, similibus auctoritate et tenore de novo perpetuo concesserit et indulserit, firmis quoque et illaesis remanentibus aliis indultis, privilegiis et facultatibus iudicialia non respicientibus, eidem pro tempore existenti vicario et vicariatus officio quandocumque etiam post dictam reformationem praefati Pauli V praede-

cessoris concessis et reformatis et quomodolibet competentibus; ipsumque Fabritium cardinalem in praefatâ Urbe eiusque suburbiis et districtu vicarium, in praemissis et circa praemissa seu quolibet ipsorum competentem iudicem et exequutorem, motu, scientiâ et auctoritate paribus, declaraverit, constituerit et deputaverit; et, ut officium praefatum idem Fabritius cardinalis melius et liberius prosequi valeret, motu pari, deque scientiâ et potestatis plenitudine similibus, mandaverit omnibus et singulis, ad quos spectat, cuiuscumque status, dignitatis, ordinis, gradus vel conditionis existerent, quatenus in exequendis iis, quae ad officium eius praefatum et iurisdictionem pertinere noscebantur, omnibus possibilibus auxiliis, consiliis et favoribus opportunis assisterent, eique pariter obedirent prout ipsi Innocentio XIII praedecessori, dictoque Fabritio cardinali litteras praefatas in omnibus et per omnia suffragari debere, illasque, et in eis contenta quaecumque, sub quibusvis similium vel dissimilium facultatum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, suspendi, limitari, moderari, aut ad terminos iuris reduci posse, sed perpetuo validas et efficaces fore et esse, et, quidquid illarum vigore a dicto Fabritio cardinali gestum, statutum, factum, mandatum indultum et exequutum foret, perpetuam iuris et roboris firmitatem retineret, et nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis dicti Innocentii XIII praedecessoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos iuris reduci, seu in ius vel controversiam revocari, ac omnes et singulos proces-

sus, sententias, quos et quas per quoscumque iudices et officiales in praeiudicium attributae et concessae sibi iurisdictionis praefatae haberi et promulgari contigisset, nullas nulliusque roboris vel momenti fore et esse, et ita per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores ac praefatae S.R.E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet qualibet aliter iudicandi et interpretandi facultate, in quavis causâ et instantiâ iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane dictâ auctoritate voluerit, decreverit et statuerit: ac aliâs, prout in memorati Innocentii XIII praedecessoris, sub datum videlicet XIII kalendas octobris, pontificatus sui anno II, expeditis litteris plenius continetur:

§ 2. Cumque, sicut etiam accepimus, etiam aliâs felicitis pariter recordationis Clemens Papa X, etiam praedecessor noster, bonae memoriae Gasparem, dum viveret, eiusdem S. R. E. presbyterum cardinalem de Carpineo nuncupatum, in suum et dictae Urbis suburbiorum ac districtus praefatorum vicarium, necnon Romanae Curiae iudicem ordinarium ad universitatem omnium et quarumcumque causarum cuiusvis qualitatis et speciei (etiam si essent mere laicales et profanae, et inter mere laicos, ad instar aliorum Romanae Curiae iudicum ordinariorum, itaut inter eum et illos nulla concidere posset differentia, etiamsi ageretur in gradu recursus a sententiis tantum iudicum Urbis et districtus, et inter quascumque personas exemptas et speciali notâ dignas, et quae specialem mentionem requirerent) assumpserit, constituerit et deputaverit; ac aliâs, prout in aliis eiusdem Clementis X praedecessoris sub datum Romae, apud S. Ma-

Refertur Clementis X constitutio qua conceditur cardinali vicario cumulativa potestas in omnibus causis more iudicum ordinariorum Romanae Curiae.

riam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCLXXI, pridie idus augusti, pontificatus sui anno II, expeditis litteris etiam plenius continetur:

§ 3. Nos igitur, qui, quantum cum Domino possumus, ad rerum omnium statum salubriter dirigendum nostrae considerationis intuitum libenter extendimus, et in iis, quae ad illarum regimen et gubernium profutura cognovimus, opem et operas nostras impendimus efficaces, eundem Fabritium cardinalem, modernum episcopum Portuensem et S. Rufinae, dictae almae Urbis nostrae eiusque districtus et suburbiorum vicarium in spiritualibus generalem, amplioribus favoribus et gratiis prosequi, ac dicti vicariatus officii indemnitati ac feliciori regimini providere volentes, eundem Fabritium cardinalem et vicarium, aliosque pro tempore dicto vicariatus officio potituros et gavisuros in iurisdictione vicariatus dictae Urbis, illiusque suburbiorum et districtus, iuxta praefatas litteras apostolicas per dictum Clementem X praedecessorem favore memorati Gasparis cardinalis de Carpineo dictae Urbis et suburbiorum et districtus vicarii in spiritualibus generalis emanatas, in eâ tantum parte in qua idem Clemens X praedecessor disposuit, cardinalem vicarium Urbis ac districtus et suburbiorum praefatorum habere iurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis iudicibus ordinariis Urbis praefatae in causis civilibus et criminalibus, etiam mixtis, inter personas mere laicas, et in causis omnibus mere laicalibus et profanis, motu pari, non ad eiusdem Fabritii cardinalis vel alterius pro eo nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex scientiâ et potestatis plenitudine similibus, tenore praesentium reintegramus et plenarie restituimus, ac iurisdictionem huiusmodi ei et eis de

novo concedimus et indulgemus; ita ut dictus Fabritius cardinalis et ceteri Urbis praefatae ac districtus et suburbiorum huiusmodi vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque vicesgerentes et suffraganei ac locumtenentes, alique iudices ab eis deputati ac pro tempore deputandi, iurisdictione cumulativâ cum omnibus aliis iudicibus ordinariis Urbis praefatae, ut supra, libere et licite uti possint et valeant, absque eo quod a quoquam quavis auctoritate, praetextu aut causâ impediri quoquo modo possint; et ita per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos vicelegatos, Sedisque Apostolicae nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, in quavis causâ et instantiâ iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 4. Non obstantibus dictâ constitutione praefati Innocentii XII praedecessoris nostri, cui, quatenus opus sit, in hac tantum parte, aliisque reformationibus et decretis a quibusvis iudicibus quavis auctoritate fungentibus ac etiam vivae vocis oraculo emanatis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis generalibus editis, stylo palatii, regulis Cancellariae Apostolicae prohibentibus mandata executiva aliâs quam sub plumbo expeditis, ac facultatibus et iurisdictionibus praefatae almae Urbis gubernatoris, senatori et populo romano, et causarum Curiae Camerae Apostolicae generali auditori, praesidi et magistris viarum, ac praefatae S. R. E. cardinalibus, ac aliis quibusvis iudicibus et officialibus etiam

Clausulae derogatoriae amplissimae.

Restituitur
cardinali vicario
facultas cumulativa in omnibus causis
iuxta tenorem
dictae constitutionis Clementis X.

laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, et quibuscumque aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, necnon irritantibus et fortioribus decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, per nos, seu quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores nostros in contrarium forsân quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamsi cautum sit in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi expressis et nominatis modis et formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit; quibus omnibus et singulis, etiamsi de eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, et formâ in illis traditâ observatâ forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu et scientiâ similibus, specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse, nec illa eisdem praesentibus adversari vel obstare volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 5. Volumus etiam, quod earumdem praesentium transumptis semper et quandocumque stetur et plenaria fides adhibeatur tam in iudicio quam extra illud, ac si eadem praesentes exhibitae vel ostensae forent.

Sanctio poenalis.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reintegrationis,

restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, XVI kalendas septembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 16 septembris 1724, pontif. anno I.

XXVII.

Confirmantur quaedam litterae Innocentii VIII, Pauli III et Pii IV super causarum cognitione archiepiscopo Beneventano spectantibus, aliisque ecclesiae Beneventanae consuetudinibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae sapientiae atque bonitatis abundantiam nullo licet meritum suffragio constituti, ea quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad favorem catholicorum antistitum eorumque officialium provide atque sapienter constituta et ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata serventur, nec temerario cuiusquam ausu violentur, apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus.

Exordium.

§ 1. Dudum siquidem, postquam felicis recordationis Innocentius Papa VIII,

Ab Innocentio VIII archiepiscopo Bene-

¹ Hac de re vide Innocentii VIII const. edit. MCDXCI, die 8 iunii, pontif. VII, necnon Pauli III const. edit. MDXXXVIII, die 22 augusti, pontif. V, et Pii IV const. edit. MDLX, die 20 augusti, pontif. II. Huius Pontificis const. edit. MDCCXXIV, die 23 martii, pontif. I, confirmatur const. Pii III de fructibus beneficiorum vacantium dioecesis Beneventanae convertendis in reparationem et incrementum ecclesiae Beneventanae.

ventano eius-
que vicario ge-
nerali conces-
sum fuit, ut o-
mnes appella-
tionum causas,
tam civiles,
quam crimina-
les, in quibus
delinquentes
puniendi non
essent poenâ
corporis affli-
ctivâ, coram
ipsa cognosci
et decidi debe-
rent.

praedecessor noster, per quasdam suas
litteras desuper in simili formâ Brevis
die XVIII iunii MCDXCI pontificatus sui
anno VII expeditas, et¹ tunc existenti
vicario tunc pariter existentis archiepi-
scopi Beneventani in spiritualibus ge-
nerali directas, motus² supplicationibus
tunc itidem existentium Beneventanorum
nostrorum, tunc suorum, directioni³
eiusdem vicarii, pro maiori commoditate
Beneventanorum ipsorum, ad relaxandos
eos laboribus et expensis gravioribus,
omnes appellationum causas, tam in ci-
vilibus quam in criminalibus, dummodo
non venirent delinquentes puniendi
poenâ corporis afflictivâ, cognoscendi,
terminandi, decidendi, iuxta tenorem
privilegii quod sibi concessum affirma-
bant a piae memoriae Pio Papa II iti-
dem praedecessore nostro, facultatem et
potestatem apostolicâ auctoritate con-
cesserat etiam et elargitus fuerat:

§ 2. Subinde Paulus Papa III, etiam
praedecessor noster, per alias suas de-
super sub plumbo anno Incarnationis
dominicae MDXXXVIII, x kalendas septem-
bris, pontificatus sui anno V, expeditas
litteras, bonae memoriae Francisco, dum
vixit, archiepiscopo Beneventano directas,
quondam Ludovico Bozzuto, dum vixit,
civi Neapolitano, civitatis nostrae tunc
suae Beneventanae gubernatori, contra
et inter quoscumque sibi ratione guber-
nii sui quovis modo subditos, si de tali
causâ agerent ex qua civitatis status
perturbari potuisset, quoties sibi visum
fuisset, summarie, simpliciter et de pla-
no, sine strepitu et figurâ iudicii, solâ
facti veritate inspectâ, iuris ordine prae-
termisso, et aliâs manu regiâ proceden-
di, necnon meram et mixtam omnimo-
dam gladii potestatem in eâ exercendi,

1 Male ed. Main. legit *ex pro et* (R. T.).

2 Male ed. Main. legit *Motus* (R. T.).

3 An recta lectio iudicet lector sciens (R. T.).

necnon quascumque poenas criminales,
ubi de ultimi supplicii aut de mutila-
tione membrorum poenâ non ageretur
(habitâ prius per eos qui deliquissent
ab offensis vel eorum haeredibus pace),
in pecuniarias poenas commutandi, sta-
tutum et ordinationem dudum per re-
colendae memoriae Clementem PP. VIII¹
etiam praedecessorem nostrum super
substitutione² procuratoris fiscalis in qua-
libet civitate Sedi Apostolicae immediate
subiectâ, et aliis tunc expressis facta
et edita in dictâ civitate Beneventanâ,
in omnibus et singulis eorum capitulis,
observari et executioni demandari, ac
alia tunc expressa faciendi, plenam et
liberam per alias suas in formâ Brevis
litteras facultatem concessit; necnon,
ut causae civiles civitatis et dioecesis
praedictarum, quarum cognitio in se-
cundâ instantiâ ad archiepiscopum Be-
neventanum pro tempore existentem,
seu eius vicarium, ex antiquâ et appro-
batâ eatenus pacificâ observatâ consue-
tudine devolvi consueverat, celeriter
terminarentur, statuit et ordinavit quod
exinde de cetero, nisi archiepiscopus
aut vicarius praedicti causas praedictas
infra tres menses, a die qua procedere
incepissent, ipsas causas expedissent,
causae praedictae ad abbatem monasterii
S. Modesti Beneventani Ordinis S. Be-
nedicti devolverentur, et devolutae esse
censerentur, prout in dictis litteris ple-
nius dicebatur contineri.

§ 3. Et in petitione eidem Paulo
praedecessori pro parte eiusdem ar-
chiepiscopi factâ subiuncto, quod prae-
missa cognitio causarum huiusmodi ad
ipsum et pro tempore existentem ar-
chiepiscopum Beneventanum ex inve-
teratâ consuetudine semper observatâ
spectantium a suâ curiâ limitabatur et

At postea
praedicta revo-
cata et archi-
episcopus in
pristinum ius
restitutus.

1 Legendum saltem *Clementem VII* (R. T.).

2 Forsan *substitutione* (R. T.).

abdicabatur, et ad inferiorem ipso eo devolvebatur: idem Paulus praedecessor, qui in minoribus constitutus ecclesiae Beneventanae praefuerat, de praemissis plene informatus, eandem ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis, in suis iuribus conservari volens, eiusdemque archiepiscopi, qui unum ex officiis scriptorum litterarum apostolicarum ex concessione apostolicâ obtinebat, eius¹ in hac parte supplicationibus inclinatus, litteras praedictas et inde secuta quaecumque, quoad ea quae causarum huiusmodi cognitionem, decisionem, terminationem illarumque devolutionem et statuti praedicti observantiam concernebant, auctoritate apostolicâ revocavit et annullavit, illaque nullius prorsus roboris vel momenti fuisse et esse ac pro penitus infectis quoad omnia haberi voluit et decrevit, necnon eundem archiepiscopum et praescriptam ecclesiam in pristinum, et eum in quo antequam litterae ipsae ab eodem Paulo praedecessore emanassent quomodolibet erant, statum restituit, reposuit et plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos et reintegratos existere, necnon quae in causis appellationum huiusmodi, tam in civilibus quam in criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a suffraganeis dictae ecclesiae et quibuscumque aliis personis visitationi subiectis ratione visitationis huiusmodi debitis² in pecuniâ numeratâ iuxta solitum, necnon quascumque alias dictae ecclesiae consuetudines, quae eatenus in viridi observantiâ fuerant, approbavit, confirmavit et innovavit, illaque, prout ante concessionem litterarum huiusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam et eiusdem ecclesiae ordinariam iurisdictionem in

eisdem causis et consuetudinibus illibatam remanere, et causas ipsas per se vel suum in spiritualibus vicarium generalem pro tempore existentem decidi debere et licite posse, nec per dictum gubernatorem praetextu litterarum praedictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes, expedire posse, sicque per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, necnon, quidquid secus attentari contigisset, irritum et inane decrevit.

§ 4. Ac demum recolendae memoriae Pius PP. IV, etiam praedecessor noster, per quasdam pariter suas litteras in formâ Brevis die xx augusti MDLX expeditas, et bonae memoriae Iacobo S. R. E. cardinali Sabello, dum vixit, archiepiscopo Beneventano inscriptas (cum per alias suas litteras quondam Paulum Odescalcum, dum etiam vixit, notarium et utriusque signaturae referendarium, et in regno Neapolitano nuncium, suum in civitate nostrâ, tunc suâ, Beneventanâ eiusque districtu, necnon quorumcumque magistratuum, locumtenentium et aliorum officialium et iustitiae ministrorum, simulque civium et incolarum in illis tunc et pro tempore existentium, in temporalibus superintendentem generalem auctoritate apostolicâ ad beneplacitum suum fecisset, constituisset et deputasset, dans eidem plenam et liberam potestatem et facultatem quascumque causas civiles, criminales et mixtas ratione superintendentiae huiusmodi ad illum expectantes, ac inter et contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas, per se ipsum vel alium ab ipso deputandum, audiendi, cognoscendi et fine debito, prout iuris fuisset, summarie, simpliciter et de plano, sine stre-

A Pio IV denique idem circa cognitionem causarum in secundâ instantiâ eidem archiepiscopo concessum.

¹ Vox eius redundat (R. T.).

² Forsan debita nempе procurationis (R. T.).

pitū et figurā iudicii, terminandi, et¹ prout latius in eisdem litteris sub datum sub annulo Piscatoris die xix iunii MDLX, pontificatus sui anno I, plenius continebatur; et deinde, sicut acceperat, quod omnium et quarumcumque causarum tam civilium quam criminalium et mixtarum coram gubernatore seu locumtenente ac vicario curiae temporalis, et aliis magistratibus, iudicibus et officialibus quibuscumque dictae civitatis pro tempore motarum et vertentium, in secundā instantiā, per appellationem ad eundem Iacobum cardinalem qui ecclesiae Beneventanae ex dispositione apostolicā praeerat, seu ad officiales et ad vicarium suum generalem, ex antiquā approbatā consuetudine, sub privilegiorum desuper concessorum vigore, aut aliās quomodolibet, omnimoda iurisdictio et cognitio spectabat et pertinebat) declaravit, et per easdem litteras attestatus fuit, suae intentionis non fuisse nec esse praescriptum Paulum nuncium et superintendentem suum praescriptos Iacobum cardinalem et archiepiscopum ac officialem seu vicarium suum, vigore sibi attributae et concessae iurisditionis et commissionis, molestare, inquietare ac perturbare quomodolibet potuisse seu posse, nullumque per litteras suas praescriptas iurisditioni et cognitioni eidem Iacobo cardinali et archiepiscopo, ut praecipitur, spectanti et pertinenti factum fuisse ac in futurum fieri posse vel debere praeiudicium, quominus illam exercere posset eisdem modo et formā quibus ante datam dictarum litterarum idem Iacobus cardinalis et archiepiscopus² aut eius vicarius exercere consueverant, ac praescriptis Iacobo cardinali et archiepiscopo vicarioque facultatem et auctoritatem, tam eidem nuncio, quam aliis quibus-

¹ Vox et delenda, vel legendum et aliās (R. T.).

cumque, quatenus et quibus opus fuisset, sicut ante exercere consueverat, inhibendi, nec³ in futurum in causis eorū eodem Iacobo cardinali et archiepiscopo seu eius vicario generali, tam in primā quam in secundā instantiā, ratione devolutionis ut supra spectantibus et pertinentibus, quovis modo et quaesito colore se intromittere³, sub poenis et censuris ecclesiasticis, et aliis poenis, quoad ipsum nuncium, arbitrio eiusdem Pii praedecessori, quo vero ad alias³, arbitrio eiusdem Iacobi cardinalis et archiepiscopi vel eiusdem vicarii sui imponendis, auctoritate praescriptā concessit et impertitus fuit, prout idem Pius praedecessor eidem nuncio et aliis praescriptis inhibuit sub iisdem poenis et censuris ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigisset attentari, decrevit; et aliās, prout in eorūdem Innocentii, Pauli et Pii praedecessorum nostrorum litteris respective expeditis, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, fusius continetur.

§ 5. Nunc autem nos, qui ante nostram ad supremum apostolatus apicem assumptionem triginta octo annorum et aliquorum mensium spatio, quo antedictae metropolitanae ecclesiae Beneventanae praefuimus, huiusmodi consuetudinem in viridi observantiā fuisse et esse comperimus et experti sumus, pro debito pastoralis officii praefatas litteras etiam in posterum observari volentes; motu proprio, ac ex certā scientiā et maturā deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, easdem litteras dictorum Innocentii, Pauli et Pii praedecessorum, omnes et sin-

Confirmatio
praedictarum
Innocentii, Pauli
et Pii litterarum
motu proprio
facta, cum
statuto ut illae
perpetuis futuris
temporibus
observentur.

¹ Legendum ne pro nec (R. T.).

² Legendum intromitterent (R. T.).

³ Videtur legendum alios pro alias (R. T.).

gulas, cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis harum serie approbamus et confirmamus ac innovamus, illisque omnibus et singulis inviolabilis apostolicae firmitatis robur, vim et efficaciam adiungimus, eaque omnia in eis contenta et expressa, sub iisdem poenis, perpetuis futuris temporibus inviolabiliter et inconcusse observari praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes et praefatas Innocentii, Pauli et Pii praedecessorum litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, etiam cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis, aut alii, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni, in praemissis forsan ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque quantumvis iuridicâ, piâ, legitimâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno ac substantiali ac inco-
gitato inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed

ipsas praesentes et praedictas Innocentii, Pauli et Pii praedecessorum litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac pro tempore existenti archiepiscopo Beneventano, eiusque vicario in spiritualibus generali, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae in supradictis Innocentii, Pauli et Pii praedecessorum litteris concessa sunt non obstare; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi septembris MDCCLXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 septembris 1724, pontif. anno I.

XXVIII.

Decernitur decanatum sacri cardinalium collegii ad episcopum cardinalem antiquiorem, licet absentem, pertinere, aliaeque controversiae hac super re de medio tolluntur ¹.

¹ Hac de re vide Pauli IV const. ed. MDLY, die 22, pontif. I, quae hinc refertur. Huius vero

**Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium. Romani Pontificis circumspecta vigilantia, ea quae certis etiam et rationalibus ex causis a praedecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis et contentionibus, praesertim inter eos qui sublimi cardinalatus dignitate in sanctâ Dei Ecclesiâ praeferunt, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsâ rerum experientiâ suadente, nonnunquam moderatur ac immutat, et ad aequitatis ac iustitiae normam redigit, ut, sublatis e medio litium malorumque seminibus, fraterna charitas atque concordia, quam inter eosdem cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, et publico simul bono consultum sit; eumque in finem apostolicae auctoritatis et providentiae partes libenter interponit, prout, maturâ deliberatione praehabita, in Domino conspicit salubriter expedire.

Refertur constitutio quaedam Pauli IV qua sancitur decanatum collegii cardinalium ad episcopum cardinalem antiquiorem in Curia praesentem, aut ex causâ publicâ absentem, pertinere.

§ 1. Dudum siquidem a felicitis recordationis Paulo Papa IV praedecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet:

Paulus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cum venerabiles fratres nostri¹ S. R. E. cardinales in partem sollicitudinis vocentur, etc.². Datum Romae apud S. Marcum anno Incarnationis dominicae MDLV, XI kalendas septembris, pontificatus nostri anno I.

§ 2. Postmodum, anno scilicet MDCCXI, occasione obitus bonae memoriae Nicolai S. R. E. cardinalis Acciaioli episcopi, dum viveret, Ostiensis et Veliter-

nensis; sacrique venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium collegii decani, dubitatio emersit, an praedictâ constitutione adversus cardinales a Curia Romanâ absentes latâ comprehenderentur vel potius excluderentur cardinales promotione antiquiores, qui, eveniente decanatus eiusdem sacri collegii vacatione, a praefatâ Curia quidem abessent, sed apud illas metropolitanas seu cathedrales ecclesias residerent, quibus eos, unâ cum aliquâ ex iis cathedralibus ecclesiis suburbicariis, quae ipsis cardinalibus antiquioribus pro suis titulis seu denominationibus assignari solent, praeesse contingeret. Cumque eiusmodi dubitatio nullis antea Sanctae Sedis deficientibus¹ discussa ac dirempta esse videretur, recolendae memoriae Clemens Papa XI, praedecessor itidem noster, eam expendendam librandamque committere decreverat sive dilectis filiis Rotae Romanae auditoribus, sive aliis eiusdem Curiae praesulibus integritate doctrinaeque praestantibus, quorum auditâ sententiâ, id, quod rationi et aequitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum, dum in eâ deliberatione versaretur, nos, quos potissimum, tamquam eo tempore sanctae Romanae Ecclesiae cardinalem episcopum Portuensem et archiepiscopum Beneventanum ceterisque collegis promotione priores, memoratâ Pauli IV constitutione sepositâ, tam ad decanatus dignitatem, quam ad praefatas Ostiensem et Veliternensem ecclesias, antiquitatis iura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliquâ contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis *Servum Dei non oportet litigare*, firmiter constituimus super istiusmodi negotio a

¹ An racta lectio iudicet lector sciens (R. T.),

Pontificis const. ed. MDCCXIV, die 17 augusti, pontif. I, restituta fuit cardinali vicario Urbis iurisdicção cumulativa in omnibus causis.

¹ Male edit. Main. legit *nostris* (R. T.).

² Const. Pauli IV require suo loco in tom. VI, pag. 502 b et seq. (R. T.).

Sed postea sub Clemente XI dubitatum fuit praedicta an constitutio servanda esset necne.

quavis concertatione seu litis specie prorsus abstinere; adeoque, datis primum ad eundem praedecessorem nostrum litteris ex suburbano secessu sancti Pastoris, et mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus atque obtestati fuimus, ut, quacumque nostri ratione posthabitâ, dignitatem decanatus cardinali episcopo ex residentibus in Romanâ Curiâ antiquiori deferre vellet, eidemque ecclesiarum Ostiensis et Veliternensis optionem permetteret, eâ tamen adiectâ declaratione, ut, simili in posterum occurrente decanatus vacatione, salva et illaesa remanerent iura cardinalium episcoporum, qui cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis episcopatibus tunc residerent. Attentâ itaque huiusmodi nostrâ obtestatione atque cessione, vacans sacri collegii decanatus unâ cum Ostiensi et Veliternensi ecclesiis a memorato Pontifice in consistorio secreto habito die xxvi aprilis mdccxix bonae memoriae Fulvio sanctae Romanae Ecclesiae cardinali Astallio, tunc episcopo Sabinensi, qui ex episcopis cardinalibus in Curiâ degentibus antiquior erat, cum speciali tamen iurium quorumcumque tam episcoporum cardinalium extra Curiam apud priores suas ecclesias residentium, quam aliorum episcoporum cardinalium in eâdem Curiâ commorantium, praeservatione, delatus fuit.

Deinde similis controversia, vacante decano, excitata fuit: eâque commissâ cuidam congregationi particulari, ab eâ sequens iudicium prolatum est, quod et ab eodem Clemente XI approbatum.

§ 3. Deinde vero, cum praefatus cardinalis Astallius decanus, inscrutabili divinae providentiae dispositione, ab huiusmodi, omnium opinione celerius, decessisset, et alia non adsimilis controversia inter venerabiles fratres nostros bonae memoriae cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium, tunc episcopum

Tusculanum, et cardinalem Franciscum Iudicem, tunc pariter episcopum Praenestinum in Romanâ Curiâ praesentes (nobis omnino silentibus et a quacumque petitione prorsus abinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens praedecessor septem eiusdem Curiae praesules doctrinâ et integritate praestantes deputavit, illisque commisit, ut, probe ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, et de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictae constitutionis Pauli IV iudicium proferrent, quod postea in hunc qui sequitur modum protulerunt:

Die xxviii february mdccxxi habita fuit congregatio particularis in mansionibus reverendi patris domini auditoris Sanctissimi super causâ decanatus sacri collegii cardinalium, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra, Marefusus auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Ansideus et Lambertinus eiusdem particularis Congregationis secretarius; omnesque unanimiter responderunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur decanatum sacri collegii cardinalium devenisse vigore Bullae quintae sanctae memoriae Pauli IV ad eminentissimum dominum cardinalem Tanarium, uti episcopum cardinalem antiquiorem in Curiâ praesentem tempore vacationis dicti decanatus sequutae per obitum cardinalis Fulvii Astallii, exclusis episcopis cardinalibus antiquioribus extra Curiam tempore dictae vacationis commorantibus non ex publicâ causâ et destinatione Romani Pontificis, etiamsi residerent in ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione apostolicâ retinent, et ita servandum esse perpetuis futuribus vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter eminentissimos dominos cardinalem Tanarium, antiquiorem in episcopatu et iuniorem in cardinalatu, et cardinalem Iudicem, iuniorem in episcopatu sed antiquiorem in cardinalatu, causa non fuit proposita, attentâ cessione suo iuri

Praedictae
Congregationis
iudicium.

1 Deesse videtur vitâ, vel subintelligendum decanatu aut dignitate. (n. T.).

factâ ab eodem cardinali Iudice, dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo quod declarare dignetur ex huiusmodi cessione nullum in futuris decanatus vacationibus censi irrogatum fuisse praeiudicium cardinalibus similia iura foventibus. Factâque eâdem die per me infrascriptum secretarium de praemissis sanctissimo domino nostro relatione, Sanctitas Sua congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, et perpetuis futuris temporibus observari mandavit. — PROSPER DE LAMBERTINIS secretarius.

A Clemente XI confirmatum.

Idem vero Clemens praedecessor non modo antedictorum praesulum votum seu consilium, ut praefertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in consistorio secreto subinde, nempe die III martii MDCCXXI habito, palam recitari et inter acta eiusdem consistorii ad perpetuam rei memoriam asservari atque custodiri praecepit.

Causae praesentis constitutionis.

§ 4. Cum autem, seclusâ Paulinâ constitutione, maxime aequum et rationi consonum videatur, ut cardinales episcopi antiquiores praefati, quamvis tempore vacationis decanatus sacri collegii a Romanâ Curiâ absint, et apud priores sibi commissas ecclesias personaliter resideant, ad eundem decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re verâ a Curiâ non absunt ex voluntate suâ, sed ex formali necessitate, cum, ex divinarum canonicarumque sanctionum et Concilii potissimum Tridentini praescripto, apud priores ecclesias iugiter residere cogantur, quin etiam ab eis discedere absque Sedis Apostolicae licentiâ non possint, nec ab hoc apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis in Urbe vel in ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatae, commorari vellent, quemadmodum expresse sub gravissimis poenis cavetur peculiari constitutione pia me-

moriae Urbani Papae VIII praedecessoris pariter nostri, cuius tenor est qui sequitur, videlicet: *Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam.* Sancta Synodus Tridentina sub recolendae memoriae Paulo Papa III praedecessore nostro, etc.¹, datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII decembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno XII; tum etiam quia si iuxta Paulinam constitutionem a decanatu non repellitur episcopus cardinalis antiquior ex causâ publicâ absens et extra Curiam per Romanum Pontificem destinatus, ob eandem quoque rationem repelli non debere videtur episcopus cardinalis antiquior qui apud priorem ecclesiam residet; is enim vere a Romanâ Curiâ abesse dicitur ex causâ publicâ, publicam scilicet particularis ecclesiae, cui praeest, utilitatem, in qua publicum quoque universalis Ecclesiae commodum continetur, respiciente; praeterea negari non potest, quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris ecclesiae regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi pastoralis sollicitudinis partem cumulativus expleret, eum ad iugiter residendum apud ecclesiam sibi destinatam sub gravissimis in praeinsertâ potissimum Urbani praedecessoris constitutione sancitis poenis compulit et obstrinxit: accedit praemissis, quod ab eiusmodi exclusione episcoporum cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus ecclesiis residentium maximum illud promanat absurdum, quod alienae mortis detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, et nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac cardinalis sacri collegii deca-

¹ Constitutionem Urbani VIII vide tom. XIV, pag. 457 b et seq. (R. T.).

nus gravi et periculoso morbo laborat, illico episcopus cardinalis antiquior absens, qui ipsi in decanatu successurus est, amicorum litteris ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus eiusdem cardinalis decani in Romanâ Curiâ praesens sit, adeoque ad eum ex Paulinae constitutionis praescripto decanatus deferatur; unde non sine gravi bonorum offensione et ecclesiasticae disciplinae detrimento, in Urbe conspicitur episcopus cardinalis antiquior, in decanatu proxime successurus, qui cardinalis decani aegrotantis mortem expectat, ut ad ipsum dignitas vacatura deveniat, contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap. II *De concessione praebendae*, cuius verba sunt: *Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cuius locum et beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus gentilium invenitur inhibendum, turpe est et divini plenum animadversione iudicii, si locum in Ecclesiâ Dei futurae successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam gentiles condemnare curarunt:*

Decernitur ad quem decanatus praedictus pertineat.

§ 5. Nos itaque, qui deinde praedictum sacri collegii cardinalium decanatum absque ullâ contentione obtinimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati cardinalis Tanarii decani, dum in Romanâ Curiâ praesentes essemus, et in conclavi, ubi, divinâ sic disponente clementiâ, ad summi apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: praemissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere et obviare, ac aliâs desuper opportune providere volentes: motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praefatis aliisque iustis et rationalibus causis animum no-

strum moventibus adducti, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione sancimus atque decernimus, quod episcopus cardinalis antiquior, qui unâ cum aliquâ ex cathedralibus suburbicariis praefatis in titulum cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit cathedrali seu metropolitanam ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundodictam ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis decanatus eiusdem sacri collegii, de cetero ad ipsum decanatum admitti debeat et admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romanâ Curiâ praesens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad praemissum effectum ei nullatenus obesse possit: quin etiam volumus et declaramus, ipsum decanatum ad praedictum episcopum cardinalem antiquiorem absentem, et apud priorem ecclesiam, ut praefertur, actu residentem, ipso iure devenire debere eo prorsus modo, quo in Paulinâ constitutione ad episcopum cardinalem antiquiorem in Curiâ praesentem, aut ex causâ publicâ absentem, et extra Curiâ per Romanum Pontificem destinatum, devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen seu differentia constituatur: ac ita perpetuis futuris temporibus servari praecipimus et mandamus.

§ 6. Praeterea expedire censes ut e medio tollatur ac penitus extinguatur alia pariter controversia aliâs, sicut praemittitur, excitata et non definita, utrum scilicet, in assecutione saepe memorati decanatus, cardinalis antiquior in episcopatu suburbicario, et iunior in cardinalatu, praesferendus sit cardinali iuniori in episcopatu sed antiquiori in cardinalatu, vel e contra, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, praelationem deberi cardinali antiquiori in episcopatu, licet sit iunior in cardina-

Tollitur quaedam controversia, super assecutione saepe dicti decanatus.

latu, decernimus et declaramus, ac ita deinceps in occurrentibus decanatus vacationibus perpetuo servari volumus et mandamus.

Reservatur cardinali decano optio ecclesiarum Ostiensis et Veliternensis. § 7. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac praesertim ab editâ Paulinâ constitutione, usque ad praesentem diem, cardinalis sacri collegii decanus Ostiensis et Veliternensis ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex praesumptâ earum cum decanatu unionem, sive alio titulo, speciale ius ad ipsum favere videtur (in quo mentis ac intentionis nostrae non est ut eidem cardinali decano praeiudicium aliquod inferatur); contingere autem facile potest quod episcopus cardinalis antiquior a Romanâ Curiâ absens et apud suam priorem ecclesiam residens, ad quem decanatus ex praemissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, et primo consistorio, in quo memoratum Ostiensem et Veliternensem episcopatum optare deberet, praesens interesse nequeat: motu et potestatis plenitudine paribus optionem praedictarum Ostiensis et Veliternensis ecclesiarum cardinali, qui pro tempore fuerit eiusdem sacri collegii decanus, specialiter reservamus ac reservatam esse volumus et declaramus, itaut earundem ecclesiarum episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad cardinalem decanum praedictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus eiusmodi optio pertineat ac pertinere debeat. Volumus tamen atque decernimus, quod idem episcopus cardinalis antiquior a Curiâ absens et apud priorem ecclesiam, ut praefertur, residens, postquam ad eum sacri collegii decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem se conferre, summoque Pontifici in consistorio, ut moris est,

pro optione earundem Ostiensis et Veliternensis ecclesiarum supplicare teneatur: quod si notoriâ aegritudine fuerit impeditus, vel ob aliam iustam aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit, motu, scientiâ ac potestatis plenitudine paribus, eidem cardinali decano, ut in praenarratis casibus per suum legitimum procuratorem antedictas Ostiensem et Veliternensem ecclesias optare, et vigore optionis huiusmodi eas assequi libere et licite possit et valeat, non secus ac si ipse praesens personaliter illas optasset, licentiam et facultatem in Domino concedimus et impertimur.

§ 8. Decernentes, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod supradicti, et alii quicumque in praemissis ius vel interesse habentes aut habere praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati ac auditi, et causae, propter quas praesentes emanarunt, verificateae, seu aliâs sufficienter aut etiam in aliquo iustificatae non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quolibet quantumvis magno, formali et substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quaesito praetextu vel colore in controversiam vocari, ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut quempiam impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concesso, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similium vel dissimilium constitutionum, sive dispositionum, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam con-

Clausulae peculiares.

sistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores et successores nostros, ac etiam per nos factarum et faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, necnon praedictis S. R. E. cardinalibus a Romanâ Curiâ absentibus et apud suas priores ecclesias, ut praefertur, actu residentibus plenissime suffragari; ab omnibus vero aliis, ad quos spectant et pro tempore quandocumque spectabunt, inviolabiliter et inconcusse observari debere; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et cardinales, etiam de latere legatos, necnon quascumque eorumdem cardinalium Congregationes, et quosvis alios qualibet auctoritate, praeceminentiâ et potestate fungentes et quandocumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoria. § 9. Non obstantibus praeinsertâ constitutione Pauli Papae IV praedecessoris nostri et praeinserto similiter consilio seu voto Congregationis septem praesulum a felicitis recordationis Clemente XI praedecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut praefertur, specialiter approbato, necnon decretis consistorialibus similis memoriae Pauli III et sancti Pii V Romanorum Pontificum pariter praedecessorum nostrorum, et constitutione similis memoriae Innocen-

tii Papae X, praedecessoris itidem nostri, super residentiâ eiusdem S. R. E. cardinalium apud Sedem Apostolicam, et quibusvis nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, et signanter illâ de iure quaesito non tollendo, et aliâ, quod cardinales in constitutionibus et regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illae eorumdem cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu maioris partis eorum consilio editae fuerint, et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam consistorialibus, et aliis decretis consistorialibus quibuscumque, necnon dicti sacri collegii, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, decretis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, et indultis ac litteris apostolicis quibuscumque, sub quibusvis tenoribus et formis, et cum quibuscumque, etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, et consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, confirmatis et approbatis, ac pluries et quantiscumque vicibus innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaelibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter ac exactissime expressis, insertis, servatis et specificatis respective habentes, illis aliàs

in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse, ac plenissime et amplissime derogamus, et derogatum esse volumus et mandamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§ 10. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extensionis, reformationis, moderationis, concessionis, praecepti, sanctionis, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, VII idus septembris, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 7 septembris 1724, pontif. anno I.

XXIX.

Confirmantur privilegia ab Urbano VIII Ordini S. Ioannis Dei tradita, et nova conceduntur¹.

¹ Hac de re vide const. heic traditam; de confirmatione vero confirmatoriarum Urbani VII et Alexandri VII super exemptione hospitalium Ordinis S. Ioannis Dei ab Ordinariis iurisdictione pro Congregatione Hispanica, vide Innocentii XIII const. edit. MDCCXI, die 8 iulii, pontif. I.

Bull. Rom. — Vol. XXII.

13

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium.

Iniuncti nobis apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quae ad favorem christifidelium, qui regularem vitam profitentur et praesertim aegrotis et miserabilibus personis in eorum hospitalibus cum assiduâ charitate inserviunt, ex providâ Sedis Apostolicae benignitate provenerunt, quo solidius perennent¹, apostolici muneris praesidio robaremus.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Urbanus VIII praedecessor noster omnia et singula privilegia, immunitates, gratias, indulgentias Ordini S. Ioannis Dei concessa, unâ cum elargitione et cum communicatione quarumcumque praerogativarum et indultorum Ordinibus Mendicantium et signanter Congregationi clericorum regularium Ministrantium Infirmitas, eorumque locis et personis, concessorum et concedendorum, approbavit per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis expeditas litteras tenoris qui sequitur, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti apostolatus officium, etc.².

Urbani VIII
constitutio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I ».

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni prioris generalis dicti Ordinis nobis nuper expositum fuit, ipse praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri plurimum desideret: nos, specialem ipsi priori generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ec-

Confirmatio re-
latae constitu-
tionis.

¹ Edit. Main. legit *perennet* (R. T.).

² Integra Urbani VIII constitutio legitur in tom. XIII pag. 169 a et seq.; ubi incipit *Sacro-sanctum apostolatus officium* (R. T.).

clesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, immunitates, gratias et indulta praedicto Ordini a memorato Urbano praedecessore concessa ut praefertur, emanatasque desuper ipsius Urbani praedecessoris litteras praeinsertas, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, pariter approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae memoratus Urbanus praedecessor in suis litteris praeinsertis concessit non obstando, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII septembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 13 septembris 1724, pontif. anno I.

XXX.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis venerabilis Ferdinandi a S. Iosepho Ordinis eremitarum S. Augustini ad ecclesiam quamdam eiusdem Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii moderni prioris generalis Ordinis fratrum eremitarum S. Augustini emanavit a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae Congregationis refertur.

Iaponensis, seu Makaensis, beatificationis et canonizationis seu declarationis martyrii servi Dei Ferdinandi a S. Iosepho sacerdotis Ordinis eremitarum S. Augustini. Cum patri generali Ordinis eremitarum S. Augustini innotuerit, quod litterae a sacra Rituum Congregatione die XIII septembris MDCCXII concessae et episcopo Makaensi directae, ad effectum ut auctoritate sacrae Congregationis corpus servi Dei Ferdinandi a S. Iosepho praedicti in Iaponiâ anno MDCCXVII in odium fidei, ut asseritur, interfecti, et illinc ad regnum de Makascar, deindeque ad civitatem Makaensem translatus, a Catharinâ de Noronha viduâ relictâ quondam Francisci Viera retentum, patribus eiusdem Ordinis consignaretur, ob navium deprædationem aliaque varia infortunia ad civitatem Makaensem minime pervenerunt²; cumque modo post tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis decessisse assertum fuerit, et corpus praefati servi Dei retineatur

¹ Huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die 23 octobris, pontif. v, confirmatur iudicium episcopale Ticini habitum de corpore S. Augustini; et Clementis XI const. ed. MDCCI, die 29 ianuarii, pontif. I, confirmatur decretum Congregationis Rituum de facultate eremitis Augustinianis provinciae Franciae factâ canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

² Aptius lege pervenerint (R. T.).

a Mariâ de Noronha illius sorore in civitate Maka prius commorante, quae postmodum unâ cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad civitatem Goanam se transtulit, secum etiam asportasse¹ corpus dicti servi Dei: propterea sacrae Rituum Congregationi modo supplicatum fuit, quatenus iniungere dignaretur reverendissimo archiepiscopo Goano, ut, auctoritate ipsius sacrae Congregationis, idem corpus a domo Mariae de Noronha, sive in casu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit, amoveatur, et ad ecclesiam patrum Ordinis eremitarum S. Augustini sub titulo Nostrae Dominae vulgo de Gratiâ civitatis Goanae transferatur, ad effectum illud tumulandi et servandi absque ullâ veneratione usque ad declarationem martyrii dicti servi Dei. Eadem sacra Congregatio pro executione decretorum sanctissimae Inquisitionis sub die xiii martii et xii octobris mdcxxv ac v iulii mdcxxxiv super non cultu ab Urbano PP. VIII editorum, et in parvo volumine impressorum, censuit committi dicto reverendissimo archiepiscopo, ut, verificatâ coram ipso identitate dicti corporis, adhibitâque omni maiori circumspectione et cautelâ in huiusmodi decreti executione ne ulla controversia aut scandalum oriri possit, illud consignari faciat praedictis patribus ad effectum tumulandi in dictâ eorum ecclesiâ, dictaque translatio ac tumultatio praesente vicario generali eiusdem archiepiscopi, vel aliâ personâ in ecclesiasticâ dignitate constitutâ eidem benevisâ, secreto fiat, servatis in reliquis dictis decretis sanctae memoriae Urbani PP. VIII super non cultu editis, ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, et adimpletis aliis latius iniungendis et exprimendis in litteris expediendis, eidemque reverendissimo archiepiscopo dirigendis. — Die xxvi augusti mdcxxxiv. - F. card. PAULIUS, praefectus. - N. M. TEDESCHI archiepiscopus Apamenus S. R. C. secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dicti prioris generalis nobis subinde exposi-

1 Forsan *asportans* pro *asportasse* legendum (R. T.).

tum fuit, ipse decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desideret: nos, ipsum priorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratae cardinalium.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii septembris mdcxxxiv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 18 septembris 1724, pontif. anno i.

Clausulae.

Contrariorum derogatio.

Confirmatio
relati decreti.

XXXI.

*Confirmatur constitutio Innocentii XIII
super ecclesiasticâ disciplinâ in regnis
Hispaniarum*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. In supremo militantis Ecclesiae solio per ineffabilem divinae sapientiae atque bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti, ea, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad ecclesiasticam disciplinam sartam tectamque tuendam, et, ubi collapsa est, instaurandam, provide disposita esse noscuntur, apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus, novisque praesidiis, ut exactius servantur, corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiae decus, specialemque christifidelium aedificationem expedire in Domino arbitramur.

Constitutio
praedicta Inno-
centii XIII.

§ 1. Aliàs siquidem emanarunt a felicis recordationis Papa Innocentio XIII praedecessore nostro litterae tenoris qui sequitur, videlicet:

Innocentius Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam. Apostolici ministerii, quod nobis, licet immerentibus, etc².

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII maii MDCCXXIII, pontificatus nostri anno II.

Eius confir-
matio.

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, tametsi praemissa a memorato Innocentio praedecessore maturo ac saluberrimo fuerint constituta et ordinata consilio, illa nihilominus necdum plena-

¹ Dicta constitutio edita fuit, die 13 maii MDCCXXIII, pontif. II. Innoc. XII const. ed. MDCCXVII, die 4 augusti, pontif. VIII, confirmata fuit Congregatio super disciplinâ regulari.

² Reliqua omittimus, quia integra Innocentii XIII constitutio legitur in tom. XXI, pag. 931 a et seq. (R. T.).

riae executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proinde optatos fructus usquequaque proferre valuerint: hinc est quod nos, probe considerantes nihil magis alios ad veram pietatem et Dei cultum assidue instruere et excitare, quam eorum vitam et exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt, facileque fieri posse ut populus in viâ Domini prospere et feliciter progrediatur, si clerus illi praeleceat, ac suavem in eo sanctioris disciplinae bonorumque operum odorem diffundat; ac propterea eorumdem praemissorum ad hunc tam pium et salutarem finem tradentium¹ subsistentiae ac paratae executioni, sublati quibusvis impedimentis, quantum cum Domino possumus, pastoralis nostrae curâ et sollicitudine consulere cupientes, praeinsertas Innocentii praedecessoris litteras, et quaecumque in eis constituta, ordinata, sancita, decreta et declarata, ac aliàs quomodolibet contenta et expressa, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac, quatenus opus sit, innovamus et de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus et declaramus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, necnon tam dilecto filio nostro et Sedis praefatae in regnis Hispaniarum nuncio nunc et pro tempore existenti, quoad eâ quae ad ipsum eiusque tribunal pertinent, quam venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, ceterisque locorum Ordinariis et superioribus, ac etiam dilectis filiis utrique clero saeculari et regulari eorumdem regnorum, districte ac sub interminatione divini iudicii auctoritate praefatâ harum serie praecipimus et mandamus, ut illa omnia et singula, omni morâ, dilatione et cunctatione sublata, debitâ obedientiâ exequan-

¹ Potius lege *tendentium* (R. T.).

tur, et accurate et exacte servant, faciantque respective illa ab iis, ad quos spectat et quandocumque spectabit, in futurum eadem auctoritate omnimodae executioni demandari et inviolabiliter observari.

Clausulae.

§ 3. Decernentes pariter, ita in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac ipsius S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae praedictus Innocentius praedecessor in litteris suis praeinsertis voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis, ac basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio et in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctari et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii septembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 23 septembris 1724, pontif. anno I.

XXXII.

Conceditur indulgentia perpetua et universalis omnibus christifidelibus recitantibus, ad signum campanae quod vulgo dicitur l'Ave Maria, antiphonam Angelus Domini flexis genibus⁴.

Fabrizio, per la misericordia di Dio vescovo di Porto della santa Romana Chiesa cardinal Paulucci, della Santità di nostro Signore vicario generale, ecc.

Essendo stato commesso alla suprema apostolica autorità del Sommo Pontefice, vicario di nostro signor Gesù Cristo in terra, il dispensare i tesori dei doni celesti e considerando la Santità di Benedetto XIII che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti tesori, quando si riconosce che siano per essere molto profittevoli per accrescere la venerazione all' augustissima regina de' cieli Maria sempre vergine madre di Dio, per eccitare e mantenere la divozione verso la medesima e per la salute delle anime: quindi è che la Santità Sua, confidata nella misericordia dell'onnipotente Iddio e nell'autorità de' Ss. apostoli Pietro e Paolo, concede indulgenza plenaria e remissione di tutti li peccati universalmente e in perpetuo a tutti li fedeli i quali, veramente pentiti, confessati e comunicati, in un giorno di ciaschedun

Indulgentia plenaria quolibet mense.

⁴ Constit. seq. conceduntur etiam nonnullae indulgentiae perpetuae recitantibus coronam Septem Dolorum B. Mariae Virginis. In Clementis XI const. edit. MDCCI, die 26 septembris, pontif. I, conceduntur plenariae perpetuae etiam per modum suffragii visitantibus sanctam Domum Lauretanam.

mese, a loro elezione, reciteranno inginocchiati divotamente al suono della campana la mattina, o a mezzogiorno, ovvero la sera, la solita orazione *Angelus Domini nunciavit Mariae, et concepit de Spiritu Sancto. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis*, e con la detta orazione tre volte *Ave Maria, etc.*, e pregheranno il Signore per la pace e concordia tra' principi cristiani, estirpazione delle eresie, e per l'esaltazione della santa madre Chiesa.

Aliae indulgentiae conceduntur.

Negli altri giorni poi dell'anno concede la Santità di nostro signore parimente in perpetuo ai fedeli, i quali veramente contriti diranno l'orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d'indulgenza, come più diffusamente si legge nel Breve apostolico spedito il dì 14 settembre 1724. — Data dalla nostra solita residenza questo dì 26 settembre 1724.

Dat. die 26 septembris 1724, pontif. anno 1.

XXXIII.

Conceduntur nonnullae indulgentiae perpetuae recitantibus coronam Septem Dolorum beatae Mariae Virginis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris et domini nostri Iesu Christi vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, libenter erogamus, sicut ad fovendam et incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

¹ De simili concessione pro recitantibus flexis genibus antiphonam *Angelus Domini* ad signum campanae quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, vide huius pontificis const. praecedentem.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, et¹ dilecti filii moderni prior generalis et procurator generalis Ordinis fratrum Servorum B. M. Virginis nobis nuper exponi fecerunt, in dicto Ordine, iuxta illius institutum et laudabilem ac antiquissimam consuetudinem, in recordationem septem principalium dolorum quos beatissima Virgo Maria patrona et advocata nostra in unigeniti sui filii vitâ et obitu passa fuit, Corona eorundem septem praecipuorum dolorum, e septem septenariis angelicarum salutationum, septemque dominicis orationibus, unâ cum tribus aliis *Ave Maria* in honorem lacrymarum eiusdem B.M.V. composita, recitari consueverit, eâque occasione praefati etiam dolores explicentur et meditentur: nos, ad augendam christifidelium devotionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, ac supplicationibus eorundem prioris generalis et procuratoris generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, qui vere poenitentes et confessi seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cuiuslibet hebdomadae Quadragesimae et festività Septem Dolorum eiusdem beatae Mariae Virginis eiusque totâ octavâ, necnon in ecclesiis Ordinis praedicti, coronam Septem Dolorum huiusmodi devote recitaverint, ducentos dies pro qualibet oratione dominicâ, et totidem pro quavis salutatione angelicâ; in reliquis vero totius anni diebus, centum dies; iis autem qui per se ipsos, aut cum socio vel familiari, eiusmodi coronam integre totidem recitaverint, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitis poenitentibus in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus:

¹ Coniunct. et nos addimus (n. r.).

Concessio ut in rubrica.

Statuitur ut
coronae septem
dolorum B. M. a
suis religiosis
benedicantur.

praeterea praedictis christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, et subinde vere poenitentes et confessi ac sacrâ communione refecti pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno, die per unumquemque ex eis eligendâ, lucrificandam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, quam etiam animabus christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus et elargimur: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem quod superiores conventuum, seu religiosi praedicti Ordinis qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, coronas huiusmodi benedicendi facultatem habeant, et ut supradictae coronae nemini possint vendi nec commodari, et, si secus fiat, indulgentiae supradictae cessent, nulliusque sint roboris vel momenti, sed circa eas decretum a felicitis recordationis Alexandro PP. VII praedecessore nostro die VI februarii MDCLVII editum omnino servetur; utque earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis; eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVI septembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 26 septembris 1724, pontif. anno I.

XXXIV.

Conceditur fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum facultas nominandi iudices conservatores in conventibus provinciarum Castellae, Legionis, Navarrae et Baeticae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1: Exponi nobis nuper fecit dilectus Expositio facti. filius Attilanus Perez procurator generalis Ordinis fratrum SS. Trinitatis redemptionis captivorum, in sacrâ theologiâ magister, tam suo quam dilectorum filiorum fratrum conventuum provinciarum Castellae, Legionis et Navarrae, ac Baeticae nominibus, quod, vacantibus potissimum, uti ex proprio instituto tenentur, eorum, religiosis captivorum redemptioni ex manibus et durâ infidelium servitute tam in Asiae quam in Africae partibus, ac in opus tam pium christifidelium et magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, saepius contigit, et non sine maximâ eorum amaritudine in dies contingere solet, eiusmodi subsidia ac etiam animos religiosorum distrahi ob insurgentes lites, quae tum eandem redemptionem, tum alia religionis negotia concernunt, eo quia illas in diversis tribunalibus ad instantiam partium cum maximo dispendio et incommodo prosequi coguntur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem Causae praesentis concessionis. expositio subiungebat, dictus Attilanus procurator generalis nominibus praedictis, quo vexationibus et molestiis exinde im-

¹ Alia ab hoc Pontifice const. ed. MDCCXXVII, die 26 februarii, pontif. IV, conceditur facultas capitulo generali eiusdem Ordinis et definitorio generali ipsum celebrandi; necnon condendi statuta et decreta. Innoc. XIII const. ed. MDCCXXII, die 24 augusti, pontif. II, confirmat decretum Congregationis episcoporum et regularium de alternativâ vicariatus generalis inter tres provincias dicti Ordinis.

minentibus, quas¹ non parum praeiudiciales esse tum ipsis religiosis tum incremento et piissimi instituti propagationi experientia satis docuit, tandem occurratur, praemissorum intuitu eisdem religiosis iudicem conservatorem² imposterum pro causis occurrentibus tam activis quam passivis, non solum interesse redemptionis eorundem captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorundem conventuum concernentibus, coram quo absque tanto strepitu, dispendio et circuitu decidi possint, nominandi facultatem a nobis concedi plurimum desiderent, quemadmodum aliae etiam religiones ex huius Sanctae Sedis benignitate, et signanter fratres Ordinis B. Mariae de Mercede eiusdem redemptionis captivorum pro diversis provinciis indulgeri, et deinde in formâ communi ad reliquas omnes eiusdem instituti a recolendae memoriae Alexandro PP. VII praedecessore nostro ad tenorem constitutionum felices recordationis Clementis VIII et Gregorii XV Romanorum Pontificum pariter praedecessorum nostrorum indulgeri ac³ indultum huiusmodi extendi respective obtinuerunt: nobis propterea dictus Attilanus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio
praedicta.

§ 3. Nos igitur, dictum Attilanum procuratorem generalem aliosque praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet

innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui eundem Attilanum procuratorem generalem super praemissis audiverunt, consilio, ac attentis narratis, eisdem exponentibus ut imposterum iudices conservatores in supra citatis conventibus ad formam constitutionum eorundem Clementis et Gregorii praedecessorum, et non aliter, nominare possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc¹.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii septembris mdccxxiv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 septembris 1724, pontif. anno i.

XXXV.

Conceditur ministro generali Minorum Conventualium facultas erigendi confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis in quibus ecclesiae Ordinis Minorum non existunt².

¹ Reliqua ut supra pag. 72 b (R. T.).

² De erectione confraternitatis Cordigerorum et facultate ministro generali eam in omnibus ecclesiis Ordinis Minorum erigendi, vide Sixti V const. ed. MDLXXXV, die 29 decembris, pontif. i.

¹ Edit. Main. legit quos (R. T.).

² Edit. Main. legit conservatorum (R. T.).

³ Verba indulgeri ac redundant (R. T.).

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium. Sacrosancti apostolatus ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiae et scientiae Dei altitudo humilitati nostrae, nullis licet suffragantibus meritis, per abundantiam caelestis misericordiae credidit, ingiter nos admonet,¹ ut, inter multiplices gravissimasque apostolicae servitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua religiosorum virorum Ordines, in militanti Ecclesiâ ad divini nominis laudem et gloriam et fidei catholicae exaltationem sancte instituti, novis a Sede Apostolicâ privilegiis et gratiis decorentur, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

A Sixto V archiconfraternitas Cordigerorum Assisii in dictorum fratrum ecclesiâ erecta: ac magistro generali facultas concessa erigendi confraternitates eiusdem nominis in Minorum ecclesiis.

§ 4. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori, procurator generalis Ordinis fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod dudum felicitis recordationis Sixtus PP. V praedecessor noster, per quasdam suas litteras desuper sub plumbo anno Incarnationis dominicae MDLXXV, III kalendas decembris, pontificatus sui anno 1 expeditas, in ecclesiam domus fratrum dicti Ordinis Assisiensis, ubi corpus S. Francisci sub altari maiori ipsius ecclesiae requiescit, unam archiconfraternitatem utriusque sexus christifidelium, qui cordam a² praedicti Ordinis fratribus gestari solitam ex illorum devotione deferrent, et illâ cingerentur, sub invocatione memorati S. Francisci perpetuo erexit et instituit; ac insuper tunc et pro tempore existenti

In huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. II, confirmatur const. S. Pii V pro fratribus Minoribus de participatione privilegiorum Ordinum Mendicantium.

¹ Coniunct. *et* delemus (R. T.).

² Praeposit. *a* nos addimus (R. T.).

ministro generali Ordinis praedicti quas-cumque confraternitates utriusque sexus christifidelium Cordigerorum in quibus-cumque ecclesiis domorum tam fratrum eorundem Minorum Conventualium quam Capuccinorum et de Observantiâ nuncupatorum, in quibuscumque mundi parti-bus et locis pro tempore erigendis et in-stituendis, erigendi et instituendi, illas-que, postquam erectae et institutae fuis-sent, praedictae archiconfraternitati ere-ctae et institutae, cum omnibus et singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus et relaxationibus, aggregandi, ipsasque indulgentias illis et eorum confratribus communicandi pariterque concedendi, plenam et liberam ac omnimodam facul-tatem et auctoritatem dedit et concessit, prout idem Sixtus praedecessor easdem omnes confraternitates, postquam erectae et institutae fuissent, ipsi archiconfrater-nitati aggregavit, praedictasque indulgen-tias illis et eorum confratribus, sub certis modo et formâ tunc expressis, commu-nicavit et concessit; et aliâs, prout in eiusdem Sixti praedecessoris litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto ha-beri volumus, uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem exposi-tio subiungebat, erectio confraternita-tum Cordigerorum huiusmodi in saecu-laribus et regularibus ecclesiis illorum locorum, in⁴ quibus ecclesiae dicti Ordi-nis fratrum Minorum Conventualium mi-nime existunt, cupide exoptetur; ipse vero Felix Angelus procurator generalis illas erigendi facultatem cum communi-catione indulgentiarum a nobis concedi summopere desideret: nos, ipsum Feli-cem Angelum procuratorem generalem specialis favore gratiae prosequi volen-tes, et a quibusvis excommunicationis,

Preces procu-ratoris genera-lis pro conces-sione praesen-tis facultatis.

Quibus annuit Pontifex,

⁴ Edit. Main. legit *et* pro *in* (R. T.).

suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter et pro tempore existenti ministro generali dicti Ordinis, ut in quibusvis civitatibus, terris et locis ubicumque existentibus, in quibus ecclesiae huius Ordinis non existunt, ut praefertur, de Ordinariorum licentiâ confraternitates eiusmodi Cordigerorum erigere et instituere possit et valeat, plenam et liberam licentiam et facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus; ac, postquam erectae fuerint, ut omnibus et singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, indulgentiis, etiam plenariis, et peccatorum remissionibus et relaxationibus, ac gratiis quibusvis, aliis eorumdem Cordigerorum confratribus et sororibus per dictum Sixtum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, hactenus concessis et concedendis, et quibus confraternitates huiusmodi earumque confratres et sorores quomodolibet utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt in futurum, pariformiter et aequè principaliter uti, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, in omnibus et per omnia perinde ac si specialiter et expresse ac nominatim concessa fuissent, dictâ auctoritate pariter concedimus et indulgemus; ac privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessionibus, indulgentias, etiam plenarias, sicut praemittitur, concessas et concessa, ad ipsas

confraternitates erigendas, illarumque confratres et sorores pro tempore existentes, perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentēs litteras ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae seu quopiam alio defectu notari, impugnari vel retractari aut revocari ullatenus¹ posse nec debere, sed semper in perpetuum validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clansulae.

§ 4. Non obstantibus omnibus et singulis illis quae idem Sixtus praedecessor in praedictis suis litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.²

Transumptorum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 30 septembris 1724, pontif. anno I.

¹ Potius lege *nullatenus* (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 72 b (R. T.).

XXXVI.

Conceditur quatuor primis patriarchis facultas gestandi exomidem¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Romanus Pontifex, supremus gratiarum dispensator, illis praesulibus, qui de benignitate Sedis Apostolicae locum obtinent celsiorem, et honorabilia S. R. E. membra existunt, ea² libenter concedit, per quae eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in ministeriorum suorum functione perseverent.

Concessio de qua in rubrica.

§ 1. Itaque, ad eximia venerabilium fratrum modernorum patriarcharum Constantinopolitani, Alexandrini, Antiocheni et Hierosolymitani in nos et dictam Sedem fidei et devotionis aliaque multiplicia merita paternae dirigentes considerationis intuitum, illorumque ordinem et dignitatem novi honoris praerogativâ decorare volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iurè vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes et singuli patriarchae Constantinopolitani, Alexandrini, Antiocheni et Hierosolymitani praesentes et futuri

¹ De erectione ecclesiae in palatio regis Portugalliae in archiepiscopatum et patriarchatum ecclesiae Ulyssiponensis, vide Clementis XI constit. edit. MDCCXVI, die 7 novembris, pontificatus XVII; huius vero Pontificis constit. edit. MDCCXXIV, die 20 iulii, pontif. I, concessum fuit altare privilegiatum omnibus cathedralibus.

² Ed. Main. legit et pro ea (R. T.).

exomidem super amiculo breviori in quibusvis functionibus et actibus publicis ac privatis ubique deferre et gestare illâque uti libere et licite possint et valeant, tenore praesentium concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 30 septembris 1724, pontif. anno I.

XXXVII.

Abrogantur privilegia omnia personalia, quae Minoribus Ordinis sancti Francisci in regnis Portugalliae concedi consueverant¹.

¹ Hac de re vide Clementis XI constit. edit. MDCCXVIII, pontif. XVIII, ubi innovatur constit. Clementis X de revocatione privilegiorum personalium eorumdem fratrum provinciae Brasiliae.

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium. Sacrosanctum apostolatus officium, humilitati nostrae per ineffabilem divinae sapientiae providentiam commissum, iugiter nos admonet, ut, inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam christifideles Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo mancipati, sublatis iis quae regulari eorum observantiae atque disciplinae detrimentum adferre noscuntur, iuxta laudabilia eorum instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, optatis in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

Abrogatio de qua in rubrica.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Portugalliae et Algarbiorum regnis, ac eorundem regnorum insulis in Indiis Orientalibus et ultramarinis conquisitis, praedictorum regnorum Portugalliae et Algarbiorum dominio temporali subiectis, abusus invaluerit, ut passim fratribus Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ et Reformatorum, seu Strictioris Observantiae, ac Terti Ordinis nuncupatorum diversa indulta et privilegia personalia concedantur, ex quo gravissima inconvenientia et scandala in Ordine praefato enascuntur, et magnum relaxationi ostium aperitur: nos, qui regularem disciplinam ubique vigere, et omnem illius relaxationi viam praecludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac felicitis recordationis Urbani VIII et Clementis X Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et quaecumque indulta seu privilegia personalia quomodocumque nuncupata etiam extra

claustra quoad¹ parentes vel consanguineos degendi, quibusvis² dicti Ordinis fratribus in regnis et insulis praefatis consistentibus, cuiuscumque qualitatis, dignitatis et conditionis existant (carissimi in Christo filii nostri Ioannis Portugalliae et Algarbiorum regis illustris theologo, concionatore et confessario dumtaxat exceptis), quovis titulo, praetextu, causâ et occasione, et ad cuiuscumque instantiam et supplicationem, tam a nobis et a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, et a quibusvis sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis in eisdem regnis nunciis, ac a quibilibet Ordinis huiusmodi superioribus, hactenus quoquomodo contra et praeter regularia Ordinis praedicti instituta et apostolicas constitutiones concessa, harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus et abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata et abolita, viribusque et effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse, sique per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 2. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis privationisque suorum officiorum ac vocis activae et passivae poenis eo ipso incurrendis, dilectis filiis ministro ac vicario seu commissario generalibus, ac ministris provincialibus, aliisque dicti Ordinis superioribus, ut,

Clausulae.

¹ Videtur legendum *apud* pro *quoad* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *quibus* pro *quibusvis* (R. T.).

Contrariorum
derogatio.

quamprimum praesentes nostrae litterae ad eorum notitiam pervenerint, omnes et singulos patres et fratres Ordinis huiusmodi, similia indulta seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos et spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant vel permittant, inobedientes quoslibet et rebelles opportunis iuris et facti remediis, iuxta regularia eiusdem Ordinis statuta apostolicâ auctoritate confirmata, omni et quacumque appellatione, reclamazione et recursu remotis, compescendo.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris apostolicis super concessione seu confirmatione concessionis privilegiorum huiusmodi emanatis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, in genere vel in specie, aut aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et insererentur,

praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 3 octobris 1724, pontif. anno I.

XXXVIII.

*Vindicatur a calumniis doctrina Ss. Augustini et Thomae, eaque miris laudibus effertur*².

Benedictus Papa XIII,

Dilectis filiis universis fratribus Ordinis Praedicatorum professoribus³.

Dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

Demissas preces et aequissimas questionibus vestras, quas dilectus filius Augustinus Pipia totius Ordinis magister generalis, religiosae vitae exemplis ac doctrinâ prudentiâque commendatissimus, supplici libello ad nos detulit, eâ benignitate complexi sumus, quam et vestra in catholicam religionem amplissima merita, et nostra, quam dudum professi sumus; erga Ordinem Praedicatorum observantia filialis, nostraeque demum humilitati impositum paternae charitatis et sollicitudinis officium postulabant.

Diriguntur litterae Ordini Praedicatorum.

1 Reliqua ut supra pag. 66 a (R. T.).

2 De laudibus doctrinae Ss. Augustini et Thomae legantur constitutiones Pii V et Clementis VIII, quae hîc citantur.

3 Inscriptionem hanc desumimus ex Bullario Ordinis fratrum Praedicatorum, ubi Breve hoc reperitur in tom. VI, pag. 545 (R. T.).

Calumnia in doctrinam Ss. Augustini et Thomae.

§ 1. Quod igitur aegre admodum, ut par est, molestaeque feratis, erroribus, a felicitis recordationis Clemente Papa XI praedecessore nostro per constitutionem quae incipit *Unigenitus Dei filius* saluberrimo et sapientissimo iudicio reiectis damnatisque, Augustinianae et Angelicae doctrinae nomen obtendi, indeque audere nonnullos apostolicae auctoritati ac vestrae existimationi detrudere, quod ipsastrarum sententiarum capita eius constitutionis censuris notisque inusta esse calumniantur, iustam quidem animorum vestrorum offensionem laudi damus, qua nimirum vos germanos S. Thomae discipulos maxime probatis¹. Magisterio enim tanti doctoris imbutos nihil decet magis quam ut in addictissimâ huic Sanctae Sedi fide obedientiaque praecipuum studiorum suorum fructum² et laudem collocent, et absonas refragantesque apostolicis decretis opiniones non avertentur modo, sed per arma etiam lucis et veritatis dissipent et evertant. Tantum tamen abest ut vicem vestram doleamus, ut vobis potius gratulemur quod hac etiam in parte causa vestra ab huius Sanctae Sedis rationibus se iuncta esse non potuerit, quodque alienae prorsus calumniosaeque interpretationes, ad conflandam memoratae constitutioni invidiam temere excogitatae, ad iniuriam quoque vestri nominis redundarint.

Exploditur calumnia praedicta.

§ 2. Ceterum non adeo vobis erat aut dolendum aut mirandum, quod, cum ipsis divinatorum librorum oraculis et apostolicis definitionibus pro impotenti obfirmatoque partium studio passim vis afferatur, haec eadem contentio per-
vicaciaeque licentia Angelicam doctrinam

¹ In cit. Bullario FF. Praedic. legitur *probastis* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *fructuum* (R. T.).

attentare non dubitaverit. Illud potius iure mirandum quod tam praepostero consilio¹ in hac causâ locus esse potuerit, ubi S. Thomae exploratissimis sententiis damnati errores disertissime confutantur. Quandoquidem *omnipotentis Dei providentiâ factum est ut Angelici doctoris vi² ac veritate doctrinae* non solum innumerae, quae vel ipsius aetate vel antea grassatae sunt, sed *multae etiam quae deinceps exortae sunt haereses confusae et convictae³ dissiparentur⁴.*

§ 3. Magno igitur animo contemnente, dilecti filii, calumnias intentatas sententiis vestris de Gratia praesertim per se et ab intrinseco efficaci ac de gratuita Praedestinatione ad gloriam sine ullâ praevisione meritorum, quas laudabiliter hactenus docuistis, et quas ab ipsis sanctis doctoribus Augustino et Thoma se habuisse et verbo Dei summorumque Pontificum et Conciliorum decretis et Patrum dictis consonas esse schola vestra commendabili studio gloriatur. Cum igitur bonis et rectis corde satis constet, ipsique calumniatores, nisi dolum loqui velint, satis percipiant, Ss. Augustini et Thomae inconcussa tutissimaque dogmata⁵ nullis prorsus antedictae constitutionis censuris esse perstricta, ne quis in posterum eo nomine calumnias struere et dissensiones serere audeat, sub canonicis poenis districte inhibemus. Pergite porro doctoris vestri

Laudes doctrinae praedictae

¹ Edit. Main. legit *Concilio* (R. T.).

² Vocem *vi* nos addimus ex Bullâ Pii V, *Mirabilis Deus*, anno MDCLXVII, unde verba ista desumpta sunt, quaeque legitur in *Magno Bullario Romano* tom. VII pag. 564 b huius nostrae editionis (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *coniunctae* pro *convictae* (R. T.).

⁴ Verba Pii V in Bullâ ut supra (R. T.).

⁵ Verba Alexandri VII in Brevi incipiente *Litteras*, MDCLXI.

Verba conso-
lationis, laudis,
et hortationis.

opera sole clariora, *sine ullo prorsus errore conscripta*¹, quibus Ecclesiam Christi *mirâ eruditione clarificavit*², inoffenso pede decurrere³, ac *per certissimam illam christianae doctrinae regulam*⁴ sacrosanctae religionis veritatem incorruptaeque disciplinae sanctitatem tueri ac vindicare.

§ 4. Haec sunt enim, dilecti filii, quae praedecessores nostri de S. Thomae doctrinâ senserunt et praedicarunt; quaeque nos, non modo ad curarumstrarum lenimentum, sed ad animi quoque nostri solatium libentissime usurpamus et praeconio apostolicae vocis efferimus. Inclytus enim Ordo iste, cui nomen dedimus, et quem expresse, Domino miserante, professi sumus, eodem Angelicae doctrinae lacte nos aluit, ac, licet impari institutionis fructû, ad gerendam ecclesiarum sollicitudinem eduxit, ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento ediscere⁵ potuerimus, quod ex apostolatus speculâ per hasce litteras annunciamus. Deum interea, qui pacem et veritatem diligendam praecipit, supplices rogate, ut sincero Angelici doctoris studio omnes in simplicitate cordis nitantur, *quae ille docuit, intellectu⁶ conspicere*, atque in unitate spiritus et charitate fraternitatis, *quae ille egit, imitatione complere*⁷. Ac vobis, dilecti filii, apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

1 Verba Clementis VIII in Brevi incipiente *Sicut angeli*, MDCLIII. (Male edit. Main. habet pro verbis initialibus huius Brevis *Dilecti filii* (R.T.).

2 Ex oratiunculâ vel collectâ festi S. Thomae.

3 Edit. Main. legit *decurrite* (R. T.).

4 Verba Pii V in Bullâ ut supra.

5 Male edit. Main. legit *edicere* (R. T.).

6 Male edit. Main. legit *intellectum* (R. T.).

7 Ex oratiunculâ citatâ in festo S. Thomae (R. T.).

iozem, sub annulo Piscatoris, die vi novembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 novembris 1724, pontif. anno I.

XXXIX.

*Statuuntur quaedam pro restituendâ et conservandâ antiquâ regulari disciplinâ in Ordine fratrum Minorum, sub directione ministri generalis totius Ordinis viventium*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Universalis Ecclesiae regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, inscrutabili divinae providentiae arcano praesidentes, inter multiplices ac sane gravissimas pastoralis officii nostri sollicitudines, quibus iugiter premimur, memores sub suavi religionis fratrum Praedicatorum iugo a teneris usque annis nosmetipsos Deo devovisse, illam peculiari quadam ratione curam suscipimus, per quam prisca regularis disciplinae observantiâ in religiosis Ordinibus conservetur atque instauretur, et, ne ii, qui per emissorum in illis votorum semitam ad apicem perfectionis contendunt, a recto institutorum suorum tramite deflectant, quaecumque felici eorum regimini ac providae animarum suarum directioni impedimento esse possunt remove studemus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, in Domino salubriter expedire conspiciamus.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, ac nos ipsi, dum in minoribus constitui

Causae praesentis constitutionis.

1 Constit. edit. MDCCXXIV, die 3 octobris, pontif. I, abrogantur pro bono regimine omnia privilegia personalia fratribus provinciae Portugalliae concedi solita; et Clemens XI const. edit. MDCCXVIII, die 20 augusti, pontif. XVIII, idem fecit pro fratribus provinciae Brasiliae.

commisso nobis a felicitis recordationis Clemente XI et Innocentio XIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris in quibusdam Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci tum de Observantiâ tum Reformatorum nuncupatorum provinciis visitoris apostolici munere fungebamur, experientiâ didicimus, in Ordine praefato, qui suaves ac uberrimos in Ecclesiâ Dei fructus omni tempore protulit, et in dies, eo benedicente a quo bona cuncta procedunt, proferre non desistit, nonnulli irrepserint abusus contra primitivae illius disciplinae formam ac¹ dispositionem quarumdam apostolicarum constitutionum praesertim recolendae memoriae Urbani Papae VIII praedecessoris pariter nostri die XXIII iunii MDCXXXIII, XXVI iunii MDCXXXIX, ac I etiam iunii MDCXLIX respective editarum (quarum priore, incipiente *Inter ceteras*, omnia privilegia personalia in eodem Ordine perpetuo abrogata fuerant, neque de cetero a quoquam concedi posse cautum erat; altera vero, cuius initium est *Admonemur*, adversus illius superiores, favores extra Ordinem ipsum in concessione gratiarum, graduum, officiorum et dignitatum, ac remissione poenarum attendentes, necnon fratres eiusmodi favores conquirentes emanaverat; et tertiâ demum, quae incipit *Militantis Ecclesiae*, inter alia, patribus eiusdem Ordinis ius, arbitrium ac consuetudinem² superintendendi provinciis, conventibus, fratrum colloca-tionibus, aliisque dispositionibus, quae sibi ex officiis, quibus functi fuerant, remansisse seu competere praetendebant, adempta et abolita fuerunt), ob minus accuratam autem harum constitutionum observantiam multa et gravia in dicto

Ordine adversus regularis observantiae nitorem incommoda oriri dignoscantur, necnon magnum relaxationi ostium pandatur, atque spiritui paupertatis et humilitatis, quo seraphicus ille Ordo potissimum innititur, plurimum detrahatur, non sine modicâ etiam religiosae illius fratrum paci et tranquillitatis perturbatione:

§ 3. Hinc est quod nos, qui regularem disciplinam ubique vigere, omnemque illius relaxationis viam praecludi summopere exoptamus, huiusmodi malis et incommodis de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, antiquis ac laudabilibus dicti Ordinis statutis per Sedem Apostolicam confirmatis inhaerendo, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ sanctione confirmantes et expresse innovantes quae ab eodem Urbano praedecessore in ternis eius constitutionibus supradictis et a pia memoriae Clemente Papa X praedecessore etiam nostro per quasdam suas in pari formâ Brevis die VII octobris MDCLXXII super novâ eorundem privilegiorum personalium abrogatione expeditas litteras disposita et ordinata fuere, omnia et quaecumque indulta seu privilegia personalia, tam ex-ministrorum, ex-commissariorum, seu vice-commissariorum, ex-procuratorum et ex-definitorum generalium, quam ex-ministrorum, ex-custodum, ex-definitorum provincialium, prout etiam ex-generalium, praedicatorum atque lectorum theologiae supra numerum, nec non apud parentes vel consanguineos aut alibi extra claustra habitu retento degendi, aut in uno conventu ita determinate commorandi, ut sublata sit superioribus facultas ad alios conventus

Abolentur quaecumque indulta personalia adversus Ordinis statuta et apostolicas constitutiones concessa.

¹ Male edit. Main. legit *ad pro ac* (R. T.).

² Ex syntaxi legendum *consuetudo* vel *consuetudines* (R. T.).

transferendi, et quaevis alia hinc¹ non expressa, quibuslibet fratribus de Observantiâ, Reformatis, Discalceatis, Recollectis, Tertiariis, vel quocumque alio nomine nuncupatis, sub regimine ac directione ministri generalis dicti Ordinis viventibus, cuiuscumque dignitatis, qualitatis et conditionis existant (carissimorum in Christo filiorum nostrorum regis Romanorum, in imperatorem electi, ac aliorum regum theologis, concionatoribus et confessariis actualibus dumtaxat exceptis), quovis titulo, praetextu, causâ et occasione, et ad cuiuscumque instantiam et supplicationem, tam a nobis et Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et a quibusvis S. R. E. cardinalium congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis Apostolicae nunciis aut de latere legatis, ac quibuslibet Ordinis huiusmodi superioribus, hactenus quoquomodo contra et praeter regularia Ordinis praedicti statuta et apostolicas constitutiones concessa, perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus et abolemus, illaque in perpetuum revocata, cassata, abrogata et abolita, viribusque et effectu vacua esse et fore, neminique ullatenus suffragari, neque deinceps a quoquam concedi posse, decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, et sub excommunicationis privationisque suorum officiorum ac vocis activae et passivae poenis eo ipso incurrendis, dilectis filiis ministro et commissario generalibus, ac ministris provincialibus, custodibus, aliisque eiusdem Ordinis superioribus, ut, quamprimum praesentes nostrae litterae ad eorum notitiam pervenerint, omnes et singulos patres et fratres Ordinis huiusmodi similia indulta seu privilegia habentes, etiamsi a nobis vel a praedecessoribus praedi-

¹ Edit. Main. legit *hinc* pro *hic* (R. T.).

ctis de non completo vel complendo integro tempore officiorum, ex quibus illa desumere praetendunt, dispensationem quoquo modo obtinuissent, illis eo ipso privatos et spoliatos esse declarent, nec quemquam eis in posterum uti sinant vel permittant.

§ 3. Fratres vero, quibus, per dicti Ordinis constitutiones, conventus, in quibus degant, pro suo arbitrio deligere concessum est, cum ad praescriptum regulae, quam solemniter voverunt, *nec domum, nec locum, nec aliquam rem in hoc mundo sibi possint appropriare*, ex nunc et de cetero perpetuis futuris temporibus, omni usu in contrarium penitus sublato, a superioribus generalibus vel provincialibus de conventibus eis magis acceptis eâ qua decet humilitate sibi provideri postulent, superiores autem pro singulorum meritis et qualitate eos in conventibus postulatis collocari procurent, sicut in Domino expedire viderint; exceptis tamen almae Urbis nostrae conventibus, in quibus, utpote numerosâ familiâ gravatis, nec ipsos etiam Ordinis discretos, qui non fuerint patres Romanae provinciae, sive de Observantiâ, sive Reformatorum, vel dictae Sedis servitio addicti, volumus de familiâ commorari posse, sed, expletis eorum officiis, ad proprias provincias vel ad conventus sibi a dictis superioribus assignandos proficisci omnino teneantur, in quibus guardianis suis, iuxta divi Francisci institutoris mentem, ita illi eorumque socii subesse debeant, ut extra claustra absque expressâ eorundem¹ guardianorum qualibet vice obtinendâ licentiâ exire non possint.

§ 4. Insuper, ne ad gradus, officia et dignitates per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus, et aditus prae-

¹ Edit. Main. legit *earundem* (R. T.).

Statuitur, ne fratres conventus suo arbitrio eligere valeant; sed de eis sibi a superioribus provideri postulent.

Praecipitur superioribus, ne gratias et dignitates ad instantiam quarumcumque personarum fratribus

impartiantur; hisque interdicitur, ne extorrorum favores ad illas consequendas procurant, neque oblatas recipiant.

beatior vagis et otiosis fratribus per alienas provincias errandi vel etiam propriae provinciae conventus circum-eundi ob extortas a suis superioribus facultates per conquisitos extra Ordinem favores, similiter in virtute sanctae obedientiae, ac sub poenâ privationis officiorum nostro ac Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio, superioribus generalibus eiusdem Ordinis, provincialibus vero et reliquis dicti Ordinis praelatis, nunc et pro tempore existentibus, arbitrio ipsorum superiorum generalium, praecipimus et mandamus, ne ad instantiam et requisitionem quarumcumque personarum tam ecclesiasticarum quam laicarum, extra dictum Ordinem constitutarum, etiam cardinalatus honore et quacumque saeculari dignitate et excellentiâ etiam ducali, regali et imperiali fulgentium, cuivis praefati Ordinis religioso ullam gratiam impertiri, vel poenas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates et officia et administrationes eiusdem Ordinis concedere audeant; quâminimo fratres, qui contra praesentium tenorem mediis et viis huiusmodi per conquisitos favores et suffragia extra Ordinem aliquid sibi procuraverint, ad talia et similia ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuo inhabiles et incapaces declaramus: eos vero, qui personarum extra Ordinem favorem vel auctoritatem interpellaverint ad extorquendas a suis superioribus facultates vagandi vel de uno ad alium conventum transeundi, poenâ carceris formalis superiorum suorum generalium vel provincialium pariter arbitrio puniendos esse statuimus; ipsisque religiosi et fratribus dicti Ordinis quibuscumque sub eisdem respective poenis praecipimus et expresse interdiciamus, ut non solum in praemissis omnibus favo-

res huiusmodi minime procurare, sed nec etiam sponte oblatos aut ab eis minime procuratos recipere, et similiter nec ad hunc effectum munera aliqua praedictis personis exhibere praesumant.

§ 5. Praeterea omne et quodcumque praetensum ius, seu assertam consuetudinem, quae potius abusus dici debent, definitores vel guardianos in ipsius Ordinis capitulis provincialibus vel congregationibus intermediis nominandi, praesentandi seu proponendi, provinciis, conventibus ac fratrum collocationibus superintendendi, quovis titulo convenientiae vel directionis, seu alio qualitercumque nuncupato inducta, obtenta et intrusa, in perpetuum similiter cassamus et abolemus, ac cassata et abolita esse et censi debere, cuicumque in posterum tales nominationes, praesentationes et propositiones aliaque praemissa faciendi facultate penitus interdictâ, sub privationis vocis activae et passivae necnon inhabilitatis ad officia obtenta et alia in futurum obtinenda ipso facto incurrendis poenis, decernimus et ordinamus. Declarantes propterea, eos, qui superiores vel definitores generales, officiales Romanae Curiae, provinciarum ministri, vel, qui inter ipsos iuxta dicti Ordinis statuta connumerantur, quinque custodes etiam aut definitores provinciarum fuerint, ex officiis, quibus functi sunt, nullum habere vel praetendere posse ius, arbitrium, superintendentiam, intelligentiam, vel, quocumque alio nomine nuncupetur, praeeminentiam in provinciis, conventibus, fratrum collocationibus, aliisque dispositionibus, sed liberum omnino sit provincialibus et definitores (nullo ad praedictos patres habito respectu) de conventibus dispo-

Guardianorum nominationes et praesentationes penitus tolluntur et abrogantur.

provinciarum bono magis convenire censuerint. Ipsis etiam provinciarum ministris, custodibus ac definitoribus nunc et pro tempore existentibus, sub eadem poenâ privationis officiorum, quae obtinent, eo ipso quoque incurrendâ, districte inhibemus, ne titulo convenientiae vel directionis seu alio quocumque nomine conventus invicem partiri in eisque guardianos nominare, proponere et praesentare audeant; cum intentionis nostrae sit omnes et quascumque eiusmodi conventuum distributiones, guardianorum nominationes et praesentationes penitus tollere et abrogare.

Praecipitur praesentium lectio. § 6. Praecipientes omnibus et singulis fratribus dicti Ordinis suffragium et vocem activam habentibus in capitulis et congregationibus provincialibus, ut, priusquam ad electiones deveniant, has praesentes litteras legi faciant, omnesque et singuli observari iurent, quo scilicet, depositis privatis studiis et affectionibus, nullâque dictorum patrum habitâ ratione, eos tantum in provinciales, custodes, definitores et guardianos libere eligere et approbare valeant, qui iuxta apostolicas et dicti Ordinis constitutiones eligi debent, quosque praeviâ meritorum qualificatione digniores ac ipsis provinciis et conventibus regendis utiliores et ad id magis idoneos diiudicaverint.

Praescribitur, ut deputatio familiarum et deputationis et destinationis conventuum in capitulis et congregationibus provincialibus fieri debeat. § 7. In deputatione autem familiarum seu destinatione conventuum in capitulis et congregationibus provincialibus huiusmodi faciendâ, ut iuxta conventuum exigentiam et personarum merita religiosi opportune collocentur, praecipimus et mandamus, sub vocis activae privatione aliisque arbitrio superiorum generalium infligendis poenis, ut in iisdem capitulis et congregationibus familiae fratrum ab integro definitorio deputentur et conventus destinentur;

fratres vero, sub poenâ etiam carceris formalis arbitrio ministri provincialis, ad conventus sibi assignatos se conferre ibique commorari teneantur, nisi legitimâ excusentur causâ ab ipso definitorio approbandâ, et guardiani, aliquem sine causâ respuentes, privationis sui officii poenam incurrant; at, si causa subsit illum reiiciendi, eam superioribus provincialibus deferre debeant, quae si legitima et rationabilis eorum iudicio probabitur, tunc religiosum sic reiectum ad alium conventum mittere valeant.

§ 8. Quia tamen in provinciarum regimine nec abusus tolli, sed potius augeri, nec omnimodam libertatem in electionibus et deputationibus familiarum huiusmodi, prout par esset, pluribus ab hinc annis obtineri posse, non uno experimento compertum habemus, et quod¹ superiores officio functi, ac ferme semper iidem provinciarum patres definitorio ingrediantur, ibique locum et votum habeant; perniciosis huiusmodi malis occurrere cupientes, utque provinciarum gubernia iuxta ipsius Ordinis constitutiones singulis trienniis ex integro immutentur, et nullatenus perpetua reddantur, providere volentes, cum aliquando contingat suffragia perpetua patrum, quos habituales vocant, votis definitorum actualium aequalia esse, immo illa excedere in grave ipsarum provinciarum praeiudicium, quandoquidem ipsis dumtaxat definitoribus ius sit in capitulis huiusmodi pro earumdem provinciarum maiori bono et felici gubernio religiosos ad officia eligere, ac proinde in hac parte litteris sanctae memoriae Pii V, Clementis VIII et Gregorii XV Romanorum Pontificum praedecessorum itidem nostrorum hac super re emanatis insistentes, omnia et quae

Revocantur in capitulis provinciarum particularibus quaecumque suffragia perpetua.

¹ Videtur legendum eo quod (R. T.).

cumque perpetua suffragia, tam de iure quam de consuetudine, quoquo modo in capitulis, congregationibus vel definitoriis particularibus provinciarum et custodiarum, tam de Observantiâ, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel alio nomine nuncupatorum, quibusvis fratribus hactenus quomodolibet competentia, motu, scientiâ, ac de potestatis plenitudine paribus, harum serie etiam perpetuo revocamus, annullamus et abrogamus, nulliusque roboris et momenti deinceps fore et esse declaramus: volentes proinde in capitulis provincialibus huiusmodi guardianos, definidores, custodes, et provinciales ministros, ac praesidentes capitulares vocem activam pro novo definitorio eligendo, ipsosque ministros provinciales suo tunc officio functos votum etiam consultivum et decisivum in omnibus actibus capitularibus unâ cum novo definitorio et praesidente in futurum dumtaxat habere, in reliquis vero definitoriis particularibus et congregationibus intermediis solos provinciales, ministros, custodes et definidores huiusmodi voce consultivâ et decisivâ uti et frui debere.

Item in capitulis et congregationibus generalibus.

§ 9. Cumque eadem prorsus sit ratio de capitulis et congregationibus generalibus, et ne etiam ob hanc suffragiorum perpetuitatem aliqui ex dictis religiosis, sanctae et seraphicae humilitatis obliti, spiritu superbiae inflentur, vel, diuturnitate gubernandi allekti, subesse dediscant, et alii eorum exemplo simili cupiditate accendantur, priusquam huiusmodi scandala in Ordinis et animarum detrimentum invehantur, id ipsum quod de capitulis et congregationibus provincialibus disposuimus, ut praefertur, ad congregationes etiam et capitula generalia dicti Ordinis extendimus: inhibentes propterea omnibus et singu-

lis praedicti Ordinis patribus, ne in capitulis et congregationibus generalibus praefatis quisquam eorum in posterum, cuiuscumque habitualitatis, etiam generalatus, praetextu, suffragium ferre possit pro superioribus generalibus vel definitoriis noviter eligendis, sed illi tantum inibi votum habeant, qui iuxta Ordinis constitutiones de corpore definitorii generalis fuerint, ita tamen ut ipsi superiores generales officio functi in illis capitulis et congregationibus, in quibus eorum munus expleri seu cessare contigerit, votum consultivum et decisivum in omnibus actibus capitularibus obtineant; quibus absolutis, soli minister et commissarius generales noviter electi cum eorum officialibus curiae et definitoriis universum Ordinem vel familiam respective, seclis quibuscumque Ordinis discretis, valeant et debeant moderari; ita quod superiores generales huiusmodi in arduis Ordinis vel familiae negotiis aliquos ex discretis et patribus praefatis, quos maluerint, consulere, et etiam ad ordinarios congressus, si id commode fieri poterit, vocare debeant, prout religionis bono conducere existimaverint.

§ 10. Porro, quod attinet ad subro-

Statuuntur nonnulla de subrogatione patrum in capitulis tam particularibus quam generalibus.

ad praescriptum constitutionum Ordinis praefati connumerari solent, sive sint ex-guardiani Hierusalem, ex-secretarii aut ex-commissarii generales in partibus Indiarum, vel lectores iubilati de numero, ac alii huiusmodi, inter se ita aequalem omnino ordinem de cetero perpetuis futuris temporibus servant quoad substitutiones huiusmodi, ut illi primo loco subrogentur qui prius inter provinciarum patres seu ex-ministros locum fuerunt adepti, quamvis exinde ipsos provinciarum ministros, qui re verâ officio functi sunt, post alios non antea ministros contingat suffragari, cum mentis et intentionis nostrae sit ut hoc substituendi et suffragandi ius, non in aliquot tantum, sed in omnibus patribus, quibus illud competit, suum sortiatur effectum.

Communitur poena excommunicationis ab Urbano VIII in transgressores inflicta in illam privationis officiorum.

§ 11. Quoniam vero in supradictis Urbani praedecessoris constitutionibus, non minus contra fratres favores extra Ordinem praefatum attendentes vel conquirentes, quam super abolitione praetensi iuris, consuetudinis vel arbitrii patrum eiusdem Ordinis, qui officiis functi fuerant, editis, poena excommunicationis adversus transgressores ipso facto incurrenda infligitur, ne ex hoc religiosorum dicti Ordinis conscientiae scrupuli ingerantur, ac laquei statuuntur in gravem animarum suarum perniciem, eisdem constitutionibus, firmâ remanente in reliquis earum dispositione, in hac parte tantum derogantes, poenam excommunicationis huiusmodi in illam privationis officiorum, ut praefertur, quae tamen nonnisi a nobis et Romanis Pontificibus successoribus nostris relaxari valeat, commutamus.

Clausulae peculiare.

§ 12. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod superiores et patres Ordinis praefati, alique quilibet, cuius-

cumque status, gradus, ordinis, praeminentiae vel dignitatis existant, seu aliâs specificâ et individuâ mentione et expressione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificateae et iustificatae non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumlibet iuridicâ, legitimâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu vel capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato, inexcogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, neque easdem praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam a nobis et successoribus praefatis pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, nisi de ipsis litteris earumque dispositione fiat mentio specialis; sed ab illis semper excepta et perpetuo valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et ob-

tinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri, sicque et non aliter in praemissis censerî, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scenter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae. § 13. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, et felicitis recordationis Gregorii XIII ac eiusdem Urbani VIII et Alexandri VII, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, per quas suffragia perpetua in capitulis et congregationibus provincialibus et generalibus patribus Ordinis et provincialibus concessa fuerant, aliisque apostolicis ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dicti Ordinis eiusque congregationum, reformationum, provincialium et conventuum quorumcumque, iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Ordini, eiusque superioribus, fratribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogato-

1 Praeposit, in nos addimus (R. T.).

riis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis aliâ expressio habenda, aut aliqua aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 14. Volumus autem, ne ullo unquam tempore haec in oblivionem seu desuetudinem abeant, ut superiores generales vel eorum commissarii in provincialium visitatione, sub iisdem privationis officii vocisque activae et passivae ipso facto incurrendis poenis, quae nonnisi a nobis vel Romanis Pontificibus successoribus nostris similiter relaxari valeant, de contentorum in hac nostrâ sanctione observantiâ diligenter inquirant, ac transgressores in vocis activae et passivae privationis poenam incidisse et ad officia Ordinis inhabiles eo ipso declarent; utque earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius ex secretariis ministri generalis aut notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri aut procuratoris generalis ipsius Ordinis, vel alterius

Transumptorum fides.

personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi novembris, mdccxxiv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 16 novembris 1724, pontif. anno i.

XL.

Reservatur Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiae pro ingressuris tamen dumtaxat Congregationem Doctrinae Christianae in regno Neapolis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii presbyteri Congregationis Doctrinae Christianae in regno Neapolis, quod pro augendâ et conservandâ eorum Congregatione valde expediat, ut, nomen eidem Congregationi dare volentes, post probationis annum, votum perpetuae stabilitatis, cuius dispensatio nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti reservata sit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas

¹ Huius Pontificis const. edit. mdccxxv, die 28 septembris, pontif. ii, unitur Congregatio Neapolitana Doctrinae Christianae cum Congregatione Avenionensi; et Clementis XI const. edit. mdccxiv, die 11 iunii, pontif. xiv, conceditur suffragium deliberativum definitorii adiunctis eiusdem Congregationis Galliae.

a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab hominē, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dispensationem super dicto voto perseverantiae pro ingressuris tantum praedictam Congregationem nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, reservamus, et, quatenus e memoratâ Congregatione egrediantur, ab exercitio suorum ordinum suspensi remanere debeant.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab¹ illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sique in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis necnon dictae Congregationis, etiam iuramento, et confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robo-

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

Clausulae
irritantes.

Derogatio
contrario rum.

Reservatio ut
in rubricâ.

re permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv novembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 novembris 1724, pontif. anno I.

XL.

Conceduntur privilegia familiaribus Sanctitatis suae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Diriguntur litterae familiaribus eisdem.

Venerabilibus fratribus Nicolao Mariae Lercario Nazianzeno, cubiculi nostri praefecto, Prospero Marefusco Caesariensi, auditori nostro, Nicolao Coscia Transanapolitano, libellorum supplicum nobis porrectorum, Camillo Merlini Iconiensi, notarum arcanarum, et Carolo Maiella Emesseno, litterarum nostrarum in formam Brevis quae ad principes scribuntur; respective secretariis, ac Iosepho Accorambono Philippensi archiepiscopis², subdatario, Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyriensi, sacrarii nostri praefecto, Francisco Antonio Fini Avellinensi et Dominico de Rubeis Vulturariensi episcopis, necnon dilectis filiis Philippo Coscia, vicario in civitate et dioecesi Beneventana a nobis deputato, Nicolao Albini vestiario et eleemosynario secreto, ac Nicolao de Simone Beneventanae, Nicolao Xaverio S. Mariae Salernitanae, Ioanni Vincenti Reatinae, Bernardo Pizzella Triventinae, Francisco Pacca Neapolitanae, Ianuario Vitelli, pincernae, et Francisco Ascolensi Beneventanae, architrilino, Hieronymo Columnae, forerio maiori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle et Philippo Astallio Romanae, cubiculariis intimis seu secretis, Michaëli Angelo de Paulis Pisauensis et Io-

¹ Ab Innocentio XIII eadem privilegia concessa fuerunt const. edit. MDCCXXI, die 26 maii, pontif. I; et a Clemente XII conceduntur const. edit. MDCCXXXI, die 25 iulii, pontif. II.

² Edit. Main. legit *archiepiscopi* (R. T.).

anni Baptistae Nuccarini Fulginatensis, medicis secretis, Dominico Prati Brittoniensi, Ignatio Clementi et Ianuario Genovese Beneventanae, Paschali Ferrari Nolanae, Ignatio Philippo Piersanti Camerinusensi, Nicolao Schinosi Beneventanae et Michaëli Angelo Troysi Minerviensis, capellanis secretis, Iosepho Longo Beneventanae et Ianuario S. Mariae Nolanae, clericis capellae nostrae secretae, Dominico Eustachi Beneventanae, Dominico Martino Firmatae, Donato Antonio Civitella et Antonio Ferri Beneventanae, Andreae Ioannis Praenestinae et Andreae Coppola Beneventanae respective civitatum vel dioecesium, cubiculi nostri adiutoribus, ac Iulio Silvaggio Romano, magistro domus nostrae, clericis seu presbyteris vel laicis familiaribus continuis commensalibus nostris, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia, etc.¹

Concessio de qua in rubrica.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv decembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 15 decembris 1724, pontif. anno I.

XLII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium, quo statuitur ut visitator provinciae Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantiâ, quando commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem provinciâ eligatur².

¹ Reliqua ut in tom. xx, pag. 24 (R. T.).

² Clementis XI const. edit. MDCCXVII, die 7 septembris, pontif. XVII, concessa fuit facultas eligendi commissarios visitatores ex eadem provinciâ pro provinciâ Conceptionis B. M. Minorum de Observantiâ Fluminis Ianuarii, et huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die 28 Ianuarii, pontif. II, confirmatur decretum episcoporum et regularium super lite de erectione conventus in provinciâ Valentiae eorundem fratrum.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Exponuntur
causae, longin-
quitas nimirum
provinciae et
intollerabiles
sumptus, quae
Congregationem
praedictam ad
hoc decernen-
dum impule-
runt.

§ 1. Nuper, pro parte dilecti filii Francisci Idalgo proministri ac procuratoris provinciae Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, facto recurso anno MDCCVIII nomine dictae provinciae ad eandem Congregationem, praeter alia quamplurima, supplicatum fuerat quod commissarius visitator dictae provinciae a superioribus, ad quos spectabat, ex religiosis benemeritis eiusdem provinciae eligeretur, et ad hunc effectum provincialis ac definitorium pro tempore existentes ad ipsos superiores notulam omnium religiosorum tali munere dignorum transmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro sui iustitiâ et aequitate eligere possent; cuius supplicationis ratio fundamentalis fuit maxima paupertas et distantia quoad longitudinem et latitudinem ipsius provinciae, in qua tam domorum quam ecclesiarum aedificia nullum altum habent, imo solum ex luto acerato constructa existunt, adeoque intolerabiles sumptus accessus et recessus extranei commissarii visitatoris sufferre minime valebant, eâque de causâ ab exministro generali Biesma mediis suis litteris patentibus die XVII februarii MDCCI Matriti expeditis hoc idem observari mandatum fuerat, cum decreto quod praefatae litterae patentales usque ad capitulum generale observarentur: dicta vero Congregatio super dictis precibus, auditis prius relatione et voto tunc existentis procuratoris generalis dicti Ordinis, rescripserat quod exquireretur votum ca-

pituli generalis, quod super hoc puncto commissarii visitatoris favorable fuit: ideoque eidem Congregationi supplicato, ut, attento favorabili voto memorati capituli generalis, tam commissarius generalis Indiarum quam Peruanus, quando per se ipsos eandem provinciam Tucumanensem visitare nolebant vel nequibant, unum ex religiosis idoneis eiusdem provinciae deputare et nominare, et ad hunc effectum provincialis et definitorium pro tempore notulam omnium religiosorum ad id munus visitandi dignorum ad eosdem superiores mittere tenerentur et respective deberent, sicque in futurum inviolabiliter observari mandarent: emanavit a praefatâ Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, visâ relaxatione eminentissimi Corsini, praedicti Ordinis apud Sanctam Sedem protectoris, ac enuntiato voto capituli generalis, referente eminentissimo nostro Spinula, censuit et decrevit, idem decretum capituli generalis esse approbandum et confirmandum ut infra, videlicet: « Quod, stante summâ egestate praefatae provinciae Tucumanensis, quae intolerabiles sumptus adducendi extraneum commissarium visitatorem sufferre non potest, quando Indiarum commissarius per se ipsum non vult accedere ad eandem provinciam ad capitulum celebrandum, tunc ex eâdem provinciâ commissarium visitatorem debeat assignare, et ad hunc effectum suo tempore provincialis et definitorium¹ notulam religiosorum tali munere dignorum ipsimet Indiarum commissario transmittere teneantur. Constitutionibus apostolicis et Ordinis ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus ». Romae, XXII septembris MDCCXXIV. — F. card. PAULUTIUS. V. archiep. Damascenus secret. *Loco † sigilli.*

Decretum
praedictum.

¹ Edit. Main. legit *definitorium* (R. T.).

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Franciscus nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Franciscum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium
derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis

et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx decembris MDCCXXIV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 decembris 1724, pontif. anno I.

XLIII.

Conceduntur indulgentiae omnes praesentis anni iubilaei monialibus, oblatis, puellis et mulieribus saecularibus in monasteriis degentibus, ac anachoretis, eremitis, infirmis et in carcere detentis¹.

Benedictus Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

Pontificia sollicitudo quamvis omnium christifidelium saluti prospiciat, praecipue tamen spiritualibus sanctimonialium profectibus paternae charitatis affectu studet providere; ipsae enim sunt filiae, quae, oblitae populum suum et domum patris sui, animi splendore caelestem regem oblectant; ipsae sunt prudentes virgines, quae, lampades suas charitatis flammâ succensas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, et dum vitam caelitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad caelum viam sternunt, sed, ieiuniis, vigiliis et orationibus, ceteris quoque christifidelibus eam aperire stu-

Prooemium.

¹ Pro omnibus aliis hîc non exceptis suspensiones fuerunt quaecumque indulgentiae, vertente hoc anno iubilaei MDCCXXV, constit. huius pontif. edit. MDCCXXIV, die 6 iulii, pontif. I.

dent. Quare summopere optandum est ut vitae rationem, quae eas angelis quodammodo aequat, constantissime retineant, ac dent operam, ut, sicuti praeclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita post huius vitae certamina in caelesti patriâ feliciter coronentur. Quoniam autem consimile vitae genus quamplurimi anachoretæ atque eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt, spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus maxime ducimus consulendum.

§ 1. Cum igitur tam ipsi quam prae-fatae sanctimonialibus perpetuâ vivant clausurâ mûcipati, et multae puellae et mulieres saeculares, educationis vel aliâ ex causâ, de licentiâ Sedis Apostolicae in monasteriis degant, ibique clausurae leges observent, multaeque etiam reperiantur oblatae, quarum institutum a Sede Apostolicâ approbatum existit, et quae in domibus seu conservatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) utriusque sexus christifideles, partim carceribus detenti, partim vero diurnâ infirmitate praepediti, non solum in almâ Urbe nostrâ et Italiâ, sed aliis etiam regionibus, provinciis et locis reperiantur, qui et quae respective impedimentis huiusmodi remotis pro percipiendis praesentis anni iubilaei fructibus ad almam Urbem nostram omnino venirent, et basilicas ecclesiasque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter visitarent, verum ob praedicta impedimenta ad Urbem huiusmodi minime venire neque respective basilicas et ecclesias ipsas visitare valeant: nos, pro pastoralis officii nostri debito paternâque charitate illorum omnium animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, omnibus et singulis san-

ctimonialibus quorumcumque monasteriorum, etiam illorum quae ab ordinariâ iurisdictione exempta et Sedi Apostolicae praefatae immediate subiecta sunt vel esse asseruntur, necnon oblatiis praefatis ac puellis et mulieribus saecularibus in¹ monasteriis huiusmodi de eiusdem Sedis licentiâ degentibus, et anachoretis atque eremitis huiusmodi, ac utriusque sexus christifidelibus tam carceratis quam infirmis praedictis tantum, et qui aliâs, impedimentis longae carcerationis ac diurnae infirmitatis cessantibus, ad hanc almam Urbem pro thesauris spiritualibus huiusmodi consequendis venturi fuissent, vere poenitentibus et confessis, quod in locis ubi eos esse contigerit, pia christianae pietatis et charitatis opera, iuxta formam ab Ordinariis locorum seu sanctimonialium et anachoretarum eremitarumque huiusmodi superioribus, vel, de eorum mandato, a prudente confessario, in almâ vero Urbe a dilecto filio nostro vicario seu eius vicesgerente tantum, praescribendam pro cuiuslibet statu et conditione, ac loci et temporis ratione habitâ, exercendo, et alia in nostris litteris indictionis anni iubilaei contenta adimplendo, omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones etiam plenissimas consequantur, quas consequerentur et consequi possent si in hoc praesenti anno iubilaei diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas basilicas et ecclesias almae Urbis, et extra illius muros, pro quibus visitandis iubilaeum et indulgentiae praedictae concessae sunt, personaliter visitarent, et eorum quilibet visitaret; eisdemque sanctimonialibus ac oblatiis, puellis et mulieribus saecularibus, necnon anachoretis atque eremitis et christifidelibus impeditis huiusmodi, ut, ad effectum prae-

1 Praeposit. in nos addimus (n. t.).

Causae praesentis concessionis.

Concessio ut in rubricâ.

sentium, confessarios presbyteros saeculares vel cuiusvis Ordinis regulares ab iisdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui, confessionibus eorum diligenter auditis, eos et eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus et delictis quantumcumque gravibus et enormibus, etiam Sedi Apostolicae reservatis, etiam in Bullâ Coenae Domini contentis, iniunctâ eis poenitentia salutari, absolvere possint, eligere valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 3. Volumus autem quod praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx ianuarii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 20 ianuarii 1725, pontif. anno I.

LXIV.

Abrogantur quaecumque privilegia personalia monachis Ordinis sancti Benedicti Congregationis Portugalliae aliâs concessa².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

In supremâ militantis Ecclesiae speculâ, meritis licet imparibus, divinâ dispositione collocati, in eam praecipue curam sollicitis studiis intendimus, ut religiosorum virorum sub suavi vitae monasticae iugo Altissimi obsequiis mancipatorum congregationes salubriter di-

¹ Reliqua ut supra pag. 59 b (R. T.).

² Const. edit. MDCCXXIV, die 3 octobris, pontif. I, abrogata fuerunt privilegia omnia personalia, quae Minoribus Ordinis sancti Francisci in regno Portugalliae concedi consueverant.

rigantur, laudabilibusque institutis suis, quocumque sublato impedimento, inhaerentes, felicibus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Portugalliae et Algarbiorum regnis, ac insulis in Indiis et ultramarinis conquistis ipsorum regnorum Portugalliae et Algarbiorum dominio temporali subiectis, monachis Congregationis Portugalliae Ordinis sancti Benedicti diversa indulta et privilegia personalia, praerogativae, immunitates atque exemptiones concessa reperiantur, unde gravissima in praedictâ Congregatione scandala enasci, magnumque monasticae in eâ disciplinae et observantiae relaxationi ostium pandi experientia ipsâ compertum est: nos, praemissis, quantum cum Domino possumus, de opportuno remedio providere, salubrique ac prosperae ipsius Congregationis monachorum directioni consulere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et quaecumque privilegia et indulta personalia, praerogativas, immunitates et exemptiones quibusvis dictae Congregationis monachis et personis, cuiuscumque dignitatis, qualitatis et conditionis existant, quovis titulo, praetextu, causâ et occasione, et ad cuiuscumque instantiam et supplicationem, tam à nobis et Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, et à quibusvis S. R. E. cardinalium congregationibus, quam etiam a Sedis Apostolicae in eisdem regnis nuntiis, ac quibuslibet Congregationis monachorum huiusmodi superioribus, hactenus quoquo modo contra et praeter regularia Congregationis et Ordinis praedictorum instituta et apostolicas constitutiones concessa, harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus et abolemus; illaque perpetuo

Causae sequentis abrogationis.

Abrogatio ut in rubricâ.

revocata, cassata, abrogata et abolita, viribusque et effectu vacua esse et fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis privationisque suorum officiorum vocisque activae et passivae poenis eo ipso incurrendis, dilectis filiis generali aliisque dictae Congregationis abbatibus et superioribus, ut, quamprimum praesentes nostrae litterae ad eorum notitiam pervenerint, omnes et singulos monachos Congregationis huiusmodi similia indulta, privilegia, praerogativas, immunitates et exemptiones habentes, illos eo ipso privatos et spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant vel permittant, inobedientes quoslibet et rebelles opportunis iuris et facti remediis, iuxta regularia Congregationis et Ordinis praedictorum statuta apostolicâ auctoritate confirmata, omni et quacumque appellatione, reclamatione et recursu remotis, compescendo.

Clausulae cum derogatoriis.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris apostolicis super concessione seu confirmatione indultorum, privilegiorum, praerogativarum, immunitatum et exemptionum huiusmodi emanatis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus

et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii ianuarii mdccxxv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 27 ianuarii 1725, pontif. anno i.

XLV.

*Declaratur irrita electio et consecratio Cornelii Steenoven in archiepiscopum Ultraiectinum*².

Benedictus Papa XIII.

Dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

Qua sollicitudine ad animarum vestrarum salutem haec Sancta Sedes ad-

Litterae diriguntur ad catholicos in foederato Belgio.

¹ Reliqua ut supra pag. 59 b (n. r.).

² Aliâ const. ed. mdccxxv, die 13 augusti, pontif. ii, declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in archiepiscopum Ultraiectinum, cum indictione excommunicationis latae sententiae audentibus illum consecrare.

vigilet, quoque studio curet et nitatur, ut adversus insidias diaboli nulla vobis desint sanae doctrinae, salutaris disciplinae et vigilantiae pastoralis praesidia, iam assiduis hactenus argumentis exploratum vobis esse non dubitamus. Haec ipsa tamen doloris acerbitas, qua gemitus nostros ad vos deferre, moerorisque causas iteratis questibus replicare et recentibus scandalis obviam ire compellimur, novum vobis nec obscurum esse debet paternae nostrae charitatis testimonium.

Expositio facti.

§ 1. Nostis autem, dilecti filii, quibus artibus pravae doctrinae semina spargere molientes dissensionis filii, non solum catholico nomine, sed pastoralium etiam munerum inducta larvâ, et confictis ecclesiastici ministerii titulis abutentes, ad animarum curam et sacramenta administranda obrepere aut irrumpere tentaverint. Sed superbia eorum, quae ascendit semper, eo demum temeritatis evasit, ut, postquam a septem clericis, qui canonicorum nomen iactabant Ultraiectini capituli, quod iam ante annos ab hinc plures supra centum intercedit¹, perperam ac temere facta esset die xxii mensis aprilis anno mdccxxiii electio Cornelii Steenoven turbulentæ factionis antesignani et ecclesiasticis censuris obstricti in archiepiscopum Ultraiectinum, quamquam ab hac sanctâ Sede reiectam eiusmodi electionem certo et palam rescivissent, curarunt tamen atque effecerunt ut eidem Cornelio die xv mensis octobris anno mdccxxiv, apostolicâ auctoritate et sacrorum canonum contemptis regulis, per detestabilem ac sacrilegam manuum impositionem episcopalis consecrationis munus traderetur. Ne autem factiosorum conatus ullâ pravitate vacarent, consecratio peracta est a Do-

minico Maria Varlet episcopo Babylonensi iam ab exercitio episcopalis ordinis suspensio, eius suspensione per litteras sacri cardinalium collegii apud vos typis impressas publice denunciata. Sed ad haec inde etiam cumulus perversitatis accessit, quod memoratus episcopus Babylonensis, minime assistantibus ex praescripto sacrorum canonum duobus aliis episcopis, nullâque apostolicâ dispensatione suffultus, solus antedictum Cornelium consecrare ausus fuerit.

§ 2. Ut igitur pro nostrae servitutis officio opportuna remedia tantis scandalis adhibeamus, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, decernimus et declaramus, tam electionem eiusdem Cornelii in archiepiscopum Ultraiectinum fuisse irritam ac prorsus nullam, quam eius consecrationem fuisse omnino illicitam et execrandam, ac proinde ipsum temere nulloque iure electum Cornelium omni ecclesiasticâ et spirituali iurisdictione pro animarum regimine carere, atque illicite consecratum ab omni exercitio episcopalis ordinis esse suspensum. Mandamus propterea districtèque interdiciamus memorato Cornelio, sub poenâ excommunicationis ipso facto sine aliâ declaratione incurrendae, ne audeat pastores, missionarios, ministros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad animarum curam et sacramentorum administrationem quavis etiam necessitatis praetextu constituere ac deputare. Simul etiam palam edicimus et declaramus omnes et singulas praedictorum officiorum deputationes pro animarum regimine quocumque nomine factas aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse ac nullius roboris et momenti. Rursus eidem Cornelio praecipimus et inhibemus, ne, sub simili excommunicationis poenâ, audeat illicite sacramentum Con-

Declaratio praedicta irritae electionis cum inhibitione eidem Cornelio ut absteineat ab exercitio ordinis episcopalis.

¹ Forsan intercedit (R. T.).

firmationis aut ordines conferre, aut quoquo pacto ordinem episcopalem, a quo suspensus est, exercere.

Iniungitur
eisdem catholi-
cis, ne praedi-
ctum Cornelium
in archiepisco-
pum agnoscant.

§ 3. Vobis autem, dilecti filii, graviter iniungimus ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero archiepiscopo Ultraiectino habeatis et agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, praesertim in divinis, communicetis, aut ab ipso vel ab aliis per ipsum perperam et inaniter deputatis sacramenta aut ordines accipiat. Noverit enim, qui ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constrictum atque irregularitati praeterea obnoxium si susceptos ordines exercuerit. Reliquum est ut paternis curis nostris filialis obedientiae fideique vestrae officia respondeant. Nullum enim iucundius dolori nostro solatium asferri potest, quam ut intelligamus, vos, caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed pastorem sequi et domum aedificare supra firmam petram. Ac vobis, dilecti filii, apostolicam benedictionem, quam caelestis praesidii pignus atque adversus potestates tenebrarum arma et scutum esse optamus, peramanter impertimur.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI februarii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 21 februarii 1725, pontif. anno I.

XLVI.

Declaratur, quasdam indulgentias in generali indulgentiarum suspensione, anno iubilaei durante indictâ, minime comprehendi; et quaedam alia indulgentia conceditur¹.

¹ Inter alias excipiuntur indulgentiae concessae ab Innocentio XI const. ed. MDCLXXVIII, die 1 octobris comitantibus SS. Viaticum, quae confirmatae et ampliatæ fuerunt ab Innocen-

Benedictus XIII.

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis,
salutem et apostolicam benedictionem.

Decet Romanum Pontificem quarumdam indulgentiarum et gratiarum spiritualium concessionem, quae ad divini cultus incrementum et ad augendam fidelium devotionem animarumque salutem promovendam peculiariter impertiri dignoscuntur, ab indictâ anno iubilaei generali earumdem indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas aliquibus dubitandi occasio praebatur.

Exordium.

§ 1. Quum itaque nos nuper sub generali suspensione huiusmodi nec indulgentias altarium privilegiatorum pro fidelibus defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis ipsis defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possunt, cum facultate illas per modum suffragii animabus eorumdem defunctorum in purgatorio existentibus applicandi, suspensas esse, minusque indulgentias concessas in articulo mortis cum¹ facultate illas aliis communicandi cessare, neque a sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium de latere legatis et apostolicae Sedis nunciis ac episcopis in usu seu exercitio pontificalium, aut in impartiendâ benedictione, aliâve formâ consuetâ concedi solitas; sicuti etiam perdurare facultates tribunalis officii Inquisitionis adversus haereticam pravitatem auctoritate apostolicâ instituti, eiusque officialium, missionariorum quoque et ministrorum, qui ab eodem tribunali seu a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum eiusdem sanctae Ro-

Enumeratio
indulgentiarum,
quae sub praedi-
ctâ suspensio-
ne minime
comprehendun-
tur.

tio XII const. ed. MDCXCV, die 5 ianuarii, pontif. IV; et aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 28 aprilis, pontif. I, fit facultas christifidelibus consequendi etiam suspensas indulgentias in suffragium tamen animarum purgatorii.

¹ Forsan cum pro in legendum (R. T.).

manae Ecclesiae cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositâ, vel aliâs a Sede praedictâ ad id deputati fuerint, et praesertim facultates absolvendi ab haeresi illos, qui, abiuratis eorum erroribus, capaces eiusmodi absolutionibus redduntur; insuper indulgentias a felicis recordationis Innocentio XI et Innocentio XII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis die 1 octobris MDCLXXVIII et die 1 iulii MDCXCV respective expeditas litteras, christifidelibus, qui sanctissimum Eucharistiae sacramentum, dum ad infirmos deferri contigerit, devote comitati fuissent, aut legitimo impedimento detenti personaliter comitari nequivissent, sed tamen lumen seu faciem per alios eâ occasione deferendum seu deferendam misissent, prout etiam a nobis, per nostras in pari formâ Brevis litteras die XIV mensis septembris proxime praeteriti emanatas, mane aut meridie seu vespere, ad pulsum campanae, flexis genibus, salutationem angelicam recitantibus concessas, sub praefatâ suspensione indulgentiarum minime comprehendendi, auctoritate apostolicâ declaraverimus:

Declaratio
praedicta.

§ 2. Nunc autem, universos christifideles de nostrâ in praemissis mente et voluntate certiores reddere, et ad indulgentias et gratias spirituales eiusmodi lucrificiendas, quacumque submotâ dubietatis occasione, alacrius excitare cupientes, omnibus et singulis christifidelibus praedictis declarationem a nobis, sicut praemittitur, editam, quod scilicet memoratae indulgentiae et gratiae spirituales, durante anno iubilaei, lucrificari possint, in omnibus et per omnia, perinde ac si generalis suspensio praefata non emanasset, tenore praesentium denuntiamus ac edicimus, palamque et notam facimus.

§ 3. Praeterea, ad fovendam amplian-
damque eorumdem fidelium erga sanctissimum augustissimumque corporis et sanguinis domini nostri Iesu Christi sacramentum praedictum pietatem atque devotionem, illis omnibus et singulis christifidelibus ubicumque extra Urbem degentibus, confessis ac sacra communione refectis, vel saltem vere contritis et cum firmo proposito confitendi, qui in ecclesiis, ubi oratio Quadraginta Horarum durante praesenti anno iubilaei, indicta fuerit, devote eo temporis spatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitis poenitentiis, in formâ Ecclesiae consuetâ, dictâ auctoritate relaxamus, prout eidem orationi Quadraginta Horarum in ecclesiis almae Urbis nostrae institutae interessentibus novissime concessimus.

Conceduntur
indulgentiae his
qui interfuerint
orationi Qua-
draginta Ora-
rum ubicum-
que.

§ 4. Non obstantibus suspensione huiusmodi, ceterisque contrariis quibus-
cumque.

Derogatio
contrariis.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides tran-
sumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 11 martii MDCCXXV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 2 martii 1725, pontif. anno 1.

XLVII.

Interdicitur regularibus omnibus, ad quascumque dignitates ecclesiasticas promotis, ne secum extra coenobia ulla bona adsportare audeant ².

¹ Reliqua ut pag. 59 a (R. T.).

² Similis interdictio pro fratribus Minoribus Conventualibus facta est ab Alexandro IV constit. edit. MCCLV, die 5 decembris, pontif. 1; et pro fratribus Praedicatoribus a Clemente IV

Benedictus Papa XIII,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prohemium.

Postulat humilitati nostrae divinā dispensatione commissum sacrosancti apostolatus officium, ut, quaecumque respiciunt bonum, tranquillitatem et commodum Ordinum regularium, unde plurimum omni tempore, non modo splendoris ac ornamenti, verum etiam utilitatis atque praesidii catholicae Ecclesiae accessisse ac in dies magis accedere satis omnibus notum est, et quorum in coetu, nempe in Ordine fratrum Praedicatorum, nos ipsos olim fuisse, plurimumque annorum spatio versatos esse, in Domino gloriamur, propensis studiis paternaque charitate et sollicitudine promovere non omittamus, ac ea praesertim, quae, ad tollendos abusos, arcendam proprietatis labem, et inviolatum custodiendum in eisdem Ordinibus paupertatis votum, a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provido iustoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae munimine roboremus, et aliās desuper concessae nobis caelitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum ac temporum conditio exigit, et nos, omnibus maturae considerationis trutinā perpensis, ad maiorem omnipotentis Dei gloriam, prosperum praedictorum Ordinum regularium statum, ac animarum pretiosissimo Christi sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Referitur quaedam constitutio Alexandri IV, qua idem iungitur Minoribus Conventualibus.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Alexander Papa IV praedecessor noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut fratres Ordinis Minorum Conventualium S. Franci-

constit. edit. MCCLXVIII, die 9 iunii, pontif. IV; quae constitutiones hic referuntur et extenduntur ad omnes Ordines regulares.

sci ad episcopalem et alias superiores seu inferiores dignitates promoti secum adsportare propriisque usibus applicare praesumerent libros, et alia quae tempore suae promotionis haberent, tametsi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem pertinerent, ad eiusdem abusum submovendum et consulendum praefati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit litteras apostolicas tenoris sequentis, videlicet:

Alexander episcopus, servus servorum Dei, generali et provincialibus Minoris Ordinis fratrum Minorum. Ex parte vestra nobis fuit intimatum, etc.¹

Datum Laterani, anno Incarnationis Dominae MCCLV, nonis decembris, pontificatus nostri anno I.

§ 2. Deinde, cum memoratus abusus in Ordinem quoque fratrum Praedicatorum irrepsisset, recolendae memoriae Clemens Papa IV, praedecessor itidem noster, pro suo pastoralis zelo eum extirpandum curavit per suas consimiles litteras apostolicas, quarum tenor hic subiicietur:

Alia constitutio Clementis IV adendum abusum ex Ordine Praedicatorum submovendum.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis magistro et universis prioribus et fratribus Ordinis Praedicatorum, salutem et apostolicam benedictionem. Providenti laudabilis etc.²

Datum Viterbii, anno Incarnationis dominicae MCCLXVIII, quinto idus iunii, pontificatus nostri anno IV.

§ 3. Quamvis autem praeinsertarum apostolicarum litterarum tenorem a memoratis regularibus, pro quibus emanarunt, religiose hactenus observatum fuisse et adhuc observari minime vereamur; nihilominus, nonnullis iustis et gravibus

Confirmatio relatarum constitutionum.

¹ Const. Alexandri IV iam legitur in tomo III huius nostrae edit. pag. 628 a (R. T.).

² Const. Clem. IV legitur in eodem tom. III, pag. 799 b et seq. (R. T.).

adductis¹ rationibus, ad obstruendum fraudibus, quae forsitan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri et Clementis praedecessorum litteras cum omnibus et singulis in eis contentis confirmandas et innovandas esse duximus, prout, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpétuo valiturâ constitutione illas et in eis contenta quaecumque (iis tantum exceptis quae eidem nostrae constitutioni adversantur, ut infra) amplissime confirmamus, approbamus ac innovamus, et, quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum seu contrarium usum, qui quoquo modo praetendi posset, restituimus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

Extensio eorumdem ad omnes alios regularium Ordines.

§ 4. Praeterea, etsi satis constet saluberrimam praedictam² litterarum dispositionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios regulares Ordines pertinere, cum ratio voti solemnisi paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim absque ullâ prorsus differentiâ in omnibus Ordinibus, quorum professores eodem paupertatis voto aequaliter obstringuntur, adeoque, sicut iidem professores indiscriminatim nihil proprium possident nec possidere possunt, et, quidquid acquirunt, monasterio et Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad praelaturas ecclesiasticas assumuntur, bona, quae ante earum assecutionem habebant, secum adsportare propriosque in usus convertere nequaquam possunt, sed monasterio et Ordini cui acquisita sunt, ex integro relinquere ac resignare tenentur: nihilominus, ad quamcumque ambiguitatem

submovendam ac penitus e medio tollendam, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri et Clementis praedecessorum litteras tenore praesentium expresse extendimus ac ampliamus ad omnes etiam et singulos alios catholicae Ecclesiae Ordines, congregationes ac instituta regularia, monastica, et alia quocumque nomine et titulo nuncupata, nullo prorsus excepto, a quibus et ab eorum professoribus deinceps illas, in omnibus et singulis quae praesenti constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, praecipimus et mandamus, perinde ac si ipsaemet litterae a praefatis praedecessoribus nostris pro singulis aliis Ordinibus, congregationibus ac institutis praedictis, eorumque professoribus quibuscumque, editae et promulgatae fuissent, et non aliâs, nec alio modo.

§ 5. Cupientes insuper ut omnis ansa et occasio quibuscumque alienis, extraneis aut subdolis praedictarum litterarum interpretationibus praecidatur, Ordinumque regularium quorumcumque praefatorum indemnitati plenius etiam atque uberius consultum sit, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, omnibus et singulis regularibus personis cuiuscumque Ordinis, congregationis ac instituti, ut praefertur, quae a nobis et a Romano Pontifice pro tempore existente ad patriarchatus, archiepiscopatus, episcopatus, vel quascumque alias praelaturas et dignitates ecclesiasticas in posterum assumuntur, tenore praesentium strictissime interdiciamus ac inhibemus, ne secum adsportare propriisque usibus applicare audeant libros, pecunias, credita, deposita et bona mobilia seu immobilia cuiuscumque generis et speciei, quae eos tempore suae promotionis penes se vel alios habere contigerit, *exceptis dum-*

Idem denno omnibus inhibetur ab hoc pontifice.

¹ Potius lege *adducti* (R. T.).

² Aptius forsân *praedictarum* (R. T.).

taxat scriptis, propriis indumentis et breviario, sed ea omnia, statim ac suae promotioni consenserint, et antequam consecrationis munus suscipiant, superiori locali et capitulo coenobii, conventus aut domus, ubi degunt¹, integra et intacta, absque ullâ prorsus diminutione, cum eorum notulâ seu inventario bonâ fide confectâ, resignare teneantur, ut illi postmodum coenobio, conventui vel domui applicari possint ac debeant, cui iuxta constitutiones et consuetudines cuiusque Ordinis, congregationis ac instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint et huic nostrae ordinationi non obtemperare praesumpserint, contrasacientes, ultra poenam suspensionis ab exercitio pontificalis ministerii in praefatis Clementis IV litteris constitutam, suspensionis insuper a divinis poenam ipso facto incurrant, cuius relaxationem nobis tantum et Romano Pontifici pro tempore existenti (sublatâ ceteris omnibus, etiam Poenitentiariae Apostolicae officio et maiori poenitentiarario, eam etiam ad tempus relaxandi facultate) specialiter et expresse reservamus, ac reservatam esse volumus et mandamus.

§ 6. Postremo, cum aequum et salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur ac opportunum adhibeatur remedium praeiudicii et detrimentis, quae hactenus illata fuisse novimus, ac etiam de cetero inferri posse animadvertimus Ordinibus regularibus, coenobiis, conventibus ac domibus praedictis ex facultate, quae ab Alexandro praedecessore ministro generali et provincialibus Ordinis fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, et a Clemente itidem praedecessore ministro generali ac prioribus Ordinum fratrum Praedicatorum, ut praefertur, tributa

¹ Male edit. Main. legit *detegunt* (R. T.).

fuit, concedendi promotis ad episcopalem et alias ecclesiasticas dignitates usum ad tempus librorum aliorumque bonorum quae tempore suae promotionis habebant, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, nedum praefatis, sed etiam omnibus et singulis aliis superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, congregationum ac institutorum regularium praedictorum, ad quae praeinsertas Alexandri et Clementis praedecessorum litteras, ut supra, extendimus et ampliamus, etiamsi abbates, magistri, ministri et praepositi provinciales aut generales fuerint vel quacumque aliâ denominatione ac titulo Ordinibus, congregationibus et institutis antedictis praefuerint, necnon eorundem coenobiorum, conventuum, domorumque superioribus localibus et capitulis quibuscumque, praedictam facultatem concedendi ad tempus usum librorum, aliorumque mobilium praefatorum, prorsus adimimus, auferimus et abrogamus, ac pro ademptâ, sublatâ et prorsus abrogatâ ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus et declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus eiusmodi facultate uti amplius non possint nec debeant, perinde ac si ipsis a praefatis praedecessoribus nostris nunquam tributa et concessa fuisset, et non aliâs, aliter, nec alio modo, sub poenâ, si secus fecerint, suspensionis a divinis eo ipso incurrendâ, cuius relaxationem nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus et reservatam esse statuimus, praecipimus ac mandamus.

§ 7. Decernentes, praesentes litteras semper validas, firmas et efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spe-

Clausulae.

Adimitur superioribus Ordinibus facultas concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque.

etat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quavis praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate ac auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae
peculiares.

§ 8. Non obstantibus praeinsertis Alexandri IV et Clementis itidem IV praedecessorum litteris, et de iure quaesito non tollendo, ac certis nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, aliisque apostolicis ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, illorumque superioribus et professoribus quibuscumque, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, et aliis efficacioribus et insolitis clausulis et decretis, etiam irritantibus, etiam motu simili et consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gene-

rales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Ut autem praesentes litterae ad ^{Aliae clausulae.} omnium notitiam facilius deveniant et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, nec non Cancellariae Apostolicae Curiaeque generali in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari; sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis; eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum ^{Sanctio poe-} liceat paginam hanc nostrae confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, constitutionis, assignationis, praecepti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc

attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV nonas martii, pontificatus nostri anno I.

P. M. card. prodaturus.

Dat. die 4 martii 1725, pontif. an. I.

XLVIII.

Conceduntur duabus facultatibus utriusque iuris et artium liberalium in oppido Palensi provinciae Bearniae nuper erectis privilegia omnia universitatibus studiorum generalium regni Galliarum concessa, ac pariter studentibus et ad gradus¹ scholasticos in eis promotis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Doas facultates
praedictas nu-
per erectas fuis-
se refertur.

§ 1. Nuper pro parte carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi nobis expositum fuit, quod, cum dilecti filii clerus et populus provinciae suae Bearniae ei exposuissent grave incommodum et dispendium quod incolae provinciae praedictae in amandandis iuvenibus ad studiorum generalium universitates utpote multum inde dissitas sentiebant, ipseque Ludovicus rex, eorumdem incolarum commoditatibus ac utilitati prospicere cupiens, erectioni duarum facultatum in oppido civitate nuncupato Palensi, quod dictae provinciae caput existit, utriusque nem-

pe iuris canonici et civilis ac artium liberalium assensum suum praebuisset, quae postmodum inibi erectae et institutae fuerunt; nunc autem memoratus Ludovicus rex duabus facultatibus sic erectis praerogativas universitatibus studiorum generalium intra regni sui Galliarum fines consistentibus concessas impertiri, eos vero, qui eisdem facultatibus pro tempore studuerint, ac exacto studiorum cursu ad doctoratum aliosve gradus scholasticos in utroque vel altero iurium praedictorum seu ad magisterium artium praedictarum promoti fuerint, eisdem privilegiis, quibus in ipsis universitatibus studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad doctoratum, gradus et magisterium huiusmodi in eis promoti, ex concessionibus apostolicis fruuntur, donari ac similiter frui posse plurimum desideret: nobis propterea idem Ludovicus rex humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsius Ludovici regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui narrata attenderunt, consilio, petatum indultum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et impertimur, itaut qui supradictae iuris facultati studuerint, quive doctoratum, baccalaureatum aliosve gradus scholasticos, servatis servandis, in eodem iure receperint, omnibus et singulis privilegiis, etiam habilitationis ad beneficia ecclesiastica assequenda, quibus alii, qui iuri student, aut dictos gradus in praefati regni Galliarum et signanter Tolosanâ studiorum genera-

Concessio privilegiorum praedictorum.

¹ Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXI, die 9 maii, pontif. I, confirmatur et innovatur concessio privilegiorum universitati studii generalis et collegio doctorum civitatis Urbini a Clemente XI facta; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 1 iulii, pontif. IV, erigitur universitas studiorum in civitate Camerinensi.

lium universitatibus recipiunt, ex quibusvis concessionibus apostolicis quomodolibet utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, potiri et gaudere debeant et valeant.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII martii MDCCXXV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 12 martii 1725; pontif. anno 1.

XLIX.

*Confirmatur constitutio Sixti V, qua, iuxta declarationem Pii V hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes commendas et beneficia hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani ad solutionem iurium communis aerarii praedicti hospitalis teneantur*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad pastorale fastigium, meritis licet imparibus, divinâ dispositione evecli, ea, quae de Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum et Apostolicae Sedis benignitate in favorem militiarum et hospitalium quorumcumque ad omnipotentis Dei gloriam suaeque Ecclesiae sanctae exaltationem, illius vero hostium profligationem², pie provideque institutorum processerunt, quo maioris validitatis munimine subsistant, apostolicae confirmationis patrociniò, cum id a nobis petitur, constabilimus.

Exordium.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Sixtus PP. V praedecessor noster omnes et singulos, prioratus, baiulivatus³, castellanias, praeceptorias et alia beneficia et pensiones militiae S. Ioannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicae provisione obtinentes, ad solutionem iurium communis aerarii hospitalis dicti S. Ioannis Hierosolymitani omnino teneri, receptoresque eiusdem hospitalis fructus, redditus et proventus eiusmodi praeceptoriarum et beneficiorum propriâ auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit et declaravit per suas desuper litteras in simili formâ Brevis in formâ rationi congruâ

Constitutio praedicta Sixti V.

¹ Dicta Sixti V constitutio hîc inserta edita fuit MDLXXXV, die 1 maii, pontif. 1.

² Edit. Main. legit *profligatione* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *baiulatus* (R. T.).

expeditas, tenoris qui sequitur, videlicet:

Sixtus Papa V, ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur et congruum, etc¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die I maii MDLXXXV², pontificatus nostri anno I. — A. PEREGRINUS.

Confirmatio
relatae Sixti V
constitutionis.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum magni magistri et fratrum militum hospitalis praedicti nobis nuper expositum fuit, ipsi praemissa, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio roborari plurimum desiderant: nos, eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, praesertim Sixti praedecessoris litteras, omniaque et singula in eis contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque³ perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes

¹ Sixti V const. habetur sub datum 1 maii MDLXXXVI, in tom. VIII nostrae edit., pag. 765 a et seq (R. T.).

² In loco parallelo legitur MDLXXXVI (R. T.).

³ Ed. Main. legit *illique* (R. T.).

litteras semper firmas, validas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos dictaeque Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praesertim Sixti praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI martii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 21 martii 1725, pontif. anno I.

L.

Confirmatur constitutio quaedam Pii II quoad primos medios fructus beneficiorum ecclesiae Beneventanae, et latius declaratur².

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, aequi bonique supremus assertor, inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas,

Exordium.

¹ Laudata const. edita est anno MCDLIX, die 5 septembris, pontif. II; huius pontif. vero const. edit. MDCCXXV, die 28 aprilis, pontif. I, demandatur solutio mediae annatae beneficio-

in eam peculiari studio iugiter incum-
bit, ut ecclesiarum omnium, praesertim
archiepiscopali nomine insignitarum,
reparationes fabricae et augmentationes
assiduus favoribus et gratiis promovean-
tur, et quae propterea a praedecessori-
bus suis iisdem de causis facta et
decreta dignoscuntur, ut ab omnibus
perpetuo inviolabiliter observentur, apo-
stolicae confirmationis patrocinio corro-
borat, aliaque statuit et declarat, prout
earumdem ecclesiarum indigentiis, com-
modis et utilitatibus conspicit in Domi-
no salubriter expedire.

A Pio II de-
claratum fuit
omnes primos
medios fructus
beneficiorum
ecclesiae Bene-
ventanae in re-
parationem di-
ctae ecclesiae
convertendos
esse.

§ 1. Aliàs siquidem felicitis recordatio-
nis Pius Papa II praedecessor noster
per quamdam eius constitutionem ab
eo editam favore ecclesiae et civitatis
Beneventanae, sub datum Mantuae, anno
Incarnationis dominicae MCDLIX, nonis
septembris, pontificatus sui anno II, inter
cetera statuit, disposuit et decrevit,
quod omnes primi medii fructus bene-
ficiorum ecclesiasticorum pro tempore
vacantium ecclesiae Beneventanae (cuius
adhuc archiepiscopus existimus), qui a
pro tempore existente archiepiscopo Be-
neventano percipiebantur, in reparatio-
nem, fabricam et augmentationem dictae
ecclesiae Beneventanae, iuxta eiusdem
pro tempore existentis archiepiscopi ac
unius eiusdem ecclesiae Beneventanae
canonici arbitrium, converti debeant.

Confirmatio
praedictae con-
stitutionis cum
eiusdem latiori
declaratione.

§ 2. Nos, considerantes praefatam Pii
praedecessoris constitutionem commo-
dum, utilitatem et incrementum prae-
fatae ecclesiae Beneventanae summopere
concernere, ac cupientes illam perpe-
tuis futuris temporibus semper et in-
violabiliter observari, ac Pii praedeces-
soris praefati constitutionis desuper edi-
tae huiusmodi tenores etiam veriores
rum providendorum per totam Italiam et insu-
las adiacentes in favorem fabricae ecclesiarum
matricium.

praesentibus pro expressis habentes,
motu proprio, non ad alicuius nobis
super hoc oblatae petitionis instantiam,
sed ex merâ scientiâ, deque apostolicae
potestatis plenitudine, dispositionem et
decretum huiusmodi, apostolicâ auctori-
tate, tenore praesentium, perpetuo con-
firmamus et approbamus, illique per-
petuae et inviolabilis apostolicae firmi-
tatis robur adiicimus; ac dispositionem
et decretum huiusmodi comprehendere
omnia beneficia ecclesiastica, tam col-
lationis archiepiscopi, quam capituli et
canonicorum dictae ecclesiae Beneven-
tanae vel abbatis de Paduli nuncupati
aut alterius cuiuscumque inferioris col-
latoris pro tempore existentium, ad¹ eis
conferenda cessantibus reservationibus
et affectionibus apostolicis, non tamen
beneficia ecclesiastica dispositioni apo-
stolicae reservata vel affecta, dictâ apo-
stolicâ auctoritate declaramus.

§ 3. Praesentes quoque nullo unquam
tempore de subreptionis, obreptionis,
nullitatis aut invaliditatis vitio, seu in-
tentionis nostrae aut quovis alio defe-
ctu, quantumvis magno, inexcogitato et
substantiali, aut ex quocumque alio ca-
pite, a iure vel facto aut statuto vel
consuetudine aliquâ resultante, aut quo-
cumque alio colore, praetextu, ratione
vel causâ, etiam in corpore iuris clau-
sâ, quantumvis iustâ, rationabili et pri-
vilegiatâ, etiam tali quae ad effectum
validitatis praemissorum necessario ex-
primenda foret, aut quod de voluntate
nostrâ huiusmodi aut aliis superius ex-
pressis relatis in litteris alibi² appare-
ret, seu aliàs probari posset, notari, im-
pugnari, invalidari, retractari, in ius vel
controversiam revocari, aut ad terminos
iuris reduci, vel adversus illas restitutio-
nis in integrum, apositionis oris, redu-

Clausulae pe-
culiaries.

¹ Videtur legendum *ab pro ad* (R. T.).

² Forsan *nullibi* legendum (R. T.).

ctionis ad vim et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio aut impetrato uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus et limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas¹, ac perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices etiam S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Sedis Apostolicae nuncios, et alios quavis auctoritate et potestate fungentes, in quavis causâ et instantiâ, sublatâ eis et eorum cuilibet in quocumque iudicio et in quavis instantiâ aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, necnon etiam in synodalibus, universalibus et provincialibus conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictaeque ecclesiae Beneventanae statutis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, etiam motu et de apostolicae potestatis plenitudine si-

¹ Male ed. Main. legit *acceptas* (R. T.).

milibus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus ac aliis decretis, concessis ac etiam pluries approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliâs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, declarationis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, nono kalendas aprilis, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 24 martii 1725, pontif. anno I.

LI.

Publicantur litterae processus die Coenae Domini¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia et sollicitudo, etc.²

Exordium
a consuetudine
praedecessorum
Pontificum.

¹ Similes litterae publicatae fuerunt ab Innocentio XIII const. edit. MDCCXXII, die 29 aprilis, pontif. I; et a Clemente XI const. edit. MDCCI, die 24 martii, pontif. I.

² Reliqua ut in tom. XXI, p. 20 a et seq. (R. T.).

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV kalendas aprilis, pontificatus nostri anno I.
Dat. die 29 martii 1725, pontif. anno I.

LII.

*Statuitur ut regulares apostatae ad suos Ordines impune reverti possint*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pastoris aeterni vices, licet immeriti, gerentes in terris, paternae charitatis nostrae partes esse reputamus, ut oves, quas satanae versutia a caulis Domini abduxit, ad easdem opportunis rationibus reducere, et ne in perpetuum pereant, quantum nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Canones praesentis constitutionis.

§ 1. Itaque in praesenti anno iubilaei, anno scilicet remissionis et gratiae, quem ad totius catholicae Ecclesiae consolationem atque aedificationem, apertis atque largiter prolatis spiritualium gratiarum dispensationi nostrae divinitus creditarum thesauris, indiximus, et, benedicente Domino, maximo cum animi nostri gaudio celebramus, pietatis nostrae viscera erga regulares professionis suae desertores aperire, eosque ad Christi ovile, suos videlicet cuiusque Ordines, extra quos luporum rapacium insidiis atque periculis expositi miserabiliter² vagantur, quantum divina benignitas largiri dignabitur, ut, ad salutarem vitae normam, quam amplexi fuerant, velut post-

¹ Pro regularibus quorundam regnorum a Clemente XI, in const. edit. MDCCXIX, die 7 septembris, pontif. XIX, revocata fuerunt privilegia a nuncio concessa; et huius Pontificis const. edit. MDCCXXV, die 6 maii, pontif. I, praecipitur omnibus abbatibus regularibus perpetuis ut, infra annum ab electione, episcopalem benedictionem recipiant.

² Edit. Main. legit *mirabiliter* (R. T.).

liminio reversi, vota sua Domino reddere studeant, revocare cupientes, ac felicitis recordationis Urbani VIII, Clementis X et Innocentii XII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, qui annis iubilaei tunc instantibus seu recurrentibus eiusmodi regularium desertorum reductioni provide consuluerunt, vestigiis inhaerentes, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, misericorditer indulgemus, ac statuimus et decernimus, ut regulares apostatae et fugitivi, cuiuscumque sint Ordinis, tam Mendicantium quam non Mendicantium, congregationis, societatis et instituti, etiam necessario exprimendi, qui citra montes, intra quatuor, ultra montes vero, intra octo menses a publicatione earundem praesentium litterarum inchoandos, suâ sponte ad suam quisque religionem redierint, tunc poenarum omnium ipsis propter apostasiam huiusmodi inflictarum vel infligendarum remissionem atque impunitatem assequantur; ita tamen ut debeant a suo quisque respective superiore humiliter petere absolutionem, et coram eo culpam fateri atque emendationem polliceri, et viceversa superior benigne illos teneatur ab huiusmodi poenis absolvere et paternâ charitate complecti, cui propterea, ad effectum praemissum dumtaxat, quatenus opus sit, omnem facultatem necessariam dictâ auctoritate harum serie impertimur.

§ 2. Non obstantibus praemissis, necnon apostolicis, ac in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, congregationum, societatum et institutorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, stylis et usibus, etiam immemorabi-

Clausulae cum derogatoriis.

libus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam Ordinibus, congregationibus, societatibus et institutis huiusmodi, illorumque generalibus et aliis superioribus ac personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio et de apostolicae potestatis plenitudine ac consistorialiter et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum in genere vel in specie concessis et quantiscumque vicibus iteratis, approbatis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Ut autem eadem praesentes litterae omnibus facilius innotescant, volumus illarum exempla ad dilectos filios nostros et Apostolicae Sedis nuncios, ac venerabiles fratres patriarchas, archiepiscopos, episcopos, aliosque ecclesiarum praelatos, et locorum Ordinarios transmitti, qui illas quantocius publicare studeant; ipsarum vero praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius no-

tarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eandem omnino fidem in iudicio et extra illud ubicumque locorum haberi, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IV aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 aprilis 1725, pontif. anno I.

LIII.

Conceditur fratribus Praedicatoribus nonnullarum provinciarum, ut processiones SS. Rosarii, sine parochi interventu et licentiâ Ordinarii, peragere possint¹.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

In supremo² militantis Ecclesiae solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, exortas inter catholicos antistites aliasque personas ecclesiasticas et religiosos viros controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Prooemium.

§ 1. Exposuit siquidem nobis nuper dilectus filius noster Augustinus S. R. E. cardinalis Pipia nuncupatus, Ordinis fratrum Praedicatorum administrator generalis, quod, cum in variis dicti Ordinis provinciis nonnullae lites cum modico saecularium exemplo circa processionem SS. Rosarii qualibet primâ dominicâ mensis octobris fieri consuetam exortae

Expositio facti.

¹ Clementis XII constit. edit. MDCCXXXIII, die 10 aprilis, pontif. III, confirmatur facultas celebrandi processiones SS. Corporis Christi et Rosarii, cum confirmatione et declaratione Brevis Benedicti XIII.

² Edit. Main. legit *supra* pro *supremo* (R.T.).

fuerint, praetendentibus Ordinariis locorum et parochis perturbare antiquam (in qua fratres earumdem provinciarum reperiuntur) possessionem faciendi dictam processionem sine parochi assistentiâ, Ordinarii licentiâ, etiam ingrediendi limites parochiae, et allegantibus ius commune id prohibens necnon quamdam resolutionem Congregationis tunc existentium S. R. E. cardinalium Concilij Tridentini interpretum anno MDCXXVIII emanatam ac a felicis recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro confirmatam, per quam immemorabilis consuetudo sublata fuit, ipse Augustinus cardinalis et administrator generalis, attento quod id¹ diversimode et omnino insubsistens declaratum fuit, ut imposterum eiusmodi inordinationibus et perturbationibus, quae ex piâ processione huiusmodi generantur, finis imponatur, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summopere desiderat.

Concessio
praedicta,

§ 2. Nos, ipsius Augustini cardinalis et administratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eius supplicationibus inclinati, fratribus provinciarum et Ordinis praedictorum, ut ipsi de cetero memoratam processionem SS. Rosarii qualibet primâ dominicâ mensis octobris, ingrediendo limites cuiuscumque parochiae, Ordinarii licentiâ minime requisitâ, et absque assistentiâ parochi, ac cum omni pompâ peragere libere et licite possint et valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, facultatem concedimus et impertimur.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et officaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tem-

1 Edit. Main. legit in pro id (R. T.).

pore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides tran-
sumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 10 aprilis 1725, pontif. anno I.

LIV.

Statuitur motu proprio ut decem ex clero Caesenatensi in collegio iuristarum eiusdem civitatis admitti debeant².

Benedictus Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiae catholicae per universum terrarum orbem longe lateque diffusae regimini ineffabili divinae sapientiae abundantia praepositi, in his, per quae personarum ecclesiasticarum honori et commodis ac uberiori in bonarum lit-

Exordium.

¹ Reliqua ut supra pag. 72 b (R. T.).

² De erectione et privilegiis dicti collegii videantur sequentes constitutiones, Iulii II constit. edit. MDIV, die 24 iunii, pontif. II, Clementis VII constit. edit. MDXXIV, die 10 februarii, pontif. I, Pauli V constit. edit. MDCL, die 3 septembris, pontif. VI, Alexandri VIII constit. edit. MDCLVII, die 3 decembris, pontif. IV, et Clementis X constit. edit. MDCLXXV, die 28 septembris, pontificatus VI. In huius Pontificis constit. sequenti erigitur collegium theologorum in eadem civitate Caesenatensi.

terarum scientiâ laudabilibusque disciplinis progressui opportune consulitur, paratoralis curae nostrae partes libenter interponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Referitur
eratio
dicti
collegii,
ac
facultates
eidem
concessae.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in universitate studii generalis Caesenate, quae in totâ provinciâ nostrâ Romandiolae unica existit, collegium iuristarum, viginti doctoribus constans, dudum erectum reperiatur, ac eidem collegio felicis recordationis Iulius Papa II praedecessor noster, per suas litteras die xxiv iunii mdiv expeditas, notarios creandi, et recolendae memoriae Clemens Papa VII similiter praedecessor noster, per suas litteras x februarii mdxxiv emanatas, duos ad id idoneos quotannis ad gradum doctoratus in utroque iure, servatis servandis, promovendi facultatem respective concesserint; haecque facultas, a Clemente praedecessore concessâ, ad alios duos annis singulis doctoratus laureâ decorandos, a pia memoriae Paulo Papa V praedecessore pariter nostro per suas die iii septembris mdcx desuper editas litteras ampliata; et omnes gratiae supradictae a similis recordationis Alexandro VII et Clemente X Romanis Pontificibus praedecessoribus quoque nostris, per eorum litteras die iii decembris mdclvii et die xxviii septembris mdclxxv expeditas, cum concessione indulti non solum praedictos quatuor, sed etiam quoscumque alios idoneos similiter promovendi, per eundem Clementem X praedecessorem factâ, confirmatae fuerint; necnon pia memoriae Paulus Papa III praedecessor etiam noster, per suas die xxx decembris mdxxxv conditas litteras, omnia statuta, privilegia, ordinationes et decreta dicto collegio iuristarum eatenus concessa, confirmaverit.

§ 2. Verum, cum clerus Caesenate gravior semper tulisset, ac pluries con-questus fuisset, quod ipse a collegio eiusmodi excluderetur, nec unquam obtinere valuerit ut in eo admitteretur; quinimo anno mdccxiii, lite adversus iuristas laicos in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium immunitati ecclesiasticae et controversiis iurisdictionalibus praepositâ ad iurium suorum tuitionem desuper motâ, contrariam resolutionem passus fuerit, binis potissimum innixam fundamentis; primo nimirum, quod per statuta dicti collegii, a memorato Paulo III praedecessore confirmata, personarum ecclesiasticarum admissio in eodem collegio prohibeatur; et altero, quod idem collegium institutum fuerat, ut exinde haberi possent iurisperiti ad diversa officia saecularia, cum statu ecclesiastico incompatibilia, exercenda:

§ 3. Sed, sicut postmodum per eundem clerum animadversum fuit, statuta praedicta nonnisi in formâ communi, ut vocant, et cum clausulâ, *quatenus licita et honesta, sacrisque canonibus non contraria, neque contra libertatem ecclesiasticam existerent*, confirmata fuerint, prout ex ipsius Pauli praedecessoris litterarum tenore apparet; officium autem praetoris, quem potestatem ibi appellant, cuius vices, dum eundem praetorem abesse vel aliquo impedimento detineri contingit, prior eiusdem collegii pro tempore existens gerere solet, quidquid olim fuerit, hodie non amplius praeferat potestatem iudicandi in causis criminalibus, in quibus agitur de poenâ sanguinis infligendâ, quae personis ecclesiasticis nusquam congrueret, quemadmodum pro earum exclusione in enarratâ lite adductum fuerat; sed causarum criminalium huiusmodi cognitio ad civitatis Caesenate gubernatorem,

Necnon lites
inter clerum et
collegium praedictum.

Causae praesentis constitutionis.

vel S. R. E. cardinalem in provinciâ Romandiolaë et exarchatu Ravennatensi Apostolicæ Sedis de latere legatum, pro tempore existentes, privative nunc spectare dignoscitur:

Praedictus
motus proprius
favore cleri
Caesenatensis.

§ 4. Hinc est quod nos, qui ab eo iam tempore, quo in minoribus constituti ecclesiæ Caesenatensi præeramus, ipsius cleri querimonias nobis interdum latas desuper audivimus, ipsumque a collegio prædicto arceri, necnon personas ecclesiasticas, quas non minore litterarum scientiâ ac doctrinâ quam laicos pollere decebat, in universitatibus studiorum generalium ditionis ecclesiasticæ deterioris esse conditionis quam in similibus universitatibus in principum saecularium dominiis consistentibus, ubi libenter passimque admittuntur, indigne ferebamus, eiusdem cleri Caesenatensis, quem peculiari paternæ charitatis semper complexi fuimus et adhuc complectimur affectu, votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere, illiusque utilitati ac decori in præmissis prospicere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie¹ statuimus et ordinamus ut deinceps perpetuis futuris temporibus prædictum collegium iuristarum viginti doctoribus collegialibus de numero participantibus constare debeat, quorum decem ex clero seu coetu ecclesiastico Caesenatensis civitatis vel dioecesis, sive inde originem ducentes, sive exteri qui tamen ibidem domicilium contraxerint, vel dignitatem, canonicatum, aliudve beneficium ecclesiasticum vel officium residentiae inibi obtinuerint, et totidem laici, qualitatibus quæ hactenus requiri consueverunt prædicti, existant; ita tamen quod o-

mnes doctores laici, qui de præsentī in eodem collegio reperiuntur, in eo remaneant, donec, per obitum, cessionem, vel absentiam, ad denarium numerum redacti fuerint; omnesque viginti doctores prædicti tam ecclesiastici quam laici collegium iuristarum inter se constituent; et emolumenta ipsi collegio obvenientia inter se æquis portionibus partiantur.

§ 5. Præterea venerabilem fratrem modernum ac pro tempore existentem episcopum Caesenatensem in priorem seu præsidem eiusdem collegii, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, perpetuo similiter facimus, constituimus et deputamus; volentes ac mandantes ut collegium prædictum in posterum in episcopio convocetur et celebretur, ecclesiasticis scilicet a dextris, iuxta cuiusque dignitatis ordinem, et laicis doctoribus a sinistris ipsius episcopi sedentibus; idem vero episcopus omnes illas functiones peragat, quæ a priore laico dicti collegii hucusque expleri consueverunt, assignando nempe ad doctoratum promovendis puncta examinis, ac, postquam examen vitæ et collegialiter expletum et promovendi per plurimetam suffragiorum doctorum ibi præsentium tam ecclesiasticorum quam laicorum approbati fuerint, episcopus prædictus, tamquam caput, ac nomine collegii prædicti, professionem fidei catholice per ipsos promovendos emittendam² recipiat, deinde illos laureâ doctorali insigniat, et ad doctoratus gradum in utroque iure promoveat, eisque consuetas patentes litteras a se subscriptas, suoque et eiusdem collegii sigillo munitas, desuper expediat et relaxet, servato in reliquis nihilque immutato more ac ritu

Deputatur episcopus Caesenatensis in priorem seu præsidem eiusdem collegii, cum quibusdam Ordinationibus.

¹ Edit. Main. legit *seriem* (R. T.).

¹ Particula *et* delenda (R. T.).

² Edit. Main. legit *emittendæ* (R. T.).

in motionibus ad doctoratum huiusmodi per idem collegium hactenus servari consuetis. Sede autem episcopali Caesenatensi vacante, vicarius capitularis ipsius ecclesiae Caesenatensis, tunc legitime deputatus, eiusdem episcopi vices in omnibus praemissis gerat et sustineat. Porro, cum prior laicus supradicti praetoris absentis vel impediti partes supplere antehac consueverit, ut praefertur, quod de cetero doctor laicus antiquior eiusmodi officio fungatur, sicuti etiam secundus in antianitate iudicis appellationum munus exerceat, quatenus usus appellandi ad doctorem dicti collegii vigeat, ac tertius doctor in negotiis aquarum, viarum et aliarum rerum similium ius dicendi facultatem habeat, si et dummodo alicui doctori eiusdem collegii competat, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, earundem tenore praesentium, statuimus itidem et ordinamus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti doctores laici, seu alii quilibet in praemissis interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt sufficienter adductae, verificateae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque causâ, colore, praetextu et capite etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, aut ad terminos iuris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium

intentari vel impetrari, seu impetrato, aut¹ etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, quandocumque in omnibus et per omnia inviolabiliter observari, et illis respective plenissime suffragari, sique et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores ac dictae S.R.E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet, quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Quocirca venerabili fratri Hieronymo moderno ac pro tempore pariter existenti archiepiscopo Ravennatensi per praesentes motu pari commitimus et mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte interesse in praemissis habentium, seu alicuius eorum, fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ illos et eorum quemlibet praesentium litterarum et in eis contentorum huiusmodi commodo et effectui pacifice frui et gaudere, non permittens

Cum deputa-
tione exco-
municato-
ris.

¹ Particulam aut nos addimus (R. T.).

illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari vel inquietari, contradictores quoslibet et rebelles, per sententias, censure et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Contrariorum
derogatio.

§ 8. Non obstantibus lite et cardinalium resolutione supradictis, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris etiam nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in iudicium non trahatur, necnon Pauli III litteris praedictis, et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, collegii praedicti, aliisque quibuscumque, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem collegio eiusque personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus; ac consistorialiter, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et pluries innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum,

non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaevis alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 11 aprilis 1725, pontif. anno I.

LV.

Erigitur collegium theologorum in civitate Caesenatensi cum quibusdam facultatibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex iniuncto nobis divinitus pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum litterarum et praesertim theologicae facultatis studia inter cristifideles potissimum in sortem Domini vocatos, ac nobis et huic Sanctae Sedi in temporalibus subditos, opportunis rationibus excitare et promovere satagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, religionis decus et incrementum, ac catho-

Exordium.

¹ Innocentii XIII const. edit. MDCCXXII, die 19 augusti, pontif. II, erecta fuit universitas studii generalis in civitate S. Iacobi de Leon de Caracas in Indiis Occidentalibus; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 1 iulii, pontif. IV, erigitur in civitate Camerinensi.

licae fidei praesidium cognoscimus in Domino expedire.

Causae prae-
sentis erectio-
nis.

§ 1. Exponi siquidem nobis super fecerunt dilecti filii capitulum et canonici cathedralis ecclesiae, ac universus clerus civitatis et dioecesis Caesenatensis, quod (cum in civitate Caesenatensi, ultra universitatem studii generalis dudum inibi vigentem, in qua sacra theologia, ius canonicum et leges civiles, philosophia, logica et medicina publice docentur, praeleguntur, duo collegia, unum nempe iuristarum, et alterum physicorum et medicorum, quae ex antiquâ Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum concessione privilegia conferendi lauream doctoralem in suis respective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, solumque collegium theologorum desit) ipsi exponentes, sacrae theologiae studia Ecclesiae Dei ac personis ecclesiasticis in primis necessaria esse animadvertentes, eiusmodi collegium theologorum, quorum sufficiens copia in dictâ civitate nunc habetur, duodecim doctoribus seu magistris constans, institui, ipsique collegio, pro maiori etiam eorum et praecipue pauperum, qui dictae sacrae theologiae sedulam operam navaverint, commoditate, personas idoneas ad doctoratus seu magisterii aliosque gradus in eâdem sacrâ theologiâ promovendi facultatem tribui plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Erectio prae-
dicta.

§ 2. Nos igitur, qui in minoribus constituti ecclesiae Caesenatensis regimini sex annos praefuimus, et ex eo tempore illam, ac clerum, civitatem et dioecesim Caesenatensem propensiori semper respeximus et etiamnum respicimus paterni amoris affectu, et ad ea, quae publicae illorum utilitati ac decori

conducibilia fore prospicimus, favorabiliter intendentes, ipsorumque exponentium votis in praemissis peculiari charitate annuere volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus eorum inclinati, unum in praedictâ civitate Caesenatensi collegium theologorum, quod duodecim personis ecclesiasticis in sacrâ theologiâ magistris, octo nimirum saecularibus, et quatuor cuiusvis Ordinis societatis, instituti regularibus, de quorum numero canonicus praebendam theologalem in ecclesiâ Caesenatensi obtinens, ac sacrae theologiae in dictâ universitate lector publicus, nunc et pro tempore existentes, semper esse debeant, constituatur atque iugiter constet, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, sine alicuius praeiudicio, perpetuo erigimus et instituimus.

Concessio qua-
rundam facul-
tatum.

§ 3. Praeterea praefato theologorum collegio, ut quoscumque, qui, peracto studiorum sacrae theologiae curriculo ac praevio riguroso examine habiles et idonei ad id reperti fuerint, ac servatis servandis, ad doctoratus seu magisterii aliosque gradus scholasticos in eâdem sacrâ theologiâ promovere, eisque solita graduum huiusmodi insignia conferre libere et licite possit et valeat, ita ut sic promoti et graduati omnibus et singulis gratiis, praerogativis ac privilegiis fruuntur et gaudeant, quibus gaudent et fruuntur qui in publicis universitatibus ad eosdem gradus promoti sunt, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

Deputatur episcopus Caesenatensis praeses eiusdem collegii.

§ 4. Porro venerabilem fratrem modernum et pro tempore existentem episcopum Caesenatensem in eiusdem collegii theologorum caput et praesidentem, cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis etiam professionem fidei, a promovendis seu graduandis huiusmodi iuxta articulos a Sede Apostolicâ propositos emittendam, per se seu suum in spiritualibus vicarium generalem recipiendi, dictâ auctoritate, harum serie, facimus, constituimus et deputamus, statuentes, ut, sede episcopali Caesenatensi vacante, vicarius capitularis praefatae ecclesiae Caesenatensis pro tempore legitime deputatus eiusdem episcopi vices in praemissis suppleat.

Clauulae.

§ 5. Ac decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigeri attentari.

Cum derogaturus.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, civitatis et universitatis praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore per-

mansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis etc.¹

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 20 aprilis 1725, pontif. anno 1.

LVI.

Confirmatur decretum quoddam consultae generalis clericorum regularium Ministrantium Infirmis, pro Hispaniae provinciâ².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Pecrez Moreno, Congregationis clericorum regularium Ministrantium Infirmis pro provinciâ Hispaniae consultor generalis, quod religiosi dictae provinciae fere ab initio eius foundationis usque ad haec tempora consueverunt, et quasi pro lege, incumbere fideliter doctrinae S. Thomae Aquinatis, et ob id provinciae huiusmodi studiosi multorum annorum spatio scholas publicas Ordinis fratrum Praedicatorum in universitate studii generalis complecten.³ frequentarunt; et quia in his novissimis temporibus aliqui ex dictis religiosi scholam Thomisticam, ad effectum amplectendi contrariam, deserere moliebantur, dictus Franciscus ab eius superiore generali unâ cum consultâ decre-

Expositio facti.

¹ Reliqua ut pag. 72 a (R. T.).

² Innocentii XII const. ed. MDCCXIII, die 13 maii, pontif. II, confirmatur erectio novae provinciae Hispaniae eorundem clericorum; cum reintegratione provinciae Bononiensis.

³ Sic edit. Main.; forsâ Complutensi (R. T.).

tum, per quod cum praecepto formali iniungitur omnibus praedictae provinciae religiosis ut eorum laudabilem morem addiscendi religiose eandem doctrinam S. Thomae retineant, formari obtinuit tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Reperitur in actis consultae generalis clericorum regularium Ministrantium Infirmis decretum sequens: « Cum¹ nobis exploratum sit, aliquem ex nostris in Hispaniâ a² scholis ex³ doctrinâ Angelici praeceptoris discessum moliri: nos (quibus cordi est ea, quae ad studiorum incrementum et felicitatem pertinent, pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addisci et doceri, quam nostri tum collegiales tum lectores e solis divi Thomae fontibus hactenus ebiberunt), his aliisque gravissimis causis permoti, et ne quis sub quovis praetextu audeat, contra laudabilem priscorum consuetudinem ibi adhuc vigentem, aliò divertere, omnibus et singulis ex nostris philosophiae et theologiae studiis operam navantibus praesentibus et futuris districte mandamus, etiam sub formali praecepto sanctae obedientiae, cuius violationis absolutionem soli reverendissimo patri nostro generali pro tempore reservamus, ut imposterum ad praedictam dumtaxat doctrinam incumbant, et sive in nostris sive in cuiusque universitatis scholis illam unice doceant, addiscant et defendant. Mandantes insuper provinciali aliisque quibuscumque pro tempore Hispaniarum superioribus quacumque dignitate fulgentibus, ut executioni praesentis huius nostri decreti omnino studeant, neque illi quoque modo contraveniri permittant, sub poenâ suspensionis a suis respective officiis ipso facto incurrendae, aliisque nobis arbitrariis; illudque de more in omnibus illius provinciae domibus publicari, affigi et registrari curent. Datum Romae, in aedibus nostris S. Mariae Magdalenae, die III aprilis MDCCXXIII ». — Ita est: PHILIPPUS RUFFI secretarius generalis.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expo-

1 Vocem cum nos addimus (R. T.).

2 Praeposit. a delenda (R. T.).

3 Potius lege a pro ex (R. T.).

sitio subiungebat, dictus Franciscus praemissa, quo firmitus subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Franciscum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac ipsum decretum observari mandamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon; quatenus opus sit, Congregationis et provinciae praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus

Cum derogatoriis.

pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 21 aprilis 1725, pontif. anno I.

LVII.

Statuitur, ut in Italiâ, eique adiacentibus insulis, parochis defunctorum, qui in ecclesiis regularium sepulturam elegerint, quarta funeralis persolvi debeat¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, aequi bonique supremus assertor, auctoritatem a Christo per beatum Petrum apostolorum² culmen sibi traditam intelligens ut ex agro dominico pro temporum necessitate noxia evellat et destruat, utiliaque plantet ac aedificet, ea interdum, quae a praedecessoribus suis ob rationabiles et iustas causas olim sancita fuerunt, ubi in grave aliorum praeiudicium et detrimentum redundare cognoscit, atque dissidiis et contentionibus fomentum praebere animadvertit, maxime inter Dei et Ecclesiae ministros quorum est evangelizare pacem et quibus a Domino non aliud frequentius neque enixius commendatur quam ut pacem ac unitatem diligant, moderari et immutare, aliasque pastoralis officii sui partes desuper interponere solet, prout, rerum, locorum,

¹ Hac de re vide Innocentii XIII const. ed. MDCCXXII, die 26 augusti, pontif. II.

² Edit. Main. legit apostolum (R. T.).

temporumque circumstantiis mature pensatis, discordiarum extinctioni, ecclesiasticorum ministrorum quieti, fidelium animarum saluti, divinoque cultui conspicit salubriter expedire.

§ 1. Sane quamplures Romani Pontifices praedecessores nostri, multiplicia ac plane insignia considerantes merita Ordinum regularium, qui militantem in terris Ecclesiam fortissimis omni tempore auxerunt praesidiis, viris nempe vitae sanctitate, doctrinae laude, ac orthodoxae religionis zelo praestantibus, eidemque in caelis triumphanti eximii fulgoris lumina addiderunt, ipsos Ordines eorumque professores plurimis satis amplis indultis et privilegiis benigne decorarunt, ac inter alia iis illud concesserunt, ut canonicam portionem seu quartam funeralium emolumentorum partem, pro personis quae in eorum ecclesiis sepulturam sibi eligerent, parochis persolvere minime tenerentur; ac, ad maiorem eiusmodi privilegii firmitatem, sanctioni etiam a felicis recordationis Clemente V praedecessore nostro editae in concilio Viennensi, et relatae in Clementinâ *Dudum de sepultur.*, necnon Concilii Tridentini decreto relato in cap. XIII, sess. XXV *De Reform.*, praedictam quartam funeralium parochis aperte reservantibus, non semel amplissime derogarunt; unde non acerbae modo parochorum querelae, sed innumerae etiam contentiones atque lites inter eos et regulares super solutione eiusdem quartae diversis temporibus excitatae fuerunt, quae coram Ordinariis locorum, et deinde in variis quoque almae Urbis nostrae tribunalibus, praesertim vero in auditorio palatii nostri apostolici et in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium praefati Concilii Tridentini interpretum, magno partium studio nec

Aliàs regularibus concessum ne huiusmodi quartam funeralium partem parochis persolvere tenerentur regulares.

minori sumptuum incommodo discussae, sicut accepimus, aliquando ad favorem parochorum, aliquando autem ad favorem regularium, pro diversis causarum circumstantiis atque vario iudicantium sensu, decisa ac definitae fuerunt. Haec porro iudicatorum sententiarumque diversitas, cum nullam certam ac determinatam constituerit regulam in evenientibus casibus observandam, magnum plane fomentum et ansam relinquit, imo et latam sternit viam ulterioribus inter praedictos regulares et parochos litibus et controversiis, ex quibus ipsi, qui in domo Dei ambulare debent cum consensu, novis de cetero perturbari dissidiis novisque praegravari dispendiis possunt, cum divini cultus detrimento et scandalo plurimorum.

Causae prae-
sentis constitu-
tionis.

§ 2. Quocirca nos, maxime expedire censes ut eiusmodi controversiae et lites ab Ecclesiâ Dei penitus arceantur, ac insuper, licet universos Ordines regulares, in quibus, nempe in Ordine fratrum Praedicatorum, nos ipsi plurimum¹ annorum spatio versati sumus, speciali paternae charitatis affectu prosequamur, eosque, uti de Ecclesiâ, Catholicâ Fide et Sede Apostolicâ optime meritos, praecipuo semper in honore ac pretio habuerimus et habeamus, nihilominus, considerantes exemptionem a solutione quartae funeralis praefatis Ordinibus a dictâ Apostolicâ Sede concessam modo vergere in maximum parochorum praeiudicium, tum propter multiplicationem conventuum et monasteriorum regularium, tum etiam propter auctam devotionem et consuetudinem fidelium sepulturam eligendi in ecclesiis praedictorum regularium, ac proinde non modo consentaneum, sed etiam necessarium arbitantes ut eorundem parochorum, quibus ceteroquin sacri

¹ Legendum *plurimum* vel *plurimorum* (R.T.).

canones et prisca Ecclesiae disciplina aperte suffragantur, indemnitati opportune consulatur, et antedicta apostolica privilegia ad aequitatis limites reducantur:

§ 3. Hinc igitur est quod nos, omnia et singula memorata privilegia exemptiva a solutione quartae funeralis, quibusvis Ordinibus, congregationibus ac institutis regularibus ab Apostolicâ Sede, ut praefertur, quodcumque et quomodocumque concessa, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, ac de eorum tenore et substantiâ satis superque instructi, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, et aliquot etiam Romanae Curiae praelatorum a nobis ad id specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam episcopis et aliis ecclesiarum praelatis in praesenti sacro concilio congregatis, ac insuper motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, praemissa omnia privilegia quoad quartam funeralem tantum pro locis infra exprimendis moderamus, reformamus, ad viam¹ iuris reducimus, et, quatenus opus sit, etiam revocamus et abrogamus, neque cuiquam deinceps suffragari posse vel debere decernimus.

Privilegium
praedictorum
regularium ex-
emptionis nem-
pe a solutione
quartae funera-
lis abrogatur.

§ 4. Praeterea motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus sancimus, statuimus et mandamus, ut in Italiâ etque adiacentibus insulis, a die publicationis praesentis constitutionis in futurum, parochis defunctorum, qui in ecclesiis quorumcumque regularium praedictorum tumulabuntur, persolvatur et cum effectu tradatur quarta pars omnium intorticiorum et candelarum, quibus defuncti cadaver in itinere ad ecclesiam tumulantem associabitur, necnon omnium

Statuitur, ut
supra, parochorum
favore, cum
quibusdam ex-
plicationibus.

¹ Edit. Main. legit *vitam* pro *viam* (R. T.).

intorticiorum et candelarum quae in eadem ecclesiâ circa cadaver vel etiam in altaribus in die funeris accendentur. A praedictâ tamen quartâ funerali exceptae intelligantur et sint candelae, quas sacerdotes, etiam regulares, vel piarum sodalitatum confratres, funus associantes, manualiter per viam accensas deferent. Quod si funus non fieret in die tumulationis, sed ad diversam diem vel ad aliud longius tempus differetur, paracho nihilominus assignetur quarta pars omnium intorticiorum et candelarum, quae ipsâmet peracti funeris die in ecclesiâ, ubi defunctus humatus fuit, circa coenotaphium seu tumulum honorarium atque etiam in altaribus eiusdem ecclesiae accensa fuerint. Haec porro omnia locum habeant et exacte in posterum observentur, quotiescumque defunctus extra suam parochialem ecclesiam tumuletur vel exponatur, sive quia in ecclesiâ tumultante vel exponente beneficium obtinuerit, sive quia ibidem sepulchrum habuerit gentilitium, sive tandem quia in eâ sepulchrum elegerit. Ceterum sub praedictâ quartâ funerali comprehendi non intendimus, imo expresse ab eâ excipimus, legata missarum et anniversariorum, hisque similia pia relictâ ad favorem ecclesiae tumultantis vel exponentis a defuncto disposita; circa quae, ac omnia et singula alia, de quibus in praesenti constitutione mentio facta non fuerit, privilegia, praedictis regularibus Ordinibus ab Apostolicâ Sede concessa, salva prorsus, illaesa ac inviolata perpetuo permanere, et ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse ac irrefragabiliter observari debere, volumus, decernimus et mandamus. Ubi vero consuetudines legitimae probatae, conventiones, concordiae vel statuta vigerent, quae praefatis parochis magis

faverent, illisque pinguiorem praedictâ quartâ emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in iis in quibus vigent locis inconcusse ab omnibus observari, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, sancimus, praecipimus et iubemus.

§ 5. Decernentes pariter, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedictorum Ordinum regularium superiores, vel quicumque alii in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, seu causae, propter quas praesentes emanarint, adductae, verificatae seu aliâs iustificatae non fuerint, vel etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut alio quovis praetextu, et ex quocumque capite, colore et causâ, etiam necessario exprimendâ, de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto vel in parte rescindi, retractari, invalidari, in ius vel controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, aut quodcumque aliud iuris vel facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu eo impetrato quemquam uti seu se iuvare in iudicio vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri ac obtinere, et ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari debere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum dicti palatii apostolici auditores et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet

Clausulae.

quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus, necnon quorumvis Ordinum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores, nostros eisdem Ordinibus, ut praefertur, illorumque superioribus et professoribus quibuscumque, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, et aliis efficacioribus et insolitis clausulis et decretis irritantibus, etiam motu simili et consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemis-

sorum effectum, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde aretare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud, ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Mandatum publicatio praesentium litterarum.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, reformationis, moderationis, concessionis, assignationis, praeccepti, sanctionis, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, quarto kalendas maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 aprilis 1725, pontif. anno I.

LVIII.

Conceditur christifidelibus facultas applicandi indulgentias, anno iubilaei

durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum¹.

Benedictus Papa XIII,
universis christifidelibus salutem
et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Salvatoris et domini nostri Iesu Christi, qui de sinu Patris ad infima mundi descendens et formam servi accipiens in arâ Crucis pro humani generis redemptione pretiosissimum sanguinem suum effundere dignatus est, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quae fidelium defunctorum animae, hoc potissimum tempore, expiationis scilicet et veniae, remissionis et gratiae, eiusdem domini nostri Iesu Christi eiusque Sanctorum suffragia meritorum uberius consequi, et illis adiutae ex purgatorii poenis ad aeternam salutem per Dei misericordiam perducere valeant.

Alias ab eodem Pontifice indulgentiae omnes, anno iubilaei durante, suspensae fuere

§ 1. Cum itaque nos occasione praesentis anni iubilaei omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones quomodolibet concessas, dicto anno durante, sub certis modo et formâ tunc expressis, per nostras sub plumbo expeditas litteras suspenderimus, ac postmodum sub generali suspensione huiusmodi neque indulgentias altarium privilegiorum pro fidelibus defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possent cum facultate illas per modum suffragii animabus ipsorum defunctorum in purgatorio existentibus applicandi comprehensas esse, inter alia declaraverimus, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis die 11 mensis martii proxime praeteriti confectis lit-

teris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Nunc vero fidelium devotioni animarumque eorundem defunctorum refrigerio peramplius consulere cupientes, ac declarationem a nobis, sicut praemittitur, editam ampliantes et extendentes, omnibus et singulis christifidelibus, quod quascumque indulgentias et peccatorum remissiones, ut praefertur, suspensas (iniuncta tamen in illarum concessionibus pietatis opera peragendo, ac firmâ remanente pro vivis earum suspensione), ad effectum illas animabus fidelium defunctorum, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, per modum suffragii hoc anno iubilaei durante directe applicandi, etiamsi eas sic applicandi facultas in concessionibus praedictis concessa non fuerit, consequi libere et licite possint et valeant, in omnibus et per omnia, perinde ac si suspensio praefata a nobis non emanasset, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Concessio praedicta.

§ 3. Non obstantibus suspensione huiusmodi, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii aprilis MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 aprilis 1725, pontif. anno I.

LIX.

Statuitur ut per Italiam et insulas adiacentes provisi de beneficiis mediam

¹ Reliqua ut supra pag. 59 b (R. T.).

¹ Dicta suspensio facta fuit constit. edit. MDCCXXIV, die 6 iulii, pontif. I; et const. edit. MDCCXXV, die 2 martii, pontif. I, declaratur quasdam indulgentias in dictâ suspensione non comprehendi.

*annatam solvere teneantur fabricae
suarum respective ecclesiarum¹.*

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pius et misericors Dominus, qui, dum pro peccatis nostris irascitur, misericordiae recordatur, templa dominica construi et divinis precibus consecrari voluit et praecepit, in quibus cum hominibus habitat, ut plebs fidelis, per oblationes et pacificas hostias devotae orationis, iram iudicis mitiget, ipsius clementiam humiliter postulando. Ne igitur domos Dei, quas decet sanctitudo et quarum decorem summo opere diligendum sacra eloquia testantur, propter temporum iniuriam collabi, in peius ruere, minusque decenter retineri contingat, sacros canones modis omnibus providere non omiserunt.

§ 1. Verumtamen experientia ostendit, quod dolenter dicimus, hactenus constituta haud sufficienter praesidio fore ut sacrarum legum vota adimpleantur. Quamobrem, cum ad universalis Ecclesiae pastorem pertineat vigili curâ in re tam sanctâ, in qua nulla sollicitudo nimia videri potest, nova subministrare subsidia, praesertim ubi de reparandis, iisve debito modo conservandis ecclesiis cathedralibus agitur et collegiatis, in quibus fidelis populus frequentius ad orandum convenire solet, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et aliquot insuper dilectorum filiorum Romanae Curiae praelatorum, quos ad id specialiter deputavimus, consilio, ac etiam motu proprio, ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque

¹ Innocentii XI const. edit. MDCLXXXIII, die 27 septembris, pontif. VIII, indicuntur quaedam decimae super fructibus et beneficiis ecclesiasticis in Italiâ et insulis adiacentibus.

Bull. Rom. — Vol. XXII.

20

apostolicae potestatis plenitudine, decernimus, praecipimus et mandamus, per totam Italiam et insulas adiacentes, ut in posterum provisi de canonicatibus et beneficiis, tam residentialibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annum scutorum centum monetae romanae, quam non residentialibus et simplicibus sitis extra ecclesias collegiatis, teneantur solvere et respective deponere mediam annatam pro fabricâ ecclesiae cathedralis; provisi vero de canonicatibus et beneficiis tam residentialibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annum scutorum centum monetae praefatae, quam non residentialibus et simplicibus sitis in ecclesiis collegiatis, vel ad illas translatis, itidem teneantur solvere et respective deponere mediam annatam pro fabricâ ecclesiae collegiatae: sive beneficia praedicta liberae collationis, sive iurispatronatus mixti ac etiam laicalis fuerint, et ad quemcumque electio, collatio, institutio et provisio pertineat, sive nimirum ad metropolitanum vel Ordinarium, sive ad capitulum, sive ad alium quemcumque inferiorem; dummodo collationis, institutionis et provisionis Sanctae Sedis minime existant, aut etiam legitima non vigeret consuetudo solvendi, dimittendi fructus sex mensium, aut similem, non tamen minorem, ratam favore fabricae vel sacristiae; utroque enim in casu pro fabricâ praedictâ nihil solvendum aut¹ deponendum erit.

§ 2. Ut autem praemissa, quae ad consulendum debito metropolitanarum et cathedralium ac collegiatarum ecclesiarum decori disposita dignoscuntur, suum sortiantur effectum, praecipimus et mandamus, quod mediae annatae huiusmodi deponantur penes personam

¹ Edit. Main. legit *ut pro aut* (R. T.).

Statuit ut in
rubricâ.

Praecipitur ut
dictae mediae
annatae penes
aliquem depo-
nantur, a quo
investiri debe-
ant pro dote
eiusdem fabri-
cae.

Causae prae-
sentis constitu-
tionis.

idoneam ab episcopis cum scientiâ et consensu capitulorum deputandam, et successive ab eisdem, deficiente necessitate occurrendi reparationi ecclesiae, investiantur et collocentur in stabilibus et fundis seu capitalibus tutis, securis atque fructiferis, ac, ubi fieri poterit, in locis montium cameralibus non vacabilibus pro dote fabricae singularum ecclesiarum praedictarum, ac eiusmodi dotium annuus proventus non in alium usum quam reparationis, conservationis et manutentionis fabricae earundem ecclesiarum ab uniuscuiusque praesulibus, cum scientiâ pariter et consensu suorum capitulorum, in occurrentibus casibus erogetur, et quotiescumque dictas ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus et fructuum fructus dotium praedictarum in aliis stabilibus fundis et capitalibus tutis atque fructiferis, ac respective in aliis locis montium eodem prorsus modo investiantur et collocentur, ad hoc ut ipsaemet dotes maiora in dies, benediciente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis fabricae ipsarum ecclesiarum oneri satis esse possint.

Statuuntur nonnulla pro rectâ et fidelitatem earundem dotium administratione.

§ 3. Ceterum super praemissis omnibus, et praesertim super iis quae rectam et fidelem praesatarum dotium administrationem respicient, eorundem archiepiscoporum, episcoporum et praetorum inferiorum, atque etiam capitulorum conscientiam peculiariter et districte oneramus; ac insuper, quoties archiepiscopi, episcopi vel Ordinarii inferiores, ac respective capitula, in aliquo ex his defecerint, itaut vel ratione minus fidelis idoneique depositarii, aut ex causâ non facti vel minus tuti et exinde deperditi investmenti, aut demum propter erogata capitalia vel fructus in alios usus, aliquod praeiudicium emer-

serit patrimonio fabricae, ipsi archiepiscopi, episcopi vel Ordinarii inferiores, et respective capitula et singuli canonici qui defecerint, eorumque haeredes et successores, teneantur ad omnia damna et interesse favore praedictae fabricae; eorundemque bona omnia pro potiori cautelâ affecta sint et specialiter hypothecata favore eiusdem fabricae.

§ 4. Quoniam vero nostrae mentis non est per hanc nostram constitutionem, ut praemisimus, sacrorum canonum statuta et praesidia minuere, sed, quantum in Domino possumus, augere favore ecclesiarum, declaramus et expresse volumus firmissimum nihilominus manere onus reparandi, restaurandi et manutenendi ecclesias cathedrales episcopis a iure iniunctum, itaut in restaurandis, reparandis et conservandis ecclesiis cathedralibus, antequam tangerentur fructus seu capitalia favore fabricae vigore huius constitutionis conficienda, teneantur episcopi, et ad normam sacrorum canonum exquiratur de eorum obligatione.

§ 5. Praetereaque decernimus habere favore omnium ecclesiarum et collegiarum totius Italiae et insularum adiacentium, tametsi pro nonnullis ecclesiis editae fuerint aliquae provisiones, sicuti per felicis recordationis Innocentium Papam XIII praedecessorem nostrum pro tribus ecclesiis, nempe Auximanâ, Viterbiensi et Tuscanensi, et per nos hactenus pro quatuor, scilicet Nuscanâ, Vigilienâ, Castellanatensi, et Sypontinâ, mediante unione ratae pensionis super fructibus earundem ecclesiarum, actum fuisse constat¹, et in universum pro ecclesiis regni Neapolitani emanavit² constitutio sanctae memoriae Innocentii XII etiam praedecessoris nostri, incipiens

Declaratur per hanc constitutionem minime tolli episcopis onus reparandi ecclesias cathedrales.

Pariter decernitur hanc eandem editam esse pro ecclesiis Italiae et insularum adiacentium.

¹ Ed. Main. legit *constet* (R. T.).

² Aptius lege *emanaverit* (R. T.).

Inscrutabili, et supervenerit alia nostra ampliatiua incipiens *Sacrosancti apostolatus*.

Excipitur ab hac constitutione dioecesis Beneventana.

§ 6. Excipimus tamen ab hac constitutione beneficia nostrae archidioecesis Beneventanae; dudum enim eorum respectu per aliam nostram constitutionem incipientem *Romanus Pontifex*, confirmando, declarando et ampliando antiquam constitutionem felicitis recordationis Pii Papae II pariter praedecessoris nostri, simile iniunximus beneficiis in universâ archidioecesi existentibus.

Excipiuntur pariter quaedam aliae dioeceses.

§ 7. Volumus autem quod huic nostrae constitutioni seu solutioni mediae annatae praedictae minime subiecta existant beneficia illarum dioecesium et respective collegiatarum, in quibus reperitur opus seu peculiare patrimonium fabricae sufficienter instructum, aut onus seu obligatio reparandi, restaurandi et conservandi ecclesias residet penes communitates locorum, vel adsunt dictarum ecclesiarum patroni, qui, nisi reparare et manutenere velint easdem ecclesias, earum patronatum amittere debent; cum enim in his satis consultum sit reparationi et conservationi ecclesiarum, volumus¹ aliud superaddere beneficiatis impendium, quod urgeret² in sublevamen eorum qui de iure tenentur.

Clausulae.

§ 8. Decernentes, easdem praesentes ac praeinsertas litteras semper validas, firmas et efficaces existere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac

¹ Videtur legendum *nolumus* (R. T.).

² Forsan *vergeret* legendum pro *urget* (R. T.).

S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quavis praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis quibuscumque, sub quibusvis, tenoribus et formis, et cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus et consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis ac reservatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliâs in suo robores permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse deroga-

Derogatoriae peculiares.

mus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatum publicatio harum litterarum.

§ 10. Ad hoc autem ut praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illorum ignorantiam allegare valeat, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis, ac basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio et in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, innovationis, ampliationis, restitutionis, reintegrationis, decreti, declarationis, statuti, voluntatis, mandati, constitutionis, assignationis, praecepti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV kalendas maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 28 aprilis 1725, pontif. anno I.

LX.

Confirmatur quaedam Gregorii XV constitutio de non recipiendis fratribus

Congregationis Galliae Tertii Ordinis S. Francisci provinciae S. Ioannis, cum eius amplâ extensione¹.

Benedictus Papa XIII.
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus procurator generalis provinciae S. Ioannis Tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia nuncupatae Congregationis Galliae, quod dudum felicitis recordationis Gregorius Papa XV praedecessor noster, per quasdam suas in simili formâ Brevis expeditas litteras, ne quis praelatorum, aut superiorum, seu fratrum aliorum Ordinum Mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis professum sub quovis praetextu et colore, absque eiusdem Congregationis ministrorum provincialium licentiâ in scriptis, recipere auderet, sub poenâ excommunicationis, aliisque censuris et poenis ecclesiasticis arbitrio suo infligendis, interdixit et prohibuit; et nihilominus, cum anno MDCLVI, die XI decembris, tunc existens vicarius generalis totius Ordinis eiusdem sancti Francisci Spiritui à S. Antonio presbytero expresse professore dictae provinciae transitum ad Ordinem fratrum Minorum de Observantiâ provinciae Parisiensis permisisset, Congregatio tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita eundem transitum nullum et invalidum tamquam praedictis Gregorii praedecessoris litteris contrarium per suum decretum die III augusti MDCLVII emanatum declaravit; novissime vero fratres Minores de Observantiâ supradictae provin-

Aliàs a Gregorio XV statutum, ne superiores aliorum Ordinum recipient quemcumque professum dictae Congregationis.

¹ Hac de re legatur dicta constitutio Gregorii XV, quae hic citatur; Clementis XI constit. edit. MDCCVIII, die 9 augusti, pontif. VIII, agitur de electione vicegeneralis eorundem fratrum provinciae Lugdunensis.

ciae Parisiensis, sub praetextu cuiusdam decreti subreptitii ministri generalis Ordinis huiusmodi, Iosephum Seigneur, laicum seu conversum expresse professum memoratae provinciae S. Ioannis, receperunt; sed idem minister generalis, attendens et reflectens ad easdem Gregorii praedecessoris litteras, et ad cap. II num. 4 constitutionum, decretum supradictum revocavit, nullumque, irritum et invalidum die XVI maii anni proxime praeteriti per suas litteras ministro provinciali dictae provinciae S. Ioannis directas declaravit.

Causae praesentis confirmationis et extensionis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, his tamen non obstantibus, certi religionis quidem fratres dyscoli huius austeriae, quae semper in viridi observantia viget, iugum aegre ferentes, litteras ipsius Gregorii praedecessoris nulum nunc habere locum, ex eo quod a nobis confirmatae non fuerint, temerarie asseverare non dubitent, ita ut nonnulli eiusdem provinciae religiosi cum decretis subreptitiae aut obreptitiae ab hac Sancta Sede obtentis ad alias religiones tam Mendicantes quam non Mendicantes a parvo tempore transiverint, suoque pessimo exemplo maximum aliis dyscolis similis translationis litteras apostolicas obtinendi pruritus aviditatemque causaverint; ac proinde dictus procurator, haec omnia cum maximo suo dolore perpendens, supradictas Gregorii praedecessoris litteras apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri et ut infra indulgeri plurimum consideret:

Confirmatio ut in rubrica.

§ 3. Nos, specialem ipsi procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus

existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praefatas Gregorii praedecessoris litteras, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; illas etiam extendimus, prohibendo, ne fratres memoratae provinciae S. Ioannis in posterum ad quas-cumque alias religiones, sive Mendicantes sive non Mendicantes, absque licentia in scriptis pro tempore existentis ministri provincialis, vel inconsulto illius provinciae procuratore, transire possint.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae in praesentis Gregorii praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die II maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 2 maii 1725, pontif. anno I.

LXI.

*Statuuntur nonnulla circa clericos beneficiatos in habitu laicali incedentes*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Pronemium,
quo demonstra-
tur clericos de-
centem habitum
deferre debere.

Apostolicae Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praesidentes, eò potissimum apostolicae vigilantiae studia dirigenda esse arbitramur, ut, qui in sortem Domini vocati sunt ecclesiasticaeque militiae nomen dederunt, ubique irreprehensibiles inveniantur. Maxime siquidem ipsos decet vitam moresque suos omnes ita componere, ut habitu, gestu, incessu aliisque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac religione plenum praeseferant. Quocirca clericos quoscumque, praesertim vero beneficia ecclesiastica obtinentes, teneri vestes honestas et proprio congruentes ordini semper deferre, ut, per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, et, si secus fecerint, etiam poenà privationis beneficiorum plectendos esse, sacrae Tridentinae Synodi decretis pluribusque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum sanctionibus provide atque salubriter cautum sit².

Causae praerogantis constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut non sine maximo animi nostri moerore, imo etiam horrore, percepimus, quorumdam clericorum beneficia ecclesiastica obtinentium audacia et temeritas hodie eoque processerit, ut in dedecus ordinis clericalis, sacrorum canonum con-

¹ Constit. edit. MDCCXIV, die 23 septembris, pontif. 1, confirmata et innovata fuit const. Innocentii XIII super ecclesiasticâ disciplinâ in regnis Hispaniarum.

² Aptius lege est vel fuit (R. T.).

temptum, magnamque animarum suarum perniciem incedere in habitu laicali minime vereantur: nos, gravissimo huic abusu et christifidelium offensioni pro pastoralis officii debito, quantum nobis ex alto conceditur, opportune consulere cupientes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et aliquot insuper dilectorum filiorum Romanae Curiae praelatorum, quos ad id specialiter deputavimus, consilio, ac etiam motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione decernimus, statuimus et mandamus, quod Ordinarii locorum, ubi sita sunt beneficia eiusmodi, clericorum vestes laicales deferentium impudentiam canonicis remediis omnino coërceant, et hunc in finem non modo possint, sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes domi dimissâ copiâ, quatenus domicilium habeant in eorum respective dioecesibus, sin minus, per citationes ad valvas, iurisque ordine servato, sententiam declaratoriam privationis obtentorum beneficiorum in ipsos ferre et pronunciare, ita tamen ut eadem beneficia, iuxta constitutionem felicis recordationis Sixti V praedecessoris nostri incipientem *Cum sacrosanciam*, nostrae ac Romani Pontificis pro tempore existentis collationi, provisioni ac omnimodae dispositioni reserventur et reservata censeantur.

§ 2. Praeterea volumus, statuimus et declaramus praedictis clericis beneficiatis in habitu laicali incedentibus minime licere percipere nec facere suos fructus et proventus quoscumque suorum beneficiorum, cuiuscumque generis, speciei, qualitatis et valoris existant: quin etiam expresse decernimus ac sancimus eiusmodi beneficiatos, ex mero facto incessus

Statuitur ut
Ordinarii lo-
corum contra
praedictos pro-
cedant.

Decernitur
eosdem clericos
teneri sub poe-
nâ lethalis cul-
pae ad restitua-
tionem fru-
ctuum e bene-
ficiis percepto-
rum.

in habitu clericali¹; quamvis nulla praecesserit Ordinariorum sententia declaratoria, privationis beneficiorum, quae obtinent, imo, etiamsi nulla citatio, monitio, vel alius iudicialis actus in eos fuerit institutus, ipso iure amissionis et privationis fructuum praedictorum poenam incurrere, itaut illos ullo modo percipere nec perceptos retinere vel facere suos possint, sed ipsos absque ullâ prorsus diminutione ad commodum fabricae ecclesiarum, in quibus erecta sunt beneficia, illico sub poenâ lethalis culpae restituere teneantur; a qua quidem restitutionis obligatione a nemine praeterquam a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente (sublatâ ceteris omnibus, etiam Poenitentiariae Apostolicae officio et maiori poenitentiario, condonandi facultate) eos absolvi et liberari posse volumus, praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, quomodolibet in futurum inviolabiliter et inconcusse observari; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuntios, aliosve quoslibet quavis praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus

¹ Potius lege *laicali* (R. T.).

sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus immemorabilibus, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis quibuscumque, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas seu eorum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et

Fides transumptum.

affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poe-
nalis.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam¹ hanc nostrae voluntatis, sanctionis, praecepti, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, VI nonas maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 2 maii 1725, pontif. anno I.

LXII.

Conceditur Congregationi Benedictinae Augustanae communicatio privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, debitum exigit, ut, paternam

¹ Vocem *paginam* nos addimus (R. T.).

² Clementis XI const. edit. MDCCXIV, die 6 octobris, pontif. XIV, concessa fuerunt privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congregationi monachorum Bohemiae illiusque membris in Moravia et Silesia; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXVII, die 1 aprilis, pontif. IV, confirmantur constitutiones dictae Congregationis Augustanae.

christifidelium divinis obsequiis sub suavi monasticae vitae iugo mancipatorum curam gerentes, felicibus eorum in vinea Domini progressibus, quantum nobis ex alto conceditur, consulere iugiter studeamus¹.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Rupertus, abbas monasterii Ottobruani et visitator principalis Congregationis Benedictinae Augustanae sub regula S. Benedicti, etiam nomine dilectorum filiorum Amandi abbatis monasterii Heresheimensis praesidis et ceterorum abbatum dictae Congregationis, nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio octo monasteriis unitis constet, ipse vero Rupertus abbas ipsi Congregationi eiusque monachis easdem gratias, exemptiones, indulta, indulgentias, favores, privilegia, saltem ad res spirituales et salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis monachorum Ordinis praedicti gaudet, per nos concedi plurimum desideret:

§ 2. Nos, ipsius Ruperti abbatis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Rupertum abbatem aliosque abbates specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui relationem dilecti pariter filii moderni procuratoris

Concessio
praedicta cum
quibusdam or-
dinationibus.

¹ Edit. Main. legit *studemus* (R. T.).

generalis memoratae Congregationis Cassinensis super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, praedictae Congregationi Benedictinae Augustanae monachorum Ordinis S. Benedicti, illiusque monasteriis, monachis et personis, nunc et pro tempore existentibus, petitam communicationem privilegiorum, quoad gratias spirituales tantum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus; ita tamen ut huius concessionis praetextu ius aliquod in temporalibus ipsi Congregationi Benedictinae Augustanae collatum minime intelligatur, nec eius monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium praetendant ut in monasteriis Congregationis Cassinensis recipiantur et in eis habitare velint, sed iis tantum hospitalitatis officiis sint contenti, quae secundum eandem regulam S. Benedicti ceteris monachis dicti Ordinis, non tamen huius Congregationis Cassinensis, exhiberi solent; ac salvâ semper in praemissis auctoritate Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Non obstantibus nostrâ et Cellariae Apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die iv maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 maii 1725, pontif. anno I.

LXIII.

Confirmantur quaedam resolutiones capituli generalis Congregationis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus¹.

¹ Haec Congregatio, quae prius erat confraternitas, erecta fuit ab Innocentio XI, et eius

Bull. Rom. — Vol. XXII. 21

Benedictus Papa XIII, ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Bartholomaeus a Cruce, praefectus generalis, alique vocales nuperi capituli generalis Congregationis fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quod, licet in constitutionibus dictae Congregationis a felicis recordationis Innocentio Papa XI anno MDCLXXXVII confirmatis praescriberetur, ut officium praefecti generalis eiusdem Congregationis ad sexennium tantum duraret, nihilominus in illius capitulo generali anno MDCCIV celebrato stabilitum fuerat officium praedictum perpetuum seu ad vitam electi esse debere, ac diversa alia decreta praedictis constitutionibus plane contraria edita fuerant, adversus quae, plurium hospitalium seu domorum dictae Congregationis nomine, habito ad hanc Sanctam Sedem recursum, et negotii cognitione per recolendae memoriae Clementem Papam XI praedecessorem nostrum Congregationi tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationis episcoporum et regularium praepositae demandatâ, et ab eâ tribus eiusdem Congregationis cardinalibus ad id specialiter deputatis remissâ, re mature discussâ, die xii aprilis MDCCIX prodiit ab eiusmodi Congregatione particulari trium cardinalium decretum tenoris sequentis, nimirum:

Revocatis decretis asserti capituli generalis in eâ parte in qua sunt contraria constitutionibus apostolicâ auctoritate confirmatis, serventur omnino eadem constitutiones, et archiepiscopo Limano pro executione et convocatione capituli, cui praesideat per se sive per alium, cum omnibus facultatibus sacrae Congregationis, et, quatenus tunc temporis archiepiscopus obierit, exequatur et praesideat vicarius capitularis.

constitutiones novae confirmatae constit. edit. MDCLXXXVII, die 26 martii, pontif. XI.

In capitulo generali MDCCIV diversa decreta plane constitutionibus Congregationis contraria edita fuerant.

Deinde ab
eisdem fratri-
bus dictae Con-
gregationi parti-
culari variae
instantiae pro-
motae fuerunt,
quae ab eadem
reiectae sunt,
et mandatum ut
votum proximi
capituli genera-
lis exquireretur.

Quod quidem decretum ipse Clemens praedecessor per suas in simili formâ Brevis die xxv maii mdccx expeditas litteras approbavit.

§ 2. Subinde vero coram eâdem Congregatione particulari cardinalium variae instantiae pro parte procuratorum dictae Congregationis fratrum, qui tunc in almâ Urbe degebant, promotae fuerunt: nempe, quia constitutionibus praefatis expresse cavebatur neminem in eiusmodi Congregatione, qui in aliquo ex sacris ordinibus constitutus foret, admitti, nullumque fratrem ex admissis, vel deinceps admittendis, ad illos promoveri posse, quod tribueretur facultas sacerdotes admittendi, vel fratres ad eosdem sacros ordines promovendi, quodque superioribus ac ipsimet praefecto generali dictae Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inserviissent, seu donati, ut vulgo appellant, fuissent, in illâ admitterent: et insuper, cum in eisdem constitutionibus disponderetur, convocationem vocalium ad electionem futuri praefecti generalis ad vicarium generalem spectare, et contingere posset dictum vicarium generalem vel decedere, vel legitimo impedimento, quominus ad eiusmodi convocationem procedere valeret, detineri, petatum fuerat decerni quod tunc et eo casu pertineret ad assistentem antiquiorem capitulum generale convocare et illi praesidere: ac demum, eveniente obitu vice-praesectorum generalium provinciarum Limanae aut Mexicanae, seu praefecti cuiuscumque provinciae, praefectus noviter electus munus vice-praesecti generalis ad formam earundem constitutionum, etiamsi confirmationem suae electionis a memorato praefecto generali nondum obtinuisset, exercere posset. Verum praefata Congregatio particularis cardinalium huiusmodi instantias ac petitiones die xxxi ianuarii mdccx

admittere noluit, sed votum proximi capituli generalis desuper exquiri mandavit. Cumque interim, sub obtentu quod dilectus filius frater Rodericus a Cruce tunc assertus praefectus generalis dictae Congregationis fratrum non fuerat auditus in propositione habitâ die xii aprilis mdccx coram eâdem Congregatione particulari cardinalium, carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, retentis supradictis Clementis praedecessoris litteris, partes ad eundem Clementem praedecessorem, ut ab eo voluntatem suam super praemissis certius explorarent, remisisset, porrectoque ipsi Clementi praedecessori pro parte dilecti etiam filii fratris Michaëlis a Conceptione dicti fratris Roderici procuratoris supplici libello, et iterum commissâ rei cognitione eidem Congregationi particulari cardinalium, die v februarîi mdccxiv emanavit ab eâ decretum per alias ipsius Clementis praedecessoris in pari formâ Brevis die xxii decembris subsequentis confectas litteras itidem confirmatum, quo, persistendo in decisis quoad revocationem decretorum in capitulo generali anno mdcciv, ut praefertur, editorum, et convocationem dicti capituli generalis, mandavit per vota secreta in eodem proximo capitulo generali exquiri, num expedire dictae Congregationi fratrum officium praefecti generalis in posterum fore ad sexennium, seu potius novennium, exclusâ omnino illius perpetuitate.

§ 3. Quamobrem capitulo generali huiusmodi anno mdccxxi in civitate Limanâ celebrato, illique praesidente venerabili fratre archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti praefecti generalis, discussa in eo ac resoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet:

Resolutiones
praedicti ca-
pituli generalis
mdccxxi ad cu-
ius votum o-
mnia remissa
fuerant.

Resolutio prima circa tempus generalis officii Ordinis.

Fuit primo loco exquisitum votum, an expediret generalis Ordinis durare debere ad novennium vel ad sexennium; et resolutum fuit unanimiter quod deberet esse novennale, et quod omnia pariter officia illorum, qui in capitulo generali eliguntur, prout sunt assistentes generales et assistentes particulares utriusque regni, debebunt etiam esse ad novennium, servatis tamen quoad electionem superiorum localium constitutionibus Ordinis praecipientibus quod istae fiant de triennio in triennium.

Resolutio secunda circa nos praefectos, quoad religiosos ad sacerdotium promovendos.

Postmodum fuit processum adquisitionem votorum eiusdem capituli generalis super aliis punctis ad illum remissis a Congregatione particulari die xxxi ianuarii MDCCLX, et fuit secundo loco exquisitum an expediret habere in religione religiosos, qui promoverentur ad sacerdotium; ac communibus suffragiis resolutum fuit expedire sub sequentibus tamen conditionibus: prima, quod nemo possit promoveri ad sacerdotium nisi post elapsum decennium a die ingressus in religionem; secunda, quod ad effectum se promovendi ad sacerdotium nullâ directe vel indirecte uti possit mediatione alterius personae pro obtinendâ licentiâ a patre generali et assistentibus generalibus, sed proponi debeat a patre vice-praefecto generali et assistentibus, qui debeant patri generali eiusque definitorio illas personas significare, quas huiusmodi dignitatem promoveri posse crediderint; tertia, quod si aliter quispiam ad sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a divinis, a qua nonnisi per summum Pontificem absolvi possit, et habilitatio peti nequeat, nisi praecedente beneplacito definitoris generalis; quarta, quod teneantur quotidie celebrare et applicare sacrificium iuxta intentionem praefecti localis et iuxta obligationes communitatis illius domus, et quod, si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius praefecti localis ubi missae celebrantur, vel cuius subditus fuerit ille qui extra conventum celebraverit, sub poenis contra proprietarios inflictis; quinta, quod in quolibet conventu non adsint, nisi

duo sacerdotes, et in domibus, quae sunt matrices, tres ad effectum supplendi in casum obitus in aliis conventibus; sexta, et casu quo, de licentiâ etiam patris generalis et assistentium, maior numerus promoveretur, sic promoti non possint celebrare nisi superveniente vacatione alicuius loci per obitum alterius sacerdotis; septima, quod sacerdotes, ut supra promoti, debeant in omnibus sequi vitam regularem ac deferre coronam clericalem ad instar sacerdotum Ordinis S. Ioannis Dei, quodque nunquam nec per breve temporis spatium possint esse praefecti generales, nec ullam praelaturam habere supremam seu ordinariam, nec ex dispensatione patris generalis, nec definitorii generalis, nec cuiuscumque alterius superioris, sed quod solummodo possint esse discreti conventuum, magistri novitiorum, et assistentes provinciae; octava denique, quod si aliquis sacerdos saecularis aegrotus in hospitalibus degens peteret pro suâ devotione admitti ad habitum religionis antequam obiret, possint pater generalis et definitorium concedere licentiam alicui de praefectis localibus pro huiusmodi admissione, accedente tamen consensu illius communitatis, non obstante quod in eodem conventu adsint alii duo sacerdotes ut supra.

Tertio loco exquisitum fuit votum eiusdem capituli generalis, an pater praefectus generalis vel quicumque alius superior possint in religione recipere illos, qui inservierunt eidem religioni, seu fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*: et resolutum extitit per communia suffragia non posse.

Resolutio tertia circa donatos.

Quarto loco propositum fuit, an in casu obitus praefecti generalis, quando ad eum pertineret convocare capitulum, seu concurrente quocumque alio legitimo impedimento, in aliquo ex istis casibus convocatio capituli pertinere debeat ad assistentem antiquiorem: et pariter resolutum fuit quod in casu obitus patris generalis seu vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis eos legitime impediens, seu quacumque aliâ legitimâ causâ concurrente, ius convocandi capitulum generale et in eo praesi-

Resolutio quarta: Cui convocatio capituli pertineat.

dendi pertineat ad patrem assistentem generalem antiquiorem, seu, eo impedito, ad alios assistentes, iuxta eorum antianitatem, vel ad alios locales qui sequuntur, attentâ semper eorum antianitate.

Resolutio
quinta de prae-
fectis qui non-
dum confirma-
tionem obtine-
rint.

Quinto atque ultimo loco propositum fuit, an in casum obitus vice-praefectorum generalium Limae aut Mexici, seu praefecti¹ cuiuscumque alterius provinciae, praefectus noviter electus, etiamsi confirmationem suae electionis a patre praefecto generali adhuc non obtinuerit, possit exercere munus vice-generalis; et similiter per secreta suffragia resolutum fuit quod in casum mortis naturalis uniuscuiusque ex vice-praefectis generalibus, praefectus noviter electus, unâ cum assistentibus generalibus illius regni, gerere ea omnia possit, quae a constitutionibus vice-praefectis generalibus conceduntur, donec adveniat eius confirmatio, quae, si iustis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta valida sint et plenarium suum effectum consequi debeant.

Confirmatio
relatarum reso-
lutionum.

§ 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatae resolutiones pro salubriori eiusdem Congregationis fratrum directione ac regularis in eâ disciplinae progressu in dicto capitulo generali communi vocalium suffragio factae fuerint, ac exponentes praedicti easdem resolutiones, tametsi aliquae earum supradictis constitutionibus adversentur, apostolicae confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, eorundem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae

¹ Edit. Main. legit *praefectus* (R. T.).

existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii nostri Ludovici ipsius S. R. E. cardinalis Pici nuncupati, etc., praedictae Congregationis fratrum apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, iura distributa et votum dilecti filii Caroli Augustini dictae S. R. E. pariter cardinalis Fabroni nuncupati ponentis sibi desuper exhibitae viderunt, consilio, praeinsertas capituli generalis resolutiones, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, iuxta modum tamen infra dicendum, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Ita scilicet, ut, quoad secundam conditionem secundi capitis dictarum resolutionum, imponatur ista lex, nempe quod promovendus proponatur a vice-praefecto et assistentibus, si sit de regno ubi residet idem vice-praefectus; si vero sit de regno ubi residet praefectus generalis, proponatur a superiore et capitulo conventuali domus quae sit de sacerdote providenda: ex tertiâ conditione eiusdem secundi capitis demantur verba illa: « quod peti nequeat habilitatio, nisi praecedente beneplacito definitorii generalis »; ex quartâ conditione omittatur particula *quotidie*: sextae autem conditioni addatur « poenâ privationis vocis activae et passivae respectu superiorum post expletum eorum novennium », et ex illâ dematur suspensio respectu promotorum, dummodo sine eorum culpâ fuerint supra

Clarius declarantur praedictae resolutiones, eisque quaedam ordinationes adduntur.

numerum promoti: quo vero ad tertium caput earumdem resolutionum, firmâ remanente prohibitionem respectu cuiuscumque superioris, et additâ poenâ nullitatis professionis, si secus factum fuerit, detur facultas capitulo generali admittendi ad habitum *donatos*, quatenus expedire censuerit: ac demum, quoad quintum caput, addantur verba: « dummodo sacris canonibus ac constitutionibus dictae Congregationis fratrum non sint contraria »: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos; etiam causarum palatii apostolici auditores ac dictae Sedis nuncios iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Cum derogatoriis

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quoad ea quae praesentibus adversantur, dictae Congregationis fratrum, illiusque provinciarum, domorum seu hospitalium, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum in-

sertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IV maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 4 maii 1725, pontif. anno I.

LXIV.

*Declaratur qui fratres a Congregatione S. Sabinae dimitti possint, qui in provinciâ Lombardiae Ordinis Praedicatorum recipi debeant*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs, sicut accepimus, felicitis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster, per quasdam suas in simili formâ Brevis, die XIV iunii MDCCXV expeditas litteras, diversos in eisdem litteris expressos conventus provinciae Lombardiae Ordinis fratrum Praedicatorum, eorumque fratres et personas quascumque, cum omnibus et singulis illorum membris, iuribus et pertinentiis universis, ab omni et quacumque iurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, curâ et gubernio pro tempore existentis prioris provincialis eiusdem provinciae tam in temporalibus quam in spiritualibus perpetuo exemit; ipsosque conventus in novam Congregationem sub titulo S. Sabinae provinciae utriusque Lombardiae eiusdem Ordinis nuncupandam, quae pro

Praedictam Congregationem ab Innocentio XII erectam esse reletur.

¹ Haec Congregatio erecta fuit ab Innocentio XII const. edit. MDCCXV, die 14 iunii, pontif. IV, quae hic recensetur; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVI, die 5 iunii, pontif. III, subiiciuntur omnes conventus huius Congregationis provinciali utriusque Lombardiae.

tempore pariter existenti magistro generali sive eius loco in Romanâ Curia residenti vicario generali Ordinis huiusmodi immediate subiacere deberet, itaut in illam nulli alii ipsius Ordinis superiores, praeterquam dictae Congregationis vicarius ceterique illius praelati iuxta morem deputari soliti potestatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; in quibus conventibus ad praedictam Congregationem sic erectam et institutam spectantibus fratres omnes ad regulae, quam professi fuerant, praescriptum exacte vitam instituere et componere, atque illa, quae communem vitam, victum et vestitum concernebant, iuxta Concilii Tridentini et recolendae memoriae Clementis Papae VIII praedecessoris itidem nostri decretorum tenorem, fideliter et inviolabiliter observare deberent; voluitque idem Innocentius praedecessor, ut ipsi Congregationi de idoneo vicario generali ex fratribus alicuius ex conventibus ipsius Congregationis a magistro generali praefato de biennio in biennium provideretur, qui eandem prorsus iurisdictionem et auctoritatem haberet in conventus et fratres praedictae Congregationis, quam, iuxta apostolicas et dicti Ordinis constitutiones, priores provinciales habent in suis provinciis; posset quoque idem vicarius quoscumque fratres Ordinis praefati undecumque venientes suscipere, et eis de conventibus Congregationis praedictae per deputationem vel assignationem providere, quod tamen criminosis iuxta dicti Clementis praedecessoris decreta nullatenus prodesse valeret, non autem intelligerentur iidem fratres Congregationi huiusmodi incorporati, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos conventus vel provincias redire voluissent, licentia eis abundi libere concederetur.

§ 2. Praeterea nulli ex fratribus dictae Congregationis, sive intra eam habitum suscepisset, sive aliunde, si per quadriennium, ut praefertur, incorporatus fuisset, permetteretur transire ad conventus extra suam Congregationem, nisi de licentiâ vicarii, unâ cum consilio sex graviorum patrum eiusdem Congregationis; quae tamen licentia non facile daretur, sed omnimoda diligentia et charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in suscepto vitae instituto confirmarentur; quod si adhuc in discedendi voluntate mansissent, tandem dimitterentur, ne aliis impedimento forent: et aliâs, prout in ipsius Innocentii praedecessoris litteris praedictis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 3. Subinde vero, sicut nobis etiam innotuit, delatis pro parte vicarii generalis Congregationis praefatae ad Congregationem tunc existentium S. R. E. cardinalium et eiusdem Romanae Curiae praelatorum super disciplinâ regulari specialiter auctoritate apostolicâ deputam querelis, quod prior provincialis dictae provinciae Lombardiae fratres e dictâ Congregatione ad¹ se dimissos recipere renueret, die xii martii mdccix emanavit ab ipsâ Congregatione cardinalium et praelatorum decretum, ut liceret vicario generali praefato dimittere fratres e dictâ Congregatione, praeviâ tamen notificatione dimissionis faciendâ dicto priori provinciali, qui dimissos in alio conventu statim collocare, et locum destinationis factae eidem vicario notificare teneretur; quamobrem praefatus prior provincialis omnes fratres e dictâ Congregatione dimissos, nedum

Ab eoque inter alia cautum, ut fratres dictae Congregationis, discedere ab eâ volentes, difficulter quidem, dimitterentur.

Narraulur querelae exortae inter vicarium Congregationis praedictae et priorem eiusdem provinciae Lombardiae super dictis fratribus dimissis.

1 Posset forsan quis legere *ab pro ad* (R. T.).

qui in conventibus ipsius provinciae Lombardiae antea professi ad Congregationem supradictam translati et illi incorporati fuerant, sed etiam qui in eadem Congregatione habitum susceperant, et ulterius aliquos, qui, durante incorporatione huiusmodi, vel habituales corporis ac etiam mentis passi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit, non sine ingenti dictae provinciae dispendio, gravique illius fratrum perturbatione: de quibus incommodis nos, utpote qui olim in minoribus constituti inelyto S. Dominici instituto in eadem provinciâ Lombardiae nomen dedimus, apprimè instructi fuimus.

§ 4. Cum autem in memoratis Innocentii praedecessoris litteris vicario generali dictae Congregationis fratres quidem, qui in Congregatione praefatâ habitum suscepissent sive illi incorporati fuissent, aliquando, tametsi non facile, dimittendi tribuatur facultas; verum quò isti, qui habitum in eadem Congregatione susceperunt, abire debeant, minime disponatur, prout quoque in enarrato decreto Congregationis cardinalium et praelatorum super disciplinâ regulari decernatur licere eidem vicario generali fratres e dictâ Congregatione dimittere, sed nulla fiat distinctio inter fratres, qui e provinciâ praedictâ eiusque conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum huiusmodi susceperint, et nihilominus priori provinciali praefato dimissos indiscriminatim recipiendi onus imponatur:

§ 5. Nos, attendentes, quòd, quemadmodum aequum et iustitiae consonum est ut fratres ex conventibus dictae provinciae Lombardiae ad Congregationem praefatam accedentes, si ab eâ di-

mittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime consentaneum sit; provinciam praedictam ad eos fratres, qui in eadem Congregatione habitum susceperunt et dimissi fuerunt, recipiendos et alendos adstringi, ac propterea quaecumque dubitandi occasionem hac in re submovere, ac dictae provinciae Lombardiae, quam in paternae charitatis visceribus gerimus, levamini et indemnitati consulere, illiusque necnon praefatae Congregationis S. Sabinae religiosae tranquillitati opportune prospicere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, harum seriè statuimus et ordinamus, quod, si deinceps per vicarium generalem Congregationis S. Sabinae dimittatur aliquis frater, qui e provinciâ Lombardiae eiusve conventibus in eadem Congregatione venerit ac susceptus in illâ fuerit, tunc prior provincialis ipsius provinciae Lombardiae illum recipere, et in primaevo suae adfiliationis aliove dictae provinciae conventu collocare, necnon de tali collocatione vicarium generalem praefatum certiorare teneatur (nisi tamen agatur de dimissione fratris in praedictâ Congregatione recepti, qui ob crimina durante suâ permanentiâ in eiusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali gravique mentis aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contractâ correptus reperiatur, quo casu istiusmodi fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per eius absolutionem ex capite innocentiae vel poenae illi iniunctae implementum, aut sanitatem receptam, respective dimitti non posse decernimus); quo vero ad fratres, qui habitum in dictâ Congregatione susceperint, vicarius generalis eis ab ipsâ Congregatione ab-

Causae praesentis declarationis.

Declaratio praedicta motu proprio edita.

eundi licentiam concedere, illosve dimittere nequeat, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo conventu cuiusvis provinciae praefati Ordinis Praedicatorum legitime docuerit; ac hoc modo et cum eiusmodi discrimine de cetero in praemissis procedendum esse, nec non tam Innocentii praedecessoris litteras, quam decretum praefatae Congregationis cardinalium et praelatorum super disciplinâ regulari intelligenda fore, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, declaramus ac praecipimus et mandamus.

Clausulae peculiare.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta, etiam ex eo quod vicarius generalis praefatae Congregationis S. Sabinae, alique quicumque in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificateae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque quantumvis legitimâ, iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos iuris vel constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus con-

cesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et alios quoslibet quacumque praeceminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus eiusdem Innocentii praedecessoris litteris ac decreto Congregationis cardinalium et praelatorum super disciplinâ regulari supradictis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, Congregationis S. Sabinae, et provinciae ac conventuum huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordini, Congregationi S. Sabinae, et provinciae ac conventibus, illorumque respective magistro et vicario generali et provincialibus, aliisque superioribus, fratribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et in-

Derogatoriae.

solitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliâs¹ quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, confirmatis et approbatis, ac pluries et quantiscumque vicibus innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter et expresse plenissime et amplissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v maii MDCCXXV, pontificatus nostri, anno 1.

Dat. die 5 maii 1725, pontif. anno 1.

LXV.

Praecipitur abbatibus regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent².

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Commissi nobis caelitus apostolici ministerii sollicitudo nos admonet, ut o-

¹ Edit. Main. legit *aliis* (R. T.).

² Huius Pontif. const. edit. MDCCXXVI, die 7

Bull. Rom. — Vol. XXII,

mnium quidem christifidelium paternam geramus curam, sed eorum praesertim, qui, contemptis illecebris saeculi, sub suavi religionis iugo divinis sese obsequiis manciparunt, prospero statui salubrique directioni, quantum nobis ab alto conceditur, prospicere studeamus, et, si quid in regulari disciplinâ inordinatum et absonum vel a sacrarum legum sensu alienum inter eos irrepsisse constiterit, pontificiae providentiae et auctoritatis ope submovere ac e medio tollere satagamus, quatenus ipsi vota sua Domino reddere in sanctitate et iustitiâ, ac in eâ, quam elegerunt, tutioris vitae ratione, amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, ^{Causae praesentis consultationis.} abbates regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel sexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur, sed ratione administrationis, quia ab unius monasterii regimine, expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab episcopis, in quorum dioecesis sita sunt monasteria, benedictionem obtinere, imo et petere negligent: hinc est quod nos, gravi eiusmodi abusu pro pastoralis officii debito opportune consulere ac providere cupientes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et aliquot insuper Romanae Curiae praelatorum super hoc a nobis specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam episcopis et aliis ecclesiarum praelatis in praesenti sacro concilio congregatis, necnon motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione iniungimus, praecipimus et districte man-

martii, pontif. II, decernuntur episcoporum regularium habitus et tonsura, determinaturque, ut, abdicato episcopatu, ad claustra revertantur.

damus omnibus et singulis abbatibus regularibus, licet perpetuis solummodo ratione administrationis, ut praefertur, qui monasteriis cuiuscumque Ordinis, congregationis ac instituti de cetero praeficientur, ut, infra annum a die eorum electionis computandum, solemnem benedictionem ab episcopis, in quorum dioecesis monasteria consistunt, iuxta ritum in pontificali romano praescriptum, omnino suscipiant, vel saltem eam ter ab ipsis humiliter postulent, servatâ formâ sancitâ in cap. *Statuimus de supplend. neglig. praelator.* Quod si secus fecerint, ab officio per annum sint ipso iure suspensi. Volumus tamen et expresse declaramus quod ipsimet abbates electi, durante praefato termino, ac interim, omnia munia abbatialia libere ac licite exercere possint et valeant, quodque abbas semel benedictus iterum benedictionem petere vel obtinere non teneatur, tametsi ad gubernium diversorum monasteriorum aliarum etiam diocesum translatus extiterit.

Decernitur quomodo se gerere debeant abbates, quibus concessa fuerit apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque antistite.

§ 2. Quoniam vero nonnulli ex praedictis abbatibus regularibus apostolicis, ut asseritur, muniti sunt privilegiis, quibus ampla ipsis tribuitur facultas suscipiendi benedictionem a quocumque, quem maluerint, catholico antistite gratiam et communionem Sanctae Sedis Apostolicae habente: nos, iustis et rationabilibus adducti rationibus, motu, scientiâ ac potestatis plenitudine paribus, statuimus atque decernimus, ut eiusmodi abbates in posterum, non a quocumque antistite, sed a dioecesano tantum episcopo, vel a metropolitano, infra praedictum terminum, benedictionem omnino suscipere teneantur; et quatenus ille, quem abbas elegerit, tertio humiliter requisitus ipsi petitam benedictionem impertiri detrectet aut

negligat, tunc, et eo dumtaxat casu, eandem benedictionem a quocumque catholico antistite abbas libere suscipere possit et valeat; ac ita perpetuis futuris temporibus ubique servari volumus et mandamus.

§ 3. Ceterum eiusmodi indulta exemptiva ab obligatione suscipiendi benedictionem a proprio episcopo illis dumtaxat abbatibus, quibus ab Apostolicâ Sede directe concessa fuerunt, iuxta modum supra expressum suffragentur: reliquis autem abbatibus, qui ea ex generali tantum privilegiorum aliis Ordinibus, congregationibus vel institutis concessorum communicatione sibi competere praetendunt, minime suffragari posse nec debere, decernimus et declaramus.

Et cui illa suffragare possit.

§ 4. Quo vero ad abbates, quibus a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris indultum fuit ut a suis superioribus regularibus, vel ab eorum praelatis delegatis, benedictionem sumere possint, vel etiam per speciale indultum apostolicum concessum fuit ut electi habeantur pro benedictis ab ipso Summo Pontifice, nihil omnino innovandum esse sancimus, et apostolica, quibus gaudent, privilegia ubique inconcusse observari praecipimus et mandamus.

Quoad alios alios indultis munitos.

§ 5. Universos demum episcopos, atque etiam archiepiscopos, a quibus benedictio tribuenda erit, eorumque officiales assistentes et ministros quoscumque in Domino hortamur ac admonemus, ut, occasione similium benedictionum, excutiant ac prorsus emundent manus suas ab omni munere: quin etiam praedictis praesulibus, sub poenâ interdicti ab usu pontificalium per annum, vetamus ac inhibemus, ne tam ante quam post easdem benedictiones, earumque intuitu, cuiuscumque generis aut speciei, etiam bellariorum et comestibilium, munera vel

Inhibetur episcopis, ne intuitu huiusmodi benedictionum munera quaecumque accipere audeant.

xenia a quoquam recipere audeant, illisque praeterea districte iniungimus, ut ab omni abstineant solemnî pompâ, quae sumptus quantumvis modicos, etiam prandii, secum ferat; cum eiusmodi sacrae functiones, ab internâ solidâque potius benedicientium ac benedicendorum religione et pietate, quam ab externâ et vanâ apparatus magnificentiâ, debeant commendari.

Clausula.

§ 6. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praedicti et alii quicumque in praemissis interesse habentes, vel habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, congregationis ac instituti existant, seu aliâ speciali notâ digni, illis non consenserint, et ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, adductae et sufficienter iustificatae non fuerint, sive ex aliâ quacumque quantumvis iustâ, legitimâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu vel capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis ac enormissimae laesionis, nullo unquam tempore impugnari, redargui, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci posse, sed semper firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, quomodolibet in futurum inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et dictâe Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentîâ, dignitate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate,

iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, ^{Cum derogatoriis.} quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiarum, monasteriorum, collegiorum, ordinum, congregationum et institutorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus, styliis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis quibuscumque, Ordinibus, congregationibus ac institutis praedictis, eorumque monasteriis et abbatibus, sub quibusvis tenoribus et formis, et cum quibuscumque etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliâ quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque tenoribus specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliâs

in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandator publicatio praesentium litterarum.

§ 8. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Infiguntur poenae in eandem contradictores.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrae voluntatis, sanctionis, praecepti, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, pridie nonas maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 6 maii 1725, pontif. anno I.

LXVI.

Conceditur capitulo metropolitanae ecclesiae Capuanae usus mitrae alio-

rumque insignium, instar capituli ecclesiae Beneventanae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis speculâ meritis licet imparibus per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, ad statum ecclesiarum omnium, quarum nobis a Domino commissa est sollicitudo, personarumque in eis Altissimo famulantium, propensis studiis animum iugiter intendimus, earumque decori et dignitati paternâ benignitate libenter prospicimus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii capitulum et canonici metropolitanae ecclesiae Capuanae nobis nuper exponi fecerunt, eadem metropolitana ecclesia, in qua tres dignitates, decanatus nempe, archidiaconatus et primiceriatus, ac triginta sex canonicatus existunt, antiquitatis laude, patrimonii amplitudine, cleri, populiue pietate et frequentia eximie floreat, templumque habeat magnificum ac apprime instructum, curâ et studio dilecti filii nostri Nicolai S. R. E. presbyteri cardinalis Caraccioli nuncupati dictae metropolitanae ecclesiae ex concessione et dispensatione apostolica praesulis, non sine gravi impensâ, novissime instauratum et innovatum, in quo multa corpora Sanctorum, ut pie creditur, asservantur, et in primis diversa in metropolitana ecclesiâ praefatâ concilia a

Causa praesentis concessionis.

¹ Clementis XI constit. edit. MDCCXVII, die 4 martii, pontif. XVII, ampliata fuerunt indulta capituli patriarchalis ecclesiae Ulyssiponensis; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 26 aprilis, pontif. III, fit facultas canonicis S. Petri de Urbe concedendi dimissorias subditis suarum abbatiarum etiam ad sacros ordines.

Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris olim celebrata fuisse, plurimosque vitae sanctitate ac virtute et meritis praeclaros, necnon amplissimâ cardinalatus dignitate insignes viros ex ipsius capituli gremio prodiisse iure gloriatur, necnon multiplicibus a Sede Apostolicâ privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus praedictis mitrarum decus desit, quarum usu metropolitana ecclesia nostra Beneventana, arcto fraternae charitatis vinculo cum dictâ metropolitana ecclesiâ Capuanâ dudum coniuncta, ac aliae regni Neapolis etiam cathedrales ecclesiae ex concessione apostolicâ gaudere dignoscuntur, et, si exponentes praefati hac quoque praerogativâ donarentur, non modica exinde eis ecclesiaeque praefatae splendoris ac dignitatis fieret accessio, divinusque in eâ cultus ac populi devotio maiora in dies susciperet incrementa: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio
praedicta.

§ 2. Nos igitur, qui dictam metropolitanam ecclesiam Capuanam peculiari semper prosecuti sumus et adhuc prosequimur devotionis affectu, ac vetere cum memorato Nicolao cardinali praesule etiam iungimur necessitudine, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹

¹ Edit. Main. habet *absolutos*. (R. T.).

fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dignitates ac canonicatus in dictâ metropolitanâ ecclesiâ Capuanâ obtinentibus praesentibus et futuris, ut deinceps perpētuis futuris temporibus tam in civitate quam in dioecesi Capuanâ, etiam absente eodem Nicolao cardinali praesule seu pro tempore existente archiepiscopo Capuano, in missis, vespers ac laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus seu supplicationibus, benedictionibus candelarum, cinerum, palmarum et fontis baptismalis, ac reliquis ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, mitrâ aliisque indumentis et paramentis, in omnibus et per omnia ad instar dilectorum filiorum capituli et canonicorum supradictae ecclesiae Beneventanae, uti libere et licite possint et valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, eisque in suis armis seu insigniis gentilitiis mitram apponi faciendi et addendi licentiam et facultatem etiam perpetuô tribuimus et impartimur.

§ 3. Ipsos vero super praemissis a quoquam quovis praetextu, causâ et occasione molestari, perturbari aut impediri nullatenus unquam posse, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordina-

Contrariorum
derogatio.

tionibus, necnon, quatenus opus sit, praefatae metropolitanae ecclesiae Capuanae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis; statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis quibusvis, in genere vel in specie, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et pluries innovatis, quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma¹, tenores² huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 8 maii 1725, pontif. anno I.

LXVII.

Praescribitur Ordinariis Italiae insularumque adiacentium ut seminariorum erectionem promoveant, deque congruis redditibus provideant, cum non

¹ Desunt verba *servanda foret* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *tenore* (R. T.).

nullis ordinationibus et erectione Congregationis super hac re¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Creditae nobis caelitus dispensationis officium salubriter exequi, adiuvante Domino, satagentes, ad ea mentem curasque nostras converlimus, per quae sedulae clericorum institutioni opportune prospicitur. Ubi enim illi a teneris annis, ceu plantae novellae, benigniori curâ educuntur, litterarumque scientiam¹ in seminariis accurate informantur; cum postea ad laboriosa ecclesiastica ministeria in viam dominicam transplantantur, ecclesiarum regimini populorumque salutis maxime fructuosos ac utiles esse diuturnâ plurimorum annorum experientiâ satis compertum habemus.

§ 1. Cum itaque seminarii ecclesiastici erectio, a sacrâ Tridentinâ Synodo, cap. XVIII, sess. XXIII *De reformatione*, episcopis omnibus tantopere commendata, et ad ecclesiasticam disciplinam conservandam adeo necessaria, in pluribus cathedralibus ecclesiis, quemadmodum non sine gravi animi nostri moerore accepimus, hucusque neglecta fuerit: nos, pro pastoralis vigilantiae nostrae debito pium hoc et sanctum opus strenue promovere cupientes, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine, universis et singulis locorum Ordinariis Italiae, insularumque adiacentium, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione districte iniungimus, praecipimus et mandamus, ut in cathedrali-

Prooemium.

Causae praesentis constitutionis.

¹ De erectione et statutis seminariorum missionum pro fratribus Minoribus de Observatione, vide Innocentii XI const. edit. MDCLXXXVI, die 28 iunii, pontif. X, et huius Pontificis const. edit. MDCCXXVII, die 3 aprilis, pontif. II.

¹ Aptius lege scientiâ (R. T.).

bus, in quibus seminarium hactenus erectum non fuit, illud quamprimum erigi ac omnino institui curent; ubi vero iam reperitur erectum, sed congruis redditibus ad alumnorum magistrorumque sustentationem necessariis instructum non est, de iis, ut infra, opportune provideant.

§ 2. Utroque igitur casu, nimirum tam pro erectione novi seminarii quam pro supplemento reddituum seminarii iam erecti, taxam cum consilio duorum de capitulo et totidem de clero conficiant a memorato Tridentino, cap. XVIII, sess. XXIII *De reformat.*, praescriptam, incipiendo ab integris fructibus mensae episcopalis, et absque ullo discrimine prosequendo iuxta normam ibidem expressam et provide constitutam; eidem vero taxae omnia et singula beneficia saecularia et regularia per quoscumque etiam venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales, necnon nostros et pro tempore existentis Romani Pontificis familiares et Camerae nostrae Apostolicae clericos, ministros ac officiales quoscumque praesentes et futuros obtenta, et in posterum obtinenda, ac omnia insuper beneficia saecularia prioratibus, commendis vel baiulivatibus¹ Ordinis fratrum sancti Ioannis Hierosolymitani quomodocumque unita, aut de cetero unienda, necnon fructus ac redditus confraternitatum laicorum ex certis fundis et capitalibus provenientes (non autem summas pecuniarias, quae a confratribus quolibet mense vel anno, vel per modum eleemosynae vel in vim statutorum contribuuntur) subiici, et ad illius solutionem perpetuo teneri, decernimus, statuimus et mandamus; declarantes et ab eâ exemptos esse debere regulares pro iis tantum beneficiis vel fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes diserte ac expresse et ex causâ vere ac

¹ Edit. Main. legit *baiulativus* (R. T.).

proprie onerosâ indulsit ut ab onere taxae pro seminario exempti sint.

§ 3. Porro eiusmodi taxa iuxta locorum qualitatem respondere debeat summae scutorum trium pro quolibet centenario proventuum beneficii, et, si necessitas urgeat, augeatur etiam usque ad summam quinque pro centenario, ita nunquam minor scutis tribus neque maior sit scutis quinque pro quolibet centenario² et anno; ac in illius confectioe regula a Tridentino Concilio in praedicto capitulo XVIII sancita accurate et adamussim observetur. Donec autem nova haec taxa confecta, et a Congregatione a nobis deputatâ, ut infra dicitur, approbata fuerit, alia taxa, quam seminarium antea exigere consueverat, omnino persolvatur. Ceterum novae taxae exactio semper committatur personae fide et facultatibus idoneae ab episcopo et cathedralis ecclesiae capitulo specialiter approbandae ac deputandae, ita quidem ut quoties exactor huiusmodi negligens aut minus idoneus repertus fuerit, illius culpam idem episcopus et capitulum praestare⁴ debeant, et pro non exactis atque deperditis respective de proprio teneantur, liceatque seminario tam contra exactorem quam contra deputantes, eorumque haeredes, quocumque tempore agere, nedum pro deperditis, sed etiam pro non exactis ad praecisam taxae faciendae normam et quantitatem.

§ 4. Praeterea episcopi et capitula portiones seu quotas sibi obtingentes iuxta praefatam taxam quolibet anno realiter et cum effectu deponere teneantur penes exactorem deputatum, qui eas solvat seu eroget in sumptus pro seminarii manutentione necessarios, et tam huius depositi quam successivae solutionis seu erogationis, simulque cuiusque alterius non factae, et qua de causâ,

¹ Forsan *portare*, aut aliter corrige (R. T.).

Designatur praedicta taxa; utque eius exactor constituatur praecipitur.

Penes quem omnes illam deponere teneantur.

Pro dictâ seminariorum erectione, eorumque sustentatione, taxa conficienda praescribitur, ad cuius solutionem beneficia omnia teneri decernitur.

documentum per eosdem episcopos et capitula ad antedictae Congregationis secretarium quotannis transmittatur.

Statuitur, ut, praeter taxam praedictam, si non sufficiat, possit etiam seminariis uniri beneficia quaecumque simplicia.

§ 5. Quod si in aliquâ dioecesi, computatis propriis seminarii redditibus, si qui sint, necnon beneficiorum antea cum effectu illi unitorum ac fructibus parvorum conventuum suppressorum praecedenter applicatis (quas quidem tum beneficiorum uniones tum applicationes fructuum parvorum conventuum firmas esse volumus), per huiusmodi etiam taxam erectioni et substantationi seminarii, ad necessitatem nimirum uniuscuiusque dioecesis et alumnorum, non autem ad promptum et voluntatem, sufficienter provideri nequiverit, tunc, et eo casu, ac in subsidium tantum, Ordinarii locorum eidem seminario unire et applicare possint ac debeant beneficia simplicia, cuiuscumque qualitatis et dignitatis fuerint, etiam iurispatronatus ecclesiastici, vel quomodocumque affecta et dispositioni Sedis Apostolicae reservata, sine tamen ullo divini cultus ac illa obtinentium praeiudicio. Haec porro unio fiat statim et ante eorundem beneficiorum vacationem; nempe uniantur beneficia primo loco vacatura usque ad certam annui redditus quantitatem in ipsâ unionem specificandam, quae, computatâ taxâ insufficienti, satis esse possit substantationi certi numeri alumnorum pro unoquoque seminario designatorum; ipsaque unio, statim ac beneficia praedicta quomodocumque vacaverint, debitum atque integrum sortiatur effectum, felicitis recordationis Clementis VIII ac Urbani pariter VIII necnon aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus vel decretis in contrarium facientibus non obstantibus.

Declarantur beneficia quaecumque

§ 6. Ceterum considerantes, monasteria, prioratus et beneficia consistoria-

lia, necnon aliqua alia indispensabiliter necessaria esse ac fore pro congruâ substantatione S. R. E. cardinalium et ministrorum Romano Pontifici et Sedi Apostolicae actualiter inservientium, volumus et declaramus, quod abbatiae, prioratus et monasteria consistorialia seu beneficia quovis modo apostolicâ auctoritate commendata et ad praesens obtenta et in futurum obtinenda per¹ antedictos S. R. E. cardinales, seu veros et proprios Papae familiares, nuncios apostolicos, et praelatos Congregationum, quibus iidem S. R. E. cardinales intersunt, secretarios dumtaxat, memoratis seminariis uniri et applicari nunquam possint, et uniones, quas forsitan fieri contigerit, nullae ac irritae prorsus sint: firmâ in reliquis remanente libertate et facultate uniendi (servatâ tamen formâ superius expressâ, et non aliter) cetera omnia beneficia, etiam, ut praefertur, affecta et reservata, vel aliâs ad provisionem ac dispositionem Sedis Apostolicae quomodolibet pertinentia.

§ 7. Cum autem, sicut accepimus, seminaria plerisque in locis ideo erecta minime reperiantur, vel quia episcopi taxam conficere detrectant, ne illam a semetipsis inchoare cogantur, vel quia beneficia simplicia, quorum dispositio ad eos libere spectat, occurrente illorum vacatione, suis familiaribus aliisve personis sibi gratis et benevisis conferre volunt: hinc est quod nos, omnem scrupulum et obicem impeditivum boni spiritualis ab huiusmodi seminariorum erectione provenientis e medio prorsus tollere ac remove-re intendentes, motu, scientiâ ac potestatis plenitudine paribus, Congregationem seminariorum nuncupandam, in qua venerabiles fratres nostri S. R. E. Congregationis¹ super ne-

dam ab hac unionem exempla.

Quae ut omnia perficiantur, Congregatio ex S. R. E. cardinalibus seminariorum nuncupanda, erigitur, cum amplis facultatibus.

¹ Praeposit. per nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *Congregationi* (R. T.).

gotiis et consultationibus episcoporum et regularium, necnon Congregationis¹ interpretum Concilii Tridentini praefati, utriusque Congregationis secretarii, datarius seu prodarius ac subdarius nunc et pro tempore existentes esse debeant, tenore praesentium perpetuo erigimus ac instituimus, eiusdemque Congregationis secretarium illum ipsum, qui Congregationis Concilii praedicti secretarius pro tempore fuerit, constituimus ac deputamus; praedictaeque Congregationi ac illius secretario omnium et singulorum seminariorum in locis, ubi adhuc erecta non sunt, erigendorum, et ubi erecta quidem sunt, sed sufficientes non habent redditus, iis pro modo indigentiae, ut praefertur, augendorum omnimodam curam commitimus ac demandamus, necnon eiusdem Congregationis deputatis praedictis semel singulis mensibus, et quoties opus fuerit, se congregandi, dictorum seminariorum erectionem promovendi, iam erectorum et proventus recognoscendi, eorum necessitatibus opportune consulendi, taxas approbandi, reformandi et augendi, numerum alumnorum in singulis seminariis taxandi et praefigendi, eumque pro modo reddituum² augendi et minuendi, statuta pro recto³ felicique eorumdem seminariorum regimine et administratione⁴ condendi, eaque mutandi, variandi, corrigendi, ac, toties quoties illis expedire videbitur, de novo faciendi, emergentes controversias summarie, solaque facti veritate inspecta, cognoscendi et definiendi, visitatores etiam (qui eiusmodi seminaria diligenter perlustrent, et an recte atque fideliter administrantur, ac in iis potissimum regulae a Tridentino Concilio

praescriptae sedulo adimpleantur, inspiciant et recognoscant), ubi et quando et quoties opus esse iudicaverint, facto tamen prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore existente, delegandi ac deputandi, aliaque in praemissis necessaria et opportuna, pro datâ ipsis a Domino prudentiâ, decernendi et gerendi et exequendi, plenariam atque omnimodam facultatem, potestatem et auctoritatem tribuimus, concedimus ac impartimur.

§ 8. Universis itaque episcopis, quorum in dioecesibus non adsunt, vel congruis redditibus instructa non sunt seminaria, per praesentes iniungimus et mandamus, ut quamprimum praefatam taxam sedulo conficiant, eamque ad antedictae Congregationis secretarium infra sex menses a die publicationis praesentis constitutionis computandos omnino transmittant unâ cum distinctâ et accuratâ relatione omnium beneficiorum suarum diocesum eorumque annui valoris, necnon locorum animarumque et ecclesiarum in illis existentium, cum suis qualitatibus, ad hoc ut eadem Congregatio, omnibus mature perpensis, statuere possit an praedicta taxa approbari necne debeat, simulque numerum in unoquoque seminario retinendorum, et summam pro singulorum sustentatione necessariam praescribere, et reliqua tandem omnia, quae pro rectâ eorumdem seminariorum administratione sedulaque alumnorum institutione utilia et opportuna iudicaverit, salubriter decernere valeat.

§ 9. Omnibus insuper episcopis praefatis, ne de cetero pro se vel suis vicariis, aut familiaribus quibuscumque, sub quovis colore et praetextu, habitatione, coquina, famulis, ministris aut officialibus seminarii, vel lectoribus, magistris, sacerdotibus, clericis, quo-

Iniungitur episcopis universis ut praedictam taxam conficiant, eamque ad praefatam Congregationem transmittant approbandam.

Inhibetur praedictis episcopis ut officialibus seminariorum.

¹ Edit. Main. legit *Congregationi* (R. T.).

² Ed. Main. legit *redituum* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *recta* (R. T.).

quomodo inservientibus eidem seminario, et alumnis, vel a seminario salariatis, ac quomodocumque retentis, uti audeant, districte, sub poenâ interdicti ab ingressu Ecclesiae, vetamus ac inhibemus: non tamen per hoc prohibere intendimus episcopo pontificalia exercenti, ne caeremoniarum magistro vel sacerdotibus a seminario retentis uti possit: imo ut eorum operâ ac assistentiâ in huiusmodi sacris functionibus uti valeat, plenam ipsi episcopo tribuimus facultatem.

Sancitur quibus disciplinis alumni seminariorum erudiri debeant.

§ 10. Postremo, saluberrimae praefati Concilii dispositioni inhaerentes, volumus, praecipimus et sancimus ut in omnibus seminariis, tam hactenus erectis, quam in posterum erigendis, alumni grammatices, cantus gregoriani, computi ecclesiastici aliarumque bonarum artium tantum disciplinâ erudiantur, et Sacrae Scripturae, catechismi, aliorumque ecclesiasticorum librorum, praesertim vero de sacramentis sacrisque ritibus et caeremoniis tractantium, lectioni diligenter incumbant, ut, cum ad vineam Domini excolendam vocati fuerint, dignos, peritos utilesque operarios sese probare valeant, fructumque ei reddant uberrimum temporibus suis.

Clausulae.

§ 11. Decernentes, praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, obtinere, necnon praemissa omnia et singula in illis contenta per eos, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, exacte et inviolabiliter observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et

interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae peculiares.

§ 12. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris et Cancellariae Apostolicae regulis quibuscumque, et praefatis Clementis VIII et Urbani pariter VIII praedecessorum nostrorum aliisque apostolicis, etiam in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, congregationum, societatum et institutorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, congregationibus, societatibus et institutis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, vel aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse dero-

gamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum litterarum,

§ 13. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu eorum exempla, ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem ubique fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Intelliguntur poenae in has litteras infringentes,

§ 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatis, sanctionis, adscriptionis, prohibitionis, institutionis, deputationis, praefectionis, commissionis, mandati, decreti et derogationis infringere; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, VII idus maii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 9 maii 1725, pontif. anno I.

LXVIII.

Erigitur conventus Carmeli maioris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam conventibus a provinciâ Terrae

*Laboris dismembratis, in novam provinciam Neapolitanam nuncupatam*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Inter gravissimas apostolicae servitutis curas, quae animum nostrum assidue pulsant, in eam praecipue sollicitis studiis incumbimus, ut prospero felicique christifidelium in sortem Domini assumptorum et divinis obsequiis sub suavi religionis iugo mancipatorum statui, regimini et progressui, quantum nobis ex alto conceditur, providere iugiter satagamus; ac proinde novas eiusmodi religiosorum virorum provincias interdum instituimus, sicut, rerum, locorum, personarum et temporum qualitatibus maturae considerationis trutinâ perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam et religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

§ 1. Innotuit siquidem nobis, quod, cum aliâs fratres provinciae Terrae Laboris in regno Neapolis Ordinis beatæ Mariae de Monte Carmelo, absolutum dominium, quod fratres conventus Carmeli maioris nuncupati civitatis Neapolitanae provinciae et Ordinis praedictorum in universam provinciam huiusmodi illiusque conventus et fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam, ut multiplicibus gravaminibus, quae sibi per fratres memorati conventus inferri praetendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent,

Narrantur disidia inter provinciam Terrae Laboris et conventum praedictum, quae fuerint causae huius dismembrationis.

¹ Clementis XII const. ed. MDCCXXXI, die 27 Ianuarii, pontif. I, confirmatur haec constitutio; et huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 30 maii, pontif. I, idem conventus Carmeli maioris erigitur in collegium studii generalis pro provinciis regni Neapolitani.

et ab eâdem Congregatione cardinalium die xviii decembris mdccxxiv decerni obtinuissent quatenus fratribus dictae provinciae aliquae in praefato conventu camerae, necnon conventus Capodichino nuncupatus, assignarentur, et e contra fratribus ipsius conventus Carmeli maioris per eandem provinciam alius conventus aequivalens a dilecto filio priore generali dicti Ordinis designandus cederetur; fratres eiusdem conventus Carmeli maioris non solum eiusmodi decreto a memoratâ Congregatione cardinalium emanato sub variis praetextibus hactenus minime paruerunt, verum praefatae provinciae fratres gravius quam antea vexare perrexerunt; unde nova inter eos animarum dissidia non sine fraternae charitatis et regularis disciplinae detrimento enata fuerunt; quae, nisi opportunâ validâque ratione radentur, maximas in eandem provinciam turbas ac ingentia mala et scandala facile invehere possunt.

Separatio dicti conventus cum quibusdam aliis a praedictâ provinciâ, motu proprio.

§ 2. Hinc est quod nos, eiusmodi contentionum causam et occasionem¹ penitus submovere, dictorumque conventuum ac fratrum in eis degentium paci et tranquillitati felicique directioni et incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eundem conventum Carmeli maioris civitatis Neapolitanae, cum decem eius grangiis, nempe de Capodichino, Chiaia, Somma, Nolaum, Pusidipo, Isdano, Puteolano, Ottatiano, Grugnano et Arienzo, necnon quinque alios conventus de Pomigliano d'Aoro, Castrimaris, Nuceriae Paganorum, S. Eliae et Suestanum, provinciae et Ordinis praefatorum, ab eâdem provinciâ Terrae Laboris tenore prae-

sentium perpetuo separamus et dismembramus; ipsosque conventus cum grangiis huiusmodi, eorumque respective fratres et personas quoscumque, cum omnibus et singulis illorum membris, iuribus et pertinentiis universis, ab omni et quacumque iurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, curâ et gubernio dilecti filii moderni et pro tempore existentis prioris provincialis dictae provinciae tam in spiritualibus quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus et plenarie liberamus; ac eosdem conventus cum grangiis praedictis sic separatos et dismembratos in novam provinciam dicti Ordinis, quae provincia Neapolitana nuncupari debeat, et capitula provincialia pro prioris provincialis, definitorum, aliorumque officialium ipsius provinciae electione, ac congregationes aliosque congressus ad instar aliarum provinciarum Ordinis huiusmodi celebrare, ac omnibus et singulis praerogativis, praeeminentiis, iuribus, honoribus, privilegiis, gratiis et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis provinciae, tam de iure, usu et consuetudine, quam aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pariformiter et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, sine cuiusquam praeiudicio, pariter in perpetuum erigimus et instituimus.

§ 3. Quoniam vero conventus Montis Sancti nuncupatus Neapolitanus Ordinis praefati multis ab hinc annis acephalus et independens reperitur, nullaque spes illum provinciae Montis Sancti ditionis nostrae ecclesiasticae dicti Ordinis uniendi subest, dilecto filio moderno priori generali eiusdem Ordinis prae-

Statuuntur quaedam circa conventum Montis Sancti acephalum.

¹ Edit. Main. legit *occasionum* (R. T.).

fatum conventum Montis Sancti dictae provinciae Neapolitanae sic erectae et institutae uniendi et incorporandi, ac cum ipsius conventus fratribus, qui in eo remanere voluerint, super eorum constitutionum reformatarum observantiâ dispensandi, opportunam facultatem, motu, scientiâ deliberatione et potestatis plenitudine similibus, tribuimus et impartimur: statuentes ut electio prioris provincialis, definitorum, aliorumque superiorum et officialium novae provinciae sic erectae, ad praescriptum constitutionum ac iuxta morem eiusdem Ordinis, ab illis ad quos spectat rite ac ordine quamprimum celebretur.

Clausulae amplissimae.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis ius vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specificâ et individuâ mentione mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae aut verificatae et iustificatae fuerint, aut ex quavis aliâ quantumlibet iuridicâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis formali et substantiali individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari¹, aut ad terminos iuris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut

¹ Male edit. Main. legit *notari* (R. T.).

etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respectively inviolabiliter observari, sique et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praefatae cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Cum derogatoris.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, provinciae et conventuum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam dicto Ordini eiusque superioribus, et quibusvis aliis personis et locis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque

totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso ac formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter et amplissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 18 maii 1725, pontif. anno I.

LXIX.

Decernitur ut in ecclesiis cathedralibus Italiae insularumque adiacentium praebenda theologalis et canonicus poenitentiarius instituantur, cum quibusdam ordinationibus ¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis officii nostri esse ducimus assiduo enixoque studio curare, ut universa sacrae Tridentinae Synodi decreta ubique inviolabiliter observentur. Sed eorum prae ceteris executionem strenue promovendam urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus maiorem in Ecclesiâ Dei utilitatem proventuram fore conspiciamus, ac eos potissimum, quo-

¹ Const. ed. MDCCXXV, die 9 maii, pontif. I, praescriptum fuit Ordinariis Italiae insularumque adiacentium ut seminariorum erectionem promoveant, deque congruis redditibus provideant.

rum opus in praedicatione et doctrinâ consistere debet, ut cunctos aedificent tam fidei scientiâ, quam actionum disciplinâ, excitari maxime posse confidimus ad impensius frequentandam tantopere necessariam sanctarum Scripturarum lectionem; quas quî nescit, ut beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem eiusque sapientiam; nam ignorantia¹ Scripturarum ignoratio Christi est.

§ 1. Cum itaque saluberrimo praedicti Concilii Tridentini decreto relato in cap. I sess. V *De reformat.* cautum sit, ut, nedum in ecclesiis cathedralibus, sed in collegiatis etiam oppidorum insignium, in quibus praebenda aut praestimonium seu stipendium pro Sacrae Scripturae lectoribus constitutum non reperitur, praebenda quomodocumque praeterquam ex causâ resignationis primo vacatûra ipso facto ad eum usum perpetuo constituta ac deputata intelligatur; et, quatenus nulla vel non sufficiens praebenda foret, locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicuius simplicis beneficii, debitis tamen eius supportatis oneribus, vel per contributionem beneficiatorum suarum dioecesium, vel aliâs, prout commodius fieri poterit, ita provideant ut ipsa Sacrae Scripturae lectio omnino habeatur; verum eiusmodi provida praesati Concilii dispositio in aliquibus cathedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percipimus, hucusque neglecta debitaque executioni demandata non fuerit: hinc igitur est quod nos, illius executionem pro pontificiae vigilantiae debito urgere intendentes, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione sancimus, decernimus et mandamus, ut

A Concilio Tridentino iam pridem praefatae praebendae theologalis institutioni constitutum.

¹ Edit. Main. legit *ignorantiam* (R. T.).

in cathedralibus quibuscumque Italiae insularumque adiacentium, in quibus praebenda theologalis hactenus instituta non fuerit, praebenda primo vacatura post eiusdem praesentis constitutionis publicationem, sive ad nos Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio atque provisio pertineat, ipso iure et absque ullâ aliâ declaratione sit ac esse censeatur praebenda theologalis constituta.

§ 2. Volumus insuper ut tam illa quam reliquae omnes aliae praebendae theologales hactenus constitutae et deputatae conferri semper debeant doctori in sacrâ theologiâ, vel qui infra annum doctoralem lauream in eâdem facultate suscipiat, et ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab examinadoribus renunciato, eo plane modo quo parochiales ecclesiae conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque eiusmodi praebenda theologalis conferenda erit, per edictum publicum vocentur quicumque concurrere et examini sese subicere voluerint coram episcopo et quatuor examinadoribus, etiamsi synodales non sint, ab eodem episcopo actu eligendis ac deputandis, in theologali tamen facultate licentiatas et valde peritis, sive saecularibus, sive regularibus; et illi, qui in eiusmodi concursu probatus magisque idoneus renunciatus fuerit, praebenda conferatur. Quoties autem praebendae collatio ad Sanctam Sedem spectabit, episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem praebendam illi assignare atque conferre possit, quem ceteris digniorem et magis idoneum in Domino iudicaverit. Quod si episcopus primo vacaturam praebendam contra formam in praesenti constitutionem praescriptam conferre praesumpserit, vel etiam in aliis oc-

currentibus casibus eandem formam observare neglexerit, illius collatio atque provisio ipso iure nulla et irrita nulliusque prorsus roboris vel momenti sit ac esse debeat, eiusdemque praebendae dispositio statim devolvatur et pertineat ad Sanctam Sedem et Romanum Pontificem pro tempore existentem, a quo doctori in sacrâ theologiâ conferetur.

§ 3. Ceterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex praebendae theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsâ et cum effectu percipiatur, volumus, statuimus et mandamus tertiam partem proventuum dictae praebendae theologalis ab episcopo distribui et proportionaliter applicari singulis lectionibus Sacrae Scripturae, quae a praebendato praescriptis diebus et horis totius anni habendae erunt, itaut, si praebendatus universas lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ullâ prorsus diminutione consequatur; si vero in aliquâ vel pluribus lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus respondentes amittat, quae in sacristiae ecclesiae beneficium cedant ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciae praebendati, liceat episcopo deputare alium theologum sacerdotem saecularem vel regularem, qui, iugiter supplendo eundem praebendati vices, praefatis distributionibus potiatur.

§ 4. Quoniam vero nonnulli episcopi, sicut accepimus, ut propriae incuriae aliquod velamen obtendant, dilatae erectionis eiusmodi praebendae theologalis causam in tenuitatem ac insufficientiam praebendarum suarum ecclesiarum reicere solent: nos, omnem de cetero praetextum sive excusationem e medio tollere ac penitus eliminare volentes, motu, scientiâ ac potestatis plenitudine similibus decernimus, sta-

Consultatur
executioni officii
praebendae
theologaliis.

Statuuntur
quaedam pro
conficiendo con-
gruo annuo red-
ditu huius praebendae.

Nonnullae hac
super re ordi-
nationes.

tuimus atque praecipimus, quod, ubi praebenda theologalis, computatis etiam distributionibus quotidianis, ad annum saltem redditum scutorum sexaginta monetae romanae non ascendat, pro summâ ad hanc taxam conficiendam deficiente iidem episcopi unire possint et debeant eidem praebendae aliquod simplex beneficium, cuius supplemento praedicta summa conficiatur, primo vacaturum in quocumque mense, et qualitercumque ac quomodocumque Sedi Apostolicae affectum et reservatum (ita tamen ut a tali unione illa omnia beneficia quae pro S. R. E. cardinalibus, Papae familiaribus, nunciis apostolicis, atque praelatis Congregationum, quibus iidem S. R. E. cardinales intersunt, secretariis in aliâ constitutione ad promovendam seminariorum erectionem novissime per nos condita peculiariter reservavimus, perpetuo reservata et excepta sint ac esse intelligantur); et quidquid secus fieri contingeret, ex nunc prorsus irritum ac inane, nulliusque roboris vel momenti esse ac fore decernimus et declaramus.

Idem quod
supra sancitur
pro institutione
canonici poenitentiarii.

§ 5. Postremo quaecumque hactenus de praebendâ theologali et Sacrae Scripturae lectione sancivimus, extendimus etiam ac adamussim observari volumus et mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad institutionem canonici poenitentiarii in illis cathedralibus in quibus nondum fuerit institutus, eiusque honestam sustentationem, concursum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac, praeter illa, quae a nobis superius disposita sunt, ea insuper, quae Tridentina Synodus, cap. viii sess. xxiv *De reformat.*, de huius ministri qualitate, aetate ac exemptione a servitio chori constituit, exacte observari decernimus, praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes etiam, praesentes lit-

teras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et tegros effectus sortiri et obtinere, necnon praemissa omnia et singula in illis contenta per eos, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, perpetuo inviolabiliter observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris et Cancellariae Apostolicae regulis quibuscumque, aliisque apostolicis etiam in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, congregationum, societatum ac institutorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, congregationibus, societatibus et institutis, et quibusvis aliis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, vel aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque

Derogatoriae
peculiares.

totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi; ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandator publicatio praesentium litterarum.

§ 8. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent: utque earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem ubique fides in iudicio et extra adhibeatur; quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Infiguntur poenae in contravenientes.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum sanctionis, institutionis, praecepti, voluntatis, mandati, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Bull. Rom. — Vol. XXII.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, XIV kalendas iunii, pontificatus nostri anno I.

Dat. die 19 maii 1725, pontif. anno I.

LXX.

Erigitur conventus Carmeli maioris Ordinis Carmelitarum provinciae Neapolitanae in collegium studii generalis pro provinciis regni Neapolitani eiusdem Ordinis cum quibusdam legibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex commisso nobis divinitus pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum litterarum ac laudabilium disciplinarum studia, praesertim inter christifideles divinis obsequiis sub suavi religionis iugo addictos, opportunis rationibus excitamus et promovemus, sicut, maturâ deliberatione adhibitâ, ad omnipotentis Dei gloriam, religionis decus et incrementum, ac catholicae fidei praesidium et propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Nuper siquidem, ad sedanda animorum dissidia, quae inter fratres provinciae Terrae Laboris in regno Neapolitano Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo intercedebant, conventum Carmeli maioris nuncupatum civitatis Neapolitanae, cum decem eius grangiis, nec non quinque alios conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castrimarini, S. Eliae et Suessanum, provinciae et Ordinis praedictorum, ab eâdem provinciâ Terrae Laboris perpetuo separavimus et dismembravimus, ipsosque conventus cum grangiis praedictis sic separatos et dismembratos, in novam provinciam dicti Ordinis, quae provin-

Nuper conventus praedictus cum quibusdam aliis, a provinciâ Terrae Laboris dicti Ordinis dismembrati, in novam provinciam ab hoc Pontifice erecti fuere.

¹ Constit. edit. MDCCXXV, die 18 maii, pontif. I, idem conventus cum aliis quibusdam erectus fuit in provinciam Neapolitanam dictam.

cia Neapolitana nuncupari deberet, cum omnibus privilegiis et praerogativis ad instar aliarum eiusdem Ordinis provinciarum, in perpetuum ereximus et instituimus, et alias, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis die xix¹ currentis mensis expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter espresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Erectio eiusdem conventus in collegium studii generalis.

§ 2. Nunc autem, ut sacrarum eisque ancillantium bonarum litterarum studia non minus in praedictis duabus quam in reliquis quatuor fratrum eiusdem Ordinis provinciis in regno Neapolitano consistentibus, Apuliae nempe, Calabriae, Viti et Aprutii, in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, memoratum conventum Carmeli maioris civitatis Neapolitanae in collegium studii generalis pro omnibus sex provinciis praefatis, illorumque fratribus, auctoritate apostolicâ, tenere praesentium, itidem perpetuo erigimus et instituimus, cum infrascriptis pro rectâ et felici ipsius collegii studii generalis constitutione et directione legibus, nimirum:

Leges pro directione eiusdem collegii.

I. Che d'ogni provincia siano affigliati al collegio tre maestri e tre padri semplici dei migliori che siano nelle suddette provincie; e di tutti questi, cioè dieciotto maestri e diecisette² padri semplici, si deve componere il consiglio del convento; dovranno aver voce in tutte le elezioni e conclusioni capitolari del medemo.

II. Che d'ogni provincia siano affigliati al collegio sei laici de' più capaci a servire.

III. Che le affiliazioni de' maestri, padri semplici, e laici si devono fare in questa forma. Per ognuno da affigliarsi, il definitorio della provincia congregato deve proporre³ alli padri del consiglio, parimente *per vota*

secreta, delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del collegio. E questo si deve fare ogni volta che o per morte o per altra causa mancherà qualcheduno degli affigliati.

IV. Che per la prima volta abbia da eleggere li affigliati il generale, colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli che attualmente sono figli del Carmine maggiore a nome delle provincie che giudicherà più conveniente: e ciò per usare equità colli suddetti figli ed in specie colli vecchi.

V. Che ognuna delle sei provincie vi debba mandare allo studio sei studenti dei più capaci, da nominarsi dal loro definitorio provinciale congregato, ai quali studenti le stesse provincie dovranno somministrare un vestiario competente, a fine di potersi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

VI. Che terminato tutto il corso de' studi, li suddetti studenti dovranno ritornarsene alle loro provincie, ed essere preferiti agli altri nella provvisione delle cattedre.

VII. Che nel collegio vi debbano essere un prefetto di studi con obbligo di spiegare la Sagra Scrittura, un reggente per la teologia scolastica, uno per la polemica, un lettore per la morale, ed uno per la filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le solite vacanze dell'estate, il prefetto ed il lettore morale due volte la settimana, gli altri ogni giorno, levate le feste e giovedì.

VIII. Che il prefetto, reggenti e lettori siano provvisti di vestiario sufficiente dallo stesso collegio, a fine di potersi mantenere senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

IX. Che le elezioni del priore, sottopriore, sagrestano, procuratore, depositario, ed altri ufficiali del collegio si doveranno fare da due anni in due anni dalli trentasei padri del consiglio *per vota secreta*; con questo che vi sia il turno per li affigliati da tutte sei le provincie; in modo però che uno ufficiale sia delli affigliati da una provincia, un altro dall'altra, nè mai due delli sopra detti uffici si dovranno trovare in due affi-

¹ Supra, pag. 182 a legitur XVIII (R. T.).

² Videtur legendum *dieciotto* (R. T.).

³ Videtur deesse *tre* (R. T.).

gliati dalla stessa provincia; tolto nella prima provvisione da farsi dal padre generale sintanto che il collegio sia provvisto di soggetti capaci a tali cariche.

x. Che li sei clavarî, sei discreti, si dovranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso che si eleggono gli altri ufficiali, e dovranno essere uno per provincia delli stessi affigliati.

xi. Che il generale deve presiedere, *sive per se, sive per alium*, in tutte le accennate elezioni; quali terminate, o il generale, o il presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il collegio, e fare rinnovare l'inventario di tutto, e ciò deve essere fra lo spazio di soli quindici giorni.

xii. Che il priore colli suoi ufficiali devono da tre mesi in tre mesi bilanciare lo stato del collegio in presenza degli altri affigliati che hanno voce, e mandarlo al generale sottoscritto da tutti li padri del consiglio.

xiii. Che li maestri affigliati al collegio possano intervenire colla voce attiva e passiva alli capitoli provinciali che si celebreranno nelle loro rispettive provincie, e che non andando, anche assenti possano essere eletti provinciali.

xiv. Oltre anche i maestri e studenti siano obbligati intervenire agli atti comuni et in specie andare al coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario, eccetto quelli che attualmente o leggono o predicano.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter et exacte observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis, provinciarum et conventuum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii maii mdcccxxv, pontificatus nostri anno i.

Dat. die 22 maii 1725, pontif. anno i.

LXXI.

Confirmatur constitutio Pii IV super erectione ecclesiae Urbinatensis in metropolitanam et eidem subiectione ecclesiae Eugubinae, quae iterum illi perpetuo subiecta declaratur¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia iis, quae rationabilibus suadentibus causis pro christifidelium utilitate salubrique et prosperâ ecclesiarum praesertim cathedralium ac metropolitanarum directione a praedecessoribus suis laudabiliter disposita et constituta fuisse dignoscuntur, ut eo firmitus illi-

¹ In huius Pontificis const. edit. mdcccxxvi, die 12 septembris, pontif. iii, erigitur in sedem archiepiscopalem cathedralis Lucensis.

Cum derogatoriis.

Prooemium.

bata permaneant, quo saepius fuerint Apostolicae Sedis communita praesidio, libenter suae approbationis atque confirmationis robur adiicit; et, si quando, ob rerum ac temporum varietatem vel exorta dissidia, debitae executioni ex integro demandata non fuerint, et instaurat ac de novo decernit, excitatas controversias dirimit, interiecta impedimenta e medio tollit, et alias apostolicae auctoritatis partes desuper interponit, prout, omnibus circumstantiis mature perpensis, eorumdem fidelium saluti et commodis, ecclesiarumque praedictarum ac illis praepositorum sacrorum¹ antistitum pacifico et tranquillo statui conspiciit in Domino salubriter expedire.

Aliàs a praefato Pio IV ecclesia Urbinate in metropolitana erecta fuit, eique Eugubina ecclesia inter alias subiecta.

§ 1. Sane olim felicitis recordationis Pius Papa IV praedecessor noster, secum reputans ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicae immediate subiectam inter alias illarum partium cathedrales ecclesias insignem ac nobilem, necnon Urbini civitatem, ducatus titulo egregiarumque personarum multitudine et cleri populiue frequentia decoratam, metropolitica praelatione merito dignam existere, habitam prius desuper cum venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, S. R. E. cardinalibus deliberatione maturam, ac de eorum consilio, eandem Urbinatensem ecclesiam in metropolitanam cum omnimoda iurisdictione et superioritate, necnon pallii et crucis delatione, aliisque metropolitici insignis, perpetuo erexit ac instituit, illique Calliensem, Senogallensem, Pisaurensem, Forosempronensem, Feretranam et Eugubinam, Sedi praefatae similiter immediate subiectas et in ducatu Urbinatensi consistentes, ecclesias, cum earum civitatibus et dioecesis, pro sua provincia, illarumque praesules, pro tempore existentes, pro suis suffraganeis

episcopis, necnon capitula, clerum et populum earumdem, pro suis provinciis, videlicet Calliensem, Senogallensem, Pisaurensem, Forosempronensem et Feretranam ecclesias, ipsorum episcoporum ad hoc expresso accedente consensu, Eugubinam vero, postquam tunc existentis episcopi Eugubini et cardinalis Iacobi de Sabellis nuncupati, cui regressus seu accessus et ingressus ad ipsam Eugubinam ecclesiam in certos tunc expressos eventus apostolicam auctoritate reservatus fuerat, accessisset assensus, aliàs eiusdem ecclesiae Eugubinae vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concessit et assignavit, necnon universos praedictos praesules quoad omnia metropolitana iura existenti pro tempore archiepiscopo Urbinatensi subiectos esse et tamquam membra capiti obsequi, ac de archiepiscopalibus iuribus per eos responderi debere, voluit et mandavit, quemadmodum uberius continetur in litteris apostolicis a praedicto Pio praedecessore desuper editis, quarum tenor est qui sequitur, videlicet:

Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Super universas orbis ecclesias, etc.¹

Constitutio praedicta Pii IV

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXIII, pridie nonas iunii, pontificatus nostri anno V.

§ 2. Expeditis itaque editisque a Pio praedecessore praeinsertis litteris apostolicis, ac Urbinatensi ecclesiae ad metropolitane dignitatem et praeeminentiam evectam, omnes et singuli in eisdem litteris designati episcopi et suffraganei constituti, praeterquam episcopus Eugubinus et cardinalis de Sabellis Eugubinae ecclesiae reservatarius, huiusmodi erectioni ecclesiae Urbinatensis in metropolitane per se vel procuratores

Narrantur ordine controversiae omnes hinc ortae Urbinate in metropolitana inter et Eugubinam ecclesiam.

¹ Edit. Main. legit *sacrarum* (R. T.).

¹ Reliqua vide tom. VII, pag. 252 b (R. T.).

ad id ipsis specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, et subinde archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium atque legitimum metropolitanum agnoverunt, debitamque subiectionem illi tamquam membra capiti praestiterunt, et adhuc quiete ac pacifice absque ullâ prorsus querelâ aut contradictione praestant; memoratus autem Eugubinae ecclesiae episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictae erectioni assensum, ut defertur, non praebuit, sed suae insuper ecclesiae libertatem et antiquam immediatam Sedi Apostolicae subiectionem tueri satagens, cum anno MDLXVIII iuxta sacri Tridentini Concilii dispositionem pro synodo provinciali Urbinatensem metropolim elegisset; eiusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salvâ in omnibus priscâ ecclesiae Eugubinae exemptione ac immediatâ Summo Pontifici subiectione, itaut per hunc actum eidem ecclesiae nullum unquam praeiudicium irrogetur⁴, et non aliâs, aliter, nec alio modo.

Post obitum
episcopi Eugu-
bini et cardi-
nalis de Sa-
bellis Urbina-
tenses archiepi-
scopi ius metro-
politicum in Eu-
gubinâ dioecesi
pacifica exer-
cuerunt.

§ 3. Verumtamen, postquam praefati Marianus episcopus et cardinalis de Sabellis reservatarius ex hac mortali vitâ migrarunt, Urbinatenses archiepiscopi, existimantes ex praescripto memoratae Pianae constitutionis non amplius requiri consensum praesulis Eugubini, illico ius metropoliticum in Eugubinâ civitate eiusque dioecesi exercere coeperunt, atque multiplices tam voluntariae quam contentiosae iurisdictionis actus, ut expositum nobis fuit, utrobique pacificè exercuerunt, et causas praesertim appellationum a curiâ episcopali Eugubinâ pluries cognoverunt et iudicarunt; quin etiam ipsimet Eugubini praesules per ea tempora sese archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aper-

1 Forsan irrogaretur (R. T.).

te fassi¹ fuerunt, nam pluries, occasione provisionis eiusdem Eugubinae ecclesiae, a summo Romano Pontifice sibi expediri curarunt litteras commendatitias nuncupatas, quibus praefato archiepiscopo mandabatur ut eosdem praesules ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicae reverentiâ propensius commendatos haberet, ac insuper unus ex eisdem episcopis, in binis relationibus status ecclesiae Eugubinae iuxta constitutionem piaie itidem memoriae Sixti Papae V praedecessoris nostri Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eandem ecclesiam memorato archiepiscopo Urbinatensi subiectam tam² esse diserte affirmavit.

§ 8. Haec autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu praedicti Mariani episcopi usque ad annum circiter MDCLX. Quo sane anno Alexander Sperellus, tunc episcopus Eugubinus, studiis indulgens illorum civium, qui Urbinatensi metropolitano subesse aegro animo patiebantur, debitam et usque ad illud tempus praestitam eidem metropolitano subiectionem detrectare constituit. Quocirca archiepiscopus Urbinas, tunc Iacobus de Angelis, postea S.R.E. cardinalis, ut suum ius metropoliticum tueretur, adito Camerae nostrae Apostolicae generalis auditoris tribunali, productisque in eo praeinsertis litteris apostolicis Pii praedecessoris, monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi et Eugubino episcopo deinde praesentari curavit. Cumque idem episcopus circa initium sequentis anni MDCLXI praedicto monitorio se opposuis-

De quo anno
MDCLX sub Ale-
xandro Sperello
episcopo Eugu-
bino orta con-
troversia, quae,
Congregationis
Concilii remis-
sa, definita non
est.

¹ Edit. Main. legit *facti* (R. T.).

² Vel partic. *tam* delenda, vel legendum *iam* aut *etiam* (R. T.).

set, archiepiscopus, intermissâ intentati iudicii prosecutione, recursum habuit ad recolendae memoriae Alexandrum Papam VII¹ praedecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit praefatae Congregationi S. R. E. cardinalium Tridentini Concilii interpretum, ut huiusmodi causam summarie et sine figurâ iudicii prout de iure cognosceret ac terminaret. Propositâ igitur paulo post in eâdem Congregatione ac mature discussâ praefatâ controversiâ, cum plures et graves hinc inde fuissent excitatae difficultates, definita non fuit, et adhuc ibidem pendet indecisa.

Deinceps
semper indeci-
sa mansit.

§ 5. Interea vero, etsi archiepiscopi Urbinatenses, ne suis iuribus cessisse viderentur, metropolitana omnia in Eugubinos exercere studuerint, hi tamen parere semper detrectarunt. Quamobrem in novissimâ ecclesiae Eugubinae propositione habitâ in consistorio die xi aprilis mdccvii piae memoriae Clemens PP. XI praedecessor etiam noster, cui ceteroquin archiepiscopi Urbinatis iura satis nota atque conspecta erant, ne in patriam indulgentior videretur, pro eximâ animi sui moderatione enunciari permisit praedictam ecclesiam esse Sedi Apostolicae immediate subiectam; simul tamen praefati Urbinatensis archiepiscopi rationibus consultum volens, aperte declaravit, et in litteris apostolicis exprimi voluit, se per hoc non intendere iuribus ecclesiae metropolitanae Urbinatensis circa praetensum ius metropolitanicum quomodolibet competentibus in aliquo praeiudicare; et nos ipsi, huic inhaerentes exemplo, ac eâdem plane mente, venerabilem fratrem Fabium hodiernum episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam ecclesiae in Romanâ provin-

¹ Male edit. Main. legit VIII (R. T.).

ciâ constitutae praesulem evocari, eiusque sessionibus, atque etiam praesynodalibus congregationibus coram nobis pluries habitis interesse volumus et mandavimus, tametsi ex iis quae hac eâdem occasione tam pro parte archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixè nobis exposita fuerunt, archiepiscopi iura potiora solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

§ 6. Nunc autem, pro eâ quam gerimus omnium ecclesiarum sollicitudine, attente considerantes incommoda, perturbationes atque dispendia, tum etiam offensiones et scandala, animarumque pretiosissimo Christi sanguine redemptarum detrimenta, quae ab huiusmodi inter sacros antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos ceteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem et concordiae studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summo-
pere aequum iustumque esse, ut ea, quae ab Apostolicae Sedis auctoritate ac providentiâ, maturo seduloque praemisso examine, semel sancita et constituta fuerunt, integrum omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem et praestantiam respicientes antedictae civitatis nostrae Urbinatensis, quae, praeter archiepiscopalem qua insignita refulget dignitatem, omni tempore totius Urbinatensis ducatus princeps et caput extitit, illustriumque viro-
rum copiâ perpetuo floruit, quaeque nostris praesertim diebus antiqua sua decora et laudes maiorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis praedecessoris, qui catholicam Ecclesiam diu persancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex germano fratre nepotum,

Causae prae-
sentis constitu-
tionis.

videlicet dilecti filii nostri Annibalis tituli S. Clementis presbyteri S. R. E. cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, eiusdemque S. R. E. camerarii, et dilecti pariter filii nostri Alexandri S. Mariae in Cosmedin, diaconi S. R. E. itidem cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem sedulamque operam in regimine universalis Ecclesiae nobis iugiter impendere non desistunt, suisque praeclaris virtutibus communi eorum patriae non modicum splendorem ac ornamentum adiciunt (quibus plane conspicuis eiusdem civitatis nostrae Urbinatensis praerogativis adducti, non ita pridem illius metropolitanae ecclesiae quatuor dignitatibus et quindecim canonicis praesentibus et futuris, ut tam in civitate, quam in dioecesi Urbinatensi, absente vel praesente archiepiscopo, sive interveniente ditionis Urbinatensis S. R. E. praedictae de latere legato, in missis, vesperis et laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus ceterisque omnibus ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, mitrâ, aliisque indumentis et paramentis tantum ad instar abbatum usum mitrae habentium uti libere ac licite possint, perpetuo concessimus et indulgimus; eisque praeterea, ut in eorum armis atque insigniis mitram apponi facere et addere valeant, licentiam pariter et facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in litteris apostolicis anno Incarnationis dominicae MDCCXXIV, III idus augusti, a nobis desuper expeditis, plenius ac uberius continetur):

Praedicta controversia penitus aboletur.

§ 11. Hinc igitur est quod nos, praedictam inter venerabiles fratres archiepiscopum Urbinatensem et episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternae nostrae vigilantiae debito prorsus evellere et submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus suscitari pos-

sit opportune providere cupientes, illiusque circumstantias, statum et merita, necnon dictorum praesulum et quorumcumque aliorum interesse habentium iura, actiones, rationes et praetensiones, earumdemque ecclesiarum qualitates, situationes et confinia, ceteraque omnia et singula in praemissis et circa ea necessario exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, eandem controversiam in statu et terminis, in quibus modo reperitur, a memoratâ Congregatione S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab auditoris generalis causarum Camerae nostrae Apostolicae et quibuscumque aliis tribunalibus, in quibus eam forsitan agitari contingeret, cum omnibus et singulis eius incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, totoque negotio principali, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, ad nos avocamus, illamque penitus ac omnino supprimimus, extinguimus et abolemus, praefatisque archiepiscopo Urbinatensi et episcopo Eugubino, necnon capitulis et canonicis earumdem ecclesiarum, omnibusque aliis et singulis personis in lite et causâ praedictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere praetendentibus, perpetuum ac inviolabile silentium imponimus.

§ 12. Praeterea, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione praeinsertas Pii praedecessoris litteras, ac omnia et singula in eis contenta atque disposita, amplissime confirmamus, approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis nostrae vim, robur atque munimen adiecimus, ac, quatenus opus sit, easdem litteras adversus quemcumque non usum seu contrarium usum, qui quoquo modo

Confirmatur
relata Pii IV
constitutio.

praetendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus et singulis, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, ac praesertim à moderno et pro tempore existente episcopo Eugubino, in posterum inconcusse ac irrefragabiliter observari volumus, praecipimus et mandamus.

Denno Eugubina ecclesia archiepiscopo Urbinati subiecta declaratur cum quibusdam ordinationibus.

§ 13. Ad haec, ut omnis ansa et momentum quibuscumque ulterioribus litibus et contentionibus de cetero praecidatur, ac prorsus e medio tollatur, praefatos episcopum Eugubinum eiusque clerum et populum (etiamsi praesulis Eugubini consensus erectioni praefatae metropolitanae Urbinatensis nunquam accesserit, et propter hunc vel alios quantumvis substantiales defectus Piana constitutio praedicta in civitate et dioecesi Eugubinâ nunquam usu recepta nec observata fuerit) archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subiectos esse, et tamquam membra capiti morem gerere, ac per eos de archiepiscopalibus iuribus responderi debere, motu, scientiâ ac potestatis plenitudine similibus volumus, decernimus, statuimus et declaramus. Quin etiam, ad maiorem et abundantiore cautelam, praedicti consensus defectum, quatenus de iure necessario requireretur apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, supplementum, et praefatum episcopum eiusque clerum et populum Urbinati archiepiscopo quoad omnia iura metropolitana supra enunciata motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus de novo subiicimus et subiectos esse volumus, et, quatenus opus sit, civitatem et dioecesi praedictas a provinciâ nostrâ Romanâ perpetuo separamus, avellimus et dismembramus, illasque praefatae metropolitanae Urbinatensi in perpetuum attribuimus, concedimus et assignamus,

ac pro separatis, avulsis et dismembratis, ac respective attributis, concessis et assignatis, ut supra, haberi volumus et mandamus, ita ut modernus ac pro tempore existens archiepiscopus Urbinas de cetero in civitate et dioecesi Eugubinâ praedictis omnia et singula iura metropolitana pacifice exercere, ac episcopum Eugubinum ut suae ecclesiae suffraganeum consecrare, ad synodum provincialem evocare, ceteraque omnia ad archiepiscopi munus et officium de iure vel consuetudine aut aliâs quomodolibet spectantia et pertinentia facere, gerere, procurare, administrare et exequi libere ac licite valeat, et vicissim modernus ac pro tempore existens episcopus Eugubinus praedicto archiepiscopo tamquam membrum capiti obsequens¹ ad omnia et singula teneatur et obligatus sit, ad quae alii suffraganei suis ecclesiis metropolitanis et archiepiscopis metropolitanis de iure vel consuetudine aut aliâs quomodolibet tenentur et obligati existunt, quaeque ceteri omnes suffraganei, quos Pius praedecessor in antedictis litteris Urbinatensi metropolitano concessit et assignavit, hactenus pacifice praestiterunt et praestant, praedictamque Eugubinam ecclesiam deinceps et perpetuis futuris temporibus inter alias suffraganeas memoratae metropolitanae Urbinatensis annumerandam et censendam, et sub ipsâ provinciâ Urbinatensi comprehensam, et nullatenus ab eâ exemptam, nec Sedi Apostolicae immediate, sed archiepiscopo praefato quoad archiepiscopalia, metropolitana et provincialia iura et iurisdictiones subiectam esse et fore, sancimus, praecipimus et mandamus.

§ 14. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas ac efficaces existere et

Clausulae peculiare.

¹ Male edit. Main. legit *obsequentes* (R. T.).

fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod aliqua ex praemissis, narratis ac expositis non subsisterent, et episcopus, capitulum et canonici dictae ecclesiae Eugubinae, et quicumque alii, cuiuscumque gradus, dignitatis et conditionis existant, in praemissis omnibus et singulis et circa ea quomodolibet, et ex quavis causâ, Ratione, titulo et occasione, ius vel interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati et auditi, et causae, propter quas eadem praesentes emanarint, in consistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, et praevis debitis tractatibus, ac servatis et adhibitis solemnitatibus et aliis de iure vel consuetudine, vel iuxta constitutiones et ordinationes apostolicas, aut ecclesiae praedictae statuta, privilegia et indulta etiam confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roborata, aut aliâs quomodolibet requisitis et in similibus necessariis, examinatae, verificateae ac iustificatae non fuerint, de subreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostrae, aut ius vel interesse habentium consensûs, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuam mentionem ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis eorumque aliquo solemnitates et quaevis alia, de iure servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a iure, statuto vel consuetudine aliquâ resultante, seu etiam enormis, enormissimae, totalisque laesionis, aut quocumque colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ,

et quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, et tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi appareat, nec aliâs probari possit¹, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apositionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris vel facti, aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso vel impetrato aut emanato uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum et dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, et ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibuslibet clausulis et decretis, etiamsi in eis de eisdem praesentibus earumque toto tenore ac datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, comprehendi, sed, tamquam ad maius bonum et ecclesiasticarum personarum praedictarum quietem ac pacem tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori datâ

¹ Edit. Main. legit *possint* (R. T.).

quandocumque eligendâ, concessas esse et fore, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac dictae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos aut vicelegatos dictaeque Sedis nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praecellentia fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et quacumque instantia iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum ac inane decernimus et declaramus.

Contrarium
derogatio.

§ 15. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ, et Cancellariae apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis etiam in synodalibus, provincialibus, universalibusque conciliis, specialibus vel generalibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictarum ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis ac locis quibuscumque, etiam specificâ et expressâ ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliâ quomodolibet, etiam iteratis vicibus,

in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque litteras apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, et quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes clausulas, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et clausulas, etiam quantumvis praegnantibus, piis, privilegiatis, praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, insertis, expressis et specificatis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime et sufficienter, necnon specialiter et expresse, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum liceat, nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subiectionis, mandati, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Indignantur
poenae in con-
traventores.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, x kalendas iunii, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 23 maii 1725, pontif. anno 1.

LXXII.

*Statuit quaedam pro augendis redditibus
seminarii ecclesiastici Caesenatensis¹.*

Benedictus Papa XIII;
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad apostolicae dignitatis apicem, nullo licet nostrorum suffragio meritorum, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam evecti, in his, per quae seminaria, ad rectam adolescentium in bonis moribus, ecclesiastica disciplinâ, litterarumque studiis instructionem provide instituta, nedum conserventur ac iugiter persistent, verum uberiora quoque in dies suscipiant incrementa, pastoralis muneris nostri partes libenter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Causae praesentis constitutionis, exigui nempo redditus seminarii praedicti.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, seminarium ecclesiasticum in civitate nostrâ Caesenatensi centum et ultra ab hinc annis fundatum et erectum reperitur cum modicâ dote seu assignatione annuorum dumtaxat centum quinquaginta trium scutorum monetae, quae ex fructibus mensae episcopalis et capitularis ac beneficiorum civitatis et dioecesis Caesenatensis ad sacri Concilii Tridentini decretorum praescriptum detrahuntur, et, ob cleri inopiam atque exiguas ac multiplices portiones quae hanc pecuniae summam constituunt, durae et difficilis, ut plurimum, exactionis redduntur, neque alia eidem seminario, integri et amplius ab eius fundatione aevi decursu, bona, quam parvi conventus suppressi, ac cuiusdem haereditatis cum onere alendi duos iuvenes ad quorum-

dam patronorum nominationem inibi admittendos et aliâs relictæ, ex quibus centum circiter scuta paris¹ monetae annuatim retrahuntur, hucusque obvenierint aut quaesita fuerint, itaut seminarium praedictum, utpote congruis ac necessariis redditibus destitutum, in incerto semper statu ac periculo, ne sensim dilabatur, versetur, quandoquidem annui eius proventus vix mercedi praeceptoribus, ministris ac inservientibus solvendae, aliisque communibus sumptibus huiusmodi faciendis satis esse dignoscuntur:

§ 2. Nos, hoc sanctum et pium opus a memorato Concilio Tridentino tantopere commendatum, ac pro rectâ puerorum civitatis et dioecesis praedictarum educatione vel maxime necessarium, quod nullum ibi adsit collegium clericorum Societatis Iesu, nullaue domus clericorum regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatorum, qui eos erudiant ac instruant, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, non absimili ratione quo² olim seminarii ecclesiastici civitatis Sypontinae, cum metropolitana isti ecclesiae praeeramus, egestati, approbante Congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, opportune prospeximus, ipsi seminario Caesenatensi subveniendum duximus. Idcirco, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, harum serie statuimus, decernimus et mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus confraternitas seu hospitale S. Tobiae, necnon confraternitates beatae Mariae de Suffragio, ac eiusdem beatae Mariae

Ordinationes quaedam pro augendis redditibus eiusdem seminarii.

¹ Clementis XI const. ed. MDCCVIII, die 21 iulii, pontif. VIII, concessa fuit vinea quaedam collegio de Propagandâ Fide, et huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 9 maii, pontif. I, mandatur Ordinariis Italiae et insularum adiacentium ut seminariorum erectionem promoveant.

¹ Edit. Main. legit *partis pro paris* (R. T.).

² Aptius lêge *qua* (R. T.).

de Populo, respective nuncupatae, dictae civitatis Caesenatensis, eidem seminario Caesenatensi annua quinquaginta scuta paria pro earum qualibet contribuere ac realiter et cum effectu praestare teneantur et obligatae existant; ita tamen, quod unicuique ex tribus confraternitatibus eiusmodi nominare liceat singulis annis puerum civitatis praedictae in eodem seminario gratis alendum et educandum. Cuius nominatio hoc pacto fiat: nimirum, pro parte cuiuslibet dictarum confraternitatum earumve confratrum tres pueri de dictâ civitate venerabili fratri moderno ac pro tempore existenti episcopo Caesenatensi praesententur¹, ex quibus unus ab eodem episcopo, quem magis idoneum ac melioris² indolis in Domino iudicaverit, deligatur.

Parvus quidam conventus eremitarum sancti Augustini supprimitur ipsique seminario unitur.

§ 3. Praeterea parvum conventum de Casacarella Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini in dioecesi Caesenatensi ruri positum, in quo duo soli fratres eiusdem Ordinis de praesenti degunt, unâ cum illius conventualitate, titulo, essentiâ et denominatione, motu, scientiâ, deliberatione ac potestatis plenitudine similibus, tenore praesentium perpetuo extinguimus, supprimimus et abolemus, ipsique seminario in perpetuum unimus et incorporamus; ac tam dicti parvi conventus bona mobilia et immobilia sacra et profana, domos, vineas, praedia, canones, responsiones, fructus, ac iura quaecumque, quam alterius confraternitatis sub titulo SS. Rosarii eiusdem B. Mariae Virginis iuxta ecclesiam Patrum Ordinis Praedicatorum praefatae civitatis Caesenatensis (cuius bona, dum ecclesiam Caesenatensem regebamus, inanibus litibus et controversiis plerumque iniunctis adversus fratres Ordinis praedicti, necnon temere contra iurisdic-
tionem episcopalem, per tunc existentes eiusdem confraternitatis confratres agitando absumi dolenter videbamus) omnes annuos fructus, redditus et proven-
tus cuiuscumque quantitatis¹, speciei et valoris² existant, eidem seminario eidem perpetuo applicamus et assignamus.

§ 4. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod praedictarum confraternitatum officiales et confratres, ac dicti parvi conventus illiusque Ordinis fratres, et ceteri quicumque in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificateae aut iustificatae ullatenus fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato et substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem praemissis solemnitates et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultantē, etiam in corpore iuris clauso, sive etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, et quovis alio praetextu, occasione vel causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili³ et privilegiatâ, etiam tali⁴ quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, notari et impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apositionis oris, aut aliud quod-

Clausulae peculiares.

1 Edit. Main. legit *quantitati* (R. T.).

2 Eadem edit. habet *valori* (R. T.).

3 Edit. Main. legit *rationabilis* (R. T.).

4 Edit. Main. legit *talis* (R. T.).

1 Edit. Main. legit *praesentetur* (R. T.).

2 Ed. Main. legit *meliori* (R. T.).

cumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio aut impetrato quemquam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Committitur
episcopo Cese-
natiensi execu-
tio harum litte-
rarum.

§ 5. Quocirca eidem moderno ac pro tempore existenti episcopo Caesenatensi per praesentes motu pari committimus et mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, solemniter publicans, dictoque seminario in eisdem praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ seminarium praefatum praesentium litterarum et in eis contentorum huiusmodi commodo et effectui pacifice frui et gaudere, non permittens illud desuper a quoquam quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari, perturbari vel inquietari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposi-

tâ, compescendo, legitimisque super his habentibus servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Ipsi moderno episcopo serio insuper iniungentes, ut, postquam ecclesiarum et locorum piorum civitatis et dioecesis praedictarum visitationem¹ peregerit, reliquorum locorum piorum earundem civitatis et dioecesis statum in compendium redactum ad nos quamprimum diligenter transmittat, ut, singulorum redditibus perpensis, ratam portionem a quolibet eorum dicto seminario annuatim conferendam et solvendam, maturâ consultatione adhibitâ, definire et taxare valeamus, quemadmodum de supradictae Congregationis cardinalium assensu pro praedicto seminario Sypon-tino nos olim fecisse meminimus.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, de iure quaesito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus seu applicationibus, illisque committendis ad partes, vocatis² quorum interest, et aliis nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, aliisque apostolicis ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis³ editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon confraternitatum et conventus huiusmodi illiusque Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem confraternitatibus, conventui et

Clausulae de-
rogatoriae.

¹ Edit. Main. legit *visitationum* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *vocati* (R. T.).

³ Eadem edit. legit *collegiis* (R. T.).

Ordini, eorumque fratribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliās in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formā in illis traditā observatā, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliās in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx maii MDCCXXV, pontificatus nostri anno 1°.

Dat. die 30 maii 1725, pontif. anno II.

LXXIII.

*Confirmatur, declaratur et ampliatur constitutio Gregorii XIV excipiens delicta et casus in quibus delinquentes laici ecclesiasticā immunitate non gaudent*².

¹ Ab electione anno II (R. T.).

² Laudatae Greg. XIV const. epitome hic extat. Clementis XI const. an. MDCCXVI, pontif. XVI, confirmatum fuit quoddam decretum contra coniectos in carceres, allegantes se a locis immunibus esse extractos.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex quo, divinā disponente clementiā, ad supremum universi christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur ecclesiarum sacrorumque locorum immunitatem sartam tectam inviolatamque ubique custodiendi, inter graviores suscepti apostolici ministerii curas merito recenseri, diu multumque rationes ac media nobiscum expendere non omisimus, quibus ipsa immunitas in pristinum venerationis et reverentiae locum restitui posset, ac in omnibus orbis catholici regionibus ita observaretur, quemadmodum prisca illa maiorum nostrorum disciplina et vetus canoniarum sanctionum norma praescripsit.

§ 1. Dum haec sollicito animo revolveremus, in oculos primum incurrit celebris illa constitutio a felicitis recordationis Gregorio Papa XIV praedecessore nostro edita, quae incipit *Cum aliis*, qua quidem constitutione idem Gregorius praedecessor, pro pastoralis zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates et indulta, a quibusdam Romanis Pontificibus, ac praesertim a S. Pio V et Sixto etiam V praedecessoribus. itidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus principibus eorumque officialibus et magistratibus extrahendi ac abducendi ab ecclesiis aliisque locis immunibus certorum criminum reos et delinquentes, reformavit, moderatusque fuit; simul autem, delictorum frequentiae, unde publica tranquillitas maxime perturbatur, occurrere volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora a pravis hominibus patrarentur sub certā impunitatis spe quam ex confugio ad loca immunita sibi parabant, nonnulla expressit et explicavit crimina

Exordium.

Epitome constitutionis Gregorianae.

et casus, in quibus laicos delinquentes ecclesiasticâ immunitate nequaquam gaudere voluit et decrevit; ac insuper iudices constituit, qui, in occurrentibus casibus, an delictum esset necne in eâdem Gregorianâ constitutione exceptum, cognoscere et declarare deberent; certamque demum formam in extractione praedictorum delinquentium a locis immunibus observandam stabilivit et inviolabiliter ab omnibus perpetuo observari mandavit, quemadmodum in praedictâ constitutione, anno Incarnationis dominicae MDXCI, IX kalendas iunii, promulgatâ, ulterius continetur.

Causae praedictae confirmationis et declarationis.

§ 2. Quoniam vero post editam huiusmodi constitutionem, ob varias doctorum eam interpretantium sententias et variam itidem curiarum ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero rectoque eius sensu inter ecclesiastica et saecularia tribunalia exortae fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac praesertim piae memoriae Clemens IX, Clemens X et Clemens XI, praedecessores similiter nostri, de praefatis contentionibus dilucidâ casuum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberârunt, facilioremque insuper eos probandi et declarandi methodum, ut eiusdem Gregorii praedecessoris mens plenius executioni demandaretur, curiis ecclesiasticis praescribere cogitabânt; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte praeventi, destinata perficere nequiverunt.

Confirmatio praedictae constitutionis ex motu proprio.

§ 3. Hinc igitur est quod nos, omnino expedire arbitantes ut eiusmodi controversiis finis aliquando imponatur, eorundemque praedecessorum pio atque salubri proposito inhaerentes, motu proprio, ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo

valiturâ constitutione imprimis providam memorati Gregorii praedecessoris constitutionem cum omnibus et singulis in eâ contentis atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus et innovamus, et, quatenus opus sit, criminum in illâ exceptorum reis et delinquentibus immunitatem ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum ac de novo decernimus et declaramus. Praeterea, non absque gravi animi nostri dolore animadvertentes, ob auctam atque in dies invalescentem perversorum hominum malitiam, saepe ac saepius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quae non minus, quam illa in Gregorianâ constitutione, ut praefertur, excepta, publicam quietem perturbant: proinde, ad delinquentium audaciam, ac eiusmodi delictorum frequentiam, quantum fieri poterit, coërcendam, pro apostolici muneris nostri debito ea, quae inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

§ 4. Cum itaque praedictâ Gregorianâ constitutione cautum sit ut publicis latronibus, viarumque grassatoribus, qui itinera frequentata vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur, immunitas ecclesiastica minime suffragetur, non levis autem inter doctores emergerit¹ controversia, an quis ex unico actu publicus latro et grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur: nos, eiusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantum grassationem in viâ publicâ aut vicinali admissam sufficere ad hoc ut quis publicus latro et grassator dici valeat, dummodo tamen grassati mors aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore praesentium definimus et declaramus. Insuper ab ecclesiasticae immunitatis beneficio excludimus atque re-

Declaratio ampliatio et eiusdem.

¹ Edit. Main. legit *emersit* (R. T.).

pellimus, et pro exclusis atque repulsis haberi volumus, nedum eos, qui homicidia aut mutilationes membrorum in ecclesiis earumve coemeteriis committere audent, quemadmodum in Gregorianâ constitutione sancitum est, verum etiam eos, qui, stantes in ecclesiâ vel coemeterio, interficiunt stantes extra ecclesiam vel coemeterium, aut ipsis membrum mutilant, necnon eos, qui, stantes extra ecclesiam aut coemeterium, occidunt stantes intra ecclesiam vel coemeterium, aut iis membrum mutilant, ac eos tandem qui confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab ecclesiâ aliove loco immuni violenter extrahunt et abducunt: declarantes in quatuor praemissis casibus eiusmodi reos non illius tantum ecclesiae, quam violarunt, sed cuiuscumque etiam alterius ecclesiae immunitate gaudere nequaquam posse aut debere. Ad haec in crimine assassinii non modo mandatarios, qui in ipsâmet Gregorianâ constitutione aperte excipiuntur, sed etiam mandantes, qui certum praemium aut mercedem sive in pecuniâ sive in aliis rebus tradiderint aut promiserint, quamvis promissio nullum habuerit effectum, dummodo assassinium re ipsâ patratum fuerit, ab ecclesiasticae immunitatis beneficio excludimus, ac pro exclusis perpetuo haberi volumus et mandamus. Excludimus pariter, repellimus atque privamus eiusdem immunitatis privilegio interficientes proximum suum animo praemeditato ac deliberato; falsificantes litteras apostolicas; ministros Montis Pietatis, vel alterius publici telonii, aut banci pro depositis principis privatarumque personarum destinati, furtum aut falsitatem in praedictis locis committentes, cuius ratione arca pecuniaria ita minuatur ut poenae ordinariae locus sit; conflantes, adulterantes vel

tondentes quascumque monetas aureas vel argenteas, etiam principum exterorum, quotiescumque in loco aut provinciâ, ubi crimen admittitur, liberum habeant usum et commercium, vel ipsas monetas conflatas, adulteratas aut detonsas scienter ita expendere et erogare praesumentes ut fraudis conscii atque participes censi possint; illos demum, qui sub nomine curiae sese introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque reipsâ committunt cum homicidio aut mutilatione membrorum alicuius ex domesticis earumdem aedium, vel etiam extranei quem ibi forte reperiri contigerit, dummodo homicidium vel membrorum mutilatio sequatur.

§ 5. Ceterum, cum diurnâ experientia compertum fuerit curias ecclesiasticas in casibus, qui hactenus evenerunt, difficultates probare, et consequenter declarare potuisse delictum, pro quo quis ad ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum, propter variam earumdem curiarum praxim et varias pariter opiniones doctorum qui antedicti Gregorii praedecessoris mentem, quoad normam ab ipso praescriptam recipiendi probationes et procedendi ad declarationem eriminum exceptorum, interpretari voluerunt, statnimus, praecipimus et mandamus nullam in hoc de cetero haberi rationem cuiuscumque interpretationis eiusdem Gregorianae constitutionis, quae a quocumque doctore prodierit, neque praxis a quibuslibet curiis aut tribunalibus invectae, imo nec quarumcumque declarationum quae ab huius almae Urbis nostrae tribunalibus, sive etiam a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium immunitati ecclesiasticae praepositorum emanaverint, quatenus praesenti nostrae constitutioni adver-

Omnes aliae declarationes abrogantur.

sentur; sed in occurrentibus casibus normam hic a nobis praescribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus et sancimus.

§ 6. Quotiescumque igitur curia ecclesiastica a curiâ saeculari fuerit requisita ut laicum aliquem delinquentem e loco immuni extrahi ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate ac personae reiterate subministrata vel acquisita sint indicia¹ quae ad capturam decernendam sufficere videantur, tunc curia ecclesiastica ad eiusdem delinquentis extractionem ab ecclesiâ aliisque locis immunibus, ope ac medio suorum executorum, implorato etiam, quatenus opus sit, brachii saecularis auxilio, et cum interventu personae ecclesiasticae ab episcopo deputandae, procedere teneatur, extractumque ad suos carceres adportari, ac ibi sub tutâ custodiâ detineri curet et faciat. Ubi vero ex processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto ac insuper adversus eundem extractum talia resultent indicia ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit (quae quidem indicia iuxta regulas iuris vocantur ultra torturam), eo tandem casu praefatum extractum ministris et officialibus curiae saecularis tradere et consignare possit ac debeat, exactâ tamen receptâque prius ab ipsis obligatione in formâ iuris validâ restituendi extractum ecclesiae, sub poenâ excommunicationis latae sententiae nobis ac pro tempore existenti Romano Pontifici reservatae, quatenus idem extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget ac diluat. Quod si ea minime purgaverit, et vere delinquens repertum fuerit, curiae saeculari in ipsum, tali casu, ut iuris esse censuerit, agere atque procedere liceat.

¹ Edit. Main. legit *indicio* (R. T.).

§ 7. Praeterea, considerantes saepe dictum Gregorium praedecessorem in suâ constitutione optimo quidem iure sanxisse ut soli episcopi, et non alii episcopis inferiores, etiamsi locorum Ordinarii sint, aut nullius dioecesis, aut conservatores a Sede Apostolicâ specialiter vel generaliter deputati, cognoscere et declarare valeant an delicta, pro quibus inquisiti ad loca immunia confugerunt et in eis se receperunt, sint necne de genere ac numero exceptorum: nos, providam eiusmodi dispositionem approbantes et confirmantes, eique inhaerentes, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, tenore praesentium, quibuscumque magistratibus, officialibus et ministris saecularibus, necnon quibusvis aliis personis, cuiuscumque gradus et conditionis existant, etiamsi imperiali, regiâ, ducali, aut aliâ quavis mundanâ dignitate aut auctoritate praefulgeant, districte interdiciamus ac inhibemus, ne huiusmodi causis, vel conficiendo processus, vel inquisito extrahendo a locis immunibus, vel declarando crimina, ab eis admissa, esse de exceptis in Gregorianâ aut in praesenti nostrâ constitutione, ullo pacto sese ingerant aut immisceant. Quod si secus quidquam attentare praesumpserint, ex nunc omnia, in contrarium praemissorum gerenda, irrita et inania, nulliusque roboris vel momenti perpetuo fore, ipsosque attentantes in censuras et alias poenas, a sacris canonibus et constitutionibus apostolicis adversus eos qui iurisdictionem ecclesiasticam quoquomodo laedunt ac violant inflictas, incurrere decernimus et declaramus; volentes, intendentes ac expresse mandantes quod omnimoda cognitio atque iudicium de criminibus in Gregorianâ constitutione exceptis et a nobis superius explicatis, tum etiam de aliis quae in praesenti

Statuitur, iuxta constitutionem praefatam, ut soli episcopi declarare valeant si delicta sint de numero exceptorum.

Praescribitur forma extrahendi delinquentes ab ecclesiis.

nostrâ constitutione adicienda et similiter excipienda duximus, quemadmodum ut praefertur adiecimus et excepimus, ad episcopos tantum, privative quoad omnes alios, perpetuo spectet atque spectare debeat, et, donec ipsi in occurrentibus casibus declaraverint delictum esse de exceptis, et cetera omnia a nobis superius constituta adimpleverint, inquisitos ecclesiae, vel alterius loci sacri ad quem confugerunt, immunitate gaudere tuto debere, ac in eâ conservandos et manutenendos esse statuimus, praecipimus et mandamus.

Exhortatio ad
episcopos super
praedictis.

§ 8. Universos demum et singulos venerabiles fratres nostros patriarchas, primates, archiepiscopos et episcopos, quos huius nostrae constitutionis executores deputamus, in visceribus domini nostri Iesu Christi hortamur, et paternâ charitate admonemus, ut, quanti momenti sit hoc negotium serio cogitantes, in occurrentibus casibus qualitatem testium et probationum pondus summo studio ac vigilantia scrutentur, omnemque fraudem, dolum procul arceri satagant; quin etiam sacerdotali pectore, quotiescumque opus fuerit, iis omnibus obsistant, qui eiusdem praesentis constitutionis executionem ac observantiam quomodocumque temerario ausu impedire praesumerent. In reliquis porro casibus tam in hac nostrâ quam in Gregorianâ constitutione non exceptis, memores quam acriter semper et qua eximia ac prorsus singulari animi fortitudine maiores nostri pro ecclesiasticâ libertate ac immunitate pugnaverint, nihil de illâ imminui permittant, neque sacris iuribus labem ullam irrogari patiantur, sed ea pari sane zelo atque constanti tueri curent: ab omni tamen tumultu ac perturbatione caventes, ne, iactantiae causâ potius, quam miserationis et iustitiae titulo, ecclesiastica privilegia asserere velle videantur.

§ 9. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper valida, firma et efficacia existere ac fore, suosque integros atque plenarios effectus ubique sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolicis auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quavis praeeminentiâ et potestate fungentes ac functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritatē, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 10. Non obstantibus Cancellariae nostrae Apostolicae regulis, necnon quorumcumque praedecessorum nostrorum litteris apostolicis, privilegiis, indultis et facultatibus, quibusvis personis, etiam speciali mentione dignis et quavis quantumcumque sublimi dignitate et auctoritate fulgentibus, et ex quibusvis etiam gravibus et urgentissimis causis, sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, et consistorialiter, ac aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gene-

Derogatio.

rales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis ac reservatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 11. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, et nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiaeque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrae voluntatis, sanctionis, praecepti, decreti, mandati, prohibitionis et derogationis infringere, aut ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, VI idus iunii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 iunii 1725, pontif. anno II.

LXXIV.

Confirmatur decretum magistri generalis Minorum de Observantiâ approbans bipartitam quamdam alternativam officiorum provinciae S. Saturnini martyris dicti Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilecti filii Antonii Mula, procuratoris provinciae S. Saturnini martyris Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ ab illius definitorio specialiter deputati, nobis exposito, quod aliàs, nempe die XIX februarii MDCCVI, ad pacem in praefatâ provinciâ perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quae in distribuendis officiis et muneribus ipsius provinciae oriri poterant, omnium voto et consensu stabilita fuerat alternativa inter fratres montanos ex unâ et campesinos ex alterâ partibus, scilicet quod, quando minister provincialis cum duobus definitoribus erit ex unâ parte, custos cum aliis duobus definitoribus fiat ex aliâ, et sic viceversâ, eligendo in primo capitulo, celebrando post huiusmodi concordiae confirmationem, ministrum provincialem ex parte montanorum; item ex undecim guardiannis eligendis in praefatâ provinciâ, quinque quidem ex parte eiusdem ministri

Expositio facti.

¹ De alternativâ officiorum pro provinciâ S. Antonii in Lusitaniâ Minorum de Observantiâ Discalceatorum, vide Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXI, die 16 iunii, pontif. I; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 25 iunii, pontif. II, agitur de alternativâ officiorum Minorum de Observantiâ provinciae Siciliae.

Mandatur
habenda fides
transumptis.

Sanctio poe-
nalis.

provincialis, reliqui vero sex ex parte custodis; ac insuper convenerant quod confessarius monialium monasterii sanctae Luciae assumendus sit ex parte ex qua assumptus fuerit idem provincialis; et quod lectores tum philosophiae tum sacrae theologiae et verbi Dei praedicatores, qui conventuales dicuntur, aequaliter utrique parti distribuantur; et, in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat, iuxta formam constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate apostolica confirmatarum,¹ ubi vacatio acciderit; in admit-tendis autem ad habitum, nova² alternativa servanda erit, sed, probata idoneitate, servatisque iuxta statuta generalia Ordinis praedicti servandis, indifferenter admittantur, dummodo in regno Sardiniae sint nati; et haec omnia, a praefata provinciâ concordata, a definitorio generali die xxii maii mdccxxiii speciali decreto sub nullitatis poenâ confirmata fuerant: ideoque pro parte dicti Antonii etiam totius provinciae huiusmodi nomine nobis supplicato ut concordiam et alternativam praedictam approbare et sub eadem poenâ observari mandaremus:

A Pontifico remissa illius approbatio ad Congregationem episcoporum et regularium, quae commisit ministro generali.

§ 2. Nos supplicem libellum, super praemissis nobis porrectum, ad Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam remisimus; quae quidem Congregatio per suum decretum die xx aprilis proxime praeteriti editum, attentâ relatione dilecti filii moderni commissarii generalis Curiae eiusdem Ordinis, benigne commisit dilecto pariter filio illius ministro generali, ut, veris existentibus narratis, et quatenus ita in Domino expedire censuisset, suprascri-

ptas concordiam et alternativam pro suo arbitrio et conscientia approbaret atque confirmaret, et in posterum ab omnibus sub poenâ nullitatis servari mandaret. Unde dictus minister generalis, in vim facultatis sibi sic attributae, edidit decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Cum, sicut accepimus ex retroscripto decreto sacrae Congregationis negotiis episcoporum et regularium praepositae, provincia nostra S. Saturnini martyris in regno Sardiniae ad eandem sacram Congregationem supplici libello recurrerit pro confirmatione cuiusdam concordiae et alternativae communi voto et consensu decisae stabilitae et die xix februarii anni mdccvi approbatae, necnon a definitorio generali in capitulo ultimo Romae celebrato, decreto speciali emanato die xxii maii mdccxxiii, atque eadem Congregatio, audito patre commissario generali curiae pro familiâ ultramontanâ, attentâque eiusdem relatione, arbitrio et conscientiae nostrae, prout in Domino expedire censuerimus, convenerit¹ praenarratam concordiam seu alternativam approbare et confirmare, atque ad eius firmiorem observationem omne robur opportunum adicere: nos propterea, huiusmodi facultate et commissione, quam reverenter accepimus, utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum ac bonum commune praefatae nostrae provinciae prae oculis habentes, dicimus, censem ac declaramus, praefatam concordiam seu alternativam opportunam, quin et necessariam fore ad eliminandas discordias quae ex distributione officiorum tam maiorum quam inferiorum in capitulis tam provincialibus quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmandam, eamque propterea approbamus et confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo² sub poenâ nullitatis cuiuscumque attentati contra ipsam. Sic nimirum, ut, bipartitâ provinciâ inter montanos et campe-

A quo decreto hoc emanavit.

¹ Videtur deesse *ex illâ parte* (R. T.).

² Videtur legendum *nulla pro nova* (R. T.).

¹ Videtur legendum *commiserit* (R. T.).

² Videtur deesse *servandam esse decernimus* aut similia (R. T.).

stres alternativa in posterum inviolabiliter servetur in provincialatu, custodiatu et definitoriatibus et guardianatibus, adeout unâ vice ex parte montanorum eligatur minister provincialis et duo definitores, et ex parte campesinorum creetur custos et duo alii definitores; deinde ex undecim conventibus quibus constat praefata provincia, quinque adscribantur parti ex qua assumendus est provincialis, et reliqui sex parti ex qua eligendus est custos; item confessorius sanctimonialium S. Luciae deputabitur ex parte provincialis; ac tandem lectores tam philosophiae quam theologiae, sicuti praedicatores conventuales, instituuntur ad aequalitatem utriusque partis; et in casu vacantiae unius vel alterius, substitutio fieri debet ex illâ parte in quâ vacantia contigerit; in reliquis autem officiis et ministeriis, sicut in receptione novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia iuxta statuta generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam adhibentur. Praecipimusque per sanctam obedientiam, sub poenâ privationis officiorum ac perpetuae inhabilitatis ad illa, omnibus et singulis tam patribus quam fratribus praefatae nostrae provinciae, ut hanc concordiam, seu alternativam, a nobis, auctoritate apostolicâ, approbatam, declaratam et confirmatam, admittere, exequi et servari teneantur. Datum Romae, die v maii anni MDCCXXV. — G. LAURENTIUS A S. LAURENTIO minister generalis. De mandato suae paternitatis reverendissimae, frater EMMANUEL FERNANDEZ DEL RIO, secret. gener. Ordinis. Loco † sigilli. Registr. tit. provinciae.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Antonius nobis subinde exponi fecit, ipse praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret: nos, ipsum Antonium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomo-

dolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

annulo Piscatoris, die IX iunii MDCCXXV,
pontificatus nostri anno I.

Dat. die 9 iunii 1724, pontif. anno II.

LXXV.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum in gratiam canonicorum Praemonstratensium Congregationis Hispaniae super indulto recitandi officia Sanctorum dicti Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Decretum
refertur.

§ 1. Aliàs emanavit a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum, ad reiteratas preces dilectorum filiorum canonicorum regularium Congregationis Hispaniae Ordinis Praemonstratensium, decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinis canonicorum Praemonstratensium Congregationis Hispaniae. Humillimis reiteratisque precibus nomine canonicorum Ordinis Praemonstratensium Congregationis Hispaniae porrectis, et ab eminentissimo et reverendissimo domino cardinali de Belluga in sacrâ Rituum Congregatione² benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a gubernio et officio aliarum Congregationum praefati Ordinis sint divisi, in posterum officium omnium sanctorum dicti Ordinis iuxta ritum brèviarii et missalis romani recitare et missas celebrare possint et valeant. Die XXIII septembris MDCCXXIV. — F. card. PAULUTIUS praefectus. N. M. TEDESCHI archiep. Apame-nus, sacr. Rit. Congreg. secretarius.

Confirmatur.

§ 2. Cum autem³, sicut pro parte eo-

¹ Simile decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innocentio XIII, const. edit. MDCCXXIV, die 9 februarii, pontif. III; et huius Pontificis const. edit. MDCCXXVIII, die 8 martii, pontif. IV, confirmatur aliud decretum pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

² Viderentur quaedam deesse, ex g. *relatis*, eadem S. Congregatio (R. T.).

³ Vocem autem nos addimus (R. T.).

rumdem canonicorum nobis subinde expositum fuit, ipsi decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII iunii MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 18 iunii 1725, pontif. anno II.

LXXVI.

Conceditur gymnasiis seu collegiis Societatis Iesu facultas eligendi sibi in specialem patronum beatum Aloysium Gonzaga¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a
debito promo-
vendi cultum
sauctorum.

Apostolicae servitutis officium, quod inscrutabilis divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati atque infirmitati nostrae credere dignata² est, ad spiritualium fidelium aedificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, iugiter satagentes, beatorum Christi servorum, qui, despectis saeculi vanitatibus, iugum Domini in sancta humilitate assumpserunt, et virtutum omnium coronam redimiti, decurso feliciter mortalis vitae stadio, immarcescibilem gloriae coronam in caelis accipere meruerunt, cultum et venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei honori et laudi populorumque pietati convenire conspiciamus.

Causae prae-
santis constitu-
tionis.

§ 1. Gloriosa itaque beati Aloysii Gonzaga, Societatis Iesu, virginitate in primis ac vitae innocentia et principatus contemptu clarissimi, merita devota consideratione ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac iuvenes, qui dilectorum filiorum clericorum regularium ipsius Societatis Iesu scholas frequentant, quique, sicut accepimus, eundem beatum Aloysium uti peculiarem patronum iam a saeculo et ultra sua sponte privataque auctoritate colere coeperunt, ad eius vestigia et virtutum, quibus miri-

¹ Innocentii XI const. edit. MDCLXXXII, die 7 septembris, pontif. VI, confirmata fuit electio S. Ignatii in patronum regionis Cantabriae; et huius Pontificis const. edit. MDCCXXIV, die 3 iunii, pontif. I, publicata fuit canonizatio S. Francisci Borgia.

² Edit. Main. legit *digna* (R. T.).

fice enituit, exempla sectanda, et opem, crebris illius intercessione ab omnipotenti Deo patris miraculis testatam, in eorum necessitatibus et animarum periculis ferventius exposcendam, excitare cupientes, omnibus et singulis universitatibus, gymnasiis vel collegiis generalium publicorum vel studiorum¹, tam erectis quam erigendis, quae a clericis regularibus praedictae Societatis Iesu de praesenti reguntur aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac scholaribus ibidem litterarum studiis operam nunc et pro tempore navantibus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus memoratum beatum Aloysium, tamquam suorum liberalium studiorum atque innocentiae et castitatis in lubrica praesertim juvenili aetate diligentius custodiendae specialem patronum sibi deligere, habere, colere et venerari, illiusque festum quotannis die XXI mensis iunii celebrare, necnon iis ex praedictis scholaribus, qui ad horas canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti beati Aloysii officium recitare de communi confessoris non pontificis, sub ritu duplici minore, et, si qui pariter ex illis in sacro presbyteratus ordine constituti fuerint, missam etiam sub eodem ritu et de communi itidem confessoris non pontificis, in universitatibus tamen, gymnasiis seu collegiis eiusmodi ecclesiis dumtaxat, die praedicta celebrare iuxta rubricas breviarii ac missalis romani libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolica, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Concessio ut
in rubrica.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

§ 3. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius superioris

Mandatur fi-
dem adhiben-
dam transum-
ptis.

¹ Forsan vel *particularium studiorum* (R. T.).

seu secretarii dictae Societatis subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae, vel praepositi, aut vicarii generalis eiusdem Societatis, pro tempore existentis, munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI iunii MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 21 iunii 1725, pontif. anno II.

LXXVII.

Confirmatur concessio privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum regularium Minorum a Gregorio XIV facta¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosanctum apostolatus officium, quod humilitatem nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, iugiter postulat, ut, paternam sacrarum religionum et congregationum in militanti Ecclesiâ suaves et uberes fructus assidue praestantium curam exercentes, privilegia, gratias et indulta illis a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa, quo solidiori robore perennent, cum id a nobis petitur, libenter constabiliamus².

A Gregorio XIV privilegia omnia Congregationis Theatinorum dictae Congregationi Clericorum Regularium Minorum concessa.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Zuiz, praepositus generalis Congregationis clericorum regularium Minorum, quod aliàs, postquam felicitis recordationis Sixtus Pa-

pa V praedecessor noster eandem Congregationem per quasdam suas litteras desuper in simili formâ Brevis die 1 iulii MDLXXXVIII expeditas approbaverat ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV, praedecessor pariter noster, omnia et singula privilegia, praerogativas, concessionem, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, indulgentias et peccatorum remissiones, ceterasque gratias spirituales et temporales, ac tam coniunctim quam divisim, etiam per viam communicationis vel extensionis, aut aliàs quomodolibet Congregationi presbyterorum Theatinorum nuncupatorum, illiusque generali, aliisque superioribus, officialibus, ministris et personis, eorumque domibus regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum eiusque domus regulares, necnon generalis, superiores, officiales, ministri, et aliae quaecumque illius personae, de iure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione apostolicâ, vel aliàs quomodolibet per viam communicationis et extensionis utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi clericorum regularium Minorum, illiusque domibus regularibus, necnon praeposito generali, aliisque superioribus, officialibus et ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc et pro tempore existentibus, apostolicâ auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia et singula ad dictam Congregationem clericorum regularium Minorum, illiusque domos regulares, necnon praepositum generalem, superiores, officiales, ministros et personas praedictas, itaut eadem Congregatio clericorum regularium Minorum, eiusque regulares domus¹, illorumque generalis,

¹ Laudata Gregorii XIV constit. edit. fuit MDXCI, die 18 februarii, pontif. I, et confirmata a Clemente VIII constit. edit. MDXCH, die 1 iulii, pontif. I.

² Ed. Main. legit *constabilimus* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *domos* (R. T.).

superiores, officiales, ministri et personae tunc et pro tempore existentes, praemissis omnibus et singulis aequae et pariformiter ac sine aliquâ differentia uti, potiri et gaudere libere et licite possent, perinde ac si singula praemissa illis specialiter et expresse ac principaliter, non autem ad instar, concessa, et suis litteris expressa, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserta fuissent, dictâ auctoritate extendit, illaque omnia et singula Congregationi clericorum regularium Minorum huiusmodi illiusque domibus regularibus et personis praedictis communicavit; et alias, prout in ipsius Gregorii praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die XVIII februarii MDXCI expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Et postmodum piae memoriae Clemens Papa VIII, pariter praedecessor noster, per suas iidem litteras 1 iulii MDXCII expeditas, omnia et singula privilegia et gratias, eidem Congregationi clericorum regularium, sicut praemittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Didacus praepositus generalis praedictas¹ Gregorii praedecessoris litteras apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret: nos, specialem ipsi Didaco praeposito generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolu-

tum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem et elargitionem Congregationi clericorum regularium Minorum huiusmodi omnium gratiarum et privilegiorum memoratae Congregationis Theatinorum etiam per viam communicationis et extensionis a praedicto Gregorio praedecessore per eius litteras supradictas factas, ut praefertur, eâdem auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus ac innovamus, necnon, quatenus opus sit, ea omnia et singula de novo concedimus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae dictus Gregorius praedecessor in suis litteris praedictis voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

1 Vide ut supra pag. 66 b (R. T.).

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Fides adhibenda transumptis.

Confirmatio
praedictae con-
stitutionis.

1 Male edit. Main. legit *praedictus* (R. T.).

annulo Piscatoris, die xxiii iunii mdccxxv,
pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 23 iunii 1725, pontif. anno ii.

LXXVIII.

*Erigitur oppidum Pontiscurvi provin-
ciae Romanae in civitatem, eiusque
collegiata ecclesia in cathedralem¹.*

**Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium a
curâ Romani
Pontificis o-
mnium eccle-
siarum, prae-
sertim quae e-
ius temporali
dominio subie-
cta sunt.

In excelsâ Sedis Apostolicae speculâ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Illius, cuius est terra et plenitudo eius, clementiam constituti, levamus iugiter in circuitu agri dominici mentis nostrae oculos, pervigilis more pastoris inspecturi quid provinciarum et locorum quorumlibet statui conveniat, quidque operis ad promovendum ubique spirituale christifidelium bonum impendi debeat. Dignum vero pontificiâ nostrâ sollicitudine in primis arbitramur et iustum, ut ad ea, quae ecclesiarum quarumcumque decorem et amplitudinem divinique cultus incrementum respiciunt, quaeque simul oppidorum illustrium, ac eorum praesertim quae Romani Pontificis etiam temporali dominio subiecta sunt, splendidiori ornamento conducere, et populis erga nos eandemque Sedem fide ac devotione praestantibus peculiarem consolationem afferre possunt, studia curasque nostras libenter convertamus, nostrique pastoralis officii partes propensâ charitate desuper interponamus, prout pia eorundem populorum vota postulant, et nos, maturâ adhibitâ

consultatione, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicuti pro parte dilectorum filiorum capituli et canonico-
rum saecularis et collegiatae ecclesiae S. Bartholomaei, necnon universitatis et populi oppidi nostri Pontiscurvi, Aquinatis dioecesis in provinciâ Romanâ, nuper expositum nobis fuit, idem oppidum inter alia illarum partium insigne et antiquitatis gloriâ percelebre, quippe quod ex ruinis veterum Fregellarum (clarae olim in Latio urbis) fuisse conditum existimatur, conspicuâ habitatorum incolarumque multitudine, benedicente Domino, refertum existat, ac septem parochialibus ecclesiis, quarum tres sunt collegiatae congruo canonico-
rum numero instructae, pluribus diversorum Ordinum virorum atque mulierum coenobiis, quatuor confraternitatibus laicorum, duobus hospitalibus, Monte pietatis pro subsidio pauperum, commendâ equitum Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani, multis nobilibus aedificiis et non paucis familiis honestissimis decoretur, ac, ultra pagum S. Olivae nuncupatum sibi suppositum, amplum atque fructiferum habeat territorium, quod ad triginta circiter milliaria protenditur; retroactis vero temporibus plures in lucem ediderit sacros praesules, et alios vitae sanctimoniâ, optimarum disciplinarum cultu, et militari etiam laude illustres viros, adeoque a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris non specialibus modo gratis et beneficiis ornari, sed civitatis quoque titulo aliquando appellari meruit: praeterea, cum episcopi Aquinates, ob caeli insalubritatem et domus episcopalis defectum, apud suam cathedralem ecclesiam, quae ceteroquin unum archipresbyterum cum sex tantum canonicis habet, residere non possint, ab antiquo tempore iugiter in antedicto

Causae praesentis erectionis et praedicti oppidi laudes,

¹ Const. edit. mdccxxv, die 16 iulii, pontificatus ii, erigitur cathedralis Setina, et const. edit. mdccxxv, die 23 maii, pontif. i, confirmata fuit erectio ecclesiae Urbinatensis in metropolitana.

oppido Pontiscurvi resideant, et in memoratâ ecclesiâ S. Bartholomaei nobilis et amplae structurae, ubi archipresbyter, qui est unica dignitas, canonicus theologus, et decem alii adsunt canonici divinis officiis more cathedralium inservientes, cathedram fixam tenere, sacra olea conficere, ordines et functiones pontificales, quae Concilii Tridentini praescripto in cathedralibus ecclesiis peragi debent, decenter exercere ab antiquo etiam tempore consueverint; in eâdem insuper collegiatâ ecclesiâ honorifice asservetur et peculiari fidelium veneratione colatur sacrum corpus S. Frimoaldi confessoris, ipsius ecclesiae olim archipresbyteri et concivis, cuius nomen in martyrologio romano descriptum est: ad haec in praefato oppido speciosum extet episcopium a moderno episcopo propriis sumptibus cum curiâ et archivio constructum, ubi episcopus et illius vicarius in spiritualibus generalis habitare possunt et solent, eidemque palatio coniuncta conspiciantur duo satis ampla aedificia, quorum alterum pro Monte pietatis destinatum est, alterum vero usui seminarii inservit, in quo plures alumni ex universâ dioecesi delecti et convictores etiam non pauci probe educantur et ab idoneis praeceptoribus iis accurate instituuntur disciplinis, quas Tridentinum Concilium in seminariis ecclesiasticis tradi mandat: ac propterea capitulum et canonici, universitas et populus antedicti, oppidum Pontis et collegiatam ecclesiam S. Bartholomaei huiusmodi dignioribus titulis augeri, summopere exoptent, nobisque humiliter supplicaverint ut dictum oppidum in civitatem et dictam collegiatam ecclesiam in cathedralem erigere de benignitate apostolicâ dignaremur:

Erigitur prae-

§ 2. Nos igitur, praemissorum omnium

et singulorum plenam certamque notitiam habentes, et capitulo, canonicis, universitati et populo praedictis, quos ob spectatam in nos ac Sanctam Sedem devotionem et fidem paternâ charitate diligimus, specialem gratiam facere, nec non venerabilem fratrem Iosephum modernum episcopum Aquinatem dictumque oppidum (promerita¹, et signanter quod ibidem palatium episcopale, ut praefertur, ac seminarium et Montem pietatis, novamque etiam cathedralem Aquini loco veteris collapsae, quam in minoribus constituti iam collabentem propriis oculis dolenter inspeximus, aedificia² curaverit, ac insuper episcopalis mensae proventus multipliciter auxerit, archiepiscopi Tyanensis titulo nuperrime insignivimus) benigno et grato favore prosequi volentes, omnibusque et singulis praemissis, nobis ut praefertur expositis³, pro verificatis et iustificatis habentes, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, oppidum praefatum in civitatem Pontiscurvi deinceps nuncupandam, cum omnibus iuribus, praerogativis, honoribus et praeeminentiis, quibus aliae civitates earumque cives utuntur, potiuntur et gaudent, ac⁴ uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, et saecularem collegiatam ecclesiam S. Bartholomaei huiusmodi in cathedralem, sub eâdem invocatione, et in eâ sedem episcopalem pro episcopo Aquini et Pontiscurvi seu Fregellarum coniunctim etiam nuncupando, qui in illâ et civitate praedictâ omnia et sin-

¹ Videretur legendum quem pro meritis, nempe episcopum (R. T.).

² Potius lege aedificari (R. T.).

³ Potius lege omniaque et singula praemissa, nobis ut praefertur exposita, (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit ut pro ac (R. T.).

dictum oppidum in civitatem, eiusque collegiatam in cathedralem: Sedi Apostolicae immediate subicitur.

gula, quae ordinis et iurisdictionis ac cuiuscumque alterius muneris episcopalis sunt, exerceat; necnon cum omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, indultis et gratiis, quibus aliae cathedrales ecclesiae, earumque praesules, de iure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet, utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ad omnipotentis Dei laudem et gloriam, ac ipsius S. Bartholomaei honorem, et christifidelium devotionis augmentum, tenore praesentium perpetuo erigimus et institui-
mus; illasque sic erectas et institutas, necnon episcopum pro tempore existentem, ac ipsius ecclesiae capitulum, Sedi Apostolicae immediate etiam perpetuo subiicimus, et sub peculiari beatorum Petri et Pauli apostolorum protectione suscipimus.

Ecclesia praedicta in cathedralem erecta ecclesiae Aquinati uocatur cum quibusdam ordinationibus sede episcopali vacante.

§ 4. Praeterea, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, cathedralem ecclesiam S. Bartholomaei Pontiscurvi huiusmodi antiquae cathedrali ecclesiae Aquinati aequè principaliter perpetuo unimus, itaut in posterum eadem ecclesia S. Bartholomaei Pontiscurvi cathedralis cum ecclesiâ Aquinate sit ac esse debeat, et episcopus, pro tempore existens, episcopus Aquinas et Pontiscurvi seu Fregellanus coniunctim esse et nominari debeat, necnon in actibus consistorialibus ac in litteris apostolicis super promotione novi episcopi ad praedictas Aquinatem et Pontiscurvi, seu Fregellarum, ut concathedralis¹ eiusdem ecclesiae Aquinatis: conditione tamen adiectâ, quod, eveniente sedis episcopalis vacatione, capitulum ecclesiae Aquinatis, uti antiquius, inconsulto et minime audito capitulo dictae cathedralis ecclesiae Pontiscurvi seu Fregellanae, ad electionem vicarii capitularis proce-

dere valeat; et, qui ab eodem capitulo Aquinate canonice electus et deputatus fuerit vicarius capitularis, suam iurisdictionem etiam in ecclesiâ Pontiscurvi seu Fregellanâ, ut hactenus consuevit, exercere libere possit; eâ plane ratione quam nos observari decrevimus atque mandavimus; tam in electione vicarii capitularis, quam etiam in omnibus aliis actibus consimilem concathedralitatem respicientibus, cum nuper ecclesiam Setinam declaravimus cathedralem et unitam a felicis recordationis Honorio Papa III aequè principaliter ecclesiae Terracinensi, et, quatenus post eiusmodi unionem cathedralis esse desiisset vel nunquam cathedralis extitisset, eam denuo in cathedralem ereximus, eidemque Terracinensi; ecclesiae aequè principaliter in perpetuum univimus; quemadmodum in litteris apostolicis hoc eodem anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, III kalendas maii, a nobis in simili formâ sub plumbo desuper expeditis, uberius continetur.

§ 5. Ceterum, cum expositum nobis fuerit archipresbyterum et canonicos cathedralis ecclesiae Aquinatis ex antiquo apostolico privilegio in omnibus ecclesiasticis functionibus deferre solitos esse rocchetum cum cappâ magnâ, aequum vero iustumque arbitremur ut inter illos et archipresbyterum atque canonicos cathedralis ecclesiae Pontiscurvi seu Fregellanae praedictae nullum prorsus intercedat discrimen, sed utrique iisdem omnino canonicalibus indumentis utantur: ipsis modernis ac pro tempore existentibus archipresbytero et canonicis eiusdem ecclesiae S. Bartholomaei Pontiscurvi seu Fregellanae per alias nostras ab ipsis per cancellariam, ut moris est, expediendas litteras apostolicas benigne indulgebimus, ut rocchetum et cappam magnam eo prorsus modo iisque

Promittitur canonicis eiusdem cathedralis concessio rocchetti et cappae magnae.

¹ Potius legerem *cathedralem* (R. T.).

temporibus, quibus praedicti archipresbyter et canonici antiquae cathedralis ecclesiae Aquinatis eiusmodi indumenta gestare hactenus consueverunt, ¹ in eorum ecclesiâ quam in capitulo vel extra, ac in processionibus etiam funeralibus et aliis quibuscumque functionibus, postquam tamen litteras nostras indultis eiusmodi per cancellariam ut praefertur expediendas obtinuerint, et non ante, deferre possint et valeant.

Clausulae
peculiares.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod capitulum, archipresbyter et canonici dictae ecclesiae Aquinatis, seu quicumque alii, cuiuscumque dignitatis, gradus et praeminentiae sint, in praemissis omnibus et singulis et circa ea quomodolibet et ex quavis causâ, ratione, actione vel occasione ius vel interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati et auditi, et causae, propter quas eadem praesentes emanaverint, adductae, verificatae ac iustificatae non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostrae, aut ius vel interesse habentium consensûs, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuam mentionem ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis eorumque aliquo solemnitates, et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultante, seu enor-

¹ Videtur deesse *tam* (R. T.).

mis, enormissimae, totalisque laesionis, aut quocumque colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, occasione, aliave causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi appareret, nec aliâs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controuersiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apositionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris vel facti aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio vel impetrato aut emanato uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, et ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in eis de eisdem praesentibus earumque toto tenore ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis et concessis ac faciendis et concedendis comprehendi, sed, tamquam ad maius bonum tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacum-

que posteriori datâ quodcumque eligendâ concessas esse et fore, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aut vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praeeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et quacumque instantiâ iudicari et definiri debere, ac, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatoriae
amplae.

§ 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis etiam in synodalibus, provincialibus, universalibusque conciliis, specialibus vel generalibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictarum ecclesiarum Aquinatis et Pontiscurvi seu Fregellarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis ac locis quibuscumque, etiam specificâ et expressâ ac individuâ mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut

aliâs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque litteras apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, et quascumque etiam derogatarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et clausulas, etiam quantumvis praegnantibus, piis, privilegiatis, praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis et specificatis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime et sufficienter, necnon specialiter et expresse, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, institutionis, unionis, concessionis, indulti, praecepti, mandati, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poe-
nalis.

Datum Laterani, anno Incarnationis dominicae MDCCLXXV, IX kalendas iulii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 iunii 1725, pontif. anno II.

LXXIX.

Confirmantur quaedam litterae patentes ministri generalis Ordinis Minorum de Observantiâ circa alternativam officiorum provinciae Siciliae eiusdem Ordinis, cum deputatione provincialis et definitoris¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis officii nobis divinitus commissi sollicitudo nos admonet, ut, paternam religiosorum virorum, qui, spretis mundi illecebris, Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitae iugo devoverunt, curam gerentes, ea quae pro² tollendis animorum dissidiis, stabiliendâque inter eos fraternâ concordia, provide constituta esse noscuntur, quo firma semper atque illibata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio robaremus.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a S. Laurentio minister generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod ipse, in vim facultatis sibi a nobis attributae in provinciâ Siciliae dicti Ordinis ternativam, sive officiorum distributionem in tres partes, inter fratres nempe Messanensis, Catanensis et Pactensis respective conventuum eiusdem provinciae per viginti septem annos servandam, quae pro primâ vice a fratribus Messanensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas patentes litteras tenoris qui sequitur, videlicet:

Litterae patentes praedictae.

Frater Laurentius a S. Laurentio lector iubilatus, sacrae Congregationis Indicis consultor, supremae et universalis Inquisitionis qua-

1 Const. edit. MDCCXXV, die 9 iunii, pontif. II, confirmatum fuit aliud decretum ministri generalis de bipartitâ alternativâ officiorum provinciae S. Saturnini eiusdem Ordinis.

2 Praeposit. pro nos addimus (R. T.).

lificator, examinador cleri romani, sacri Montis Sion exyardianus, et totius Ordinis sancti patris nostri Francisci minister generalis, nostrae observantiae provinciae Siciliae salutem.

Sanctissimus dominus noster dominus Benedictus Papa XIII, pacifico tranquilloque provinciarum omnium curae nostrae concreditarum regimini, unde fraterna concordia et suavior solidiorque in singulis conventibus regularis disciplinae promotio pendere dignoscitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per leges iustitiae distributivae, pro speciali suo erga seraphicum Ordinem vigilantiae pastoralis affectu, proinde consulturus, cum sedulo animadvertisset perantiquam istam et olim florentissimam Observantem provinciam Siciliae viginti septem conventibus in praesentiarum instructam esse, quorum plerique, ob exiguum religiosorum in totâ eadem provinciâ numerum, magnamque cellarum et necessariorum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque praesentaneo iustitiae distributivae remedio ad eorundem instaurationem connaturalius certiusque promovendam potissimum indigere: propterea nobis, ut opportunam, iuxta modum infra explicandum, ferremus opem, sub die XXII mensis martii nuper elapsi, necessariam omnem atque idoneam contulit facultatem. Cuius proinde vigore, maturâ deliberatione perhabitâ, ad infrascriptum decretum desuper edendum devenimus.

I. Ac primo provinciam ipsam totam, salvâ eius unitate, in tres districtus numero conventuum sibi ferme cohaerentium pares commissâ nobis antedictâ pontificiâ facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem et Pactensem, sic in posterum charitatis atque ordinis servandi gratiâ nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce conventus decernimus pertinere, nimirum: 1. S. Mariae Iesu superioris ut vocant, et 2. S. Mariae Iesu inferioris, utrumque in Messanâ civitate; necnon 3. S. Catharinae Fortalitii, 4. SS. Trinitatis Venetici, 5. Sanctae Mariae Iesu S. Luciae, 6. S. Mariae Iesu Castiregalis, et 7. S. Antonii Bavel-lonae, quibus aggregamus, servandae aequa-

Provincia Siciliae praedicta in tres districtus dividitur.

litatis intuitu, 8. S. Nicolai Cephaladii, et 9. S. Francisci Castrilucii. Ad secundum vero seu Catanensem districtum novem hos alios: 1. S. Agathae Veteris in urbe Catanâ, 2. S. Blasii Terrae Aci, 3. S. Antonii abbatis Paternionis, 4. S. Mariae Iesu Randatii...¹, et 7. S. Mariae Iesu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus, 8. S. Mariae Iesu Laupatii, et 9. S. Antonini martyris Castriboni. Similiter ad tertium in ordine districtum seu Pactensem, vulgo dictum *della Costa*, sequentes novem alios pertinere decernimus: 1. S. Antonii civitatis Pactarenensis, 2. S. Antonii Montisalbani, 3. Sanctae Mariae Iesu Terrae S. Petri, 4. SS. Annunciatæ Raccudiae, 5. S. Francisci S. Angeli, 6. S. Francisci Pilaini, 7. S. Mariae Iesu Ficazzæ, 8. S. Mariae Iesu Nasi, et 9. SS. Annunciatæ Galatensis. Atque ita distinctos et coordinatos tres huiusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus et iubemus.

Decernitur
praedicta ternativa seu officiorum distributione in tres partes.

II. Eâdem deinde auctoritate sancimus ut in provinciali capitulo proxime celebrando minister et unus definitor ex primo, seu Messanensi districtu; custos vero et unus item definitor ex secundo, seu Catanensi; duo autem reliqui definitores ex tertio seu Pactensi districtu sint assumendi per totum capitulare triennium ex more ac regulariter duraturi. In capitulo vero subsequenti, minister quidem unusque definitor ex secundo districtu Catanensi, custos et definitor alius ex tertio districtu Pactensi, duoque definitores reliqui ex primo Messanensi. Pariterque in alio subsequuturo capitulo, minister et unus definitor ex tertio districtu Pactensi, custos aliusque definitor ex Messanensi, reliqui vero bini definitores ex Catanensi districtu assumi omnino debeant. Et eo turno per tres capitulares electiones, ut praefertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine eâdemque methodo capitulares electiones peragantur, donec turnus istiusmodi per tres vices inchoetur et absolvatur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, for-

¹ Desunt 5 et 6 (R. T.).

tasse contigerit commissarium, vicarium, seu quovis alio titulo provincialem superiorem, quacumque de causâ designandum, eligendum sive instituendum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde minister eius triennii iuxta turnum praememoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de custode, si quando iuxta Ordinis constitutiones reeligendus in capitulo ipso vel extra capitulum fuerit, observari decernimus et declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione aliâ, seu ¹ facti ipsius notorietate inspectâ, sancita ac decreta esse intelligantur; salvo ceteroqui, in casu vacantiae unius vel plurium definitorum, eo subrogationis iure et ordine, quem idem sanctissimus dominus noster summus Pontifex in constitutione, cuius initium *Universalis Ecclesiae regimini*, non ita pridem editâ aut ² promulgatâ, servari in posterum praecepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis definitoris, ille omnino subrogetur, cui subrogatio, ex praedictae constitutionis dispositione, deferenda fuerit, cuiuscumque districtus extiterit.

III. Declaramus autem, antevertendae litis et perplexitatis gratiâ, ad eum districtum praedictae provinciae singulos religiosos tam praesentes quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respective. In casu autem dubio utrum locus nativitatis religiosi alicuius ad conventus primi, secundi vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo quod religiosus extra provinciae confinia natus ad nullum eorum nativitatis suae iure pertineat, liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari maverit, patribus definitorii, post praesentis decreti publicationem primo congregandis, exponere et declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumque de causâ rescindere, sublâtâ etiam patribus definitorii rescissionis seu variationis huiusmodi facultate: salvâ tamen tam super hac re quam super dubiis aliis quae circa reliqua praesenti decreto sancita fortassis

¹ Videtur sed pro seu (R. T.).

² Edit. Main. legit ut pro aut (R. T.).

Declarantur
nonnulla aver-
tendae litis
causa.

emergerint declarandis nostrâ et pro tempore existentium superiorum generalium auctoritate.

Praescribitur
omnibus prae-
sens decretum
servandum.

IV. Praecipimus ergo, apostolicâ eâdem auctoritate suffulti, vobis omnibus et singulis ministro, custodi, definitoribus, ceterisque patribus et fratribus Observantis istius provinciae nostrae Siciliae, nunc et pro antedicto vigintiseptem annorum tempore existentibus et exituris, in virtute Spiritus Sancti, et sub electionum aliter factarum seu faciendarum nullitate ipso facto ut praemisimus incurrendâ, necnon sub privationis vocis activae et passivae, perpetuaeque inhabilitatis ad officia et praelaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque nostro et successorum nostrorum arbitrio pro modo culpaе infligendis poenis, ut praesens decretum, quoad omnes eius partes, eiusdemque seriem, continentiam et tenorem, tamquam filii obedientiae omnino exacteque servetis, ac servari et exequi respective satagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis definitorii patribus, seu ministro vel custodi praesentatum fuerit, ut, convocato definitorio primum, deinde per totam provinciam transmissis eius exemplaribus, publicetur, atque in singulis postea capitulis et congregationibus, antequam suffragia ex more ferantur, vocalibus sive electoribus intineatur, reposito in protocollo provinciae hoc ipso authographo nostro, nobisque desuper monitis, per authenticum documentum praesentis totius definitorii subscriptione ac sigillo firmatum, de illius publicatione exactaeque observantiae sponsione. Et ita decernimus, praecipimus et mandamus, hoc et omni alio meliori modo. Datum Romae, XVI aprilis MDCCXXV. — G. LAURENTIUS A S. LAURENTIO minister generalis. — De mandato reverendissimi nostri in Christo patris, frater ANTONIUS A MAZARIA segretarius generalis Ordinis. *Loco † sigilli.*

Confirmatio
relatarum litte-
rarum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ut litterae praeinsertae firmitus subsistant et in partibus executioni demandentur et servantur exactius, idem Laurentius minister generalis illas

apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsius Laurentii ministri generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas patentes litteras cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Praeterea, ad hoc ut dicta terminativa sive distributio officiorum suum sortiatur effectum, eidem provinciae Siciliae de idoneis ministro provinciali et definitore ex commissio nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de dilectorum filiorum Ioannis a Messanâ, lectoris iubilati et actualis definitoris, ac Leonardi pariter a Messanâ fide, prudentiâ, doctrinâ, pietate et religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, praedictum Ioannem in ministrum provincialem, ac Leonardum in definitorem provinciae Siciliae huiusmodi, cum omnibus et singulis praerogativis, praeeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis et indultis, ac honoribus et oneribus solitis et consuetis, dictâ auctoritate constituimus et deputamus. Mandantes propterea in vir-

Deputatur mi-
nister provin-
cialis et defini-
tor dictae pro-
vinciae.

tute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae aliisque arbitrio nostro imponendis poenis, omnibus et singulis praedictae provinciae superioribus, fratribus et personis, ceterisque ad quos spectat et spectabit in futurum, ut supradictos Ioannem et Leonardum ad officia eis respective per easdem praesentes demandata illorumque liberum exercitium recipiant et admittant, illosque recognoscant, eisque, in omnibus quae ad officia praedicta pertinent, pareant et obediant, faveantque et assistant respective.

Clausulae.

§ 4. Ac decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, dictisque Ioanni et Leonardo, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio quibuscumque obstantibus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciae ac conventuum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, spe-

cialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut¹ earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.² Fides adhibenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv iunii mdccxxv, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 iunii 1725, pontif. anno II.

LXXX.

Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede redemptionis captivorum ut unus ex Ordinum Mendicantium³.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Æternus aeterni Patris filius Iesus Christus redemptor noster, et pro nobis a vetustate peccati servitutis iugo redimendis pretiosissimum divini sui cruoris thesaurum in arâ crucis effundere, et captivam in caelum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse super tantae suae charitatis constituens opus, praecipuo honore et gloriâ coronatos in caelis, coronari voluit et in terris, ut mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo. Hinc est quod nos, qui tam amantissimi Redemptoris, summâ eius sic disponente bonitate, vices gerimus in eisdem terris, ad promovendam hominum redemptionem, quo nostrae ex alto conceditur infirmitati, suo assidue in corde nostro provocamur exemplo (attendentes quod, postquam plurimi Romani Pontifices praedecessores nostri in dilectos filios fra-

¹ Particulam ut nos addimus (R. T.).

² Reliqua ut pag. 72 b (R. T.).

³ De privilegiis huius Ordinis vide Alexandri VIII const. edit, mdcc, die 26 (21?) iulii, pontif. I.

tres Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum nuncupati, ob innumera pietatis incrementa quae eorumdem fratrum opere et sermone iuxta eorum laudabile et caelitus ad redimendos captivos fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant, eaque admirati, innumeras prope modum gratias et privilegia ex inexhausto Ecclesiae thesauro providâ apostolicae libertatis¹ manu depromptas debite contulerant, fratres praedicti, opportuno gratiarum et privilegiorum huiusmodi adiuti subsidio, uberiores² ad redemptionis huiusmodi foecunditatem divinique nominis gloriam propagandam magis magisque efferre non desinunt in dies), aequum, quin debitum reputamus gratias et privilegia huiusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostrâ ampliare, ut, ampliatis sibi a nobis et Sede Apostolicâ favoribus, ampliores militanti Ecclesiae, Dei sponsae, referant triumphos.

A pluribus Romanis Pontificibus concessa fuere privilegia dicto Ordini.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâs, et postquam felicitis recordationis Innocentius IV, Alexander IV, Paulus V, Gregorius XV, Urbanus VIII, alique Romani Pontifices praedecessores nostri, insignem, et per B. Petrum Nolasco, Raymundum de Pennafort, et clarae memoriae Iacobum I, dum viveret, Aragoniae regem (quibus et eorum cuilibet ipsamet beatissima Virgo serenâ fronte se conspiciendam dedit, et acceptissimum sibi et unigenito filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo religiosorum, quibus cura inculceret captivos a Turcarum tyrannide liberandi) fundatum, et apostolicâ auctoritate approbatum, Ordinem fratrum B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum nuncupatum (cuius quidem Ordinis fratres

huiusmodi, ex piissimo eiusdem eorum Ordinis instituto, non solum mundi illecebras eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro christifidelibus captivis sub barbarâ infidelium potestate gementibus eisqu¹ ab huiusmodi durâ servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius redemptione captivi paganorum captivitati se tradere, ac, si opus fuerit, mortem et tormenta quaelibet generoso et constanti animo subire, Altissimo devotent et profitentur), ad enutriendum tam laudabile praedicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eundem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis et indultis merito decoraverunt ac insigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque praedecessorum praedictorum respective litteris desuper expeditis plenius continetur.

§ 2. Eiusdem recordationis Alexander Papa VIII, etiam praedecessor noster², qui, dum cardinalatus honore fulgeret, dicti Ordinis protector auctoritate deputatus extitit, mature per eum perpensis gravissimis discriminibus et periculis quae eiusdem Ordinis fratres seu religiosi in procurandâ captivorum redemptione subire coguntur, ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum et utilius exequendum, praedicto Ordini illiusque domibus et regularibus locis sub illo comprehensis, necnon magistro generali pro tempore existenti, definitioribus et procuratoribus generalibus, visitatori, consultoribus, assessori, superioribus, provincialibus et conventualibus, aliisque cuiuscumque nominis officialibus, superioribus et religiosis omnibus et singu-

Item ab Alexandro VIII privilegia omnia aliorum regularium.

¹ Edit. Main. legit *eosque* (R. T.).

² Alexander VIII const. leg. in tom. xx, pagina 62 (R. T.).

¹ Forsân *liberalitatis* (R. T.).

² Deest verbum *fructus* (R. T.).

lis in eo professis fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, et capitulis generalibus, personis regularibus, novitiis, conversis, donatis, oblatiis, ministris, famulis quibuscumque, tam officariis quam domesticis, et eorum domibus inservientibus, et ceteris dicti Ordinis ac illius domorum et regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis ac christifidelibus illorum ecclesias seu capellas pro tempore visitantibus, ut omnibus et singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, praeeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque praerogativis et gratiis universis et singulis, tam spiritualibus quam temporalibus, singulis domibus, conventibus et aliis regularibus locis ac personis tam canonicorum quam clericorum regularium ubivis existentium institutis, et non solum Ordinibus, monasteriis, sed etiam regularibus Mendicantium et non Mendicantium, tam pro redimendis captivis quam aliis quomodolibet Ordini SS. Trinitatis redemptionis captivorum, illiusque domibus, conventibus et fratribus, necnon omnibus et quibuscumque congregationibus regularibus, et praecipue clericorum regularium Infirmis Ministrantium, et canonicorum Congregationis SS. Salvatoris Lateranensis, et S. Salvatoris de Bononiâ, ac etiam S. Ruffi Valentiae et S. Crucis Colimbriae, clericorum regularium de Somasca, et Pauperum Matris Dei et Scholarum Piarum, ipsisque monasticis congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque monachis et monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitae Discalceatis, conventui B. Mariae de Guadalupe, necnon Societati Iesu, ipsisque Carthusiensium, Praemonstratensium et Reformatorum Cisterciensium, Servitarum,

Olivetanorum Ordinibus, aliisque familiaribus et societatibus regularibus, militiis, hospitalibus quibuscumque et piis locis regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus praedictorum et quorumlibet Ordinum, societatum et congregationum regularium, per Sedem praedictam ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis Sedis praedictae nuncios, vel etiam tam apostolicâ praedictâ quam ordinariâ et regiâ vel imperiali auctoritatibus respective, aut aliis quomodolibet, quibuscumque verborum expressionibus et tenoribus, in genere vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis et ampliacionis, quam simplicis, et individuae, particularis et specialis concessionis, ac etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, et de apostolicae potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, concessis vel confirmatis aut approbatis, et quibus illi tam in vitâ quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones et iniunctarum poenitentiarum relaxationes, aut aliis quomodolibet de iure, usu aut privilegio vel consuetudine quomodolibet utebantur et gaudebant, ac uti et gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notae digna, difficilisque concessionis, et quae in generali concessione non venirent, non solum per participationem, communionem, illarum extensionem, et ad aliorum instar, sed speciatim et nominatim, pariformiter et aequè principaliter in omnibus et per omnia absque ullâ prorsus differentiâ, perinde ac si illa dicto Ordini B. Mariae de Mercede, illiusque capitulis generalibus, magistro generali pro tempore existenti, illiusque superioribus et personis praedictis specialiter et expresse et nominatim, etiam per viam et modum simplicis et indivi-

duae ac particularis et specialis concessionis, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ et de apostolicae potestatis plenitudine, aut communicationis et ampliationis concessa¹, quatenus tamen essent in usu et non revocata nec sub aliquâ revocatione comprehensa, uti et gaudere libere et licite possent et valerent (ita ut omnes et singuli dicti Ordinis B. Mariae de Mercede et illius domorum locorumque regularium superiores et ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias apostolicas et privilegia, quae aliarum religionum, Ordinum, congregationum, societatum, etiam Societatis Iesu, monasteriorum, conventuum, domorum, aut locorum regularium et familiarum generales, superiores, praepositi, provinciales, rectores, priores conventuales aut claustrales, visitatores, guardiani, custodes, et alio quocumque nomine, titulo aut dignitate insigniti, habebant, similiter ut supra haberent, fratres et personae² regulares dicti Ordinis B. Mariae de Mercede³, cum privilegiis, gratiis et favoribus apostolicis Ordinum et congregationum huiusmodi, perpetuo secundum observantiam regularium⁴ et canonicum institutum dicti eorum Ordinis B. Mariae de Mercede regere et gubernare et respective visitare valerent, neque dictus Ordo B. Mariae de Mercede super praedictis omnibus et singulis a quoquam quavis auctoritate vel nomine molestari,

¹ Deest verbum *fuissent* (R. T.).

² Potius legerem *fratresque et personas* (R. T.).

³ In loc. parall. tom. xx, p. 64 a haec adduntur: *magistri generales, superiores, ministri et ceteri alii cuiuscumque appellationis, praepositi et praefecti in dicto Ordine B. Mariae de Mercede expresse professi et in eius gremio et observantiâ viventes fratres et personas regulares dicti Ordinis B. Mariae de Mercede*; at syntaxis perplexa est (R. T.).

⁴ Aptius in l. parall. legitur *regularem* (R. T.).

perturbari, inquietari, aut aliâs quomodolibet in iudicio et extra impediri posset), apostolicâ auctoritate perpetuo concesserit et indulserit, prout in eiusdem Alexandri VIII praedecessoris litteris, de super in formâ Brevis sub annulo Piscatoris die xxvi¹ mensis iulii anni Domini mdcxc pontificatus sui anno i expeditis, plenius quoque continetur;

§ 3. Et subinde felicitis etiam recordationis Clemens Papa XI pariter praedecessor noster, eiusdem Ordinis B. Mariae Virginis de Mercede redemptionis captivorum magistro ac illius procuratoribus generalibus tunc et pro tempore existentibus praedictis locum in capellâ pontificiâ nostrâ, tunc suâ, unâ cum aliis Ordinum Mendicantium magistris et procuratoris generalis², etiam perpetuo habere decreverit et assignaverit, prout dicti Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum huiusmodi magister et procurator generales habent de praesenti:

§ 4. Hinc est quod nos, Ordinem B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi, in quo vitae sanctimonia, litterarum scientia, et laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt et florescere non desinunt in dies, ac illius fratres, qui per sollicitas eorum actuosae vitae partes illa in agro militantis Ecclesiae componunt christianae charitatis sarta quibus redimita triumphat Ecclesia, paternâ quoque nostrâ benevolentiam prosequentes, attendentesque quod³ (licet Ordo B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi, illiusque fratres praedicti, ex praemissis sibi, ut praefertur, concessis et indultis, tum quia non minus quam ceteri fratres Mendicantes in excolendâ

Et a Clemente XI idem Ordo alio honore decoratus.

Causae praesentis constitutionis.

¹ In tom. xx, p. 65 b legitur 21 (R. T.).

² Forsan *procuratoribus generalibus* (R. T.).

³ Deinceps syntaxis confunditur (R. T.).

vineâ Domini assidue laborant ac ingentes afferunt fructus, et ad procurandam semper copiosorem captivorum huiusmodi, qui ab eis usque nunc redempti ad septuaginta mille sexcentorum, et septuaginta novem, et forsân ultra, numerum ascendunt, redemptionem, ad consulendum dicti Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum fratrum praedictorum longinquas regiones pro redimendis captivis ipsis adeuntium manutentione¹, qui eleemosynas piasque fidelium largitiones et subventionem ab eisdem fidelibus mendicare coguntur, ac quoties, iuxta ea quae Deo voverunt, pro alicuius captivi redemptione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane et amarâ angustiae aquâ substantantur, propterea Ordo B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum huiusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque fratres vere Mendicantes merito habendi sint et haberi debeant, ac omnibus et singulis privilegiis, gratiis et indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines illorumque fratres utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, aequè pariter uti, frui, potiri et gaudere possint ac etiam debeant) cum tamen id aliquando, ac forsân etiam ex eo quod Ordo B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum huiusmodi bona stabilia ex ipsius instituto et constitutionibus apostolicâ auctoritate confirmatis possidet², in dubium seu controversiam aliquam deduci vel revocari posset:

Declaratio ut
in rubricâ.

§ 5. Nos, omnem et quamcumque ambiguitatem et controversiam, quodcumque, quomodocumque, et ex quovis capite vel praetextu desuper orituram, omnino penitusque amputare volentes, necnon fratres praedicti Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis capti-

¹ Videtur legendum *manutentioni* (R. T.).

² Edit Main legit *possident* (R. T.).

vorum huiusmodi, eorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, ac instituti, constitutionum et dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum et gratiarum, Mendicantium fratribus huiusmodi quomodolibet concessarum, ac litterarum desuper confectarum, tenores praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, et ex voto Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium decretorum Concilii Tridentini interpretum, Ordinem B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum huiusmodi, illiusque magistrum generalem, ac fratres, illorumque singulas personas, vere et non fecte Mendicantes fuisse, esse et fore, et inter aliorum fratrum et religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque fratres et religiosos Mendicantes (prout illos nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes et singulas dispositiones, in favorem religiosorum seu fratrum Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum huiusmodi, illiusque domibus, conventibus, magistro generali, aliisque religiosi locum habere, necnon omnia et singula, quaecumque, quocumque et qualiacumque sint, etiam speciali notâ digna, privilegia, immunitates, exemptiones, fa-

cultates, concessionones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, et gratias tam spirituales quam temporales, litterasque apostolicas, etiam iustitiam sive mixtim concernentia, hactenus per nos et quoscumque alios Romanos Pontifices tam praedecessores quam successores nostros, et denique Sedem Apostolicam praedictam, et illius legatos de latere, sive nuncios, et quavis auctoritate fungentes, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere quam in specie, et tam communiter et coniunctim, quam particulariter et divisim, etiam per modum extensionis seu communicationis, et aliâs quomodolibet, quibusvis Ordinibus fratrum et sororum Mendicantium, quocumque nomine nuncupentur, illorumque congregationibus, conventibus et capitulis, ac utriusque sexus personis, ac illorum monasteriis, domibus, ecclesiis, hospitalibus et aliis piis locis hactenus concessa et in posterum concedenda, quorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, pro expressis et insertis haberi volumus, eidem Ordini B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi, illiusque patribus praedictis, ac omnibus illius personis ac conventibus ubique terrarum sitis (ita quod Ordo B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi illiusque fratres et personae praedictae omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis et litteris, eisdem fratrum et sororum Mendicantium Ordinibus, congregationibus, conventibus, capitulis, personis, monasteriis, domibus, ecclesiis, hospitalibus et aliis piis locis, ut praefertur, hactenus concessis et in posterum concedendis, dummodo insti-

tuto Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi, illiusque fratrum seu deputatorum personarum huiusmodi voluntati et beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint in omnibus et per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter et aequae principaliter absque ullâ prorsus differentiâ, perinde ac si Ordini B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi illiusque fratribus et conventibus praedictis nominatim et specialiter ac generaliter concessa fuissent) ¹ apostolicâ auctoritate perpetuo sancimus, volumus et declaramus, ac pariter concedimus et indulgemus.

§ 6. Praesentes quoque litteras nullumquam tempore per nos et Sedem praedictam revocari aut limitari vel illis derogari posse, neque sub ullis similibus vel dissimilibus gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, nunc et pro tempore emanatis et in posterum emanandis, comprehendendi, sed semper ab illis excipi, et, quoties eas revocari, suspendi, limitari vel eis derogari contigerit, toties in pristinum et eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, et denuo, etiam sub quacumque posteriori datâ, per pro tempore existentes Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi magistrum generalem illiusque fratres praedictos eligendâ, concessas esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et, ut perpetuo subsistant, vim validi et efficacis contractus inter Sedem Apostolicam praedictam et dictum Ordinem B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi illiusque fratres prae-

Clausulae particulares et amplissimae.

¹ Desunt verba concessa esse et fore (R.T.).

dictos habere debere, sicque et non aliàs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, necnon praedictae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublatà eis et eorum cuilibet quavis aliter indicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Omnibus in-
iungitur exe-
quutio praedi-
ctorum.

§ 7. Quocirca dilecto filio nostro pro tempore existenti praedictae S. R. E. cardinali Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi protectori, ac venerabilibus fratribus nostris patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum vicariis in spiritualibus, aut officialibus generalibus, et causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, necnon abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archidiaconis, canonicis et capitulis, ac aliis, ad quos id quomodolibet spectat et spectabit, motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi magistri generalis illiusque fratrum vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, faciant eos praemissis omnibus et singulis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti

remedia, appellatione postposità, compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam decretorum Concilii huiusmodi processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 8. Non obstante nostrà et Cancellariae Apostolicae regulà de non expediendis litteris super indulgentiis ad instar, ac recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII de unà, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore earundem praesentium ad iudicium non trahatur, ac Calisti III, Romanorum Pontificum similiter praedecessorum nostrorum, quae incipit *Super gregem dominicum*, per quas fratres Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum huiusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem praedictam, etiam motu, scientià et potestatis plenitudine similibus; ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, praeservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, et derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit, ac¹ pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica et expressa mentio

Derogatio qui-
buscumque ob-
stantibus.

¹ Particulam ac non addimus (R. T.).

habenda seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint¹ per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Sanctio poe-
nalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, VII idus iulii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 iulii 1725, pontif. anno II.

LXXXI:

Confirmatur et innovatur erectio ecclesiae Setinae in cathedralem, eiusdemque unio cum ecclesiâ Terracinensi².

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris, inter cetera cor-

¹ Edit. Main. legit *possit* (R. T.).

² Constit. edit. MDCCXXV, die 23 iunii, pontif. II, erectum fuit oppidum Pontiscurvi in civitatem, eiusque collegiata in cathedralem; et const. edit. MDCCXXVIII, die 15 novembris, pontif. V, erigitur terra Fabriani in civitatem, eiusque collegiata S. Venantii in cathedralem.

dis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut personae ecclesiasticae, praesertim capitulis cathedralium ecclesiarum addictae divinisque obsequiis famulantes, vota sua in pacis amoenitate Altissimo reddant, ac unanimes et uno ore Deum glorificent. Quapropter, si quae pro litibus et controversiis inter eas superseminante zizania humani generis hoste exortis evellendis penitusque extirpandis aliàs concessimus et indulgimus, illa, ne in recidivae contentionis vitium denuo prolabantur, apostolicae nostrae confirmationis, declarationis, ac novae concessionis munimine roboramus, ac alias desuper pastoralis officii nostri partes, quantum nobis divinâ dispositione conceditur, sedulo impendimus, ut personae ipsae ecclesiasticae in pacis et quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

§ 1. Cum itaque nos nuper, per alias nostras litteras sub datum videlicet Laterani anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, tertio kalendas maii, pontificatus nostri anno I expeditas¹, motu proprio nostro inter cetera declaraverimus ecclesiam Setinam cathedralem extitisse tam antequam eadem ecclesia Setina a felicis recordationis Honorio Papa III praedecessore nostro unita fuisset ecclesiae Terracinensi, quam postquam eadem ecclesia Setina a praedicto Honorio praedecessore eidem ecclesiae Terracinensi unita fuerat, ac demum, etiamsi praedicta ecclesia Setina nunquam cathedralis extitisset, nihilominus eandem ecclesiam Setinam de novo in cathedralem erexerimus, eamque dictae ecclesiae Terracinensi aequae principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis litteris continetur;

§ 2. Cumque ex nonnullis supplicibus

Ab hoc Pontifice declaratum fuit ecclesiam Setinam esse cathedralem et ecclesiae Terracinensi unitam.

Causae prae-

¹ Litterae huiusmodi desunt (R. T.).

sentis confirma-
tionis.

libellis nobis porrectis nuper acceperimus, modernos capitulum et canonicos praedictae ecclesiae Terracinensis aliosque eis adhaerentes indebite praetendere litteras praedictas de subreptionis vel obreptionis vitio notari posse ex eo quia praedicta ecclesia Setina; ut ipsi asserunt, nunquam cathedralis extiterit, et in praedictis litteris indebite expressum fuerit quod pro tempore existentes episcopi in eadem ecclesiâ Setinâ plerumque sacra olea conficere aliasque functiones episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia, a venerabili fratre nostro moderno episcopo Terracinensi et Setino nobis exposita, viribus non subsistere, necnon omissum fuerit in praedictis litteris etiam modernos seu tunc existentes capitulum et canonicos saeculares in insigni collegiatâ ecclesiâ B. Mariae oppidi civitatis nuncupati Piperni liti, quae in causarum palatii nostri apostolici auditorio pendebat inter capitulum et canonicos ecclesiarum Terracinensis et Setinae per nos in eisdem litteris extinctae, interfuisse et adhaesisse;

Confirmatio
erectionis dic-
tae ecclesiae
in cathedralem
et unionis ec-
clesiae Terraci-
nensi, cum non
nullis declara-
tionibus.

§ 3. Nos, inviolabili dictarum litterarum subsistentiae, firmitati et validitati, quantum in Domino possumus, consulere, ac litteras praedictas, sic ut praefertur expeditas, suum plenarium effectum obtinere ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus et singulis personis tam ecclesiasticis quam saecularibus observari debere ac nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio notari posse volentes, motu simili, et ex certâ scientiâ, deque apostolicae potestatis plenitudine merâque deliberatione nostris, firmis et illaesis remanentibus avocatione causae, extinctione litis, impositione silentii, gratiis, indultis, concessionibus, clausulis et decretis, omnibusque aliis et singulis in dictis litte-

ris contentis et expressis, ac, quatenus opus sit, litem et causam huiusmodi de novo avocantes, ac penitus et omnino extinguentes, ac perpetuum silentium lite et causâ praedictis etiam de novo super imponentes, litteras praedictas, sic ut praefertur expeditas, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos, tam iuris quam facti, ac quosvis alios quantumvis substantialiter defectus, etiam ex aliquâ erroneâ expressione provenientes, si qui in praemissis aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censerî vel praetendi possit, tollimus et abrogamus ac supplemus et sanamus, et eisdem modernis capitulo et canonicis, ac personis quibuscumque, etiam saecularibus, ecclesiae et respective civitatis et dioecesis Terracinensis huiusmodi, ac quibuslibet aliis personis cuiuscumque alterius civitatis loci vel dioecesis, etiam ecclesiasticis vel saecularibus, perpetuum super praemissis et infrascriptis omnibus silentium pariter imponimus, et, pro maiori tam praedictarum quam praesentium litterarum nostrarum validitate et subsistentiâ, dicimus, decernimus et respective declaramus nostrae mentis et intentionis fuisse delarare dictam ecclesiam Setinam a praedicto Honorio praedecessore unitam extitisse aequae principali praedictae ecclesiae Terracinensi ob alias causas a praedicto moderno episcopo Terracinensi nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas vel plures functiones sacrorum oleorum in dictâ ecclesiâ Setinâ factas, aut ad unum vel plura sepulchra episcoporum, quae in eadem ecclesiâ Setinâ reperiuntur, in quorum aliquo aderat inscriptio *Episcopus Terracinensis*

sis et Setinus, aut quod ibidem episcopi nunquam olea sacra confecissent.

Causae novae
erectionis.

§ 4. Denique certam notitiam habentes quod episcopi Terracinenses pro tempore existentes, ob aëris insalubritatem civitatis Terracinensis, apud eam aliquibus tantum mensibus hyemalibus residere possunt, ibique nec decens palatium episcopale, nec carceres, nec tribunal, minusque seminarium reperitur, et eadem civitas Terracinensis vix ad bis-mille animas ascendit (quapropter episcopi ab antiquissimo tempore in civitate Setinâ retinuerunt curiam, cancellariam episcopalem, tribunal, carceres, cathedram fixam, quamvis ligneam, decens palatium et seminarium, et, ab antiquissimo etiam tempore maiori annî parte in civitate Setia, quae septem millibus circiter animabus constat, residentiam habuerunt), ac sêdulo considerantes quod pro tempore existentes episcopi cum maiori decore et commodo, etiam ob aëris salubritatem, in praedictâ civitate Setia residere possunt, aliisque etiam de causis nobis ut praefertur notis et animimum nostrum moventibus, motu simili, nullâ aliâ causâ aut expressione seu consideratione habitâ, ex nostrâ plenâ, liberâ et omnimodâ apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, eandem ecclesiam S. Mariae Setinae, etiamsi nunquam cathedralis extiterit, et etiamsi de dictâ unione factâ a dicto Honorio praedecessore non constet, quatenus opus sit, in cathedralem de novo erigimus, praedictaeque ecclesiae Terracinensi aequè principali etiam perpetuo unimus.

Clausulae
peculiares.

§ 5. Ac erectionem et unionem praedictas, sic de novo etiam vigore earundem praesentium a nobis ut praefertur factas, semper et perpetuo firmas, validas et efficaces esse et fore, et nihil imposterum contra praedictas ac prae-

sentes nostras litteras quovis modo et ex quavis causâ opponi posse, motu pari etiam decernimus et declaramus; praesentes quoque et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod iidem moderni, capitulum et canonici dictae ecclesiae Terracinensis, aut alterius cuiuscumque ecclesiae, seu quicumque alii, cuiuscumque dignitatis, gradus, conditionis et praeeminentiae sint, in praemissis omnibus et singulis, et circa ea quomodo libet, et ex quavis causâ, ratione, actione vel occasione ius vel interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati et auditi, et causae, propter quas eadem praesentes emanarint, adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut ius vel interesse habentium consensûs, aut quolibet alio quantumvis magno et substantiali inexcogitato et inexcogitabili ac specificam et individuum mentionem et expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis eorumque aliquo¹ solemnitates et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultante, seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis prae-

¹ Edit. Main. legit *alio* pro *aliquo* (R. T.).

missorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi appareret seu aliâs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris vel facti, aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio vel impetrato aut emanato uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes litteras sub quibusvis similium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ex quibuslibet causis, et sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in eisdem¹ praesentibus earumque toto tenore ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, comprehendi, sed, tanquam ad maius bonum tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ quandocumque eligendâ concessas esse et fore, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos,

¹ Prorsus interlicienda hîc est praepos. *de*, ut legatur *etiamsi in eisdem de praesentibus... specialis mentio fiat* (R. T.).

etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos dictaeque Sedis nuncios, et alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes ac honore et praeeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et in quacumque instantiâ iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane pariter decernimus.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis, etiam in synodalibus, provincialibus, universalibusque conciliis, specialibus vel generalibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictarum¹ Terracinensis et Setinae, aliarumque² ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, styliis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis ac locis quibuscumque, etiam specificâ, expressâ et individuâ mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliâs quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium praemissorum con-

Derogatio
ampla contra-
riorum.

¹ Edit Main. legit *praedictorum* (R. T.).

² Edit Main. legit *aliorumque* (R. T.).

cessis, approbatis, confirmatis et innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque litteras apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et causas, etiam quantumvis praegnantibus, pias et privilegiatas, praesentibus pro plene et sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis et specificatis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime ac sufficienter, necnon specialiter¹ et expresse, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poe-
nalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adiectionis defectuum, abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii impositionis, decreti, declarationis, erectionis, unionis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae

1 Edit. Main. legit *speciali* (R. T.).

MDCCXXV, XVII kalendas augusti, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 16 iulii 1725, pontif. anno II.

LXXXII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro perpetua pace in provinciâ Polonâ Carmelitarum servandâ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Nuper emanavit a Congregatione^{Expositio facti.} venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, in causâ Polonâ praetensae concordiae inter dilectos filios fratres antiquae observantiae, ex unâ, et fratres Reformatos Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, ex alterâ partibus, vertente de et super validitate dictae assertae concordiae, occasione capituli provincialis in civitate Cracoviensi die XXIII iunii MDCCXIII celebrati, decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« In causâ Polonâ praetensae concordiae^{Decretum praedictum.} vertente inter patres Carmelitas antiquae observantiae, ex unâ, et patres assertos Reformatos eiusdem Ordinis et provinciae Polonae, ex alterâ partibus, de et super validitate seu invaliditate dictae assertae concordiae inter ipsos patres firmatae occasione capituli provincialis in civitate Cracoviensi celebrati sub die XXIII iunii MDCCXIII, et ex quo pro illius confirmatione et executione die XXIV septembris MDCCXIX sub falsâ narrativâ et expositione Breve a sanctae memoriae Clemente XI subreptive et obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. — Commissâ igitur cognitione

¹ Aliâ const. ed. MDCCXXIV, die 27 iulii, pontif. I, confirmatum fuit decretum Congregationis disciplinae super reformatione in duobus conventibus Carmelitarum in regno Siciliae.

huiusmodi causae ac illius finali decisione, ex speciali commissione manu sanctissimi signatâ, ad hanc sacram Congregationem, proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe: An intret arbitrium pro aperitione¹ oris: et, quatenus affirmative: An Breve Clementinum sit exequendum in casu, etc.: Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, iuribus hinc inde distributis mature perpensis, partibus auditis et informantibus, referente eminentissimo Francisco cardinali Barberino ponente: Ad primum affirmative: Ad secundum negative respondit. — Romae, xxii iunii MDCCXXV. — F. card. PAULUTIUS. *Loco † sigilli*. P. A. archiepiscopus Larissae secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dicti fratres antiquae observantiae nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes

¹ Edit. Main. legit *aperitionis* (R. T.).

litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictis exponentibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore expectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxi iulii MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 21 iulii 1725, pontif. anno II.

LXXXIII.

Confirmantur litterae apostolicae Sixti V, Urbani VIII et Innocentii XI; nec non decretum iudicum querelarum et controversiarum sacri Concilii Romani in favorem abbatialis ecclesiae

*et abbatis Montis Cassini Ordinis sancti Benedicti*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Exordium a
corā Ordinum
regularium.

Quod inscrutabilis divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati nostrae, meritis licet ac viribus longe impari, committere dignata est, sacrosancti apostolatus officium a nobis exigit, ut omnium quidem Ordinum regularium, quorum in numero nos ipsi iamdudum sacrum Praedicatorum institutum professi fuimus, paternam geramus curam, sed eos potissimum pontificiae dilectionis brachiis complectamur, foveamus et traditae nobis caelitus auctoritatis praesidio tueamur, unde uberes atque suaves in militantem Ecclesiam fructus iugiter profluxisse quotidieque profluere compertum est. Hos inter praecipuus sane locus iure debetur Ordini, quem magnus ille occidentaliū monachorum parens catholicaeque Ecclesiae lumen splendidissimum Benedictus instituit, et per alumnos suos a mari usque ad mare et usque ad terminos orbis terrarum mirifice propagavit. Cuius quidem sacri et religiosissimi Ordinis professores quam eximio universam Ecclesiam cunctarum christianarum virtutum fulgore illustraverint², quamque praeclare de orthodoxa religione, deque hac ipsa Sancta Sede omni tempore meriti fuerint, illustria Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum praeconia et monumenta testantur. Quamobrem et charitatis stimulo urgemur et iustitiae lege

¹ Laudatae constit. hic insertae, editae sunt, illa Sixti V, ann. MDLXXXVI, die 28 (20) februarii, pontif. v, altera Urbani VIII, ann. MDCCCXIX, die 30 maii, pontif. xvi, demum illa Innocentii XI, ann. MDCLXXXVII, die 22 martii, pontif. xi.

² Edit. Main. *illustraverunt* (R. T.).

compellimur praedicti Ordinis, et Congregationis praesertim Cassinensis, ac monasteriorum illi subiectorum felicem prosperumque statum omni curā et vigilantia provehere, eorumque bona, iura et privilegia quaecumque sarta tecta et illibata custodire, ac iis etiam, quae pro illorum indemnitate et quiete recte ac provide constituta fuisse comperimus, ut firmitus subsistant et perpetuis futuris temporibus observentur exactius, apostolicae confirmationis robur atque munimen adiacere, quatenus eorundem coenobiorum monachi nullā re, quae eos a religioso proposito divinoque cultu avocet, praedicti¹, secundum regularia praefati Ordinis instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

§ 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii procuratoris generalis antedictae Congregationis Cassinensis, quod licet² ecclesia abbatialis sacri et celeberrimi monasterii a S. Benedicto in Monte Cassino fundati in provinciā Romanā ab antiquissimo ac immemorabili tempore cathedralis, vel quasi, denominatione et praerogativā gavisa sit, eiusdemque monasterii abbas pro tempore existens in eā et aliis finitimis ecclesiis et locis iurisdictionem episcopalem, vel quasi, exercere consueverit: quam sane iurisdictionem felicitis recordationis Sixtus Papa V praedecessor noster prae caeteris amplissime confirmavit per suas litteras apostolicas sub plumbo expeditas tenoris sequentis, videlicet:

Sixtus episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Benignitas Apostolicae Sedis consueta, ea quae per Romanos Pontifices pro tempore

Ecclesia abbatialis monasterii Cassinensis praerogativā cathedralis gavisa est ab immemorabili, et eius abbas iurisdictione quasi episcopali.

Constitutio Sixti V de abbatibus monasterii Cassinensis iurisdictione quasi episcopali.

¹ Videtur legendum *praepediti* (R. T.).

² Syntaxis absolvetur infra pag. 235 b ad verbum *Nihilominus* (R. T.).

pro¹ religionis incremento et decore facta fuisse noscuntur, libenter approbat, eisque apostolici muniminis robur adiicit, illaque de novo concedit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Sane pro parte dilectorum filiorum abbatis et conventus monasterii in Monte Cassino Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis nullius dioecesis exhibita nobis petitio continebat, quod dictum monasterium per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros multis et variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus et indultis cumulatum et decoratum fuit, illiusque abbas pro tempore existens nemini subest, sed omnimodam iurisdictionem, episcopalem ac proprium territorium ac ius congregandi synodum habeat, prout illam congregasse et in eà examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare, oeconomos deputare, necnon sacramentum Chrismatis contulisse, et commissiones gratiarum apostolicarum debitae executioni demandasse constat, iuxta declarationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilio Tridentino interpretando praefectorum desuper factam. Cum autem ea, quibus dictae Sedis intercedit² auctoritas, melius observentur, ac proinde, sicut eadem petitio subiungebat, ipse abbas et conventus cupiant praemissa dictae Sedis patrocinio communiri: pro parte eorundem abbatis et conventus nobis fuit humiliter supplicatum quatenus eorum desiderio in praemissis annuere de benignitate apostolicâ dignemur. Nos igitur, abbatem et singulares personas conventus huiusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis

sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon tenores omnium et singulorum privilegiorum praedictorum praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula privilegia, immunitates, gratias, facultates et indulta, praesertim conferendi sacramentum Chrismatis, dummodo illud sit prius per catholicum antistitem gratiam et communionem dictae Sedis habentem consecratum, concursum pro conferendis beneficiis ecclesiasticis curatis in mensibus apostolicis faciendi, ac commissiones gratiarum tam iustitiam quam gratiam etiam quoad dispensationes matrimoniales concernentes, abbati monasterii Cassinensis praesenti sive suo vicario generali pro tempore directarum, debitae executioni demandandi, aliaque desuper necessaria et opportuna faciendi, iuxta decreta dicti Concilii, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus; necnon, pro potiori cautelâ, moderno et pro tempore existenti abbati dicti monasterii, vel suo generali vicario, ut, cum parochiales ecclesias¹ iurisdictionis dicti monasterii vacare contigerit, concursum instituere, examinare, approbare, et magis idoneos eligere, et ecclesias huiusmodi legitime conferre, ac, in mensibus nostris² et successorum nostrorum Romanorum Pontificum collationi reser-

¹ Praeposit. *pro nos addimus* (R. T.).

² Aptius forsân *accedit* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *ecclesiae* (R. T.).

² Forsân *nostri* aut *nostrae* (R. T.).

vatis, personas in concursu electas nobis et dictae Sedi pro collatione obtinenda significare, necnon sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per antistitem praedictum consecratum, ut praefertur, conferre, ac quascumque litteras apostolicas tam iustitiam quam gratiam etiam quoad dispensationes matrimoniales personarum dictae iurisdictionis concernentes, sibi tamen et nulli alteri dirigendas, debitae executioni demandare libere et licite valeat, iuxta decreta eiusdem Concilii, dicta auctoritate, tenore praesentium, concedimus. Decernentes ex nunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, et aliis¹ in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis specialis mentio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, suppletionis, concessionis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXXXIX, x kalendas martii, pontificatus nostri anno v.

Ac, eiusmodi iurisdictionis quasi episcopalis intuitu, recolendae memoriae Urbanus Papa VIII, praedecessor etiam

¹ Potius lege aliàs pro aliis (R. T.).

noster, decrevit et statuit, ut quaecumque litterae apostolicae gratiam vel iustitiam concernentes et aliae consimiles expeditiones ab officialibus ac administris pontificiis dirigi semper deberent abbati pro tempore existenti praedicti monasterii Cassinensis, sive eius vicario in spiritualibus generali, et non alteri, prout in eiusdem Urbani praedecessoris litteris in formam Brevis expeditis uberius continetur, quorum tenor est qui sequitur, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius abbas monasterii Cassinensis, nullius dioecesis, provinciae Capuanae, Ordinis sancti Benedicti (quod aliàs¹ felicitis recordationis Sixto Papae V praedecessori nostro pro parte tunc existentis² abbatis et conventus monasterii huiusmodi expositum fuit quod dictum monasterium per diversos Romanos Pontifices etiam nostros tunc suos praedecessores multis et variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus et indultis cumulatum et decoratum fuerat, illiusque abbas pro tempore existens nemini suberat, sed omnimodam iurisdictionem episcopalem ac proprium territorium et ius congregandi synodum habebat, prout illam congregasse et in eam examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare oeconomos deputare, necnon sacramentum Chrismatis contulisse, ac commisiones gratiarum apostolicarum executioni demandasse constabat, iuxta declarationem tunc existentium S. R. E. cardinalium Concilio Tridentino interpretando praefectorum desuper factam) idem Sixtus praedecessor, supplicationibus abbatis et conventus praedictorum inclinatus, omnia et singula privi-

Constitutio praedicta Urbani VIII qua statuitur ut litterae apostolicae abbati monasterii praedicti dirigi deberent.

¹ Potius cum aliàs... expositum fuerit (R. T.).

² Male edit. Main. legit *existenti* (R. T.).

legia, immunitates, gratias, facultates et indulta praesertim conferendi sacramentum Chrismatis, dummodo illud foret prius per catholicum antistitem gratiam et communionem Apostolicae Sedis habentem consecratum, concursum pro conferendis beneficiis ecclesiasticis curatis in mensibus apostolicis faciendi, ac commissiones gratiarum apostolicarum tam iustitiam quam gratiam etiam quoad dispensationes matrimoniales concernentes, abbati monasterii Cassinensis praedicti, sive suo vicario generali, pro tempore directarum, debitae executioni demandandi, aliaque desuper necessaria et opportuna faciendi, iuxta decreta dicti Concilii, approbavit et confirmavit; necnon, pro potiori cautela, tunc et pro tempore existenti abbati dicti monasterii, vel suo generali vicario, ut, cum parochialis ecclesiae iurisdictionis dicti monasterii vacatio contingeret, concursum instituere, examinare, approbare et magis idoneos eligere, ac ecclesiam huiusmodi legitime conferre, et in mensibus Romanorum Pontificum collationi reservatis personas in concursu electas Romano Pontifici et Sedi praedictae pro collatione obtinenda significare, necnon sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per antistitem praedictum consecratum, ut praefertur, conferre, ac quascumque litteras apostolicas tam iustitiam quam gratiam etiam quoad matrimoniales dispensationes personarum dictae iurisdictionis concernentes, sibi tamen et nulli alteri dirigendas, debitae executioni demandare libere et licite valeret, iuxta decreta dicti Concilii, concessit; decernens¹ irritum et inane ex tunc si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari: et alias, prout in eiusdem Sixti praedecessoris litteris,

¹ Male ed. Main. legit *decernentes* (R. T.).

quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, dicitur uberius contineri. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, iuxta litterarum huiusmodi tenorem fuerint retroactis temporibus commissiones gratiarum apostolicarum praedictarum abbati dicti monasterii, seu vicario generali, a Datariae, Secretariae Brevium, Cancellariae, Poenitentiariae et Camerae Apostolicae nostrarum officialibus directae, et illae, quae, propter subditorum iurisdictioni dicti monasterii vel expeditionum similium gratiarum ignorantiam, a dictis officialibus, praedictae iurisdictionis ignaris, interdum directae fuerunt episcopis vicinioribus, correctae fuerint, et abbati seu eius vicario huiusmodi directae, non absque tamen abbatis et conventus praedictorum incommodo, quos de titulo eiusque observantia docere, ac subditorum praedictorum dispendio, quos novas propterea expeditiones solvere oportuerit: quare, ut similia incommoda et dispendia in posterum evitentur, nobis abbas praedictus humiliter supplicari fecit ut¹ desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur: nos igitur, abbatem praedictum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, ac praedictarum Sixti praedecessoris litterarum tenorem praesentibus pro expresso habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dilectis filiis magistro Aegidio Ursino de Vivariis ac Marco Aurelio Maraldo, nunc et

¹ Male edit. Main. legit *et pro ut* (R. T.).

pro tempore existentibus nostris et Romanorum Pontificum successorum nostrorum datariis et Brevium nostrorum secretorum secretariis, nec non Cancellariam apostolicam regentibus, ac omnibus et singulis aliis Datariae, Secretariae Brevium praedictorum, Cancellariae, Poenitentiariae et Camerae Apostolicae nostrarum officialibus, ceterisque, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, pro potiori cautela, et in executionem dictarum Sixti praedecessoris litterarum, districte praecipiendo mandamus, ut ipsi posthac quascumque tam iustitiam quam gratiam etiam quoad dispensationes matrimoniales concernentes, etiam in formâ Brevis ac in formâ *significavit*, et collationum beneficiorum in formâ *dignum et gratiosa*, ac commissionum *si in evidentem* respective nuncupatarum, et absolutionum aliarumque similium gratiarum litteras apostolicas, personarum infrascriptorum locorum, videlicet civitatis S. Germani, casalis S. Basilii de Chaira, necnon S. Eliae, S. Victoris, S. Petri in Fine, S. Apollinaris, S. Andreae, S. Ambrosii, S. Georgii, S. Petri in Curulis, S. Angeli in Theodicè, S. Salvatoris de Cucuratio, S. Petri de Avellana respective nuncupatorum, ac Vallisrotundae, Belimontis, Cerbarii, Teroculi, Rocchae Evandri, Pignatarii, Vallisfrigidae, Castrinovi, Pescularum prope Iserniam, Vallisregiae, Civitellae, Pesculi Constantii, Serrae Monaceschae, Farae Filiorum Petri, et Citrarii, castrorum seu terrarum, quae, ut dictus, ut supra, abbas asserit, eius et praedicti monasterii Cassinensis iurisdictionis ac dioecesis existunt, eidem moderno et pro tempore existenti monasterii huiusmodi abbati sive eius vicario in spiritualibus generali et non alteri dirigant. Decernentes ex nunc irritum et inane si se-

cus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus apostolicis, et in conciliis universalibus, provincialibus et synodalibus editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et igillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx maii MDCXXXIX, pontificatus nostri anno xvi.

Nihilominus capitulum et canonici collegiatae ecclesiae oppidi seu civitatis S. Germani, antedictam abbatialem ecclesiam Montis Cassini antiquis suis praerogativis exuere atque spoliare contententes, illique ut cathedrali, vel quasi, subesse detrectantes, anno MDCLXVI hoc et alia dubia proponi curarunt in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita. Quae, iisdem dubiis ad Rotae nostrae Romanae auditorium pro voto remissis, ibique diu accurate discussis et ad favorem abbatialis ecclesiae resolutis, anno tandem MDCLXXXI, ecclesiam collegiatam S. Germani esse subiectam ecclesiae

Narrantur controversiae hac super re exortae inter collegiatam ecclesiam S. Germani et abbatialem praedictam.

Decretum S. Congregationis episcoporum et regularium in favorem abbatialis ecclesiae praedictae.

abbatiali Montis Cassini, eidemque ecclesiae S. Germani ac illius capitulo et canonicis super praemissis dubiis et controversiis imponendum fore et esse perpetuum silentium censuit et declaravit. Decretum vero, a praedictâ Congregatione desuper editum, subinde a pia memoriae Innocentio Papa XI praedecessore itidem nostro approbatum confirmatumque fuit per suas litteras apostolicas in formâ Brevis tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Innocentii XI qua praedictum decretum Congregationis episcoporum et regularium refertur et confirmatur.

Innocentius Papa XI ad futuram rei memoriam. Aliàs ¹ in causâ iurisdictionis, quae inter dilectos filios abbatem et monachos monasterii Montis Cassini Ordinis S. Benedicti, ex unâ, et dilectos etiam filios capitulum et canonicos collegiatae ecclesiae S. Germani, ex alterâ partibus, pendebat indecisa, emanavit a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

In causâ Montis Cassini iurisdictionis vertente inter patrem abbatem et monachos Montis Cassini, ex unâ, et capitulum et canonicos collegiatae ecclesiae S. Germani, partibus ex alterâ, de et super dubiis et controversiis per hanc sacram Congregationem eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam, partibus hinc inde in facto et in iure informantibus, sub die xii martii MDCLXXVI, referente eminentissimo Castaldo, remissis ad sacrum auditorium Rotae pro eius voto, eadem sacra Congregatio, visis tribus decisionibus per sacram Rotam, utraque parte informante, coram R. P. D. Albergato editis sub diebus xxx aprilis MDCLXXVII, xiv aprilis MDCLXXIX, et xxvii ianuarii MDCLXXXI, visoque eiusdem sacrae Rotae voto registrato in calce ultimae decisionis emanatae, omnibus auditoribus votantibus, reque mature dis-

cussâ, necnon pluries citatâ et intimatâ procuratore capituli et canonicorum S. Germani, referente eminentissimo Casanate in locum eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit et declaravit, ecclesiam collegiatam S. Germani esse subiectam ecclesiae abbatiali Montis Cassini, eidemque ecclesiae S. Germani illiusque capitulo et canonicis super praemissis dubiis et controversiis imponendum fore et esse perpetuum silentium, prout praesentis decreti imponitur. Romae, xiv novembris MDCLXXXI. — G. cardinalis CARPINEUS — *Loco † sigilli* — B. PANCIATICUS secret.

Cum autem, sicut dilectus filius procurator generalis Congregationis Cassinensis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri plurimum desideret: nos, ipsius procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique ¹ inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium. Decernentes; easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore

Sequitur constitutio Innocentii XI.

¹ Vide tom. xix, pag. 728 b (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *illisque* (R. T.).

spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii martii MDCLXXXVII, pontificatus nostri anno xi.

Nunc exhibitâ de nouo controversiâ iudicibus querelarum et controversiarum Concilii Romani, ab eis aliud in favorem eiusdem abbatialis ecclesiae decretum emanavit.

§ 2. Verum decisionibus rotalibus, decreto Congregationis, eiusque confirmationi apostolicae huiusmodi minime acquiescentes praedicti capitulum et canonici, necnon quidam alii turbulenti incolae S. Germani, cleri et populi nomine, rursus et quidem acrius instaurandam susceperunt in diebus nostris reiectam petitionem. Nam, occasione Concilii Romani, quod, benedicente Domino proxime celebravimus, nobis et venerabilibus fratribus nostris eiusdem S. R. E. cardinalibus, necnon venerabilibus itidem fratribus Ioanni Baptistae archiepiscopo Nisibeno et Francisco episcopo Elusino iudicibus querelarum et controversiarum eiusdem Concilii exhibuerunt, ac deinde etiam palam spargi curarunt, nonnullos libellos typis impressos, pluribus refertos contumeliis, quibus enixe summâque cum impudentiâ flagitabant, ut iura quasi episcopalia abbati Montis Cassini in dioecesi Cassinensi competentia supprimerentur, iisque ab ipso in perpetuum avulsis, sedes episcopalis propriusque episcopus in oppido seu civitate et ecclesiâ S. Germani institueretur, vel, ut aiebant, restitueretur. Eorundem vero libellorum examine iussu nostro a memoratis praesulibus iudicibus deputatis diligenter

peracto, rebusque expositis qua par erat maturitate discussis, iidem iudices suum desuper protulerunt decretum, cuius tenor est qui sequitur, videlicet:

Cum sacrum Cassinense monasterium, auctoris sui et monachorum sanctimoniâ atque Romanorum Pontificum beneficiis celebre, per quosdam oppidi civitatis nuncupati sancti Germani incolas, cleri et populi nomine, libellis pluribus contumeliis refertis ac palam sparsis, et exhibitis sanctissimo domino nostro occasione sacri Concilii Romani ac nobis uti iudicibus querelarum et controversiarum in eodem Concilio, in eum finem impetum fuerit ut supprimerentur iura quasi episcopalia abbati Montis Cassini in dioecesi Cassinensi competentia, iisque perpetuo ab eodem avulsis, sedes episcopalis institueretur, sive, ut praetendunt, restitueretur, ac proprius episcopus in civitate et ecclesiâ S. Germani crearetur: nos iudices praedicti, maturo desuper pro rei gravitate habito examine, comperimus querelas expositas contra abbatem Cassinensem eiusque monachos fuisse et esse insubsistentes et contumeliosas, et tamquam tales reiiciendas et proscribendas; perpetuumque silentium, quoad episcopatus erectionem, sive, ut praetendunt, restitutionem, aliaque in eisdem libellis contenta, clero et populo ac particularibus S. Germani praesenti nostro decreto imponimus ac impositum esse volumus, prout latius in litteris apostolicis in calce huius Concilii apponendis constabit. Romae, in ecclesiâ Lateranensi, xviii maii MDCCXXV. — IOANNES BAPTISTA archiepiscopus Nisibenus, iudex querelarum et controversiarum sacri Concilii Romani. — FRANCISCUS episcopus Elusinus, iudex querelarum et controversiarum sacri Concilii Romani.

§ 3. Post huiusmodi decreti publicationem, etsi praefati S. Germani incolae ab iniustâ ac plane audaci petitione destiterint, et nos in novissimâ praesynodali Congregatione eorum impudentiam palam arguere et improbare simulque Ordinem maxime venerabilem et tanti nominis monasterium dignâ laude

Ab hoc Pontifice animadvertum in S. Germani incolas ob contumelias monasterio praedicto illatas.

prosequi non omiserimus, contumelias tamen, quibus eiusdem monasterii abbatem et monachos proscindere, eorumque existimationem ac honorem laedere ausi fuerant, impunitas dimittendas non esse censuimus, cum res ad exemplum pertinere videtur, et oporteat, quemadmodum beatus Gregorius admonet, *canonicâ ultione, quando quid tale committitur, coërceri, ne facinus, cum aliorum peccato parçitur, vires ex dissimulatione percipiat*. Iussimus itaque et curavimus, ut eiusmodi criminis participes et conscii meritâ plecterentur poenâ ad emendationem; pari¹ tamen congruo tempore apostolicam lenitatem et mansuetudinem exhibere correctis, cum, ut idem beatus Gregorius advertit, *plus misericordiae, quam districtae nos conveniat operam dare iustitiae*.

Laudes monasterii Cassinensis recensentur.

§ 4. Nunc autem, considerantes praefatum Cassinense monasterium nullius dioecesis provinciae nostrae Romanae, utpote diuturno fundatoris sui usque ad obitum incolatu consecratum, et ab ipso promulgatione regulae, miraculorum splendore, suique tandem sacri corporis deposito decoratum, et caput Ordinis constitutum, magno semper in honore ac pretio apud omnes, praesertim vero apud Romanos Pontifices praedecessores nostros (qui non semel ad benedicendum abbatem in proprio monasterio personaliter accesserunt, eorumque exemplo nos ipsi nuper dilecto filio Sebastiano Gadaleta electo eiusdem monasterii abbati stato ritu in ecclesiâ S. Calixti de Urbe benedictionis munus solemniter impertivimus) extitisse, atque meruisse ut ab eis conspicuis augeretur beneficiis et privilegiis, ac sub immediatâ Sedis Apostolicae superioritate et patrocinio susciperetur; ac insuper compertum habentes a monachis ibidem

¹ Videtur legendum *parati* (R. T.).

degentibus omnia, quae ad eorum regularia instituta pertinent, laudabiliter observari, sacrarum litterarum studia sedulo exerceri, divinumque in primis cultum summâ cum religione peragi, quemadmodum propriis inspeximus oculis dum in minoribus constituti illuc sanctuarium adeo celebre devotionis gratiâ visitaturi perreximus; et propterea, eorundem praedecessorum nostrorum exemplo, antedicti monasterii Cassinensis, eiusque abbatibus¹ ecclesiae et abbatis pro tempore existentis praerogativas, praeeminentias et iura quaecumque inconcussa ac inviolata perpetuis futuris temporibus servari atque custodiri cupientes; et procuratoris generalis ipsius Congregationis Cassinensis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine super hoc nobis humiliter porrectis inclinati: praeinsertas Sixti, Urbani ac Innocentii praedecessorum litteras apostolicas, et in illis contenta quaecumque, necnon praeinsertum iudicum querelarum et controversiarum praedicti Concilii Romani decretum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, amplissime approbamus et confirmamus, ac ipsis perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis vim, robur atque munimen adiiçimus; illasque et illud iis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, ac ab omnibus aliis respective perpetuis futu-

¹ Videtur legendum *abbatialis* (R. T.).

ris temporibus inconcüsse et inviolabiliter observari debere, praecipimus, decernimus et mandamus.

Declaratur praefatam ecclesiam abbatialem fuisse et esse quasi cathedralem, eiusque abbati competere iura quasi episcopalia.

§ 5. Praeterea, aequum iustumque arbitantes ut antedictum Cassinense monasterium, eiusque abbas et monachi, nunc et pro tempore existentes, ab ulterioribus in posterum litibus, molestiis et vexationibus penitus eximantur, eorumque statui, paci et tranquillitati plenius atque uberius consultum sit, motu proprio, ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ecclesiam abbatialem praefati monasterii fuisse et esse quasi cathedralem dioecesis Cassinensis, eique ceteras omnes tum S. Germani tum etiam aliorum locorum Cassinensis dioecesis ecclesias tamquam membra capiti subiectas fuisse et esse; necnon antedicti monasterii pro tempore abbati competiisse et competere iura quasi episcopalia, non modo in omnibus memoratis ecclesiis, verum etiam in universo clero et populo et locis quibuscumque praedictae dioecesis, iuxta memoratas Sixti, Urbani ac Innocentii praedecessorum constitutiones, tenore praesentium statuimus, decernimus et declaramus; et, quatenus opus sit, et non aliâs, praefatam abbatialem ecclesiam de novo quasi cathedralem constituimus, illique omnes et singulas supradictas ecclesias omnimode subiicimus, ac ipsius abbati pro tempore existenti quasi episcopalem in universas ecclesias, clerum et populum et loca quaecumque universae dioecesis Cassinensis iurisdictionem etiam de novo in perpetuum concedimus, attribuimus et assignamus, et pro concessâ, attributâ et assignatâ ab omnibus haberi volumus et mandamus. Quo vero ad solemnem benedictionem abbatum futurorum eiusdem Cassinensis monasterii, decretum antedicti nostri Concilii Romani, et le-

gem a nobis inibi praescriptam servari volumus.

§ 6. Ad haec, ut omnis ansa atque fomentum quibuscumque ulterioribus dissidiis et contentionibus praecidatur, capitulo et canonicis praedictae collegiatae ecclesiae, necnon reliquo clero, universitati, hominibus et populo praefati oppidi seu civitatis S. Germani, quoad petitam, ac, ut praefertur, reiectam episcopatus et cathedralis erectionem seu restitutionem in eadem collegiatâ ecclesiâ S. Germani, perpetuum silentium apostolicâ auctoritate, tenore praesentium imponimus et impositum esse volumus; illis omnibus districtè praecipientes ac inhibentes, ne de cetero memoratos abbatem et monachos super huiusmodi praetensâ erectione seu restitutione vexare, inquietare, perturbare, ullâve amplius molestiâ afficere audeant seu praesumant, sub poenis nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis; ac ita perpetuis futuris temporibus observari debere, sancimus, decernimus et mandamus.

§ 7. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod aliqua ex praemissis, narratis ac expositis non subsisterent, et capitulum et canonici dictae collegiatae ecclesiae S. Germani, et quicumque alii, cuiuscumque gradus et conditionis existant, in praemissis omnibus et singulis et circa ea quomodolibet et ex quavis causâ, ratione, titulo et occasione ius vel interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati et auditi, et causae, propter quas eadem

Praecipitur sub poenis clero et populo praedicto civitatis S. Germani, ne amplius abbatem praedictum molestare audeant.

Clauulae amplissimae.

praesentes emanarint, in concistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, et praevis debitis tractatibus, ac servatis et adhibitis solemnitatibus et aliis de iure vel consuetudine, vel iuxta constitutiones et ordinationes apostolicas, aut ecclesiae praedictae statuta, privilegia et indulta, etiam confirmatione apostolicâ vel aliâ quavis firmitate roborata, aut aliâs quomodolibet requisitis et in similibus necessariis, examinatae, verificatae ac iustificatae non fuerint, de subreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostrae, aut ius vel interesse habentium consensûs, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuum mentionem aut expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis eorumque aliquo solemnitates et quaevis alia de iure servanda et adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a iure, statuto vel consuetudine aliquâ resultante, seu etiam enormis, enormissimae, totalisque laesionis, aut quocumque colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, et quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, et tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi appareat, nec aliâs probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, vel facti aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio vel impetrato aut emanato uti seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas prae-

sentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum et dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ex quibuslibet causis, et sub quibuslibet verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in eis de eisdem praesentibus earumque toto tenore ac datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, comprehendi, sed, tamquam ad maius bonum et ecclesiasticarum personarum praedictarum quietem ac pacem tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ quandocumque eligendâ concessas esse et fore, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praedictae S. R. E. cardinales, etiam de laterè legatos aut vicelegatos, dictâeque Sedis nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praerogativa fulgentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et quacumque instantiâ iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum ac inane decernimus et declaramus.

Derogatio
contrarium.

§ 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis etiam in synodalibus, provincialibus, universalibusque conciliis, specialibus vel generalibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praedictarum ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis earumque superioribus et personis ac locis quibuscumque, etiam specificâ et expressâ ac individuâ mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari ac consistorialiter aut aliâ quomodolibet etiam iteratis vicibus in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque litteras apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, et quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes clausulas, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et clausulas, etiam quantumvis

praegnantibus, piis et privilegiatis, praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, insertis, expressis et specificatis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter et expresse, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat nostram hanc paginam approbationis, confirmationis, declarationis, subiectionis, mandati, decreti, voluntatis, praecepti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, pridie nonas augusti, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 augusti 1725, pontif. anno II.

LXXXIV.

Declaratur nulla electio¹ Cornelii Berckman in archiepiscopum Ultraiectinum².

Benedictus Papa XIII,
dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

Novis istis in dies per paucorum clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestrae intentatis

Exordium.

¹ Edit. Main. legit *erectio* (R. T.).

² Aliâ const. huius Pontificis, ed. MDCCXXV, die 21 februarii, pontif. I, declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in archiepiscopum etiam Ultraiectinum.

periculis, iterum ad vos paterni doloris et sollicitudinis voces gemitusque convertimus, ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbioris ruinam caecitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt non modo apostolicis, sed divinis etiam animadversionibus obluctari.

Aliàs ab hoc Pontifice electio et consecratio Cornelii Steenoven in archiepiscopum Ultraiectinum nulla declarata fuit.

§ 1. Non enim vobis¹ latet quidquid ad evertenda et emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam disciplinamque canonicam istic suborta ediximus ac gessimus, irritam praesertim electionem et sacrilegam consecrationem Cornelli Steenoven declarantes ac reiicientes, eumque ecclesiasticis censuris per datas die XXI mensis februarii proxime elapsi in formâ Brevis litteras ab omni iurisdictione arripiendâ et pontificalibus exercendis prohibentes ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis et fortis, quem illi per nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, et quem, spretâ nostrâ auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suae a viis pessimis revocaret; nam, litteris nostris die XVII mensis martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in suâ perviciâ obfirmatus sacrilegâ manu sacramentum Confirmationis palam administrare Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus, ad tremendum Christi iudicium, reddendamque tot malorum turbarumque rationem, die III mensis aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatae factionis clericos ad cor redituros sperabamus, cum praesertim anni spatîo nondum exacto, tam antedictus Cornelius quam presbyter

¹ Videtur legendum vos (R. T.).

Iacobus Kriis, qui vehementior praeter ceteris auctor fuerat sacrilegae consecrationis, et laicus Donkers, in cuius aedibus illa peracta erat, nullo edito salutaris poenitentiae signo, in suâ vere damnabili inobedientiâ mortem obiissent.

§ 2. Sed poenalis illorum caecitas conceptam a nobis fiduciam elusit, et Domino etiam visitante in virgâ iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, nobisque et S. R. E. in unitate fidei per Foederatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani canonicorum Ultraiectinorum titulo temere assumpto, die XVI eiusdem mensis aprilis, clericum suarum partium suaeque pertinaciae consortem Cornelium Berckman archiepiscopum Ultraiectinum pari temeritate concilii ac iudicii perversitate eligere non erubuerunt.

Refertur altera electio Cornelii Berckman ad archiepiscopatum eundem mortuus Cornelio Steenoven.

§ 3. Nos proinde, adversus iteratam praeposteram invalidaeque electionis audaciam apostolicae auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per superiores ad vos litteras nostras electionem antedicti pseudo-episcopi Cornelli Steenoven reiecimus, ita novam quoque electionem memorati Berckman eadem auctoritate apostolicâ reiicimus, irritamque ac prorsus nullam fuisse et esse declaramus; eidemque perperam ac temere electo sub poenâ excommunicationis latae sententiae interdicimus, ne a quocumque episcopo, etiamsi aliàs legitimâ auctoritate suffulto, ordinem seu consecrationem episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro episcopo gerere, aut Ultraiectensis vel alterius cuiusvis cathedralis ecclesiae antistitis titulo nominare praesumat. Atque insuper sub simili excommunicationis poenâ

Quae nulla declaratur.

eidem inhibemus, ne iurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis ordinibus dimissorias litteras dare, aut pastores ac missionarios pro sacramentis administrandis gerendâque animarum curâ deputare et constituere audeat; quas nos litteras et deputationes, si quae datae factaeque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas et inanes esse ac fore decernimus.

Admonitio ad
episcopos et po-
pulum.

§ 4. Praeterea venerabiles fratres archiepiscopos et episcopos universos, aliosque ecclesiarum superiores praelatos quoscumque serio admonemus, iisque sub canonicis poenis gravissime interdiciamus, ne eidem Berckman ad episcopalem consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique, dilecti filii, praecipimus et mandamus, ne ullâ ratione pseudo-electum eiusmodi pro vero archiepiscopo et animarum pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, et tamquam huic Sanctae Sedi contumacem et sacris canonibus mandatisque apostolicis refragentem avversari et vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis ac praeceptis vos ultro et alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quae nos discruciant, nulli debeant quam vobis maiorem curam et sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de caelo, et visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis, qui eam demoliri contendunt, compescat et arceat, vobis, dilecti filii, apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII^a augusti MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 augusti 1725, pontif. anno II.

1 Male edit. Main. legit 23 (R. T.).

LXXXV.

Restituitur primaevo suo cathedralis honoris fastigio ecclesia Cingulana, necnon aequè principaliter Auximati unitur et privilegiis ornatur¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Romana Ecclesia, quae supra ceteras totius orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum, ob ingruentes calamitates, plurium ecclesiarum episcopali custodiam et regimen unius vigilantiae committere et simul eas iungere consuevit, ne oves dominicae, pastoribus suis viduatae, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis et necessitatibus, ob quas eiusmodi ecclesiae cum suis mensis, dioecesibus et territoriis simul coaluerant, illisque iterum cleri populiue frequentia et pietate florentibus, Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio solliciti, providentiâ, honoris episcopalis elogium, quod culpâ non suâ pridem amiserant, eis post saeculorum memoriam seorsum indulgere et postliminio restituere non dedignatur.

Exordium a
consuetudine
Romanae Ec-
clesiae custo-
diendi ecclesias
episcopales.

§ 1. Haec animo revolventes, accipimus, Cingulum, Piceni civitatem, veterum magistratuum famâ percelebrem, inter ecclesias speciali provinciâ Romani Pontificis comprehensas, cathedrae pontificalis gloriâ claruisse, ubi Exsuperantius, praecipuus eius patronus, cuius sacrae exuviae ibidem coluntur, aliique Cingulani antistites sedisse memorantur, et praesertim Iulianus felicitis recordationis Vigiliî antecessoris nostri laborum et itinerum comes, quem, unâ

Demonstratur
Cingulum, Pice-
ni civitatem, o-
lim episcopi ca-
thedra claruis-
se.

1 Const. ed. MDCCXXV, die 16 iulii, pontif. II, confirmata et innovata fuit erectio ecclesiae Setinae in cathedralem et eius unio cum ecclesiâ Terracinensi.

cum aliis collegis suis comprovincialibus episcopis, ex veteris disciplinae ecclesiasticae regulâ, Constantinopolim sequutus est, cumque iis¹, post Valentinum Silvacandidae episcopum, Vigili Constituto adversus tria Capitula in urbe regiâ subscripsit, et semel iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententiâ contra Rusticum et Sebastianum S. R. E. diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter editâ. Ad haec Pelagius, pariter S. R. E. diaconus, qui et ipse praedicti Pontificis Constituto unâ cum Iuliano ceterisque subscripserat, in Petri cathedrâ Vigilio, Syracusis defuncto, successor datus, eidem Iuliano, ad Cinguli episcopalem ecclesiam reverso, non unas litteras exaravit, quaedam iniungens Cingulani episcopatus immunitatem et patrimonium respicientia. At postmodum, barbaris Italiae incumbentibus, Cingulana ecclesia cum totâ suâ dioecesi et territorio Auximatis episcopi tamquam proximi curae commissa est. Signa tamen et testimonia luculenta primaevi episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt ac etiam supersunt. Ibi enim, ab antiquis temporibus, praepositi et archipresbyteri dignitates cum insigni collegio decem canonicorum sacras laudes Deo assidue canentium hactenus remanent. Praeterea Cingulanam civitatem, suo episcopo ornatam, ubi eandem Auximatis et Cingulanae ecclesiarum antistites saepe et diu moram traxerunt et pro libitu suo trahunt, intra et extra, decem millia hominum circiter colunt, pluresque aedes sacrae ex² videlicet religiosorum Ordinum, una presbyterorum Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii, tres virginum Deo sacrarum, praeter quinque piorum hominum sodalitates, duo xenodochia et

mons pietatis spectabilem reddunt: quae quidem omnia singularem totius civitatis Cingulanae pietatem et Dei cultum egregie patefaciunt.

§ 2. Cuius etiam civitatis magna laus est, ex eâ non paucos strenuos et praenobiles viros sacris ordinibus militaribus hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, S. Iacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro christianâ religione contra infideles tuendâ institutis, nomen dedisse, et hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob praemissa (quibus etiam recolendae memoriae Innocentius Papa XIII antecessor noster, qui, dum cardinalatus honore fulgebat, ecclesiae Auximati ex concessione et dispensatione apostolicis praefuit, permotus, ex paternae charitatis instinctu, Cingulanam civitatem eiusdemque ecclesiam antiquo episcopalis cathedrae nomini, non superveniente obitu, restituisset) nos utrique nomen huiusmodi restituere, et aequis dilectorum filiorum eiusdem Cinguli civium votis (accedente ad ea consensu dilecti filii nostri Augustini S. R. E. tituli sancti Sixti presbyteri cardinalis Pipiae nuncupati, ecclesiae Auximatis ex similibus concessione et dispensatione nunc praesulis existentis) annuere volentes, eosque, necnon dilectos etiam filios praepositum, archipresbyterum et canonicos praedictos, illosque et illorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque deliberatione deque apostolicae potestatis plenitudine nostris, Cingulum veteri episcopali dignitate

Causae praesentis constitutionis.

Restitutio ut in rubrica.

¹ Male edit. Main. legit *is* pro *iis* (R. T.).

² Videtur legendum *sex* (R. T.).

praestantem civitatem, necnon eius ecclesiam Deo dicatam in honorem Assumptionis B. Mariae Virginis, in qua praepositura prima et archipresbyteratus secunda dignitates, necnon decem canonicatus, totidemque praebendae erectae reperiuntur) eius cathedralem fuisse, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo declaramus: eandemque primaevio et pristino suo cathedralis honoris fastigio, cum omnibus et singulis privilegiis, indultis, facultatibus, praeeminentiis, gratiis et immunitatibus suis restituimus, in antiquum et pristinum statum reponimus et plenarie reintegramus, cumque eius territorio, clero, populo et dioecesi, ecclesiae Auximati coëpiscopalem et concathedralem aequè principaliter, ac per unum et eundem illarum praesulem aequè principaliter regi et gubernari, illique praeesse debere, eâdem apostolicâ auctoritate, earundem tenore praesentium, decernimus et statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in civitatem, illiusque incolas in cives, et ecclesiam Assumptionis B. Mariae Virginis in cathedralem erigimus sub invocatione eiusdem Assumptionis B. Mariae Virginis, et in eâ dignitatem, sedem et mensam episcopalem, cum omnibus et singulis privilegiis, honoribus, iuribus et insignibus debitis, quibus aliae civitates illarumque cives, ac aliae cathedrales ecclesiae illarumque praesules, capitula et canonici, de iure, usu, stylo, consuetudine aut aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, aut uti, frui, potiri et gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinationes
quaedam.

§ 3. Cum obligatione, quod civitas Cingulana, taliter decorata, suis sumptibus erigat in ecclesiâ praedictâ Assumptionis B. Mariae Virginis condecen-tem cathedram pontificalem, umbraculo

seu baldachino tectam, ad quam per gradus, iuxta caeremoniale episcoporum, ascendi possit. Praeposituram vero in eâdem ecclesiâ maiorem post pontificalem, ac archipresbyteratum secundam illius dignitates, ac canonicatus et praebendas, in dignitates, canonicatus et praebendas, auctoritate et tenore praemissis, de novo similiter perpetuo erigimus. Dictamque ecclesiam Cingulanam, sic de novo per nos erectam, eidem ecclesiae Auximali perpétuo et aequè principaliter unimus, itaut unus idemque episcopus eis aequè principaliter praesit, ac deinceps in quibuscumque scriptis publicis et privatis, in actis consistorialibus, apostolicis diplomatibus, constitutionibus synodalibus, decretis et edictis ab eo pro tempore emanaturis et subscribendis, non tantum Auximas, sed aequè etiam Cingulanus episcopus appellari et se subscribere debeat, et, ne clerus ac populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum et octavum inde lapidem abest, ad forum episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, iugi incommodo amplius pertrahantur, vicarium sibi in spiritualibus generalem in civitate Cingulanâ eiusque territorio et dioecesi residentem arbitrio suo deputet.

§ 4. Praeterea dilectis filiis praeposito, archipresbytero et canonicis praedictis, nunc et pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento si quod gerunt, praepositus et archipresbyter, videlicet, mozzettam violaceam supra rocchetto, canonici vero praedicti almutiam, tam in ecclesiâ Cingulanâ huiusmodi, illiusque choro et capitulo, etiam in missarum et horarum canonicarum diurnarum¹ et nocturnarum, necnon vesperarum et aliorum

Nonnullis eadem et eius capitulum privilegiis oruatur.

¹ Pessime edit. Main. legit *divinarum* pro *diurnarum* (R. T.).

divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus et sacris functionibus, aliisque actibus publicis et privatis, ubicumque locorum, gestare valeant, postmodum aliis nostris apostolicis litteris, ob ipsos, ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus atque indulgemus.

Clausulae amplissimae.

§ 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras apostolicas litteras semper et perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum et robur habituras, nullo eas tempore, occasione et causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, irritas, invalidas, obreptitias et subreptitias dici unquam posse, etiamsi capitulum et canonici ecclesiae Auximatis, seu quicumque alii, cuiuscumque dignitatis, gradus, conditionis et praeeminentiae, in praemissis omnibus et singulis, et circa ea quomodolibet, et quavis ex causâ, ratione, actione vel occasione, ius vel rem habentes vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent, nec causae, ob quas hae nostrae litterae prodissent, adductae aut comprobatae haberentur, vel intentionis nostrae¹ aut ius et rem habentium consensus deesset, aut quilibet² aliud, quantumvis magnum, non excogitatum neque excogitabile, ac specialem propriamque mentionem et expressionem requirens, etiam propterea quod in praemissis, eorumve aliquo, solemnitates, et quaevis alia, servanda atque adimplenda, servata et adimpleta revera non essent, aut denique ex quocumque alio capite, a iure vel facto, statuto aut consuetudine aliquâ procedente, sive etiam enormis maximaeque laesionis colore, prae-textu, ratione vel causâ in ipso etiam corpore iuris expressâ, licet

iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, ex privilegio ortâ, ac etiamsi talis esset quae ad robur et vim praemissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostrâ ceterisque superius enarratis nusquam appareret aut nihil probari posset, easdem has nostras litteras notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, vel facti aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso vel impetrato aut edito uti seu se iuvare in iudicio vel extra unquam¹ posse, decernimus atque iubemus: universis litibus et controversiis hac de re, si quae fortasse sunt aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem litteras nostras sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, et per Sedem Apostolicam, motu pari, scientiâ et plenitudine potestatis, consistorii decreto, ex quibuslibet causis, et sub quocumque verborum tenore et formâ, ac cum quibusvis clausulis et decretis, licet in eis de his nostris litteris earumque toto tenore et datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, non posse aut debere comprehendere statuimus; sed, tamquam ad maius bonum tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae prodierint, toties in pristinum et validissimum, atque in eum in quo antea quomodolibet erant, sta-

¹ Videtur legendum *intentio nostra* (R. T.).

² Potius *quodlibet*; ceterum syntaxis pluribus mendis laborare sentitur (R. T.).

¹ Forsan legendum *quemquam* (R. T.).

tum¹ restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori datâ, quandocumque eligendâ, concessas esse et fore; sicque et non aliâs in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, prolegatos, eiusdemque Sedis nuncios, et alios quoscumque quavis auctoritate, potestate praerogativâ et privilegio fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet qualibet facultate et auctoritate aliter iudicandi et interpretandi, in quocumque foro et iudicio et in quacumque instantiâ iudicari et definiri debere; sique secus ac nos sancimus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, hoc totum irritum et inane habendum esse statuimus.

Derogatio
specificâ con-
trariorum.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris² et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis constitutionibus, synodalibus, provincialibus, oecumenicisque conciliis, ordinationibus quoque apostolicis, et earundem ecclesiarum Auximatis et Cingulanae iureiurando, confirmatione apostolicâ, vel statutis quavis firmitate roboratis³, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, litteris apostolicis, quae eisdem eorumque maioribus concessa fuissent, seu personis ac locis quibuscumque, licet speciali et expressâ mentione dignis, sub quocumque tenore, formâ, ac quibusvis derogatarum de-

rogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque decretis, generatim vel speciatim, motu quoque huic simili, et in consistorio, aut aliâs quomodolibet, saepe etiam, in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et renovatis; quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris litteris apostolicis⁴ per quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas quascumque etiam derogatarum derogatorias in se continentes derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, quamvis de illis et eorum tenore specialis et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis expressio habenda aut quaelibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenorem, formam et causas quascumque pias et ex privilegio deductas his nostris litteris pro plene et sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore aliâs permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimam vim et effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime ac sufficienter, necnon speciatim et expresse; motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti et derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum apostolorum eius Petri et Pauli se noverit incursurum.

Sanctio poenalis contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

¹ Saltem interiicienda haec particula *aut* (R.T.).

¹ Perperam edit. Main. legit *statutum* (R.T.).

² Potius lege *nostrâ* (R. T.).

³ Deest *statutis* (R. T.).

iolem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, XIII kalendas septembris¹, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 augusti 1725, pontif. anno II.

LXXXVI.

*Statuitur ne quis monachus Ordinis Carthusiensis quodvis officium seu gratiam, absque superiorum consensu, a Sede Apostolicâ impetrare possit*².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Causae praesentis constitutionis.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius Vincentius Dinelli, procurator generalis monachorum Ordinis Carthusiensis, nobis nuper exponi fecit, aliqui ipsius Ordinis monachi, ambitionis spiritu ducti, officia dicti Ordinis ab hac Sanctâ Sede per importunas preces impetrare non erubescant, cum maximo regularis disciplinae detrimento: nobis propterea dictus Vincentius procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statutum praedictum.

§ 2. Nos igitur, incommodis, quibus eâ de causâ Ordo praefatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium procuratorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et

¹ Male edit. Main. legit *iunii*, nam ad marginem notat 20 augusti (R. T.).

² Haec constitutio confirmatur a Clemente XII constit. edit. MDCCXXXII, die 31 iulii, pontif. III.

absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne de cetero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis monachus a praedictâ Sede quodvis officium seu gratiam, absque speciali sive prioris maioris Carthusiae vel procuratoris generalis pro tempore existentis eiusdem Ordinis licentiâ et consensu, quoquo modo impetrare possit, audeat vel praesumat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes irritum, nullum et inane si quid secus a quoquam contra tenorem praesentium contigerit attentari vel impetrari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XX augusti MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 augusti 1725, pontif. anno II.

LXXXVII.

*Conceditur provinciali provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis conventibus regnorum Caesaraugustani, Valentini et Pampilonensis*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni prior provincialis et defi-

Exponuntur causae huius concessionis.

¹ Similis facultas facta fuit ab Innocentio XIII provinciali eiusdem Ordinis provinciae Fluminis Ianuarii in Brasiliâ, constit. edit. MDCCXXIII, die 23 decembris, pontif. II.

nitores provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod, cum in dictâ provinciâ lex vigeat, iuxta constitutiones ipsius Ordinis auctoritate apostolicâ confirmatas, quod omnes magistri doctoratus gradum in aliquâ publicâ studii generalis universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate et praecedentiâ praeiudicium inferatur; expensae vero in universitatibus studiorum generalium trium illorum regnorum, in quibus dicta provincia divisa reperitur, pro consequendis dictis gradibus adeo adauctae sint, ut eadem provincia magnum detrimentum pecuniae, quae ad hunc finem ab illâ exit, experiatur: ipsi exponentes, quo haec damna ac etiam expensae et itinerum incommoditates evitentur, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Concessio
praedicta.

§ 2. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem moderno et pro tempore existenti priori provinciali praedictae provinciae Aragoniae, ut ipse dictos gradus doctoratus in tribus primariis doctorum trium regnorum, nempe CaesarAugustani, Valentini et Pampilonensis, conventibus cum assistentiâ praefecti studiorum aliorumque trium magistrorum cuiuslibet respective ex ipsis conventibus huiusmodi, servatis aliâs de iure servandis, conferre libere et licite possit

Bull. Rom. — Vol. XXII.

32

et valeat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, facultatem concedimus et impertimur.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxx augusti MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 augusti 1725, pontif. anno II.

LXXXVIII.

Erigitur hospitium Matritense fratrum Praedicatorum, vulgo de la Passion, in regularem eiusdem Ordinis conven-

tum, cum omnibus ceterorum conventuum privilegiis¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a curâ Ordinum regularium, Praedicatorum praecipue, cui nomen dederat.

Pastoralis officii, quod, meritis licet imparibus, divina providentia humilitati nostrae committere dignata est, ratio postulat, ut omnium regularium Ordinum vineam Domini excolentium praecipuam sollicitudinem geramus, quaeque ad divini cultus amplificationem, regularis disciplinae custodiam et augmentum conferre dignoscimus, ea iugis studio et conatu provehere, statuere et vehementer urgere non desinamus. Peculiari tamen curâ et vigilantia oculos nostrae mentis ad Ordinem fratrum Praedicatorum, in quo solemnem professionem regularem emisimus et diu versati sumus, nos decet convertere, ut, ubi uberriores fructus in vineam ipsam profluere et bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, providâ cogitatione et maximâ sedulitate incumbamus.

Refertur erectio praedicti hospitii iam pridem peracta.

§ 1. Itaque, cum aliâs, et usque de anno Domini MDCXXXVII, tunc existentes fratres dicti Ordinis, provinciae Hispaniae, hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum, in oppido seu civitate nuncupato Matrili Toletanae dioecesis intra limites parochialis² ecclesiae Ss. Iusti et Pastoris dicti oppidi situm, cum eiusdem hospitalis sine curâ existente minusque collativâ ecclesiâ, ac omnibus et singulis mansionibus, aliisque membris et aedificiis ad usum habitationis ab eodem hospitali quomodolibet dependentibus

¹ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 10 aprilis, pontif. 1, iisdem fratribus nonnullarum provinciarum facta fuit facultas peragendi processionem SS. Rosarii absque licentiâ episcopi et parochi interventu.

² Male edit. Main. legit *parochiales* (R. T.).

eique annexis, in eorumdem fratrum, oppidum praedictum pro eorum dictaeque provinciae negotiis pertractandis pro tempore adeuntium, hospitium iam convertendum¹ (a tunc existentibus² dicti hospitalis illiusque ecclesiae mansionum, membrorum et aedificiorum praedictorum possessione per tunc existentes fratres praedictos adeptâ), eodemque hospitali in eorum hospitium converso, dictae ecclesiae in divinis iuxta laudabile dicti Ordinis institutum deservire, ac in eâ sanctissimae Eucharistiae sacramentum asservare, illudque christifidelibus, excepto paschali tempore, ministrare, defunctorum corpora tumulare, missas, praeviâ campanarum pulsatione, aliaque divina officia celebrare, et christianae pietatis opera exercere consuevissent :

§ 2. Lite postea et causâ in patribus³ inter tunc existentes rectorem dictae parochialis ecclesiae ac in eo clericos seu presbyteros perpetuos beneficiatos, ex unâ, et tunc existentes fratres praedictos, ex alterâ partibus, coram Ordinario loci, et deinde coram aliis earumdem partium iudicibus competentibus, ac demum in Romanâ Curia, et in causarum palatii apostolici auditorio, super praemissis, et praesertim super eo quod dictum hospitale in hospitium eiusmodi, nullâ desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentiâ, minusque servatâ felicitis recordationis Clementis VIII, Gregorii XV et Urbani etiam VIII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionum desuper respective editarum et Concilii Tridentini decretorum respective formâ, conversum seu erectum et institutum fuerat, rebusque aliis in actis causae et causarum eius-

Pro qua erectione lis exorta in qua dictum hospitium in privatam domum redactum.

¹ Potius lege *iam convertissent* (R. T.).

² Deesse videtur *rectoribus* (R. T.).

³ Verba *in patribus* praeter rem (R. T.).

modi latius deductis, introductâ, prosequutâ, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictae parochialis ecclesiae rectoris et in eâ beneficiatorum praedictorum favorem desuper emanatas et in rem iudicatam transactas terminatâ, fratres tunc existentes praedicti, in earumdem sententiarum exequutionem, a praemissis omnibus et singulis in dictâ ecclesiâ ulterius exequendis et exercendis sese abstinere, dictae ecclesiae ianuas claudere, et ab eâdem ecclesiâ illius campanas amovere coacti fuerunt; proptereaque dictum hospitium velut in privatam domum redactum extitit et existit de praesenti.

Causae praesentis constitutionis.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, ad oppidum praedictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum regis residet aula, frequens Ordinis et provinciae praedictorum fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, et absonum sit, quod in tam insigni oppido, ubi regalis aulae huiusmodi per commendabilem saecularium morum honestatem refulget decor et religionis cultus, fratres illuc pro tempore accedentes praedicti in hospitio huiusmodi nullâ¹ septo clausurâ, et veluti in privatâ domo, cum libero saecularium utriusque sexus personarum accessu, non sine regularis disciplinae discrimine animique dolore, commorari cogantur, hospitium vero praedictum, nunc, ut praefertur, veluti in domum privatam redactum, mansionibus aliisque aedificiis pro futuro dicti Ordinis per nos ut infra erigendo conventu necessariis opportunisque refectum existat, et in ecclesiâ praedictâ, quae eidem hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structurae existit, maius et sex alia altaria sacris utensilibus ad missas etiam conventuales celebrandas satis decenter di-

¹ Edit. Main. legit *nullo* (n. t.).

tata et ornata, chorus pro divinis laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, et sacristia cum eius sacrâ suppellectili locupletata reperiantur:

§ 4. Nos igitur, ad maiori eiusdem Ordinis stabilitati in praedicto oppido consulendum, et ne illa ulterioribus litium prematur incommodis, sed ut Ordo ipse, cuius in dicto oppido tres conventus perpetuo erecti et instituti reperiuntur, pluribus in oppido huiusmodi abundans stationibus, semper gratior validiorque in pacis amoenitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis et causae praedictarum, et aliarum, si quae sint et desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum et merita universa, nominaque et cognomina iudicum et collitigantium, praesentibus pro plene expressis habentes, et causam praedictam, quatenus opus sit, ad nos avocantes, litemque huiusmodi ad infrascriptorum effectum omnino penitusque extinguentes, necnon dationem et concessionem hospitalis, illiusque ecclesiae aedificiorum, aliorumque annexorum membrorum et dependentiarum praedictorum, per tunc existentes dicti hospitalis rectores tunc existentibus fratribus praedictis quocumque cuiusvis alienationis titulo ac quocumque desuper forsitan tunc soluto pretio quomodolibet factas, apostolicâ auctoritate perpetuo approbantes et confirmantes, eisque inviolabile apostolicae firmitatis robur adiicientes, necnon omnes et singulos tam iuris quam facti aut aliarum quarumcumque circumstantiarum et solemnitatum defectus, si qui et si quae tam super datione et concessionem quam dicti hospitalis erectione seu fundatione praedictis quomodolibet respective intervenerint seu intervenisse praetendantur, plenarie, perinde ac si datio et concessio ac erectio seu fun-

Lis praedicta extinguitur, et praefati hospitalii erectio confirmatur.

datio praedictae respective factae fuissent, supplentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque voluntate et deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hospitium praedictum cum omnibus et singulis illius aedificiis, aedibus, mansionibus, officinis et hortis in eo existentibus quibuscumque, praeviâ ab eis cuiuscumque saecularitatis, si qua inesse dignoscatur seu praetendatur, status et essentiae abdicatione, suppressione et extinctione, in reliquum regularem dicti Ordinis in dicto oppido conventum, cum omnibus et singulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, indulgentiarum largitionibus, immunitatibus ac exemptionibus, quibus ceteri dicti Ordinis conventus de iure, stylo et et consuetudine, ac participatione, aut aliâs quomodolibet nunc utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere poterunt in futurum, pro duodecim saltem nunc et pro tempore existentibus Ordinis et provinciae praedictorum fratribus Ordinem ipsum expresse professis, qui in conventu per praesentes ut infra erigendo huiusmodi, ac intra illius claustra, servatâ regulari eorum disciplinâ, unâ cum uno ex eis future eorum priore ab eiusdem Ordinis fratribus canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon conventum per presentes ut infra erigendum iuxta dicti Ordinis leges et constitutiones per debitas eorum regularis disciplinae semitas regere, dirigere, corrigere et gubernare eisque praeesse debeat, vivere, et qui ex conventus per praesentes ut infra erigendi huiusmodi annuis redditibus seu elemosynis, si quos aut si quas habeat eorum alimoniae et manutentioni sufficientes, sin minus, ac donec conventus per praesentes erigendus huiusmodi ex redditibus

et elemosynis praedictis habuerit unde congruae alimoniae et manutentioni praedictis consulere valeat, ex aliorum provinciae praedictae conventuum, iuxta providam ab eiusdem provinciae provincialibus superioribus desuper pro ratâ reddituum seu elemosynarum deficientium¹ huiusmodi faciendam servandamque distributionem, ac aliâs quoad illorum numerum, alimoniam et manutentionem huiusmodi iuxta constitutionum et decretorum apostolicorum aliâs desuper editorum formam et tenorem, ali et manutendere debeant, necnon sine curâ minusque collativam existentem ecclesiam praedictam, abdicatâ pariter ab eâ quacumque eius saecularitate, in regularem dicti Ordinis ecclesiam, cum omnibus quoque et singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, indulgentiis, gratiis, praeelementis et antelationibus, quibus reliquae dicti Ordinis regulares ecclesiae nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat fratribus dicti Ordinis pro tempore existentibus praedictis illam illasque² ianuas publice aperire, campanas denuo apponere ac pulsare, et in eâ missas etiam conventuales aliaque divina officia celebrare, sacramentales christifidelium confessiones audire, venerabile SS. Eucharistiae sacramentum decenter asservare, illudque eisdem christifidelibus singulis anni³, non tamen paschali⁴, temporibus et diebus ministrare, conciones habere, defunctorum cadavera sepelire, B. Mariae Virginis rosarium recitare, divinas laudes nocte et die assidue choraliter decantare, aliaque

¹ Edit. Main. legit *deficientiam* (R. T.).

² Potius legerem *illiusque* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *annis* (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit *paschalis* (R. T.).

christianae pietatis opera et functiones ecclesiasticas, iuxta eorum Ordinis laudabile institutum, et quae religiosa eorum charitas ad promovendam aeternam proximorum salutem sibi suaserit exercenda, exercere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ, sine tamen praedicti iurium parochialium dictae parochialis ecclesiae illiusque nunc et pro tempore existentis rectoris, apostolicâ auctoritate perpetuo erigimus et instituimus.

Clauusulae.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes, etiam ex eo quod dilecti filii moderni dictae parochialis ecclesiae illiusque nunc et pro tempore existentes rector ac beneficiati in eâ existentes praedicti, Ordinarius loci, regulares cuiuscumque Ordinis, societatis vel instituti, vel quicumque alii in praemissis quomodolibet interesse habentes seu habere praetendentes, vel alii, ad quos forsân spectat et pertinet seu pro tempore spectabit et pertinebit, ad hoc vocati et auditi non fuerint, neque praemissis consenserint, imo forsân illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis iustis, iustissimis et rationabilibus causis, de nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu cogitato vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in ius vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque iuris vel facti aut gratiae remedium impetrari, vel sub quibuscumque constitutionibus et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum, etiam motu pari et consistorialiter emanatis vel emanandis, aut quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum ac

eum in quo ante praemissa¹ quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per pro tempore existentes dicti conventus per nos, ut praefertur, erecti priorem et fratres eligendâ concessas, semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos etiam causarum palatii praedicti auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos ac Sedis Apostolicae nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in qualibet instantiâ iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Quocirca dilectis filiis nostro et dictae Sedis nuncio in regnis Hispaniarum pro tempore commoranti ac causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori per apostolica scripta motu proprio simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, quando et quoties pro parte pro tempore existentium fratrum conventus per nos ut praefertur erecti huiusmodi, seu pro eis agentium, requisiti fuerint, easdem praesentes et in eis² contenta quaecumque, ubi, quando et quoties opus fuerit, faciant integraliter ac inviolabiliter observari, non permittentes priorem et fratres dicti conventus per nos ut praefertur erecti, vel pro eis agentes pro tempore

Deputatio
exquitorum.

¹ Male edit. Main. legit *permissa* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *ea pro eis* (R. T.).

existentes praedictos, desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari aut inquietari, contradictores et rebelles quoslibet per censuras ecclesiasticas aliaque iuris et facti remedia compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, brachii saecularis auxilio.

Derogatoriae. § 7. Non obstantibus nostrâ et Cancellariae Apostolicae clausulâ¹ de iure quaesito non tollendo, ac eiusdem recordationis Bonifacii similiter Papae VIII etiam praedecessoris nostri, quatenus opus sit, de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam civitatem et dioecesim ultra tres dietas ad iudicium non trahatur, necnon praedictis Clementis, Gregorii et Urbani praedecessorum nostrorum praedictorum, necnon piaae memoriae Innocentii Papae X similiter praedecessoris nostri desuper editâ, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis illi illiusque superioribus aliisque personis, etiam derogatoriis derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, in contrarium praemissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specifica et expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, latissime et plenissime ac specialiter et expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum li-

¹ De more legitur *regulâ* (R. T.).

ceat paginam hanc nostrae approbationis, confirmationis, roboris adiectionis, defectuum suppletionis, erectionis, institutionis, decreti, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, nonis septembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 5 septembris 1725, pontif. anno II.

LXXXIX.

Confirmatur ordinatio quaedam capituli generalis Ordinis Carthusiensis, ne monachi eiusdem Ordinis missarum eleemosynas in privatos usus convertant¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus *Expositio facti.* filius Vincentius Dinelli procurator generalis Ordinis Carthusiensis; quod, cum, nonnullis ab hinc annis, inter aliquot eiusdem Ordinis monachos per se sive per interpositas personas missarum eleemosynas procurandi illarumque lucrum contra eorum regulam et paupertatis votum, non obstante quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quam-

¹ Clementis XI const. edit. MDCCXII, die 11 maii, pontif. XII, prohibitum fuit monachis dicti Ordinis, ne esum carniis alicui in suis monasteriis permittant; et huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 20 augusti, pontif. II, statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine superiorum maiorum licentiâ; quae constitutio confirmatur a Clemente XII const. edit. MDCCXXXII, die 31 iulii, pontif. III.

dam ordinationem capituli generalis dicti Ordinis anno MDCLXXXIV celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra, sive palam sive secreto, sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinatio
praedicti capi-
tuli generalis
anno MDCLXXXIV.

Anno MDCLXXXIV. *Ordinatio pro missis eleemosynariis.* Quia experientiâ teste didicimus, quae et qualia damna Ordini eveniunt in quibusdam locis ex celebratione quarundam missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios aut amicorum vel parentum usus convertebantur, et partim per superiorum pusillanimitatem, partim per subditorum astutias, qui per varias praetextuum et rationum excogitationes¹ id sibi quasi licitum usurpabant; qui quidem abusus iam extirpatus esse videtur, sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem et cupiditatis nutrimentum, quae propositi Carthusiensis pestis merito vocari mereretur, quamcumque domum Ordinis sub quolibet praetextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet personâ Ordinis tolerari; declaramus, quascumque rationes, super hac re hucusque allegatas aut allegandas, frivolas esse et nullas, sed meras esse corruptelas a seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas (cum personis Ordinis necessaria, iuxta propositi Carthusiensis tenorem, utique ministrari per statuta nostra praescribantur, et de facto ubique per superiores sufficienter ministrentur); et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute sanctae obedientiae, ne unquam talium dispendiorum² lucra sive palam sive secreto sibi procurent aut recipiant vel in proprios usus applicent, sive per se sive per interpositas personas, sub poenis contra inobedientes et proprietarios per statuta ordinatis; prioribus vero interdiciamus, ne unquam id permittant aut tolerent, sub poenâ absolutionis; si quae

¹ Edit. Main. legit *excogitationis* (R. T.).

² Legerem *stipendiorum* (R. T.).

autem devotae personae missas pro se celebrari postulent, ad iussum prioris, cui omnes monachi ex vi voti sui in his sicut in aliis obedire tenentur; per ordinem tabulae, sicut consuetum est apud nos, reddantur, et stipendia inde oblata aliis conventus bonis incorporentur, iuxta mentem sacri Concilii Tridentini, sess. xxv, cap. II. *De reformat.*, et iuxta cap. XIX part. II statutorum nostrorum, atque administrationi¹ superiorum subiaceant. Nec visitoribus ordinariis aut commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare; sed insuper ea omnia, quae in locis specialibus super hac re fuerunt iam per capitulum generale disposita, volumus in suo robore permanere²:

Et subinde eiusmodi ordinatio in capitulis generalibus annorum MDCLXXXV, MDCCXI, et currenti anno confirmata fuit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, his minime attentis, praesenti³ abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut capituli generalis ordinatio praeinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius procurator generalis, ordinationem huiusmodi apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desideret:

§ 3. Nos, ipsius Vincentii procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertam

Praes pro-
curatoris genera-
lis pro confir-
matione

Confirmatio ut
in rubrica.

¹ Edit. Main. legit *administrationis* (R. T.).

² Verba *insuper ... permanere* bis leguntur in edit. Main. (R. T.).

³ Potius lege *praedicti* (R. T.).

capituli generalis ordinationem, confirmatam ut praefertur, cum omnibus et singulis in eâ contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicâe firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, ipsamque ordinationem, sub suspensionis a divinis aliisque arbitrio nostro imponendis poenis, eo ipso per contrafacientes absque ullâ declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut praesentium

litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII septembris MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 septembris 1725, pontif. anno II.

XC.

Statuuntur variae ordinationes pro bono regimine fratrum Ordinis S. Ioannis Dei¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio divinâ dispositione constituti, ad sacrum S. Ioannis Dei Ordinem, qui multiplicia atque praeclara pietatis et christianae charitatis opera erga pauperes et infirmos suis hospitalibus decumbentes, magno cum reipublicae christianae spirituali commodo et utilitate nec minore fidelium aedificatione, in dies exercere non desinit, mentis nostrae aciem convertentes, nonnullos, quos in eodem Ordine sensim gliscere intelleximus abusus de medio tollere, utque regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit, opportunis rationibus restituatur, et, ubi viget, firmiter perseveret, providere studemus; in eumque finem ex iniuncto nobis divinitus pastoralis sollicitudinis munere, maturâ deliberatione praeha-

Exordium a curâ praestanda Ordini S. Ioannis Dei.

¹ De confirmatione privilegiorum eiusdem Ordinis vide huius Pontif. constit. edit. MDCCXXIV, die 13 septembris, pontif. I.

bitâ, quae infra sequuntur statuenda, ordinanda ac declaranda duximus.

Ordinationes
praedictae de
libertate voto-
rum in congre-
gationibus con-
ventualibus.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, ubi congregationes conventuales in domibus pro novitiatibus destinatis eiusdem Ordinis habentur, religiosis, qui iure illas ingrediendi potiuntur, liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob iniustum timorem eis a suis superioribus incussum praetermitti: quibuscumque superioribus districte ac sub poenâ privationis vocis activae et passivae eo ipso absque aliâ declaratione incurrendâ prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impedian aut deterreant quominus in praedictis congregationibus quidquid proponendum vel respondendum expedire censuerint libere proponere ac respondere valeant, praesertim in iis quae spectant ad receptionem novitiorum; volentes etiam ut relationes de novitiis praedictis, quas fratres de more Ordinis praefati ad eas colligendas deputati adferent, in eisdem congregationibus palam legantur.

De novitiorum
probatione ex-
actius perficien-
dâ.

§ 2. Quo autem probatio iuvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur quam hactenus fieri consuevit, cum per eiusdem Ordinis constitutiones dumtaxat praeciatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur, in quo novitii mores, vitae consuetudo, instructio in rebus Ordinis praefati ac spiritualis progressus discutiuntur, et vota demum pro illius admissione vel dimissione conferantur, mandamus ut eiusmodi congressus ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eâdem poenâ privationis vocis activae et passivae per priores locales illa facere negligentes similiter incurrendâ, et, quatenus post peractum examen novitius, uti

inventus dicti Ordini minime aptus et utilis in primo, secundo vel tertio congressu a professione emittendâ per pluralitatem suffragiorum exclusus fuerit, dicti priores eum statim a religione et novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem novitii sic exclusi, directe vel indirecte, sub simili poenâ, impedire¹ vel morari audeat; ipsis² prioribus sub eâdem poenâ insuper iniungentes, ne quovis praetextu vel colore ullum novitium ad annum professionis vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensari³ valeat.

§ 3. Recenter autem professi, per totum immediate insequentem annum collocentur in domibus seu conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplinâ magistri ad eos regendos et instruendos specialiter deputandi degentes, regulas novitiatu omnino servant, quo in suscepto religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione aut alio praetextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum, ob aliquam eorum necessitatem, si eorum priori generali vel provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium, donec annum praedictum exegerint, transferri valeant.

De recentior
professis in pro-
fessoris per an-
num collocan-
dis.

§ 4. Quamvis vero in eisdem constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissâ computandos nemini demandentur officia illa quae non conferuntur per canonicam electionem sed ad libitum priorum conventualium, quia tamen plurimum interest ut religiosi illi, du-

De munis mi-
nime commit-
tendis religiosis
ante triennium
a professione
emissâ.

¹ Edit. Main. legit *impediri* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ipsi* (R. T.).

³ Ed. Main. legit *dispensare* (R. T.).

rante dicto triennio, hospitalitatis iuxta eiusdem Ordinis institutum exercenda¹ incumbant et assuescant, nec immaturâ adhuc aetate protinus muniis illis admoveantur quae cum libertate saepius coniuncta sunt: eisdem prioribus conventuum et aliis superioribus quibuscumque sub enarratâ poenâ interdicimus, ne religiosis praedictis eiusmodi officia committant, et, si aliquando contingat superiores locales aliis religiosis ultra triennium iam professis, quibus dicta officia conferre possint, destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto priore generali vel provinciali, qui eos mittere teneantur.

De hospitalium et aegrotorum servitio omnibus religiosis indiscriminatim demandando.

§ 5. Porro omnes et singuli fratres Ordinis praedicti, in quibuscumque conventibus existentes, exercitiis spiritualibus quotannis ac tempore eis arbitrio prioris generalis vel provincialis designando vacent, ut exinde in viâ Domini magis dirigantur. Et quia cura aegrotorum omnibus religiosis dicti Ordinis aequè iniuncta reperitur, prioribus localibus sub poenâ suspensionis ab officiis suis mandamus, ut, posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac saecularium commendationibus, imo et quibusvis vel in Ordine vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim religiosos sibi subiectos ad consuetas in hospitalibus nocturnas vigilias seu excubias faciendas² cogant, et, quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, reiecto quocumque praetextu, eum per totam diem hospitalium et aegrotorum servitio addicere et quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet

§ 6. Licet autem ex laudabili eius-

¹ Prorsus lege *hospitalitatis officiis exercendis* (R. T.).

² Ed. Main. legit *faciendis* (R. T.).

dem Ordinis usu in singulis conventibus non modo regula, quam dicti religiosi profitentur, sed etiam adiectae illi constitutiones legantur; ut id maiori cum utilitate et fructu de cetero fiat, eisdem prioribus localibus sub simili poenâ suspensionis praecipimus, ut per religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo capitula constitutionum praedictarum, quo nimirum religiosi de obligationibus sibi incumben- tibus melius instruantur, ipsos vero religiosos, exceptis quaestuatoribus, procuratore, obsonatore, e conventibus absque socio egredi non sinant.

§ 7. Ad haec autem, priori generali ipsius Ordinis, cui omnes domus novitiatui destinatae subiectae existunt, religiosos, etiam officiales, quandocumque sive ad alterius cuiuscumque domus sive ad eiusdem etiam domus ordinatius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusum radicitus evellere cupientes, priori locali sub pari privationis vocis activae et passivae poenâ, necnon perpetuae inhabilitatis ad quaecumque officia Ordinis obtinenda, interdicimus, ne mutationes huiusmodi directe vel indirecte impedire aut in controversiam revocare, sicut ceteris religiosis, sub eâdem poenâ, ne litteras obedientiales dicti prioris generalis seu visitorum aut priorum provincialium quoquo modo impugnare aut aliâs non exequi praesumant.

§ 8. Alium quoque abusum praecedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eò saepe ire recusent, quò a suis superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores ac officia magnatum et procerum vexent ad hoc ut ab uno conventu ad alium sibi benevisum commuteptur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet priores tam locales quam

mense duobus capitulis constitutionum Ordinis.

De non impedienda mutatione domorum a priore generali praescripta, et obedientia a religiosis praestanda litteris obedientialibus.

De residentia prioris localis et provincialis, ac de litteris obedientialibus non concedendis neque petendis per saecularem favorem.

provinciales, nullâ iustâ de causâ ductos, sed ut suo ingenio morem gerant, per tempus etiam notabile a suis conventibus aut provinciis respective abesse, poenam privationis officiorum et vocis activae et passivae eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus priores locales et provinciales ultra unius hebdomadae spatium a suis conventibus vel provinciis absque urgente et ad servitium suorum conventuum aut provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum superiores tum subditos concedentes aut petentes per interpositas quarumcumque personarum saecularium preces litteras obedientiales aut ad commorandum aliqui vel aliquò evagandum.

De religiosis qui in huius almae Urbis conventum moram ducere possunt.

§ 9. Et ne in huius almae Urbis conventu fratres inutiles moram¹ ducant, ac in eorum sustentationem insumatur quod aegrotorum levamini debetur, statuimus, istiusmodi fratres in eodem conventu nusquam degere posse, aut ulli fratri licere, exceptis discretis Ordinis, memoratum conventum adire nisi obtentâ prius in scriptis a priore generali ob necessitatem ab eo approbandam opportunâ facultate, idque sub apostasiae a religione aliisque ipsius prioris generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis poenis. Ne autem fratres praedicti a priore generali praefato facultatem eiusmodi favoribus extorquere adnitantur, poenam privationis vocis activae et passivae necnon officiorum obtentorum, et inhabilitatis ad alia similia vel dissimilia in posterum obtinenda, fratribus, qui per favores vim inferunt superioribus ad litteras obedientiales impetrandas, irrogamus.

De saecularium favoribus non requirendis nec admittendis pro dignitatibus in

§ 10. Excommunicationis vero latae sententiae poenâ innodamus fratres ad quarumcumque saecularium personarum

¹ Forsan moras (R. T.).

favores pro dignitatibus et officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia et dignitates, quae ambiunt seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum huiusmodi favores admiserint; eandemque poenam sancimus in omnes illos fratres, qui, praedictis favoribus lacesiti seu pulsati, palam electores de illis non edocuerint, necnon in singulos electores, qui, postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus fratres favores praedictos procurantes seu admittentes eligere non dubitaverint.

§ 11. Sed, et quasdam controversias super praecedentiâ inter illos et qui officia et dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis, in provinciis eligi solitus pro negotiis et electionibus capituli generalis, post priorem conventualem, exprovinciales et sacerdotes omnes, praecedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque priores locales omnes vicarios conventuales in quibuscumque conventibus pariter praecedant.

§ 12. Insuper, ut tutiori reddituum singulorum conventuum et¹ hospitalium administrationi cautum sit, iniungimus prioribus conventualibus, ut, quotidianis comestibilibus et aliis expensis, quae summam duorum scutorum monetae non excedent, dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere vel etiam vendere valeant, nisi obtentâ prius a priore generali, quoad conventus ipsis subiectos, seu a priore provinciali, quoad reliquos conventus, emptionem venditionemve huiusmodi faciendi licentiâ, ad quam petendam iidem priores consultationem, approbationem et subscriptionem adhibere debeant plenae congre-

¹ Particulam et nos addimus (R. T.).

gationis suorum religiosorum, qui singuli testentur cum iuramento expedire fieri emptionem aut venditionem, prout petitio priorum pro licentiâ obtinendâ praesefert. Quod si dicti priores conventuales a loco ubi priores generalis vel provincialis commorantur longius distent, et occasio utilis se se offerat ad emptionem seu venditionem praedictam deveniendi, quae per meram petendi et praestolandi ab eis licentiam praedictam dilabi posset, tunc de consilio et assensu congregationis suorum religiosorum ad eam procedere valeant ex priorum generalis vel provincialis praesumptâ tantum ac tacitâ licentiâ, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis seu venditionis per eos factae, subscribente cum iuramento eâdem congregatione religiosorum, non modo quod utiliter ac de ipsorum consilio et assensu facta fuerit, ut praefertur, verum etiam quod¹ expressa licentia a prioribus generali vel provinciali antea peti et obtineri nequaquam potuerit, ne² occasio proficua, quae raptim prioribus localibus occurrat³, amitteretur. Priores autem conventuum, etiamsi immediate priori generali subsint, hanc licentiam nonnisi a suis prioribus provincialibus modo praedicto exquirere teneantur; atque generaliter priores omnes locales hanc methodum servant quotiescumque aliquid in beneficium conventuum seu hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat, facere meditantur. Qui vero praemissa non adimpleverint, in perpetuum voce activâ et passivâ careant.

De conserva-
tione suppellecti-
lium eorumdem
deque fratrum
habitu.

§ 13. Conservationi quoque suppellectilium conventuum, eorumque sacrorum, et hospitalium intendentes, tam superioribus quam eorum subditis pro-

¹ Edit. Main. legit *quo pro quod* (R. T.).

² Edit. Main. legit *nec* (R. T.).

³ Aptius legendum *occurrit* (R. T.).

hibemus, ne quaecumque suppellectilia huiusmodi extraneis commodent, idque sub poenâ privationis vocis activae et passivae quoad subditos, si id fecerint absque expressâ superiorum suorum licentiâ; qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentiâ concedendâ inconsultam nimiamve facilitatem. Stricteque omnibus iniungimus observantiam constitutionum eiusdem Ordinis quantum ad humilem simplicemque habitum in dicto Ordine deferri solitum, qui videlicet a saeculari cultu et omni mundanâ vanitate et novitate plane alienus sit, poenâ privationis et inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coërcentes, qui, aliquâ ex parte hac in re culpabiles, non se protinus emendaverint, adversus quos superiores ad alias etiam poenas, quatenus opus sit, procedere possint et debeant.

§ 14. Cumque experienciâ ipsâ competentum sit, oblocutiones in superiores, rerum in Ordine contingentium extra claustra delationes seu evulgationes, necnon negotiorum in congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias ac perniciosas esse, nedum quia recto gubernio plurimum officiant, verum etiam quod totius Ordinis honori et decori non parum detrahunt: privationem vocis activae et passivae ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud saeculares praesertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui, si sufficientia adversus eos de praemissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, et, quatenus de eis eorumve aliquo convicti fuerint, extra provinciam suae professionis relegari valeant.

§ 15. Demum, cum non raro eveniat, religiosos, ut¹ superiorum suorum iudicium effugiant melioremque praetensionum suarum successum experiantur,

¹ Male edit. Main. legit *et pro ut* (R. T.).

De rebus in
Ordine contin-
gentibus, nec-
non negotiis in
Congregationi-
bus resolutis mi-
nimo evulgandis.

De appella-
tionibus et re-
cursis.

apud alios, nec eorum meritorum, quin-
imo saepe nec legum et consuetudinum
Ordinis praedicti gnaros, per appellationes
seu recursus ita inordinate agere, ut
eosdem superiores multoties interrogari
contingat de rebus ad subditos suos
imo et Ordinem ipsum pertinentibus, de
quibus nullam notitiam habeant¹, aut
partes suas nondum adimpleverant: ideo
in dicto Ordine id ipsum quod in aliis
Ordinibus per Sedem Apostolicam dis-
positum reperitur exacte observari prae-
cipimus, quod nimirum appellationes et
recursus praefati primum intra Ordinem
ipsum gradatim fiant, ut etiam extra
eundem Ordinem deferri possint si
quis non rite impensam sibi existimet
a superioribus Ordinis iustitiam.

Clausulae

§ 16. Decernentes, praesentes litteras
et in eis contenta quaecumque semper
valida et efficacia existere et fore, suos-
que plenarios et integros effectus sor-
tiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos
spectat et spectabit in futurum, invio-
labilitate observari, sicque per quos-
cumque iudices ordinarios et delegatos,
etiam causarum palatii apostolici audi-
tores et S. R. E. cardinales, etiam de
latere legatos et Apostolicae Sedis nun-
tios, et alios quoslibet quacumque prae-
minentiâ et potestate fungentes et fun-
cturos, sublatâ eis et eorum cuilibet
quavis aliter iudicandi et interpretandi
facultate et auctoritate, iudicari et defi-
niri debere, ac irritum et inane si secus
super his a quoquam, quavis auctoritate,
scienter vel ignoranter, contigerit at-
tentari.

Derogatoriae.

§ 17. Non obstantibus praemissis, ac
nostrâ et Cancellariae Apostolicae re-
gulâ de iure quaesito non tollendo, aliis-
que constitutionibus et ordinationibus
apostolicis, necnon dicti Ordinis, illius-
que provinciarum, conventuum, hospi-

¹ Aptius forsân habebant (R. T.).

tialium, domorum, aliisque quibusvis,
etiam iuramento, confirmatione aposto-
licâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis,
statutis et consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis et litteris apostolicis,
eisdem Ordini, provinciis, conventibus,
hospitalibus, domibus, ac illorum supe-
rioribus, prioribus, fratribus et personis
quibuslibet, sub quibuscumque verborum
tenoribus et formis, ac cum quibusvis
etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-
que efficacioribus, efficacissimis et in-
solitis clausulis, irritantibusque et aliis
decretis, in contrarium praemissorum
quomodolibet concessis, confirmatis et
quantiscumque vicibus innovatis; quibus
omnibus et singulis, etiamsi pro illorum
sufficienti derogatione de illis eorumque
totis tenoribus specialis, specifica, ex-
pressa et individua, ac de verbo ad
verbum, non autem per clausulas ge-
nerales idem importantes, mentio seu
quaevis alia expressio habenda aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc ser-
vanda foret, tenores huiusmodi, ac si
de verbo ad verbum nihil penitus omis-
so et formâ in illis traditâ observatâ
exprimerentur et insererentur, iisdem
praesentibus pro plene et sufficienter
expressis ac ad verbum insertis habentes,
illis aliâs in suo robore permansu-
ris, ad praemissorum effectum, hac vice
dumtaxat, specialiter et expresse dero-
gamus; ceterisque contrariis quibus-
cumque.

§ 18. Volumus autem ut earundem
praesentium litterarum transumptis, seu
exemplis, etiam impressis, manu alicuius
notarii publici subscriptis, et sigillo
personae in ecclesiasticâ dignitate con-
stitutae munitis, eadem prorsus fides
ubique locorum tam in iudicio quam
extra illud habeatur, quae ipsis prae-
sentibus haberetur si forent exhibitae
vel ostensae.

Fides adhi-
benda transum-
ptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII septembris MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 septembris 1725, pontif. anno II.

XCI.

Reintegratur ad cathedralitatem ecclesia Privernensis, et Terracinensi unâ cum Setinâ aequè principaliter unitur¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Super universas orbis ecclesias, meritis licet imparibus, divinâ dispositione constituti, ad ea libenter intendimus, per quae ecclesias ipsas, praesertim beatissimae Virginis Mariae nomine decoratas et in civitatibus insignibus consistentes nostraeque ditioni subiectas, ad pristinam earum cathedralitatem, si illa in desuetudinem abiisse dicatur, libenti animo restituamus, ac, quatenus opus sit, eas de novo in cathedrales erigamus, earum dignitatibus et canonicis nova privilegia et indulta concedamus, prout, pensatis circumstantiis universis, ad Dei omnipotentis², eiusdemque Virginis Mariae laudem et honorem, ac populorum in eis degentium quietem et tranquillitatem conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Recensentur
praerogativae
civitatis prae-
dictae, eiusque
ecclesiae maio-
ris.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus a dilectis filiis capitulo et clero civitatis Priverni in Latio sitae et ditioni Sedis Apostolicae immediate subiectae, eadem civitas, ob originis antiquitatem, rerum omnium ad humanae vitae usum neces-

¹ De confirmatione et innovatione erectionis ecclesiae Setinae in cathedralem, et eius unionem cum ecclesiâ Terracinensi, vide huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 16 iulii, pontif. II.

² Videtur deesse *gloriâ* (R. T.)

sariarum¹ ubertatem, aedificiorum amplitudinem, ac habitatorum et incolarum numerum quatuor mille animas excedentem, aliasque infrascriptas praerogativas, inter principaliora loca Latii huiusmodi adscribitur, et ibi divus Thomas Aquinas nuncupatus, dum viveret, Ordinis fratrum S. Dominici Praedicatorum nuncupatorum expresse professus, et a pluribus annis eiusdem civitatis patronus, dum ad Lugdunense concilium proficiscebatur, in monasterio Fossae Novae nuncupato Cisterciensis Ordinis moram fecit, ibique lethali morbo correptus, aegrotans sacra *Cantica Canticorum* explanavit, et obdormivit in Domino, illiusque domicilium in capellam cum altari redactum fuit, plures in eadem civitate adsunt familiae tam generis nobilitate quam litteris et armis conspicuae et propriis redditibus decore viventes, ultra infrascriptam maiorem, quinque numerantur parochiales ecclesiae, in quibus animarum cura debita qua par est vigilantia promptaque et assiduâ sacramentorum administratione exercetur, quatuor religiosorum virorum conventus ibi reperiuntur, necnon collegium clericorum regularium Doctrinae Christianae ibidem diversarum scientiarum scholas habentium, unum existit sanctimonialium monasterium, quae voti solemnem religioni consecratae monastico sanctioris vitae instituto illibatam servant virginitatem, quinque etiam reperiuntur laicorum confraternitates, ac tria oratoria aliaque loca pia huiusmodi canonice erecta, in quibus divini cultus promoventur officia, ac plura pietatis et misericordiae opera exercentur, illud vero quod ad maiorem praefatae civitatis cedit honorificentiam et praerogativam, venustissima est, et decora propemodum ecclesiae maioris eiusdem ci-

¹ Male Edit. Main. legit *necessarium* (R. T.).

vitatis nobilis et antiquae structurae ac beatissimae Virginis Mariae dicatae¹ maiestas, et ministrorum inibi divino cultui incumbentium pietas, ac sacrarum reliquiarum ac rerum omnium pro divinis officiis obeundis inibi existentium ubertas, necnon pro ecclesiasticis functionibus decenter exercendis sacrisque utensilibus opulenter ornata, egregiâ insignitatis laude perfulgens, illius capitulum archipresbytero, dignitate unicâ, et quatuordecim canonicis decoratur, qui, ecclesiasticis caeremoniis instructi, sacrisque actibus imbuti, illa, quam domus Dei exposcit, maiestate et decentiâ sacris laudibus vacant, et divinae servitutis obsequio horas canonicas persolvunt:

§ 2. Ob praefatas aliasque civitatis et maioris ecclesiae huiusmodi praerogativas, etiam antiquis temporibus in eis praefulgentes, praefata maior ecclesia S. Mariae ecclesia cathedralis extitit, ac quinque prae ceteris Privernenses episcopi in eâ existerunt (quorum primus Eleutherius episcopus Privernas, qui anno Domini dcccxxiv interfuit synodo sexaginta trium episcoporum ab Eugenio Papa III praedecessore nostro Romae celebratae, in qua subscriptus legitur *Eleutherius episcopus Privernas*; secundus fuit Maius episcopus, qui in aliâ synodo celebratâ sub Leone IV etiam praedecessore nostro, anno eiusdem Domini dccccliii in basilicâ Principis Apostolorum de Urbe cum interventu sexaginta trium episcoporum subscriptus legitur *Maius episcopus Privernas*; tertius fuit Benedictus episcopus, qui interfuit synodo Romae celebratae anno eiusdem Domini dccccxii; quartus fuit Martinus episcopus, qui legitur vixisse ante annum eiusdem Domini millesimum; ac quintus denique Petrus

episcopus, qui interfuit Concilio Romano anno eiusdem Domini MLXVI sub Benedicto Papa IX, pariter praedecessore nostro, similiter celebrato); postmodum vero praefata ecclesia Privernensis ecclesiae Terracinensi ab Honorio Papa III etiam praedecessore nostro unita fuit, ac, stante unione huiusmodi, decursu temporis qualitas cathedralitatis dictae ecclesiae Privernensis in desuetudinem abiisse dicitur, et super cathedralitate huiusmodi inter Terracinensem, Setinam et Privernensem ecclesias plures lites et controversiae extiterunt, quae tamen inter praefatas ecclesias Terracinensem et Setinam per nos extinctae fuerunt, super cathedralitate tamen ecclesiae Privernensis forsâ adhuc pendent indecisae:

§ 3. Nos, considerantes quod praefata maior ecclesia Priverni ob praefatas qualitates et praerogativas digna videtur ut ad pristinam qualitatem cathedralis restituatur, motu proprio, et ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine merâque deliberatione nostris, lites et causas super cathedralitate dictae maioris ecclesiae Privernensis inter praefatam maiorem ecclesiam Privernensem et ecclesiam Terracinensem adhuc forsâ pendentes indecisâs ad nos avocamus, easque penitus et omnino extinguimus, ac omnibus et singulis personis in causis et litibus huiusmodi existentibus ac interesse quomodolibet habentibus seu habere praetendentibus perpetuum silentium imponimus; et ecclesiam praefatam S. Mariae Priverni ad cathedralitatem reintegramus, et, quatenus opus sit, de novo in cathedralem erigimus, et dictae ecclesiae Terracinensi, unâ cum dictâ ecclesiâ Setinâ, aequè principaliter etiam de novo unimus, itaut in posterum ecclesia Privernensis, Setina et Terracinensis

Demonstratur ecclesiam Privernensem olim cathedralem extitisse, eiusque episcopi enumerantur.

Causae praesentis reintegrationis.

¹ Male Edit. Main. legit *dictae* pro *dicatae* (R. T.).

sis tres cathedrales insimul unitae sint et esse debeant, et in actibus consistorialibus et in litteris apostolicis super promotione novi episcopi ad praefatas ecclesias Terracinensem, Setinam et Privernensem, sic, ut praefertur, aequae principaliter unitas, semper fieri debeat mentio praefatae ecclesiae Privernensis uti concathedralis.

Nonnullis privilegiis capitulum dictae ecclesiae ornatur.

§ 4. Ad hoc autem ut capitulum et canonici praefatae maioris ecclesiae Privernensis in praefatâ maiori ecclesiâ Privernensi horas canonicas canere et ecclesiasticas functiones maiori cum honorificentia et decore divinique cultus splendore exercere valeant, modernis et pro tempore existentibus archipresbytero et canonicis praefatae maioris ecclesiae Privernensis, ut ipsi perpetuis futuris temporibus mozzettam violacei coloris supra rochettum tam in dictâ maiori ecclesiâ Privernensi, illiusque capitulo, quam extra eam, ac in processionibus, funeralibus, et aliis quibuscumque functionibus et actibus capitularibus, publicis et privatis, quibuslibet anni temporibus et diebus, etiam in praesentiâ quorumcumque archiepiscoporum vel episcoporum et Sedis Apostolicae nunciorum, necnon S. R. E. cardinalium, etiam de latere legatorum, et aliorum quorumcumque quavis auctoritate et potestate fungentium ac honore et praeeminentiâ fulgentium, deferre libere et licite possint et valeant, ac super gestatione mozzettae et rochetti huiusmodi a quoquam, quavis auctoritate, directe vel indirecte, impediri, molestari, inquietari vel perturbari nullatenus possint, etiam perpetuo concedimus et indulgemus.

Clausulae amplissimae.

§ 5. Decernentes insuper, easdem praesentes semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere,

ac ab omnibus et singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod capitulum et canonici ecclesiarum Terracinensis et Setinae, aut quicumque alii in praemissis et circa ea quomodolibet et ex quavis causâ, ratione, actione vel occasione ius vel interesse habentes seu habere praetendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati et auditi fuerint, et causae, propter quas eadem praesentes emanaverint, adductae, verificatae ac iustificatae non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut ius vel interesse habentium consensûs, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuum mentionem ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis eorumque aliquo solemnitates et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultante, seu enormis, enormissimae, totalisque laesionis, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi apparet seu aliâs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas

restitutionis in integrum; aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, vel facti, aut gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio vel impetrato aut emanato uti seu se iuvare¹ in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et Sedem Apostolicam praedictam, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, et ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi in eis de eisdem praesentibus earumque toto tenore ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, nisi capitulorum et canonicorum praefatarum ecclesiarum Terracinensis et Setinae aut quarumcumque aliarum personarum ad id interesse habentium seu habere praetendentium expressus accesserit assensus, comprehendi, sed, tamquam ad maius divini cultus augmentum, personarumque ecclesiasticarum pacem et tranquillitatem, uberioremque etiam laicorum spiritualem consolationem et utilitatem tendentes, semper et omino ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per pro tempore existentes capitulum et canonicos dictae maioris ecclesiae Privernensis quandocumque eli-

gendâ concessas esse et fore, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictae Sedis nuncios, ac aliâs quomodolibet quavis auctoritate potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praeeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et quacumque instantiâ iudicari et definiri debere; et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris et Cancellariae Apostolicae de iure quaesito non tollendo et de unionibus ad partes committendis, vocatis quorum interest, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis et edendis regulis, aliisque quibusvis, etiam in synodalibus, provincialibus et universalibus conciliis editis et edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictarumque ecclesiarum Terracinensis, Setinae et Privernensis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque personis ac locis quibuscumque, etiam specificâ et expressâ ac individuâ mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu simili, ac consisto-

Derogatoriae
specificae.

¹ Deest vox *quemquam* (R. T.).

rialiter, aut aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque litteras apostolicas, etiam motu pari pro tempore concessas, et quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et causas, etiam quantumvis praegnantibus, piis, privilegiatis, praesentibus pro plene et sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis et specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime et sufficienter, necnon specialiter et expresse, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Ordinationes
ad controversias
que tollendas.

§ 7. Volumus autem quod per praesentem reintegrationem dictae maioris ecclesiae Privernensis ad cathedralitatem seu illius novam erectionem in cathedrali, a nobis sic, ut praefertur, factas, episcopi Terracinenses pro tempore existentes possint in praefatâ civitate Priverni residere, aut retinere vicarium generalem aut specialem, functionesque episcopales temporibus et diebus eis benevisis ibidem peragere, semper tamen eorum arbitrio; sede autem episcopali vacante, capitulum ecclesiae Ter-

racinensis, iuxta hactenus observatam consuetudinem, etiam inconsulto et minime audito capitulo ecclesiae Privernensis, vicarium capitularem eligere valeat, qui, postquam a dicto capitulo Terracinensi canonice electus et deputatus fuerit, suam iurisdictionem etiam in ecclesiâ Privernensi exercere valeat; quodque, ad tollendas futuras temporibus controversias quascumque inter Privernensem et Setinam ecclesias, praecipue in casibus et functionibus, in quibus capitula Privernensis et Setinae ecclesiarum praefatarum insimul adesse contigerit, ac etiam in actibus consistorialibus, alternativa inter eos praecedentiae exerceatur. Volumus denique quod communitas, capitulum et clerus Privernensis obligati sint et teneantur eorum expensis emere seu construere aliquod decens palatium, in quo praefatus episcopus ad eius arbitrium commode et decenter habitare valeat, eique solvere debeant procurationem, quando tempore inceptae visitationis in civitate Privernensi non resederit: decernentes etiam, quoad posteriorem voluntatem nostram huiusmodi, ex nunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae avocationis, extinctionis, reintegrationis, erectionis, indulti, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV idus septembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 10 septembris 1725, pontif. anno II.

Sanctio po-
nalis.

XCH.

Declaratur superiores presbyterorum saecularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi litteras dimissorias subditis suis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Referitur erigo moris concedendi litteras dimissoriales praedictas.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Bonnet, superior generalis presbyterorum saecularium Congregationis Missionis, quod superiores pro tempore existentes eiusdem Congregationis, in vim constitutionum apostolicarum felicis recordationis Urbani VIII et Alexandri VII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum iurisdictione, exceptis pertinentibus ad missiones dumtaxat, exempta reperitur, litteras dimissorias concesserunt suis subditis, qui, post emissa solita vota, tam in hac almâ Urbe nostrâ, quam in aliis locis, ubi domus dictae Congregationis erectae et fundatae sunt, ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines promoti fuerunt. Verum, quia, cum anno MDCLVII, tempore quo bonae memoriae Martinus, dum vixit, S. R. E. cardinalis Ginettus nuncupatus munus vicarii dicti Alexandri praedecessoris in eadem Urbe in spiritualibus generalis exercebat, ab illius auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato eiusdem Martii cardinalis et vicarii habitata fuit particularis Congregatio, coram qua, proposito dubio in formâ, scripturisque tunc exhibitis, ad eorundem missiona-

¹ Alexandri VIII constit. edit. MDCXC, die 5 decembris, pontif. I, fit facultas presbyteris dictae Congregationis absolvendi a casibus reservatis; et Clementis XI constit. edit. MDCCIII, die 9 iulii, pontif. III, necnon huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 15 iulii, pontif. IV, agitur de iure assistentium eiusdem Congregationis.

riorum favorem capta fuit resolutio; et ita ab eo tempore praxis concedendi litteras dimissorias huiusmodi firmata et hactenus confirmata fuit.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, nonnulli transmontani episcopi, quibus vel non bene resolutio praedicta innotescit, vel, tametsi ab oraculo pontificio per organum tunc existentis Brevium secretorum a secretis, nonnullis litteris in formâ Brevis desuper expeditis, per quas clerici memoratae Congregationis extra tempora a iure statuta ad dictos sacros ordines promoveri possent, confirmata, nullius efficaciae penes ipsos existat, nihilominus praedictam facultatem admittere recusent; ac propterea dictus Ioannes superior generalis, ad removendas de cetero hac in re quascumque difficultates, de opportunâ in praemissis declaratione a nobis provideri summopere desideret:

§ 3. Nos igitur, ipsum Ioannem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, facultatem superioribus praedictae Congregationis Missionis concedendi litteras dimissorias suis subditis ubicumque existentibus, prout illis competisse resolutum fuit, ut praefertur, adhuc de praesenti competere, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore

Causae et preces pro dictâ declaratione obtinendâ.

Declaratio praedicta.

Clausulae.

spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis contrariis quibuscumque.

Praecipitur,
ut fides habeatur
transumptis.

§ 6. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII septembris MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 septembris 1725, pontif. anno II.

XCH.

Conceditur priori generali carthusiae maioris indultum egrediendi ex eademmet carthusiâ, et monasteria tam monachorum quam monialium in provinciis Galliae visitandi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli, prior carthusiae de Urbe et procurator generalis Ordinis Carthusiensis in Romanâ Curiâ, tam suo quam dilecti pariter filii Antonii de Mogesond prioris maioris carthusiae

¹ Innocentii XII constit. edit. MDCCXII, die 4 novembris, pontif. II, declaratum fuit statutum eidem priori a suo Ordine iniunctum non egrediendi a suâ carthusiâ.

Gratianopolitanae dioecesis et generalis eiusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis, II parte, cap. XXIV, § 5, confirmatum, expresse cavetur ne priores praedictae carthusiae maioris pro tempore existentes, e limitibus carthusiae maioris huiusmodi egredi valeant. Vigor vero dicti statuti in aliquâ eius parte, non solum pro levamine eiusdem Antonii prioris generalis, qui propter sua merita in maiori Ordinis huiusmodi dignitate constitutus, attentâ eiusmodi prohibitione, in perpetuo quamvis religioso et sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitae suae spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate et profectu tam spirituali quam temporali Ordinis praedicti de praesenti mitigari posset, si aliquando idem prior generalis ex eadem carthusiâ maiori egrediendo tam monachorum quam monialium monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius prior generalis et Vincentius procurator generalis humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, illorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius et pro tempore existens prior generalis prae-

Concessio prae-
dicti indulti.

dictae carthusiae maioris saltem duabus vicibus quolibet anno, et per mensem qualibet vice, ex eâdem carthusiâ maiori egredi, et per seipsum memorata monasteria, in provinciis Galliae dumtaxat consistentia, tam in capite quam in membris visitare, et circa eorum vitam, mores et regularem observantiam, necnon eorundem monasteriorum statum et administrationem tam in spiritualibus quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primaevam instituti rationem ac sacrorum canoꝝ et Concilii Tridentini praescriptum, prout in Domino expedire arbitramur¹, reformare libere et licite possit et valeat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et monasteriorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentibus,

¹ Potius arbitrabitur vel arbitratur (R. T.).

tes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi septembris mdccxxv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 26 septembris 1725, pontif. anno ii.

XCIV.

Statuitur quibus ecclesiis calices et cerei à senatu populoque Romano in posterum offerantur.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Licet omnibus universi orbis ecclesiis divinâ dispositione praesidemus, proprius tamen ecclesiarum almae Urbis nostrae cura nos tangit, earumque decori ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, pia ac laudabilis¹ in ipsâ Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti filii eiusdem Urbis senator et conservatores ad diversas dictâ Urbe ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis calices argenteos et cereos sanctos² populi que Romani nomine offerant, isque mos, qui ante saeculum quoad nonnullas ecclesias huiusmodi servari coepit, tum per Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum in simili formâ Brevis litteras seu chirographa eorum manu signata, tum per resolutiones conciliorum seu sessionum Capitoli, aut rescripta supplicibus libellis a dictis conservatoribus apposita, ad quadraginta octo nunc Urbis praedictae

Refertur consuetudo senatoris et conservatorum Urbis offerendi quotannis calices et cereos quibusdam ecclesiis.

¹ Edit. Main. legit *laudabili* (R. T.).

² Deest suo (R. T.).

ecclesias, in tabellâ, quae in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus et amplius reperiatur, sumptus vero calicum et cereorum huiusmodi, qui ex Camerae Capitolinae redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetae quotannis ascendant; et, sicut nobis etiam innotuit, pro parte aliarum tam saecularium quam regularium virorum et mulierum Urbis praefatae ecclesiarum diversis temporibus eisdem praedecessoribus supplicatum, necnon apud conservatores praedictos institutum fuerit, quatenus calices et cerei praefati eis quoque impertirentur; verum, quia dictae Camerae proventus satis tenues existunt, et aliâs a memoratis praedecessoribus vetitum fuit ne expensae in eâdem Camerâ augerentur, precibus nomine ecclesiarum praedictarum porrectis annui nequiverit:

Causae praesentis constitutionis.

§ 2. Nos, considerantes ultra quadraginta ecclesias praedictas, quae dictis calicibus et cereis donantur, plurimas alias in eâdem Urbe extare ecclesias, quae hanc senatus populi que Romani largitionem promerentur; ac proinde, quo plures quam fieri potest ecclesiae eiusmodi muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam praescribere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, harum seriè statuimus ac praecipimus et mandamus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus calices et cerei praedicti offerri consueverunt, viginti octo tantum ecclesiis, erga quas dictus senatus populusque Romanus ad id praestandum, vel ex publico voto aliâs emissio, vel peculiari devotione aut obligatione, obstringitur, calices et cerei huiusmodi singulis annis, statutisque temporibus et festivis diebus, et eo⁴ plane

Statuit ut in rubricâ.

¹ Vocem eo nos addimus (R. T.).

modo quo hactenus factum est, absque ullâ mutatione aut variatione, per senatorem¹ ac conservatores praedictos offerantur et dispensentur, ac nova tabella, in dicto Capitolio pariter asservanda, et a venerabili fratre nostro Fabritio episcopo Portuensi et S. Rufinae S. R. E. cardinali Paulutio nuncupato, nostro in eâdem Urbe vicario in spiritualibus generali, prius recognoscenda et obliganda, conficiatur, in qua istae viginti octo ecclesiae primo loco adnotentur; reliquae autem viginti ecclesiae praedictae, pro quibus speciales illae rationes, quae viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt aut urgent, quolibet tamen² biennio, alternis³ nempe annis, calices et cereos praedictos consequantur, et in tabellâ sicut praemittitur conficiendâ secundo loco post dictas scilicet viginti octo ecclesias describantur; in locum vero viginti ecclesiarum praedictarum, quae altero anno eiusmodi largitione carebunt, aliae⁴ quadraginta eiusdem Urbis ecclesiae subrogentur, et in dictâ tabellâ tertio et ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis calices et cerei praedicti distribuuntur, ita nimirum, ut anno proxime futuro MDCCXXVI illos oblineant viginti primae ex dictis quadraginta ecclesiis subrogandis in tabellâ praefatâ descriptae, anno subsequenti MDCCXXVII viginti illae, quae alternativâ, sicut praemittitur, potiri debent, ac postmodum anno MDCCXXVIII reliquae viginti ex praedictis quadraginta ecclesiis subrogandis, et demum anno MDCCXXIX rursus praedictae viginti ecclesiae quae alternativâ gaudent: isque ordo deinceps

¹ Edit. Main. legit *senatorum* (R. T.).

² Forsan *tantum* pro *tamen* legend. (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *alterius* pro *alternis* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit *alia* pro *aliae* (R. T.).

perpetuo servetur. Ipsisque conservatoribus iniungimus ut in praefatâ tabellâ adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta ecclesiis subrogandis calicum et cereorum huiusmodi oblatio facienda veniet.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac supradictis ecclesiis in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, chirographis et rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in contrarium praemissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis et pluries innovatis; quibus omnibus et

singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii septembris mdccxxv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 28 septembris 1725, pontif. anno ii.

CXV.

Unitur Congregatio Doctrinae Cristianae regni Neapolis alteri Avenoniensi cum quibusdam ordinationibus et concessionibus ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Illius, cuius ineffabili bonitate et providentiâ stant et reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiae nostrae curas propensissimâ charitate convertimus, quae felici prosperoque statui et regimini Congregationum piorum virorum propriae alienaeque saluti laudabiliter

Exordium.

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. mdccxxiv, die 24 novembris pontif. i, reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiae in dictâ Congregatione Neapolitanâ, et constit. edit. mdccxxviii, die i iunii, pontif. iv, nonnulla ordinantur pro bono regimine dictae Congregationis Avenionensis.

incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, adspirante divinâ gratiâ, proferre iugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causae praesentis constitutionis.

§ 1. Cum itaque, dum cardinalatus honoreungebamur, saepius nobiscum animo reputaremus, quod, si Congregatio clericorum regularium Doctrinae Christianae, quae in regno Neapolis consistit, nec mediocriter aliquot abhinc annis aucta et propagata dignoscitur, alteri eiusdem nominis et instituti Congregationi in civitate Avenionensi existenti uniretur, ambaeque Congregationes huiusmodi in unum corpus coniungerentur, non modicum inde utraque Congregatio illiusque commune institutum susciperet incrementum, et inter ipsarum Congregationum professores charitatis aliarumque virtutum studia magis magisque in dies florerent et vigerent; ac proinde, ubi primum apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam reipublicae christianae proficuum fore non immerito speramus, promovendum duxerimus:

Unio praedictae Congregationis cum eiusdem provinciarum divisione.

§ 2. Hinc est quod nos, ex pastoralis officii nostri debito, earundem Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui et commodis salubriter, quantum nobis ex alto conceditur, providere cupientes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, dictam Congregationem clericorum saecularium Doctrinae Christianae, in regno Neapolis consistentem, alteri eorundem clericorum saecularium Congregationi in praefatâ civitate Avenionensi institutae, harum serie, perpetuo unimus et incorporamus, itaut ex nunc et in posterum unica sit ac esse censeatur Congregatio, quae clericorum saecularium Doctrinae

1 Edit. Main. legit ne pro nec (R. T.).

Christianae Avenionensis nuncupetur; unumque corpus efficiat, ac regulas et constitutiones Congregationis in dictâ civitate Avenionensi institutae, a Sede Apostolicâ approbatas, exacte observet; volentes ut haec unica Congregatio ex provinciis Romanâ, Avenionensi, Tolosanâ et Parisiensi constituatur: ipsique provinciae Romanae, ultra seminaria Spoletanum et Mevaniae, subsint collegia Civitatisvetulae, Roncilionis, S. Martini, Ferentilli, Neapolitanum, Lauretanum, Sorbi, S. Ioannis in Galdo et Casertae, necnon Sospitelli et Ipporegiae in ducatu Sabaudiae seu principatu Pedemontii, quae a provinciâ Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, et si quae alia citra montes quandocumque erigentur, dictae provinciae Romanae attribuimus: cetera autem collegia in civitatibus, oppidis, terris, castris, villis et locis universi Status nostri Avenionensis et comitatus Venayssini ac regni Galliarum, seu alibi ultra montes, erecta seu erigenda, praefatis provinciis Avenionensi, Tolosanae et Parisiensi respective subiaceant.

§ 3. Quoniam vero praepositus generalis dictae Congregationis Avenionensis in civitate Avenionensi vel Parisiensi, ut plurimum residebit, in capitulo generali semper eligatur unus de provinciâ Romanâ in vicarium generalem eiusdem provinciae Romanae, qui vocem activam et passivam in capitulis tum generalibus tum provincialibus obtineat, cuique nova collegia instituendi, aliaque pro bono dictae provinciae regimine faciendi ac gerendi opportuna, a praedicto praeposito generali facultates attribuantur. Statuentes quod provincialia quolibet triennio, mense septembri vel octobri, generalia vero capitula de sexennio in sexennium, mense maio vel iunio, in locis et collegiis per praepo-

Statuuntur nonnulla pro recto et utili eiusdem regimine.

situm generalem pro tempore existentem discrete ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus praefata provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos filios Caietanum Cioffum, qui praedictae Congregationis regni Neapolis praepositus generalis existebat, in vicarium generalem dictae provinciae Romanae, ac Dominicum Boriglionum, modernum supradicti collegii Sospitelli rectorem, in assistentem generalem ipsius Congregationis Avenionensis usque ad mensem maium aut iunium anni MDCCXXIX, quo capitulum generale celebrari debet, necnon Ioannem Massieram, qui munere procuratoris generalis praefatae Congregationis in civitate Avenionensi institutae hactenus functus fuit, in superiorem provincialem eiusdem provinciae Romanae usque ad mensem septembrem vel octobrem praedicti anni MDCCXXIX, quo tempore capitulum provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus ac deputamus. Ipsisque Caietano et Ioanni, eorumque in vicariatu generali et provincialatu huiusmodi successoribus, duplex votum seu suffragium in capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta provincia Romana expensas pro discretis ad huiusmodi capitula mittendis facere possit, in quibus tunc vicarius generalis et superior provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proximo futuro capitulo generali, ad instar aliorum dictae Congregationis Avenionensis assistantium generalium, competat. Mandamus quoque eisdem Caietano, Ioanni et Dominico, quatenus ipsi, et, altero eorum deficiente vel impedito, alius clericus saecularis eiusdem provinciae Romanae, per superstites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo consilarii, de dicta

provincia per eos assumendi, infra biennium insimul convenient, et per secreta suffragia eligant superiores locales collegiorum dictae provinciae, rectores nuncupandos, qui in officio durare debent usque ad proxime futurum capitulum provinciale anno MDCCXXIX, sicut praemittitur, celebrandum, ad quod rectores dictorum collegiorum Sospitelli et Ipporegiae, propter nimiam eorum a reliquis eiusdem provinciae collegiis distantiam, accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis qui praefato capitulo provinciali intervenient, aut etiam, si ita eis videbitur, pro tempore existenti vicario generali committere ipsis licebit.

§ 4. Porro eidem Congregationi per praesentem unionem ex duabus in unam coalescenti, eiusque domibus, collegiis et locis, ac superioribus, clericis saecularibus et personis quibuscumque, ut omnibus et singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, indultis, tam temporalibus quam spiritualibus, praeceminentiis, praerogativis, honoribus et favoribus hactenus a Romanis Pontificibus praedecessoribus et Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo et qualitercumque concessis, quae, quatenus opus sit, per praesentes approbamus et confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri et gaudere, illius vero clericis ut eorum pium ac laudabile institutum exercere, sacras missiones peragere, congregationes, scholas et academias aperire, iuventutem in litterarum studiis ac disciplinis praesertim iuxta S. Thomae Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiae sacramenta administrare, verbum Dei praedicare, nova collegia novasque ecclesias, ubi requisiti ac re-

Nonnulla privilegia eidem confirmantur et conceduntur.

cepti fuerint, extruere, instiluere, et in eorum ecclesiis, quas de praesenti habent ac in posterum eos habere contigerit, defunctorum cadavera sepelire et funera celebrare, sine tamen iurium parochialium praeiudicio, libere et licite possint et valeant, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore praesentium, concedimus et indulgemus. Praeterea in eorumdem clericorum saecularium domibus et collegiis unum vel plura oratoria privata seu interiores capellas, tam ad eorum, quam domesticorum, convictorum, scholarium, aliarumque personarum, etiam ad congregationes et conferentias spirituales convenientium, usum, erigendi, inibique sacrosanctum missae sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Poenitentiae et Eucharistiae sacramenta eisdem clericis, domesticis, convictoribus, scholaribus, aliisque personis praefatis administrandi, excepto¹ tamen, quoad scholares et ad congregationes et conferentias huiusmodi convenientes, communione paschali, necnon clericis praedictis, ubicumque eiusdem Congregationis collegia de praesenti instituta reperiuntur et deinceps instituentur, etiam absque aliâ Ordinariorum locorum licentiâ libere quaestuandi, dummodo a suis praeposito vel vicario generali seu superioribus provincialibus aut rectoribus respective ad id missi seu destinati fuerint, ipsisque praeposito et vicario generalibus, superioribus provincialibus, et rectoribus, aliquot ex dictâ Congregatione presbyteros, viros probos, prudentes et idoneos, ad audiendas presbyterorum clericorum et aliarum personarum praedictae Congregationis, domesticorum quoque familiarium et inservientium, ac convictorum, scholarium et in eisdem domibus vel collegiis commo-

¹ Aptius lege *exceptâ* (R. T.).

rantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris ecclesiasticis, occultis tamen et Romano Pontifici aut Sedi Apostolicae minime reservatis, in foro conscientiae tantum, absolvendi; atque eisdem praeposito et² vicario generalibus, superioribus provincialibus, ac etiam rectoribus in illis collegiis seu domibus in quibus superiores maiores non aderunt, quaecumque vasa, vestimenta, paramenta et ornamenta ecclesiastica, aliaque ad divinum cultum pro servitio ecclesiarum eiusdem Congregationis dumtaxat necessaria et pertinentia, exceptis tamen iis in quibus sacra unctio adhibenda erit, benedicendi, simplicibusque clericis, quos sacrariis ecclesiarum, oratoriorum, seu capellarum dictae Congregationis praefici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiae scrupulo contrectandi, licentiam et facultatem tribuimus et impertimur.

§ 5. Adhuc, volentes ecclesias dictae Congregationis nunc erectas ac imposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque sacerdos aliquis eiusdem Congregationis, seu alius saecularis vel cuiusvis Ordinis regularis, missam defunctorum pro animâ cuiuscumque christifidelis, quae Deo in charitate coniuncta ab hac luce migraverit, ad altare maius alicuius ex dictis ecclesiis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiae per modum suffragii indulgentiam consequatur, itaut Domini nostri Iesu Christi, beatissimae Virginis Mariae, Sanctorumque meritis sibi suffragantibus² a purgatorii poenis liberetur; ac tam ipsis clericis saecularibus, aliisque dictae Congregationis personis, quam universis christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione

*Indulgentiae
peculiares in
eiusdem eccle-
siis concedun-
tur, aliaque
clericis praedi-
ctae Congrega-
tionis tribuan-
tur.*

¹ Particulam *et* nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *suffragari* (R. T.).

refectis, qui aliquam ex praedictis ecclesiis die festo illius sancti titularis sive patroni a primis vesperis usque ad occasum solis diei huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque clericis saecularibus nunc et pro tempore existentibus, similiter poenitentibus et confessis ac sacra communione reffectis, qui in aliqua ex dictis ecclesiis die xv aprilis cuiuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut praefertur oraverint, pariter plenariam: insuper eisdem clericis saecularibus, qui exercitia spiritualia et sacras missiones per aliquot dierum spatium peregerint, necnon christifidelibus qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, et ad quos dicti clerici missionarii accesserint, et interea vere quoque poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, et sicut praemittitur oraverint, similiter plenariam, una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum et uniuscuiusque missionis huiusmodi, omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Ipsisque clericis in actu missionum vota quaecumque simplicia (castitatis, ingressus religionis, visitationis Sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac S. Iacobi Compostellae exceptis) commutandi, et in fine cuiuslibet missionis christifidelibus, ad quos accesserint, nostram et apostolicam benedictionem impertiendi, potestatem tribuimus et facultatem. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulae peculiare.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemis suis seu eorum aliquo ius vel interesse

habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, praeminentiae, superioritatis, ordinis, conditionis vel dignitatis existant, etiamsi cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis ecclesiastica vel mundana dignitate praediti, seu alias speciali et individua mentione et expressione digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati et auditi, seu causae, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificatae et sufficienter aut nullo modo iustificatae fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis iusta, iuridica, pia et privilegiata causa, occasione, colore, ingenio, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, seu ius vel interesse habentium seu habere praetendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali ac incogitato et inexcogitabili, necessarioque¹ et specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu, adversus illas et illa, apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, neque ipsas praesentes litteras sub quibusvis similium vel dissimilium unionum, coniunctionum, statutorum, ordinationum, concessionum et indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per nos et quos-

¹ Legendum *necessariamque* (R. T.).

cumque Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque praedictam, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, et aliàs quomodocumque et quandocumque faciendis, unquam comprehendendi et comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori datà per eos ad quos spectat et pro tempore spectabit quandocumque eligendâ concessas intelligi, semperque et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatorio. § 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, de iure quaesito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, et de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, necnon Lateranensis Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri

prohibentis, ac felicitis recordationis Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dictas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac praedictarum Congregationum et provinciarum, illarumque domuum, collegiorum et locorum quorumvis, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque seu alterius earum superioribus, clericis saecularibus, personis, domibus, collegiis et locis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, reservatis et specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum,

1 Edit. Main. legit *illorumque* (R. T.).

specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda
transumptis.

§ 8. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii septembris mdccxxv, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 28 septembris 1725, pontif. anno ii.

XCVI.

Statuuntur nonnulla ad bonum annonae regimen et in rei agrariae beneficium¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ad summum Pontificem, ut communem omnium pastorem² atque parentem, non solum pertinet generalem totius rei christianae, sed etiam specialem populorum S. R. E. ditioni in temporalibus subiectorum curam suscipere, eorumdemque optimo statui et felicitati propria quadam et peculiari vigilantia providere. Hoc, Deo favente, eventurum speramus, si ad annonam urbanam atque agrariam, in quo tutius reipublicae vigor et incrementum constituta esse noscuntur, mentis nostrae oculos convertamus. Antecessores quidem nostri Romani Pontifices, pro ea quam

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. mdccxxvi, die 28 martii, pontif. ii, nonnulla decernuntur pro sublevamine artis agrariae et securitate annonae in mutationibus.

² Male edit. Main. legit *pastorum* (R. T.).

gerebant erga populos sibi commissos paternâ sollicitudine, saluberrimis legibus et institutis tanto negotio consulere studuerunt. Attamen quia vicissitudine temporum res salubriter institutae idem in deterius mutantur, e dignitate nostrâ esse duximus, ut, si quid hac in re collapsum est, id pro viribus reparemus, ut ex studio et sollicitudine nostris uberem fructum populi Sedis Apostolicae imperio immediate subiecti percipiant.

§ 1. Itaque, cum nos gravissimum rei agrariae incommodum imminere non sine ingenti totius reipublicae detrimento, ob magna assiduaque dispendia atque onera quae mercatores cultoresque agrorum ac pistorum huius nostrae almae Urbis eiusque districtus in dies subire ac pati coguntur, ex ipsorum clamoribus ad aures nostras perlatis acceperimus: mercatoribus agrorumque cultoribus unâ voce conquerentibus, ex publicae annonae et rei frumentariae licitationibus mercaturisque, quas eius ministri hucusque exercere consueverunt, praecipuum laborum suorum fructum sibi eripi; romanos agros spe uberius messis excolendi sibi potestatem et commodum adimi; maximam lucri partem, quam sibi ex propria in rebus agrariis industria ad vitae sustentationem comparari possent, in urbanae annonae, ut aiebant, commoda cedere, sine ullo publicae rei emolumento: clamantibus etiam pistoribus, se plus aequo annonae causâ opprimi, et, ob magnam frumenti vim supra vires eis distributam, utpote nimis gravi pretio emendam, se impares fieri oneri sustinendo, atque ad artem suam deserendam impelli, et, quandoquidem semper eiusdem ponderis panem conficere debent, se ex eadem arte suâ vix posse vitae suae necessaria percipere, suppetente praesertim tantâ farinae cuiuscumque generis copiâ in publicis hor-

Causae praesentis constitutionis.

reis ad Thermas Diocletiani, ut quamplurimi ex infimo populo eam certatim ad conficiendum domi panem capturi illuc confluent, unde difficillima iisdem pistoribus reddatur furfuris et purgamentorum tritici venundatio, aliàs a vulgo et plebe magnopere expetita, atque hinc fieri ut pistores damno sibi illato perterriti animoque de claudendis furnis suis cogitarent: pervulgatum est etiam, ex tot malis et incommodis, nisi eis opportune occurratur, metuendum esse, ne saluberrima et laudatissima omnium artium agricultura, quae superioribus saeculis huic nostrae almae Urbi ingentem opum vim attulit, quaeque non solum populis imperio nostro subiectis tritici ubertatem suppeditavit, sed extranearum etiam nationum penuriae atque egestati levandae sufficit¹, magnà quâ publicâ quâ privatâ nostrarum regionum felicitate ex hac tritici venundatione emergente, iam tandem penitus labefactata corruat aut maiori ex parte destituta intereat: urgente propterea interitus periculo, quod pauci admodum in Agro Romano inque Urbis districtu campi aratro ad sementem scissi reperiantur, qui fundorum dominis agrorumque cultoribus aliquam afferant utilitatem, ob graves impensas hac in re necessarias summamque vendendae ac distribuendae frumentariae messis difficultatem: unde factum ut brevi paucorum annorum spatio subditi nostri, quos in sinu paternae charitatis foventes singulari amore prosequimur, saepe numero tritici inopiâ concussi, ab extraneis provinciis non sine gravissimis sumptibus illud subsidium emendicare coacti sint, quod antea facillime poterant, et nunc etiam possent, ex propriis suis agris abunde percipere: quare nos de populorum nostrorum, praecipue pau-

perum et egentium, quorum saluti consulere semper nobis in animo fuit, tot tantisque malis ac periculis vehementer solliciti, eam rationem inire tandem statuimus, qua publicam privatamque iacturam reparare, praesentibus incommodis occurrere, ac deinceps praesidiis communi bono opportunis atque agrariae artis augmento prospicere valeremus.

§ 2. Nos, ex quo certiores facti fuimus, annonae urbanae patrimonium unâ cum emolumentis et lucris ex frumenti licitatione, negotiatione et mercaturâ perceptis ad magnam et notabilem sortem in praesentiâ auctum esse annuatimque augeri, non modo sine ullo reipublicae commodo, sed contra cum eiusdem agrariae artis immodico detrimento, haec eadem inutilia lucra in publicam utilitatem convertere atque hinc solidum rei agrariae munimen et fulcimentum petere cogitavimus. Hoc ut maturiori discussione felicius utiliusque exequeremur, paternique animi nostri consilium plenius perficeremus, specialem hac de re Congregationem habendam iussimus S. R. E. cardinalium, cui, cum aliis praelatis viris, unus quoque interesset ex Romanis patriciis laicus, ut patet ex nostro chirographo subsignato xxx ianuarii currentis anni MDCCXXV: cuius quidem Congregationis prudentiae ac vigilantiae iniunximus, ut prius per idoneos et peritos viros ipsius annonae statum passivum et activum sedulo examinandum describendumque curaret, mox de illis remediis aequè sedulo cogitaret, quae facto opus esse intelligeret, eas deliberationes suscipiens quae ad praesentia mala tollenda futuramque agrariae rei securitatem stabiliendam magis expedire arbitraretur. Postquam vero in eadem Congregatione, cum primum facta fuit deputatio eius viri cui onus huius-

Decreta primum est a Pontifice Congregatio S. R. E. cardinalium super ubertate annonae et rei agrariae securitate.

¹ Videtur legendum *suffecit* (R. T.).

modi commissum fuit, publicae annonae statum accurate descripsit et ob oculos posuit, eo completo atque in subsequenti Congregatione per eundem ad id deputatum relato, compertum est, eiusdem annonae lucra a die xvii iulii mdccxviii pro toto mense iunii anni mdccxxiv ad summam pervenisse tercentorum nonaginta quinque millium tercentorum quadraginta novem scutorum romanorum, et obulorum seu baioccorum sexaginta, non comprehensis hac summâ capitalibus seu fundis quae prius ab ipso annonae magistratu possidebantur.

Quaedam a praedictâ Congregatione sancita fuere, quae referuntur.

§ 3. Hinc factum fuit ut in eadem Congregatione unis omnium calculis subsequencia sancirentur:

I. Quod deinceps in publicis annonae horreis servantur mensurae, sive ut vulgo dicimus *rubra* triginta millia frumenti, ut inde cuilibet futurae Urbis necessitati commode consulatur;

II. Quod annonae ministri se abstineant imposterum ab emendo vendendoque frumento, proque eo servando fiat eiusdem tritici renovatio per pistores Urbis hoc pacto: 1° quod tempore sterilitatis, renovatio fiat arbitrio annonae praefecti; extra sterilitatem, per annum, omnium rubrorum triginta millium renovatio fiat de trimestri in trimestre in quartâ parte per eosdem pistores uno tenore ad formam chirographi recolendae memoriae Alexandri VIII antecessoris nostri; 2° quod ipsi pistores per suos consules qualibet hebdomadâ visitare debeant dictum frumentum in ipsis horreis annonae, sique illud invenerint peiorare seu deteriorare posse in parte sive in toto, statim id praefecto denunciare teneantur, ut frumentum ad formam dicti chirographi renovari mandet, ut supra.

III. Quod in renovatione, qualibet vice ut supra faciendâ, frumentum per

pistores reportandum cribretur in horreis mercatorum ad libitum annonae praefecti, non autem in horreis eiusdem annonae.

Huiusmodi sanctiones, ad nos per Congregationis secretarium perlatas, dignas duximus, quae nostrâ approbatione fulcirentur, ideoque illas auctoritatis nostrae robore firmavimus et approbavimus.

Quae quidem a Pontifice approbata sunt.

§ 4. Coacta deinde iterum est eadem Congregatio deliberandi causâ aliis de rebus, nondum discussis, haec dubia respicientibus:

Nova dubia proposita.

I. An ad servandum perpetuo liberum commercium in emptione et venditione frumenti sit in posterum omitenda facultas praefecti, cui sufficiat notitia copiae frumentorum vendendorum, emendorumque, ad eum per caporales perferendâ?

II. An mutationes in pecuniâ vel frumento¹ faciendae sint agricolis et terrarum cultoribus? In quam vero quantitate, quibus personis quibusque cautelis?

Quae dubia ad marchionis Hieronymi Theodoli sententiam remissa sunt.

His dubiis, aequas resolutiones², bonum³ annonae regimen ac artis agrariae beneficium respicientibus, cum opportuna maturaque responsio parari non posset ob defectum notitiae status eiusdem annonae totius mensis iunii anni mdccxxv, congruum iudicavimus praecipere ne ulla deliberatio prius approbaretur, quam postremus annonae urbanae status a iam dicto deputato describeretur. Quo mox confecto, eoque nobis ex decreti nostri auctoritate speciatim exhibito, statim ex relatione no-

Quaedam a hac deliberatione eiusdem Congregationis pariter relatae confirmantur.

¹ Male ed. Main. legit *frumenti* (R. T.).

² Peric. *aequas resolutiones* non congruit (R. T.).

³ Male edit Main. legit *bonorum* (R. T.).

bis super id porrectâ animadvertimus, eundem statum ad summam scutorum romanorum quingentorum sexaginta duorum millium quadringentorum quinquaginta septem, et obulorum novem, ascendere: ex qua summâ, detractis scutis centum sexaginta octo millibus ducentis quinquaginta quatuor, et obulis octoginta quinque, consistentibus in horreis tam Romae quam Centumcellis pro frumenti conservatione constructis, et in uno forno sub eiusdem annonae dominio, atque ex residuâ utilium summâ, perveniente ad numerum scutorum tercentorum nonaginta quatuor millium ducentorum duorum, et obulorum viginti quatuor, demptis viginti duobus millibus sexcentis quatuordecim, et obulis octuaginta quatuor, in fructiferâ sorte collocatis, reliquam pecuniae summam liberam et immunem, nostrae dispositioni et arbitrio remanentem, ad numerum scutorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, et obulos quadraginta, ascendisse comperimus. Quam summam in agrariae artis subsidium et augmentum inque populorum sub iure S. Petri existentium beneficium providâ dispositione impendere cupientes, in primis omnes et singulas deliberationes et provisiones susceptas stabilitasque in Congregatione habitâ die xviii aprilis anni mdccxxiv a nobis speciatim indictâ approbamus et confirmamus, quemadmodum etiam alias provisiones ac resolutiones, praescriptas et editas ab eâdem Congregatione die xii iulii anni mdccxxv, similiter approbatione nostrâ firmamus, omologamus, et firmatas approbatasque esse volumus et mandamus, ac speciatim illas in quibus decernitur:

I. Quod mutuationes agricolis fieri debeant in pecuniâ non in frumento;

II. Quod eadem mutuationes sint

faciendae tam agricolis, fundorum dominis et conductoribus agri romani, quam districtualibus;

III. Quod districtualibus mutuationes fiant sub tenui censu scutorum duorum pro quolibet centenario ad solvenda stipendia commissariis locorum ex causâ obligationis, quam ipsi assumere debent super nominibus debitorum exactorum et non exactorum;

IV. Quod annonae praefectus incumbat ad curandam restitutionem scutorum viginti millium, quae praefectus grasciae reddere debet ex mutuo ei dato die xxii martii anni mdccxxv;

V. Quod, ad tollenda mercimonia pistorum et eorum qui bellaria, placentas atque alia eiusmodi esculenta conficiunt et vicatim vendunt, vulgoque dicuntur *vermicellari* o *ciamtellari*, renovari debeant edicta aliaque etiam publicari prohibentia tritici emptionem in acie Campiflorae, ex eo quod propterea congeritur, ut pluris vendatur, et vulgo dicitur *incellare*. Praesertim vero edicta vulgentur in areis Agri Romani ac districtus tempore collectionis tritici interdicens eiusemodi frumentariis exercitium artis agrariae, ne hoc praetextu frumentum viliori¹ pretio emant, atque hinc impediantur agricolis venundationes;

VI. Quod eadem edicta prohibitiva ad ponderatores aliosque annonae ministros extendi debeant.

Quoniam omnia, quo fieri potest utiliori modo ac formâ, eiusemodi annonae lucra in beneficium agrariae artis impendi ac distribui cupimus, etiam quoad dubia quinto et sexto loco in memoratâ Congregatione proposita die xviii aprilis anni mdccxxiv, super quibus, quia iam certi sumus de integro et accurato

¹ Pessime edit. Main. legit *violari* pro *viliori* (R. T.).

eiusdem annonae statu, speciatim et magis praecipue tantae rei providere volumus.

Indicatur motu proprio altera specialis Congregatio, quae statui annonae consulat, firmam tamen remanente prima in rebus arduis.

§ 5. Ideo nos, motu proprio, certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque nostrae potestatis plenitudine, ut plenius, uberius atque omni meliori modo voluntas et provida nostra intentio impleantur, deputamus, indicimus et instituimus specialem Congregationem, quam constare volumus dilectis filiis nostro thesaurario generali et praefecto eiusdem annonae pro urbe Româ, eiusque districtu, Alexandro de Abbatibus in utrâque signaturâ referendario, Hieronymo marchione Theodolo et Tiberio Cincio, pro Umbriâ et Marchiâ venerabili fratre Marco Antonio archiepiscopo Damiatæ, pro Bononiâ Alexandro Tanario in utrâque signaturâ referendario, pro Ferrariâ Carolo Calcagnino causarum nostri palatii apostolici iudice, pro Romandiola Anselmo Dandino in utrâque signaturâ referendario cum adessore Pontiano Fargna iuris pontificii et caesarei consulto, in Romanae Curiae foro causarum patrono per auditorium nostri palatii approbato et superius ab eâdem Congregatione selecto et deputato. Hi vero omnes per se ipsos intersint, et quintodecimo quoque ab eis statuendo die omnes simul conveniant, deque arte agriculturae restituendâ, instaurandâ augendâque, et de ulteriori statu annonae rebusque universis illam spectantibus sermones invicem conferant, pertractent et diligenter perpendant; quodque ab eis, sive a maiori eorum parte, maturâ collatione fuerit consultum, nobis referant, ut serio, quod pro publicâ utilitate statuendum sit, decernere possimus, firmâ tamen remanente in rebus arduis Congregatione S. R. E. cardinalium super ubertate eiusdem annonae urbanae a nobis

in laudato nostro chirographo indictâ iuxta constitutionem felicitis recordationis Pauli V praedecessoris nostri incipientem *Pastoralis officii* sub datum XIX octobris MDCXI.

Praeterea, dum paterna nostra charitas aequè in omnes nostrò temporali dominio subiectos diffunditur quos uno eodemque amoris gradu complectimur, volumus et praecipimus ut eadem Congregatio occurrat provideatque indigentis, quae contingunt, aut unquam futuris temporibus contingere possunt in universis terris et provinciis S. Petri, omnesque ex iisdem provinciis subditorum instantias et petitiones, quae ab eis praesentari unquam poterunt, agnoscat deque illis deliberet.

§ 6. Mandamus insuper et auctoritate nostrâ praecipimus universis et singulis tam locorum gubernatoribus quam praesidentibus provinciarum, ut in¹ omnibus et quibuscumque quomodolibet ad agrariae artis statum, dispositionem et augmentum pertinentibus subsint praedictae Congregationi a nobis erectae, cuius regimini omnes necessarias facultates concedimus publicandi edicta, banimenta, atque omnia alia exequendi, quae ad agriculturae tam Agri Romani et districtus, quam ipsarum provinciarum perfectiorem statum et consistentiam iudicaverit expedire. Eiusdemque Congregationis solertiae et vigilantiae serio iniungimus, ut, quantâ valet efficaciam sollicitudine, pro viribus studeat curetque ut mercatura necessariaque reipublicae negotiatio instauretur pro distractione et venundatione frumenti quod populorum nostrorum sustentationi superabundet, quoque indigere possunt extraneae nationes; quibuscum in nostrâ ditione universoque dominio negotiationem publicumque commercium in-

Inlungitur omnibus ut executioni mandent quae praefata Congregatio decreverit.

¹ Praeposit. in nos addimus (R. T.).

duci, institui, utilibus contractibus ac stabilimentis servari, opportunisque legibus roborari cupimus.

Item quae in hoc motu proprio iniunguntur.

§ 7. Iniungimus insuper exactam accuratamque omnium earum dispositionum et provisionum executionem, quae a nobis in hoc nostro motu proprio observandae et debitae executioni mandandae iniunguntur. Quoniam vero paterni nostri amoris instinctus, qui vehementer fertur in subditorum nostrorum utilitatem quae maxime in omni principatu ex re agraria et assiduis crebrisque commerciis expectanda est, moras¹ non patitur, et citam expeditamque eorum executionem, quae huic fini assequendo², retardari non sustinet: propterea volumus ut omni celeritate plene ac perfecte impleantur quaecumque resolutiones et deliberationes, quas saepedicta Congregatio in manum³ subditorum nostrorum beneficium cessuras iudicaverit.

Denuo confirmatur quidquid decretum fuit a prima Congregatione.

§ 8. Inhaerentes igitur determinationibus ab ipsâ iam editis, et a nobis superius enunciatis, volumus eas omnes ad perfectam observantiam et plenarium effectum omnino deduci; proptereaque eas iterum speciatim et praecipue confirmamus et approbamus, volentes ut irrefragabile robur et vim perpetuo habeant, et undequaque observentur, cum, eas inviolabiliter observari suumque plenum effectum sortiri, sit nostra specialis et absoluta voluntas. Illas vero deliberationes, quae a nobis speciatim approbatae non sunt, approbare intendimus, easdemque praesentis nostrae paginae tenore in formâ speciali approbamus et confirmamus.

Determinatio cuiusdam dubii remittitur ad hanc secundam Congregationem.

§ 9. Declarantes (relative ad propositionem seu dubium quinto loco in eâdem Congregatione propositum die XII

¹ Male ed. Main. legit *mores* pro *moras* (R. T.).

² Supple *congruunt*, aut simile (R. T.).

³ Videtur legendum *magnum* (R. T.).

iulii mensis elapsi huiusce anni MDCCXXV, videlicet: *Quomodo, qua ratione et quibus cautionibus pro annonae securitate debeant fieri mutationes agricolis, fundorum dominis, et conductoribus agri romani ac eius districtus*) quod¹ huiusmodi determinatio unice pertineat ac pertinere debeat ad Congregationem praelatorum aliorumque a nobis in hoc nostro motu proprio super eâ re deputatam: ad quam unice etiam spectare declaramus cognitionem idoneitatis eorum quibus erogandum erit dictum mutuum, et cautionem etiam suscipiendorum et exigendorum² iuxta qualitatem mutuarii.

§ 10. Quantum vero ad sextam propositionem, seu propositum dubium in eâdem Congregatione, eâdem die, mense et anno, videlicet: *In quam quantitate et summâ faciendae sint praedictis agricolis mutationes*: considerantes nos, iuxta postremum statum annonae superius constabilitum, pecuniam, de qua libere³ disponere possumus, ad notabilem et conspicuam summam ascendere scutorum romanorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, et obulorum quadraginta, qua quidem summâ abundantius pleniusque agricolis subvenire possumus, volumus, praecipimus atque mandamus ut ex hac pecuniâ, post parata triginta millia rubra frumenti in publicis horreis servanda, appretiata in scutis ducentis decem millibus, ut superius decretum fuit, eoque frumento collato cum summâ ducentorum et decem millium scutorum romanorum, ex reliquis scutis centum sexaginta uno millibus quingen-

Quoddam aliud dubium ab eodem Pontifice dissolvitur ac quaedam statuuntur.

¹ Particula *quod* nos addimus (R. T.).

² Forsan *cautionum etiam suscipiendarum et exigendarum* (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *de qualibet re pro de qua libere* (R. T.).

tis octoginta septem, et obulis quadraginta, fieri debeant perpetuo singulis annis mutationes, scilicet in portione scutorum sexaginta millium, agricolis, fundorum dominis, et conductoribus Agri Romani; nec tamen magistratus annonae ob dictum mutuum quicquam praetendere aut sperare valeat in genere census, usurae aut alterius generis lucrari; de summâ autem aliorum scutorum quinquaginta millium disponi volumus, quemadmodum auctoritate nostrâ disponimus, in commodum et favorem agriculturalium, dominorum et conductorum agrorum in districtu romano, eâ tamen conditione, ut, cum ad annonam pertineat in nonnullis locis eiusdem districtus ministros stipendio conducere, iidem agricolae districtuales pro reparatione ac reintegratione eorundem stipendiorum solvere debeant publico annonae magistratui scuta duo pro quolibet centenarium ex mutuo accepto; reliquum vero totius sortis scutorum quinquaginta unius millium quingentorum octoginta septem, et obulorum quadraginta, seu quicquid ad aliam maiorem et certiorum summam ascenderit, volumus et mandamus, ut eâ qua par est diligentia et sollicitudine (exactis nominibus debitorum annonae, retractoque pretio ex venditione frumenti superexcedentis quantitatem rubrorum triginta millium tritici perpetuo ad publicae annonae commodata servandum) debeat constabiliri atque investiri in tot locis montium cameralibus non vacabilibus. Horum insuper locorum fructus, unâ cum omnibus aliis lucris quae ad eandem annonam, tam ex firmis quotidianisque redditibus, quam ex omni alio fortuito proventu, pertinere unquam poterunt, volumus ut semper et in perpetuum uniri debeant, et quolibet anno investiri in aliis locis montium, ex eis constitui

augmentum sive multiplicum, ut hac promptâ et paratâ pecuniâ cuicumque necessitati huius nostrae almae Urbis, eiusque districtus, et praecipue tempore sterilitatis aut penuriae, a quibus subditos nostros divina clementia immunes custodiat, opportune subveniri ac provideri possit.

§ 11. Circa vero praemissorum et omnium a nobis statutorum et dispositorum plenam executionem et integrum adimplementum, eandem Congregationem praelatorum aliorumque ut supra a nobis nominatorum et deputatorum sedulo incumbere et invigilare iubemus. Quam Congregationem bis in mense superius haberi mandavimus ut crebrioribus congressibus melius celeriusque tam regimini oeconomico annonae quam politico agrariae artis consulatur in utriusque beneficium et incrementum, audiendo, si qui fient, mercatorum pistorumque recursus, iisque opportunis determinationibus providendo, mercaturam, venditionem et pretium tritici, tam Agri Romani et districtus eius, quam totius nostri domini, curando et moderando, ac demum super observantiâ omnium et singulorum in hoc nostro motuproprio contentorum ac praceptorum solerter invigilando atque insistendo.

§ 12. Praecipimus etiam Congregationi et deputatis praedictis, et eorum singulis, ut praesentes nostras litteras, inque eis contenta quaecumque, observent et exequantur, ac firmiter et inviolabiliter executioni mandari et observari faciant ab universis et singulis personis tam ecclesiasticis, saecularibus et regularibus, quam laicis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existant, dantes nos eidem Congregationi in praemissis et circa ea plenam et omnimodam atque eam quam nos ipsi

Statuitur, ut praedicta Congregatio bis in mense habeatur.

Facultates quaedam eidem conceduntur et iniungitur executionis praedictorum.

habemus facultatem et potestatem declarandi et decidendi quidquid in praesenti nostro motu proprio opus esse videbitur, necnon quaecumque edicta seu bannimenta, etiam poenalia, quae¹ pro praemissorum observatione et executione necessaria et opportuna fuerint, faciendi et publicandi.

Clausulae
derogatoriae.

§ 13. Haec omnia fieri et servari statuimus, non obstantibus quibuscumque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam speciali notâ dignis, huic nostrae constitutioni quomodolibet fortasse adversantibus, eaque praesertim, quatenus opus sit, quam felicitis recordationis Pius IV antecessor vulgavit *De registrandis*, itaut praesentes litterae nostrae absque aliâ in Camera nostrâ admissione et registratione validae sint suumque sortiantur effectum, non obstantibus quoque Urbis, civitatum, terrarum, oppidorum, villarum et locorum quorumcumque, iuramento, confirmatione apostolicâ, et quavis aliâ firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus, reformationibus, decretis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, communitatibus, universitatibus, baronibus, aliisque praedictis, et quibusvis a Sede Apostolicâ vel a nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis et renovatis, quae eis, quoad praemissa, volumus non suffragari, etiamsi talia essent quae sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis et individua mentio habenda foret, in genere vel in specie, et sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum, quae praesentibus quomodolibet obstare possent;² etiamsi de

¹ Vocem quae nos addimus (R. T.).

² Supple quibus omnibus et singulis (R. T.).

illis eorumque totis tenoribus, specialis et expressa ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plene et sufficienter praesentibus expressis et totaliter insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialim et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 14. Volumus etiam solam praesentium signaturam nostram sufficere, etiam absque datâ et registraturâ; regulâ quacumque contrariâ pariter non obstante.

Sola signatura
sufficiat.

§ 15. Insuper hae nostrae litterae in quavis formâ expediri possint cum clausulis opportunis; earumdemque litterarum transumptis et typis impressis, manu unius Camerae nostrae Apostolicae notarii subscriptis, et sigillo alicuius ex Congregatione praedictâ obsignatis, in iudicio et extra plene fides adhibeatur.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, idibus octobris MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 15 octobris 1725, pontif. anno II.

XCVII.

Publicatur Concilium Romanum¹.

Benedictus Papa XIII, Venerabilibus fratribus dilectisque filiis, archiepiscopis, episcopis et abbatibus, ceterisque qui Concilio nostro Romano, nuper a nobis coacto et Dei gratiâ solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Quatuor cum supra centum Romani nostri Concilii decreta sub duobus et triginta titulis, decretalium more, dis-

Concilii Romani acta in lucem prodituro significatur.

¹ Hoc Romanum Concilium indictum fuit huius Pontificis constit. edit. MDCCXXIV, die 24 decembris, pontif. I; et aliâ const. edit. MDCCXXV,

posita, octo inter solemnes sessiones, mensibus proxime praeteritis aprili et maio, sacrosanctâ in basilica nostrâ Lateranensi a nobis cum vestrum omnium conventu celebratas, unanimi consensu lecta, lata et promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam appendicem referens sanctionum et constitutionum quas eiusdem Concilii occasione statuendas iudicavimus, cum originalibus iam collata, typis almâ in hac Urbe nostrâ sollicitè imprimenda curaverimus: illam tandem, post quatuor plane menses in ipsis diligenter emendatequè cudendis insumptos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse significamus.

Praescribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§ 2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur vel executioni mandentur, certa ibi tempora praestituuntur, quandonam scilicet eos, ad quos pertinent, obligare coeperint, dubitationem suboriri contingat, omnes et singuli, praesentium vigore, volumus a die inferius signandâ decretis ipsis Concilii universisque aliis sanctionibus et constitutionibus ibidem relatis obligari coepisse sciant, prout eos obligatos esse denunciamus.

Harum publicatio.

§ 3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has litteras de more in almae eiusdem nostrae Urbis locis solitis legi, publicari et affigi iubemus; ac inde cuiuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenus non admitti, auctoritate apostolicâ statuimus ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romae, apud S. Mariam Matrem, sub annulo Piscatoris, die xxv octobris MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 25 octobris 1725, pontif. anno II.

die 24 martii, pontif. I, prorogata fuit celebratio ad diem xv aprilis eiusdem anni MDCCXXV.

XCVIII.

Confirmantur Ordini universo Tertiariarum S. Francisci privilegia omnia aliâ concessa; necnon idem iurisdictioni et regimini ministri generalis totius Ordinis Minorum denuo subiicitur cum quibusdam ordinationibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Paterna Sedis Apostolicae providentia erga pios homines sub habitu humilitatis et poenitentiae Deo famulantes saepe Romanos Pontifices antecessores nostros impulit pro eorum solatio et commodo pridem concessa approbare et renovare, etiam approbata rursus apostolicâ auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo saepius essent eiusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc, ut Ordinis Tertiariarum beati Francisci de Poenitentia nuncupati, qui in tres status divisus (saecularium scilicet, collegialiter viventium, et regularium) magnos pietatis et doctrinae fructus in Ecclesiâ Dei semper protulit et quotidie proferre satagit, quieti, regimini atque incremento probe consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus nostris complures litterae diversis temporibus iamdudum vulgatae fuerunt, in quibus variae gratiae, favores, immunitates, exemptiones, indulgentiae, declarationes, facultates, privilegia et indulta, eisdem immediate et directe vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus praesertim fratrum Minorum, concessa, ampliata, extensa et confirmata fuere, prout in ipsis apostolicis litteris plenius et uberius continetur.

Exordium.

¹ Aliâ huius Pontificis const. MDCCXXV, die 2 maii, pontif. I, confirmata fuit quaedam Gregorii XV constit. de non recipiendis fratribus Tertii Ordinis S. Francisci provinciae S. Ioannis Galliae.

Causae praesentis confirmationis.

§ 1. Cum autem, sicut accepimus, per huiusmodi concessionem, ampliationem, declarationem, extensionem, communicationem et confirmationem, adhuc omnimodae eiusdem Ordinis et illius professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur, asserentibus nonnullis gratias et indulta huiusmodi non esse in usu vel revocata aut restricta fuisse, nec eâ parte subsistere quae directionem, curam et regimen eorundem Tertiiorum concernit, sive Tertiarios tantum regulares, seu sub clausurâ, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in saeculo commorantes (cum tamen idem Ordo, pro utriusque sexus christifidelibus in ipso saeculo et in coniugio propriisque domibus manentibus a beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente saeculo in Italiâ praesertim ad statum religionis fuerit evectus) et propterea Tertiarios huiusmodi ab Ordinariis locorum alicubi controversiis et litibus in dies molestari ac perturbari contingat non sine eiusdem instituti et fratrum ipsorum detrimento et quietis iacturâ:

Abolentur motu proprio controversiae hac super re excitatae.

§ 2. Ideo nos, attentâ consideratione pensantes quantum utilitatis catholicae religioni morumque instaurationi per humilitatis suique abiectionis exempla, Ordinis praedicti professores hactenus attulerint, et in posterum, iuvante Domino, afferre valeant, ac proinde volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento et tranquillitati uberius providere: motu proprio, non ad ipsorum fratrum aut sororum nec alterius pro his nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostrâ merâ liberalitate et ex certâ nostrâ scientiâ (ratione eorum, quam profiteamur, altissimae paupertatis¹) omnes et singulas lites ac

¹ Pericopes ista parenthesi inclusa, non satis clara (R. T.).

controversias tum in primâ tum etiam in secundâ et ultimâ instantiâ actu pendentes, ac coram quibuscumque iudicibus et tribunalibus, quantumvis exemptis et privilegiatis, etiam praeviâ commissione manu nostrâ signatâ, vel coram palatii apostolici causarum auditoribus, aut sacris congregationibus, necnon nostris et Sanctae Sedis de latere legatis actas, ipsasque, eorumque¹ status, nomina et cognomina iudicum et conliti-gantium, aliorumque necessario exprimendorum qualitates et circumstantias, praesentibus litteris pro sufficienter expressis habentes et ad nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus et abolemus, perpetuumque silentium de cetero eis imponi volumus et mandamus.

§ 3. Quascumque insuper litteras et gratias tam spirituales quam temporales, concessionem, indulgentias, exemptiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, praerogativas, favores, peccatorum remissiones, et similia, tam in genere quam in specie, fratribus et sororibus praedictis de Poenitentiâ, eorumque monasteriis, domibus, conservatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, ecclesiis etiam, oratoriis et capellis, vel immediate et directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus et praesertim fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus antecessoribus nostris quomodolibet concessa (quorum tenorem, ac si de verbo ad verbum his nostris litteris insereretur, haberi volumus pro expresso) harum serie approbamus et confirmamus, ac, pro potiori cautelâ, apostolicâ auctoritate singula de novo concedimus et largimur:

§ 4. Ut vero detractorum calumniis adversus hunc Ordinem, quantum nobis ex alto conceditur, occurramus, anteces-

Confirmatio praedicta gratiarum omnium et privilegiorum.

Declaratur praedictus Ordo Tertiiorum verus et pro-

¹ Potius lege earumque (R. T.).

prims. Ordo re- solum nostrorum vestigiis inhaerentes, qui hunc vivendi modum et formam approbarunt vel confirmarunt aut etiam summis laudibus extulerunt, nos eundem sanctum, meritorium et christianae perfectioni conformem, necnon verum et proprium Ordinem, unum in toto orbe, ex saecularibus aliisque collegialiter viventibus et regularibus promiscue compositum, ut a quacumque confraternitate ex comprehensis in Bulla recolendae memoriae Clementis Papae VIII omnimode distinctum, utpote qui sub propria regulâ ab hac Romanâ Sede approbatâ, cum novitiatu, professione et habitu, sub certis modo et formâ, prout ceteri Ordines tum regulares tum militares et alii huiusmodi consueverunt, dispositus reperitur, fuisse semper et esse decernimus et declaramus. Atque motu simili regulam praedictam (a felicitis recordationis antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Nicolao IV pro Tertiariis utriusque sexus et cuiuscumque status, sive ecclesiastici sive laicalis, quomodocumque in saeculo sub proprio tecto ac in coniugio ipso degentibus, xvi kalendas septembris MCLXXXIX approbatam, a Clemente V, iiii kalendas septembris MCCCVIII, atque a Gregorio XI, viii idus februarii MCCCXXII, aliisque in formâ specificâ confirmatam, nec non per Leonem X, pro personis tria substantialia vota emittentibus, accommodatam et appropriatam per quasdam suas litteras incipientes *Inter ceteras, etc.* sub datum Romae xx ianuarii MDXXI) nos denuo approbamus et confirmamus, atque² apostolicâ auctoritate perpetuum firmitatis robur adiicimus.

Confirmantur et renovantur litterae quaecumque apostolicae, quibus

§ 5. Sed quia accidit olim, et non sine animi nostri dolore in dies etiam dicimus evenire, ut fratres dicti Ordinis,

1 Forsan legendum et pro ut (R. T.).
2 Potius lege *eique* pro *atque* (R. T.).

saeculares praesertim, ministri generalis totius Ordinis Minorum, et provincialium respective, quorum curae et iurisdictioni haec Sancta Sedes eos subesse voluit, obedientiam et regimen detrectantes, et non parere, ut debent, sed imperare, quod non possunt, saepius affectantes, omnia susque deque vertant, regulamque praedictam ac statuta, atque adeo nostrorum etiam antecessorum constitutiones, quamvis contraria intendentes atque praecipientes, inflectunt in sensus suos, et multoties Ordinariis locorum, aut suâ sponte, aut ad eorum fratrum Tertiariorum instantiam, mittentibus et quò prohibiti sunt extendentibus manum in non suam hanc messem, pro bonâ fruge, quae, ut desideranda est, etiam expectanda esset, zizania tantummodo producantur: nos, memoriâ recolentes primum hunc Tertiarii Ordinis statum, saecularium nempe sub proprio tecto degentium, dum institutis suis obedienter insisteret, non tantum pravae populorum mores in melius reformasse, sed etiam sanctitatis egregiae fructus uberrimos protulisse, cupientesque ipsum ad pristinae observantiae quem tenuit apicem revocare, motu simili deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et quascumque litteras apostolicas, per quas aliqua superioritas, praeeminentia et auctoritas in eiusdem instituti fratres et sorores primario ministro generali praedicto totius Ordinis Minorum aliisque secundariis superioribus conceditur et tribuitur, praesentium tenore non solum approbamus et confirmamus, verum et concessa revocamus, ac robur perpetuae firmitatis obtinere debere decernimus et mandamus, speciatim vero quae in litteris Innocentii Papae IV incipientibus *Vota devotorum, etc.*, sub datum Lu-

Tertiarii praedicti iurisdictioni et regi mini ministri generalis totius Ordinis Minorum subiiciuntur.

1 Nempe renovamus (R. T.).

gduni idibus iunii MCCXLVI, in aliis Nicolai IV incipientibus *Unigenitus Dei filius*, etc., sub datum apud Urbem velerem vi idus augusti MCCXC, in aliis Martini V incipientibus *Licet inter cetera*, etc., sub datum Romae IX decembris MCDXXVII, in aliis Sixti IV incipientibus *Romani Pontificis providentia*, etc., sub datum Romae XVIII kalendas ianuarii MCDLXXI, in aliis Alexandri Papae VI incipientibus *Exponi nobis*, etc., sub datum Romae XVI maii MD, in aliis Iulii II incipientibus *Exponi nobis fecistis*, etc., sub datum Romae XV octobris MDVII, in aliis Leonis X incipientibus *Superioribus diebus*, etc., sub datum Romae, XIV maii MDXVII, in aliis denique beati Pii Papae V incipientibus *Ea est officii nostri*, etc., sub datum Romae V nonas iulii MDLXVIII, continentur, auctoritate et tenore praemissis de novo confirmamus et renovamus.

Extenduntur ad universum Tertiariorum Ordinem quaecumque indulta respicientia huiusmodi regimen, pro una vel altera congregatione vulgata.

§ 6. Extendimus deinde ad universum Tertii Ordinis gregem quaecumque apostolica indulta aut privilegia regimen et directionem huiusmodi respicientia, pro unâ vel alterâ congregatione in particulari aliâs vulgata, et speciatim quae pro Tertiariis Ferrariae in quibusdam Ioannis in suâ obedientiâ nuncupati XXIII, incipientibus *Cum privilegiis et litteris apostolicis ambigitur*, sub datum Bononiae XVI kalendas iulii MCDXIV, et aliis¹ Pii II pro Tertiariis regnorum Castellae incipientibus *Pia Deo et Ecclesiae desideria*, etc., sub datum apud abbatiam S. Salvatoris Clurii III idus iulii MCDLXII, aliis etiam Pauli III pro Tertiariis universae Hispaniae incipientibus *Exponi nobis*, etc., sub datum Romae XIV septembris MDXXXVII, aliisque eiusdem Pauli III similiter pro² Hispaniis, incipientibus *Exponi nobis*, etc.,

¹ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

² Praeposit. *pro nos* addimus (R. T.).

sub datum Romae XXVIII iulii MDCLVII, sicuti et aliis Innocentii XIII pro Brasiiliis, incipientibus *Ordines et Congregationes*, etc., sub datum Romae XXIII ianuarii MDCCXXIV, edita et publicata fuere, omnia, et similia directionem et regimen Ordinis fratrum Minorum attribuentia, apostolicâ auctoritate confirmantes, ad gregem ipsum universum extendimus et ampliamus.

§ 7. Mandamus propterea universis et singulis huiusmodi instituti professoribus, per universum mundum existentibus, praesentibus et futuris, cuiuscumque status, gradus et conditionis existant, ac tam in saeculo sub proprio tectô vel in coniugio ipso, quam collegialiter congregatis, aut etiam sub clausurâ subtribus votis essentialibus degentibus, sicuti cum primo et secundo Ordine, Minorum scilicet et Clarissarum, unum et eundem institutorem, auctorem et patriarcham habent, ita unum et eundem ipsiusmet fundatoris legitimum successorem veluti patrem et caput totius seraphici gregis, atque trium Ordinum beati Francisci primum generalem honorent, observent et recognoscant, eiusque secundarios delegatos, sive provinciales, sive guardianos, aut etiam commissarios visitatores, tamquam suos legitimos et veros superiores venerentur, itaut ipsorum iudicio in dubiis et controversiis circa regulam et statuta se conforment, atque in iis omnibus, quae concernunt Ordinem ipsum, nec regulae sunt contraria, illis pareant et obediant: quod si secus fecerint, ab eisdem cassari atque habitu spoliari possint, imo nullis proinde Tertiariorum gratiis et privilegiis gaudere decernimus et iubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis regularibus Italiae praeiudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare constitutioni

Praescribitur universis Tertiariis ut observent et recognoscant in ipsorum Ordinis caput ministrum generalem totius Ordinis Minorum.

felicis memoriae Sixti Papae V antecessoris nostri incipienti *Romani Pontificis providentia*, etc., sub datum Romae XXIX martii MDLXXXVI, sed eam in suo robore permanere decernimus, imo, pro potiori cautela, ipsam denuo confirmamus, idem omnino statuentes circa moniales tria vota essentialia emittentes aut etiam Tertiarias alias in conservatorii communiter tantum viventes, ut scilicet, pleno iure, visitationi, correctioni et directioni fratrum Minorum subiaceant, nisi aliter ab hac Sede repariatur specialiter ordinatum.

Conceditur
praedicto mi-
nistro generali
auctoritas et in-
iurisdictio super
Ordine prae-
fato.

§ 8. Iniungimus autem eidem generali ministro totius Ordinis, ut, beati Francisci patris sui vestigiis inhaerendo, ubilibet, intra provincias per universum Orbem eidem commissas, huiusmodi Tertii Ordinis congregationes saeculares, tam fratrum quam sororum, per patentes litteras suas vel sui commissarii generalis erigere, ipsasque sic erectas, iuxta constitutiones seu statuta a felicis recordationis Paulo Papa III antecessore nostro approbata, vel secundum alia in *speculo seraphico* contenta atque directorio trium Ordinum inserta, necnon per recolendae memoriae Innocentios Papas XI, XII et XIII confirmata, quae etiam praesentium tenore renovamus et approbamus, conservare et moderari curet studeatque, nisi tamen eidem generali ministro et capituli generalis patribus aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum ius ac libere auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi aut minuendi, ac alia de cetero statuendi quae bonum dicti gregis regimen concernere possunt, dummodo tamen regulae praefatae sacrisque canonibus non adversentur, ad tenorem litterarum Clementis Papae VII incipientium *Dum uberes fructus*, etc., sub datum xv martii MDXXVI, perpetuis futuris

temporibus facultatem facimus atque largimur. Insuper, dicti Ordinis profectum et incrementum prae oculis habentes, ac praedictis praedecessorum nostrorum constitutionibus inhaerentes, eidem generali ministro, privative quoad alios quoscumque, concedimus, ut per secundarios superiores, ad id opportunam et necessariam facultate suffultos, utriusque sexus christifideles iuxta morem dicti Ordinis recipere, commissarium etiam visitatorem seu confessarium, moribus, vitae sanctimoniam et aetate idoneum, qui ipsis ecclesiastica sacramenta ministret, ac de praeceptis regulae instruat, congregationes seu congressus convocet, et in ipsis ac aliis quibuscumque actibus et functionibus praesideat, duplex etiam in paritate suffragium ferat, assignare¹ valeat, necnon easdem congregationes et earum domos, conservatoria, hospitalia, capellas et oratoria, opportunis temporibus, vel per seipsum, vel per ministros provinciales aut etiam commissarios visitatores, seclusis locorum Ordinariis et aliis quibuscumque personis cuiusvis status, gradus vel conditionis existant et quacumque auctoritate fungantur, visitare ac instruere, et paterne corrigere ac reformare, tam in capite quam in membris, ad cassationem usque mantelli et habitus, quae correctionis aut reformationis officio congruerit² indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, iuxta eius constitutiones, ordinare et exequi, sicuti in Domino expedire animadvertit³, et speciatim, ut⁴, quoties sibi placuerit, per visitatores suos, libros et rationes reddituum ac bonorum ipsarum congregationum examinare et recognoscere po-

¹ Particula ac delemus (R. T.).

² Forsan censuerit vel cognoverit (R. T.).

³ Potius animadverterit (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit aut pro ut (R. T.).

terit¹, quin in eorum administratione aut eleemosynarum receptione vel distributione se ingerant, sed tantum, an videlicet deputati et officiales piis operibus ac legatis, oneribusque praefatae congregationi iniunctis atque impositis, debitis modo et formâ et opportuno tempore satisfaciant, concedimus et indulgemus; et, pro potiori cautelâ, pia memoriae Innocentii Papae XI dispositionem per suas litteras in formâ Brevis incipientes *Exponi nobis, etc.*, sub datum Romae x february MDCLXXXVIII, circa rationem reddituum per omnia monasteria monialium eorumque exactores superioribus Ordinis Minorum reddendam, expresse confirmamus, et ad universas Tertii Ordinis congregationes, sive fratrum saecularium sub proprio tecto, sive etiam sororum collegialiter viventium, extendimus et renovamus.

Ordinationes
nonnullae pro
recto eorundem
regimine.

§ 9. Volumus proinde, ut Tertiarii ipsi sub proprio tecto viventes in omnibus se praebeant huius saeculi contemptores, atque eorum exemplo ceteri alliciantur et ad humilitatem incitentur, ut sub propriâ cruce fratrum Minorum ad publicas processiones et ad associanda cadavera aliasque ecclesiasticas functiones se conferre, et sub proprio habitu per Ordinis constitutiones designato incedere valeant ac possint, tenore praesentium concedimus et largimus, praecipientes pariter, ad evitanda iurgia et contentiones, omnibus et singulis, etiam inter subditos praedicti generalis ministri comprehensis, et facultate pro fundandis Tertii Ordinis saecularibus praedictis per Sedem Apostolicam concessâ gaudentibus, ne, quocumque praetextu, audeant uti huiusmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint iam fundatum, eo-que minus iam fundatas Tertii Ordinis

¹ Videtur legendum *possit* (R. T.).

congregationes ad se recipere, si a conventu recedere, apud quem et sub cuius directione ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, et mera attentata, quaecumque ab aliis, praeter voluntatem antedictorum superiorum Ordinis Minorum, circa Tertios Ordines istos aut innovari aut mandari contigerit contra hanc nostram constitutionem, Tertiosque Ordines memoratos in posterum erigendos, ubi iam alii erecti et fundati sunt, aut a conventu, apud quem existunt, transferendos ad alium, praesertim eidem generali ministro nequaquam subiectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apostolicâ Sede habendos non esse, minusque gaudere indulgentiis et privilegiis Tertio huic Ordini per eandem Sedem Apostolicam impertitis.

§ 10. Ut autem christifideles sacrum hoc institutum ferventius quaerant, et inventum non dimittant, libentiusque vacent exercitiis pietatis et humilitatis a beato Francisco in regulâ suâ praescriptis, omnes et singulas concessiones et gratias, tam spirituales quam temporales, indulgentias praesertim, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros uni vel alteri congregationi Tertii Ordinis huiusmodi, sive saecularium, sive collegialiter viventium, sive etiam religiosorum, eorumque personis atque monasteriis, domibus, conservatoriis, ecclesiis, hospitalibus, capellis et locis quibuscumque, tam directe et specificè, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum scilicet, S. Clarae, Praedicatorum, Augustinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, necnon cum archiconfraternitatibus Cordigerorum et Gonfalonis de Urbe, sub quacumque formâ et expressione verborum conces-

Confirmantur,
ac denuo con-
ceduntur Ordini
universo indulgentiae omnes et gratiae concessae antea uni vel alteri eiusdem Congregationi.

sas, approbamus et confirmamus, atque de novo concedimus et largimur; singulariter vero illas quae leguntur in litteris felicitis memoriae antecessorum nostrorum Clementis Papae V incipientibus *Cum illuminatum sit, etc.*, sub datum viii maii mcccv, et aliis Sixti Papae IV incipientibus *Sacri Praedicatorum et Minorum fratrum Ordines, etc.*, sub datum kalendis augusti mcdlxxix, in aliis Leónis X incipientibus *Dubium per nos accepto, etc.*, sub datum x decembris mdxix, atque aliis Clementis VII¹ incipientibus *Ad uberes, etc.*, sub datum mdxxvi, sicut et aliis Pauli Papae III incipientibus pariter *Ad uberes fructus, etc.*, sub datum viii novembris mdclxxxiv² aliis etiam Clementis Papae VIII incipientibus *Ratio pastoralis officii, etc.*, sub datum xx decembris mdxcvii, atque aliis Pauli Papae V incipientibus *Cum certas, etc.*, sub datum xi martii mdcvii; eas praeterea, quae aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii Papae XI incipientibus *Universis, etc.*, sub datum xxx septembris mdclxxxi, et *Ecclesiae catholicae, etc.*, xxviii iunii mdclxxxvi, atque etiam *Exponi nobis, etc.*, v septembris, et *Aliàs emanavit, etc.*, x octobris eiusdem anni, necnon *Exponi nobis, etc.*, xv maii mdclxxxviii³, sicuti et aliis Innocentii Papae XII incipientibus *Ad ea, etc.*, sub datum xxiv decembris mdxcii, *Et debitum, etc.*, sub datum xix maii mdxciv, necnon *Sua nobis, etc.*, xvii kalendas ianuarii mdxcvii, sicuti *Ex debito pastoralis, etc.*, quaeque aliis aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum litteris in favorem dicti Ordinis expeditis continentur, auctoritate et tenore praemissis renoyamus et confirmamus.

¹ Male edit Main. legit *Clemens VIII* (R. T.).

² Fors. 1534; Paul. III sed. an. 1534-1549 (R. T.).

³ Male edit. Main. legit 1588 (R. T.).

§ 11. Decernentes, has nostras litteras apostolicas semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque tutos¹, plenarios et integros effectus sortiri debere, ac² omnibus et singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat et in futurum spectabit, firmiter et inviolabiliter observandas, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite et qualibet causâ quantumvis piâ, legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod Tertii Ordinis³ praedicti, et quicumque in praemissis et circa ea quomodolibet et ex quavis causâ, ratione vel occasione ius vel rem habentes aut habere praetendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati et auditi fuerint, et causae, propter quas eadem praesentes litterae prodierint, adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuum mentionem ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis, eorumque aliquo, solemnitates et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliquâ resultante, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, occasione, aliâve causâ quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nusquam appareret, seu aliàs probari pos-

Clausulae
speciales.

¹ Forsan *totos* (R. T.).

² Vel lege *ab pro ac*, vel *adde* (R. T.).

³ Forsan *ordines* (R. T.).

set, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu proprio et ex certâ scientiâ ac de apostolicae potestatis plenitudine concessio, impetrato seu vulgato uti vel se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes litteras apostolicas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore exituros, et Sedem Apostolicam praedictam, etiam in crastinum assumptionis eorundem successorum ad summi apostolatus apicem, vel aliâs motu proprio et ex certâ scientiâ, ac consistorialiter, et ex quibusvis casibus, et sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi de eisdem praesentibus litteris eorumque toto tenore ac datâ specialis mentio fiat, pro tempore factis et concessis ac faciendis et concedendis, comprehensas, sed semper et omnino ab illis exceptas, et, quoties illae prodierint, toties in pristinum et validissimum ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ concessas esse et fore, sicque et non aliâs in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, ac alios quomo-

dolibet quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praeeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quovis iudicio et quavis instantiâ iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane decernimus si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 12. Quocirca dilecto filio actuali ministro totius Ordinis Minorum, eiusque successoribus pro tempore exituris, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse, vel per se, vel per suum commissarium generalem, sive per iudices conservatores ipsius Ordinis, aut etiam per alios quoscumque sibi benevisos et ab ipso delegatos, praesentes litteras, in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties fuerit, solemniter publicans, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ, tamquam commissarius apostolicus ad hunc effectum speciatim delegatus, easdem praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi ab illis, ad quos spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari, omnesque et singulos, quos ipsae praesentes litterae concernunt, praemissorum omnium et singulorum commodo et effectu pacifice frui et gaudere; non permittens illos super his a locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque quavis auctoritate fungente, quomodolibet et indebite molestari, perturbari vel inquietari; nullum et insubsistens declarans quidquid sit aut fuerit in contrarium factum; divisiones, obstacula et perturbationes inter praefatum Tertium Ordinem, praesertim saecularium, et contra ipsos tertiarios,

Deputantur
executores harum litterarum.

1 Edit. Main. legit *permittentes* (R. T.).

praedicto Ordini Minorum, ut praemissimus, subiectos, insimulque rebelliones ac sublevationes adversus superiores et religiosos primi Ordinis, eorumque in praedictum Tertium Ordinem superioritatem, correctionem, iurisdictionem et privilegia, sub quocumque praetextu, ratione vel causâ exortas, latas et deductas non permittens; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis viribus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 13. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ¹, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque quibusdam forsitan in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Tertii Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibusque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ, ac etiam consistorialiter, aut aliâs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium eorumdem praemissorum con-

¹ Voces *de unâ* nos addimus (R. T.).

cessis, approbatis, innovatis et confirmatis, etiamsi in illis caveatur expresse quod per quascumque litteras apostolicas, etiam motu proprio ac consistorialiter, et ex certâ scientiâ deque apostolicae potestatis plenitudine pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriis derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, nisi huiusmodi derogationes consistorialiter factae et per diversas litteras intimatae fuerint; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas et causas, etiam quantumvis praegnantibus, pias et privilegiatas, praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum, nihil omissis, insertis, expressis ac specificatis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 14. Volumus praeterea ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius ex secretariis ministri vel commissarii generalis dicti Ordinis sive notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri vel commissarii aut procuratoris generalis ipsius Ordinis vel alterius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides habenda transumptis.

Derogatio omnium amplissima.

Sanctio poe-
nalis.

§ 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, innovationis, approbationis, concessionis, extensionis, ordinationis, largitionis, decreti, voluntatis, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, quarto idus decembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 10 decembris 1725, pontif. anno II.

XCIX.

Conceduntur Minoribus regularis observantiae privilegia in constitutione Pii V pro Ordinibus Mendicantium contenta, aliaque nonnulla¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sollicitudo Ecclesiae universalis per bonorum omnium largitorem nobis iniuncta exigit, ut religiosos Dei famulos, eique placentes Ordines regulares, praesertim Mendicantium, qui, relictis mundi illecebris, et arctam viam, quae ducit ad vitam, ingressi, sequuti sunt dominum Redemptorem, gratiis apostolicis fovere, et modis omnibus propugnare studeamus.

Constitutio
praedicta Pii V
qua Ordines
Mendicantium
ab omnibus ve-
ctigalibus exi-
muntur.

§ 1. Eapropter antecessor noster beatus Pius PP. V erga eosdem Ordines Mendicantes pontificiam benevolentiam ostensurus, eis litteras tenoris sequentis indulsit:

Pius PP. V, ad perpetuam rei me-

1 Constit. Pii V infra refertur, quae edita fuit ann. MDLXVI, die 29 iulii, pontif. ann. I.

moriam. Dum ad uberes, quos sacri Mendicantium Ordines, etc¹.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIX iulii MDLXVI, pontificatus nostri anno I.

§ 2. Cum autem, sicut accepimus, ^{Causa praesentis concessio-} fratres Minores regularis observantiae S. Francisci nuncupati, licet² contextum regulae sub uno et eodem ministro generali totius Ordinis ad litteram profitentes, non solum inter quatuor praecipuos Mendicantium Ordines connumerentur, verum etiam, ob perfectissimam quam profitentur paupertatem et in particulari ac in communi, summam et peculiari ratione prae aliis habendi sint, proptereaque omnibus et singulis libertatibus, exemptionibus et facultatibus, privilegiis et indultis in vim praeinsertarum litterarum omnibus Mendicantium Ordinibus concessis omnimode ac plene frui, potiri et gaudere debeant; nihilominus super vectigalium, gabellarum, dationum et pedagiorum, aliorumque onerum et impositionum solutione ab illorum et illarum exactoribus perperam, et non sine eorumdem fratrum Minorum et ab eis stricte professae paupertatis detrimento, olim et nunc etiam eos in iudicium trahi, vexari, perturbari ac assidue molestari contingat:

§ 3. Nos, ad evellendam omnem quaestionis materiam, et attendentes quod fratres Minores praedicti, propterea quod ipsi, ut praefertur, actu mendicent, et vere nudam profiteantur paupertatem illam, quae, terrenis ubique destituta bonis, se divitem exhibet Altissimo, merito eos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, necnon ipsos, et eorum singulas personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et in-

Concessio Minoribus praefatis privilegiis et exemptionum in re-latis litteris contentarum.

¹ Reliqua omittimus, quia Bulla legitur in tom. VII, pag. 468 b et seq. (R. T.).

² Deest *iuxta* aut simile (R. T.).

terdicti, aliisque sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censes, necnon quarumcumque litium et causarum status et merita, nomina et cognomina iudicum, coram quibus illae pendent, ac colligantium, aliorumque, necnon quorumcumque aliorum privilegiorum et indultorum, facultatum, exemptionum et immunitatum, eis quomodolibet concessorum; praesentibus pro expressis habentes, causasque huiusmodi ad nos harum serie advocantes, illasque penitus et omnino extinguentes, ac colligantibus huiusmodi perpetuum super praemissis silentium imponentes, motu proprio, non ad eorumdem fratrum Minorum de Observantiâ super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, grâtiâs, libertates et indulta in eisdem praeinsertis litteris contenta, ac omnibus et singulis Ordinibus Mendicantibus in communi, ut praemittitur, concessa, eisdem fratribus Minoribus, sive regularis sive strictioris observantiae nuncupatis, ita quod ipsi in posterum de omnibus et singulis, quae absolute eorum victum et vestitum ac religiosum usum et commercium concernunt, quidquam dationum, gabellarum et vectigalium, quibuscumque et quomodocumque per illos solvi debere praetendentibus,olvere minime debeant, speciatim et expresse apostolicâ auctoritate perpetuo concedimus.

Idem omnibus aliis oneribus liberantur.

§ 4. Ac insuper eosdem fratres Minores ubique terrarum, et praesertim in ditione nostrâ temporali, ab omnibus datiis, vectigalibus, praecipue super frumenti cumulatione, vino, oleo, carne,

animalibus etiam vivis, tam emptis quam aliis quae eisdem fratribus Minoribus pro eleemosynâ offeruntur, et quocumque alio comestibili, lanis ad eorum vestimenta necessariis, portu etiam tam maris quam fluminum, gabellis in exitu et ingressu terrarum, locorum et civitatum, aut transitu pontium et viarum, seu etiam in doganis quomodocumque nunc impositis, et in posterum pro tempore quomodolibet imponendis, etiam plene et expresse dictâ apostolicâ auctoritate similiter in perpetuo eximimus et liberamus, eosque in praemissis omnibus et singulis aliis datiis, gabellis et oneribus, etiamsi ceteri Mendicantes ad ea teneri dignoscantur, nec ab eis censeantur esse exempti, perpetuo immunes et exemptos esse volumus et declaramus.

§ 5. Ac praeterea, ulteriori eorumdem fratrum Minorum de Observantiâ indemnitati consulere volentes, motu simili, eos et eorum quemlibet a solutione portus omnium et singularum simplicium epistolarum in semifolio scriptarum ad eorum quemlibet a quacumque regione pro tempore advenientium, necnon etiam aliarum duplicium et in folio scriptarum, earumque¹ involucrorum a tabellariis deferri solitorum, quae per Ordinis superiores eorum subditis ipsis superioribus cum eorum publici sigilli munimine (non autem quae sine munimine huiusmodi alicui ex eis particulariter diriguntur, pro quibus scilicet duplicibus sine munimine huiusmodi sic directis aliquod munus aut debitum sibi emolumentum ab eorumdem fratrum Minorum de Observantiâ conventibus seu domibus praetendere, seu ea libere, si tabellarii ipsi velint, relaxare possint), eâdem apostolicâ auctoritate eximimus et liberamus.

Etiam a solutione portus litterarum.

§ 6. Decernentes quoque, praeinsertas

Clausulae peculiares.

¹ Edit. Main. legit *eorumque* (R. T.).

litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus et aliis contrariis dispositionibus, tam per nos quam etiam per successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque decretis, pro tempore factis et faciendis, quorumcumque tenorum existant, includi; sed, illis non obstantibus, in suis robore et efficaciam persistere, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, etiam sub datâ per ipsos fratres Minores de Observantiâ praedicti Ordinis eligendâ de novo concessas esse, et ita incommutabilis voluntatis et intentionis nostrae esse, et, ad hoc ut perpetuâ firmitate subsistant, vim validi et efficaciis contractus inter dictam Sedem et praedictorum Ordinum Mendicantium fratres huiusmodi habere, sicque per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliâs iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Committitur
quibus attinet
exequutio praedictorum.

§ 7. Quocirca dilectis filiis nostris S. R. E. cardinalibus in Bononiensi, Ravennati, Ferrariensi et Urbinatensi civitatibus nostris nunc et pro tempore existentibus de latere legatis, ac dilecto filio curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, per praesentes

committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem fratrum Minorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaciis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ ipsos fratres Ordinis Minorum huiusmodi voluntate, statuto, declaratione et aliis praemissis omnibus et singulis pacifice frui et gaudere, non permittentibus eos per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, et nihilominus, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 13. Non obstantibus praemissis, ac felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore praesentium ad iudicium non extrahatur, et aliis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, ac quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibus quoque et aliis decretis, in genere vel in specie, et quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros prae-

Derogatoriae.

dictos, ac nos et Sedem praedictam, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, etiam consistorialiter et de fratrum nostrorum consilio, necnon apostolicae potestatis plenitudine concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque tenoribus specialis, specifica et expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter aut divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides habenda
transumptis.

§ 14. Volumus pariter ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius ex secretariis generalibus dicti Ordinis aut notarii publici subscriptis, et sigillo officii, ministri, aut commissarii generalis vel procuratoris Ordinis praefati, vel alterius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poe-
nalis.

§ 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, innovationis, approbationis, absolutionis, exemptionis, liberationis, voluntatis, declarationis, decreti et derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV idus decembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 10 decembris 1725, pontif. anno II.

C.

Extenditur constitutio Gregorii XIII, ad ornatum Urbis augendum edita, ad civitatem Beneventanam¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter divinae ultionis flagella, quae in sacris litteris contra peccata hominum immittenda, inque Ss. Patrum monumentis saepe numero immissa nunciantur, terraemotus magnos praecipuo loco numeratos didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate, in pastoralis ministerio praepositi adessemus, eius potentiam et benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussi; nam et civitatem nostram commovisse, potentiae fuit et firmasse, benignitatis: non enim mortem peccatoris vult Deus, sed eum converti et vivere, ut terraemotus flagello praetereunte, metus non transeat, sed in cordibus supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque, tertio nostri archiepiscopatus anno recurrente, in primâ concussione Beneventanâ reliquarum summe terribili, cuius mentio Omnipotentis misericordiam nobis ob oculos ponit, nos cum toto episcopio prostati et consepulti, brachio Excelsi et praesenti ope beati Philippi Nerii confessoris, cleri et civitatis patroni, inter communes eiulatus, ex lamentabili strage et ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus nostris, aedificiorum mole obrutis et extinctis. Siquidem praeter episco-

¹ Memorata Gregorii XIII const. edita fuit MDLXXIV, pontif. III.

pium, utraque basilica metropolitana et B. Bartholomaei apostoli collapsae sunt, aedes quoque virginum Deo sacrarum, coenobia Ordinum regularium et magna pars afflictissimae civitatis cum moeniis et turribus corruit; adeoque amplissimi ducatus olim caput, ipsoque aevo nostro clarissima civitas, in tristitiam et luctum conversa est.

Causae praesentis constitutionis.

§ 1. Nos ergo inscrutabili Dei providentiâ ex sede Beneventanâ ad Petri cathedram evectos decere arbitramur, post multas et graves pastoralis muneris curas, hanc nequaquam negligere, ut civitas, in qua Dominus per totos octo et triginta annos sedere non voluit, eodem benedicente, apostolatus nostri largitatem experiatur. Quamobrem, memoriâ repetentes damna a tribus terrae-motibus, et praesertim a priori quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque, B. Petri apostolorum Principis Sedisque Apostolicae imperio subiectae, instaurationi pro debito officii nostri in posterum consulere cupientes, constitutionem pro huius almae Urbis nostrae aedificiis ornandis ampliandisque per felicitis recordationis antecessorem nostrum¹ Gregorium XIII editam, cum Benevento communem facere, atque ad eius ornatum et commodum extendere decrevimus.

Extensio praefatae Gregorianae constitutionis ad civitatis Beneventanae utilitatem terminatibus laboribus.

§ 2. Itaque cum novarum aedium² a romanis civibus dilatandarum reaedificationi, absque vicinorum iacturâ, idem Gregorius antecessor noster prospicere vellet, providâ constitutione anno tertio sui pontificatus vulgatâ, cuius initium *Quae publice utilia*, super huiusmodi novis aedificationibus, emendique et retrahendi iure vicinorum domos, quaedam a iure congrui non recedentia,

¹ Edit. Main. habet *antecessorum nostrorum* (R. T.).

² Ed. Main. legit *aeditum* pro *aedium* (R. T.).

sed aequa eidem et consona, in iudiciis¹ hac de re habendis observanda, disposuit atque decrevit, ut in iam dictâ constitutione uberius legitur, quam totam hîc renovatam et praesenti huic nostrae veluti de verbo ad verbum insertam haberi et censi volumus. Nos vero, qui eandem nostram civitatem Beneventanam, beati Petri fidelissimam filiam, vere paterno et nunquam nisi nobiscum interituro amore complectimur, eandemque in dies per generosos cives novis aedificiis sacris et civilibus ornari et augeri cupimus, ut hoc facilius et alacrius peragatur, debitâque iuris honestate servatâ promoveatur, praedictam Gregorianam constitutionem, omniaque et singula in eâ disposita, statuta et servanda in dilatandis, ampliandisque aedificiis, emendis et retrahendis vicinorum domibus causâ dilationis², ampliationis et ornatus eiusmodi, nos apostolicâ auctoritate ad civitatis Beneventanae utilitatem et beneficium perpetuo extendimus, diffundimus et ampliamus, itaut super emptionibus et retractibus domuum, sternendisque eiusdem civitatis viis et plateis, erigendisque privatis et publicis aedificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana constitutio semper et ubique observari debeat; indicesque in causis coram se ventilandis ad formam eiusdem constitutionis, et non aliter definire et indicare teneantur.

§ 3. Sed quia in eadem constitutione Gregorianâ expresse cavetur, ut si quis in propriâ domo, fundo, solove aedificare voluerit, vicini suas domos et loca eiusmodi aedificiis utilia seu necessaria, utpote eidem domui, fundo et solo contermina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei

Statuntur nonnulla ad eundem finem.

¹ Edit. Main. legit *dilationis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *iudicii* (R. T.).

vendere omnino cogantur¹, pretio tamen aucto ad duodecimam partem ultra aequum et congruum eius aestimationis pretium faciendam; sique aedificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo, quae-
piam domus a proprio domino habitata, sive ortus aliisque locus muris cinctus, tali aedificio extruendo cohaereat, tunc, eo iam coepto et ad² duobus saltem lateribus domui, horto vel loco eiusmodi cohaerente, cuius aestimationem quadruplo aedificium illud sit excessurum, domus, horti vel loci dominus, etiam in illis habitans, cogatur eam vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo: nos, haec perpendentes, et locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, aedes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque huiusmodi pretio et augmento absolvimus, eximimus et liberamus, ecclesiasque, monasteria, aliaque loca pia volumus et statuimus ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus et cetera loca, eorum domibus, fundis ac solo vicina, iuste aestimata fuerint, pro tali emptione et retractione solvere teneantur. Ubi vero haec omnia et singula, praesentibus apostolicis litteris nostris comprehensa atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum controversiam adduci contigerit, volumus et decernimus, in eam partem explicari debere, quae civitatis ornatui magis favere videatur, semperque sive in iudicio sive extra iudicium ubique favorabilia censi, atque ita ab universis iudicibus, etiam nostri palatii apostolici, et S. R. E. cardinalibus, sublatâ quavis aliter explicandi, interpretandi et iudicandi potestate, explicari, interpretari et iudicari debere; sique secus fiat, id totum sit irritum et inane.

Clausulae.

¹ Edit Main. legit *cogatur* (R. T.).² Potius lege *a pro ad* (R. T.).

§ 4. Haec autem fieri volumus atque statuimus, non obstantibus quibuscumque, et felicis recordationibus Symmachi et Pauli II antecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictaque civitatis Beneventanae et ecclesiarum, monasteriorum, locorumque religiosorum sive piorum, Ordinumque bona eiusmodi possidentium, statutis et consuetudinibus, necnon testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam iureiurando, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, privilegiis quoque et litteris apostolicis, eisdem ecclesiis, monasteriis et locis, eorumque superioribus, capitulis et conventibus, seu populo Beneventano, et aliis quibuscumque concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicae indulgentiis, per quae praesentium executio et per eas tributae iurisdictionis explicatio posset quomodolibet impediri vel retardari; quibus omnibus, eorum tenores pro plene et integre expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio postal.

§ 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis, concessionis, sanctionis, indulti, decreti et elargitionis infringere, vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, pridie idus decembris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 12 decembris 1725, pontif. anno II.

CI.

Praescribitur archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia dotalia puellis neophytis conservatorii catechumenorum quotannis praestet.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur
puellis praedi-
ctis tenne dotis
subsidium esse.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum deputatorum domus pia catechumenorum iuxta ecclesiam B. M. ad Montes nuncupatam de Urbe positae, nobis expositum fuit, quod, cum puellis seu mulieribus neophytis in conservatorio catechumenorum degentibus nullum aliud dotis subsidium, quo in Domino vel in saeculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetae, quod ab ipsis exponentibus illis assignari solet, ac eleemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetae per nos ac Romanos Pontifices pro tempore existentes eisdem elargiri consueta suppetat, dictaeque neophytae, utpote de gentilitatis et infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod est Christus, cognitionem noviter conversae, longe difficilior opportunas nuptias seu matrimonium contrahendi occasiones, quam aliae mulieres in sanctae matris Ecclesiae gremio ortae, sicut experientia ipsam compertum est, inveniant, ac proinde eas in conservatorio praefato cum ingenti dispendio ac incommodo diu retinere et alere oporteat, itaut, occupatis per eas omnibus dicti conservatorii mansionibus, locum inibi, quo novae catechumena illud ingredi volentes recipiantur, quandoque deesse contingat; multum vero levamenti eidem conservatorio proveniret, si quatuor dotes seu subsidia dotalia, ex illis quae ab archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in ecclesia eiusdem S. Mariae super Mi-

nervam de Urbe praefata canonice instituta distribui solent, neophytis praedictis annis singulis praestarentur, quemadmodum puellis plurium aliorum conservatoriorum de eadem Urbe ex diversorum Romanorum Pontificum praecessorum nostrorum indultis seu concessionibus quotannis praestari consueverunt; inde enim fieret ut dictae neophytae huiusmodi subsidiis adiutae in religionem vel matrimonium facilius collocarentur, atque conservatorium praedictum gravi onere et impensa liberaretur, et novae catechumena earum loco in idem conservatorium commode recipi valerent: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dilectis filiis modernis et pro tempore existentibus administratoribus, officialibus seu ministris quocumque nomine nuncupatis dictae archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res spectat et pro tempore spectabit, auctoritate apostolica, tenore praesentium, praecipimus et mandamus, ut ipsi quatuor subsidia dotalia quadraginta scutorum monetae praedictae pro quolibet ex illis, quae per eandem archiconfraternitatem paupe-

Praeceptum
praedictae archiconfraternitatis Annunciationis ut quatuor subsidia dotalia praestet.

ribus puellis dispensantur, unâ cum pretio vestis eis dari solitae, totidem neophytis conservatorii catechumenarum praedictarum, in causam earum matrimonii vel monachatus, singulis annis realiter et cum effectu praestent et assignent, seu praestari et assignari curent; ita tamen ut, si unquam propter considerabilem eiusdem archiconfraternitatis reddituum diminutionem cetera subsidia dotalia, quae dicta archiconfraternitas aliis puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo praedicta quatuor subsidia, salvo tamen earum numero praefato, diminui debeant.

Conceditur
cardinali Cor-
radino prote-
ctori facultas
disponendi de
quatuor sub-
sidii dotali-
bus huiusmodi.

§ 3. Quatuor autem subsidiorum dotantium huiusmodi praestatio et assignatio ita fieri debeat, ut totidem neophytae conservatorii praefati nullatenus a memoratis eiusdem archiconfraternitatis administratoribus, officialibus seu ministris visitentur, eligantur seu nominentur, sed illarum electio seu nominatio ac omnimoda de quatuor subsidiis dotalibus huiusmodi disponendi facultas ad dilectum filium nostrum Petrum Marcellinum S. R. E. presbyterum cardinalem Corradinum nuncupatum prodatarium nostrum modernum ac pro tempore existentem eiusdem S. R. E. cardinalem dicti conservatorii protectorem, cuius erit eas neophytas eligere seu nominare, quas vitae ac morum honestate, aetate, aliave ratione ceteris antecellere in Domino censuerit, penitus pertineat; ubi vero a cardinali protectore praedicto electio seu nominatio, ut praefertur, facta fuerit, cedulae subsidiorum huiusmodi promissoriae, quae sane liberae prorsus et absque ullo vinculo aut conditione iuxta modum a memorato cardinali protectore praescribendum faciendae erunt, unâ cum pretio vestis, sicut praemittitur, dari solitae, dicto cardinali protectori consignari

debeant, penes eum seu alios de eius mandato asservandae donec et quousque iisdem neophytis sic electis seu nominatis, cum nimirum eas in religione vel matrimonio iuxta earum vocationem collocari contigerit, tradantur¹; ita scilicet, ut, si quae ex illis, quae sic electae seu nominatae fuerint, bonum sui specimen praebere non perrexerint, qua in re memorati cardinalis protectoris iudicio standum erit, illae a commodo et beneficio eorumdem subsidiorum dotantium sibi assignatorum cadant, nec illa seu illorum cedulas petere, consequi et obtinere valeant, sed subsidia illis assignata, seu illorum cedulae huiusmodi, quemadmodum etiam illa, quae ob neophytarum, quibus assignata erant, mortem ante earum matrimonium vel monachatum respective secutam, sive ob aliam rationem, effectum suum sortita non fuerint, aliis neophytis eiusdem conservatorii per dictum cardinalem protectorem nunc et pro tempore existentem pariformiter eligendis seu nominandis assignantur², nec ista in eorum numero, quae neophytis praedictis, sicut praemittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed novae cedulae illorum promissoriae a supradictis administratoribus, officialibus seu ministris, ad favorem aliarum neophytarum, per cardinalem protectorem praedictum, ut praefertur, subrogandarum seu nominandarum, fieri eidemque cardinali protectori modo et forma supradictis consignari debeant.

§ 4. Ceterum quaecumque conservatorii huiusmodi neophytae, quae ad subsidia dotalia praedicta, sicut praemittitur, admissae seu nominatae fuerint, processionibus aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem sub-

Conceditur
puellis praedi-
ctis ne tenean-
tur interesse
publicis func-
tionibus fieri
solitis hac de
causa.

¹ Edit. Main. legit *traduntur* (R. T.).

² Aptius lege *assignentur* (R. T.).

sidiorum dotalium aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem conservatorium sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictae archiconfraternitatis statutis, sive a quorumvis testatorum et piorum largitorum dispositionibus iniuncta, adimplere possint et debeant. Eisdem vero neophytis, statim ac matrimonium contraxerint, quod quidem parochi attestatione a duobus ex deputatis domus piae praedictae subscripta probari sufficiat, vel in aliquo monialium monasterio professionem regularem per ipsas moniales emitti consuetam expresse emisierint, subsidia dotalia eis ut praefertur assignata, libere, prompte, nullaque interposita mora, et absque ulla cautione persolvantur. Singulas demum neophytas praefatas ad plura quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum cardinalem protectorem nequaquam admitti seu nominari posse, harum serie statuimus et ordinamus.

Clausulae.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac neophytis conservatorii praedicti in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac supradictorum testatorum¹ et piorum largitorum² ultimis voluntatibus, quas

¹ Edit. Main. habet *testamentorum* (R. T.).

² Particulam *et hinc* abiicimus (R. T.).

propter praemissa sufficienter et expresse commutamus, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae archiconfraternitatis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII ianuarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 ianuarii 1726, pontif. anno II.

CII.

Confirmatur constitutio Clementis IX super facultate novas erigendi domos Carmelitis Discalceatis concessa¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias emanarunt a felicis recordationis Clemente Papa IX praedecessore nostro litterae in simili forma Brevis tenoris sequentis, videlicet:

Clemens PP. IX, ad perpetuam rei memoriam. Ecclesiae catholicae regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione praesidentes, illa, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad divini cultus ac religionis piorumque operum incrementum et pro-

Constitutio Clementis IX confirmans constitutiones Pauli V et Gregorii XV, quibus praedicta facultas praedictis fratribus concessa fuit.

¹ Huiusmodi constitutio edit. fuit MDCLXVIII, die 6 octobris, pontif. II, et hic refertur una cum aliis Pauli V et Gregorii XV.

pagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilitas persistant, apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocínio libenter constabilimus. Dudum siquidem (postquam felicitis recordationis Paulus Papa V praedecessor noster superioribus Ordinibus fratrum B. Mariae de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsisque fratribus Discalceatis, et ubique locorum quilibet in districtu suo domos et monasteria, iuxta Concilii Tridentini decreta, de solâ licentiâ Ordinariorum, nullo aliarum personarum cuiusvis Ordinis etiam regularium requisito consensu, condere, fundare et erigere valerent, licentiam et facultatem sub certis modo et formâ tunc expressis auctoritate apostolicâ concesserat) recolendae memoriae Gregorius PP. XV etiam praedecessor noster eisdem superioribus et religiosis, ut ubicumque locorum quilibet in districtu suo domos et monasteria praefata, etiamsi illa aliis domibus regularibus Ordinibus Mendicantium magis vicina essent quam in privilegiis Ordinibus Mendicantibus huiusmodi concessis praescriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus, fundare et erigere possent, dictâ auctoritate concessit, et aliâs prout uberius continetur in eorumdem Pauli et Gregorii praedecessorum litteris desuper in simili formâ Brevis expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Gregorius Papa XV, ad perpetuam rei memoriam. Aliâs a felicitis recordationis Paulo PP. V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris sequentis, videlicet:

Paulus PP. V, ad perpetuam rei memoriam. Ad Ecclesiae militantis², cuius

¹ Forsan, uti de more, *illibata* (R. T.).

² Ista Pauli V const. iam legebatur in Bullarum tom. XI, pag. 250 nostrae editionis (R. T.).

regimini, licet immeriti, divinâ disponente clementiâ, praesidemus, amplitudinem nihil magis necessarium, quam perfectorum militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur, sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filii religiosi Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, Carmelitae Discalceati nuncupati, tam in Hispaniarum regnis quam in Italiae et Novi Orbis aliisque mundi partibus pergant assidue Deo et Ecclesiae sanctae suae perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem et contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo et doctrinâ sollicitè procurantes; cumque in dies fructus uberiores ex dictae religionis propagatione benediciente Domino sperandi sint: nos ad ea, quae religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea, quae illis in hoc impedimentum aliquod adferre dignoscuntur, removenda, merito propensiores sumus. Quare, motu proprio et ex certâ scientiâ ac merâ deliberatione nostrâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, eiusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum superioribus et religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo, iuxta litterarum felicitis recordationis Clementis PP. VIII praedecessoris nostri super erectione Congregationis Italiae praedicti Ordinis, sub datum XIII novembris anni Domini MDC pontificatus sui anno IX expeditarum, formam et tenorem, quem praesentibus pro expresso haberi volumus, domos et monasteria, iuxta Concilii Tridentini decreta, de solâ licentiâ Ordinariorum, nullo aliarum personarum cuiusvis Ordinis, etiam regularium, requisito consensu, condere, fundare et erigere valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et indulgemus. Non obstantibus eiusdem Clementis prae-

decessoris, quae incipit *Quoniam ad institutam*, sub datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxiii iulii MDCIII, pontificatus sui anno XII, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et cuiusvis alterius Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum superioribus et personis, sub quibuscumque verborum formis et tenoribus, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die xii decembris MDCV, pontificatus nostri anno I.

Sequitur bulla
Gregorii XV.

Cum autem, sicut fratres Discalceati praedicti nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub praetextu nimiae vicinitatis, et ex eo quod per praeinsertas litteras certis privilegiis eisdem Ordinibus a felicitis recordationis Clemente IV et Iulio II et aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessis, quibus caveatur¹ ne aliae domus regulares seu monasteria regularibus eorumdem fratrum Mendicantium domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari et erigi possint, sufficienter

¹ Vel cavetur vel cavebatur (R. T.).

derogatum non fuit, eosdem fratres Discalceatos in eorum novarum domorum regularium foundationibus et erectionibus interdum impedire praetendant; et propterea iidem fratres Discalceati sibi desuper per nos, ut infra, opportune provideri summo opere desiderent: nos, fratres Discalceatos praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, necnon litteras Pauli praedecessoris huiusmodi, quatenus opus sit, approbantes et confirmantes, motu proprio et ex certâ scientiâ nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eiusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum superioribus et religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo iuxta litteras Clementis praedecessoris huiusmodi domos et monasteria praedicta, etiamsi illa aliis domibus regularibus Ordinum Mendicantium huiusmodi magis vicina sint quam in privilegiis illis ut praefertur concessis praescriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servatâ aliâs litterarum praedictarum formâ, fundare et erigere libere et licite valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium concedimus et indulgemus. Decernentes, praefatas ac praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, dictisque fratribus Discalceatis in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici audi-

tores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti et Iulii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutionibus et ordinationibus, et regula nostra de iure quaesito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis per praefatos et alios Romanos Pontifices praedecessores nostros huiusmodi eisdem fratribus Mendicantibus concessis, ut praefertur, necnon omnibus illis quae dictus Paulus praedecessor in praeinsertis litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII novembris MDCXXI, pontificatus nostri anno I.

Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes a Visitatione, procurator generalis Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum dicti Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod¹ fidelium pietas erga religionem eorumdem fratrum Discalceatorum in dies crescat, et in multis locis, praesertim regnorum Hispaniae, novas domos et monasteria fratrum huiusmodi erigi et fundari desideretur; verum non desint qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super huiusmodi fundatione eisdem fratribus per litteras praeinsertas concessis: nobis propterea dictus Ioannes procurator generalis humiliter sup-

plicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, ipsum Ioannem procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri moderni marchionis de Astorga pro carissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum rege catholico, apud nos et Sedem Apostolicam oratoris, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Pauli et Gregorii praedecessorum litteras, cum omnibus et singulis in eis respective contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Decernentes, easdem praesentes et praeinsertas litteras semper validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praeinsertis Pauli et Gregorii praedecessorum litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis qui-

¹ Particula *quod* redundat (R. T.).

buscumque. Volumus autem, ut¹ earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi octobris MDCLXVIII, pontificatus nostri anno II.

Confirmatio
relatae consti-
tutionis Cle-
mentis IX alio-
rumque Roma-
norum Pontifi-
cum.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michaël a Christo procurator generalis Congregationis Hispaniae fratrum Discalceatorum dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, in perficiendis ac executioni mandandis novorum conventuum et domorum Ordinis praedicti foundationibus ac erectionibus, quas christifideles pro suâ in eorum religionem devotione in diversis mundi partibus, ac praecipue Hispaniae regnis, identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem fratres ab aliis praesertim Ordinum Mendicantium praefatorum ac Minorum S. Francisci regularibus, non habitâ privilegiorum, sibi super huiusmodi foundationibus sicut praemittitur concessorum, eâ quae² par est ratione, impediri, molestari et perturbari; ac propterea dictus Michaël, quo praemissa firmiter subsistant et servantur exactius, apostolicae quoque confirmationis nostrae patrocínio communiri, ac aliàs opportune desuper a nobis provideri summopere desideret: nos, eiusdem Michaëlis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis

occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Clementis IX aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum super concessione et confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas litteras, ac omnia et singula in eis contenta et expressa, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur itidem adiicimus, ac illa per quascumque personas, etiam regulares, cuiusvis Ordinis et instituti, tam Mendicantium quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis et qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate, harum serie, praecipimus et mandamus. Decernentes pariter, ita in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae in praeinsertis Clementis IX aliorumque praedecessorum praedictorum litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus quoque ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

¹ Particulam *ut* nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *qua* (R. T.).

Transumptio-
rum fides.

annulo Piscatoris, die ix ianuarii MDCCXXVI,
pontificatus nostri anno II.

Dat. die 9 ianuarii 1726, pontif. anno II.

CIII.

*Confirmatur decretum Congregationis
episcoporum et regularium super ere-
ctione collegii missionariorum in uno
ex conventibus provinciae S. Gabrie-
lis Ordinis Minorum Discalceatorum
in Hispaniâ¹.*

Benedictus Papa XIII.
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. § 1. Nuper pro parte dilectorum fratrum provinciae S. Gabrielis Ordinis sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispaniâ Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod ipsa provincia, animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens, sibi unum ex suis conventibus, per fratres definitorii provincialis designandum, in collegium seu seminarium missionariorum erigendi facultatem concederet¹ (qui quidem missionarii apostolicis missionibus unice dediti sint, cuiusque guardianus ac alii fratres ac pariter ipsum seminarium strictissimis ipsius provinciae constitutionibus gubernentur, ac ministro et definitorio provinciali immediate subditi sint, cui etiam electio guardiani pro tempore dicti seminarii necnon novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius provinciae conventibus observatur, non autem immediate praelato generali subiiciantur, quemadmodum in quibus-

¹ Simile decretum pro provinciâ S. Pauli apostoli Castellae veteris eorumdem fratrum confirmatum fuit aliâ huius Pontificis const. editâ MDCCXXIV, die 20 iunii, pontif. I.

² Potius lege concedi peteret (R. T.).

dam felicitis recordationis Innocentii PP. XI praedecessoris nostri desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris pro collegiis missionariorum sitis in provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod, dummodo in dictâ provinciâ S. Gabrielis praedictum seminarium erectum sit, nullus ex eiusdem provinciae alumnus¹ transire possit titulo missionum ad alia missionariorum collegia extra ipsam provinciam existentia, concedendo his novis missionariis omnia et singula privilegia ac praerogativas in dictis litteris Innocentii praedecessoris contenta, quibusque gaudent alia missionariorum etiam regularis observantiae seminaria, remanente tamen intactâ et illaesâ eadem superioris generalis auctoritate ac superioritate, quam in omnibus provinciis et conventibus praedicti Ordinis exercet, exceptâ tamen immediatâ subiectione, electione guardiani, et receptione novitiorum, quae, ut supra dictum est, spectare debeat ad ministrum et definitorium provinciale pro tempore, quemadmodum die xx augusti MDCCXXIII ab eadem Congregatione cardinalium provinciae S. Pauli eiusdem Ordinis Discalceatorum indultum, et subinde per quasdam nostras litteras desuper pariter in simili formâ Brevis die xx iunii MDCCXXIV expeditas confirmatum fuerat) emanavit a praedictâ Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, visis relationibus eminentissimi Corsini protectoris et patris procuratoris generalis Ordinis Discalceatorum et Recollectorum, referente eminentissimo Belluga, benigne indulsit ut pater provin-

Decretum
praefatae Con-
gregationis quo
conceditur fa-
cultas erigon-
di seminarium
provinciae.

¹ Potius lege *alumnis* (R. T.).

cialis praefatae provinciae, veris existentibus narratis, ad fundationem praedicti collegii seu seminarii missionariorum in uno ex conventibus eiusdem provinciae sibi et definitorio provinciali beneviso, iuxta formam, praerogativas, privilegia et onera contenta in praecitatis Brevibus sanctae memoriae Innocentii XI, pro suo arbitrio et conscientia, servatis servandis, deveniat, immediatâ tamen iurisdictione et electione guardiani ac receptione novitiorum exceptis, quae reservatae intelligantur eidem provinciali, modo supra descripto, et cum expressâ etiam conditione ut religiosi istiusmodi provinciae de uno ad aliud seminarium alterius provinciae transire et guardianus huius seminarii erigendi religiosos aliarum Ordinis provinciarum acceptare minime possint et valeant, firmis ceteroquin, integris et illaesis remanentibus omnibus aliis praerogativis, auctoritatibus et superioritatibus, debitis et competentibus patri ministro generali Ordinis: constitutionibus apostolicis et Ordinis ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romae, vii decembris MDCCXXV. — F. card. PAULUTIUS. P. A. archiep. Larissae secretarius.

Procuratoris generalis Discalceatorum.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Diaz a Conceptione, sacrae theologiae lector, provinciae S. Didaci in Baeticâ pater, ac Discalceatorum et Recollectorum dicti Ordinis S. Francisci in Romanâ Curia procurator generalis, nobis subinde exponi fecit, ipse praemissa, quo firmitus subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret:

Confirmatio relati decreti.

§ 3. Nos, ipsius Ioannis procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat conse-

quendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primordiae provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvi ianuarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 16 ianuarii 1716, pontif. anno II.

CIV.

Conceduntur indulgentiae etiam pro defunctis confraternitatibus B. M. V. de Rosario et SS. Nominis Iesu¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Prohemium.

Ad ea, per quae animarum christifidelium salus procuratur, libenter intendimus, et eorumdem christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, caelestium munerum largitione libenter fovemus et incitamus.

Concessio variarum indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§ 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fratribus et monialibus Ordinis Praedicatorum, ac Tertiariis de Militia Christi seu de Poenitentia nuncupatis, et aliis utriusque sexus christifidelibus confratribus et consororibus confraternitatum B. Mariae Virginis de Rosario et SS. Nominis Iesu; tam hactenus in ecclesiis eiusdem Ordinis canonice erectarum, quam in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horae orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de iniunctis eis aut alias quomodolibet debitis poenitentiis in formam Ecclesiae consuetam relaxamus; iis vero, qui devotioni huiusmodi per duos quadrantes continuatos vel saltem per quadrantem horae singulis diebus et per totum mensem dabunt operam, et vere poenitentes et confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, ac pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum pre-

ces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, quam per modum suffragii animabus christifidelium quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint applicare possint, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, misericorditer in Domino concedimus. Insuper, quod dicti fratres et moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum regulae et constitutionum quolibet die tenentur, praedictas omnes indulgentias et peccatorum remissiones ac poenitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari et consequi possint et valeant, auctoritate et tenore praesentium indulgemus.

§ 2. In contrarium facientibus¹ non obstantibus quibuscumque. Praesentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, quod, si pro impetratione, praesentatione, admissione, seu publicatione praesentium aliquid minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint; quodque praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur² ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Clausulae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die XIX ianuarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 ianuarii 1726, pontif. anno II.

CV.

Statuitur, ut eremitae S. Augustini Discalceati quarundam congregationum

¹ Similes indulgentiae concessae fuerunt a Clemente XI confraternitati Conceptionis B. M. V. in ecclesiis fratrum de Mercede civitatis Mexicanae, const. ed. MDCCIII, die 23 iunii, pontif. III.

¹ Male edit. Main. legit *facientes* (R. T.).

² Deest *quae adhiberetur* (R. T.).

*in cantu et habitu uniformitatem
servent*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Cancae huius
statuti.

Cum, sicut accepimus, inter dilectos filios fratres Congregationum Italiae, Germaniae, Galliae, Hispaniae, Indiarum et Lusitaniae Ordinis eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum multiplex et magna diversitas tam circa recitationem divini officii in choro, quod in quibusdam conventibus et regionibus cum cantu seu notâ, in aliis vero sine cantu et notâ celebratur, quam circa habitum regularem introducta sit:

Statutum prae-
dictum inotu
proprio factum.

§ 1. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commissi nobis caelitus pastoralis officii nostri debito servetur, providere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, dilectis filiis vicariis generalibus, provincialibus et conventualibus, prioribus, ac universis fratribus Discalceatis Ordinis et Congregationum huiusmodi, ut tam ipsi, quam ceteri omnes et singuli earundem Congregationum religiosi professi uniformitatem in cantu Gregoriano, rasurâ et caputio rotundo omnino servare teneantur, harum serie praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in

¹ Facultas canendi Horas canonicas pro provinciâ Franciae eorumdem fratrum facta fuit a Clemente XI, const. edit. MDCCI, die 29 ianuarii, pontif. 1.

controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci posse, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigeri attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Fides tran-
sumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii ianuarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat die 22 ianuarii 1726, pontif. anno II.

CVI.

Erigitur nova provincia in regno Poloniae pro fratribus Discalceatis SS. Tri-

nitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniarum ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Admonet nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiae, ut, paternam christifidelium, qui de fluctibus saeculi in portum vitae religiosae confugerunt, curam gerentes, felici illorum regimini prosperisque in viâ Domini progressibus, quantum nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causae erectionis provinciae.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michaël a S. Iosepho, procurator generalis Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniarum, quod, cum praedictus Ordo per regnum Poloniae et magnum ducatum Lituaniae feliciter, benedicente Domino, propagatus reperiatur, itaut in dictis regno et magno ducatu et in eorum praecipuis civitatibus plures conventus, in quibus regularis observantia viget et institutum redemptionis captivorum cum magnâ populorum aedificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michaël procurator generalis ex omnibus conventibus intra ditionem eiusdem regni Poloniae existentibus unam provinciam, pro cuius gubernio in proximo generali capitulo iuxta regulam et constitutiones dicti Ordinis unus minister provincialis eligatur, qui eadem iurisdictione, praerogativis et privilegiis potiri debeat, quibus de iure et consuetudine ceteri aliarum provinciarum ministri provinciales gaudent, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in prae-

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXV, die 9 iulii, pontif. II, declaratus fuit Ordo B.M.V. de Mercede redemptionis captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

missis opportune providere et ut infra indulgeri de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsum Michaëlem procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium ¹, qui relationem dilecti filii moderni auditoris venerabilis fratris Vincentii archiepiscopi Trapezuntini, nostri et Apostolicae Sedis apud carissimum in Christo filium nostrum Augustum ² Poloniae regem illustrem nuncii, super praemissis ad eosdem cardinales transmissam viderunt, et narrata attenderunt, consilio, praedictam provinciam ex octo formalibus conventibus compositam sub titulo S. Ioachim B. M. Virginis genitoris, auctoritate apostolicâ, tenore presentium, erigimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis praedictorum cardinalium.

Erectio praedictae provinciae octo coenobiis compositae sub titulo S. Ioachim.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici

Claustrum.

¹ Deest praepositorum (R. T.).

² Edit. Main. legit Augustinum (R. T.).

auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis Trinitariorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxii ianuarii mdccxxvi, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 22 ianuarii 1726, pontif. anno ii.

CVII.

Extenditur in perpetuum indulgentia plenaria pro ecclesiis Ordinis Praedicatorum die festo Omnium dicti Ordinis Sanctorum¹.

Benedictus episcopus,
ad perpetuam rei memoriam.

A Clemente XI indulgentia praedicta

§ 1. Aliâs felicitis recordationis Clementis Papa XI praedecessor noster,

¹ Clementis XI constitut. ed. mdccxiii, die xiii ianuarii, pontif. xiii, concessa fuit indulgentia plenaria perpetua pro ecclesiis eiusdem Ordinis in festo S. Pii V; et huius Pontificis constit. ed. mdccxxvi, die 6 februarii, pontif. ii, conceditur indulgentia plenaria perpetua pro septem feriis sextis praecedentibus festum S. Vincentii Ferrerii.

supplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit, magistri generalis Ordinis fratrum Praedicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum et monialium Ordinis S. Dominici, ubique locorum existentibus, die ix novembris, qua solemnitatis seu commemoratio omnium dicti Ordinis sanctorum ex indulto Sedis Apostolicae celebrari solet, a primis vespers usque ad occasum solis diei huiusmodi singulis annis devote visitassent, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in eiusdem Clementis praedecessoris desuper in simili formâ Brevis die xii decembris mdccxvi expeditis litteris, quas ad decennium tantum valere voluit, uberius continetur.

§ 2. Nunc autem nos, dum cardinalatus honore fungebamur¹, memores indulgentiam huiusmodi pro primâ vice a felicitis memoriae Clemente Papae XI praedecessore pariter nostro tunc ad viginti quinque annos pro omnibus ecclesiis supradictis obtinuisse, precibus dilecti filii Thomae Ripoll magistri generalis Ordinis praedicti nobis humiliter porrectis uberiori paternae charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI, ipsasque litteras, servatâ tamen ceteroqui illarum formâ et dispositione, in perpetuum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, extendimus et ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus

Extensio in perpetuum praedictae indulgentiae.

¹ Haec et sequentia dimittimus lectoris correctioni (R. T.).

et decernimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 3. Volumus etiam ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv ianuarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 24 ianuarii 1726, pontif. anno II.

CVIII.

Mandatur servari constitutiones apostolicas in favorem canonicorum regularium S. Antonii abbatis editas.

Benedictus episcopus,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ad apostolicae dignitatis apicem, meritis licet imparibus, divinâ dispositione evecti, ea, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad favorem Ordinum regularium quorumcumque pie provideque emanasse dicuntur, ut firma atque illibata permaneant, apostolici muniminis patrocinio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Causae praesentis constitutionis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii canonici regulares Ordinis S. Augustini habitus S. Antonii abbatis nuncupati, ac etiam Felix Soler illorum praeceptor generalis, necnon commendatores et superiores domorum omnium et hospitalium dicti Ordinis ac praeceptores in regnis Navarrae, Aragoniae, Cataloniae, Valentiae, Majoricae, Minoricae existentes, quod, ad magis consovenda pietatis opera, eorum Ordini a praedictis¹ Romanis Pontifici-

¹ Forsan pluribus pro praedictis (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXII.

40

bus, nempe Bonifacio VIII, Clemente V, Innocentio VI, Gregorio XI, Ioanne XXII, Martino V, Eugenio IV, Calisto III, Sixto IV, Innocentio VIII, Leone X, Clemente VII, Paulo III, Gregorio XIII et Clemente VIII in eorum constitutionibus quamplurima indulta et privilegia concessa fuerunt¹.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, iidem exponentes, ne eadem constitutiones et privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro maiori robore et observantiâ, et ad consulendum perpetuae quieti et tranquillitati Ordinis praedicti, omnium eorumdem Romanorum Pontificum praedecessorum constitutionum ad favorem dicti Ordinis S. Antonii abbatis emanatarum, ut praefertur, ac singulorum privilegiorum in illis contentorum, et praesertim illius Clementis Papae VII circa quaestuationem privativam, erigendi altaria eiusdem S. Antonii abbatis, illiusque² quae incipit *Rationi congruit*, etc., a Paulo Papae III confirmatae, atque ulterius³ Gregorii Papae XIII cuius initium *Romani Pontificis*, etc., successive ab eodem Clemente VIII pariter confirmatae, observantiam a nobis demandari summopere desiderent:

§ 3. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis

Preces eorumdem canonicorum.

Mandatum observandi praedictas constitutiones.

¹ Vocem *fuerunt* nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. habet *illisque* (R. T.).

³ Forsan *alterius* pro *ulterior* (R. T.).

inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praedictas eorundem Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutiones omnino iuxta petita, dummodo sacro Concilio Tridentino non adversentur, ac aliàs ab hac Sanctâ Sede eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, servari mandamus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clansulae.

§ 4. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac omnibus et singulis, ad quos spectat et spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari debere, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die III februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 3 februarii 1726, pontif. aâno II.

CIX.

Statuuntur nonnulla pro rectâ iustitiae in almâ Urbe administratione, et litigantium, praesertim pauperum, utilitate¹.

¹ Clementis XI const. ed. MDCCI, die I februarii, pontif. I, erecta fuit congregatio sublevaminis Urbis, et huius Pontif. constit. ed. MDCCXXV, die

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Summi apostolatus officium, divinitus humilitati nostrae commissum, eam sollicitudinem nobis imponit, ut per antecessorum nostrorum vestigia incurrentes, praeter fructuosam dominici agriculturam, negotia pariter, quae in huius almae Urbis nostrae publicis magistratibus, iudiciariis, tribunalibus et curiis forensibus per notarios, cursores, causarum procuratores et quoscumque actuarios geruntur, incorrupte, sincere et minori quo fieri potest litigantium dispendio et incommodo, maiori que eorundem tribunalium totiusque generalis Curiae decore atque ornamento peragantur, ut, litibus ad finem optatum perductis, ipsi litigantes ab indebitis vexationibus, assiduisque molestiis atque impensis tandem liberi evadant.

Prooemium.

§ 1. Haec nobis cogitantibus, recti viri et iustitiae percupidi per suos libellos supplices, non sine magno animi nostri moerore, significandum curarunt, quorundam paucorum calliditates, nullo pacto ferendas, eò devenisse ut in easdem forenses curias ac tribunalia urbana, licet probis et spectatis viris frequentia, sensim irrepserint, quae, nisi illis mox occurratur, immodico iustitiae detrimento eò respicere videntur ut litigantes diutissime exagitent, litesque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductae dolosis subterfugiis, interminabiles et perpetuae reddantur, itaut exiguum nummorum alteri creditam summam recuperaturus, diuturno iudiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, summam sibi debitam longe maiorem impendere, et

Causae praesentis constitutionis.

xv, octobris pontif. II, nonnulla statuta fuerunt ad bonum annonae regimen et rei agrariae beneficium.

persaepe, quod dolentes dicimus, a pecuniis et amicis imperatus, ob angustiam rei familiaris in disperationem adactus, iustam causam prorsus deserere et rem suam amittere cogatur.

A Clemente XI cardinalis Mariscottus qui rectae iustitiae administrationi incumbere deputatus fuit.

§ 2. Haec quam dedeant tabellionum et causidicorum nomina, quibus fides alieni iuris commissa est, serio nos perpendentes, deque fori et curiae urbanae honore solliciti, quae, toto orbe suspiciente, viris integerrimis, scientiâ et probitate conspicuis, sub Pontificibus antecessoribus nostris maxime floruit, ecclesiasticis appellationum causis celerime expediendis ex universis christianorum provinciis ad eam confluentibus, ne unquam, nobis ipsis videntibus, pauci, suo nomine prorsus indigni, ceterorum probitatem et virtutis famam dehonestare videantur, gliscenti malo consulere decrevimus, cui aliâs felicitis recordationis antecessor noster Clemens XI pro suâ sapientiâ consulere studuit. Is enim, ut hac in re publico bono prospiceret fraudesque omnes in damnum litigantium latentes vel emergentes funditus evelleret, suo speciali decreto seu rescripto dato die 1 decembris anni MDCCII dilectum filium Galeatium S. R. E. tituli S. Laurentii in Lucinâ presbyterum cardinalem Mariscottum nuncupatum, virum canâ fide, iustitiae zelo, rerum usu, ceterisque virtutibus commendatum, deputavit, qui singulas forenses curias et publica officia sedulo inviseret, quemadmodum vigilantî studio nec dispari pietate et religione quindecim mensium spatio praestitisse compertus est.

Statuitur, ut unus cardinalis quolibet decennio eligendus curias iudicarias visitet et novos in iustitiae administratione abusus tollere satagat.

§ 3. Sed, cum raro contingat ut inter triticum zizania et lolium non pullulent ac succrescant, nos iterum eò rem processisse intelleximus, ut corruptelae postmodum introductae novare media ex pastoralî munere nostro vehementissime flagitent. Ideirco, ad reipublicae utilita-

tem incorruptaeque iustitiae normam sancte custodiendam mentis nostrae oculos paternâ charitate intendentes, praemissorum consideratione, populis imperio S. Petri subiectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati et solatio, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, motu proprio, ex certâ nostrâ scientiâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentibus apostolicis litteris nostris decernimus et sancimus, singulis decenniis per nos et successores nostros Romanos Pontifices aliquem ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus doctrinâ et rerum peritiâ insignem deligendum, qui, auctoritate apostolicâ tantae rei necessariâ plenissime instructus, et huic muneri aptus, easdem curias iudicarias visitet, ac diligentissime recognoscat an decreta et sanctiones de iis bene gerendis per Romanos Pontifices antecessores nostros editae impleantur, novosque abusus, si qui sint, tollere satagat, prout eius prudentia opportunum censuerit.

§ 4. Huiusmodi autem generalem visitationem formalem et materiale omnium et singulorum archiviorum, omniumque et quorumcumque officiorum et curiarum in Urbe existentium, cum facultatibus necessariis et opportunis reformandi, corrigendi, statuendi et decernendi, peragere valeat. Ad haec omnia et singula notariorum cuiuscumque curiae, tribunalis et magistratus, tam ecclesiastici quam saecularis, secretariorum Camerae Apostolicae, cursorum et mandatariorum officia per seipsum visitare, inspicere, sibi quae omnia exposita et patefacta rimari et contrectare possit, diligentissime exploraturus scripturas, codices et earum forulos et pluteos, ut plene videat, an, eâ qua decet fidelitate, observentur suaeque executioni mandentur ordinationes ab ante-

Quae a praedicto cardinali visitatore peragenda sint.

cessoribus nostris vulgatae, praesertim vero quaecumque idem cardinalis Mariscottus in iam dictâ visitatione suâ observanda mandavit.

Eius officia.

§ 5. Ad eundem pariter cardinalem visitatorem, nunc et in posterum deputandum, pertinebit extraiudiciales informationes, quibus exacte instruat, accipere, et quaerere etiam, utrum recursus ad nos facti, eidemque cardinali communicandi, vel alii durante visitatione faciendi, circa quoscumque abusus et defectus in easdem curias introductos vel introducendos, iustitiae et terminationi causarum praesertim pauperum litigantium obfuturos, vere inolescere et existere comperiat. Quos si cardinalis visitator veros esse deprehenderit, vel fortasse alios etiam sine cuiuscumque recursum in rebus iudicialibus vigere observaverit, eidem incumbere volumus, ut, de personis actisque secreto edoctus, unde eiusmodi abusus, debitum iustitiae cursum pro pauperibus litigantibus impediens, oriantur, eos omnino tollere valeat, decretisque et statutis suis opportunis prospicere ne amplius introducantur, notarios quoque, substitutos, cursores et causidicos, ceterosque in dolo repositos, ad tempus ab officio sine ordine iudiciario et ex conscientia informatâ suspendere possit, sique perpetuâ suspensione opus fuerit, de hoc nos vel successores nostros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus, quotiescumque crimina, quibus gravior poena debeat, in eadem visitatione detegantur. Denique cardinalis visitatoris oculata cognitio et circumspecta prudentia nobis nostrisque successoribus suggerere debet quidquid amplius tanta res pro bono reipublicae et populi nobis commissi tranquillitate postulare videbitur.

§ 6. Ut autem celerius et expeditius, quo fieri potest, vota nostra iustitiam et aequitatem respicientia suum exitum consequantur, cardinali visitatori facultatem impertimur mandata quaecumque, etiam vivae vocis oraculo ex nobis accepta, illis, ad quos pertinebit, referendi, et oretenus per nos imperata executioni mandandi: quibus relationi et mandatis iussu nostro factis plenam et indubiam finem ab omnibus adhiberi et firmiter obtemperari, tamquam mandatis nostris apostolicis, omnino volumus et iubemus. Praeterea eidem cardinali, omnium curiarum visitatori, facultatem his litteris nostris concedimus eligendi pro eadem visitatione materiali et formali alios convisitatores rerum peritos, seu praelatos seu forenses et curiales viros, suo arbitrio, pro diversitate curiarum visitandarum, mutandos; qui convisitatores suffragio consultivo, in rebus et casibus ex arbitrio visitatoris pendentibus, potiantur. Idem etiam cardinalis visitator sibi notarium in munere cancellarii sumat et cursorem, quos ex quacumque curia sibi sumendos iudicaverit, eorumque operâ in visitatione utatur ad conscribenda et quibus opus fuerit nuncianda decreta et acta: eosdemque notarium et cursorem pro arbitratu suo mutabit secundum curiarum diversitatem. Item porro notarius et cursor, a cardinali visitatore secum assumpti, exacte et fideliter suum munus in visitatione exequantur¹, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur ab initio eius computandum, nobis reservatâ facultate eam prorogandi ut res postulare videbitur.

§ 7. Iam vero primum huiusmodi visitatorem praemissis facultatibus muneri opportunis instructum, post maturam

Item facultates.

Cardinalis Petra optimus omnium ad hoc munus eligatur.

¹ Aptius exequantur (R. T.).

deliberationem, unum ex pluribus per nos putavimus eligendum dilectum filium nostrum Vincentium S. R. E. tituli S. Honuphrii presbyterum cardinalem Petram nuncupatum, virum utrâque iurisprudentiâ eximium, pari animi virtute atque integritate praestantem, rerum experientiâ et consilio apud recolendae memoriae praedecessores nostros utrumque Innocentium XII et XIII, et eo amplius apud Clementem XI, nosque ipsos, in plerisque huius Romanae Sedis gravibus negotiis adhibitum et probatum, quodque hac in re magni refert, olim in curiâ forensi iudicem. Hic ergo auctoritate nostrâ munitus easdem curias visitabit, quaeque corrigenda, emendanda et moderanda censebit, emendare, corrigere et moderari sataget, et litigantium utilitati, iuxta animi nostri sensum, propensamque ad sublevandos populos nostros voluntatem, consulat; volentes, ut, quaecumque ab eodem cardinali visitatore decreta, statuta, emendata, correpta ordinatae fuerint in praemissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset si nos ipsi eadem mandavissemus.

Clausulae.

§ 8. Praesentes vero apostolicas litteras nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quovis alio defectu, etiam ex eo quod forsitan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacumque aliâ causâ quantumvis legitimâ et iuridicâ, ac etiam necessario exprimendâ, notari, impugnari aut in ius vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, vel sub quibuscumque aliis constitutionibus et litteris apostolicis in contrarium etiam pari motu et consistorialiter editis vel edendis, aut aliâs quomodolibet con-

trariis dispositionibus nullatenus comprehendi posse, sed validas et efficaces semper fore et esse volumus, sicque et non aliter per quoscumque iudices, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, sublatâ eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 9. Non obstantibus eorundem officiorum, archiviorum et curiarum forensium erectionibus, constitutionibus apostolicis, aliisque earundem curiarum statutis, consuetudinibus, reformationibus, iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis aliâ firmitate roboratis, in genere vel in specie, quomodolibet concessis, approbatis et renovatis; quibus omnibus, aliâs in suo robore permansuris, hac vice specialim et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, pridie nonas februarii, anno dominicae Incarnationis MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 februarii 1726, pontif. anno. II.

CX.

Conceditur indulgentia in septem feriis sextis praecedentibus festum S. Vincentii Ferrerii pro ecclesiis fratrum Ordinis Praedicatorum.

Benedictus Papa XIII,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum, sicut accepimus, in ecclesiis fratrum Ordinis Praedicatorum pia erga

Concessio indulgentiae plenariae in una

1 Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die 24 ianuarii, pontif. II, extensa fuit in per-

ex praedictis
feriis.

S. Vincentium Ferrerium, praesertim in septem feriis sextis eiusdem Sancti festum immediate praecedentibus, devotio introducta fuerit, prout de praesenti etiam viget: nos, ad eam confovendam et augendam fidelium religiosorum¹ ac animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis dicti Ordinis in unâ ex praedictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligendâ devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum indulgentiarum in reliquis feriis.

§ 2. In reliquis vero feriis sextis huiusmodi, eisdem christifidelibus vere pariter poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis aliquam ex praedictis ecclesiis ut supra visitantibus et ibidem orantibus, qua feriâ praedictarum id egerint², septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitis poenitentiis in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus: praesentibus ad septentium tantum valituris.

Clausula.

§ 3. Volumus autem, quod, si pro impetratione, praesentatione, admissione seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint; quodque praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publicisubscriptis, et sigillo per-

petuum indulgentia plenaria pro ecclesiis eorundem fratrum in festo Omnium Sanctorum.

¹ Forsan religionem pro religiosorum (R. T.).

² Ed. M. h. adegerint pro id egerint (R. T.).

sonae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die iv^{ta} februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 6 februarii 1726, pontif. anno II.

CXI.

Extenditur constitutio, super receptione fratrum Praedicatorum Congregationis S. Sabinae in provinciam Lombardiae, ad provincias Romanam et Venetam pro Congregatione S. Marci et S. Iacobi Veneti².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs nos, provinciae Lombardiae ^{Expositio facti.} Ordinis fratrum Praedicatorum levamini et indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinae nuncupatae eiusdem Ordinis, ex diversis dictae provinciae Lombardiae conventibus auctoritate apostolicâ institutae, religiosae tranquillitati prospicere volentes, statuimus et ordinavimus, quod, si deinceps per vicarium generalem ipsius Congregationis S. Sabinae dimitteretur aliquis frater qui e provinciâ Lombardiae praefatâ eiusve conventibus in eamdem Congregationem venisset ac susceptus in eâ fuisset, tunc prior provincialis dictae provinciae Lombardiae illum recipere et in primaevo suae adfiliationis aliove eiusdem provinciae conventu collocare, necnon de tali collocatione vicarium generalem praedictum certiorare tenebatur, nisi tamen ageretur de dimissione fratris in praefatâ Congregatione

¹ Edit. Main. ad marg. ponit 6 (R. T.).

² Praedicta constitutio qua extenditur, edita fuit MDCCXXV, die 5 maii, pontif. I.

recepti, qui ob crimina durante suâ permanentiâ in eiusmodi Congregatione commissâ carceribus mancipatus vel de eis inquisitus aut habituali gravique mentis aut corporis infirmitate in eâdem Congregatione contractâ correptus reperiretur, quo casu istiusmodi fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per eius absolutionem ex capite innocentiae, vel poenae illi iniunctae implementum, aut sanitatem receptam respective, remitti non posse decrevimus; quo vero ad fratres, qui habitum in supradictâ Congregatione suscepissent, vicarius generalis eis ab ipsâ Congregatione abeundi licentiam concedere illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo conventu cuiusvis provinciae praedicti Ordinis fratrum Praedicatorum legitime docuisset; ac hoc modo et cum isto discrimine de cetero in praemissis procedendum esse declaravimus ac praecipimus: et aliâs, prout in nostris in simili formâ Brevis die v maii anni proxime praeteriti expeditis litteris uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Dominicus Ponsi, sacrae theologiae magister, ac provinciae Romanae Ordinis praedicti exprior provincialis, necnon inagistri generalis totius Ordinis pro provinciis Italiae socius, nobis nuper exponi fecit, binae aliae Congregationes, una scilicet S. Marci et altera B. Iacobi Veneti, ex nonnullis provinciarum Romanae et Venetae respective conventibus eiusdem Ordinis adinstar supradictae Congregationis S. Sabinae simili auctoritate apostolicâ erectae vel approbatae reperiantur, ipse vero Dominicus praedictas litteras nostras, ac in eis super dimissione fratrum edicta pro¹ Congregatione S. Sabinae disposita, ad

¹ Praeposit. pro nos addimus (R. T.).

binas Congregationes ac provincias praedictas extendi ac in eis deinceps servari plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Dominicum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisve ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, necnon dictarum litterarum nostrarum tenorem et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras litteras ac dispositiones et ordinationes, circa fratrum e memoratâ Congregatione S. Sabinae dimissionem eorumque in aliis conventibus dicti Ordinis collocationem, in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci et B. Iacobi Veneti ac Romanam et Venetam provincias praedictas, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, extendimus et ampliamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudicēs ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum

Annuit Pontifex.

Clausulae.

Proces magistri generalis pro extensione praefatae constitutionis.

et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, Congregationum ac provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, atque omnibus et singulis, quae in nostris litteris praedictis volumus non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die viii februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 februarii 1726, pontif. anno II.

CXII.

Prohibetur regularibus et claustralibus omnibus transitus ad alium Ordinem, praecipue hospitalarium aut militarem, sine peculiari Romani Pontificis licentiâ¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Caussae praerogantis erectionis.

Licet sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinae regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cuiuscumque Ordinis praelatum vel superiorem, vigore cuiusvis facultatis, aliquem ad habitum et professionem admittere posse, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui superioris obedientiâ in clauastro perpetuo maneat;

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXV, die 4 aprilis, pontif. I, decretum fuit ut regulares apostatae ad suos Ordines impune reverti (male edit. Main. legit teneri n. T.) possint.

et licet Pius Papa V praedecessor noster constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque Ordinibus, monasteriis, hospitalibus et locis piis olim concessa, excipiendi et retinendi fratres, monachos, canonicos, aliosque quamvis in Ordine mitiori professos, prohibendo ne illi in posterum ad habitum et professionem regularem admitterentur, etiamsi perpetuo manere et vivere deberent in clauastro: nihilominus viri pietate et prudentiâ conspiciui nobis exposuerunt, se longâ experientiâ didicisse, nosque ipsi, qui, Deo favente, hac ipsâ die regulare institutum Ordinis Praedicatorum in adolescentiâ professi fuimus et adhuc profitemur, saepe longo usu cognovimus, praedictas sanctiones et cautelas pro rectâ Ordinum regularium disciplinâ adversus calliditatem et malitiam hominum tuendâ parum sufficere. Siquidem quampluries contigit, et in dies contingere videmus, quospiam Ordinis regularis et claustralis institutum professos, deinde, postquam illud apostasiâ deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasiâ, peculiares ob causas, eiusmodi transitus facultatem postulare et impetrare consuevisse a propriis superioribus se privilegium subditis suis regularibus eundem transitum ad alias religiones concedendi habere iactantibus, vel eiusmodi facultatem sibi dari procurare a S. R. E. cardinalibus legatis, vel ab eiusdem Ecclesiae cardinali maiore poenitentiario, et non raro a nostrae civitatis Avenionensis vicelegato vel ab alterutrâ ex Congregationibus venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et episcoporum et regularium praepositâ et sacri Concilii Tridentini interpretum: quae facultas transeundi ad profitendam regulam alterius religionis, in qua nulla vigeat

claustralis et regularis observantia, vel in aliam religionem hospitalariam aut militarem, ubi etiam vigeat claustralis et regularis observantia, compluribus decretis earumdem Congregationum et optimo statui Ordinum regularium maxime opponitur.

§ 2. Quare praecipua sollicitudo nostra erga omnes regularium familias, quas, veluti acies castrorum ad excubias militantis Ecclesiae ordinatas, magno et vere paterno amore complectimur, nos monet, ut praesenti constitutione, in suo pleno robore et vigore perpetuis temporibus duraturâ, integriori eorundem regularium disciplinae providentes, praedictam corruptelam evel- lere studeamus. Itaque omnibus et singulis regularibus, in quocumque regulari et claustrali Ordine professis, transitum ad quemcumque alium Ordinem, in quo claustralis et regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio et ex certâ scientiâ omnino prohibemus.

§ 3. Transitum etiam ad quemcumque Ordinem hospitalarium vel militarem, vel hospitalarium simul et militarem, etiamsi in huiusmodi Ordinibus claustralis et regularis observantia vigeret, ac etiamsi ageretur de apostatâ vel non apostatâ a primaevo suo Ordine ad eiusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscumque superioribus regularium, S. R. E. cardinalibus legatis, eiusdem S. R. E. cardinali maiori poenitentiario, nunciis Apostolicae Sedis, vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi cardinalium negotiis episcoporum et regularium praepositae sacrique Concilii Tridentini interpretum per praesentes tollimus, revocamus et abrogamus quaecumque privilegia, auctoritates, facultates et consuetudines eiusmodi transitum

concedendi cuicumque regulari claustrali apostatae vel non apostatae, quacumque de causâ, quamvis etiam consensus tam superioris, in cuius Ordine antea professus fuerit, quam alterius superioris, in cuius Ordine novam professionem emittere voluerit, accedat.

§ 4. Nobis autem nostrisque successoribus Romanis Pontificibus pro tempore extituri similes concessionem penitus reservamus, itaut in posterum S. R. E. cardinales legati, eiusdem Romanae Ecclesiae cardinalis maior poenitentiarius, nuncii Apostolicae Sedis, vicelegatus Avenionensis, praedictaeque Congregationes in examine libellorum supplicum huiusmodi transitus postulantium hac de re nihil omnino decernere possint, nisi, nostro vel Romani Pontificis pro tempore extituri speciali rescripto, eiusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi causae eius concedendi summae viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam nobis et pro tempore extituro Romano Pontifici totius rei distincta et accurata relatio facta fuerit, et postquam a nobis ipsis vel a Romano Pontifice pro tempore extituro earumdem causarum pondus approbatum, et transitus facultas concessa fuerit. Eisdem vero praesentibus litteris nostris quoscumque transitus, non observato ad unguem harum tenore imposterum faciendos, nullos, invalidos fore et esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, praesenti constitutione non observatâ, ad alium Ordinem transire ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in regulares extra monasteria vagantes et crimina committentes.

Uni Pontifici, praeterea nunciis, huiusmodi transitum concedendi facultas reservatur.

Clausulae cum
executorum de-
putatione.

§ 5. Decernimus quoque, praesentes de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quovis alio defectu notari seu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortasse contra alias apostolicas canonicasque sanctiones iam pridem usu receptas facientes, aut quovis alio quaesito colore, in ius et controversiam vocari, ac ad terminos iuris reduci non posse, sed semper validas, efficaces ac perpetuo duraturas, sicque in praemissis universis et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos et Sedis Apostolicae nuncios, ac causarum palatii apostolici auditores, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi et definiendi facultate et auctoritate, iudicari, interpretari et definiri debere, necnon irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 6. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi et quoties opus fuerit, easdem praesentes solemniter publicantes, eis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistant: non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac in conciliis etiam generalibus editis quibuscumque; necnon Ordinibus¹ eiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis aliâ firmitate roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, illorumque superioribus et fratribus quomodolibet etiam pluries concessis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas ge-

¹ Aptius lege *Ordinum..... statutis* (R. T.).

nerales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Sanctio po-
ualis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, idibus februarii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 februarii 1726, pontif. anno II.

CXIII.

*Statuitur ut Minores de Observantiâ semper et ubique praecedentiâ super Reformatos gaudere debeant*².

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii nobis divinitus iniuncti sollicitudo nos admonet, ut omni curâ ac studio ad ea iugiter intendamus, per quae christifidelium sub suavi arctioris religionis iugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre iugiter satagentium, quieti et tranquillitati consulitur, et, quae religiosum eorum pro-

Exordium.

² De praecedentiâ in processionibus canonicorum regularium Lateranensium Ordinis sancti Augustini supra omnes, vide huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 21 iunii, pontif. IV.

positum turbare possunt, remonentur, ut, nullâ re praepediti, ac sublati animorum dissidiis et aemulationibus, iuxta regularia suorum Ordinum instituta, in pacis amoenitate gratum Altissimo impendant famulatum, felicioribusque in dies in viâ Domini proficiant incrementis.

Minores de Observantiâ antiquitus semp. ceteris omnibus praecedere consuevere.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, tametsi fratres Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, Excalceati, Recollecti ac Reformati respective nuncupati, unicum corpus religionis ac Ordinem insimul constituent, atque sub uno eodemque capite et ministro generali, etsi sub diversis constitutionibus in Ecclesiâ Dei militent, antiquus tamen usus ac generalis prope consuetudo invaluit, ut ipsi fratres de Observantiâ, ubique nedum in Galliarum, Hispaniarum, Portugalliae et Algarbiorum regnis, ac universâ Germaniâ, verum et in hac almâ Urbe nostrâ et reliquâ passim Italiâ, ubi felicitis recordationis Gregorii XIII praedecessoris nostri constitutio super praecedentiâ edita maxime viget, eosdem fratres Excalceatos, Recollectos et Reformatos in processionibus aliisque tum privatis tum publicis actibus et functionibus quibuscumque, nullâ habitâ ratione maioris vel minoris antiquitatis suorum conventuum, praecedant, solumque aliquot ab hinc annis pro parte dictorum fratrum Reformatorum nonnullae quaestiones super eiusmodi praecedentiâ memoratis fratribus de Observantiâ in quibusdam Italiae provinciis motae fuerunt, sub obtentu quod quidam eorum conventus tempore et fundatione illius fratrum de Observantiâ forent priores, licet in reliquis eiusdem Italiae provinciis fratres de Observantiâ praedicti praecedentiam praefatam pacifice obtineant, etiamsi eorum conventus post alios fratrum Reformatorum inibi erecti reperiuntur:

§ 2. Nos, considerantes eiusmodi controversias inter fratres dicti Ordinis, qui vota sua in spiritu humilitatis et paupertatis Domino exhibere profitentur, minime decere, ac turbas in eundem Ordinem, non sine scandalo ac mutuae¹ inter eos charitatis detrimento, invehere posse, adeoque illas omni ratione recidere, unamque ac certam hac in re formam ab omnibus fratribus Reformatis praedictis servandam praescribere volentes, necnon Gregorii praedecessoris litterarum praedictarum tenorem, et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ maturâque deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, quascumque causas, lites seu controversias, inter fratres de Observantiâ et Reformatos praedictos super praecedentiâ praefatâ ubilibet et coram quibusvis iudicibus quomodolibet motas ac pendentes, ad nos harum serie advocamus, illasque penitus et omnino extinguimus ac supprimimus, et perpetuum desuper silentium imponimus. Utque deinceps idem usus ac mos, qui in Urbe praefatâ ac alibi inter fratres de Observantiâ et Reformatos servatur ac retinetur, in universâ Italiâ observari et retineri debeat, quod scilicet dicti fratres de Observantiâ ubique in processionibus aliisque actibus, tam publicis quam privatis, digniorem et honorabiliorem locum obtineant, ac ipsos fratres Reformatos praecedant, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, statuimus et ordinamus; districte in virtute sanctae obedientiae, et sub excommunicationis maioris latae

Statutum praedictum cum poenis in contravenientes.

¹ Pessime edit. Main. legit *maturae* pro *mutuae* (R. T.).

sententiae eo ipso per contrafacientes incurrendam poenam, omnibus et singulis fratribus Reformatis Ordinis praedicti nunc et pro tempore existentibus inhibentes, ne deinceps super praemissis eorumve occasione fratres de Observantia huiusmodi molestare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant vel praesumant; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et alios quoscumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Exequutorum
deputatio.

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis locorum Ordinariis per praesentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet, per se, vel alium, seu alios, ubi et quando opus fuerit; et quoties pro parte dictorum fratrum de Observantia fuerint requisiti, eis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostram praemissa iuxta praesentium continentiam et dispositionem observari, contradictores quoslibet et rebelles ac praemissis non parentes per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Non obstantibus dicti Gregorii praedecessoris litteris, ac nostram et Cancellariae Apostolicae regulam de iure quaesito non tollendo, aliisque quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis ac fratrum Re-

Clausulae de-
rogatoriae.

formatorum praedictorum, illorumque conventuum, domorum et locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu, scientiam et potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam et ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 4. Volumus autem quod praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique tam in iudi-

Fides transumptorum.

cio quam extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 14 februarii 1726, pontif. anno II.

CXIV.

Declarantur nulla gesta per saecularem potestatem in ducatu Sabaudiae adversus monasterium S. Bernardi in Valesiâ Ordinis canonicorum regularium S. Augustini.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi iura ecclesiarum.

In sublimi Sedis Apostolicae speculâ meritis licet imparibus constituti, ecclesiasticam libertatem et immunitatem, aliaque ecclesiarum, monasteriorum, hospitalium, conventuum ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum iura ubique sarta tecta tueri ac adversus quaecumque, per quae illis aliquid detrimenti inferri possit, traditâ nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, aequitati et iustitiae rectoquâ ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Multa per saecularem potestatem adversus personas et bona praedicti monasterii patrata fuere.

§ 1. Cum itaque, sicut ad apostolatus nostri notitiam, non sine intimo animi nostri moerore pervenit, multa aliquot ab hinc annis per saecularem potestatem in ducatu Sabaudiae ac Pedemontii principatu adversus personas et bona

1 Innocentii XIII const. edit. MDCCXXII, die 27 martii, pontif. I, declaratum fuit nullum decretum senatus Lucernae super moderatione expensarum pro monialibus; et huius Pontificis const. edit. MDCCXXVIII, die 25 septembris, pontif. V (quae infra suo ordine legitur) annullatur constitutio ordinum regni Poloniae contra nuncium et nunciaturae libertatem.

monasterii seu hospitalis magni S. Bernardi nuncupati in Valesiâ Ordinis canonicorum regularium S. Augustini non minus temere quam nulliter attentata fuerint, ac novissime eadem saecularis potestas eâ audaciae devenerint, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium, modernum ipsius monasterii seu hospitalis praepositum, priusquam eiusmodi praepositurae possessionem apprehendere posset, ad praestandum sibi fidelitatis indebitum iuramentum, necnon ad dictam praeposituram tamquam de iurepatronatus eiusdem saecularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi metuque compulerit; quibus exactis, tum demum praedicto Ludovico Bonifacio permisit ut possessionem praepositurae praefatae, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur:

§ 2. Porro, quamvis explorati iuris sit, ea omnia, quae in praedictum ecclesiarum ac personarum ecclesiasticarum, earumque immunitatis, praesertim a laicis quovis modo patrantur, nullius prorsus esse roboris ac momenti, ac tam iuramentum fidelitatis quam recognitiones¹ asserti iurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab eâ extorta, nullum plane ius aut titulum ipsi saeculari potestati tribuere, minusque eiusdem monasterii seu hospitalis libertati aliquid detrahere posse, adeoque illa speciali improbatione et cassatione nostrâ nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam apertâ iurium ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac monasterii seu hospitalis praefati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium et singulorum, quae in praemissis seu eorum occasione quovis modo gesta fuerunt, series, causas et circumstantias, etiam aggravantes, aliave

Declarantur praedicta omnia attentata nulla nulliusque roboris esse.

1 Aptius lege recognitionem (R. T.).

quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula in praemissis, seu eorum occasione, per dictam saecularem potestatem adversus bona et personas monasterii seu hospitalis praedicti quovis modo decreta, acta, gesta et attentata, necnon iuramentum fidelitatis eidem saeculari potestatis a memorato Ludovico Bonifacio praeposito praestitum ac quamcumque recognitionem asserti insispatronatus, per eum, sicut praemittitur, facta, cum inde secutis et forsitan quodocumque secuturis, penitus et omnino nulla, irrita, invalida, iniusta, damnata, reprobata et a non habentibus potestatem de facto praesumpta, nulliusque plane roboris, momenti vel efficaciae ab initio fuisse et esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse aut debere, neque ex illis cuiquam aliquod ius vel actionem aut titulum etiam coloratum, vel possidendi ac praescribendi causam, acquisitum fuisse nec esse, minusque ullo tempore acquiri vel competere posse, neque illa ullum statum facere vel fecisse, sed, perinde ac si nunquam emanassent nec factae¹ fuissent, pro non extantibus et non factis perpetuo haberi debere, tenore praesentium decernimus et declaramus.

Bona et iura
praefati mo-
nasterii in inte-
grum restituun-
tur.

§ 3. Et nihilominus, ad maiorem et abundantiore cautelam et quatenus opus sit, illa omnia et singula motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus,

1 Aptius lege *facta* (R. T.).

annullamus et abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac, quatenus itidem opus sit, dictum monasterium seu hospitale, illiusque praeposituram, ac bona et iura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum et pristinum ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus et plenarie reintegramus.

§ 4. Firmas praeterea ac salvas esse volumus atque decernimus quascumque censuras et poenas ecclesiasticas, quas eiusdem saecularis potestatis administri, qui praemissa perpetrarunt, mandarunt vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestiterunt, cuiusvis praeeminentiae et dignitatis fuerint, propter eadem praemissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque nobis et Sedi Apostolicae expresse reservatâ, quatenus illi minime redierint ad cor, suis loco et tempore adversus illos ad alia canonica et severiora remedia procedendi.

Decorantur
firmas censuras
quas incur-
runt administri
saecularis pote-
statis ob prae-
dicta attentata.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, etiam specificâ et individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, aut ex aliâ qualibet etiam quantumvis iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensûs¹, aliove quolibet etiam quantumvis

Clausulae.

1 Ed. Main. legit *consensu* (R. T.).

magno et substantiali ac incogitato et inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus concesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari, sique et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, legibus quoque etiam imperialibus et municipalibus, necnon qui-

1 Praeposit. in nos addimus (R. T.).

busvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, etiam quantumvis sublimibus et specialissimâ mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, et aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis et quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, insererentur et exprimerentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur

Fides habenda transumptis.

ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX Februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 februarii 1726, pontif. anno II.

CXV.

*Confirmantur et ampliantur quaedam privilegia canonicorum metropolitanae Lucensis quoad insignia*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, in supremo apostolicae potestatis throno, disponente Domino, super universas orbis ecclesias constitutus, ad illas praesertim suae indefessae mentis aciem convertit, ut divinus cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, ecclesiarumque ipsarum maiestas magis elucescat, singulari suae benignitatis clementiâ, quantum sibi ex alto conceditur, personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis et honorum titulis decorare atque illustrare consuevit, aliaque disponit, prout, ecclesiarum et personarum earumdem qualitate pensatâ, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis
praedictis usus
mitrae ad instar
S. R. E. cardinalium
iam pridem concessus
fuerat.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâ ecclesiam Lucanam, quae singularibus insignita praerogativis et conspicuis ornamentis et honorum titulis decorata praefulget, felicitis recordationis Iulius Papa III praedecessor noster (extendendo et ampliando litteras apostolicas Lucii III, Alexandri etiam III,

¹ Aliâ huius Pontificis constit. ed. MDCCXXV, die maii VIII, pontif. I, concessus fuit usus mitrae aliorumque insignium canonicis metropolitanae Capuanae.

ac Martini V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, in quibus praedecessores huiusmodi, quod tunc existentes capitulum et canonici praefatae ecclesiae Lucanae, eorumque successores, in certis tunc expressis anni solemnitatibus, pluvialibus induti, dum divinis inservirent, mitram albam sericeam, ad instar venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, gestare possent, respective concesserant) quampluribus aliis privilegiis et gratiis decoraverit, et inter alia eisdem capitulo et canonicis, quod ipsi capitulum⁴ (etiam in Paschatis Resurrectionis dominicae ac Pentecostes et Nativitatis domini nostri Iesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis B. Mariae Virginis respective festis diebus, seu quoties eos processionaliter aut capitulariter vel ad aliquas ecclesias civitatis Lucanae in quibusdam ecclesiarum ipsarum solemnibus, prout moris est, accedere, sive in dictâ ecclesiâ Lucanâ festa duplicia et sanctorum corporum in illâ degentium solemnibus per eos celebrari, seu unum eorum per quem missam² decantari aut in celebratione vesperarum pluviale induere contigisset), ad eorum libitum, ac modis et formis per praefatos praedecessores seu alterum eorum concessis, seu aliâs prout dictis capitulo et canonicis expediens et condecens esse visum fuisset, eâdem mitrâ uti libere et licite possent et valerent, apostolicâ auctoritate perpetuo per alias eiusdem Iulii praedecessoris litteras apostolicas etiam concesserit et indulserit: ac aliâs, prout in singulis litteris huiusmodi desuper tunc confectis plenius continetur:

§ 2. Nos, qui ecclesiarum omnium praesertim cathedralium privilegia, ad

Confirmatio
praedicti in-
dulti.

¹ Deest et canonici (R. T.).

² Edit. Main. legit missa (R. T.).

hoc ut divinus¹ cultus in² illis decentius et honorificentius peragatur, sarta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes eiusdem ecclesiae Lucanae conspiciuitatem, ac dictae ecclesiae Lucanae illiusque capituli et canonicorum praefatorum decori consulere ac eosdem capitulum et canonicos amplioris gratiae favore prosequi volentes, ipsosque, et eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad eorum vel aliquorum super hoc pro eorum parte nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque deliberatione ac liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, concessionem et indulta favore capituli et canonicorum, per praefatos praedecessores ut praefertur emanatas et emanata, et super illis eorumdem praedecessorum desuper ut praefertur expeditas litteras, illarum tenores etiam veriores praesentibus pro plene et sufficienter ac de verbo ad verbum expressis habentes, apostolicâ auctoritate praefatâ etiam perpetuo confirmamus et approbamus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper in concessionum et indultorum huiusmodi obtentu forsân quomodolibet intervenerint, apostolicâ auctoritate praefatâ plenarie supplemus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Ac insuper concessionem et indulta huiusmodi, per nos, ut praefertur, confirmatas et approbatas, ac confir-

mata et approbata, in praefatis praedecessorum huiusmodi litteris, ut praefertur, expressas et expressa, pro praefatis capitulo et canonicis (videlicet, quod post pontificalem maiorem, ac secundam, tertiam ac quartam in praefatâ ecclesiâ Lucanâ dignitates respective obtinentes, ac omnes et singuli canonici eiusdem ecclesiae Lucanae, etiam nunc et pro tempore existentes, de cetero perpetuo futuris temporibus in praefatis anni festivitibus et aliis temporibus ac ecclesiasticis functionibus in praefatis litteris praedecessorum huiusmodi expressis, etiam absente episcopo, usu omnium pontificalium, ac omnibus insignibus abbatialibus, ac cruce, annulo et baculo, aliisque paramentis et indumentis, ad instar abbatum usum mitrae et baculi habentium, gaudere, necnon in suis armis et insigniis mitram et baculum apponi facere et addere, necnon populum inter missarum et divinorum officiorum huiusmodi aliarumque ecclesiasticarum functionum praefatarum solemnium, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti abbates, usum mitrae et baculi habentes, supra populum solemnem benedictionem impertiri solent, libere et licite possint et valeant, seu quilibet eorum possit et valeat) dictâ apostolicâ auctoritate etiam perpetuo extendimus et ampliamus, et, quatenus opus sit, praemissa omnia de novo concedimus et indulgemus, ac facultatem et licentiam desuper impertimur.

§ 3. Ac capitulum, dignitates et canonicos praefatos, eorumque successores super concessione huiusmodi per quaecumque capitula quarumcumque aliarum ecclesiarum patriarchalium, archiepiscopalium vel primatialium et episcopalium, et quasvis personas, quavis auctoritate, dignitate et praeeminentiâ praeditas, quovis praetextu, colore vel

trae et baculi habentium.

Clausulae
robore confirmacionis addentes.

Ampliatio
praedicti privilegii ad omnia
insignia abbatum
et usum mi-

¹ Male edit. Main. legit *divini* (R. T.).

² Praeposit. *in* nos addimus (R. T.).

ingenio, publice vel occulte, directe vel indirecte impediri, molestari, inquietari vel perturbari nullatenus posse neque debere, praesentes quoque semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat et spectabit in futurum, firmiter et inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam ex eo quod capitula cathedralium et collegiarum ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates et canonici, vel quilibet alii, cuiuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis et praeeminentiae sint, in praemissis et circa ea quomodolibet et ex quavis causâ, ratione, actione vel occasione ius vel interesse habentes vel habere praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostrae, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili ac specificam et individuum mentionem et expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite, a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultante, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret¹, aut quod de voluntate nostrâ et aliis superius expressis nullibi appareret seu aliâs probari posset, notari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revo-

¹ Edit. Main. legit *forent* (R. T.).

cari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso aut impetrato vel emanato uti sêu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, et Sedem Apostolicam, etiam motu pari et consistorialiter, ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiamsi de eisdem praesentibus earumque toto tenore ac datâ¹ specialis mentio fiat, pro tempore factis et faciendis, ac concessis et concedendis, comprehendî, sed, tamquam ad maius divini cultus augmentum tendentes, omnino ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ, per nunc et pro tempore existentes dictae ecclesiae Lucanae capitulum, dignitates et canonicos praefatos quandocumque eligendâ, concessas esse et fore, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fungentes, ac honore et praeeminentiâ fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet

¹ Edit. Main. legit *datae* (R. T.).

quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in quocumque iudicio et quacumque instantiâ iudicari et definiri debere, irritumque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, dictâ apostolicâ auctoritate decernimus.

Committitur
episcopo Luca-
no exequutio
praedictorum.

§ 4. Quocirca venerabili fratri nostro episcopo Lucano motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc et pro tempore existentium praefatorum capituli, dignitatum et canonicorum dictae ecclesiae Lucanae fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in praemissis efficacis defensionis auxilio assistens, faciat auctoritate nostrâ illa omnia integraliter et inviolabiliter observari, ac nunc et pro tempore existentes capitulum, dignitates et canonicos praefatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletionem, roboris adiectione, extensione et ampliatione, ac novis concessione et indulto, licentiae et facultatis impartitione, ac decreto, aliisque praemissis, pacifice frui et gaudere iuxta earumdem praesentium continentiam et tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri vel perturbari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, ceteraque iuris et facti remedia opportuna, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam saepius et quoties expediens videbitur aggravando et reaggravando, servatâ tamen formâ Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 5. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus et prohibitionibus, si quae forsitan adsint, de gratis ad instar non concedendis, ac etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis editis et edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae ecclesiae Lucanae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis et singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, habenda sit in nostris litteris mentio specialis, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse motu pari derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eâdem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum suppletionis, roboris adiectionis, extensionis et ampliationis, ac novorum concessionis et indulti, licentiae et facultatis impartitionis, decreti, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Clausulae
generales.

Sanctio poe-
nalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XV kalendas martii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 15 februarii 1726, pontif. anno II.

CXVI.

Supprimitur ecclesia parochialis B. Gregorii ad Pontem Quatuor Caputum de Urbe, eiusque fructus et iura uniuntur ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium; ipsaque ecclesia Congregationi Divinae Pietatis adsignatur¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Ex debito pastoralis officii nostri sedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam divinus cultus minuat, in iis praecipue qui curam animarum exercent.

Causae impol-
lentes Pontifi-
cem.

§ 1. Nuper enim parochialem ecclesiam B. Gregorii de Urbe, ad Pontem Quatuor Caputum nuncupatam, nos ipsi visitantes, haud modicam animi nostri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili statu positam, sacram suppellectile aliisque divino cultui rite peragendo necessariis ornamentis destitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vasti, modernum illius rectorem et possessorem, aetate gravem et congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curae eam quae par est vigilantiam per deputationem idonei vicarii sive oeconomii sollicitè consulendum curavimus, donec aliter protutiori animarum salute opportune provideremus. Itaque, nobiscum serià meditatione cogitantes, quod, si parochialis

ecclesia praedicta, quae, ut praefertur, tenuis redditus et angusta, ac saecularis et collegiatae ecclesiae B. Anastasiae pariter de Urbe filialis est, perpetuo supprimeretur et omnino extingueretur, prorsus dismembrata et separata ab huiusmodi parochiali ecclesia animarum cura, sicque abdicata et separata ad aliam ex vicinioribus ecclesiis iuxta providam Tridentini Concilii dispositionem transferretur, procul dubio inconvenientia huiusmodi magno parochianorum bono tolleretur¹ et animarum cura nullatenus frigeret; in hanc deliberationem maturo consilio devenimus ut iam dictam parochialem ecclesiam beati Gregorii supprimeremus et extingueremus, cuius fructus, et illi forsitan annexorum redditus et proventus, etiam cum incertis, annum valorem septuaginta ducatorum auri de Camera, secundum communem aestimationem, ut accepimus, non excedunt.

§ 2. Dictis ergo aliisque iustis de causis nobis optime notis animumque nostrum moventibus, motu proprio et ex certa scientia deque apostolicae potestatis plenitudine, eandem parochialem ecclesiam B. Gregorii, eiusque titulum collativum, ac denominationem, essentiam et statum parochialem, tenore praesentium, perpetuo supprimimus et extinguimus, ac eam unam cum illius titulo et denominatione, essentia et statu huiusmodi perpetuo suppressam et extinctam fore et esse decernimus et declaramus, ac omnimodam² animarum illius parochianorum curam aliasque iura, officia et onera parochialia universa, et illorum exercitium, a dicta parochiali ecclesia B. Gregorii, per nos, ut praefertur, suppressam et extinctam (ita ut dictus Decius Felix, quem dicta parochiali ecclesia B. Gregorii per nos

Ecclesia parochialis B. Gregorii supprimatur ut in rubrica.

¹ Aliam huius Pontificis constit. ed. MDCCXXIX, die 20 martii, pontif. V, reintegratur ecclesia S. Eustachii Urbis in possessionem capellae S. Michaelis, cum revocatione concessionis collegio procuratorum Urbis alias factae.

¹ Edit. Main. legit tolleretur (R. T.).

² Vel omnimodam, vel postea curae (R. T.).

ut praefertur suppressâ et extinctâ perpetuo privamus, ac privatum esse decernimus et declaramus; illa deinceps exercere, aut se quomodolibet in illius res temporales et spirituales intromittere nullatenus debeat), motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, perpetuo abdicamus et abdicatum¹ esse volumus, decernimus et declaramus.

§ 3. Eiusdemque parochialis ecclesiae B. Gregorii, per nos, ut praefertur, suppressae et extinctae, bona, domos, earumque pensiones, proprietates, canones, pretaticum hebraeorum, fructus quoque, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque, ad dictam parochialem ecclesiam B. Gregorii, ut praefertur, suppressam et extinctam quomodolibet et qualitercumque spectantia, et undecumque, etiam ex praefato exercitio curae animarum provenientia, quaeque ratione parochiae et iurium parochialium huiusmodi in futurum spectare et obvenire poterunt, auctoritate et tenore praedictis, etiam perpetuo separamus et dismembramus; ac illa omnia et singula sic abdicata et separata, omnesque eius parochianos utriusque sexus, ad vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum parochianorum saecularis et collegiatae ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium pariter nuncupatae de Urbe, quae vicina et contermina, ac etiam parochialis et baptismalis est, similiter perpetuo transferimus, itaut parochialis ecclesiae B. Gregorii per nos ut praefertur suppressae et extinctae parochiani huiusmodi ad dictam collegiatam et parochialem ecclesiam B. Angeli pro ecclesiasticis sacramentis recipiendis missisque et aliis divinis officiis audiendis deinceps accedere, ac infra-

scripto vicario iura parochialia solvere, et vicarius perpetuus dictae collegiatae et parochialis ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium huiusmodi, nunc et pro tempore existens, curam animarum parochianorum huiusmodi exercere, ac illis sacramenta administrare, ceteraque officia et munera parochialia dictae parochialis ecclesiae B. Gregorii, sic, ut praefertur, suppressae et extinctae, subire et supportare, respective possit et debeat, ac etiam teneatur; eidemque vicariae B. Angeli in Foro Piscium huiusmodi omnia et singula dictae parochialis ecclesiae B. Gregorii, per nos, ut praefertur, suppressae et extinctae, bona, domos, illarumque pensiones, canones, pretaticum, census, responsiones, fructus, redditus, proventus, obventiones et emolumenta quaecumque, praesentia et futura, tam certa quam incerta, maiora et minora, etiam ratione stolae, exercitii curae animarum, administrationis sacramentorum, ac sepulturae, officiorum, funeralium, mortuarianorum et anniversariorum, et in quibusvis aliis rebus consistentia (alias vicariae praedictae B. Angeli in Foro Piscium translationes, uniones et assignationes quomodolibet hactenus forsitan factas praesentibus pro expressis habentes), motu, scientiâ et auctoritate praedictis, perpetuo unimus, annectimus et incorporamus, et, praeter assignatam congruam portionem aliaque solita emolumenta, ipsius vicarii eiusque in dicta vicaria B. Angeli in Foro Piscium successorum¹, per eos propriâ auctoritate percipiendâ, exigenda et levandâ, ac in suos usus et utilitatem, ac pro supportandis oneribus parochialibus primodictae parochialis ecclesiae B. Gregorii, per nos, ut praefertur, suppressae et extinctae,

¹ Potius lege *abdicatam* vel *abdicata*, nempe *curam animarum*, vel *iura* (R. T.).

¹ Potius *ipsi vicario eiusque ... successoribus* (R. T.).

convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus et appropriamus.

Exemptio a
solutione mo-
diae annatae et
quindenni Ca-
merae Aposto-
licae.

§ 3. Ac eundem vicarium B. Angeli in Foro Piscium, nunc et pro tempore existentem, necnon, quatenus opus sit, dictum Decium Felicem, a quacumque solutione mediae annatae, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptae assignationis, necnon etiam mediae annatae et quindennii, ad quam et quod idem vicarius B. Angeli in Foro Piscium nunc et pro tempore existens, ratione praedictae unionis aliorumque praemissorum, teneri et obligati esse dici possent, et a quacumque obligatione desuper Camerae nostrae Apostolicae et illius officialibus faciendâ, penitus eximimus et totaliter liberamus, et ad annatam et quindennium huiusmodi solvendum et se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram seu illius officiales praefatos aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi vel compelli, et ob non solutionem seu obligationem huiusmodi desuper a quoquam quovis praetextu, colore vel ingenio molestari aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter atque decernimus. Mandantes propterea omnibus et singulis officialibus, depositariis, commissariis, et aliis pro dictâ Camerâ nostrâ agentibus, necnon omnibus illis, ad quos earumdem praesentium expeditio quomodolibet spectat et pertinet, quatenus, visis eisdem praesentibus, nulloque alio a nobis expectato mandato, easdem praesentes absque ullâ solutione annatae et quindennii, vel obligatione desuper faciendâ, expédiant et relaxent.

Pensio congrua ad vitam rectori ecclesiae suppressae B. Gregorii assignatur, quae post eius mortem accrescat vicariae B. Angeli cum onere de sibi idoneo

§ 4. Cum hoc tamen quod praedictus vicarius B. Angeli in Foro Piscium, nunc et pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodictae parochialis ecclesiae B. Gregorii, per nos

ut praefertur suppressae et extinctae, fructibus, redditibus et proventibus, scuta centum monetae romanae pro eisdem Decii Felicis congruâ sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dictâ portione scutorum centum monetae post eiusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant vicariae praedictae B. Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu praefati Decii Felicis, assignati, applicati et appropriati sint et esse intelligantur et censeantur; et augmento huiusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis capitulo et canonicis dictae collegiatae ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium solvi solita et aliâ assignata in constitutione Pii PP. V praedecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus vicarius B. Angeli in Foro Piscium ad praesens gaudet, in nihilo diminuatur. Praefatus autem vicarius B. Angeli in Foro Piscium tunc et in eo casu, videlicet secuto eiusdem Decii Felicis obitu, de coadiutore idoneo, et ad curam animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe eiusque districtu vicario in spiritualibus generali examinato et approbato, qui ad nutum dicti vicarii B. Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum vicarium B. Angeli in Foro Piscium in exercitio curae animarum illi incumbentis, et praesertim parochianorum infra limites, ubi de praesenti parochia B. Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadiuvet cum congruâ mercedis assignatione non minore iuliis viginti monetae singulis mensibus, providere, ipsoque providere recusante aut negligente, idem vicarius noster vel eius vicesgerens coadiutorem huiusmodi sumptibus dicti vicarii B. Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

coadiutore providendo.

Concessio
eiusdem eccle-
siae S. Gregorii
Congregationi
Divinae Pietatis,
deceritur
quid agendum a
praedicta Congregatione in
signum concessio-
nis.

§ 5. Dictam vero ecclesiam B. Gregorii, sic ab omni curâ huiusmodi, iuri-
bus, officiis, oneribus et exercitiis pa-
rochialibus liberam et exemptam, illius-
que sacristiam, saeculari societati seu
Congregationi operariorum Divinae Pie-
tatis nuncupatae de Urbe, canonice, ut
asseritur, erectae, cum omnibus camp-
anis et supellectilibus sacris in eâdem
ecclesiâ B. Gregorii eiusque sacristiâ
actu existentibus (ita ut liceat dilectis
quoque filiis operariis societatis seu
Congregationis huiusmodi dictae eccle-
siae B. Gregorii, sic sine curâ existentis,
illiusque sacristiae et campanarum ac
supellectilium huiusmodi corporalem,
realem et actuaalem possessionem, per
se, vel alium seu alios eorum et prae-
dictae societatis seu Congregationis no-
minibus, propriâ auctoritate ex nunc
apprehendere et apprehensam perpetuo
retinere, cuiusvis licentiâ desuper mini-
me requisitâ, ipsamque ecclesiam beati
Gregorii instaurare, reparare, ampliare
et in quamcumque aliam decentem for-
mam immutare, seu etiam de novo a
fundamentis extruere, in eâque missas
et alia divina officia quaecumque cele-
brare et decantare, ac spiritualia exer-
citia aliaque pietatis opera ex instituto
eiusdem societatis seu Congregationis
fieri solita, similiter facere, sine tamen
praeiudicio iurium parochialium), aucto-
ritate et tenore praedictis, etiam per-
petuo concedimus et assignamus. Et in
signum recognitionis praesentis conces-
sionis et assignationis, operarii dictae
societatis seu Congregationis nunc et
pro tempore existentes, quotannis in
perpetuum, in die festo B. Gregorii Ma-
gni unum cereum trium librarum ce-
rae albae dicto pariter filio nostro
ipsius collegiatae ecclesiae B. Anasta-
siae presbytero cardinali, nunc et pro
tempore existenti, et, vacante titulo,

in eiusdem titularis locum, dilecto filio
nostro in almâ Urbe eiusque districtu
vicario in spiritualibus generali, necnon
alterum cereum duarum librarum cerae
similis capitulo dictae collegiatae eccle-
siae B. Anastasiae tradere, et (quate-
nus ipsi operarii societatis seu Congre-
gationis huiusmodi domum rectoralem
seu aedes et mansiones parochiales,
eidem ecclesiae B. Gregorii contiguas et
cohaerentes, cum annexo situ, adiacen-
tis et pertinentiis, pro ipsius societatis
seu Congregationis usu, commodis et
opportunitatibus, ut piis suis exercitiis
facilius vacare possint, emere et acqui-
rere velint, prout eas emendi et acqui-
rendi licentiam et facultatem eis in Do-
mino impartimur) pretium exinde retra-
hendendum in tot locis montium cameralium
non vacabilium, vel bonis stabilibus
frugiferis et ab omni hypothecâ et cadu-
citate liberis, in beneficium et augmen-
tum reddituum dictae vicariae B. Angeli
in Foro Piscium investire teneantur.

§ 6. Mandamus autem motu, scien-
tiâ et potestate paribus per praesentes
eidem nostro in Urbe eiusque districtu
vicario in spiritualibus generali, quate-
nus, per se, vel alium, seu alios, prae-
missa omnia et singula efficaciter adim-
pleri, et ab omnibus, ad quos quomo-
dolibet nunc spectat et spectare poterit
in futurum, inviolabiliter observari cu-
ret, faciens praedictum vicarium B. An-
geli in Foro Piscium, nunc et pro tem-
pore existentem, iurium parochialium,
fructuum, reddituum, proventuum et
obventionum quarumcumque dictae pa-
rochialis ecclesiae B. Gregorii, per nos,
ut praefertur, suppressae et extinctae,
et ei ut supra unitorum et assignatorum,
pacificâ possessione frui et gaudere, et,
quatenus opus sit, in eorumdem actua-
lem possessionem inducat auctoritate
nostrâ et defendat inductum, amotis

Praesentium
executio com-
mittitur.

quibuslibet detentoribus ab eisdem, non permittens eum desuper a quoquam, quavis occasione vel causâ, indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo.

Clausulae
peculiares.

§ 7. Decernimus etiam, praemissa omnia et singula, necnon easdem praesentes, ex quocumque capite, colore aut praetextu, etiam ex eo quod dicta parochialis ecclesia B. Gregorii, per nos, ut praefertur, suppressa et extincta, non vacaret, aut ex iure institutionis, matricitatis, tituli, et ex quacumque aliâ occasione ius et interesse habentes, et habere quomodolibet praetendentes, ad id vocati, citati vel auditi non fuerint, seu ex eo quod dilecti filii nostri moderni cardinalis titularis, ac capituli et canonicorum praedictae collegiatae ecclesiae B. Anastasiae, ipsiusque Decii Felicis ad haec expressus non accesserit assensus, aut causae, propter quas eadem praesentes emanaverint, adductae, verificateae et iustificatae non fuerint, aut ex aliâ qualibet quantumvis iuridicâ, iustâ, legitimâ, piâ et privilegiatâ causâ, ex quocumque capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, aut ius et interesse habentium consensûs, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato et inexcogitabili, ac specificam et individuum mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in ius vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, et etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus

concesso, in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus ullatenus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per dictum vicarium B. Angeli in Foro Piscium nunc et pro tempore existentem ac operarios praefatos quandocumque eligendâ concessas, ac illas perpetuo validas et efficaces esse et fore, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vice-legatos et Sedis Apostolicae nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et interpretari debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 8. Non obstantibus nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, necnon de exprimendo in unionibus beneficiorum ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, necnon felicis recordationis Pauli II, Pauli IV, Pii V, et Sixti V aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, annatas et quindennia ratione beneficiorum unitorum, valorem annum vigintiquatuor ducatorum auri de Camera excedentium, Camerae et Cancel-

lariae nostrae solvi praecipientium, aliàs uniones ipsae pro infectis haberi censeantur et sic unita beneficia, tamquam vere vacantia, a Sede Apostolicâ libere impetrari possint, necnon eiusdem recolendae memoriae Pii IV, etiam praedecessoris nostri, de gratiis interesse¹ eiusdem Camerae infra certum tunc expressum tempus insinuandis et registrandis, aliàs gratiae ipsae nullius sint roboris vel momenti, aut aliàs quomodolibet disponentium, aliisque quibusvis etiam in synodalibus, provincialibus et universalibus conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac B. Anastasiae et B. Angeli collegiatarum ecclesiarum praefatarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illarum respective capitulis, earumque pro tempore existentibus cardinalibus titularibus, aliisque quibuscumque superioribus et personis in contrarium praemissorum quomodolibet forsân concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis ténoribus et formis specialis, specifica, expressa et individua mentio, seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ ad hoc observatâ, inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime ac specialiter et expresse, harum serie, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, derogamus et derogatum esse vo-

¹ Desunt verba: *Camerae Apostolicae concernentibus, in archivio, etc.* (R. T.).

lumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemptionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XIII kalendas martias, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 februarii 1726, pontif. anno II.

CXVII.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro Carmelitis provinciae Portugalliae super iure suffragandi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte nonnullorum fratrum provinciae Portugalliae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod in capitulis provincialibus, congressibus et congregationibus intermediis, aliisque actibus communitatum, in quibus negotiorum resolutio

¹ Clementis XI const. edit. MDCCXX, die 13 ianuarii, pontif. xx, agitur de alternativâ officiorum in eâdem provinciâ, et Innocentii XIII const. edit. MDCCXXIII, die 14 iulii, pontif. III, facta fuit facultas magistris eiusdem provinciae suscipiendi lauream doctoratus in collegio Conimbricensi.

Sanctio poenalis.

Expositio facti.

per pluralitatem suffragiorum iuxta eiusdem Ordinis constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones et decreta aequitati parum consona ac bono dictae provinciae parum accommodata fiebant, et quod, ob scissuras partialitatum, illi praesertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota sive suffragia pro eorum fratribus consequendis¹ cumulare studebant, idque tunc potissimum eveniebat, quando capitulis et actibus praedictis interfuerant atque suffragium ferebant plures religiosi, qui aliunde aliquo consanguinitatis et affinitatis vinculo invicem coniuncti vel attinentes erant; hi enim ut plurimum tum sanguine tum uniformitate coniuncti adeo praepollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebat, sicque in suas partes trahebant, eoque, quò ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum laesivum, verum etiam bono totius provinciae valde praeiudiciale existeret: ideoque pro parte eorundem exponentium eidem Congregationi cardinalium supplicato, quod, mala huiusmodi aliaque ex praemissis oritura praeveniendo, mandaret quod imposterum, si quando in eadem provinciâ plures religiosos Ordinis praedicti, qui aliunde in primo aut secundo respective gradibus consanguinei vel affines fuerint et privilegio suffragandi aut ad praescriptum earundem constitutionum aut etiam ex privilegio fruantur, adesse contingeret, in iis capitulis seu congressibus, in quibus alii affines aut consanguinei pariter suffragantur, eiusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut, etiamsi plures ac plures sint, nonnisi duo, iique antiquiores, actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, istique solummodo uno aut altero

¹ Comma istud lectori scio dimitt. corrig. (R.T).

ex antiquioribus deficiente, iuxta eorum pariter antiquitatem, subintrent, praecipiendo eiusmodi decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratae provinciae tum peculiaribus religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, et ita partialitatibus et factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati praedictae provinciae consultum erit: emanavit a praedictâ Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, visâ relatione patris procuratoris generalis, ac attentis narratis, censuit et decrevit quod in posterum in capitulis provincialibus praefatae provinciae, ad exposita incommoda et inconvenientia vitanda, duo fratres tantummodo antiquiores, sive germani, sive consanguinei aut affines in primo et secundo gradu sint, et non omnes, iure suffragandi gaudere possint et valeant, et ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque statutis et consuetudinibus ipsius provinciae et privilegiis particularibus non obstantibus. Romae, xvi novembris MDCCXXV. — F. cardinalis PAULUTIVS. — P. A. archiepiscopus Larissae secretarius.

Decretum
praedictum.

§ 2. Cum autem, sicut dicti exponentes nobis subinde exponi fecerunt, ipsi praemissa, quo firmiter subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequen-

Confirmatio
relati decreti.

dum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum¹ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clausulae,

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx februarii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 februarii 1726, pontif. anno II.

1 Edit. Main. legit *eius* pro *eorum* (R. T.).

CXVIII.

Confirmantur nonnullae indulgentiae pro Minoribus aliisque eis subiectis pium exercitium Viae Crucis peragentibus, ipsaeque indulgentiae quibuscumque aliis conceduntur¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter plurima et maxima signa immensae erga nos Dei bonitatis ubique occurrentia, summam et admirabilem eius in humanum genus charitatem declarat aeterni eiusdem filii Iesu Christi Passionis inexplicabile sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. [Hinc Romani Pontifices antecessores nostri eamdem Passionem memoriâ recolentibus apostolicas indulgentias et gratias donare consueverunt, quas ad pios christifideles, in dominicae Passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi et confirmari, ut christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

§ 1. Eapropter dilectus filius frater Iosephus Maria ad Eborâ, procurator generalis Ordinis fratrum Minorum beati Francisci qui de Observantiâ nuncupantur, petitionem nuper exhibendam nobis curavit, qua continebatur, fratres eiusdem Ordinis pium exercitium Viae Crucis appellatum (quo tota dominicae Passionis series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo quò peregrini civitatis sanctae Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes et frequentantes invisunt, contemplandae² proponeretur) in varias christiano-

Ab Innocentio XII concessa fuit indulgentia plenaria applicabilis animabus defunctorum.

1 Indulgentias eiusmodi vide in Innocentii XI const. edit. MDCXCII, die 24 decembris, pontif. II; et MDCXCV, die 26 decembris, pontif. V.

2 Potius lege *contemplanda* (R. T.).

rum provincias magno animarum fructu intulisse, ac piae recordationis antecessorem nostrum Innocentium Papam XII huiusmodi exercitium largitione caelestium numerum promovisse per litteras apostolicas in formâ Brevis sub annulo Piscatoris incipientes *Ad ea per quae* Romae datas apud S. Mariam Maiorem die xxiv, decembris anno mdcxcii, pontificatus II, ubi, inter alia, omnibus et singulis fratribus et monialibus atque aliis utriusque sexus personis Ordinum et Congregationum, obedientiae seu directioni ministri generalis fratrum Minorum de Observantiâ subiectis, christifidelibus confratribus et consororibus quarumcumque confraternitatum et societatum, sive sub titulo Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae sive sub aliâ qualibet invocatione, in eorundem fratrum et monialum ecclesiis canonice erectarum sive erigendarum, orationi mentali, quae dicitur Viae Crucis exercitium, quo ratione suae regulae et constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice, dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horae singulis diebus, perque totum mensem orationi et exercitio huiusmodi vacantibus, dummodo vere poenitentes et peccata sua confessi sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpsissent, proque christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces fudissent, semel quolibet mense plenariam peccatorum indulgentiam et remissionem, quam per modum suffragii animabus christifidelium Deo in charitate coniunctis¹ ex hac vitâ migrantibus applicare possent, apostolicâ auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

¹ Edit. Main. legit *coniuncti* (R. T.).

§ 2. Postmodum dictus Innocentius antecessor per alias apostolicas litteras, incipientes *Sua nobis*, sub plumbo Romae datas apud S. Mariam Maiorem vii kalendas ianuarias, anno dominicae Incarnationis mdcxcv, pontificatus v, inter alia decretum venerabilium fratrum suorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum diei xii novembris anni mdcxcv per se die xv eiusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viae Crucis seu Calvarii, ad recolendam et meditandam Christi Passionem a praedictis fratribus et monialibus aliisve personis ad instar stationum Calvarii Montis erecta atque instituta, in privilegiorum atque indulgentiarum plenariorum nondum revocatarum generali mutuâ et reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessâ et litteris piae memoriae antecessoris nostri Innocentii PP. XI in formâ Brevis sub die v septembris anni Incarnationis dominicae mdclxxxvi comprehendi, ideoque frui et gaudere indulgentiis in iisdem litteris Innocentii PP. XI expressis: quae omnia, sub sententiis, censuris et poenis in contradictores infligendis, executioni tradi et publicari mandavit, ut in utrisque⁴ litteris eiusdem Innocentii PP. XII plenius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut eadem petitio fratris Iosephi ab Ebora subiungebat, praedictum exercitium Viae Crucis in omnibus ferme ecclesiis Ordinis fratrum Minorum de Observantiâ diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis christifidelibus ministro generali nequaquam subiectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem fratres, ut tam sanctum exercitium pro animarum salute ulterius propagetur, indulgentias et pri-

Ab eodem aliae indulgentiae communicatae fuere.

Preces prioris generalis pro indulgentiarum confirmatione earumque ampliatione,

⁴ Male ed. M. h. *utriusque* pro *utrisque* (R. T.).

vilegia, etiam per viam communicationis ut praefertur concessa, et utriusque Innocentii antecessorum nostrorum litteras superius memoratas, atque alias, si quae sunt, idem exercitium respicientes, decretumque a venerabilibus fratribus S. R. E. cardinalibus olim confectum, ac postmodum apostolicâ auctoritate confirmatum, praeviâ eius declaratione ad tollendas omnes ambiguitates super eius interpretatione forsitan exortas, per nos et Sedem Apostolicam approbari et confirmari cupiant, easdemque indulgentias et privilegia ad quoscumque christifideles, etiam dicto ministro generali nullo modo subiectos, extendi ex ampliari enixe deposcant:

Confirmatio
praedictarum
indulgentiarum.

§ 4. Hinc, ad dicti fratris Iosephi Mariae preces, praemissis omnibus opportune providere cupientes, nos, qui omnem operam libenter impendimus ut omnes dominicae Passionis memoriam saepe animo repetant et salutarem illius fructum percipiant, eundem Iosephum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinâti, indulgentias etiam pro animabus in Christi charitate defunctorum applicabiles, et privilegia etiam per viam communicationis concessa in litteris utriusque Innocentii, in quo¹ decreto venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium expressa et declarata, ac quibuscumque aliis litteris apostolicis idem exercitium Viae Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem alienamque interpretationem inde quomodocumque or-

¹ Potius lege *inque* pro *in quo* (R. T.).

tam aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum sacrosanctos Ecclesiae thesauros absque ullâ animi haesitatione adipiscantur, declaramus, fratres, moniales ac personas superius memoratas, exercitium Viae Crucis huiusmodi peragentes, de privilegiis et indulgentiis etiam plenariis, sub generali mutuâ et reciproâ communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare et participes fieri, proptereaque frui et gaudere indulgentiis ac privilegiis quae Romani Pontifices locis sanctis ac illorum stationibus intra et extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium praedictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asserti et censi debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et innovamus, et perpetuae ac inviolabilis apostolicae firmitatis robur iisdem adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Insuper, ne in participatione bonorum spiritualium, quae ab exercitio Viae Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, indulgentias etiam animabus in Christi charitate defunctorum applicabiles et privilegia superius expressa, etiam per viam communicationis indulgentiarum quae locis sanctis intra et extra Hierusalem concessae fuerunt, aut aliâs quomodolibet, fratribus, monialibus ac personis iam dictis, quae per nos approbantur et confirmantur, ad quoscumque christifideles utriusque sexus ministro generali nullo modo subiectos, qui exercitium Viae Crucis et alia christianae pietatis opera, eisdem modo et

Earum extensio ad alios.

formâ quae a fratribus et personis praedictis peraguntur, pie ac devote penes fratres dicti Ordinis, privative quoad alios quoscumque, peragent et implebunt, perpetuo extendimus et ampliamus.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, praesentes litteras nostras inque eis contenta quaecumque de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris¹, vel facti aut gratiae remedium impetrari, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel successores nostros Romanos Pontifices aut Sedem Apostolicam pro tempore factis, comprehendere non posse, sed² semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas et efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri et obtinere debere, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, et quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Contrarium derogatio.

§ 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, pia memoriae Pauli PP. V similiter praedecessoris nostri super³ nonnullarum indulgentiarum revocatione

¹ Deest *reduci, aut adversus illa quodcumque iuris* (R. T.).

² Vocem *sed* nos addimus (R. T.).

³ Vocem *super* nos addimus (R. T.).

sive moderatione, aliisque constitutionibus et ordinationibus, ac nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de indulgentiis non concedendis *ad instar*, dictique Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris adiectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliationis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, v nonas martias, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 3 martii 1726, pontif. anno II.

CXIX.

Praecipitur executio constitutionis Innocentii XIII pro ecclesiasticâ disciplinâ in regnis Hispaniarum, cum nonnullis ordinationibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii sollicitudo nos admonet in his vigilantiae et auctoritatis nostrae partes libenter interponere, ut, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad dominici gregis animarumque salutem et directionem provide constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum.

Exordium.

§ 1. Cum itaque quamplurimum ex venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis regnorum Hispaniarum lit-

Causae praesentis confirmationis.

¹ Laudata constit. ed. fuit MDCCXXIII, die XIII maii, pontif. II, et ab hoc Pont. confirmata const. edit. MDCCXXIV, die XXIII septembris, pontif. I.

teris non ita pridem intellexerimus, constitutionem pro ecclesiasticae disciplinae in eisdem regnis conservatione et instauratione a felicis recordationis Innocentio PP. XIII praedecessore nostro die XIII maii MDCCXXIII post maturum consilium editam, quae incipit *Apostolici misterii, etc.*, ac subinde a nobis per quasdam nostras in simili forma Brevis die XXIII septembris MDCCXXIV desuper expeditas literas, quibus totum ipsius constitutionis tenorem inseruimus, confirmatam et innovatam, per nonnullos praesertim regulares in dictis regnis degentes haud omnino, ut par erat, servari, quinimo eius executionem variis artibus inanibusque praetextibus retardari atque eludi, graviter commoti fuimus, nec defuimus perinde dolorem ac indignationem nostram cum superioribus generalibus ipsorum Ordinum communicare, eisque diserte explicare, firmam constantemque voluntatem ac intentionem nostram esse, ut memorata constitutio promptae et omnimodae executioni demandaretur, et in transgressores seu inobedientes condignis poenis animadverteretur; ipsi vero superiores generales, pro eâ qua praediti sunt prudentiâ, probitate et filiali in nos et huius Sanctae Sedis mandata obsequio, id contra et praeter eorum mentem ac non sine intimo animo sui moerore accidisse nobis ingenue declararunt, ut vehementer etiam improbantes quidquid contra eandem constitutionem scripto vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris ac noxae veniam a nobis suppliciter implorarunt; simulque polliciti sunt seculam se daturos operam, ut, quae in eâ facienda sevandaque praescribuntur, ab omnibus et singulis suis religiosis absque morâ adimpleatur.

Reprobantur

§ 2. Licet autem nos, non minus ad

enixas eorumdem superiorum generalium preces, quam ob peculiarem paternae charitatis affectum quo religiosas semper prosequuti sumus et prosequimur familias, in quarum alterâ, inclito nempe fratrum Praedicatorum Ordine, diu versati sumus, a poenis adversus dictos transgressores infligendis abstinemus, nihilominus quaecumque hactenus ad remorandam sive eludendam aut quomodolibet impediendam praedictae constitutionis executionem a nonnullis ex praefatis regularibus scripta, acta et gesta fuerunt, cum inde sequutis et quomodocumque sequuturis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, reprobamus et damnamus, ac pro reprobatis et damnatis ab omnibus haberi volumus et decernimus.

§ 3. Praeterea, gravius mentis nostrae super eâdem constitutione testimonium ac iudicium perhibere volentes, districte, ac in virtute sanctae obedientiae nobis vicariâ Christi potestate in terris fungentibus ab universis christifidelibus debitae, harum serie, denuo praecipimus et mandamus, ut exacte et inviolabiliter, omnique colore, praetextu, titulo et contrariâ quavis interpretatione prorsus sublatis, serventur omnia et singula in enarratâ Innocentii praedecessoris constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quae clerum tum saecularem tum regularem praedictorum regnorum concernunt, etiam iuxta formam in hisce litteris nostris, ut infra, praescribendam.

§ 4. Cum igitur in eâdem constitutione inter alia cautum fuerit, ne in monasteria, conventus et domos, tam virorum quam mulierum, plures personae reciperentur, quam quae, vel ex proventibus ipsorum monasteriorum, conventuum aut domorum, sive ex consuetis eleemosynis, aliisque obventio-

omnia gesta ad impediendam praedictae constitutionis executionem.

Praeceptum pro observantiâ laudatae constitutionis.

De numero religiosorum in coenobiis.

nibus in commune conferendis possint commodè sustentari: hinc pro firmiori saluberrimae istius sanctionis robore statuimus ut superiores eorumdem monasteriorum, conventuum et domorum subditis suis, sive clericis sive conversis ibidem degentibus subministrari curent et faciant omnia ad victum et vestitum necessaria; et, si plures religiosos in aliquo conventu nunc existere comperitum fuerit, quam in eo iuxta modum praemissum sustentari valeant, superior provincialis sive praelatus eos ad alterum eiusdem provinciae conventum, qui ipso- rum sustentationi idoneus et sufficiens sit, statim transferat; quatenus vero numerus religiosorum in singulis provinciis degentium vires conventuum uniuscuiusque provinciae respective excedat, non alii deinceps ad religiosum habitum in eâ suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illò redactus sit ut commodè ali valeant. Dilecto filio moderno et pro tempore existenti nostro et Apostolicae Sedis in eisdem Hispaniarum regnis nuncio serio iniungentes, quatenus sedulo curet ut praemissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dictâ constitutione demandatum fuerat.

De religiosis
ad ordines pro-
movendis.

§ 5. Similiter volumus ut in promotione regularium ad ordines, decretum praedictum memorati Clementis PP. VIII praedecessoris etiam nostri iuxta memoratam constitutionem accuratissime observetur, districte quoque inhibentes omnibus archiepiscopis et episcopis praefatis ne eosdem ordines conferre praesumant alicui regulari, qui vel in monasterio sive conventu intra suam dioecesim sito non degat, vel, si de familiâ monasterii seu conventus alterius dioecesis fuerit, litteras dimissorias sui superioris regularis non exhibeat: servatâ in praemissis decreti Cle-

mentis ac constitutionis Innocentii praedecessorum praedictorum dispositione.

§ 6. Eisdem quoque archiepiscopis et episcopis sub interminatione divini iudicii denuo praecipimus, ut quibuscumque mulierum monasteriis, tam sibi subiectis quam etiam quomodolibet exemptis, omni studio ac diligentia incumbant et advigilent executioni eorum, quae pro custodiendâ sanctimonialium clausurâ, impediendoque in dicta monasteria exterorum ingressu, tum in sacri Concilii Tridentini decretis, tum in constitutione similis memoriae Gregorii Papae XIII praedecessoris itidem nostri, quam idem Innocentius praedecessor in praefatâ suâ constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

De clausurâ
monialium.

§ 7. Porro iniungimus quoque ex-
ctam eiusdem Innocentii constitutionis observantiam circa confessiones a regularibus praedictis, nec etiam ex indulto quod eis competere perperam praetenditur in vim Bullae *cruciatæ sanctae* nuncupatae, nec ex alio quocumque privilegio excipiendas¹ absque praecedente approbatione et licentiâ Ordinarii pro tempore existentis loci in quo sacramentum Poenitentiae ministretur, servatâ quoque limitatione quae in ipsâ licentiâ ab eodem Ordinario adiecta fuerit vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus personarum; declarantes quod in omnibus casibus praedictis confessiones aliter factae et respective exceptae nullae atque invalidae, ipsique confessarii eo ipso suspensi erunt.

De confessa-
riis monialium.

§ 8. Ad haec rursus prohibemus atque interdicimus ne regulares cuiuscumque Ordinis et instituti excipere audeant confessiones monialium, etiam eorum regimini subiectarum et ab Ordinarii iurisdictione quomodolibet exem-

¹ Edit. Main. legit *excipiendos* (R. T.).

ptarum, nisi, ultra licentiam suorum superiorum regularium, examinati fuerint, et pro ipsorum monialium confessionibus audiendis specialiter approbati¹ ab episcopo dioecesano; et, si secus factum fuerit, tunc quoque confessiones irritas, et confessarios ipso iure suspensos fore itidem declaramus. Ab huiusmodi tamen lege et ordinatione, ad supplicationem dilecti filii nostri Ludovici S. R. E. cardinalis Belluga et Moncada nuncupati, eximimus superiores generales ac etiam provinciales cuiusvis Ordinis regularis, quibus, ut confessiones monialium, sibi tamen subiectarum dumtaxat, absque istiusmodi speciali approbatione episcopi dioecesani, audire licite et valide possint, permitimus et indulgemus.

De confessariis extraordinariis monialium.

§ 9. Et, quia mentis ac intentionis nostrae est, ut, remotâ quavis diversâ intelligentiâ et interpretatione, praecise serventur ea quae in eadem Innocentii praedecessoris constitutione super assignatione seu deputatione confessarii extraordinarii monialibus sub praelatorum regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque ut superiores, qui decretum illud quocumque titulo vel praetextu non servaverint, vel eius executioni aliquod impedimentum directe aut indirecte praebuerint, ipso facto suspensionem ab eorum officiis necnon privationem vocis tam activae quam passivae incurrant.

De oratoriis privatis et altaribus portatilibus.

§ 10. Eisdemque poenis eo ipso et absque aliâ declaratione incurrendis subicimus etiam regulares, qui sancitis et ordinatis tum a recolendae memoriae Clementis PP. XI tum ab ipso Innocentio praedecessoribus quoad celebrationem missae in oratoriis privatis, sive eorundem regularium cellis, necnon usum altaris gestatorii seu porta-

tilis, qualitercumque contravererint, seu minime obtemperaverint.

§ 11. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari debere, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos ac Sedis praefatae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 12. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, institutorum et societatum, etiam Iesu, et quorumvis monasteriorum, conventuum, ecclesiarum, locorum piorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ac praescriptionibus quantumcumque longissimis et immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, institutis et societatibus etiam Iesu, ac monasteriis, conventibus, ecclesiis et locis piis praedictis, illorumque respe-

Derogatio specifica.

¹ Male ed. Main. legit *approbato* (R. T.).

ctive superioribus, aliisve quibuscumque personis, etiam specialissimâ mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio ac ex certâ scientiâ et apostolicae potestatis plenitudine, in genere vel in specie, aut aliâs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur et insererentur, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, eisdem praesentibus pro expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum litterarum.

§ 13. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius adveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas ecclesiae Lateranensis ac basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio, et in acie Campiflorae de Urbe, ut moris est, affigi et publicari, sicque publicatas et affixas, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctare et afficere, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii

publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvii martii mdccxxvi, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 27 martii 1726, pontif. anno ii.

CXX.

Statuuntur nonnulla pro artis agrariae sublevamine et securitate annonae in mutationibus¹.

Benedictus Papa XIII.

MOTU PROPRIO, ETC.

§ 1. Essendo che, per veder sempre più accresciuta la proficua e nobile arte agraria colla ubertosa coltura specialmente dell'agro e distretto di Roma a comodo di tutti i nostri sudditi, abbiamo noi, fra gli altri ordini e provisioni riferite nel precedente nostro Moto proprio segnato il dì xv ottobre dell'anno scorso, dimostrato il nostro paterno amore colla gratuita imprestanza ordinata di scudi sessanta mila in sollievo de' cultori, lavoratori, ed affittuari dell'agro romano, e di altri scudi quantamila per li distrettuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla e Piperno, benchè non compresi nel suddetto distretto, come in altro nostro chirografo segnato li iv febbrajo scorso, provenienti dalla munificenza de' nostri predecessori e dai sopravvanzi attinenti alla nostra Camera ed Annona; ed acciochè di questo denaro, che gratuitamente impresterà, la

Causae praesentis Motus-proprio.

¹ Alia statuta ad bonum annonae regimen et rei agrariae beneficium habentur const. ed. mdccxxv, die 15 octobris, pontif. ii.

detta nostra Annona e Camera consegua in ciascun anno l'intera restituzione, affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa pubblica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita e diminuzione :

Statuitur ut Annona, in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis et praelationis privilegiis gaudeat.

§ 2. Perciò, inteso il parere di monsignore Ansdei arcivescovo di Damia, assessore del Sant'Offizio, di monsignore Delpalagio, prefetto dell'Annona, di monsignore Alessandro Abbati, segretario della Congregazione da noi deputata, e di monsignore Fargna, assessore della medesima, destinati a questo preciso effetto dalla stessa Congregazione, con questo Motoproprio, e colla pienezza della nostra potestà, vogliamo e comandiamo, che detta nostra Annona di Roma, per li crediti dell'imprestanze fatte e che farà delli scudi sessanta mila per l'agro romano, e delli scudi cinquantamila per il distretto e luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme che imprestasse, debba godere tutti i privilegi fiscali che gode la nostra Camera per i crediti e denari fiscali tanto per diritto della ragion comune, quanto per uso e consuetudine della stessa Camera. Dichiariamo inoltre, vogliamo ed ordiniamo, che, fatte da monsignor prefetto dell'Annona le imprestanze a padroni, lavoratori et affittuari colle infrascritte condizioni e cautele (salve le sigurtà et altri maggiori cautele che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione deputata e a monsignore suddetto prefetto *pro tempore*) si abbia per provata la versione del denaro imprestato nella causa che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso di altri creditori tutti quei privilegi d'antiorità, poziorità e prelazione, che le competerebbero, se pienamente e concludentemente avesse pro-

vata la versione nella causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo che ogni tribunale e giudice pronunzii, sentenzii e definisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

§ 3. Le condizioni poi e cautele, con cui si dovranno far dette imprestanze ai cultori dei terreni, lavoratori ed affittuari, saranno, che le medesime imprestanze si facciano ai padronali dei fondi dell'agro romano, colla fede dell'agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del terreno ridotto a maese, colla specificazione della contrada e confine, ai lavoratori poi ed affittuari del medesimo agro romano si facciano non solo colla fede del padrone, che attesti aver dato in affitto o a cultura tanto di terreno, colla specificazione parimente della contrada e confini, e che per il tal anno detto lavoratore e affittuario ha l'obbligo di seminare rubia . . . , ma di più che il medesimo affittuario o lavoratore debba esibire altra fede giurata dall'agrimensore, il quale testifichi, che esso lavoratore o affittuario abbia ridotto a maese rubia . . . , colla specificazione della contrada e confini. Se poi le fedi, che i padroni dei fondi e terreni e gli agrimensori faranno come sopra, si trovassero mai in tutto o in parte non vere e insussistenti, in tal caso vogliamo e ordiniamo che li detti padroni e agrimensori restino per tutta l'imprestanza fattagli tenuti alla nostra Annona *aeque principaliter et in solidum* con quelli che avranno ricevute le imprestanze. Vogliamo ancora e ordiniamo, che la nostra Annona, prima di far imprestanza a' lavoratori ed affittuari, debbano questi far precedere un'interpellazione ai suddetti padronali a giustificare se abbiano fatte l'imprestanze ad essi la-

Decernuntur quaedam pro eiusdem securitate in mutationibus.

voratori ed affittuari, oppure se vogliono essi far la suddetta imprestanza nel modo e in quella quantità che stabilirà monsignore prefetto, col quale si debba prefiggere il termine di soli tre giorni; e spirato detto termine, e non dichiarando detti padroni che abbiano fatta detta imprestanza nè di volerla fare, in tal caso vogliamo che la detta nostra Annona, senza altro consenso delli stessi padroni, sia preferita sopra tutto il grano, biade, o altro che si raccorrà nelle maesi seminate da detti affittuari o lavoratori coll' aiuto di dette imprestanze, o si ritrovi nell' ara, o sia stato condotto fuori del medesimo fondo o terreno, e collocato in altri granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo e comandiamo che la nostra Annona per le imprestanze fatte sopra li grani e raccolte coll' aiuto di esse sia preferita anche ai fornari creditori per prezzo di pane ogni volta e quando non giustifichino che il pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso solamente intendiamo restino fermi i loro privilegi, come di ragione; quando poi non giustifichino, che detto pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro crediti per prezzo come sopra di pane, che apparisca somministrato per gli anni antecedenti, vogliamo ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio e concorso della nostra Annona, a' quali perciò espressamente e generalmente, per l' effetto suddetto però solamente, e nei termini sopra riferiti, deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla santa memoria di Gregorio XIII, che incomincia *Sicut accepimus*, e di Sisto V, che incomincia *Caelestis Pater*, e di Urbano VIII, come anche ad altre concessioni di nostri predecessori

ancorchè avessero bisogno di special menzione.

§ 4. Per ultimo vogliamo ed ordiniamo, che le suddette preordinazioni e provvedimenti abbiano luogo rispetto ai padronali delle tenute, campi e casali, loro lavoratori, affittuari e cultori dei terreni dell' agro romano. Rispetto poi ai padroni, lavoratori, affittuari e agricoltori del distretto e luoghi come sopra compresi, vogliamo, che, adempite le suddette condizioni, goda la nostra Annona, e per essa li commissari locali, gli stessi privilegi e prelazione di sopra specificati. Dichiariamo inoltre, che sotto questo nostro Motoproprio intendiamo compresi, conforme noi coll' istessa nostra piena ed assoluta potestà (a causa di dette imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i padroni e possessori (per qualsivoglia titolo) di esse tenute, terreni, campi e casali dell' agro romano e distretto, tanto secolari che ecclesiastici e regolari anche delle undici Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, ufficiali e ministri che esercitano qualunque autorità e potestà, anche li reverendissimi cardinali della S. R. C., legati *a latere*, vescovi, arcivescovi, patriarchi, abbatì, camerari, e tutti gli altri che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i monasteri, ospedali, archiospedali, luoghi pii, chiese, abazie, basiliche, capitoli, collegiate, archiconfraternite, feudatari, censuari, duchi, principi, marchesi, conti, baroni, tanto mediatamente che immediatamente soggetti alla santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità e dignità, con derogare, conforme deroghiamo universalmente, a tutti e singoli privilegi, esenzioni ed immunità concesse per let-

Clausulae
peculiares.

tere apostoliche, anche consistorialmente, per Breve, o di moto proprio, benchè con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto suddetto d'adesso in perpetuo rinvochiamo, cassiamo, abrogiamo ed annulliamo, essendo tale la mente e volontà nostra espressa, e che così e non altrimenti debba giudicarsi, definirsi ed interpretarsi dalla suddetta Congregazione da noi deputata *pro annonâ et re agrariâ bene gerendâ* nel precedente nostro Motoproprio, alla quale concediamo giurisdizione e facoltà di giudicare privatamente a qualsivoglia tribunale o giudici, togliendo noi ad essi tutte le facoltà ed autorità di definire ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche e decretando che il presente nostro Motoproprio, benchè non ammesso nè registrato in piena Camera e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV *De registrandis*, vaglia ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione. Dato dal nostro palazzo apostolico in Vaticano, questo dì 28 marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. die 28 martii 1726, pontif. anno II.

CXXI.

*Confirmantur privilegia academiae theologiae in archigymnasio Sapientiae erectae concessa; aliaque plurima pro eiusdem directione et incremento conceduntur ac statuuntur*¹.

¹ Huiusmodi Academia approbata fuit a Clemente XI ut in constitutione hic relatâ.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In excelsâ Sedis Apostolicae speculâ constituti, illa, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, ad excitanda sacrarum litterarum et bonarum disciplinarum studia, debitumque virtuti honorem rependendum, prudenti disposita consilio, et felici faustoque inchoata esse noscuntur principio, prosequi, et, quantum nobis ex alto conceditur, perficere studemus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, rationi ac recto ordini consentaneum fore in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Aliàs siquidem emanarunt a felicis recordationis Clemente PP. XI praedecessore nostro, ad favorem Academiae theologiae nuncupatae non ita pridem in Urbe institutae, litterae in simili formâ Brevis tenoris qui sequitur, videlicet:

Litterae Clementis XI in Academiae favorem emanatae.

Clemens Papa XI, ad perpetuam rei memoriam. Inscrutabili divinae bonitatis, etc¹.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii aprilis MDCCXVIII, pontificatus nostri anno xviii.

§ 2. Cum autem nos, qui, dum cardinalatus honoreungebamur, praedictae Academiae functionibus et exercitationibus summâ cum animi nostri iucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi praedecessori magnopere commendavimus, ac re ipsâ adiuvare non defuimus, nunc, ita disponente Dei providentiâ qui vocat ea quae non sunt tanquam ea quae sunt, ad supremi apostolatus fastigium nullo licet meritum nostrorum suffragio evecti, ac provide considerantes quantum splendoris atque ornamenti almae Urbi praefatae, necnon utilitatis universae reipu-

Causae praesentis confirmationis.

¹ Reliqua vide in tom XXI, pag. 785 a et seq (R. T.).

blicae christianae accederet, si eadem Academia novis validioribusque praesidiis constabiliretur, quorum ope firmitus subsisteret, maioresque in dies progressus faceret (sic namque multi, ut merito sperare licet, nedum in Urbe praedictâ, sed in aliis etiam christiani orbis partibus degentes, qui, consueto sacrae theologiae cursu in scholis absoluto, illius studium prorsus abiiciunt, ad hanc Academiam convolantes, sacrorum dogmatum, historiae ecclesiasticae, ac scholasticae theologiae studia alacri animo prosequentes seu aggredientes, ad ecclesiastica munia rite et recte obeunda in primis idonei redderentur, puriori solidiorque scientiae pabulo enutrentur, et in sanâ doctrinâ eruditi, illam in suis respective regionibus docere et propagare, atque adversus profanas vocum sententiarumque hisce praesertim temporibus admodum increbrescentes novitates strenue propugnare possent; illi vero, qui censurae gradu post diuturnos labores in dictâ Academia adepti in eâdem Urbe commorarentur, collatis inter se consiliis, aut in confutandis libellis, qui nimia temeritate adversus orthodoxae fidei puritatem sanctioraque S. R. E. et Sedis Apostolicae iura ac probatas et a maioribus nostris receptas traditiones et sententias passim circumferuntur, aut in vetustioribus sanctorum Patrum codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem catholicam ac litterariam tueri et illustrare valerent), hos ~~p~~inde aliosque uberiores ab Eo qui incrementum dat et preces ac vota humilium exaudit fructus ex eâdem Academiâ praestolantes, gratias et privilegia, ei ab ipso Clemente praedecessore sicut praefertur concessa, ampliare et extendere decreverimus:

Confirmatio § 3. Hinc est quod, eiusdem Acade-

miae statui, conservationi et incrementis opportune prospicere, ac dilectos filios illius academicos specialis favore grati prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, praeinsertas Clementis praedecessoris litteras, ac omnia et singula in eis contenta et expressa, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac, quatenus opus sit, innovamus et de novo concedimus, statuimus et ordinamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor et efficaciam iniungimus¹.

§ 4. Praeterea, cum, sicut accepimus, plerique ex eis, qui eidem Academiae hactenus nomen et operam dederunt, rei familiaris angustia pressi, a coeptis absistere et aliâ studia sua convertere debuerint, pluresque, ne praedictae Academiae adscriberentur, hac ipsâ de causâ deterri fuerint, indeque factum sit quod dicta Academia optatos progressus hucusque minime facere potuerit, quin etiam timeri possit ne sensim decrescente academicorum numero tandem omnium deficiat et concidat, nisi aliquot ex benignitate apostolicâ depromptis subsidiis fulciatur atque sustineatur: volumus, ut, partim ex illis qui actu dictae Academiae adscripti reperiuntur, partim ex iis qui eidem adscribi cupiunt, viginti pauperes ecclesiastici, qui saltem per quadriennium sacrae theologiae assidue studuerint, per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales ipsius Academiae protectores

1 Videtur legendum *adiungimus* (R. T.).

relatae constitutionis Clementis XI.

Concessio novorum privilegiorum.

nunc et pro tempore existentes deinceps deligantur, eorumque singulis, donec aliter per nos seu Romanos Pontifices successores nostros provisum fuerit, summa quinquaginta scutorum monetae romanae per Datariam Apostolicam ex pecuniis Romano Pontifici pro tempore existenti ex eâdem Dataria obvenientibus quotannis ab initio praesentis anni incipiendo assignetur et persolvatur, donec expleto sexennio censurae gradum assecuti fuerint; ac subinde alii per praedictos cardinales in eorum locum subrogentur, quibus enarrata pecuniae summa itidem subministretur. Censores autem ipsius Academiae pro tempore quoque existentes serio hortamur et monemus, quatenus non ea tantum, quae in eiusdem Academiae constitutionibus sibi iniunguntur, fideliter ac sedulo adimpleant, verum etiam in errores refutandos, Ecclesiae et Sedis praedictae iura asserenda et vindicanda, ac ecclesiasticam historiam illustrandam, iuxta modum et formam sibi a nobis vel Romanis Pontificibus successoribus nostris aut cardinalibus protectoribus praefatis praescribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo et Ecclesiae se devovere ac iugiter deservire procurent. Et quia debitus iustitiae ordo exigit, eos qui sacrarum litterarum studiis se dederunt, aliisque in divinarum rerum scientiam praecellunt, condignis ab hac S. Sede gratiarum muneribus donari; cumque idem Clemens praedecessor in praeinsertis litteris academicos praedictos in collatione beneficiorum ecclesiasticorum aliis anteferri monuerit: nos, ipsius Clementis praedecessoris vestigia sectantes, omnes et singulos quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum collatores similiter requirimus, ut, quos diutius in dictâ Academia cum laude versatos esse constiterit, aliis in eius-

modi collatione, ceteris paribus, praeferrant, praecipue vero eosdem Romanos Pontifices successores nostros enixe rogamus, ut, secum reputantes quantopere Academia theologica praefatam almam Urbem ornare, quotque¹ uberes in Ecclesia Dei fructus, benedicente Domino, afferre possit, si eam maxime vigere ac florere contigerit, in canonicatibus aliisque beneficiis huiusmodi conferendis pensionibusque ecclesiasticis reservandis et aliis gratiis impertiendis dictos academicos, praesertim si censores fuerint, prae oculis habere velint, prout singulorum merita postulaverint, quemadmodum nos facere non omittemus.

§ 5. Ad haec, cum aequi bonique rationi conducere dignoscatur certis muniis exercendis adhibere qui tutum adeo doctrinae experimentum palam dederunt, maximeque deceat honoribus etiam augere qui omni curâ ac studio ampliorem sibi sapientiam comparare, Academiam praedictam in publicum Ecclesiae bonum ac commodum colere, servare et augere non desinunt, dimensosque sibi litterarios labores pro veritate tuendâ dictaeque Sedis dignitate asserendâ ultro suscipiunt et tolerant, eisdem cardinalibus protectoribus iniungimus, ut, quandocumque² novi philosophiae aut sacrae theologiae lectores publici in praedicto gymnasio Sapientiae vel in collegio de Propagandâ Fide nuncupato de eâdem Urbe praefatâ, examinatores ad confessiones, sacros ordines, et beneficia, qualificatores officii Inquisitionis adversus haeticam pravitatem, consultores Congregationum eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus, Indici librorum prohibitorum et expurgandorum, ac indulgentiis sacrisque

Statuta quaedam pro Academia rectâ directione.

¹ Edit. Main. legit *quodque* pro *quotque* (R. T.).

² Forsen deest *eligendi erunt* (R. T.).

reliquiis praepositorum, aut examinatores episcoporum in facultate theologicâ, nobis ac Romano Pontifici pro tempore existenti commendare non praetermittant censores Academiae praedictae, sive ecclesiastici saeculares sive regulares fuerint; idemque praestent, cum de promotione ad episcopales aliasve ecclesiasticas dignitates faciendâ agetur, ut¹, singulorum meritis debitâ circumspectione libratis, eos eligamus, quos ad maiorem Dei gloriam et Ecclesiae utilitatem in Domino expedire censuerimus. Quoniam autem, ut nobis quoque innotuit, multis ex academicis praedictis antehac censoris Academiae huiusmodi munus delatum fuit, volumus quod, praeter eos qui iam censoris gradum obtinuerunt, nemini imposterum hoc munus deferatur, nisi illis academicis, qui, exacto laudabiliter sexennio et sex peractis publicis disputationibus iuxta praefatae Academiae constitutiones, nomen et officium censoris dictae Academiae theologiae sibi promeruerint. Ceterum, cum idem Clemens praedecessor memoratos cardinales dictae Academiae protectores et defensores constituerit ac deputaverit, quibus felicis recordationis Innocentius Papa XIII, praedecessor etiam noster, dilectum filium nostrum Bernardum Mariam tituli S. Bernardi ad Termas eiusdem S. R. E. presbyterum cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis decesserint: nos, ipsos cardinales protectores et defensores Academiae praedictae sic deputatos, ac de praesenti existentes, auctoritate praefatâ confirmantes, in locum defunctorum venerabilium fratrum nostrorum, Fabritium episcopum Ostiensem et Veliternensem Paulutium, sacrorum venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. car-

¹ Edit. Main. legit in pro ut (R. T.).

dinalium collegii decanum, ac dilectum filium nostrum Ludovicum tituli S. Silvestri in Capite ipsius S. R. E. cardinalem Picum, respective nuncupatos, auctoritate praefatâ subrogamus, ac in protectores et defensores huiusmodi pariter constituimus et deputamus.

§ 6. Decernentes quoque, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praesertis Clementis praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VI maii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 6 maii 1726, pontif. anno II.

CXXII.

Conceditur prioribus generalibus eremitarum S. Augustini facultas creandi

*magistros quinquaginta in provinciis Italiae, quadraginta dumtaxat extra Italiam*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Concessio
praedictae fa-
cultatis in per-
petuum quibus-
dam tamen ad-
iectis conditio-
nibus servan-
dis.

§ 1. Cupientes ut debitus virtutis² huiusmodi religiosi Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, qui in artibus et sacrae theologiae studiis cursum perfecerunt, ac aliàs digni et idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum litterarum studia in dies magis ac magis excitentur, supplicationibus dilecti filii Fulgentii Bellelli procuratoris generalis eiusdem Ordinis in sacra theologia magistri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris prioribus generalibus Ordinis praedicti, ut in provinciis et congregationibus Italiae, aliisque ei adiacentibus, quinquaginta Ordinibus huiusmodi professores, qui probitatis et doctrinae laudibus praefulgeant et quinquennio regentis munus obierint vel in principalioribus eiusdem Italiae civitatibus verbum Dei decennio cum plausu iustaque fama praedicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad magisterii gradum per apostolicas et Ordinis praedicti constitutiones atque capitulorum generalium illius definitores necnon statuta et consuetudines ac usus earum provinciarum requisitis praediti esse debeant, quique, servatâ regularis disciplinae observantiâ in eorum Ordine, morum probitate, aliisque virtutibus dotati, adeo laudabiliter vixerint ut aliis non minus vitae innocentiam quam doctrinâ docendi³ habiles sint et idonei, et dummodo ipsi promovendi, praevio riguroso exa-

mine coram iisdem prioribus generalibus, modo et formâ quibus in almâ Urbe nostrâ fieri solet faciendo, ad hoc idonei reperiantur, praeterea in aliis extra Italiam eiusdem Ordinis provinciis alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis praedicti professores omnibus qualitatibus, etiam per apostolicas et dicti Ordinis constitutiones, necnon constitutiones, consuetudines et usus earum provinciarum requisitis praeditos, et dummodo pariter ipsi promovendi, praevio riguroso examine iuxta formam constitutionis felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri quae incipit *Romanus Pontifex* sub die xxiv aprilis MDCXXV emanatae faciendo, ad hoc idonei reperiantur, in magistros in sacra theologia supranumerarios promovere, illisque⁴ magisterii et doctoratus huiusmodi insignia conferre, utque omnibus et singulis honoribus, privilegiis, favoribus, praerogativis, praemiis, antelationibus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis et indultis, quibus alii eiusdem Ordinis in sacra theologia magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad huiusmodi gradus promoti de iure, usu, consuetudine aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui, gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, potiri et gaudere possint et debeant, perinde ac si ad huiusmodi gradus in similibus studiorum universitatibus promoti fuissent, concedere et indulgere valeant, auctoritate praedictâ, tenore praesentium, facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus et impertimur; ita tamen ut memorati priores generales ad electionem dictorum magistrorum nonnisi

¹ Vide Urbani VIII const. infra citatam.

² Corrigat, si opus est, lector sciens (R. T.).

³ Forsan docendis (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit illosque (R. T.).

per concursum et per secreta suffragia procedant.

Clausulae.

§ 2. Non obstantibus felicis recordationis Sixti V et Clementis VIII Romanorum Pontificum etiam praedecessorum nostrorum de senario magistrorum numero, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VI maii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 6 maii 1726, pontif. anno II.

CXXIII.

Conceduntur quaedam indulgentiae in ecclesiis eremitarum S. Augustini Excalceatorum in regno Tunkini¹.

Benedictus Papa XIII,

universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Concessio indulgentiarum, ut in rubrica.

§ 1. Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et

1 Pro omnibus ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexandro VIII const. edit. MDCXC, die 29 novembris, pontif. II, indulgentia plenaria perpetua in festo S. Ioannis a S. Facundo.

confessis, ac sacrâ communionem refectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in regno Tunkini existentium die festo titulari respective earundem ecclesiarum a primis vespers usque ad occasum solis diei huiusmodi respective singulis annis devote visiterint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus; iis vero, qui litanis B. M. V. in aliquâ ex dictis ecclesiis et oratoriis eorundem fratrum in dicto regno existentibus singulis sabbatis singulisque eiusdem B. M. V. Immaculatae festis¹ diebus decantandis seu recitandis devote interfuerint, et ibi, ut supra, oraverint, qua vice praedictarum id egerint, centum dies de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet debitae poenitentiae in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 2. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.²

Fidos habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII maii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 maii 1726, pontif. anno II.

CXXIV.

Statuitur ne fratres Congregationis S. Ioannis de Carbonaria Ordinis eremitarum S. Augustini ad alias provincias seu congregationes transire possint³.

1 Edit. Main. legit *festi* (R. T.).

2 Reliqua ut supra pag. 59 b (R. T.).

3 Ratione perfectae vitae communis quae ibi prae ceteris viget.

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Prooemium a
cura habenda
regularium.

Apostolicae sollicitudinis, quam meritis licet et viribus longe impares divinâ dignatione gerimus, ratio exigit, ut, paternam erga christifideles, qui e fluctibus saeculi in portum vitae religiosae confugerunt, charitatem singulari studio exercentes, eorum stabilitati, ut in eâ vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Expositio facti.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Sersale Congregationis S. Ioannis de Carbonaria Ordinis eremitarum S. Augustini Neapolitanae, quod, cum a dictâ Congregatione et conventu eiusdem S. Ioannis, ubi perfectâ vitâ communi vivitur, nonnulli religiosi eiusdem Congregationis sub variis praetextibus ad alias praedicti Ordinis provincias et congregationes, in quibus eiusmodi vita communis minime servatur, transire soleant, ipse Nicolaus, quo in praedictis conventu et congregatione regularis disciplina sustineatur, et observantia iam introducta non disperdatur, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summopere desideret.

Statuitur ut
in rubricâ.

§ 2. Nos, ipsius Nicolai votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinâti, fratres expresse professos conventus et Congregationis huiusmodi,

post constitutionem felicis recordationis Innocentii PP. XII praedecessoris nostri super eâdem vitâ communi emanatam, ad quascumque provincias seu congregationes animo sese illis associandi seu incorporandi, sine expressâ ac unanimi pleni definitorii conventus praedicti consensu, nullo modo se transferre posse; illos vero, qui de mandato tam Congregationis S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum quam super disciplinâ regulari deputatorum iam translati fuerunt, se intra terminum duorum mensium, ac si alicui conventui provinciae aut aliarum congregationum affiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad praedictam Congregationem S. Ioannis de Carbonaria, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, decernimus et declaramus, ac statuimus et ordinamus.

Clausula.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quarumcumque provinciarum et congregationum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contra-

rium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda
transumptis.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxix maii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 29 maii 1726, pontif. anno II.

CXXV.

*Confirmatur decretum Congregationis episcoporum regularium in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativâ circa nomen Piorum Operariorum*².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum presbyterorum saecularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, cum ipsi ab eadem Congregatione cardinalium decretum die xiv mensis martii proxime praeteriti obtinuissent, non licere alicui extra praedictam Congregationem sibi nomen³ Operariorum assumere, ipsi exponentes, quo eiusdem

decreti effectum frui possent, et nemo deinceps nomen huiusmodi, quemadmodum aliàs cum magno eorundem exponentium aestimationis detrimento contigit¹, sibi attribui auderet, aliquas poenas tam spirituales quam temporales eidem Congregationi cardinalium benevisas eiusmodi decreto adiacere summo-pere cupiebant, emanavit a praedictâ Congregatione cardinalium decretum tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, stetit in decisis sub dictâ die xiv martii praeteriti, nempe: Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque iniungendum censuit locorum Ordinariis; prout per praesentes iniungitur, quatenus eandem resolutionem in propriâ dioecesi, sub poenis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romae x maii MDCCXXVI. — I. B. card. DEVIA. P. A. archiepiscopus *Larissae*, secretarius.

Decretum
praedictum quo
sub certis poe-
nis prohibetur
cuiusque ex-
tra Congrega-
tionem Piorum
Operariorum
nomen pii ope-
rarii assumere.

§ 2. Cum autem, sicut dicti exponentes nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri plurimum desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus

Confirmatio
relati decreti.

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Clementis XI constit. ed. MDCCXII, die III ianuarii, pontif. XII, concessa fuit Congregationi eorundem ecclesia et collegium S. Mariae Montium de Urbe.

³ Deest *Piorum* (R. T.).

¹ Edit. Main. habet *contingit* (R. T.).

et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem quod praesentium litterarum transumptis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die III iunii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 iunii 1726, pontif. anno III.

CXXVI.

Restituuntur denuo conventus S. Sabinae, atque uniuntur provinciae Lombardiae².

Dilecto filio Thomae Ripoll, Ordinis fratrum Praedicatorum magistro generali,

Benedictus Papa XIII.

Dilecte fili,

salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium a cura Ordinis Praedicatorum

Quod apostolicae sollicitudinis officium ad propagandam regularem disciplinam

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Hac de re vide Pii V const. edit. MDLXVII, die xx martii, pontif. II, et Clementis IX const. ed. MDCLXIX, die. XXI maii, pontif. II, necnon

omnibus religiosorum Ordinibus libenter impendimus, decet nos inclyto Praedicatorum Ordini et provinciae praesertim Lombardiae tanto libentius et alacrius persolvere, quanto gratiori memoriâ animoque illius nos mērita recolere consuevimus, in qua scilicet sacrum religionis habitum per ipsos adolescentis aetatis annos suscepimus et Praedicatorum institutum expresse professi sumus. Neque vero sola praecipui amoris incitamenta nos excitant ut nostrae auctoritatis opem ad cultum et incrementum meritissimae familiae conferamus, sed suo veluti iure dilectissima provincia operam nostram deposcit, ut, quae nos diu doctrinâ et religiosis moribus aluit ac sanctissimis institutis ad apostolicas curas informare conata est, fructum qualemcumque impensi laboris cepisse videatur. Maternae igitur sedulitati vicem paternae charitatis reddere cupientes, nihil omittere debemus, quo uberius fructificet suavitatis odor et observantia salutis, vitaeque perfectioris exempla latius per universam provinciam dilatentur, opportunisque providentiae nostrae legibus firmitus muniantur.

§ 1. Potro S. Pius V antecessor noster, qui Praedicatorum Ordini in eâdem Lombardiae provinciâ nomen dederat, constitutioni felicitis recordationis Pauli Papae III, sui nostrique praedecessoris, inhaerens, per apostolicas litteras die xx martii anno MDLXVII datas, Romanum conventum S. Sabinae unâ cum omnibus iuribus ac bonis antedictae provinciae adnexuit et incorporavit. Quoniam vero generalia eiusdem Ordinis comitia decreverant ut per singulas provincias in uno saltem coenobio exacta regulae di-

at praesertim provinciae Lombardiae, in qua Pontifex sacrae religionis habitum suscepit.

A Pio V conventus S. Sabinae antedictae provinciae unitus fuit.

Innocenti XII const. ed. MDCXCV, die XIV iunii, pontif. IV, ac etiam Clementis XII const. edit. MDCCXXXI, die II maii, pontif. I.

disciplina integre rigideque, illaesâ tamen prioris provincialis auctoritate eique debitâ subiectione, vigeret, felicitis recordationis praedecessores nostri Alexander Papa VII et Clemens Papa IX arctioris huius observantiae in antedicto conventu S. Sabinae palaestram et domicilium collocarunt, ut, tyronibus in eâ severiori exercitatione institutis, imitanda virtutis exempla per universam provinciam diffunderent. Neque tamen provinciae et provinciali Lombardiae quidquam iuris et auctoritatis detractum est, ut in apostolicis ipsorum litteris, illis praesertim quas laudatus Clemens Papa IX dedit die XXI maii anno MDCLXIX, perspicere licet.

Sed postea ab Innocentio XII ex illo conventu, cum aliis nonnullis, congregatio S. Sabinae a iurisdictione provincialis exempta erecta fuit.

§ 2. Igitur, Domino dante benignitatem, terra illa dedit fructum suum, et provinciali suo plene subiecta provincia Lombardiae, tam in conventu S. Sabinae quam in aliis strictiori observantiae dicatis, summorum Pontificum praedecessorum nostrorum consiliis et optatis comitiorum generalium respondere perrexit; donec, sub Innocentio XII felicitis itidem recordationis praedecessore nostro, exempta ob omni iurisdictione prioris provincialis, Congregatio erecta est S. Sabinae, eique, aliis nonnullis attributis conventibus, proprius vicarius praepositus est, a generali Ordinis magistro singulis bienniis eligendus, ut in apostolicis litteris, quas anno sui pontificatus IV dedit, fusius explicatur. Votis tamen eiusdem Pontificis observantiae latius dilatandae exitus minime obsecundavit; floruit enim regularis disciplina et S. Sabinae Congregatio optimis exemplis religiosae virtutis abundavit, sed, per novam illam regiminis formam, potius intra Congregationis fines conclusa, quam ad totius provinciae utilitatem amplificata observantia est.

Unio ut in rubricâ.

§ 3. Nos proinde, diuturnâ longi tem-

poris experientiâ edocti, atque ad propagationem non minus quam conservationem purioris disciplinae animum intendentes, constitutionibus antecessorum nostrorum Pauli III, S. Pii V, Alexandri VII et Clementis IX, et ipsius etiam Innocentii XII proposito inhaerentes, necnon desideriis et conatibus comitiorum dilectissimi Ordinis suffragantes, post maturam deliberationem et collata consilia cum viris zelo prudentiâque commendatis, per¹ apostolicas hasce nostras in formâ Brevis litteras perpetuo valituras praecipimus et mandamus, ut, strictâ observantiâ firmâ permanente in conventibus inferius exprimendis, salvisque regulis quas pro muniendâ propagandâque observantiâ in antedictâ provinciâ Lombardiae praescribendas duximus, auctoritati, iurisdictioni, visitationi, correctioni, curae et regimini prioris provincialis Lombardiae pro tempore existentis omnino pareant et subiecti sint, unâ cum omnibus bonis, iuribus et pertinentiis suis, conventus et fratres in ipsis commorantes, videlicet: S. Sabinae Romae, S. Dominici Ravennae, S. Dominici Ferrariae, S. Dominici in urbe S. Severini, S. Catharinae in Trino dioecesis Casalensis, et qui positi sunt Auximi, Caesenae, in Lugo, in Meldula, in Bonifacio, unâ cum altero in eadem insulâ Corsicâ constituto, perinde ac si nunquam apostolicae litterae eiusdem Innocentii XII aliaeque constitutiones editae fuissent, quae enumeratos conventus ab auctoritate ac iure prioris provincialis Lombardiae aut cuiusque alterius provincialis subdlexerunt; quibus et aliis in contrariis quomodolibet facientibus de plenitudine potestatis per has praesentes litteras amplissime derogamus.

§ 4. Pro conservandâ vero ac dilata-

¹ Male edit. Main. legit et pro per (R. T.).

Praescribuntur nonnulla pro

conservandâ se-
veriori discipli-
nâ.

tandâ per totam Lombardiæ provinciam
severiori disciplinâ, has regulas præ-
scribimus, atque ut perpetuo servantur,
districte præcipimus et mandamus:

De vitâ comuni.

I. Vita communis et rigor observan-
tiæ regularis, qui tam in conventu
S. Sabinae quam in aliis superius ex-
pressis in praesens viget, perpetuo re-
tineatur, et quam fieri potest maximo
perfectionis studio custodiatur et obser-
vetur.

De provincia-
libus.

II. Cum provinciales pro tempore ad
visitandos eosdem conventus se confe-
rent, neque ipsi utantur regulae remis-
sionibus ac dispensationibus, neque illas
sociis suis permittant, quae consuetae
eorundem conventuum vitae adversen-
tur, ipsorum enim exempla ceteris esse
debent vivendi norma.

De visitatori-
bus et commis-
sariis.

III. Ita quoque se gerant visitatores,
si qui forte ad supplendas provincialium
vices destinabuntur, et commissarii om-
nes, qui ad conventus antedictos qua-
cumque de causâ perrexerint. Eiusmodi
autem vices et commissiones non de-
mandentur nisi fratribus zelo et gravi-
tate praeditis atque erga regularem ob-
servantiam optime animatis.

De regionibus
sen quarteriis
provinciae Lom-
bardiae.

IV. Cum provincia Lombardiæ in plu-
res regiones, quas *quarteria* appellant,
partita sit, singulis autem regionibus
vicarius praesit, qui, absente provincia-
li, subiectis sibi conventibus advigilet
prospiciatque; nova regio in eâdem
provincia constituitur, S. Sabinae nomi-
ne nuncupanda, in qua memorati con-
ventus comprehendantur, eique a pro-
vinciali vicarius praeficiatur, qui tamen
semper in aliquo ex novae regionis con-
ventibus commoretur.

De novitiati.

V. Tyrocinii domus sive novitiatus
purus in eodem conventu S. Sabinae
conservetur pro tradendo religionis ha-
bitu, eâ prorsus ratione, qua ad nor-
mam decreti felicitis recordationis Ale-

xandri VII fuerat ibidem constitutus ante-
quam conventus ille a provinciâ separa-
retur; provinciales autem pro tempore,
quo ab eis¹ fieri poterit, curent et sata-
gant, ut quot in novitiatu cellae sunt,
totidem tyrones in anno probationis ibi
exercendos destinent et adsignent.

VI. Quoniam affiliationes, quas vocant,
et strictiori disciplinae laudatissimi Or-
dinis non adversantur, immo potius valde
conducunt ut religiosi observantiae cul-
tores retineantur in conventibus quibus
per affiliationem fuerint adscripti, volu-
mus et mandamus ne quis in posterum
ad habitum in novâ religione admitta-
tur nisi certo conventui pro affiliatione
adscribatur, eiusdem quidem religionis,
si fieri possit, aut saltem provinciae, si
tanto religiosorum numero eius regio-
nis conventus abundant ut² novis affi-
liationibus locus esse non possit. Qui
vero sine affiliatione ullâ hactenus in
Congregatione admissi sunt, illis con-
ventibus per affiliationem incorporati
intelligantur, quibus in praesens adsi-
gnati inveniuntur. Praeterquam si quis,
antequam Congregatio erigeretur, per
affiliationem iam fuisset alicui ex con-
ventibus sive huius regionis sive pro-
vinciae affixus, cui semper affixum re-
manere decernimus. Graviter interdici-
centes tam admissis quam admittendis,
ne sine expresso apostolico beneplacito
affiliationem suam ad conventus alterius
regionis aut provinciae transferre va-
leant.

VII. Iuniores religionem professi in
conventu S. Sabinae, sive in aliis con-
ventibus eiusdem regionis, in qua pro-
bationis domicilia fuerint, benedicente
Domino, utcumque multiplicata, ad co-
lenda studia in solis eiusdem regionis
conventibus assignentur.

¹ Edit. Main. legit *quo ad eius* (R. T.).

² Edit. Main. legit *aut pro ut* (R. T.).

De affiliatio-
nibus.

De assignatio-
ne conventuum.

De studiorum
domicilio.

VIII. Methodus autem assignandi studiorum causâ iuniores in novâ hac regione professos diligentissime teneatur ac servetur per annos saltem quinque ab emissâ professione numerandos, quo temporis spatio minime liceat priori provinciali ad alterius regionis studia eosdem destinare, nisi quis fortasse aegrâ valetudine impar evaserit rigori observantiae diutius ferendo; tunc enim prior provincialis, quod facto opus erit, pro suâ prudentiâ decernet; modo tamen causa infirmitatis probata sit testimonio subscripto et iureiurando firmato a fratribus consilii illius conventus cui professus valetudinarius adsignatus est.

De studiis.

IX. Ut, quae de studiorum domicilio praescripsimus, firmitus consistent, non solum studia, quae materialia dicuntur, in novâ regione stabiliantur, sed formale etiam, quod appellatur, studium in apto conventu constituatur, in quo iuniores triennalem curriculum studii theologici formalis explere possint, atque ad gradum lectorum se rite comparare. In studio tamen generali Bononiensi tam ad studium formale quam ad lectoris gradum secundum communes toti provinciae leges examinentur et approbentur.

De studentibus.

X. Ubi studium formale novae regionis idoneo numero fuerit instructum ad formam ceterorum provinciae studiorum formalium; quemadmodum etiam ubi studiis materialibus suis non desit studentium numerus, liceat quidem priori provinciali aliis ultra numerum redundantes aliis studiis praesertim formalibus provinciae assignare; si tamen in hisce aliis conventibus observantia vigeat per sacram Congregationem disciplinae regulari praepositam approbata, ac simul qui assignandi sunt per integrum saltem quinquennium in obser-

vantiâ suae regionis exerciti fuerint et confirmati.

De lectoribus.

XI. Pro studiis iisdem lectores non designentur, nisi qui in eâdem novâ regione habitum Ordinis induerint, atque in eâ educati et instituti sint. Quod si aliquando peculiaris causa postulet ut ex aliâ regione lector assumatur, non aliter id fieri liceat, quam si lector ipse per integrum saltem annum iam antea laudabiliter vixerit in conventibus novae regionis, sitque propenso studio erga observantiam affectus.

De transitu
ad novam re-
gionem.

XII. Priores provinciales pro tempore operam libenter conferant, ut, qui in aliis provinciae conventibus educati sunt, ad studia novae regionis volentes trans-eant, curentque pariter ut ceteris quoque fratribus cuiusque conditionis aut gradus aditus pateat, si qui observantioris vitae desiderio impulsu ultro se ad novam regionem transferre voluerint.

De non eligen-
dis in superio-
res illis, qui in
dictâ regione
aliquandium
non vixerint.

XIII. Sub poenâ nullitatis nemo eligatur aut electus confirmetur in priorem, aut quocumque titulo in superiorem eorundem conventuum, qui habitum non susceperit ac simul educatus non fuerit in hac novae provinciae regione, aut saltem in eâdem per quadriennii spatium antea non vixerit, ac sui pro observantiâ studii zeli specimen idoneum non praebuerit; quod in magistris etiam novitiorum tam simplicium quam professorum eligendis ac praeficiendis observetur.

Eligibilitas
alumnorum.

XIV. Huius novae regionis alumni, qui in illâ habitum atque institutionem acceperint, pro quovis provinciae conventu eligi, confirmari et institui priores possint, atque ad lectoris superioremque alium quemcumque gradum provehi etiam in generali studio Bononiae, nec non ad praedicandi verbi Dei et alia quaelibet munera, praesertim vero ad gravissimum magistri novitiorum tam

simplicium quam professorum officium, ut zelo, exemplo, ductuque suo per totam provinciam observantiae cultum diffundant et angeant, quod est praecipuum nostrae sollicitudinis propositum in hisce capitulis sancientis, quae perpetuo et inviolabiliter observanda praecipimus sub poenâ indignationis nostrae aliisque nostro et successorum nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis¹ adversus eos qui illa vel in totum vel ex parte violare praesumpserint.

Clausulae.

§ 5. Has igitur praesentes in formâ Brevis litteras et quidquid in eisdem praescripsimus, firma et valida semper mansura decernimus, et ab illis, ad quos spectat, inviolabiliter observanda, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, praesertim antedicti felicitis recordationis Innocentii Papae XII, necnon Ordinis et Congregationis et conventuum huiusmodi, aliisque, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam eisdem Ordini² Congregationi et conventibus, eorumque personis quibuslibet, et sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in

contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides habenda transumptis.

§ 7. Collatâ itaque zeli tui sedulitate, atque in mandatis nostris capessendis et obeundis alacritate ac vigilantia, plene confidimus, fructum paternae sollicitudinis pro severiori disciplinae incremento votis nostrae charitatis esse responsurum. Ac tibi, dilecte fili, apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Conclusio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v iunii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 iunii 1726, pontif. anno III.

CXXVII.

Confirmantur litterae Pauli V super electione abbatis generalis Ordinis sancti

¹ Edit. Main. legit *infligendis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *eiusdem Ordinis* (R. T.).

Basilii Magni ad sexennium dumtaxat¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni abbates et monachi Ordinis sancti Basilii Magni, quod dum felicitis recordationis Paulo² Papae V praedecessori nostro pro parte tunc existentium superiorum et monachorum eiusdem Ordinis exposito, quod ipsi aliàs in Congregationem redacti eorum abbatem generalem ad triennium dumtaxat eligendum et deinde ad aliud triennium confirmandum coeperant; et in eadem expositione subiuncto quod confirmatio huiusmodi, ex diversis causis quas experientia docuerat, satis damnum Congregationi huiusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset, maxime quia plura eiusdem Congregationis monasteria in remotis provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum abbatem generalem visitari, et ut decebat reformari non poterant; propterea superiores et monachi praedicti ab³ incommodis huiusmodi obviandis per dictum Paulum praedecessorem super praemissis opportune providere desiderabant: idem Paulus praedecessor, supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, quod de cetero perpetuis futuris temporibus abbas generalis huiusmodi ad sexennium eligi deberet, confirmatione eius omnino prohibita, itant abbas generalis praedictus completo

¹ Hac de re vide constit. Pauli V edit. MDCXX, die 15 maii, pontif. I, quae hic citatur.

² Edit. Main. legit *Pauli* (R. T.).

³ Lege *pro*, vel *ob incommoda* *obvianda* (R. T.).

sexennio, seu aliàs alià ex causâ dimisso officio, per aliud sexennium ab officio abbatis generalis cessare teneretur, neque eligi posset, apostolicâ auctoritate statuit et ordinavit; et aliàs, prout in ipsius Pauli praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xv maii MDCXX expeditis uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedicti exponentes supradictas Pauli praedecessoris litteras apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderarent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praedictas Pauli praedecessoris litteras die xv maii MDCXX emanatas, ut praefertur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus; illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Confirmatio
litterarum praedicti Pauli V.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc¹.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praedictis Pauli praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc².

Fides habenda
transumptis.

¹ Reliqua ut supra, pag. 147 b (R. T.).

² Reliqua ut supra, pag. 59 b (R. T.).

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII iunii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 iunii 1726, pontif. anno III.

CXXVIII.

Supprimitur confraternitas SS. Rosarii, Cappata vulgo dicta, civitatis Anconitanae, et Praedicatorum conventui S. Mariae Incoronatae necnon puerorum seminario ecclesiastico dictae civitatis eius bona applicantur¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a
curâ seminari-
orum.

Quanta Ecclesiae² Dei commoda et bona proveniant a piâ exercitatione, qua adolescentes a teneris usque annis ad pietatem et religionem informandi in ecclesiasticis puerorum seminariis detinentur, provide considerantes, quod seminariis eisdem honesti et pro eorum indigentis opportune³ redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde, si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis praeoscimus, etiam per quarundam laicorum confraternitatum suppressionem sollicitè subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus quae conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Suppressio
praedictae con-
fraternitatis.

§ 1. Cum, sicut accepimus, utriusque sexus christifidelium confraternitas Cappata nuncupata sub invocatione SS. Rosarii in ecclesiâ S. Mariae Incoronatae nuncupatae conventus Ordinis fratrum S. Dominici Praedicatorum nuncupatorum civitatis Anconitanae erecta et in-

¹ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 5 septembris, pontif. II, erectum fuit hospitium Matritense de la Passion in conventum fratrum Praedicatorum.

² Edit. Main. legit *Ecclesia* (R. T.).

³ Videtur legendum *opportuni* (R. T.).

stituta reperiatur: nos, ex rationabilibus et iustis causis nobis notis animum nostrum moventibus, motuproprio, et ex certâ scientiâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, dictam confraternitatem, unâ cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentiâ ac qualitate, apostolicâ auctoritate perpetuo supprimimus et extinguimus, eandemque confraternitatem perpetuo suppressam et extinctam esse et fore discernimus.

§ 2. Nos proinde, infrascripti seminarii ac fratrum conventus infrascriptae ecclesiae indemnitatibus atque commoditatibus aliquâ in parte respective consulere volentes, ac fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon alias conventibus et fratribus ac seminario huiusmodi applicationes, incorporationes, concessiones et assignationes quomodolibet hactenus forsâ factas, si quae sint, praesentibus pro expressis habentes, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, eiusdem confraternitatis sic per nos, ut praefertur, suppressae et extinctae cappellam seu altare ac oratorium, cum magazenis, fabricâ seu mansionibus subterraneis sub eodem oratorio existentibus, quod est de directo dominio dicti conventus, et per pactum expressum in concessione illius fundi dicto conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia et suppellectilia cuiuscumque speciei, quantitatis et valoris, ac omnia ornamenta, candelabra et vasa sacra aurea et argentea, cuiuscumque generis et

Eiusque bonorum applicatio praefato conventui.

pretiosi valoris existant, et ad dictam confraternitatem per nos, ut praefertur, suppressam et extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia assis haereditarii per quondam tunc in humanis agentem Iosephum Bonifigli, dum vixit, pharmacopolam Anconitanum, ac credita omnia, actiones et iura quaecumque ad dictum assem haereditarium quomodocumque pertinentia, exacta et exigenda, necnon scripturas, iustificationes, libros et notitias omnes, tam publicas quam privatas, et in statu in quo de praesenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, et eidem confraternitati per nos ut praefertur suppressae et extinctae (iuxta eiusdem Iosephi, sub quo¹ ab humanis decessit, dispositionem testamentariam ad effectum ut tot capellaniae ab eadem confraternitate, per nos ut praefertur suppressae et extinctae, erigerentur) relictas, eidem conventui et fratribus (cum hoc tamen quod nunc et pro tempore existentes eiusdem Ordinis fratres² tantum, et non alii presbyteri, quo ad dispositionem testamentariam praefati Iosephi, loco capellaniarum huiusmodi, tot missas in ecclesia S. Dominici praefatae civitatis Anconitanae in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione et manutentione secundodicti conventus fratres praefati tot funda et bona stabilia vel loca montium cameralium et non vacabilium ex praefato asse haereditario desumenda et ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetae romanae pro qualibet missa perpetuam annuatim respondentia emere et assignare similiter teneantur; cum hoc pariter quod omnia anniversaria et missae perpetuae, a testatoribus

aliisque disponentibus usque in praesentem diem eidem confraternitati per nos ut praefertur suppressae et extinctae demandare¹, a pro tempore existentibus fratribus secundodicti conventus tantum et non ab aliis presbyteris in praefata eorum ecclesia S. Dominici in perpetuum celebrari et adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti conventus fratribus nunc et pro tempore existentibus per infrascriptum seminarium singulis mensibus elemosynis missarum secundodictarum ad rationem unius iulii monetae praefatae pro qualibet missa huiusmodi et stipendiis pro adimplemento anniversariorum huiusmodi ad rationem et iuxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem confraternitate per nos ut praefertur suppressae et extinctae), perpetuo, tenore praesentium, etiam applicamus et incorporamus.

§ 3. Reliqua vero bona omnia, res, proprietates, census, canones, domos, vineas, praedia, possessiones, responsiones, fructus, loca montium, et iura quaecumque, undecumque et quomodocumque provenientia, etiam cuiuscumque speciei, quantitatis, qualitatis et valoris existant, et usquedum administrata, percepta et possessa per dictam confraternitatem per nos ut praefertur suppressam et extinctam, et eidem confraternitati per nos ut praefertur suppressae et extinctae competentia, spectantia et pertinentia, seminario puerorum ecclesiastico dictae civitatis Anconitanae (cum obligatione tamen quod praefatum seminarium non solum elemosynas et stipendia pro adimplemento et manutentione anniversariorum et missarum perpetuarum huiusmodi, sed etiam pro dote et manutentione

Necnon seminario praedicto, cum opportunitis ordinationibus.

¹ Forsan sub qua nempe dispositione testamentaria (R. T.).

² Edit. Main. legit *fratrum* (R. T.).

¹ Potius lege *demandata* vel *demandatae* (R. T.).

capellae seu altaris eiusdem sanctissimi Rosarii in dictâ ecclesiâ S. Dominici sitae seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis et celebrandis ab eisdem secundodicti conventus fratribus ad honorem et gloriam beatae Mariae Virginis, tunc et pro tempore existentibus eiusdem secundodicti conventus fratribus praefatis scuta centum praefatae monetae romanae in perpetuum singulis annis exbursare et solvere, ac, prout antea dicta confraternitas per nos ut praefertur suppressa et extincta tenebatur, conservatorium pûpillarum dictae civitatis Anconitanae manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetae romanae huiusmodi monialibus monasterii S. Sebastiani praefatae civitatis Anconitanae S. Benedicti, seu alterius Ordinis, debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam elemosynam, necnon reliqua legata omnia et onera universa quaecumque, si quae sint, etiam specialem mentionem requirant, et eidem confraternitati per nos ut praefertur suppressae et extinctae quomodocumque incumbant, iuxta et secundum piorum testatorum, fundatorum, aliorumque disponentium voluntates et dispositiones, adimplere, ac omnibus legatis similiter, quae praefata confraternitas per nos ut praefertur suppressa et extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur) etiam perpetuo earundem tenore praesentium respective applicamus, et cum ceteris seminarii praefati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus et assignamus.

Clausulae peculiares.

§ 4. Decernentes, praemissa omnia et singula, necnon easdem praesentes, etiam ex eo, quod praefatae confraternitatis per nos ut praefertur, suppressae et extinctae officiales et confratres

et ceteri quicumque in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, et causae, propter quas eadem praesentes emanarunt adductae, verificateae, aut iustificatae ullatenus fuerint, ullo¹ nunquam tempore subreptionis vel obreptionis seu nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno inexcogitato et substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem praemissis solemnitates et quaevis alia, servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a iure vel facto aut statuto vel consuetudine aliquâ resultante, etiam in corpore iuris clauso, sive etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, et quovis alio praetextu, occasione vel causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili et privilegiatâ etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, aut aliud quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio aut impetrato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et quomodolibet spectabit, in futurum plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliâs in praemissis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici

¹ Potius lege *nullo* (R. T.).

auditores ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vice-legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deputatio
exequutorum.

§ 5. Et insuper, quatenus opus sit, pro praemissorum observatione venerabilibus fratribus Anconitanis, Æsinis et Auximanis episcopis per praesentes, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit et quoties pro parte fratrum secundodicti conventus ac seminarii praefati requisiti fuerint, solemniter publicantes, et in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illas et in eis contenta huiusmodi ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter servari, illisque pacifice frui et gaudere, non permittentes quempiam ex secundodicti conventus fratribus et seminarium huiusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia (servatâ tamen formâ Concilii Tridentini), appellatione pospositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Derogatio specifica.

§ 6. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri, in qua cavetur expresse ne quis extra suam civitatem et dioecesim nisi in cer-

tis tunc expressis casibus, et in illis ultra unam¹ dietam, a fine suae dioecesis ad iudicium evocare, seu ne iudices a Sede Apostolicâ praefatâ deputati extra civitatem vel dioecesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis suas vices committere audeant vel praesumant, et in² concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas aliquis vigore earumdem praesentium ad iudicium non trahatur, necnon dictae confraternitatis per nos ut praefertur suppressae et extinctae erectione ac praefati Iosephi aliorumque quorumcumque ad favorem dictae confraternitatis per nos ut praefertur suppressae et extinctae testatorum seu disponentium voluntatibus, necnon missarum et anniversariorum aliorumque legatorum piorum et onerum foundationibus, et quibusvis aliis dispositionibus, ac praemissis omnibus, et, quatenus opus sit, de iure quaesito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus seu applicationibus, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, et aliis nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a iure permissis fieri prohibentis, aliisque apostolicis, etiam in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon confraternitatis per nos ut praefertur suppressae et extinctae et conventus huiusmodi et Ordinis praefati, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis,

¹ Edit. Main. legit *ullam* (R. T.).

² Praeposit. *in* nos addimus (R. T.).

eidem confraternitati per nos ut praefertur suppressae et extinctae, conventibus et Ordini ac fratribus praefatis, et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formam in illis traditam observatam inserti forent, eisdem praesentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse hac vice dumtaxat, motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ad praemissorum effectum, harum serie derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris decreti, derogationis, voluntatis, et declarationis infringere vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XVI kalendas iulii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 16 iunii 1726, pontif. anno III.

CXXIX.

Statuitur ministro generali Capuccinorum competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem S. Francisci eiusque professoribus scapulare cum cingulo conferendi¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ratio apostolici ministerii nobis licet Exordium. immeritis a Christo Domino iniuncti exigit ut litigia et discordias, quae, humani generis hoste zizania superseminante, Ordines regulares, ad caelestium meditationem incumbentes, aliquando perturbant, omni curam evellere studeamus, ne Dei cultus in sacris viris frigescat, inque animis saecularium, qui eos inter se dissidentes conspiciunt, scandala propterea exoriantur.

§ 1. Nuper admodum in Tertiariis, Causae praesentis constitutionis. de *Poenitentia* appellatis, sub regimine fratrum Minorum beati Francisci aliàs a regulari Observantia nuncupatorum viventibus, spirituale solatium et pietatis favorem augere studuimus apostolicis litteris nostris, quae incipiunt *Paterna Sedis Apostolicae providentia*, Romae vulgatis anno Domini MDCCXXV, IV idus decembris, pontificatus nostri anno II, quibus litteris immunitates, gratias, privilegia et indulta ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus eisdem Tertiariis concessa renovavimus et confirmavimus, ut alacrius et sanctius Deo famulari pergerent. Sed postea, non sine admiratione atque animi nostri molestia, inde ortas altercationes audivimus, easdemque nostras litteras,

¹ Hac de re vide Clementis XI const. edit. MDCCIV, die 29 martii, pontif. IV, et aliam huius Pontificis const. edit. MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. II, ubi concessa fuerunt privilegia dictis Tertiariis.

quae unos Tertiarios fratribus Minoribus a regulari Observantiâ nuncupatis subiectos respiciunt, contra mentem nostram ad alios Tertiarios, sub regulâ quidem B. Francisci Deo famulantes, sed speciali notâ dignos, inque iisdem litteris nostris minime nominatos aut comprehensos, perperam detortas fuisse intelleximus; qui sane Tertiarii fratribus Minoribus a regulari Observantiâ nuncupatis nullo modo subsunt; sed ministro generali Ordinis fratrum Minorum beati Francisci, qui Capuccini appellantur, a quo et ab eius secundariis ministris in rebus spiritualibus directi omnino dependent, atque habitum religiosum accipiunt.

Confirmantur
Minoribus Capuccinis omnia
in conferendo
scapulari et cingulo
tertiariis
sibi subiectis.

§ 2. Propterea huic errori et incommodo pro nostrâ auctoritate et sollicitudine prospicere cupientes, eorundem fratrum Minorum beati Francisci, qui Capuccini appellantur, iura et privilegia, saepe in iudiciis contradictoriis coram venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus consultationi de rebus episcoporum et regularium praepositis plene discussa, pontificioque oraculo ac litteris apostolicis a felicis recordationis Clemente Papa XI antecessore nostro confirmata atque approbata, nos, praesentibus perpetuum robur imposterum habituris, post maturam deliberationem, motu proprio et ex certâ scientiâ, ad tollendas quascumque discordias, iterum munimus et approbamus, confirmantes omnia iura, immunitates, facultates, praerogativas, gratias, indulta et privilegia ministro generali Ordinis fratrum Minorum beati Francisci, qui Capuccini appellantur, competentia in conferendo eodem scapulari et cingulo Tertiariis sibi subiectis, quae omnia ei olim fuerunt adiudicata, eiusdemque Clementis Papae XI litteris confirmata, quarum tenor est:

Clemens Papa XI, ad futuram rei memoriam. Emanarunt nupera Congregatione venerabilium fratrum nostrum S. R. E. cardinalium, negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, ad favorem dilectorum filiorum fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, regni Sardiniae tria decreta, videlicet:

In causâ vertente inter PP. Minores Capuccinos regni Sardiniae, ex unâ, et PP. Minores de Observantiâ eiusdem regni, seu etc., partibus ex alterâ, de et super infra-scripto dubio, nempe an patribus Capuccinis regni Sardiniae liceat dispensare seu distribuere habitum seu scapulare parvum cum cingulo S. Francisci saecularibus utriusque sexus in propriis domibus et sub iurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii seu Tertii Ordinis, eosque dirigere in spiritualibus iuxta regulas dicti Tertii Ordinis in propriis ecclesiis; in casu, etc.; sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, partibus ipsis auditis, referente eminentissimo Gabriellio, censuit ac declaravit competere patribus Capuccinis facultatem conferendi scapulare cum cingulo S. Francisci. Romae die xvi novembris MDCCIII. Et die xxix februarii MDCCIV denuo auditis religionibus fratrum Minorum de Observantiâ et patrum Minorum Capuccinorum sancti Francisci, referente eodem eminentissimo Gabriellio, eminentissimi patres censuerunt, persistendum esse in *decisis* sub praedictâ die xvi novembris MDCCIII. Romae, etc. Die vero iv martii eiusdem anni MDCCIV tertiâ vice propositâ causâ per eundem eminentissimum Gabriellium ad preces procuratoris generalis commissarii curiae Minorum de Observantiâ et procuratoris generalis strictioris observantiae sancti Francisci, eadem sacra Congregatio censuit ac decrevit, extra dandum supradictum decretum. Romae, etc. Cardinalis CARPINEUS. *Loco + sigilli.*

Affertur Clementis XI hac super re constitutio.

Decreta tria Congregationis episcoporum et regularium quae declarant competere Capuccinis praedictam facultatem.

Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni procuratoris generalis di-

Confirmatio Clementis XI.

cti Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decreta huiusmodi, quo prae-
missa firmitus subsistant, apostolicae
confirmationis nostrae patrocinio com-
muniri plurimum desideret: nos, ipsum
modernum procuratorem generalem spe-
cialibus favoribus et gratiis prosequi
volentes, et a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis et interdicti, aliisque
ecclesiasticis sententiis, censuris et poe-
nis, a iure vel ab homine, quavis oc-
casione vel causâ latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes et absolutum
fore censes, supplicationibus eius
nomine nobis super hoc humiliter por-
rectis inclinati, decreta praeinserta, au-
thoritate apostolicâ, tenore praesentium,
approbamus et confirmamus, illisque
inviolabilis apostolicae firmitatis robur
adiicimus; salvâ tamen semper in prae-
missis auctoritate memoratae Congrega-
tionis cardinalium. Decernentes, easdem
praesentes litteras semper firmas, vali-
das et efficaces existere et fore, suosque
plenarios et integros effectus sortiri et
obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro
tempore pectabit plenissime suffragari,
sicque in praemissis per quoscumque
iudices ordinarios et delegatos, etiam
causarum palatii apostolici auditores, iu-
dicari et definiri debere, ac irritum et
inane si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari. Non obstantibus
constitutionibus ac ordinationibus apo-
stolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinum
huiusmodi, etiam iuramento, confirma-
tione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ
roboratis, statutis et consuetudinibus,
privilegiis quoque, indultis et litteris
apostolicis in contrarium praemissorum
quomodolibet concessis, confirmatis et
innovatis; quibus omnibus et singulis,

illorum tenores praesentibus pro plene
et sufficienter expressis ac ad verbum
insertis habentes, illis aliâs in suo ro-
bore permansuris, ad praemissorum
effectum, hac vice dumtaxat, specialiter
et expresse derogamus; ceterisque con-
trariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo
Piscatoris, die XXIX martii MDCCIV, pontificatus
nostri anno IV.

§ 3. Itaque, hasce litteras Clementis
PP. XI auctoritate nostrâ iterum nos
confirmantes, statuimus et declaramus,
ministro generali Ordinis fratrum Mino-
rum beati Francisci, qui Capuccini ap-
pellantur, et secundariis superioribus ab
eodem ministro generali dependentibus,
tamquam veris et legitimis filiis bea-
ti Francisci, convenire et competere
in quocumque loco, civitate, provinciâ
et regno, etiam ubi alii Tertiarii eius-
dem beati Francisci iam sunt, erigere,
instituere et fundare Tertium Ordinem
beati Francisci pro quibuscumque piis
et devotis personis saecularibus utrius-
que sexus, atque huiusmodi Tertii Or-
dinis professoribus beati Francisci scapu-
lare sive habitum cum cingulo conferre,
in rebus spiritualibus eos dirigere, in
tertiâ regulâ beati Francisci observandâ
privatim et publice docere et instruere,
ut pietatis et virtutum Deo gratos et
uberes fructus, benedicente Domino,
emittant. Ad haec volumus et declaramus,
praedictos Tertiarios, seu Tertii Ordinis
beati Francisci professores, sub mini-
stro generali Ordinis fratrum Minorum
Capuccinorum, eiusque secundariis su-
perioribus, omnino gaudere atque uti
posse et debere omnibus et singulis pri-
vilegiis, indulgentiis, gratiis, favoribus
et praerogativis per hanc sanctam Apo-
stolicam Sedem Ordini Tertiariorum a
quocumque ministro generali dependen-
tium sub suo capite, qui unus est bea-

Confirmatio
praedictae con-
stitutionis et
statuti praedi-
cti.

tus Franciscus, aliàs concessis; volentes propterea ut vicissim quilibet Tertiarii eiusdem Ordinis Minorum beati Francisci, praemissis gratiis gaudentes, ad eos transire licite et valide possint, quorum statum saluti animae suae aptiorem et utiliorem in Domino esse cognoverint.

Communicantur
Tertiariis prae-
dictis privilegia
omnia aliis Ter-
tariis concessa.

§ 4. Praedicta vero universa ita et non aliter iudicari, et firma atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus. Non obstantibus ordinationibus et constitutionibus apostolicis aliisque contrariis quibuscumque; quibus, quatenus opus est, derogamus, eaque annullamus, proque annullatis, derogatis et nullis hac in re haberi volumus; poenam excommunicationis ipso facto incurrendam aliasque censuras pro nostro arbitrio iis interminantes, qui contraire vel temerario ausu ea impugnare praesumpserint quae hac nostrâ apostolicâ constitutione firmamus atque decernimus; ob cuius plenam perfectamque observantiam, auctoritate nostrâ praecipimus venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis et eorumdem vicariis et ministris, ut pro harum executione tuendâ, auctoritate suâ vigilent, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii saecularis.

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius ex secretariis ministri vel procuratoris generalis dicti Ordinis fratrum Capuccinorum sive notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri vel procuratoris generalis ipsius Ordinis vel cuiuscumque personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae approbationis,

declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, praecepti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, IX kalendas iulias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 iunii 1726, pontif. anno III.

CXXX.

*Statuuntur quaedam pro Tertiariis sub Minorum Conventualium directione viventibus*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Singularis devotio, quam erga beatum Franciscum Ordinis fratrum Minorum in plures familias distincti piissimum conditorem profitemur, iure exigit ut universos tanti parentis religiosos filios pari nostrae benevolentiae significatione complectamur, et omnia litium semina ex illis, qui sub eius regulâ Deo² famulantur, prorsus evellere studeamus.

§ 1. Non modicâ quidem animi nostri molestiâ nuper accepimus, inter illos discordiae occasionem inde ortam, quod per constitutionem nostram, quae incipit *Paterna Sedis Apostolicae providentia*, vulgatam IV idus decembres, anno Domini MDCCXXV, pontificatus nostri II, totius Ordinis fratrum Mino-

Constitutio edita pro Tertiariis fratrum Minorum observantium, non respicit tertiaros fratrum minorum conventualium.

¹ Haec const. edita est ad declarandam aliam editam MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. II, et in confirmationem aliarum Innocentii IV, Nicolai IV, Martini V et Sixti IV de eadem re tractantium, quae hic citantur.

² Pessime ed. Main. h. de eo pro Deo (R.T.).

rum beati Francisci, qui aliàs *a regulari observantiâ* nuncupantur, ministro generali et secundariis superioribus auctoritatem et iurisdictionem in suos tertiarios per felicitis memoriae antecessores nostros Romanos Pontifices traditam confirmaverimus, ut, per eisdem beati Francisci vestigia gradientes, alacrius in Dei famulatu perseverarent, suiue sanctissimi institutoris exempla aliis imitanda proponerent. Hanc enim constitutionem tam luculentam, atque alienae interpretationis expertem, quae unos tertiarios, ministro generali fratrum Minorum, qui *a regulari observantiâ* nuncupantur, subiectos tantum respicit, et singulatim nominat, non vero alios speciali notâ dignos, nihilominus, contra expressam mentem nostram, ad illos tertiarios etiam, qui vivunt semperque vixerunt sub ministro generali et secundariis superioribus fratrum Minorum beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, detortam fuisse intelleximus.

Statuitur ministro generali Conventualium dumtaxat competere iurisdictionem in suis tertiarios.

§ 2. Quare nos ipsi, quibus cura¹ specialis incumbit, ut auctoritate nobis divinitus traditâ ius suum unicuique pro virili servemus, atque Ordines regulares privilegiis ob suarum virtutum merita sibi ab hac sanctâ Apostolicâ Sede concessis pacifice in Domino utantur, huic dissidio post maturam deliberationem occurrere volentes, praesentibus litteris nostris perpetuum robur imposterum habituris, motu proprio et ex certâ scientiâ, declaramus, sancimus atque statuimus, uni ministro generali et secundariis superioribus Ordinis fratrum Minorum beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, non vero aliis, auctoritatem et iurisdictionem in suos tertiarios deberi et competere.

Enumerantur Romanorum Pontificum constitutiones quibus praefatâ iurisdictionem in suis tertiarios.

§ 3. Hanc autem auctoritatem et iurisdictionem iisdem fratribus Conven-

¹ Edit. Main. legit *curae* (R. T.).

tualibus piaë memoriae Romani Pontifices antecessores nostri pluribus ab hinc saeculis apostolicâ largitatè indulserunt; videlicet Innocentius IV litteris incipientibus *Vota devotorum*, datis Lugduni idibus iunii anno Domini MCCXLVI, pontificatus IV; Nicolaus IV litteris incipientibus *Unigenitus Dei Filius*, datis apud Urbem veterem VI idus augustas anno MCCXC, pontificatus III; Martinus V litteris incipientibus *Inter cetera*, datis Romae v idus decembres anno MCDXXVII, pontificatus X, et Sixtus IV litteris incipientibus *Romani Pontificis providentia*, datis Romae XVIII kalendas ianuarias anno MCDLXI, pontificatus I.

§ 4. Quare nos quoque, decessorum nostrorum gestis inhaerentes, eorundem apostolicas litteras iam recensitas auctoritate nostrâ iterum confirmamus, inque suo primaevo robore nunc et deinceps manere volumus, ideoque approbantes, atque iterum confirmantes omnem potestatem, auctoritatem et iurisdictionem in eosdem tertiarios ministro generali ceterisque secundariis superioribus Ordinis fratrum Minorum Conventualium B. Francisci ab antecessoribus nostris olim concessam, omnesque facultates, exemptiones, praerogativas, indulgentias et praeeminentias, in praedictâ constitutione nostrâ *Paterna Sedis Apostolicae providentia* ministro generali totius Ordinis fratrum Minorum B. Francisci, qui Observantes dicuntur, in proprios tertiarios a nobis indultas, pariter indulgemus, easdemque extendimus ad ministrum generalem fratrum Minorum, qui Conventuales dicuntur, super tertiarios eidem Ordini et ministro generali subiectos; volentes propterea et statuentes ut hi tertiarii subsint uni eidem ministro generali fratrum Minorum Conventualium; praeterea nemini, usque ad unum eundem

iurisdictione praedictis Conventualibus concessa fuit.

Quae et confirmantur cum amplissimis declarationibus.

ministrum generalem dumtaxat et non ad alium quemcumque, in quibuscumque locis, civitatibus, provinciis et regnis, etiam ubi alii tertiarium sunt, spectet instituere, concedere et propagare eundem suum Ordinem utriusque sexus tertiariorum de Poenitentia nuncupatum, quaeque illorum profectum spirituales respiciunt, stabilire et decernere, illos corrigere et reformare, et omnia disponere, quae iam laudata constitutio nostra ministro generali fratrum Minorum Observantium in proprios tertiarium disponenda concedit.

Ordo Conventualium eximii laudibus effertur.

§ 5. Etenim aequum est ut ministro generali Ordinis fratrum Minorum Conventualium B. Francisci, qui inter ceteros Ordines, sub uno et eodem Seraphico patre et capite Deo famulantes, vetustissimus est, omnem iurisdictionem, auctoritatem, facultates et gratias in Tertii Ordinis, ab eodem celeberrimo confessore instituti, poenitentes indulgeamus, quae aliis fratribus Minoribus indultae fuerunt; maxime cum eiusdem Seraphici patris et confessoris corpus requiescat in eorundem fratrum Conventualium basilicâ coenobii Assisiensis, quam propterea esse caput et matrem totius Ordinis fratrum Minorum felicitis recordationis antecessores nostri Romani Pontifices suis apostolicis litteris decreverunt: nimirum Gregorius IX, incipientibus *Is qui Ecclesiam suam*, datis Laterani x kalendas maias anno MCCXX, pontificatus IV; Clemens IV litteris pariter incipientibus *Is qui Ecclesiam suam*, datis Pernisiae xvii kalendas maias anno MCCLXVI, pontificatus II; Nicolaus III litteris incipientibus *Gloriosissimi confessoris*, datis Reate pridie idus maias MCCLXXVII, pontificatus I, et Sixtus IV litteris incipientibus *Ad insignem*, datis Romae vi decembres anno MCDLXXV, pontificatus V.

§ 6. Volumus etiam, decernimus atque statuimus, ut tertiarium directioni ministri generalis fratrum Minorum Conventualium subiecti omnino gaudeant et fruantur omnibus exemptionibus, immunitatibus, praerogativis, indulgentiis, privilegiis, gratis et favoribus spiritualibus et temporalibus, quas antecessores nostri Romani Pontifices iisdem largiti fuerunt. Quapropter has iterum approbamus, confirmamus atque concedimus, easdemque etiam omnes et singulas, quas pridem concessimus in eadem constitutione nostra quae incipit *Paterna Sedis Apostolicae providentia*; decernentes tamen et declarantes, ut, quaecumque consuetudine in contrarium non obstante, memorati tertiarium, directioni et correctioni ministri generalis fratrum Minorum Conventualium subiecti, vestes religiosas colore et formâ tertiarium proprias induant, eo prorsus modo quem Romani Pontifices suis apostolicis litteris observandum praescripserunt, ad hoc ut iisdem indulgentiis et gratis frui possint.

Tertiarium fratrum Minorum Conventualium fruuntur privilegiis et gratis spiritualibus, quae ceteris Tertiarium concessae fuerunt.

§ 7. Haec vero universa, ministro generali fratrum Minorum Conventualium in tertiarium ei subiectos praesentibus litteris nostris concessa, ita et non aliter iudicari, et firma atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus, non obstantibus ordinationibus et constitutionibus apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque, quibus, quatenus opus est, derogamus, easque abrogamus, proque abrogatis, derogatis et nullis hac in re haberi volumus; poenam excommunicationis ipso facto incurrendam aliasque censuras pro arbitrio nostro iis interminantes, qui contraire, vel temerario ausu ea impugnare praesumpserint quae hac nostra constitutione firmamus atque decernimus, ob cuius plenam perfectamque observantiam iniungimus venerabi-

Clausulae, ac derogatoriae.

libus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, et eorundem vicariis et ministris, ut, pro horum omnium plenâ executione tuendâ, auctoritate suâ vigilent, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii saecularis.

His litteris fides ubique adhibeatur.

§ 8. Volumus pariter ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius ex secretariis ministri vel procuratoris generalis dicti Ordinis fratrum Minorum Conventualium aut notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri vel procuratoris generalis ipsius Ordinis vel cuiuscumque personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nemo has litteras infringere audeat.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, praecepti et derogationis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, tertio nonas iulias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXI.

Declarantur ratae censurae latae ab episcopo Papiensi in canonicos¹.

¹ Clementis XI constit. edit. MDCCI, die 24 decembris, pontif. XII, confirmatum fuit generale interdictum episcopi in civitate Lyciensi et dioecesi.

Benedictus Papa XIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Permolesta nobis acciderunt quae contra debitam episcopali auctoritati obedientiam et a cathedralis tuae ecclesiae dignitatibus ac canonicis perpetrata sunt, nec ommittere debemus ut ad tuendam dignitatem tuam et ecclesiasticam disciplinam ullas muneris nostri partes desideres, praesertim cum salutaribus iuris remediis a fraternitate tuâ adhibitis obsecundaverint etiam suppetiasque tulerint mandata nostra.

Exordium.

§ 1. Quod igitur dignitates et canonicos, illos primum a beneficio ad mensam, deinde a divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente ac vetante, recitare ausi fuerint post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositae appellationis et rescripti venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum, laudamus consilium zelumque fraternitatis tuae; causam autem eiusmodi a quocumque tribunali ac iudicio ad nos advocantes, motu proprio, ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione, censuras antedictas validas esse decernimus ac declaramus.

Ratae habentur censurae latae a praefato episcopo in canonicos.

§ 2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis beneficium petere possint, quam si resipiscentiam debitamque tibi reverentiam idoneâ satisfactione, quam iudicii arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; hanc autem ubi rite legitimeque praestiterint, in tuâ potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem veniamque poscere, tibi, ut par est, satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur,

Remittitur episcopo tamquam delegato apostolico, absolutio ab iisdem censuris et facultas ad ultteriores poenas procedendi.

ut, tamquam delegatus quoque apostolicus, ad ultiores poenas procedere possis, eosque etiam dignitate, canonicatu et praebendâ privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris, exercendam subdelegare valeas.

Consultitur in
futurum.

§ 3. Non satis autem officio nostro fecisse nobis videmur, nisi, praeterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea, cum ex antedictâ matutini officii recitatione ansam repugnandi arripuerint canonici, per praesentes etiam litteras declaramus tuae auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties et quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulae.

§ 4. Quod quidem auctoritatis nostrae iudicium, quoad singula quae praescriptissimus, firmum manere volumus, ita ut nullâ auctoritate aut exceptione aut praetextu infringi aut retardari vel in dubium revocari possit¹. Non obstantibus constitutionibus, decretis, rescriptis, consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientiâ et motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque iudicibus aliter interpretandi aut iudicandi facultate, irritumque esse decernentes si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas et verborum solemnitates auctoritate nostrâ suppletas, ac pro expresso habentes si quid praeterea esset exprimendum. Tuae itaque sapientiae confisi, ac de insignis istius capituli perspectâ² semper aliâs gravitate et prudentiâ praeclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis paternae nostrae sollicitudinis officiis: ac fraternitati tuae aposto-

¹ Edit. Main. legit *revocare possis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *perspectu* (R. T.).

licam benedictionem peramanter imper-
timur.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die viii iulii MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXII.

*Abolentur omnes coadiutoriae quorumcumque officiorum, quae ad viam iuris reducuntur*¹.

Monsignore Nicolò Maria Lercari,
arcivescovo di Nazianzo, nostro segretario di Stato.

È debito del nostro pastorale ufficio d'impiegare la suprema autorità pontificia, affinché tutto sia diretto al bene dello Stato e de' nostri sudditi, e che questi diano la loro opera per rendersi sempre più abili e meritevoli di servire la Santa Sede negli impieghi, cariche ed uffizi alla medesima immediatamente o mediatamente spettanti. E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la beneficenza del principe, così vien frastornato dall'esser destinate preventivamente le cariche con aspettative e sopravvivenze, rendendosi tutti neghittosi, gli uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl'impieghi, e gli altri con disperare di poterli conseguire.

Exordium.

§ 1. Ed abbiamo noi riconosciuto anche coll'esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti gl'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle: con tutto ciò, col riflesso che le persone graziate fossero in una certa buona fede,

Causae praesentis constitutionis.

¹ Clementis XII const. edit. MDCCXXXII, die 12 februarii, pontif. II, revocantur diversae facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factae voce vel scripto.

sono state queste preferite ad ogn'altro, lasciato forse di conferirle a più abili ed a più meritevoli. Quindi, avendo noi conosciuto, che il numero delle sopravvivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tuttodi non si rimane alcuno, senza merito, senza servizio e senza fatiche preventive, di chiederle e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente che è ridotto ad un stomachevole abuso: noi, per porre il tutto alla primiera libertà, e per toglieré ogni pretensione o supposta buona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam iuris*, ed al pieno arbitrio nostro è de' nostri successori tutte le grazie di sopravvivenze, aspettative di provviste di cariche, con rivocare ed annullare tutto quello che sovra di ciò è stato disposto tanto da noi quanto dai nostri predecessori con Brevi, chirografi, oracoli dati *vivâ voce* ai ministri, benchè reverendissimi cardinali, o con patenti spedite in vigore di detti chirografi ed oracoli, o per ragione de' loro uffizi, anche per essere queste riprovate dalle leggi civili e da' sacri canoni, come le riprovano nel cap. *Detestanda de concess. praebend.*, in 6, inducendo il desiderio dell'altrui morte.

Abolitio
praedicta.

§ 2. Onde di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo qui per espresso e di parola in parola inserito il tenore de' Brevi, chirografi, lettere, rescritti, *motuproprio*, patenti e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo ed annulliamo e per annullate e rivate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravvivenze, aspettative, di asserite e pretese coadiutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedito o concesse finora d'impieghi, cariche ed uffizi ci-

vili, militari, e di qualunque qualità o nome concesse da noi o da' nostri predecessori a beneplacito, e forse a vita, con chirografi, Brevi e lettere, o per mezzo de' ministri, benchè reverendissimi cardinali, in qualunque uffizio o dignità costituiti, in Roma o fuori di Roma, o in altra forma e modo sopra espresso, o fosse necessario d'esprimere; di modo che ognuno passi e debba ritornare immediatamente a quella carica che teneva, e che debba servire all'impiego di cui era incaricato, levando e togliendo dalle cariche quei che per i suddetti titoli si erano intrusi negli uffizi e ministeri, poichè così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati e convenzioni avute per simili sopravvivenze, che rendevano piacimento e comodo alli stessi contraenti, ma danno e discapito al buon servizio del nostro Stato.

§ 3. E vogliamo, che tutte le cose suddette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le cariche ed uffizi in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito; e qualunque persona, ministro, governatore, reverendissimo cardinale non dovrà permettere per detti titoli che alcuno eserciti dette cariche ed impieghi, sotto pena della nostra indignazione, non ostante che non siano stati citati o sentiti quei che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la regola della nostra Cancellaria *de iure quaesito non tollendo*, e tutte le altre leggi, costituzioni apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta o non scritta, la costituzione di Pio IV *De registrandis*,

Clausulae
derogatoriae.

1 Forsan revocato (R. T.).

ed ogni altra cosa che facesse in contrario; il tenore delle quali avendo qui per espresso, all'effetto suddetto rivo-
chiamo ed annulliamo; e così voi da-
rete gli ordini opportuni, ed occorrendo
farete pubblicare editto per notizia di
ciascuno.

Dato nel nostro palazzo apostolico
Vaticano questo dì x luglio MDCCXXVI.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dat. die 10 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXIII.

*Conceditur presbyteris Ordinis S. Ioan-
nis Dei, in Americae meridionalis,
septentrionalis et Martinicae insulis
existentibus, facultas administrandi
sacramenta non parochialia¹.*

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. § 1. Exponi nobis nuper fecit dile-
ctus filius Bernardus Banfi, prior gene-
ralis Ordinis S. Ioannis Dei, quod, cum
a praefectis missionum, in Americae
meridionalis, septentrionalis et Marti-
nicae respective insulis existentibus,
carissimo in Christo filio nostro Ludovico
Francorum regi christianissimo subie-
ctis eiusdem Ordinis fratribus in sacro
presbyteratus Ordine constitutis in illis
degentibus administratio sacramentorum
non parochialium in eorum ecclesiis iis
christifidelibus ad eas confluentibus in-
terdicatur, ab hac vero prohibitione
scandalum neophytis illarum partium ac
praeiudicium dictis presbyteris et Or-
dini proveniat: ipse Bernardus prior
generalis, quo eiusmodi scandalo ac
praeiudicio remedium adhibeatur, op-

¹ Alià huius Pontificis const. MDCCXXIV, die
XIII septembris, pontif. I, confirmata fuere pri-
vilegia Urbani VIII pro eodem Ordine, et nova
concessa.

portune in praemissis per nos provideri
et ut infra indulgeri summopere desi-
deret.

§ 2. Nos, ipsius Bernardi prioris ge-
neralis votis hac in re, quantum cum
Domino possumus, favorabiliter annuere
volentes, eumque a quibusvis excom-
municationis, suspensionis et interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, cen-
suris et poenis, a iure vel ab homine,
quavis occasione vel causâ latis; si
quibus quomodolibet innodatus existit,
ad effectum praesentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes et
absolutum fore censentes, supplicatio-
nibus eius nomine nobis super hoc
humiliter porrectis inclinati, presbyteris
dicti Ordinis in dictis insulis commo-
rantibus, ut praefertur, ut ipsi iisdem
neophytis illorum ecclesias frequentan-
tibus sacramenta non parochialia hu-
iusmodi absque ullâ a memorati mis-
sionarii dependentiâ, non tamen in
Paschate, administrare libere et licite
possint, itaut in posterum praedicti
missionarii super eiusmodi administra-
tione nullam eis molestiam afferre au-
deant seu praesumant, auctoritatè apo-
stolicâ, tenore praesentium, facultatem
concedimus et impertimur.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac
apostolicis, et in¹ universalibus conciliis
editis, generalibus vel specialibus, con-
stitutionibus et ordinationibus, ceteris-
que contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die XVII iulii MDCCXXVI,
pontificatus nostri anno III.

Dat. die 17 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXIV.

*Statuuntur nonnulla circa ecclesias pa-
rochiales extra Urbem institutas, pro*

¹ Praeposit. in nos addimus (R. T.),

Concessio
praedicta.

Clausula.

*congruâ portione rectorum et vicariorum*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a
curâ animarum.

Pastoralis nostra sollicitudo exigit ut in hoc praecipue excubemus, ne cura animarum in ecclesiis parochialibus huius almae Urbis et extra eius pomeria constitutis neglecta et collapsa propterea concidat, quod earundem rectoribus congrua sustentatio desit, sine quibus eorum officium² non eo quò par est zelo et pietate exercere, ipsamque animarum salutem magnum discrimen incurrere, longâ experientiâ didicimus.

Ab aliis Pontificibus variae parochiales ecclesiae, tum in Urbe, tum extra, cum congruâ portione institutae fuere.

§ 1. Antecessor quidem noster Pius PP. V, ut sacrosancti Concilii Tridentini decreta in usum induceret, varias in huius almae Urbis ecclesiis perpetuas vicarias actualem animarum curam habentes, congruâ et sufficienti portione adsignatâ, provide instituit. Alii quoque felicitis recordationis antecessores nostri Urbanus VIII et Clemens XI quasdam parochiales ecclesias et vicarias extra pomeria Urbis erexerunt, ut incolis suburbanis auxilia spiritualia, quacumque occasione, tam in doctrinae christianae rudimentis rite explicatis, quam in Dei verbo festis diebus ex ore sacerdotum Ecclesiae ministrorum audiendo, inque Christi Domini sacramentis eorumdem manu recipiendis, prompte suppeterent.

In examen vocatur quae ecclesiae parochiales congruâ portione frui non debent.

§ 2. Nihilominus, priusquam ad erigendas novas parochiales ecclesias procedamus, in maturum examen vocari decrevimus, an revera huiusmodi re-

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die vi septembris, pontif. I, confirmatum fuit edictum Innocentii XII de parochialibus ecclesiis pensionum onere non gravandis.

² Videtur legendum *sine qua eos eorum officium* (R. T.).

ctores et vicarii, olim, ut diximus, instituti, congruâ et sufficienti sustentatione fruerentur; sique eis aequa et congrua eiusdem portionis adsignatio deesset, quonam pacto eis designari posset. Ad hanc rem penitus explorandam S. R. E. cardinalium et praelatorum Congregationem habendam indiximus; quorum suffragia et simul expositionem hac de re litteris traditam per unum ex praelatis, qui eidem Congregationi fuit a secretis, attente consideravimus. Quare uniformi suffragiorum et sententiarum tenore percepto, consilioque et approbatione totius Congregationis probe intellectis, in hanc determinationem devenimus, ut:

Primo loco subsequentibus vicariis et parochialibus ecclesiis congruas portiones non esse adsignandas iudicavimus, quia sufficienter dotatae reperiuntur. Sunt vero: I. B. Angeli ad Fornaces; II. B. Lazari: hae duae vicariae a basilicâ Vaticanâ dependentes: III. parochialis ecclesia beatorum Laurentii et Urbani ad primam Urbis portam; IV. vicaria B. Mariae ad Magos, quae a basilicâ Lateranensi dependet; V. parochialis ecclesia B. Sebastiani extra portam Capenam, ex basilicâ Lateranensi olim dismembrata.

Secundo loco statuimus et declaramus, nullam congruam adsignandam parochiali ecclesiae basilicae S. Pauli in viâ Ostiensi olim dismembratae ex diaconiâ B. Mariae in Cosmedin; siquidem coenobium monachorum Cassinensium, ad quos eadem basilica S. Pauli pertinet, redditus et sufficientem portionem habet; quare huic nulla congrua portio debetur; parimodo parochiali ecclesiae B. Laurentii in Agro Verano, quam regunt canonici regulares SS. Salvatoris, nullam congruam portionem adsignandam esse decernimus.

Quaenam frui
debeant con-
gruâ, quae eis
adsignatur.

Tertio loco portionem et congruam sustentationem subsequentibus ecclesiis parochialibus adsignandam esse perspeximus, et hac nostrâ constitutione adsignamus. Hae vero sunt: i. parochialis ecclesia B. Francisci in monte Mario, quae pertinet ad Congregationem eremitarum B. Petri de Pisis; huic parochiali ecclesiae eiusque rectori centum annua scuta argentea monetae romanae pro congruâ adsignari volumus et mandamus: ii. parochialis ecclesia B. Agnetis in viâ Nomentanâ, quae pertinet ad canonicos regulares SS. Salvatoris, annuam portionem congruam sexaginta scutorum argenteorum monetae romanae omnino habeat. Licet vero, cum dicta parochialis ecclesia B. Francisci in monte Mario pro maiori parte dismembrata fuerit ex parochiali ecclesiâ B. Mariae de Populo ad portam Flaminiam quae ad fratres eremitas Augustinianos Congregationis Lombardiae nuncupatos pertinet, ex qua ecclesia altera quoque B. Agnetis in viâ Nomentanâ fuit dismembrata, unde censi posset, utriusque parochialis ecclesiae rectori congruam portionem ex fructibus ecclesiae matricis debere adsignari; nihilominus, quia, re accurate perpensâ, comperimus ecclesiam B. Mariae ad portam Flaminiam redditibus non superabundare, nec ei tot fructus suppetere, quot necessarii sunt pro commodâ primarii et secundarii sui rectoris alimoniâ, ita ut, absquâ detrimento rerum necessariorum pro decenti suorum ministrorum qui curam animarum exercent sustentatione, congruam portionem novis rectoribus B. Francisci in monte Mario et B. Agnetis in viâ Nomentanâ de suo dare non possit: ideo, sacrorum canonum dispositioni inhaerentes, qui hoc casu matricem ecclesiam a quacumque con-

tributione eximunt, et parochianos obligant ut congruam portionem novis rectoribus de suo subministrent, nos praesentibus litteris nostris, perpetuum robur imposterum habituris, statuimus et declaramus, ut centum annua scuta argentea monetae romanae parochiali ecclesiae et rectori B. Francisci in monte Mario, et similiter scuta sexaginta alterius parochialis ecclesiae rectori B. Agnetis in viâ Nomentanâ adsignentur ex divisione, partitione et taxâ praediis imponendâ, quae intra limites utriusque ecclesiae comprehenduntur, quod dictis ecclesiis aut matri nullas decimas solvant.

§ 4. Volumus autem ut per directos dominos eorundem praediorum tota eadem taxa ecclesiis respective solvatur; si vero praedia a directis dominis in emphyteusin tradita fuerint, tunc decernimus, ut per emphyteutam ratam eiusdem taxae ita solvatur, ut dominus directus, qui totam taxam ecclesiae persolvit, pro ratâ quae contingit emphyteutam, ab hoc refici debeat: quae refectio ut facilius evadat, statuimus, ut, dum praedia taxantur, emphyteuta distinctim pro suâ ratâ etiam taxetur. Pauperes tamen agricolas et vinearum cultores rerum inopiâ laborantes, qui propriis manibus et corporis assiduo labore sibi victum conquirunt, a quacumque eiusmodi congruae portionis solutione immunes esse et fore, apostolicâ auctoritate declaramus, ac penitus eos eximimus.

§ 5. Praesentes vero litteras, ex eo etiam quod quicumque in praemissis interesse et rem habentes, aut habere praetendentes, illis non consenserint, et ad ea vocati non fuerint, et causae, propter quas illa fiant vel facta sint, aliâs examinatae, verificatae et iustificatae non fuerint, seu aliâs ex quocumque

Statuitur qui
debeant solve-
re praedictam
congruam prae-
fatis ecclesiis
parochialibus.

Clausulae.

alio capite vel causâ, quantumvis legitimâ vel iuridicâ, de intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari vel invalidari, seu in ius vel controversiam vocari, aut ad viam et terminos iuris reduci, seu adversus illas quodcumque iuris et facti remedium impetrari aut concedi nullatenus posse decernimus, sed semper illas validas et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque Apostolicam, sub quibuscumque verborum expressionibus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, pro tempore quomodolibet factis, comprehendere vel confundi, sed ab illis semper excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac de novo, et sub quacumque posteriori datâ, per B. Francisci in monte Mario ac B. Agnetis in viâ Nomentanâ parochialium ecclesiarum praedictos respective rectores nunc et pro tempore existentes quodcumque eligendâ, concessas esse et fore, sicque per quoscumque iudices ordinarios, commissarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et definiendi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Quocirca dilecto filio nostro in Urbe praedictâ eiusque districtu vicario in spiritualibus generali, cui per easdem praesentes auctoritate nostrâ praedictâ facultatem concedimus et impartimur ut praediis, quae sub praedictis B. Francisci in monte Mario et B. Agnetis in viâ Nomentanâ parochialibus ecclesiis respective comprehenduntur, taxam praedictam, eo modo quô aliâs in huiusmodi eventibus impositam fuisse cognoverit, respective imponere libere et licite valeat, per easdem praesentes etiam committimus et mandamus, ut ipse, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte B. Francisci in monte Mario et B. Agnetis in viâ Nomentanâ parochialium ecclesiarum praedictarum respective pro tempore existentium rectorum huiusmodi fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ illos praemissorum omnium et singulorum plenario effectui pacifice frui et gaudere, atque eis de portionibus praedictis integre responderi, non permittens illos super his a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoscumque per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, ac manu regiâ compescendo.

§ 7. Non obstantibus nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon testantium voluntatibus aliisque dispositionibus, dictaeque Urbis ac artis agrariae in Urbe praedictâ, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, in-

Urbis vicario generali in spiritualibus committitur executio huius constitutionis.

Contrariorum derogatio.

dultis et litteris apostolicis, libertatibus, immunitatibus et exemptionibus, Urbi et arti praedictis, ac Urbis populo, senatori ac conservatoribus, necnon artis eiusdem consulibus, artemque huiusmodi exercentibus, et quibuscumque ecclesiis et basilicis etiam parochialibus, aut cuiusvis Ordinis et instituti monasteriis ac religiosis domibus, etiam Mendicantium, Congregationi, etiam undecim Congregationum nuncupatae, Societati etiam Iesu, militiis etiam B. Ioannis Hierosolymitani, ac hospitalibus etiam nationalibus aut regularibus etiam S. Spiritus in Saxiâ, B. Antonii Viennensis, et generatim quibuscumque locis piis quomodolibet nuncupatis, et quibusvis aliis personis quomodolibet pariter nuncupatis, cuiuscumque gradus et conditionis, etiam speciali mentione dignis, eis eorumque praediis ac bonis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis ac irritantibus clausulis et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Nemo his litteris contradicere audeat.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, confirmationis, innovationis, sanctionis, declarationis, praecepti, decreti et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XIII kalendas augustas, pontificatus nostri anno III.

Dat. diē 20 iulii 1726, pontif. anno III

CXXXV.

Confirmatur decretum generalis Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, ne commissarius Tertii Ordinis eiusdem in provinciâ Fluminis Ianuarii, inconsulto ipso generali, removeri possit¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Fluminis Ianuarii Tertii Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti prior generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus sive institutus et acceptatus fuerit in commissarium eiusdem Tertii Ordinis in praedictâ provinciâ, donec eiusdem fratribus acceptus fuerit, possint² ab eo officio, ipso Gaspare priore generali eiusque successoribus inconsultis, removeri, etiam occasione promotionis ad provincialatum aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatible³, prohibuit; et aliâs, prout uberius continetur in eius decreto de super emanato tenoris qui sequitur, videlicet:

Expositio facti.

Die VI iulii MDCCXXVI, viso retroscripto libello et attestatione seu relatione admodum reverendi patris procuratoris generalis hodierni, cupientes, quantum in nobis

Decretum
praedictum.

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVII, die 30 augusti, pontif. IV, tertiarii eiusdem Ordinis subiiciuntur iurisdictioni ministri generalis.

² Aptius lege possit (R. T.).

³ Edit. Main. legit *incompatibili* (R. T.).

est, ad utilitatem et incrementum dilectissimi nobis in Christo ac religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi praesentium prohibemus, ne quicumque legitime electus sive institutus et acceptatus fuerit in commissarium eiusdem Tertii Ordinis in provinciâ nostrâ Fluvii Ianuarii, donec fuerit eisdem fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio, nobis aut successoribus nostris inconsultis, removeri, etiam occasione promotionis ad provincialatum aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatible cum supradicto; sed in eo casu substituatür alius religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto, pater commissarius exerceat ut antea munus suum: sublata quibuscumque nostris inferioribus secus ordinandi aut faciendi potestate, omnemque institutionem novi commissarii, quae contra praesentium nostrarum litterarum tenorem imposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam et irritam declaramus. Datum Romae in conventu nostro S. Mariae Transpontinae die et anno ut supra. — IOANNES GASPAR PIZZOLANTI generalis commissarius. — Fr. IOSEPHUS MARIA SOLARIUS provincialis Scotiae et secretarius reverendissimi patris. *Loco † sigilli.*

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut¹ dicti exponentes praemissa pro illorum firmiori subsistentiâ apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo-pere desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, à iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prohibitionem a memorato

¹ Aliquod deest ex. g. *accepimus*, (R. T.).

Gasparo priore generali factam, ut praefertur, expeditumque desuper illius decretum praeinsertum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac eisdem exponentibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii mdccxxvi, pontificatus nostri anno III.

Dal. die 24 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXVI.

Indulgetur monachis Ordinis S. Hieronymi provinciae Portugalliae usus cucullae, eo modo quo monachi eiusdem Ordinis Congregationis Lombardiae gestant¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Exposilio facti. § 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti prior generalis, definitorium, priores, alique monachi Congregationis S. Hieronymi in regno Portugalliae, quod (cum nos² confirmaverimus, eiusque monachale institutum declaraverimus; illudque sit idem quod dictus S. Hieronymus instituit et unâ cum suis discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi successores per continuatam successionem existunt, prout sunt monachi eiusdem S. Hieronymi Congregationis Italiae a quondam Lopo de Olmedo, dum vixit, monacho et superiore generali Congregationis Hispaniae instituti) ipsi exponentes, cum veri sint monachi et a nonnullis pro talibus ob cucullae defectum minime existimentur, ac³ cucullâ scapularis coloris, quemadmodum monachi dictae Congregationis Italiae utuntur, et cum eâdem cucullâ, quâe eorum habitus coloris existit, verbum Dei praedicare, et cum illâ in supplicationibus tam intra quam extra monasteria, et quoties eis in actu communitatis cum cruce et candelabris e monasterio egredi necesse erit, incedere, illique, qui crucem et candelabra huiusmodi gestabunt, cucullâ pro superpelli-

ceo uti possint, facultatem a nobis concedi plurimum desiderent; itant iisdem exponentibus etiam permissum sit, eorumque successoribus qui eiusmodi Congregationem ingredientur, super dictâ cucullâ pluviale in choro et extra illum in altare alicuius festivitatis solemnitate occasione imponere, et cum eiusmodi cucullâ et stolâ absque superpelliceo sacramenta et christifidelibus sacram communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere⁴ de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos. exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem venerabilis fratris nostri Petri episcopi Sabinensis eiusdem S. R. E. cardinalis Ottoboni nuncupati, praedicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, super praemissis eisdem cardinalibus factam viderunt, consilio, ut ipsi exponentes et futuri eiusdem Congregationis monachi praedictae provinciae Portugalliae indumento cucullae fusci seu fulvi coloris, per constitutiones ipsius Ordinis a Sede praedictâ pluries confirmatas praescripto, eo praeciso modo, quo monachi memoratae Congregationis

Indultum
praedictum.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die 24 iunii, pontif. III, confirmantur quaedam decreta capituli generalis eiusdem provinciae, et Clementis XII const. edit. MDCCXXX, die 11 octobris, pontif. I, confirmantur constitutiones Congregationis Hispaniae eiusdem Ordinis.

² Forsan deest *eam* (R. T.).

³ Potius lege *ut pro ac* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit *indulgeri* (R. T.).

provinciae Lombardiae seu Longobardorum Italiae gestant et induuntur, eodem cum amictu tam in choro quam extra procedere possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictis exponentibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii mdccxxvi, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 24 iulii 1726, pontif. anno III.

CXXXVII.

Confirmantur decreta quaedam capituli generalis monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus ^{Expositio facti,} filius Franciscus de Bettancurt, prior generalis Ordinis monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliae, quod, cum in capitulo generali dicti Ordinis, quod in regio conventu Nostrae Dominae de Bethlehem nuncupato, extra muros civitatis Ulyssiponensis occidentalis sito, mense maio anni mdccxxiv celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes ex eo quod, cum iuxta eiusdem Ordinis constitutiones definitorium ex quatuor tantum definitibus constituatur, istique, inter cetera, electionem prioris dicti conventus, qui etiam prior generalis totius Ordinis existit, confirmare aut reprobare debeant, propter vero aequalem votorum numerum contingere possit, ac interdum contingat, quod, in aequales votorum partes quatuor definitibus divisus, quidquam canonice deberni non valeat, nec a constitutionibus huiusmodi praefixum sit quae pars eo casu praevalere debeat, sicuti etiam in iisdem constitutionibus nihil circa praesidentem capituli generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod, si quando unus ex quatuor definitibus actualibus prior generalis extitisset, hic eiusdem capituli praeses esse debeat, et casus evenire possit quod nullus ex definitibus prior generalis extiterit, indecisâ tunc remanente dicti praesidentis

¹ In praecedente constit. concessus fuit iisdem monachis usus cucullae ad instar monachorum eiusdem Ordinis Congregationis Lombardiae.

deputatione: ideo capitulum generale supradictum, celebratum ut praefertur, decrevit quod imposterum sit et esse debeat prior generalis totius Ordinis, qui in eodem capitulo sui generalatus officium absolvit, atque hic, eveniente casu praedictae aequalitatis votorum in definitioribus, votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem capitulum, rectae novitiorum educationi consulere cupiens, et ad evitandam regularis disciplinae relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi alumni citius ab obedientia magistrorum eximuntur, mandavit ut in posterum novitii tam conventuales quam collegiales sub obedientia suorum magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem priori generali super eiusmodi decreto eiusque observantia dispensare: et alias, prout in memoratis decretis constare asseritur.

Confirmatio
relatorum de-
cretorum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus prior generalis praemissa, quo firmiter subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret: nos, dictum Franciscum priorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, suprascripta decreta capituli generalis, cum omnibus et singulis

in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras, firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii mdccxxvi, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 24 iulii 1726, pontif. anno iii.

CXXXVIII.

Confirmatur erectio conservatorii pauperum puellarum oppidi Guimarensis, Bracharensis dioecesis, in monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a
curâ regularis
vitae propagan-
dae.

Sacrosanctae militantis Ecclesiae gubernacula ex summi sacerdotii cathedrâ nobis meritis licet imparibus demandata tenentes, ad ea, per quae pauperes puellae, olim sub aliquali vivendi regulâ in communi domo conservatorii viventes, tandem, spretis huius infelicis saeculi illecebris, tamquam prudentes virgines accensis lampadibus obviam iturae sponso Iesu, eâdem domo in monasterium erectâ, assumptoque regulari habitu, perpetuum Altissimo famulatum impendere, aeternamque beatitudinem consequi² valeant, ac exinde honoris flores et honestatis fructus regularisque vitae propagatio deveniant, propensis studiis intendimus; et ne in posterum de huiusmodi erectionis validate haesitari contingat, sed litium anfractibus et dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuo imponatur, ac personae in eâ degentes divinis laudibus eâ quâ par est mentis puritate et cordis sinceritate liberius insistant, erectionem monasterii huiusmodi apostolicae confirmationis munimine roborantes, pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout, personarum huiusmodi ac locorum et temporum qualitatibus maturâ consideratione pensatis,

1 Aliae duae extant huius Pontificis constitutiones pro iisdem tertiariis, in quarum unâ edit. MDCCXXVI, die 24 iulii, pontif. III, cavetur ne commissarius provinciae Fluminis Ianuarii inconsulto generali removeatur; in alterâ edit. MDCCXXVII, die 30 augusti, pontif. IV, subiiciuntur iurisdictioni generalis.

2 Pessime edit. Main. legit *consecrati* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXII.

49

in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâs, Refertur fundatio praedicti conservatorii, eiusque erectio in monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum. videlicet de anno Domini MDCLXXXV, seu alio veriori tempore, in oppido de Guimarensi, Bracharensis dioecesis, simplex conservatorium nonnullarum puellarum in communi viventium per quemdam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seu iuxta eius, sub qua ab humanis decessit, dispositionem testamentariam, fundatum et erectum extiterit; subinde vero, scilicet de anno eiusdem Domini MDCLXXXVII, puellae praefatae habitum et institutum Ordinis fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus eiusdem Ordinis superiorum susceperint, adauctisque paucis ab inde annis tam illius fabricâ regio diplomate mediante constructâ, quam annuis redditibus et tertiariarum numero, tunc existens loci Ordinarius non tantum ecclesiae de eius licentiâ extractae benedictionem impartiri, verum etiam ibidem sanctissimum Eucharistiae sacramentum reponi, claustra benedici, nonnullas sepulturas pro eisdem puellis aperiri concesserit, dictaeque puellae sese noviter iurisdictioni et gubernio tunc existentium superiorum eiusdem Ordinis submiserint, ac sub regimine dilecti filii fratris Antonii de Incarnatione tunc existentis commissarii generalis dicti Ordinis in regno Portugalliae per aliquod temporis spatium permanserint; cumque in constitutione Pii PP. V praedecessoris nostri, quae incipit *Circa pastoralis, etc.*, caveatur expresse quod puellae in huiusmodi conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum superiorum solemnem emittere teneantur professionem, aut conservatoria huiusmodi dissolvantur et supprimantur; proptereaue de anno pariter Domini MDCCIV, seu etiam

alio veriori tempore, cum tunc existentes puellae praefatae opportunum situm, clausuram, officinas, dormitoria, cellas ac supellectilia sacra et profana, necessariosque annuos redditus haberent, et, nemine contradicente, concurrentibus in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione conservatorii praefati in monasterium monialium praefati Ordinis, earum solemnem professionem in manibus praefati commissarii generalis specialiter ad id a tunc existente dicti Ordinis superiore generali deputati expresse emisissent; qua solemni professione trium substantialium votorum ac perpetuae clausurae in manibus superiorum dicti Ordinis iuxta constitutionem praefatam ut praefertur emissâ, licet dictum conservatorium formale monasterium, ac puellae praefatae moniales dicti Ordinis respective evaserint, et, ab omnimodâ iurisdictione Ordinarii exemptae, superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad annum eiusdem Domini MDCCVII pacifice gubernarunt, subiectae extiterint; nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam a venerabili fratre moderno archiepiscopo Bracharensi, quam a dilecto etiam filio moderno parochialis ecclesiae eiusdem oppidi rectore, eo sub praetextu quod puellae praefatae per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub praetentione, quod ipsae vere moniales non existerent, nec a iurisdictione eiusdem Ordinarii exemptae essent, varias litium molestias passae fuerant; quapropter, habito per dilectas in Christo filias modernas priorissas et moniales praefati monasterii in gradu appellationis ad tribunal nunciaturae apostolicae Portugalliensis recursu, de anno similiter Domini MDCCVIII in liberâ possessione exemptionis ab Ordinarii praefati iurisdictione, prout erant, ma-

nueri obtinuerunt, et deinde ad Sedem Apostolicam pro approbatione et confirmatione erectionis praefati monasterii, ac, quatenus opus esset, cuiuslibet nullitatis, quae in eâ intervenire potuisset, sanatione, recursu etiam desuper habito, de anno pariter Domini MDCCVIII a dilecto etiam filio nostro et Sedis Apostolicae praefatae nuncio in Portugalliae et Algarbiorum regnis commorante favorem informationem reportaverint, dictusque archiepiscopus ab inde citra se opposuerit, sub praetextu quod conservatorium praefatum absque Sedis Apostolicae praefatae licentiâ ac Ordinarii consensu nulliter in monasterium monialium erectum fuisset, ac priorissa et moniales praefatae, utpote nulliter professae, sub illius iurisdictione adhuc remanere deberent:

§ 2. Nos igitur, qui, quantum in Domino possumus, personarum quarumlibet praesertim monialium regularis vitae disciplinam servantium quietem et tranquillitatem, litium iurgiorumque perturbatione remotâ, paternis et sinceris desideramus affectibus, ac attendentes quod, licet conservatorii huiusmodi ut praefertur in monasterium praefati Ordinis erectio et institutio usque et de praefato anno Domini MDCCIV earum plenarium sortitae fuerint effectum, ac priorissa et moniales praefatae in eodem monasterio ad formam erectionis et institutionis praefatarum Altissimo famulatum exhibentes in divinis laudabiliter deservierint et deserviant de praesenti, et ab inde citra constitutiones seu ordinationes aut regulae secundum earum institutum pacifice et absque ullâ contradictione per eas observatae fuerint, nihilominus¹, nè de electionis et institutionis huiusmodi viribus, ex quo illae²

Confirmatio
praefatae ere-
ctionis.

¹ Edit. Main. legit *ille* (R. T.).

² Syntaxis inabsoluta manet (R. T.).

apostolicâ auctoritate factae non fuerint ac expressus Ordinarii loci huiusmodi desuper consensus non intercesserit, et ne de eiusdem monasterii stabilitate ullo unquam tempore haesitari contingat, monasterii praefati statui et stabilitati, dictarumque priorissae et monialium conscientiarum quieti et tranquillitati in praemissis opportune providere, easque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares personas a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, motu proprio et ex certâ scientiâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, praefati monasterii erectionem et institutionem, ut praefertur factas, apostolicâ auctoritate praefatâ, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, et, quatenus opus sit, sanamus et convalidamus.

Moniales eiusdem ab Ordinarii iurisdictione eximuntur, ac regimini superiorum dicti Ordinis subiiciuntur.

§ 3. Ac dicti monasterii priorissam et moniales, nunc et pro tempore existentes, ab omnimodâ iurisdictione praefati moderni et pro tempore existentis archiepiscopi Bracharensis, ac etiam praefati moderni et pro tempore existentis eiusdem parochialis ecclesiae rectoris, etiam perpetuo eximimus et liberamus, ac immediato pro tempore existentium superiorum regularium praefati Ordinis, a quibus actu reguntur et gubernantur, iurisdictioni ac regimini subiicimus, cum facultate eisdem superioribus regularibus pro tempore existentibus tradendi priorissae et monialibus praefatis nunc et pro tempore existentibus tam probationis quam professionis velum, ita tamen ut moniales, quae

in eodem monasterio sub illius regulâ recipientur et admittentur in futurum, habitum per alias moniales praefati Ordinis gestari solitum suscipere, et, tempore probationis elapso, professionem per easdem emitti consuetam expresse emittere, regulam, necnon perpetuam clausuram, ac ritus, mores, consuetudines et regularia instituta praefati Ordinis servare, divinisque laudibus et officiis insistere debeant et teneantur.

§ 4. Et insuper eidem monasterio illiusque priorissae et monialibus nunc et pro tempore existentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque census, terrae, domus, possessiones, bona mobilia et immobilia, quovis nomine nuncupata, per quoscumque christifideles, in perpetuum vel ad tempus, simulque vel successive, pro augmento bonorum monasterii huiusmodi, et monialium in eo pro tempore degentium seu alicuius earum intuitu vel contemplatione, ac etiam titulo eleemosynae, vel aliâs quomodolibet donata, assignata et erogata, ac impösterum donanda, assignanda et eroganda, ex nunc prout et postquam donata, assignata et erogata fuerint, libera, immunia et exempta a decimis et aliis quibuscumque oneribus et impositionibus esse debeant (ita quod liceat priorissae et monialibus nunc et pro tempore existentibus praefatis corporalem, realem et actualem illorum, iuriumque et pertinentiarum quarumcumque possessionem, per se, vel alium seu alios earum ac dicti monasterii nominibus, propriâ auctoritate libere apprehendere et apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta ex eis provenientia quaecumque percipere, exigere, levare, arrendare, locare, dislocare, ac in communes earum et dicti monasterii usus et uti-

Eisque nonnulla privilegia exemptiones et gratiae indulgentur.

litem convertere, dioecesani loci vel cuiusvis alterius licentiâ desuper minime requisitâ), quodque priorissa et moniales nunc et pro tempore existentes praefatae omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, praerogativis, praeeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, favoribus et gratiis universis tam spiritualibus quam temporalibus, quibus aliae moniales dicti Ordinis, in genere vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, aut aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, similiter et pariformiter, ac absque ullâ prorsus differentiâ, uti, frui, potiri et gaudere possint et valeant, in omnibus et per omnia, dummodo tamen illa seu illae sint in usu et non revocata seu revocatae, nec sub aliquâ revocatione comprehensa, ac sacris canonibus et Concilii Tridentini decretis et constitutionibus apostolicis dictique Ordinis institutis non adversentur, eâdem apostolicâ auctoritate similiter perpetuo concedimus et indulgemus.

Approbantur
praedicti mo-
nasterii consti-
tutiones seu re-
gulae.

§ 5. Necnon constitutiones aut ordinationes seu regulas huiusmodi pro, firmitate illarum validitate et subsistentiâ, apostolicâ auctoritate praefatâ etiam perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robur, vim et efficaciam adiicimus, illasque ab omnibus ad quas nunc spectat et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, firmiter et inviolabiliter observari et adimpleri.

Clausulae
speciales.

§ 6. Praesentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae seu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec sub

quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, per nos et Sedem Apostolicam praefatam, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu simili, et de scientiâ et apostolicae potestatis plenitudine paribus, pro tempore factis et faciendis, comprehendere vel confundi, sed, tamquam ad maius divini cultus augmentum factas et emanatas, semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per nunc et pro tempore existentes priorissam et moniales monasterii praefati quandocumque eligendâ concessas, ac validas et efficaces fore et esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque, et non aliâs, per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane motu pari decernimus.

§ 7. Et insuper, quatenus opus sit, pro praemissorum observatione venerabilibus fratribus archiepiscopo Lacedaemoniensi et episcopo Tagastensi, ac dilecto similiter filio Emanueli Alvares Cidade, canonico ecclesiae Elborensis, motu simili per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, eadem praesentes et in eis contenta quae-

Deputantur
exquutores.

cumque, ubi et quodcumque opus fuerit, et quoties pro parte priorissae et monialium nunc et pro tempore existentium¹ praefatarum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illas et in eis contenta huiusmodi ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, illisque pacifice frui et gaudere, non permittentes quempiam ex priorissâ et monialibus nunc et pro tempore existentibus² praedictis desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, servatâ tamen formâ Concilii Trientini, appellatione pospositâ, compescendo.

Derogatorias
peculiares.

§ 9. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII, etiam praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas aliquis vigore earundem praesentium extra suam dioecesim ad iudicium non trahatur, et quibuscumque praetensionibus praedicti archiepiscopi sive eius promotoris fiscalis, et quacumque lite in quocumque tribunali aut Congregatione Urbis et de partibus indecisâ pendente³, ac quibusvis apostolicis, etiam in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem monasterio ac quibusvis aliis superioribus et personis, in genere vel in specie, aut aliâ in contrarium praemissorum forsân

¹ Edit. Main. legit *existentes* (R. T.).

² Edit. Main. legit *existentes* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *quacumque litem... pendentem* (R. T.).

quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficiente derogatione aliâs de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse, necnon opportune et valide, hac vice dumtaxat, motu simili, deque scientiâ et potestatis plenitudine paribus, derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die III augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 augusti 1726, pontif. anno III.

CXXXIX.

Adscribitur beatorum catalogo serva Dei Hyacintha de Marescottis, monialis Tertii Ordinis S. Francisci¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Quemadmodum redemptor et magister noster Christus Iesus, qui sedet ad dexteram maiestatis in excelsis, sacras virgines, quae in diebus suae peregrinationis, oblitae populum suum et domum patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo

Proemium a
debito promo-
vendi cultus
sanctarum vir-
ginum.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die 14 maii, pontif. IV, Beatus declaratur servus Dei Ioannes de Prado Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum.

sub suavi religionis iugo obtulerunt in holocaustum et odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutae, et spiritu vitae quae austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad nuptias meruerunt, immarcescibilis gloriae coronam donat in caelis, harumque sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit; ita et nos, qui eius vices, licet immeriti, in hac terrenae statione gerimus, magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhaerentes, illarum in terris cultum et venerationem, ut ipsarum Christi ancillarum virtutes narrent populi, ac laudes earum nuntiet Ecclesia, et, quae sequuntur Agnum quocumque ierit, luctanti cum saeculi tentationibus imbecillitati nostrae adiutorii caelestis opem et praesidium a Sponso iugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, catholicae Ecclesiae decus, fidelium aedificationem, et animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Iudicium Congregationis pro praedictae servae Dei beatificatione.

§ 1. Cum itaque, mature diligenterque discussis atque perpensis per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus de Apostolicae Sedis licentia confectis super vitae sanctitatis et virtutibus tam theologicis quam moralibus in gradu heroico, quibus serva Dei Hyacintha de Mariscottis monialis professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon miraculis quae eius intercessione et ad manifestandam hominibus illius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, unanimiter censuerit¹ posse, quan-

¹ Edit. Main. legit *censuerint* (R. T.).

documque nobis videretur, praedictam servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri ut de eam tamquam de virgine non martyre in quibusdam locis officium et missa recitari et celebrari valeant:

§ 2. Hinc est quod nos, piis atque Praedicta serva Dei beata declaratur. enixis dilecti filii nobilis viri Francisci Mariae Ruspoli terrae Cerveteris principis, aliorumque causae beatificationis huiusmodi postulatorum, ac totius Ordinis fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo filiarum monialium monasterii S. Bernardini Viterbiensis, in quo praefata serva Dei Hyacintha professionem regularem emiserat ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam carissimi in Christo filii nostri orthodoxi reges ac alii sublimes catholici principes devotarum suarum precum accessione roboraverant) nobis super hoc humiliter porrectis paternam benignitatem annuentes, de memoratorum cardinalium consilio pariter et assensu, auctoritate apostolica, tenore praesentium, indulgemus ut eadem Dei serva Hyacintha de Mariscottis in posterum Beatae nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, atque de eam quotannis die anniversariae felicitatis eius obitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti, recitetur officium et missa celebretur de virgine non martyre, iuxta rubricas breviarii et missalis romani.

§ 3. Porro recitationem officii et missae celebrationem huiusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet, in terra Vignanelli, Civitatiscastellanensis dioecesis, in qua dicta serva Dei nata est, in civitate Viterbiensi, ubi ad caelos evolavit ac venerabile eius

Conceditur facultas celebrandi missam et officium eiusdem beatae recitandi in certis quibusdam locis.

corpus requiescit, et in universo Ordine S. Francisci tam fratrum quam monialium, et, quantum ad missas attinet, etiam a sacerdotibus confluentibus. Praeterea, primo dumtaxat anno, a datis hisce litteris, et, quoad Indias, a die quo eadem praesentes litterae illuc pervenerint, inchoando, in ecclesiis terrae, civitatis et Ordinis praefatorum solemnia beatificationis eiusdem servae Dei cum officio et missâ sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis respective constitutâ et intra sex menses promulgandâ, postquam tamen in basilicâ Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem primam mensis septembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de et super non cultu editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§ 4. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii praefatae Congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo praefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubicumque tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 augusti 1726, pontif. anno III.

CXL.

Decernitur, ut deinceps locus consultoris sacrae Rituum Congregationis uni

ex fratribus Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis concedatur¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ratio iustitiae exigit ut religiosorum virorum Ordines in Ecclesiâ Dei pie sancteque instituti, qui multos pro religione labores continuo sustinent, congruis honoribus et gratiis decoremus. Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus prior generalis Ordinis fratrum Servorum beatae Mariae Virginis nobis nuper exponi fecit, ipse, qui unus ex consultoribus Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium sacris Ritibus praepositae existit, locum fixum consultoribus² huiusmodi eidem suo Ordini assignari summo opere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignareretur. Preces prioris generalis dicti Ordinis.

§ 2. Nos igitur, erga praedictum Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis, aliquod paternae nostrae benevolentiae monumentum exercere cupientes, ipsumque priorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationi-

Decretum praedictae Congregationis.

¹ Simile privilegium concessum fuit aliâ huius Pontif. constit. edit. MDCCXXV, die 7 augusti, pontif. II, uni ex fratribus Conventualibus S. Francisci.

² Forsan inter consultores, vel unius e consultoribus (R. T.).

bus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus consultoris praedictae Congregationis cardinalium, succedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis professoribus concedi et assignari debeat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, decernimus et ordinamus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 augusti 1726, pontif. anno III.

CXLI.

*Extenditur constitutio edita pro tertiariis Ordinis S. Francisci ad tertiarias Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni prior et procurator generalis fratrum Ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, quod (cum ipsi longâ experientiâ cognoverunt nonnullas molestias vexationesque, quas eiusdem Ordinis tertiariae tolerant ab illis locorum Ordinariis qui eiusmodi tertiarias ad eorum dependentiam seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem tertiariis animi perturbationem et spiritus dispersionem, atque praedicti Ordinis superioribus non modicam inquietudinem parere) dicti exponentes, quo similibus inordinationibus occurrant, litteras nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV idus decembris, pontificatus nostri anno II expeditas, per quas inter alia tertiariae Ordinis S. Francisci a iurisdictione et dependentiâ Ordinariorum eximuntur, ad tertiarias primodicti Ordinis per nos extendi summopere desiderant, praesertim quia hunc Ordinem a felicis recordationis Innocentio Papa VIII praedecessore nostro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admissum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos priorem et procuratorem generalem specialibus favoribus

Extensio ut in rubricâ.

¹ Laudata constitutio edita est MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. I.

et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes; huiusmodi supplicationibus inclinati, litteras nostras praedictas, per quas tertiarias secundodicti Ordinis omnimodae iurisdictioni et regimini earum ministri generalis subii-ciuntur, ad tertiarias primodicti Ordinis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus, itaut illae prioris generalis pro tempore existentis huius Ordinis curae et superioritati subiectae omnino sint.

Derogatio
contrariorum.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primodicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 augusti 1726, pontif. anno III.

CXLII.

Statuuntur nonnulla pro recto regimine hospitalium et Montis Pietatis civitatis Caesenae¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Quotiescumque cogitamus (hoc autem saepe contingit) nos ecclesiae Caesenati sex et quadraginta ab hinc annis pastoralis officio praefuisse, toties memoriâ repetimus regulas, instructiones, edicta et synodales constitutiones, quibus illius episcopatus rebus et praecipue locorum piorum administrationi pro nostri ingenii viribus providere curavimus. Postquam vero ineffabile Dei consilium, nullis exigentibus meritis nostris, in cathedrâ B. Petri apostolorum Principis sedere nos voluit, saepe numero ad eandem dilectissimam olim sponsam nostram ecclesiam Caesenatem oculos pontificiae charitatis convertimus, ut aliquod nostrae pro eâ sollicitudinis argumentum ostenderemus. Dumque se nobis primo obtutu seminarium clericorum saecularium episcopatus obtulit, statim de illo amplificando novisque redditibus augendo decrevimus, ut adolescentes, militiae ecclesiasticae nomen daturi, in eo moribus et litteris, quae decent sacros ministros, commodius imbuantur.

Exordium a
benevolentia in
ecclesiam Caese-
natem olim
sponsam suam.

§ 1. Quum vero nuper hand modicâ animi nostri perturbatione rursus nobis innotuerit, quod ceteroquin oculis nostris olim adspeximus, atque hisce manibus contrectavimus, xenodochia nimirum, sive hospitalia, et Montem Pietatis Caesenae, ob incuriam et culpam laicorum, non eâ quâ decet curâ et vigi-

Caesae prae-
sentis constitu-
tionis, iniuria
nempe in guber-
nandis xenodo-
chiis aliisque
piis locis.

¹ De statuto erecto ab hoc pontifice Romae pro hospitali S. Gallicani vide constit. editam MDCCXXVI, die 6 decembris, pontif. III.

lantiâ gubernari, eorum redditus, in peregrinorum et pauperum beneficium convertendos, Dei timore postposito, dissipari, quaeque pii eorumdem auctores Dei obsequio et religioni destinauerant, iam dudum dilapidari: nos, huic malo remedium aliquod allaturi, praesentem constitutionem nostram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem xenodochiorum sive hospitalium et Montis Pietatis tutiori administratione in posterum observandâ, ne amplius ea, quae peregrinis et pauperibus Christi veterum Caesensium pietas danda esse voluit, in alios usus contra eorum mentem manifestâ Dei offensione transferantur. Capita vero, quae diximus, huic nostrae constitutioni inseri¹ volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam possint. Haec autem sunt:

Pro hospitali SS. Crucifixi.

De numero, ordine et electione priorum hospitalis SS. Crucifixi.

I. Priores, ad regimen hospitalis SS. Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus sint decem tantum. Horum quinque sint ex ordine ecclesiastico saeculari, unus ex canonicis ecclesiae cathedralis decretorum doctor, qui primicerii vocabulo utatur, duo alii sint ex numero parochorum, ceteri duo ex numero simplicium presbyterorum; quinque reliqui de more sint ex laicis. Quinque vero illi ecclesiastici ab episcopo eligantur, ad nutum eiusdem episcopi, quandocumque et quomodocumque ipsi placuerit, inde amovendi; sed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, a publico et generali caetu consiliariorum civitatis eligantur.

Quinam eligendi

II. In quocumque munere et officio, quod inter priores eiusdem hospitalis SS. Crucifixi distribui contigerit, nunquam bini aut singuli tantum laici habeantur, sed unus ex ecclesiasticis, alter ex laicis.

De rationario reddituum.

III. Inter ministros hospitalis SS. Crucifixi rationarius seu calculator et director

1 Ed. Main habet *inferi*, fors. *inferri* R.T.).

eius reddituum¹ sit semper extraneus, a solo episcopo eligendus, cuius etiam nutu ex officio suo removeri possit. Ad eundem rationarium et calculatorem pertineat examinare et recognoscere administrationes quae fiunt in ceteris locis piis civitatis; quaeque propterea eam portionem in annuum eiusdem rationarii stipendium de suo conferant quam episcopus ei tribuendam et conferendam iudicabit, omni recursu et appellatione remotâ.

Pro hospitali S. Tobiae.

IV. Ex duodecim prioribus, ad regimen hospitalis aliis² S. Tobiae deputatis, perpetuis futuris temporibus sex sint ex ordine ecclesiastico saeculari, nimirum duo ex canonicis ecclesiae cathedralis, duo ex parochis, duo ex simplicibus presbyteris; hos sex solus episcopus eligat, semper eius nutu inde amovendos: ceteri sex sint ex ordine laicorum, eo modo eligendi, quem constitutiones eiusdem hospitalis praescribunt.

De numero, ordine et electione priorum hospitalis S. Tobiae.

V. Ut hae nostrae sanctiones plenum et citissimum effectum obtineant, venerabili fratri nostro Ioanni Baptistae episcopo iniungimus, ut, statim ac praesertim nostram constitutionem acceperit, ex prioribus laicis, regimini eiusdem hospitalis S. Tobiae deputatis, sex solos antiquiores in suo officio relinquat; sed pro sex reliquis recentioribus itidem laicis, ipse eligat sex alios ex ordine ecclesiastico, ut superius dictum est.

Executio committitur episcopo.

VI. Ne redditus hospitalis, qui Christi pauperibus et peregrinis alendis sunt assignati, deinceps in comessationes, compositiones et convivia impendantur, primo volumus, atque harum tenore iubemus et declaramus, ut tria prandia, sumptibus eiusdem hospitalis S. Tobiae sub praetextu viatorum quotannis parari solita, in festo Nativitatis domini nostri Iesu Christi, feriâ quintâ in Coenâ Domini, et in festo Resurrectionis dominicae, omnino aboleantur, nec amplius parari possint; secundo, omnes eleemosynae tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum,

Dilapidationes sumptuum caventur.

1 Edit. Main. legit *redditum* (R. T.).

2 Forsan *aliâs*, vel *alius*, vel *alterius* (R. T.).

quae hactenus bis in anno, hoc est in solemnibus Natalis et Paschatis Christi domini distribui consueverunt, pari pacto aboleantur; tertio, omnes sumptus inutiles et omnino supervacanei in prandiis, ientaculis, comessionibus, conviviis, coenis, refrigerationibus, et ceteris huiusmodi voluptatibus, occasione congregationum, processionum, recognitionum et bonorum visitationum fieri solitis, omnino aboleantur, sub poenâ singulis transgressoribus centum scutorum argenteorum ipso facto incurrendâ et eorumdem aere pro ratâ solvendâ, quae seminario clericorum saecularium eiusdem episcopatus applicabitur.

Redditi superflui seminarii adiudicantur. VII. Completo anno administrationis eiusdem hospitalis S. Tobiae, et statim recognitione factâ, quaecumque ex annuis et necessariis sumptibus eiusdem hospitalis supererint, volumus ut perpetuo eidem seminario clericorum saecularium adiudicentur.

De congregationibus, suffragiis et iure episcopi. VIII. Quotiescumque eiusdem hospitalis priores congregari contigerit, ut de rebus ad hospitale pertinentibus aliquid secretis suffragiis decernant, eorumdem suffragia, si fuerint numero utrinque paria¹, rursus ad nova suffragia non procedatur, sed episcopus ipse, vel eius vicarius generalis iussu et nomine eiusdem episcopi, suo proprio suffragio possit et debeat illorum suffragiorum aequalitatem tollere, eique parti adhaerere cui pro suâ prudentiâ et arbitrio sibi adhaerendum censebit. Nullus vero actus, nulla congregatio sine praesentiâ episcopi aut eius vicarii generalis fieri possit. Hoc sub poenâ omnium actorum nullitatis observandum indicimus. Atque hoc idem caput etiam de hospitali SS. Crucifixi dictum intelligatur.

De pensione solvendâ seminario. IX. Idem hospitale et confraternitas S. Tobiae, ceteraeque duae S. Mariae a Populo et S. Mariae a Suffragio, quibus singulis per litteras nostras apostolicas in formâ Brevis editas die xxx maii elapsi anni MDCCXXV iniunctum fuit onus perpetuae pensionis scutorum argenteorum monetæ romanae quinquaginta, seminario episcopali clericorum saecularium², perpetuis futuris

temporibus persolvendae, eiusdem pensionis medietatem singulis semestribus anticipato solvere debeant. Si octiduo ab elapso semestri aliqua ex iis tribus confraternitatibus medietatem eiusdem pensionis anticipato solvere neglexerit, tunc duplicatam pensionem solvere omnino debeat.

Pro Monte Pietatis.

x. Ceteris ministris et officialibus Montis Pietatis adiungatur aestimator pignorum semper a solo episcopo eligendus, eidemque subiectus, atque inde eius nutu et arbitrio amovendus. Huic autem ministro, uti reliquis, eam mercedem solvat Mons Pietatis, quae ab episcopo solvenda censebitur.

De aestimatore pignorum eligendo. XI. Praeter duos praesides laicos eiusdem Montis Pietatis publico et generali coetu consiliariorum civitatis eligendos, episcopus duos alios eligat ex ordine ecclesiastico saeculari, eius nutu et arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera et emolumenta dabuntur, quae duobus praesidibus laicis dari consueverunt.

De praesidibus. XII. Episcopus perpetuis futuris temporibus, independenter a quocumque, plenâ et liberâ facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi constitutiones, ordines et capitula pro bono regimine eiusdem Montis Pietatis sancita et statuta, quibus non tantum ministri et officiales eiusdem Montis subiaceant, sed etiam officiales civitatis in omnibus et quibuscumque rebus ad eundem Montem Pietatis pertinentibus, sub poenis quod in iisdem constitutionibus vulgabuntur.

De iure episcopi. § 2. Hactenus capita duodecim ad hospitalia SS. Crucifixi et S. Tobiae ac ad Montem Pietatis Caesenae pertinentia, perpetuisque futuris temporibus inviolabiliter observanda, non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, et, quatenus opus sit, seminarii, hospitalium et Montis Pietatis praedictorum respective fundatione et erectione, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, eorumdem seminarii, hospitalium et Montis Pietatis, etiam iuramento,

¹ Vel *paria*, vel *pari* legendum (R. T.).

² Edit. Main. legit *seminarium* (R. T.).

Confirmatio et clausulae derogatoriae.

confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ respective roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis, et litteris apostolicis, eis et eorum cuilibet respective quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque respective tenoribus expressa mentio habenda esset in his nostris litteris, ad praemissorum omnium et singulorum effectum, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac speciatim et expresse hac vice dumtaxat apostolicâ auctoritate respective derogamus et derogari volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§ 3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, decreti, statuti et declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XVIII kalendas septembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 15 augusti 1726, pontif. anno III.

CXLIII.

Indulgetur monachis Congregationis Vallisoletanae Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum abbas generalis semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneatur¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Abbas generalis praedictae Congregationis

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii monachi Congregationis Valli-

¹ Hac de re vide Pauli V, necnon Gregorii XIII et Urbani VIII const. infra citatas.

soletanae Ordinis S. Benedicti, tam suo quam eorum abbatis generalis nomine, quod in capitulo generali eiusdem Congregationis anno MDCX celebrato stabilitae fuerunt variae constitutiones, quarum una concernit visitationem monasteriorum, quam infra quadriennium abbas generalis dictae Congregationis durante eius officio bis personaliter peragere debet; si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per suos commissarios deputatos adimplere potest, sed, si possibile fuerit, semel eiusmodi visitationem per seipsum peragere tenetur: prout legitur in libro I statutorum Madriti anno MDCVI editorum, cap. XXIX, n. I, per quae mandatur ut abbas generalis visitet bis in quadriennio omnes domus religionis, necnon suae conventualitatis, et oneratur eius conscientia ut has visitationes per se personaliter agere procuret, primam scilicet annis duobus prioribus, et secundam duobus annis posterioribus; si vero propter morbum aliasque occupationes peragere eas non possit, decernitur et statuitur, sub poenâ gravis culpae, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per suos commissarios, ullam domum, sed saltem singulas per seipsum semel visitare non omittat.

§ 2. In quibusdam vero litteris felicis recordationis Pauli PP. V praedecessoris nostri desuper in simili formâ Brevis die IX decembris MDCXI expeditis earumdem constitutionum confirmatoriis, quarum initium est *Ex iniuncto nobis*, etc., legitur sic: « Septimo, quod non sint visitatores nec suppletores eorum, sed quod generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum, si potuerit, sive per suos commissarios; sed si possibile fuerit, non omittat per seipsum semel tantum visitare omnia monasteria Congregationis »: et aliâs,

iuxta constitutiones eiusdem antea tenebatur bis infra quadriennium visitationem peragere.

Idemque statutum fuit a Paulo V.

prout in praedictis Pauli praedecessoris litteris uberius dicitur contineri.

Causae praesentis constitutionis.

§ 3. Porro, cum experientia docuerit enunciatas duas visitationes hucusque factas anno primo et ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas; quippe primo anno abbates novi nondum totaliter administrationem sive gubernium monasteriorum disposuerunt, unde malae administrationis redargui possint; quantum autem ad ultimum annum spectat, similiter inutilis est illa visitatio, nam abbates tunc deponunt suum officium, novique iis succedunt; ac sic crescunt incommoda et sumptus monasteriorum, quorum debita iam ad quingenta millia ducatorum monetae Hispaniae ascendant: ideo in novissimo capitulo generali habito Vallisoleti in monasterio S. Benedicti mense maio anni proxime praeteriti omnium sententia fuit ad nos recurrendum esse, rogando, pro fructu visitationum et monasteriorum indemnitate, praecipere, velimus, ut, non obstantibus constitutionibus supradictis et litteris eiusdem Pauli praedecessoris, abbas generalis praedictae Congregationis imposterum semel dumtaxat in quadriennio omnia monasteria, inchoando mense septembri anni secundi sui generalatus, visitare teneatur, et post continuando sine intermissione considerabili usquedum ad finem pervenerit, cum facultate ulterius peragendi, ante aut post, visitationem extraordinariam monasteriorum, vel per se vel per suos commissarios, prout necessarium et congruum tam constitutionibus ipsius Congregationis quam observantiae regulari existimabit.

Quaedam aliae postulationes eiusdem Congregationis.

§ 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes eiusmodi duas enunciatas visitationes per constitutiones praecriptas et per lit-

1 Edit. Main. legit *ex pro et* (R. T.).

teras Pauli praedecessoris confirmatas, ut praefertur, ad unam dumtaxat a generali personaliter² in quadriennio reduci, et alteram extraordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exigat peragi, ac constitutionibus eiusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas capitulo generali illas declarandi, alterandi et mutandi, etiam a Sede Apostolica confirmatas, novasque leges pro bono regimine condendi, prout temporum necessitudo et experientia rerum postulabant, necnon aliis Gregorii XII et Urbani VIII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum litteris desuper sub plumbo anno Incarnationis dominicae, primis quidem IV idus februarii anno MDLXXIII, pontificatus sui anno I, alteris vero III nonas iulii MDCXXIV, pontificatus sui anno pariter I, respective expeditis, quarum initium *Venerabilibus fratribus, etc.*, et *In sacrâ, etc.*, derogari summopere desiderent, unde ex hoc maior usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, et monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus incommodisque, omni fructu, qui iuxta intentionem earundem constitutionum resultare deberet, carentibus: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 5. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis; a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat conse-

Indultum praedictum.

1 Videtur deesse *peragendam* (R. T.).

quendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus huiusmodi inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii moderni procuratoris generalis dictae Congregationis Vallisoletanae super praemissis eisdem cardinalibus factam attenderunt, consilio, eorundem exponentium precibus enunciatis duas visitationes generales per constitutiones Ordinis praescriptas, et a generalibus personaliter infra quadriennium peragendas, ad unam dumtaxat generalem, dummodo generalis impeditus non sit, et alteram vel alteras extraordinarias ad eius arbitrium per se vel suos commissarios, si necessitas exigat, reducendo, iuxta petita, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus, et sic posterum servari mandamus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clausulae irritantes.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dictae Congregationis Vallisoletanae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus,

privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xix augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 19 augusti 1726, pontif. anno. III.

CXLIV.

Statuitur ut electio abbatis monasterii de Monte Serrato monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Vallisoletanae in posterum peragatur in capitulo generali eiusdem Congregationis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Aliâs carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nomine felicitis recordationis Clementi PP. XI praedecessori nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes generalem et alios abbates ac superiores Congregationis S. Benedicti de Observantiâ nuncupatae² in regnis Hispaniarum in capitulo generali dictae Congregationis anno MDCXVII

Prædicti electio prædicti abbatis fiebat a monachis conventualibus eiusdem monasterii.

¹ Ad tenorem regulæ Gregorius XV const. ed. MDCXXI, die II aprilis, pontif. I, decrevit electionem abbatis fieri a monachis dicti monasterii; Clemens vero XI, ad monachorum et Philippi regis preces, indulsit const. ed. MDCCXVII, die IX martii, pontif. XVII, ut bis fieret in capitulo generali.

² Edit. Main. legit. *nuncupati* (R. T.).

celebrato initam, et successive per quasdam piaae memoriae Gregorii PP. XV praedecessoris pariter nostri in simili formâ Brevis die iv apriiis MDCXXI expeditas litteras auctoritate apostolicâ approbatam et confirmatam, inter alia cautum fuerat, ut electio abbatis monasterii de Monte Serrato dictae Congregationis, in quacumque illius vacatione occurrente, a monachis conventualibus eiusdem monasterii, iuxta iuris dispositionem et S. Benedicti regulam ac illius antiqua statuta, libere fieri deberet; et aliâs, prout in eiusdem Gregorii praedecessoris litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continebatur; verum compertum fuerat, quod, ad tollenda dissidia et scandala quae ex eiusmodi formâ electionis suboriebantur, non solum expediebat, sed, quemadmodum tunc existens procurator generalis dictae Congregationis existimabat, necesse etiam esset, ac praedicto monasterio et monachis, ut regularis observantia et primitiva disciplina monastica in eodem monasterio restitueretur, perquam utile et proficuum, eiusmodi electionem abbatis a capitulo generali praedictae Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes et plerique monachi monasterii praedicti, qui memoratum Philippum regem ad officia sua huiusmodi apud eundem Clementem praedecessorem et hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis, ac praecipue circa alternativam inter monachos dictae Congregationis regnorum Aragoniae et Castellae electione¹ abbatis ac officiorum distributionem, praedictarum concordiae et Gregorii praedecessoris litterarum dispositio fir-

ma remaneret: idem Clemens praedecessor, eiusdem Philippi regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique monasterii statui consulere cupiens, eius supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem abbatis eiusdem monasterii in capitulo generali Congregationis praedictae pro duabus primis electionibus deveniendi dictâ auctoritate concessit et impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in praenarratis concordia et Gregorii praedecessoris litteris emanatis; et aliâs, prout in memorati Clementis praedecessoris litteris desuper pariter in eâ formâ Brevis die ix martii MDCCXVII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac ad verbum inserto haberi volumus², plenius continetur. Et subinde, pro parte eiusdem Philippi regis nobis pariter exposito quod dicti Clementis praedecessoris litterae in duabus electionibus, nempe annis MDCCXVII et MDCCXXI, prompte executioni demandatae fuerunt, dictumque monasterium tam in spiritualibus quam in temporalibus, utpote a praelato per capitulum generale supradictum electo gubernatum, reformatum fuerat, et³ ipse Philippus rex, ut in tam celebri monasterio regularis observantia³ perseveraret et ad perfectionem perduceretur, electionem abbatis praedicti monasterii in capitulo generali ipsius Congregationis, firmâ remanente alternativâ Castellano- rum et Aragonensium, in posterum fieri posse desiderabât: nos, venerabili fratri Alexandro archiepiscopo Rhodiensi, nostro et Apostolicae Sedis in earumdem Hispaniarum regnis nuncio, dedimus in mandatis, ut, veris existentibus narratis, petitam facultatem deveniendi

Deinde statutum ut fieret a capitulo generali.

¹ Verba haberi volumus nos addimus (R. T.).

² Coniunct. et nos addimus (R. T.).

³ Male edit. Main. legit observantiae (R. T.).

¹ Legendum electionem vel in electione (R. T.).

in futurum in electionem abbatis supradicti monasterii in capitulo generali huiusmodi, iuxta expetita, auctoritate nostrâ apostolicâ pro suo arbitrio et conscientia impertiretur, servatâ in reliquis formâ praecedentis indulti per litteras memorati Clementis praedecessoris concessi; et aliâs, prout in nostris litteris desuper in simili formâ Brevis die III martii anni proxime praeteriti expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac ad verbum inserto haberi volumus; fusius continetur.

Hinc exortae quaerimoniae monachorum praedicti monasterii, quae tandem placatae sunt.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii monachi supradicti monasterii nobis subinde exponi fecerunt, post nostras litteras, quae executioni ab eodem Alexandro archiepiscopo et nuncio demandatae fuerunt, nonnulli monachi reclamaverint, et, eorum querimoniis ad infra-scriptam Congregationem cardinalium delatis responsum fuerit quod audirentur, non retardatâ interim earumdem nostrarum litterarum executione; ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen monasterii tam in spiritualibus quam in temporalibus, et ad conservationem atque augmentum regularis observantiae, quod abbas semper eligatur in capitulo generali iuxta supradictas eiusdem Clementis praedecessoris et nostras litteras, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque mandatum procurae, quod cuidam procuratori fecerant ut se opponeret, revocaverint, et ulterius, tam capitulariter quam singillatim requisiti, suum consensum praestiterint ut in futurum perpetuis temporibus electio abbatis saepedicti monasterii in capitulo generali fieret quemadmodum in praenarratis nostris litteris dispositum reperitur: nobis propterea dicti exponen-

tes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, attentis narratis, ac salvâ alternativâ inter eosdem Aragonenses et Castellanos, posterum perpetuis futuris temporibus de de quadriennio in quadriennium abbatis electionem fieri, et quod¹ si de corrente quadriennio ad aliquam abbatis electionem devenire necesse sit, eandem duraturam usque ad capitulum generale, ab abbate generali cum voto abbatis vicinioris et trium definitorum vel quatuor abbatum viciniorum monasterio, in quo abbas generalis reperietur, iuxta sancita in constitutionibus eiusmodi Congregationis Vallisoletanae et in litteris recolendae memoriae Clementis Papae IX itidem praedecessoris nostri desuper in eâdem formâ Brevis die xv decembris anni MDCLXVI expeditis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, peragi mandamus, ac proinde eisdem exponentibus facultatem deveniendi ad electionem abbatis supradicti monasterii B. Mariae de Monte Serrato iuxta petita perpetuis futuris temporibus, auctoritate et tenore praedictis, concedi-

Statuitur ut in rubricâ.

¹ Particula quod delenda (R. T.).

mus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae irritantes.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§ 7. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus sunt contraria, memoratis concordia et Gregorii ac Clementis XI et nostris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanae et monasterii¹ praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxi augusti MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 21 augusti 1726, pontif. anno III.

1 Edit. Main. legit *monasteriis* (R. T.).

CXLV.

Confirmantur privilegia a summis Pontificibus Congregationi clericorum regularium, qui Theatini dicuntur, concessa¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Vitae et morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit; eos tamen supra ceteros decet, qui, in sortem Domini vocati et sacris Ecclesiae ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis et factis ad venerandas maiorum sanctiones semper expressis reliquos in saeculo militantes instruere perque vias Domini ducere debent. Sed quum² ex nimia pastorum et temporum indulgentia sanctior³ illa Ecclesiae ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primaevae Ecclesiae clericis, deductum, perque apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri, ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentis, immortalis Dei cultum et animarum salutem ferventius excolerent et alacrius propagarent.

Prooemium ab officio clericorum, morum integritatem servandi.

§ 1. Tantum opus, nullo praeconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piae recordationis antecessore nostro Clemente Papa VII, peculiari Dei instinctu aggressus est Ioannes Petrus Carafa, episcopus Theatinus, qui ad hanc beati Petri apostolorum Principis cathedrae

Clericorum Regularium instituti origo et laus refertur.

1 Pontifices qui haec privilegia concesserunt, sunt Clemens VII, Paulus IV, Pius V, Gregorius XIV, Paulus V et Gregorius XV, quorum constitutiones hic referuntur et confirmantur.

2 Male edit. Main. legit *quam* (R. T.).

3 Male edit. Main. legit *sanctiori* (R. T.).

dram, meritis et virtutibus eius id exigentibus, postmodum evectus est dictusque piae memoriae antecessor noster Paulus Papa IV. Is enim, unâ cum Caietano Thienaeo deinde in sanctorum numerum relato, cumque aliis probatissimis viris, ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum et congregationem, a sanctâ vivendi regulâ ita dictam, primus condidit, quae morum in ecclesiasticis emendationi praeluxit, apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magnâ virtute praecellentibus viris semper ornata, inter quos, praeter beatum Caietanum, eluxit beatus Andreas ab Avelino, et ipse sanctorum canonum pridem adscriptus, eiusdemque beati viri in regulari Ordine socius inque virtutibus similis Dei servus Paulus S. R. E. tituli S. Pudencianae presbyter cardinalis Buralius ab Aretio nuncupatus, et nuper alter Dei servus Iosephus Maria S. R. E. tituli Equitis¹ presbyter cardinalis Thomasius, doctrinâ et pietate ubique conspicuus.

Preces procuratoris generalis eorumdem pro confirmatione privilegiorum.

§ 2. Quum vero antecessores nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum Regularium Congregationem ab ipsis eius incunabulis statim probaverint, multisque apostolicis privilegiis identidem ornare et fovere studuerint, nobisque nomine dilecti filii Ioannis Rubei eorumdem clericorum procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates et facultates, iisdem clericis olim concessas, auctoritate nostrâ ad posterorum memoriam et maioris roboris firmitatem munire et confirmare dignemur: nos, eiusdem procuratoris et universae Congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia prae-

¹ An recta sit lectio iudicet lector sciens (R. T.).

senti constitutione nostrâ, perpetuis futuris temporibus duraturâ, denuo roburare et confirmare decrevimus. Utque luculentius iam dicta privilegia et litterae apostolicae per felicitis memoriae Clementem VII, Paulum IV, Pium V, Gregorium XIV, Paulum V et Gregorium XV iisdem clericis concessae omnibus pateant, eas praesentibus litteris nostris de verbo ad verbum inserendas curavimus.

§ 3. Itaque Clementis VII litterarum tenor hic est:

Clemens Papa VII, venerabili fratri Ioanni Petro episcopo Theatino et dilecto filio Caietano presbytero Vicentino, ac eorum sociis et successoribus Clericis Regularibus nuncupatis. Exponi nobis nuper fecistis, etc.¹

Referuntur Pontificum constitutiones, quibus praedictis clericis varia privilegia concessa fuere, ac primum Clementis VII.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv iunii MDXXIV, pontificatus nostri anno i.

§ 4. Aliae Clementis VII litterae hae sunt:

Clemens Papa VII, venerabili fratri Ioanni Petro episcopo Theatino, dilectis filiis Caietano presbytero Vicentino et eorum sociis et successoribus Clericis Regularibus nuncupatis. Dudum pro parte vestrâ nobis exposito, etc.²

Alia eiusdem Clementis VII constitutio.

Datum in civitate nostrâ Bononiae, sub annulo Piscatoris, die vii martii MDXXXIII, pontificatus nostri anno x.

§ 5. Pauli vero IV litterarum tenor hic est:

Paulus Papa IV, motu proprio, etc. Cum aliâ postquam felicitis recordationis Clemens Papa VII⁴ praedecessor noster (illi pro parte nostrâ, qui tunc

Pauli IV constitutio.

Referitur summa constitutio primae Clementis VII.

¹ Reliqua vide in tom. vi, pag. 73 (R. T.).

² Reliqua vide tom. vi, pag. 161 a et seq. (R. T.).

³ Parenthesis ista producit usque ad paginam 407 a lin. 20 (R. T.).

⁴ Quoad hanc partem narrativae vide cit. constit. Clementis VII, in tom. vi, pag. 73 (R. T.).

in minoribus constituti et de Congregatione Clericorum Regularium eramus, et quondam Caietani de Thienes presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac sociorum Congregationis huiusmodi exposito, quod nos et ipsi ac nonnulli alii eiusdem Congregationis socii, divinâ inspiratione ducti, cupientes cum maiori animi quiete Deo servire, et illi magis pio desiderio adhaerere, tria substantialia religiosae vitae vota, paupertatis scilicet, castitatis et obedientiae, emittere, et sub solito ac communi habitu clericali in unum cohabitare, et, in communi ac de communi viventes, ac Deo humiliter ac devote, quantum ipse dedisset, servientes, sub eiusdem praedecessoris et dictae Sedis humili et immediatâ subiectione et speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint¹) nostris et eorum in eâ parte supplicationibus inclinatus, nobis et illis, ac cuilibet eorum, ut, quandocumque visum foret, possemus tria substantialia religiosae vitae, paupertatis scilicet, castitatis et obedientiae vota publice emittere, et in manibus cuiuscumque presbyteri saecularis vel cuiusvis Ordinis regularis solemniter profiteri, ac, sub solito et communi habitu clericali subque nomine et nuncupatione Clericorum Regularium in communi et de communi viventes² in locis religiosis aut saecularibus, prout nobis et illis ab illis quorum loca ipsa essent concessum foret seu expedire videretur, sub suâ et dictae Sedis immediatâ subiectione et speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis et eis inter nos singulis annis superiorem eligere, praepositum nuncupandum, qui usque ad triennium et non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque saeculares clericos quavis

dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante, ad huiusmodi vitae propositum et communem vivendi modum sese conferre vellent, recipere, et post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus superioris seu praepositi emittendam et ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quaecumque et ordinationes ac constitutiones de omnibus et singulis quae ad huiusmodi vitae propositum conducere moresque et institutum honeste et devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de missis praecipue et aliis divinis officiis seu horis canonicis, prout nobis et illis melius videretur, celebrandis et recitandis, licita tamen et honesta ac rationabilia et bonis moribus ac sacris canonibus non contraria, facere et edere, ac pro tempore facta et edita corrigere, reformare, et in partem vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere et ordinare, ac iuxta illa vivere, quae, postquam condita, edita, reformata, instituta ac immutata et ordinata, ac praefato Clementi praedecessori seu successoribus suis exhibita forent, dictâ auctoritate apostolicâ approbata et confirmata essent et esse censerentur, et ut omnibus et singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus et gratiis spiritualibus et temporalibus, quibus potiebantur et gaudebant aut in futurum potirentur et gauderent canonici regulares Lateranensis Congregationis, personaeque et loca eorum, nos quoque et ipsi, ac nostri et eorum personae et loca, uti, potiri et gaudere possemus, ita ut litterae apostolicae super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus et gratiis,

¹ Cohærentius lege decreverimus (R. T.).

² Edit. Main. hoc loco legit *viventium* (R. T.).

eisdem concessis vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus et diebus, ad nostrum et eorum libitum expediri possent, perinde ac si illa omnia et singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum de verbo ad verbum expressionem et insertionem fuissent expressa et nobis ac illis specialiter concessa¹, per quasdam².

Summa alterius constitutionis eiusdem Clementis VII.

Et deinde³ (pro eâdem parte praefato Clementi praedecessori etiam exposito quod nos et ipsi sub trium votorum substantialium emissionem vitam clericalem pie ducere, ac praedicationi verbi Dei, audientiae confessionum, et sacrae theologiae ac sacrorum canonum studiis ad nostrum et eorum ac aliorum christifidelium animarum profectum vacare decreveramus, et ipsi decreverant) idem Clemens praedecessor nobis et eis, ut tunc nostri et eorum superiores, praepositi nuncupati, pro tempore existentes, cum clericis et sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus aut studio litterarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione et ministerio pro tempore praepedirentur, super recitatione divinorum officiorum, ad hoc ut ipsi occupati vel impediti certum psalmorum per ipsos superiores eis assignandorum numerum, non minus septem aut sex, cum devotione⁴ ac orationem dominicam septies, symbolum⁵ apostolorum bis, graviter autem aegrotantes orationem dominicam semel et saluta-

tionem angelicam septies in die recitando¹, septem horis canonicis et toti divino officio satisfacisse censerentur, et cum quibusvis clericis et sociis suis in praeveniendo vel postponendo, uniendo vel dividendo, in communi vel in speciali, horas canonicas, ac in brevian-dis vel protrahendis lectionibus, necnon super ieiuniis etiam de praecepto, etiam quadragesimalibus, et cum concessione vespertini ientaculi, *collationis* nuncupati, et comestionis etiam panis in eis licite et absque praevaricatione faciendâ dispensare possemus et possent, per alias²; ac successive, ut nos et ipsi, inter nos mutuas, seu etiam alii sacerdotes saeculares vel regulares,³ a nobis et ipsis de superiorum nostrorum et successorum ant⁴ Sedis praedictae licentiâ ad hoc pro tempore eligendi, nostras et eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes, in absolutionibus hac formâ uti possemus et possent, videlicet, post *Misereatur, etc.*, et *Indulgentiam, etc.*, *Dominus noster Iesus Christus te absolvat, et ego, auctoritate ipsius et⁵ apostolorum Petri et Pauli mihi concessâ, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis maioris vel minoris, suspensionis et interdicti, et dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodo-cumque incurristi, et restituo te sanctis sacramentis Ecclesiae, unionique et participationi fidelium, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Amen; iterum eâdem auctoritate, etc.*,⁶ per alias (quas supradictus Clemens praedecessor:

¹ Ex tom. VI pag. 74 a legend. *fuissent nobis et illis expresse et specialiter concessa* (R. T.).

² Nempe ex loc. cit. *per quasdam suas litteras datas die 24 iunii 1524* (R. T.).

³ Quod istam partem narrativae vide const. Clementis VII in tom. VI, pag. 161 a et seq. (R. T.).

⁴ In tom. VI pag. 161 a legitur *cum divisione*, infr. autem p. 415 a leg. *cum distinctione* (R. T.).

⁵ Pessime edit. Main. legit. *symbolorum* (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit *recitandis* (R. T.).

² Nempe *litteras suas* (R. T.).

³ Ex loco parallelo infra pag. 415 a adde, *aliâs tamen approbati ab Ordinariis*, (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit *ut pro aut* (R. T.).

⁵ Verba *auctoritate ipsius et nos addimus* (R. T.).

⁶ Coniunct. *et* importune huc interiectam delemus (R. T.).

postea etiam per alias, ad hoc ut dictâ formâ in absolutionibus non solum cum sacerdotibus, sed etiam cum aliis clericis et laicis Congregationis praedictae pro tempore existentibus, nobis et eis pro tempore confitentibus, uti possemus et possent, extenderat et ampliaverat) in perpetuum concesserat et indulserat; et subsequenter idem¹ praedecessor, etiam nostris tunc et eorum in eâ parte supplicationibus inclinatus, praemissa omnia, et alia quaecumque per eum nobis et eis eâtenus concessa, per alias innovaverat²; et nobis ac eis³ ut sub suâ et dictae Sedis speciali protectione et humili subiectione huiusmodi, ab omni alio superiore penitus liberi et exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, et nostro ac eorum superiori canonice electo, pro tempore existentibus, subditi degere deberemus et deberent; ac, qui tunc ad nostrum et eorum communem vivendi modum se conferrent et ad votorum professionem huiusmodi modo et formâ praemissis admissi forent, voto religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concesserat; quodque singuli nostri et eorum superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in superiores eligi, et ad aliud triennium ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam nos et ipsi, quam nostri et eorum socii pro tempore existentes, vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa⁴ caeremonias in⁵ officiis ecclesiasticis et reliquo vitae cultu et victu

servandas¹ cum moribus et laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis et loci, in qua seu quo nos et eos pro tempore degere vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis praepositis archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus praessent et nostri et eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis et eis imminentem exerceret, eligere valeremus et valerent, et omni tempore in benedictione mensae psalmum *Laudate Dominum omnes gentes, etc.*, recitare, nec ad alium psalmum recitandum quoquomodo teneremur et tenerentur, quodque in nostris et eorum capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, et alii, ut praefertur, non admissi, in eo minime intervenire aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat et ordinaverat; ac insuper nobis et eis, quod omnibus et singulis privilegiis, indulgentiis, praerogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis et indultis quorumvis etiam Cisterciensibus et Cluniacensibus² monachis ac aliorum tam Mendicantium quam non Mendicantium Ordinum fratribus, tam in spiritualibus quam in temporalibus, in specie vel in genere, etiam communicative, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores suos, et pro talibus habitos³, ac Sedem praedictam quomodolibet concessis et imposterum concedendis, et quibus illi tam in vitâ quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones et iniunctarum poenitentiarum relaxationes, aut aliâs quomodolibet, uti, potiri et gaudere poterant aut possent quomodolibet in futurum,

¹ Infra pag. 415 b additur *Clemens* (R. T.).

² Verba *ut nobis et eis confitentibus uti possemus et possent extenderat et ampliaverat*, importune hic repetita, dëlemus (R. T.).

³ Verba *et nobis ac eis* addimus ex loco parallelo tom. VI, pag. 161 b (R. T.).

⁴ Ex loc. parall. tom. VI, pag. 162 a legend. *tam circa vestimenta quam circa* (R. T.).

⁵ Praep. *in* addimus ex tom. VI, p. 162 a (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit *servandis* (R. T.).

² Potius lege *Cisterciensis et Cluniacensis* nempe *Ordinum*, ut sequitur (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit. *habitas* (R. T.).

perpetuis futuris temporibus uteremur, et ipsi uterentur, potirentur et gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent et deberent, indulserat; ac privilegia, indulgentias, praerogativas, exemptiones, immunitates, gratias et indulta monachis et fratribus praedictis, tam in spiritualibus quam in temporalibus, tam in specie quam in genere, etiam communicative concessa, ut praefertur, ad nos et eos extenderat et ampliaverat, ac in nobis et eis locum habere et suum plenarium effectum sortiri debere decreverat per reliquas suas in formâ Brevis litteras;

Inseritur etiam summa cuiusdam vivae vocis oraculi Pauli III de vocalibus, praepositis, eorumque electione, et quibusdam aliis.

Et postremo¹, piae memoriae Paulus Papa III, etiam praedecessor noster, vivae vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti tituli S. Sixti presbyter cardinalis eramus, per eundem Paulum praedecessorem facto, Congregationis² huiusmodi, inter alia, quod maior pars habentium vocem in capitulo, in quocumque loco commo- raretur, repraesentaret totum capitulum dictae Congregationis, et ubicumque vocalium maior pars foret, semper repraesentaret capitulum generale, et haberet in dictâ Congregatione super praepositos omnes et superiores sacerdotes et alios professos in spiritualibus et temporalibus, post sanctam Sedem Apostolicam cui immediate subiiciebatur, supremam iurisdictionem et potestatem donec capitulum generale solemniter celebraretur, et si³ vocales in ecclesiis et locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratiâ et privilegio intelligeretur adesse capitulum re-

presentans generale, ubi foret vocalis qui antiquior esset omnibus illis vocalibus qui in locis particularibus pares numero forent; capitulumque huiusmodi haberet in praedictâ Congregatione ius supremum, et quodcumque, in ecclesiis et locis praedictis, omnibus casibus et necessitatibus providere posset, et maxime superveniente causâ de⁴ superiore cassando, transferendo, et de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus et temporalibus libere administraret; quodque tempus suae administrationis non posset ultra annum prorogari, et omnibus dictae Congregationis gauderet privilegiis, et generaliter quicquid possent praepositi per privilegia, possent etiam eorum loca tenentes; etiam², si ille, qui ut superior administraverat, in praepositum eligeretur, tempus, quo sine titulo praepositurae administravisset, non impediret quominus posset³, sicut ceteri praepositi, usque ad triennium confirmari; ac etiam tempore, quo contingebat per lapsum anni officia praepositorum vacare, supradictum capitulum scribere posset praepositis sub hac vel simili formâ: *licet officium praepositurae suae tali die vacaret, tamen ut superior non desistat in spiritualibus et temporalibus libere ut antea administrare, donec aliter fuerit provisum, provisioque⁴ suum sortiatur effectum*; necnon quod antiquior in voce, qui in loco esset, succederet ipso iure praepositurae vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum praepositi, et gauderet omnibus privilegiis dictae Congregationis, donec per capitulum generale vel repraesentans

¹ Videtur legendum *postmodum*. Ceterum pro hac narrativae parte vide tom. VII, pag. 538 a § 3 (R. T.).

² Videtur legendum *Congregationi* (R. T.).

³ Particulam *si* addimus ex loco parallelo tom. VII, pag. 538 b § 4 (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit *ne pro de* (R. T.).

² Potius lege *et pro etiam* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *possent* pro *posset* (R. T.).

⁴ Pessime edit. Main. legit *provisioque* (R. T.).

generale de alio superiore vel aliter provideretur; et observaretur ut dictus antiquior, ut supra, administraret in casu absentiae vel infirmitatis ipsius praepositi, nisi ipse praepositus aliter providisset; quodque ipsius Congregationis clerici et professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas canonicas, ac laici ad Congregationem venientes, si videretur eos in¹ divino officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus², quae tamen secundum conditionem locorum et personarum honestae censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione et benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis praedictis gaudere possent, apostolicâ auctoritate concesserat et declaraverat [],

A Iulio III
praedictorum
Pontificum con-
stitutiones ap-
probatas fuisse
narratur.

Ac⁴ postea⁵ pro parte quondam Bonifacii presbyteri Alexandrini eiusque sociorum Congregationis clericorum regularium huiusmodi recolendae memoriae Iulio PP. etiam III similiter praedecessori nostro exposito, quod ipsi, et qui in locum nostrum et dicti Caletani successerant, ut litterae praedictae firmitus permanerent et inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Iulio praedecessore approbari et innovari, Iulius praedecessor, eorum supplicationibus in eâ parte inclinatus, concessionem et statuta ac ordinationes, necnon, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis, singulas litteras praedictas, etiam per suas in simili formâ Brevis litteras approbaverit et innova-

¹ Ex tom. VII, p. 539 a leg. *non pro in* (R. T.).

² Videtur legend. *non clericalibus* (R. T.).

³ Haec videtur absolvi parenthesis *postquam* incepta supra pag. 402 b (R. T.).

⁴ Resumitur syntaxis *Cum aliâs* incepta supra pag. 402 b (R. T.).

⁵ Haec pars narrativa iam legitur in tom VII, pag. 539 b § 11 (R. T.).

verit, illisque perpetuae et validae firmitatis robur adiecerit, ac illa omnia et singula observari, et Bonifacio ac sociis praefatis et eorum successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri et gaudere posse, necnon, si secus super iis a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decreverit;

Et deinde nos¹, divinâ favente clementiâ ad summi apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorundem clericorum regularium Venetiis tunc degentium nobis exposito quod Congregatio huiusmodi locum in almâ Urbe nostrâ, ad quem pro pertractandis negociis etiam in Romanâ Curiâ occurrentibus divertere possent, non habeant², eorum supplicationibus in eâ parte inclinati, parochialem ecclesiam S. Silvestri in Exquilis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, regionis Montium de dictâ Urbe, quae forsâ infra limites basilicae XII Apostolorum de eâdem Urbe, quae titulus bonae memoriae Durantis eiusdem basilicae presbyteri cardinalis de Durantibus nuncupati tunc in humanis agentis existeret, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi voluimus pro expresso, vacantem, cum omnibus et singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, et aliis mobilibus et immobilibus suis, eidem Congregationi, et pro eis dilecto filio nostro Bernardino tituli S. Matthaei presbytero cardinali Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto et ex Congregatione huius-

Ab ipsomet
Pontifice Pau-
lo IV praedi-
ctis clericis re-
gularibus eccle-
siam S. Silve-
stri in Quirina-
li concessam
fuisse refertur.

¹ Nullibi in Bullario reperire potui constitutionem aliam Pauli IV huic narrativae parti correspondentem (R. T.).

² Aptius lege *non haberent* (R. T.).

modi ac in Romanâ Curia moram trahenti, per eos, iuxta ritus et mores Congregationis huiusmodi tenendam, regendam et gubernandam, et ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo litteras concesserimus et assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi et Bernardino cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios, corporalem possessionem ecclesiae, ac domorum, hortorum, viridiorum, vinearum, et aliorum bonorum¹ praedictorum, propriâ auctoritate libere apprehendere et perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus et proventus in suos et Congregationis huiusmodi usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ; prout in singulis litteris praedictis plenius continetur:

Assignantur
eisdem quae-
dam alia aedi-
ficia.

Quum autem² nuper a nobis, seu de mandato nostro et de nostris et dictae Sedis expensis dicta ecclesia S. Silvestri illiusque officinae in suis structuris et aedificiis ampliata seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu, nonnullae domus, vineae, viridaria, horti et alia bona mobilia et immobilia in dictâ Urbe illiusque districtu et forsitan alibi ex nostris et eiusdem Sedis pecuniis empta fuerint: Nos³, qui Congregationem ipsam praeter ceteris semper in visceribus gessimus et gerimus charitatis, cupientes illam perpetuo ubique florere, eiusque ac illius personarum profectui et felici successui, quantum in nobis est, con-

sulere⁴, singularum emptionum praefatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac domorum, vinearum, viridiorum, hortorum et aliorum bonorum huiusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula et veros etiam annuos valores et redditus, ac nomina et cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac instrumentorum et aliarum scripturarum desuper confectarum necnon litterarum praedictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, institutionem Congregationis huiusmodi, necnon decretum, declarationem, ac concessionem, statuta et ordinationes, necnon concessionem et assignationem de dictâ ecclesiâ S. Silvestri, ac, cum derogationibus, decretis, necnon omnibus et singulis aliis in eis contentis clausulis singulis, tam in formâ Brevis quam sub plumbo desuper confectas litteras, ac venditionem et emptionem praefatas, ac, prout illas concernunt, omnia et singula in eis et instrumentis ac aliis scripturis praedictis contenta, et inde secuta quaecumque, ex certâ nostrâ scientiâ ac de apostolicae potestatis plenitudine approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adicimus, ac illa omnia et singula observari, et Congregationi ac illius personis praefatis suffragari, ipsosque illis et eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri et gaudere debere, et a nemine desuper quovis praetextu seu quacumque occasione vel causâ (etiam ex eo quod dicta ecclesia S. Silvestri olim alicuius Ordinis etiam fratrum Praedicatorum et B. Mariae de Minervâ de eâdem Urbe aut eremitarum S. Augustini seu Minorum aut aliorum etiam Mendicantium

¹ Edit. Main. legit *honorum* pro *bonorum* (R. T.).

² Legerem *Quumque* pro *Quum autem* ut adhuc perseveret syntaxis *Cum aliâs* incepta supra pag. 402 b (R. T.).

³ Heic tandem succedit apodosis syntaxis *Cum aliâs*, seu totius Pauli IV constitutionis (R. T.).

⁴ Forsan deest *volentes* (R. T.).

Ordinum seu alicuius ipsius Ordinis fratris vel monachi ex dispensatione apostolicâ vel aliâs fuerit, seu aliâs ad eos aut eorum aliquem pertinuerit, et per eos etiam longo tempore et immemorabili, quovis etiam colorato et iuridico titulo, possessa et tenta extiterit, et adhuc forsâ quomodolibet esse seu pertinere dici seu censi possit), vel aliâs quomodolibet, directe vel indirecte ullo unquam tempore molestari perturbari seu inquietari posse seu debere, et ita in praemissis et infrascriptis omnibus et singulis per quoscunque iudices quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, seu locumtenentes, ac S. R. E. cardinales, in quavis causâ seu instantiâ¹, sublatâ, etc., irritum quoque, etc., decernimus et declaramus, ac omnes et singulos iuris et facti ac solemnium² etiam forsâ substantialium etiam omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsâ in praemissis seu eorum aliquo intervenerint, supplemus.

Et nihilominus, pro potiori cautelâ, ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata ac decreta et declarata fuerunt, in omnibus et per omnia, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus et declaramus, ut praefertur, factas et pro tempore per nos seu de mandato nostro quomodolibet et qualitercumque pro dictâ Congregatione seu illius ratione faciendas expensas et sumptus, ac etiam, ut praefertur, empta, necnon etiam pro tempore emenda, domos, vineas, viridaria, hortos et alia mobilia atque immobilia bona tam in dictâ Urbe quam extra illam et aliâs ubilibet existentia, cuiuscunque pretii, valoris et quantitatis

existant et fuerint, necnon pecunias inde expositas et exponendas, ad quamcumque summam et quantitatem ascendant, eidem Congregationi, per eos iuxta ritus et mores eorum tenenda et possidenda, perpetuo remittimus, donamus, concedimus et elargimur, ac remissa, donata, concessa et elargita fuisse et fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere, ac praesentes ad plenam probationem praemissorum omnium et singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis administrandum requiri debere, ac praemissa, seu eorum aliqua, de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostrae defectu, quovis praetextu, occasione vel causâ, notari vel impugnari aut revocari seu in aliquo alterari non posse neque debere, etiam decernimus et declaramus. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quacunque seu quibuscunque, aliâ vel aliis, simili vel dissimili, aut similibus vel dissimilibus, concessione seu concessionibus, aliâs de dictâ ecclesiâ quovis modo vacante, aut aliâs, eidem basilicae seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam basilicam degentibus, seu praedictis aut quibusvis aliis fratribus, etiam forsâ super ecclesiâ ipsâ per eos tenendâ et regendâ, aut aliâs, apostolicâ auctoritate praedictâ quomodolibet factis, necnon dictae basilicae et praedictorum ac aliorum quorumcumque Ordinum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis moderno et pro tempore existenti tituli basilicae huiusmodi presbytero cardinali, necnon fratribus eorumque Ordinibus praefatis, et populo Romano de non obtinendo be-

Clausulae derogatoriae amplissimae.

Quae omnia iterum a Paulo IV confirmantur.

¹ Deest iudicari debere (R. T.).

² Legendum solemnitatum (R. T.).

neficia ipsius Urbis per forenses, et quibusvis aliis etiam piis et regularibus seu saecularibus locis, seu etiam cardinalatus honore fulgentibus et aliis personis (quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates et concessiones huiusmodi exprimi seu pro expressis haberi possint), sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis ac irritantibus et aliis decretis, quomodolibet concessis, approbatis et innovatis (quibus omnibus, in litteris latissime extendendis, etiamsi de illis, etc., illorum tenores, etc., eisdem motu, scientiâ et potestatis plenitudine, specialiter et expresse derogamus; praedictas et alias, ac concessionis et assignationes quascumque de dictâ ecclesiâ S. Silvestri, aliisque dictae Congregationis, quomodolibet etiam motu et potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas litteras quascumque, et processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientiâ et potestatis plenitudine praedictis, revocamus, cassamus, irritamus et annullamus, ac viribus vacuumus, et nullos et invalidos nulliusque roboris vel momenti fuisse et esse, ac pro infectis haberi volumus et decernimus; ac desuper praedictis et quibusvis aliis personis, cuiuscumque dignitatis, etc., existentibus, perpetuum silentium imponimus, illisque ac praefatis et aliis quibusvis iudicibus, etc., etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum ac dignitatum suarum, et aliis arbitrio nostro et successorum nostrorum infligendis et applicandis poenis, ne se in praemissis quoquomodo intromittere audeant seu praesumant, districtius in-

hibemus), ac omnibus illis, quae in singulis litteris praedictis concessa fuerunt non obstare; necnon, quatenus opus sit, de non tollendo ius quaesitum et aliis Cancellariae Apostolicae regulis editis et edendis, ceterisque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Fiat, motu proprio, I.

Et cum absolute a censuris ad effectum, etc., et cum approbatione, confirmatione, suppletionem, novi¹ concessionem, assignationem, remissione, donationem, concessionem, decretis, derogationem cum regulâ de non tollendo iure quaesito, revocationem, annulationem, voluntate, silentii impositionem, inhibitionem, et aliis praedictis, de et pro omnibus et singulis praemissis, quae hîc pro sufficienter et ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in formâ gratiosâ, et quod singularum litterarum, emptionum, instrumentorum et scripturarum praedictarum veriores tenores, ac domorum, etc., et aliorum bonorum huiusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris et redditus etiam omnium ac expensarum et pecuniarum huiusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi et inseri et de verbo ad verbum possint, et, si opus sit, cum opportunâ executorum deputatione, qui assistant, cum potestate citandi etiam per edictum, etc., ac sub praedictis et quibusvis aliis censuris et poenis eorum arbitrio infligendis et applicandis etiam simili edicto inhibendi, etc., aggravandi, etc., invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio etiam brachii saecularis, ac² derogatione constitutionis de unâ et duabus, non tamen tribus dietis, latissime extendendo, et cum opportuno decreto quod litterae

¹ Videntur deesse verba et *privationis* (R. T.)

¹ Potius lege *novis etiam* (R. T.).

² Edit. Main. legit *a pro ac* (R. T.).

desuper conficiendae de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostrae defectu¹ notari seu impugnari non possint, sed semper validae et efficaces existant, et eidem Congregationi ac illius personis suffragentur, et sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus aut aliis alterationibus similium vel dissimilium confirmationum, concessionum, unionum aut aliarum gratiarum, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu et scientiâ similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos aut per successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ex quibusvis causis, etiam iustissimis, quomodolibet pro tempore factis, nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptae sint et esse censeantur, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutae, repositae et plenarie reintegratae sint et esse censeantur, et ita, ut praefertur, iudicari debeat, latissime extendendo, et, quatenus opus fuerit, cum derogatione regulae de unionibus committendis et exprimendo valore, et Lateranensis Concilii novissime celebrati et aliarum constitutionum, etc., latissime extendendo, et quod praemissorum omnium et singulorum nominum, cognominum, dioecesium et fructuum, etc., et dictae ecclesiae S. Silvestri, regulâ contrariâ non obstante, aliorumque circa praemissa necessariorum maior, vera et amplior significatio et expressio fieri, ac tenor singularum litterarum praedictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in litteris, etiam per Breve nostrum, simul vel separatim, super qualibet clausulâ seu

¹ Pessime edit. Main. legit *de facto* pro *defectu* (R. T.).

gratiâ, in unâ nullâ factâ mentione de aliis, si videbitur, expediendis, et cum decreto quod litterarum super praesentibus conficiendarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra, quae eisdem litteris adhiberetur si exhibitae forent vel ostensae, latissime extendendo, seu, si videbitur, praesentis motus proprii sola nostra signatura sufficiat, et ubique fidem faciat in iudicio et extra, quacumque regulâ seu constitutione apostolicâ contrariâ non obstante.

Fiat I.

Datum Romae, apud S. Petrum, nonis iunii, anno v¹.

§ 6. Aliae Pauli eiusdem litterae hae sunt:

Paulus Papa IV, motu proprio, etc. Cum², sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium praefati cupiant singulas eis tam sub plumbo quam in formâ Brevis litteras per felicis recordationis Clementem VII et Paulum III ac Iulium III Romanos Pontifices praedecessores nostros, ut³ praefertur, concessas, et inde⁴ quaecumque, ut eo maiorem obtineant roboris firmitatem, quo illa saepius fuerint apostolicâ auctoritate approbata, et nostro et apostolicâ⁵ providentiâ ad ea, quae per praedecessores nostros concessa sunt, ut illibata persistent, libenter apostolici muniminis adiicimus

Altera eiusdem Pauli IV constitutio qua privilegia iam concessa confirmantur et nova conceduntur.

¹ Nempe die 5 iunii anni 1559 (R. T.).

² Patet hanc non esse nisi portiunculam aliarum litterarum Pauli IV (R. T.).

³ Forsan legendum *et pro ut* (R. T.).

⁴ Deest *secuta* (R. T.).

⁵ Potius lege *et nos apostolicâ* (R. T.).

firmitatem: praefatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti praedecessores nostri, verum amplioribus favoribus et gratiis prosequi volentes, motu simili, eidem Congregationi singulas litteras et cedulas praedecessorum huiusmodi, ac, prout illas concernunt, singula praemissa, et alia in eis contenta, et inde secuta quaecumque, ex certâ scientiâ nostrâ, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, cum opportunâ omnium et singulorum tam iuris quam facti defectuum, si qui forsân intervenerint in eisdem, suppletione, approbamus et confirmamus, eisque perpetuae firmitatis robur adiicimus, ac illa omnia valida et efficacia existere, et suos plenarios effectus omnino sortiri et habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt et concernere poterunt quomodolibet in futurum, inviolabiliter et inconcusse observari, et iuxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari posse neque debere, et sic per quoscumque iudices et commissarios etiam S. R. E. cardinales et Rotae auditores sive locumtenentes in qualibet causâ et instantiâ interpretari, iudicari, etc., debere, sublatâ, etc., irritum quoque, etc., decernimus. Ac modernis et pro tempore existentibus praepositis singularum domorum, ecclesiarum et locorum quorumcumque Congregationis huiusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas et gansupia, sive tabulas, imagines, cruces, vestes, capsulas, vasa et tabernacula, et alia paramenta ecclesiastica, etiam sacerdotalia, et in quibus etiam Eucharistiae sacramentum conservatur et defertur et reliquiae tenentur, divino cultui quomodolibet dicata, pro usu ecclesiarum eiusdem Congregationis tantum, benedi-

cere et consecrare, ac, tam per se quam per sacerdotes eiusdem Congregationis, Eucharistiae, etiam pro Viatico, et etiam constitutis in articulo mortis, ac Extremae Unctionis, mercenariis, famulis, operariis et servis eiusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus et saecularibus et extraneis quos in locis vel habitationibus ipsius Congregationis reperire¹ contigerit, nullâ petita licentiâ proprii sacerdotis curati, et in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quas² in huiusmodi necessitate intra ecclesias, collegia, domos vel habitationes praefatae Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique et non petita licentiâ sacerdotis curati, Poenitentiae sacramenta ecclesiastica ministrare possint, concedimus et indulgemus. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac statutis, etc., etiam iuramento roboratis, necnon omnibus illis quae dicti praedecessores nostri in singulis eorum litteris, etiam praeinsertâ cedulâ motus proprii praedicti, voluerunt non ob stare, quibus similiter derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis et consuetis.

Clausulae
derogatoriae.

Fiat: motu proprio I.

Et cum absolute a censuris ad effectum, etc., et cum posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adiectione, ac singulis etiam novis concessione, indulto, statuto, ordinatione, extensione, ampliatione, decretis et derogatione, aliisque supradictis, modo et

Aliae clausulae.

¹ Potius lege *reperiri* (R. T.).

² Edit. Main. legit *quae* (R. T.).

formâ praemissis, et in litteris et cedula motus proprii praedicti contenti¹, quae hîc pro singillatim et ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in formâ gratiosâ latissime extendendo, et cum deputatione iudicum exequutorum, qui assistant, etc., et faciant, etc., permittentes, etiam sub sententiis ecclesiasticis et poenis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato, etc., auxilio brachii saecularis, cum derogatione constitutionum de unâ et duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo, et quod praemissorum omnium et singulorum etiam veriorum tenorum et cedulae motus proprii praedicti, in toto vel in parte, aliorumque necessariorum maior specificatio et expressio fieri possit in litteris, et de confirmatione tantum, et quatenus fuit in usu, etiam per Breve nostrum, simul vel ad partem, etiam in unâ, si videbitur, non factâ mentione de aliâ vel aliis expediendis.

Fiat: motu proprio I.

Datum Romae, apud S. Marcum, III kalendas augusti, anno III².

Constitutio
Pii V.

§ 7. Pii V litterae hae sunt;

Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Ad immarcescibilem³ vitae, etc.⁴, aeternae coronam, ad quam fortes Christi athletae, non adversus carnem et sanguinem praeliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias et huius mundi tenebrarum principatus assiduo fidei clypeo et scuto bonae voluntatis armati lumbisque praecincti colluctantes, reiectis vanitatibus et illecebris, indefesse aspi-

rant, et, quo optatum finem tutius¹ consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere et hostilia tela propulsare queant, animose ascendant², elevantes oculos mentis nostrae, paternâ pietate et benevolentia ex nostri pastoralis officii debito non abs re iugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, et his, quae propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis nostrae adiiciamus firmitatem, aliâque desuper opportune provideamus, prout, personarum et temporum qualitate pensatâ, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Dudum siquidem felicitis recordationis Clemens Papa VII³ praedecessor noster (sibi pro parte pia memoriae Pauli Papae IV etiam praedecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutus et de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium erat, et quondam Caietani de Thienis presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac sociorum Congregationis huiusmodi exposito, quod ipsi et nonnulli alii eorumdem Congregationis socii, divinâ inspiratione ducti, ob melioris vitae frugem, et ut cum maiori animi quiete Deo servire et illi magis pio desiderio adhaerere possent, tria substantialia religiosae vitae vota, paupertatis scilicet, castitatis et obedientiae, emittere, et sub solito et communi habitu clericali in unum cohabitantes⁴ et in communi ac de communi viventes, necnon Deo humiliter et devote, quantum ipse dedisset, servientes, sub eiusdem Cle-

Denno summa primae constitutionis Clementis VII describitur.

¹ Videtur legendum *contentis* (R. T.).

² Nempe die 30 iulii anni 1557 (R. T.).

³ Ista iam legitur in tom. VII, pag. 538 a et seq. (R. T.).

⁴ Formula etc. importune iniecta delenda (R. T.).

¹ Pessime edit. Main. legit. *totius* (R. T.).

² Potius legendum *ascendunt* (R. T.).

³ Ista pars narrativa, mutatis mutandis, eadem est ut sup. pag. 402 b lin. ult. seq. (R. T.).

⁴ Supra pag. 403 a legitur *cohabitare* (R. T.).

mentis praedecessoris et Sedis Apostolicae humili et immediatâ subiectione ac speciali protectione clericalem vitam ducere decreverant), illorum in eâ parte supplicationibus inclinatus, ipsis et eorum cuilibet, ut, quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosae vitae, paupertatis scilicet, castitatis et obedientiae vota publice emittere, et in manibus cuiuscumque presbyteri saecularis vel cuiusvis Ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito et communi habitu clericali subque nomine et nuncupatione Clericorum Regularium huiusmodi in communi et de communi viventes in locis religiosis aut saecularibus, prout eis ab illis quorum loca ipsa essent concessum foret seu expedire videretur, sub suâ et dictae Sedis immediatâ subiectione et speciali protectione in unum habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis superiorem, praepositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium et non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque saeculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante, ad huiusmodi vitae propositum et communem vivendi modum sese conferre vellent, recipere, et post annum probationis ad talem triumvorum professionem in manibus superioris seu praepositi mittendam et ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quaecumque et ordinationes ac constitutiones de omnibus et singulis quae ad huiusmodi vitae propositum conducere moresque et institutum honeste et devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de missis praecipue et aliis divinis officiis, seu horis canonicis, prout illis melius videretur, celebrandis ac recitandis, licita tamen et honesta ac rationabilia et bonis moribus ac sacris canonibus non

contraria, facere et edere, ac pro tempore facta et edita corrigere, reformare, et in partem vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere et ordinare, ac iuxta illa vivere, quae, postquam condita, edita, reformata, instituta, immutata et ordinata, ac praefato Clementi praedecessori seu successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent, auctoritate apostolicâ approbata et confirmata essent et esse censerentur, et ut omnibus et singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus et gratiis spiritualibus et temporalibus, quibus potiebantur et gaudebant, aut in futurum potirentur et gauderent canonici regulares Congregationis Lateranensis, personaeque ac loca eorum, ipsi quoque et eorum personae ac loca uti, potiri et gaudere possent, ita ut litterae apostolicae super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus et gratiis, eisdem concessis vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus et cognominibus, invocationibus et diebus, ad eorum libitum expediri possent, perinde ac si illa omnia et singula, non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum¹ de verbo ad verbum expressionem et insertionem fuissent expressa et eis specialiter concessa, per quasdam²,

Et deinde³ (pro eadem parte eidem Clementi praedecessori etiam exposito quod ipse Paulus praedecessor, tunc, ut praefertur, in minoribus constitutus, et Caietanus ac socii Congregatio-

Summa alterius constitutionis Clementis VII praefati.

¹ Edit. Main. legit *tenorem* (R. T.).

² Corrige et supple quae desunt, ut innumimus supra pag. 404 a, nota 1 et 2 (R. T.).

³ Pro seq. narrativâ vide sup. p. 404 a (R. T.).

nis Clericorum regularium huiusmodi sub¹ trium votorum substantialium emissionem vitam clericalem ducere, ac praedicationi verbi Dei, audientiae confessionum, et sacrae theologiae ac sacrorum canonum studiis ad eorum ac aliorum christifidelium animarum profectum vacare decreverant) idem Clemens praedecessor eis, ut tunc eorum superiores, praepositi nuncupati, pro tempore existentes, cum clericis et sociis suis, qui infirmitate pro tempore praepedirentur, super recitatione divinorum officiorum, ad hoc ut ipsi infirmitate praepediti certum psalmodum, per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem aut sex, cum distinctione², ac orationem dominicam septies, symbolum apostolorum bis, graviter autem aegrotantes orationem dominicam semel et salutationem angelicam septies in die recitando, septem horis canonicis et toti divino officio satisfecisse censerentur, et cum quibusvis clericis et sociis suis³ super ieiuniis etiam de praecepto, etiam quadragesimalibus, et cum concessione vespertini ientaculi, *collationis* nuncupati, et comestionibus⁴ etiam panis in eis licite et absque praevaricatione faciendâ, dispensare possent, per alias; ac successive, ut ipsi inter eos mutuas, seu etiam alii sacerdotes saeculares vel regulares, aliâs tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de superiorum eorum et successorum aut Sedis praedictae licentiâ pro tempore eligendi, ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones huiusmodi audientes, in absolutio-

nibus hac¹ formâ uti possent, videlicet, post *Misereatur, etc.*, et *Indulgentiam, etc.* — *Dominus noster Iesus Christus te absolvat, et ego, auctoritate ipsius ac beatorum apostolorum Petri et Pauli mihi concessâ, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis maioris vel minoris, suspensionis et interdicti, et dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, et restituo te sanctis sacramentis Ecclesiae, unionique et participationi fidelium, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Amen; iterum eâdem auctoritate, etc.*, per alias (quas supradictus Clemens praedecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dictâ formâ in absolutionibus non solum cum sacerdotibus, sed etiam cum aliis clericis et laicis Congregationis Clericorum Regularium huiusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore confitentibus uti possent, extendit et ampliavit) in perpetuum concessit et indulsit; et subsequenter idem Clemens praedecessor, etiam tunc eorundem Congregationis Clericorum Regularium in eâ parte supplicationibus inclinatus, praemissa omnia et alia quaecumque per ipsum illis eâtenus concessa per alias innovavit; et eis, ut sub suâ et dictae Sedis speciali protectione et humili subiectione huiusmodi, ab omni alio superiore penitus liberi et exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, et eorum superiori canonice electo, pro tempore existentibus, subditi degere deberent, ac quod, qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent et ad votorum professionem huiusmodi modo et formâ praemissis admissi forent, voto religionis in genere emissio satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit; quodque singuli eorum superiores pro tempore

1 Male edit. Main. legit *ac pro hac* (R. T.).

1 Praep. sub nos addimus ex l. parall. (R. T.).

2 Supra pag. 404 a legitur *cum devotione*, et in tom. VI, pag. 161 a leg. *cum divisione* (R. T.).

3 Quaedam desunt, quae habentur in loc. parall. supra pag. 404 b (R. T.).

4 Potius lege *comestionis*, ut sup. l. cit. (R. T.).

electi, finito triennio quo confirmati forent, in alio loco in superiores eligi, et ad¹ aliud triennium ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta quam circa caeremonias in officiis ecclesiasticis et reliquo vitae cultu et victu servandas² cum moribus et laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis et loci, in qua seu quo³ eos pro tempore degere vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis praepositis archipresbyterum, qui in spiritualibus, et archidiaconum, qui in temporalibus praessent et eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum eis imminenter exerceret, eligere valerent, et omni tempore in benedictione mensae psalmum *Laudate Dominum omnes gentes, etc.*, recitare, nec ad alium psalmum recitandum quoquo modo tenerentur; quodque in eorum capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, et alii, ut praefertur, non admissi, in eo minime intervenire aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit et ordinavit; ac insuper eis, quod omnibus et singulis privilegiis, indulgentiis, praerogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis et indultis quorumvis etiam Cisterciensibus et Cluniacensibus⁴ monachis ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum fratribus, tam in spiritualibus quam in temporalibus, in specie vel in genere, etiam communicative, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores suos, et pro talibus habitos, ac Sedem praedictam

quomodolibet concessis et in posterum concedendis, et quibus illi tam in vita quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones et iniunctarum poenitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri et gaudere poterant aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur et gauderent, necnon illorum omnium participes esse possent et deberent, indulgit; ac privilegia, indulgentias, praerogativas, exemptiones, immunitates, gratias et indulta monachis et fratribus praedictis, tam in spiritualibus quam in temporalibus, tam in specie quam in genere, etiam communicative concessa, ut praefertur, ad eos extendit et ampliavit, ac in eis locum habere et suum plenarium effectum sortiri debere decrevit et declaravit per reliquas suas in formâ Brevis litteras;

Ac postmodum recolendae memoriae Paulus PP. III, et similiter praedecessor noster, vivae vocis oraculo eidem Paulo IV praedecessori, etc.¹

Iterum refertur summa cuiusdam vivae vocis oraculi Pauli III superius in primâ constitutione Pauli IV iam relati.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDLXVII, idibus² februarii, pontificatus nostri anno II³.

§ 8. Aliae eiusdem Pii litterae hae sunt⁴:

Altera eiusdem Pii V constitutio, qua Clericos Regulares eximit a vectigalibus.

Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Romani Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paternâ sollicitudine libenter prospicit et intendit, ac earum,

¹ Reliqua iam omittimus, quia habes in tom. VII, pag. 538 a § 3 et seq. (R. T.).

² Male edit. Main. legit IV idus (R. T.).

³ Male edit. Main. legit anno III (R. T.).

⁴ Istae et seqq. Gregorii XIV, Pauli V, Gregorii XV litterae nondum relatae fuerant in Bullario, adeoque eas per extensum referimus (R. T.).

¹ Praeposit. ad nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit servandis (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit quos pro quo (R. T.).

⁴ Potius lege Cisterciensis et Cluniacensis ut monuimus supra pag. 405 b, nota 2 (R. T.).

quas voluntariae paupertatis iugo novit esse suppositas, oppressiones et gravamina relevat, ut, quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeant Altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est quod nos, dilectis filiis Congregationis¹ Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe (qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi, in dies eleemosynis vivere, seque non sine maximâ et ingenti rerum penuriâ sustentare coguntur), ut quietiori animo ac commodius divinis se immiscere et ad illa intendere valeant, de alicuius subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiae favore prosequi volentes, ipsosque Congregationem, et illorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis vel alterius pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostrâ merâ liberalitate, praefatos Congregationem et pro tempore existentes illius clericos, in dictâ Urbe commorantes ac in communi viventes, ab omnibus et singulis subsidiis, gabellis, datis, collectis, angariis, vectigalibus et aliis quibuscumque oneribus, ordinariis et extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, et vini pro decem et octo doliis, necnon farinae, carniû, aliarumque quarumcumque rerum, cuiuscumque generis et qualitatis existentium, pro usu Congregationis et clericorum huiusmodi tam per mare et aquam dulcem quam per terram undecumque ad almam Ur-

bem pro tempore delatarum et conductarum, ac aliâs quomodolibet et ex quacumque causâ etiam iustissimâ et de necessitate exprimendâ, tam per praedecessores nostros quam nos et Apostolicae Sedis legatos etiam pro expeditione contra infideles ac reipublicae christianaee et Status Ecclesiastici tutione et defensione impositis et imponendis, necnon contributione in illis faciendâ, apostolicâ auctoritate et ex certâ nostrâ scientiâ tenore praesentium perpetuo eximimus et totaliter liberamus, ac immunes, liberos et exemptos fore et esse, illosque ad praemissorum omnium et singulorum vel alicuius eorum solutionem in toto vel in parte etiam quantumcumque minimâ, quavis occasione vel causâ, nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi aut compelli vel gravari posse, decernimus; districtius etiam in virtute sanctae obedientiae, et sub indignationis ac excommunicationis maioris latae sententiae poenâ, ac mille ducatorum auri, pro qualibet vice qua praemissis aut alicui eorum contravenire praesumpserint, fisco apostolico irremissibiliter applicandorum poenâ, eo ipso, si et quoties contrafactum fuerit, incurrendâ, inhibentes dilectis filiis moderno et pro tempore existentibus gubernatori et quibusvis aliis superioribus tam almae Urbis praefatae quam aliarum civitatum, oppidorum, locorum, castrorum et terrarum, necnon omnibus et singulis datariis, gabellariis, thesaurariis, quaestoribus, depositariis, capitaneis, marescallis et aliis ad haec quomodolibet praefectis aut deputatis eiusdem Status nostri Ecclesiastici, ne Congregationem illiusque pro tempore existentes clericos praefatos super praemissis aut eorum usu directe vel indirecte quovis quaesito colore vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel aliâs quomodolibet per-

¹ Potius lege *Congregationi* (R. T.).

turbare audeant sive praesumant; discernentes, exemptionem, immunitatem ac omnia et singula alia praemissa per praefatos et quoscumque alios perpetuo inviolabiliter observari, necnon praesentes litteras sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus similium vel dissimilium exemptionum aut aliarum gratiarum etiam per nos et Sedem praefatam sub quibuscumque tenoribus et formis ac¹ cum quibusvis clausulis et decretis pro tempore factis minime comprehendi, sed semper ab illis exemptas², et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenariae reintegratas esse et censi, et sic per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Amerinensi et Narniensi ac Maceratensi episcopis motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte Congregationis et clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibi et eorum cuilibet in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illos et eorum singulos exemptione, voluntate, inhibitione et decreto, aliisque praemissis pacifice frui et gau-

dere, non permittentes eos¹ desuper per collectores, gabellarios et exactores praefatos, aut² quoscumque alios, ad aliquam solutionem, contributionem vel praestationem praemissorum occasione quomodolibet faciendam quovis modo cogi et compelli, aut aliâs contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari aut inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per praedictas aliasque opportunas censuras et poenas, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando; interdictumque ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii saecularis. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus et ordinationibus, etiam contra exemptas, quomodolibet editis et edendis, ac etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, et municipalibus, et consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis et litteris apostolicis, quibusvis legatis, vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis et aliis praefatis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis aliisque efficacioribus et efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu simili, et ex certâ scientiâ, etiam consistorialiter, et aliâs quomodolibet, etiam per nos, etiam ite-

¹ Edit. Main. legit *a* pro *ac* (R. T.).

² De more lege *exceptas* (R. T.).

¹ Ed. Main. legit *eas* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ut* pro *aut* (R. T.).

ratis vicibus in contrarium concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint¹ per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem quod transumptis praesentium, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae vel curiae ecclesiasticae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhiberi debeat, quâe litteris ipsis originalibus adhiberetur si exhibitae forent vel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hac paginam nostrae absolutionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Marcum, anno Incarnationis dominicae MDLXVI, IV idus iulii, pontificatus nostri anno I.

Constitutio
Gregorii XIV,
qua eisdem pri-
vilegia confir-
mantur.

§ 9. Gregorii XIV litterae subsequuntur: *Gregorius Papa XIV, ad perpetuam rei memoriam.* Quam uberes et salutariter fructus in Ecclesiâ Dei Congregatio clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam tum ad publicam utilitatem et salutem produxerit, et indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quae iam ab originis suae initio

viris pietate, sanctimoniâ et doctrinâ insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria et officia spiritualesque functiones et exercitationes tota continuo incumbit, et¹ circa fructuosam agri dominici culturam, videlicet populi in lege et viâ Domini instructionem spiritualemque consolationem, laboriosam et indefessam operam praestare non desinit, aliosque probatae vitae exemplo et bonae famae odore ad caelestes inquirendos thesauros efficaciter allicit et invitat. Quae nos dum attentius animo revolvimus, et² paternâ charitate et pastoralis officii, nobis licet immeritis divinâ dispositione commissi, debito movemur ad ea praecipue concedenda per quae ipsius Congregationis statui, tranquillitati et profectui salubriter consulatur, ac personae, in eâ sub suavi religionis iugo Altissimo iugiter famulantes, in professionis suae ministerio se utilius et fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur quod dicta Congregatio, quae olim sine certo aliquo generali rectore communibus votis et studiis iuxta laudabiles constitutiones a nonnullis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris sibi praescriptas administrari consueverat, ab Apostolicâ Sede in primâ sui creatione et institutione per felicis recordationis Clementem VII praedecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus et gratiis insignita extitit (quae postea per pia memoriae Paulum III, Iulium III, Paulum IV et Pium V Pontifices et praedecessores nostros confirmata et aucta³ fuerunt), et insuper volentes praedictam Congregationem, pro singulari quo eam ob eminentia merita charitatis affectu comple-

¹ Nempe etiam (R. T.).

² Nempe etiam (R. T.).

³ Edit. Main. legit *acta* pro *aucta* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit *possit* (R. T.).

ctimur, amplioribus favoribus et gratiis, ut par est, cumulare et exornare, eidem Congregationi et clericis, ut, ultra privilegia et alia sibi concessa praedicta, omnibus et singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis et peccatorum remissionibus et relaxationibus, ceterisque gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibusvis religionibus, congregationibus et Ordinibus, quocumque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam virorum quam mulierum, eorumque monasteriis, domibus et aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis et imposterum concedendis, ac quibus illorum utriusque sexus personae de iure vel consuetudine aut ex privilegio vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, in his quae eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed aequè principaliter ac pariformiter, in omnibus et per omnia, perinde ac si eidem Congregationi et clericis specialiter et expresse concessa forent, uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, perpetuo concedimus et indulgemus; illaque eis communicamus et concedimus et ad eos extendimus. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem praemissis consenserint, nec ex quibuscumque aliis causis quantumvis legitimis et iuridicis, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in ius vel controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, adversus illa

quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus et formis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus¹ pro tempore faciendis, comprehendi, sed semper ab illis excepta, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita et plenarie reintegrata, et de novo etiam sub datâ per pro tempore existentem praepositum generalem et clericos regulares huius Congregationis et quandocumque eligendâ ac de novo concessa fore et esse, suumque plenarium effectum sortiri debere, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca venerabilibus fratribus Alexandrino et Hierosolymitano patriarchis ac dilecto filio curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus, ut, ubi et quando ac quoties opus fuerit, et² pro parte praepositi generalis seu capituli et eiusdem Congregationis fuerint requisiti, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque solemniter publicantes, eisque in praemissis efficaci defensionis praesidio assistentes, faciant easdem praesentes

¹ Edit. Main. legit *similibusque* (R. T.).

² Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

et in eis contenta huiusmodi auctoritate nostrâ ab omnibus ad quos pertinet inviolabiliter observari, et Congregationem praedictam illiusque praepositum generalem illorum omnium et singulorum effectum pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Non obstantibus praemissis et pia memoriae Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, atque nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam Cancellariae Apostolicae clausulis, necnon dictae Congregationis, etiam iuramento et confirmatione apostolicâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eidem Congregationi, eiusque praepositis superioribus, clericis et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis, necnon omnibus illis quae singuli praedecessores praedicti in eorum cedulis, supplicationibus et litteris voluerunt non obstare; quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica et ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum insererentur¹, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, hac vice

¹ Edit. Main. legit *inserentur* (R. T.).

dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse¹ volumus et decernimus, et contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eâdem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto eiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v aprilis MDXCI, pontificatus nostri anno I.

§ 10. Litterarum Pauli V tenor hic est:

Paulus Papa V, ad perpetuam rei memoriam. In Apostolicae Sedis speculâ meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea praecipue providenda mentis aciem intendimus, per quae religiosi viri in perseverantiâ laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii praepositus generalis et clerici regulares Congregationis Theatinorum, iam inde a primordio suae Congregationis huiusmodi, per felicitis recordationis Paulum Papam IV praedecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros eius socios laudabiliter institutae, bonis institutis² assidue inhaerentes, spem suam omnem in Deo collocarint, et fallacis saeculi calcatis deliciis, sibi aliisque verbo atque exemplo caeli viam patefacere nunquam cessent, nos pro pastoralis officii debito libenter illos paternâ charitate amplectimur, et ea ipsis specialiter concedimus, quae eorum instituto ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane praepositi generalis et clericorum praedictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis et

Constitutio
Pauli V privilegiorum confirmatoria.

¹ Edit. Main. legit *etiam pro esse* (R. T.).

² Edit. Main. legit *institutâ* (R. T.).

indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus similiter praedecessoribus nostris concessis gaudent, quae, pro maiori eorum validitate et subsistentiâ, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, Congregationem praedictam, ex qua uberrimi in Ecclesiâ catholicâ ad Dei omnipotentis laudem et gloriam et reipublicae christianae spirituale commodum et utilitatem hactenus profluxerunt et in dies profluunt fructus, specialis gratiae favore prosequi volentes, et illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹ fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias et indulta principaliter vel per communicationem aliâs quomodolibet Congregationi et clericis praedictis per quoscumque Romanos Pontifices et praedecessores nostros ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; eaque omnia et singula innovamus et de novo concedimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Quocirca universis et singulis

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis abbatibus, prioribus et aliis personis in dignitate ecclesiasticâ constitutis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praepositi generalis aliorumque superiorum dictae Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ litteras nostras huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Non obstante felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter praedecessores nostros, etiam vivae vocis oraculo, aut aliâs quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, quibuscumque personis, sub quibusvis verborum formis et tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-

que efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu secretarii dictae Congregationis vel notarii publici subscriptis¹, et sigillo praepositi generalis eiusdem Congregationis aut personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die IV aprilis MDCXII, pontificatus nostri anno VII.

Constitutio
Gregorii XV,
qua iterum pri-
vilegia confir-
mantur.

§ 11. Litterae vero Gregorii XV hae sunt:

Gregorius Papa XV, ad perpetuam rei memoriam. In Apostolicae Sedis speculâ meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea praecipue providenda mentis aciem intendimus, per quae religiosi viri in perseverantiâ laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii praepositi generalis et clerici regulares Congregationis Teatinorum, iam inde à primordio suae Congregationis huiusmodi per felicitis recordationis Paulum Papam IV praedecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros eius so-

¹ Vocem *subscriptis* nos addimus (R. T.).

cios laudabiliter institutae, bonis institutis assidue inhaerentes, spem suam omnem in Deo collocarint, et fallacis saeculi calcatis deliciis, sibi aliisque verbo atque exemplo caeli viam patefacere nunquam cessent, nos pro pastoralis officii debito libenter illos paternâ charitate amplectimur, et ea ipsis specialiter concedimus, quae eorum instituto ac profectui conspiciamus in Domino profutura. Motu itaque proprio, et ex certâ scientiâ nostrâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias et indulta principaliter vel per communicationem aliàs quomodolibet Congregationi et clericis praedictis per quoscumque Romanos Pontifices et praedecessores nostros ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis, apostolicae firmitatis robur adiicimus; eaque omnia et singula innovamus et de novo etiam concedimus. Quocirca universis et singulis venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis abbatibus, prioribus et aliis personis in dignitate ecclesiasticâ constitutis per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praepositi generalis aliorumque superiorem dictae Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisquē in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ litteras nostras huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat et pro

tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii saecularis. Non obstante, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi octobris MDCXXI, pontificatus nostri anno I.

Altera eiusdem Gregorii XV constitutio contra ambitum dignitatum.

§ 12. Aliae litterae Gregorii XV hae sunt:

Gregorius Papa XV, ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, et a regularis vitae instituto valde alienum est ut religiosi viri, quos honorum et dignitatum gradus sanctitate vitae ac aliis religionis virtutibus potius promereri quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis saecularium praesertim studiis ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesiâ Dei scandala et damna exoriri solent, nos, qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus ut ecclesiastica regularisque disciplina pristinae observantiae restituatur, hoc malum a Congregatione clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum, cuius prosperum regimen et incrementum ad Ecclesiae sanctae utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, et ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, omnibus et singulis eiusdem Congregationis clericis et personis cuiuscumque aetatis, status, gradus et con-

ditionis existentibus, praesentibus et futuris, ne de cetero, habito ad principum et praelatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam saecularium quam ecclesiasticarum, de gremio dictae Congregationis non existentium, etiam cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis et viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, mediate vel immediate, ac tam pro se quam pro aliis, quaecumque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, praepositorum, visitationes, consultas aut vicariatus, sub quovis quaesito colore vel praetextu, etiam in genere, assequi et obtinere procurent, sub excommunicationis latae sententiae, a qua non nisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis praepositum generalem pro tempore existentem praeterquam in mortis articulo absolvi, necnon privationis vocis activae et passivae ac perpetuae inhabilitatis ad officia vel gubernia huiusmodi imposterum obtinenda, ad quae similiter non nisi per nos aut Romanum Pontificem pro tempore existentem vel capitulum generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque poenis tam per ipsos quam eorum complices et fautores ac non revelantes eo ipso incurrendis, tenore praesentium interdicimus et prohibemus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis etiam latae sententiae poenâ, eidem praeposito generali et aliis superioribus dictae Congregationis quocumque titulo nuncupatis, praesentibus et futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, litteris vel favoribus adducti, vel aliâs¹ ad instantiam seu requisitionem et contemplationem principum vel praelatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam saecularium quam eccle-

¹ Clausulae ut in praec. Pauli V const. (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *aliis* pro *aliâs* (R. T.).

siasticarum de gremio dictae Congregationis non existentium, etiam cardinalatus honore fulgentium praedictorum, ad officia, vel gubernia, praeposituras, visitationes, consultas aut vicariatus huiusmodi providere¹ audeant² aut praesumant. Et nihilominus quascumque electiones et promotiones, contra praesentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus et invalidas esse et fore, ac omnes et singulos in praemissis delinquentes sententias et poenas praedictas irremissibiliter eo ipso incurrere, et ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dictae Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenore praesentium pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si praedictis clericis vel personis vel quibusvis aliis communiter aut divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non

facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Ut autem harum litterarum notitia ad omnes ipsius Congregationis clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac primâ vice in singulis eiusdem Congregationis domibus regularibus, et deinde in singulo quoque capitulo generali seu diaetâ dictae Congregationis publice legi, illasque, sic ut praefertur lectas, omnes arcare perinde ac si unicuique intimatae fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis, manu scribae dicti capituli vel notarii publici subscriptis, et sigillò praepositi generalis eiusdem Congregationis vel alterius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eandem fidem adhiberi, quae eisdem praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi februarii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

§ 13. Nos ergo, eidem Ioanni Rubeo procuratori generali ac clericis supra-

Resumitur
constitutio Be-
nedicti XIII,
qua praedictae
omnes confir-
mantur.

dictis specialem gratiam facere volentes, ipsosque et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti poenis absolventes et absolutos fore censentes; Clementis VII, Pauli IV, Pii V, Gregorii XIV, Pauli V et Gregorii XV antecessorum respective litteras praedictas, et omnia ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus, approbamus et innovamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiciamus, et a

Confirmatur
rescriptum Ur-
bani VIII prae-
posito pro tem-
pore eorundem

quibusvis, quorum interest sive pro tempore intererit, inviolabiliter observari volumus.

¹ Forsan *promovere* (R. T.).

² Male ed. M. I. *accedant pro audeant* (R. T.).

clericorum re-
gularium cen-
suum.

ut ipse pro arbitrio suo religiosorum numerum in singulis regularibus domibus praedictae Congregationis praefigere possit iuxta eleemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis recordationis Urbanus Papa VIII pariter antecessor noster per suum apostolicum rescriptum eidem praeposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem huiusmodi apostolicâ auctoritate praedictâ concedimus atque indulgemus.

Clausulae.

§ 15. Praesentes etiam nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari vel impugnari ullatenus posse decernimus, minusque sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus, tam per nos ipsos quam etiam per successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque decretis, pro tempore factis et faciendis, quorumcumque tenorum existant, includi; sed, illis non obstantibus, in suo robore et efficaciam persistere, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenariae reintegratas, etiam sub datâ per Congregationem et clericos praedictos eligendâ de novo concessas esse; et ita incommutabilis voluntatis et intentionis nostrae esse, et, ad hoc ut perpetuâ firmitate subsistant, vim validi et efficacis contractus inter Sedem Apostolicam et eiusdem Congregationis clericos haberi¹; sicque per quoscumque iudices, etiam causarum palatii apostolici auditores et S. R. E. cardinales a latere legatos, vicelegatos et Sedis Apostolicae nuncios, sublatâ eis

¹ Potius lege *habere* (R. T.).

et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari debere; irritum quoque et inane decernimus, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 16. Quocirca dilecto filio curiae causarum Camerae Apostolicae auditori generali per easdem praesentes motu proprio mandamus, quatenus ipse, per se, vel alios¹, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte Congregationis et clericorum praedictorum, vel alicuius eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, eosdem praemissis omnibus pacifice frui et gaudere faciat, non permittens eos vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, et nihilominus, legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas etiam aggravando; invocato etiam ad hoc; si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Deputantur
exequutores.

§ 17. Haec autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII etiam antecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, et aliis apostolicis, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus, ordinationibus, et quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscum-

Derogatoriâe.

¹ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

que tenoribus et formis; ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliis efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque, atque aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ, atque apostolicae potestatis plenitudine, ac aliâs quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis et saepius innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse ac latissime et plenissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has litteras infringere audeat.

§ 18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris adiectionis, concessionis, impartitionis, decreti, voluntatis et derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, kalendis septembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 1 septembris 1726, pontif. anno III.

CXLVI.

Restituitur pristinae suae provinciae Calabriae monasterium de Sagittario Anglonensis diocesis in provinciâ Basilicatae Ordinis Cisterciensis¹.

¹ Dismembratum fuerat dictum monasterium ab Alexandro VII, const. ed. MDCLXIV, die 1 octobris, pontif. II.

Benedictus Papa XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Ex iniuncto nobis divinitus apostolicae dispensationis officio ea interdum, quae certis rationabilibus ex causis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa sunt, ipsâ subinde rerum experientiâ suadente, et maioribus ex causis, quibus praesertim felici christifidelium sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium statui et prosperae directioni consulitur, revocamus et immutamus, in hisque sollicitudinis nostrae partes interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium a consuetudine immutandi ea quae aliâs constituta fuere.

§ 1. Aliâs siquidem per felicis recordationis Alexandrum PP. VII praedecessorem nostrum accepto quod Congregatio S. Bernardi Italiae monachorum Ordinis Cisterciensis, quae ex duabus provinciis Tusciae scilicet et Lombardiae constabat, eximiâ regularis observantiae laude florebat, eâque de causâ omnia dicti Ordinis monasteria in Statu Ecclesiastico et pleraque in regno Neapolitano respective consistentia memoratae provinciae Tusciae auctoritate apostolicâ ab ipso Alexandro praedecessore unita fuerunt, unde divini servitii augmentum exactiorque disciplinae regularis observantia, et maior quies et tranquillitas religiosorum dictorum monasteriorum consequuta erant, idem Alexander, praedecessor, spirituali temporalique monasterii S. Mariae de Sagittario nuncupati Ordinis praefati Anglonensis dioecesis (quod unicum in provinciâ Basilicatae dicti regni, et tum ob monachorum multitudinem, tum ob regularis disciplinae vigorem conspicuum existebat, ac dudum a recolendae memoriae Urbano PP. VIII praedecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas litteras provinciae Calabriae Ordinis praedicti decretum

Ab Alexandro VII praedictum monasterium a provinciâ Calabriae dismembratum, provinciae Tusciae Congregationis S. Bernardi Italiae unitum fuit.

fuera) utilitati pariformiter prospectum esse cupiens, praefatum monasterium S. Mariae de Sagittario a dictâ provinciâ Calabriae perpetuo separavit et dismembravit, ipsumque monasterium, cum omnibus et singulis eius personis et bonis illius mensae conventualis, Congregationi S. Bernardi et provinciae Tusciae praefatis itidem perpetuo univit, annexuit et incorporavit; et aliâs, prout in ipsius Alexandri praedecessoris litteris in simili formâ Brevis die 1 octobris MDCLXIV desuper editis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Hinc lites ortae quibus in Congregationem episcoporum et regularium discussis, decretum fuit servandas litteras Alexandri VII.

§ 2. Et postmodum emanatâ¹ super dismembratione ac unione huiusmodi respective inter tunc existentes praesidentem supradictae provinciae Calabriae, ex unâ, ac abbatem et monachos praefati monasterii S. Mariae de Sagittario, ex alterâ partibus, controversiâ, eâque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium propositâ² diu discussâ, emanavit ab ipsâ Congregatione cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri praedecessoris litteras servandas, et ab eiusdem S. R. E. cardinali dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem protectore curandum fore demandavit ut visitationes in praefato monasterio S. Mariae de Sagittario omnino suo tempore fierent; quod decretum subinde, occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum, tam a praedictâ quam aliâ Congregatione super disciplinâ regulari dictâ auctoritate deputatâ fuit confirmatum.

Causae praef.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus,

¹ Potius lege *enatâ* (R. T.).

² Potius lege *praepositâ* (R. T.).

dictum monasterium S. Mariae de Sagittario trecentis et amplius millibus passuum a Tusciâ distare reperiatur, et ob eiusmodi distantiam nec abbates ipsius monasterii pro tempore existentes ad capitulum provinciale dictae provinciae, quam in civitatibus Mediolanensi et Ferrariensi, longe etiam inde dissitis, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo ac dicti monasterii incommodo et dispendio accedere, nec praesidens et definitores praefatae Congregationis S. Bernardi ac provinciae Tusciae illius regimini¹, prout par est, intendere et advigilare valeant, indeque factum sit quod visitationes in eodem monasterio, tametsi a praefatâ cardinalium Congregatione rebus et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ sicut praemittitur demandatae, viginti quinque ab hinc annis per visitatores regulares dictae provinciae Tusciae factae non fuerint, multiplicesque abusus in dictum monasterium sensim irrepserint, inter quos ille praesertim memoratur quod munus abbatis ipsius monasterii per monachos de unâ eademque familiâ seu consanguineos quasi per manus et ad instar haereditariae successionis, a tempore quo idem monasterium ipsi provinciae Tusciae unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque venerabilis frater episcopus Anglonensis, quem novissime in visitatorem apostolicum eiusdem monasterii deputaveramus, plura decreta pro monasticae disciplinae instauratione ac recto dicti monasterii gubernio ediderit, nihilominus, nisi dictae² provinciae Calabriae, cui adiacet, ac cuius proinde praesidens et definitores salubri eius regimini facile incumbere possunt denno uniatur, vix sperari possit quod reli-

¹ Male edit. Main. legit *alius regiminis* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *dicti pro dictae* (R. T.).

giosa inibi quies et tranquillitas ac regularis observantia usquequaque reintegretur :

Revocatio
unionis praedi-
ctae, et restituti-
o eiusdem mo-
nasterii prae-
dictae suae pro-
vinciae Calab-
riae.

§ 4. Hinc est quod nos, praefati monasterii eiusque monachorum statui et indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii abbatis Alexandri Magni, monachi expresse professi dictae provinciae Calabriae, ac procuratoris generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam motu proprio et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praefati monasterii S. Mariae de Sagittario a dictâ provinciâ Calabriae separationem ac dismembrationem, atque congregationi S. Bernardi et provinciae Tusciae praefatis unionem, annexionem et incorporationem, a memorato Alexandro praedecessore, sicut praemittitur, facta¹, et expeditas desuper eiusdem Alexandri praedecessoris litteras praedictas, harum serie, revocamus, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectum penitus et omnino vacuumus, ac revocatas, cassatas, irritas et annullatas, viribusque et effectum penitus et omnino vacuas esse et fore decernimus et declaramus, ipsumque monasterium S. Mariae de Sagittario, cum omnibus et singulis eius personis et bonis illius mensae conventualis, supradictae provinciae Calabriae restituimus, ac, prout ante praedictas Alexandri praedecessoris litteras erat, eidem provinciae Calabriae denuo unimus, annectimus et incorporamus, salvo tamen decretis per praefatum episcopum Anglonensem in actu visitationis huiusmodi editis, quae praesentium litterarum dispositioni ac huic reunioni non adversantur.

¹ Potius lege *factam vel factas* (R. T.).

§ 5. Decernentes, easdem litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab¹ illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, neque de subreptionis et obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio quâmpiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos et alios quoslibet quâcumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praefatis Alexandri praedecessoris litteris aliisque praemissis, ac, quatenus opus sit, de non tollendo iure quaesito, aliisque nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam conciliaribus, necnon Ordinis et Congregationis ac monasterii et provinciarum huiusmodi, aliisque quibilibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate

¹ Praeposit. *ab* nos addimus (R. T.).

Clausulae.

Derogatoriae.

aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam Ordini et Congregationi ac monasterio et provinciis praefatis eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis aliâ expresso habenda aut aliqua aliâ exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11 septembris MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 2 septembris 1726, pontif. anno III.

CXLVII.

*Erigitur ecclesia cathedralis Lucana in sedem archiepiscopalem*¹.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die xvi iulii, pontif. II, confirmata fuit erectio ecclesiae Setinae in cathedralem; et const. ed.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili divinae providentiae arcano super speculâ militantis Ecclesiae, meritis licet imparibus, constituti, illiusque vices gerentes in terris qui gloriosus regnat in caelis, in omnes agri dominici partes oculos nostrae mentis, vigilis more pastoris, intendimus, inspicientes quod ecclesiarum omnium, praesertim cathedralium insignium statui et decori maxime conveniat, cumque id etiam per aliquam tituli et praerogativae specialitatem fieri nobilium personarum aliquâ dignitate fulgentium vota exposcant, et nos ad omnipotentis Dei eiusque genitricis B. Mariae semper Virginis gloriam, animarumque salutem et fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem pertinere cognoscimus, ut a nobis gratias et favores reportasse laetentur, in his sollicitudinis nostrae partes favorabiliter interponimus, opemque et operas nostras impendimus efficaces, prout, personarum ipsarum ac locorum et temporum qualitatibus et circumstantiis maturâ consideratione pensatis, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane, cum, sicut accepimus, per vetusta civitas Lucana (quae in amoeno et fertili solo Etruriae sita, nobilium aequae ac divitum familiarum splendore conspicua; inclytae etiam comitissae Matildis de Romanâ Ecclesiâ egregie merita origine clara, moenium praesidio munitissima, aedificiorum magnificentia celebris, et sola in Etruriâ praedictâ reipublicae ac strenue defensae libertatis dignitate illustris existit, quaeque prima fuit in eadem Etruria civitas,

Exordium a
curâ omnium
ecclesiarum.

Laudes civi-
tatis et eccle-
siae Lucanae.

MDCCXXVIII, die xv novembris, pontif. V, erigitur collegiata S. Venantii in cathedralem, et terra Fabriani in civitatem.

quae semen evangelicum a beato Petro apostolorum principe per S. Paulinum, primum illius antistitem tunc ad regiones illas transmissum, in sinu suo alacriter promptequae excepit, ac fideliter tot revolventibus saeculis, benedicente Domino, conservavit) illiusque ecclesia cathedralis a felicitis recordationis Alexandro Papa II praedecessore nostro, qui ante et post adeptam Apostolicae Sedis dignitatem fuit episcopus Lucanus, magnificentius exstructa, ac B. Martino episcopo Turonensi consecratione dicata, celeberrimam crucifixi imagine et pluribus sanctorum corporibus insignibusque reliquiis copiose ditata, praeclaris etiam Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum et imperatorum privilegiis condecorata extitit, eiusque antistes nulli unquam metropolitano, sed tantum eidem Sedi Apostolicae a primaevo ipsius ecclesiae Lucanae institutione immediate subiectus reperitur; omnibusque archiepiscopalis dignitatis potitur insigniis, pro divini cultus et catholicae religionis augmento maiorque decore et praeeminentia in archiepiscopalem erigi mereatur:

Erectio praefata.

§ 2. Nos, quorum humilitatem Altissimus per ineffabilem divinae suae bonitatis abundantiam ad apostolicae dignitatis fastigium evehere et sublimare dignatus est, quique pro nostri pastoralis officii debito curis excitamur assiduis ut ad illa sollicite intendamus per quae nostrae provisionis ope et ministerio singularem ecclesiarum (in illis praesertim civitatibus quae frequenti nobilium personarum interventu et praesentia decorantur) gloriae et ornamento consulitur, attentis dictae civitatis Lucanae antiquitate et splendore, eiusque in orthodoxae fidei assiduo cultu, praecipuis et illustribus meritis, ac ipsius civitatis et Reipublicae Lucanae dile-

etorum filiorum gonfalonarii et optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, civitatis et ecclesiae Lucanae praedictarum decori et dignitati in praemissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi episcopum a quibusvis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, post habitam cum venerabilibus fratribus nostris eiusdem S. R. E. cardinalibus maturam deliberationem, de eorum consilio atque apostolicae potestatis plenitudine, ecclesiam Lucanam praefatam, ad laudem et honorem omnipotentis Dei, ac beatissimae Virginis Mariae, ac sanctorum apostolorum Petri et Pauli, necnon fidei catholicae exaltationem, et totius militantis Ecclesiae gloriam, in archiepiscopalem ecclesiam, et sedem episcopalem Lucanam in archiepiscopalem archiepiscopalis praesidis sedem pro uno deinceps archiepiscopo qui pallii et cruceis usum, aliorum archiepiscoporum more, habeat, prout antea habebat, omnibusque aliis insigniis archiepiscopalibus, necnon privilegiis, honoribus et praerogativis archiepiscopis debitis et concessis, quibus praefatus Bernardinus episcopus ac pro tempore existentes dictae ecclesiae Lucanae praesules, qui Sedi Apostolicae ab ipsa institutione immediate subiecti iamdudum potiri consueverunt, ad praesens gaudent, firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus et praerogativis huiusmodi, et citra ullum illorum praeiudicium, etiam in posterum frui, potiri et gaudere libere et licite possit et valeat, apo-

stolicâ auctoritate in omnibus et per omnia iuxta decretum in consistorio nostro secreto desuper editum perpetuo erigimus et instituimus, ac nomine, titulo et honore archiepiscopali decoramus. Necnon venerabilem etiam fratrem nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius episcopum et pro tempore existentes ecclesiae Lucanae praefatae praesules in archiepiscopos declaramus, eique et eorum cuilibet, ut ipsi cetera singula, prout archiepiscopis in earum civitatibus et dioecesibus a iure indultum existit, facere, exercere, administrare et exequi possint¹, eâdem auctoritate concedimus et indulgemus; ita quod idem Bernardinus episcopus, absque aliâ de eius ecclesiâ Lucanâ praedictâ de novo faciendâ provisione seu praefectione, in archiepiscopum Lucanum praefectus esse intelligatur. Praeterea eidem Bernardino archiepiscopo, ut ipse omnia et singula quaecumque, quae de iure vel consuetudine aut aliâ² quoquomodo ad archiepiscopos et archiepiscopale munus spectare et pertinere solent et debent, gerere, facere et exercere libere et licite possit, plenam et omnimodam auctoritatem, earumdem tenore praesentium, etiam concedimus et indulgemus.

Clausulae irritantes et derogatoriae.

§ 3. Decernentes ex nunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus, necnon praefatae ecclesiae Lucanae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, in-

dultis eidem ecclesiae illiusque praesulibus et administratoribus, dilectis filiis capitulo et canonicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ ac de apostolicae potestatis plenitudine praefatâ, et consistorialiter, et de simili consilio, aut aliâs quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime ac specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutio-

Sanctio poenalis.

nis, erectionis, institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, indulti, assignationis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, III idus septembris, pontificatus nostri anno III.

¹ Edit. Main. legit *possit* (R. T.).

² Edit. Main. legit *alia* (R. T.).

Dat. die 11 septembris 1725, pontif. anno III.

¹ Edit. Main. ad marginem habet 2 (R. T.).

CXLVIII.

*Statuuntur nonnulla pro civitate Ravennae, praesertim super illius civitatis collegio iurisconsultorum, locumtenente legationis Romandiolae, nec non agente in urbe civitatis Ravennalis*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Divina providentia, quae nos regimini S. R. E. praefecit, voluit etiam ut curae civili populorum et civitatum B. Petri, cui, licet immeriti, in apostolatu successimus, praeficeremur.

Ravennatum civitatis laudes.

§ 1. Quare oculos pastoralis nostrae sollicitudinis ad primariam et huic sanctae Apostolicae Sedi fidelissimam civitatem Ravennatum convertentes, quae doctrinam evangelicae veritatis a strenuo Christi martyre et beati Petri discipulo Apollinari audire meruit, quaeque non solum est sacra metropolis sed etiam civilis et caput Flaminiae provinciae, iustum in nobis desiderium excitari sensimus pontificiae benevolentiae significationibus eam honestandi, ut, quemadmodum piae recordationis Romani Pontifices antecessores nostri alias per insignes civitates beati Petri eximiis et multis privilegiis, quibus caret Ravennatum civitas, largitate apostolicâ honestaverunt, ita et nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata, in beati Petri fidelitate, cuius imperio plurimis ab hinc saeculis feliciter subest, iucundius et alacrius in posterum perseveret. Haec cogitatio, quae animo

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 20 aprilis, pontif. I, erectum fuit collegium theologorum in civitate Caesenatensi, et const. ed. MDCCXVI, die 5 februarii, pontif. II, statuuntur nonnulla pro rectâ iustitiae in almâ Urbe administratione.

nostro, erga populos nobis subiectos summe benevolo, perquam digna visa est, eò nos libenter inducit, ut, post maturam deliberationem, motu proprio, ex certâ scientiâ, spontaneâ et deliberatâ voluntate, ac plenitudine apostolicae auctoritatis, eidem civitati Ravennatum atque eius populo et civibus universis privilegia et gratias mox recensendas concederemus.

§ 2. Quum liberalibus disciplinis et praesertim iurisprudentiae studiis populi concordia et fortunae innituntur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis et necessariae doctrinae fundamenta in S. R. E. subiectis populis perpetuo servaturi, utriusque iuris doctorum collegium et universitatem Ravennae olim conditam adprobamus, cum omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, praerogativis, legibus et statutis, quibus hactenus eiusdem collegii et universitatis doctores et professores potiti fuerunt, quae omnia nostrae apostolicae auctoritatis munimine undequaque confirmamus et roboramus. Praeterea, quia honos alit artes, et praemium est calcar virtutis, eidem collegio et universitati Ravennatum ab hac die, qua haec nostra constitutio promulgatur, facultatem et privilegium perpetuis futuris temporibus duraturum concedimus et largimur coronandi viros poëticae facultatis praestantiâ probatos, praesertim latine doctos; spurios etiam et nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad praeclare agendum incitentur, splendore nobilitatis et equestri ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

§ 3. Etsi munus locumtenentis civilis et generalis legationis provinciae Flaminiae seu Romandiolae, habens cum-

Locumtenentis civilis et generalis legationis Romandiolae munus conserva-

tur uni ex iuriconsultis Ravennatibus.

mulativam iurisdictionem respective cum praetore et gubernatore civitatis Ravennae atque etiam cum vicario generali venerabilis fratris nostri archiepiscopi Ravennatis, iuxta veterem consuetudinem et stilum per S. R. E. cardinales legatos, praesides et rectores eiusdem provinciae, pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis et iurisprudentiae consultis hactenus traditum fuerit; nihilominus volumus et iubemus, ut in posterum idem munus nobis tantum et successoribus nostris Romanis Pontificibus nullo medio reservatum intelligatur, a nobis ipsis per litteras apostolicas in formâ Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus et iuriconsultis eiusdem collegii civitatis Ravennatum, qui iurisprudentiae studium expleverit, inque¹ curiis huius almae Urbis nostrae, vel saltem Bononiae, per septennium se in forensi iurisprudentiae exercuerit: vacaturo eodem munere locumtenentis civilis legationis provinciae Romandiolae, si nemo ex civibus et doctoribus collegii civitatis Ravennatum reperietur eiusdem officii et muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex provinciâ Romandiolae evehatur, in collegio et universitate praemissâ iuriconsultorum Ravennatum probatus, et laureâ iurisprudentiae ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio iurisprudentiae in curiâ forensi et tribunalibus huius almae Urbis vel Bononiae per septennium se laudabiliter exercuerit.

Praescribitur quid praedictus locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

§ 4. Hunc locumtenentem civilem et generalem legationis et provinciae Romandiolae, a nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum vel eligendum,

¹ Male ed. M. legit *in quae* pro *inque* (R.T.).

et per litteras apostolicas declaratum vel declarandum, volumus in primo sui muneris ingressu coram publico et generali coetu consiliariorum civitatis Ravennatum, adsistente corpore collegii iuriconsultorum, iureiurando in manibus cancellarii seu secretarii eiusdem coetus publici consiliariorum se adstringere, et solemniter iurare, se iustitiam populo administraturum, deque litibus universis, unâ veritate et ratione prae oculis habitâ, iudicaturum. Volumus etiam, et praesentibus litteris nostris statuimus, ut huiusmodi locumtenens civilis et generalis a nobis, ut dictum est, creatus et declaratus, vel creandus et declarandus, facultatem et iurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi et decidendi omnes et singulas causas civiles inter cives quoscumque civitatis Ravennatis vertentes, cuiuscumque summae, interque cuiuscumque conditionis personas, cumulative cum praedictis iudicibus ordinariis eiusdem civitatis, secundum stilum et consuetudinem hactenus observatam, utque in iudiciis ad easdem causas pertinentibus idem locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu et figurâ iudicii, tantummodo inspectâ veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi et decidendi causas agitas et vertentes inter eiusdem civitatis et locorum provinciae incolas in primâ, secundâ et ulteriori instantiâ, etiam in casu et casibus, in quibus cameralis obligatio concurreret. In congregationibus causarum criminalium in eadem civitate Ravennae coram S. R. E. cardinalibus legatis praesidentibus vel provinciae rectoribus haberi solitis, idem locumtenens civilis et generalis intersit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque et singulos actus, facultates

¹ Male ed. M. legit *eorum* pro *coram* (R.T.).

et iurisdictiones exerceat, aliàs a locumtenente civili et generali exerceri solitas, quas omnes approbamus et confirmamus.

Variis privilegiis idem decoratur.

§ 5. Volumus, ut idem noster locumtenens civilis et generalis Ravennae eiusdemque futuri successores fruantur usu et habitatione in aedibus nostri palatii apostolici legationis Ravennatis, in quo habitavit et nunc habitat locumtenens civilis et generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster locumtenens speciatim et distinctim a ceteris doctoribus collegii Ravennatis possit et debeat palam induere pallium nigrum, quo nostrae aulae consistorialis advocati induere consueverunt; quod indumentum et pallium concedimus etiam gubernatori eiusdem civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut praedictus locumtenens tamquam civis nativus et originarius civitatis Ravennae sessionem et locum habeat atque suffragium in publicis consiliis et coetibus generalibus eiusdem civitatis Ravennae sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos ut singuli doctores collegii Ravennatis tres patentes litteras exemptionis a represaliis aliasque facultates in iisdem patentibus litteris exprimi solitas distribuunt, volumus ut noster locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam legationem et provinciam extendens. Item volumus, ut idem locumtenens pro iudice suspecto haberi et allegari non possit, nisi speciatim et iuridice probata et ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem iuris communis, iudex ordinarius recusari possit. Cognitio autem huiusmodi exceptionis et causae tantummodo spectet ad S.R.E. cardinales legatos, praesidentes vel rectores provinciae Romandiolae, itaut, non probatà ullà ex iisdem causis, iudex

locumtenens sub poenà nullitatis iudicii reiici non possit. Atque haec voluntas nostra, quod ad exercitium muneris eiusdem nostri locumtenentis civilis et generalis, statim post completam legationem dilecti filii Cornelli S. R. E. tituli S. Hieronymi Illyricorum presbyteri cardinalis Bentivoli nuncupati, provinciae Romandiolae legati apostolici, vel eodem munere locumtenentis vacaturo, suum effectum et executionem obtineat.

§ 6. Licet idem locumtenens civilis et generalis olim pro suà honestà sustentatione propinas tantum vel sportulas, aliosque proventus incertos eiusdem muneris exigere consueverit, nihilominus, quum ob temporum difficultates eadem propinae, sportulae, alique proventus incerti plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri et muneri, propterea eidem nostrae civitati Ravennatum concedimus, ut in posterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quae *rubbia* vulgo appellantur, ex totà ditione S.R.E. per aquas extrahere possit, illuc ferendam, quò emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex huiusmodi extractione percipiendis, eidem nostro locumtenenti civili et generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit, sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem locumtenens totam percipiat praeter sportulas, propinas ceterosque proventus incertos superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per praesentes litteras nostras nequam derogamus. Reliqua pecuniae summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in communitatis Ravennae beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personae quibuscumque privilegiis hone-

Eidem stipendium quinquaginta scutorum singulis mensibus praeter sportulas ordinarias assignatur.

statae¹ huiusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas et extractio cuiusmodi trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex secretariis Camerae nostrae Apostolicae expediatur, et singulis vicibus in regestis cancellariae seu secretariae civitatis Ravennatum cum suo valore et pretio describatur, ut hoc pacto commode et facile cognosci possit quae nam tritici quantitas extracta fuerit et extrahenda supererit. Ne communitas civitatis Ravennae nostris gratiis et beneficiis unquam abuti ullo modo possit, utque omnia et quaecumque incommoda evitentur, volumus ut extractiones separatim concedendas unus noster locumtenens civilis et generalis subscribat, non vero alii; qua in re ceterorum quorumcumque, etiam Camerae nostrae ministrorum, iuri, quod signandi et subscribendi habent, derogari omnino volumus et derogamus; utque similiter extractionem pro totâ eâdem summâ trium millium rubbiorum tritici subscribat, onusque eidem nostro locumtenenti incumbat, quolibet anno evoluta, pro futuris annis attestationem et schedulam iureiurando firmatam de exitu et venditione summae eiusdem tritici ad unum ex secretariis nostrae Camerae Apostolicae Romam transmittendi: quae attestatio et scheda iurerando firmata inseri et redigi debeat in acta eiusdem secretarii eo prorsus modo quo inserta et redacta fuerit in cancellariâ civitatis Ravennae. Haec extractio, eidem civitati gratis concedenda, locum habeat post praesentium litterarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum locumtenentem civilem et nostram civitatem Ravennae cumulative pertineat, itaut unus seorsum

¹ Male edit. Main. legit *honestate* (R. T.).

ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, haec supradicto eiusdem locumtenentis stipendio computetur.

§ 7. Cum nostram hanc dispositionem pro paternâ benevolentia, qua civitatem Ravennatum respicimus, in beneficium iurisconsultorum et civium eiusdem civitatis et provinciae Romandiolae censuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut, si quando ex iuris doctoribus et civibus eiusdem civitatis et provinciae deesset promovendus ad munus nostri locumtenentis civilis et generalis, itaut propterea extraneus et non natus in eâdem civitate et provinciâ ad munus istud promoveri deberet, tunc idem locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex provinciâ Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo iam dicta scuta quinquaginta menstrua percipere possit aut debeat, sed tantummodo propinas aut sportulas aliosque proventus incertos locumtenenti civili et generali provinciae Romandiolae olim dari solitos (nostra enim intentio est et voluntas expressa, ut idem salarium et stipendium scutorum quinquaginta menstruorum in beneficium et utilitatem locumtenentis dumtaxat vertatur qui Ravennae aut in Romandiolâ natus fuerit, ut supra copiosius dictum est), quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium civitatis Ravennae vertatur; neque propterea aut ex quacumque aliâ causâ eadem extractio suspensa intelligatur; nisi speciatim ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus atque hoc emolumentum iisdem tantum civitati et provinciae pro ordinario iudice ex illis eli-

Declarantur nonnulla si locumtenens praedictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

gendo, qui sit locumtenens civilis et generalis, assignamus, itaut reliquae civitates et provinciae ab eiusdem honoris et muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut, quotiescumque munus locumtenentis civilis ab aliquo extraneo iurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum civis aliquis Ravennas, aut ex provinciâ Romandiolae repertus fuerit, qui doctrinâ et legum peritiâ, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem locumtenens et iudex extraneus suum munus iam absolvisse censeatur, locum daturus civi Ravennati aut ex Ravennatium provinciâ orto, a nobis et successoribus nostris de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus et dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero locumtenente, collegium iurisconsultorum locumtenentem eligat hoc munere potiturum, donec nos aut successores nostri Romani Pontifices ad eius electionem per litteras apostolicas in formâ Brevis deveniamus.

§ 8. Interim, cum nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbu-
chiellus Ravennas, iurisconsultus multis et praecipuis doctrinae, fidei probitatis aliisque dotibus supra aetatem praestans, eidemque collegio Ravennae adnumeratus, quique in curiis forensibus huius almae Urbis nostrae septennale studium complevit: motu proprio, non ad eius vel alterius pro eo super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex nostrâ merâ et certâ scientiâ et deliberato animi consilio volumus, ut hac primâ vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster locumtenens civilis et generalis in eâdem nostrâ provinciâ et legatione Æmiliae seu Romandiolae cum omnibus praemissis potestate, iurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis et ceteris qui-

buscumque; ideoque nostrâ et dictae Sedis Apostolicae auctoritate, tenore praesentium, illum constituimus et deputamus primum nostrum locumtenentem civilem et generalem Ravennae, inque totâ legione Æmiliae et Romandiolae.

§ 9. Quamvis in hac almâ Urbe agens sive gestor et procurator negotiorum civilis Ravennae antehac a nobis ipsis vel ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit, nihilominus volumus ut deinceps electio huiusmodi hominis, qui agat et curet negotia communitatis Ravennatium, ad eandem civitatem pertineat simul cum nostro locumtenente civili et generali, qui, tamquam civis, in consilio civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis officium et munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

§ 10. In publico et generali coetu consiliariorum civitatis Ravennae omnes eorum libelli supplices legantur qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore civium et collegii iurisconsultorum eiusdem civitatis, quae pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui litterae patentes pro munere agentis negotia civitatis Ravennatis, manu nostri gubernatoris, atque etiam manu primi ex magistratu civitatis subscriptae, tradantur, remotâ et sublatâ qualibet facultate contra eiusdem electionem reclamandi, appellandi et quocumque prae-textu ad tribunalia recurrendi. Huiusmodi agens negotia civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennae solvendum percipiens, non tamen si iustis ex causis eodem suo munere a suis electoribus esset privandus: quae causae examini

Decernitur, ut agens in Urbe negotia civitatis Ravennatis in posterum a communitate Ravennae ad decennium eligatur.

Modus eligendi eundem agentem praescribitur.

Thomas Sebastianus Barbu-
chiellus iuris-
consultus Ra-
vennas creatur
locumtenens
eiusdem lega-
tionis.

et cognitioni coetus generalis consiliariorum civitatis Ravennatis subiiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem praefixum, vel aliàs quomodocumque vacaverit, coetus consiliariorum cum locumtenente civili et generali, ut dictum est, ad novam eius electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, et locum non habeat ante obitum dilecti filii Ioannis Francisci Fagnani nostrae consistorialis aulae advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo quem diximus denuo eligatur.

Cancellariae et
clausulae.

§ 11. Demum, cupientes ut haec nostra constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio et ex certâ nostrâ scientiâ eam, cum omnibus, et quibuscumque in illâ descriptis, auctoritate nostrâ perpetuo firmamus et comprobamus, illique perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adicimus, omnesque et singulos iuris et facti et solemnitatum etiam substantialium, in eis forsitan omissarum, defectus, si qui sint, supplemus, et pro illarum firmiori subsistentiâ, quaecumque his nostris litteris continentur, eâdem auctoritate perpetuo stabilimus. Decernentes, easdem praesentes nostras litteras nullo unquam tempore de subreptionis et obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio defectu, ex eo quod rem habentes ad id vocati non fuerint, notari, in ius vel controversiam seu aliàs quomodocumque revocari posse, aut contra mentem et intentionem nostram obtentas praesumi, et ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus et aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus et fortissimis clausulis et decretis irritantibus roboratis,

comprehendi posse; sed semper pro exceptis habendas, et, quotiescumque illae emanabunt, toties in pristinum et in eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, etiam sub datâ per collegium et civitatem huiusmodi eligendâ, plenarie restituendas, sicque et non aliàs ab omnibus cènseri, et ita per quoscumque iudices quavis auctoritate fungentes, etiam praedictae Camerae camerarium, illiusque clericos, et etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praedictae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vice-legatos, dictaeque Sedis nuncios, et¹ sublata eis et cuilibet eorum quavis aliter iudicandi et definiendi facultate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 12. Non obstantibus nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, ac felicitis recordationis Pii Papae IV de registrandis in Camerâ praedictâ gratiis interesse Camerae eiusdem quomodolibet tangentibus, necnon eiusdem Pii IV et similis recordationis Pauli V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causâ vere onerosâ, et quibusvis aliis apostolicis, etiam per nos, necnon in provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus, ac quibusvis etiam Camerae praedictae et Annonaestrarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, indultis et litteris apostolicis quibusvis, etiam Camerae, illiusque camerario, thesaurario et clericis, necnon Annonae praedictis, illiusque praefecto aliisque ministris, necnon

Derogatoriae.

¹ Coniunct. et redundat (R. T.).

S. R. E. cardinali etiam de latere legato in provinciâ et civitate praedictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu simili et ex certâ scientiâ concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse motu pari derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Nemo hanc
constitutionem
infringere au-
deat.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, sanctionis, electionis et declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, XIV kalendas octobris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 18 septembris 1726, pontif. anno III.

CXLIX.

Conceditur indulgentia plenaria, semel in anno lucrificienda, peregrinantibus ad capellam B. M. V. Lauretanae sitam in collegio S. Gregorii cle-

ricorum regularium Societatis Iesu civitatis Mexicanae in Indiis¹.

Benedictus Papa XIII,

universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, ac supplicationibus carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus ad capellam B. M. V. Lauretanae sitam in collegio S. Gregorii clericorum regularium Societatis Iesu civitatis Mexicanae in Indiis devotionis causâ peregrinantibus, qui vere poenitentes et confessi, ac sacrâ communione refecti, praedictam capellam devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrificandam misericorditer in Domino concedimus: praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio
praedictae in-
dulgentiae.

§ 2. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.²

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIII septembris MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 septembris 1726, pontif. anno III.

¹ Ab Alexandro VIII in Indiis existentibus quamplures indulgentiae concessae fuerunt et patribus Societatis nonnullae facultates factae const. edit. MDCXC, die 30 martii, pontif. I.

² Reliqua de more ut pag. 59 b (R. T.).

CL.

Erigitur hospitale pro curandis pauperibus, tineâ et scabie laborantibus sub titulo deiparae Virginis et B. Gallicani, eique dos et ministri adsignantur, privilegia et indulgentiae conceduntur, cum aliis ordinationibus¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium a
curâ exhiben-
dâ pauperibus
morbis laboran-
tibus.

Bonus ille aeternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labê et priscâ servitute peccatis redimendis, purisque et liberis ad caelestia pascua adducendis, salutarem pretiosissimi Sanguinis sui fontem aperire, et in arâ Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad eius vices in terris gerendas eligere dignatus est, praecipuam paternae charitatis nostrae sollicitudinem assidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quae miserabilium personarum praesertim, non solum rerum inopiâ, verum etiam morbosâ corporum calamitate oppressarum, temporalibus spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut, per impensa eis pietatis munera, inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, et deinde mundana membra exhibeant servire iustitiae in sanctificationem. Quapropter piis christifidelium desideriis, quae huic nostrae consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, sortiantur effectus, opem et operam nostram libenter impendimus, ac omnia et singula, quae huius nostri consilii executioni destinatique operis stabilitati ac felici faustoque successui

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 15 augusti, pontif. III, nonnulla statuta fuerunt pro recto regimine hospitalium civitatis Caesenaë.

fore agnoscimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus et ordinamus.

§ 1. Sanè, attendentes quod inter tot nosocomia, seu hospitalia, aliaque loca pia in almâ Urbe nostrâ, quemadmodum sanctam decet civitatem, ad christianae pietatis et caritatis laudem et ad levandas miserabilium personarum tam dictae Urbis incolarum quam exterarum ad illam uti ad piam matrem confluentium inopiam, infirmitates aliasque humanas calamitates, christifidelium liberalitate fundata et erecta, quae prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summâ cum paterni animi nostri iucunditate perlustravimus, nullum adhuc hospitale pro miserabilibus personis leprâ, scabie ac tineâ seu prurigine in capite respective affectis inibi recipiendis curandisque destinatum atque institutum reperimus; et, quamvis aliâs felicitis recordationis Alexander Papa VII praedecessor noster, laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam praedecessorum nostrorum tunc suorum vestigiis insistens, ac necessitatibus morbis huiusmodi laborantium, qui, cum in hospitalibus praefatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in viis publicis languescere omnique humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eisque in hospitalibus praefatis locum patere cupiens, statuerit et voluerit, ut in nonnullis eiusdem Urbis hospitalibus aliquot cubilia, seorsim ac separatim a cubilibus aliorum aegrotorum inibi decumbentium, in miserabilium personarum leprâ, scabie lineâ seu prurigine laborantium in illis curandarum usum et commodum instruerentur ac retinerentur, nihilominus haec Alexandri praedecessoris tametsi saluberrima dispositio debitae

Perlustratis urbanis hospitalibus, nullum leprâ, tineâ et scabie laborantibus excipendis repertum.

executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne huiusmodi morbis infecti non solum alios aegrotos, sed etiam ministros illis in dictis hospitalibus inservientes eorundem morborum contagione foedarent, rectores et administratores ipsorum hospitalium receptione hucusque avertit et deterrit, unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro praedecessore praescripto frustrati, atque a dictis hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcinâ onusti, per Urbem, vicus, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eisque deficere, et, quod magis dolendum est, quandoque etiam sine sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suosque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt; quin immo, cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme Statu¹ nostrae et huius Sanctae Sedis ditioni temporali subiecto² passim serpant, illis laborantes, omni curâ et remedio ac corporali et spirituali ope destituti ac derelicti, iacere conspiciuntur;

Hospitalis
S. Lazari unitum
archiepiscopali
S. Spiritus in
Saxia pro curandis
leprosis tantum
constructum.

§ 2. Licet autem iamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus praedecessoribus itidem nostris hospitalis S. Lazari nuncupatum prope et extra moenia Urbis praefatae non procul a Portâ Angelicâ ad radices clivi Cinnae seu Montis Marii etiam nuncupati³ situm, quod deinde archihospitali S. Spiritus in Saxiâ de eâdem Urbe auctoritate apostolicâ perpetuo unitum fuit, curandis leprosis dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie ac tineâ seu prurigine affecti nusquam inibi etiam nunc re-

spiciuntur, immo ob reddituum ipsius hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis huiusmodi eventum fuit, nec omnes quidem leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, et acceptâ potione medicâ inde dimittuntur; unde fit ut tam ipsi leprosi mendici reliquo anni, ac praesertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius saevire solet, quam alii non adeo miserabiles leprosi, Urbis incolae ac exteri nec non omnes scabie ac tineâ seu prurigine laborantes a dicto hospitali exclusi, non habeant quò confugiant; praecipue vero pauperes puellae et mulieres, quae, tametsi miserrimae, in eodem hospitali nunquam recipiuntur;

§ 3. Simulque animo recolentes, quod, inspirante bonorum omnium auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius presbyter Sabinensis, seu alterius civitatis vel dioecesis, prior S. Gallae vulgo in Urbe cognominatus, qui quaedam medicamina et unguenta his malis mendendis apta apprime eallet, in privatâ domo, quam ipse in regione Transtiberim iuxta Pontem Quatuor Capitum nuncupatum de Urbe praefatâ conduxerat et aperuerat, eleemosynarum sibi a recolendae memoriae Innocentio Papa XIII praedecessore itidem nostro nonnullisque ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus ac aliis piis christifidelibus collatarum subsidiis, duobus et amplius ab hinc annis multos huiusmodi morbis infectos, tum in eâdem domo receptos ac decumbentes, aut ad illam accedentes, eximiâ charitate curaverat atque sanaverat, prout nos ipsi, dum cardinalatus honore adhuc fungebamur, et etiam postquam ad summi apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio, coram

Privata domus
a tribus annis
Transtiberim
curandis eius-
modi morbis
aperta.

¹ Edit. Main. legit *Statui* (R. T.).

² Edit. Main. legit *subiectio* (R. T.).

³ Edit. Main. *nuncupatae* (R. T.).

vidimus sedulam quæ eisdem aegrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam nedum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia et alia pietatis exercitia ab eodem Æmilio in dictam domum inducta peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experiētiā ipsā compertum sit, omnes pene prædictas miserales personas, quæ inibi recipiuntur et curantur, primorum catholice fidei ac doctrinae christianæ elementorum plane rudes et ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiores diu vel nunquam peccata sua sacramentali confessione expiasse:

Ædificium
novum Transty-
berin pro eius-
modi morbis
curandis con-
structum.

§ 4. Quamobrem nos, eiusmodi miserabilium personarum aerumnas paternā charitate commiserantes, earumque levamini opportunā ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio et ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini tituli S. Ioannis ante Portam Latinam ipsius S. R. E. presbyteri cardinalis Corradini nuncupati, pro-datarii nostri, qui laudabile illud ac eisdem miserabilibus personis tam salutare et proficuum opus, a memorato Æmilio ut præfertur inchoatum, omni curā iuvare, illiusque incrementum impensius promoverē non desistit, pastoralis officio nostro dignum et consentaneum esse duximus in eādē Urbe, piorum operum alitricē, in qua aliis morbis ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua leprā, scabie, tineā seu prurigine in capite tamen laborantes recipiantur, alantur, foveantur ac curentur, eisque ad eiusmodi mor-

bos depellendos remedia subministrentur, ac non minus corporum quam animarum suarum saluti consulatur; in eumque finem, locum eidem domui vicinum, intra duos pontes Quatuor Capitum ac Sixtum nuncupatos situm, in præfatā regione Transtyberinā, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus, ac multis coemptis privatis aedibus amplum inibi ædificium cum ecclesiā, quæ viros a mulieribus separet, magnā expensā a fundamentis ereximus, ac officinis aliisque rebus necessariis apprime instruximus, et, benedicente Domino, ædificium huiusmodi pene omnibus suis numeris et partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut iam præfatarum miserabilium personarum usui inserviat, et miserales personæ huiusmodi iam illuc introductæ existant.

§ 5. Hinc est quod nos, qui hodie ædificium huiusmodi, sic, ut præfertur, a nobis cum impensā fere septuaginta mille scutorum monetae romanae absolutum, unā cum illius ecclesiae mansionibus aliisque pertinentiis suis ritu solemnī ad omnipotentis Dei gloriam et in honorem B. Mariæ Virginis ac S. Gallicani personaliter consecravimus, illaque sacro pii loci nomine omnibusque privilegiis et immunitatibus ceteris piis locis competentibus debitisque apostolicā auctoritate donavimus, et publicae venerationi exposuimus, motu proprio, ac ex certā scientiā et maturā deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, unum in loco ac domo prædictis novum hospitale, sub invocatione S. Mariæ, et S. Gallicani nuncupandum, pro miserabilibus personis tam mendicis quam aliis pauperibus Urbis et ditionis ecclesiasticæ præfatarum atque exteris

Item in hospitale sub invocatione S. Gallicani erigitur.

in eâdem Urbe degentibus, utriusque sexus, leprâ, scabie, lineâ seu pruriginè in capite, seu quae caput obsideant, laborantibus, ut inibi recipiantur et curentur, cum suis ecclesiâ, sacristiâ, coemeterio, campanili, campanis, dormitoriis, officinis et suppellectilibus, tenore praesentium, perpetuo erigimus, fundamus et instituimus, his tamen legibus et conditionibus, ut non alii, quam mox dictis morbis affecti, inibi admittantur et curentur, exclusis semper iis qui leprâ et scabie venereâ seu gallicâ infecti forent, quos recipi prohibemus in eodem hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud aegrotos¹ utriusque pariter sexus, qui a dicto Emilio in privatâ domo, sicut praemititur, curabantur, in huiusmodi hospitali transtulimus, et in illud translati reperiuntur.

§ 6. In quo, pro viris videlicet, et in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis, ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus, et in eorundem virorum hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus; pro mulieribus vero, et in earum classe, quae semper a dictâ virorum classe per intermediam ecclesiam divisa ac distincta debeat esse, decem et octo cubilia pro earum decem et octo pruriginosis, ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum unâ leprosa non pestilente, ac

¹ Edit. Main. legit *aegroti* (R. T.).

alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro unâ earum aliâ scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in eorundem mulierum hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore ad hospitale per nos ut praefertur erectum, et, quoad mulieres febricitantes Lancisianas praefatas, prout infra, respective admittendis, et in eo curandis, perpetuo erigi et instrui fecimus, prout iam in utrâque classe et in utroque hospitali parvo huiusmodi iam erecta et instructa reperiuntur, ac in eorundem respective cubilium singuli viri et singulae mulieres morbis praefatis respective affecti et affectae incumbentes¹ debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

§ 7. Cumque non ita pridem eidem hospitali, per nos ut praefertur erecto, tunc erigendo, haereditatem cum omnibus suis iuribus, bonis ac fructibus a quondam Ioanne Maria Lancisio, dum viveret, pia memoriae Clementis PP. XI praedecessoris pariter nostri cubiculario intimo ac medico secreto dicto, archihospitali S. Spiritus in Saxiâ haeredi per eum ex asse instituto relictam ad hoc ut iuxta idem archihospitale aliud hospitale pro mulieribus morbo acuto laborantibus, et in proximis Transtiberim utriusque burgi et pontis regionibus ac viis Longarâ et Iuliâ respective nuncupatis commorantibus, quae morbo acuto huiusmodi adeo debilitatae forent ut ad hospitale mulierum apud S. Ioanem in Laterano de eâdem Urbe positum non sine earum vitae discrimine ex itinere sibi imminente transportari nequirent, per chirographum die vi

¹ Aptius *decumbentes* (R. T.).

Cubilia pro
singulis virorum
et feminarum
morbis huius-
modi adsigna-
tur.

Haereditas
Lancisiana pro
hospitali femi-
narum con-
struendo, huic
novo hospitali
adnectitur.

octobris anno MDCCXXIV manu nostrâ signatum sub certis modo et formâ ac conditionibus et oneribus tunc expressis auctoritate praefatâ perpetuo applicaverimus et approbaverimus, ipsiusque Ioannis Mariae voluntati ad praemissorum effectum opportune derogaverimus, illamque, quatenus opus esset, commutaverimus: eiusdem chirographi dispositioni inhaerentes, volumus ut in praedicto novo hospitali S. Mariae et S. Gallicani, a nobis sicut praemittitur erecto, praeter et ultra decem lectos pro mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut praefertur, assignatos supradictos¹ inibi retineri debebunt, alii quinque lecti, pro mulieribus in supradictis regionibus et viis per dictum Ioannem Mariam designatis pro tempore habitantibus, retineantur pro leprâ aut scabie in capite, non tamen gallicâ, vel prurigine laborantibus, ac propter eiusmodi morbi gravitatem atque pravitatem eò redactae, ut vitae periculum adirent, si illas ad dictum hospitale apud S. Ioannem in Laterano omnibus mulieribus aegrotis de Urbe praefatâ destinatum transferri contingeret, iuxta ipsius Ioannis Mariae dispositionem admittantur et curentur, itaut in dictis decem nullae aliae mulieres quam in regionibus et viis a praefato Ioanne Maria praescriptis degentes, in aliis vero quinque lectis, ex his mulieribus regiones et vias huiusmodi incolentibus, illae dumtaxat morbo acuto correptae, ac memorato vitae periculo si ad hospitale apud S. Ioannem in Laterano adsportarentur, expositae recipiantur; idque demum, si et postquam ipsius novi hospitalis per nos erecti priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus ac notus et facultatem medendi in Urbe

¹ Videtur deesse qui (R. T.).

habeat, quique iuratus testetur, quod infirma sine evidenti vitae suae discrimine ad supradictum hospitale S. Ioannis in Laterano traduci nequeat, vel si prior praedictus infirmam in tali statu ac imminente periculo versari re ipsâ agnovèrit, ut hoc pacto eiusdem Ioannis Mariae voluntas ex parte saltem adimpleretur.

§ 8. Ut autem hospitale per nos ut praefertur erectum huiusmodi in pacis amoenitate et charitatis foecunditate felliciora in dies, Deo favente, suscipiat incrementa, universis et singulis commendatoribus, commissariis, gubernatoribus, administratoribus, deputatis, oeconomis, aliisque officialibus et ministris, quocumque nomine nuncupatis, hospitalium et locorum piorum dictae Urbis, in quibus personae miserales morbis praefatis respective affectae inibi curandis recipiuntur et retinentur, vel recipi et retineri consueverunt, in virtute sanctae obedientiae, ac sub poenis nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles et contradictores infligendis, districtè praecipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes et singulas personas miserales praefatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum hospitalia et pia loca huiusmodi pro tempore ut praefertur adeuntes, iuxta eorum respective consuetudinem, in hospitalibus et piis locis praefatis omnino ut prius recipiant et retineant, nec, sub hospitalis per nos ut praefertur erecti huiusmodi vel quopiam alio praetextu, ab eis reiicere, neque ad hospitale per nos ut praefertur erecti huiusmodi, nisi requisito prius ad id hospitalis per nos ut praefertur erecti huiusmodi priore pro tempore existente praefato, ac de eius consensu seu licentiâ, et quatenus locus seu lectus vacuus sit in dicto hospitali, et

Praescribitur ne ulli infirmo in novum hospitale ex ceteris Urbis hospitalibus advehantur.

non aliàs, transmittere ullatenus audeant seu praesumant, sed eas in hospitalibus locisque piis praefatis, donec et quousque locus praefatus eis aut earum aliqui ut praefertur factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant et teneantur, personasque ipsas Urbem praefatam in civium nauseam et scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilium Lamium presbyterum prior huius novi hospitalis deputatur et agenda illi iunguntur.

§ 9. Ipsum autem Æmilium Lamium presbyterum in praedicti novi hospitalis a nobis erecti priorem ad eius vitam per praesentes constituimus et deputamus, volentes ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de praesenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinae christianae rudimenta edocendi, et advigilandi ut sanctissimae Eucharistiae et Poenitentiae sacramenta frequenter et devote suscipiant, iugiter in novo hospitali huiusmodi servantur et exacte custodiantur, utque in mansionibus tum viris tum mulieribus assignatis medicabulum seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus aut alià corporis parte ex eiusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in hospitali et lectis praefatis non decumbant, nec aliud ab eodem hospitali quam unguenta et medicamenta, quibus curentur, accipiant, et propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ligna in loco novo hospitalis parantur.

§ 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali praesertim tempore ob saevientes algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui, praeracumnis ac morborum huiusmodi pertinacià viribus exhausti, postquam totà die victum per Urbem mendicatum quaeritando defessi sunt, sub dio ac gelido

caelo miseras dolentesque noctes ducere coguntur; nos, ad eos etiam qui in dicto hospitali recipi nequeunt, pietatis ac liberalitatis nostrae dexteram extendere, illisque aliquà ratione opitulari cupientes, amplam¹ et quadraginta miserabilium personarum huiusmodi capacem prope hospitale praedictum cameram seu habitationem, quò tot ex dictis personis, quae in dicto hospitali ob praeroccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus et paravimus, ignemque ad eas calefaciendas et refocillandas accendi ac teneri mandamus, ita tamen, ut, antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus et ad aeternam salutem spectantibus sermo congruo temporis spatio exerceantur.

§ 11. Ad haec, cum eidem hospitali sic erecto, pro eius dote ac subsistentià aegrotorumque inibi pro tempore existentium sex² curandorum, necnon illius prioris, officialium et ministrorum ei inservientium alimonià et sustentatione, aliorumque onerum et expensarum ipsis incumbentium supportatione, praeter et ultra haereditatem supradicti Ioannis Mariae Lancisii ei sicut praemittitur a nobis applicatam, infrascripta alia res et bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus atque concesserimus (nimirum unum vacabile seneschallatus nuncupatum seu custodiae Cancellariae nostrae Apostolicae, quod dilectus filius nobilis iuvenis Stephanus de Comitibus, terrae Guadagnoli Tiburtinae dioecesis dux, ex concessione ab ipso Innocentio praedecessore sibi de eo ad sui vitam factà, obtinebat ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu

Dos eidem novo hospitali assignatur pro eius sustentatione.

¹ Edit. Main. legit *amplum* (R. T.).

² Locum, si opus est, corrigat lector sciens (R. T.).

aliàs quomodolibet, ex personâ eiusdem Stephani ducis vacavisset, et alterum officia custodiae Portae Ostiensis seu S. Pauli nuncupatae de Urbe praedictâ, per obitum quondam Iuliani Capranicae, ultimi, dum viveret, ipsius portae custodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus et emolumentis; item duas aquae perennis uncias ex aquâ Paulâ etiam nuncupatâ¹ de Urbe praefatâ desumendas; necnon, occasione suppressionis confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali ecclesiâ S. Mariae de Monticellis dictae Urbis aliàs erectae, illiusque bonorum unâ cum ipsâ parochiali ecclesiâ dilectis filiis presbyteris saecularibus Congregationis Doctrinae Christianae applicationis novissime secularum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione ubi vulgariter dicitur *Monteverde* extra portam S. Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum capituli et canonicorum saecularis et insignis collegiatae S. Mariae Transtiberim de eâdem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Camerae nostrae Apostolicae non vacabilium, diversarum erectionum, cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, iniuncto tamen onere celebrationis missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primae, secundae et tertiae erectionis, quae ad Datariam Apostolicam spectabant; et aliàs, prout in diversis pariter chirographis manu nostrâ subscriptis, cedulâ motusproprii sub plumbo, seu aliis litteris et scripturis desuper confectis uberius continetur): nos, praemissorum firmissimae validitati providere maiusque robur et plenioram efficaciam eis adiungere

¹ Edit. Main. legit *nuncupatum* (R. T.).

volentes, ac omnium et singulorum chirographorum, cedulae motusproprii, litterarum et scripturarum praefatarum tenores etiam veriores et datas ac occasiones, et alia etiam speciali ac individuâ expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, haereditatis, officiorum, duarum unciarum aquae, vineae et locorum montium huiusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem dicto hospitali per nos factas ut praefertur, necnon chirographa, cedulam motusproprii sub plumbo, seu alias litteras ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus et approbamus, ac, quatenus opus sit, illa omnia et singula innovamus, ac exacte et inconcusse servari praecipimus, eisque inviolabilis et perpetuae firmitatis robur adiungimus, necnon omnes et singulos iuris et facti ac solemnitatum quarumcumque, tam ex iuris communis et constitutionum apostolicarum praescripto, quam aliàs quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, et alios quoslibet defectus, si qui in praemissis quovis modo intervenierint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi vel praetendi possent, amplissime ac latissime supplemus et sanamus.

§ 12. Quoniam vero idem hospitale ex primodicto seneschallatus officio nullum capere poterit emolumentum, quamdiu praefatus dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetariae, ad rationem iuliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis quae ex componendis dispensationum matrimo-

Annus pro-
ventus eidem
hospitali ad
tempus tribui-
tur.

nialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem hospitali per Datariam Apostolicam praedictam et earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi praecipimus, donec tamen dictum officium ex personâ ipsius Stephani ducis ut praefertur vacaverit, adeout, statim secutâ illius vacatione, Dataria praefata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta immunis ac libera sit et esse conseatur; nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis et mundatis vestimenta alia adsignantur.

§ 13. Et ne pauperes mendici, qui in hospitali praedicto ab eiusmodi morbis mundati ac sanitati restituti inde dimittuntur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos depositosque morbos misere recidant, iisque denuo inficiantur, statuimus ut deinceps modernus ac pro tempore existens victualium com meatuum pro classe nostrâ triremium conductor seu provisor, quem *assentistam* earumdem triremium vulgo appellant, ipsi hospitali eiusve priori omnes et singulas vetustas vestes seu lacernas ac spolia remigum eiusdem classis singulis annis in Urbe praefatâ tradere et consignare debeat, ut eis, probe expurgatis, ablutis et reconcinatis, pauperes praedicti, cum e dicto hospitali dimittuntur, indui et operiri valeant, volentes insuper ut in locationibus seu appaltis, quae in posterum per Camera nostram Apostolicam eiusmodi assentistis fient, hoc onus eisdem assentistis expresse iniungatur et in instrumentis desuper conficiendis adiciatur.

Novum hoc hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§ 14. Ac insuper ulteriori eiusdem hospitalis levamento intendentes, illud, pro emptione et introductione in Urbem ratae seu quantitatis sexcentorum cadorum vini ac mille salmarum carbonis

dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragularum et utensilium pro ipsius hospitalis infirmorum ac personarum illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis et transitibus, aliisque oneribus ordinariis et extraordinariis nunc et pro tempore impositis, itaut hospitale praedictum nihil omnino horum aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Camerae Apostolicae aut alios commissarios, seu vectigalium aut datiorum huiusmodi redemptores, conductores et exactores, ad id valeat coarctari, eximimus et liberamus, mandantes quoque ut Camera praefata eidem hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout ceteris Urbis hospitalibus praestare consuevit, annuatim subministrare debeat.

§ 15. Ut autem hospitale praefatum per nos erectum, et temporalium rerum subsidiis ut praefertur munitum, ac personae in eo degentes caelestibus quoque spiritualium gratiarum et indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus in eodem hospitali decumbentibus, illiusque officialibus et ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis domini nostri Iesu Christi, Epiphaniae, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, SS. Trinitatis, et Corporis eiusdem domini nostri Iesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis et Nativitatis beatæ Mariae Virginis, ac Nativitatis S. Ioannis Baptistae atque Apostolorum, Commemorationis Omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione huius ecclesiae, vere poenitentes et confessi,

Indulgentiae in eodem hospitali decumbentibus et ministris conceduntur.

ac sacrâ communione refecti, pro christianorum principum concordia, haeresum et schismatum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quae etiam animabus purgatorii per modum suffragii applicari possit; necnon omnibus et singulis infirmis, ministris et officialibus praefatis, quos in hospitali sic erecto, ac in camerâ seu habitatione contiguâ quam aedificare intendimus, ad humanis decedere contigerit, si vere poenitentes et confessi, ac sacrâ communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Iesu ore, si potuerint, sin minus, corde devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in hospitali vivorum seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur; seu aliâs, ministraverint vel deservierint, eosque praecepta Dei et quae ad salutem necessaria sunt docuerint, aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus erga infirmos praefatos exercuerint, atque presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint ac in ecclesiâ dicti hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet praefatorum operum exercitio septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis, seu aliâs quomodolibet debitis poenitentiis in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus. Praeterea, ut quandocumque sacerdos aliquis saecularis, vel cuiusvis Ordinis, congregationis seu instituti regularis, missam defunctorum pro animâ cuiuscumque christifidelis, quae Deo in charitate coniuncta ab hac luce migraverit,

ad altare maius ecclesiae dicti hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiae per modum suffragii indulgentiam consequatur, ita ut eiusdem domini nostri Iesu Christi ac beatissimae Virginis sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a purgatorii poenis liberetur, auctoritate praefatâ concedimus itidem et indulgemus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus validis.

§ 16. Praeterea pauperibus utriusque sexus huiusmodi praefatis morbis affectis, et in dicto hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas vel nimium imbecillis valetudo ieiunium seu carniû et lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus et vigiliis, aliisque diebus in quibus ieiunium ab Ecclesiâ indictum, aut carniû, ovorum, lacticiniorum usus de iure vel consuetudine seu aliâs prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis et aliis cibis prohibitis huiusmodi uti et vesci; singulis quoque pro tempore existentibus eiusdem hospitalis priori praefato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque huiusmodi hospitalis infirmos, ministros et servientes a quibusvis excommunicationis, etiam maioris, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus ac delictis quantumcumque gravibus et enormibus, etiam talibus de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus tam Ordinariis locorum quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in iudicium deductis, neque contentis in litteris die

Morbis eiusmodi affecti a cibis velitis disponantur, utque a quibusvis ecclesiasticis poenis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

Coenae Domini legi solitis, semel in ingressu dicti hospitalis, et iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter auditâ, in foro tantum conscientiae absolvere, iniunctâ inde eis pro modo culpae suo arbitrio poenitentiâ salutari; quodque eisdem infirmis, ministris ac inservientibus omnia et singula Ecclesiae sacramenta etiam Viatici et Extremae Unctionis, servatis tamen sacris ritibus et caeremoniis a rituali romano praescriptis, administrare libere, licite et valide, respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus et impartimur: moderno ac pro tempore existenti parochi seu rectori parochialis ecclesiae, intra cuius limites hospitale praefatum consistit, districtius inhibentes, ne in eorumdem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros et alios inservientes, qui hac tantum ratione parochi et parochiae huiusmodi subsint) in dicto hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturae seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere aut aliud quolibet ius vel emolumentum parochiale petere et praetendere, ac desuper hospitale, personas, priorem ac presbyteros praedictos seu eorum aliquem molestare audeat seu quovis modo praesumat.

Hospitale eximitur a iurisdictione spirituali vicarii Urbis eiusdemque vicesgerentis et cardinali protectori prorsus subicitur.

§ 17. Ac proinde hospitale praefatum, illiusque priorem, presbyteros, ministros, inservientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos, a quacunque dilecti filii nostri et pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe praefatâ eiusque districtu vicarii in spiritualibus generalis illiusque vicesgerentis iurisdictione tum ordinariâ tum etiam delegatâ Ordinariis locorum

1 Edit. Main. legit *quocumque* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XXII.

57

in vim decretorum sacri Concilii Tridentini seu aliâs quomodolibet attributâ, prout etiam a parochiâ seu parochiali ecclesiâ praefatâ dictique rectoris seu parochi curâ et subiectione, totaliter eximimus, illudque et illos omnimodae iurisdictioni pro tempore existentis eiusdem S. R. E. cardinalis dicti hospitalis protectoris, ut infra deputandi, pleno iure subiicimus, ac curam animarum, tum infirmorum tum eiusdem hospitalis ministrorum et inservientium, eius priori similiter pro tempore existenti committimus et demandamus, eumque in ipsorum parochum et animarum suarum rectorem constituimus, itaut in ecclesiâ hospitalis praedicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque praecepto Ecclesiae satisfacere, ac defunctorum corpora in coemeterio dicti hospitalis absque ullâ quartae funeralis vel aliorum iurium parochialium praestatione seu solutione tumulari possint et debeant.

§ 18. Insuper ut omnibus et singulis infirmis in eodem hospitali ab intestato et sine legitimis haeredibus pro tempore decedentibus hospitale praefatum loco et vice fisci dictae Camerae nostrae in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto hospitali decedent, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam eiusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, et scripturae desuper confectae, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim ac robur legitimi et coram publico tabellione et ad formam a iure praescriptam conditi testamenti in iudicio et extra illud obtineat, decernimus atque concedimus.

Decernitur ut idem sit haeres infirmorum ab intestato et sine legitimis haeredibus decedentium.

Eiusque protector sit cardinalis a Pontifice cum plenaria iurisdictione deputandus.

§ 19. Pro salubri autem eiusdem hospitalis regimine, progressu atque incremento, statuimus quoque ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. cardinalibus dicti hospitalis protector ac defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur et ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam ac plenariam iurisdictionem, non tamen contentiosam, in hospitale illiusque priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternae quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, et solerti studio curet quatenus eiusdem hospitalis redditus fideliter administrentur, statuta et ordinationes pro felici ac prosperâ illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi qua maiori fieri potest diligentia, charitate et munditia curentur et bene alantur, necnon exercitia spiritualia ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam quam ad providam oeconomiam et administrationem ipsius hospitalis eiusque bonorum et reddituum spectantibus serio incumbat et invigilet.

Cui subiaceat prior hospitalis qui hac primâ vice electus praedictus Æmilinus Lamius a solo Pontifice removeri possit. Et decedente, alius a presbyteris hospitalis eligatur, et haec electio a protectore confirmetur.

§ 20. Adsitque perpetuo unus prior dicti hospitalis, qui eidem cardinali protectori subiaceat, ac eius praeceptis et mandatis veluti membrum capiti suo debite pareat et obediat; ipsorum vero hospitalis, ecclesiae, eisque annexorum et ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum ac servientium superior existat. Cumque supradictum Æmilium presbyterum in primum priorem dicti hospitalis ad eius vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab eiusmodi munere, etiam a praefato cardinali protectore, sed dumtaxat a nobis seu Romanis Pontificibus successoribus nostris, idque eo dumtaxat casu, quo eundem Æmilium, ipsi

hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Æmilii obitum, alius ex numero infra dicendorum presbyterorum ipsi hospitali tunc inservientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiae et vigilantiae laude et exemplo aliis praecellat, in priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem presbyteris coram cardinali protectore praefato per secreta suffragia fiat, ac, postquam facta fuerit, ab ipso cardinali protectore, qui electi qualitates mature perpendere debet, confirmetur. Quod si electum minus aptum ac idoneum gubernio dicti hospitalis iudicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia seu vota numero paria fuerint, tunc eidem cardinali protectori alium magis habilem et idoneum deputare, illique patentes litteras expedire licebit.

§ 21. Neque prior sic electus et confirmatus seu deputatus a prioratus munere, vitâ suâ durante, praeterquam a memorato cardinali protectore, idque iustis et gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis presbyteris in omnibus rebus, ad curam et regimen hospitalis praedicti spectantibus apprimè versatus et exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum seu probationem in eodem hospitali commoratus fuerit, ac curae et servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

§ 22. Illi vero, qui in dictum hospitale ad medendum infirmis eorumque necessitatibus inserviendum admittuntur, sint pariter presbyteri, vel saltem personae ecclesiasticae quae ad sacrum presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra praefatum

Prior sit perpetuus nec nisi a cardinali protectore ex gravibus causis deponi possit.

Hospitalis infirmos curent viri ecclesiastici ex numero praeter priorem, vel his plures, arbitrio protectoris, qui bienniali novitiatu probentur et priori subsint.

priorem, aut plures, arbitrio ipsius cardinalis protectoris, iuxta indigentiam constituentur, qui in humilitate ac charitatis spiritu, et aeterni tantum, nulliusque terreni praemii mercedem sperantes et prae oculis habentes, soloque victu et vestitu ac aliis necessariis impensis sibi per hospitale praefatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam et animum ponere et intendere debeant non modo ad curandum corporales aegrotorum infirmitates huiusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris et in umbrâ mortis sedent, in viam salutis dirigendum, verae et orthodoxae fidei dogmata edocendum, atque caelesti sacramentorum dape et verbi Dei pabulo frequenter pascendum et enutriendum, quemadmodum eis a dicto priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse ac obtemperare debebunt, iniunctum fuerit. Presbyteri autem seu personae ecclesiasticae huiusmodi, qui in dictum hospitale ut supra admittuntur, novitiatum seu probationem per biennium agere teneantur; quo tempore durante, mane et vespere intersint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur et applicantur, ut exinde tam unguenta ac olea, quae in praefatis morbis adhibentur, componendi parandique, quam morbos ipsos curandi et sanandi methodum et artem addiscant; expletoque novitiatu seu probationis biennio praefato, qui presbyterorum personarumque ecclesiasticarum praedictarum numero adscribi et aggregari voluerit, se examini, per supradictum priorem, accersito et adhibito secum, si ei libuerit, medico ordinario ipsius hospitalis habendo, supponere debeat; sique minus idoneus inventus fuerit, senario seu maiori numero eiusmodi minime adscribatur; sin vero

habilis et aptus repertus sit, idem prior testimonium super eius idoneitate perhibeat ipsi cardinali protectori tradendum ut illum recipi mandet.

§ 23. Et qui exacto novitiatu praefato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti exercitiis spiritualibus in eodem hospitali vacare, et, postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiae in ipso hospitali, ac infirmis inibi pro tempore existentibus deservendi, illosque curandi et instruendi, donec vixerint, in manibus prioris praedicti, praesentibus reliquis presbyteris seu clericis eiusdem hospitalis, in illius ecclesiae seu alia capella privata, expresse emitte debebunt, ac eiusmodi actus libro ad id destinando et in archivio dicti hospitalis asservando describantur et registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiae votum dictus Æmilius prior in manibus memorati cardinalis protectoris absque alia solemnitate ac obligatione exercitia spiritualia huiusmodi peragendi, sicuti etiam presbyteri qui in primâ dicti hospitalis aperitione de numero senario praefato erunt, utpote in his rebus periti et experti, nempe qui enarratos morbos in domo per dictum Æmilium conductâ diu curarunt, similiter emitte teneantur.

§ 24. Porro clericis, qui senario seu maiori numero huiusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiae emisserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines, ad titulum servitii eiusdem hospitalis et alimentorum eis a dicto hospitali praebendorum, a supradicto Urbis vicario seu ab eo deputando, servatis aliis servandis, promoveri libere et licite valeant, concedimus pariter et indulgemus; ita tamen ut, si quem ex tali-

Quid praedicti, exacto novitiatu, agere debeant.

Clerici hospitalis ad sacros ordines ad titulum eius servitii per Urbis vicarium promoveri possint.

ter promotis, sive ex gravibus causis et a dicto cardinali protectore approbatis, a servitio eiusdem hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiae per eum emissio quomodolibet absolvi quandoque evenit, nisi ei de patrimonio aut redditu ecclesiastico, ad congruam sui iuxta taxam quae in Urbe servatur sustentationem sufficienti, aliunde provisum sit, ab executione sacrorum ordinum per eum ad titulum servitii huiusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellae curandis feminis deputatae novitatu probandae.

§ 25. Et quoniam hospitali mulierum scabie, leprâ et tineâ seu prurigine in capite laborantium feminas deservire decet, volumus ut prior praefatus de consensu eiusdem cardinalis protectoris septem, aut etiam plures¹, arbitrio dicti cardinalis protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas ac probatae vitae deligat, quae biennium novitatus similiter peragere teneantur ad hoc ut interim infirmas bene curare eisque assistere discant. Puellae vero praefatae, postquam servitiis dicti hospitalis laudabiliter in demandatis sibi respective officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem cardinali protectori ita expedire visum fuerit, illaequae ceteroquin habiles et idoneae dignoscantur, ad enarratum perseverantiae votum admittantur, illudque emittant eisdem modo et formâ, quos pro septem presbyteris ut supra praescriptimus, atque cum eisdem conditionibus, et praecipue ut infra terminum octo annorum praefatorum iustis de causis ab ipso cardinali protectore approbatis ac etiam post emissum perseverantiae votum ob graves causas similiter approbatas per dictum cardinalem protectorem ab ipso hospitali dimitti et removeri valeant.

Puellae in hospitali servientes priori parent et sua munera sedulo obeant.

¹ Edit. Main. legit *pluries* pro *plures* (R. T.).

§ 26. Omnes autem puellae, eidem hospitali pro tempore deservientes, illius priori praefato tamquam suo superiori pareant et obediant, iniunctisque sibi ab ipso priore muneribus sedulo fungantur. Aliquae nempe pauperibus infirmis mederi, illas catholicae fidei rudimentis instruere, aliae eas in christianae pietatis operibus exercere, et reliquae linearum vestium lixiviis, culinae et penarii curam gerere teneantur; itaut unicuique officium diversum ac distinctum, prout sibi a dicto priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique priori liceat officia huiusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum et pro suo arbitrio commutare.

§ 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, leprâ, scabie et tineâ seu prurigine in capite laborantes et in ipso hospitali decumbentes, sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus mulieribus et puellis huiusmodi morbis correptis, etiam extra hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis exinde vel a tineâ ortis propellendis, gratis subministrent, easque curent, et modum unguenta praefata adhibendi eisque utendi amanter ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi et serviendi, quae ad morbos praefatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguisugis egere dignoscuntur, itaut mulieres his morbis infectae eandem plane opem, quam viris praebere decrevimus, inde accipiant, ad divini nominis gloriam ac christianae charitatis exemplum.

Possint etiam curare feminas extra hospitale.

§ 28. Ceterum eidem hospitali de valido et idoneo protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini

Deputatur primus hospitalis protector Petrus Marcellinus

Corradinus S.
R.E. cardinalis.

S. cardinalis et prodatarii nostri pietate, integritate et religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea ex eius protectione plurimum commodi et ornamenti hospitali praefato accessurum fore merito sperantes, motu, scientiâ et potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum cardinalem ac prodatarium nostrum hospitalis huiusmodi illiusque bonorum, rerum et iurium quorumcumque apud nos et dictam Sedem protectorem et defensorem, cum omnibus supradictis aliisque facultatibus, honoribus et oneribus solitis et consuetis, ad sui vitam, tenore praesentium, facimus, constituimus et deputamus; mandantes propterea dilectis filiis hospitalis praefati priori, presbyteris, officialibus, ministris, ceterisque personis nunc et pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat et in futurum spectabit, ut eundem Petrum Marcellinum cardinalem ac prodatarium nostrum, in dicti hospitalis protectorem et defensorem iuxta tenorem praesentium recipientes, eâ qua decet reverentiâ prosequantur.

Clausulae
peculiares.

§ 29. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod in praemissis seu eorum aliquo interesse habentes seu habere¹ quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae, vel dignitatis, seu aliâ specificâ et individuâ mentione et expressione digni existant, eisdem praemissis non consenserint, nec ad ea vocati seu auditi fuerint, minusque causae, propter quas eadem praesentes emanaverint, adductae, verificateae, seu aliâs sufficienter aut etiam nullatenus iustificatae fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quovis defectu,

¹ Edit. Main. legit *haberi* (R. T.).

etiam quantumvis magno, excogitato et substantiali, etiam quod solemnitates et alia quaevis in praemissis servanda et adimplenda servata et adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a iure vel facto aut statuto seu consuetudine aliquâ resultante, seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causâ, etiam quantumvis iustâ, rationabili et privilegiatâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostrâ huiusmodi et aliis superius expressis seu relatis nihil ulibi appareret seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato vel concesso quempiam uti seu se iuvare¹ in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes litteras, et in eis contenta, sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit, in futurum, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et

¹ Edit. Main. legit *iuvare* (R. T.).

nuncios, aliosve quoslibet, quavis auctoritate et potestate fungentes, in quavis causâ et instantiâ, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; irritum, etc., decernimus.

Derogatoriae
amplissimae.

§ 30. Non obstantibus praemissis, ac praefati Ioannis Mariae ultimâ voluntate huiusmodi, necnon felicitis recordationis Symmachi, Calisti, Gregorii IX et XIII, Ioannis XXI, Clementis VII, Innocentii VI et VII, Pauli II, III et IV, Iulii etiam III, Pii similiter IV et V, ac Sixti pariter V, et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrum, de rebus Ecclesiae et Camerae praefatae non alienandis, et male alienatis recuperandis, itidemque praefati Pii IV de gratiis, quaecumque interesse dictae Camerae concernentibus, in eâdem Camerâ intra certum inibi praescriptum tempus praesentandis et registrandis, itaut praesentes in eâ praesentari et registrari nullo unquam tempore vel modo necesse sit, necnon de iure quaesito non tollendo, et de non concedendis gratiis ad instar, ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris et Cancellariae nostrae Apostolicae regulis, ac apostolicis, et in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, ac Urbis, Camerae, archihospitalis, et quorumcumque superius explicitè nominatorum et comprehensorum quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, etiam motu et potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui ac initi et stipu-

pulati contractus, et cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, et ad quorumvis instantiam, vel aliâs quomodolibet in contrarium eorumdem praemissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas, occasiones et causas, etiam quantumvis praegnantibus, piis et privilegiatis, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis et exactissime adductis respective habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, harum serie specialiter et expresse, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, plenissime et sufficienter hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus et mandamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subiectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis et derogationis, aliorumque praemissorum infringere, seu ei ausu te-

Nemo has litteras infringere audeat.

merario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, pridie nonas¹ octobris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 30 septembris 1726, pontif. anno III.

CLI.

Declaratur iterum ac ampliatur constitutio Innocentii XII de exemptione praesulum regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae debit².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem, aequi bonique supremum assertorem in terris a Domino constitutum, illa, quae ex circumspectâ suâ ac praedecessorum suorum providentiâ pie sapienterque processerunt, cum aliorum quam iustitiae ratio postulet detorqueri intelligit, ita declarare ac extendere, ut sequioris et ab eorum intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet praecidatur.

Ab Innocentio XII archiepiscopi et episcopi regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae debit² exempti fuere.

§ 1. Aliàs siquidem felicitis recordationis Innocentius Papa XII praedecessor noster (animo recolens, ingentem extare in regno Neapolis numerum metropolitanae, cathedralium et aliarum ecclesiarum, quibus praelati inferiores vel

¹ Ex notâ marginali quae ponit 30 septembris oporteret legere *pridie kalendas* vel in notâ marginali oportet legere *4 octobris* (R. T.).

² Hac de re vide Innocentii XII constit. edit. MDCXCIV, die 28 ianuarii, pontif. III, et huius Pontificis constit. edit. MDCXXIV, die 10 ianuarii pontif. I.

dignitates quasi episcopalem iurisdictionem seu Ordinarium iura habentes praeerant, congruis pro maiori parte carentium redditibus, adeoque illâ, quam Dei domus exposceret, maiestate et eleganti structurâ, necnon decenti suppellectili sacrâ, et ministris ecclesiasticis sufficientibus ac idoneis, ceterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutarum; simulque considerans multiplices angustias et graves molestias, quibus earumdem ecclesiarum archiepiscopi et episcopi ac alii praelati inferiores, dum aegritudine premebantur, et quandoque etiam in extremis laborabant, a¹ subcollectoribus spoliolum, sub praetextu assecurandi iura ad Cameraam nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentia², identidem vexari ac perturbari consueverant) per quamdam suam constitutionem, cuius initium est: *Inscrutabili aeternae sapientiae*, anno Incarnationis dominicae MDCXCII, III kalendas februarii, pontificatus sui anno III editam, ab omni et quocumque iure, quod ad Cameraam Apostolicam praedictam ex antiquissimâ consuetudine et constitutionibus apostolicis eâtenus spectasse dignoscebatur, percipiendi, exigendi, habendi et assequendi omnes, singulas et quascumque pecunias, res, effectus, iura, semoventia, et bona etiam stabilia, cuiuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis et quantitatis existerent, per memoratos archiepiscopos, episcopos et praelatos inferiores dicti regni, etiam ex Ordinibus regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus et proventibus praefatarum ecclesiarum quomodocumque vere et propie acquisita, spolia nuncupata, necnon fructus naturales a solo separatos et civiles tempore mortis perceptos seu

¹ Praeposit. a nos addimus (R. T.).

² Pessime ed Main. legit *pertinentiam* (R. T.).

exactos ex redditibus earundem ecclesiarum, etiam inconsumptos et incommixtos, non tamen pendentes seu inexactos, ex specialis dono gratiae, perpetuis futuris temporibus, archiepiscopos, episcopos, et praelatos inferiores regni praedicti omnino exemit et liberavit, ac exemptos et liberatos esse et fore censi voluit et mandavit, ad effectum tamen, et non aliàs, aliter, nec alio modo, ut praemissa omnia et singula ad supradictas metropolitanas aliasque cathedrales et reliquas quibus ipsimet archiepiscopi et episcopi seu praelati inferiores praesedissent, illisque non indigentibus, ad parochiales ecclesias eorum regimini commissas, spectare, et ad earundem favorem, beneficium seu utilitatem cedere, applicari, converti et erogari deberent:

In ipsâ exemptione comprehendendi praesules extra dioecesim decedentes declaratum postea fuit.

§ 2. Ac subinde (per nos accepto, quod, postquam eiusmodi constitutio promulgatâ fuerat, debitaque executioni demandari coeperat, Camerae praefatae thesaurarius ac commissarius generales, necnon spoliis in memorato regno Neapolis collectores et subcollectores, pro tempore existentes, praetenderent sub eâdem constitutione minime comprehendendi nec comprehensa censi debere spolia bonorum et fructuum quorumcumque spectantium ad archiepiscopos, episcopos et praelatos inferiores eiusmodi decedentes extra fines ecclesiarum et dioecesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur) nos, aequum fore censes ut nullum hac in re constitueretur discrimen inter praesules extra residentiam vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime deberet ecclesiis, quarum favor, utilitas et beneficium in eiusdem Innocentii praedecessoris constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto

illius tenore manifeste colligebatur, propositum in primis fuerat, statuimus et declaravimus, memoratam Innocentii praedecessoris constitutionem, expeditasque super praemissis eius litteras, suum integrum, plenarium ac omnimodum effectum atque executionem posterum sortiri ac obtinere debere in praedicto regno Neapolis etiam in casibus in quibus archiepiscopos, episcopos et inferiores praelatos praedictos extra residentiam obire contingeret, et, quatenus opus esset, easdem Innocentii praedecessoris litteras ad omnes et singulos eiusmodi casus extendimus et ampliavimus: et aliàs, prout tam in praefatis Innocentii praedecessoris, quam in nostris itidem Incarnationis dominicae MDCCXXIV, IV idus iulii, pontificatus nostri anno I confectis desuper litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut ad apostolatus nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas litteras apostolicas minime obsistere aut impedire praetendant, quominus archiepiscopi, episcopi et praelati inferiores dicti regni bona ex redditibus suarum ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorundem bonorum fructibus, seu usu aut commoditate, inter vivos donare, sive aliàs de eis disponere valeant: nos, animadvertentes, non aliam praefati Innocentii praedecessoris ac nostram in praemissis mentem atque consilium fuisse, quam ut gravibus metropolitanarum, cathedralium, aliarumque ecclesiarum praedictarum necessitatibus subveniretur, ipsaeque ecclesiae, post praesulum suorum obitum, ex bonis eis e redditibus

Causae praesentis declarationis.

earumdem ecclesiarum quaesitis aliquod levamen recipere, illisque iuvare, instaurari, ornari, rebusque ad divinum praesertim cultum necessariis instrui possent; facilis vero praeberetur aditus saluberrimas eiusmodi sanctiones evitendi ac eludendi, dictasque ecclesias earum effectum, destinatoque sibi inde subsidio frustrandi et defraudandi, si per donationem seu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eisdem praesulibus de dictis bonis, cum reservatione eorum fructuum, usus vel commoditatis, donec viverent, disponere liberum esset; quandoquidem ex eiusmodi dispositione ipsi nullum pene incommodum sentirent, ecclesiae autem praefatae ingens acciperent detrimentum: ac propterea omnem, quae hac in re enasci posset, controversiam et ambiguitatem tollere, ipsarumque ecclesiarum quieti, tranquillitati ac indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, supradictas Innocentii praedecessoris litteras, per nos ampliatas et extensas, ut praefertur, illa etiam pecunias, res, iura, ceteraque bona praefata tam¹ stabilia per archiepiscopos, episcopos ac praelatos inferiores dicti regni ex redditibus et proventibus suarum ecclesiarum acquisita, de quibus ab eisdem archiepiscopis, episcopis et praelatis per donationem seu alios contractus inter vivos, cum reservationibus illorum fructuum, usus, vel cuiusvis alterius commoditatis ad sui vitam, aliter quam in praedictarum ecclesiarum beneficium et utilitatem quomodolibet dispositum fuerit, seu disponi quodcumque contigerit, comprehendere, ac

¹ Videtur legendum *etiam*, vel aliquid deest (R. T.).

in illis locum obtinere, et ad illa extendi, tenore praesentium declaramus; nec per eiusmodi donationes, contractus et dispositiones ullum metropolitanis, cathedralibus et aliis ecclesiis praedictis, earumque iuribus, praeiudicium inferri ac generari debere aut posse perpetuo statuimus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta, etiam ex eo quod quilibet, etiam speciali et individua mentione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarunt, sufficienter aut ullatenus adductae, verificatae et iustificatae fuerint, seu ex alia quacumque, quantumvis pia, iuridica et privilegiata causa, colore, praetextu vel capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus¹, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, substantiali ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti seu gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque in praemissis censeri, atque ita et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum

Clausulae.

¹ Male edit. Main. legit. *consensu* (R. T.).

Declaratur bona huiusmodi pro utilitate ecclesiarum esse impendenda, nec donari posse inter vivos, etc.

palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis nuncios, et alios quoslibet quavis auctoritate et potestate fungentes et quandocumque functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae. § 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, necnon omnibus et singulis quae tam Innocentius praedecessor, quam nos in litteris praefatis concessimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§ 6 Volumus autem ut earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra illud, quae eisdem praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII octobris MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 octobris 1726, pontif. anno III.

CLII.

Statuuntur nonnulla pro monachis provis de prioratibus Congregationis Ss. Vitoni et Hidulphi Ordinis S. Benedicti ¹.

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 19 augusti, pontif. III, statutus fuit modus electionis in posterum abbatis monasterii de Monte Serrato Ordinis S. Benedicti Congregationis Vallisdemnae, et const. edit. MDCCXXIX,

**Benedictus episcopus,
ad futuram rei memoriam.**

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii abbates ac superiores Congregationis Ss. Vitoni et Hidulphi Ordinis S. Benedicti, quod dicta Congregatio, quae a felicis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro approbata et confirmata memoratur, quinquaginta circiter monasteriis in Lotharingiae et Barri ducatibus Campaniae ac Burgundiae provinciae ¹ et comitatu sitis constet; ab eisdem vero monasteriis nonnulli curâ conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes, simplices prioratus dependent, quorum collatio seu dispositio, in mensibus Sedi Apostolicae reservatis, ad nos ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus et affectionibus apostolicis, ad abbates tunc pariter existentes monasteriorum a quibus dicti prioratus respective dependet, spectare et pertinere dignoscitur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, monachi praedictae Congregationis, apostolicâ vel ordinariâ auctoritate de eiusmodi prioratibus provisi, a monasteriis, eis a capitulo generali vel superioribus dictae Congregationis destinatis et assignatis, absque eorumdem superiorum licentiâ recedere, ac in praefatis prioratibus, in quibus nulla viget regularis observantia, soli vel cum famulo residere aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine et monasticae disciplinae detrimento, quandoque praetendant, occasionem vagandi, seque ab obedientiâ, quam suis superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac

die 21 martii, pontif. V, confirmatur summarium indulgentiarum quae a dicti monasterii abbate Rosariis applicatur.

¹ Forsan provincâ vel provinciis (R. T.).

Causae praesentium statutorum.

insuper documenta, iura¹ vel scripturas originales ad ipsos prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare, in grave prioratum ac monasteriorum praefatorum damnum et irreparabile praeiudicium praesumant, necnon de fructibus eorundem prioratum ad suum libitum interdum disponant: nobis propterea exponentes praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statuta praedicta pro monachis de prioratibus praefatis provis.

§ 3. Nos igitur, eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod de cetero nullus ex dictis monachis de prioratibus praefatis etiam apostolicâ auctoritate provisus, seu in posterum providendis, in eisdem prioratibus, seu apud eos eorumve ecclesias, sine superiorum suorum regularium licentiâ residere seu commorari, atque aliter de fructibus eiusmodi prioratum, quam ad formam et praescriptum constitutionis recolendae memoriae Urbani Papae VIII praedecessoris itidem nostri quae incipit *In supereminenti* pro monachis Congregationis S. Mauri in Gallia eiusdem Ordinis S. Benedicti anno MDCXXVII editae, disponere possit et valeat; quodque praeterea omnes et singuli monachi de dictis prioratibus provisus et providendi documenta et scripturas originales, ipsos prioratus, illo-

rumve iura, bona et res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica, in archivio monasteriorum, a quibus dicti prioratus dependent, reponere omnino debeant ac teneantur, sub excommunicationis ac privationis vocis activae et passivae per contrafactientes et contumaces in praemissis eo ipso incurrendis poenis, eadem auctoritate, harum serie, statuimus, decernimus et ordinamus.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinibus, Congregationis, monasteriorum et prioratum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v decembris MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 decembris 1726, pontif. anno III.

¹ Male edit. Main. legit cura pro iura (R. T.).

CLIII.

*Promulgatur canonizatio B. Thuribii
archiepiscopi Limani¹.*

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex
eo quod oratio-
nes sanctorum
plurimum valem-
ant apud Deum.

Quoniam Spiritus Sancti oraculo per
B. Ioannem apostolum dictum est, odo-
ramenta in phialis aureis visa coram
Agno extincto esse orationes sanctorum,
quae ad expiandas nostrorum criminum
sordes ante conspectum Altissimi odo-
rem suavitatis emittunt; ideo nos, qui-
bus, licet immeritis, idem Spiritus Sanctus
regendae totius Ecclesiae curam iniun-
xit, aeternae christifidelium saluti plu-
rimum credimus expedire, si eorum
memoriam solemnibus praeconiis ubique
celebrari decernimus, quorum assiduis
deprecationibus et patrociniis gregem
catholicum, nostrae fidei commissum,
in caelo adiuvari speramus.

B. Thuribii
ortus, vitae in-
stitutio, et ar-
chiepiscopatus
sancte initus.

§ 1. Itaque summa B. Thuribii me-
rita et signa, iamdudum apud hanc
sanctam Apostolicam Sedem per vene-
rabiles fratres nostros S. R. E. cardi-
nales sub pia memoriae antecesso-
ribus nostris Romanis Pontificibus in
longum examen adducta, nos, in B. Petri
apostolorum Principis cathedrâ, dispo-
nente Domino, vix constitutos, magno-
pere excitaverunt, ut de insigni viro
publicis Sanctorum honoribus hone-
stando cogitarem; quem, Maiorgae
oppido Hispaniae Tarraconensis in epi-
scopatu Legionensi xvi kalendas decem-
bres anno Christi domini MDCCXVIII ex
prae nobili Mogroveiâ gente ortum, per
vias Domini perpetuo ambulanti, in-
que omnium virtutum studio laudabiliter
proficientem, Hispania primum, et post-
modum orae Americanae, quas Indias

¹ Vide constit. edit. MDCCXXIII, die 4 iunii,
pontif. I, et constit. sequentes.

Occidentales vocamus, conspiciere mē-
ruerunt. Is enim liberalibus disciplinis et
vere christianis institutionibus educatus,
doctrinisque evangelicis Salmanticae op-
time instructus in collegio Ovetensi ubi
eius brachium magnâ veneratione ad-
servatur, ex sacro munere apostolici
quaesitoris fidei in regno Granatensi,
quod magnâ innocentia et pietate sub-
ibat, ad archiepiscopalem cathedram
ecclesiae Limanae, inscius atque onus
refugiens, americanos populos pastorali
officio rector, divino consilio vocatus
est, quò se vir Dei supremo nutu trahi
sentiens, per ingentes difficultates et
vitae pericula invicto animo properavit.
Limanam gentem, moribus foede cor-
ruptam variisque superstitionibus tur-
piter inquinatam, ad christianam pie-
tatem alacriter excolendam summo studio
traducere contendit; rebusque ecclesiae
Limanae dispositis, dioecesim et sacram
provinciam nudis pedibus totam lustra-
vit, unde factum ut incredibilis Thu-
ribii charitas vitia et mutua odia, quae
passim dominabantur, ex animis suae
plebis prorsus evelleret. Tum vir Dei,
probe gnarus nihil aptius ad discipli-
nam et Evangelii semina, quae bonum
fructum redderent, in agro dominico
seminanda¹, quam sacra synodorum sta-
tuta reperiri, mox ad presbyterorum
et confratrum episcoporum dioecesana
et provincialia concilia identidem cele-
branda omnem suam sollicitudinem ver-
tit, quae, huius etiam Sedis Apostolicae
munimine roborata, multa et probatis-
sima habuit. Tum sacris viris et virgi-
nibus pauperibus et infirmis praesenti
ope consuluit, sibi ipsi pernecessaria
in eorum usum impendens, unde chri-
stianitas illarum partium, Deo favente,
mirifice aucta est, ita ut ad nongentos et

¹ Male edit. Main. legit *seminandi* pro *se-
minanda* (R. T.).

eo amplius mille fideles, salutari fonte renatos, ipse unus per manus impositionem chrismatis sacramento confirmaverit. His ancilla Dei Rosa ex nostro Ordine Praedicatorum adnumeratur, quam postea signis aequae ac virtutibus claram felicitis recordationis antecessor noster Clemens Papa X in sanctarum virginum canonem retulit.

Dioecesium
perlustrans pie
obit et beatis
postea adscri-
bitur ab Inno-
centio XI.

§ 2. Interea Limanus pontifex ad sui gregis salutem impigre incumbens, dioecesium de more perlustrans, in oppido Sannae lethali morbo corripitur, quo ingravescens, sanctissimis Eucharistiae et Extremae Unctionis sacramentis probe munitus, fide et spe in Deum summe laetus, hilari vultu proximae resolutionis suae nuncium accepit, atque ingeminatis davidicis verbis, *Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi*, spiritum Deo commendans, sanctissimam efflavit animam decimo kalendas apriles, anno Christi domini MDCVI, aetatis LXVIII, archiepiscopatus xxv. Thuribii animae in caelum receptae mirabilis Deus signis quamplurimis sanctitatem patefecit, Limae praesertim, quo sacrae eius exuviae, prodigiis eas comitantibus, adiectae fuerunt. Quare eximiis servi Dei virtutibus per plura miracula comprobatis, pia memoriae antecessor noster Innocentius Papa XI nono kalendas iulias, anno Christi domini MDCLXXIX, Thuribium beatis adscripsit, in eius honorem sacris precibus et missae sacrificio celebrari permissis, annoque insequenti in tabulas martyrologii romani cum beatis relatus est.

Promulgatur
eius canoniza-
tio ab hoc Pon-
tificis peracta.

§ 3. Postmodum per nos ipsos, novis miraculis post eius beatificationem patris aequae discussis, inque¹ tribus consistoriis et plenario conventu venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum,

¹ Male ed. Main. legit in quae pro inque (R.T.).

archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium, rite perpensis, unanimi eorumdem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios¹ coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum ac cleri populi que Limani precibus pro B. Thuribio in Sanctorum confessorum pontificum canonem referendo Apostolicae Sedi porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutionibus et S. R. E. disciplinâ peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem antecessoris nostri pontificis et martyris Melchiadis Deo sacrâ, qua etiam Incarnati Verbi mysterium in annuâ translationis almae Domus Lauretanae memoria recolitur, unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac utriusque cleri et populi frequentiam, in sacrosanctam basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus: ubi, semel, iterum et tertio pro viro Dei in sanctorum Confessorum Pontificum canonem referendo precibus repetitis per venerabilem fratrem nostrum Franciscum S. R. E. episcopum cardinalem Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et epi-

¹ Male ed. M. h. notario pro notarios (R.T.).

scoporum nobiscum in plenario conventu Basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Thuribium, Limanae sedis archiepiscopum, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum beatis Iacobo a Marchiâ confessore, Ordinis Minorum, et Agnete Politianâ virgine, nostri Ordinis Praedicatorum, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum pontificum canoni adscribendum decrevimus et adscripsimus, eundemque per universos christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis v kalendas maias, quo eius exuviae Limam translatae sunt, Thuribii Limani festa solemnia ut sancti confessoris et pontificis celebrari possint.

Indulgentiae
nonnullae eius-
dem die festo
concessae.

§ 4. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Thuribii ad eius exuvias visitandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 5. Postremo, gratis Deo actis quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantatâ in honorem Sanctorum Thuribii, Iacobi a Marchia et Agnetis Politianae solemni oratione, in arâ Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus cum eiusdem Confessoris Pontificis et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 6. Decet igitur ut pro tam peculiari insignique beneficio caelitus nobis concesso omnes benedicamus et glorificemus in trinis Personis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui est honor et gloria in saecula, assiduis precibus ab eo postulantes ut per intercessionem electi sui Thuribii a peccatis nostris indignationem suam avergens, ostendat nobis faciem misericordiae suae, immittatque timorem sui super gentes quae non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant quia non est alius Deus nisi Deus noster.

Gratiarum
actio.

§ 7. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras ad singula loca ad quae opus esset adferri, volumus¹ ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem ubique fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si essent exhibitae vel ostensae.

His litteris
ubique fides
adhibeatur.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Nemo infringere
audeat.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, IV idus decembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 decembris 1726, pontif. anno III.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS².

†
†
†

¹ Particulam autem delemus (R. T.).

² Seq. forma sigilli ut supra pag. 6 a (R. T.).

- † Ego Franciscus episcopus Praenestinus cardinalis Barberinus.
- † Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.
- † Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.
- † Ego Ioseph Renatus tituli S. Georgii in Velabro presbyter cardinalis Imperialis.
- † Ego Philippus Antonius tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Gualterius.
- †
- †
- †
- †
- †
- †
- † Ego Annibal tituli S. Clementis presbyter cardinalis S. Clementis Albanus, S.R.E. camerarius.
- † Ego Ludovicus tituli S. Silvestri in Capite presbyter cardinalis Picus de Miranda.
- † Ego Ioannes Antonius tituli S. Calixti presbyter cardinalis de Viâ.
- †
- † Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondarius.
- †
- † Ego Petrus Marcellinus tituli S. Ioannis ante Portam Latinam presbyter cardinalis Corradinus.
- †
- †
- † Ego Curtius S. Eustachii presbyter cardinalis Origus.
- † Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum presbyter cardinalis de Polignac.
- †
- †
- †
- †
- †
- †
- †
- † Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Spinula.
- †
- †
- †

- † Ego Georgius tituli S. Agnetis presbyter cardinalis Spinula.
- † Ego Cornelius tituli S. Hieronymi Illyricorum presbyter cardinalis Bentivulus de Aragonia.
- †
- †
- † Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter cardinalis Belluga et Moncada.
- † Ego Ioseph tituli S. Susannæ presbyter cardinalis Pereyra de la Cerda.
- †
- † Ego Alvarus tituli S. Bartholomæi in Insulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.
- † Ego Bernardus Maria tituli S. Bernardi ad Thermas presbyter cardinalis de Comitibus, maior poenitentiarius.
- † Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthæi in Merulanâ presbyter cardinalis de Alteriis.
- † Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Petra.
- † Ego Prosper tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Marifuscus.
- † Ego frater Augustinus tituli S. Xisti presbyter cardinalis Pipia.
- †
- †
- † Ego Nicolaus Maria S. R. E. presbyter cardinalis Lercarius.
- † Ego frater Laurentius S. R. E. presbyter cardinalis Cozza.
- †
- † Ego Benedictus S. Mariae in Vialatâ diaconus cardinalis Pamphilus.
- † Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes diaconus cardinalis de Alteriis.
- † Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium diaconus cardinalis Columna.
- †
- †
- †
- † Ego Iulius tituli S. Adriani diaconus cardinalis Alberonus.
- † Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin diaconus cardinalis Albanus.
- † Ego Alexander S. Mariae de Scala diaconus cardinalis Falconerius.
- † Ego Nicolaus tituli S. Mariae ad Martyres diaconus cardinalis Iudice.

†
†
†
†

P. cardinalis prodaturus.

Pro domino cardinali Oliverio.

E. archiepiscopus Emissenus.

Visa de Curia I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

CLIV.

*Promulgatur canonizatio B. Iacobi a Marchia Ordinis Minorum de Observantiâ inter sanctos relati*¹.Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Summi Dei gloria maxime postulat ut Romanus Pontifex, auditis magnis virtutibus et miraculis quae Christus dominus per servos suos operari dignoscitur, illorum memoriam super candelabrum totius Ecclesiae collocari decernat, unde universis christifidelibus clara lux effundatur, qua, per viam salutis tuto ambulantes, eorundem exemplis et patrocínio in superna tabernacula perducí mereantur.

Iacobi a Marchia ortus, vitae ratio pie acta, obitus, miracula et veneratio.

§ 1. Itaque nos, animo revolventes, beatum virum Iacobum a Marchia christianis virtutibus signisque omnipotentis Dei manu per merita eius patratis excelluisse, quem in Piceni agro Asculano ortum anno Christi domini mcccxcí, pieque educatum, inter suos excepit Ordo fratrum Minorum qui a regulari Observantiâ nuncupantur, in hanc de liberationem maturo consilio devenimus, ut eum, caelestium donorum copiâ spectatissimum, aspero vitae genere insi-

¹ Vide praecedentem et sequentem constitutionem.

gnem, et compluribus legationibus pro re christianâ susceptis de Ecclesiâ praeclare meritum, ac iamdudum beatis adnumeratum, in plenario conventu sanctorum confessorum canoni adscriberemus. Etenim Dei virum, B. Bernardini Senensis discipulum, inque avertendis ab agro dominico ingruentium contagionum afflatibus B. Ioannis a Capistrano socium, magna quaeque commendant; quippe quem, ut vitae sanctimoniâ percelebrem, a Caesaribus, regibus et principibus pro religionis causâ expetitur, septemque decessorum nostrorum piae recordationis Romanorum Pontificum, Martini V, Eugenii IV, Nicolai V, Calixti III, Pii II, Pauli II et Xisti IV legationes contra haereticos, fraticellos, manichaeos redivivos, patarenos, hussitas, thaboritas et turcas ipsos magnâ doctrinae et zeli apostolici laude in Italiâ, Pannoniâ, Germaniâ, Bohemiâ et Sarmatiâ per innumera vitae pericula obeuntem, universa Ecclesia mirata est. Quare probatissimum virum, qui, multis magnisque meritis plenus, vi kalendas decembres anno mcccclxxv Neapoli in Campaniâ obdormivit in Domino, perplura miracula, nutu divino per eum patrata, sacris illius exuviis in aede S. Mariae Novae corruptionis expertibus ac suavi et perenni odore perfusis, unde quaque inclytum reddiderunt: quas quidem exuvias nos ipsi, adhuc in minoribus constituti, hisce manibus contrectantes, carissimo in Christo filio nostro Philippo V Hispaniarum regi catholico venerandas ostendimus. Hinc factum, ut, Carolo V Romanorum imperatore apud felicis memoriae antecessorem nostrum Clementem Papam VII flagitante, de Iacobo inter sanctos referendo actum fuerit, atque iterum Philippo III Hispaniarum rege catholico adnitente apud

similis memoriae decessores nostros Paulum V et Urbanum VIII, qui, Iacobi virtutibus et miraculis comprobatis, officium de eo recitare missamque in eius honorem universo Ordini fratrum Minorum, ac toti civitati, dioecesi Neapolitanae, cuius patronus electus fuerat, decreto apostolico celebrare permisit.

Promulgatur
eius canonizatio
ab hoc Pontifice
solemni ritu po-
rta.

§ 2. Deinde novis miraculis post Iacobi beatificationem per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales coram nobis in examen adductis, decessorumque nostrorum constitutionibus respondere omnino repertis, inque tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium rite perpensis, unanimi eorundem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, tum pro B. Iacobo sanctorum confessorum fastis adnumerando regum et principum christianorum supplicationibus sanctae Apostolicae Sedi porrectis etiam Ordo fratrum Minorum cum Neapolitanâ et Asculanâ civitatibus suas adiunxissent, solemnem caeremoniam et maximo ritui de more complendis die indictâ, perque orationes, ieiunia et eleemosynas ope omnipotentis Dei ferventissime imploratâ, ac universis, quae ex S. R. E. disciplinâ peragenda erant, religiose peractis, tandem hac die in honorem antecessoris nostri pontificis et martyris Melchiadis Deo sacrâ, qua etiam Incarnati Verbi mysterium in annuâ translationis almae Domus Lauretanae memoria recolitur, nos ipsi unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac utriusque cleri et populi frequentiam in sacrosanctam

basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro viro Dei Iacobo a Marchia in sanctorum confessorum canonem referendo per venerabilem fratrem nostrum Franciscum S. R. E. episcopum cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, repetitis precibus, post cantatas de more orationes, et Spiritus Sancti gratiam humillime invocata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii, et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatum Iacobum a Marchia Ordinis fratrum Minorum, de cuius sanctitate, fidei sinceritate, et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plane constabat et constat, unâ cum beatis Thurbio archiepiscopo Limano confessore pontifice, et Agnete Politianâ virgine nostri Ordinis Praedicatorum, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab Ecclesiâ universali in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis iv kalendas decembres, quo die ad caelestem patriam evolavit, eius festa solemnia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

§ 3. Insuper eâdem auctoritate omni-

Indulgentias

eius exuvias vi-
sitantibus con-
cessae.

bus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Iacobi a Marchia quotannis ad eius exuvias visitandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 4. Postremo gratiis Deo actis quod Ecclesiam suam insigni hoc novorum sanctorum luminari lustrare dignatus fuisset, cantatâ in honorem Ss. Iacobi a Marchia, Thuribii archiepiscopi Limani, et Agnetis Politianae solemniori oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium cum eiusdem confessoris et ceterorum commemoratione¹, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum
actio.

§ 5. Decet igitur ut pro tam peculiari insignique beneficio etc.²

His litteris
plena fides ad-
hibeatur.

§ 6. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras litteras etc.³

Sanctio poe-
nalis.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam etc.⁴

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, iv idus decembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS⁵.

1 Deest celebravimus (R. T.).

2 Ut supra pag. 462 b solo mutato nomine Iacobi a Marchia (R. T.).

3 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

4 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

5 Eadem forma sigilli et eadem omnino subscriptiones sequuntur, ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

CLV.

Promulgatur canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Praedicatorum in sanctarum virginum canonem relatae¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

In omnium sanctorum, sed praecipue Dei virginum meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicae salutis palmam semper virginibus dedit. In Veteri Testamento filios Israël, terrâ marique clausos, virgo pedes per mare duxit incolumes. In Evangelio auctorem mundi et redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus apostolus castam virginem Christo domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion. Virgo est caelestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesiâ catholicâ passim dici non ignoramus.

Exordium ex
eo quod san-
ctae virgines
prae aliis Deo
carae sint.

§ 1. Ex his una beata Agnes in nostro Ordine Praedicatorum quatuor ab hinc saeculis floruit, orta in agro Montis Politiani in Tusciâ anno salutis MCCLXVIII, eximiisque virtutibus, quas maiores nostri in Dei virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a primâ aetate luculentis futurae sanctimoniae praesagiis multoque signorum numero et claritate Deus illustravit, praesertim ubi etiamnum adolescentula religiosum institutum amplexa est. Ex patrio enim monasterio ad aliud Proconi in agro Urbevetano extruendum missa, eidem extracto praefecta est, ubi annis quindecim pane et aquâ ieiunavit, more futuri parentis sui beati Dominici confessoris

Beatae Agnetis
Politianae or-
tus, vitae inte-
gritas, et signa
ab illâ patrata.

1 Vide constitutiones antecedentes.

humi cubans, nec nisi maiorum impetio sibi gratissimum vitae ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhaesit ut Deus ancillam suam a solo extolleret, ac caelesti mannâ, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo et ecclesiam ipsam mannae granis, figuram crucis referentibus, episcopo ad Agnetem solemni caeremoniâ consecrandam accessuro, conspersit. Ei secreta caelestia patuerunt, et princeps tenebrarum, eâ veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagavit, ut nocte Assumptae in caelum B. Mariae Virginis infantem Iesum inter ulnas matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiae suae donis, quibus Dominus ancillam suam cumulavit, omnium maximum praeterire non licet, ei nimirum ab angelo allatum dominici corporis Sacramentum. Sanctae etiam Palaestinae regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus et passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terrae, Christi sanguine aspersae, divinitus data est. De reliquiis quoque sanctorum apostolorum Petri et Pauli idem ei contigisse proditum est. Quibus et illud accedit, tantâ in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem et nummos multiplicare potuerit.

Eius obitus.

§ 2. Quare Agnetis famâ circumquaque diffusâ, Politiani cives sibi eam restitui summis votis et precibus exorare non destiterunt, donec in patriam redux, inque visu a beatis viris Augustino, Francisco et praecipue Dominico ad se illam attrahente mirifice recreata, sibi et suis nutu Dei monasterium sacramque aedem condere statuit, impuro feminarum habitaculo in piarum Dei virginum domicilium ad honorem B. Mariae Virginis sub regulâ Ordinis Prae-

dicatorum converso, quo in loco daemones, corvorum specie, unguibus et rostro Agnetem adhuc adolescentulam tamquam sibi aliquando infestam futuram vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto invita omnium consensu praeficitur, ubi in dies christianis virtutibus signisque et prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem, horâ indictâ, qua ad caelestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis aliâs morbis pie constanterque toleratis, afflicta decubuit, sumptisque magnâ religione Ecclesiae sacramentis, sororesque appropinquante sui transitu moestas solata, ac Dei patrocinio ob sanctam regulae observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit xii kalendas maias anno Christi domini mcccxvii. Prima Dei virgo claustralis nostri Ordinis Praedicatorum multis post dormitionem suam miraculis clara, beatæ Catharinae Senensis veneratione ac laudibus inclyta, et eundem, ac Senensis virgo, beatum Raymundum a Capuâ, totius postea Praedicatorum familiae generalem magistrum, vitae suae scriptorem nacta.

§ 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes et mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per eius intercessionem accepta, christifidelibus magnâ religione confluentibus, felicitis recordationis decessor noster Clemens Papa VII apostolicis litteris indulsit ut fratres Praedicatores et Politiana ecclesia ac cives B. Agnetis festum officiumque solemniter celebrarent, quod similis memoriae Clemens Papa VIII adprobavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Praedicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam pia recordationis Gregorius Papa XIII in martyrologio romano describi iusserat. Alii quoque antecessores nostri Romani Pontifices

Summi Pontifices eam ut sanctam virginem venerandam agnovērunt.

Pius Papa V et Clemens X compluribus ex S. R. E. ritu editis indulgentiis fidelium pietatem erga B. Agnetem fovere studuerunt.

In sanctorum virginum canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§ 4. Quibus omnibus sub similis memoriae Clemente XI discussis, Deique ancillae virtutibus et miraculis, post concessum a Sede Apostolicâ eius cultum, de more coram nobis in examen adductis, et veteri disciplinae ac sanctorum Patrum constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus consistoriis et plenario conventu venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in Urbe praesentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque et principum christianorum atque Ordinis Praedicatorum enixis precibus pro Agnete in sanctarum virginum non martyrum canonem referendâ Apostolicae Sedi porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, nos demum, universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutionibus et S. R. E. disciplinâ peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem antecessoris nostri pontificis et martyris Melchiadis Deo sacrâ, qua etiam Incarnati Verbi mysterium in annuâ translationis almae Domus Lauretanae memoria recolitur, unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentia in sacrosanctam basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro beatâ Agnete Politianâ in sanctarum virginum

non martyrum canonem referendâ precibus repetitis per venerabilem fratrem nostrum Franciscum S. R. E. episcopum cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, et Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii, et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatam Agnetem Politianam Ordinis Praedicatorum, de cuius sanctitate, fidei sinceritate, et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum B. Thuribio confessore et pontifice ecclesiae Limanae, et B. Iacobo a Marchia confessore non pontifice Ordinis Minorum, sanctam esse definivimus, sanctarum virginum non martyrum canonem adscribendam decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eandemque per universos christifideles tamque vere sanctam honorari mandavimus et mandamus, statuantes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari possint, et quotannis xii kalendas maias, quo ad caelestem patriam evolavit, eius festa solemniter ut sanctae virginis non martyris celebrari possint.

§ 5. Insuper, eâdem auctoritate, omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Agnetis ad eius exuvias visitandas accesserint, annum et qua-

Sacras eius exuvias visitantibus peculiares indulgentias concessae.

dragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia plenaria in die canonizationis.

§ 6. Postremo gratiis Deo actis quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantatâ in honorem sanctorum Agnetis Politianae virginis, Thuribii confessoris pontificis, et Iacobi a Marchiâ confessoris solemni oratione, in arâ Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus cum eiusdem virginis et ceterorum commemoratione, omnibusque cristifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio. Fides transumptorum. Sanctio poenalis.

§ 7. Decet igitur, etc.¹.

§ 8. Ceterum quia difficile foret, etc.².

§ 9. Nulli ergo etc.³.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, IV idus decembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS
CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS⁴.

CLVI.

Decernitur ut quidam fundus seu cumulus instituat pro agendâ beatificatione seu canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis famâ obierunt⁵.

¹ Ut supra pag. 462 b, solo substituto nomine Agnetis (R. T.).

² Ut supra pag. 462 b (R. T.).

³ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

⁴ Eadem forma sigilli et eadem formas sequuntur ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

⁵ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die 4 iunii, pontif. I, promulgata fuit canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Apostolatus cura, quam divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati nostrae, meritis licet et viribus longe impari, imponere dignata est, nos urget, ut piis fidelium quorumcumque, praesertim sub suavi religionis iugo Domino assidue famulantium, votis ad promovendam in terris Christi servorum et ancillarum cum eo in beatâ aeternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu praebeamus.

Prooemium a curâ sanctorum venerationis promovendae.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri, prior, ac Iosephus Maria procurator generalis Ordinis fratrum Servorum B. Mariae Virginis nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitae sanctimoniâ eximios filios tamquam vitis abundans in agro dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris ac oblivione hominum delitescit eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositâ, ut moris est, agendas, seu illorum inter beatos aut sanctos relationem procurandam suppetunt¹, destinative reperiuntur; ipsi exponentes, praecipua sui Ordinis luminaria, quae super candelabrum posita omnibus, qui in domo Dei sunt, praelucent, ita in abscondito et sub modio iacere aegre ferentes, animum adiecerunt ut quamdam rationem inirent, qua, absque gravi eiusdem Ordinis incommodo, pecuniae in hanc adeo piam causam comparari et congeri possent. Cumque, re universâ accurate perpensâ, cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existen-

Petitio exponentium.

¹ Corrigat, si opus est, lector sciens (R. T.).

tium dictae S. R. E. cardinalium et Romanae Curiae praelatorum super disciplinâ regulari specialiter deputatâ sublatum, quod secretariis prioris sive vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum monetae romanae pro certis patentibus litteris, quae illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum vel quadringentorum scutorum paris monetae summa, quae in privatam prioris seu vicarii generalis eiusve secretariorum praedictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur; exponentes praedicti usum huiusmodi retineri seu instaurari, ac ex pecuniis inde proveniuntis quemdam cumulum seu fundum ac multiplicum, sumptibus eorum qui in Ordine praefato cum sanctitatis famâ floruerunt ac decesserunt causis instruendis et agitandis seu beatificationi ac canonizationi procurandae et faciendae necessariis deputandum, institui summopere desiderant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Instituitur
fundus ut in rubrica.

§ 2. Nos igitur, ipsorum exponentium propositum hac in re, quantum cum Domino possumus, iuvare cupientes, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹ fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi ac exigendi respective scutum monetae praefatae pro dictis patentibus

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

litteris, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigeat sicut praemittitur, deinceps retineatur ac servetur, sive de novo inducatur, nec ipsae patentes litterae antea relaxentur quam solutio realiter et cum effectu secuta fuerit; pecunia vero inde proventura a supra dictis exponentibus, ac pro tempore existentibus priore et procuratore generalibus eiusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de semestri in semestre penes Montem Pietatis de almâ Urbe nostrâ deponantur, et in tot locis montium Camerae nostrae Apostolicae non vacabilium investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis seu beatificatione vel solemnî canonizatione dicti Ordinis alumnorum seu religiosorum, qui pie ac cum sanctitatis famâ obierunt, peragendis, et non in aliam quamcumque causam destinandus ac deputandus instituatur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, statuimus, praecipimus et mandamus.

§ 3. Ubi autem aliquot expensas in opus huiusmodi facere necesse fuerit, tunc priori ac procuratori generalibus Ordinis praefati pro tempore pariter existentibus, ut, cum consensu eiusdem S. R. E. cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem protectoris, et non aliter, eam dumtaxat pecuniae quantitatem, quae necessaria ab eis coniunctim diiudicabitur, ex cumulo seu multiplico ac fundo praedicto desumere, seu pro illâ ratâ tot ex dictis locis montium vendere et alienare, eamque in expensas praedictas et non in alios usus erogari libere et licite possint et valeant, opportunam facultatem et licentiam eâdem auctoritate harum serie impertimur. Quod¹ si aliqua fraus vel dolus pro parte prioris seu procuratoris

Nonnullae ordinationes hac super ro.

¹ Edit. Main. legit *quo* (R. T.).

generalium praedictorum in praemissis quomodolibet admissi seu pecuniae praefatae aliò conversae fuerint, ultra poenas per canonicas sanctiones adversus res sacras et ecclesiasticas alienantes et diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis ac voce activâ et passivâ perpetuo quoque privati sint ac esse censeantur eo ipso.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quaecumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis praefati, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xi decembris⁴ MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 11 decembris 1726, pontif. anno III.

¹ Male, ut puto, ed. M. legit 21 augusti (R. T.).

CLVII.

Confirmantur declarationes et sanctiones quaedam editae in capitulo generali Congregationis Cassinensis, et monasteria eiusdem a depositi capitularis solutione absolvuntur¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Commissi nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut, paternam monasticorum Ordinum in Ecclesiâ Dei pie sancteque institutorum ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi normâ regularique observantiâ confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea quae pro felici prosperoque eorum regimine et gubernio provide prudenterque facta atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, apostolici muniminis praesidio robaremus, aliasque ad id sollicitudinis nostrae partes libenter interponamus, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Exordium a curâ gerendâ Ordinum regularium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper^{Expositio facti.} fecit dilectus filius Seraphinus Tansius, abbas et procurator generalis Congregationis Cassinensis monachorum Ordinis S. Benedicti, quod, cum suborta essent quaedam dubia super rectâ intelligentâ constitutionum eiusdem Congregationis a Sede Apostolicâ confirmatarum, et ab illius capitulo generali novissime celebrato plures dictae Congregationis abbates, viri pietate, prudentiâ, doctrinâ, ac rerum usu praestantes, qui ea diligenter et sedulo examinarent, atque iuxta mentem et spiritum constitutionum

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXV, die 4 augusti, pontif. II, confirmatae fuerunt quaedam litterae apostolicae in favorem ecclesiae et abbatis Ordinis sancti Benedicti.

praedictarum dirimerent, selecti et deputati fuissent: ipsi abbates nonnulla ex praefatis dubiis rite et ordine emanarunt¹ ac resolverunt, constitutionesque praedictas intelligendas ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet:

Declarationes
praedictae.

I. Antiquior visitator, qui successit praesidentiae ob mortem praesidis, eligi possit in definitorem in capitulo proxime subsequenti. — II. Qui in uno capitulo electus est visitator, nonnisi expleto sexennio a die electionis, eligi rursus possit in visitatorem. — III. Si visitatorum quispiam ad diaetam venire non possit, in supplementum advoceatur vicinioris monasterii praelatus, quamvis esset illius tantum abbas administrator. — IV. Constitutio, quae extat secundâ parte *Constit. Cassin.*, cap. III, num. II, decernens unum tantum ex Siciliae visitoribus ad diaetam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo visitatores pro provinciâ Siculâ ex praelatis eiusdem provinciae assumuntur, et tunc solum abbas localis monasterii in quo diaeta celebratur, vel alius ex viciniori monasterio, supplere debet locum alterius visitoris absentis, non vero quando unus tantum ex eâdem provinciâ assumeretur et alter ex provinciis Italiae, quam enunciatae constitutionis declarationem approbavit et confirmavit sacra Congregatio episcoporum et regularium III septembris MDCCXXIII. — V. Dum contingit aliquem praelatum deputatum in administratorem alicuius monasterii tamdiu illi praeesse, ut tempus in administratione impensum computetur pro regimine praedicti monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori monasterio, prout declaravit sacra Congregatio Concilii die III martii MDCCXXV. — VI. Nullus in capitulo generali eligi possit in visitatorem, qui tunc primo in eodem capitulo electus est in abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in diaetâ praecedenti electi fuerint abbates. — VII. Per verba illa declaratorii tertii ad XXXIII regulae: *Cum effectu et realiter*, nedum intelligantur omnes

¹ Forsan examinarunt (R. T.).

res mobiles pretio aestimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quae habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam, si extat apud alium, censi debet pro pecuniâ creditâ. Sicut etiam pecunia credita censi debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecae obnoxiam. Syngraphae pariter bancariae quaecumque vulgo *Cedole*, *Fedi di credito*, *Biglietti di cartulario*, et si quae aliae sint eiusdem naturae, habeantur pro pecuniâ numeratâ, ac proinde intelligantur esse illius monasterii in quo monachus moritur. — VIII. Verba illa eiusdem declaratorii tertii *Nisi forte ad levandam conscientiam; etc.*, id unum tantum significant, quod solum possit et debeat monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare res aliquas pertinere ad hoc vel illud monasterium, quando scit et credit res illas ad tale monasterium spectare titulo iustitiae ex motivo rigorosae restitutionis. — IX. *Æs alienum*, quod monachus extra monasterium suae professionis decedens contraxerit legitime ad formam declaratorii decimi ad cap. XXXIII *regulae*, persolvatur a monasteriis, proportionem habitâ ad bona et credita, quae illi respective cesserint. — X. Mortuo abbate vel administratore alicuius monasterii, prior, vel qui superior ex praescripto constitutionum praest, accitis omnibus decanis, et, si isti pauciores sint quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum monachis antiquioribus, conficiat inventarium omnium quae destinata erant in usum eiusdem abbatis vel administratoris defuncti, a praedictis subscribendum et sigillo monasterii signandum, et nihil amoveatur vel distrahatur quod conservari potest, usque dum abbas monasterii aliquis a patre praeside et visitoribus administrator destinatus accesserit, vel ipse prior aut alius in monasterii pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. — XI. Ad ordines promovendi examinentur a patribus visitoribus in actu visitationis pro omnibus ordinibus, ad quos per subsequens triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter superiores, qui etiam pro sacerdotibus ad decanatum pro-

movendis habendus est, prout statuitur parte I *Constit.*, cap. xxii, n. iii *De conventuum ordinatione*; eoque tractatu praemisso, nomina promovendorum tum ad ordines, tum ad decanatum, non per supplicem libellam a superioribus subscriptum, sed in simplici schedulâ absque ullâ subscriptione patribus visitoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, et iuratum testimonium a superioribus exigant ad formam in eâdem constitutione praescriptam. Qui vero clerici fuerint ad ordines a patribus visitoribus approbati, suo quoque tempore novo subiiciantur examini, et circa scientiam et circa mores coram praelato et patribus monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi vel reprobandi. — xii. Ad praescriptum decreti sanctissimi domini nostri Benedicti XIII emanati die v iulii mcccxxiv pro reductione missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam Commemorationis omnium defunctorum anniversarium in uno monasterio ex singulis septem provinciis, pro quibus destinantur monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S. Vitalis Ravennae, et S. Mariae de Florentiâ, necnon monasterium S. Iustinae de Padua, S. Ioannis evangelistae Parmae, et S. Catharinae de Ianuâ.

Quaedam novae sanctiones additae.

Praeterea quaedam novae sanctiones pro salubri providâque ipsius Congregationis directione in nupero capitulo generali praedicto editae fuerunt tenoris qui sequitur, nimirum:

i. Excludantur a capitulo generali abbates, qui taxas et annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando monasterio debitori praesunt, sed etiam a primo generali capitulo quod habebitur postquam ad alterius monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit abbas in diaetâ praecedenti destinatus ad regimen praedicti monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi praefuerit, et saltem partem aliquam debiti a suo praedecessore contracti non

persolverit. — ii. Patres visitatores, dum monasteria visitant, studentes, quos in eis repperint, diligenter examinent, ut definitorio voce vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate vel sufficientiâ eorum qui ad collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. — iii. Dum nova confici Congregationis nostrae publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur, asservanda cum aliis in archivio procuratoriae generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipsi Seraphino a memorato capitulo generali iniunctum fuerit, ut declarationum eiusmodi constitutionum novarumque sanctionum sicut praemittitur editarum, quo firmiter subsistant et serventur exactius, approbationem et confirmationem a nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius capituli generalis enixe peteret, quatenus monasteria Congregationis a solutione depositi capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius capitulorum generalium ac diaetarum intermediarum de biennio ad triennium aliâs factam, iuxta quasdam felicis recordationis Innocentii Papa XI praedecessoris nostri in simili formâ Brevis die xxvi martii mdcclxxxi desuper expeditas litteras, obnoxia reperiuntur, eximeremus; cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab aere alieno quo premitur, quin monasteriis praedictis, decimis extraordinariis iam gravatis, alia onera imponere opus sit: quare Seraphinus praefatus nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur: nos igitur, praedicti capituli generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus et grâtiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensio-

Confirmatio
relatarum de-
clarationum et
sanctionum.

nis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariae eiusdem S. R. E. cardinalis de Comitibus nuncupati dictae Congregationis apud nos et hanc Sanctam Sedem protectoris sibi desuper factam attenderunt, consilio, omnes et singulas supradictarum constitutionum declarationes ac novas respective in praefato capitulo generali editas sanctiones praeinsertas, et in eis contenta quaecumque, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Praeterea monasteriis praedictae Congregationis Cassinensis petitam a solutione enarrati depositi capitularis exemptionem eadem auctoritate harum serie concedimus et indulgemus.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras, ac declarationes et sanctiones praeinsertas, necnon exemptionem eiusmodi semper firmas, etc.¹.

Clansulo.

§ 4. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus adversantur, Innocentii praedecessoris litteris supradictis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis Cassinensis, etiam iuramento, etc.².

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem ut earundem

¹ Ut in const. praeced. pag. 471 a (R. T.).

² Ut ibid. pag. 471 a (R. T.).

praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXIII decembris² MDCCXXVI, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 23 decembris 1726, pontif. anno III.

CLVIII.

*Promulgatur canonizatio B. Francisci Solani Ordinis Minorum de Observantiâ, Sanctis adscripti.*³

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad fidelium Dei servorum gloriam in terris manifestandam, unde cultus divinus maxime augeri et frigescentia corda hominum ad verae pietatis opera praeclaris eorum exemplis inflammari atque erigi possint, libenti et pervigili animo intendimus; quoniam Christum Dominum in sanctis eius laudare iubemur. Hinc beatum Dei servum Franciscum Solanum ex Ordine fratrum Minorum, qui a regulari Observantiâ nuncupantur, christianarum virtutum praestantiâ et miraculorum numero illustrem nacti, magnum populis nostrae sollicitudini creditis praesidium nos allaturos putavimus, si eum solemniter S. R. E. caeremoniâ hac die in honorem B. Ioannis apostoli et evangelistae Deo sacram, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscriberemus.

Exordium a curâ manifestandi in terris servorum Dei gloriam.

§ 1. Montiliae, Hispaniae Baeticae oppido, sub ecclesiâ Cordubensi, quam complures Christi martyres nobilitarunt, Franciscus Solanus, voluntate martyr futurus, lucem vitalem adspexit VI idus

B. Francisci Solani ortos, pia educatio, vitaeque religiosae institutio.

¹ Ut supra, pag. 59 b (R. T.).

² Male edit. Main. legit *novembris* (R. T.).

³ Vide constit. MDCCXXVI, die 10 decembris; pontif. III, et sequentes.

martias anno Reparatae Salutis MDXLIX ingenuis piisque parentibus ortus, qui filium timorem Dei virtutesque christiano homine dignas sollicitè docendum curarunt. Quibus ipse animo accensus, in fratrum Minorum, qui a regulari Observantiâ nuncupantur, sacram familiam adolescens cooptatus est. In eâ miris et multis severioris¹ disciplinae christianaeque humilitatis argumentis eluxit, diu noctuque divinae pietatis assiduaeque poenitentiae exercitiis intentus, beatos etiam illos patres Benedictum et Franciscum imitatus, qui se nudos inter pungentissimas spinas proiecerunt, ut omnem vim sensuum domarent. His aliisque praeclaris animi dotibus ex eius admirando tenore vitae identidem prodeuntibus, sacris ipse concionibus, quas ardentissima charitas ceteraeque eximiae virtutes in eo fulgentes ornabant, animas lucrificans, sancti elogium passim consecutus est, praesertim ubi aegri pueri corpusculum, totum ulceribus tectum, amotis linteis, lambens², sanitati restituit.

Eius pietas
erga pestifero
morbo tabe-
scentes.

§ 2. Sed, lue crudeli grassante in Hispaniâ Baeticâ, maximam suam charitatem Dei famulus morbo pestifero tabescentibus patefecit, ubi humano et spirituali solatio destitutis in tantâ calamitate opem laturus, pereuntium animabus corporibusque curandis, nullâ mortis formidine territus, summam operam dedit; immo et ipse mortali contagione infectus et manu Dei sospes redditus, in pristino ministerio usque ad lethalis morbi finem se alacrius exercere porrexit.

Magna eius-
dem modestia
et charitas erga
proximorum sa-
lutem.

§ 3. Per ora omnium Solani sanctitatis famâ percrebescente, vir modestissimus, qui Dei, non suam, gloriam quae-
rebat, se ei clam subducere cogitavit.

¹ Edit. Main. legit *seuoris* (R. T.).

² Edit. Main. legit *labens* (R. T.).

Quare martyrii pro Christo subeundi percupidus, hanc sibi gratiam a maioribus dari humillime flagitavit ut in Africam verbum Dei praedicaturus traiceret. Compos tamen voti nequaquam factus, hoc tandem obtinuit ut ad remotissimos Indos evangelicâ doctrinâ imbuendos cum aliis verbi Dei praecolibus navigaret. Animarum salutem multis iisque gravissimis maris terraeque periculis vir Dei praeferens, non sine prodigio ad vineam sibi a Domino paratam laboriose excolendam cum sociis adplicuit, utque oves errantes ex lupi faucibus ereptas Summo Pastori servaret, nullis incommodis et vigiliis pepercit. Alienas aerumnas suas ratus, Deique¹ amore et proximi aestuans, linguâ gentium divinitus perceptâ suavissimos sermones habens, Dei gratiâ id praestitit, ut barbari, depositâ feritate, ad Solanum instruendi ultro et certatim accurrerent; unde factum, ut innumeram eorum multitudinem sacro fonte regeneraret, tanti apud omnes habitus, ut ipse ab iis facile obtineret, quae aliâs poenarum metus et rigor extorquere non poterant. Quantum eius praesentia pique sermonis vis apud Indos posset, tunc maxime patuit, quum multa millia infidelium christianis de more in dominicae Passionis mysteriis recolendis feriâ v in Coenâ Domini sancte occupatis cruentam caedem iam iam allatura ipse Dei verbo exarmavit, diversaeque ac sibi ignotae linguae barbaros homines uno idiomate allocutus, non solum pacem suasit, sed ad Christi fidem supra novem millia convertit. Per-
vulgatâ Francisci famâ, miris gestis identidem auctâ, ipse ad latibula confugiens, eam declinare conabatur, nec nisi maiorum imperio obtemperans, munera sibi

¹ Pessime edit. Main. legit *eique* pro *Deique* (R. T.).

imposita obivit, donec Limam orbis Americani principem civitatem missus, incolarum animos ad poenitentiam cohortatus, ni agant, alter Ionas, extremam cladem interminatur. Nec mora, omnes ad seriam criminum suorum poenitentiam agendam perduxit.

Eiusdem obitus. Miraculis clarus beatus adscribitur per Clementem X.

§ 4. Interim summis pro Dei gloriâ amplificandâ laboribus confectus, supremæ vocationis diem sibi imminentem agnoscens, sanctissimis Ecclesiae sacramentis muniri voluit, et pridie idus iulias anno Christi Domini mdcx in honorem beati Ecclesiae doctoris Bonaventurae, cuius patrocínio se olim addixerat, Deo sacrâ, manibus in Crucis figuram compositis, pias oratiunculas recitans, semperque in Domino fixus, in coenobio Limano SS. Nominis Iesu expiravit. Francisci animâ in coelum receptâ, sacrae eius exuviae antea subnigrae, mox pulchrae et candidae apparuerunt, suavique odore perfusae, undique ad eas venerandas concurrentibus populis, eiusque vestium particulas sibi pro sacris reliquiis servandas parare contendentibus. Solani postea virtutibus et miraculis omnium praeconio ubique diffusis, et apud hanc sanctam Apostolicam Sedem probatis, piae memoriae antecessor noster Clemens Papa X, ix kalendas februarias, anno salutis mdclxxv, Franciscum Solanum ritu S. R. E. beatis adscripsit.

Sanctis ritu solemniter adnumeratur per eundem hunc Pontificem.

§ 5. Postmodum vero, per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales novis miraculis a tempore eius beatificationis patralis in praesentiâ nostrâ aequè discussis, inque tribus concistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium rite perpensis, unanimi eorundem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque

ac principum christianorum totiusque Ordinis fratrum Minorum pro B. Francisco Solano in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo precibus nobis enixe porrectis; post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutionibus et S. R. E. disciplinâ agenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem B. Ioannis apostoli et evangelistae Deo sacrâ, unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentia in sacrosanctam basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro viro Dei Francisco Solano in sanctorum confessorum canonem referendo, per venerabilem fratrem nostrum Laurentium S. R. E. episcopum cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum precibus repetitis, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocantem, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii, et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Franciscum Solanum Hispanum Ordinis fratrum Minorum, qui a regulari Observantiâ appellantur, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum et miraculorum excellentiâ plene con-

stabat et constat, unâ cum beatis viris perinde confessoribus non pontificibus Peregrino Latioso a Forolivii Ordinis fratrum Servorum B. M. V., et Ioanne a Cruce Ordinis fratrum Excalceatorum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore decernimus, definimus et adscribimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuantes ut ab Ecclesiâ universali in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi possint, et quotannis pridie idus iulias, quo die ad caelestem patriam evolavit, solemnia eius natalitia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Indulgentiae
eius exuvias vi-
sitantibus con-
cessae.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate, omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solempni die natalitio in memoriam B. Francisci Solani quotannis ad sacras eius exuvias venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorem sanctorum Francisci Solani, Peregrini Latiosi et Ioannis a Cruce solempni oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem confessoris et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari magnoque beneficio etc.¹ Gratiarum
actio.

§ 9. Caeterum quia difficile foret, praesentes nostras litteras, etc.² Fides tran-
sumptorum.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, etc.³ Sanctio poe-
nalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, vi kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 decembris 1726, pontif. anno III.

✠ EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS⁴.

CLIX.

Promulgatur canonizatio B. Peregrini Latiosi Ordinis Servorum B. M. Virginis, Sanctorum fastis adscripti⁵.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Redemptor humani generis Christus dominus, qui fideles famulos suos caelestis beatitudinis consortes efficere consuevit, eos peculiari praemiorum retributione prosequitur, quos ingentior meritorum excellentia commendat, sicque sancta mater Ecclesia sui sponsi vestigiis insistens, licet omnes cum ipso viventes in caelo sollicitis studiis honoret, illos tamen, qui supra ceteros virtutum et miraculorum praestantiâ in terris fulserunt, praecipuis honoribus venerari disponit. Tam piis causis inducti, beatum Peregrinum a Forolivii, Exordium a
consuetudine
Ecclesiae prae-
cipuos honores
decernendi eis
qui meritis su-
pra alios clarue-
runt.

1 Ut supra pag. 462 b solo substituto nomine *Francisci Solani* (R. T.).

2 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

3 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

4 Sequuntur eadem forma sigilli et eadem subscriptiones ac supra pag. 462 b et seq (R. T.).

5 Vide const. praeced. et sequentes.

quatuor ab hinc saeculis in Ordine fratrum Servorum B. Mariae Virginis asperimā poenitentia et christianis moribus clarum, ac signis etiam quae omnipotens Deus per eius merita ostendit, nos hac ipsa¹ die, in honorem B. Iōannis apostoli et evangelistae Deo sacrā, solemni Ecclesiae Romanae caeremoniā in sanctorum confessorum canonem referre decrevimus, ut, in magnis multisque tanti viri virtutibus, earumdem auctoris summi Dei nomen per omnes gentes celebrari audiat.

Peregrini ortus, educatio, mores, conversio et sanctitas.

§ 1. In Forolivii, praecipuā B. Petri civitate in Æmiliā ex perhonestā Latiosā prosapiā ortus est Peregrinus anno Christi domini MCLXV, quem, licet christiane educatum atque a teneris annis Deiparae Virgini speciali studio addictum, tamen corrupti saeculi mores eō abduxerunt, ut, civilibus patriae discordiis et seditionibus involutus, a legitimo imperio sanctae Apostolicae Sedis unā cum reliquis suis conterraneis deficeret; eō etiam prolapsus, ut Philippum Benitium eiusdem familiae fratrum Servorum B. Mariae Virginis, postea ob vitae sanctimoniam Dei confessoribus adnumeratum, quem recolendae memoriae antecessor noster Martinus Papa illuc miserat ut sacris concionibus Liviensem populum ad saniores sensum revocaret, contumeliis et lapidibus caesum, atque extra civitatem eiectum, alapā in faciem percuteret. Philippo tamen pro hostibus suis Deum exorante, Peregrinus admissi criminis dolore tactus, flevit amare, ac Philippum extra civitatem propere adiens, veniam supplex deprecatus est, inque² viam salutis a pio viro ductus, regulae fratrum Servorum nomen daturus, monitu Deiparae Virginis, atque angelo comite, Senas, quae est civitas Virginis,

¹ Edit. Main. legit *ipse* pro *ipsa* (R. T.).

² Male ed. Main. leg. *in quae* pro *inque* (R. T.).

statim profectus est, ubi novum plane hominem induens, omni genere poenitentiae se totum Deo dicavit, ut praeteritum facinus undequaque expiaret. Itaque in alterum plane hominem immutatus, diuturnis ieiuniis et macerationibus corpus domans, meditationibus, vigiliis ac lacrymis, perque totos triginta annos nunquam sedens, sed parieti vel saxo incumbens quiescere solitus, omnium admirationem in se convertit. Charitati maxime studens, ad peccatorum salutem tantā sollicitudine operam dedit ut triginta latrones, in silvis alienae vitae et bonis inhiantes, adire non formidaverit, omnesque, Deo favente, ad seriam poenitentiam attraxerit, propterea Æmiliae Apostolus vocatus.

§ 2. Quantā in Deum fide excelluerit, inde fit palam, quod deficientem annuam in pauperes erogandam divinitus multiplicaverit. Sed manus Domini excelsam Peregrini virtutem morbo omnium truculentissimo adhuc probare voluit. Crus enim viri Dei mortifero tumore contabuit: quique per triginta annos nunquam sederat, in lectulo decumbere coactus est. Mox graveolenti gangrenā cruciatus, ac Iobo persimilis, ab omnibus derelictus, neque ideo moestus, quum de crure amputando supremum consilium iniretur, praesenti Dei ope convaluit, ut nec vestigium ullum plagae appareret. Quare Peregrini, Deo cari, virtutum famā ubique diffusā, omnium ore Sancti elogio passim vocari meruit.

§ 3. Tandem, post exactum in perfectissimo Dei famulatu octoginta annorum curriculum, febris correptus, in coenobio fratrum Servorum, quod in patriā excitandum curaverat, meritorum plenus obdormivit in Domino kalendis maii anno Reparatae Salutis MCCCXLV, tantā sanctimoniae laude inclytus, ut finitimis populis corpusculum eius veneraturis

Magna eiusdem fides et virtus gravi morbo probata.

Mortis inclitus pio obit et miraculis illustratur.

magnâ frequentiâ undique adcurrentibus, portae ipsae civitatis noctu claudi, et sacrae exuviae, suavem odorem emittentes, nisi post multos dies terrae mandari nequiverint. Nec illud silendum, caeco, ad Beati viri feretrum¹ per densam multitudinem irrepeni, visum caelitus restitutum.

Miracula per
merita B. Peregrini
a Deo patrata et eius
cultus.

§ 4. Quapropter ad viri Dei tumultum christifidelibus ob receptas vel recipiendas eius intercessione a summo bonorum omnium largitore gratias assidue confluentibus, sub felicitis recordationis praedecessore nostro Paulo Papa V de Peregrini sanctitate, miraculis et veteri cultu actum est, rem totam exponente Dei servo Roberto S. R. E. tituli B. Mariae in Viâ presbytero cardinali Bellarmino nuncupato; inque Peregrini honorem, de eius officio in ecclesiis et coenobiis totius familiae Servorum recitando, deque eius nomine in tabulas martyrologii romani referendo, rite sancitum est. Postmodum, sedente alio antecessore nostro felicitis memoriae Urbano Papa VIII, eadem Peregrini exuviae corruptionis expertes, ex veteri in novum atque aptius sacellum permagnâ totius civitatis veneratione translatae sunt; eius officio sub ritu duplici toti Ordini Servorum recitari permissio.

Inler sanctos
ritu solemniori
re-
fertur.

§ 5. Eximiis deinde et vere christianis Peregrini virtutibus sub aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus² nostris Innocentio XII et Clemente XI ad canonicas maiorum sanctiones discussis³, miracula etiam post concessam viri Dei ab Apostolicâ Sede venerationem et cultum patrata, in examen per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales coram nobis de more adducta fuerunt: quibus veteri disciplinae per omnia respondere

compertis, inque tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in Urbe praesentium rite probatis, unanimi eorundem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum, civitatis Livienensis, atque Ordinis Servorum enixis precibus pro Peregrino in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo Apostolicae Sedis⁴ porrectis, tantae rei perficiendae solemnem diem indiximus, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploravimus, et implorari mandavimus. Ac tandem universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum decretis agenda erant, omni religione peractis, nos hoc die festo beati Ioannis apostoli et evangelistae, unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentiâ, in sacrosantam basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro beato Peregrino a Forolivii ex Ordine fratrum Servorum B. Mariae Virginis in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo precibus repetitis per venerabilem fratrem nostrum Laurentium S. R. E. episcopum cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem sanctissimae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii, et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac

¹ Sic edit. Main.; forsân *feretrum* (R. T.).

² Vocem *praedecessoribus* addimus (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *discussi* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit. *Sedis* (R. T.).

nostrâ, de eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatum Peregrinum a Forolivii ex Ordine fratrum Servorum B. Mariae Virginis, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum beatis viris perinde confessoribus non pontificibus Ioanne a Cruce Ordinis fratrum Excalceatorum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo, et Francisco Solano Ordinis fratrum Minorum qui a regulari Observantiâ nuncupantur, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eundemque per universos christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis pridie kalendas maias eius festa solemnâ ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Indulgentiae
eius exuvias vi-
sitantibus con-
cessao.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Peregrini ad eius exuvias visitandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantatâ in honorem sanctorum Christi con-

fessorum Peregrini a Forolivii, Ioannis a Cruce, et Francisci Solani solemnâ oratione, in arâ supra confessione Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem Peregrini et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari insignique beneficio, etc.¹ Gratiarum actio.

§ 9. Ceterum quia difficile foret, etc.² Transumptorum fides.

§ 10. Nulli ergo etc.³ Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, VI kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 decembris 1726, pontif. anno III.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS⁴.

CLX (al. 161).

Promulgatur canonizatio B. Ioannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum inter sanctos relati⁵.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

Pia mater Ecclesia praecipuis universalis honorificentiae praeconiis illos ornari decernit, qui olim sanctissimis disciplinis et moribus eam illustrantes divini nominis gloriam et Deo famulantium numerum dictis et factis augere, perque viam salutis ducere summâ curâ studuerunt. Huiusmodi virum christia-

Prooemium.

¹ Ut sup. pag. 462 b solo mutato nomine (R. T.).

² Ut supra pag. 462 b (R. T.).

³ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

⁴ Eadem forma sigilli et eadem subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

⁵ Vide const. praecedentes et sequentes.

nis virtutibus, caelesti doctrinâ, iugi poenitentiâ, multisque signis probatum Ecclesiae catholicae dedit ea pars Hispaniae Tarraconensis, cui Castellae veteris nomen est, nosque illum hac die, in honorem B. Ioannis apostoli et evangelistae Deo sacrâ, sanctorum confessorum non pontificum canoni solemni S. R. E. caeremoniâ adnumerare decrevimus.

B. Ioannis a Cruce ortus, pietas, et vitae institutio.

§ 1. Is est B. Ioannes a Cruce Ordinis fratrum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo, qui Excalceati appellantur, primus professor et parens, qui anno Christi domini MDXLII ex perhonestâ Lepesiâ familiâ ortus est in oppido quod dicitur Fons Tiberii in episcopatu Abulensi. A primis annis egregiae animis dotes in eo, pie christianeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus et carus esset Deiparae Virgini, in cuius patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo haustus, in illum prolapsus, Patronae manu sublatus incolumis prodiit. Adolescens eximiae pietatis ducto Metymnaecampi hospitalem domum ingressus, aegrotantium et pauperum famulatui se addixit, maximâ charitate diu noctuque languentibus assidens, nec modo spiritualia, sed ne vilissima quidem officia in iis iuvandis obire decrectans; unde factum ut ceteri in nosocomio, christiana Ioannis acta demirati, aegrotorum corporibus animisque curandis certatim eius exemplo alacrem et sollicitam operam darent. Quidquid interim tam pio ministerio supererat, praeclarus iuvenis assiduis precibus, vigiliis, lacrymis et dominicae Passioni religiosissimo animo recolendae, impendebat. Quae tandem ipsi ad fratrum Ordinis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo institutum ineundum iucundissimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus est ut vota emissa pu-

rioris disciplinae studio accurate observaret, ad primitivi Ordinis normam se omnino conformans, nec nisi cum timore et tremore ac iussu maiorum, ob summam rei divinae praestantiam, ad sacratissimum presbyteratus gradum evectus.

§ 2. Quum vero Dei virgo Theresia, quae postea, excelsis eius virtutibus signisque flagitantibus, per felices memoriae antecessorem nostrum Gregorium Papam XV in sanctarum virginum canonem relata est, inter sorores iam dicti Ordinis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo primaevi instituti regulam felici exitu restituisset, idemque pro fratribus eiusdem familiae animo voluaret, Dei ancillae magni operis comes Ioannes a Cruce, strictioris disciplinae promovendae ardore vehementer accensus, plane caelitus datus est. Quare tantae rei negotio inter sacram virginem et Dei famulum agitato, Ordo fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plausu, licet fremente humani generis hoste, mirifice instauratus et per universam Europam non sine ingenti Dei gloriâ diffusus est, plurimis Theresiae virginis curâ per totam Hispaniam erectis atque optime institutis coenobis, quae ipse, nullis vitae incommodis et periculis territus, singula perlustravit.

§ 3. Ubi vero admirandâ innocentia, assiduâ rerum divinarum contemplatione, asperrimo vitae rigore summisque virtutibus inclytus suorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo et in crure quinque plagis sanie manantibus patientissime toleratis, totus in Deo, quem semper in corde atque ore habuerat, fixus, sanctissimis Ecclesiae sacramentis summâ fide et religione susceptis, inter sodalium collacrymantium amplexus, Davidici psalmi versiculo, *In manus*

Fit comes B. Theresiae in primaevi disciplina promovenda inter Carmelitas.

Idem multa pro Deo passus die et horâ a se praedictis obit.

tuas, Domine, commendo spiritum meum, piissime pronunciato, die et horâ a se praedictis, in Ubedae coenobio, xxix kalendas ianuarias, anno Salutis MDXCI, aetatis XLIX, vitae coenobiticae XXIX, purissimam efflavit animam vir Deo percarus, daemoneo formidatus, animi lenitate, constantiâ in adversis, miraculorum ac prophetiae dono per totam Hispaniam illustris, inque mysticae theologiae arcanis scripto explicandis, aequae ac Theresia, divinitus instructus, quam, decreto S. R. E. nondum beatis adnumeratam, ipse sodali suo inter sanctas Dei virgines, eo superlito, referendam praenunciavit.

Ut sanctus
agnoscitur et
beatis adnume-
ratur.

§ 4. Ad servi Dei exuvias, quasi¹ odore perfusas, et postea corruptionis expertes, eundem veluti placido somno sopitum referentes, populi eas osculantis multitudo copiosa turmatim confluit, vestium et ipsius etiam corpusculi particulas, venerationis instinctu, auferre conata. Tanti viri, quem Theresia ut sanctum suspexerat sanctique elogio compluries ornaverant, virtutum et prodigiorum famâ in dies percrebescente, gesta eius maturo iudicio venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium, sedente pia recordationis decessore nostro Alexandro Papa VII, ad canonicos ritus discussa et probata fuerunt, unde per similis memoriae Clementis Papae X apostolicas litteras inter beatos relatus est.

Solemni ritu
inter sanctos
refertur.

§ 5. Novis deinde miraculis, post solemnem beatificationem ob eius merita a Deo patratis, iussu Dei servi² Innocentii Papae XI undique conquisitis, et coram nobis ipsis per venerabiles fratres nostros in examen adductis, ac veteri disciplinae et maiorum constitutionibus respondere per omnia com-

pertis, inque tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in Urbe praesentium conventu rite perpensis, unanimi eorundem sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum atque ipsius Ordinis fratrum Exalceatorum B. Mariae Virginis a Monte Carmelo enixis precibus pro B. Ioanne a Cruce in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo Apostolicae Sedi porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quae ex antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutionibus et S. R. E. disciplinâ agenda erant, omni religione peractis, hac ipsâ die in honorem B. Ioannis apostoli et evangelistae Deo sacrâ, unâ cum iisdem venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentia in sacrosanctam basilicam principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro viro Dei in sanctorum confessorum non pontificum canonem referendo precibus repetitis per venerabilem fratrem nostrum Laurentium S. R. E. episcopum cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocantem, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de

¹ Videtur legendum *suavi* pro *quasi* (R. T.).

² An recta lectio iudicet lector sciens (R. T.).

eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Ioannem a Cruce Hispanum ex Ordine fratrum Excalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo, de cuius sanctitate fidei, sinceritate et ceterarum virtutum et miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum beatis perinde confessoribus non pontificibus Peregrino a Forolivii Ordinis fratrum Servorum B. M. V., et Francisco Solano Ordinis fratrum Minorum qui a regulari Observantiâ nuncupantur, sanctum esse definivimus, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout praesentium tenore definimus, decernimus et adscribimus, eundemque per universos christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari et consecrari, et quotannis xix kalendas ianuarias, quo die ad caelestem patriam evolavit, eius natalis ut sancti confessoris non pontificis festa solemniter celebrari possint.

Indulgentiae
eius exuvias
visitantibus
concessae.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eiusdem diei natalis festo in memoriam B. Ioannis a Cruce quotannis ad sacras eius exuvias venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia
plenaria in die
canonizationis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque

luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorem S. Ioannis a Cruce, Peregrini a Forolivii, et Francisci Solani oratione solemnî, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus cum eiusdem confessoris non pontificis et ceterorum commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari magnoque beneficio, etc.¹

Gratiarum
actio.

§ 9. Ceterum, quia difficile foret praesentes nostras litteras, etc.²

Fides transumptorum.

§ 10. Nulli ergo omnino etc.³

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, vi kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 decembris 1726, pontif. anno III.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.⁴

CLXI (al. 160).

Promulgatur canonizatio B. Aloysii Gonzagae Societatis Iesu, sanctorum confessorum canoni adnumerati⁵.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Christianae virtutes et summa vitae innocentia strenuos Dei milites, post triumphum de hoc mundo perquam dignos efficiunt, qui inter caelestis Hier-

Prooemium a consuetudine summi Pontificis servorum Dei sanctitatem toti Ecclesiae manifestandi.

1 Ut supra pag. 462 b solo mutato Ioannis a Cruce nomine (R. T.).

2 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

3 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

4 Eadem forma sigilli et eadem subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b (R. T.).

5 Vide const. praecedentes et sequentem.

rusalem emeritos cives connumerentur. Atque hinc nobis universalis Ecclesiae regimini praepositis maxime convenit apostolicâ voce eorundem sanctitatem manifestare, ut omnes, tanto patrocínio in caelis muniti, optimisque piae illorum conversationis exemplis instructi, per viam salutis incedere valeant, unde et ipsi tandem, huius vitae cursu feliciter consummato, eorum consorcio adiungi mereantur, quorum se regulis conformare studuerunt. Itaque nos, hac die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, cum ingenti exultatione et celebritate in basilicam Principis Apostolorum convenientes, angelicum iuvenem inque regulari militiâ probatissimum clericum Aloysium Gonzagam sanctorum canoni adscripsimus, ut christifideles in eius meritis solemniter praeconio ad Dei gloriam recolendis propitium in caelo deprecatorem obtineant.

Beati Aloysii
Gonzagae oritur,
pia educatio,
virtusque admi-
randa.

§ 1. Castellione, Galliae Cisalpinæ ad fines Mantuani ducatus nobili oppido, quod discriminis causâ *Stiverorum* appellatur, marchionatus olim dein principatus titulo insigni; ex primariâ Gonzagâ familiâ VII idus martias anno Christi domini MDLXVIII natus est Aloysius, antea baptizatus quam totus in lucem editus. Ab ipsis infantiae et eo magis pueritiae primordiis magna in illo et multa futurae sanctitatis argumenta apparuerunt, quae B. Carolus Borromaeus S. R. E. cardinalis et archiepiscopus Mediolanensis coram miratus, illum adhuc duodennem in rebus divinis adeo instructum reperit, ut dignum putaverit quem sanctissimo Eucharistiae sacramento suis manibus ipse primus reficeret. Tum vero in patriis aedibus et Florentiae, ubi Aloysius novennis Deiparae virginitatem suam vovit, quam semper unâ cum innocentia baptismali

illibatam servavit, tum maxime in aulâ regiâ Hispaniarum, quo tredecennis cum parentibus in comitatu Mariae Augustae petierat, caelestes eius animi dotes patuerunt. Ibi enim rara eius pietas in dies prodiens, omnium oculos et admirationem in se convertit, nullis mundi illecebris innocentissimum puerum aliò trahentibus: cuius etiam tactus pudoris¹ fuit, ut matronas consanguineas quoque ac matrem ipsam adspicere et seorsum alloqui refugeret. Quin, ut Dei famulatum tutius amplecteretur, vix annum decimum quintum egressus, in Societatem Iesu migrare constituit: quam cogitationem nullae regum et principum blanditiae, nullae a parentibus toto triennali spacio adhibitae machinae ex eius animo evellere potuerunt.

§ 2. Quare, mirantibus et lugentibus consanguineis, Romam iturus, siccis oculis avito se principatu abdicavit, inque almâ Aede Lauretanâ votum, quod eum pia mater incolumen paritura Deo se obstrinxerat, incredibili religione persolvit. Romae vero in primariis septem ecclesiis Deum propitium sibi precatus, mox in domum probandis spiritibus Societati Iesu nomen daturis destinatam maximo gaudio convolvit, ubi eximiiis eius virtutibus patefactis, votisque postea regularibus de more ab eo nuncupatis, in clericum adscitus, primisque ordinibus initiatus est: quantâ verecundiâ se spectandum, quantâque humilitate, paupertatis studio suique contemptu viliora officia ultro subire gestiens, se toti Urbi admirandum ostenderit, oculati et probatissimi testes litterarum monumentis consignaverunt. Sed eius charitas praecipuo sermone celebranda est, quippe quae maxima fuit, et praesertim enituit dum ex annonae inopiâ saevo in Urbe contagio

Societati Iesu
nomen daturus
magnâ animi
fortitudine suis
valuedicit et Ro-
mam petit ubi
christianis vir-
tutibus omnium
oculis in se con-
vertit.

¹ Forsan legendum *tantus pudor* (R. T.).

ingruente, quod multa millia hominum sustulit, ipse, quamvis corpusculi macerationibus pene confectus pedibus vix consisteret, a maioribus impetravit ut in publicis valetudinariis lethaliter aegrotantes inviseret, stipem vicatim per Urbem esurientibus erogaret, inque communi vastitate languidos ipsos in hospitales domos suis humeris latos exueret, sordibus mundaret, ac cibo etiam verbi Dei pasceret: quae omnia tanto studio peregit ut et ipse pestilenti halitu afflatus aliquandiu novo hoc experimento probandus contabesceret.

Pie obit et pro
sancto agnosci-
tur.

§ 3. Tandem suae migrationis tempus appropinquare animadvertens, Ecclesiae sacramentis ad magnum iter munitus, dulcissimoque Iesu nomine, quod semper in corde atque ore habuerat, repetito, nocte quam praedixerat ante diem XI kalendas iulias anni MDXCI, plurimis admirandae et consummatae virtutis speciminibus editis, placidissimâ in pace quievit, anno aetatis suae XXIII, religionis VI, clericatus IV. Ad eius exuvias venerandas tanta populi Romani turba confluit ut aedis portas claudi oportuerit, ne sacrum pignus devotionis causâ in frustra discerneretur. Et quamvis loculum sepulchralem, ei servando adsignatum, nullus foris titulus distingueret, fidelium tamen pietas accensis facibus, votivisque tabellis ac donariis subinde allatis, eum probe distinxit. Aloysii sanctitatem diserto etiam praeconio vulgavit in mentis excessu Dei ancilla, postmodum sanctis virginibus adnumerata, Maria Magdalena de Pazzis.

Eius virtutes et
miracula com-
probata deque
eo horas cano-
nicas et missam
cel brari posse
a Paulo V con-
cessum.

§ 4. Quin crebra et maxima signa per servi sui intercessionem a Deo patrata eiusdem sanctitatis famam per universam Italiam eò usque vulgaverunt, ut synodus Mantuana recolendae memoriae antecessori nostro Paulo Papae V.

enixas preces obtulerit pro Aloysio in beatorum numerum referendo. Eodemque relato, quum multi christiani principes a Sede Apostolicâ flagitarent ut inter sanctos quoque numeraretur, res tanta venerabilium fratrum S. R. E. cardinalium sacris ritibus examinandis praepositorum iudicio perpendenda commissa est. Hi vero B. Aloysii virtutes et miracula, de quibus plene constabat, ad sacros Ecclesiae canones et disciplinam suffragiis suis omnino comproba-verunt, itaut Dei servum inter sanctos referri, deque eo tamquam de beato confessore officium recitari posse iudicarent. Tres deinde antiquiores sacri palatii apostolici causarum iudices hac de re suam relationem, quinquennali discussione compositam, ediderunt; in praevio examine et approbatione virtutum ac miraculorum causam in eo statu esse dixerunt, ut tuto, et quando-cumque id luberet, beatus Dei servus inter sanctos confessores, referri posset. Postmodum cardinales simul iterum congregati, inhaerendo his quae antea censuerant et praesertim relationi eorundem trium sacri palatii iudicum, pridem a se acta et iudicata, uno ore et nemine discrepante, confirmaverunt. Quare Paulus Papa V, his auditis, auctoritate apostolicâ, non solum Romae, sed in quibuscumque locis Italicis Mantuani ducis et principum ex Gonzagâ gente imperio subiectis inque ecclesiis Societatis Iesu sacrosanctum missae sacrificium atque Horas canonicas in B. Aloysii honorem celebrari et recitari posse decrevit: quod indultum, apostolicis litteris traditum, per alios postea Romanos Pontifices antecessores nostros ad universam Societatem Iesu et complura alia loca, de eorundem venerabilium fratrum consilio suffragioque, extensum est.

Sanctorum confessorum canonum adnumeratur ab hoc eodem Pontifice.

§ 5. Hinc Aloysii ubique celeberrimi virtutes et signa omnibus ferme christianis principibus apud Apostolicam Sedem aequè laudantibus, proque eius inter sanctos Domini confessores adscriptione sub proximis antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Clemente XI et Innocentio XIII, ac etiam nobis ipsis dum in minoribus essemus, enixe deprecantibus, tandem singulis, quae ad novissima antecessorum nostrorum decreta impleri debebant, accurate et sedulo impletis, inque conventu venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium unâ congregatorum repetitâ omnium eorum, quae acta iam fuerant, absolutâ notione, plenâque ex omni parte et iuridicâ expositione, tum quoad miracula olim plene discussa atque approbata, nos eundem Aloysium, cuius nomen inclytae memoriae antecessor Clemens Papa X in tabulis martyrologii romani describendum curaverat, sanctorum confessorum fastis adnumerare decrevimus. Itaque in tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium universis ad eum pertinentibus pro more discussis, unanimi patrum sententiâ per Apostolicae Sedis notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum et Societatis Iesu pro beato Aloysio, quem scholis eiusdem Societatis patronum apostolicis litteris nostris pridem adsignavimus, in sanctorum confessorum canonem referendo multis precibus eidem sanctae Apostolicae Sedi nobisque porrectis, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum, omnibus quae ad

antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutiones et S. R. E. disciplinam agenda erant, summâ religione peractis, hac ipsâ die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, cum iamdictis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac utriusque cleri et populi frequentiâ in sacrosanctam basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro Dei servo Aloysio Gonzagâ clerico Societatis Iesu sanctorum confessorum canonem adscribendo iteratis precibus per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum, post cantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christianae religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, beatum Aloysium Gonzagam Societatis Iesu, de cuius sanctitate, fidei sinceritate et ceterarum virtutum ac miraculorum excellentiâ plene constabat et constat, unâ cum beato adolescente Stanislao Kostka eiusdem Societatis Iesu novitio, sanctorum confessorum non pontificum canonem adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore decernimus, definimus et adscribimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut in

Ecclesiâ universali in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, et quotannis xi kalendas iulias, quo die migravit ad Dominum, solemnia eius natalitia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Sacras eius exuvias visitantibus penitentibus indulgentias concessit.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate, omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solempni die natalitio in memoriam B. Aloysii Gonzagae quotannis ad sacras eius exuvias, quae in aede ad honorem B. Ignatii confessoris Deo sacrâ adservantur, venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitibus poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Indulgentia plenaria in die eius canonizationis.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorem Ss. Aloysii Gonzagae et Stanislai Kostkae solempni oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem et alterius confessoris commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio etc¹.

Fides transumptorum.

§ 9. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras litteras etc².

Sanctio poenalis.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam etc³.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, pri-

1 Ut supra pag. 462 b solo nomine Aloysii Gonzagae subrogato (R. T.).

2 Reliqua omittimus, quia eadem omnino sunt verba ut supra pag. 462 b (R. T.).

3 Ut supra pag. 462 b (R. T.).

die kalendas ianuarias¹, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 decembris 1726, pontif. anno III.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS².

CLXII.

Promulgatur canonizatio B. Stanislai Kostkae Societatis Iesu inter Sanctos connumerati³.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Dum Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi et poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt: nos, Dei cultus in sanctis eius amplificandi summe solliciti, hinc monemur, pium et iustum esse, ut quos Deus stolâ gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in caelis, eosdem nos quoque publicae venerationis praeconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cuius magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beatae memoriae adolescens Stanislaus Kostka, christianis virtutibus magnisque miraculis clarus, quae, ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, eum sanctorum confessorum fastis adscriberemus.

§ 1. Stanislaus in avito oppido Ma-

Beati Stanislai ortus, institutio et magnarum virtutum praestantia.

1 Male ed. Main. legit *quarto idus decembris*, et male etiam ad marg. legit *27 decembris* (R. T.).

2 Eadem forma sigilli et subscriptiones sequuntur ut supra pag. 462 b (R. T.).

3 Vide constitutionem praecedentem.

senatoriâ familiâ natus, Viennam Augustam in seminario Societatis Iesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Prae multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum et temporum vices soluto seminario Viennensi, Stanislaus, post annum inde egressus, in tenerâ aetate magnae virtutis, christiano more exercendae, occasionem offendit. Hospes enim in cuius aedes cum fratre migrare coactus est, lutheranâ haeresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modicâ perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat aerumnarum omnium durissimam ratus, quod, in domo a rectâ fide alienâ graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiae sacramento refici non posset. Divino tamen prodigiò per caelestes iuvenes, praesente beatâ Barbarâ virgine et martyre, cuius patrocinio in tantâ se commendaverat, pane angelico recreari meruit; unde animae et corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem aliàs rerum caelestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spacio tolerandâ christianum animi robur supra aetatem plane admirandum reddiderunt. Mox deiparae Virginis monitu, quae divinum infantulum ei amplectendum porrexit, iam dictae Societati Iesu, ingenti plausu tunc recens natae, nomen dare constituit; utque citius votis compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re tam longo itinere necessariâ imparatus, Romam properare contendit, a fratre, citatis equis eum quaeritante, divinae

gratiae praesidio nequaquam agnitus; et rursus a choro angelorum caelesti pabulo in viâ recreatus.

§ 2. Aliquandiu in famulatu seminarii Diligensis in dioecesi Augustanâ, tamquam religiosae vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages et vitae discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Iesu a beato confessore Francisco Borgia, tunc praeposito generali; admissus est; ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuae pietatis viris, interque hos a beato confessore et pontifice Francisco Salesio singulari praeconio cumulatus. Deiparam Virginem ut dulcem patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris aestu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigidâ aquâ conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in eius sinum translatus est anno Reparatae Salutis MDLXVII¹, die festo, ut praedixerat, deiparae Virginis in caelum Assumptae, XVIII kalendas septembres, anno aetatis XVIII, regularis tirocinio mense decimo.

§ 3. Mirae innocentiae adolescentis exuviae biennio ab eius depositione incorruptae suavique odore perfusae re-pertae sunt. Postmodum triumphalem in caelesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piae memoriae antecessor noster Paulus Papa V beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo rege Poloniae in Turcas, christianorum cervicibus imminentes, bella Domini praeliante, sublimis in aëre visus est Stanislaus in splendido curro cum deiparâ Virgine et filio Iesu; unde Polonorum animi in dubiâ certaminis

Societatis Iesu
tirocinium Dei
amore inflam-
matus init et
piae obit.

Stanislai mira-
culi clari exu-
viae incorrup-
tae, proque eo
sanctorum ca-
noni adscriben-
do christiano-
rum principum
supplicationes.

¹ Male edit. Main. legit 1618 (R. T.).

aleâ viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore beati adolescentis caput, a felicis memoriae praedecessore nostro Gregorio PP. XV in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, sanctitatis eius famâ ubique diffusâ, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniae regibus Sigismundo Vladislao et Ioanne Casimiro, de eo sanctorum canoni adscribendo actum est, praecipue sub Romanis Pontificibus antecessoribus nostris Paulo V, Innocentio X et Clemente X, quorum postremus sacrum officium a Societate Iesu, itemque a clero saeculari totius Poloniae magnique ducatus Lituaniae certâ die de eo recitari auctoritate apostolicâ indulisit: quod, propriâ subinde oratione additâ, confirmavit alius venerandae memoriae antecessor Innocentius XI.

Polonis et Lituaniis patronus datur, deque eo in sanctorum confessorum canonem referendo decretum vulgatur.

§ 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X qui eum Polonis et Lituaniis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, pia quoque recordationis Clemens XI eiusdem miracula, coram se per venerabiles fratres S. R. E. cardinales in examen adducta, pontificiâ auctoritate approbavit, decreto edito de beato Dei servo in sanctorum confessorum¹ canonem referendo. Clemente² vero, priusquam solemnem ritum tantam absolveret, viam universae carnis ingresso, nos, qui, meritis licet imparibus, eidem in cathedrâ B. Petri successimus, in tribus consistoriis et plenario conventu eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, atque etiam patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum Romae praesentium, gestis B. Sta-

nislai rite perpensis, unanimi omnium sententiâ per Sedis Apostolicae notarios coram nobis exceptâ, regumque ac principum christianorum et Societatis Iesu pro illo in sanctorum canonem referendo precibus Apostolicae Sedi et nobis exinde porrectis, rei perficiendae solemnem de more diem indiximus.

§ 5. Mox per orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei ope ferventissime imploratâ, ac universis, quae

Beatus Stanislaus solemnem ritum inter sanctos connumeratur.

ex S. R. E. disciplinâ receptisque constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsâ die in honorem antecessoris nostri Silvestri confessoris atque pontificis Deo sacrâ, unâ cum iamdictis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis ac utriusque cleri et populi frequentiâ in sacrosanctam basilicam Principis apostolorum Deo supplicantes convenimus; ubi, semel, iterum et tertio pro Dei servo Stanislao sanctorum confessorum canoni adnumerando per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum precibus repetitis, post decantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocata, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorundem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum nobiscum in plenario conventu basilicae Vaticanae praesentium consilio et unanimi consensu, B. Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Iesu novitium, de cuius sanctitate, fidei et ceterarum virtutum et miraculorum excellentiâ plene constabat

¹ Edit. Main. legit. *confessore* (R. T.).

² Edit. Main. legit. *Clementem* (R. T.).

et constat, unâ cum B. Aloysio Gonzaga eiusdem Societatis Iesu clerico, sanctorum confessorum non pontificum canoni adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore adscribimus, decernimus et definimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari, et quotannis idibus novembris eius solennia ut sancti confessoris non pontificis celebrari possint.

Sacras eius exuvias visitantibus pecuniis indulgentiae conceduntur.

§ 6. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solemnâ die in honorem B. Stanislai quotannis ad eius exuvias, quae in aede ad honorem B. Andreae apostoli Deo sacrâ in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero, qui in octavâ eiusdem diei festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in eius canonizatione.

§ 7. Postremo gratiis Deo actis quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorum Ss. Stanislai Kostkae et Aloysii Gonzagae solemnâ oratione, in arâ maximâ supra confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum missae sacrificium celebravimus, cum eiusdem et alterius confessoris commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari magnoque beneficio, etc.¹.

Fides transumptorum.

§ 9. Ceterum, quia difficile foret, praesentes nostras literas, etc.².

¹ Ut supra pag. 462 b solo substituto nomine Stanislai Kostkae (R. T.).

² Ut supra pag. 462 b (R. T.).

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, etc.¹. Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVI, pridie kalendas ianuarias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 31 decembris 1726, pontif. anno III.

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS².

CLXIII.

Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta magistrorum in provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus Expositio facti. filius Franciscus de Espinossa, prior provincialis provinciae Baeticae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod, lectis in novissimo capitulo generali eiusdem Ordinis, die 1 mensis novembris proxime praeteriti in civitate nostrâ Perusinâ celebrato, quibusdam nostris in simili formâ Brevis litteris ad ipsum capitulum generale directis, quibus inter alia mandaveramus ut certus in dictâ provinciâ triginta nimirum magistrorum numerus, qui praeteriri nequiret, in posterum constitueretur, omnes Ordinis praefati fratres in definitorio generali congregati, eo quo par erat obsequio, mandatis nostris huius-

¹ Ut supra pag. 462 b (R. T.).

² Sequuntur eadem subscriptiones et eadem forma sigilli ut supra pag. 462 b et seq. (R. T.).

³ Hac de re vide Innocentii XII const. edit. MDCCXII, diē 11 febraurii, pontif. II, et aliam huius Pontificis edit. MDCCXXVII, diē 3 octobris, pontif. IV.

modi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in decreto, ab eodem capitulo generali desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet :

Decretum capituli generalis.

Ego infrascriptus, quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio et testimonio veritatis attestor, quemadmodum in litteris apostolicis sanctissimi domini nostri Papae Benedicti XIII in formâ Brevis, quod incipit *Etsi praeclari Ordinis vestri*, ad generale Ordinis nostri capitulum datis, inibique perfectis, inter alia multa beatissimi Patris documenta, duos hosce paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, et alter quintus : horum primus est : *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis provinciae magistrorum multitudinem supra idoneum certumque numerum redundante graventur ; et quoniam provincias Aragonensem et Baeticam hoc prae ceteris incommodo laborare inaudivimus, mandamus ut in Aragonensi quidem magistri in posterum constituantur triginta sex, in Baeticâ vero triginta, nec novis magistris creandis locus esse intelligatur, nisi, postquam vacantibus subinde magisteriis iam collatis, viginti novem in Baeticâ et triginta quinque in Aragonensi superstites magistri remanserint. Certum autem quem definitum volumus numerum nemini, quacumque sibi concessâ facultate, liceat praeterire et excedere, quavis consuetudine, quae in contrarium inoleverit, penitus sublatâ. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiae v novembris MDCCXXVI. — Magister frater ANGELUS GUILLELMUS Artesiani Rochensis Ordinis secretarius. — Similiter fidem facio praedictis, iis omnibus sanctissimi domini nostri Papae lectis et auditis documentis, patres omnes, in definitorio generali congregatos¹, summâ et unanimi veneratione in omnibus consensisse. Idem qui supra Ordinis secretarius.*

Proces provincialis provinciae Baeticae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus praemissa, quatenus ad dictam provinciam Baeticam attinent, pro firmiori eorum subsistentiâ et exactiori observantiâ,

¹ Edit. Main. legit *congregati* (n. r.).

apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon dubia, quae super eorum intelligentiâ et executione suboriri possent, declarari ac tempestive dirimi summopere desideret : nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsius Francisci votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praeinsertum, quoad dictam provinciam Baeticam, ac omnia et singula in eâ contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio
relati decreti.

§ 4. Porro supradictum triginta magistrorum numerum ita in eadem provinciâ Baeticâ praefinitum et fixum esse volumus, ut magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, neque aliâs numerus praefatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta magistrorum numerus duodenarius magistrorum, quae dicta provincia antea habebat, inclusus et comprehensus sit et esse censeatur. Cumque eiusmodi numerus duodenarius magistrorum per quasdam felices recordationis Innocentii Papae XII praedecessoris nostri in pari formâ Brevis die xi februarii MDCCXII

Ordinationes
nonnullae.

expeditas litteras distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa provincia dividitur, assignatâ unicuique parte ipsorum magisteriorum suae amplitudini respondente, nempe partialitati provinciae¹, quae ceteris multo maior existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, et totidem magisteriorum partialitati Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus, quo in magisteriis ex duodecim ad triginta sicut praemittitur auctis aequa ratio distributionis pariter servetur², ac pax et tranquillitas in eâdem provinciâ stabilietur, praecipimus quod ex numero sic aucto duodecim partialitati provinciae, ac tria Extremaduræ, ac totidem magisteria Hispalensi partialitatibus praedictis assignentur, sicque ex³ omnibus magisteriis provinciae partialitas viginti ac quaelibet e reliquis duabus Extremaduræ et Hispalensis partialitatibus quinque magisteria obtineat: quodque, ubi tempus advenerit quo numero triginta magistrorum locus esse debeat, in eorum collatione omnes et singulae conditiones ac solemnitates, quae in collatione magisteriorum antiqui numeri duodenarii iuxta decreta provinciae praefatae ab eodem Innocentio praedecessore per memoratas suas litteras confirmatae servantur, pariter observentur et adimpleantur. Prohibitionem autem de non creandis novis magistris, nisi postquam, vacantibus subinde magisteriis iam collatis, viginti novem in provinciâ praedictâ superstites remanserint, a nobis factam, ut praefertur, sine praeiudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigésimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut, quamvis numerus duodenarius in trigésimo

includatur, nullusque novus magister de numero trigésimo creari possit donec alii magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo praefato numero trigésimo locus factus non fuerit, creationes magistrorum dicti numeri duodenarii; prout antea, fiant quoties magisteria de hoc numero vacare contigerit; idque ne accidat (quemadmodum facile evenire posset si promotiones ad duodecim magisteria huiusmodi interea suspensae forent) quod magistri, qui diem suum obierint, sint unius vel alterius ex dictis partialitatibus, et sic aliqua ex eis magistris referta, reliquae eis destitutae remaneant, quibus officia dictae provinciae demandentur, quae secundum alternativam in eâdem provinciâ vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, et ex ipsius provinciae consuetudine atque congruentiâ magistris semper conferuntur; quod si contingeret, magnum dictae provinciae incommodum non sine turbâ ac publicae quietis perturbatione adferre posset.

§ 5. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.⁴ Clausulae.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.⁵ Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die II Ianuarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat die 2 Ianuarii 1727, pontif. anno III.

CLXIV.

Confirmatur decretum definitorii generalis Ordinis S. Ioannis Dei assignans

1 Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Reliqua de more ut supra pag. 471 a (R. T.).

1 Nempe *Baeticae* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *serventur* (R. T.).

3 Particula *ex* nos addimus (R. T.).

Conventum S. Catharinae Neapolitanae pro residentia provincialis ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioachinus Maggi, procurator generalis Ordinis fratrum S. Ioannis Dei, quod, ad sedandas controversias inter dilectos filios priorem provinciam provinciae Neapolitanae ac priorem conventus S. Mariae de Pace civitatis Neapolitanae eiusdem Ordinis alias enatas ex eo quod dictus conventus, qui iurisdictioni ordinariae prioris generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subiectus reperitur, residentiae praedicti prioris provincialis destinatus fuerat, necnon ad maiora animorum dissidia, quae exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda, definitorium generale dicti Ordinis, die vi mensis decembris legitime congregatum, ipsi moderno ac pro tempore pariter existenti priori provinciali provinciae praefatae conventum et hospitale S. Catharinae in colle Neapolitano situm eiusdem Ordinis pro sua residentia et habitatione ordinariam assignavit ac deputavit, iniuncto onere supradicto conventui S. Mariae de Pace, attentam conventus praefati et hospitalis S. Catharinae paupertatem, ipsi priori provinciali alimenta praestandi eodem modo, quo moderno priori provinciali antehac subministravit, et adhuc de praesenti subministrat, ac portus litterarum, prout antea, persolvendi; et alias, quemadmodum plenius continetur in decreto a definitorio generali huiusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum. Addi 6 decembre 1724, Roma. Congregati

1 Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die 13 septembris, pontif. 1, confirmata fuerunt privilegia dicti Ordinis.

nella camera della solita residenza del reverendissimo padre generale, il medesimo reverendissimo padre Bernardo Banfi priore generale, il molto reverendo padre Gioachino Maggi, primo consultore e procuratore generale, il molto reverendo padre Domenico Maria Gambacorta, secondo consultore e priore di Roma, et io infrascritto, terzo consultore e segretario generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il padre reverendissimo propose, che, avendo considerate le passate controversie insorte fra il provinciale della provincia di Napoli e il priore di S. Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono tra loro motivi di giurisdizione li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace e buon governo di quel convento e della provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti dalla residenza assegnata al provinciale di Napoli in quel convento immediatamente soggetto alla giurisdizione ordinaria del padre generale *pro tempore*, presentaneo e provido rimedio sarebbe scegliere un altro convento per la residenza del padre provinciale, dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come negli altri conventi della provincia; e che chiestone il parere de' padri consiglieri, questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un convento conforme alla proposizione del reverendissimo padre generale. Laonde di comun voto fu assegnato il convento ed ospedale di S. Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del provinciale *pro tempore* della provincia di S. Giovanni Battista di Napoli, e il convento di S. Maria della Pace, attesa la povertà del convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera che ha praticato e pratica con il padre provinciale odierno, e che debbano anco pagargli le spese delle lettere, secondo il peso che sempre ha avuto. E perchè il presente decreto abbia efficacia maggiore,

1 Forsan *noi* legendum (R. T.).

e non osti alli decreti della sagra Congregazione emanati li 30 aprile 1685 *de mandato sanctissimi domini nostri Innocentii XI*, fu risoluto che se ne cercasse dalla sagra Congregazione de' vescovi e regolari l'approvazione con formale memoriale, in cui s'esponga l'utile e necessità del suddetto decreto. Inoltre, ecc. In fede, ecc.

Praesens copia extracta fuit a libro congregationum definitorialium Ordinis S. Ioannis de Deo, quocum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem praesentes meae manu subscripsi, et sigillo pariter eiusdem Ordinis communiri in conventu et hospitali S. Ioannis Calybitae Urbis, die VI decembris MDCCXXVI.
— Frater ANTONIUS COZZA secret. generalis.

Confirmatio
relati decreti.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Ioachinus praemissa, quo firmitus subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desideret: nos, eiusdem Ioachini¹ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, etc.²

Contrarium
derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus

¹ Edit. Main. legit *Ioannis* (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

et ordinationibus apostolicis, et Ordinis, provinciae et conventuum¹ praefatorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII Ianuarii MCCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 Ianuarii 1717, pontif. anno III.

CLXV.

Abrogantur exemptiones et privilegia personalia quaecumque, fratribus sancti Ioannis Dei provinciae Portugalliae concessa³.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Onerosa pastoralis officii cura, nobis ex alto meritis licet imparibus commissa, crebro nos admonet ac inducit, ut, ad statum christifidelium quorumlibet praesertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quae felici eorum statui obesse, aut in observantiae regularis detrimentum vergere cognoscimus, quantum nobis ex alto conceditur, submoveamus, prout conspiciamus in Domino expedire.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ignatius Xavier, frater expresse professus provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Ioannis Dei, nobis nuper exponi fecit, aliàs, dum bellum inter earumdem Hispaniarum ac Portugalliae et Algabiorum regna vigeret, tunc existenti priori provinciali dictae provinciae a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E.

Exponitur
quomodo in
dictam provin-
ciam praefata
privilegia irro-
pserint.

¹ Edit. Main. legit *conventum* (R. T.).

² Ut supra pag. 741 a (R. T.).

³ A Clemente XI const. ed. MDCCIII, die 10 maii, pontif. III, revocatae fuerunt conventualitates perpetuae a prioribus dicti Ordinis; et a Clemente XII const. ed. MDCCXXXII, die 1 octobris, pontif. III, revocantur privilegia personalia pro provinciis Andalusiae et Castellae.

cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ¹ eam ipsam in dictam provinciam, quae priori generali Congregationis praefatae competebat, iurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus huiusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum priorem generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus et recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero prior provincialis concessâ sibi potestate graviter abutens, plerosque fratres provinciae praefatae ab officiis, quae iuxta Congregationis et Ordinis huiusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub praetextibus emisisset, aliisque privilegiis et praerogativis donasset, per quae superiores conventuum dictae provinciae impediiebantur quominus eos ab debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia et praerogativas huiusmodi a Sedis Apostolicae in praedictis Portugalliae et Algarbiorum regnis pro tempore itidem existentibus nunciis confirmari et approbari, alii vero sibi per eosdem nuncios similia indulta concedi obtinuissent;

§ 2. Quibus ad dilectum filium priorem generalem dictae Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis ac turbis quae exinde invecta fuerant in universam provinciam praefatam in qua septemdecim conventus ac centum septemdecim circiter et forsitan ultra fratres numerantur, necnon comperto quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere prioris provincialis functi fuerunt, et alii utpote sacerdotes per ipsius Ordinis constitutiones auctoritate apostolicâ confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, necnon aliqui sexaginta suae aetatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut praemit-

titur, excepti fuerant, ita ut nonnisi quadraginta octo circiter fratres aegrotis in eorumdem conventuum hospitalibus decumbentibus assisterent: de suorum definitorum consilio tunc pariter esistenti in Portugalliae et Algarbiorum regnis dictae Sedis nuncio maximum incommodum ac detrimentum¹ quod ex eiusmodi exemptionibus provincia, conventus et hospitalia praedicta accipiebant, illasque provide per eundem nuncium revocari obtinuit. Verum quia fratres praedicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi nuncio parebant, habito propterea ad felicis recordationis Clementem PP. XI praedecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens praedicto nuncio serio iniunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodae executioni demandari: unde nuncius praefatus acceptum a Clemente praedecessore mandatum priori provinciali dictae provinciae statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione eiusmodi illiusque executione, sub poenâ privationis officiorum tam per fratres sic exemptos quam per ipsum priorem provincialem in casu contraventionis incurrendâ, publicari et palam affigi fecit.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, fratres praedicti ad eludendum edictum praefatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolicâ super manutentione in eorum praetensis exemptionibus nulliter et subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laicorum scandalo etiam nunc confovere praesumunt: nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

¹ Edit. Main. legit *propositâ* (R. T.).

¹ Deest verbum *exposuit* aut simile (R. T.).

A nuncio apostolico Portugalliae praedictae omnia semel ac iterum revocata.

Abrogatio praedictorum privilegiorum.

Nos igitur, eundem Ignatium specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis, sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones praefatas et quaecumque privilegia et indulta personalia, praerogativas et immunitates, fratribus dictae provinciae quovis titulo, praetextu, causâ et occasione, tam a supradicto priore provinciali, ac quibuscumque provinciae et Congregationis praedictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicae in eisdem¹ regnis nunciis, seu aliâs quomodolibet contra et praeter regularia earundem provinciae et Congregationis instituta et apostolicas constitutiones concessa aut confirmata, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus et abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata et abolita, viribusque et effectum vacua esse et fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis privationisque officii vocisque activae et passivae poenis eo ipso incurrendis, dilecto Glio priori provinciali dictae provinciae, ut, quamprimum praesentes nostrae litte-

¹ Male edit. Main. legit *eiusdem* (R. T.).

rae ad eius notitiam pervenerint, omnes et singulos fratres eiusdem provinciae eiusmodi exemptiones, privilegia, indulta, praerogativas et immunitates habentes, illis eo ipso privatos et spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat vel permittat, inobedientes quoslibet et rebelles opportunis iuris et facti remediis iuxta regularia provinciae et Congregationis praedictarum statuta, omni et quacumque appellatione, reclamatio- ne et recursu remotis, compescendo.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, indultorum, praerogativarum et immunitatum huiusmodi emanatis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Congregationis praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et et litteris apostolicis, quibusvis¹ provinciae Congregationis praedictarum huiusmodi superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, in-

Clausulae derogatoriae.

¹ Edit. Main. legit *quibus* (R. T.).

serentur et exprimerentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

* Transumptorum fides.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x ianuarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 ianuarii 1727, pontif. anno III.

CLXVI.

Conceditur fratribus Carmelitis antiquae Observantiae provinciae Portugalliae facultas, ut certis oneribus missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant unâ missâ solemni².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propositae causae ad eum impellendum ut praedictam facultatem concedat.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii prior provincialis ac fratres provinciae Portugalliae Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquae observantiae, quod conventus eiusdem provinciae non mediocri paupertate laborant propterea quod redditus quos possident proveniunt ex capellaniis antiquis et modernis in eorum ecclesiis cum obligatione missas solemnitè et privatim pro illarum fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere missarum ab aliquot christifidelium confraternitatibus in eisdem ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac eiusmodi reddituum pars aut adeo

tenuis existit ut eleemosynae manuali non respondeat, vel, tempore absumptis seu deperditis bonorum proprietatibus, plane desperiit; ipsisquè insuper exponentibus obligatio pro quolibet religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, iuxta dicti Ordinis constitutiones apostolicâ auctoritate confirmatas, missas, necnon illas, quas *ternariorum* vocant, celebrandi incumbit: unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus qui ex aliquot capellaniis maioris eleemosynae nuncupatis percipiuntur coniuncti, congruae sustentationi¹ religiosorum conventuum praefatorum, et maxime conventus Ulyssiponensis in quo supra centum et quadraginta fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem conventuum reaedificationi, ecclesiarum reparationi, fabricae, paramenti, aliisque expensis, quae pro cultu divino ac divinorum officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto conventu Ulyssiponensi, ubi in hanc cultus ac officiorum divinorum causam quatuor milia cruciatorum monetae illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis insumuntur, prout ex libris sacrarii dicti conventus aperte colligi dicitur, quin expensae huiusmodi absque notâ et fidelium scandalo ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in regno Portugalliae divinas functiones splendide et magnifice peragere mos est.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes praedicti, eo quod redditus praefati tot tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro missis in ipsorum exponentium ecclesiis praesente cadavere vel aliàs canendis

Preces et vota praedictorum fratrum.

¹ De more ut supra pag. 66 a (R. T.).

² De iure suffragandi pro fratribus dictae provinciae vide aliam huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die xx februarii, pontif. II.

¹ Edit. Main. legit *sustentationis* (R. T.).

aut recitandis, quae missae maioris eleemosynae esse consueverunt, accipiant, missis vero capellaniarum ac confraternitatum praedictarum minoris eleemosynae, et illarum quarum proventus tempus imminuit seu absumpsit, ac pro religiosis defunctis, et quas ternariorum vocant, celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint: iidem exponentes, ut, quotiescumque aliquis ex conventibus supradictae provinciae has missas celebrare nequiverit, idem conventus unam missam solemnem sive generalem cum anniversario et absolutione generali quolibet mense, loco missarum praefatarum, celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum fratribus provinciae Baeticae eiusdem Ordinis B. M. de Monte Carmelo a felicis recordationis Leone PP. X praedecessore nostro concessum fuisse memoratur: nobis propterea exponentes praefati humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio praefatae facultatis, ut nempe fratres praedicti in quibuslibet eorum ecclesiis, singulis mensibus celebrando, unam missam solemnem, satisfaciant ceteris oneribus missarum, quas non potuissent celebrare.

§ 3. Nos igitur, pro paternae quae regulares Ordines complectimur charitatis affectu, memoratae provinciae illiusque conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus, levare cupientes eosdemque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis ac pro tempore existentibus priori provinciali ac fratribus provinciae et Ordinis

praefatorum, ut, si propter paupertatem vel paucitatem fratrum alicuius dictae provinciae conventus, illius fratres missas et divina officia, eis ratione capellaniarum praedictarum incumbencia, per memoratas confraternitates iniuncta, minoris eleemosynae et quarum proventus tempore notabiliter diminuti aut absumpti fuerint, vel pro fratre defuncto iuxta constitutiones Ordinis praedicti, seu quae ternariorum vocant celebranda, minime celebrare poterunt, loco ac vice missarum et divinorum officiorum eiusmodi, unam generalem et solemnem missam cum anniversario et absolutione generali quolibet mense celebrare libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, de specialis dono gratiae, quae non transeat in exemplum, concedimus et indulgemus, ipsumque conventum ac illius fratres per missae cum anniversario et absolutione generali quolibet mense celebrationem huiusmodi, ab onere et obligatione missarum et divinorum officiorum praefatorum, auctoritate et tenore praedictis, absolvimus et liberamus, eosque absolutos et liberos esse et fore declaramus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, etc.¹

Clausula.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac apostolicis, et in universalibus provincialibusque conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon Ordinis, provinciae ac conventuum praefatorum, etiam iuramento, etc.²

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv ianuarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 ianuarii 1727, pontif. anno III.

¹ Reliqua ut supra pag. 209 a (R. T.).

² Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

CLXVII.

Deputatur patriarcha Ulyssiponensis in executorem constitutionis ipsius Benedicti XIII super abrogatione privilegiorum fratrum Ordinis S. Ioannis Dei provinciae Portugalliae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur
praedictae lit-
terae apostoli-
cae eiusdem Be-
nedicti hac su-
per re.

§ 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier fratris expresse professi provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Ioannis Dei emanarunt a nobis litterae in simili formâ Brevis tenoris qui sequitur, videlicet;

Benedictus PP. XIII ad futuram rei memoriam. Onerosa pastoralis officii cura, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die x ianuarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Earum execu-
tio committitur.

§ . Nunc autem, easdem litteras debita executioni, ut par est, demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiae prosequi volentes et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine denuo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venerabili fratri patriarchae Ulyssiponensi occidentali ac dilecto filio eius officiali per praesentes committi-

¹ A Clemente XII const. edit. MDCCXXII, die 1 octobris, pontif. III, revocantur privilegia personalia pro provinciis Andalusiae et Castellae eorundem fratrum.

² Reliqua omitimus, quia const. hic citata legitur paulo supra pag. 464 b et seq. (R. T.).

mus et mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et praeinsertas litteras ac in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit et quoties pro parte eiusdem Ignatii aut aliorum quorumcumque in praemissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant omnia et singula praemissa ab iis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis, vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

§ 3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non omnibus et singulis illis quae in litteris praesentibus concessimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII februarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 13 februarii 1727, pontif. anno III.

Clausulae derogatoriae.

CLXVIII.

Confirmatur decretum Congregationis S. Officii quoad Hebraeos denuncia-

¹ Edit. Main. legit *iuratis* pro *iteratis* (R.T.).

tos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Decretum
praedictum re-
fertur.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium in totâ republicâ christianâ adversus haereticam pravitatem generalium inquisitorum auctoritate apostolicâ deputatorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Feriâ iv, die xii februarii MDCXXVII, in congregatione generali sanctae Romanae et universalis Inquisitionis habitâ in conventu S. Mariae super Minervam coram eminentissimis et reverendissimis dominis S. R. E. cardinalibus in totâ republicâ christianâ contra haereticam pravitatem generalibus inquisitoribus a sanctâ Sede Apostolica specialiter deputatis. Cum plures exortae sint controversiae super intelligentiâ et executione decreti ab hac sacrâ Congregatione editi die viii iulii MDCXLI, quoad Hebraeos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, eminentissimi et reverendissimi domini cardinales generales Inquisitores praedicti, dictum decretum declarando et quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt et decreverunt: nempe, quod testes, qui hebraeos denunciabunt sive mares sive feminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum, per notarium iuxta interrogatoria generalia a reverendo patre domino vicesgerente praescribenda, cum speciali monitione relevantiae iuramenti, in scriptis coram eodem reverendo patre domino vicesgerente, et, eo impedito, coram eius auditore examinentur, qui etiam examen

praefatum subscribere debeant; et, quatenus duo testes sint de loco, tempore et occasione testes, tunc denunciati ad domum catechumenorum duci, et collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate et constantiâ declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem testes erunt singulares, vel unus adest testis idoneus et fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem et testium examen educendi erunt ad domum catechumenorum, sed per reverendum patrem dominum vicesgerentem extra ghetum, vel in eius domo, vel in aliquâ ecclesiâ, vel alio loco sibi beneviso, et intra tempus necessarium et opportunum, iuxta facti speciem et circumstantias, pro arbitrio et prudentiâ dicti reverendi patris domini vicesgerentis, eorum voluntas exploranda erit. — ANTONIUS LANCIONUS sanctae Romanae et universalis Inquisitionis notarius. *Loco † sigilli.*

§ 2. Nunc autem nos, perenni decreti huiusmodi robori exactaeque illius observantiae peramplius providere volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decretum praesentum, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis ac irrefragabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint seu intervenisse dici, censeri, praetendi vel intelligi unquam¹ possent, plenissime supplemus et sanamus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficares existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis

Confirmatio
relati decreti.

Clausulae.

¹ Innocentii XIII const. edit. MDCXXIV, die 10 februarii, pontif. III, reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, et Clementis XI constit. edit. MDCCIV, die 3 martii, pontif. IV, ampliata fuere privilegia neophitorum quoad temporalia.

¹ Edit. Main. legit *nunquam* (R. T.).

respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 februarii 1727, pontif. anno III.

CLXIX.

Confirmantur constitutiones nonnullae Pontificum; quibus gratiae, privilegia ac indulgentiae locis Terraesanae ac Minoribus de Observantiâ inibi morantibus concessa fuere².

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Loca sancta Palaestinae, in quibus Christus dominus redemptionis humanae mysteria ortu, vitâ et morte suâ consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiae primordiis in tantâ semper veneratione et

honore ab universis christianis habita fuerunt, ut per omnes aetates ad ea religionis causâ invisenda undique fidelium turba confluerit, proptereaque antecessores nostri Romani Pontifices plurimas indulgentias et privilegia, tam in eos qui sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios qui in eisdem sanctis locis commorantes divino cultui et proximorum ac peregrinantium salutis, nullis incommodis et vitae periculis territi, famularentur, largâ manu contulerint, et alii postmodum successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus et largitionibus auxerint. Hinc maxime decet ut nos quoque ad indulgentias et privilegia huiusmodi apostolicae auctoritatis nostrae munimine salva et illaesa servanda prompto animo occurramus.

§ 1. Siquidem nobis dilectus filius frater Mariae ab Ebora procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum nuper exponi curavit, se, ad Terraesanae subsidium ac suorum dicti Ordinis fratrum vineae Domini excolendae inibi multis saeculis operam dantium peregrinosque ex omnibus christianis provinciis ad eadem loca sancta pie veneranda accurrentes religiosâ charitate fovendum et catholicis illarum partium opportuna solatia praebentium, optare ut omnia et singula privilegia, gratiae, indulgentiae, criminum remissiones et relaxationes, hactenus eiusdem Terraesanae locis, suis fratribus, aliisque personis auctoritate apostolicâ concessae et confirmatae, per nos eâdem auctoritate approbarentur et speciali formâ rursus confirmarentur.

§ 2. Nos igitur, qui eiusdem Terraesanae ubi steterunt pedes Domini, frequentiam et venerationem, quantum

Preces procuratoris generalis Minorum de Observantiâ.

Confirmatio praedicta.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Omnium Pontificum constitutiones, initio facto a Gregorio IX usque ad Innocentium XIII, quibus dictae gratiae conceduntur, ordine temporis, quo editae fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

Contrarium derogatio.

Prooemium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terraesanae indulgentias, vel concessas approbandi.

possumus, promovere studemus, huiusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Iosephum spiritualibus favoribus et gratiis cumulare omnino cupientes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus nobis eius nomine humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, concessionem, facultates, exemptiones, iura, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, ceterasque gratias spirituales et temporales, eisdem locis sanctis, eademque visitantibus, atque illorum custodi et guardiano coenobii Hierosolymitani et fratribus dicti Ordinis ibidem commorantibus, necnon eorumdem fratrum interpretibus qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terraes sanctae et Palaestinae locis existunt et vivunt, per infrascriptos antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere et in specie, aut aliâ quomodocumque concessas, tenore praesentium iterum confirmamus, atque formâ amplissimâ approbamus et innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus nostris in suis apostolicis litteris olim indultae et concessae fuerunt.

Enumerantur apostolicas constitutiones, quibus praedictae gratiae, privilegia et indulgentiae Minoribus de Observantiâ in locis Terraes sanctae degentibus concessae fuerunt.

§ 3. Hae vero sunt, videlicet:

1. Gregorii IX litterae incipientes *Si Ordinis fratrum Minorum*, datae Perusii kalendis februarii anno MCCXXX.
2. Aliae eiusdem incipientes *Pro zelo fidei*, datae Laterani III kalendas februarii anno MCCXXXVIII.
3. Aliae eiusdem incipientes *Cum mes-*

sis, datae Laterani XVI kalendas iunias MCCXXXVIII.

4. Innocentii IV incipientes *Cum hora undecima*, datae Lugduni XII kalendas aprilis anno MCCXLV.

5. Alexandri IV incipientes *Ex relatu fide*, datae Laterani IV kalendas aprilis anno MCCLVII.

6. Aliae eiusdem incipientes *Quum hora iam undecima*, datae Viterbii XIII kalendas maias anno MCCLVIII.

7. Clementis V incipientes *Quum hora undecima*, datae Pictavii X kalendas augustas anno MCCCVI.

8. Ioannis XXII etiam incipientes *Quum hora undecima*, datae Peirae VI idus augustas anno MCCCXXV.

9. Clementis VI incipientes *Gratias agimus*, datae Avenione XI kalendas decembris MCCCXLII.

10. Innocentii VI incipientes *Piis fidelium studiis*, datae apud Villamnovam dioecesis Avenionensis IX septembris MCCCLVI.

11. Aliae eiusdem incipientes *Ad ea quae in laudem*, datae Avenione V idus novembris MCCCLX.

12. Urbani V incipientes *Rationi congruit*, datae Avenione VI idus novembres MCCCLXII.

13. Gregorii XI incipientes *Sicut de damnabili*, datae Avenione VII kalendas decembris MCCCLXXV.

14. Aliae eiusdem incipientes *De religiosa discretionem*, Avenione eodem die, mense et anno.

15. Aliae eiusdem incipientes *Inter cunctos Ordines*, datae Avenione eodem die et anno.

16. Urbani VI incipientes *Ad ea quae priorum locorum*, datae Neapoli III idus iunias MCCCLXXXIV.

17. Ioannis in suâ obedientiâ XXIII incipientes *Cum a nobis*, datae Bononiae IV kalendas iulias MCDX.

18. Martini V incipientes *Ad assiduum Christi servitium*, datae Florentiae VII kalendas iulias MCDXX.

19. Aliae eiusdem incipientes *Sincerae devotionis affectus*, datae Florentiae VII idus iulias MCDXX.

20. Aliae eiusdem incipientes *Cum a nobis quod iustum est*, datae eodem loco, die, mense et anno.

21. Aliae eiusdem incipientes *Provenit ex vestrae devotionis*, datae eodem loco, die, mense et anno.

22. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae iv idus iulias MCDXX.

23. Aliae eiusdem incipientes *Exigit vestrae devotionis*, datae ibidem eodem dies mense et anno.

24. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae xiv kalendas septembres MCDXX.

25. Aliae eiusdem incipientes *Votis vestris*, datae Florentiae vii kalendas septembres MCDXX.

26. Aliae eiusdem incipientes *His quae per ecclesiasticarum*, datae Romae xvi kalendas martias MCDXXI.

27. Aliae eiusdem incipientes *Salutare studium*, datae Romae eodem die, mense et anno.

28. Aliae eiusdem incipientes *Studium et sincerum*, datae eodem loco, die, mense et anno.

29. Aliae eiusdem incipientes *Sinceritas vestrae devotionis*, datae Romae iv idus martias MCDXXI.

30. Eugenii IV incipientes *Dum onus*, datae Bononiae v idus iulias MCDXXXVII.

31. Aliae eiusdem incipientes *Bonus Pastor*, datae Bononiae iv idus iulias MCDXXXVII.

32. Aliae eiusdem incipientes *Exultantes in Domino*, datae eodem die, mense et anno.

33. Aliae eiusdem incipientes *Per haec proxima tempora*, datae Florentiae xvii kalendas ianuarias MCDXLI.

34. Aliae eiusdem incipientes *Sacrae religionis*, datae Romae kalendis februariis MCDXLIV.

35. Aliae eiusdem incipientes *Dum praeclara merita*, datae Romae v idus februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V incipientes *Sincerae devotionis*, datae Romae vi kalendas augustas MCDXLVIII.

37. Aliae eiusdem incipientes *Apostolicae*

Sedis, datae Romae xi kalendas augustas MCDLI.

38. Aliae eiusdem incipientes *Quum a vobis petitur*, datae Romae pridie kalendas apriles MCDLII.

39. Aliae eiusdem incipientes *Romanus Pontifex*, datae Romae xiv kalendas maias MCDLII.

40. Aliae eiusdem incipientes *Solers Romani Pontificis*, datae Romae xvi kalendas martias MCDLIII.

41. Calixti III incipientes *Apostolicae Sedis*, datae Romae iv idus ianuarias MCDLV.

42. Aliae eiusdem incipientes *Quum nuper*, datae Romae xiv kalendas ianuarias MCDLV.

43. Aliae eiusdem incipientes *Etsi ex debito*, datae Romae iv idus ianuarias MCDLV.

44. Aliae eiusdem incipientes *Quum itaque*, datae eodem loco, die, mense et anno.

45. Aliae eiusdem incipientes *Illius cuius in pace*, datae Romae iv nonas februarias MCDLV.

46. Aliae eiusdem incipientes *Licet pro nostra*, datae Romae v idus maias MCDLV.

47. Aliae eiusdem incipientes *Devotionis vestrae ardor*, datae Romae pridie nonas februarias MCDLVII.

48. Sixti IV incipientes *Suscepti cura*, datae Romae pridie idus februarias MCDLXXV.

49. Alexandri VI incipientes *Quum sicut accepimus*, datae Romae idibus augusti MCDXCVI.

50. Pii IV incipientes *Divina disponente clementia*, datae Romae die ix aprilis MDLXI.

51. Urbani VIII incipientes *Ut dilecti filii*, datae Romae die xxi aprilis MDCXXXII.

52. Aliae eiusdem incipientes *Alias a felicis recordationis*, datae Romae die xviii iunii MDCXLIV.

53. Innocentii X incipientes *Salvatoris et domini*, datae Romae xix septembris MDCXLV.

54. Aliae eiusdem incipientes *Quum sicut dilecti*, datae Romae xxiii septembris MDCXLV.

55. Alexandri VII incipientes *Piis christifidelium*, datae Romae iii augusti MDCLV.

56. Clementis X incipientes *Quum sicut dilectus*, datae Romae die vii iulii MDCLXX.

57. Innocentii XI incipientes *Ad augendam*, datae Romae die xx septembris MDCLXXXI.

58. Aliae eiusdem incipientes *Piis christi-*

stufidelium votis, datae Romae die xxii iunii MDCLXXXIV.

59. Aliae eiusdem incipientes *Exponi nobis*, datae Romae xxx aprilis MDCLXXXVI.

60. Alexandri VIII incipientes *Ex iniuncto nobis*, datae Romae die x novembris MDCXC.

61. Innocentii XII incipientes *Aliàs a felicis recordationis*, datae Romae v decembris MDCXCVI.

62. Innocentii XIII incipientes *Piis christifidelium votis*, datae Romae die vi iunii MDCCXXI.

63. Aliae eiusdem incipientes *Quum ad infrascriptam*, datae Romae die xiii septembris MDCCXXI.

Confirmatio
earundem con-
stitutionum.

§ 4. Hucusque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad fratres Minores de Observantiâ nuncupatos in locis sanctis Christo domino militantes editae litterae apostolicae. Quas omnes, et quaslibet alias in eiusdem Ordinis annalibus et monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices quomodolibet scriptas, praesertim quoad indulgentias, dummodo de earumdem existentiâ valide et legitime constet, inque¹ eisdem tam enunciatis quam aliis quibusvis contenta quaecumque, etiamsi talia forent quae specialem et specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus et datis plene et sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum praesentibus insertae essent, habentes, apostolicâ auctoritate, praesentium tenore, perpetuo approbamus et confirmamus, ac, in plenam observantiam ac pristinum et validissimum suum statum restituentes et revocantes, innovamus et, quatenus opus sit, omnia et singula praedicta denuo concedimus et indulgemus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnes et singulos²

¹ Male edit: Main. legit *in qua* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *singulas* (R. T.).

tam iuris quam facti et quarumcumque solemnitarum, de iure, usu vel consuetudine aut aliàs quomodolibet requisitarum ac in praemissis fortasse omisarum, necnon quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui forsitan in iisdem omnibus et singulis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Insuper omnibus et singulis cuiuscumque ecclesiasticae dignitatis, status et conditionis quantumvis privilegiatis personis expresse inhibemus, quominus contra vim et sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, iurium et indultorum, ut praefertur, per nos approbatorum et confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca sive personas praedicto guardiano Hierosolymitano subiectas eiusque curae mandatas respicientium, ullum iurisdictionis aut superioritatis actum sub quocumque praetextu in locis et personis praedictis, absque nostrâ expressâ facultate, sub poenarum, in iisdem litteris apostolicis pro locis sanctis et guardiano praedicto concessis, approbatis et innovatis contentarum incursu, exercere praesumat.

§ 6. Praesentes quoque litteras nostras, inque eis comprehensa quaecumque, ex¹ quavis legitimâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo² unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae aut alio, quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam et terminos iuris reduci, vel adversus eas quodcumque iuris vel facti aut gratiae remedium impetrari posse, decernimus; sed illas semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus in

Nemo contra huiusmodi privilegia Minoribus eisdem praedictum inferat.

Praesens etiam constitutio ab omnibus perpetuo observetur

¹ Edit. Main. legit *et pro ex* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ullo* (R. T.).

omnibus et per omnia sortiri et obtinere, necnon ab omnibus et singulis, ad quos nunc spectat et pertinet, et pro tempore quomodolibet spectabit et pertinebit, cuiuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus et conditionis extiterit¹, perpetuo et inviolabiliter observari debere, nec sub ullis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus comprehendere, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt et vulgabuntur, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas censerem, ac de novo etiam, sub quacumque posteriori datâ per guardianum et fratres praedictos quomodocumque eligendâ, concessas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, eisque perpetuo suffragari, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere volumus; et quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 7. Quocirca dilectis filii nostris dilecti Ordinis fratrum Minorum de Observantiâ, vel etiam praedictae Terraesantae cardinalibus protectoribus nunc et pro tempore existentibus, seu, illorum arbitrio et defectu, et aliis ex parte S. R. E. cardinalibus munus protectoris huiusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi cardinales protectores, seu munus huiusmodi gerentes, vel unus eorum, per se, vel alium, seu alios, eas-

¹ Aptius lege *extiterint* (R. T.).

dem praesentes litteras, inque eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praedictorum guardiani et fratrum seu procuratoris generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in praemissis habentium, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, ipsas praesentes litteras, inque eis contenta huiusmodi, ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, faciant auctoritate nostrâ inviolabiliter observari, ipsosque guardianum et fratres, et alios, quos eadem litterae concernunt, vel concernent¹ in futurum, praesentium litterarum et in eis contentorum commodo et effectui pacifice frui et gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam, super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari vel impediri; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si fieri poterit atque opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 8. Non obstantibus felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri apostolicis litteris, quibus cavetur ne quis extra suam civitatem vel dioecesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis vices suas committere audeat seu praesumat, inque concilio generali editâ constitutione de duabus dietis, aliisque quibilibet in contrarium praemissorum facientibus quomodolibet, editis vel edendis, specialibus vel generalibus, ordinationibus apostolicis, sub

¹ Verba *vel concernent* nos addimus (R. T.).

Clausulae derogatoriae.

Cardinales protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

quibuscumque tenoribus et formis per Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos ipsos, et Sedem praedictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, praeservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus coniunctim vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§ 9. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, manu alicuius ex secretariis ministri vel commissarii generalis Ordinis eorumdem fratrum Minorum de Observantia seu notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem ministri vel commissarii aut procuratoris generalis ipsius Ordinis vel alterius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhi-

beatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novae concessionis, roboris adiectionis, defectuum suppletionis, inhibitionis, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Nemo hanc infringere audeat.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, v nonas martias, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 martii 1727, pontif. anno III.

CLXX.

Conceditur facultas fratribus Carmelitae provinciae Baeticae suscipiendi lauream doctoratus in collegio S. Rochi civitatis Cordubensis ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Iosephus de Castro et Iosephus Barinono, fratres expresse professi ac procuratores provinciae Baeticae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod, inter alia laudabilia eiusdem Ordinis statuta apostolicam auctoritatem confirmata, cautum reperitur ut illius fratres, postquam studiorum cursum ac philosophiae et sacrae theologiae lectionem expleverint, quibus peragendis unius et viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliquam publicam studii generalis universitatem doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut

Facti expositio et causae ad Pontificem impellendum ut huiusmodi facultatem indulgeat.

¹ Similis facultas facta ab eodem Pontifice const. edit. MDCCXXV, die 30 augusti, pontif. II, fratribus eiusdem Ordinis provinciae Aragoniae.

privilegiis et praerogativis in retributionem laborum in dicto Ordine concedi solitis, ac voce activâ et passivâ in capitulis frui possint. Verum, quia experientiâ compertum fuerat quod religiosi Ordinis praedicti ad effectum assequendi gradum huiusmodi non sine distractione a proprio instituto ac certo ordine disciplinae regularis plerumque longe vagari et pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur, proinde a felicitis recordationis Urbano VIII, Clemente IX ac Clemente X Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris attributa fuit facultas priori generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum praefatum religionis sub immediatâ eius obedientiâ degentibus concedendi; cumque nihilominus religiosi in provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, pluresque suorum laborum praemio frustrarentur ob difficilem accessum ad memoratum priorem generalem et rerum necessariorum inopiam, recolendae memoriae Innocentius PP. XIII, praedecessor etiam noster, priori provinciali ac nonnullis in sacrâ theologiâ magistris provinciae Portugalliae indulxit ut illius religiosos, debitâ qualitatibus praeditos, doctoratus laureâ, sub certis modo et formâ tunc expressis, insignire valerent, nosque simile indultum provinciis Aragoniae et Valentiae eiusdem Ordinis etiam concessimus; et aliâs, prout in ipsius Innocentii praedecessoris ac nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris uberius continetur.

Preces fratrum procuratorum provinciae Baeticae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, provincia Baetica praefata conventuum numero ac religiosorum frequentâ floreat, et in civitate Cordubensi, in eius centro sita, ubi nulla adest publica universitas huiusmodi, duo eiusdem Ordinis conventus

reperiantur, quorum alter est insigne collegium sub invocatione S. Rochi, ubi eiusdem theologiae studia non sine ingenti plausu vigent: dicti exponentes, ut fratres provinciae Baeticae praefatae ad litterarum studia alacriori animo suscipienda ac perficienda excitentur spe aliquando laborum suorum praemium in propriâ provinciâ consequendi, quod aliâs aut nunquam vel sine maximâ difficultate ac dispendio obtinere nequirent, opportune in praemissis a nobis provideri et ut in infra indulgeri plurimum desiderant:

§ 3. Nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes et singuli fratres provinciae et Ordinis praefatorum, qui peracto cursu, et lecturae scientiarum iuxta statuta dicti Ordinis ad supradictum collegium S. Rochi Cordubensis accesserint, lauream doctoratus inibi, praevio riguroso examine, coram eiusdem collegii rectore et actualibus sacrae theologiae lectoribus, duobusque in dictâ theologiâ magistris Ordinis praefati, ac cum eorum approbatione, servatisque aliis servari solitis, ab ipso rectore suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

Concessio praedicta.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.¹

Clausulae.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

Contrariorum
derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, provinciae Baeticae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die III martii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 martii 1727, pontif. anno III.

CLXXI.

Statuitur ab omnibus observandum caeremoniale episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam

Caeremoniale
vetus innumeris
seatebat erroribus.

§ 1. Licet aliàs felicitis recordationis Clemens VIII ac subinde Innocentius X Romani Pontifices praedecessores nostri caeremoniale episcoporum edendum atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis comperitum est novos errores non minus typographorum imperitiā quam aliorum culpā et negligentiam in illud irrepsisse. Ac proinde nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta episcopi ac metropolitae munere et dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus quam ut sacros ritus et caeremonias secundum antiquam ac laudabilem Romanae Ecclesiae disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu ac studio animadvertimus utile ac necessarium maxime futurum, si rursus idem caeremoniale novis curis recognitum ederetur, obscura quaedam in eo et ambigua illustrarentur, corrupta alia et depravata emendarentur, nonnulla praeterea inter se pugnantiā et contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus praetermissa suis locis opportune adderentur.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

§ 2. Ubi primum igitur ad summi apostolatus fastigium licet immeriti et obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam sollicitudinem cogitationes nostras direximus, nosque ipsi hoc opus aggressi, illud, nonnullis etiam adhibitis piis ac eruditis viris sacrorum rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso caeremoniali emendando ac restituendo nobis contulerunt, benedicente Domino, perfecimus. Itaque, ne tam utilis Ecclesiae catholicae hac in re labor suo frustretur effectu, motu proprio ac ex certā scientiā nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, caeremoniale episcoporum huiusmodi a nobis ut praemittitur recognitum et emendatum perpetuo confirmamus et approbamus, illudque in universali Ecclesiā ab omnibus et singulis personis, ad quas spectat et in futurum spectabit, perpetuo observandum esse in virtute sanctae obedientiae praecipimus et mandamus, ac caeremoniale huiusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto vel in parte mutari vel ei aliquid addi aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas praefatas, quae pontificalia et sacerdotalia munera exercere aut alia quaecumque in ipso caeremoniali contenta facere aut exequi debent, ad ea peragenda et praestanda iuxta huius caeremonialis formam et praescriptum teneri, neminemque, ex iis quibus ea exercendi et faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quae hoc caeremoniali continentur, servatis, satisfacere posse, perpetuo statuimus et ordinamus. Per praesentes autem antiqua caeremonialia in his, quae praefato caerimoniali emendato sunt conformia, minime aboleri aut abrogare censi volumus, sed illorum etiam usum, salvā emendatione praedictā, permittimus.

Caeremoniale
praedictum ab
ipsomet Pontifice
emendatum, ab omni-
bus servandum
praecipitur.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac Clausulae derogatoriae.

apostolicis et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quarumvis ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis ecclesiis et personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda
huius constitutionis
exemplis.

§ 4. Volumus autem, et pari motu et auctoritate decernimus, ut, qui in Romanâ Curiâ sunt praesentes, lapsis duobus, qui vero circa montes, octo, et qui ultra ubique locorum degant, duodecim mensibus integre excursis, vel aliâs ubi venalium huius caeremonialis voluminum notitiam et facultatem habuerint, sacras caeremonias et ritus in eodem caeremoniali praescriptos, iuxta illius modum et normam in quibuscumque actibus exercere et observare teneantur; quodque earumdem praesentium litterarum exemplis manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae aut illius Curiae munitis, vel in ipsis voluminibus absque praefato vel alio quopiam adminiculo Romae impressis, eadem ubique locorum et gentium fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vii martii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 7 martii 1727, pontif. anno III.

CLXXII.

Erigitur archiconfraternitas Conceptionis B. Virginis Mariae in ecclesiâ de Ardaeli conventus Minorum de Observantia¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculae supremâ suâ auctoritate olim instituit, caelestibus indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque christifidelium pro illo pie celebrando sibi porrectis benignas frequenter aures praebere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quae nobis pro cultu erga eandem beatissimam Virginem per alicuius sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Exordium.

§ 1. Itaque dilectus filius frater Iosephus Maria ab Eborâ procurator generalis Ordinis fratrum Minorum B. Francisci de Observantiâ nuncupatorum exponi nobis nuper fecit, huiusmodi fratres (qui caelorum Reginae verbo et scriptis augendae venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, et piarum precum, quas Coronam B. Mariae Virginis vocant, recitatione christifidelibus propositâ, sacrisque laudibus in festi eiusdem Conceptionis obsequium rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga praedictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non de-

Praes pro-
curatoris gene-
ralis Observan-
tium pro huius-
modi erectione.

¹ Innocentii XI const. ed. MDCLXXXIX, die 11 maii, pontif. XIII, erecta fuit in archiconfraternitatem confraternitas B. M. V. in ecclesiâ S. Stephani de Cacco de Urbe.

stiterunt, nec desistunt) summopere optare ut christianus populus ad pia opera sub auspiciis eiusdem Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae excitetur, et propterea in ecclesiâ eorum conventus S. Mariae de Arâcaeli nuncupatae de Urbe unam utriusque sexus archiconfraternitatem auctoritate nostrâ institui postulare sub invocatione eiusdem Conceptionis, illamque, postquam ut infra erecta et instituta fuerit, in locum archiconfraternitatis etiam Conceptionis B. Mariae Virginis, nuper, certis de causis tunc adductis in insigni saeculari et collegiatâ ecclesiâ S. Laurentii in Damaso nuncupatâ de eâdem Urbe per nos suppressae et extinctae, quoad indulgentias, privilegia, ac indulta spiritualia tantum substitui et subrogari, ac alia ei per nos ut infra concedi et impertiri.

Erectio praedictae archiconfraternitatis cum concessione privilegiorum et indulgentiarum aliarum archiconfraternitatum.

§ 2. Nos, qui Ordinem praedictum de Ecclesiâ catholicâ optime meritum semper eximiâ dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei matris Mariae cultum et venerationem augere animarumque salutem paternâ charitate promovere cupientes, dictumque Iosephum Mariam specialis favore gratiae prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ministro, sive, in eius defectu, vicario aut commissario generalibus totius Ordinis praedicti, harum

serie indulgemus, ut in dictâ ecclesiâ S. Mariae de Arâcaeli de Urbe unam utriusque sexus christifidelium archiconfraternitatem, quae non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eâdem invocatione et denominatione Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae auctoritate nostrâ apostolicâ erigat atque instituat, ad omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, et eiusdem B. Mariae Virginis honorem, cum privilegiis ab Apostolicâ Sede collatis, quibus archiconfraternitates SS. Rosarii ac B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, et, quem nos ipsi professi sumus, fratrum Praedicatorum et eiusdem B. Mariae Virginis de Monte Carmelo Ordines, exceptis tamen indulgentiis his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur et gaudent, dilecti filii nostri in Urbe praedictâ eiusque districtu vicarii in spiritualibus generalis vel cuiusvis alterius licentiâ desuper minime requisitâ; utque eandem archiconfraternitatem, sic ut praefertur erigendam, eidem primodicto Ordini, pro infrascriptâ participatione indulgentiarum eidem concessarum ac piorum operum per illius fratres exercendorum, uniat et incorporet, apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, facultatem concedimus et impertimur.

§ 3. Ceterum, ut christifideles, spiritualium gratiarum et privilegiorum muneribus illecti, se eidem archiconfraternitati alacrius inscribant, nos eam substituimus et subrogamus in locum alterius archiconfraternitatis Conceptionis B. Mariae Virginis, per nos in praedictâ ecclesiâ S. Laurentii in Damaso ut praefertur suppressae et extinctae, quoad participationem indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, indultorum aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimodicta archiconfraternitas tempore suppressio-

Subrogatur praedicta archiconfraternitas in locum alterius in ecclesiâ S. Laurentii in Damaso extinctae.

nis et extinctionis gaudebat et gaudere poterat; dummodo tamen sacri Concilii Tridentini decretis non adversentur; non vero eandem archiconfraternitatem subrogamus in locum alterius quoad iura quaecumque conferendi et nominandi ac temporalia bona quaecumque.

Nonnullae
aliae indulgentiae
eidem conceduntur.

§ 4. Insuper indulgentias, per felices recordationis Iulium Papam II aliosque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessas, ad deferentes et pie recitantes dictam Coronam B. Mariae Virginis, per fratres iamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo et formâ quae a confratribus dictae archiconfraternitatis SS. Rosarii observantur, auctoritate nostrâ, tenore praesentium, extendimus et ampliamus, unâ cum quibuscumque aliis indulgentiis et gratiis spiritualibus, quae confratribus quarumcumque confraternitatum, sub eâdem invocatione Conceptionis B. Mariae Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus, ac tribus Ordinibus B. Francisci hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet respective concessae fuerunt, earum omnium tam¹ sub plumbo quam in formâ Brevis confectarum-litterarum tenores, ac si praesentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis et insertis habentes.

Conceditur
magistris generalibus
Ordinis Minorum de Observantia facultas
confraternitates Conceptionis
ubique erigendi.

§ 5. Ministro autem seu vicario vel commissario generalibus primodicti Ordinis nunc et pro tempore existentibus tenore earundem praesentium concedimus pariter et indulgemus, ut utriusque sexus confraternitates sub praedictâ invocatione Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae ubisvis locorum, tam in eorundem fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis ecclesiis vel oratoriis, sub eorum directione aut regimine quomodolibet existentibus vel non exi-

stentibus, erigere et instituere possint, necnon easdem et quascumque sub eâdem invocatione ad praesens canonice erectas et institutas et in posterum canonice erigendas et instituendas confraternitates, et, quoad erectas et institutas, praeviâ cessatione et revocatione quarumcumque aliarum indulgentiarum ipsis quovis modo per viam cuiusvis aggregationis et communicationis cui libet archiconfraternitati aut aliâ concessarum, dictae archiconfraternitati ut praedicatur erigendae aggregare libere et licite valeant, servatâ tamen formâ constitutionis piae memoriae Clementis Papae VIII similiter praedecessoris nostri super dictarum confraternitatum erectionibus et aggregationibus editae, privative quoad alios, circa huiusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper et perpetuo validas existere, suosque plenarios et integros effectus in omnibus et per omnia sortiri et obtinere, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum
derogatio.

§ 7. Non obstantibus piae memoriae antecessorum nostrorum eiusdem Clementis PP. VIII et Pauli V similium gratiarum revocatoriâ seu moderatoriâ aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus

¹ Vocem *tam* nos addimus (R. T.).

sit, nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de indulgentiis non concedendis ad instar, ac de iure quaesito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam iuramento roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Confraternitates praedictae erigendae Ordinaris subsint.

§ 8. Volumus autem, ut confraternitatum, quas in posterum archiconfraternitati ut praedicitur erigendae aggregari contigerit, officiales seu administratores, pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, Ordinariis locorum subiecti permaneant.

Sanctio poenalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliacionis, indulti et absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, kalendis aprilis, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 1 aprilis 1727 pontif. anno III.

CLXXIII.

Confirmantur et declarantur privilegia super exemptione a decimis, aliis universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum eiusdem Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Iniuncti nobis caelitus pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quae

¹ Dicta privilegia concessa fuerunt a Clemente IV, Clemente VI et Sixto IV, quorum

ad sacrarum religionum et congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre iugiter satagentium favorem et levamen ex huius S. Sedis providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper atque illibata persistent, apostolici muniminis praesidio robaremus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Christo procurator generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod, licet universus Ordo adeoque etiam Congregatio huiusmodi, iuxta privilegia apostolica eis concessa, exempti reperiantur a solutione decimarum etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cuiusvis speciei qui intra septa murata locorum Ordinis et Congregationis praefatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquirendorum, tametsi extra septa conventuum positorum, prout in quibusdam felicis recordationis Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum litteris respective plenius continetur; ac proinde, in vim eorumdem privilegiorum, quilibet conventus Congregationis praefatae in Hispaniarum ac Portugalliae et Algabiorum regnis vigentis, cuius fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum conventum non possident, sed dumtaxat congruum hortum muro circumdatum dictisque conventibus inclusum et incorporatum quem propriis sumptibus colunt, immunitate a decimis praefatis ab immemorabili tempore gavis et potiti fuerint:

Universus Ordo praedictus a Romanis Pontificibus aliis exemptus fuit a solutione decimarum.

constitutiones, quae hic laudantur, in Bullario antiquo exaratae non reperiuntur,

A parochis et capitulis nonnullis adversus fratres praedictae Congregationis in quibusdam provinciis hac super re excitatae fuerint lites.

§ 2. Nihilominus in aliquot eiusdem Congregationis provinciis, ac praesertim illâ S. Philippi regni Portugalliae et alterâ Baeticae nuncupatâ in Hispaniis, nonnulli ecclesiarum rectores, sive parochi, ac canonici et capitula eiusmodi exemptionem impugnare, et ab aliquot conventibus, ac praecipue illis B. Mariae Virginis de Remedios nuncupatae, civitatis Hispalensis, et de Carnide nuncupato, extra moenia civitatis Ulyssiponensis posito, dictae Congregationis, decimas pro fructibus ex eorum hortis seu terrenis huiusmodi collectis et in posterum colligendis exigere praetendunt, atque lites, quae etiamnum pendunt, eis desuper moverunt, eo potissimum, quoad illum de Carnide, quod in memoratis praedecessorum nostrorum litteris dispositioni cap. *Nuper de decimis* derogatum minime fuerit, et, quoad alium civitatis Hispalensis conventum praedictum, quod eadem litterae apostolicae suffragari nequeant pro illâ ratâ fructuum quae a fratribus praefatis interdum venditur. Ipse vero Michaël neutram ex his obiectionibus, etiamsi ad tramites et rigorem iuris examinari ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet: tum quia si aliqua portio fructuum, olerum et aliarum rerum, quae supersunt a fratribus dicti Hispalensis seu aliorum eiusdem Congregationis conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus et necessitates ipsorum conventuum et fratrum dictae Congregationis, horumque alimoniam et sustentationem, quibus, utpote bona extra septa praefata possidendi incapacibus, aliter provideri nequit, converti et erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur, usibus ipsorum conventuum et fratrum semper deserviunt: tum quia expressam derogationem supradicti ca-

pituli *Nuper de decimis*, ut enarratae praedecessorum litterae Ordini et Congregationi praefatis suffragarentur, nusquam de iure necessariam fuisse existimat, et, quatenus etiam illa requireretur, satis esset quod in similibus privilegiis et exemptionibus a decimis, nonnullis aliis Ordinibus seu institutis vel societatibus regularibus concessis, quorum omnium communicationem recolendae memoriae Clemens VIII, praedecessor etiam noster, Ordini et Congregationi praefatis indulgit, derogatio eiusmodi diserte opposita legitur.

§ 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ipse Michaël, pro religiosâ Congregationis, conventuum ac fratrum praedictorum tranquillitate, eorumque indemnitate ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium penduntium et quae progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione decimarum praedictarum, eis, sicut praemittitur, concessam, quo firmiter subsistat ac servetur exactius, apostolicae confirmationis robore communiri, ac, quatenus opus sit, innovari, et ad bona tam primae erectionis quam post foundationem acquisita intra muros eorundem conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 4. Nos igitur, eiusdem Michaëlis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poe-

Preces procuratoris generalis.

Supprimuntur praedictae lites, ac privilegia praefata super exemptione a solutione decimarum eidem Congregationi aliâ concessa confirmantur, atque extenduntur.

nis, a iure vel ab homine, quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV litterarum datas et tenores, necnon litium causarum huiusmodi in quibusvis tribunalibus pendentium statum et merita, nominaque et cognomina ac qualitates iudicantium et colligantium, et alia quaecumque etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites et causas a quibusvis iudicibus et tribunalibus ad nos auctoritate apostolicâ tenore praesentium avocamus, illasque penitus et omnino supprimimus et extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a solutione decimarum, Congregationi, conventibus et fratribus praefatis concessa seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV, Clementis VI et Sixti IV praedecessorum litteras praedictas, cum omnibus et singulis in eis contentis, *quoad bona quaecumque, intra muros tamen eorundem conventuum, ac sub verâ et formali eorum clausurâ existentia dumtaxat, ac fructus qui inde colliguntur*, auctoritate et tenore praefatis confirmamus et approbamus, atque innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiungimus; necnon, quatenus opus sit, dicta privilegia et litteras ad eadem bona illorumque fructus, qui non solum per fratres praedictos pro eorum ac ipsorum conventuum usu consumuntur, sed interdum ad aliis eorum indigentiis subveniendum venduntur, extendimus et amplia-

mus, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari mandamus.

§ 5. Decernentes, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet etiam specificâ et individua mentione digni in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, neque causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, iustificatae et verificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque quantumvis iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensûs, aliove quilibet, etiam quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illos aperi- tionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentia et potestate fungentes et fun-

Clausulae.

cturos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 6. Non obstantibus memorato cap. *Nuper de decimis*, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae nostrae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis et conventuum praefatorum, et quarumcumque ecclesiarum et capitulorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specificâ, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi, sub annulo Pisca-

toris, die III aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXIV.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione unius seminarii pro missionariis in qualibet provinciâ familiae ultramontanae ac Indiarum Orientalium et Occidentalium Minorum de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper, pro parte dilectorum filiorum fratrum provinciarum familiae Ultramontanae ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso sanguine domini Iesu Christi redemptarum saluti proficere possent, in unâquaque ex dictis provinciis unum ex earum conventibus, per fratres definitorii provincialis cuiuslibet respective provinciae huiusmodi designandum, in collegium seu seminarium missionariorum, qui apostolicae missioni unice essent dediti, erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant; cuius quidem collegii seu seminarii guardianus et alii fratres, pariterque ipsum collegium, seu

¹ De confirmatione similis decreti pro erectione seminarii missionariorum in provinciâ S. Pauli Castellae veteris eorundem fratrum, vide aliam huius Pontificis edit. MDCCXXIV, die 5 septembris, pontif. I.

seminarium, strictissimis earumdem provinciarum constitutionibus gubernarentur, et ministris et definitoriis provincialibus pro tempore existentibus subiici deberent, quibus etiam electiones guardianorum eiusmodi collegiorum seu seminariorum necnon novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis conventibus observabatur, non autem praelato generali subicerentur, quemadmodum in quibusdam recolendae memoriae Innocentii PP. XI praedecessoris nostri in simili formâ Brevis expeditis litteris pro collegiis missionariorum ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur; prohibendo simul expresse, quod, dummodo in dictis provinciis praedicta collegia seu semina iam erecta existent, nullus frater unius ex memoratis provinciis de illâ, titulo missionis, ad aliam provinciam transire possit; concedendo pariter his novis missionariis omnia et singula privilegia ac praerogativas in dictis Innocentii praedecessoris litteris contenta, quibusque alia missionariorum etiam regularis Observantiae semina fruebantur; remanente tamen intactâ et illaesâ eâdem praelati generalis auctoritate, quam in omnibus provinciis et conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediatâ subiectione, electione guardianorum ac novitiorum receptione, quâe, ut supra dictum est, ad ministros et definitoria provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eâdem Congregatione cardinalium diebus xx augusti MDCCXIII et VII decembris MDCCXXV provinciae Ss. Pauli et Gabrielis Ordinis praedicti indultum, ac subinde per quasdam nostras desuper in pari formâ Brevis editas litteras confirmatum fuerat: emanavit ab eâdem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, referente eminentissimo Belluga, benigne indulsit ut patres provinciales praedictarum provinciarum, veris existentibus narratis, ad fundationem praedictorum collegiorum seu seminariorum missionariorum in uno ex conventibus earumdem provinciarum sibi met ipsis et definitoribus provincialibus beneviso, iuxta formam, praerogativas, privilegia et onera contenta in praecitatis Brevibus sanctae memoriae Innocentii XI, pro eorum arbitrio et conscientia, servatis servandis, deveniant, immediatâ tamen iurisdictione et electione guardiani et receptione novitiorum exceptis, quae reservatae intelligantur eisdem provincialibus modo supra descripto, cum expressâ etiam conditione ut religiosi praedictarum provinciarum de uno ad aliud seminarium alterius provinciae transire, et guardiani horum seminariorum erigendorum religiosos aliarum Ordinis provinciarum acceptare minime possint et valeant, firmis ceteroquin integris et illaesis remanentibus omnibus aliis praerogativis, auctoritatibus ac superioritatibus debitis et competentibus patri praelato generali Ordinis: constitutionibus apostolicis et Ordinis praedicti ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus, etc. — Romae xxiv ianuarii MDCCXXVII. — Card. FRANCISCUS BARBERINUS. — P. A. archiepiscopus Larissae, secretarius.

Decretum
praedictum.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Diaz a Conceptione, sacrae theologiae lector ac fratrum Discalceatorum et Recollectorum dicti Ordinis in Romanâ Curiâ procurator generalis, nobis subinde exponi fecit, ipse praemissa, quo firmitus subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, specialem ipsi Ioanni procuratori generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a

Confirmatio
relati decreti.

iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas etc¹.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, provinciarum et conventuum huiusmodi, etiam iuramento, etc².

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die III aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 3 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXV.

Confirmantur litterae patentes magistri generalis Ordinis Minorum super institutione alternativae tripartitae in provinciâ Marianâ Minorum Reformatorum in Hungariâ³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obser-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXI, die 16 iunii, pontif. I, confirmatum fuit decretum Congregationis episcoporum de alternativâ officiorum pro provinciâ S. Antonii in Lusitaniâ;

vantiâ Reformatorum nuncupatorum, quod, cum dilectus filius Matthaeus a Pareta, minister generalis Ordinis eorundem fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ etiam nuncupatorum, animadvertisset officia et dignitates in provinciâ Marianâ nuncupatâ praedicti Ordinis non sine maximâ partialitate distribui, itaut illius fratres natione Germani praesertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthaeus minister generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam alternativam tripartitam inter fratres totidem nationum, Hungaricae scilicet, Germanicae et Slavonicae, quibus dicta provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos aequalitatem praescripsit, prout nberius continetur in ipsius Matthaei ministri generalis litteris patentibus desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet:

Fr. R. Matthaeus a Pareta lector iubilatus, sacrarum Congregationum Indicis et Rituum consultor, supremae et universalis Inquisitionis qualificator, et totius Ordinis sancti patris nostri Francisci minister generalis et servus. —

Litterae patentes praedictae magistri generalis.

Cum, sicut accepimus a nonnullis probis fideque dignis religiosis specialiter requisitis, nostra reformata provincia Mariana in Hungariâ plurimos conventus locatos habeat, ubi vel integer populus aut pars illius linguam dumtaxat germanicam callet, ubique degere assolent Germani gubernatores, aliique tam ecclesiastici quam saeculares benefactores, cum quibus religiosi praesertim superiores iugiter agere debent; propterea opportunum ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familiâ ii religiosi collocentur, qui germanico idiomate rite concionari valeant, quodque, quantum distributiva iustitia patitur, superiores locales praeficiantur, qui eandem germanicam linguam perfecte te-

et Clementis XII const. edit. MDCCXXXII, die 10 septembris, pontif. III, agitur de distributione officiorum provinciae Terrae Laboris eorundem fratrum.

nent. Quia pariter abunde nobis probatum est, Germanos patres in praememoratâ nostrâ provinciâ, etsi prae ceteris in vineâ Domini laborantes, praedicationibus imprimis ac directionibus populorum inter haereticos et schismaticos degentium, ad provinciae tamen praefecturas, dignitates et officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum et professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis catalogis a provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem praefecturas, dignitates et officia non sine maximâ partialitate retineri ut plurimum ab uno vel altero ex quatuor nationibus ex quibus provincia praefata constat, cum notabili praeiudicio iustitiae distributivae et aliorum religiosorum; ex quibus profecto non sine publico detrimento, religiosa pax et quies nimium obturbari dignoscitur: idcirco, ad fraternam charitatem iustitiamque distributivam fovendam, et inter tantos haereticos animarum salutem magis procurandam, in¹ tres partes eandem provinciam ingenii² linguis et nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter centumquadragesex fratres, Germanicam religiosos itidem dugentos quadragintaunum continentem, et Slavonicam, sub qua Croatiae comprehenduntur, numerum centumoctogintaunum constituentem, alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout praesenti nostro decreto futuris perpetuis temporibus statutum decernimus et declaramus: itaut unâ electione fiat Germanus provincialis, Hungarus custos, definitores duo ex Slavonicâ parte, unus ex Hungaricâ et unus ex Germanicâ, ac secretarius ad libitum provincialis de natione Slavonicâ assumatur, et amanuensis scriptor de Hungaricâ: alterâ electione fiat Hungarus provincialis, Slavus custos, definitores duo Germani, unus Hungarus et unus de Slavis, secretarius Germanus, amanuensis Slavus: tertiâ electione fiat de Slavonicâ parte provincialis, custos

¹ Edit. Main. legit *ad pro in* (R. T.).

² Ed. Main. legit *ingenii pro ingeniis* (R. T.).

Germanus, definitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, secretarius Hungarus, amanuensis Germanus: sicque singulis in electionibus futuris hac methodo alternativâ continuari iubemus et praecipimus. Quoad guardianos tertialitas de qualibet parte dictarum nationum instituatur, ita tamen distributa, ut, quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio populo in praedicationibus inservit, eiusdem nationis superior ponatur cum vicario; in locis vero, ubi duobus vel tribus nationibus servitur, alternativa conservetur, ut semel superior localis de unâ natione, aliâ vice de aliâ fiat, vicario semper existente de alterâ natione, quam sit guardianus, et discretus de tertiâ natione, ubi tribus nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quaelibet natio in suo loco habeat sub suo primario et secundario magistro, ita et professorium sub duobus magistris. Quoad lectores, omnis possibilis aequalitas vel alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatiae et Slavis una componitur pars, ideo in praedictâ unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum et dignitatum distributione nunquam Croatiae rationabiliter conqueri possint. Volumus autem, etiam ad maiorem omnium praefatorum firmitatem, ut, antequam hae nostrae definitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per patrem procuratorem generalem Reformatorum obtineatur et sollicitetur. — Datum Romae ex nostro conventu Aracaelitano, xi martii MDCCXXVII. — Fr. MATTHAEUS A PARETTA minister generalis. *Loco † sigilli.* — De mandato suae reverendissimae paternitatis, FRANCISCUS ANTONIUS MARIA SPINELLI secretarius generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus procurator generalis praemissa, quo firmius subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio confirmari summopere desideret: nos, ipsius procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, beni-

Confirmatio
relatarum litterarum
patentium.

gne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas memorati Matthaei ministri generalis patentes litteras, omniaque et singula in eis contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces, etc.¹.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis, provinciae, etiam iuramento, etc.².

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die IV aprilis MDCCXXVII, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 4 aprilis 1727, pontif. anno III.

CLXXVI.

Conceditur capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi dimissorias ad omnes sacros ordines subditis monasteriorum eidem capitulo unitorum¹.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Pius IV anno MDLXIV, die XX iunii, univit mensae capitulari dictae basilicae, inter alias, abbatiam S. Rufilli Foropompilensis; et Innocentius XI const. ed. MDCLXXVIII, die XXV februarii, pontif. II, approbavit decretum dicti capituli de distributione beneficiorum clericis subditis dictae abbatiae.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, ad statum omnium catholici orbis ecclesiarum, praesertim almae Urbis nostrae basilicarum, quarum specialis nobis a Domino credita est sollicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium, propensis studiis iugiter intendimus, earumque decori, ornamento ac dignitati paternâ benignitate libenter consulimus, sicuti, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum capituli et canonico-rum basilicae S. Petri de Urbe nobis expositum fuit, quod, cum aliâs (postquam felicitis recordationis Pius PP. IV praedecessor noster, intuitu ac in remunerationem quorundam subsidiorum a capitulo ac tunc existentibus canonicis eiusdem basilicae in Sedis Apostolicae levamen collatorum, per suam cedula motusproprii XII kalendas iulii anno MDLXIV seu alio veriori tempore expeditam, diversa monasteria abbatias nuncupata, et praesertim illa¹ S. Rufilli oppidi Foropompilii, in Ravennatensi, et Ss. Petri de Cusato ac Nazarii, in Salernitanâ respective seu aliis provinciis consistentia, unâ cum universis eorum iurisdictionibus, vassallis et subditis, eidem capitulo perpetuò univert et incorporaverat, et a quacumque superioritate tunc et pro tempore existentium episcoporum Britonoriensis, Policastrensis et Caputaquensis tum² in spiritualibus tum in temporalibus eximerat) anno MDXCV tunc existens episcopus Policastrensis ius ecclesiam eiusdem

A Pio IV nonnulla monasteria capitulo praefato unita fuere cum eorum iurisdictionibus.

¹ Male edit. Main. legit *illae* (R. T.).

² Particulam *tum* nos addimus (R. T.).

Lites subor-
tae et super
his decisiones
S. Congregatio-
nis.

S. Petri de Cusatis aliasque ab eâ dependentes parochiales ecclesias, in vim decretorum Concilii Tridentini, ac tamquam Sedis Apostolicae delegatus, visitandi sibi competere praetendisset, exhibitâ pro parte capituli et canonicorum praefatorum dictâ cedulâ motusproprii super unione et incorporatione eiusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S. R. E. cardinalium ipsius Concilii interpretum, et rationum utrinque deductarum momentis per eosdem cardinales mature expensis, prodiit resolutio: *Non licere praefato episcopo dictas parochiales ecclesias tamquam unitas post concilium praefatum visitare.* Postmodum vero, nempe anno MDCLXXI, cum tunc etiam existens episcopus Britonoriensis, qui ad almam Urbem nostram limina Ss. apostolorum Petri et Pauli visitatum venerat, coram eâdem Congregatione cardinalium licet immerito conquestus fuisset, quod spoliū suae ordinariae iurisdictionis in dicto oppido Foripompilii et Terrae de Meldola, quae a praefato monasterio S. Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio cardinalium eidem episcopo Britonoriensi mandasset ut iura sua, citatis capitulo et canonicis praedictis, deduceret: plura dubia in dictâ Congregatione cardinalium, et, inter alia, an praedicti capitulum et canonici litteras dimissoriales personis iurisdictionis eiusdem monasterii concedere possent, die XII martii MDCLXXII disputata fuere. Super quibus nullâ decisivâ captâ resolutione, eiusmodi causa et controversia per plures annos siluit, donec, illâ reassumptâ, ac praesertim super facultate concedendi dictas litteras dimissoriales, eadem Congregatio cardinalium (postquam die XXI ianuarii MDCCXIX, proposito sibi dubio, an, etiamsi constaret de territorio se-

parato, capitulum et canonici praedicti dimissorias concedere possent, negative responderat) subinde die XXIII augusti MDCCXX inter cetera rescripsit, quod iidem capitulum et canonici Romano Pontifici pro obtinendo indulto litteras dimissoriales praedictas concedendi supplicarent. Unde ipsi felicitis recordationis Innocentio PP. XIII praedecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis eiusmodi litteras dimissoriales suis subditis tam ratione S. Rufilli quam Ss. Petri de Cusato et Nazarii monasteriorum praefatorum dandi potestatem faceret. Quae memoratae Congregationi cardinalium pro voto, ita quod instantia proponeretur citatis episcopis praedictis, remissae fuerunt. Ubi die XXIII maii MDCCXXII proposito altero dubio, num praestandum foret consilium pro concessione eiusmodi indulti, directa¹ fuit resolutio, et rescriptum ut expectaretur exitus causae super territorio separato pendens in causarum palatii apostolici auditorio, de cuius voto aliâs cognoscendam² esse censuerat; et in huius rescripti executionem capitulum et canonici eandem causam in dicto auditorio prosecuti sunt. A quo, iuribus hinc inde deductis, strictim et apprimè discussis, favore eorundem capituli et canonicorum decusum ac resolutum fuit, constare de territorio separato in dicto monasterio S. Rufilli. Et deinde praefatus episcopus Britonoriensis decisiones ac resolutiones Rotaes huiusmodi acceptavit, et liti super articulo dicti territorii separati cessit, ipsique demum capitulum et canonici enarratum votum ab ipso auditorio desuper expediri obtinuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, capitulum et canonici

Preces eiusdem capituli pro indulto praefato obtinendo.

¹ Videtur legendum *dilata* (R. T.).

² Videtur legendum *cognoscendum* (R. T.).

praefati graves expensas in eiusmodi controversiâ, ac praesertim super territorio separato, pro cuius comprobatione multiplicia documenta invenire ac parare debuerunt, sustinendâ facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot ab hinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur¹, novaque dispendia, si res denuo in dictâ Congregatione cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex praemissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem cardinalium concessionem praefati indulti rationi et aequitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse ut illud concederetur si et quando de dicto territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat; plures autem Romani Pontifices praedecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum, facultatem dandi litteras dimissoriales huiusmodi monasteria similia obtinentibus concesserint: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos, eandem basilicam S. Petri, quae speciale Sedis Apostolicae membrum et propria Romani Pontificis Sedes nec non ceterarum Urbis et orbis ecclesiarum speculum et decus existit, illiusque capitulum et canonicos amplioris honoris praerogativâ donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostrae, quam erga eandem basilicam gerimus, affectûs monumentum extare cupientes, ipsorumque capituli et canonicorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesia-

sticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum praedecessorum nostrorum exemplo, eisdem capitulo et canonicis, ut subditis praefatorum monasteriorum S. Rufilli oppidi Foripompilii, Ravennatensis, et Ss. Petri de Cusato ac Nazarii, Salernitanae respective seu aliarum provinciarum, nunc et pro tempore existentibus, litteras dimissoriales ad clericalem characterem et ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines suscipiendos concedere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, facultatem perpetuo tribuimus et impartimur.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod quicumque, etiam specificâ et individuâ mentione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque, quantumvis iustâ, legitimâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quocumque, etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato et inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos iuris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitui-

Clausulae.

Concessio facultatis praedictae.

¹ Videtur leg. *reperiantur* aut simile (R. T.).

tionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio ac ex certâ scientiâ deque apostolicae potestatis plenitudine concesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam caesarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quacumque litis seu litium pendentia, *Derogatoriae.* et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictorum monasteriorum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis,

in contrarium praemissorum quomolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die xxvi aprilis mdccxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 26 aprilis 1727, pontif. anno iii.

CLXXVII.

Confirmantur universo Praedicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, et apostolicae constitutiones in eiusdem gratiam emanatae pariter approbantur et extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Pretiosus in conspectu Domini fratrum Praedicatorum inclytus Ordo, quem divinus sponsus ad cumulandos dilectae sponsae suae sacrosanctae Ecclesiae in

Exordium a laudibus Ordinis Praedicatorum.

¹ Catalogus constitutionum privilegiorum omnium a praedecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuisse retextitur.

terris militanti caelestes triumphos excitavit, et quem nos ab ineunte aetate nostrâ expresse professi sumus, promeretur, ut ea quae, ob innumera et in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, diversis sic meritis et ipsis exigentibus temporibus, gratiâ processerunt, in unum a nobis redigantur, approbentur, confirmentur, et de novo, novis etiam supervenientibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis debita privilegiorum amplitudo, et ex eâ altitudo appareat meritorum, et Ordo ipse in nobis filii expertus obedientiam et reverentiam, paterni nunc quoque, divinâ sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur et liberalitatem.

Confirmantur constitutiones omnes Romanorum Pontificum quibus indulgentiae, gratiae ac privilegia eidem Ordini concessa fuerunt.

§ 1. Hinc nos, qui dudum inter alia volumus quod litterae super indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Praedicatorum huiusmodi amplioribus gratiis et favoribus prosequi volentes, ac dilectos filios fratrem Thomam Ripoll magistrum et fratrem Angelum Gulielmum Molum procuratorem generales Ordinis, omnesque et singulos illius superiores et fratres, aliasque personas suo loco subiungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon omnium et singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum praedecessorum, et nostrarum mox referendarum litterarum, ac Congregationum decretorum inferius dicendorum respective tenores praesen-

tibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merisque deliberatione et liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eidem Ordini omnes et singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, indulgentias et peccatorum remissiones, necnon concessionem cuiuscumque generis, conditionis et speciei, fratribus et sororibus quibuscumque praedicti Ordinis Praedicatorum ac etiam Terti Ordinis de Poenitentia S. Dominici nuncupatis de apostolicâ largitate concessas, tam generaliter quam specialiter et in individuo, confirmamus, innovamus, et, quatenus opus sit, de novo concedimus.

§ 2. Et primo quidem omnes et singulas indulgentias, confraternitati sanctissimi Nominis Iesu sive aliâs Nominis Dei et iuramentorum (quam ab ipso Ordine Praedicatorum originem duxisse praedecessor noster S. Pius V in litteris *Decet Romanum Pontificem* xxi iunii MDLXXI animadvertit, eiusque auctorem antea fratrem Didacum de Victoriâ conventus S. Pauli Burgensis praedicti Ordinis, eundemque egregium verbi Dei praedicatorem, dixerat Pius PP. IV in constitutione *Salvatoris* idibus aprilis MDLXIV¹) a praedicto Pio IV in aliâ constitutione incipiente *Iniunctum nobis*, eisdem die et anno, Gregorio XIII in litteris suis *Aliâs per felicitis recordationis Pium PP. IV*, et duabus aliis incipientibus *Aliâs felicitis recordationis Pius PP. IV*, ix iulii et v septembris MDLXXX, et xxii septembris MDLXXXIII, ceterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas: declarantes eas o-

Confirmantur primo indulgentiae Confraternitatis SS. Nominis Iesu, quae ab Ordine Praedicatorum originem traxit, concessae.

¹ Male edit. Main. legit 1574 (B. T.).

omnes indulgentias accipiendas esse ad normam litterarum Pauli V *Quum certas unicuique confraternitati*, xxxi octobris MDCVI, *Pias christifidelium*, xxviii septembris MDCXII, *Quum sicut nuper accepimus*, i aprilis MDCXIII, atque venerabilis recordationis Innocentii XI *Quum dudum*, xviii aprilis anno MDCLXXXVIII; declarantes insuper ac mandantes, iuxta praelibatas litteras S. Pii V, confraternitatem eandem in locis, in quibus conventus Ordinis praefati existunt aut quandocumque sunt extituri, in solis eiusdem Ordinis ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per fratres praedictos functiones quaslibet ad dictam confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi aliàs speciali indulto aliud ab Apostolicà Sede forte concessum reperiatur, necnon, ad normam praedictarum Pauli V litterarum *Quam certas*, potestatem tales confraternitates erigendi et fundandi, ac indulgentias communicandi, aliàs a S. Pio V, in memoratis litteris; provincialibus ac etiam conventuum prioribus permissam, soli Ordinis generali magistro vel vicario generali esse privative adiudicandam.

Indulgentiae pariter et gratiae concessae confraternitati SS. Corporis Christi in ecclesià S. M. super Minervam praedicti Ordinis.

§ 3. Indulgentias quoque ac gratias omnes confraternitati SS. Corporis Christi in ecclesià domus B. M. V. super Minervam praedicti Ordinis Praedicatorum (ex qua tamquam a primà et principe innumerae aliae in totum, qua late patet, christianum orbem, in perpetuum tanti sacramenti cultum, prodire) a praedecessoribus nostris ab eiusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III in constitutione *Dominus noster Iesus Christus transiturus*, pridie kalendas decembris MDXXXIX, et *Ad providam*; Gregorio XIII *Pastoris aeterni*, viii idus augusti MDLXXIII; Paulo V in constitutione *Quum certas*, iii novembris MDCVI.

Indulgentiae § 4. Insuper indulgentias societatis

SS. Rosarii ab ipso Ordinis Praedicatorum fundatore patre S. Dominico cum insigni animarum fructu et B. M. V. honore instituti, a quocumque et quomodocumque concessas, nominatim vero a laudato S. Pio V (LXXXVI¹) *Inter desiderabilia*, xxviii iunii MDLXIX, et a Sixto V (XXI) *Dum ineffabilia*, xxx ianuarii MDLXXXVI, Urbano IV, Ioanne vulgo XXI, Sixto IV, Innocentio VIII, Alexandro VI, Iulio II, Leone X (qui in constit. XLVI *Pastoris aeterni*, pridie nonas octobris MDXX, concesserat ut confratres et consorores Rosarii per confessarium praedicti Ordinis Praedicatorum in certis diebus ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus et censuris etiam Apostolicae Sedi reservatis, exceptis contentis in Bullà Coenae, eorumque iuramenta quaecumque, sine praeiudicio alicuius, relaxari, et vota, ultramarinis, visitationis liminum beatorum Apostolorum Petri et Pauli, necnon castitatis et religionis votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii loci vel cuiusvis alterius licentià desuper minime requisitâ; quae quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus et de novo concedimus, sed intelligenda et accipienda volumus et declaramus iuxta sancita a Clemente VIII in constitutione cxv *Quaecumque a Sede*, vii decembris MDCIV, § 9, nimirum ut confessarii praedicti ab Ordinario loci et a suis superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus praedictae Sedi reservatis, et ab ipso Clemente VIII ibidem expressis aut reservatis Ordinario loci, neque ab excommunicatione ab homine latâ, neque dispensare valeant cum praedictis super quacumque irregularitate ex defectu vel delicto proveniente), Adriano VI, Cle-

insuper et gratiae concessae societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

¹ Numerus const. citatur iuxta edit. Cherub.; in nostrâ edit. Main., ista est 132 (R. T.).

mente VII, Paulo III, Iulio III, Paulo IV, Pio IV et praedicto S. Pio V, ac Gregorio XIII, necnon a nonnullis praedictae Sedis de latere legatis et nuntiis, ac demum ab Innocentio XI *Nuper pro parte*, xxxi iulii MDCLXXI, simulque decreta novissima per Congregationem sacris indulgentiis praepositam edita xiii aprilis et xiii augusti MDCCXXVI, et per nos approbata: ad consolationem personarum vere rudiorum ac divinis meditandis mysteriis in praefato SS. Rosario comprehensis minus idonearum, praeterea declarantes easdem devotâ ac piâ eiusdem Rosarii recitatione praedictas indulgentiâs, iuxta posterius hoc decretum mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus ut iisdem Reparationis nostrae mysteriis sacratissimis meditandis iuxta Rosarii institutum assuefiant.

Conceditur praeterea indulgentia plenaria ad augendam eiusdem Rosarii devotionem.

§ 5. Ut tamen devotio Deo et B.M.V. adeo accepta ac populis salutaris in dies augeatur, de apostolicâ benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra octavam vel in ipsâ octavâ festi Rosarii capellam, in qua erecta sit societas eiusdem Rosarii, die per eosdem eligendâ, indulgentiam plenariam consequantur, si confessi ac sacrâ Eucharistiâ refecti pias de more Ecclesiae ad Deum preces effuderint; declarantes, ad mentem quoque praedecessorum nostrorum, hanc et ceteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus capellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui capellam ipsam sive altare, non vero quamcumque SS. Virginis Rosarii statuam extra capellam praedictam constitutam visiterint.

Confirmantur etiam et extenduntur quae-

§ 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, constitutionem CXLIX

1 Edit. Main. legit a pro et (R. T.).

Alexandri VII incipientem *In supremo*, editam die xxviii maii MDCLXIV respectu Rosarii vulgo *Seraphici*, et aliam Clementis XI *In supremo* ad petitionem moderni Ordinis Praedicatorum procuratoris generalis viii martii MDCCXII respectu alterius Rosarii in honorem SS. Trinitatis nuncupati consultâ sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus et innovamus, ut supra, easque et in eis contenta quaecumque extendimus et ampliamus, motu, scientiâ et potestate similibus, ad cetera quaecumque Rosaria de novo inventa aut inveniendâ sine opportunâ praedictae Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium praedictum, Deo et B. M. V. sacrum, non sine fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari et expressâ ratione eidem Ordini privative, circa missam votivam privilegiatam praedicti Rosarii incipientem *Salve radix sancta*, constitutionem xxix Clementis X incipientem *Caelestium munerum* xvi februarii MDCLXXI.

§ 7. Praedecessorum insuper quorumvis nostrorum constitutiones, necnon Congregationis Rituum in unâ *Mediolanensi* decretum latum die ix aprilis MDCLXI, quibus, post S. Pium in praedictâ constitutione *Inter desiderabilia*, asserta est privativa facultas erigendi ac fundandi societates Rosarii, eisque praedictas indulgentias communicandi, soli magistro Ordinis aut vicario generali praedicto; ita tamen ut per praesentem constitutionem nostram motu, scientiâ et potestate praedictis indultum illud per praedecessores nostros Innocentium XII et Clementem XI in apostolicis litteris suis similiter incipientibus *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius Cloche* i martii MDCCXII et xviii februarii MDCCXIII eidem tunc in humanis existenti Ordinis praedicti magistro quoad viveret

cumque aliae constitutiones editae respectu quorumcumque Rosariorum.

Necnon constitutiones super facultate privativâ societates Rosarii erigendi, magistro Ordinis concessâ.

concessum circa facultatem provinciales Canariensem, S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexicanum, Peruanum, Quitensem, Chilensem, Oaxacanum, Chiapensem, Angelorum in Novâ Hispaniâ, Philippinarum, et Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliae, necnon vicarios provinciales missionariorum in Tunkini et Sinarum regnîs, pro erectione societatis Rosarii in illis regionibus longissime distantibus substituendi et delegandi, eâ lege ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, et quotannis eundem Antoninum de erectis confraternitatibus certiorum reddere tenerentur, ac salvâ semper auctoritate Congregationis venerabilium fratrum S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, non solum ad modernum primodictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum praedicti Ordinis magistrum, etiam respective ad provincialem de Buenos Ayres et ad vicarios Congregationis SS. Nominis Iesu et SS. Rosarii in Americâ, ac etiam in ordine ad erigendas societates supradictas eiusdem Nominis Iesu, et infra dicendas Militiae S. Thomae in praedictis omnibus regionibus, extendimus et ampliamus: ac demum declarationem praedictae Congregationis indulgentiis praepositae, vii septembris anno MDCVII, de mandato praelaudati Clementis VIII, nimirum pro erigendis novis illis aliisque societatibus non requiri distantiam illam quae per antiquiores apostolicas ordinationes sancita fuerat, dummodo cetera serventur requisita.

Indulgentiae
pariter et gra-
tiae crucesigna-
tis ac ministri
sancti officii
concessae.

§ 8. Deinde indulgentias omnes ac singulas et gratias a S. Sede crucesignatis ac ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

Insuper in-
dulgentiae Mi-

§ 9. Ulterius indulgentias omnes et singulas et gratias societati *Militiae An-*

gelicae aut *Cinguli S. Thomae Aquinatis*, pro obtinendâ sub protectione eiusdem in arduo tentatae castitatis certamine victoriâ ac respective propagandâ erga sanctum doctorem devotione fundatae, concessas pro diversis ecclesiis conventuum nostri Ordinis praedicti ab Apostolicâ Sede per Innocentium X, Brevi dato ad Lovanienses xxi martii MDCLIV, Innocentium XI pro ecclesiâ sub nuncupatione Rosarii conventus Veneti, et praecipue per Innocentium XII pro ecclesiâ conventus Mutinensis sub die xxiv decembris MDXCV, ac pro ecclesiâ conventus Caesaraugustani ad S. Idelphonsum in constitutione incipiente *Considerantes nostrae mortalitatis*, idibus septembris MDXCVIII; cui inhaerentes, praecipuum huius Societatis festum declaramus diem xxviii ianuarii, translationi corporis sancti doctoris sacrum, eamque societatem cum praedictis indulgentiis et gratis a praedecessoribus nostris concessis ad totum praedictum Ordinem Praedicatorum, auctoritate ut supra, extendimus et ampliamus: eidemque, quatenus opus sit, unientes et incorporantes societatem Academiae studentium eiusdem S. Thomae, fundatam in ecclesiâ Barcinonensi fratrum Praedicatorum ad honorem S. Catharinae virginis et martyris erectâ, ac cum praedictâ ferme convenientem, atque confirmatam et pluribus indulgentiis auctam a Sixto V in constitutione suâ *Salvator noster*, kalendis iunii MDLXXXVI, deinde a Paulo V in constitutione incipiente *Pietatis et christianae charitatis*, iv septembris MDCXVII, ac demum ab Innocentio XI *Dudum felicitis recordationis Paulus Papa V*, xvi iunii MDCLXXXI, concedimus et communicamus quaslibet indulgentias a mox dictis praedecessoribus nostris huic societati Academiae concessas, ac

litiae Angelicae
S. Thomae.

illi antea ex aliis praedictis apostolicis indultis non convenientes, ac expresse et signanter illam sexaginta dierum pro iis qui ex eadem societate conclusionibus et disputationibus theologalibus eiusdem societatis interfuerint, quò sic angelico S. Thomae lacte pasti ac nutriti confratres et consorores, castitatis donum Deo dante feliciter tueantur, aut consequantur amissum, eadem auctoritate apostolicà praefatas confraternitates erigendi et instituendi ubique facultatem, et quidem privativam, concedentes magistro Ordinis ac vicario generali pro tempore.

Item indulgentiae aliis societatibus et ecclesiis Ordinis concessae.

§ 10. Demum indulgentias quarumcumque aliarum societatum, in ecclesiis quibusvis Ordinis praedicti canonice erectarum, eisdem a praedictà Sede concessas¹, sicuti et quaslibet indulgentias Ordinis ecclesias visitationibus² a quocumque concessas; iisque addimus indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus religiosum habitum Ordinis benedictum.

Bona ipsarum societatum ad Ordinem pertinent, et congregationes saeculares ipsa administrantes compeſcuntur.

§ 11. Quum vero nobis multiplici constet experimento, congregationes ab usu vel non usu cappae *cappatas* et respective *non cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones saecularium ministrantium temporalia bona ad praedictas Nominis Iesu, Rosarii, aliasque societates saeculares in ecclesiis praefati Ordinis fundatas spectantia, quaeque de directo dominio praefatorum fratrum sive eorum conventuum aut ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere et realiter sunt, et, quatenus opus sit, vere et realiter esse ac fore quandocumque, motu, scientià et auctoritate praedictis, declaramus et sancimus, sive ad ali-

¹ Edit. Main. *legit concessa* (R. T.).

² Videtur legendum *visitantibus* (R. T.).

quod pietatis opus vel devotionem aliquam peragendam in eisdem ecclesiis aut in aliquo oratorio ad praedictum Ordinem quoque spectante quomodocumque introductas, contra suam ipsarum institutionem, in apertam Dei, B. M. V., sanctorumque sub quorum invocatione erectae fuerant ac fundatae, gravemque iniuriam, fidelium scandalum, et praedicti Ordinis fratrum perturbationem ac praeiudicium, passim contra ipsorum superiorum eiusdem Ordinis auctoritatem per despoticam bonorum praedictorum administrationem per lites acerrimas fratribus intentatas ac nonnisi expensis societatum praefatarum in praeposterum usum conversis introductas ac terminatas, per apertum contemptum, immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in sanctuarium, sive in ea, quae mere spiritualia aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos, sese erigere atque intromittere: hinc, ad tantum malum tollendum, per novissimum capitulum generale Ordinis Bononiae habitum MDCCXXV in commissione II ad nos delatum, et ad consulendum Dei, B. M. V., et sanctorum famulatu, ecclesiarum decori, ac fratrum Praedicatorum quieti, non solum hactenus aliquas eiusmodi effraenes congregationes per apostolicas litteras suppressimus, verum, ut apostolica providentia nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, motu, scientià et potestate praedictis, sub interminatione divini iudicii, necnon sub excommunicatione latae sententiae eo ipso absque aliquà alià declaratione incurrendâ, a qua solum per magistrum generalem vel generalem vicarium Ordinis, et non per alium quemcumque inferiorem, ab-

solvi possint, omnibus et singulis fratribus et superioribus etiam provincialibus praedicti Ordinis praecipimus et mandamus hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, ne, ubi hactenus praedictae aliaeve consimiles quaecumque congregationes aut uniones erectae, fundatae et institutae non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant vel praesumant. Ubi vero primum sub verae devotionis obtentu vel fratrum conniventia vel aliâ quacumque viâ et causâ in ecclesiis aut conventibus et oratoriis praedictis, actu erectae et institutae reperiuntur, districtissime in virtute sanctae obedientiae eisdem congregationibus, aut unionibus, earumque singulis membris praecipimus et mandamus, ut, iuxta religiosum ac pium societatum, quarum sunt ministri, institutum, omnino intra certos modestiae terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus ac illaesa undique sit debita respectivis superioribus praedicti Ordinis, eorumque delegatis religiosis, obedientia et subiectio in iis omnibus, quae societatem ac etiam congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, et nominatim ac signanter et expresse dispensationem, custodiam ac usum praedictorum bonorum mobilium et immobilium quorumvis quomodocumque spectant, ut uno corde et ore cum praedictis fratribus directoribus Deo in odorem suavitatis ministrent.

Supprimuntur congregationes praedictae si obsistere pergant iis quae sancita sunt.

§ 12. Si vero, quod absit, congregatio aliqua, praetextu consuetudinis etiam immemorabilis aut conventionis, vel alterius cuiuscumque tituli, adhuc obsistere pergat in iis quae praesenti hac nostrâ constitutione sancita sunt, motu, scientiâ et potestate similibus

eam eiusque omnia et singula membra contra praedicta quovis modo refragantia privamus tam in vitâ quam in morte et post mortem omnibus et singulis indulgentiis et gratiis spiritualibus quibuscumque ad societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque vel eas supprimimus atque dissolvimus, quin immo privatas, suppressas et dissolutas declaramus et decernimus; mandantes locorum Ordinariis, ut, de hoc ipso per praedictos fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, talem dissolutionem et suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, et quidem omnibus, in universum et quibuscumque, favore ecclesiae fratrum; immobilibus vero dumtaxat post deductam favore eiusdem ecclesiae fratrum congruam dotem pro decenti maintenance capellae seu altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, seminario clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi beneviso, quoties tamen bona praedicta tam mobilia quam immobilia praefatae capellae aut altari fratrum ex aliquâ gravissimâ causâ minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino capellae sive altari et conventui plenarie applicanda sancimus et applicata declaramus.

§ 13. Eandem vero subiectionem praelatis ac religiosis Ordinis circa praedicta omnia praestabunt etiam saeculares quicumque congregati ad administranda bona societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate apostolicâ vel magistri Ordinis erecta fuerit societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie ac subiective accedit societas huiusmodi, cum omnibus et singulis indulgentiis, pertinentiis ac bo-

Idem quod supra praescribitur saecularibus congregatis ad administranda bona societatis Rosarii et SS. Nominis Iesu.

nis quibuscumque suis spiritualibus et temporalibus, non solum ex litteris erectionis per magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex apostolicâ Gregorii XIII constitutione *Dudum siquidem*, 1 augusti MDLXXV, quam nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad societatem SS. Nominis Iesu) nunc pro tunc talem societatem, cum cuiuscumque generis bonis spiritualibus et temporalibus, mobilibus et immobilibus; adiudicamus, unimus et incorporamus, et sic adiudicata, unita et incorporata declaramus conventui sive ecclesiae dicti Ordinis: mandantes, quoad societatem ipsam et bona quaevis spiritualia, ita inviolabiliter indefinite quidem et in perpetuum observari; quoad temporalia vero, quotiescumque iustâ de causâ a magistro Ordinis pro tempore expendendâ, ac de ipsius licentiâ expressâ, non contingat fratres praefatos in erectionem alicuius novi conventus consentire cum aliquorum aut omnium illorum bonorum assignatione, ad quem effectum eidem magistro necessarias et opportunas facultates enlargimur: quatenus vero a tali praedictâ subiectione iidem congregati recedant, eorum congregationem pari ratione dissolvendam, immo dissolutam ex nunc, ut praedictum est, declaramus volumus et mandamus.

De processio-
nibus a supra-
dicti Ordinis
fratribus pora-
gendis confir-
mantur nonnul-
lae Pontificum
constitutiones.

§ 14. Quoad processiones autem, confirmamus, innovamus et de novo concedimus, motu, scientiâ et potestate ut supra, privilegium indultum fratribus praedictis a S. Pio V in litteris in formâ Brevis datis xx iunii MDLXX, quod soli possint peragere processionem cum augustissimo Sacramento in dominicâ infra octavam Corporis Christi horâ qua maluerint, et per vias semel tantummodo per eos eligendas; quod quidem

indultum, non obstantibus quibuscumque constitutionibus apostolicis, et consequenter derogando illi Gregorii XIII quae incipit *Quum interdum*, xi martii MDLXXIII, non solum confirmavit et innovavit Clemens VIII in constitutione *Dudum felicitis recordationis Pius Papa V*, viii martii MDXCII, verum etiam illud extendit ad conventus quoscumque non modo iam erectos sed quandocumque erigendos, concessâ indulgentiâ plenariâ interessentibus eidem processioni; quae omnia amplissime confirmamus, ut praedictum est, quibuscumque, ut infra, plenissime derogantès, et mandantes praedictis fratribus, quatenus, omni cunctatione sepositâ, praedictam processionem solemniter instituant praedictâ die in iis saltem locis in quibus aliam non elegerint, ac praecipientes locorum Ordinariis ut quaevis impedimenta et obstacula efficaciter submoveant, ad hoc ut quae a praedecessoribus nostris Praedicatorum Ordini (cuius filius clarissimus divus Thomas incomparabilibus ac propemodum divinis praeconiis laudibus et hymnis per sacrum huiusmodi tempus recinendis gloriam SS. Sacramenti in catholicâ Ecclesiâ auxit perennavitque), ac propterea de auctâ simul et propagatâ veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia iure maximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

§ 15. Indultum praeterea, eidem Ordini per nostras litteras incipientes *In supremo*, x aprilis MDCCXXV, impartitum, confirmamus, volentes et mandantes, quod eiusdem Ordinis fratres processionem solemnem Rosarii iuxta dictas litteras nostras in primâ dominicâ octobris celebrare debeant et respective possint absque interventu parochi, et licentiâ ab Ordinario loci minime requisitâ, sive sint in possessione eandem

Quoad proces-
siones Rosarii.

processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in locis, sicut percepimus, iidem fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis processionis aliorum conventuum eiusdem Ordinis, vel ex aliâ causâ, talem processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam, iuxta consuetudinem ibidem obtinentem, uno aut altero die B. Virginii Mariae sacro quotannis publicam processionem eiusdem Rosarii peragunt, motu, scientiâ et potestate saepe dictis tale indultum quoad omnia et singula in eo contenta pro eisdem circumstantiis extendimus et ampliamus.

Quoad processiones SS. Nominis Iesu.

§ 16. Pari ratione concedimus ac volumus in quolibet primo anni die eosdem fratres solemnem SS. Nominis Iesu processionem libere et licite ubique locorum peragere posse ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem, pluribus in locis saltem aliquibus ab hinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique apostolicae firmitatis robur adiicimus, quod in processionibus Nominis Iesu et Rosarii, quae singulis mensibus a fratribus praedictis, iuxta supra memoratas concessionem apostolicas, cum indulgentiâ plenariâ peraguntur, eadem fiant etiam extra ambitus conventuum, quo uberius populi commoditati et devotioni, orationum recitationi, et ad convenientius lucrandum indulgentiam consulatur; districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis auctoritate pollente impediri possint aut molestari: immo concedimus ceteris conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra et circa claustra circuitus pro eisdem processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra ecclesiam et claustra, cum Ordinario loci tantummodo et semel dirigendum, illum nunc pro tunc, apostolicâ auctoritate, tenore praesen-

tium, ratum habentes et perpetuo retineri mandantes.

§ 17. Et quia praedictas sacras functiones, populum a vanis retrahentes et in Dei servitio diutius continentes, inde praecipue impediri contingit, quia parochis persuasum est per easdem suam ipsorum iurisdictionem deturbari, quum de reliquo iugi ac tumultuario saecularium per easdem vias, in quibus fierent processiones, excursu, eidem propriae iurisdictioni nullum praeiudicium inferri noscant et sciant: ad huiusmodi controversiarum radicem evellendam, motu, scientiâ et potestate, ut supra, sancimus, decernimus et declaramus, ex processionibus praedictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum cruce erectâ et stolâ, nullum aut de iure aut de facto generari et sequi posse praeiudicium parochorum iuribus, necnon fratres praedictos cum cruce erectâ ac stolam gestantes sine licentiâ Ordinarii et interventu parochi easdem processiones omnesque alias peragere posse ac debere.

Declaratur ex praedictis processionibus nullum parochorum iurisdictioni praeiudicium inferri.

§ 18. Quum insuper nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant studiis, regulari observantiae, ac etiam ecclesiasticis functionibus extraordinariae illae processiones, ad quas quandoque fratres praedictos adigi alicubi contingit, motu, scientiâ et auctoritate similibus volumus et mandamus, quod fratres praedicti non teneantur accedere, nisi ad processiones sequentes: ad illam scilicet quae fit in die Corporis Christi, illas quae fiunt in Litanis Maioribus et Rogationibus, et alias quae pro bono, causâ aut honore publico ab episcopis indicentur, iuxta decretum generale anni MDCXXVIII. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis conventibus et locis, in quibus ex apostolicâ dispensatione, decreto aliquo

Decernitur quibus processionibus interesse debeant fratres praedicti Ordinis.

Congregationum S. R. E. cardinalium, vel consuetudine, fratres ad omnes vel aliquas processiones accedere antehac non tenebantur aut non consueverunt; quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus; eaque indulta et consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus et de novo concedimus, ipsis apostolicae firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis ac immemorabilibus, necnon pactis et conventionibus, ac ceteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur et declaratur quoddam indultum eidem Ordini concessum super altaribus privilegiatis.

§ 19. Aliud quoque indultum ipsi Ordini per nos concessum in litteris datis xxii septembris mdccxxiv, et incipientibus *Exponi nobis*, circa altaria privilegio affecta, non solum, ut supra, confirmamus et innovamus et de novo concedimus, verum praeterea declaramus, accipiendum iuxta alias litteras Clementis IX *Quum felicitis recordationis Alexander PP. VII*, emanatas sub die xxiii septembris mdclxix, ita quod missae secundum tenorem litterarum nostrarum praedictarum a fratribus Praedicatoribus celebratae intelligantur et sint eodem privilegio affectae, etsi¹ non sint defunctorum, sive sint ex obligatione sive ex devotione, quotiescumque missa defunctorum celebrari non possit.

Item aliud indultum circa translationem indulgentiarum in translatione festivitatum eiusdem Ordinis.

§ 20. Illud indultum Ordini Praedicatorum aliàs impartitum a Leone X in const. *Exposuit nobis*, xxiii iulii mdxviii, quod scilicet quoties festivitates sanctorum Dominici, Petri martyris, Thomae de Aquino, et Catharinae Senensis, et octavarum earundem celebrationes qualibet ex causâ, etiam extra tempus interdicti transferrentur, etiam indulgentiae ecclesias visitantibus in festivitatis huiusmodi et per earum octavas pro tempore concessae, ad tempus celebrationis

¹ Vocem *etsi* nos addimus (R. T.).

huiusmodi sint et censeatur translatae, auctoritate apostolicâ approbantes, innovantes et de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias festivitates aliorum eiusdem Ordinis sanctorum fastis adscriptorum, vel in posterum adscribendorum, et ad festum omnium ipsius Ordinis sanctorum quod die ix novembris celebrari solet, atque ad octavas et indulgentias pro eisdem a praedecessoribus nostris vel a nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas, ac etiam ad festum et octavam SS. Rosarii quoties ob occurrentes maiores festivitates vel alias causas transferri contingat.

§ 21. Facultatem quoque datam a saepedicto S. Pio V in constitut. cxxxii *Romani Pontificis circumspecta benignitas*, xxi iulii mdlxxi, praelatis Ordinis absolvendi sibi subditos fratres ac sorores, et cum eis dispensandi, sicut absolvere et dispensare possunt episcopi cum eorum clericis ex decreto Concilii Tridentini, sess. xxiv, cap. vi (interdicto tamen penitus iisdem fratribus et sororibus usu *Cruciatae*, sive alterius cuiuscumque privilegii, ad eligendum sibi confessarium et obtinendas eiusmodi dispensationes et absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII const. lxiv *Romani Pontificis*, xxiii novembris mdxcix, et Urbanus VIII const. *Cum in speculâ*, xix iunii mdcxxx) iisdem praelatis confirmamus ut supra, innovamus, et, quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper, attendentes Iulium II praedecessorem nostrum in constit. *Exponi nobis*, inferius referendâ, decrevisse, quod omnes praelati Ordinis Praedicatorum, quibus antea a Sixto IV in const. vii *Regimini*, kalendis ianuarii mcdlxxiv, § 4, et in aliâ incipiente *Quoniam omnes*, xxviii maii mcdlxxxi, concessa fuerat potestas absol-

Necnon facultas concessa praelatis Ordinis absolvendi et dispensandi sibi subditos fratres et sorores a quibuscumque caribus etiam reservatis.

vendi et dispensandi suos subditos in casibus Sedi Apostolicae reservatis etiam in Bullâ Coenae, et Gregorium IX, Innocentium IV, Alexandrum IV, Clementem IV, Bonifacium VIII, ac successive alios praedecessores nostros, ut religiosorum excursibus, Ordinis decori, ac superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem praelatis Ordinis circa sibi subditos fratres et moniales facultatem dedisse ut super casibus et censuris eidem Sedi aliâs reservatis absolverent et dispensarent, confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut praedictum est, concedimus; atque decernimus et declaramus, praedictos Ordinis praelatos absolvere posse fratres et sorores sibi subiectos et subiectas ab omnibus et singulis casibus et censuris Sedi Apostolicae etiam per Bullam Coenae reservatis, exceptis dumtaxat illis quos laudati Sixtus IV et Iulius II in praemissis eorum constitutionibus excipiendo fore voluerunt, eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario ortâ dumtaxat exceptâ; possit tamen solus magister Ordinis ab irregularitate huiusmodi dispensare cum fratribus suis subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum et intra claustra extiterit consummatum.

Statuuntur nonnulla circa privilegia absolventi et relaxandi iuramenta et vota commutandi pro confessariis dicti Ordinis quoad personas saeculares.

§ 22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolicâ fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem iuramentorum, et votorum commutationem, pro confessariis Ordinis praedicti quoad personas saeculares, ac praecipue spectantes ad societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis praedictae Sedis iuxta temporum et circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex auctorum in diversa abeuntium opinionibus sub-

ortas, volumus sancita in praedictâ constitut. Clementis VIII incipiente *Quaecumque a Sede* ab omnibus circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est quod circa personas praedictis societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, et de apostolicâ benignitate indulgemus, concedimus et declaramus, ut a confessariis Ordinis Praedicatorum absolvi, eorumque iuramenta relaxari, ac vota commutari, sicut de confratribus et consororibus Rosarii supra diximus et concessimus, possint ac valeant, pro societate quidem SS. Nominis Iesu in primo anni et tribus immediate praecedentibus diebus, iuxta superius innovatas constitutiones Pii IV *Iniunctum*, et Gregorii XIII *Aliâs felicitis recordationis Pius PP. IV*; pro aliis vero societatibus, in festo praecipuo ipsarum, et tribus diebus tale festum immediate antecedentibus, et circa reliquas personas saeculares societatibus minime adscriptas, iisdem confessariis Ordinis concedimus ut easdem ab aliis praedictae Sedi reservatis casibus et censuris absolvere, eorumque vota commutare ac iuramenta solvere, iuxta privilegia quae ipsorum aut alii ex inferioribus recensendis, sive alteri cuicumque regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, congregationi aut societati ab Apostolicâ Sede concessa esse nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

§ 23. Circa audientiam vero confessionum saecularium personarum quarumcumque, servandus erit tenor constitutionis cxxxiii S. Pii V *Romani Pontificis providentia*, viii idus augusti MDLXXI, § 2, qua nimirum cavetur, semel approbatos praevio examine ab episcopo, ab eo iterum examinari non debere, nec non const. vii (al. 10) Clementis X incipientis *Superna*, § 6, qua disponitur,

Circa approbationem audientium confessionum saecularium personarum.

cunctis fratribus unius conventus simul adimi non posse facultatem confessiones audiendi inconsultâ Sanctâ Sede.

Confirmatur
porro indulta
quaecumque ei-
dem Ordini con-
cessa quoad
verbi Dei prae-
dicationem.

§ 24. Memores porro quantum ex praedicatione verbi Dei catholica religio incrementum reportaverit, et quantum proinde meritum sibi comparaverint fratres huius Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis eiusdem Ordinis praeclaro nomine *Praedicatorum* insignivit, indulta desuper a praedecessoribus nostris concessa pro insertis habentes, atque fratribus ipsis quamplenisime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, motu, scientiâ et potestate praedictis confirmamus facultatem praedicandi verbum Dei, ad normam tamen Concilii Tridentini, sess. xxiv, cap. iv, et declarationis S. Pii V in constitutione *Etsi medicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, § 8: quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad saeculares concionibus episcopus non contradicat alicui determinato fratri propter particularia motiva. Ad haec declaramus, mandamus et decernimus, ut supra, quod iidem fratres ex altari aut suggestu in ecclesiis sive oratoriis Ordinis devotionem sacri Rosarii potissime, tanquam eiusdem Ordinis insigne patrimonium, eiusque indulgentias, sicuti et ceterarum societatum in ipsis ecclesiis aut oratoriis erectarum aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentiâ, promoveri et praedicare libere ac licite possint ac valeant. Privilegia quoque missionariis Ordinis, etiam num hodie cum tanto vitae discrimine et animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armènia, Americanis insulis, ac alibi fidem catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante et post Ioannem vulgo XXII in constitutione *Quum sit hora*, iii idus novembris

mcccxxi, a Sede praedictâ, indulgentias insuper omnes ac ceteras quascumque gratias pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus ac de novo concedimus et elargimur.

§ 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Praedicatorum, ut fratres eiusdem quaevis sacramenta etiam in Paschate et in mortis articulo ministrare, eorumque cadavera, quum obierint, in ipsorum coemeteriis sepelire, inconsulto prorsus ac etiam renuente paracho, pariformiter concedimus ac elargimur, iuxta litteras Innocentii IV *Qui Deum totâ mente diligitis*, iii nonas februarii mccxliv, confirmatas ab Alexandro IV in *Mari magno*, a Gregorio XI in Bullâ similiter incipiente *Qui Deum*, et a Nicolao V in Bullâ *Iustis et honestis*, pridie kalendas augusti mcdxlviii, et Innocentio¹ VIII in constitutione incipiente *Exponi nobis fecistis*, xxiii octobris mcdlxxxvii: et haec quidem omnia extendi volumus et mandamus ad eos, quos devotione vel casu aliquo in conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

De sacramen-
tis administran-
dis et sepelien-
dis famulis, a-
liisque in con-
ventibus dicti
Ordinis.

§ 26. Insuper facultatem, indultam superioribus quibuscumque etiam locis fratrum Praedicatorum, benedicens quaecumque vestimenta aut paramenta ecclesiastica, in quibus non intervenit unctio, a Bonifacio IX in const. *Sacrae religionis*, v kalendas maii mcdii, ab Innocentio VIII loco statim referendo, et a S. Pio in Brevi incipiente *Volentes iis*, xxv iunii mdlxxi, solemniter, et iuxta ritum Ecclesiae, aquâ prius a catholico episcopo benedictâ, reconciliandi pollutas ecclesias, coemeteria aut claustra, a Clemente V in Bullâ editâ viii idus martii mcccvii, et ab Innocentio VIII per Bullam *Be-*

Insuper confir-
matur facultas
superioribus di-
cti Ordinis in-
dulta benedi-
cendi vestimen-
ta ecclesiastica
aliaque.

¹ Edit. Main. legit *Innocentii* (R. T.).

nignitas, MCDLXXXIV, et a S. Pio V in Brevi edito XVI iunii MDLXIX, eidem Ordini eiusque superioribus praedictis, motu, scientiâ et auctoritate similibus, confirmamus et innovamus; et respective declaramus praedictis superioribus esse praeterea permissum, aquâ, ut supra, ab episcopo benedictâ, novas ecclesias, nova coemeteria, capitula, claustra et oratoria benedicere; et haec omnia etiam de novo concedimus: et elargimur hoc amplius, quod, ubi dioecesanus episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint et debeant licite et valide iidem fratres a quocumque catholico episcopo aquam in eius dioecesi benedictam ad praedicta praestanda accipere et adsportare.

Declaratur
fratres praedi-
catores extra
tempora sacris
initari posse.

§ 27. Quia vero ad aures nostras pervenit (non obstante nostrâ ac etiam novissimi Romani Concilii per nos habiti, tit. v, cap. xi, sententiâ quod *Regulares vigore suorum privilegiorum tuto et absque novo indulto apostolico extra tempora sacris initiantur* etiam post decreta Concilii Tridentini), a nonnullis etiam episcopis in dubium revocari an inter tales regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant fratres praedicti Ordinis Praedicatorum: motu, scientiâ et auctoritate praedictis declaramus eosdem fratres ex nostrâ ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem privilegio frui ac potiri posse et debere, et, quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contrariâ dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostrâ erga praedictum Ordinem, intra cuius dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur, dilectione, iisdem fratribus signanter, specificè et individuo concedimus, quatenus a dioecesano, eoque renuente aut non valente, a quocumque catholico episcopo ordines

extra tempora suscipere, et episcopi ipsis conferre, libere et licite valeant iuxta declarationem S. Pii V in Bullâ *Etsi mendicantium*, decretum Clementis VIII, et uberius explicata in dicto Concilio Romano nostro tit. v, cap. i, et tit. xxi, cap. xi.

§ 28. Recolentes quoque, quantum monialium directio et clausura debeant praeclaro huic Ordini, et in primis quidem celeberrimo eiusdem patriarchae sancto patri Dominico, utriusque in hac ipsâ almâ Urbe nostrâ institutori, ac attendentes, Clementem IV in constitutione *Affectu sincero*, VIII idus februarii MCLXVII, apostolicâ sollicitudine commendasse filiis tanti parentis curam illam monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius et felicius insisterent ministerio verbi, factâ ipsis plenissimâ potestate easdem sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque confessiones non solum per magistrum Ordinis et provinciales, sed etiam per alios fratres idoneos audiendi, Benedictum XI eiusdem quoque Ordinis in constitutione *Sacra vestra religio*, III kalendas martii MCCCIV, easdem moniales a iurisdictione cuiuscumque extra praedictum Ordinem existentis exemisse, quod S. Pius, in suâ constitutione *Etsi mendicantium*, alique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa Tridentina Synodus ratum habuit, sess. xxv, cap. ix: omnia haec supradictis motu scientiâ et potestate confirmantes, innovantes, ac, quatenus opus sit, de novo concedentes, decernimus et declaramus iurisdictioni praelatorum Ordinis subesse etiam puellas educationis causâ, aliasque mulieres ex legitimâ dispensatione introductas et degentes in monasteriis eiusdem Ordinis monialium exemptis et respective subiectis ut supra praelatis dicti Ordinis; et ita pariter mandamus

De monialium
directione eius-
dem Ordinis fra-
tribus deman-
datâ, earum-
que confessa-
riis, confirma-
mantur quae ab
aliis Pontifici-
bus statuta fue-
re.

et declaramus, fratres confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem nos quoque praelatorum Ordinis conscientiam summopere in diem Domini oneramus), et ab Ordine ipso de more ad monialium sibi subiectarum confessiones audiendas destinatos, locorum Ordinariis debitam reverentiam, atque in iis, quae per Concilium Tridentinum et Sedem Apostolicam circa monasteria exemptorum delegatâ auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostrae huic constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adiutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro praedictarum monialium confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro fratrum Ordinis confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem praedictâ delegatâ auctoritate procedere possint ac valeant; multo autem minus superiores sive locales sive provinciales, sive etiam magistrum ipsum Ordinis, qui ex praedictâ apostolicâ commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subiectis monialium animabus, ut sic illaeso ac custodito veluti primario potestatis spiritualis caractere, quemadmodum alias ligare possunt ac ligant, ita etiam libere solvere possint ac valeant sibi subiectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese sacramentaliter audiri postulerint, quod plane aliâs, aut nullo modo, aut aegre admodum praestare possent: non obstantibus constitutionibus Gregorii XV *Inscrutabili*, et Clementis X *Superna*, ac decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur
quaedam alia

§ 29. Iisdem omnibus et singulis superioribus, atque ab ipsis delegatis

fratribus, praedicationem verbi Dei pro monialibus sibi subiectis liberam esse debere, superioribus quidem prorsus et omni modo, delegatis vero religiosi cum superiorum eorum missione et benedictione¹. Administrationem temporalem dictarum monialium, non raro per saeculares deturbata² cum evidenti monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad moniales et monasteria sibi subiecta, praedictos superiores posse ac debere iurisdictionem suam secundum apostolicas sanctiones tueri; salvâ in reliquis iurisdictione iure delegato episcopis competente; quibus tamen auctoritate apostolicâ penitus interdiciamus ac prohibemus, ne circa visitationem clausurae ultra facultates, a Concilio sibi factas et concessas, ulatenus sese extendant, neve eiusdem obtentu in iis quae Ordinis superiorum sunt se intromittant. Si vero moniales ipsae servare renuant, quae pro observantiâ regulari exacte manutenendâ a superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem monasteria libere dimittendi, ex apostolicis litteris ad vicarium generalem Lombardiae *Exponi nobis* datis a Leone X, vi novembris an. MDXV, quas hîc pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum monialibus, sicuti et fratribus novitiis, in articulo mortis ante emissam professionem constitutis, integrum esse frui et potiri indulto S. Pii V in constit. cix *Summi sacerdotii cura*, xxiii augusti MDLXX.

§ 30. Quum autem silere nos minime deceat de doctrinâ angelici doctoris S. Thomae Aquinatis, cui ipsemet Ordo

Recensentur
constitutiones
Romanorum
Pontificum,
qui doctrinam
Angelici

1 Deest *decernimus* aut simile (R. T.).

2 Legendum *deturbatam* (R. T.).

Doctoris laudibus extulorunt, quae et confirmantur.

salubriter insistit, ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius praeconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, et constanti Summorum Pontificum testimonio orthodoxis commendatam populis. Hoc potissimum suis constitutionibus et litteris apostolicis praestitere Ioannes vulgo XXII in const. xx, cuius initium *Redemptionem misit*, xv kalendas augusti, an. Domini MCCCXXIII; Clemens VI const. *In Ordine*, viii idus februarii MCCCXLIV, Urbanus V in diplomatibus *Copiosus et laudabilis*, dat. x kalendas iulii et pridie kalendas septembris MCCCXLVIII; S. Pius V, xxxvi, *Mirabilis Deus*, iii idus aprilis MDLXVII; Sixtus V, LXXVI, *Triumphantis*, pridie idus martii MDLXXXVIII; Clemens VIII, *In quo nos*, et *Quantum prodesse*, xxii novembris MDCIII, et *Sicut angeli...*; Paulus V *Splendidissimi*, xvii decembris MDCVII, et Alexander VII *Litteras*, vii augusti MDCLX. Aequum vero erat ut angelica doctrina tanti doctoris non vulgaribus efferreretur encomiis, quae solis instar mundum universum illustrans uberrima christianae Ecclesiae bona peperit paritque in dies singulos multiplici fructu, supremo Apostolicae Sedis magisterio adversus quoscumque veteres ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis atque assiduis fere experimentis probe noscentes, per alias peculiare nostras litteras incipientes *Demissas preces*, datas vi novembris MDCCXXIV, calumnias eiusdem Angelici doctoris et S. Augustini doctrinae temere irrogatas retudimus, et, prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostrae praesidio eliminavimus. Luculentius vero aestimationis argumentum in ipsam

S. Thomae doctrinam nunc edituri, quo magis magisque Praedicatorum Ordo ceterique orthodoxi ac veri ipsius sectatores ad illius sinceram et tutam professionem inflammentur, praedictas omnes et singulas decessorum nostrorum constitutiones, litteras, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia et singula in eis contenta, supremâ, qua fungimur, auctoritate, motu, scientiâ et deliberatione praemissis, comprobamus, et rursus, quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a nobis litteris innovamus. Ut autem turbulenti ac pertinaces tranquillitatis Ecclesiae catholicae perturbatores desinant orthodoxam S. Thomae doctrinam calumniari, ac ne deinceps praeposteris et a veritate alienis interpretationibus apostolicas ipsas litteras nostras, non sine apertâ, ut accepimus, verbis nostris ac etiam decessorum nostrorum irrogatâ violentiâ, tam Praedicatorum Ordinem, quam alios veros illius asseclas et sectatores incessere audeant, constit. xcvi (al. 260) quae incipit *Pastoralis officii*, felicitis recordationis Clementis XI omnibusque in eâ contentis firmiter inhaerentes, sub divini interminatione iudicii, iterumque sub canonicis poenis, omnibus et singulis christifidelibus mandamus, ne doctrinam memorati sancti doctoris, eiusque insignem in Ecclesiâ scholam, praesertim ubi in eâdem scholâ de divinâ gratiâ per se et ab intrinseco efficaci ac de gratuitâ praedestinatione ad gloriam sine ullâ meritorum praevisione agitur, ullatenus dicto vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolicâ Sede, et signanter a const. LXIV (al. 187) dicti felicitis recordationis Clementis XI incipiente *Unigenitus*, Iansenii, Quesnelii et aliorum erroribus traducant; a quibus S. Thomas et vera scholâ thomistica quamlongissime

abest et abfuit, universis tam antiquis quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus haeresibus et perniciosis assertis adversans. Damnamus item folia, theses et libros antehac typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos, in quibus, ad procreandam seu fovendam doctrinae S. Thomae, Praedicatorum Ordini, aliisque genuinae thomisticae doctrinae asseclis invidiam, designatae atque damnatae a nobis calumniae assertive renovantur, vel in aliam a germanâ praedictarum nostrarum litterarum sententiâ, sive decessorum nostrorum mente, honorifica atque faventia doctrinae thomisticae verba fallacissime detorquentur. Deum veritatis et pacis enixe rogantes, ut, ad maiora gloriae suae incrementa, creditus nobis populus non minus traditâ a tanto magistro salutari doctrinâ, quam ipsius innocentium morum et illustrium virtutum imitatione proficiat.

De privilegiis
adolescentium
saecularium in
praelaudati do-
ctoris studiis
insignioribus.

§ 31. Ne autem adolescentes saeculares a praelaudati divini doctoris scholâ deterri contingat, ex quo nullum in eâ praemium, nulla expedita via pateat ipsis per theologicas disciplinas ad dignitates illas, quae solis lauream, licentiam vel gradum in theologiâ consequutis conferri debent ac possunt: motu, scientiâ et potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora studia generalia, collegia, studia quoque, ut dicunt, formalia, et ea, quae ad minus quatuor constent actualibus, et ex his duobus ut minimum in theologiâ lectoribus in quibuscumque provinciis Ordinis praedicti erecta vel erigenda, extendentes concessionem factam a Gregorio¹ XIII fratribus eiusdem Ordinis provinciae S. Antonini de novo regno in civitate S. Fidei, relatam et confirmatam per Paulum V in suis litteris inci-

¹ Edit. Main. legit *Gregorii* (R. T.).

pientibus *Militantis Ecclesiae* pridie nonas septembris MDCXII, et Innocentium X in eius constit. *In supremo*, x kalendas martii MDCXLIV, necnon privilegia omnia et singula apostolica in id concessa praedictis fratribus, ad omnia praedicta studia, conventus et universitates extendimus et prorogamus, decernentes, ut, post emensum certum nec unquam minus quam duorum annorum stadium, ad percipiendam sacrae theologiae iuxta inconcussa et tutissima S. Thomae dogmata intelligentiam accommodatum; a studiorum illorum moderatoribus sive lectoribus, numero et procedendi ratione ipsis per magistrum Ordinis praescribendis, ac nunc pro tunc a nobis auctoritate apostolicâ, ut praedictum est, confirmatis, post praemissas scholasticas exercitationes publicas vel privatas iuxta regionum approbatas consuetudines vel methodum ab eodem magistro praescribendam, ac praemisso diligenti examine, laurea doctoralis sive magistralis, praesentatura ac licentia, sive gradus baccalaureatus, ac alii consueti in sacrâ theologia (quos quidem, pari apostolicâ auctoritate, motu et scientiâ, idem valere ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in academiâ Romanae Sapientiae, Salamantinâ aut Parisiensi, vel aliâ quacumque insigniori, declaramus, decernimus et volumus) libere ac licite conferri possint ac valeant scholaribus saecularibus studentibus in insignibus civitatibus aut locis, in quibus ad eorum scholam iuvenes saeculares accedere permittuntur; idque tametsi ibidem aliâs publica pateat universitas, hoc dumtaxat casu praestitis per divites, a tali solutione de cetero non exemptos, consuetis universitatis iuribus; ubi etenim iuvenes, per examinatores praefatos idoneos repertos, officiales universitatis ad

eosdem gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus praedictos promovere lectores et magistri praefati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus et mandamus pro locis, in quibus saecularibus doctrinae divi Thomae, prout in huius receptissimâ scholâ traditae, gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque et innovantur quaecumque facultates concessae magistro generali aliisque praelatis ac provinciis Ordinis praefati.

§ 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus et innovamus ac concedimus facultatem eidem¹ a S. Pio V in constitutione suâ *Quum sacer Ordo Praedicatorum*, ix martii MDLXXII, amplissime concessam, ut possit ex sibi subiectis fratribus quemcumque ad gradus certâ ratione promovere. Eidem similiter et provincialibus confirmamus et concedimus, iuxta aliud indultum S. Pii V incipiens *Debitum pastoralis* xxi martii MDLXXI, ut in unâquaque provinciâ deputare possint ac valeant fratres Ordinis in notarios pro exequutione mandatorum apostolicorum; et generaliter quaecumque et cuiuscumque generis gratias, indulta, privilegia, praerogativas, facultates a Sede praedictâ ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis constitutionibus et ordinationibus comitorum generalium et nominatim habitorem in almâ Urbe anno MDCXXIX, denunciatione III, auctoritate apostolicâ, quae omnia hîc similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus et ut praefertur concedimus, non obstantibus Brevibus apostolicis Clementis X *Ad apostolicæ*, v septembris MDCLXXV, et Innocentii XI *Cum nos*² aliâs, vi octobris MDCLXXIX, procuratori etiam generali et signanter concessa et confirmata ab eodem Urbano VIII in aliis suis litteris *Exponi*, III decembris MDCXXXV, cum excommunicatione latae sententiae,

magistro Ordinis aut eius vicario generali reservatâ, contra fratres, et absolutione ab officiis ipso facto incurrendâ contra praelatos eiusdem Ordinis, qui per se vel per alium, eodem procuratore generali inconsulto, in Romanâ Curiâ negotium aliquod tractare ausi fuerint, ac deinde provincialibus ac ceteris quibusvis Ordinis praedicti praelatis et superioribus, indulta quoque et quomodocumque elargita provinciis et signanter spectatissimae nostrae utriusque Lombardiae, ac etiam monialium monasteriis, amplissime confirmamus, innovamus ac de novo concedimus.

§ 33. Pro fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Poenitentium S. Dominici* nuncupato, Gregorius¹ IX in constitutione *Detestanda*, kalendis aprilis MCCXXVIII, Honorius IV in Bullâ *Congruum existimantes*, v kalendas februarii MCCLXXXVI, Ioannes vulgo XXII, *Quum de mulieribus*, kalendis iunii MCCCXXVI, Bonifacius IX in constitutione *Humilibus et honestis*, xv kalendas februarii MCDI, Innocentius VII in Bullâ confirmationis regulae eiusdem Ordinis incipiente *Sedis Apostolicæ*, vi kalendas iulii MCDV, Eugenius IV in consimili constitutione *Provisionis nostrae*, pridie idus maii MCDXXXIX, Sixtus IV in constitutione *Sacrosancta*, III nonas octobris MCDLXXV, Alexander VI *Considerantes*, xxx septembris MCDLXV, Iulius II *Considerantes*, xiv decembris MDIX, *Exponi nobis fecisti*, xxvii februarii MDX, Leo X *Dum intra mentis*, xix decembris MDXVI, et *Nuper*, I martii MDXVIII, Paulus III *Exponi nobis nuper fecisti*, xxvi iulii MDXLII, necnon S. Pius, Clemens VIII, Urbanus VIII, alique praedecessores nostri per suas litteras mox referendas peculiaribus in-

Confirmantur pariter gratiae omnes concessae Tertio Ordini Poenitentium S. Dominici.

¹ Male edit. Main. legit *idem* pro *eidem* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *non quæ* pro *nos* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *Gregorio* (R. T.).

dultis et privilegiis dictum Ordinem approbarunt, et personas, domos, asceteria ac bona exemerunt ab Ordinariis locorum; et nos huiusmodi omnes et singulas litteras, gratias tam spirituales quam temporales, concessionem, exemptiones, indulta, ac cetera quaecumque cuiuscumque generis et nominis spiritualia et temporalia privilegia plenissime confirmamus et innovamus, et, ubi opus sit, de novo concedimus; praecipue pro christifidelibus utriusque sexus qui collegialiter aut in claustris vivunt, aut solum votum perpetuae castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis domibus vel cum affinibus et consanguineis, dummodo habitum Ordinis gement, et Altissimo sub regulâ et instituto dicti Ordinis Tertii caste et pie famulatum praestent: contrariis quibuscumque non obstantibus et praecipue Concilio Lateranensi; quibus omnibus in hac parte, motu, scientiâ et potestate similibus, amplissime derogamus. Huiusmodi vero institutum tamquam sanctum, meritorium et christianae perfectioni conforme, necnon tamquam verum et proprium Ordinem, praecipue ex collegialiter, aut cum claustralibus, aut in domibus consanguineorum, sive propriis, sub solo et simplici voto inviolabilis castitatis, ceterisque modo, formâ, habitu, novitiatu, professione ac regulâ viventibus compositum, et consequenter ab omnibus confraternitatibus, de quibus agitur in constitutione sanctae memoriae Clementis Papae VIII, omnimode distinctum, sicut sunt ceteri Ordines tum regulares, tum militares, et alii huiusmodi, fuisse et esse decernimus ac declaramus: motuque simili regulam a praedictis Innocentio VII et Eugenio IV confirmatam, iuxta praemissa et inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique

apostolicâ auctoritate¹ perpetuum firmitatis robur adiicimus.

§ 34. Omnes insuper apostolicas concessionem, quibus asserta fuit Ordini Praedicatorum, eiusque generali magistro, provincialibus, ceterisque aliis substitutis superioribus, praeëminentia, auctoritas et superioritas super praefati instituti fratribus et sororibus praedictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuae firmitatis robur obtinere volumus, decernimus atque mandamus, et, quatenus opus sit, easdem praeëminentiam, auctoritatem et superioritatem de novo concedimus. Attendentes praeterea per praedecessores nostros Innocentium VII et Eugenium IV fuisse approbatam regulam praedictam, eiusque caput xx, atque animadvertentes primos alumnos praefati Ordinis habitum ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, eiusque praecepta executioni mandasse: eidem generali magistro, privative quoad alios quoscumque, confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subiectos fratres quoscumque facultate opportunâ ac necessariâ instructos, personas ad dictum Ordinem iuxta ipsius statuta recipere, habitu donare, atque, elapso debito probationis tempore, ad professionem recipere, itaut personae quaecumque, aliter receptae, nec sint nec intelligantur ullo modo praefati huius Tertii Ordinis, neque ullis eiusdem privilegiis ac indultis potiantur, nisi pro peculiaribus personis et casibus per nos et successores nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque aut visitatorem instituere, magistrum quoque, directorem ac confessarium aetate moribus, pietate scientiâ et prudentiâ gravem concedere et deputare, qui ipsis

Approbantes quoque constitutiones omnes, quibus concessa fuit magistro generali Ordinis Praedicatorum, aliisque superioribus, auctoritas in praefato Tertio Ordine

¹ Edit. Main. legit *auctoritatis* (R. T.).

ecclesiastica sacramenta ministret, de praeceptis regulae instruat, congregationes aut congressus convocet, et in ipsis sicut in aliis quibuscumque actibus et functionibus praesideat, necnon (locorum Ordinariis et aliis quibuscumque, cuiusvis status, gradus et conditionis existant, et quacumque fungantur auctoritate, semper exclusis) congregationes illas ac personas Tertii Ordinis, sive virorum collegialiter aut in claustris, sive mulierum cum expresso voto ut supra, vel cum tribus votis viventium, domos, conservatoria, hospitalia, monasteria, sive collegia quaecumque, ac quocumque nomine appellata, cappellas quoque, oratoria et ecclesias pleno iure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite quam in membris, ad cassationem usque mantelli et habitus, atque ad electionem e collegio, restitutâ collatâ dote, prout de iure, immo etiam ad ipsius collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione et statu procedere, aliaque ad bonum Ordinis praefati regimen, iuxta eiusdem statuta, ordinare et exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, et, quoties sibi libuerit, libros et rationes reddituum ac bonorum, sive congregationum, sive collegiorum quorumcumque, non secus ac monasteriorum ac singulorum sibi pleno iure subiectorum, atque ab exactoribus, agentibus et administratoribus quibuscumque rationem reddituum per eos administratorum recognoscere, examinare ac exigere possit et valeat, motu, scientiâ et potestate praedictis dantes plenam facultatem superioribus Ordinis praedictos exactores, agentes et quosvis administratores iustâ de causâ removendi ac mutandi, ac etiam eorum loco religiosum quempiam idoneum substituendi.

§ 35. Ut autem praedicta omnia cum spirituali ac temporali etiam praedicti Ordinis incremento ad normam praedictae regulae exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, districtè praecipimus omnibus et singulis Ordinis professoribus per totum orbem existentibus ac extituri, cuiuscumque gradus ac conditionis existant, et praecipue quibuscumque gradibus et quocumque nomine nuncupatis, collegialiter aut in claustris habitantibus, necnon in privatis domibus, iuxta praedicta, cum voto viventibus, ut, quemadmodum eorum Ordo cum primo Ordine fratrum Praedicatorum et secundo monialium eundem habet patrem et patriarcham in caelis feliciter regnantem, adeo ut ab Innocentio VII in Bullâ supradictâ omnes appellentur *fratres et sorores Ordinis Praedicatorum, qui nuncupantur fratres et sorores de Poenitentiâ S. Dominici*; ita cum utroque illo Ordine unum eundemque in terris successorem B. Dominici ac totius Ordinis Praedicatorum magistrum generalem, deinde provinciales, ut alios inferiores ab eodem magistro generali de more delegandos, tamquam eorum veros et legitimos superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant, ad eos dubia quaecumque circa regulam et statuta referant, eorumque iudicio circa eadem dubia sese conforment, maxime quum regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad poenam, eiusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti superioris constituta, iisdemque, privative quoad alios, in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec regulae instituto ac praeceptis praefatis aperte contrariis, pareant et obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, habitu spoliari, atque etiam ex collegiis modo praedi-

Praescribitur eiusdem Tertii Ordinis professoribus, ut agnoscant in superiores praedictos magistrum generalem a-hiosque.

cto, donec respiscant, vel absolute quoque, dimitti possint (quemadmodum aliàs regula¹ ipso cap. xix pro quibusdam casibus disponit), insuper et collegia ipsa supprimi ac dissolvi, sin minus dimitti ac relinqui ab eisdem possint et valeant, et respective nullis tertiariorum gratiis et privilegiis gaudere, decernimus ac iubemus.

Iniungitur
praefato magi-
stro generali ut
eiusdem Tertii
Ordinis refor-
mationi advigi-
let.

§ 36. Ordinis magistro pro tempore, sicut et Ordini ipsi in generalibus comitiis quodcumque congregando, quemadmodum iniungimus ut circa felicem statum ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, praedicti Tertii Ordinis advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus et quatenus oporteat de novo benigne concedimus ius et plenam potestatem ad illa circa regulam praedictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda ac addenda, quae pro temporum, locorum ac personarum opportunitate in Domino iudicabunt sic melius disponenda (salvâ tamen eiusdem regulae substantiâ et intactis sacris canonibus); nunc pro tunc apostolicâ auctoritate eiusmodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes atque confirmantes.

Statuuntur
nonnulla pro di-
câ reformatio-
ne.

§ 37. Deinde, quum nonnulla sint capita, super quibus potissime tertiarias personas, sive in domibus praedictis seorsim, sive etiam in asceteriis collegialiter virginalem aut coelibem aut castam viduilem expresso voto et sub habitu et regulâ praedictis vitam traduentes, necnon fratres Ordinis Praedicatorum ipsas² vexari ad nos delatum est, ideo expresse declaramus et volumus, quod (tametsi omnes et singulae praedictae personae summam debeant habere reverentiam locorum Ordinariis, ceterisque praelatis inferioribus, quem-

admodum earum quoque regula praescribit, atque, iuxta decretum Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, episcoporum et regularium consultationibus praepositae, editum sub die xx decembris mdcxvi, ut ad habitum et Ordinem recipiantur virgines aut viduae in privatis domibus perpetuo mansurae, prius debeant in curiâ Ordinarii loci probare eas sibi posse de victu et vestitu sufficienter providere, illasque fore bonis moribus praeditas, atque cum nullis aliis viris quam cum consanguineis aut affinibus in primo tantum gradu, vel, illis deficientibus, aut urgenti gravi aliquâ causâ, cum aliis sibi in proximiori gradu coniunctis, aut saltem cum viris perspectae probitatis vitam traducturas) eas tamen iuxta praemissa tertiarias effectas a cuiuscumque alterius inferioris extra Ordinem Praedicatorum constituti praelati et ipsius Ordinarii loci iurisdictione exemptas esse volumus et fore declaramus districtèque mandamus, eisque de novo talem exemptionem concedimus. Quantum ad aetatem mulierum ad Ordinem praedictum recipiendarum hac nostrâ constitutione perpetuo valiturâ iniungimus et mandamus, quod, nisi in particularibus asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes non admittantur, nisi tempore professionis excesserint annum decimumoctavum. Quo vero ad eas, quae in domibus ut supra seorsim cum certis castitatis voto, habitu et statutis sunt vitam traducturae (quum secundum sacras scripturas bonum sit portanti iugum ab adolescentiâ suâ, et Ordo praedictus ex regulâ suâ vigiliis, ieiunia, pluresque abstinentias habeat iugiter perferendas, virginum quoque sponso placeat sibi cito promissa virginitas, plurimaeque

¹ Edit. Main. legit *regulas* (R. T.).

² Videtur legendum *ipsos* (R. T.).

insignes virgines praedicti Ordinis *de poenitentia* non solum a teneris annis inviolabili voto virginitatem eidem caelesti sponso consecraverint, habitumque induerint, sed florenti adhuc aetate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturae in caelum evolaverint, quarum agmen ducere potest caelestis virgo S. Catharina Senensis, de Apostolicâ Sede adeo benemerita), motu hinc, scientiâ et potestate praedictis indulgemus et concedimus, ut eadem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimumoctavum annum, vel etiam in minori aetate, iuxta consuetudinem locorum, libere et licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint ac valeant (revalidantes quas-cumque acceptationes et professiones, si quae forte ex defectu aetatis hactenus factae dici possent invalidae); habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse habitus formam, quae pro regionum diversitate hactenus ab eisdem tertiariis servata est; licere quoque mulieribus, quae, emissio voto, seorsim vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *supraiectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *sottogola*, et scapolare seu *patientiam*.

Suadentur
praedictis Ter-
tariis emissio
trium votorum
et clausura, sed
tamen ad eam
minime eas
compelli posse
declaratur.

§ 38. Tertiariis praedictis emissio solo castitatis voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino, suaderi trium votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque clausuram, iuxta propositum constitut. VIII S. Pii V incipientis *Circa pastoralis*. Inhaerentes tamen litteris apostolicis superius memoratis Iulii II, in quibus tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria vota, declaraturque per haec ipsa *ad clausuram minime teneri, aut ad officium divinum, magis quam ex regulâ tertii ha-*

bitus, ac aliis Clementis IX *Aliâs propositis*, x decembris MDCLXVII, in quibus tertiariae collegialiter viventes ad clausuram nullatenus compelluntur; attendentes insuper per annos, ut accepimus, centum et sexaginta ab editâ dictâ constitutione S. Pii V, et per saeculum et ultra post decretum Congregationis episcoporum et regularium emanatum xx decembris MDCXVI, eiusmodi tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus et tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausurâ: declaramus, volumus et mandamus, easdem ad neutram absolute teneri aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus etiam apostolicis, quibus expressè per praesentes derogamus. Licet circa sacramentorum susceptionem et sepulturam praedictae tertiariae, certis habitu, regulâ et statutis et sub expresso perpetuae virginalis aut viduilis castitatis voto sive collegialiter sive in privatis domibus viventes, ex recitatis aliisque apostolicis constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Praedicatorum ceterorumque Ordinum earum sexui non repugnantibus, et pleno iure subesse fratribus et in primis magistro generali eiusdem Ordinis, hisque liceat *auctoritate apostolicâ tertiariis illis, quando petierint, etiam in die Paschae, sive festis Resurrectionis D. N. I. C., et infra eius festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiae et alia sacramenta ecclesiastica quaecumque exhibere et ministrare etiam in domibus propriis; necnon illarum cadavera ad eorundem fratrum ecclesias tumultanda deferre, etiam parochialium ecclesiarum personarum, eorundem rectorum licentiâ desuper minime requisitâ, et contradictio-*

ne qualibet non obstante: ne tamen de-
super tertiarias et respective fratres Or-
dinis Praedicatorum indebite molestari
contingat, expresse declaramus et volu-
mus, tertiarias praedictas *de poenitentia*
S. Dominici sive collegialiter sive sepa-
ratim in domibus, ut praedictum est,
videntes cum expresso voto, a solis fra-
tribus praedicti Ordinis Praedicatorum,
contradictione qualibet et quacumque
consuetudine etiam immemorabili in
contrarium non obstantibus, etiam in
die sanctae Paschae, et, in casu habi-
tualis infirmitatis, etiam pro effectu sa-
tisfaciendi praecepto de communione
paschali, et, in casu mortalis infirmita-
tis sive in mortis articulo, sacram Eu-
charistiam, Extremam insuper Uncionem
absolute recipere posse et debere; ea-
rumdemque post mortem cadavera (nisi
forsan collegialiter viventes habeant,
aut sint¹ aliquando legitime habiturae in
earum ecclesiâ, oratorio aut collegio
sepulchrum proprium, quo casu per
solos fratres Ordinis sint ibidem sepe-
lienda) ad fratrum ecclesiam tumultanda
deferri posse ac debere, et quidem abs-
que interventu, licentiâ et requisitione
parochi nullâque eidem solutâ quartâ.
Et, sicuti volumus, quod tam fratres
quam tertiarii, extra conventus et re-
spective collegia et domos obeuntes, de-
beant sacramentari et respective tumu-
lari per fratres et in ecclesiis illorum,
ita disponimus et mandamus quoad ter-
tarias praedictas. Praeterea declaramus
et volumus, quod fratres, ad ministranda
sacramenta dictis tertiariis utriusque
sexus, possint et debeant ingrediendo
limites cuiuscumque parochiae cum cru-
ce erectâ et processionaliter condigne
afferre venerabile Eucharistiae sacra-
mentum, tam in casu gravis et mortalis
infirmitatis per modum viatici, quam

¹ Edit. Main. legit *sit pro sint* (R. T.).

in casu talis infirmitatis quae impediat
accessum ad ecclesiam dictorum fratrum,
pro satisfactione praecepti paschalis,
ac etiam titulo devotionis, circa consue-
tas maiores Ecclesiae solemnitates; et
similiter defunctorum cadavera ad pro-
priam ecclesiam asportare, etiam invito
et reluctantem parochum, cui tantum lici-
tum sit ministrare sacramentum in casu
repentinae infirmitatis quae spatium non
permittat vocandi fratres praedictos.

§ 39. Ut porro, quantum in Domino
possumus, consulamus indemnitati obe-
dientiae superioribus praedictis ab eo-
rum respective religionis debitae, et ut
simpliciori viâ nitantur omnes in semel
Deo promissam regularem observantiam,
motu, scientiâ et potestate saepedictis
in primis quoad omnia et singula in
eis contenta confirmamus et innovamus
constitutiones emanatas adversus fratres
Ordinis ferentes pro extorquendis favo-
ribus ad personas extraneas, nimirum
Gregorii XIII incipientem *Quum nihil
magis*, v iunii MDLXXX, Clementis VIII
Religiosos viros, xxiii maii MDXCII, et
Pauli V *Admonemur*, vii ianuarii MDCVIII.
Deindeque pro tuendâ regulari discipli-
nâ confirmamus et innovamus constitu-
tionem iv Bonifacii VIII *Ad augmentum*,
vi idus maii MCCXCVI; in corrigendis
etenim et puniendis excessibus subdi-
torum volumus peragendum, *postpositis
rimulis et apicibus iuris secundum con-
suetudines et statuta Ordinis etiam fa-
cienda*. Ad tollendas vero appellationes
quascumque indebitas, ac totam ferme
oeconomiam regularis observantiae e-
nervantes ac evertentes, nisi retineatur
et servetur ordinata appellatio a supe-
riore locali ad provincialem, ab eoque
ad generalem, exindeque, si fieri possit,
ad capitulum generale, ac denique ad Se-
dem Apostolicam, iuxta decreta de man-
dato Sixti V edita in Congregatione epi-

Innovantur
constitutiones
omnes emana-
tae circa ambi-
tiosos Ordinis
fratres.

scoporum et regularium an. MDLXXXVII, confirmamus et innovamus similiter quaecumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolicâ Sede, et praecipue constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII in praecitatis litteris incipientibus *Ad augmentum*, Bonifacii IX *Sacrae religionis*, v kalendas maii MCDII, Iulii II *Exposuisti nobis*, xxiv novembris MDXI, ac Leonis X *Romani Pontificis*, xxix aprilis MDXVIII, et quidem quoad omnia et singula in eis contenta, etiam quoad censuras latae sententiae et poenas, etiam contra quoscumque iudices ecclesiasticos et saeculares de huiusmodi appellationibus cognoscere volentes contra ordinem contentum et rationem praescriptam in praedictis litteris apostolicis.

Appellationum
modus et ordo
ponitur.

§ 40. Immo, quum etiam nobis certo constet, superiorum praefatorum auctoritatem eludi et contemni, si circa concernentia statum ipsum regularem, quae totaliter remissa sunt et esse debent ipsorum religioni et iudicio, cuiusmodi sunt fratrum assignationes, remotiones, dispensationes, lectionum et aliorum munerum collationes, ac cetera quaecumque per constitutiones apostolicas et dicti Ordinis relicta arbitrio et prudentiae eorundem praelatorum, pateat recursus ad apostolicos nuncios nostros, vice-legatos, ac ceteros Sedis praedictae ac nostrae ministros, istis omnibus et singulis auctoritate apostolicâ mandamus et praecipimus, ne in iisdem sese ulla-tenus in posterum intromittant; atque in illis ipsis, quae per viam appellationis ex apostolico aliquo speciali indulto eosdem posse recognoscere aliâs certo constaret, non aliter id facere posse ac debere, declaramus et volumus, quam praemissâ per fratres illôs graduâli appellatione per praesentes has nostras litteras perpetuo constitutâ; vehementer

in Domino hortantes atque excitantes quascumque venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra fratres quoslibet nostri huiusce Ordinis ad retinendam regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

§ 41. Attendentes deinde quae sanxerunt praedecessores nostri Gregorius IX et Innocentius IV in eorum constitutionibus ambabus incipientibus *Quia confusio habitus*, viii kalendas novembris MCCXXXIX, viii kalendas aprilis MCCXLIV, et Gregorius XI *Virtute conspicuos*, ii nonas martii MCCCLXXIV, Clemens VIII in const. civ *Ex iniuncto nobis*, ii octobris MDCH, ac novissime Alexander VII in constitutione *Ex iniuncto nobis*, viii februarii MDCLXVI: illa omnia, auctoritate, motu et scientiâ praedictis, confirmantes ac innovantes, similiter districtè mandamus fratribus Trinitariis, et aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac habitum fratrum Ordinis Praedicatorum vel ipsi adeo similem deferre, ut frater eiusdem Ordinis Praedicatorum credi facile possit, exceptis tamen eremitanis sancti patris Augustini, quibus in certis circumstantiis aliâs a Sede Apostolicâ habitus albus eiusdem Ordinis permissus est; ab his tamen habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus et mandamus, quam secundum praedictam Clementis VIII constitutionem, hac nostrâ inviolabili lege, propter motiva iamdudum relata per Alexandrum IV in eius constitutione *Meminimus nos* idibus octobris MCCLIX; districtissimeque ipsis eremitanis prohibemus, ne extra claustra propria audeant ullatenus cum solo habitu albo praedicto procedere; amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, et dantes plenam facultatem locorum Ordinariis,

Similiter confirmantur constitutiones super Ordinis habitum.

ipsisque iniungentes, quatenus, auctoritate dictae Sedis, ad instantiam praecipue fratrum Praedicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint ac debeant. Concedimus tamen fratribus ipsis Praedicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad moenia urbium, ad campos et similia loca, ad quae ex vi antiquarum quoque eorum constitutionum, secundum quas nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum cappâ nigrâ sese conferre tenentur, cum solo habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id praecitata constitutione Clementis VIII, accedere ac procedere libere et licite possint et valeant.

Confirmantur
pariter apostolice
constitutiones
super
praecedentiâ
ceteris regula-
ribus Ordini-
bus.

§ 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus quam excelsa merita huius Ordinis, quibus perspectis Leo X in constitutione *Accepimus nuper*, III iulii MDXVIII, et S. Pius V in const. LXXI *Divinâ disponente*, XXVII augusti MDLXVIII¹, et Clemens VIII in constitutione XIII *Inter cetera*, XXV septembris MDCXII, fratribus Ordinis iure merito adiudicarunt praecedentiam supra ceteros Mendicantium aliorumque Ordines, itaut primi et immediati post antiquos Ordines monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem et digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus ac etiam Lateranensibus inconcussè obtinuerunt: praedictas constitutiones omnes motu, scientiâ et potestate supradictis confirmantes et innovantes, et, quatenus opus sit, omnia in eis contenta de novo mandantes et concedentes, declaramus atque decernimus, earundem constitutionum tenorem perpetuo ubilibet et in quacumque mundi parte omnino servandum esse, eisdem fratribus Ordinis Praedicatorum a die publicationis praesentium priori, digniori et honorabiliori

¹ Male edit. Main. legit 1768 (R. T.).

loco post Ordines monachales praedictos in omnibus et singulis processionibus, actibus et functionibus, assignato et constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, litteris, sententiis ac decretis ab Apostolicâ Sede editis, vel specificè etiam confirmatis, in contrarium quomodocumque facientibus.

§ 43. Ut deinceps fratres huius Ordinis congrue sustentari valeant, nec tractu temporis conventus propter inopiam necessario fratrum numero carere cogantur, exemptiones omnes a quibuscumque decimis, datiiis, collectis, gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis, et ex quacumque gravi et gravissimâ causâ impositis, praedicto Ordini concessas per S. Pium V in constitutione *Dum ad uberes*, XXIX iulii MDLXVI, *Elsi Mendicantium Ordines*, XVII kalendas iulii MDLXVII, *Ad hoc nos Deus*, XXIII septembris MDLXXI, *Romanus Pontifex*, III octobris MDLXVII, et *Iniunctum nobis*, pridie nonas augusti MDLXIX, et per nos etiam in litteris incipientibus *Sollicitudo* editis IV idus decembris MDCXXV, amplissime confirmamus et innovamus; ac praeterea volumus et mandamus, quod, tam pro praeteritis, quam pro futuris impositionibus, ex urgentissimâ dumtaxat causâ belli contra Turcas teneri possint aut debeant fratres, conventus, eorumque bona, factâ tamen prius deductione congruae pro unoquoque religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de camerâ, et nonnisi de residuo fructuum bonorum, demptis et exceptis praedictis congruis, volumus taxari posse in praedicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare indultis nostrorum praedecessorum pro particularibus con-

Necnon exemptiones huiusmodi concessas.

ventibus, si quae sunt, decernentibus esse praeservandam a qualibet impositione ampliorem seu pinguorem congruam, quinimmo ea confirmamus ac innovamus. Porro (ne, ex quo per nostram constitutionem incipientem *Creditae*, et decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a taxâ seminarii *exemptos esse debere regulares pro iis tantum beneficiis et fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causâ vere et proprie onerosâ indulset ut ab onere taxae exempti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemptio ab huiusmodi taxâ, quam praedicto Ordini impartitus fuit S. Pius V in suâ constitutione *Romanus Pontifex*, ac in aliâ. *Etsi Mendicantium*) hanc ipsam exemptionem, easdemque ac alias quascumque per praedecessores nostros desuper editas constitutiones et declarationes expresse confirmamus et innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios magistros et doctores praestet ac alere et sustentare teneatur, *ex quorum doctrinâ fratres novitii, eruditi postmodum effecti, gregem dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus iuvent et pascant*, eiusdemque Ordinis domus non minus, immo magis quam ea quae per Ordinarios erecta sunt, seminaria vocari possint, aequissimum videtur conventus dicti Ordinis nullo modo praeterea taxari posse pro seminariis ab Ordinariis erectis vel erigendis, prout hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione declaramus, decernimus et mandamus; etiam Concilii Romani decretis et quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quamplenisime derogantes.

Quaedam alia
declaratio su-
per quartâ fu-

§ 44. Per nostram constitutionem *Romanus Pontifex* ac etiam decreta

novissimi Romani Concilii iniunximus parochis solvendam esse quartam funeralem, in Italiâ nimirum et insulis adiacentibus, ab omnibus et quibuscumque regularibus quocumque privilegio suffultis; et regulares Ordinis S. Domini utriusque sexus in eisdem Italiâ et adiacentibus insulis reverenter, pro consuetâ ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientiâ, dispositioni nostrae, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus et mandamus in posterum servari, ita quidem ut regulares praedicti ei tantummodo, ad cuius parochiam spectabit defunctus, realiter cum effectu et sine ullâ prorsus controversiâ tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium intorticiorum et candelarum, quibus defuncti cadaver in itinere ad eorum ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium intorticiorum et candelarum, quae in eadem ecclesiâ circa cadaver, seu feretrum, ac etiam in altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi candelis manualiter per viam delatis, unâ cum omnibus intorticiis, candelis, aliisque de quibus in eâ constitutione mentio expressa facta non fuit, quae regularibus prorsus illaesa et inviolata perpetuo manere volumus, decrevimus ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probatae, conventiones, concordiae vel statuta, quae parochio portionem quartâ praedictâ pinguorem assignet, hanc eandem, prout ante nostram praedictam constitutionem ac etiam Concilium Romanum, dare pergant et teneantur. Quum vero mentis et intentionis nostrae in eâ edendâ constitutione fuerit consulere quidem parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut iis qui nihil, vel quartâ minus percipiebant, eandem quartam consequi

nerali a regula-
ribus solvenda
parochis.

possent, non autem, ut qui maius emolumentum, seu plus quartâ praedictâ ex consuetudine, conventionem, concordiam vel statuto reportabant, aliquid aliud praeterea vigore dictae nostrae constitutionis, aut etiam Concilii Romani, sibi arrogare possent: volumus propterea, ut iidem parochi, vel praecise perciperent statutam a nobis quartam partem, vel tantummodo starent consuetudini, conventioni, concordiae, sive statuto, ut praedictum est. Ne autem super huiusmodi clarâ ceteroquin intelligentiâ nostrae constitutionis et Concilii Romani ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram constitutionem et decreta Concilii Romani; simulque motu, scientiâ et potestate praedictis volumus, praecipimus et mandamus ut iidem fratres parochi relinquunt optionem vel eligendi quartam partem praedictam, vel standi consuetudini, statuto, concordiae, seu conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suae ipsorum quieti religiose¹ iuxta eandem mentem nostram consulant; parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint aut valeant.

Confirmantur,
ac declarantur
privilegia eidem
Ordini concessa
de laicis tumu-
landis.

§ 45. Ea itidem privilegia fratribus Ordinis Praedicatorum indulta per sacros canones et apostolicas constitutiones, ut possint cadavera laicorum et extraneorum quorumcumque in suis ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus et innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur fratres praedicti cum maximo christifidelium scandalo et pietatis simulque divini cultus detrimento: perpetuo volumus et sancimus, in primis fratrum praedictorum omnium, eisque inser-

¹ Forsan *religiosae* (R. T.).

vientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra claustra, domos, hospitia et asceteria obeuntium, laicorum quoque extraneorum per accidens degentium et decedentium in conventibus, hospitibus, domibus et asceteriis praedictis, cadavera tumulanda esse in dictis ecclesiis Ordinis, dioecesani loci aut alterius cuiuscumque licentiâ minime desuper requisitâ; liberam prorsus praeterea fore cuique fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis et filiabus, nepotibus et neptibus in puerili vel infantili aetate decedentibus electionem sepulturae in ecclesiis et coemeteriis praefati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in ecclesiâ Ordinis gentilitium obeuntis, nullâ in contrarium factâ dispositione, sepulchrum praeeexistat; rursus ex testamento, codicillis, vel aliâ morientis simplici¹ etiam scripturâ, item ex dicto aut confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod si parochus velit illos iudicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque parochi, ne, quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati praeiudicium et noxam inferre, sub praetextu ad ipsos pertinere numerum determinare fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam clericorum saecularium, aliove deteriori, parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in ecclesiâ parochiali sepulturam, teneri ad eleemosynam maiorem gravioraque emolumenta favore parochi, etiam sub emendicato titulo coactivae celebrationis missarum et anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in cathedrali vel parochiali ecclesiis prius exponendi, et respective ratione transitus per limites aliarum parochiarum, persolvenda

¹ Edit. Main. legit *simplicis* (R. T.).

esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus et exterminare, prout abolemus et improbamus, statutis, conventionibus et consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum fratrum associare debentium fore libere determinandum per haeredes defuncti, nullo habito respectu ad numerum clericorum saecularium. Per cathedrales vero ecclesias, parochiales, seu per parochos defunctorum, aut per quorum parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse fratres Ordinis seu defunctorum haeredes ad exponendum cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causâ transitus; itaut imposterum soli parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur et gaudeant, quibus de iure poliantur et gaudent, firmâ omnimode manente ac plenissime morientibus observatâ sibi eligendi sepulturam libertate. Parocho admonito, requisito et intimato per fratres, ac demum renuente accedere ad associandum cadaver in ecclesiam fratrum praedictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato nec accedente, fratres praedictos cadaver illud, invito etiam ipso parocho, levare, et ad eandem ecclesiam tumultuandum, ne Dei servitium minuatur et ipsi contemnantur, recto quidem tramite et viâ per eos eligendâ deferre posse ac debere, volumus atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valiturâ lege decernimus, licere cathedralis capitulo, parocho, fratribus Ordinis Praedicatorum, ac ceteris etiam regularium

communitatibus ad processiones funebres per quasvis parochias, singulorum propriis erectis crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus processionibus contingit, et ita etiam in ecclesiam tumultuantem ipsorum fratrum, ordine quo in viâ incedebant, ingredi, atque factâ adoratione ad altare, in quo asservatur SS. Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis, recedere; parocho quoque in eandem ecclesiam tumultuantem cum stolâ intrare; ac respective fratribus associare debentibus defuncti cadaver cum parocho, ne interim contingat illos in vicis et plateis supersedere, in parochialem ecclesiam etiam cum cruce erectâ ingredi licitum fore, auctoritate apostolicâ, motu et scientiâ praedictis, mandamus et volumus. Non obstantibus, quoad¹ praedicta omnia et singula, consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse ac plenissime derogamus; declarantes, et, quatenus opus sit, decernentes, ac maturâ deliberatione mandantes, crucis erectiones, stolae delationem et ingressus in ecclesias in omnibus et singulis enumeratis, ac ceteris quibuscumque similibus casibus, nullam penitus iurisdictionem importare, aut minimum in aliquo praeiudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque et quomodocumque irrogare et inferre posse. Postremo prohibemus, posse per parochos, invitatis fratribus, in istorum ecclesiis aut coemeteriis cadavera sepeliri, et respective missas celebrari, ac exequias quascumque persolvere. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa fratrum voluntas, permittimus quod parochus cum clericis saecularibus in ecclesiis Ordinis exequias peragat, absque ullo tamen praeiudicio

¹ Edit. Main. legit *quod* pro *quoad* (R. T.).

fratrum, quorum omnimoda de cetero iurisdictio in propriis ecclesiis salva et illaesa remaneant, eique¹ nullum imaginabile praeiudicium per huiusmodi particulares et fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur
praedicti fra-
tres etiam a ca-
nonica quam
dicunt portione.

§ 46. Ulterius circa exemptionem a canonicâ portione sive a decimis quibuscumque ecclesiasticis, sive canonicis, parochialibus, episcopalibus, ac etiam papalibus, tam personalibus quam realibus, non solum de novalibus, hortis, animalium nutrimentis, virgultis bonisque propriâ manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque et quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos colonos, arrendatarios et similes quoscumque, qui fratrum praedictorum ac sororum, indigentis de praedictis eorum bonis hac vitâ subvenire teneantur, expresse ac specificè confirmamus privilegia ipsis² sive directe cum necessariis et opportunis derogationibus et respective etiam Concilii Lateranensis seu cap. *Nuper de decim.* (ut in constitutionibus Honorii III *Religiosam vitam*, xi kalendas ianuarii MCCXVI, Innocentii IV *Qui Deum tota*, iii nonas februarii MCCXLIV, Alexandri IV *De piâ et sanctâ*, xv kalendas februarii MCCLVII, Bonifacii VIII *Laudabilis*, xv kalendas augusti MCCXCII, Benedicti XI *Sacra vestra religio*, iii kalendas martii MCCCIV, Gregorii XI *Virtute conspicuos*, ii nonas martii MCCCCLXXIV, Bonifacii IX *Etsi pro cunctorum*, v kalendas maii MCDI, Martini V *Ad summi*, kalendis maii MCDXX, Eugenii IV *Ad statum*, iii idus aprilis MCDXL, Nicolai V *Licet ex debito*, pridie nonas decembris MCDXLVIII, et *Licet ea*, viii idus augusti MCDLI, Sixti IV in

Mari magno Praedicatorum, et sancti Pii V *Etsi mendicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, et *Iniunctum nobis*, Pauli V *Ex Apostolicae Sedis*, Clementis¹ VIII *Iniuncti*, et *Exposcit*, xxv martii MDXCII, et *Pastoralis officii*, iulii MDXCV, et Urbani itidem VIII *In plenitudinem*), sive indirecte et virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum per amplissimas communicationes privilegiorum et praecipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus et Societati Iesu, quemadmodum liquet ex praecitatis constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de huiusmodi plenariâ exemptione dubitari queat, praeterea, motu proprio et auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Praedicatorum utriusque sexus et ab eo dependentibus, eorumque praedictis bonis quibuscumque, dictam exemptionem ex integro et denuo cum expressâ et individuali derogatione dicti cap. *Nuper de decim.* amplissime concedimus et elargimur.

§ 47. Itidem, quoad privilegia Mendicantium Ordini Praedicatorum concessa, praeviâ derogatione constitutioni a Gregorio XIII *In tanta*, editae i martii MDLXXIII,² innovamus constitutiones S. Pii V *Etsi Mendicantium*, et *Ad hoc nos Deus*, et, quatenus opus sit, in his contenta de novo disponimus et respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus et mandamus, dummodo decretis Concilii Tridentini et dispositis in hac nostrâ peculiari constitutione non sint contraria, ut etiam demandarunt Clemens VIII in constitutione *Iniuncti*, v octobris MDCIV, et Urbanus VIII in constitutione *In plenitudinem*, xxxi maii MDCXXV: declarantes, quod haec restrictio, contenta etiam in mox dictis litteris Clementis et Ur-

Innovantur
pariter consti-
tutiones aposto-
licae quoad pri-
vilegia Mendicantium praefato Ordini concessa.

¹ Videtur legendum *eisque* (R. T.).

² Edit. Main. legit *ipsi* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *Clemens* (R. T.).

bani, haud tollit decreta Concilii Tridentini iuxta interpretationem ipsi attributam in praecitatis litteris S. Pii V.

Communicantur
amplissima ei-
dem Ordini pri-
vilegia omnia
quaecumque ac
indulgentiae
quibuscumque
aliis Ordinibus
concessae.

§ 48. Inhaerentes praeterea vestigiis praedecessorum nostrorum (qui privilegia, indulta omnia et singula, gratias, exemptiones, immunitates et communicationem intraneam, sive ampliacionem aut extensionem intra ipsum Ordinem Praedicatorum, adeo ut concessa vel concedenda uni fratri, sorori, domui, conventui, collegio, ecclesiae, monasterio et aliis, etiamsi concessa¹ non intelligerentur sub generali communicatione, aliis fratribus, sororibus, domibus, conventibus, collegiis, ecclesiis, monasteriis, ceterisque pariformiter comprehensa et concessa perpetuo sint et intelligantur, communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, congregationibus et confraternitatibus, libertates, praerogativas, indulgentias, peccatorum remissiones et similia quaecumque et quocumque nomine nuncupanda, a praedecessoribus nostris Ordinis praedicti domibus, collegiis, conventibus, monasteriis, provinciis, fratribus ac monialibus, necnon utriusque sexus tertiariis concessa, amplissime et validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum apostolicae firmitatis robur addiderunt, etiam motu proprio, scientia et potestate praedictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus ac constitutionibus apostolicis etiam in universalibus provincialibus et synodalibus conciliis editis et ordinationibus contrariis, ac cum decreto irritante, supplendo quovis defectus iuris et facti et solemnitatum forsitan omissarum, ut in apostolicis constitutionibus, et signanter Alexandri V, Martini etiam V, Eugenii IV in

¹ Forsan comprehensa (R. T.).

Bullis incipientibus *Sacrae religionis*, v kalendas aprilis MCDXXXIX, ubi privilegium dicto Ordini Praedicatorum indultum per plures praedecessores post Innocentium IV quod nullae litterae apostolicae *sub quibusvis formis et verborum expressionibus et cum quibuslibet derogatoriis privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandae, possent eidem Ordini praeiudicare, *nisi de Ordine ipso ac de magistro Ordinis et privilegiis ipsi concessis signanter et notanter, specialiter et expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod et alii postmodum Romani Pontifices decrevere, insuper Nicolai V, Sixti IV *in Mari magno* ac in *Bulla aurea*, Iulii II *Aliis ad supplicationem*, iunii MDIX, Leonis X duabus litteris similiter incipientibus *Quum inter ceteros*, xxii novembris MDXIII, et xxi iunii MDXVIII, et in aliis *Dudum per nos accepto*, x decembris MDXIX, Iulii III *In sacra beati Petri*, x iulii MDLI, Pauli IV *Ex Apostolicae Sedis*, ix martii MDLV, ac deinde S. Pii V, Clementis VIII et Urbani VIII in praedictis constitutionibus *Etsi Mendicantium, Iniuncti, In plenitudinem*, easque quidem omnes et singulas constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus iuris et facti et solemnitatum forsitan omissarum, confirmantes ac innovantes, et, quatenus opus sit, omnia et singula in eisdem ac ceteris quibuscumque pro Ordine Praedicatorum, eiusque generali magistro, procuratore generali, superioribus, fratribus, monialibus, Tertii quoque Ordinis personis quibuscumque per Sedem praedictam, ac etiam per S. R. E. cardinalium Congregationes¹, cardinales legatos, et quovis Sedis praedictae nuntios et ministros, et per alios quoscumque, et qua-

¹ Ed. Main. legit *Congregationis* (R. T.).

cumque potestate pollentes, aut aliàs quomodolibet, et sub quibuscumque verborum expressionibus et tenoribus, in genere vel in specie, et particulariter, tam per modum communicationis et ampliacionis, quam simplicis et individuae, particularis ac specialis concessionis cuiuscumque et quomodocumque etiam motu proprio aut aliter factae, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime praescripta aut acquisita, largientes ac concedentes, dummodo tamen praedictis in hac nostra constitutione non sint expresse contraria, motu, scientiâ ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac, si opus sit, de novo concedimus magistro Ordinis, capitulis generalibus, definitoribus eorum, cunctisque fratribus, sive clericis, sive laicis, etiam oblatiis, monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque ecclesiis, conventibus, monasteriis ac domibus, ministris, famulis, cunctisque tam conservatoribus et officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac christifidelibus illorum ecclesias seu capellas, oratoria quoque visitantibus, necnon confratribus et consorioribus tam supradictarum quam aliarum quarumcumque confraternitatum in ecclesiis aut oratoriis eorumdem fratrum legitime erectarum et institutarum, vel quandocumque erigendarum ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter et singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, praeeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque praerogativis et gratiis universis et singulis, tam spiritualibus quam temporalibus, singulis domibus, conventibus, collegiis, monasteriis et aliis regularibus locis

et personis, tam canonicorum quam clericorum regularium ubivis existentium institutis, et non solum Ordinibus monasticis, regularibus aliorum Mendicantium et non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque domibus, conventibus et fratribus, necnon Ordini ac etiam Congregationi fratrum Discalceatorum eiusdem Ordini B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus et quibuscumque congregationibus regularium, et praecipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus, in omnibus et per omnia quoque subsistere¹ absque ullâ prorsus differentiâ, ut praedictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant.

§ 49. Ac demum, ut Ordo ipse fratrum Praedicatorum, illiusque magister generalis, provinciales, priores, alique superiores, fratres, famuli et personae quaecumque ab Ordine ipso, ut praefertur, quomodolibet dependentes, nunc et pro tempore existentes, omnium et singulorum a nobis, ut praefertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum et de novo etiam concessorum pacificâ in possessione, seu quasi, a datâ praesentium constituentur, constitutique sint et esse censeantur, omnes et quascumque lites et causas, si quae sint (quarum omnium et singularum respective status et merita eisdem praesentibus haberi volumus pro expressis), super praemissis, seu illorum aliquo, inter fratres praedictos, ex unâ, et quoscumque alios, ex alterâ partibus, in quocumque iudicio coram quocumque iudice quavis etiam apostolicâ sibi delegatâ auctoritate fungente et in qua-

Abolentur lites omnes ortae vel quae oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis praedictis.

¹ Syntaxis perturbata dignoscitur (R. T).

cumque instantiâ quomodolibet nunc pendentes, ad nos avocantes, apostolicâ auctoritate, motu ac potestatis plenitudine praedictis, penitus extinguimus, et extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

Clausulae peculiares.

§ 50. Decernentes, omnia et singula praemissa, a nobis, ut praefertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa et indulta, easdemque praesentes, semper et perpetuo, tamquam divini cultus et bonorum operum augmentum, religionisque propagationem respicientia, valida et efficacia, ac validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus perpetuo sortiri et obtinere, et ab omnibus firmiter atque inviolabiliter¹, nec ab illis ullô unquam tempore quovis praetextu, occasione vel causâ resili-ri, aut decedi², neque de nullitatis, obreptionis, subreptionis vitio et intentionis nostrae defectu notari, impugnari vel retractari, nec adversus illas quodcumque iuris vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem, impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similitum vel dissimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus limitationibus, suspensionibus, derogationibus et aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque praedictam, sub quibusvis tenoribus et formis, ac sub quibusvis clausulis et decretis, etiam derogatoriis derogatoriis, minime confundi vel comprehendi posse, nisi de toto earundem praesentium tenore et datâ expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, et revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio et alia quaecumque contraria dispositio magi-

stro et procuratori generalibus pro tempore dicti Ordinis expresse, distinctim ac nominatim intimatis¹, iisque per trinas distinctas litteras apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factae fuerint; et, si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari et restringi contingat, huiusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem et restrictionem nullius esse roboris et momenti, et, quoties illae emanabunt, toties in eorum pristinum et validissimum statum sub quacumque etiam posteriori datâ per magistrum generalem et fratres pro tempore existentes praedictos eligendâ restitutas, repositas et plenarie reintegratas, et de novo etiam concessas esse et fore, ac vim validi et efficacis contractus etiam cum iuramento inter nos et Sedem praedictam ac magistrum generalem et fratres praedictos initi habere, sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac etiam S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, interpretandi et definiendi facultate et auctoritate, in quavis causâ vel instantiâ iudicari, sententiarum et definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus et declaramus. Quoniam vero, quousque divinae providentiae placuerit nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem nobis dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus subinde futuris pro tempore protectoribus S. R. E. cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plenâ nostrae huius con-

¹ Deest verbum *observari* (R. T.).

² Potius lege *recedi* (R. T.).

¹ Forsan *intimatae* (R. T.).

stitutionis executione apud Pontifices totis viribus zelanterque advigilent atque procurent.

Committitur quibuscumque in ecclesiastica dignitate constitutis executionis praelictae constitutionis.

§ 51. Executionem vero contentorum in praesentibus nostris litteris committimus et mandamus universis et singulis venerabilibus fratribus Apostolicae huius Sedis legatis, nuntiis et internuntiis pro tempore existentibus, necnon patriarchis, archiepiscopis, episcopis ac dilectis filiis causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, abbatibus, prioribus, et aliis quibuscumque personis in dignitate ecclesiastica constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte magistri generalis et fratrum nunc et pro tempore existentium aut alicuius eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque et eorum cuilibet in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ firmiter observari, eosque et quemlibet eorum illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem praesentium tenorem desuper quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas ac alia opportuna iuris remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatoria.

§ 52. Non obstantibus priori voluntate nostrâ ac nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de non tollendo iure quaesito, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII, pariter praedecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam

civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam dietam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede Apostolicâ deputati contra quoscumque procedere, seu alii vel alii vices suas committere praesumant, ac in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, et quibusvis universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis, vel aliis apostolicis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedicti aliorumque Ordinum regularium quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis et locis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet, etiam ad imperatoris, regum, reginarum et aliorum quorumcumque principum instantiam, iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliâs de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis aliâ expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus pro

sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse harum serie, hac vice dumtaxat, motu, scientià et potestatis plenitudine paribus derogamus; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eàdem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides habenda transumptis.

§ 53. Volumus autem, quod ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, alicuius in dignitate ecclesiasticà constitutae personae sigillo et notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo et subscriptione magistri Ordinis aut provincialium pro tempore eiusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§ 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, extinctionis, impositionis, indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Setia, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, VII kalendas iunii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 25 maii 1727, pontif. anno III.

CLXXVIII.

Statuitur ut privilegia ex-provincialium, praesentatorum, praedicatorum, vel

ex-assistentium generalium in provinciâ Portugalliae eremitarum S. Augustini, iuxta Ordinis instituta deinceps concedantur ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt ^{Expositio facti.} dilecti filii prior provincialis et definitores Portugalliae Ordinis fratrum eremitarum sancti Augustini, quod, cum nonnullis ab hinc annis tot eiusdem provinciae fratres privilegia priorum, ex-provincialium, praesentatorum et praedicatorum generalium cum voto in capitulis libri² ab hac Sanctâ Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de praesenti reperiantur, qui numerus, habitâ ratione ad familiam eiusdem provinciae, excessivus ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii fratres dictae provinciae similia, ac etiam exassistentium generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eàdem Sede impetrantur, quae si concederentur, in grave eiusdem provinciae damnum ac cultus divini detrimentum cederent, multasque capitulis provincialibus dictae provinciae turbas, dissidia atque dispendia adferrent; et quia per emendicata ab aliis provinciae praefatae religiosis sibi bene affectis et addictis testimonia, quae interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat: ipsi exponentes, ne, prae multitudine gratiarum et exemptionum huiusmodi, statuta et

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die 1 ianuarii, pontif. IV, confirmantur universa privilegia eidem Ordini aliàs concessa, et Innocentii XIII const. ed. MDCCXXIII, die 20 septembris, pontif. III, moderata fuit const. Clementis XI de voto fratrum consanguineorum.

² Forsan sibi (R. T.).

gubernium dictae provinciae illiusque religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis et exemptionibus aditum in posterum praeccludi, ac insuper, ne religiosi eiusdem provinciae, qui suis litterarum studiis illius decus et splendorem augent, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, praeripiatur, magisteria in sacrâ theologiâ deinceps non aliter quam ad praescriptum constitutionum eiusdem Ordinis auctoritate apostolicâ confirmatarum, et alternativae¹ pro aequali inter duas filiationes in dictâ provinciâ stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statutum
praedictum.

§ 2. Nos igitur, eorumdem exponendum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod de cetero nulla privilegia, exemptiones et praerogativae ex-priorum, provincialium, praesentatorum, praedicatorum, vel ex-assistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturae pro obtinendâ iubilatione contra et praeter regularia eorumdem Ordinis et provinciae instituta quibusvis dictae provinciae fratribus concedantur, auctoritate apostolicâ,

¹ Edit. Main. legit *alternativa* (R. T.).

tenore praesentium, statuimus et ordinamus, illaque et illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente seu de Sede praefatâ peti, procurari et obtineri, sub privationis vocis activae et passivae, tam per eos quam per alios fratres seu superiores dictae provinciae, qui testimonium ad illa et illas petendum, procurandum et impetrandum concederent et relaxarent, ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ poenâ, prohibemus; in magisteriis vero sacrae theologiae in dictâ provinciâ distribuendis, illius fratrum merita et labores semper et rigorose attendi, ac praefatorum Ordinis et provinciae constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes huiusmodi alternativam servari, eâdem auctoritate, harum serie, praecipimus et mandamus.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis et provinciae, aliisve quibusvis, etiam iuramento, etc.²

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv iunii mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno iv.

CLXXIX.

Immutatur aliqua in parte constitutio quaedam huius Pontificis quoad suffragium ministri provincialis, custodis et definitorum Ordinis Minorum pro familiâ ullramontanâ¹.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Clementis XII constit. edit. mdccxxx, die 14 octobris, pontif. i, moderantur aliae huius Pontificis constitutiones pro iisdem fratribus editae.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice aliàs statutum fuit, ut ministri provinciales, custodes et definitores dumtaxat Ordinis Minorum voce decisivâ frui deberent.

§ 1. Aliàs nos per quamdam nostram constitutionem, cuius initium est *Universalis Ecclesiae regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum fratrum Minorum sancti Francisci Ordinem gerimus devotionis et charitatis affectu, quam ad antiquam regularem observantiam in eo sartam tectamque tuendam et restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in definitoriis, congregationibus et capitulis provincialibus respective eorundem fratrum, tam de Observantiâ quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum, sub directione ac gubernio ministri generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps patres definitorii cuiuslibet provinciae ad id electi, nimirum minister provincialis, custos et definitores, qui numero quatuor esse solent, voce consultivâ et decisivâ uti et frui deberent, prout in eâdem nostrâ constitutione, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causae praesentis constitutionis, et praesentis familiae ultramontanae pro moderatione suae praedictae constitutionis.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii fratres provinciarum de Observantiâ, Recollectorum et Tertii Ordinis eiusdem S. Francisci familiae ultramontanae nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessariâ hactenus apud eos servatâ, ac tum capitulis generalibus eiusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicae, sicuti ex quibusdam felicitis recordationis Urbani PP. VIII praedecessoris nostri litteris constare dicitur, probatâ consuetudine, in definitoriis, congregationibus et capitulis huiusmodi, praeter ministrum provincialem, custodem et quatuor definitores praefatos,

duo alii fratres quoad provincias eorum de Observantiâ, et unus dumtaxat quoad illos¹ Recollectorum et Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit potissimum ne in definitoriis, congregationibus et capitulis praefatis desint religiosi in rebus ad easdem provincias pertinentibus versati, qui officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, praesertim cum dictae provinciae vastae existant, ac conventuum copiâ abundant, et ut plurimum iidem officiales recenter electi debitam de ipsis provinciis earumque statu cognitionem non habeant: nobis propterea exponentes praefati humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, qui provinciarum praedictarum bonum regimen felicemque progressum et tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus, hisce iustis et rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram constitutionem in hac parte tantum declarare ac moderari, ipsosque exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis definitoriis, congregationibus et capitulis provincialibus provinciarum fratrum de Observantiâ, Recollectorum et Tertii Ordinis familiae ultramontanae, in quibus tamen, antequam praefata nostra

Moderatio praedictae constitutionis.

¹ Forsan illas (R. T.).

constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigeat, et non aliàs, ultra ministrum provincialem, custodem et quatuor definitores praedictos, exminister provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre et habere, ac, quoad provincias ipsorum de Observantiâ, praeter eundem exministrem provincialem immediatum, ac in locum antiquioris patris, alius insuper religiosus quolibet triennio a senioribus seu antiquioribus patribus cuiuslibet provinciae, qui inibi iuxta eorum graduationem reperientur, incipiendi¹ ita scilicet quod patres Ordinis exministros provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur, praecedant, et, si non adsint fratres his qualitatibus praediti, etiam lectores iubilati, ac demum ii qui ad eiusdem nostrae constitutionis praescriptum subrogandi veniunt, accersantur et admittantur, similiter vocem habere et ferre libere, licite et valide possint et valeant, auctoritate apostolicâ harum serie concedimus et permittimus.

Declarationes
quaedam.

§ 4. Cum hoc tamen quod eiusmodi exminister provincialis, ac alius religiosus fratrum de Observantiâ a definitoriis, congregationibus et capitulis praefatis per triennium, quo durante illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum patrum subrogari valeant, cum mens et intentio nostra sit providere ne istorum exministri provincialis et alterius religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistent; ac propterea volumus quod in sequenti capitulo, praeter exministrem provincialem immediatum praefatum, ita substituantur anti-

¹ Forsan eligendus (R. T.).

quiores et seniores patres in provinciis fratrum de Observantiâ, uti supra dispositum fuit, quod, si in uno triennio pater Ordinis vocem habuerit, sequenti triennio, nisi alius pater Ordinis sive actualis sive habitualis adfuerit, pater provinciae succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus huiusmodi per nos in memoratâ nostrâ constitutione praescripto.

§ 5. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus sunt contraria, nostrâ praefatâ et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in eadem nostrâ constitutione concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clansulae
derogatoriae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv iunii mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno iv.

CLXXX.

Confirmantur litterae Martini V pro fratribus B. M. de Mercede redemptionis captivorum emanatae super facultate libere petendi subsidia charitativa pro captivorum redemptione¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Ex iniuncto nobis caelestis apostolicae servitutis munere illa, quae a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris favore religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum praesertim, qui, sub peculiari gloriosissimae Dei genitricis

Exordium.

¹ Praedicta Martini V constitut. hic inserta edita est mcdxviii, die 29 iunii, pontif. ii, et aliâ huius Pontificis const. edit. mdccxxvii, die 21 augusti, pontif. iv, confirmantur quaedam decreta pro bono regimine provinciarum Hispaniae.

Mariae vexillo assidue Altissimo famulantes, christifideles in teterrimâ infidelium captivitate constitutos, iuxta laudabilia eorum instituta, redimere consueverunt, pie provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent; apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

A Martino V praedicti Ordinis fratribus facultatem ubique petendi charitativa subsidia pro redemptione captivorum, concessa fuit.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Martinus Papa V praedecessor noster magistro generali ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis fratres et nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus redemptionis eorumdem captivorum procurandum et alia praedicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendis¹ in regnorum Aragoniae, Franciae, Castellae, Portugalliae et Navarrae provincias et comitatum Provinciae aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia huiusmodi absque ullâ contradictione et difficultate inibi libere petere valerent, atque locorum dioecesani eorumque officiales et religiosi exempti et non exempti in suis ecclesiis et extra eas praedictos fratres et nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare seu quomolibet impedire praesumerent, et aliàs, prout uberius continetur in ipsius Martini praedecessoris litteris desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Praedicta Martini V constitutio qua dicta facultas concessa est.

§ 2. MARTINUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis magistro generali et fratribus Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, salutem et apostolicam benedictionem.

Sincerae devotionis affectus, quem ad nos et ad Romanam Ecclesiam geritis, non indigne meretur ut ad illa favo-

rabiliiter intendamus, quae vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem nobis pro parte vestrâ petitio continebat, quod, licet vos de antiquo approbatâ et hactenus pacifice observatâ consuetudine in Aragoniâ (cuius reges fundatores dicti Ordinis extiterunt) nec non Franciae, Castellae, Portugalliae et Navarrae provinciis et comitatu Provinciae, ac certis aliis partibus, pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad redemptionis captivorum et alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendis, fratres aut nuntios vestros mittere consueveritis, et iidem fratres aut nuntii absque impedimento et contradictione quibuscumque ad id recipi et admitti soliti sint; tamen nonnulli locorum dioecesani et officiales eorum ac religiosi exempti et non exempti eosdem fratres et nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum huiusmodi in eorum ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his praesumunt. Quare pro parte vestrâ fuit nobis humiliter supplicatum ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur, intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, huiusmodi supplicationibus inclinati, volumus, et apostolicâ vobis auctoritate concedimus, ut fratres et nuntii vestri praedicti, cum a vobis ad id missi fuerint, in provinciis et comitatu ac aliis partibus huiusmodi, absque difficultate et contradictione quibuscumque, charitativa subsidia praedicta libere petere valeant, quodque dioecesani et officiales ac religiosi praedicti in eorum ecclesiis et extra eas eosdem fratres et nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem dioecesanis ac officialibus et religiosis, ut fratres aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molesta-

¹ Edit. Main. legit *petendi* (R. T.).

re seu quomodolibet impedire praesumant, ac decernentes ex nunc irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, concessionis, inhibitionis et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Florentiae, III kalendas iulii, pontificatus nostri anno II.

Confirmatio
relatae consti-
tutionis Marti-
ni V.

§ 3. Cum autem, sicut dilectus filius Gabriel Barbastro, magister generalis Ordinis praefati, nobis nuper exponi fecit, tam ipse quam dilecti filii fratres eiusdem Ordinis, qui adeo pio et salutari operi, quod ceteris corporalibus misericordiae operibus facile antecellit, et in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur, omni curâ ac studio, nullique labori et periculo parcentes, assidue incumbunt, praemissa, quo firmitus subsistant et inviolabilius serventur, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri sommopere desiderent: nos, ad uberes christianae charitatis et pietatis fructus, quos Ordo praefatus in agro militantis Ecclesiae iugiter proferre dignoscitur, quosque oculis nostris anno iubilaei novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis nationibus fideles a miserâ servitute per eiusdem Ordinis fratres recenter redempti nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis nostri solatio spectare datum est, paternae dirigentes considerationis intuitum, specialemque Gabrieli magistro generali et fratribus praedictis gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrielis magistri generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praeinsertas Martini praedecessoris litteras, omniaque et singula in eis contenta, dictâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adii-cimus.

§ 4. Decernentes pariter, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalis provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, etc.²

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXI.

Statuuntur nonnulla de archiviis in Italiâ sedium episcoporum aliorumque religiosorum locorum erigendis pro custodiâ³ iurium et scripturarum ad ea pertinentium⁴.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Edit. Main. legit *custodiendâ* (R. T.).

⁴ Hac de re pro regno Siciliae vide Pii V const. edit. MDLXXI, die 1 martii, pontif. VI.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ab archivorum ecclesiasticorum necessitate.

Maxima vigilantia, quam maiores nostri in rerum suarum monumentis ad posterum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata et passim litteris tradita est, ut nostris verbis praedicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum patrum scriptis sacrisque conciliorum et Ecclesiae sanctionibus legitur, quam scrinia, tabularia, archivia, conditoria et armaria, a temporum atque hominum iniuriâ servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, codicibus instrumentisque constructa; unde fides et veritas rerum ad successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices antecessores nostri singularem hanc providentiam in custodiendis eiusmodi actis et monumentis identidem ostenderunt; sed ceterarum quoque ecclesiarum pastoribus tantæ rei gravitas maxime innotuit, proptereaque rerum sibi creditarum testes litteras ad instructionem futurorum summâ fide servari voluerunt, quippe qui probe nossent quantae inde utilitates manarent. E recentioribus, ecclesiasticae disciplinae reparator insignis B. Carolus Borromaeus S. R. E. cardinalis et archiepiscopus Mediolanensis in concilio provinciali primo, non uni suae, sed ceterorum etiam antistitum ecclesiis, sacrae suae metropoli contributis, summe cavit, ob illarum iura sarta tecta servanda de archivis et tabulariis in singulis episcopatibus speciatim erigendis peculiare canones promulgari statuens, quod et nos, tam gravem et piam disciplinam prae oculis habentes, olim in concilio nostro provinciali primo Beneventano, Deo favente, statuimus maiorum exempla secuti, qui in suis

constitutionibus non solum Romae, sed praecipue in universis regionibus et civitatibus, B. Petri apostolorum principis temporali imperio subiectis, archivia et tabularia erigi iusserunt, ne scripturae ad res publicas attinentes disperderentur.

§ 1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis episcopatibus et ecclesiis rem tam providam utilemque non sine privato et publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda ecclesiarum facile in immensum crescent: nos ex debito pastoralis officii, constitutionem (cxxx) a Pio V antecessore nostro pro archivis sedium episcopalium utriusque Siciliae olim vulgatam, et fraudes ac subreptiones scripturarum, quae tempore sedium vacantium perpetrabantur¹, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias ordinationes et statuta his nostris apostolicis litteris perpetuum robur habituris edere tenoris sequentis, videlicet:

Ex neglectis ecclesiarum archivis multa damna proveniunt.

§ 2. Ut omnes patriarchae, metropolitae, archiepiscopi, episcopi et praelati inferiores, Ordinarii locorum, nullius dioecesis, iurisdictionem episcopalem exercentes, in totâ Italia, eique adiacentibus insulis, qui in suo palatio episcopali locum tutum, nec cuivis facile adeundum², pro servandis in eo scripturis ad dignitatem et iurisdictionem episcopalem, sive ordinariam, mensam et forum suae curiae pertinentibus, non habent, statim de loco tantae rei destinando seriò cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde scripturis lapsu temporis perniciēs ulla inferatur, loculi, plutei et armaria, recipiendis scripturis et codicibus apta,

Statuitur primo, ut omnes praesules Italiae archiva intra sex menses construere curent.

¹ Videtur legendum *perpetrantur* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *ad eundem* pro *adeundum* (R. T.).

secundum instructionem italicam inferius subiiciendam¹, disponantur, et diligenter clausa custodiantur. Quoad archivia et tabularia olim erecta, iidem praelati pro suâ vigilantia eorundem statum sedulo recognoscant, illorum aptae capacitati atque ordini, iuxta supradictam instructionem, ut, quoad fieri potest, structura et dispositio omnium archivorum sit uniformis, intra sex menses post harum publicationem provisuri.

Universa capitula idem curent.

§ 3. Hic idem terminus sex mensium iniungitur quibuscumque capitulis ecclesiarum cathedralium et collegiarum, tam insignium quam non insignium, ut locum opportunum, iuxta modum iam indicatum, disponant in aliquâ mansione cathedralis vel collegiatae ecclesiae, ubi commode servantur et custodiuntur scripturae, iura et status eorundem capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad iura et statum particularem ecclesiarum cathedralium, collegiarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis quae sunt ecclesiarum cathedralium et collegiarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu et facie sive anteriori parte cuiuscumque archivi sive armarii exterius scribatur cuiusnam sit illud archivum, an scilicet ecclesiae, an vero capituli.

Omnes superiores regulares collegia et loca pia utriusque sexus idem curent.

§ 4. Haec observanda etiam praecipimus a quocumque abbate, priore vel superiore regulari cuiuscumque Ordinis, etiam Mendicantium, etiam Societatis Iesu, vel cuiuscumque instituti, etiam speciali notâ digni, necnon hospitali² B. Ioannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione archivi in loco apto, modo quo supra, intra claustra propriae domus,

¹ Hanc *instructionem italicam*, saepe memoratam, non dedit Recensor Romanus (R. T.).

² Aptius lege *hospitalis* (R. T.).

monasterii seu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent abbatissae vel priorissae et superiores cuiuscumque monasterii monialium et sacrarum virginum, domuumque piarum mulierum, quae conservatoria appellantur, quaeque per haec scripta non intendimus approbare. Similiter haec eadem constitutio nostra in construendis et custodiendis archivis observetur ab ecclesiis receptitiis, collegiis, seminariis, convictibus, congregationibus, confraternitatibus, hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cuiuscumque generis, et quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum et officialium temporaneorum sive perpetuorum existentibus.

§ 5. Omnes iam dicti patriarchae, archiepiscopi, episcopi, Ordinarii locorum et superiores regularium utriusque sexus; ut supra, postquam congesserint et clauerint vel disposuerint scripturas in archivo extracto vel extruendo, omni diligentia et sollicitudine earundem catalogum et inventarium conficiendum, et cum brevi singularum scripturarum synopsi et lemmate vel summario describendum curent. Episcopi et Ordinarii eundem catalogum et inventarium a notario seu cancellario curiae episcopalis vel ordinariae, aut, eo impedito, ab aliâ personâ per eum substituendâ, confici curent coram se ipsis seu vicario generali vel aliâ personâ ab iisdem substituendâ, idemque catalogus et inventarium ab eodem notario seu cancellario singulis paginis subscribatur; catalogus vero in fine totius operis a praelato, postquam ipse accurate et sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas fideliterque a notario seu cancellario propriae curiae vel a personâ ei substitutâ exaratas, subscribatur. In seminariis autem episcopalibus

Secundo praecipitur, ut catalogus scripturarum conficiatur.

archivum ut supra erigatur, et inventarium scripturarum per publicum notarium ab episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit cancellarius curiae episcopalis sive ordinariae, conficiatur coram vicario generali aut aliâ personâ ecclesiasticâ a praedictis Ordinariis substituendâ, et coram uno ex deputatis seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi archivorum cathedralium, collegiarum, et monasteriorum, a quibus conficiendi.

§ 6. Catalogus et inventarium archivi capitulorum ecclesiarum cathedralium et collegiarum per archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus canonicis antiquioribus et peritioribus cathedralis et collegiatae eo ordine et subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen et catalogus archivi ecclesiarum cathedralium et collegiarum, distincti ab archivo capituli, per hominem a proprio episcopo sive Ordinario deputatum, coram vicario generali vel personâ ecclesiasticâ ab ipsis Ordinariis eligendâ, necnon coram canonico antiquiore ecclesiae cathedralis vel collegiatae, appositis subscriptionibus eorumdem, conficiatur, ut supra, inventaria et catalogi scripturarum, quae in archivis monasteriorum et locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per archivistam regularem ipsius monasterii seu conventus, ut inferius eligendum, et coram abbate vel superiore monasterii et antiquiore ex monachis regularibus monasterii vel conventus; qui quidem abbas vel superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero archivorum, in monasteriis monialium et locorum priorum a quibus conficiendi.

§ 7. In monasteriis monialium, inque domibus piis, quae conservatoria nuncupantur, inventarium et catalogus conficiatur et subscribatur, ut supra, per hominem ab episcopo sive Ordinario

deputatum, coram proprio monasterii confessario et abbatissâ vel priorissâ, sive superiore et vicariâ.

§ 8. In ecclesiis conventualibus seu receptitiis, collegiis et seminariis, seorsum a seminariis episcopalibus, ut supra memoratis, in convictibus, congregationibus, confraternitatibus, hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium et catalogus coram primo officiali et camerario cum eorum subscriptione per archivistam, si ibi erit, aliâs per virum idoneum ab administratoribus eorumdem locorum deputatum, conficietur.

In ecclesiis conventualibus, collegiis, seminariis et hospitalibus catalogi iidem archivorum a quibus conficiendi.

§ 9. Huiusmodi inventarii et catalogi, sic ut diximus confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in archivo ipso episcopali servetur, alterum apud praelatum dioecesis, ut supra, antiquiorem canonicum cathedralis vel collegiatae, abbatem vel superiorem monasterii aut conventus, abbatissam vel priorissam, aut superiorem monasterii monialium et conservatorii, rectorem vel primum officialem locorum piorum respective, ut supra, ita tamen ut praefuncti suo munere successoribus illud tradant.

Praeterea duo exemplaria catalogi eiusdem conficiantur.

§ 10. Eadem archiva duabus clavibus et seris inter se diversis aperiantur, quarum una, quoad archiva episcopalia sive Ordinaria, a praelato sive Ordinario servabitur; altera a cancellario seu notario curiae episcopalis vel ordinariae. Archivi autem seminariorum episcopaliū una clavis ab episcopo sive Ordinario, altera ab archivi praefecto per episcopum sive Ordinarium eligendo cum consilio deputatorum eorumdem seminariorum, custodiatur. Archivi capituli ecclesiae cathedralis vel collegiatae unam clavem eiusdem archivi praefectus servabit, aliam canonicus antiquior,

Archiva duabus clavibus et seris claudantur.

Claves archivi
beneficiorum,
cathedralium et
collegialium.

§ 11. Ubi mos est ut beneficiati ecclesiae cathedralis vel collegiatae archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam eius clavem retineat beneficiatus antiquior, alteram beneficiatus archivi praefectus sive archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero beneficiorum archivum unâ cum capitulari coniunctum haberi consuevit, eius claves iuxta eandem consuetudinem retineantur; sique ab uno ex beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero beneficiati carent archivo separato et distincto, neque scripturas ad sua iura pertinentes in archivo capitulari conservant, tunc iubemus atque praecipimus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et Ordinariis, ut archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare archivum ipsius ecclesiae cathedralis et collegiatae, una ex eius clavibus a canonico eiusdem ecclesiae cathedralis vel collegiatae, per episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso episcopo sive Ordinario retineatur. In monasteriis seu conventibus regularium, una ex clavibus archivi a superiore conventus, altera ab archivista retineatur. In monasteriis monialium piisque domibus quae conservatoria appellantur, una ex clavibus per¹ abbatissam vel priorem aut superiorem localem, altera per confessarium monasterii aut conservatorii custodiatur. In aliis locis supra memoratis unam archivi clavem rector vel primus officialis custodiat, alteram archivista, ut inferius eligendus.

Quotannis catalogo archivi adiungantur scripturae, anno praecedenti confectae.

§ 12. Quotannis, mense ianuarii, inventario sive catalogo scripturarum illae scripturae adiungantur, quae anno

¹ Male edit. Main. legit *et pro per* (R. T.).

praecedenti confectae vel aliâs neglectae fuerunt.

§ 13. Episcopi et Ordinarii tempore visitationis, ex praescripto sacrosanti Concilii Tridentini faciendae, archivum episcopale sive ordinarium omnino visitent. Item visitent archivum ecclesiae cathedralis vel collegiatae, nimirum armaria in quibus iura ecclesiae cathedralis vel collegiatae custodiunt¹, et scripturas ac iura eadem recognoscant praesentibus duobus canonicis antiquioribus et peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quae statum et iura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi utrum scripturae sint bene dispositae, secundum instructionem huic nostrae constitutioni adiungendam, idque agant unâ cum duobus canonicis antiquioribus, nec tamen possit episcopus sive Ordinarius rimari scripturas quae res eiusdem capituli respiciunt. Praeterea episcopus sive Ordinarius archivum beneficiorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus utrum huius nostrae constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero beneficiorum archivum cum capitulari commune est, in eius visitatione sibi adiungat duos beneficiatos praeter duos canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

Episcopi archiva omnino visitent.

§ 14. Episcopi et Ordinarii, quoad archiva ecclesiarum aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem huius nostrae constitutionis, quam ubique observari curent: ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem iure ordinario peragere possunt, eodem iure ordinario archiva praedicta visitent; in locis vero, in quibus iidem episcopi et Ordinarii iure delegato visitationem peragere possunt, huiusmodi etiam iure delegato

Visitent etiam archiva locorum, quae iure delegato visitant.

¹ Aptius forsân custodiuntur (R. T.).

memorata archiva explorare, et executionem eorum, quae hac nostrâ constitutione traduntur, promovere possint et debeant, inque relatione suâ tempore visitationis sacrorum liminum faciendâ separatim referant statum archivorum. Praelati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. cardinalium interpretum Concilii Tridentini de statu archivi, deque observatione huius nostrae constitutionis, et cardinalis praefectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores
Ordinum regularium
visitent archiva.

§ 15. Itidem generales, provinciales et visitatores cuiuscumque Ordinis et instituti regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis monasteriis et conventibus regularium ac monialium sibi subiectarum, peculiariter quaerant an singula in hac nostrâ constitutione comprehensa adummissim servata fuerint ac serventur, poenisque in eâdem contentis inobedientes ad observantiam etiam iuris remediis compellant. Itidem visitatores suis superioribus in relatione visitationis statum archivorum in dictis monasteriis et conventibus visitatis a se repertum referant, seque executioni huius constitutionis sedulo invigilasse omnino doceant, pro qua executione, ubi necessitas tulerit, superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in capitulis provincialibus et generalibus superiores conventuum et monasteriorum seu provinciarum de observantiâ huius nostrae constitutionis, quoad archiva erigenda et conservandâ in suis monasteriis seu conventibus, rationem huiusce rei exigant.

Electio archivista.

§ 16. In singulis capitulis cathedralium seu collegiatarum quotannis inter ceteros officiales archivista ex corpore capituli eligatur. Itidem pariter de monachio seu religioso in monasteriis seu

conventibus regularium agatur, ubi ceteri officiales a conventualibus sive a superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi officiales eorundem monasteriorum sive conventuum. In reliquis locis piis sive confraternitatibus superius memoratis, ubi adest collegium, inter ceteros officiales ab eo eligi solitos, omnino eligatur archivista pro fideli custodiâ dictorum respective archivorum. Ubi vero non eliguntur officiales ab Ordinario, vel deest collegium eos electurum atque homo archivistae muneris capax, tunc rector dicti loci pii custodiat archivum, vel aliquem virum probum et fidelem pro eiusdem custodiâ deputet.

§ 17. Praelati, sive utriusque sexus superiores, suae ecclesiae scripturas archivo inserendas curent, secundum instructionem inferius recitandam.

§ 18. Ordinarii, priusquam inventarium archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inquirent chartas scripturasque usurpatas, aliò distractas atque dispersas, quod praesertim, sede vacante, contingere solet; et quaecumque necessaria remedia adhibeantur ut eadem scripturae archivo restituantur, vel ubi lateant manifestetur. Qui non sunt Ordinarii, coram Ordinariis, auxilium iudicium praestantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque archivum suum translatione.

§ 19. Decessurus vel ad longum tempus extra dioecesim abiens episcopus, praelatus, sive Ordinarius, inventarium scripturarum archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio confessario, aut alicui superiori regulari eiusdem civitatis cum syngraphâ receptionis tradatur, iuxta memoratam Pii V praedecessoris nostri constitutionem. Superior autem novo electo episcopo

Episcopus
decessurus, vel
ad longum tem-
pus abiens, cui-
nam inventa-
rium archivi
tradere debeat.

seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restitutâ syngraphâ receptionis superiori. Si tamen obitus iamdicti confessarii vel superioris ante novi episcopi seu Ordinarii electionem sive redditum supradictum evenierit, tunc inventarium et syngrapha memorata confessariis eorum respective, adhibitâ simili cautione, tradantur, et executioni demandetur quod ipsi, morte praeventi, adimplere nequiverint.

Obeunte praelato quid agendum de inventario archivi.

§ 20. Obeunte praelato, capitulum, antequam ad vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperitur, agnoscatque an impleta fuerit praedicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario facienda, decernitur, ut superiori regulari tribuatur. Quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari ab eo tute et fideliter usque ad novi praelati electionem custodiendum tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit fuisse traditum modo quo supra, tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum, coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit; nec capitulum vel vicarius capitularis eiusdem archivi sigilla disrumpere aut reserare audeant aut possint, nisi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis et aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod iuxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, iam dicti duo

canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi ut supra conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum superiori regulari ut supra tradatur. Aliâs si huius nostrae constitutionis et dispositionis trasgressores extiterint, et archivum reserare praesumpserint, praeter penas generales inferius imponendas, tam capitulum quam vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit parti et fisco ob scripturas ex archivo subreptas, necnon aliis poenis arbitrio successoris episcopi seu Ordinarii subiaceant.

§ 21. Post obitum episcopi, claves archivii apud duos canonicos a capitulo deputandos remaneant, nec commissario apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur ut ille unâ cum canonicis deputatis in archivo scripturam aliquam, suae commissioni necessariam, scrutari possit, inde tamen nullam transferat; cum novus episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino, sess. xxiv, cap. xvi, *De reformatione*.

§ 22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine praelati vel superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduo tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens suâ manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivo, subscribat; Ordinariis tamen locorum reservatâ facultate prorogationis temporis, quae moderate concedatur.

§ 23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus ut notarii, tabelliones et actuarii, unius mensis spatio ab expeditione cau-

Mortuo episcopo, quid de archivii clavibus agendum.

De scripturis ex archivo extrahendis.

Processus tradendi archidiaconi, qui successoribus suis scripturas exhibeat.

sarum, archivistae eosdem processus quoscumque criminales, civiles et quaecumque rem continentes ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in archivo reponendos atque servandos, quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit, sub poenâ transgressoribus privationis officii et futurae ad id obeundum inhabilitatis, praeter alias poenas in hac constitutione sancitas. Ubi archivistas et scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas per publicum documentum inde confectum exhibeant; aliâs hi aequae ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conservationi scripturarum parochiarum et locorum piorum.

§ 24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum ad ecclesiam¹, parochias, capellanas, altaria, loca pia et causas quoque pias pertinentium, quae per collationem vel nominationem seu praesentationem canonicam vel quocumque alio modo reguntur et administrantur per² virum ecclesiasticum vel saecularem, non vero per collegium, et propterea difficilius est archivum, secundum iamdictam instructionem formatum, constituere, volumus ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio et prudentiâ eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem archivii fieri mandantes, regulasque praescribentes quas rei aptiores fore cognoverint, subiectae instructioni se conformare pro opportunitate curantes.

Praedictorum omnium executioni sub certis poenis demandatur.

§ 25. Omnium et singulorum hactenus expositorum executionem, sub praeepto sanctae obedientiae, quibuscumque ut supra personis respective iniungimus, ab iisque servari volumus et mandamus; immo rursus patriarchis, metropolitanis, archiepiscopis, episcopo, aliisque Ordi-

¹ Videtur legendum *ecclesias* (R. T.).

² Praeposit. *per* nos addimus (R. T.).

nariis habentibus usum pontificalium, sub poenâ suspensionis ab eorum usu arbitrio Summi Pontificis; capitulis autem ecclesiarum cathedralium et collegiarum, sub poenâ interdicti; reliquis ecclesiasticis saecularibus in sacris constitutionibus¹, sub poenâ suspensionis a divinis; regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio et privationis vocis activae et passivae; saecularibus, sub poenâ excommunicationis maioris: quarum censurarum et poenarum absolutio et relaxatio reservetur Romano Pontifici.

§ 26. Curent propterea universi praelati sapradicti et superiores regulares omni diligentia quaelibet hac nostrâ constitutione contenta undequaque observari, ad avertendum praeiudicium grave quod imminere posset ecclesiis ex occultatione iurium pro quorum custodia et conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suae dignitatis et muneris: proindeque inobedientes nedum iuris remediis ad observantiam eorum quae hac constitutione vulgantur cogere possint, sed debitis poenis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Praelati curent haec observari.

§ 27. Decernimus autem, easdem praesentes de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in ius vel controversiam vocari nunquam posse, sed illas semper perpetuo validas et efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri, atque ita per quoscumque iudices etiam causarum palatii apostolici auditores et Camerae clericos, ac S. R. E. cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi vel interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et

Hae litterae perpetuo validae sint.

¹ Videtur legend. *in sacris constitutis* (R. T.).

inane decernimus si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae
derogatorias.

§ 28. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus apostolicis de non tollendo iure quaesito, et quorumvis capitulorum, ecclesiarum, monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ¹ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a nobis et praedecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis clausulis et decretis, quomodolibet concessis ac in futurum concedendis; quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore aliâs permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Edicta transumptorum.

§ 29. Volumus autem ut earundem praesentium exemplaribus manu et sigillo cuiusvis publici notarii vel alterius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Nemo hanc
constitutionem
infringere au-
deat.

§ 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae institutionis, voluntatis, mandati, statuti et ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, XVIII

¹ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

kalendas iulias, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 14 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXII.

*Statuuntur nonnulla, ac quaedam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionensis clericorum saecularium Doctrinae Christianae, necnon indulgentiae quaedam conceduntur*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Credita nobis caelitus dispensationis ratio exigit, ut, paternam christifidelium quorumlibet, praesertim christianae pietatis et charitatis operibus ad procurandam suam et proximi salutem assidue incumbentium curam gerentes, illorum statui et felici regimini, quantum nobis ex alto conceditur, consulere iugiter studeamus.

Exordium.

§ 1, Aliâs siquidem nos Congregationem clericorum saecularium Doctrinae Christianae, quae in regno Neapolis consistebat, alteri eorumdem clericorum saecularium Congregationi in civitate nostrâ Avenionensi institutae perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret Congregatio Avenionensis nuncupanda in diversas provincias distincta, pro cuius salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia et gratias tum spirituales tum temporales concessimus, et aliâs, prout in nostris in simili formâ Brevis die xxviii septembris MDCCXXV expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad ver-

Aliâs ab hoc Pontifice praedictae Congregationi unita fuit altera Congregatio regni Neapolis.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 28 septembris, pontif. II, praedicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanae.

bum inserto haberi volumus, plenius continetur.

In-Iulgentur
praedictae fa-
cultates, non-
nullae.

§ 2. Nunc autem nos, eamdem Congregationem sic unitam, quo firmitus subsistat ac maiora in dies suscipiat incrementa, novis et amplioribus favoribus et gratiis prosequi eiusque bono regimini et tranquillitati prospicere volentes, motu proprio ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, harum serie benigne indulgemus, ut praesides capitulorum generalis et provincialium eiusdem Congregationis illorum vocales ab ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum capitulorum validitatem, et in foro conscientiae dumtaxat, absolvere, ac tam capitulum generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servatâ tamen inter provincias aequalitate, quam praepositi provinciales, de suorum consiliariorum consensu ac annuente definitorio, rectores domorum seu collegiorum dictae Congregationis, ubi eiusmodi domorum¹ seu collegiorum necessitas vel utilitas exegerit, de unius domus seu collegii regimine ad alterius domus sive collegii eiusdem provinciae gubernium ad tempus quo dicti rectores in eorum muneribus durare solent pariter duraturum transferre, attentâ vero reddituum provinciae Romanae dictae Congregationis, praesertim in praefato regno Neapolis, tenuitate, quae tempore unionis eiusmodi non satis innotuerat, et ad parcendum ingentibus sumptibus, quos vix ad praesens sufferre posset, ut vocales eiusdem provinciae procuratores, qui eorum nomine ac pro eis capitulis generalibus et provinciali interveniant, deputare (ita tamen ut nemo quovis titulo vel praetextu plusquam duo suffragia in eisdem capitulis habere et ferre possit, et, si quis a duobus vel

pluribus vocalibus in procuratorem deputari contigerit, pro eo ex constituentibus qui maiori dignitate praecellet, et, si dignitate pares fuerint, pro antiquiore ratione professionis in dictâ Congregatione emissae, suffragium feret, et alii constituentes iure suffragandi eâ vice privati remaneant), utque praepositus generalis eiusdem Congregationis, et quisque provincialis de suorum consiliariorum, atque rector de proposito provincialis eiusque consilii consensu, adversus sibi subditos inobedientes aut contumaces seu dyscolos ad poenam suspensionis a divinis procedere, ac resipiscentes ab illâ absolvere libere et valide possint respective et valeant.

§ 3. Porro, cum felicis recordationis Alexander PP. VII praedecessor noster per quasdam suas in pari formâ Brevis litteras die xxvi septembris MDCLIX editas inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei iudicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis, necnon votum seu iuramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum seu relaxandum a quocumque alio nisi a solo Romano Pontifice. aut a capitulo generali vel definitorio memoratae Congregationis, ita quod ipsum capitulum generale vel definitorium minime dispensaret sive relaxaret huiusmodi votum seu iuramentum alicui ex promotis ad sacros ordines, nisi sibi prius constitisset etiam ex litteris testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, et, si aliquis, dictis votis et iuramento ut praefertur emissis, sine dispensatione et relaxatione praeviâ recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec huiusmodi dispensatio-

Declarantur
constitutiones
quaedam Alex-
andri VII et
Clementis X, et
eis iahaerendo
statuuntur non-
nullae.

¹ Edit. Main. legit *domum* (R. T.).

nem et relaxationem obtinisset: licetque subinde pia memoriae Clemens PP. X praedecessor etiam noster, per suas litteras itidem in formâ Brevis die vi iunii MDCLXXVI emanatas, illas Alexandri praedecessoris interpretando declaraverit, capitulum generale seu definitorium dictae Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsâ Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, iudicio eiusdem capituli generalis seu definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent seu nolint, unde satis apparet eundem Clementem praedecessorem dictae Congregationi modum et viam patefacere voluisse, quibus, sine ullo eius incommodo, dyscolis et incorrigibilibus exonerari ac repurgari posset; nihilominus aliquibus non satis inde certum exploratumque videatur, capitulo generali seu definitorio huiusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in poenam suorum notabilium demeritorum seu incorrigibilitatis ex ipsâ Congregatione dimittendi, qui ad sacros etiam presbyteratus ordines ad titulum praescriptae Congregationis promoti fuerint, si aliunde non habeant unde commode vivere possint: nos, omnem in praemissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dictâ Congregatione, quantum cum Domino possumus, avertere et submovere cupientes, capitulum generale seu definitorium praedictum non posse quidem dimittere eiusdem Congregationis clericos ad ordines praedictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi prius constiterit ex litteris testimonialibus Ordinarii loci, in cuius dioecesi degunt, ipsis¹ aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant; posse

vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia seu propter incorrigibilitatem iudicio eiusdem capituli seu definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant sive nolint, quamvis non constet eos aliunde habere unde commode sustententur, cum hoc tamen ut ita dimissi ab eorundem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium, statuimus et declaramus.

§ 4. Insuper, ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, praeter et ultra indulgentias et peccatorum remissiones, quae aliquam ex ecclesiis dictae Congregationis erectis et in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis ac eiusdem ecclesiae sancti titularis sive patroni visitantibus auctoritate apostolicâ concessae reperiuntur, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communionem refectis, qui quartâ dominicâ cuiuslibet mensis aliquam ex ecclesiis huiusmodi devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem per quemcumque christifidelium lucrificandam misericorditer in Domino concedimus; in ceteris vero anni mensibus, necnon Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, et Assumptionis eiusdem B. Mariae Virginis festis diebus praemissa peragentibus, septem annos et totidem quadragenas de iniunctis eis seu aliâs quomodolibet de-

Concessio indulgentiarum.

¹ Edit. Main. legit *ipsi* (R. T.).

bitis poenitentiis in formâ Ecclesiae consuetâ relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, animabus christifidelium, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹.

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, provinciarum, domorum seu collegiorum huiusmodi, etiam iuramento, etc.².

Datum Romae, apud ...³.

Dat. die ... martii 1727, pontif. anno iv.

CLXXXIII.

*Confirmantur privilegia Ordinis Carthusianorum*⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis divinitus sacrosancti apostolatus officio, paternam regularium Ordinum in Ecclesiâ Dei pie sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laudem fulgentium, curam gerentes, ea, quae ex circumspectâ Sedis Apostolicae providentiâ ad eorum favorem et commodum processerunt, ut firma semper atque illibata persistant, apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, praesidio libenter constabilimus.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Deest annus, mensis et dies, sed supra pag. 271 b in rubr. dicitur data mense iunii (R. T.).

⁴ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 26 septembris, pontif. II, concessum fuit generali dicti Ordinis posse e maiori carthusiâ egredi pro monasteriorum visitatione.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Antonius de Mongefond, prior carthusiae maioris, Gratianopolitanae dioecesis, totius Ordinis Carthusiensis minister generalis, ac Vincentius Dinelli, prior domus carthusiae B. Mariae Angelorum nuncupatae de Urbe, et eiusdem Ordinis procurator generalis, nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini illiusque monasteriis, ecclesiis, superioribus, monachis, personis ac bonis et locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratiae¹ et indulta per diversos Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa, confirmata et innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantiâ, quia tamen maiorem obtinent roboris firmitatem, quae saepius apostolicâ auctoritate muniuntur, ipsi Antonius minister ac Vincentius procurator generales illa omnia per nos quoque approbari et confirmari, ac aliâs in praemissis opportune provideri summopere desiderant:

Preces totius Ordinis praedicti.

§ 2. Nos, qui Ordinem praefatum, utpote secundam arborem in agro militantis Ecclesiae dexterâ Domini plantatam ac uberes iustitiae fructus iugiter proferentem, propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio ministro et Vincentio procuratori generalibus specialem gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae² existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc

Confirmatio in rubrica.

¹ Edit. Main. legit *gratias* (R. T.).

² Edit. Main. legit *innodati* (R. T.).

humiliter porrectis inclinati, omnia et singula privilegia, exemptiones, immunitates, libertates, facultates, iurisdictiones, praerogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, ceteraque indulta spiritualia et temporalia praedicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam virorum quam mulierum monasteriis, ecclesiis, domibus et locis, necnon ministro generali, prioribus, priorissis, aliisque superioribus, religiosis, monachis, monialibus, conversis, donatis, novitiis, inservientibus, familiaribus, ministris, colonis, agricolis et personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis et rebus per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros et Sedem Apostolicam, sive coniunctim sive divisim, tam in genere quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis et extensionis, aut aliàs quomodolibet, quandocumque et qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivae vocis oraculo concessa et attributa, ac confirmata et approbata, expeditasque desuper litteras apostolicas cum omnibus et singulis in eis respective contentis et expressis, illorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, dictâ auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, in iis omnibus quae decretis Concilii Tridentini non adversantur, perpetuo pariter approbamus, confirmamus et innovamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robur, patrocinium et praesidium adiicimus, omnesque et singulos iuris et facti ac solemnitatum etiam de iure aut aliàs quomodolibet requisitarum forsitan omissarum, et alios quoscumque defectus, si qui in praemissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca dilecto filio nostro Annibaldi tituli S. Clementis ipsius S. R. E. presbytero cardinali Albano nuncupato, moderno et pro tempore existenti eiusdem Ordinis Carthusiensis apud nos et Sedem praefatam protectori seu vice-protectori, curiaeque causarum Camerae Apostolicae generali auditori harum serie committimus et mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte ministri generalis, priorum, priorissarum, superiorum, religiosorum, monachorum, monialium, aliorumque praedictorum, seu alicuius eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ illos omnes et singulos praesentium litterarum commodo et effectum pacifice frui et gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum aut quoscumque alios desuper contra praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari,

Clausulae.

Committitur
nonnullis ex-
quo huius
constitutionis.

inquietari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii saecularis.

Derogatoriae. § 5. Non obstantibus praemissis, ac felicis recordationis Bonifacii PP. VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in iudicium non trahatur, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, etiam praefatis locorum Ordinariis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ et de apostolicâ potestatis plenitudine in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specificâ, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et

insererentur, iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc.¹ Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviii iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 18 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatur decretum ministri generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in provinciis Minorum Tertii Ordinis in regno Galliarum ².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filio- Expositio facti.
rum ministrorum provincialium, aliorumque superiorum provinciae fratrum Tertii Ordinis sancti Francisci de Poenitentia nuncupatorum in regno Galliarum consistentium, nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthaeus a Pareta, minister generalis Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci de Observantia nuncupati, menti et intentioni nostrae ei vivae vocis oraculo expressae inhaerens, die xx martii proxime praeteriti ministris provincialibus dictarum provinciarum praecepit ut in eisdem

¹ Ut supra pag. 72 b. (n. t.).

² De facultate canendi Horas canonicas pro fratribus Eremitis S. Augustini provinciae Franciae vide Clementis XI const. edit. MDCCXI, die 29 ianuarii, pontif. I, et pro aliis provinciis vide huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

provinciis exercitium ac peritiam cantus firmi ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant, a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris ad usum S. R. E. ordinati, promovere curarent ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthaei ministri generalis decreto desuper edito tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum magistri generalis
Ordinis.

Quoniam litteris nostris nuper expeditis pro totâ hac nostrâ familiâ Cismontanâ, de mente et oraculo sanctissimi domini nostri Benedicti Papae XIII, executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus et singulis conventibus cuiuscumque instituti tam Observantium quam Reformatorum et Excalceatorum sub curâ nostrâ officium diurnum celebretur celebrarique debeat cantu firmo ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus et festivis, iuxta antiquam et laudabilem consuetudinem maiorum nostrorum, huiusmodi piissimae menti et oraculo sanctissimi inhaerentes, nedum precibus humilibus pro parte provinciarum huiusmodi Ordinis de Poenitentia in Galliâ nobis expositis annuere, verum etiam praecipere decrevimus, sicut harum tenores praecipimus, quatenus ministri provinciales dictarum provinciarum promovere curent ac teneantur, mediantibus religiosis peritis et expertis, in iuvenibus exercitium et notitiam eiusmodi cantus firmi seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S. R. E. ordinati, et a maioribus nostris in toto Ordine introducti et practicati, iuxta mentem seraphici patris nostri S. Francisci, quam in regulâ verbis praeceptivis clericis expressit et intimavit. Datum Romae, in hoc nostro Aracaelitano conventu, die xx martii MDCCXXVII. — FR. MATTHAEUS A PARETA minister generalis. *Loco † sigilli.*

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes decretum huiusmodi, quo firmius subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desiderent: nos, ipsos ex-

ponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter observari, sicque in praemissis, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et provinciarum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.¹

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 iunii 1727, pontif. anno IV.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CLXXXV.

Confirmatur decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis definitorii generalis circa annullationem praesentaturarum de gratiâ in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Raulin, prior provincialis provinciae Aragoniae Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, quod (cum fratres eiusdem provinciae a definitorio generali dicti Ordinis in civitate Perusinâ die III novembris anni proxime praeteriti congregato praesentaturas de gratiâ in provinciâ praefatâ annullari, illas vero de pulpito seu pro concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragoniâ¹, ac totidem pro Cataloniâ, ac duas pro insulis Balearibus augeri petiissent, et ab eodem definitorio decreta et constitutiones ipsius Ordinis, part. III, cap. XXV, *in notis*, servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli prior generalis Ordinis praefati ita servari mandaverit, et aliâs, prout plenius continetur in decreto ab eodem Fulgentio priore generali desuper edito tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum praedictum prioris generalis Ordinis.

Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis, sacrae theologiae magister, totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti patris nostri Augustini prior generalis. In definitorio generali Perusiae congregato die III novembris anni currentis MDCCXXVI, inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVII, pontif. IV, statutum fuit ut privilegia praesentatorum, etc., in provinciâ Portugalliae iuxta Ordinis instituta deinceps concederentur.

² Adde quatuor pro Valentiâ (R. T.).

a patribus provinciae Aragoniae expostulantibus praxim constitutionum Ordinis, qua parte decernunt praesentaturam omnem ex gratiâ annullari oportere, petieruntque iidem praesentaturas pro concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas, eâ lege ut sint quatuor pro Aragoniâ, quatuor pro Valentiâ, quatuor pro Cataloniâ, et pro insulis Balearibus duae; et sancitum fuit, decreta et constitutiones Ordinis (part. III, cap. XXV, *in notis*) omnino servari oportere: nosque propterea ita servari volumus atque mandamus. Datum in conventu nostro sancti patris Augustini Perusiae, v novembris MDCCXXVI. — Frater FULGENTIUS BELLELLI generalis magister. — Fr. ANGELUS GUILLELMUS ARTEGIANI Roccenensis, Ordinis secretarius. *Loco † sigilli*).

Ipse Thomas prior provincialis decretum huiusmodi, pro firmiori eius subsistentiâ et exactiori observantiâ, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in dictâ provinciâ cultus diminuatur, illiusque conventus fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus eiusdem provinciae professor titulo et exemptione exprioris provincialis frui possit, qui prior provincialis provinciae praedictae revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione eiusmodi exemptionum multa provinciae et conventibus praefatis detrimenta antheac exoriri consueverint. Nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, dictum Thomam priorem provincialem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ

Preces prioris provincialis Aragoniae.

Confirmatio relati decreti.

latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praecursorum decretum a memorato Fulgentio priore generali, sicut praemittitur, editum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus, et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervernerint, supplemus et sanamus. Praeterea quod nemo ex professoribus supradictae provinciae deinceps titulo et exemptione exprioris provincialis eiusdem provinciae frui, gaudere aut potiri possit, qui prior provincialis actualis non fuerit, auctoritate et tenore praefatis statuimus et ordinamus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, etc.,¹

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, etc.,²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 20 iunii 1727, pontif. anno iv.

CLXXXVI.

*Confirmatur Constitutio Pii V super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini in processionibus et aliis actibus publicis et privatis*³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Constit. Pii V infra citatur.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, ea, quae ex circumspectâ Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum providentiâ ad insignium congregationum regularium antiquitatis aliâque multiplici laude in Ecclesiâ Dei fulgentium favorem non minus prudenter quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Pius PP. V praedecessor noster canonicos regulares Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus et aliis actibus publicis vel privatis statim clerum saecularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo praecedebant, dum vero praecedendo praecedebant, illum immediate sequi debere declaravit, et aliâs, prout uberius continetur in eiusdem Pii praedecessoris litteris desuper sub plumbo expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Pius episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesiâ, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominica MDLXX, x kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno III.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch, canonicus regularis expresse professus ac praepositus conventus Omnium Sanctorum civitatis Olomucensis eiusdem Congregationis Lateranensis, nobis nuper

⁴ Reliqua habes suo loco, tom. VII, pag. 877 b et seq. (R. T.).

Exordium.

Canonicis
praefatis praecedentiâ statim
post clerum saecularem a Pio V
concessa fuit.

Constitutio
praedicta Pii V.

Preces eorum-
dem canonicorum
pro confirmatione.

exponi fecit, licet praefatae Pii praedecessoris litterae in plenâ ac viridi observantiâ reperiuntur, nihilominus nonnulli canonici regulares Ordinis Praemonstratensis in eadem civitate vel dioecesi Olomucensi consistentes, sub obtentu quod praedictae litterae subinde auctoritate apostolicâ confirmatae non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano praecedentiam in processionibus et aliis actibus de facto praeripere ac disputare nitantur; dictus vero Alexander Maximilianus, easdem litteras, quo firmitus subsistant, ac, remoto quocumque praetextu huiusmodi, servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desideret:

Confirmatio
relatae consti-
tutionis Pii V.

§ 3. Nos, specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Pii praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹.

Contrariorum
derogatio.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praeinsertis Pii praedecessoris litteris concessa sunt non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXI iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 iunii 1727, pontif. anno IV.

CLXXXVII.

*Conceditur fratribus Carmelitae vicariae Marañonis in Brasiliâ, a generali Ordinis ad magisterium in sacrâ theologiâ promotis, ut lauream doctoratus a vicario provinciali suscipere possint*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii vicarius provincialis alique fratres vicariae Marañonis in Brasiliâ Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quod aliâs (postquam felicis recordationis Urbanus PP. VIII praedecessor noster per quasdam suas in simili formâ Brevis die XXVII augusti MDCCXIV expeditas litteras concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis priori generali ac professoribus provinciarum Hispaniae et Lusitaniae eiusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis et exercitationibus litterariis per regularia Ordinis huiusmodi instituta requisitis, ac servatis aliâs servandis, per eundem priorem generalem in sacrâ theologiâ magistri iuxta eius facultates instituti et creati fuissent, lauream doctoratus in collegio S. Theresiae Salmaticensi memorati Ordinis ad formam in praefatis litteris praescriptam suscipere possent, nec pro eâ suscipiendâ aliquam approbatam studii generalis universitatem adire tenerentur) recolendae memoriae Innocentius PP. XIII² etiam prae-

Recensentur
hand dissimilia
quibusdam aliis
eiusdem Ordinis
provinciis
concessa.

¹ Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit provinciali provinciae Aragoniae constit. edit. MDCCXXV die 30 augusti, pontif. II.

² Male edit. Main. legit. VIII (R. T.).

decessor noster indulset, quod omnes et singuli dictae provinciae Lusitaniae professores, quos pro tempore existens prior generalis Ordinis huiusmodi in eadem sacrâ theologiâ magistros instituisset et creasset, praefatam lauream doctoratus, praevio riguroso examine coram priore generali dictae provinciae Lusitaniae et quatuor in ipsâ sacrâ theologiâ magistris, sive coram rectore collegii Colimbricensis Ordinis praedicti, ac illius regentibus et magistris, sumere valerent, ac subinde simile quoque indultum fratribus provinciarum Bahiensis et Fluminis Ianuarii itidem in Brasiliâ dicti Ordinis concessit, et aliâs, prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari etiam formâ Brevis editis ac supradictis Urbani praedecessorum litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis haberi volumus, uberius continetur.

Causae praesentis constitutionis et preces fratrum praedictae vicariae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, primum ex memoratis indultis favore professorum provinciae Lusitaniae emanaverit, eo quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII praedecessore eis facta fuisset tempore quo rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque religiosum Hispanis tum Lusitanis praefatum collegium Salmaticense pro assequendâ laureâ doctorali praefatâ facile adire licebat; at, separatis postmodum dominis, idem indultum sine ullo effectu ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum collegium libere accedere permissum fuit; et alterum indultum huiusmodi professoribus praedictarum provinciarum Bahiensis et Fluminis Ianuarii propter nimiam earum ab Europâ distantiam concessum fuerit; dicta vero vicaria Maranionis, utpote in remotissimâ parte

vastâe regionis ipsius Brasiliae sita, longius quam praedictae provinciae Bahiensis et Fluminis Ianuarii ab eadem Europâ distet, nec regiae naves, quibus eiusdem vicariae religiosi in Lusitaniam transfretare¹ valeat, eò unquam appellant: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes et singuli fratres expresse professi dictae vicariae Maranionis, quos dilectus filius modernus seu pro tempore existens prior generalis Ordinis praedicti in eadem sacrâ theologiâ magistros, servatis pariter servandis, instituerit et creaverit, lauream doctoratus, praeviis riguroso examine coram vicario provinciali dictae vicariae et quatuor in sacrâ theologiâ magistris sive regentibus ac illorum approbatione, servatis ceteroquin conditionibus per constitutiones Ordinis praedicti praescriptis, ab ipsomet vicario provinciali suscipere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus similiter et indulgemus.

Concessio prae laudati indulti.

§ 6. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus

Derogatio contrartorum.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Male edit. Main. legit *transfretare* (R. T.).

et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, vicariae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv iunii MDCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 25 iunii 1725, pontif. anno iv.

CLXXXVIII.

Confirmatur decretum capituli generalis Eremitarum S. Augustini super constitutione numeri trigintasex magistrorum in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. § 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Raulin, prior provincialis provinciae Aragoniae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod, perlectis in novissimo capitulo generali eiusdem Ordinis die i mensis novembris proxime praeteriti in civitate nostrâ Perusinâ celebrato quibusdam nostris in simili formâ Brevis ad ipsum capitulum generale datis litteris, quibus inter alia fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus quatenus in eam curam magnopere incumberent ne provinciae eiusdem Ordinis magistrorum multitudo gravarentur; et, quoniam provinciam Aragoniae hoc prae ceteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus ut in dictâ provinciâ Aragoniae trigintasex magistrorum numerus, quem nemini praeterire et excedere liceret, imposterum constitueretur, fratres praedicti eo quo par est obse-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² De confirmatione similis decreti pro provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis vide huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 2 iulii, pontificatus III.

quo monitionibus et mandatis nostris huiusmodi unanimiter consenserunt, et alias, prout in decreto in eodem capitulo seu eorum definitorio generali desuper edito, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et inserto haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Thomas praemissa, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri, necnon quaedam dubia, quae super eorum intelligentiâ et executione facile suboriri possent, a nobis declarari ac submoveri summopere desideret: nos, ipsius Thomae votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, constitutionem ac praefixionem numeri trigintasex magistrorum in supradictâ provinciâ Aragoniae, sicut praemittitur, factam, ac editum desuper in dicto capitulo seu definitorio generali decretum praefatum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus et sanamus.

§ 3. Porro in eiusmodi trigintasex magisterii antiquum numerum duodena-

Confirmatio
praedicti decreti.

Ordinationes
hac super re
nonnullae.

rium eorumdem magisteriorum dudum a felicis recordationis Clemente VIII et Urbano etiam VIII Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provinciae praefatae concessum comprehendere et includi, ac comprehensum et inclusum esse et fore, nec imposterum magisteria supranumeraria in dictâ provinciâ concedi posse, auctoritate et tenore praefatis statuimus et ordinamus. Volentes insuper ut in distributione duodecim magisteriorum praedictorum forma per praedicti Urbani praedecessoris litteras praescripta, ac in eâdem provinciâ diu laudabiliter observata, deinceps quoque omnino servetur, atque, quoties unum ex magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter frater expresse professus dictae provinciae iuxta eius inconcussam praxim in illius locum eligatur et subrogetur; deficientibus vero magistris supranumerariis, nullus substituatur, donec omnia magisteria praefata ad prefinitum numerum trigintasex redacta fuerint: in collatione autem magisteriorum, ut praefertur, auctorum, omnes et singulae conditiones ac solemnitates, quae in creatione magistrorum antiqui numeri duodenarii praescripta reperiuntur, prout etiam methodus ac ordo, quos idem Urbanus praedecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod, ex magisteriis sic auctis, septem in regno Aragoniae, ac totidem in regno Valentiae, necnon alia septem in Catalonia, et reliqua tria in insulis Balearibus distribuuntur, quo omnes fratres dictae provinciae, eiusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad litterarum studia aliaque per constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera¹ obeunda et capessenda alacrius excitentur.

¹ Edit. Main. legit *munere* (R. T.).

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.²

Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvii iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 iunii 1727, pontif. anno iv.

CLXXXIX.

*Erigitur universitas studii generalis in civitate Camerinensi*³.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,

venerabili fratri episcopo Camerinensi,
salutem et apostolicam benedictionem.

Liberalium disciplinarum studia, unde in rei sacrae et civilis rectam absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi praesertim in generalibus universitatibus et gymnasiis⁴ christiani adolescentes optimis artibus sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiae regimini a Deo praepositos promoveri maxime decet, praecipue in civitatibus B. Petri apostolorum principis imperio subiectis, ut inde, ad summam Dei gloriam sanctaeque Apostolicae Sedis dignitatem, populorum nostrorum spiritualis et temporalis felicitas, benedicente Domino, augeatur.

Prooemium.

§ 1. Itaque nobis dilecti filii communitas atque homines civitatis nostrae Camerinensis nuper exponendum curarunt, se iamdudum in votis habuisse,

Preces communitatis praedictae civitatis pro universitatibus praefatae erectione.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 20 aprilis, pontific. i, erectum fuit collegium theologorum in civitate Caesinatensi.

⁴ Edit. Main. legit *gymnasii* (R. T.).

ut sui liberi et cives in divinis rebus et moribus christianis reipublicae gerendae maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; proptereaque, praeter grammaticae artis, humaniorum litterarum, et eloquentiae praeceptores, se multis ab hinc annis publicum etiam philosophiae professorem suis impensis instituisse; cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet qui sacram theologiam praelegeret, alium vero qui ius pontificium et civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem consilio generali civitatis Camerinensis, cum conditionibus et annuo honorario suo tempore stabiliendis, ut, his dispositis et introductis, universitas studii generalis cum infrascriptis privilegiis et indultis auctoritate nostrâ in eadem civitate erigeretur.

Nonnullae aliae eiusdem petitiones ad huiusmodi erectionem perficiendam.

§ 2. Interim eadem communitas suam petitionem et enixas preces nobis exhibens rogavit ut ex benignitate apostolicâ concedere dignemur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum et viginti annuis monetae romanae, quae a Camerâ nostrâ Apostolicâ proque illâ a thesaurario civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario capitanei seu iudicis exteri appellationum ab eodem consilio generali eligendo; quorum scutorum centum et viginti portio una applicari possit salario eorundem professorum sacrae theologiae et utriusque iuris, reliqua autem salario memorati iudicis et solutioni onerum quae ipse subire debeat. Praeterea eadem communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit ut in posterum officium et munus proxime memorati iudicis appellationum

exerceatur ab uno ex suis civibus iurisconsultis per consilium generale quotannis eligendo cum assignatione aequi salarii et legibus et conditionibus ab ipso generali consilio statuendis: non obstantibus quibuscumque dispositionibus statuti municipalis et consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa iam exposita non sufficit pro annuo salario utriusque professoris sacrae theologiae et iuris canonici ac civilis, idem consilium generale decrevit a nobis humiliter postulare ut quotannis sibi liceret fructus locorum montium cameralium non vacabilium triginta octo, atque octogintasex centesimorum, cum obulis octo et sexaginta, *piae abundantiae* operi nuncupato eiusdem civitatis olim assignatis, sumere. Quod pium opus de suo instituit bonae memoriae Bernardus Bonioannes Camerinensis episcopus eidem civitati perpetuo largitus quingentas tritici sarcinas, rubia, hoc est, mensuras trecenta et septuagintaquinque constituentes, cuius pii operis administratio per quaedam capitula a piae memoriae antecessore nostro Paulo Papa V apostolicis litteris confirmata iam fuit, civibusque ac generali consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres cives quotannis eligendos, et praesidente episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub recolendae memoriae antecessore quoque nostro Clemente Papa X, cum frumenti quantitas eiusdem pii operis superabundaret, portio rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque atque unius oboli monetae romanae inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum montium cameralium non vacabilium triginta octo atque octogintasex centesimorum cum obolis octo et sexaginta. Cum autem totus assis pii

operis abundantiae ad rubia mille septingentaquinque iam ascendere compariatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum montium summa consurgit. Cumque scuta quingentaquinque cum obolis octogintaquinque a depositario eiusdem pii operis abundantiae retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea quae superest frumenti quantitas, civium indigentiam abunde explere potest, nec aliàs ipsa civitas, quae etiam in districtu populorum frequentia destituitur, tritici inopiam pati potest, ob annonae copiam quae ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentis commode et tenui cum dispendio consulere valent. Licet vero in praemissis capitulis a Paulo PP. V approbatis caveatur ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum, a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut, eodem pio opere adimplete, si magna vis frumenti supersit, tunc, salvâ semper et illaesâ remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessariâ, de reliquo mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, pupillis, orphanis, puellis et viduis, ut in iisdem capitulis latius continetur. Hinc pro duorum professorum congruis stipendiis aliorumque onerum levamine iidem Camerinenses praedicta scuta centum viginti et loca montium memorata universitati studii generalis erigendae¹ per nos concedi, assignari et applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subiungebat, in eodem generali consilio, ob praemissa et infrascripta a

¹ Edit. Main. legit *erigenda* (R. T.)

nobis et Apostolicâ Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt, nobis pro parte communitatis atque hominum praedictorum humillime supplicantes, ut, eorum commodo, utilitati ac decori prospicientes, eis in praedictis de benignitate apostolicâ providere dignaremur.

§ 3. Nos igitur, Camerinum praecipuam Umbriae civitatem, quae aliàs fuit caput Marchiae, inde dictae, et sedes legati apostolici, quaeque episcopatu in provinciâ Romanâ constituto ideoque huic Sanctae Sedi immediate subiecto¹, eiusdemque communitatem atque homines speciali favore et gratiâ prosequi volentes, illòsque et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon pii operis huiusmodi foundationis et capitulorum per dictum Paulum PP. V approbatorum et dicti Clementis PP. X litterarum praedictaeque civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus, quatenus, veris existentibus narratis, et si illa diligenti examine veritati nixa repereris, in praedictâ civitate Camerinensi universitatem studii generalis, ubi praedicti alii in posterum adiungendi magistri et professores theologiam, ius canonicum et civile, philosophiam, medicinam, mathematicam, aliasque ingenuas

Committitur
episcopo Came-
rinensi erectio
praedictae uni-
versitatis.

¹ Videtur deesse *gaudet*, aut aliquod verbum simile (R. T.).

disciplinas atque artes publice docere et perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto studiorum curriculo habiles et idoneos reperiri contigerit, ad magisterium in theologiâ, in utroque iure cumulative cum collegio iurisconsultorum eiusdem civitatis, et in medicinâ quoque, postquam huius artis professor iisdem magistris adiunctus fuerit, servatâ in omnibus formâ et dispositione Viennensis et Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad doctoratus gradum promovere libere et licite possint et valeant in omnibus et per omnia prout in aliis studiorum generalium universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, apostolicâ auctoritate, earundem tenore praesentium, perpetuo erigas atque instituas, ac eidem universitati studii generalis sic erectae ac institutae, eiusque praeceptoribus et magistris, scholaribus, officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, praerogativis, praeeminentiis et gratiis gaudeant, quae in universitates studii generalis iam erectas per viam communicationis et aliâs quomodolibet collatae olim fuerunt, atque iis pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis perpetuo largiaris atque indulgeas.

Ne non eidem praescribitur, ut petitiones communitalis supra relatas exequationi mandet.

§ 4. Praeterea scuta centum et viginti monetae, quae hactenus capitaneo seu iudici extero appellationum praedictae civitatis per dictum thesaurarium soluta fuerunt, pro unâ tantum portione (alterâ, quae consilio generali dictae civitatis sufficiens visa fuerit, salario dicti capitanei seu iudicis appellationum ut

infra eligendi, ¹ remanente) cum huiusmodi locorum montium cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo et sexaginta, ad dictum pium opus spectantibus, assignes, quia idem pium opus aliunde, ut praefertur, adimpleri, et civitas Camerinensis eiusque districtus aliunde etiam copiâ frumenti ubertim ali potest; quas portiones et loca montium ideo a praedicto pio opere sine ² administrationis iustitiae, quae a capitaneo seu iudice appellationum reddi solet, pique operis adimplenti laesione et praeiudicio, eadem auctoritate perpetuo distrahas et separates. Pro duorum autem, theologiae scilicet ac utriusque iuris professorum, aliorumque imposterum adiungendorum congruis, et iuxta providam in consilio generali Camerinensium semel aut saepius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum et per dictum consilium generale statuendorum tolerantia et supportatione, eadem scuta centum et viginti, pro unâ ex duabus portionibus praedictis tantum, ab assignatione salarii huiusmodi distracta, et saepe memorata loca montium, ab opere pio, ut praefertur, separata, eidem universitati studii generalis per nos erectae et institutae, iuxta providam et liberam ab eodem consilio generali semel aut saepius ad id convocando distributionem faciendam, liceat eidem universitati, et pro illâ eius rectoribus seu ministris, centum et viginti scutorum, pro unâ tantum ex duabus portionibus praedictis, atque locorum montium huiusmodi, ut praefertur distractorum et separatorum, veram et realem, actualem et corporalem possessionem libere apprehendere, et apprehensam

¹ Praeposit. a delemus (R. T.).

² Male ed. Main. legit sive pro sine (R. T.).

perpetuo retinere possint, scutaque centum et viginti, pro unâ ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum montium fructus percipere, exigere et transferre, inque duorum eorundem professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios universitatis erectae usus, iuxta distributionem faciendam, convertere libere et licite valeant, nullius hac in re facultate requisitâ, itidem apostolicâ auctoritate perpetuo concedas atque indulgeas. Postremo, ut cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem et Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, et inter quos collegium unius et viginti iurisconsultorum variis praecipuisque privilegiis ornatum reperitur, deinceps ad¹ iurisprudentiam alacrius profitendam aliquo etiam eis proposito praemio excitentur, et pii operis praedicti utiliori tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem civitati et hominibus, qui consilium generale componunt, ut pro munere capitanei seu iudicis appellationum, quod antea ex vi statutorum eiusdem civitatis, seu veteris et approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, civem Camerinensem iurisconsultum habilem ceteroquin et idoneum, qui idem iudicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur et debeat, imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetae praedictae, quae penes depositarium dicti pii operis servantur, in totidem loca montium cameralium ad favorem eiusdem operis *pia abundantia* nuncupati, quae quidem loca montium pro omnimodâ indemnitate dicti pii operis *abundantia* semper stare et nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dum-

¹ Praeposit. ad nos addimus (R. T.).

taxat respective impendere libere et licite valeat, eâdem auctoritate licentiam et facultatem pariter indulgeas et perpetuo impertiaris.

§ 5. Nos vero omnia et singula praemissa, si per te vigore earundem praesentium fieri contigerint, necnon easdem praesentes litteras nostras, etiam ex eo quod aliarum quarumcumque etiam speciali notâ dignarum universitatum rectores et officiales, doctores, professores, seu praelectores, procuratores, defensores, protectores vel agentes, aliive quomodolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis vel quibusvis aliis causis, occasionibus vel praetextibus, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quocumque alio defectu notari vel impugnari, aut aliâs infringi vel quomodolibet retractari, sive etiam per nos ipsos ac successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem praedictam, vel illius legatos, etiam de latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo et inviolabiliter observari debere, necnon universitatis studii generalis Camerinesis huiusmodi, illiusque rectores, magistros, professores, doctores, praelectores¹, officiales, aliasque personas iam dictas, super praemissis omnibus et singulis, vel illorum occasione, etiam per alias universitates vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari vel impediri ne-

Clausulae peculiares.

¹ Edit. Main. legit *praelectos* (R. T.).

quaquam posse, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vice-legatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatoriae
speciales.

§ 6. Non obstantibus dicti Berardi Bonioannis episcopi voluntate praedictâ, necnon huiusmodi pii operis fundatione, ac nostrae Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, necnon capitulis per eundem Paulum V antecessorem nostrum approbatis, aliisque omnibus et singulis in contrarium praemissorum quomodolibet editis, et praesertim capitulis a praedicto Paulo praedecessore nostro ut praefertur approbatis, necnon felicitis recordationis Pii PP. V de gratiis, interesse Camerae nostrae Apostolicae quomodolibet concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eâdem Camerâ registrandis et insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum ius vel interesse eiusdem Camerae nostrae Apostolicae concernentibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in synodalibus, provincialibus, universalibus generalibusque conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, ac dictae civitatis Camerinensis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, praesertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus capitanei seu iudicis appellationum iam dictum civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat, privilegiis quoque, in-

dultis et litteris apostolicis quibusvis superioribus et personis, cuiuscumque status, gradus, ordinis et conditionis existentibus, ac etiam aliis universitatibus praedictis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam pluries et iteratis vicibus concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda foret, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, kalendis iulii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXC.

*Indulgetur eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum et Indiarum, ut sandalis ex pelle nigri coloris uti possint*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres Congregationis Hispaniarum et Indiarum Ordinis Eremitarum sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chordâ

Proces fratrum
dictae Congregationis.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die xxii ianuarii, pontif. II, nonnulla decernuntur pro servandâ habitus uniformitate ab iisdem fratribus quarundam provinciarum.

seu cannabe, quae hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandalis ex pelle nigri coloris, eiusdem tamen formae seu figurae quam ea quae de praesenti gestant, non minus propter eorum status ac maiorem in celebratione sacrosancti missae sacrificii decentiam, quam ut se consuetudini in aliis eiusdem Ordinis Congregationibus vigenti etiam hac in parte conforment¹, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant, respondeat, uti posse plurimum desiderant, si nostra et huius Sanctae Sedis sibi super hoc licentia suffragetur et facultas. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur.

Indultum
praedictum.

§ 2. Nos igitur, dictorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem exponentibus, ut ipsi deinceps, in locum sandaliorum ex chordâ seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, eiusdem ceteroquin formae seu figurae ac ea quae hactenus detulerunt, gerere et deferre, illisque uti libere et licite possint et valèant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et in-

¹ Edit. Main. legit *conformet* (R. T.).

tegros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et quandocumque spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque etc.⁴

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac praefatorum Ordinis et Congregationis, etiam iuramento, etc.².

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v iulii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 5 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCI.

Indulgetur votantibus signaturae iustitiae, ut gestare possint semper et ubique galeri redimiculum, cordone vulgo nuncupatum, coloris violacei³.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administrandâ iustitiâ ad publicam utilitatem et Sedis Apostolicae honorem in dies laudabiliter sustinent, et quorum fidem, industriam, prudentiam ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit, per quae eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius maiora eidem Sedi obsequia sua impendant, et in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

Exordium.

§ 1. Itaque, ad egregia dilectorum filiorum votantium signaturae nostrae

Indultum
praedictum.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die VIII maii, pontif. I, concessus fuit usus mitrae aliorumque insignium canonicis metropolitanae Capuanae.

iustitiae in nos et dictam Sedem fidei et devotionis aliaque multiplicia merita paternae dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliquâ honoris prorogativâ condecorare volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et¹ merâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eisdem signaturae iustitiae votantibus, praesentibus et futuris, ut ipsi omnes et singuli galeri redimiculum, *cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei in quibusvis functionibus et actibus publicis ac privatis ubique deferre et gestare libere et licite possint et valeant, tenore praesentium concedimus et indulgemus.

Clansulae.

§ 2. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficares existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quâvis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

¹ Coniunct. *et* nos addimus (R. T.).

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xii iulii mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 12 iulii 1727, pontif. anno iv.

CXCII.

Confirmatur decretum generalis conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dictâ Congregatione unum ex assistentibus, si in culpam incidat¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus *Expositio facti.* filius Ioannes Bonnet, modernus superior generalis Congregationis Missionis, tam suo quam totius eiusdem Congregationis nomine, quod in novissimo generali conventu, Parisiis anno mdccxxiv convocato, inter alios² editum fuit quoddam decretum, quo declaratur modus et forma dimittendi a dictâ Congregatione unum ex assistentibus superioris generalis vel eius admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quae iuxta constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris qui sequitur, videlicet:

Conventus unanimi voce statuendum duxit et statuit, imposterum assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius superioris generalis, assistentium et visitatorum, qui sunt in Europâ, sicut pro eius suspensione definitum fuerat in conventu anni

Decretum praedictum:

¹ De potestate superiorum Congregationis Missionis in suos subditos vide aliam huius Pontificis ed. mdccxxv, die xvii septembris, pontif. ii.

² Aptius lege *alia* (R. T.).

MDCXCII, § 12; aut, si res dilationem non pateretur, ad plura suffragia superioris generalis, assistantium, visitoris provinciae, superiorum quinque viciniorum domorum, secretarii¹ et procuratoris Congregationis, assistantis domus, si non sit ex assistantibus Congregationis, et sex sacerdotum, eorumque ratione vocationis² antiquorum, domus, in qua commoratur superior generalis: quod nomine eiusdem superioris generalis et totius conventus a S. Sede confirmari³ est enixe postulandum.

Preces superioris generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ioannes superior generalis statutum seu decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri⁴ summopere desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio relati decreti.

§ 3. Nos igitur, eundem Ioannem superiorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praeinsertum decretum seu statutum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; firmo tamen et in suo vigore permanente decreto, quo nos du-

dum dimissionem quondam Petri de Hymbert tunc praedictae Congregationis assistantis approbaveramus et confirmaveramus, quod denuo auctoritate et tenore praefatis innovamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis etc.⁴

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam iuramento, etc.²

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 15 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCIII.

Erigitur custodia S. Nicolai in Lotharingâ Minorum Recollectorum de Observantiâ in provinciam².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Sollicitudo pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae regimini divinâ dispositione praesidemus, nos admonet, ut, paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitae instituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum statui ac progressui, et religionis incremento, quantum nobis

Exordium.

1 Edit. Main. legit *secretariis* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *vocatione* (R. T.).

3 Edit. Main. legit *confirmati* (R. T.).

4 Edit. Main. legit *communi* (R. T.).

1 Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Reliqua ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die xxviii ianuarii, pontif. II, actum fuit de erectione coenobii in provinciâ Valentiae,

ex alto conceditur, prospicere iugiter studeamus.

Cura Leopoldi
ducis Lotharingiae
ut praedicta custodia in
provinciam erigeretur.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs dilectus filius nobilis vir Leopoldus Lotharingiae et Barri dux, non minus pro avitâ suâ in Deum pietate et singulari erga Ordinem fratrum Minorum sancti Francisci devotione, quam excitatus suavis odoris fragrantia in universum eius dominium diffusâ vitae ac bonae conversationis exemplo religiosisque in vineâ Domini laboribus dilectorum filiorum fratrum eiusdem Ordinis de Observantiâ Recollectorum nuncupatorum custodiae S. Nicolai in Lotharingiâ nuncupatae, quae infrascriptis septem conventibus et hospitio a se ac maioribus suis fundatis et erectis constat, nempe conventibus Longivicensi, Gondrecuriensi, Dambliniensi, Confluentino, Aspermontano, Sifoldiensi, Bultnevellensi, et hospitio Mirecuriensi, ubi noviliatus cum tribus sacrae theologiae tum scholasticae, tum moralis, et uno philosophiae cursibus institutus reperitur, ac quorum religiosi catholicae doctrinae semen longe lateque spargere non desistunt, et exactiori regulae, quam profitentur, observantiae, non sine ingenti populorum aedificatione, sedulo incumbunt, eandem custodiam, cui datâ occasione novos conventus addere paratus erat, in provinciam erigi exoptans, litteras ad novissimum capitulum generale praedicti Ordinis in almâ Urbe nostrâ celebratum pro eiusmodi erectione obtinendâ dedisset; quibus acceptis, idem capitulum generale decrevit numerum et statum conventuum et hospitii praedictorum ab uno commissario generali dicti Ordinis prius examinandos, et illius ministro generali significandos fore, quam ad erectionem praedictam deveniretur, quae quidem omnia rite et ordine adimpleta fuerunt; verum, quia

iuxta statuta generalia auctoritate apostolicâ confirmata ac decreta capitulorum generalium dicti Ordinis enarratus conventuum numerus satis non est ut in provinciam erigantur, nisi specialis nostra et huius S. Sedis in hac parte, ut aliàs saepius factum fuisse memoratur, accedat dispensatio et facultas:

§ 2. Hinc est quod nos, pio eiusdem Leopoldi ducis desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, simulque firmiori et solidiori eiusdem custodiae statui prospereque illius regimini et progressui providere volentes, ac dilectorum filiorum custodis et definitorum aliorumque fratrum custodiae huiusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praedictam custodiam, tametsi nonnisi septem conventibus ac hospitio de praesenti constantem, sicut praemittitur, in novam provinciam fratrum Recollectorum dicti Ordinis, quae provincia S. Nicolai itidem nuncupari debeat, ac capitula provincialia pro ministri provincialis, custodis et definitorum aliorumque officialium ipsius provinciae electione, ac congregationes aliosque congressus ad instar aliarum provinciarum Ordinis huiusmodi celebrare, ac omnibus et singulis praerogativis, praeminentiis, iuribus, honoribus, privilegiis, gratiis et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis provinciae, tam de iure, usu et consuetudine, quam aliàs quo-

Annuat Pontifex.

modolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pariformiter et absque ullâ prorsus differentiâ, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite valeat, tenore praesentium, sine cuiusquam praeiudicio, in perpetuum erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes ipsas praesentes litteras et in eis contenta, etc., ex eo quod quilibet in praemissis ius vel interesse habentes, seu habere quomolibet praetendentes, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, adductae aut verificate et iustificate fuerint, aut ex quavis aliâ, etiam quantumlibet iuridicâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis formali et substantiali individuumque expressionem requirente defectu notari, etc.¹; sed ipsas praesentes litteras semper firmas etc.; ac illis etc. suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, etc.

Derogatorias.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis illiusque capitulorum generalium et custodiae huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, decretis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam dicto Ordini, eiusque superioribus et quibusvis aliis personis et locis, sub quibusvis verborum

¹ Quae desunt, sume ex pag. 514 b (R. T.).

tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, in contrarium praemissorum etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCIV.

Confirmatur decretum Congregationis immunitatis, quod distributiones quotidianae, quae percipiuntur per residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicae².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium immunitati ecclesiasticae et controversiis iurisdictionalibus praepositorum emanavit decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Mediolanensis. Discussis in sacra Congregatione super immunitate ecclesiasticâ et controversiis iurisdictionalibus habitâ sub die xvii iunii MDCCXXVII infrascriptis dubiis propositis ad instantiam cleri regularis dioecesis et Status Mediolani, tenoris prout sequitur, videlicet: — I. An distributiones quotidianae, quae recipiuntur per residentiales comprehendantur et calculandae sint sub onere contribuendi pro subsidio ex indulto S. Sedis indicto anno MDCCXXVII; — II. An sit locus novae repartitionis ex integro faciendae ad effectum in istâ calculandi omnes et quascumque distributiones non calculatas, et quae usque ab initio erant calculandae;

¹ Ut supra pag. 515 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 28 aprilis, pontif. I, decretum fuit ut provisi de beneficiis mediam annatam solverent fabricae suarum respective ecclesiarum.

III. An illis de utroque clero saeculari et regulari competat pro ratâ excessus diminutio taxae et respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta: — Eadem sacra Congregatio, sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati cleri regularis allatis, rescripsit *affirmative in omnibus*. In quorum fidem. Datum Romae hac die XXI iunii MDCCXXVII. — F. cardinalis S. Agnetis. — S. DE RICCI, secret.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii clerus regularis dioecesis et Status Mediolanensis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorundem cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis, etc.¹

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.)

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx iunii MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 iulii 1727, pontif. anno IV.

CXCV.

Confirmantur reformationes quaedam constitutionum Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis pro Germaniae et Bohemiae provinciis¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Debitum pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae adstringimur, nos admonet, ut, paternam christifidelium divinis obsequiis sub suavi religionis iugo principatorum curam gerentes, illa, quae pro felici prosperoque eorum regimine statuta, seu ad iam statutorum reformationem et declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma atque illibata persistant, apostolici praesidii robore muniamus.

Exordium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii priores provinciales provinciarum Germaniae et Bohemiae Ordinis fratrum Servorum B. M. V. quod aliâs, dum ambae provinciae praefatae invicem unitae reperiebantur et unicam provinciam constituebant, quaedam particulares constitutiones ad regularem observantiam in eiusmodi provinciam inducendam inibique conservandam conditae tempore felicitis recordationis Clementis Papae XI praedecessoris nostri auctoritate apostolicâ approbatae et con-

Constitutiones
praedictae pro
provinciis praefatis,
quum unitae erant,
conditae fuerunt,
sed eisdem divisae
reformatae.

¹ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVI, die 8 augusti, pontif. III, quaedam decreta fuerunt pro tertiariis eiusdem Ordinis.

firmatae ac exinde observatae fuerunt. Verum, cum, ob acquisitionem novorum conventuum, aliasque iustas et rationabiles causas, ad divisionem eiusdem provinciae postmodum devenit sit, et ex unâ duae, altera scilicet Germaniae et altera Bohemiae provinciae praefatae erectae et institutae fuerint, enarratarum constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utrâque provinciâ huiusmodi servari nequivit. Unde exponentes praedicti, cum suorum respective definitorum consilio, facultate moderandi, augendi et diminuendi e dictis constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salvâ huius Sanctae Sedis auctoritate, in eisdem constitutionibus attributâ utentes, nonnullas¹ eiusmodi constitutiones, ut facilius utrique provinciae sic erectae et institutae aptarentur ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando et cassando respective, eisve aliquid addendo, reformarunt, et aliâs, prout continetur in scripturâ desuper confectâ tenoris qui sequitur, videlicet:

Reformatio
praedictarum
constitutionum,

Declarationes, mutationes, additiones et cassationes visae et approbatae ab eminentissimo ac reverendissimo domino domino Laurentio S. R. E. cardinali Corsino, totius Ordinis Servorum B. M. V. protectore, in constitutionibus Ordinis fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germaniâ profitentium.

In capite I, num. x, additum est: « item² Ave Maria usque ad verbum Iesus inclusive dicatur etiam a patribus concionatoribus antequam in cathedrâ crucem faciant ».

In cap. II, n. 1, positum est: « caeremoniale nostrum ». — Num. v positum est: « nostris necessitatibus ». — N. VIII additum est: « ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, et, si Completorium cum Salve Regina et litanis choraliter

¹ Coniunct. et delemus (R. T.).

² Edit. Main. legit *idem* (R. T.).

vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam; eadem oratio mentalis per dimidium horae spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, verumtamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur ». — Num. IX additum est: « et B. Alessii confessoris ». — Num. x additum est: « de Nomine et Conceptione B. M. V. », et num. XI additum est « et B. Alessii ».

In cap. III, num. I, positum est: « cum aliquis ex nostris fratribus has constitutiones profitentibus ». — Num. v positum est: « eadem haec suffragia, pro defunctis nostris fratribus in Germaniâ statuta, fiant etiam pro fundatoribus, eorumque conthoralibus pro tempore erectae foundationis in vivis existentibus, et fundatricibus intra provinciam ». — Num. VI positum est: « vicariis generalibus et prioribus provincialibus nostris ». — Num. VII positum est: « pro fratribus aliarum provinciarum, uti et pro sororibus intra provinciam existentibus »; et additum est: « pro quolibet una missa, et ante missam, cum dicitur pro fratribus aliarum provinciarum; unum nocturnum cum laudibus defunctorum ». — Num. VIII positum est: « fratribus nostris has constitutiones profitentibus »; et num. XIV positum est: « nostrorum fratrum ».

In cap. IV, num. II, deleta sunt illa verba « pollice dextro ». — Num. XVIII additum est: « quod idem de lectore mensali intelligendum est exceptâ lectione sacrae Scripturae ». — Num. XXVI positum est: « extra loca vero provinciae »; additum est: « ordinem instituti nostri ».

In cap. V, num. IV, positum est: « primaevam nostram consuetudinem ».

In cap. VI, num. IV, deletum est: « an insuper cuius conventus filii futuri sint ». — Num. V positum est: « se ad hoc fideliter praestandum in conscientia obligatos »; et num. XI positum est: « ex primaevâ nostra consuetudine ».

In cap. VII, num. II, positum est: « a se deputandum »; et num. VII positum est: « pro iis statutarum ».

In cap. viii, num. viii, positum est: « praescriptum in caeremoniali nostro »; et deleta sunt haec verba « observantiae Germanicae »; atque additum est: « necnon secundum constitutiones Servorum B. M. V. pro totâ Germaniâ specialiter approbatas ». — Num. x positum est: « provincia N. »; et item « constitutionum harum ». — Num. xv deletum est: « et nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a curâ et praesentiâ suorum quocumque praetextu impediatur, atque de eo illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quae supra capit. vii de magistro novitiorum et novitiis statuta sunt »; et additum est: « quibus magister novitiorum, in absentia vero magistri priori locali, in omnibus subsint ». — Num. xvii deletum est: « in observantiâ nostrâ professionem ».

In cap. x, num. ii, additum est: « vel professorium ».

In cap. xi, num. iv, deletum est: « cum iuramento »; et additum est: « oneratâ de super eorum conscientia dandum ». — Num. vi positum est: « examinari possunt ».

In cap. xii, num. i, deletum est: « prout capite praecedenti de promovendis ad ordines praescriptum est ». — Num. ii deletum est: « et non ultra, donec iterum examinentur, et cum praefatis duplicibus testimonialibus sibi iterum praesententur, exceptis lectoribus et constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi; patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine, si tamen aliâs reperti fuerint idonei »; et additum est: « ad triennium tantum; illi autem patres confessarii, et qui theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico; item illi theologi, qui, licet tribus annis in theologia permanserint, atamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus materiis instituendum, dedere profectus sui specimina, debent tempore visitationis, vel aliâs, a provinciali, socio provinciali, et uno vel plu-

ribus examinadoribus provinciae, si adsint, denuo examinari; quando invenientur minus idonei pro excipiendis confessionibus, tunc provincialis dictos negligentes pro qualitate culpa et negligentiae puniat ».

In capit. xiii, num. v positum est: « videant ut ad minus semel intra mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant ». — Num. viii deletum est: « cum iuramento »; item deletum est: « singillatim cum iuramento »; et additum est: « singillatim prior et patres discreti, vel ii qui steterint loco discretorum in eo conventu in quo is ante resederit saltem per annum, oneratâ suâ conscientia ». — Num. xiii positum est: « proprius lector praesideat »; et deletum est: « et non alius ». — Num. xv deletum est: « cum iuramento »; et additum est: « oneratâ suâ conscientia ».

In cap. xiv, num. ii, positum est: « qui idoneitatis suae testimonium non habuerit »; et deletum est: « iuratum ». Item positum est: « in refectorio themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitae ac morum, prout supra de approbandis lectoribus praescriptum est, habere teneatur ». — Num. iii mutata est dictio *ordinarie*, et apposita est *regulariter*. — Num. vi additum est: « scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando, munere praedicandi careat per quinquennium »; et deletum est: « munere praedicandi in perpetuum careat ». — Num. vii positum est: « sub poenâ arbitrariâ provincialis ».

In cap. xv, num. ii, additum est: « proprii lectores tantum ». Item deleta est dictio *rigorosissime*, et apposita *rigorose*. — Num. iii positum est: « vocem tam activam quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat ». Additi sunt ex cap. xxxi et cap. xlii, atque huc translati, sequentes duo numeri, videlicet: N. iv. « Nihilominus lectores et concionatores, habitâ ratione suorum laborum, qui per decem annos actualiter legunt theologiam speculativam aut philosophiam, aut utramque simul, et concionatores qui per idem tempus concionati fuerint, sive

qui partim¹ docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium lectores eiusmodi lectioni, et concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activae et passivae in capitulo provinciali, ita tamen, ut tam lectores quam concionatores inter se mutant vices, videlicet, ut ex lectoribus decennialibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad capitulum provinciale comparere possit ut vocalis»: et num. v « Similiter cum honor religionis vel maxime dependet a lectoribus et concionatoribus, hinc patres lectores actuales philosophiae et theologiae scholasticae, uti et concionatores ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, et quaevis conventuum discretoria ingredi², et in iis suffragium ferre valeant ».

In cap. xvii, num. vii, additum est: « factâ deosculatone sancti habitus, et deinde mensae, surgant ». — Num. viii deletum est: « privatis observantiae nostrae », et positum est: « privatis nostris ».

In cap. xviii, num. iv, positum est: « sine consensu provincialis pro totâ familiâ, pro particulari autem personâ ex rationabili causâ possit prior etiam in his ieiuniis dispensare ».

In cap. xix, num. xi, deletum est: « posintque in itineribus esse nigri coloris »: et additum est: « albi vel nigri coloris pro ut provinciae fert consuetudo ». Additus est integer num. xviii prout sequitur: « ne autem superiores conventuum totum onus instruendorum rite vestiariorum suis successoribus relinquunt, et consequenter his incumbant¹, cum modicâ conventuum oeconomia, eiusmodi grave onus portare; idcirco hunc in finem iniungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet anno pro cuiusvis religiosi nostri vestimentis tam exterioribus quam interioribus et pileis, computando omnia tam ad sartoriam tum ad sutoriam quomodolibet spectantia, ex taxâ ordinariâ pro victu et vestitu cuiusvis religiosi pro conventibus determinate ad minimum viginti

floreni applicentur: quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel litterae quotannis mittendae ab officialibus conventuum, nequaquam subscribantur nec a defensorio approbentur, unde provincialis ex officio provideat, et eiusmodi transgressores pro modo culpa puniat ».

In cap. xxi, num. v, positum est: « in concedendo secundo exitu, si debito respectu superiori locali id insinuaverit ». — Num. x positum est: « arma cuiuscumque generis non habeantur praesertim in civitatibus et oppidis; in locis tamen solitariis et periculo deprædationis subiectis haberi possint, ita tamen ut non in cellis patrum aut fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asserventur et custodiantur ».

In cap. xxiv, num. ix, deletum est: « vel poenâ privationis officii ».

In cap. xxv, num. i,² positum est: « prior generalis ex provinciis nostris eligibilis sit ex iis, qui, iuxta cap. xv, num. ii, examinati et approbati fuere ». — Num. vii positum est: « a nobis in Germaniâ habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea romana; et, si ad capitulum aut diaetam provincialem ad visitandum, aut quacumque ex causâ ad aliquem ex nostris conventibus venerit, praeter expensas ad agendum post¹ provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in patrem suum observantiâ tam pro eo quam pro suis sociis provinciae nostrae omni adiumento non deerunt per totum tempus quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus charitatisque signa patri exhibere, quam nostrarum provinciarum filiis exhibeamus ». — Num. xiv positum est: « in locum defuncti generalis extra provincias nostras, et item, si autem² contingat in provinciis nostris ».

In cap. xxvi, num. i, positum est: « procurator Ordinis in Romanâ Curiâ ex provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui iuxta dicta cap. xv, num. ii, examinati et appro-

¹ Edit. Main. legit *partem* (R. T.).

² Potius lege *incumbat* (R. T.).

¹ Forsan *per* legendum pro *post* (R. T.).

bati fuere »: — Num. viii positum est: « prior provincialis in hisce nostris provinciis »; — num. x positum est: « aliquis extra provincias »; — num. xii deletum: « et nihil aliud »; — num. xv positum est: « et si is fuerit theologus ex examinatis et approbatis, assumat sibi prosocium definitorem provincialem ».

In cap. xxviii, n. vi, positum est: « usque ad futurum capitulum provinciale quartum definitorem provincialem ».

In cap. xxix, num. i, deletum est: « cum nostra germanica observantia », et additum est: « cum Ordo noster in Germaniâ »; item deletum est: « quaelibet huius observantiae provincia », et positum est: « quaelibet provincia ».

In cap. xxxi, num. i, additum est: « concionatores tam decennales quam actuales ». — Num. ii additum est: « qui sic partim¹ legendo partim praedicando decennium absolverunt »: et deletum est: « uti et illi, qui, post sex saltem annos sic legendo aut praedicando transactos, ad vicariatum generalem, provincialem, socialem, procuraturam provinciae, prioratum, magisterium novitiorum aut iuvenum professorum assumpti, in eo reliquum tempus decennii compleverunt ».

In cap. xxxii, num. ii, deletum est: « de sexennio in sexennium », et positum est: « unde vel unaquaeque ex hisce nostris Germaniae provinciis suum peculiarem habeat vicarium generalem constituendum a generali ex sibi praesentatis, vel liberum sit generali vices suas provincialibus respective committere, prout necessitas aut commodum postulaverit: eligendus vero in vicarium generalem, omnes qualitates habeat quae supra pro provinciali requisitae sunt ». — Num. iii positum est: « informet ergo definitorium provinciale cuiuslibet provinciae super qualificatis et a se praesentatis generalem, et de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quae in his constitutionibus de priore generali dicuntur; cumque munus et onera ipsius generalis portet, etiam (si tamen distincta a provinciali persona fuerit)

locum eiusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quae facere possit ipse generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta ».

— Num. iv additum est: « habeat autem (si a provinciali sit distincta persona) sigillum triplex »: item deletum est: « per Germaniam », et additum est: « per provinciam ». — Num. v positum est: « et in aliis locis suae provinciae servantur »: et item positum est: « vel ex aerario publico suae provinciae ». — Num. vi positum est: « concedere facultatem fratribus ex suâ provinciâ abeundi »: et item positum est: « fratres etiam, qui modum vivendi pro Germaniâ specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine generalis vel suorum provincialium dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint ». — Num. vii additum est: « simulque accessum habeat ad omnia provincialia capitula, non tamen ingressum ad definitorium ».

In cap. xxxiii, num. iii, additum est: « ratiocinia scrutentur, libros quoque sacristae, num missis perpetuis fundatis atque etiam manualibus satisfactio fuerit praestita ex integro perquirant ». — N. iv additum est: « poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternae) praelato revelare ».

In cap. xxxv, num. i, positum est: « brevii romani reformati et caeremonialis nostri ». — Num. ii additum est: « qui arma quaecumque intra septa monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est cap. xxi, num. x) aut itinere ».

In cap. xxxviii, num. iv, deletum est: « eumque carceri includat usque ad mandatum provincialis, quod generaliter, occurrente quocumque excessu gravioris aut gravissimae culpa, observet »: et additum est: « provinciali denunciât, interim tamen (si res visa fuerit praesentaneum remedium postulare) de consilio discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in monasterio releget, prout necessitas aut scandalum postulaverit ».

In capit. xl, num. ii, deleta est dictio *Tyrolis*, et apposita *Germanicae*. — Num. vi

¹ Edit. Main. legit *partem* (R. T.).

positum est: « quempiam ex provinciis nostris compellere ».

In cap. xli, num. i, positum est: « vicarios generales, nostrarum provinciarum provinciales ». — Num. iii positum est: « secundum caeremoniale nostrum ».

In cap. xli, n. ii, positum est: « lector item et concionator decennalis iuxta dicta cap. xv ». — Num. iv et num. vii positum est: « quorum primi duo sint theologi ex examinatis et approbatis ». — Item deleta sunt omnia verba contenta sub num. viii. — Num. xxxi, olim xxxii, positum est: « definitioribus quoque perpetuis, lectore et concionatore ex communi provinciae aerario »: deleta sunt omnia verba contenta sub n. xxxiii, qui olim erat xxxiv.

In cap. xliii, num. xxiv, deletum est: « aut in constitutionibus obscura declaranda ».

In cap. xliv, num. i, positum est: « super his impetratae apud nos omnino »: et num. iii positum est: « statuta facienda videantur, provincias nostras aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi patres nostri in capitulis suis provincialibus per maiora vota ».

Confirmatio
reformationis
relatae.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes, praemissa, quae per venerabilem fratrem nostrum Laurentium episcopum Tusculanum S.R.E. cardinalem Corsinum nuncupatum, eiusdem Ordinis apud nos et Sedem praedictam protectorem, iussu nostro revisa et approbata fuerunt, ut praefertur, quo firmitus subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio roborari, plurimum desiderent: nos, eosdem exponentes specialibus favoribus et graliis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum prae-

sentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, et attentâ relatione super praemissis a memorato Laurentio episcopo cardinali et protectore nobis factâ, supradictarum constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam praeinsertam, cum omnibus et singulis in eâ contentis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras, ac in eis contenta quaecumque, semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios, etc.¹ Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die ii augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Clausulae.

Dat. die 2 augusti 1727, pontif. anno iv.

CXCVI.

*Confirmantur quaedam decreta definitorii generalis fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniae pro bono regimine provinciarum dictae Congregationis*³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ De confirmatione quorundam decretorum capituli generalis pro bono regimine eiusdem Ordinis, vide Clementis XI const. edit. MDCCII, die 3 augusti, pontif. iii.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio praepositi, illa, quae pro felici christifidelium sub suavi religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Michaël a S. Iosepho Congregationis Hispaniae, de mandato expresso definitorii generalis fratrum Discalceatorum nuncupatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum in Romanâ Curiâ procurator generalis, quod die xiii mensis septembris anni proxime praeteriti in sess. vii dicti definitorii Matriti Toletanae dioecesis habitâ pro bono regimine provinciae S. Ioachimi et quarumcumque aliarum provinciarum Congregationis huiusmodi in posterum erigendarum, unanimiter et conformiter stabilita et ordinata fuerunt quaedam decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta praedicta definitorii generalis praefatorum fratrum.

I. Quod in praenominatâ provinciâ S. Ioachimi perpetuis futuris temporibus sint unus provincialis et alii duo successuri in defectum priorum, ac unus redemptor provincialis et unus provinciae procurator. — II. Quod in supradictâ provinciâ celebretur capitulum provinciale de triennio in triennium sabato ante quartam dominicam post Pascha. — III. Quod capitulum provinciale huiusmodi celebrari incipiat ab anno MDCCXXX. — IV. Quod in definitorio generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem, definitorium generale eligat supranominatae provinciae novos sive primos definidores provinciales eiusdem provinciae, et duos actuales socios, qui, conformiter ad ea quae in nostris constitutionibus stabiliuntur, sint etiam ministri actuales, ac demum duos socios in

defectum priorum, qui eligi possint, licet non sint actu ministri, et qui successive unus post alium subintrent, et suppleant vicem cuiuscumque habentis vocem activam in capitulo provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequirit aliàs eligi, qualiter de sociis generalibus in defectum respective statuitur ad capitulum generale. — V. Quod ad primum capitulum provinciale supradictae provinciae celebrandum anno MDCCXXX, concurrant vocem activam habentes: primo, tamquam praeses capituli, minister generalis Ordinis, vel qui ex dictâ provinciâ eligatur praeses capituli a dicto ministro generali; secundo, definitor generalis totius Ordinis, qui in capitulo generali immediate praeterito ex ortis de regno Poloniae electus fuerit; tertio, pater provincialis qui spirat, et electus fuerit in definitorio generali; quarto, quatuor definidores provinciae, qui electi pariter fuerint in dicto definitorio generali, quorum officium spirat in dicto capitulo provinciali, in quo praecedent iuxta ordinem eorum electionis factâ in praedicto definitorio generali: hos sequentur ministri actu socii, servantes etiam ordinem ipsorum electionis factae in dicto definitorio generali; post quos sequentur primo redemptor, deinde procurator provinciae, et hi duo eligendi sunt in definitorio generali anni MDCCXXVIII, posteriori nimirum capitulo generali eiusdem anni, ad quod spectat illorum electio, quemadmodum usque hodie observatum fuit, et istorum officium spiret praedicto an. MDCCXXX post celebrationem capituli provincialis. — VI. Quod ut capitulum provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dictâ provinciâ S. Ioachimi, atque in eo fiant electiones ad capitulum provinciale spectantes, quemadmodum et illae quae ad definitorium immediatum capitulo provinciali attinent, ideoque vacent et spirent in praedicto capituli provinciali celebrando anno MDCCXXX omnes praelationes et omnia officia, tam illa quae collata fuerint in dicto definitorio generali, quam quae provisa fuerint in capitulo generali celebrando anno MDCCXXVIII, necnon officia

redemptoris et procuratoris generalis, quae iuxta nostri Ordinis constitutiones provideri debent in definitorio generali immediato capitulo generali praedicto. — vii. Quod pro hac unica primâ vice supradictum capitulum et definitorium provinciale possint respective unumquodque reeligere et providere in eisdem officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos qui per duorum annorum spatium tantum praelibata officia exercuerint. — vii. Quod supræmemorati undecim vocales convocati litteris praesidentis capituli provincialis insimul congregati in domo capitulari, cum consilio et assensu ministri generalis pro nunc, et in futurum cum consilio et assensu ministri aut commissarii generalis, eligant provincialem et quatuor definidores provinciae, qui inter se servabunt ordinem propriae electionis in praecedendo, necnon eligant omnes ministros provinciae et ministros actu socios, qui quidem eligentur ex iam electis ministris, ita quod prius eligantur ministri omnes, et postea ex ministris iam electis, electione distinctâ et posteriori, eligantur socii actu ministri, post quos eligantur socii in defectum, qui non ingrediantur in domum capitularem, sed commorantes in aliis domibus proximis domui capitulari, praesto sint ad supplendum defectum cuiuscumque undecim capitularium, ita quod primus socius in defectum primo subintret et suppleat, et secundus socius in defectum secundo loco suppleat et subintret, nec tamen supplebunt aut subintrabunt in qualitate aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum et integrandum numerum undecim vocalium. — ix. Quod novum definitorium provinciale electum in supradicto provinciali capitulo, nigris et albis fabis eliget redemptorem et priorem et chronistam provinciae, atque redemptori et priori generali legalem facultatem impartiat. — x. Quod in capitulo generali celebrando anno MDCCXXVIII ex sex definitoribus generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine, eligatur unus qui sit filius provinciae S. Ioachimi. — xi. Quod supradictum capitulum provinciale possit facere statum et ordinationes respicientes bonum

particulare praedictae provinciae, dummodo in nullo contrariantur bono regimini et rigosiori observantiae nostri instituti in praedictâ provinciâ. — xii. Quod in casu quo minister generalis nominet et designet praesidem capituli provincialis aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc minister domus capitularis habeat votum in capitulo provinciali; quod si minister ille fuerit ex sociis actualibus, tunc succedat et habeat suffragium in capitulo qui primus electus fuit socius in defectum. — xiii. Quod in casu, quo post trinum¹ scrutinium discordia suffragiorum electionem non perfecerit, eo ipso habeatur tamquam legitime electus antiquior in ordine, pro quo² steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum. — xiv. Quod novum definitorium provinciale post capitulum provinciale immediate congregetur, et eligat redemptorem, procuratorem generalem et chronistam. — xv. Quod definitorium provinciale congregetur de semestri in semestrem in domo, quam designabit de uno in aliud definitorium sive congregationem. — xvi. Quod definitorium provinciale congregari debeat ex patre provinciali praesidente, et ex quatuor definitoribus provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant, et insimul possint admittere renunciationes, et facere electiones et ordinationes, et omnia illa, respective ad dictam provinciam, quae definitorium generale facere potest respective ad totum Ordinem. — xvii. Quod supradictum definitorium provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem capituli, quam post illius celebrationem intra sex mensium spatium; quas si omiserit, eo ipso ius eligendi devolvatur ad definitorium generale. — xviii. Quod provincialis, quoties illi benevisum fuerit, possit congregare definitorium ultra et praeter binam regularem definitorii congregationem singulis annis fieri solitam. — xix. Quod praeses capituli provincialis et pater provincialis et definitor generalis, si adfuerit, necnon definitorium

¹ Male ed. M. leg. *triennium* pro *trinum* (R. T.).

² Male edit. Main. habet *qua* (R. T.).

provinciale debent confirmare omnes et singulas electiones in capitulo provinciali factas, exceptâ tamen electione patris provincialis, quae a toto capitulo provinciali confirmanda erit. — xx. Quod definitorium provinciale confirmet electiones quas fecerit. — xxi. Quod in casu discordiae suffragiorum definitorii provincialis post trinum scrutinium, observetur quod in simili stabilitum est pro capitulo provinciali. — xxii. Quod si renunciationis, mortis, vel promotionis causâ contingat a definitorio eligi provincialem, is in officio sub nomine ministri provincialis perduret usque ad immediatum capitulum provinciale, et suum munus statim ab electione exerceat, praestito tamen prius iuramento, quod, si per tempus licuerit, ostendet definitorio provinciali confirmationem ministri generalis. — xxiii. Quod qualitas et graduatio requisita in habituris vocem passivam provincialis ministri, redemptoris et procuratoris generalis in dictâ provinciâ, sit quae exigitur a constitutionibus generalibus Ordinis, hoc excepto quod circa vocem passivam definitoris provincialis sufficiat graduatio et qualitas¹ exacta pro illis eligendis in ministros. — xxiv. Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, et non repetitio sive reelectio in iisdem officiis, ad tenorem constitutionum nostri Ordinis; quod etiam intelligendum est de definitoribus provinciae, conformiter ad ea quae disposita sunt pro definitoribus generalibus. — xxv. Quod in vacatione provincialis observetur quidquid dispositum reperitur in constitutionibus nostri Ordinis, excepto quod in casu defectus vel impedimenti ob aliud officium provincialis praedecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus vel impedimenti definitorii generalis, assumet provinciae gubernium definitor provincialis prior qui in domo reperiatur. — xxvi. Quod definitorium generale singulis trienniis de² definitorio provinciali legitimam facultatem ad causas criminales in formâ opportuniori. — xxvii. Quod definitorium generale de his, quae ad ipsum privative pertinent, vices

suas definitorio provinciali committat, prout magis expedire illi videatur. — xxviii. Quod minister generalis de his, quae ad ipsum privative spectant, nec differri iudicaverit opportunum, vices suas provinciali committet. — xxix. Quod in casu vacationis officii provincialis, vel alicuius definitorii provinciae, definitor generalis convocet ad electionem, et praesideat si fuerit in provinciâ, et, definitorie generali absente, convocet¹ provincialis, et in huius defectu, definitor provincialis dignior, ita quod, in casu absentiae definitoris generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad definitorium: quod si absens, vel cuius est vacatio, fuerit provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad electionem socius provinciae prior. — xxx. Quod quaecumque ordinantur tam de praesidentia capitulorum provincialium, quam de designando praeside eorumdem per ministrum generalem, intelligantur observanda usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini nostro bipartitionem ad instar illius quae² datur in religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad commissarium generalem electum ab illis provinciis quarum non sit minister generalis. — xxxi. Quod praecedentia definitorum provincialium, tam intra quam extra definitorium in propriâ provinciâ, censeatur et observetur conformiter ad illa quae nostrae constitutiones disponunt pro definitoribus generalibus, hoc uno excepto quod definitor generalis praesens praecedat quemcumque definitorie provincialem. — xxxii. Quod, ministro conventuali absente, regimen conventus pertineat ad definitorie provinciae, quemadmodum iuxta nostras constitutiones pertinet ad definitorium generale: excepto dumtaxat casu, quo definitor generalis praesens inveniatur in conventu; nam tali casu per prius attinebit regimen ad definitorium generale secundum easdem constitutiones. — xxxiii. Quod, cum in conventu adest provincialis aut definitor generalis, debent accipere benedictionem et socium a provin-

¹ Male edit. Main. legit *qualitate* (R. T.).

² Videtur legendum *de* pro *de* (R. T.).

¹ Praeposit. *ad* deleamus (R. T.).

² Male edit. Main. legit *illiusque* (R. T.).

ciali, et, hoc absente, a definitorum generali, et, in utriusque absentia, a ministro conventuali, qui licentiam denegare non valeat, et in casu quo per absentiam ministri praesit in conventu vicarius, qui praeceditur etiam illo eventu a definitorum provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, et associare quem ex religiosis maluerit, dummodo non sit officialis conventus qui de aliis rebus curare teneatur. — xxxiv. Quod provincialis in fine sui triennii, et ante capitulum, visitet provinciae definidores, inquirendo de iis quae eorum personas et mores concernunt, et novum definitorium provinciale visitet praeteritos definidores provinciales in spectantibus ad definitorium officium. — xxxv. Quod si novum definitorium id praecipiat, pater provincialis suum praedecessorem visitare teneatur casu quo remaneat subiectus, et nisi fuerit prius visitatus intra triennium a ministro generali, vel ab illius vices specialiter habente¹. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam praefati provincialis, quam de concernentibus officium provincialatus, et remittenda est definitori generali illius provinciae, ut illam praesentet in definitorio generali. — xxxvi. Quod minister generalis ad instantiam definitorii, aut maioris partis illius, sive ad instantiam sex provinciae ministrorum, possit dirigere et nominare visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de religiosis filius illius provinciae, nisi instantia vel petitio talis visitatoris contrarium postulet. — xxxvii. Quod definitoribus actualibus et praeteritis provinciae fieri debeant in sua provincia eademmet suffragia constituta pro definitoribus generalibus. — xxxviii. Quod, ut possint obtinere officia provinciae, reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi qui ante eius erectionem in provinciam functi sunt aliquo officio, aut praestiterunt in illa conventuales, necnon illi quos minister generalis in tali provincia incorporaverit conformiter ad nostras constitutiones: quod ultimum nonnisi raro et ex gravi causa utique fiat.

¹ Male edit. Main. legit *habenda* (R. T.).

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Michael procurator generalis decreta huiusmodi, quo firmitus subsistant et servantur exactius, confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsius Michaelis procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decreta praecursoria, a memorato definitorio generali stabilita et ordinata, ut praefertur, cum omnibus et singulis in eis contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet interverint, supplemus.

Confirmatio
relatorum de-
cretorum.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et provinciae, etiam, etc.²

Derogatoriae.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Fi les habenda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IV augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 4 augusti 1727, pontif. anno IV.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

CXC VII.

Eriguntur decem conventus fratrum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum in novam provinciam ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosancti apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritum nostrorum suffragio, commissum salubriter exequi, adiuvante Domino, iugiter satagentes, religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinae instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesiâ Dei, adspirante divini favoris auxilio, proferre assidue studentium, statui et felici directioni consulere peculiari sollicitudine studemus, sicut nos, omnibus maturâ considerationis trutinâ perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam ac religionis piorumque operum incrementum et felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causae huius erectionis, et preces commissarii generalis.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Michaël a S. Iosepho commissarius generalis pro Italiâ ac in Romanâ Curiâ Congregationis Hispaniarum Ordinis fratrum SS. Trinitatis redemptionis captivorum Discalceatorum nuncupatorum procurator generalis nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures conventus, nempe Viennensem, Illebensensem, Possoniensem, Tirnaricensem in Austriâ, Comoroniensem et Agriensem in superiori et inferiori Hungariâ, Pragensem in Bohemiâ, Albae Carolinae in Transilvaniâ, Bellogradensem in Serviâ, Sassaniensem in Moraviâ, et hospitia sive residentiam Constantinopolitanam funda-

¹ Nova provincia in regno Poloniae pro fratribus eiusdem Ordinis erecta fuit aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

verit, et in quibus non solum regularis viget observantia cum magnâ fidelium aedificatione, verum etiam collegia insignia pro studiis religiosorum eiusdem Ordinis, necnon ampla et aptissima domus pro educatione novitiorum stabilita reperiuntur, atque insuper in illis partibus dicti religiosi magno zelo piissimo instituto redemptionis captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione et tyrannico infidelium iugo liberarunt, multis ac copiosissimis in partibus Turcarum et Tartarorum redemptionibus factis, extractoque ¹ Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis hospitio pro levamine ac promptiori et opportuniori redemptione ² christifidelium sub paganorum servitute degentium, dictus vero Michaël commissarius et procurator generalis conventus huiusmodi in novam dicti Ordinis provinciam ad instar aliarum ipsius Ordinis provinciarum a nobis erigi plurimum desiderat: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsius Michaëlis commissarii et procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, memoratos conventus in novam Ordinis praedicti provinciam, quae ab uno superiore provinciali, aliisque officialibus, iuxta constitutiones eiusdem Ordinis auctoritate apostolicâ approbatas eligendis et assumendis, regi et gubernari debeat, itaut ipsa nova provincia, illiusque superior provincialis, ceterique officiales et fratres pro tempore existentes, omnibus et singulis privilegiis, iuribus,

Erectio praedicta.

¹ Pessime ed. Main. legit *extractoque* (R. T.).

² Edit. Main. legit *redemptionis* (R. T.).

praeeminentiis, praerogativis, honoribus gratiis et indultis, quibus aliae dicti Ordinis provinciae¹ tam de iure, usu et consuetudine, quam aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficares existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quocumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Apostolicae Sedis praedictae nuncios, aliosve quoslibet etc.²

Derogatoriae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis, etiam etc.³

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem ut earumdem litterarum transumptis, manu, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xiv augusti mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 augusti 1727, pontif. anno iv.

CXCVIII.

Statuitur ut nemo testamentum conficere in partibus Indiarum valeat,

¹ Edit. Main. legit *alia ... provincia* (R. T.).

² Ut supra pag. 586 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

⁴ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus purgatorii relinquat¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliàs, nomine carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis exposito, quod, cum in oppido Matriti Tolenanae dioecesis quidam Mons Pietatis pro animabus in purgatorio existentibus, cui ipse Philippus rex pro illius stabilitate et augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique dilectus filius Franciscus Pigner, tunc illius capellanus, dictique Montis administrator generalis, magnam utilitatem, quae a tam piâ erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno mdccxxiii octoginta millia circiter, et sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetae illarum partium distributa essent, et ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres missae pro earumdem animarum purgantium suffragio celebratae, ipse Philippus rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans; ut in testamentis aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet, cum concessione etiam alicuius indulgentiae pro illis qui subsidium huiusmodi testamento aut ultimâ voluntate legassent et aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent, a nobis iniungi desiderabat; nos venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis Indiarum Occidentalium, ut populos sibi subiectos excitarent ad devotionem relinquendi in

Refertur erectio et progressus praedicti Montis.

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. mdccxxvii, die 11 martii, pontif. iv, confirmata fuere privilegia et indulgentiae personis Terraesanae concessa.

suis testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quae cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate apostolicâ insinuavimus: quo vero ad petitas indulgentias, negotium ad Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris reliquiis et indulgentiis praepositorum remisimus: et aliâs, prout in nostris litteris desuper in simili formâ Brevis die 1 february anni proxime praeteriti expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Repetitas pro-
ces eiusdem
Philippi regis.

§ 2. Cum autem, sicut pro parte dicti Philippi regis nobis denuo expositum fuit, ipse personis saecularibus, ne ullum testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto monte relinquatur, praecipere possit, et in facultate episcoporum sit ecclesiasticas personas adhortari ut id ipsum pro suâ devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus rex praecceptum tam laicis quam ecclesiasticis pro eleemosynâ in eorum testamentis relinquendâ et praedicto monti applicandâ, ad hoc ut illi, qui ex illis partibus venerint, non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiant¹, quemadmodum in partibus Hispaniae pro locis Terraesanae et captivorum redemptione fieri memoratur: nobis propterea dictus Philippus rex humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Praeceptum
praedictum.

§ 3. Nos igitur, piis eiusdem Philippi regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis in-

¹ Edit. Main. legit *percipiantur* (R. T.).

clinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui votum dilecti filii nostri Ludovici S. R. E. cardinalis Belluga et Moncada nuncupati ad eiusmodi negotium examinandum ab eâdem Congregatione deputati attenderunt, consilio, ut nullum testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive testator sit laicus sive ecclesiasticus, quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio et devotione praedicto Monti applicanda relinquatur, dictâ auctoritate tenore praesentium, praecipimus et ordinamus. Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae in praedictis nostris litteris concessionis¹ non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.²

Fides habenda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 augusti 1727, pontif. anno IV.

CXCIX.

Confirmantur litterae quaedam in formâ Brevis Clementis X circa consultores regulares Congregationis Indicis, cum quibusdam ordinationibus³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs, felicitis recordationis Clementi PP. X praedecessori nostro pro parte tunc existentium consultorum Congregationis etiam tunc existentium S. R. E. cardinalium Indicis librorum prohibitorum

A Clemente X
per quasdam
in formâ Brevis
litteras olim sta-
tutum ut consul-
toribus regula-
ribus Congrega-
tionis Indici-
cis conventus
assignarentur,

¹ Leg. *concessimus* vel *concessa sunt* (R. T.).

² Ut supra pag. 72 a (R. T.).

³ Laudata Clementis constitutio edita est MDCLXXIII, die 5-decembris, pontif. IV.

nec ipsi inde
amoveri pos-
sent inconsultâ
Congregatione.

et expurgandorum praepositae¹ exposito, quod recolendae memoriae Alexander Papa VII pariter praedecessor noster anno MDCLIX decreverat et declaraverat non licere superioribus regularibus removere ab Urbe ac a suis conventibus suos subditos regulares inservientes dictae Congregationi in officio Indicis consultorum, quia talis remotio cedebat² in praeiudicium ipsius Congregationis, quae aliâs consultores inexpertos veteranis et expertis substituere constringebatur, hocque decretum superioribus eorundem regularium a tunc itidem existente Congregationis praedictae secretario intimatum fuerat, dicti vero exponentes, quo quietius maiori-que studio huic S. Sedi obsequi³ praestare valerent, opportune sibi in praemissis a praefato Clemente praedecessore provideri plurimum desiderabant: idem Clemens praedecessor, iustis eorundem exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, supplicationibus etiam memoratorum cardinalium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac supraexpressum Alexandri praedecessoris decretum approbans et confirmans, omnibus et singulis tam tunc praesentibus quam futuris superioribus generalibus et provincialibus cuiuscumque Ordinis, congregationis et instituti auctoritate apostolicâ praecepit et mandavit, ut tunc et pro tempore existentibus consultoribus regularibus Congregationis praedictae, suis respective subditis, conventualitatem in collegiis seu domibus regularibus in Urbe praedictâ existentibus, in quibus litterarum studia vigerent, quo commodius eiusmodi studiis dictaeque Sedis obsequiis incumbere valerent, si adessent, sin minus in aliis

monasteriis, conventibus seu domibus regularibus suorum respective Ordinum, congregationum et institutorum in eâdem Urbe positâ, absque ullâ morâ vel tergiversatione concederent et assignarent; ipsos autem consultores inde nisi causis ab eâdem cardinalium Congregatione illiusque secretario pro tempore existente bene examinatis amovere nullo modo posse auctoritate praedictâ statuit et ordinavit; et aliâs, prout in praedicti Clementis praedecessoris litteris die v decembris MDCLXXIII desuper in simili formâ Brevis expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Hinc est quod nos, praemissorum robori et inviolabili observationi opportune providere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, enarratas Clementis praedecessoris litteras, auctoritate praedictâ, tenore presentium, confirmamus et approbamus, ac, quatenus etiam opus sit, innovamus.

Confirmatio
praedicti Brevis
Clementis X.

§ 3. Praeterea, ne privilegium huiusmodi consultoribus dictae Congregationis per supradictas litteras concessum conventibus et domibus regularibus onerosum sit, eisque ab illâ obedientiâ, quam professi sunt, se subtrahendi stimuli addantur, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus praecipimus et mandamus, ut in posterum unus dumtaxat ex Ordinibus regularibus Congregationis praedictae consultor esse, ac eiusmodi privilegio frui possit, illoque vivente, alii, qui ad consultoris munus huiusmodi assumpti fuissent, eodem privilegio potiri nequeant, sed, in eâdem Urbe de superiorum suorum licentiâ permanere volentes, conventibus,

Praecipitur,
ut unus dumtaxat ex singulis
Ordinibus regularibus consultor
Congregationis praedictae
esse ac eiusmodi privilegio
frui possit.

1 Edit. Main. legit *praeposita* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *debebat* pro *cedebat* (R. T.).

3 Leg. *obsequium*, vel aliter emenda (R. T.).

ubi ab iisdem superioribus collocabuntur, alimenta ad rationem duorum iuliorum singulis diebus persolvere teneantur; et inde a suis superioribus toties quoties ipsis benevisum fuerit, etiam extra eandem Urbem, mitti possint, nec isti privilegium praedictum etiam a nobis et Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris absque speciali derogatione et praesentium nostrarum litterarum mentione impetrare queant.

Declaratio
quaedam circa
eorundem con-
sultorum so-
cium.

§ 4. Declarantes ulterius quod huiusmodi privilegium consultoribus praedictae Congregationis dumtaxat concessum sit, et quod tam memorati consultores privilegio huiusmodi gaudentes, quam pariter alii illo minime fruantes, socium sibi addictum habere, nec postulare valeant, sed illum volentes, et a suis superioribus permissum, alimenta pro eodem socio, sicut praemittitur, praestare debeant.

Clausulae.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac praedictis consultoribus regularibus in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari; sicque et non aliter in praemissis, etc.¹

Derogatoriae.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, quorumvis Ordinum, congregationum, institutorum, provinciarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum et domorum regularium, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, congregationibus, institutis, monasteriis, pro-

¹ Ut supra pag. 586 a (R. T.).

vinciis, conventibus, collegiis et domibus regularibus, illorumque superioribus generalibus, et provincialibus, aliisque personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, innovatis et approbatis; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis et forma in illis tradita observata insererentur et exprimerentur; iisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 21 augusti 1727, pontif. anno IV.

CC.

Conceduntur nonnulla, et confirmantur quaedam alia abbati Montis Cassini, Ordinis S. Benedicti, eiusque ecclesiae et monasterio¹.

¹ De privilegiis monasterii et abbatis Montis Cassini vide aliam huius Pontificis ed. MDCCXXV, die IV augusti, pontif. II.

Dilecto filio Sebastiano Gadaetae,
abbati Montis Cassini Ordinis S. Benedicti,
Benedictus Papa XIII.

Dilecte fili,
salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Qui prosperum fecit nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram metropolim Deoque dicandam ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a nobis ibi extructam accessimus, gaudio nostro cumulum adiecit, cum ad hanc almam Urbem regredientibus dedit, ut, instante tuâ filiali pietate, solemni ritu consecrarem templum istud religione et sanctitate celeberrimum. Quod enim sanctissimus patriarcha Benedictus, ethnicae superstitioni ereptum, christiani⁴ sacris expiaverat, tum Zacharias anno DCCXLVIII post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno MLXXXI Alexander II, praedecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis caeremoniis inauguraverant, vehementer angebamur novis quidem temporum iniuriis labefactum terraeque motu deiectum, sed magnificentius nostrâ aetate instauratum ac restitutum, cum externam vetustae molis maiestatem vinceret, mysticâ amissae consecrationis dignitate carere. Voti tamen iam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut, eorumdem praedecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam laetitiam perenni pontificiae liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiae argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Cassinense monasterium, totius inclyti Ordinis caput, quod iterum et tertio invisimus iucundâ veteris sanctimoniae recordatione et suavissimo florentis inter vos disciplinae odore illecti, praecipuaeque religionis stimulis excitati.

1 Videtur legendum *christianis* (R. T.).

§ 1. Libenti proinde laetoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine nobis exposuit dilectus filius Seraphinus Tansius, istius Congregationis procurator generalis, prudentiae laude et virtutis meritis charitati nostrae imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque ut celebritas dedicationis tum ecclesiae tum arae maximae, a nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatae, quam die XIX mensis maii peregrimus, atque in diem I mensis octobris quotannis recolendum⁴ transtulimus; solemeniore memoria renovetur, proprias in officio lectiones secundi nocturni, iam rite probatas, ad universo clero saeculari et regulari totius dioecesis Cassinensis eâdem illâ die I octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum dioecesani clerici de more conveniunt ad praestandam abbati seu monasterii praefecto obedientiam in ecclesiâ cathedrali seu quasi cathedrali Montis Cassini. Officium praeterea S. Victoris III praedecessoris nostri, qui generis origine civitatem et metropolim nostram Beneventanam, abbatiali dignitate ac regimine monasterium et Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitae sanctitate rebusque gestis illustravit, libenter concedimus ut die XVI mensis septembris a monachis istic degentibus celebretur.

§ 2. Ad haec, omnes iurisdicendi facultates et iurisdictionis actus a praedecessoribus nostris concessos abbatibus, et ex antiquâ et immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt congregare synodum, concursum ad conferenda beneficia ecclesiastica curata etiam in mensibus apostolicis instituere, oeconomos deputare, commis-

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis ecclesiae praedictae ab universo clero dioecesis Cassinensis die I octobris.

Confirmantur quaecumque iurisdictionis facultates abbatibus concessae quasi episcopalis.

4 Aptius lege *recolendam* (R. T.).

Consecratio templi Montis Cassini a Benedicto XIII peracta.

siones apostolicas etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi, sacrum chrisma a catholico episcopo consecratum confirmando ministrare, suos subditos ad primam tonsuram et ad minores ordines promovere, illisque etiam per suos vicarios ad eosdem et ad maiores ordines suscipiendos litteras dimissorias concedere, altaria tam fixa quam portatilia, calices et sacra vasa consecrare, et alia peragere quae iurisdictionis quasi episcopalis a nostris praedecessoribus concessa sunt, ut praediximus, et ab immemorabili per abbates pro tempore exercentur; confirmamus, et, quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula privilegia a Romanis Pontificibus, imperatoribus, regibus, et a quibusvis aliis, sive ecclesiasticis sive saeculari dignitate praeditis, tuo monasterio collata, firma esse volumus; et, si aliqua subsit novae concessionis necessitas, iterum concedimus et elargimur.

Enumerantur
loca, in quibus
abbati pro
tempore licebit
praedictos iurisdictionis
exercere.

§ 3. Enumeratos autem iurisdictionis actus exercere licebit abbati pro tempore in omnibus locis et territoriis memoratae dioecesis Cassinensis: quae sunt, uti asseris, loca civitatis S. Germani, Casalis S. Basilli de Caira, S. Eliae, Cerbarii, S. Victoris, S. Petri in Fine, Rocchae Evandri, S. Salvatoris de Currutio, S. Angeli in Theodoice, Pignatarii, S. Apollinaris, S. Andreae, S. Ambrosii, S. Georgii, Vallisfrigidae, Castrinovi, S. Petri in Curulis, Bellimontis, Vallisrotundae, Saracenischi, S. Secundini, Sorbelli, S. Vincentii, Castelloni, Rochettae, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquaevivae, Fornellii, Pizzonis, S. Mariae de Oliveto, et Cerri, cum suis casalibus: in Samnio, Cellini, Vallisregiae, seu Barreae, Civitellae, Villettae, S. Petri de Avellana, Pesculi, Constantii, Serrae Monaceschae, Farae

filiorum Petri, Ripae Corbariae, et Villae Oliveti: in Calabria, Cetrarii et Casalis S. Angeli, et castra incolis destituta, videlicet, S. Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, S. Stephanus, Mortula, Bantra, Iunctura, S. Gregorius, Teroculus, Cardetum, Teramus, Cerasolus, Vallisporcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, S. Vitus, Quercuscuppa, Rocchasicca, et S. Blasius de Capite fluminis: in Samnio, Rocca Tramontis, S. Martinus, Cantalupus, Pomarium, S. Angelus, S. Petrus Monialium, Polegra et Carceres: in Calabria, Fella.

§ 4. Facultates etiam, quas antecessor noster felix recordationis Gregorius XIII episcopis tribuerat in rebus ad ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita abbatibus Cassinensibus confirmamus aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos et comprehensos in apostolicis litteris nostris nuper editis et in appendice Concilii Romani adiectis liberaliter extendamus.

Confirmantur
aut conceduntur
abbatibus
praedictis aliae
facultates.

§ 5. Denique christifidelium ad sacram aedem istam confluentium pietati ac religioni salubriter obsecundare et prospicere volentes, duobus sacerdotibus ad audiendas confessiones a Cassinensi abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam remove possit, facultates omnes elargimus, quae poenitentiariis sacrae aedis Laurentanae concessae sunt.

Confessariis
duobus praedictae
ecclesiae
facultates
conceduntur.

§ 6. Futurum autem certo confidimus ut studia nostra ad augendam vestri nominis dignitatem claritatemque monasterii tam insignis intenta redundare sentiamus ad monasticae disciplinae incrementum, atque ad luculentius testimonium paternae benignitatis quae praeclare animati sumus erga Cassinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam et uni-

Clausula
litterarum.

versum Benedictinum Ordinem, unde tot illustria extiterunt per omnes aetates documenta virtutum.

Benedictionem impartitur.

§ 7. Dum vero caelorum Dominum obsecramus ut rata sint vota nostra, tibi, dilecte fili, apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii augusti mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 augusti 1727, pontif. anno iv.

CCI.

*Confirmantur privilegia monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis de Observantiâ in regnis Hispaniarum*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam:

Exordium.

Ad pastorale fastigium meritis licet imparibus divinâ dispositione evecti, ea, quae de Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum et Apostolicae Sedis benignitate in favorem monasticarum congregationum in Ecclesiâ Dei pie sancteque erectarum et institutarum ac personarum in eis Altissimo iugiter famulantium processerunt, apostolici muniminis nostri patrocínio, cum id a nobis petitur, libenter constabimus.

A Clemente VIII alias privilegia dictae Congregationi confirmata per quasdam litteras in formâ Brevis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii generalis aliique abbates et monachi Congregationis de Observantiâ nuncupati in regnis Hispaniarum Ordinis sancti Benedicti, quod dudum felicitis recordationis Clemens Papa VIII praedecessor noster omnia et singula privilegia, donationes, immuni-

¹ De privilegiis dictae Congregationis vide Clementis VIII constit. edit. mdxciv, die 24 maii, pontif. ii, quae hic laudatur.

tates, exemptiones, libertates, indulgentias, gratias et indulta eidem Congregationi eiusque generali et aliis abbatibus, defnitoribus, visitoribus, prioribus, monachis, monialibus, ceterisque personis, necnon singulis ecclesiis, monasteriis, prioratibus, domibus, universitatibus, collegiis et locis dictae Congregationis per quosvis Romanos Pontifices praedecessores suos et Sedem praedictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata et innovata, auctoritate apostolicâ perpetuo approbavit et confirmavit, et alias, prout in ipsius Clementis praedecessoris litteris in simili formâ Brevis die xxiv maii mdxciv desuper expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora atque stabiliora sint ea, quibus saepius Apostolicae Sedis praedictae accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem generalis aliique abbates et monachi praefatas Clementis praedecessoris litteras apostolicae confirmationis nostrae praesidio roborari: nos, ipsorum generalis aliorumque abbatum et monachorum votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Cle-

Confirmatio praedictarum Clementis litterarum.

mentis praedecessoris litteras praefatas, omniave et singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu ac decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata aut sub aliquâ revocatione comprehensa, tenore praesentium perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes illa, necnon praesentes litteras semper firmas, etc.¹; sicque in praemissis per quoscumque, etc.²

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis, quae dictus Clemens supradictis litteris concessit non obstare; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§ 5. Volumus autem quod praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu, etc.³

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 augusti 1727, pontif. anno iv.

CCII.

*Confirmantur litterae apostolicae in formâ Brevis super separatione trium conventuum cum residentiâ a provinciâ S. Andreae, eorumque unione provinciae Flandriae, Ordinis Minorum de Observantiâ Recollectorum*⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Plurimi conventus inter bellorum tu-

§ 1. Aliàs pro parte dilecti filii Guilielmi Jodoque ministri provincialis pro-

¹ Ut supra pag. 601 a (R. T.).

² Ut supra pag. 586 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 72 a (R. T.).

⁴ Laudatae litterae ab eodem Pontifice editae fuerunt MDCCXXVI, die 12 octobris, pontif. III.

vinciae Flandriae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ Recollectorum nuncupatorum nobis exposito, quod, cum inter novissimos bellorum in Belgicis ditionibus saevientium tumultus ultra viginti septem monasteria monialium, plures fratrum Ordinis praefati conventus, Audomarensis scilicet, Biezensis, Rentinensis, Avestrensis, Guientensis et Barbarisoniensis a dictâ provinciâ dismembrati et avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesiâ, ac tres reliqui conventus eiusmodi cum residentiâ Insulensi S. Andreae respective provinciis eiusdem Ordinis uniti et incorporati fuissent, unde praedicta provincia Flandriae grave detrimentum ac diminutionem acceperat; fratres vero praefatae provinciae S. Andreae conventus Montensem, Bichiensem et Tornacensem cum residentiâ de Pott a Canaffe nuncupatâ sub ditione carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis in imperatorem electi consistentes possiderent, qui nullum ministrum provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eâdem provinciâ S. Andreae segregatum et divisum constituebant: ipse Guilielmus, tum in compensationem memoratorum monasteriorum et conventuum e suâ provinciâ Flandriae dismembratorum, ut praefertur, tum pro salubri horum trium conventuum cum eiusmodi residentiâ regimine, illos eidem provinciae Flandriae uniri et incorporari; et, quia in ipsâ provinciâ Flandriae inter fratres natione Leodienses, qui novem tantum conventus in eâ obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta provincia constabat, octodecim conventus, quatenus tres praefati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbae et discordiae enasci consueverunt, aliquam, pro perpetuâ dictae

multas a provinciâ S. Andreae separati et Flandriae uniti;

Et inter Leodienses ac Flandros alternatim stabilita.

provinciae quiete, aequam inter fratres Leodienses et Flandros praedictos alter-nativam in officiis praefatis praescribi atque stabiliri plurimum desiderabat:

Hinc ab hoc Pontifice prae-dicta separatio et respectiva unio confecta fuit cum alter-nativâ.

§ 2. Nos, supplicationibus ipsius Guilielmi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac praemissis aliisque iustis ex causis nobis notis adducti, supradictos tres conventus Montensem, Bichiensem et Tornacensem cum praefatâ residentiâ de Pott a Canaffe a memoratâ provinciâ S. Andreae separavimus et dismembravimus, illosque sic separatos et dismembratos dictae provinciae Flandriae univimus, anneximus et incorporavimus. Ad haec, quod his consecutive minister ac tres definitores eiusdem provinciae Flandriae ex fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc custos cum uno definitore ex Leodiensibus eligerentur; alterâ autem seu tertiâ vice, minister cum uno definitore esset ex Leodiensibus, custos vero cum tribus definitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis; sicque deinceps reliqua etiam officia dictae provinciae aequaliter iuxta numerum conventuum utriusque nationis distribuerentur, statuimus atque praecepimus et mandavimus: et aliâs, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis die XII octobris MDCXXV expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens minister generalis Ordinis praedicti, per suas patentes litteras die XXIII novembris eiusdem anni vigore facultatis sibi per nos attributae editas, omnibus et singulis fratribus praefatorum trium conventum ac residentiae filiis seu in eis degentibus potestatem fecit sese, si vellent, dictae provinciae Flandriae pariter uniendi et incorporandi; eosque ex tunc ac perpetuo unitos

et incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque ut perinde et absque ullâ differentiâ haberentur, ac si in eâdem provinciâ Flandriae educati ac professi fuissent.

§ 3. Cum autem, sicut supradictus Guilielmus nobis denuo nuper exposi fecit, antequam enarratae litterae nostrae emanarent, lis, inter utramque provinciam eiusmodi, super dismembratione et incorporatione dictorum trium conventuum, ac tam praefatae¹ de Pot a Canaffe quam alterius residentiarum de Petteghem etiam nuncupatarum, eidem provinciae Flandriae faciendâ, mota, Congregationi particularium trium ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, ut per eos componeretur, per nos remissa fuisset, ipsique cardinales nihil hac in re innovandum censuissent et decrevissent, atque, inscio Guilielmo praedicto, tunc existens,² minister provincialis ac fratres dictae provinciae S. Andreae eorundem cardinalium sententiam seu decretum per quasdam nostras sub plumbo editas litteras approbari et confirmari obtinuissent, nullâ vero de lite, decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis litteris huiusmodi in primodictis litteris nostris in formâ Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit, cum primodictae litterae nostrae nec memoratam residentiam de Petteghem, nec monasteria monialium quae a tribus conventibus ac residentiâ dictae provinciae Flandriae sic unitis et incorporatis dependent et in dominio eiusdem Caroli regis pariter consistunt, comprehendant: nobis propterea dictus Guilielmus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune

Causae praesentis confirmationis et processus praedicti ministri provincialis pro eâ obtinendâ.

¹ Male edit. Main. legit *praefata* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *existente* pro *existens* (R. T.).

providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio
praedictarum
litterarum in
formâ Brevis
pro dictâ sepa-
ratione conven-
tuum et respec-
tive unione.

§ 4. Nos igitur, ipsum Guilielmum amplioris favore gratiae¹ prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac tam dicti ministri generalis patentium quam nostrarum sub plumbo litterarum praedictarum tenores, et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus itidem pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras in pari formâ Brevis dictique ministri generalis patientes litteras, ac separationem et dismembrationem trium conventuum Montensis, Bichiensis et Tornacensis cum residentia de Pott a Canaffe a provinciâ S. Andreae, illorumque ac eorum fratrum unionem et incorporationem provinciae Flandriae dicti Ordinis, aliave quaecumque inde ceteroqui legitime secuta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et validamus, ac valere validaque et efficacia existere et fore decernimus in omnibus et per omnia perinde ac si in eisdem nostris in formâ Brevis litteris de illis sub plumbo antea emanatis, necnon praefatis lite et decreto Congregationis particularis cardinalium, specifica et individua mentio facta, ipsisque litteris sub plumbo sufficienter derogatum fuisset².

Uniantur in-
super praefae-
tae provinciae

§ 5. Praeterea residentiam de Petteghem, necnon monasteria monialium

1 Edit. Main. legit *gratiis* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *fuissent* (R. T.).

a dictis tribus conventibus ac eâdem et alterâ de Pott a Canaffe residentialis dependentia, in dominio tamen ipsius Caroli regis sita, a dictâ provinciâ S. Andreae similiter dismembramus, ac memoratae provinciae Flandriae unimus et incorporamus; necnon facultatem, quae dictorum trium conventuum et residentiae⁴ de Pott a Canaffe fratribus sese eidem provinciae Flandriae unien- di et incorporandi a memorato ministro generali in suis patentibus litteris praefatis attributa fuit, sicut praemit- titur, ad omnes et singulos itidem fra- tres istius residentiae de Petteghem, eâdem auctoritate, harum serie, exten- dimus, eisque pariformiter tribuimus et impertimur: firmâ tamen ac in suo ro- bore remanente in reliquis, et praeser- tim quoad alternativam inter fratres Flan- dros, seu aliunde oriundos, ac Leodien- ses in distributione officiorum dictae pro- vinciae Flandriae, earundem nostrarum in formâ Brevis litterarum dispositione³.

Flandriae resi-
dentia quaedam
ac nonnullae
monialium mo-
nasteria.

§ 6. Decernentes quoque, ipsas prae- sentes litteras et in eis contenta quae- cumque semper firma, valida et efficacia existere et fore, etc.³.

Clausulae.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit nostrae et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciarum, conventuum, resi- dentiarum et monasteriorum praedicto- rum, etiam iuramento, etc.⁴.

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma- iorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCCXXVII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 30 augusti 1727, pontif. anno. iv.

1 Edit. Main. legit *residentia* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *dispositiones* (R. T.).

3 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

4 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCIII.

Permittitur Minoribus provinciae reformatae Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantiâ, ut eleemosynas pecuniarias pro missis celebrandis procurare et recipere possint¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII interdictum ne in praedictâ provinciâ ullae omnino pecuniae pro missis celebrandis recipiantur.

§ 1. Dudum, per felicitis recordationis Urbanum Papam VIII praedecessorem nostrum accepto quod in provinciâ reformatâ Vallis de Mazzara nuncupatâ Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum semper servatum fuerat ut nullae pro celebrandis missis pecuniae recipiantur, sed missae gratis pro benefactoribus iuxta intentionem superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum et observantiam huiusmodi immutare et invertere nitebantur: idem Urbanus praedecessor, turpis quaestus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re praesertim adeo sacrâ, e medio tollere pro pastoralis suâ sollicitudine volens, ne de cetero perpetuis futuris temporibus in provinciâ praedictâ nullae¹ omnino pecuniae pro missis celebrandis exigantur, ac etiam sponte oblatae recipiantur, sed missae gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activae et passivae, ac, quoad superiores, etiam suorum officiorum privationis poenâ eo ipso absque aliâ declaratione incurrendâ, auctoritate apostolicâ interdixit et prohibuit, et aliâs, prout in memorati Urbani praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xxviii maii MDCXLII expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter

¹ Aliâs hoc prohibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII const. ed. MDCXLII, die xxviii maii, pontif. xx.

¹ Aptius lege ullae (R. T.).

expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus minister provincialis dictae provinciae nobis nuper exponi fecit, propter imminutam populorum illarum partium erga eius institutum devotionem numerumque religiosorum auctum, ad eiusmodi eleemosynas pecuniarias, modis tamen licitis et a constitutionibus Ordinis praedicti praescriptis, conquirere necesse fuerit, ac ita a nonnullis lustris usque in praesens piae² Urbani³ praedecessoris litterae in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiquâ inobservantiâ in religiosorum conscientis aliqua perturbatio seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus minister provincialis, ad eas tranquillandas, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summopere desideret:

§ 3. Nos, ipsius ministri provincialis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum dnntaxat praesentium consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cetero per fratres provinciae huiusmodi eleemosynae quantumvis pecuniariae, modis tamen per Sedem Apostolicam et ab eiusdem Ordinis constitutionibus approbatis, procurari et recipi possint, quemadmodum

Causae antiquae inobservantiae Urbani VIII litterarum et preces ministri provincialis pro obtinendâ praedicta permissio-
ne.

Permissio praedicta.

¹ Praeposit. ad delenda (R. T.).

² Forsan praedictae pro piae legendum (R. T.).

³ Edit. Main. legit Urbanae (R. T.).

a toto fratrum Reformatorum Ordine procuratas et respective receptas fuisse memoratur, dictâ auctoritate, tenore praesentium, permittimus.

Clausulae de-
rogatoriae.

§ 4. Non obstantibus supradicti Urbani praedecessoris, aliisque praemissis ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus, sit provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx septembris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 20 septembris 1727, pontif. anno IV.

CCIV.

Statuitur, iuxta quasdam Urbani VIII litteras, ut quisque frater Ordinis Eremitarum S. Augustini, per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneatur².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII
statutum iam
antea id fuerat
pro Eremitis
S. Augustini
Congregationis
Disalceatorum
per quasdam
suas in formâ
Brevis litteras.

§ 1. Dudum, per felicitis recordationis Urbanum PP. VIII praedecessorem nostrum accepto quod fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Disalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei praedicationibus et sacramentorum administrationibus aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vineâ Domini fructus afferebant, idem Urbanus praedecessor, ut Congregatio praefata felicioribus in dies

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Laudata Urbani VIII constitutio hîc inserta edita est MDCCXXV, die 18 maii, pontif. XII; de eâdem re vide Clementis XII constit. ed. MDCCXXXIII, die v februarii, pontif. III.

proficeret incrementis providere volens, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua vicarii generalis, procuratoris generalis, definitorum et visitorum generalium, provincialis aut prioris officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio nominatorum officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneretur, statuit et ordinavit, et aliâs, prout uberius continetur in ipsis Urbani praedecessoris litteris in formâ Brevis desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia, personarum sub suavi religionis iugo divini numinis obsequiis mancipatarum praecipuam gerens sollicitudinem, ea statuit et ordinat quae felici earundem personarum statui dignoscuntur profutura, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Disalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei praedicationibus et sacramentorum administrationibus aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vineâ Domini fructus afferant: nos, ut Congregatio praedicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac matura deliberatione nostris, tenore praesentium, statuimus et ordinamus, ut, qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia capitula generalia celebrata fuere, ad quaecumque officia religionis, tam generalia, seu generalis, procuratoris generalis, definitorum vel visitorum generalium, quam etiam provincialia seu conventualia, provin-

Praedictae
Urbani VIII lit-
terae.

cialatus nimirum, vel prioratus, aut aliquod eorum, electus fuerit, dictaque officia vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper et continuo, sed diversa illorum vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit et administraverit, non possit in capitulo generali propediem celebrando, nec subinde per triennium immediate subsequens, ad aliquod ex praefatis officiis eligi, sed, quoad ea omnia et singula voce passivâ dicto tempore careat, ac Deo et animae suae vacet; in posterum vero, qui spatio duorum capitulorum generalium successive ad praefata officia vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio capitulo generali, ac per biennium immediate subsequens, ad nullum ex eisdem officiis vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passivâ dicto tempore quoad ea omnia careat, ac Deo pariter et animae suae vacet. Decernentes omnes et singulos, qui officia huiusmodi, ut praefertur, exercuerint, ad illa vel eorum aliquod contra praesentium tenorem assequenda et exercenda inhabiles esse et fore; sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis et aliis arbitrio nostro infligendis poenis, omnibus et singulis dictae Congregationis fratribus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut praefertur, gesserint et exercuerint, ad illa de novo contraeorundem praesentium formam et te-

norem eligere; iis vero, quos sic eligi contigerit, officia praedicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant et praesumant. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et Congregationis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis Ordini et Congregationi huiusmodi, illorumque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâ in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die XVIII maii MDCCXXXV, pontificatus nostri anno XII.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Iacobus a S. Adalberto, commissarius ac procurator generalis Congregationis Italiae et Germaniae eiusdem Ordinis, nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti et ambitiosi religiosi, eo quia forsân quod

Causae praesentis constitutionis et preces commissarii ac procuratoris generalis.

ad officia assumpti non fuerint, sub mentitâ zeli specie contra superiores suos litigando et communem pacem dictae Congregationis turbando, easdem Urbani praedecessoris litteras ad alia etiam officia in illis minime expressa a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ extendi procuraverint, et amodo in dies maiorem et maiorem litterarum extensionem novis litigiis quaerere non desistant, cum gravissimo praeiudicio supradictae suae Congregationis, quae, attentâ tam amplâ extensione vacantiae ad officia, ob tantam multitudinem religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces et indignos in superiores eligere cogatur; praedictus vero Ioannes Iacobus procurator et commissarius generalis, deplorabilem memoratae suae Congregationis ruinam praevidens, ac vi officii sui impedire cupiens, praedictas quidem litteras per nos confirmari, praeterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore aut praetextu extensionem ad alia quaecumque sive per deputationem sive per electionem seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa quae in litteris huiusmodi exprimuntur, officia attentare aut quomodolibet procurare praesumat, sub poenâ privationis vocis activae et passivae in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem litterarum tenorem iam factas annullari, dictasque litteras ad primaevam suam observantiam reduci plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statuitur ut
in rubricâ.

§ 3. Nos igitur, ipsum Ioannem Iacobum procuratorem et commissarium ge-

neralem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, auditâ super praemissis relatione per dilectum filium secretarium eiusdem Congregationis, unâ cum voto dilecti filii nostri Iosephi Renati eiusdem S. R. E. cardinalis Imperialis, nuncupati praedicti Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, nobis factâ, ac etiam motu, scientiâ ac maturâ deliberatione similibus, praeinsertas Urbani praedecessoris litteras tenore praesentium perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robur adicimus; ac alia officia, praeter illa quae in supradictis praeinsertis litteris exprimuntur, nullo modo vacantiae subiacere debere, quaecumque illa sint, sive per deputationem sive per electionem seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen definitioribus provincialibus provinciarum Italiae iuxta decretum praedictae Congregationis cardinalium anno MDCCIV emanatum, harum serie declaramus. Volentes ut quaecumque derogatio harumstrarum litterarum in amplissimâ formâ extendenda nullam vim ac robur habeat nisi in casu quod ad petitionem capituli generalis obtenta fuerit.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes et praeinsertas litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, quos illae concernent quomo-

Clausulae.

dolibet in futurum, cuiusvis, status gradus, ordinis et conditionis existant, inviolabiliter et inconcusse observari, necnon de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensu, aliove quolibet quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quavis auctoritate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis illis quae dictus Urbanus praedecessor in suis litteris praeinsertis voluit non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum pariter volumus ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii septembris mdccxxvii, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 septembris 1727, pontif. anno iv.

CCV.

Conceditur facultas generali et definitorio fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erigendi unam quasi de novo provinciam Italiae ex conventibus qui in Italiâ reperiuntur, vel eorum aliquibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliàs felices recordationis Clementi Papae XI praedecessori nostro pro parte tunc existentis procuratoris generalis provinciae Italiae fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod, cum aliàs tunc pariter existentes fratres Discalceati trium conventuum Italiae dicti Ordinis, ob defectum regularis observantiae aliisque iustis² et rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita probatis et iustificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus seu in temporalibus religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniae eorumdem fratrum Discalceatorum uniri petiissent, et successive superiores dictae Congregationis consensum suum unioni huiusmodi praestitissent, ac deinde iidem fratres Discalceati provinciae praedictae supplicem libellum piae memoriae Innocentio Papae XI pariter praedecessori nostro pro eiusmodi unionem obtinendam porrexissent, isque ab ipso Innocentio praedecessore ad dictam cardinalium Congregationem, et ab istâ ad bonae

¹ De erectione alterius provinciae pro iisdem fratribus vide aliam const. huius Pontificis edit. mdccxxvi, die 14 augusti, pontif. iv.

² Edit. Main. legit *iniustus* (R. T.).

memoriae Alderanum eiusdem S. R. E. cardinalem Cybo nuncupatum, dicti Ordinis, dum vixit, apud eundem Innocentium praedecessorem et Sedem Apostolicam protectorem, remissus fuisset; dictus Alderanus cardinalis et protector suum pro dictâ unionem votum iustis de causis cum eo relatis praedictae Congregationi cardinalium exhibuerat; necnon, cum die vi maii MDCXC causa in ipsâ cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eâdem Congregatione decretum, quo pro tunc ex tribus conventibus praedictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiae provincia, quorum conventuum religiosi sub obedientiâ ministri generalis dicti Ordinis, iuxta formam tamen in quibusdam recolendae memoriae Urbani Papae VIII itidem praedecessoris nostri litteris in simili formâ Brevis die xii septembris MDCXXIX expeditis praescriptam, permanerent; et in eâdem expositione subiuncto quod dicti religiosi observantiam constitutionum dictae Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illae vero ipsos ad subiectionem pro tempore similiter existenti ministro generali eiusdem Congregationis Hispaniae omnino obligabant, ipsique proinde, quo facilius vota sua Altissimo reddere et propria instituta regularia adimplere valuissent, memoratae unionis gratiam expectabant: idem Clemens praedecessor, de nonnullorum ex etiam tunc existentibus venerabilibus fratribus¹ tunc suis dictae S. R. E. cardinalibus, super causâ unionis huiusmodi dictae scilicet provinciae Italiae omniumque eius religiosorum praedictae Congregationi Hispaniae inter dictum procuratorem generalem, ex

¹ Forsan deest *nostris* (R. T.).

unâ, et alium procuratorem generalem dicti Ordinis, ex alterâ partibus, contraversâ, a praedicto Clemente praedecessore specialiter deputatorum, qui utrumque procuratorem generalem tam ore quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem praedictam fieri posse censuerant, consilio, praedictam provinciam Italiae dictae Congregationi Hispaniae auctoritate apostolicâ univit, annexuit et incorporavit, ac tunc et pariter⁴ existenti ministro generali eiusdem Ordinis subiecit; et aliâs, prout in praedictis memorati Clementis praedecessoris litteris desuper in simili formâ Brevis die xx novembris MDCCV expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso et de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michaël a S. Iosepho, commissarius pro Italiâ et in Romanâ Curiâ procurator generalis Ordinis praedicti, nobis nuper exponi fecit, superiores generales eiusdem Congregationis laudabili zelo multisque expensis plures alios conventus superioribus annis intra Italiam, ut pio religiosissimae Italicae nationis desiderio satisfacerent et in eâdem regione institutum redemptionis captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque conventus huiusmodi ad² paucitatem religiosorum Italicorum per Hispanos religiosos magnâ ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michaël commissarius et procurator generalis ad confirmationem et meliorem formam dictorum conventuum expediens ac necessarium existimet, si ministro et definitorio committatur, ut ex dictis tribus conventibus, nempe Taurini, Liburni et Falconii, et ex aliis, quos religio habet

Preces procuratoris generalis pro dictâ facultate obtinenda.

¹ Videtur legendum *pro tempore* (R. T.).

² Videtur legendum *ob pro ad* (R. T.).

Mediolani, Alexandriae, Pelestrinae, Forolivii, Praenestae et Cotronae; ex his omnibus vel eorum aliquibus, prout dicti minister generalis et definitorium magis in Domino expedire iudicaverint, una quasi de novo provincia erigatur, quae tamen titulum S. Ioannis de Matha, et antiquitatem a tempore suae primaevae erectionis conservet, fruaturque et gaudeat omnibus et singulis gratiis, praeeminentiis, indultis et privilegiis, quibus aliae similes provinciae fruuntur et gaudent: nobis propterea supradictus Michaël commissarius et procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et aliàs ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio facultatis praedictae.

§ 3. Nos igitur, ipsius Michaëlis commissarii et procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicto ministro generali unâ cum definitorio, ex antedictis tribus conventibus Taurini, Liburni et Falconii unam quasi de novo provinciam Italiae ex supra sex aliis specificatis conventibus vel ex eorum aliquibus, cum titulo et antiquitate primaevae suae erectionis, ac gratiis, praeeminentiis, indultis et privilegiis supradictis, erigendi plenam et amplam facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impartimur; et quod sic in Italiae provinciam erecta, in omnibus et per omnia ad formam

novissimarum constitutionum per nos confirmatarum pro provinciâ S. Ioachimi aliisque provinciis in posterum erigendis gubernetur. Praeterea eo quia exiguus admodum est numerus religiosorum Italarum, ut in electionibus faciendis requisita a constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex officiis provenientem praescripta, habitâ tamen ratione probitatis et doctrinae eligendorum, minime serventur, ad sexennium dumtaxat, auctoritate et tenore praedictis indulgemus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac omnibus et singulis illis quae idem Clemens praedecessor in suis litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae derogatoriae.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etc.¹.

Transumptorum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 septembris 1727, pontif. anno IV.

CCVI.

Conceditur ministro generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi discretos conventuales in provinciis Hispaniarum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Dudum, pro parte clarae memoriae Caroli II, dum vixit, Hispaniarum regis catholici, felicis recordationis Innocentio Papae XII praedecessori nostro exposito, quod aliàs, ad tollenda damna et

Ab Innocentio XII discreti praedicti in Hispaniarum provinciis abrogati fuerunt.

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Hac de re vide Innocentii XII constitutionem edit. MDCCXIII, die 29 martii, pontif. II, et aliam edit. MDCCXIII, die 12 septembris, pontif. III, ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

incommoda, quae fratres provinciarum regnorum utriusque Castellae Veteris scilicet et Novae nuncupatarum Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, ex electione discretorum qui a conventibus ad effectum suffragia in capitulis provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosae pacis et concordiae ac regularis disciplinae praedudicium passi fuerant, idem Innocentius praedecessor, per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis die xxix martii MDCXCHII expeditas litteras, discretos praedictos in dictis provinciis sustulit ac removet, et subinde inter alia remotionem et abolitionem discretorum huiusmodi expeditasque desuper litteras praedictas ad provincias Baeticae et Navarrae per alias suas itidem in simili formâ Brevis litteras die xii septembris eiusdem anni emanatas auctoritate apostolicâ extendit et ampliavit, et aliâs, prout in dictis Innocentii praedecessoris litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Præces ministri
generalis prae-
fati pro restitu-
tione eorumdem
discretorum.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven minister generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, propter discretorum huiusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum ac praeiudicium regulari observantiae allatum fuerit et adhuc de praesenti afferatur; ideoque idem Hartmannus minister generalis electionem eorumdem discretorum omnibus Hispaniarum provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum a¹ recolendae memoriae Clemente XI Belgii et Innocentio XIII, Romanis Pontificibus praedecessoribus pariter nostris, Sardiniae respective provinciis Ordinis praedicti concessum fuisse memoratur: nobis

1 Praeposit. a nos addimus (R. T.).

propterea dictus Hartmannus minister generalis, tendentibus etiam in id clarissimi¹ in Christo filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum regis catholici votis, humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Hartmannum ministrum generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedicto Hartmanno ministro generali, re² serio, prudenter ac diligenter examinâtâ, omnibus et singulis Hispaniarum provinciis de cetero electionem discretorum huiusmodi, si id divinae gloriae, publicae tranquillitati ac regularis observantiae incremento in Domino expedire iudicaverit, restituendi facultatem, dictâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et impartimur.

Concessio facultatis praedictae.

§ 4. Non obstantibus praedictis Innocentii praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non provinciarum et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.³

Derogatorias

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 30 septembris 1727, pontif. anno IV.

1 Forsan legendum *carissimi* (R. T.).

2 Vocem *re* nos addimus (R. T.).

3 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCVII.

Interdicitur clericis regularibus Congregationis Scholarum Piarum praedicatio, ut scholarum exercitio incumbere valeant, ademptâ etiam superioribus facultate super hoc dispensandi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

A Congregationis praedictae institutore cautum fuit, ne quisquam publice praedicare valeret, nisi de licentiâ generalis vel provincialis.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Adolphus a S. Georgio, praepositus generalis Congregationis clericorum regularium Scholarum Piarum nuncupatorum, quod huius Congregationis institutor, praeviciens quam grave damnum scholarum piarum huiusmodi exercitio conciones Adventus et Quadragesimae tempore extra ecclesias praefatae Congregationis habendae allaturae essent, in suis constitutionibus, auctoritate apostolicâ confirmatis, III parte, cap. VII, *De concionatoribus*, expresse cavet in haec verba: *Nemo publice praedicabit, nisi a generali vel provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus et Quadragesimae extra nostras ecclesias nemo nostrorum praedicabit, et extra id tempus nonnisi ex urgentissimâ causâ et de provincialis consensu.*

Causae praesentis constitutionis et preces praepositi generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tametsi successu temporis a variis capitulis generalibus declaratum fuerit esse penes praepositum generalem concedere facultatem concionandi extra easdem ecclesias tempore Adventus et Quadragesimae, ut praefertur, ac subinde variae cautela, ut insurgenti olim praevisto malo occurreretur, adiectae fuerint; nihilominus experientiâ magistrâ dictus Adol-

phus praepositus generalis edoctus per conciones praedictas ministerio huiusmodi scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod verbi Dei praedicatores maiori anni parte extra domos memoratae Congregationis commorantes scholis adici nequeant, imo saepe hoc praetextu etiam eas subterfugiant: nobis propterea dictus Adolphus praepositus generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ea, quae per praeinsertam constitutionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter ac inviolabiliter servari, et, ne ullo modo convelli vel labefactari possint, providere, ac eiusdem Adolphi praepositi generalis votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praeinsertam particulam ex constitutionibus memoratae Congregationis Scholarum Piarum exceptam, ut praefertur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnia et singula per eam disposita inconcusse observari mandamus et praecipimus, et eidem Adolpho et pro tempore existenti praeposito generali facultatem super praemissis dispensandi, auctoritate et tenore praedictis, adimimus.

Confirmantur relatum statutum institutoris Congregationis et super eo dispensandi facultas generati admittitur.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

Clausulae.

¹ De privilegiis huius Congregationis vide Innocentii XI const. edit. MDCLXXXVI, die 3 septembris, pontif. x, et Alexandri VIII constit. edit. MDCXCI, die 23 ianuarii, pontif. II.

ces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab¹ illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis, etc.²

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam iuramento, etc.³

Fides habenda
transumptis.

§ 6. Volumus autem ut earumdem litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 octobris 1727, pontif. anno IV.

CCVIII.

Confirmatur alternativa officiorum provinciae Baeticae Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter fratres dictae provinciae et eos della Manca⁵.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

In capitulo
provinciali dictae
provinciae alternativae
praefata instituta fuit.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae Baeticae Ordinis Eremitarum sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum, quod in capitulo provinciali dictae provinciae die X mensis maii proxime praeteriti in collegio SS. Sacramenti villae de Almagro, praesidente dilecto filio Ioanne

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

⁴ Ut supra pag. 59 b (R. T.).

⁵ De alternativâ officiorum in regnis Lusitaniae et Algarbiae servandâ vide Clementis XI const. edit. MDCCXVI, die 26 octobris; et aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII, die 29 septembris, pontif. IV, determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto Ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

a S. Theresiâ, lectore iubilato, tribunalis Inquisitionis adversus haeticam pravitatem in regnis Hispaniarum auctoritate apostolicâ institutis¹, et vicario generali Congregationis Hispaniarum et Indiarum dicti Ordinis, celebrato, assistentibus omnibus vocalibus, quibus capitulum praedictum constabat, ipsi vocales sic legitime congregati, praeviâ maturâ deliberatione, conservationi ac paci, quieti et tranquillitati provinciae praedictae consulere cupientes, alternativam officiorum inter eosdem exponentes et fratres della Manca seu Mancîâ nuncupatos instituendam decreverunt, eamque dicto capitulo stabiliverunt in hunc modum tenoris qui sequitur, videlicet:

Io fra Giovanni di Gesù, lettore giubilato e segretario della provincia d'Andalutia dell'Ordine Discalceato di S. Agostino, fo fede e certifico qualmente tra i decreti e stabilimenti, che furono fatti nel capitolo provinciale prossimo passato che fu celebrato nel collegio del SS. Sacramento della villa d'Almagro di detta provincia, che cominciò alli 10 di maggio del corrente anno 1726, nel quale fu presente il molto reverendo fra Giovanni di S. Teresa, lettore giubilato, qualificatore della suprema, e vicario generale della Congregazione di Spagna e Indie dell'Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto capitolo, vi è un decreto e statuto, che è ad imina² settima, fol. 89, del libro di detta provincia, nel quale si scrivono li capitoli che in essa si celebrano, et è del tenore seguente: « Item, per quanto questa nostra provincia d'Andaluzia comprende nei suoi termini tanto la detta parte d'Andaluzia, come anche la parte e territorio della Manchîa o Mancîa, e tra i religiosi dell'uno e l'altro paese, per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni e contra-

Modus alternativae praedictae.

¹ Videtur legendum *instituti*, et praeterea aliquid deest ex g. *iudice* vel *commissario* (R. T.).

² Sic habet edit. Main. (R. T.).

sti, lamentandosi alcuni circa la divisione ineguale dei posti et officî de' padri che governavano detta provincia, senza poterli riparare il zelantissimo e religioso fervore dei prelati superiori pertanto stabili; e determinò questo presente capitolo, assistendo ad esso tutti li vocali, *nemine dempto*, che si supplichî e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d'alternativa in questa forma che si giudica assai conveniente, cioè: Che nel capitolo provinciale prossimo venturo si sceglia e nomini priore provinciale di questa detta provincia un religioso che sia dell'altra parte di dove sia il prior provinciale eletto nel presente capitolo, di modo che, se nel presente capitolo sarà eletto in provinciale un religioso d'Andaluzia, in quest' altro prossimo capitolo sia della Manchia o Mancia quello che si dovrà eleggere in provinciale, e così vadano *alternative* in questo officio li religiosi dell'uno e dell'altro territorio; e se accadesse mancare qualche triennio il provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale o civile, sia obbligo del venerabile definitorio generale (che a questo tocca provvedere detta mancanza) a eleggere in rettore provinciale, che concluda il triennio, o un religioso che sia del medesimo territorio che era quello che mancò, e in caso di non fare detto definitorio generale la suddetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto territorio ¹ il provinciale assoluto più immediato del medemo territorio di dove fu il provinciale che mancò, osservandosi in questo *proportionabiliter* le nostre sacre leggi e costituzioni: che li quattro definitori di detta provincia, che in tutti li capitoli si elegeranno, cominciando dal futuro capitolo, debbano essere e siano due soggetti d'Andaluzia e due della Mancia; e per sostituire detti officî, quando vacheranno, secondo stabiliscono le nostre sacre costituzioni, debbano essere e siano addetti delli due definitori d'Andaluzia quei soggetti che del medemo territorio averanno più voti, et il simile si debba praticare delli due definitori della Mancia, che do-

¹ Videtur legendum *triennio* (R. T.).

veranno sostituirsi quelli che averanno più voti in quelli del suo territorio, di modo tale che sempre il definitorio di questa provincia consti di due soggetti d'Andaluzia e due della Mancia, al quale effetto si scriveranno quelli che tanto dall'una quanto dall'altra parte averanno più voti: Che gli altri ufficiali di questa detta provincia, cioè priori, segretario e maestro di novizi, si debbano dividere e provvedere in modo che tanti siano dell'una quanti dell'altra parte, avendo il prelato (a cui secondo le nostre costituzioni tocca et appartiene provvedere le vacanze di detti officî) obbligazione di conferirli e distribuirli alli soggetti naturali di quel territorio, da dove erano gli ufficiali che mancheranno, acciocchè così si conservi l'equilibrio e distribuzione giusta et eguale di detti officî: Che li due definitori generali e li due discreti, che si nominano et eleggono nel capitolo provinciale acciocchè concorrano a nome della detta provincia all'elezione del vicario generale, siano rispettivamente due d'ogni parte, cioè un definitor et un discreto del territorio della Mancia, e gli altri due d'Andaluzia, provvedendosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. Ed acciocchè non nascano sconcerti et ambiguità tra li soggetti che dovranno essere ufficiali, e non restino esclusi quelli che non sono nè d'Andaluzia nè della Mancia, come sono li Castigliani, Estremegni, ecc., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli che son naturali delli porti de Sierramorena verso Madrid, ¹ quelli che sono naturali delli porti di Sierramorena guardando verso Siviglia e Granata ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes praedicti praemissa, quo firmitus subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de beni-

Confirmatio
relatae alternati-
vae.

¹ Forsan deest e all'Andaluzia (R. T.).

nignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni procuratoris generalis Ordinis praedicti super praemissis eisdem cardinalibus factam viderunt, consilio, praeinsertam alternativae concordiam, omniaque et singula in eâ contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem cardinalium.

Clausulae.

Derogatio
contrariorum.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III octobris MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 3 octobris 1727, pontif. anno IX.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCIX.

Confirmatur decretum Congregationis super disciplinâ regulari, qua decernitur ut oppositores vitae communis fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo strictae observantiae provinciae S. Alberti in Sicilia omnino acquiescerent ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Petri ^{Expositio facti.} a Iesu et Mariâ, procuratoris fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo strictae observantiae provinciae S. Alberti in Sicilia, nobis exposito, quod, cum in dictâ provinciâ perfecta regularis observantia eorum regulae mitigatae et vita communis cum pluribus Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. curiae praelatorum super disciplinâ regulari deputatae decretis, litteris apostolicis, et oraculo nostro stabilita fuisset post multas contradictiones nonnullorum eiusdem provinciae religiosorum, illis discussis ac examinatis et tandem uti insubsistentibus ab eâdem Congregatione reiectis, iidem religiosi oppositores a tardandâ² operis tam sancti pace minime cessaverat³; ideoque dictus Petrus procurator intellexerat quod illi ab eorum instantiis a praedictâ Congregatione declinantes mentem nostram molestiâ afficerent, idipsum exponentes, quod per sex annorum cursum maturâ consideratione a praedictâ Congregatione examinatum, et in eâ ab illis itetarum, et subinde pro insubsistenti et pro purâ aemulationis operâ recognitum fuerat:

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die 27 iulii, pontif. I, instituta fuit reformatio dictae provinciae S. Alberti.

² Videtur legendum *turbandâ* (R. T.).

³ Vel legend. *cessarent*, vel *cessaverant* (R. T.).

ac proinde nobis supplicato ut perpetuum silentium a nobis super huiusmodi oppositionibus tam Dei gloriae ac paci et quieti provinciae praedictae eiusque religiosorum praeiudicialibus imponeretur: nos supplicem libellum nobis super praemissis porrectum ad eandem Congregationem remisimus. Quae quidem Congregatio edidit suum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Sacra Congregatio super disciplinâ regulari, attentis narratis, et auditis archiepiscopo Messanensi, episcopo Syracusano, et vicario capitulari Catanensi, referente eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romae xviii iulii MDCCCXXVII. — IOSEPH RENATUS cardinalis IMPERIALIS, praefectus. — F. episcopus Elusinus, secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Petrus procurator nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Petrum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latitis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Dero-
gatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv decembris² MDCCCXXVII³, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 15 octobris 1727, pontif. anno iv.

CCX.

*Confirmatur decretum episcoporum et regularium approbans acta quaedam capitularia eremitarum S. Augustini provinciae Castellae*⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filio-
rum prioris provincialis et definitorii provinciae Castellae Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod in novissimo eorum capitulo provinciali die iv maii currentis anni in conventu Matricalensi dictae provinciae celebrato multa statuta seu acta capitularia pro regularis disciplinae observantiâ condita fuerant, inter quae dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli, prior generalis eiusdem Ordinis, de assistentium suorum consilio confirmaverat et approbaverat sequentia, videlicet:

Propositum fuit in definitorio an expediret Romae habere procuratorem huius provinciae pro causâ venerabilis Cresco, et pro

Acta capitularia praedicta de procuratore huius provin-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ad marg. ed. Main. habet *octobris* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit 1722 (R. T.).

⁴ De confirmatione cuiusdam decreti capituli generalis dicti Ordinis super numero trigintasex magistrorum provinciae Aragoniae, vide aliam huius Pontificis const. ed. MDCCCXXVII, die 27 iunii, pontif. iv; et de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ordinis vide sequentem.

ciae Romae habendo.

eo quod huic provinciae occurri valeat in Romanâ Curia? — Determinatum fuit quod ibi habeatur religiosus huius provinciae, quemadmodum ab aliis religionibus practicatur in similibus causis; et, ne pecuniae destinatae pro causâ venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum reverendo patri provinciali facultas arbitrandi media suaviora provinciae, quin gravetur¹ conventus novis pecuniarum exactionibus. Definitorium dedit facultatem nostro admodum reverendo patri provinciali ad hoc ut casu quo noster procurator Romanae Curiae absit ab eâ, possit alium nominare qui sit filius huius dictae provinciae. Definitorium commendat admodum reverendo patri provinciali, ut curet et faciat observari acta xxxi et xxxii (qui in suo compendio sunt xxix et xxx), anno mdccxviii, conformia decreto quod illustrissimus dominus Aldovrandi, dum esset in his regnis Hispaniarum nuncius Sanctitatis Suae, publicari mandavit, et publicatum fuit die xiii septembris mdccxvii, in quo ordinatur, quod nullus religiosus exeat a domo solus, et declaratur in hoc ordine universali (excepto procuratore generali) non solum includi conventuales et collegiales nostrarum communitatum S. Philippi et conventus Matritensis, in quibus pater rector assignabit patri administratori socium sibi benevisum, prout etiam prior S. Philippi officialibus suis, verum etiam omnes externos huius provinciae et aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum sociis religiosis, non ita tamen cum donatis, qui incipiunt² introduci, et nunquam fuerunt in usu in hac provinciâ ad sociandum; quapropter definitorium decrevit quod non permittantur donati, nisi ii quos provincia habuerit pro eius servitio, qui nullum religiosum extra domum associant.

De vestibus gestandis a religiosis, quum domo exeunt.

Pariter mandat definitorium, quod nullus religiosus huius provinciae neque extraneus (excepto patre procuratore generali) exeat a domo cum cappâ sine manicis longis vel protensis, cum clamyde vel pallio et galero, neque missam celebret extra conventum,

¹ Videtur legendum *graventur* (R. T.).

neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione exterorum, ignoratis diligentis ratione quarum veniunt, et ex ignorantia status illarum, sequuntur nonnulla inconvenientia, definitorium ideo mandat patri priori pro tempore existenti regii conventus S. Philippi, quod, iuxta praxim Romanae Curiae expressam in nostris sacris constitutionibus, in parte, cap. vi, num. ii et iv, cum assistentia patris procuratoris generalis provinciae examinent motivum, propter quod religiosus venit ad Curiam, ut praedictus pater procurator generalis notum faciat illud nostro admodum reverendo patri magistro provinciali, et cum eius approbatione permittatur illi residere Matriti, et, terminatis diligentis, compellatur reverti in suam provinciam vel conventum: et patribus priori et rectori collegii, qui permiserit¹ contraventionem huius seu praecedentis acti, quae tantum ad religiosam observantiam et bonum exemplum, imponitur poena privationis officii, quam pater provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione.

« Haec sunt, reverendissime pater, capituli nostri electiones et acta, pro quorum approbatione et confirmatione ad pedes paternitatis vestrae submissi provolvimur, humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus ac paterni amoris affectibus, quibus semper nos prosequitur, Deus optimus maximus paternitatem vestram reverendissimo eremitico Ordini diu servet incolumen. Datum in hoc conventu sancti patris nostri Augustini Matricalensi, die vii maii anno Domini mdccxxvii.

Frater Franciscus de Legano, praesidens; fr. Petrus Portocarrero, ex-assistens generalis; fr. Mathias Teran, definitor; fr. Petrus Manso, provincialis absolutus; fr. Barnabas Barcina, definitor; fr. Ioannes Taxardo, definitor; fr. Ioannes Can, visitator; fr. Franciscus de Aviles, provincialis; fr. Iulianus Orense, definitor; fr. Franciscus de Rio, visitator.

Fratri FULGENTIO BELLELLI Buccinensi, sacrae theologiae magistro, totius Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini priori generali ».

¹ Aptius lege *permiserint* (R. T.).

De exteris non admittendis.

Preces capituli ad reverendissimum priorem generalem pro relectorum actuum approbatione.

Approbatio
prioris gene-
ralis.

« Inspectis retrospectis actis capituli provincialis hoc anno MDCCXXVII in nostrâ Castellae provinciâ celebrati, omnes et singulas actiones, electiones ac determinationes in actis ipsis insertas et descriptas, harum serie, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio admodum RR. PP. nobis assistentium, confirmamus et approbamus, illasque ratas et firmas esse et haberi volumus et mandamus. *In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.* Datum in conventu nostro sancti patris Augustini de Urbe, die XXIII iunii MDCCXXVII. — Frater FULGENTIUS BELLELLI generalis, nostri muneris sigillo, magister. — Frater ANGELUS GUILLELMUS ROCHENSIS, Ordinis secretarius. — *Registrat. lib. II* ».

Et in eâdem expositione subiuncto quod prior ac definitorium huiusmodi statuta seu acta capitularia praedicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dietae Congregationis cardinalium confirmari plurimum desiderabat²: emanavit ad eorum supplicationem ab eâdem cardinalium Congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sa-
erae Congrega-
tionis eadem
acta approban-

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentâ relatione huiusmodi domini cardinalis Imperialis praedicti Ordinis apud Sanctam Sedem protectoris, acta capitularia superius expressa, confirmata et approbata a patre generali, praesenti decreto itidem approbat atque confirmat. Romae, III octobris MDCCXXVII. — Card. FRANCISCUS BARBERINUS. — P. A. archiepiscopus Larissae, secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus pater filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis et procurator praefatae provinciae Castellae nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patro-

1 Edit. Main. legit *insertis* (R. T.).

2 Aptius lege *desiderabant* (R. T.).

cinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Hieronymum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes. supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹ Clausulae.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praedictorum etiam iuramento, etc.² Contrariorum derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXII decembris³ MDCCXXVII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 22 octobris 1727, pontif. anno IV.

CCXI.

*Confirmantur privilegia omnia, gratiae apostolicae, et indulgentiae aliâs Ordini Eremitarum S. Augustini a Romanis Pontificibus concessa*⁴.

1 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Edit. Main. ad marg. legit *octobris* (R. T.).

4 Catalogus omnium constitutionum, ordine temporis prout editae fuerunt in favorem dictorum fratrum, initio facto a Gregorio IX anno MCCXXVII usque ad Innocentium XI anno MDCLXXIX, hic fuse retextitur.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Libenter ea largiri consueverunt Romani Pontifices quae pacem et regularem observantiam in religiosis Ordinibus augere possunt, quaeque immunitates et privilegia, eorundem meritis et virtutibus ita exigentibus, concessa respiciunt, ut hoc pacto apostolicis gratiis ornati alacrius in assiduo Dei cultu et fidei Ecclesiae famulatu, Deo dante, imposterum perseverent.

A compluribus
Romanis Pon-
tificibus Ordo
eremitarum
S. Augustini pri-
vilegiis orna-
tus.

§ 1. Itaque olim complures Romani Pontifices praedecessores nostri, paterno apostolico benignitatis instinctu Ordinem fratrum Eremitarum sancti Augustini Hipponensis episcopi et Ecclesiae doctoris, illiusque monasteria, ecclesias, provincias, domus regulares, congregationes, grangias, capellas, priores, aliosque superiores et fratres ab eodem Ordine quomodolibet dependentes multiplicibus privilegiis, indultis, gratiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, aliisque concessionibus per diversas infrascriptas suas litteras perpetuo decorantes, beneficentiae suae donis cumlaverunt.

Series praedi-
ctorum Pontifi-
cum.

Pontifices vero earundem litterarum auctores hi sunt, quorum seriem hie damus:

Gregorius IX.

Felicitis recordationis Gregorius Papa IX per suas incipientes *Sacrosancta Romana Ecclesia*, Laterani, etc., vi kalendas decembris, pontificatus sui anno 1;

Innocentius IV.

Innocentius Papa IV per quasdam incipientes *Quoniam ait Apostolus*, ac alias incipientes *Religiosam vitam eligentibus*, Laterani, vi kalendas maii, pontificatus sui anno 1, ac per alias incipientes *Qua ex apostolica curâ*, Lugduni, xiii kalendas maii, eiusdem pontificatus sui anno viii, ac per alias pariter incipientes *Admonet nos cura*, Perusii,

xvii kalendas maii, pontificatus etiam sui anno xi; Alexander Papa IV per quasdam incipientes *Religiosam vitam eligentibus*, Anagninae, iii kalendas augusti, et alias incipientes *Quanto studiosius*, Neapoli, xiii kalendas aprilis, ac alias incipientes *Cum ex apostolicâ curâ*, Anagninae, vii kalendas iulii, pontificatus sui anno 1, aliasque incipientes *Ut eo fortius*, Laterani, idibus aprilis, ac etiam alias incipientes *Vobis assidue*, etiam Laterani, v kalendas maii, ac alias incipientes *Caelestis amor patriae*, etiam Laterani, iii kalendas maii, pontificatus sui anno ii, aliasque incipientes *Oblata nobis ex parte vestrâ petitio*, pariter Laterani, ii kalendas maii, ac alias incipientes *Meritis vestrae religionis*, Viterbii, iii idus iunii, pontificatus sui anno iii, item alias incipientes *Inducunt nos*, etiam Viterbii, nonis iulii, pontificatus sui anno iv, cum aliis incipientibus *Vitae perennis gloria*, Anagninae, idibus iulii, pontificatus sui anno v; Clemens Papa IV etiam per quasdam incipientes *Devotionis augmento*, Perusii, x kalendas iulii, pontificatus sui anno 1, aliasque incipientes *Pacis vestrae quaerentes*, Viterbii, v idus iulii, aliasque incipientes *Quasdam litteras*, etiam Viterbii, idibus iulii, pontificatus sui anno ii; Honorius Papa IV etiam per quasdam incipientes *Pro reverentiâ B. Augustini*, Romae apud S. Sabinam, x kalendas iunii, pontificatus sui anno ii; Caelestinus Papa V etiam per quasdam incipientes *Cum sollicitae considerationis*, Neapoli, v kalendas decembris, aliasque incipientes *Ex parte dilectorum filiorum*, item Neapoli, nonis decembris, pontificatus sui anno 1; Bonifacius Papa VIII, etiam per quasdam incipientes *Sacer Ordo vester*, Laterani, xii kalendas februarii, pontificatus sui anno iv, aliasque incipientes *Inter sollicitudines no-*

Alexander IV.

Clemens IV.

Honorius IV.

Caelestinus V.

Bonifacius VIII.

Benedictus XI. *stras*, etiam Laterani, xvii kalendas februarii, pontificatus sui anno viii; Benedictus Papa XI etiam per quasdam incipientes *Licet ad hoc*, Laterani, iv idus februarii, pontificatus sui anno i; Ioannes XXII. etiam per quasdam incipientes *Veneranda sanctorum patrum*, Avenione, xiv kalendas augusti, pontificatus sui anno vi;

Innocentius VI. Innocentius Papa VI etiam per quasdam incipientes *Religionis favor*, Avenione, xvi kalendas februarii, pontificatus sui anno i; Gregorius Papa XI

Gregorius XI. etiam per quasdam incipientes *Ad Romani Pontificis providentiam*, Avenione, v idus novembris, pontificatus sui anno iii; Urbanus Papa VI etiam per quasdam incipientes *Solet annuere*, Perusii, iii kalendas maii, pontificatus sui anno ii;

Urbanus VI. Bonifacius Papa IX etiam per quasdam incipientes *In sinu Sedis Apostolicae*, apud S. Petrum vii idus novembris, ac alias incipientes *Licet his¹ de cuius munere venit*, etiam apud S. Petrum kalendis martii, aliasque incipientes *Pro singulorum fidelium*, etiam apud S. Petrum, xi kalendas maii, pontificatus sui anno xi; Martinus Papa V etiam per quasdam incipientes *Sincerae devotionis*, Romae apud Ss. Apostolos, nonis novembris, pontificatus sui anno viii, ac alias incipientes *Ad circumspectam Romani Pontificis*, etiam Romae apud Ss. Apostolos, vi idus iunii, pontificatus sui anno ix, aliasque incipientes *Romani Pontificis providentia*, etiam Romae apud Ss. Apostolos nonis iunii pontificatus sui anno x; Nicolaus Papa V, per quasdam incipientes *Dispositione divinâ*, apud S. Petrum, xvi kalendas iunii, et alias suas incipientes *Regimini universalis Ecclesiae*, apud S. Petrum, v kalendas decembris, pontificatus sui anno v; Pius Papa II etiam per quas-

Bonifacius IX. dam incipientes *Sacrae religionis sinceritas*, Senis, xi kalendas aprilis, pontificatus sui anno vi; Sixtus Papa IV etiam per quasdam incipientes *Inter praecipuas nostri pectoris curas*, apud S. Petrum, x kalendas ianuarii, ac alias incipientes *Ineffabilia gloriosae Virginis*, etiam apud S. Petrum, vii idus septembris, ac alias incipientes *A Sede Apostolicâ*, etiam apud S. Petrum, iv idus octobris, pontificatus sui anno ii, ac alias *Mare magnum* nuncupatas, incipientes *Dum fructus uberes*, etiam apud S. Petrum, vii idus februarii, pontificatus sui anno iv, ac alias incipientes *Inter praecipuas nostri pectoris curas*, etiam apud S. Petrum, vi kalendas decembris, pontificatus sui anno vii, ac alias incipientes *Cum ineffabilia*, etiam apud S. Petrum, x kalendas iulii, pontificatus sui anno viii; Innocentius Papa VIII etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Tuis supplicationibus inclinati*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno ii; Alexander Papa VI etiam per quasdam incipientes *Ad sacram Ordinis fratrum eremitarum*, apud S. Petrum, idibus octobris, pontificatus sui anno vi;

Martinus V. Iulius Papa II etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Nuper nobis*, apud S. Petrum, die xxiv martii, pontificatus sui anno iii, alias, *Bulla aurea* nuncupata, incipientes *Dum fructus uberes*, vii kalendas iulii, pontificatus sui anno iv, ac alias in formâ Brevis incipientes *Etsi ad benemerendum*, apud S. Petrum, die xvii iunii, ac alias pariter in formâ Brevis incipientes *Nihil est quod saepius volvamus animo*, etiam apud S. Petrum, xxiv septembris, pontificatus sui anno v, ac alias pariter in formâ Brevis incipientes *Religionem vestram*, etiam apud S. Petrum, die xx iunii, pontificatus sui anno vi, ac alias

Nicolaus V. ¹ Forsan legendum *is* (R. T.).

Pius II.

Alexander VI.

Innocentius VIII.

Iulius II.

Sixtus IV.

Alexander VI.

Innocentius VIII.

Alexander VI.

Iulius II.

Alexander VI.

Innocentius VIII.

Iulius II.

Alexander VI.

Leo X.

Clemens VII.

Paulus III.

Iulius III.

Pius IV.

pariter in formâ Brevis incipientes *Exigit tua in nos*, etiam apud S. Petrum, die xxi iulii, pontificatus sui anno viii, ac alias pariter in formâ Brevis incipientes *Prae ceteris curis*, apud S. Petrum, die x maii, pontificatus sui anno ix; Leo Papa X etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Prae ceteris curis*, apud S. Petrum, die x maii, ac alias incipientes *In rerum christianarum curam*, etiam apud S. Petrum, die x iunii, pontificatus sui anno i, ac alias incipientes *Quae sicut accepimus*, etiam apud S. Petrum, die vi ianuarii, ac alias incipientes *Multa accepimus*, Palli Portuensis dioecesis, die v februarii, ac alias incipientes *Licet sponte nostra*, apud S. Petrum, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Superioribus diebus*, etiam apud S. Petrum, die xiv maii, aliasque incipientes *Dudum postquam*, etiam apud S. Petrum, pontificatus sui anno v;

Clemens Papa VII etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Romanus Pontifex*, apud S. Petrum, die xxi octobris, pontificatus sui anno vii; Paulus Papa III etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Religionis sinceritas*, apud S. Petrum ... pontificatus sui anno vi, ac alias incipientes *Pontificalis auctoritas*, apud S. Marcum, die vii iulii, pontificatus sui anno viii; Iulius Papa III etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Ex debito pastoralis officii*, apud S. Petrum, die xxx ianuarii, pontificatus sui anno i, ac alias incipientes *Cum nos nuper*, etiam apud S. Petrum, die vii iulii, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Cum nihil nobis*, etiam apud S. Petrum, die xxiii novembris, pontificatus sui anno v; Pius Papa IV etiam per quasdam suas in simili formâ Brevis incipientes *Cum nos nuper*, apud S. Petrum, die xxiii iulii pontificatus sui anno i;

Gregorius Papa XIII etiam per quasdam in formâ Brevis incipientes *Dum ad uberes*, apud S. Marcum, die v septembris, ac alias incipientes *Cum sicut accepimus*, pariter apud S. Marcum, die iii septembris, pontificatus sui anno i, ac alias ut supra incipientes *Ad ea ex paternae charitatis officio*, apud S. Petrum, die xv iunii, pontificatus sui anno iv, ac alias ut supra incipientes *Ad augendam dilectorum filiorum*, pariter apud S. Petrum, die xvi decembris, pontificatus sui anno vii, ac alias incipientes *Cum sicut accepimus*, pariter apud S. Petrum, die xv decembris, ac alias incipientes *Volentes, sicut conveniens esse videtur*, pariter apud S. Petrum, die xii novembris, pontificatus sui anno viii, ac alias suas incipientes *Dominicum gregem*, apud S. Marcum, die xxv iunii, pontificatus sui anno xii; Sixtus Papa V per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Exigit incumbentis nobis*, apud S. Petrum, die xiv maii, pontificatus sui anno iii; Clemens Papa VIII, etiam per quasdam suas etiam in formâ Brevis incipientes *Quae nobis*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno iv, aliasque incipientes *Venerabilis Ecclesiae*, pariter apud S. Petrum, die xxviii februarii, pontificatus sui anno v; Paulus Papa V etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Aliàs a felicitis recordationis Clemens Papa VIII*, apud S. Petrum, die xiii februarii, pontificatus sui anno i, ac alias incipientes *Cum certas confraternitati cincturatorum*, apud S. Marcum, die ii octobris, ac alias simili modo incipientes *Expositum nobis nuper fuit*, apud S. Petrum, die xvi februarii, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Admonemur*, apud S. Marcum, die iv iulii, pontificatus sui anno iv, ac alias simili modo incipien-

Gregorius XIII.

Sixtus V.

Clemens VIII.

Paulus V.

tes *Aliàs postquam*, apud S. Petrum, die xxiii ianuarii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Splendor paternae gloriae*, etiam apud S. Petrum, die i februarii, pontificatus sui anno vi, ac alias incipientes *Nuper a nobis emanarunt litterae*, apud S. Mariam Maiorem, die xiv iulii, ac alias incipientes *Provisionis nostrae*, etiam apud S. Mariam Maiorem, die xxvii novembris, pontificatus sui anno x, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecerunt*, pariter apud S. Mariam Maiorem, in die xxv ianuarii, pontificatus

Gregorius XV. sui anno xii; Gregorius Papa XV etiam per¹ quasdam suas incipientes *Iniuncti nobis*, apud S. Petrum, iii nonas iunii,

Urbanus VIII pontificatus sui anno i; Urbanus Papa VIII etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Aliàs felicitis recordationis Clementem Papam VIII*, apud S. Mariam Maiorem, die xxiii maii, ac alias incipientes *Ex iniuncti nobis*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die xxi iulii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Inter ceteras apostolicae servitutis curas*, pariter apud S. Mariam Maiorem die x maii, pontificatus sui anno vi, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, apud S. Petrum, die xxiii ianuarii,

Clemens IX. pontificatus sui anno xv; Clemens Papa IX per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Cum sicut dilectus*, apud S. Mariam Maiorem, die xiv februarii,

Clemens X. pontificatus sui anno i; Clemens Papa X, etiam per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Unigeniti Dei filii*, apud S. Mariam Maiorem, die xviii decembris, pontificatus sui anno ii, ac alias incipientes *Ex iniuncto nobis*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die xxvii martii, pontificatus sui anno v, ac alias incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, pariter apud S. Mariam Maiorem, die ix maii,

Innocentius XI. pontificatus sui anno vi; Innocentius

¹ Ed. Main. legit *apud pro per* (R. T).

Papa XI per quasdam suas in formâ Brevis incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, apud S. Petrum, die xvii aprilis, pontificatus sui anno iii, ac alias suas ut supra incipientes *Exponi nobis nuper fecit*, pariter apud S. Petrum, die v iulii, pontificatus sui anno iv; nos ipsi per Benedictus XIII litteras in formâ Brevis incipientes *Cupientes ut debitus*, Romae, die vi maii, pontificatus anno ii.

Hucusque litterae apostolicae, prout in singulis singulorum praedecessorum et nostris litteris plenius continetur.

Nos vero ad confovendam in Ordine ipso religiosae quietis tranquillitatem, praesentium tenore, praeter has litteras, confirmamus etiam nonnulla decreta, quae ab infrascriptis S. R. E. cardinalium Congregationibus prodierunt: unum videlicet a Congregatione sacrorum rituum diei xix mensis decembris anni Domini mdcxxxi, per quod decernitur ut Ss. Augustini et Nicolai de Tolentino aliorumque beatorum eiusdem Ordinis imagines a fratribus Ordinis praedicti Excalceatorum huiusmodi depictas aut impressas, iidem fratres Excalceati aboleant, iisque iniungitur, sub poenis arbitrio Congregationis, ne talia asserere amplius audeant; alterum sub die xiii aprilis anni eiusdem Domini mdcxxviii, per quod a decisis recedendum non esse statutum est; a Congregatione vero sacrorum rituum aliud decretum vulgatum die xx iunii anni Domini mdcxxviii, per quod sancitur vicarium generalem fratrum dicti Ordinis Excalceatorum, qui antea se generalem dicti Ordinis nuncupare consueverat, se, iuxta alterum decretum praedictae Congregationis Visitationis huiusmodi sub die xxiii mensis maii anni dicti Domini mdcxxvi, non generalem dicti Ordinis Excalceatorum, sed tantum vicarium generalem fratrum di-

Ad pacem in Ordine praedicto confovendam enumerantur decreta a S. R. E. cardinalium Congregationibus emanata deinceps confirmanda.

ctae Congregationis Excalceatorum denominare¹ seu denominari facere debere, et non aliàs sibi licuisse et licere; ac reliqua decreta, sub die xxi martii anni MDCXLII, per quod tunc et pro tempore existenti priori generali dicti Ordinis iniungitur, ut omnes et singulos suos religiosos, cuiuscumque status, gradus, conditionis existant, ac tunc et posterum propriâ auctoritate ex diversis praetextibus ab Urbem accedentes, et extra suos conventus vagantes, ad sua claustra sub certis modo certisque poenis a constitutionibus apostolicis ac Concilii Tridentini decretis dictique Ordinis legibus et statutis, aliisque poenis in tertio Congregationis Visitationis decreto respective inflictis, ab Urbe infra breve tempus pro suo arbitrio discedere cogat sub poenâ etiam suspensionis a divinis ipso facto ab iisdem et² transgressoribus incurrendâ, ut aliò pergere debeant et teneantur: quae quidem omnia ad providam debitamque regularis disciplinae observantiam necessaria et opportuna esse noscuntur, in tertio vero decreto Congregationis Visitationis decernitur ut memorata decreta libere et licite executioni mandari possint et valeant.

Decreta nonnulla Congregationis episcoporum et regularium.

His accedit aliud decretum a Congregatione negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ confectum die xiii septembris anni Domini MDCXXII, ut benedictio corrigiae B. Monicae ac pannicultrum³ B. Nicolai de Tolentino a superioribus dicti Ordinis tantum fieri debeat; praeterea eiusdem Congregationis episcoporum et regularium decretum anni MDCXLIX, diei xiii octobris, quo declaratur nomine sexennii officii fratrum assistentium intelligi debere spatium ab

uno ad aliud capitulum generale; item aliud eiusdem Congregationis decretum diei xvi augusti anni MDCCXV, quo confirmatur decretum capituli generalis Romae celebrati anno MDCLXXXV, concedens praecedentiam et votum in capitulis provincialibus iis qui laudabiliter novennio non interrupto officium novitiorum exercuerint; ac demum aliud a Congregatione Sacrorum Rituum sub xxvi ianuarii anni MDCXLI editum, quo¹, servente quaestione inter clerum oppidi Montiscassari Firmanae dioecesis, ex unâ, et fratres conventus dicti Ordinis eiusdem terrae, ex alterâ partibus, super modo et formâ exequendi defunctorum funeralia in eorumdem fratrum ecclesiâ, decernitur ut officium super cadaveribus in ecclesiis regularium per ipsos regulares peragi debeat, et ita in casu proposito servari, non obstante contrariâ consuetudine: et aliàs, prout in singulis Congregationum decretis plenius continetur.

§ 2. Cum autem ea firmiter subsistere ac maiorem vim et robur obtinere, et exactius observari dignoscantur, quae saepius fuerint apostolicae confirmationis et approbationis auctoritate munita, proptereaque moderni prior et procurator generales dicti Ordinis dilecti filii nobis humiliter supplicari fecerint ut eorum honesto desiderio annuere, inque praemissis et infrascriptis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur: nos, qui regularium Ordines, et² quorum religiosâ vite mater Ecclesia uberes sanctarum virtutum percipit fructus, summâ prosequimur benevolentia, eorumque nominis gloriam in suo robore per nostrae approbationis et confirmationis opem ad eorumdem Ordinum decus subsistere optamus, eorum indemnitati consulere satagentes,

Confirmatio litterarum apostolicarum praedictarum, cum privilegiis et gratiis, quae in illis complectuntur.

1 Edit. Main. legit *denominari* (R. T.).

2 Particula *et* delenda (R. T.).

3 Forsan *panniculorum* (R. T.).

1 Vocem *quo* nos addimus (R. T.).

2 Potius lege *e* pro *et* (R. T.).

litterarum omnium singulorum praedecessorum nostrorum, et eorum cuiuslibet, necnon omnium et singulorum decretorum a S. R. E. cardinalibus iam dictis Congregationibus editorum, et, causas propter quas illae et illa prodierunt, praesentibus cum totis suis tenoribus pro expressis habentes, ac priori et procuratori generalibus praedictis specialem gratiam facere volentes, eosque et eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis et poenis, si quibus quomodolibet inodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, omnes et singulas² omnium et singulorum praedecessorum praedictorum respective litteras memoratas, omniaque et singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, et cuiusvis generis, indulgentias, declarationes, aliaque respective in eis sub quacumque verborum expressione contenta, et respective per eas dicto Ordini, illiusque monasteriis, conventibus, ecclesiis, capellis, capellaniis, pratoriis³ grangiis, aliisque locis regularibus ab Ordine ipso quomodolibet dependentibus, necnon illius fratribus, prioribus, superioribus, ministris, monialibus, confraternitatibus, pinzoacariis, aliisque personis similiter ab eo dependentibus quomodolibet concessa, etiam eorumdem fratrum, monialium, confraternitatum, aliarumque personarum bonum regimen et in easdem personas ab eo dependentes concurrentia⁴, et ab eisdem praedecessoribus ex quacumque causâ quomo-

dolibet respective disposita, dummodo Concilii Tridentini decretis aliisque constitutionibus apostolicis subsequenter editis non adversentur, necnon omnia et singula earumdem S. R. E. cardinalium Congregationum respective decreta ab eisdem Congregationibus, ut praefertur, respective edita, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium,¹ perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, et earumdem praesentium patrocinio communimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsân intervenerint, in eisdem supplemus.

§ 3. Utque per eorumdem praedecessorum apostolicae benignitatis erga eumdem Ordinem vestigia ad nostrae ampliationis, declarationis et extensionis praemissorum, necnon de novo a nobis, ut infra, concedendorum largitionem procedamus: nos, qui nuper per nostras litteras in formâ Brevis incipientes *Exponi nobis nuper fecerunt*, datas Romae die xiv mensis iunii anni MDCCXXVII pontificatus nostri anno IV², omnibus et singulis religiosis dicti Ordinis provinciae Lusitaniae, sub certis modo et formâ, apostolicâ auctoritate praecepimus, ne ipsi apud Sedem Apostolicam exemptiones exprovincialium, praesentatorum, praedicatorum vel exasistentium generalium quovis modo petere, procurare, obtinere praesumant, minusque eis dispensationes super tempore lecturae pro dicti eorum Ordinis gradibus obtinendis, sub privationis utriusque vocis poenâ tam a procurantibus gratias ipsas quam testimonium ad illas petendas³, concedantur, litteras nostras huiusmodi, cum omnibus et singulis poenis in eis contentis, ad

Constitutionem huius Pontificis editam pro provinciâ tantum Lusitaniae dicti Ordinis de non extorquendis a Sede Apostolica exemptionibus quibusdam, ad universas eiusdem Ordinis provincias extendit.

1 Coniunctio et delenda videtur (R. T.).

2 Edit. Main. legit *singulos* (R. T.).

3 Sic ed. Main.; forsân *oratoriis* (R. T.).

4 Videtur legendum et *easdem personas.... concernentia* (R. T.).

1 Desunt verba *confirmamus eisque* (R. T.).

2 Male edit. Main. legit *primo* (R. T.).

3 Aliquid deest, ex g. *praebentibus incurrendâ* (R. T.).

omnes et singulas Ordinis praedicti provincias et congregationes dicti Ordinis, ubicumque et in quibuscumque dominiis existentes, apostolicâ auctoritate praedictâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus.

Confirmatur decretum quoddam Congregationis episcoporum et regularium de ordine appellationis servando a praedictis fratribus.

§ 4. Insuper, attendentes, quod aliâs, et usque de anno Domini MDLXXXVII, a Congregatione S. R. E. cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, et de mandato piaë memoriae Sixti V praedecessoris nostri, emanavit decretum, quo recursus sive appellationis ordo a fratribus dicti Ordinis servandus praescribitur, videlicet a superiore locali ad provincialem, a provinciali ad priorem generalem, a priore generali ad Sedem Apostolicam faciendus, prout in dicto decreto plenius continetur: nos, illud tenore praesentium auctoritate nostrâ approbantes, necnon litteras Clementis VIII praedecessoris nostri incipientes *Nostri pastoralis* desuper editas, cum omnibus et singulis poenis in eisdem Clementis VIII litteris contentis, innovantes, appellationem praedictam a superiore locali ad priorem provincialem, a priore provinciali ad priorem generalem, a priore generali ad S.R.E. cardinalium Congregationes et tribunaia Urbis interponi praecipimus et mandamus.

Extenditur ad omnes provincias constitutio quaedam Pauli V in favorem eorumdem fratrum in Indiis Occidentalibus edita.

§ 5. Quia tamen Paulus Papa V in suis litteris incipientibus *Expositum nobis nuper fuit*, die xvi februarii, pontificatus sui anno II, statuit contra rectores parochialium ecclesiarum in Indiis Occidentalibus, ne ipsi ab iis, qui in ecclesiis et domibus Ordinis praedicti sepe liuntur, maiorem exigant eleemosynam quam¹ quae a Concilio Tridentino praescribitur et a Pio IV praedecessore nostro explicatur: nos litteras praedicti Pauli V

¹ Vocem quam nos addimus (R. T.).

praedecessoris ad omnes et singulas dicti Ordinis provincias et congregationes, eorumque respective conventus et domos, cum omnibus et singulis poenis inibi contentis et expressis, omnibusque et singulis clausulis et decretis ac derogationibus in eis memoratis, perinde ac si ad omnium et singularum provinciarum et congregationum, conventuum et domuum dicti Ordinis favorem, earumque intuitu prodissent, dictâ auctoritate nostrâ similiter perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 6. Cum autem Bonifacius VIII in suis *Inter sollicitudines nostras*, Innocentius IV in suis *Religiosam vitam eligentibus*, Sixtus IV in suis *Dum fructus uberes* incipientibus litteris, per nos tenore praesentium confirmatis et approbatis, sepulturam liberam in dicti Ordinis ecclesiis omnibus et singulis christifidelibus, dummodo excommunicati vel interdicti aut usurarii non sint, sepeliri volentibus concesserunt, ac aliâs etiam, ab anno Domini MDCLXIV, a Congregatione negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositâ, in quaestionis materiâ tunc inter fratres conventus sancti Augustini eiusdem Ordinis terrae Plebis Albinganensis diocesis, ex unâ, et eiusdem terrae clerum, ex alterâ partibus, vertente, dictae terrae conventus et fratrum eorumdem favore prodiiit decretum: nos, liberae sepulturae huiusmodi eligentibus concessionem, omnesque et singulas praedecessorum nostrorum litteras denuo, super decreto ut praefertur edito¹, nunc per praesentes respective approbamus, et² pariter ad omnes et universas dicti Ordini provincias et congregationes, earumque conventus, et singulis eorum et eorum ecclesiis³

Confirmantur nonnullae Pontificum constitutiones et decreta Congregationis episcoporum et regularium necnon quaedam statuta circa delegationem cadaverum ad ecclesias eorumdem fratrum.

¹ Potius: *insuper decretum ... editum* (R. T.).

² Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

³ Potius *et singulas earum ... ecclesias* (R. T.).

eiusdem Ordinis (cum hoc tamen quod fratres praedicti in Italiâ inque insulis adiacentibus pro tempore existentes quartam funeralem, iuxta nostram constitutionem quae incipit *Romanus Pontifex*, necnon iuxta declarationem in alterâ nostrâ constitutione quae incipit *Pretiosus in conspectu Domini* super eâ factam, parochialium ecclesiarum in Italiâ ac insulis praedictis existentium rectoribus persolvere teneantur, quibus defunctorum cadavera in ecclesiis dicti Ordinis aut eorum coemeteriis sepelire, missas celebrare, aliaque defunctorum huiusmodi divina officia et exequias persolvere invitis fratribus minime liceat) dictâ apostolicâ auctoritate perpetuo extendimus et ampliamus; omnibusque et singulis parochialium ecclesiarum rectoribus praecipimus, ne in posterum eligendae sepulturae libertatem huiusmodi, quae semper firma et illaesa remaneat, quoquomodo aut quocumque iure, quavis causâ, et praeviâ cuiuscumque conventionis aut consuetudinis etiam immemorabilis cassatione et abolitione, directe vel indirecte impedire ullo modo audeant, neque electae sub quocumque praetextu praeiudicium aliquod inferre quomodolibet praesumant, per easdem praesentes perpetuo inhibemus, ac ex nunc inhibendum esse volumus. Utque in defunctorum funeralibus faciendis eorumdem defunctorum animas, et etiam vivorum precantium, remotâ quacumque iurgiorum et praetensorum emolumentorum occasione, animos constituamus in pace, et pax ipsa in debitâ mentis attentione animique tranquillitate ascendat ad Dominum, nos determinationem numeri regularium defunctorum cadavera associare debentium spectare volumus¹ ad parochialium ecclesiarum rectores iuxta

¹ Potius legendum esse *nolumus* (R. T.).

normam clericorum saecularium, quacumque consuetudine etiam immemorabili nequaquam obstante; minusque ab eorum parochianis, in aliis quam in eorumdem parochianorum parochialibus ecclesiis sepulturam sibi eligentibus, tam electionis quam missarum vel anniversariorum celebrationis aut obtentus cadaveris in cathedrali vel parochiali ecclesiâ prius exponere¹ seu transitus per limites parochiales aliarum parochialium ecclesiarum respective ratione, seu alio quocumque etiam colorato titulo, maiorem eleemosynam aliaque graviora emolumenta petere, exigere et praetendere nullo modo posse volumus, quam quae a Paulo V praedecessore in suâ constitutione, quae incipit *Expositum nobis nuper fuit*, praescribuntur², praeviâ cuiusvis praetensae rationis seu praetensi iuris cassatione et abolitione, prout per easdem praesentes omnino penitusque abolemus, cassamus et irritamus, et, si quid pluris exigant, uti indebite ac inique exactum, ad illius restitutionem, et ipso facto, eos omnino teneri declaramus. Numerum vero fratrum, ut praefertur, associare debentium, ad defuncti, sive adulti, sive impuberis, seu in quacumque aliâ³ etsi in infantili aetate constituti, ad⁴ haeredes et infantis parentes, nullo habito respectu ad numerum clericorum saecularium, dumtaxat spectare decernimus, ac fratres Ordinis praedicti et haeredes ac parentes eosdem ad transeundum per cathedrales, parochiales, seu alias parochiales ecclesias parochianorum, aut per eas transeuntes ad exponenda in eis cadavera, vel, causâ transitus huiusmodi, aliquid solvendum, aut ad

¹ Videtur legendum *exponendi* (R. T.).

² Ed. Main. legit *praescribunt* (R. T.).

³ Ed. Main. legit *alias* (R. T.).

⁴ Praeposit. *ad* delenda videtur (R. T.).

totum clerum saecularem vel illorum determinatum numerum nullatenus cōgi posse neque debere; parochialium autem ecclesiarum pro tempore morientium parochianorum rectores imposteorum iis dumtaxat emolumentis, quibus de iure gaudent, fruuntur et potiuntur, et non aliis, gaudere, frui et potiri debere sancimus.

Statuitur quo pacto obedientia sit exhibenda archiepiscopo seu episcopo a conventibus suppressis et restitutis.

§ 7. Et, sicut nobis innotuit, postquam Innocentius X praedecessor, per suam quae incipit *Instauranda* certis causis adductus, conventus regulares parvos, sub certis modo et formā tunc expressis, apostolicā suā auctoritate suppresserat, et deinde, per alteram suam constitutionem quae incipit *Ut in parvis*, conventus parvos suppressos huiusmodi seu illorum aliquos eādem apostolicā auctoritate etiam sub certis modo et formā restituerat, nonnulli ex archiepiscopis seu episcopis, in quorum dioecesi conventus parvi, sicut praemittitur, restituti existunt, iidem archiepiscopi et episcopi in generalis cleri sui visitatione clerum regularem unā cum clero saeculari debitam sibi in suā cathedrali ecclesiā reverentiam et obedientiam exhibere a tempore restitutionis huiusmodi usque nunc praetendant de praesenti: nos, licet conventus parvi sic suppressi et restituti, et fratres in eis pro tempore degentes, archiepiscopis et episcopis, eorumque¹ correctioni et visitationi subesse dignoscantur, eos tamen ad cathedralem ecclesiam unā cum clero saeculari ad exhibendam obedientiam minime accedere, sed illam in suis conventibus et ecclesiis archiepiscopo seu episcopo conventum vel ipsius conventus ecclesiam visitanti in actu visitationis exhibere volumus, itaut clerus saecularis archiepiscopo vel episcopo ecclesiam saecu-

¹ Edit. Main. legit *eorum* (R. T.).

larem, clerus vero regularis ecclesiam regularem respective visitanti debitam obedientiam exhibeant.

§ 8. Ad haec, attendentes quod alias, et usque de anno Domini MDCLXXXV, in capitulo generali fratrum Ordinis sancti Augustini tunc habito, ad promovendum studiorum fervorem, statutum decretumque fuit ut fratres ab eiusdem Ordinis sancti Augustini superioribus pro tempore ad legendum philosophiam in professoriis provinciarum dicti sui Ordinis delecti praecedentiā ceteris fratribus baccalaureatis, et, post lapsum duodecim annorum assiduae lecturae huiusmodi, voto in capitulis provincialibus gaudere debeant: nos, qui fervori huiusmodi calcar iusti honoris adiungere studemus, decretum statutumque huiusmodi et in eo contenta quaecumque praesentibus pro expressis habentes, apostolicā auctoritate perpetuo similiter approbamus et confirmamus, lectoresque iam dictos praecedentiā votoque huiusmodi gaudere volumus.

Confirmatur decretum quoddam capituli generalis dicti Ordinis circa praecedentiā et privilegia lectorum philosophiae in dietis fratribus.

§ 9. Porro, ut omnes et singulae personae ab eodem Ordine sancti Augustini quomodolibet dependentes huius suae dependentiae fructum percipiant (Clementis¹ X praedecessoris nostri qui in praedictā suā constitutione, quae incipit *Ex iniuncto nobis*, omnes et singulas indulgentias, praerogativas, facultates a Sixto IV, Iulio II, Gregorio XIII, Gregorio IV, aliisque Romanis Pontificibus, eiusdem Clementis X et etiam nostris praedecessoribus, archiconfraternitati Cincturatorum et Cincturatarum S. Augustini et B. Monicae sub invocatione B. Mariae Virginis de Consolatione nuncupatae in ecclesiā S. Iacobi civitatis nostrae Bononiensis canonice institutae, aliisque confraternitatibus quorumcumque locorum

Confirmantur privilegia, gratiae et indulgentiae alias confraternitatibus et archiconfraternitatibus sub dicto Ordine erectis concessae, necnon ampliantur.

¹ Syntaxim reordinet lector sciis (R. T.).

dictae archiconfraternitati debite annexis, illiusque et illarum utriusque sexus respective confratribus pro tempore existentibus concessa, de novo, et Gregorius XIII praedecessor similiter omnium indulgentiarum omniumque et singularum gratiarum spiritualium praedicto Ordini sancti Augustini concessarum, quae in eodem Ordine pro tempore fiunt, archiconfraternitatis et confraternitatum earundem confratribus pro tempore existentibus participationem respective concesserunt), nos, concessioni huiusmodi inhaerentes, illamque approbantes, omnibus et singulis fratribus, monialibus, mantellatis sive pinzocariis eiusdem Ordinis B. Augustini pro tempore existentibus omnes et singulas gratias spirituales et indulgentias, praedictarum archiconfraternitatis et confraternitatum respective confratribus ut praefertur concessas, et de eis participes respective participantibus, plenarie et pariformiter apostolicâ auctoritate perpetuo concedimus et elargimur, perinde ac si a Clemente X et Gregorio XIII praedecessoribus respective concessae forent, et Gregorius XIII de eis tunc eos participes fecisset; etiam indulgentias, remissiones peccatorum, quas visitantes ecclesiam B. Mariae in Portiunculâ, aliâs dictam *de Angelis*, extra muros Assisinatenses quomodolibet consequuntur, concessas, ipsis confratribus vere poenitentibus et confessis qui Ordinis ecclesiam et altare confraternitatis et B. Nicolai de Tolentino respective a primis vesperis usque vespertas Nativitatis B. Mariae Virginis et dominicae infra octavam B. Nicolai de Tolentino, quas indulgentias respective pariter approbamus ac denuo concedimus; et quemadmodum idem Clemens X aliique summi Pontifices plenariam omnium peccatorum indulgentiam utrius-

que sexus confratribus cincturatis singulis annis in die dominicâ infra octavam festi S. Augustini fieri solitae interessentibus, vel capellam seu altare B. Mariae Virginis de Consolatione nuncupatae visitantibus, concessit, nos indulgentiam huiusmodi ad totam dicti festi octavam cincturatis ipsis capellam seu altare huiusmodi pie visitantibus, ut praefertur, concessam, per praesentes extendimus et ampliamus.

§ 10. Insuper fratribus dicti Ordinis sancti Augustini nunc et pro tempore existentibus concedimus, ut in posterum eandem aliasque processiones per eos fieri solitas absque interventu rectoris parochialis ecclesiae, de licentiâ tamen Ordinarii loci, cum cruce erectâ stolam gestantes, viâ per eosdem fratres eligendâ, nisi aliâs ex antiquâ consuetudine constet has processiones in aliquibus locis factas fuisse sine ullâ licentiâ episcopi, secundum decreta huius Apostolicae Sedis, unum videlicet diei vi iunii MDCCVIII, aliud diei xxvii aprilis MDCC, ac aliud diei xi maii MDCCXVII a sacrorum rituum Congregatione die xxv novembris MDCCXCIX, quae per praesentes similiter approbamus et confirmamus, perpetuo agere libere et licite possint.

§ 11. Quamquam vero in Concilio Romano a nobis anno Domini MDCCXXV celebrato, inque eiusdem Concilii titulo v, capitulo II, inter alia, regulares, vigore suorum privilegiorum, tuto et absque novo indulto apostolico extra tempora a iure statuta, etiam post decreta Concilii Tridentini hac de re edita, sacris ordinibus initiari posse decernatur: nihilominus, quia nonnullis etiam episcopis eiusdem Concilii Romani decretum huiusmodi in dubium revocari praetenditur aut praetendi potest: nos, earumdem tenore praesentium, fratres dicti

Conceditur fratribus saepe dicti Ordinis ampla facultas circa processiones peragendas.

Conceditur eisdem tuto posse uti privilegio initiandi sacris ordinibus extra tempora.

Ordinis sancti Augustini Concilii Romani decreto ac privilegio praedictis libere et licite frui atque potiri posse et debere, dictâ apostolicâ auctoritate declaramus ac etiam decernimus, et, quatenus opus sit, super quacumque contrariâ dispositione opportune dispensamus, ac de novo privilegium huiusmodi eis, iuxta declarationem a Pio V praedecessore in eius constitutione *Etsi mendicantium* declarata¹, concedimus.

Declaratur, constitutionem quamdam Clementis X, super vicariis generalibus Congregationis Lombardiae dicti Ordinis, intelligendam esse de vicariis generalibus quaque Congregationis Excalceatorum.

§ 12. Et quoniam pia memoriae Clemens Papa X antecessor noster per litteras in formâ Brevis incipientes *Exponi nuper fecit* interdicat vicariis generalibus tam actuali quam absolutis Congregationis Lombardiae, ne a suis subditis titulum reverendissimi recipiant ac stemmata sua gentilitia pileum insignire valeant², hoc quoque nos intelligi volumus de vicariis generalibus actuali et absolutis Congregationis Excalceatorum S. Augustini.

Denuo conceduntur et confirmantur indulgentiae omnes alias concessae.

§ 13. Demum, praevisâ approbatione et confirmatione decreti de mandato nostro editi super altaribus privilegiatis concessis in ecclesiis Ordinis dictorum fratrum Eremitarum sancti Augustini et monialium eiusdem Ordinis a sacrorum rituum Congregatione die xxiii septembris MDCCXXVI, et quod incipit *Sanctissimus Dominus noster*, omnia et singula privilegia, indulta, gratias, exemptiones, immunitates, indulgentias, peccatorum remissiones, hactenus concessa, iterum concedimus et confirmamus.

Clausulao.

§ 14. Praesentes autem litteras nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu mentis nostrae defectu, etiam ex eo quod omnes et singuli ad praemissa omnia et singula rem habentes seu habere praetendentes ad eadem

¹ Vox declarata delenda (R. T.).

² Syntaxim corrigat lector sciens (R. T.).

praemissa vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad ius vel controversiam vocari nullatenus posse neque debere, minusque sub quibusvis gratiarum quarumcumque revocationibus, suspensionibus, annulationibus, limitationibus, derogationibus et aliis contrariis quibuscumque dispositionibus a Sede praedictâ etiam in favorem quorumvis et ad quorumcumque regum, reginarum, ducum et rerum publicarum instantiam, etiam motu proprio et consistorialiter quomodolibet, et ex quacumque etiam piâ et privilegiâ causâ et bonum publicum respiciente, quomodolibet emanatis et emanandis, nullatenus comprehendi posse aut debere; sed easdem praesentes fratribus praedicti Ordinis Eremitarum sancti Augustini semper et inviolabiliter suffragari et prodesse debere, sique et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublata eis et eorum cuilibet aliter¹ iudicandi definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, attentatumque, irritum et inane decernimus.

§ 15. Quocirca dilectis etiam filiis S. R. E. cardinali Ordinis Eremitarum sancti Augustini nunc et pro tempore existenti protectori, ac causarum curiae Camerae Apostolicae auditori generali, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel per alium, sive alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte prioris vel procuratoris generalis

Deputatio
exequutorum.

¹ Male ed. Main. legit *pariter* pro *aliter* (R. T.).

ac fratrum praedicti Ordinis Eremitarum nunc et pro tempore existentium, aut alicuius¹ eorum, requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, etc.²

Derogatoriae
peculiares.

§ 16. Non obstantibus nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de gratiis non concedendis ad instar, ac de iure quaesito non tollendo, necnon praedicti Bonifacii VIII praedecessoris nostri, qua cavetur, etc., ac in generali Lateranensi edita de duabus dietis, dummodo, etc., et quibusvis universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis, vel aliis³ apostolicis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon primodicti eremitarum beati Augustini, aliorumque Ordinum regularium, Congregationum et societatum praedictorum quorumcumque, etiam iuramento, etc., privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, etiam speciali notâ dignis, et locis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, etiam vim et pactum contractus habentibus, necnon irritantibus et aliis decretis, ac etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac aliâs quomodolibet, etiam ad praedictam imperatoris, regum, reginarum et aliorum quorumcumque principum, ducum et rerumpublicarum instantiam, iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etc.⁴

Transumptio-
rum fides.

§ 17. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, manu prioris vel procuratoris generalis Ordinis fratrum Eremitarum B. Augu-

stini seu notarii publici subscriptis, et sigillo officii eiusdem prioris vel procuratoris generalium ipsius Ordinis vel alterius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

§ 18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, etc.¹ Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, kalendis ianuarii, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXII.

Indicatur iubilaeum pro christifidelibus almae Urbis, Italiae et insularum adiacentium divinam opem implorantibus pro exstantibus necessitatibus².

Benedictus Papa XIII,
universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum iustus ac misericors Dominus, assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiae ac ultionis suae flagella per nuperos terraemotus, quibus plurima Status nostri Ecclesiastici loca, civitates, terrae et oppida graviter concussa fuerunt, atque aquarum inundationes, tempestates ac spiritus procellarum, et etiamnum per continuas pluvias, quae agrorum vastitatem aliaque publica detrimenta minantur, non obscure osten-

Exordium a
publicis calamita-
tibus ductum.

¹ Omnia ut supra pag. 554 a (R. T.).

² Ab hoc Pontifice indictum fuit iubilaeum anni sancti MDCCXXV, constit. edit. MDCCXXIV, die 26 iunii, pontif. I; et Clementis XII constit. edit. MDCCXXX, die 9 septembris, pontif. I, indicitur iubilaeum universale pro initio sui pontificatus.

¹ Male ed. M. legit *alicuius* pro *alicuius* (R. T.).

² Ut supra pag. 553 a (R. T.).

³ Edit. Main. legit *alias* (R. T.).

⁴ Quae hic ommissa sunt, habes supra, pag. 553 a et b (R. T.).

derit : nos, dominici gregis curae nostrae caelitus crediti calamitatibus ac terroribus tenerrimo paternae charitatis affectu compatientes, manus nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine animae nostrae deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furoris sui, sed superexaltet misericordia iudicium, et, qui longanimi patientiâ homines ad poenitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa et gravia abluant, eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiduciâ ad thronum gratiae, ac obsecrationibus, ieiuniis et eleemosynis aliisque piis operibus divinam iram adversus nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus nos corripit ac deterret ad emendationem, clementer a nobis avertat, et qui castigat nos propter scelera nostra, ipse salvet nos per misericordiam suam. Haec autem, ut ferventiori spiritus ardore uberiusque fructu peragantur, ex prisco Romanae Ecclesiae omnium matris et magistrae more, caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae commisit divina dignatio, aperire et largâ manu erogare decrevimus.

Conceditur indulgentia plenaria iis, qui praescripta omnia executioni mandaverint, tum Romae tum in Italia degentibus.

§ 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordiâ, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ex illâ ligandi atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus in almâ Urbe nostrâ degentibus, qui S. Ioannis in Laterano, eiusdem Principis Apostolorum, et S. Mariae Maioris ecclesias seu basilicas, vel earum aliquam, intra decursum proximae,

quae erit¹ prima mensis ianuarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadae, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ et sextâ feriâ ac sabbato alterius ex praefatis hebdomadis ieiunaverint, et, peccata sua confessi, sanctissimum Eucharistiae sacramentum in dominicâ die immediate sequenti vel aliâ die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: ceteris vero in universâ Italiâ et insulis illi adiacentibus degentibus, qui ecclesias, ab Ordinariis locorum vel eorum vicariis, seu officialibus, aut de eorum mandato, et, ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hae nostrae pervenerint, designandas, vel ecclesiarum huiusmodi aliquam, spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designatâ per Ordinarios vel eorum vicarios seu officiales vel alios ut praefertur faciendâ² decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ et sextâ feriâ ac sabbato alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die dominicâ immediate sequenti, vel aliâ die intra eandem hebdomadam, sanctissimâ communionem reflecti fuerint, et pauperibus aliquam eleemosynam ut praemittitur erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sicut in anno iubilaei visitantibus certas ecclesias intra et extra Urbem praedictam concedi consuevit, tenore praesentium concedimus et elargimur.

§ 2. Navigantes vero et iter agentes ut cum primum ad sua sese domicilia

Pro navigantibus et iter agentibus.

¹ Edit. Main. legit *erat* (R. T.).

² Edit. Main. legit *faciendae* (R. T.).

susceperint, suprascriptis peractis, et visitatâ ecclesiâ cathedrali, vel maiori aut parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint et valeant: regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis quam ecclesiasticis saecularibus vel regularibus, etiam in carcere et captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa confessarius, ex iam approbatis a locorum Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit; eaque iniungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus et indulgemus.

Conceditur confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis, necnon vota dispensandi.

§ 3. Insuper praefatis omnibus et singulis christifidelibus utriusque sexus tam laicis quam ecclesiasticis saecularibus et regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis et instituti, tam in Urbe quam in universâ Italiâ et insulis ei adiacentibus praedictis ut praefertur degentibus, licentiam concedimus et facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque presbyterum confessarium tam saecularem quam cuiusvis Ordinis et instituti regularem ex approbatis, ut praemittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel ab homine, quavis causâ latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis et Sedi¹ Apostolicae, etiam in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis, et aliâs per quascumque no-

¹ Edit. Main. legit *Sedis* (R. T.).

stras et Romanorum Pontificum praecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae et hac vice tantum, absolvere et liberare valeant, et insuper vota quaecumque (religionis et castitatis exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutaris, aliisque eiusdem confessarii arbitrio iniungendis.

§ 4. Quapropter tenore praesentium in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, atque mandamus omnibus et singulis venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis ecclesiarum praelatis ac quibuscumque Ordinariis civitatum et dioecesium oppidorum, terrarum et locorum Italiae et insularum ei adiacentium huiusmodi, eorumque vicariis etc.¹.

Praecipitur publicatio harum litterarum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die II ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat die 2 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXIII.

Confirmatur indultum seu determinatio provinciae Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, ut procurator generalis et superior conventus Manilensis dictae provinciae suffragium ferre possint in capitulis provincialibus².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii prior provincialis et definitorium

Expositio facti.

¹ Reliqua usque ad finem, ut tom. xx, p. 10 b et seq. (R. T.).

² De voto fratrum consanguineorum in capitulis eiusdem Ordinis, vide Innocentii XIII

provinciae Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, et forsân a primaevâ dictae provinciae fundatione, attentâ religiosorum vocalium paucitate, et ratione alicuius indulti, seu ipsius provinciae determinatione, cautum reperitur, quod procurator generalis et superior conventus Manilensis, praecipui et principalis in dictâ provinciâ, vocem et votum habeant in capitulis provincialibus, cuius tamen indulti seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in provinciâ huiusmodi religiosi ad missiones et munera parochialia deputandi sint, multaque alia officia distribui debeant, paucique existant priores et nullus adsit magister qui vocem habeat¹ in capitulis, ipsi exponentes, ad maiorem indulti seu determinationis huiusmodi validitatem et conscientiae quietem, illa per nos approbati et confirmari summopere desiderant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Confirmatio
indulti, seu de-
terminationis
praefatae.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et grâtiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, indultum seu determinationem, per quae procurator generalis et superior

constitut. edit. MDCCXXIII, die 20 septembris, pontif. III.

¹ Edit. Main. legit *habeant* (R. T.).

rior conventus Manilensis praedicti vocem et votum habent in capitulis provincialibus, ut praefertur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervererint supplemus; itaut iidem procurator generalis et superior, eorumque in praedictis muneribus successores in perpetuum, in memoratis capitulis provincialibus praedictae provinciae Philippinarum suffragium ferre possint et valeant.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictorum conventus, provinciae et Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXIV.

Praecipitur universis fratribus Discalceatis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, ut cantum gregorianum dumtaxat in choro adhibeant³.

¹ Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

³ De uniformitate in cantu gregoriano servandâ a fratribus Eremitis S. Augustini quarundam provinciarum, vide aliam const. huius Pontificis edit. MDCCXXVI, die 22 ianuarii, pontif. II.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Causae prae-
sentis constitu-
tionis.

§ 1. Cum, sicut accepimus, provincia Siciliae et Italiae ac totus Ordo fratrum Discalceatorum Reformatorum B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum multum detrimenti patiantur ex causâ cantus in choro, quippe qui sine notis et concentu adhibetur, et valde laboriosam molestamque admirationem ita inducit ut nonnulli religiosi ab assistentiâ chori sese abstineant: hinc est quod nos, hisce inordinationibus pro pastoralis officii nostri debito remedium afferre volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, dilectis filiis ministro generali, provincialibus, prioribus et universis fratribus Discalceatis dicti Ordinis B. Mariae de Mercede nunc et pro tempore existentibus, ut ipsi de cetero cantum gregorianum tantum in choro omnino adhibere teneantur, tenore praesentium praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 2. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensûs, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari seu in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci posse; sicque etc.¹

Contrariorum
derogatio.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Fides habenda
transumptis.

§ 4. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicu-

1 Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

2 Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

ius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii ianuarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 28 ianuarii 1728, pontif. anno IV.

CCXV.

Extenduntur privilegia tertiariorum Ordinis sancti Francisci ad tertiariorum Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt di-
lecti filii Gabriel Barbastro, magister generalis, et Alexander Illomaei, procurator generalis Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, quod, cum in dicto Ordine usque ab eius origine, prout ex illius constitutionibus auctoritate apostolicâ confirmatis, distinct. IV, cap. I, constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens² florescat, aliquae ex eis emittunt, aliae vero vota simplicia observant, et reliquae observantiae regulari propositi religiosi sese addicunt, et inter has aliquae reperiuntur quae separatim regulas in dictis constitutionibus praescriptas custodiunt, illisque felicis recordationis Innocentius Papa XI prae-

Expositio facti.

1 De privilegiis tertiariorum Ordinis sancti Francisci, vide aliam huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. x, et const. edit. MDCCXXVI, die 9 iulii, pontif. III.

2 Videtur legendum *complectens*, vel *personis constans* (R. T.).

decessor noster nonnullas indulgentias iuxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in litteris apostolicis die VIII augusti MDCLXXXI et in aliis die XXII eiusdem mensis et anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces magistri
et procuratoris
generalis dicti
Ordinis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro maiori Dei servitio, observantiâ, et eiusdem Tertii Ordinis augmento, illa praescriptio, privilegiorumque concessio, quae ab hac Sanctâ Sede tertiariis Ordinis sancti Francisci impertita fuerunt, maxime consentanea sit, ad hoc ut magis animarum devotio accendatur, similisque instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia huiusmodi, tertiariis secundodicti Ordinis concessa, ad tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per nos extendi summopere desiderant; eo magis quia Ordo primodictus, non solum per communicationem aut participationem, sed etiam ob individuum et specialem concessionem, omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, et vigore concessionis et declarationis a recolendae memoriae Alexandro Papa VIII pariter praedecessore nostro factae ac specialis nostri indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Extendit privilegia ut in summa.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum

serie absolventes et absolutas¹ fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, privilegia tertiariis secundodicti Ordinis sancti Francisci, ut praefertur, concessa, ad tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primodicti Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Derogatoriae.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etc.³

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVI februarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 februarii 1728, pontif. anno VI.

CCXVI.

Conceditur facultas capitulo generali, et post eum definitorio generali Congregationis Hispaniae Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum, decreta et statuta condendi⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Idefonsus a Iesu Maria, procurator generalis Congregationis Hispaniae Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod, cum, Deo dante, praedicta religio iam sit valde extensa, et quotidie plus per orbem extendatur, eâque de causâ

Causae ad impellendum Pontificem.

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 66 a (R. T.).

⁴ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die 27 septembris, pontif. I, facta fuit facultas capitulo generali eorumdem nominandi iudices conservatores in provinciis Castellae, Legionis, Navarrae, etc.

maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus parâgraphis regulæ et constitutionum suarum in rebus ad gubernium provinciarum et ad capitulorum generalium et provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus provinciis Hispaniæ decreta et determinata, et consequenter alibi ad praxim reduci minime posse: superiores maiores ipsius Congregationis novas constitutiones ad uniforme omnium provinciarum gubernium, tam hactenus intra et extra Hispaniarum regna et dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, et spectantes etiam ad capitulorum generalium et provincialium huiusmodi celebrationem, condere posse summo opere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in præmissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§ 2. Nos igitur, ipsum Ildefonsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, capitulo generali eiusdem Congregationis proxime celebrando, et post ipsius capituli celebrationem definitorio generali, ut ad effectum prædictum nova statuta et leges universales, habendo prae oculis ad hanc efformationem quasdam nostras litteras desuper in simili formâ Brevis die IV augusti

anni proxime præteriti pro regimine provinciae S. Ioachini in regno Poloniae expeditas, itaut easdem litteras explicare et extendere, moderari et accomodare possint, condere libere et licite valeant, auctoritate apostolicâ, tenore præsentium, concedimus et impertimur: dummodo tamen omnia nova decreta, in vim facultatis huiusmodi condenda et facienda, ab hac Sanctâ Sede prius approbari debeant.

§ 3. Decernentes, easdem præsentibus litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quâncumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis, etc.¹

§ 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis, etiam, etc.²

Derogatio contrartorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, diex xxvi februarii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 26 februarii 1728, pontif. anno IV.

CCXVII.

*Confirmatur canonicis regularibus Praemonstratensibus decretum Congregationis Rituum, quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum sanctorum eiusdem Ordinis*³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S.R.E.

Expositio facti.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ De confirmatione similis decreti in gratiam eorumdem, vide aliam constit. huius Pontificis ed. MDCCXXV, die 18 iunii, pontif. II.

cardinalium - sacris ritibus praepositorum, ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens procuratoris generalis Ordinis canonicorum regularium Praemonstratensium, decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
praedictum.

Cum ex parte patris Norberti Mattens Ordinis canonicorum regularium Praemonstratensium procuratoris generalis, pro continuatione in posterum recitandi in universo suo Ordine officia sanctorum seu beatorum eiusdem Ordinis, scilicet B. Godefridi confessoris, S. Gilberti abbatis, B. Friderici abbatis, B. Hermannii Ioseph confessoris, S. Gerlaci eremitaie et confessoris, B. Gertrudis virginis, et S. Siardi confessoris, quae a multo tempore in communi et antiquo dicti Ordinis breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur, necnon pro sanatione omnium et singulorum defectuum in praedicta insertionem forsitan incursorum, sanctissimo domino nostro Benedicto Papa XIII humillime supplicatum fuerit: Sanctitas Sua, quibuscumque constitutionibus, ordinationibus et decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus, oratoris instantiis iuxta petita benigne annuit. Die XXII ianuarii MDCCXXVIII. — N. card. COSCIA. N. M. TEDESCHI archiep. Apamensis, sacrorum rituum Congregationis secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desideret: nos, specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore, censes supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de-

cretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausula.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII martii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 8 martii 1728, pontif. anno IV.

CCXVIII.

Instituuntur quinque consilarii, sive socii, ac secretarii generales, ex diversis nationibus eligendi, pro Ordine Carmelitarum².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Pastoralis officii, quod auctore Domino gerimus, sollicitudo postulat, ut felici prosperoque christifidelium sub suavi religionis iugo mancipatorum regimini et gubernio, quantum cum Domino possumus, providere iugiter satagamus.

Exordium.

§ 1. Ad praeclarum itaque fratrum B. Mariae de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari apostolicae dilectionis prosequimur affectu, paternae dirigentes considerationis intuitum, simulque attendentes salubri eiusdem Ordinis, illiusque fratrum directioni, regularisque inibi disciplinae conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi

Institutio praedicta motu proprio.

¹ Ut in pag. praeced. (R. T.).

² De quatuor assistentibus generalibus eiusdem Ordinis, vide Innocentii XII, const. ed. MDCCXVIII, die 30 augusti, pontif. VIII.

non ita pridem assistentium generalium munera auctoritate apostolicâ abolita ac suppressa fuerunt, consilarii, iuxta morem in inclyto, quem profitemur, fratrum Praedicatorum Ordine laudabiliter vigentem, constituerentur ac stabilirentur: motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, in supradicto Ordine fratrum B. Mariae de Monte Carmelo consilium ad instar ipsius Ordinis fratrum Praedicatorum, quod ex quinque religiosis, morum gravitate ac rerum usu praestantibus, et totidem diversis nationibus, Italicâ scilicet, Germanicâ, Gallicâ, Hispanicâ et Lusitanâ, coalescere debeat, harum serie perpetuo instituimus. Volentes ut quinque consilarii huiusmodi, ac eorum quilibet, gaudeant titulo socii ac secretariae¹ generalis primodicti Ordinis, cuius singulare unique religioso hactenus demandari solitum officium ex nunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam assistentium generalium nomine utantur; ipsis autem consiliariis sive sociis ac secretariis generalibus unaquaque eorum respective natio de victu et vestitu aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus provisio², seu domestici sumptus procuratori, necnon fratri qui eis ab epistolis erunt, impensas persolvere teneantur.

§ 2. Porro iidem consilarii sive socii ac secretarii generales voce activâ et passivâ in capitulis generalibus praedicti Ordinis gaudeant; sintque discreti nati conventuum S. Mariae Transpontinae et S. Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe eiusdem Ordinis, cum voto consultivo, non vero decisivo, praeterquam quoad ea quae decreta Romanorum Pon-

tificum, immutationes constitutionum dicti Ordinis, ac statuta illius capitulorum generalium spectant, in quibus semper habebunt volum decisivum; officium suum saltem per triennium exerceant, quo elapso, libere a priore generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum protectore ipsius Ordinis communicatâ; in omnibus eidem priori generali subsint, et, ut aliis fratribus bonum praebeant exemplum, choro et divinis officiis diurnis ac nocturnis aliisque piis et religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem praeserferentes.

§ 3. Ad haec, de infrascriptorum fratrum expresse professorum Ordinis praedicti fide, prudentiâ, integritate, charitate, vigilantia et religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹ fore censentes, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, dilectos filios Iosephum Solari, Italum, Alphonsum a S. Claudio, Gallum, Iosephum Fuentes, Hispanum, et Laurentium Correa Gama, Lusitanum, fratres Ordinis praefati expresse professos, pro quatuor nationibus huiusmodi in consiliarios eiusdem Ordinis ad triennium proximum a datâ praesentium computandum, cum omnibus et singulis praerogativis, facultatibus, privilegiis ac honoribus et oneribus praedictis, tenore praesentium facimus, creamus, constituimus et deputamus, necnon dilecto

Deputantur
primâ vice a
Pontifice praedicti consilarii
et a quibus deinceps eligendi
statuitur.

De munere et
auctoritate dictorum consiliorum.

¹ Forsan *secretarii* legendum (R. T.).

² Videtur legendum *provisori* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

filio moderno priori generali Ordinis praedicti similem consiliarium enarratis qualitatibus praeditum¹, iuxta datam sibi a Domino prudentiam, pro natione Germanâ similiter creandi et constituendi, illique moderno et pro tempore existenti priori generali, si aliquis ex quatuor consiliariis a nobis, sicut praemititur, deputatis officium huiusmodi obire recusaverit vel nequiverit, alium in eius locum substituendi ac subrogandi, successivis vero ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis nationibus consiliarios eligendi ac nominandi, facultatem tribuimus et impertimur.

Clausulae. § 4. Decernentes, ipsas easdem praesentes litteras firmas, etc.²

Derogatio contrariorum. § 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 5 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua monialibus quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium die earum velationis, benedictionis et consecrationis⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. In supremo apostolicae dignitatis culmine, meritis licet imparibus, inscruta-

¹ Male edit. Main. legit *praedictum* (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

⁴ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIV, die xxvi septembris, pontif. i, concessae fuerunt

bili Dei providentiae arcano constituti, caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit Altissimus, libenter erogamus, cum id ad augendam sacrarum virginum, quae oblitae populum suum et domum patris sui divinis obsequiis sese sub suavi religionis iugo manciparunt, religionem, fovendamque illarum pietatem, arbitramur in Domino profuturum.

§ 1. Cum itaque nos antiquissimam catholicæ Ecclesiæ ad nostra usque tempora transmissam consuetudinem, priscumque Ss. Patrum morem secuti, nonnullis dilectis in Christo filiabus monialibus monasterii S. Ambrosii de Urbe Ordinis S. Benedicti sacrum hodie velamen ac benedictionem et consecrationem impartiti fuerimus (memores B. Marcellinam eiusdem S. Ambrosii sororem, ut ipse in suis libris *De Virginibus* testatur, a S. Liberio Romano Pontifice praedecessore nostro sacrum itidem velum solemni ritu accepisse), dictisque monialibus plenariam peccatorum suorum indulgentiam et remissionem concesserimus; ceteras quoque moniales, quae deinceps velamen, benedictionem et consecrationem huiusmodi recipient, eodem spiritali munere¹ donare volentes, de omnipotentis Dei misericordiâ et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis monialibus expresse professis quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium, tam hactenus erectorum quam in posterum erigendorum, cuiuscumque Ordinis a Sede Apostolicâ approbati, quas de cetero, iuxta sacrarum canonum dispositionem ac formam in pontificali romano praescriptam, a proprio episcopo

nonnullae indulgentiae perpetuae recitantibus coronam septem dolorum B. M. V.

¹ Edit. Main. legit *muneri* (R. T.).

Antea ab hoc Pontifice eadem indulgentia monialibus S. Ambrosii de Urbe concessa.

Omnibus monialibus concedit.

seu antistite velum sacrum suscipere et benedici et consecrari contigerit, die earum velationis, benedictionis et consecrationis praefatarum, si vere poenitentes et confessae sanctissimum Eucharistiae sacramentum sumpserint, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda
transumptis.

§ 2. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VI aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 6 aprilis 1728, pontif. anno IV.

CCXX.

Conceditur praefecto generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentibus ius convocandi vocales ad capitulum generale, et in eo praesidendi².

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Expositio facti.

§ 1. Cum, sicut dilecti filii definitores generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentibus nobis nuper exponi fecerunt, in constitutionibus eiusdem Ordinis, auctoritate apostolicâ approbatis, nulla expressa mentio fiat quod praefectus generalis Ordinis huiusmodi facultatem convocandi capitula generalia et in eis praesidendi habeat; ac proinde ipsi

1 Ut supra pag. 72 a (R. T.).

2 Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die IV maii, pontif. I, confirmatae fuerunt quaedam resolutiones capituli generalis eiusdem Congregationis, et const. ed. MDCCXXVIII, die XIII septembris, pontif. V, nonnulla decernuntur in favorem praefatae Congregationis.

exponentes opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri summo-
pere desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus filius modernus praefectus generalis dicti Ordinis quam ceteri illius successores proxime ab officio expirantes, seu ad ultimum annum novennii sui generalatus accedentes, perpetuum ius habeant convocandi vocales ad capitulum generale pro novennio immediate sequenti ac etiam praesidendi in eodem capitulo generali; si vero intra officii generalatus novennium e vitâ decesserint, tunc vicariatus generalis spectet ad praefectum qui tunc temporis confirmatus existeret et in actuali gubernio hospitalis de Guatimala reperiretur; et, casu quo praefectus iste, cum causâ vel sine causâ, de eo tempore confirmationem non obtinisset, vicariatus generalis praefatus transeat ad assistentes generales, et alios respective vocales qui sequuntur, servatâ semper eorum antianitate, iuxta dispositionem quarundem nostrarum litterarum desuper in simili formâ Brevis die IV maii MDCCXXV expeditarum et constitutiones praedicti Ordinis; quatenus vero idem praefectus generalis ab humanis decedat in regno Peruano, et electio fieri debeat in Novâ Hispaniâ, tunc et eo casu assistens antiquior Peruanus vocales tantum eiusmodi regni Peruani convocet, ad hoc ut sic faci-

Concedit ut in
rubrica.

lius ad capituli generalis celebrationem faciendam in Novâ Hispaniâ, intra unius anni terminum, ad formam earumdem constitutionum, concurrere possint; at, decedente eodem praefecto generali in praedictâ Novâ Hispaniâ, tunc et eo casu capitulum generale huiusmodi actualis praefectus de Guatimala convocet, ac in eo praesideat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Clausulae. § 2. Decernentes, easdem praesentes et praeinsertas litteras semper firmas, validas et efficaces, etc.¹

Derogatio contrariorum. § 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam, etc.²

Fides habenda transumptis. § 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die ix aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 9 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXI.

Confirmatur decretum Congregationis Rituum pro concessione recitandi in universo Ordine Praemonstratensi officia trium sanctorum eiusdem Ordinis⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. § 1. Emanavit nuper, ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens procuratoris generalis canonicorum regularium Ordinis Praemonstratensis, a Congregatione venerabilium fratrum nostro-

rum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Ad humillimas preces patris Norberti Mattens, procuratoris generalis Ordinis Praemonstratensis, sacrae Rituum Congregationi porrectas pro extensione officiorum Ss. Evedmodi, Isfridi episcoporum, ac Ludolphi episcopi et martyris, eiusdem Ordinis, ad universum suum Ordinem, illasque relatas, sacra eadem Rituum Congregatio, inhaerendo concessionem sub die xviii octobris MDCCXXVIII a sanctissimo domino nostro Benedicto XIII monasterio Stinagiensi eiusque ecclesiae filiali Namburgensi factae, praedictorum sanctorum officia cum lectionibus secundi nocturni propriis in universo praefato Ordine in posterum recitari posse benigne indulgit atque concessit. Die xx martii MDCCXXVIII. — N. card. COSCIA. — N. M. TEDESCHI archiepiscopus Apamenus, S. R. C. secretarius.

§ 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus procurator generalis nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Norbertum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

1 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Ut supra pag. 59 b (R. T.).

4 De confirmatione similis decreti pro iisdem vide aliam huius Pontificis edit. MDCCXXVIII, die 8 martii, pontif. iv.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, validas, etc.¹

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XII aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 12 aprilis 1728, pontif. anno IV.

CCXXII.

*Conceditur indulgentia plenaria perpetua pro monialibus monasteriorum S. Ursulae in die renovationis votorum*².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, moniales monasteriorum monialium S. Ursulae ex laudabili eorum instituto, seu regulâ, tria vota, post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum, solemniter renovare teneantur:

Concessio praedictae indulgentiae.

§ 2. Nos, ut opus tam pium maiori cum fructu fiat, et ad augendam earumdem monialium devotionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis dictorum monasteriorum monialibus, vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communione reffectis, quae vota sua praefata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus huiusmodi solemniter renovaverint³, ut praefertur, ac pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione,

¹ Ut supra pag. 590 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVIII, die 6 aprilis, pontif. IV, concessa fuit indulgentia plenaria perpetua omnibus monialibus die earum velationis (ed. Main. legit *relationis* R. T.), benedictionis et consecrationis.

³ Edit. Main. legit *renovaverit* (R. T.).

pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§ 3. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etc.⁴

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVII aprilis MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 17 aprilis 1728, pontif. anno IV.

CCXXIII.

*Confirmatur constitutio quaedam S. Pii V super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis in processionibus, pro Congregatione Omnium Sanctorum Olomucensi*².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, divinâ dispositione praesidentes, ea, quae ex circumspectâ Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum providentiâ ad insignium Congregationum regularium antiquitatis aliâque multiplici laude in Ecclesiâ Dei fulgentium favorem non minus prudenter quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, inviolata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Progenium.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Pius Papa V praedecessor noster canonicos regulares Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, ubicum-

Constitutio praefata Pii V.

¹ Ut supra pag. 59 b (R. T.).

² Laudata Pii V constitutio edita est anno MCLXX, die 21 decembris, pontif. V, quae aliâs ab hoc Pontifice confirmata fuit pro omnibus generatim canonicis Lateranensibus, const. ed. MDCCXXVII, die 21 iunii, pontif. IV.

que locorum existentes, in processioni-
bus et aliis actibus publicis vel privatis
statim clerum saecularem non exemptum
subsequi, dum ipsi subsequendo prae-
cedebant, dum vero praecedendo prae-
cedebant, illum immediate sequi debere
declaravit; et alias, prout uberius conti-
netur in eiusdem Pii praedecessoris lit-
teris desuper sub plumbo expeditis te-
noris qui sequitur, videlicet:

Constitutio
Pii V. *Pius episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memoriam. Cum ex
Ordinum universitate, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incar-
nationis dominicae MDLXX, x kalendas ianuarii,
pontificatus nostri anno v.

Confirmatio
relatae consti-
tutionis.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius
Alexander Maximilianus Krbosch, cano-
nicus regularis expresse professus ac
praepositus conventus Omnium Sancto-
rum civitatis Olomucensis eiusdem Con-
gregationis Lateranensis nobis nuper
exponi fecit, licet praefatae Pii praede-
cessoris litterae in viridi sint observan-
tia, nihilominus ipse Alexander Maxi-
milianus illas, quo firmitus subsistant,
apostolicae quoque nostrae confirmatio-
nis praesidio communiri summopere
desideret: nos, specialem eidem Ale-
xandro Maximiliano gratiam facere vo-
lentes, eumque a quibusvis excommuni-
cationis, suspensionis et interdicti, aliis-
que ecclesiasticis sententiis, censuris et
poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causâ latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes, et absolutum
fore censentes, supplicationibus eius
nomine nobis super hoc humiliter por-
rectis inclinati, praeinsertas Pii praede-
cessoris litteras cum omnibus et singulis
in eis contentis, auctoritate apostolicâ,
tenore praesentium, confirmamus et ap-

probamus ac innovamus, illisque apo-
stolicae firmitatis robur adicimus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes Clausulae.
litteras firmas, validas, etc.¹

§ 4. Non obstantibus constitutionibus Contrarium
derogatio.
et ordinationibus apostolicis, necnon
omnibus et singulis illis, quae in prae-
insertis Pii praedecessoris litteris con-
cessa sunt non obstande, ceterisque con-
trariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die xxvii aprilis
MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 27 aprilis 1728, pontif. anno iv.

CCXXIV.

*Promulgatur Beatus servus Dei Ioannes
de Prado Ordinis Minorum Excalcea-
torum de Observantiâ, eiusque beati-
ficatio indicitur* ².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Gloriosos Christi athletas, qui, virtute
praecincti ex alto, bonum certamen cer-
tarunt, cursum consummarunt, fidemque
ad extremum servantes, stolas suas in
sanguine Agni lavare meruerunt, sicuti
immarcescibili iustitiae coronâ donat in
caelis aeternus ac iustus iudex, ita de-
voto cultu in terris honorari, eorumque
agones et triumphos condignâ laude et
veneratione celebrari decet, ut de no-
strâ solliciti, qui de suâ sunt salute
securi, piâ potentique apud patrem mi-
sericordiarum ac Deum totius consola-
tionis, cui die ac nocte serviunt in
templo eius, intercessione imbecillitati

Exordium a
cultu servus Dei
exordendo.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI,
die 13 decembris, pontif. III, promulgata fuit
canonizatio B. Stanislai Kostka; constitut. edit.
MDCCXXIX, die 12 martii, pontif. V, habetur bea-
tificatio Fidelis a Sigmaringa.

¹ Reliqua in tom. VII pag. 877 b et seq. (R. T.).

nostrae inter saeculi procellas aestuanti caelestis gratiae munera impetrent, quibus et nos rectum vitae cursum tenere et propositum nobis aeternae beatitudinis bravium consequi valeamus. In hanc nos curam ex debito pastoralis officii, quod infirmitati nostrae commisit divina dignatio, propensis studiis incumbentes, flagrantia idipsum catholicorum regum et aliorum christifidelium vota libenter exaudimus, sicut ad gloriam omnipotentis Dei et exaltationem fidei catholicae spiritualemque fidelium consolationem atque aedificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Decretum
beatificationis
praedicti servi
Dei a Congrega-
tione sacrorum
rituum emana-
vit.

§ 1. Cum itaque mature diligenterque discussis et perpensis per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus, de huius sanctae Sedis Apostolicae licentiâ confectis, super martyrio et causâ martyrii Dei servi Ioannis de Prado sacerdotis expresse professi ac primi ministri provincialis provinciae Baeticae S. Didaci Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ Excalceatorum nuncupatorum, qui, olim a tunc temporibus existentibus eiusdem S. R. E. cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis ad annunciantium Christi evangelium et docendas gentes regnorum Fezzae et Marochii missus, in odium catholicae fidei post atrocissima et immanissima tormenta anno MDCXXXI trucidatus, palmam martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis et miraculis, quae ad manifestandam mundo finalem eius perseverantiam a Deo edita et patrata fuisse dicebantur, praedicta Congregatio cardinalium coram nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, censuerit posse, quandocumque nobis videretur, eundem Dei servum, donec ad actum solemnem illius canonizationis devenia-

tur, publice Beatum nuncupari cum solitis indultis :

§ 2. Hinc est quod nos, piis atque enixis carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici aliorumque principum, necnon quamplurimorum ex venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis capitulis et canonicis metropolitanae et cathedralium ecclesiarum regnorum earumdem Hispaniarum, totiusque Ordinis fratrum Minorum ipsius sancti Francisci, atque dilecti filii Ioannis Diaz a Conceptione illius professoris, et fratrum eiusdem Ordinis Excalceatorum et Recollectorum nuncupatorum ultramontanae familiae procuratoris generalis, huiusque causae postulitoris, supplicationibus nobis et Sanctae Sedi praedictae super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratae Congregationis cardinalium consilio et assensu, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus ut praefatus Dei servus Ioannes de Prado in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicitis eius transitus seu aliâ die non impeditâ illam immediate sequenti recitetur officium et missa celebretur de communi unius martyris iuxta rubricas breviarii et missalis romani. Porro recitationem officii et missae celebrationem huiusmodi fieri concedimus dumtaxat in universo Ordine Minorum sancti Francisci utriusque sexus, quem quidem Dei servus suo martyrio illustravit, in oppido Mogrobeio Legionensis dioecesis in Hispaniâ, in quo ortum habuit, ac etiam in regno Marochitano, ubi martyrium passus est, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus,

Officii recitatio
et missae cele-
bratio pariter
permittitur.

tam saecularibus quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et, quantum ad missas attinet, etiam ob omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Praeterea, primo dumtaxat anno a datis hisce litteris, et, quoad Indias, a die quo eadem litterae illuc pervenerint inchoando, in ecclesiis Ordinis, oppidi et regni Marochii praefatorum solemnia beatificationis eiusdem servi Dei cum officio et missâ sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis respective constitutâ, postquam tamen in basilicâ Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem xxiv currentis mensis maii, utpote illius obitus et martyrii anniversariam, assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausulae.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non culto editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 4. Volumus autem, ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii praefatae Congregationis cardinalium subscriptis et sigillo praefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur¹ quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv maii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 14 maii 1728, pontif. anno iv.

CCXXV.

Erigitur motu proprio terra Roncilionis in civitatem².

¹ Edit. Main. legit *habeantur* (R. T.).

² Const. ed. MDCCXXV, die 16 iulii, pontif. II, erectum fuit oppidum Montis Curvi in civitatem.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quae terrarum temporalis S.R.E. ditionis decor ampliatur. Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii priores, consilium ac universitas et homines terrae nostrae Roncilionis, Sutrinae dioecesis, nobis nuper exponi fecerunt, dicta terra gubernatorem cum titulo iudicis, et novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Castrum S. Eliae, Burghettum, Insulam Farnesianam et Vicum eidem iudici subiecta habeat, necnon quinque mille et sexcentos circiter incolas et habitatores contineat, ac in eâ saecularis et collegiata ecclesia cum archipresbytero et viginti uno canonicis, parochialis¹ ecclesia, quatuor Ordinum regularium conventus, et collegium clericorum saecularium Doctrinae Cristianae, tertiariorum Ordinis sancti Francisci conservatorium, septem confraternitatum oratoria, tria hospitalia, unum pro infirmis et alterum pro convalescentibus et reliquum pro peregrinis reperiantur, ipsi exponentes, pro eorum ac terrae huiusmodi necnon singulorum incolarum et habitatorum decore, terram ipsam civitatis nomine insigniri summopere desiderant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis

¹ Ed. Main. legit *parochiali* (R. T.).

Preces universitatis terrae praedictae.

Erectio eiusdem in civitatem.

sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, terram Roncilionis praedictam in¹ civitatem Roncilionis nuncupandam tenore praesentium perpetuo erigimus et instituímus; ac terram praedictam civitatis², incolas et habitatores praedictos civium nomine decoramus, ita tamen ut nunc et pro tempore existens episcopus Sutrinus in eâ residere minime teneatur, sed terra huiusmodi, in civitatem sic erecta, cathedrali ecclesiae Sutrinensi, ut prius, subiecta remaneat.

Clausulae,

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis ius vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae et iustificatae fuerint, aut ex aliâ quantumvis legitimâ et privilegiata causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali, ac incogitato et inexcogitabili individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in ius vel contro-

¹ Praeposit. *in* nos addimus (R. T.).

² Vocem *civitatis* nos addimus (R. T.).

versiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se invare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. camerarium, ac alios cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoscumque quavis praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus opus sit, terrae praefatae, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis et locis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus

Derogatoriae,

et singulis, etiamsi pro illorumque sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore perman-suris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxviii maii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno iv.

Dat. die 28 maii 1728, pontif. anno iv.

CCXXVI.

Eximitur episcopus Passaviensis ab omni iure metropolitico archiepiscopatus Salisburgensis ¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo quod Summus Pontifex iurgia et dissidia inter pastores animarum cvellere soleat.

Arcano divinae providentiae consilio totius Ecclesiae curae nullis meritorum nostrorum suffragiis praepositi, in id pro nostri apostolatus munere incumbimus, ut quaecumque litigia et controversias inter Dei ministros, praesertim pontificali dignitate fulgentes, quomodocumque olim exortas, et earum quoque occasiones abditasque radices, omni studio, quantum in Domino possumus, omnino evellamus, ne, iurgiis

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die 10 septembris, pontif. ii, redintegrata fuit ad cathedralitatem ecclesia Priverniensis.

et dissidiis gliscentibus, in sanctae Ecclesiae pastoribus charitas refrigescat, et plebs christiana eorum custodiae divinitus commendata detrimentum patiatur, ac Dei cultus, quod absit, imminutus appareat, quem amplificari, ut par est, summopere optamus, et ecclesiarum omnium, praecipue vero insigniorum, maiestatem ad Dei gloriam augeri, debitisque etiam honorificentiae titulis et gratiis apostolicis decorari.

§ 1. Haec sane in memoriam nobis reducunt Laureacensis, aliâs Lauriacensis, ecclesiae metropoliticae sedem in Norico Ripensi a primis Ecclesiae saeculis extructam, et tamquam murum pro domo Israël adversus christiani nominis hostes per sanctissimos Evangelii praecones fundatam, ac martyrum quoque purpurâ ornatam, quam, ex cathedrae Sirmiensi in Pannoniâ extinctione haud parum subinde auctam, antecessores nostri Romani Pontifices, priusquam illustrem civitatem barbari vastassent, et postquam etiam sacerdotale eius fastigium, Pataviam seu Passaviam in Vindeliciâ Norico ipsi conterminâ translatum, ibi novam ecclesiam constituit, singularibus privilegiis B. Petri sibi amplius ornandam suscepêrunt. Et enim Symmachus Papa Teodoro Laureacensi, more maiorum, pallii archiepiscopalis usum largitus, sedem eius non unius Norici Ripensis, sed etiam Pannoniarum matrem esse voluit: quod postea in subsequentium Romanorum Pontificum piae memoriae decessorum nostrorum, Eugenii II, Agapeti II, Leonis VII et Benedicti VII apostolicis litteris ad Laureacenses praesules scriptis memoratum occurrit. Qui quidem Agapetus legationem suam eidem adiunxit; Benedictus vero inter utramque ecclesiam, Salisburgensem nimirum et Laureacensem, limites constituit, quam-

Laureacensis ecclesia in Norico Ripensi multis privilegiis aucta et Pataviam seu Passaviam in Vindeliciâ translata.

vis postea Laureacensis ecclesiae culmen, Pataviae consistens, eò saepe devenerit, ut varias et complures calamitates ac vices ob magnam quoque Salisburgensium archiepiscoporum potentiam et auctoritatem subire comperit, modo archiepiscopi, modo etiam episcopi elogio honestatum, ac veteri iure suo, insignibus, titulisque, ac pristinae Laureacensis dioecesis amplitudine non parum imminutum¹.

§ 2. Non ideo tamen unquam praesules, ecclesiae Pataviensis, cui antiquae dioecesis Laureacensis maxima pars una cum ipsâ civitate Laureaco etiamnum subest, veterem pallii usum postliminio recuperandi animum desponderunt. Immo Georgius Pataviensis episcopus in concilio Constantiensi a Balthassarre episcopo cardinali Tusculano, tunc in suâ obedientiâ Ioanne Papa XXIII, pro se suisque in ecclesiâ Pataviensi episcopis successoribus a quocumque iure metropolitico et legationis apostolicae archiepiscopi Salisburgensis omnimodam exemptionem obtinuit unâ cum usu pallii. Hoc ex Ioannis litteris eâ de re conscriptis constat, quas felicitis recordationis decessor noster Martinus Papa V Florentiae confirmans eidem Georgio rursus huiusmodi exemptionem et usum pallii benigne concessit, ut in eius litteris tunc promulgatis plenius continetur; quae postea litterae ab eodem Martino V Romae constituto abrogatae et revocatae fuerunt, ita tamen ut idem Georgius toto vitae suae tempore unâ cum suâ ecclesiâ et dioecesi impetratis gauderet, nec sub eâdem revocatione et Salisburgensi metropoli subiectione ullo pacto comprehenderetur.

§ 3. Quare inter Georgii episcopi successores, ex unâ, et Salisburgenses archiepiscopos, ex alterâ paribus, non-

nullae discordiae et controversiae aliquando exortae fuerunt, quae postea in apertam litem inter bonae memoriae Ioannem Philippum S.R.E. cardinalem a Lamberg nuncupatum, episcopum Pataviensem, ex unâ, et Salisburgensem archiepiscopum, ex alterâ partibus, eruperunt. Haec porro lis ad iudicium Apostolicae Sedis perlata coram iudicibus competentibus in nostri palatii apostolici causarum auditorio, sive in particulari hac de re Congregatione per hanc Sedem Apostolicam deputatâ, vel in Congregatione S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, aliove Romanae Ecclesiae tribunali, non sine ingenti utriusque patris dispendio acta est, super omnimodâ exemptione Ecclesiae Pataviensis, ac super eiusdem restitutione in dignitatem archiepiscopatus Laureacensis, superque iure metropolitico quod in ecclesiam Pataviensem Salisburgensis archiepiscopus se habere contendebat.

§ 4. Quum¹ vero lis ita ut diximus excitata atque introducta a plurimis annis ageretur, pia memoriae antecessor noster Innocentius Papa XII eam ulterius procedere vetuit; unde huiusmodi controversia adhuc reperitur et pendet indecisa; licet pro archiepiscopo Salisburgensi quaedam auditorum palatii nostri apostolici decisiones, sive sententia cuiuspiam tenoris, vel alterius cuiuscumque Romanae Ecclesiae tribunalis aut Congregationis deputatae, olim prodierint. Hinc nos, dignam huiusmodi controversiam reputantes quae tandem inter animarum pastores, quos Paulus apostolus noluit esse litigiosos, perpetuo sopiatur, et Pataviensis ecclesia, ob veterem celebremque originem suam magni facienda, tranquillâ pace donata, in pristinam suam exemptionem atque

Lis praedicta inter Pataviensem episcopum et Salisburgensem metropolitam, quam Innocentius XII ulterius procedere vetuit, prorsus extinguitur.

Hinc discordiae inter Pataviensem episcopum et Salisburgensem metropolitam exortae,

¹ Edit. Main. legit *imminutam* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *Quam* pro *Quum* (R. T.).

insignia restituatur, vel etiam denuo illustrata et postliminio antiquis suis privilegiis munita consurgat, paterno apostolicae charitatis intuitu huiusmodi pacem atque unitatem inter primarios illustrium ecclesiarum antistites confoveri in posterum peroptantes, omnia et singula hucusque praemissa tamquam vere nobis exposita ac satis probata et ostensa accipientes, ut carissimi etiam in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis illustris atque imperatoris electi ferventibus votis obsecundemus, quae per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. tituli S. Bartholomaei in Insulâ presbyterum cardinalem Cienfuegos nuncupatum, apud nos ecclesiarum Germaniae comprotectorem, identidem nobis exposita innotuerunt, motu proprio, ex certâ scientiâ et deliberatâ voluntate nostrâ, deque plenitudine apostolicae potestatis, omnem huiusmodi litem et causam a multis annis indecisam adhuc pendentem, et quaecumque aliam controversiam de praemissis quomodolibet hactenus excitatam sive excitandam, ad nos apostolicâ auctoritate advocantes, extinguimus et abolemus, atque ad nos ipsos advocatam, extinctam et abolitam esse volumus et declaramus, ne amplius dicatur: *Unde bella et lites in-vobis*¹? Qua in re antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum exempla prae oculis habemus, qui diuturnas huiusmodi lites inter insignium ecclesiarum antistites olim exortas et plurium saeculorum spatio agitatae suâ auctoritate extinxerunt. Ita enim pia memoriae antecessor noster Alexander Papa III litigia inter patriarchas Aquileiensem et Gradensem suâ auctoritate ad finem perduxit; ita felicitis recordationis antecessor quoque noster Innocentius Papa III

¹ Iacob. I, 4.

inter Turonensem archiepiscopum et Dolensem in Britannia Minori antistitem lites et contentiones diremit; ita denique similis memoriae Nicolaus Papa V iurgiis et questionibus inter Gradensem patriarcham et Olivolensem, seu Castellanum, tunc civitatis Venetiarum episcopum, supremum finem imposuit.

§ 5. Nos igitur, praeiunctis his exemplis instructi, ut omnis occasio quorumcumque dissidiorum et contentionum inter Salisburgensem archiepiscopum et Pataviensem episcopum nunc et pro tempore perpetuis futuris temporibus e medio tollatur, interque utriusque ecclesiae capitula et canonicos sacrosque ministros, ceterosque quoscumque, etiam speciali mentione dignos, in lite et causâ praedictis rem habentes, seu quomodocumque se habere contententes, perpetuum silentium auctoritate apostolicâ imponimus, districte praecipientes et omnino inhibentes ne deinceps iidem se invicem vel quisquam illorum alterutrum vexare, perturbare et molestare audeat sive praesumat, sub poenis nostro et successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium arbitrio infligendis; idque perpetuis futuris temporibus ab utrâque parte debere observari volumus et sancimus. Praeterea, ob eximiam praestantiam, qua sedes episcopalis Pataviensis, aliâs archiepiscopalis Laureacensis, olim fuit honestata, super his maturâ et seriâ animi nostri cogitatione excitati, ad eiusdem ecclesiae honorificentiam et dignitatem pontificalem magis augendam, atque intuitu meritorum erga nos et Apostolicam Sedem venerabilis fratris nostri Iosephi Dominici Pataviensis episcopi, sanctiori disciplinâ et domus Dei zelo praecipue commendandi, eundem Iosephum Dominicum, atque eius legitimos successores ecclesiae Passaviensis episcopos pro tem-

Episcopus Pataviensis a metropoli et legatione Salisburgensi eximitur, pallii et crucis praevie ferendae; privilegio ornatur cum obligatione archiepiscopum Salisburgensem quoad concilia provincialia tantum in suam metropolitam sibi eligendi.

pore existentes, qui inter Germanici imperii principes non infimum locum habent, tenore praesentium in ius pallii de corpore B. Petri sumendi, statisque diebus et locis adhibendi, et crucis praeviae ferendae, quibus olim archiepiscopi Laureacenses et Patavienses episcopi politii fuerunt, in perpetuum apostolicâ auctoritate integramus et restituimus, sive archiepiscopalia insignia, pallium et crucem, eidem Iosepho Dominico episcopo eiusque successoribus denuo in perpetuum concedimus atque indulgemus, itaut idem Iosephus Dominicus episcopus et eius successores archiepiscopatum huiusmodi insignium ornatu et plenitudine libere et licite uti possint et valeant eo modo quo Ticinensis et Laucensis ecclesiarum antistites uti consueverunt. Ad haec eundem Iosephum Dominicum episcopum, eiusque successores, et ecclesiam Pataviensem, capitulum et canonicos, totamque eius dioecesim, clerum et populum, et quascumque praelaturas, dignitates, personatus et officia, ac beneficia ecclesiastica, cum curâ et sine curâ, et regularia quorumvis Ordinum in civitate et dioecesi Pataviensi instituta, vel in posterum canonice instituenda, quibuscumque nominibus cessantur¹, unâcum omnibus eorum iuribus et pertinentiis, bonisque mobilibus et immobilibus, quae nunc possident, et deinceps, favente Domino, possidebunt et acquirere poterunt, ab omni et quacumque subiectione, iurisdictione, superioritate, dominio, potestate et metropolitico iure ecclesiae Salisburgensis, ac illius archiepiscopi et successorum quorumcumque, necnon a iure legationis apostolicae in provinciâ Salisburgensi tenore praesentium eximimus,

¹ Ab inusit. verbo *cessere*, unde *arcessere*; ni malueris legere *vocentur*, *ciantur*, aut simile (R. T.).

subtrahimus et liberamus, perpetuisque futuris temporibus undequaque eximi, subtrahi ac liberari volumus; eundemque Iosephum Dominicum episcopum, illiusque ecclesiam Pataviensem, capitulum et canonicos, clerum et populum, necnon quascumque personas, ac beneficia praedicta, totamque eius dioecesim Pataviensem, in ius et proprietatem Sedis Apostolicae, et sub eius et nostrâ speciali et immediatâ protectione suscipimus; nobisque et Romanis Pontificibus successoribus nostris nullo medio in perpetuo subesse decernimus atque statuimus. Volumus tamen, et expresse praecipimus et mandamus, ut eidem episcopo Pataviensi onus incumbat eligendi archiepiscopum Salisburgensem pro suo metropolitano ad Concilii Tridentini atque etiam ultimi nostri Romani tenorem, cum obligatione conveniendi ad concilia provincialia tantum ab eodem archiepiscopo indicenda: quae quidem electio metropolitani Salisburgensis eundem Pataviensem episcopum eiusque successores afficere et obligare omnino intelligatur, itaut ille vel illi nullum alium nisi Salisburgensem archiepiscopum eligere valeant, et ad concilium provinciale praedictum accedere omnino teneantur.

§ 6. His ergo stabilitis atque hac nostra constitutione firmatis, decernimus, Pataviensem episcopum, et quoscumque eius successores ad Pataviensis ecclesiae cathedram imposterum provehendos, in his quae praesentibus nostris decernuntur, per nullum patriarcham, archiepiscopum, episcopum, aliasve personas, quacumque aliâ auctoritate, dignitate et praeeminentiâ fulgentes, quovis praetextu, colore vel ingenio, publice vel occulte, directe vel indirecte, ullo pacto impediri, turbari, molestari vel inquietari unquam posse aut de-

Pataviensis episcopus atque eius successores harum litterarum concessione perpetuo fruantur.

bere, praesentesque semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere, atque ab omnibus et singulis, ad quos nunc spectat atque imposterum spectabit, eas firmiter et inviolabiliter observandas esse, et nullo unquam tempore, ex quocumque capite vel causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, etiam propterea quod venerabilis frater noster archiepiscopus Salisburgensis, sive alii, cuiuscumque dignitatis, gradus, conditionis et praeminentiae habeantur, in praemissis et circa ea quomodolibet quavis ex causâ, ratione, actione vel occasione ius et rem habentes vel habere se praetendentes, praemissis non consenserint, neque ad ea vocati, citati et auditi fuerint, nec eis consensum ullo modo praestiterint, immo fortasse illis contradicentibus, causae, propter quas praesentes prodierunt, adductae, ostensae et probatae non fuerint de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis sive invaliditatis, aut intentionis nostrae vel quolibet alio quantumvis magno et substantiali, excogitato, inexcogitabili et specificam atque individuum mentionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in praemissis, earumque aliquo, solemnitates et quaevis alia servanda atque adimplenda, servata et adimpleta non essent vel fuerint, aut ex quocumque alio capite, a iure vel facto aut statuto ac consuetudine aliquâ resultante, seu quocumque alio colore, praetextu, ratione vel causâ, etiam in corpore iuris expressâ, occasione, aliâve quacumque causâ, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut propterea quod de voluntate nostrâ ceterisque superius expressis nullibi appareret, sive aliâs probari non posset, notari, invalidari,

retractari, inque ius vel controversiam vocari, sive ad terminos iuris reduci, vel contra illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu pari concessio aut impetrato vel promulgato, uti aut se iuvare in iudicio vel extra posse, atque ipsas praesentes sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos ipsos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes praedictamque Apostolicam Sedem, etiam motu pari et consistorialiter, ex quibuslibet causis, et sub quibusvis verborum tenoribus et formis, et cum quibuscumque clausulis et decretis, etiamsi de eisdem praesentibus earumque toto tenore et datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et faciendis, concessis et concedendis, minime comprehendi; sed eas, tamquam ad maiorem divini cultus amplificationem et ecclesiarum tranquillitatem et pacem a nobis editas, semper et omnino excipendas, et, quotiescumque emanabunt, toties in pristinum et validissimum, atque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie integratas esse decernimus, ac denuo etiam sub quacumque posteriori datâ a Pataviensi episcopo nunc et pro tempore existente¹ quandocumque eligendâ² concessas esse et fore; sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, dictaeque Sedis nuncios, et alios quoscumque quavis au-

¹ Praeposit. et delemus (R. T.).

² Edit. Main. legit *eligendo* (R. T.).

ctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio, honore et praeeminentia fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate atque auctoritate, in quocumque iudicio atque instantia iudicari et definiri debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Clausulae,

§. 7. Non obstantibus nostris et Cancellariae Apostolicae regulis de iure quaesito non tollendo, ac etiam in universalibus, provincialibus et synodalibus conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus, constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Salisburgensis et Pataviensis ecclesiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eis et earum cuilibet, necnon illarum et cuilibet earum archiepiscopo et episcopo, ac capitulo et canonicis aliisque superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quivusvis etiam derogationum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis atque insolitis clausulis, irritantibusque ac aliis decretis, in genere vel in specie, aut aliâ in contrarium praemissorum quomodocumque concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaelibet alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter

expressis, insertis, servatis et specificatis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, motu ac potestatis plenitudine praedictis, specialiter, expresse et plenissime derogamus, et derogatum esse volumus et mandamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, absolutionis, litis extinctionis, avocationis, silentii impositionis, restitutionis, integrationis, novae concessionis, indulti, exemptionis, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, kalendis iuniis, pontificatus nostri anno IV.

Dat. die 1 iunii 1728, pontif. anno IV.

CCXXVII.

Damnatur et prohibentur folia quaedam gallico idiomate impressa, quorum titulus Consultation de messieurs les avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre monsieur l'evêque de Senez.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Nuper ad apostolatus nostri notitiam non sine maximo animi nostri

Expositio facti

1 Clementis XI constit. edit. MDCCXIII, die 8 septembris, pontif. XIII, damnatae fuerunt quamples propositiones ex libro sub titulo *Nouveau Testament, etc.*, excerptae; et aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVIII, die xxv iunii; pontif. V, damnatur duo libri gallici,

dolore pervenit, laicos quosdam, simulantem loqui pacem et veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, iuxta iter scandalum fidelibus posuisse, atque ea, quae fidei certa sunt, in controversiam vocare, ecclesiastica iudicia nedum retractare, sed etiam subvertere, et, cum oves sint, pastores ipsos ducere et redarguere praesumentes, folia quaedam, aeternae salutis immemores, evulgasse, typis gallico idiomate edita, absque tempore ac loco impressionis et nomine impressoris, quorum titulus: *Consultation de messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre messieur l'evêque de Senes.*

Damnatio et prohibitio praedictorum foliorum sub poenâ excommunicationis.

§ 2. Hinc est quod nos, pro commissâ nobis divinitus gregis dominici curâ, animarum periculis atque detrimentis, quae ex praefatorum foliorum lectione et usu provenire possent, pastoralis vigilantia ac sollicitudine, quantum in Domino possumus, occurrere volentes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, folia praedicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicae Sedis et episcoporum auctoritati contrarias et iniurias, atque haeresi faventes, necnon schismaticas respective et haereticas, sub supra expresso, aliove quocumque titulo et idiomate, seu quavis editione et versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut, quod absit, deinceps imprimenda et describenda, tenore praesentium damnamus, reprobamus, ac legi et retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptio-

nem, lectionem, retentionem et usum omnibus et singulis christifidelibus, etiam specificâ et individuâ mentione et expressione dignis, sub poenâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, a qua nemo a quoquam, praeterquam a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§ 3. Volentes, et auctoritate apostolicâ mandantes, ut, quicumque folia huiusmodi penes se habuerint, illa, statim atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis vel haereticae pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Prohibita retentione eorumdem.

§ 4. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus et auctoritate praefatâ decernimus ut illae ad valvas basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, necnon Curiae generalis in Monte Citorio et in acie Campiflorae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa reliquantur, et sic publicatae omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatae et intimatae fuissent; utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quae eisdem praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Decernitur publicatio harum litterarum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IX iunii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 9 iunii 1728, pontif. anno V.

CCXXVIII.

Declaratur, eis, qui, post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem, a Societate Iesu ab eiusdem praeposito generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iniuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat ut in his apostolicae nostrae sollicitudinis partes libenter interponamus, per quae religiosorum virorum in vineâ Domini excolendâ strenue laborantium, propriaeque et alienae animarum saluti ingiter incumbentium, quieti atque tranquillitati opportune consulitur.

Causae huius constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, Societatem Iesu multoties antehac molestari ac in iudicium trahi contigerit ab eis, qui, post exactum probationis biennium ac vota simplicia in eadem Societate emissa, ante tamen solemnem professionem, per illius praepositum generalem iustis ac rationalibus de causis, iuxta facultates sibi a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris attributas, ex ipsâ Societate dimittebantur, alimenta scilicet seu congruam sustentationem sibi a dictâ Societate deberi et consequi praetendentes propterea quod, dum in illâ degebant, ad sacros ordines, absque beneficio ecclesiastico et patrimonio, sed religiosae paupertatis titulo, promoti fuissent; licet autem

¹ Clementis XI const. ed. MDCCXIX, die 1 decembris, pontif. XX, agitur de transitu fratrum Societatis ad alios Ordines religiosos.

satis perspectum exploratumque sit aequi bonique rationi nusquam consentaneum esse, quod Societas praefata, quae in illis emandandis iure suo ulitur, alimenta seu sustentationem huiusmodi suppeditandi oneri obnoxia remaneant, minusque quod ipsi ex suâ culpâ, quae dimissioni causam praebet, utilitatem et commodum reportent, atque ita pluries a Congregatione pro tempore existentium S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, re accurate discussâ, decretum ac resolutum fuerit, nihilominus facile evenire possit similes quaestiones imposterum quoque, non sine praedictae Societatis perturbatione ac dispendio, moveri seu instaurari, nisi eis aditus precludatur:

§ 2. Hinc est quod nos, eamdem Societatem Iesu, quam, ob singularia suae in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari apostolicae dilectionis prosequimur affectu, a quacumque lite et molestiâ, quae exinde deinceps oriri possent, eximere, ac omnem desuper controversiae occasionem submovere cupientes, ipsamque Societatem specialis favore gratiae prosequi volentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione statuimus ac declaramus, memoratam Societatem Iesu non teneri nec obligatam esse ad ullam subministrationem, sive congruae sustentationis, sive alimentorum, sive alio quocumque titulo et causâ illis faciendam, qui post biennium probationis et emissionis votorum simplicium extra dictam Societatem a suis superioribus eiiciuntur, tametsi, dum in eâ permanebant, ad sacros etiam presbyteratus ordines sine beneficio ecclesiastico ac patrimonio et ad titulum religiosae paupertatis, promoti fuerint.

Declaratio praedicta circa eiectos a Societate Iesu, ante tamen solemnem professionem.

Clausulae.

§ 3. Sicque et non aliter in praemis-
sis per quoscumque iudices ordinarios
et delegatos, etiam causarum palatii
apostolici auditores, ac eiusdem S.R.E.
cardinales, etiam de latere legatos, et
apostolicae Sedis nuncios, sublatâ eis
et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi
et interpretandi facultate et auctoritate,
iudicari et definiri debere, ac irritum
et inane si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari, decernimus.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus apostolicis ac
in universalibus provincialibusque et
synodalibus conciliis editis, generalibus
vel specialibus, constitutionibus et or-
dinationibus, necnon, quatenus opus
sit, praedictae Societatis, illiusque col-
legiorum et domorum, aliisque quibus-
vis, etiam iuramento, etc.¹

Fides habenda
transumptis.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium
litterarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu alicuius notarii
publici vel secretarii dictae Societatis
subscriptis, et sigillo praepositi generalis
eiusdem Societatis seu alterius personae
in ecclesiasticâ dignitate constitutae mu-
nitis, eadem prorsus fides in iudicio et
extra adhibeatur, quae praesentibus
ipsis adhiberetur si forent exhibitae
vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die xii iunii MDCCXXVIII,
pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 iunii 1728, pontif. anno v.

CCXXIX.

*Confirmatur decretum capituli generalis
Ordinis Carmelitarum Discalceatorum,
quo responsum est laicos seu conversos,
donatos nuncupatos, eiusdem Ordinis,*

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

*teneri unâ cum religiosis choristis ad
omnia humilitatis officia, cum decla-
ratione¹.*

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus
filius modernus praepositus generalis
Congregationis Italiae fratrum Discal-
ceatorum Ordinis B. Mariae de Monte
Carmelo, quod laici, seu conversi, com-
muniter donati nuncupati, dictae Con-
gregationis, cibos mensae imponere et
promiscue unâ cum religiosis choristis
ad omnia alia humilitatis officia domus
regularis operam conferre sese minime
teneri praetendentes, litem coram Con-
gregatione venerabilium fratrum nostro-
rum S. R. E. cardinalium negotiis et
consultationibus episcoporum et regu-
larium praepositâ intenterant, et in eâ
iterato causâ praepositâ, emanavit reso-
lutio, ut votum capituli generalis, iuxta
instructiones, exquireretur, et interim
dictos donatos teneri ad arbitrium su-
terioris; lectisque proinde et per ca-
pitulares instructionibus huiusmodi au-
ditis, ipsi decretum ediderunt tenoris
qui sequitur, videlicet:

Ex actis capituli nostri generalis celebrati
in conventu nostro S. Caroli Mediolani, die
xvi aprilis MDCCXXVIII, sessione xv, matu-
tinâ die xxiii aprilis. — Cum de mandato
sacrae Congregationis episcoporum et regu-
larium teneatur capitulum generale dare
suum votum in causâ fratrum donatorum,
propositum fuit reverendis patribus capitu-
laribus in capitulo generali congregatis, an
ex vi nostrarum legum censeant teneri fra-
tres donatos exercere officia humilitatis,
tersoris scutellarum et servitoris primae
mensae, sicuti exercent ceteri religiosi cho-
ristae etiam sacerdotes. Responsum fuit af-
firmative per secreta suffragia cum quin-

A donatis
praedictis
intentata est
coram Congre-
gatione episco-
porum et regu-
larium quae vo-
tum capituli re-
quisivit.

A quo respon-
sum fuit affir-
mative per prae-
sens decretum.

¹ Hac de re vide etiam Clementis XII const.
ed. MDCCXXXI, die viii martii, pontif. i.

quaginta ex quinquaginta septem votis. PHILIPPUS A S. NICOLAO praepositus generalis. — Fr. PHILIPPUS a S. THERESIA capituli secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus praepositus generalis praemissa, quo firmitus subsistant, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri, et perpetuum eisdem donatis silentium imponi, ac scandalosam huiusmodi litem finiri summopere desideret: nos, eandem litem penitus et omnino tollere, ipsumque praepositum generalem specialibus favoribus et gratiis prosecui volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum a memorato capitulo generali factum, ut praefertur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac perpetuum praedictis donatis super praemissis silentium imponimus, ipsosque donatos non esse amplius audiendos, harum serie, eâdem auctoritate, decernimus et declaramus.

Clausulae
peculiares.

§ 3. Decernentes pariter, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, et illis respective suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores,

iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis et Ordinis praedictorum; etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentes, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxii iunii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 22 iunii 1728, pontif. anno v.

Fidem facio per praesentes ego causarum curiae Camerae Apostolicae ac illustrissimi et reverendissimi domini auditoris Sanctissimi notarius publicus infrascriptus, qualiter unus cursor retulit in scriptis, se die xix iulii MDCCXXVIII, pro parte et ad instantiam fratrum conversorum seu donatorum provinciae Venetae principalium, sive, etc., coram eodem illustrissimo et reverendissimo domino auditore Sanctissimi, per acta mei, etc. citasse dominum Gulielmum Ricca, exadverso procuratorem assistentem reverendissimi patris praepositi generalis ac reverendorum patrum choristarum Carmelitarum Discalceatorum provinciae Venetae exadverso principalium, ad dicendum contra memoriale cum rescripto Sanctissimi, et videndum, praeviâ oris aperitione adversus Breve apostolicum ex adverso ut asseritur impetratum die xxii iunii proximi praeteriti, seu, etc., remitti

Quibus ita peractis a donatis citata est adversa pars pro aperitione oris.

causam super abstersione scutellarum, servitio mensae, aliisque actibus humilitatis, remitti¹ ad sacram Congregationem episcoporum et regularium, coram qua eadem causa pendet indecisa, et interim videndum sibi inhiberi, ne, sub poenis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio, etc., audeat seu praesumat quidquam attentare seu innovare, aut attentare vel innovari facere, quatenus opus sit capi quamcumque provisionem illustrissimo et reverendissimo domino benevisam, et decretum quodcumque desuper necessarium et opportunum fieri ac interponi ad p. d. Die XXI iulii MDCCXXVIII, relatione factâ, comparuit dominus Liborius de Petrantoniis procurator, petiit ut supra. Ex tunc illustrissimus dominus habuit terminum pro servato, procuratore ex adverso praesente, etc., et latius prout in eisdem actis mei, etc., ad quae, etc. In fidem, etc.

Datum Romae, hac die XIII septembris MDCCXXV. — Ita est: SALVATOR PAPARZZIUS A. C. notarius.

Intus: Beatissimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte donatorum Sanctissimo domino nostro.

« Si degnò la S. V., ad istanza del padre generale dei Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, di confermare con suo Breve sotto li 22 giugno 1728 il voto fatto dal capitolo generale celebrato in Milano nel prossimo passato aprile, in cui si decretò che li conversi di detta religione oratori umilissimi della S. V. siano obbligati a fare gli officii ebdomadari di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officii d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli oratori. E benchè paresse a questi di restar pregiudicati da detto Breve, e di poter sperimentare le loro ragioni in Congregazione dei vescovi e regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa dei conversi della provincia di Venezia: contuttociò in venerazione de' santissimi ordini del S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttochè da essi non professato, che sia per imporsi loro dalla S. V. Ma perchè il calore dell'impegno potrebbe

trasportare il moderno padre generale ed altri suoi parziali a pretendere, in vigore di detto Breve, d'obbligare all'esecuzione dei predetti officii ebdomadari anche quelli delli oratori, quali esercitano nella religione officii fissi, e per altra parte non è stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obbligare a doppio gravame gli oratori: questi, sulla fiducia della paterna clemenza della S. V., ad effetto di schivare le liti fra religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli oratori a' quali sarà nella religione assegnato uno dei seguenti officii, cioè di vestiario, altrimenti detto robbiero, di canavaro, di spenditore, di ministro del refettorio, d'ortolano, ossia sovrintendente di campagna, e di cercante d'elemosine, di speziale, ossia infermiere, di cuoco, di sottosagrestano e portinaro. Che della grazia, ecc.

Foris: Alla Santità di N. Signore Papa Benedetto XIII, per li conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti *donati* ».

Declaratio Brevis.

Die III septembris MDCCXXVIII, ex audientia Sanctissimi. — Factâ per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum et expeditum die XXII iunii MDCCXXVIII, confirmatorium voti editi per capitulum generale celebratum Mediolani die XVI praece-dentis mensis aprilis super obligatione fratrum donatorum oratorum ad exercenda officia tursoris scutellarum et servitoris primae mensae, non comprehendere fratres donatos exercentes officia, nimirum quaestoris eleemosynarum, coqui, vestiarii, sacristae, ianitoris, hortulani, emptoris, ministri cellae vinariae, infirmarii, ministri refectorii, et similia; eosdemque propterea officiales non teneri nec obligatos esse ad exercenda munera praedicta tursoris scutellarum et servitoris primae mensae: non obstante quacumque contraria dispositione constitutionum Ordinis, voti et Brevis praedicti; quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, et ad praemissum

Tenor declarationis.

¹ Verbum *remitti* frustra repetitum (R. T.).

effectum dumtaxat, expresse et plenissime derogavit.

I. archiepisc. episcopus Imolensis auditor.
Loco † sigilli.

CCXXX.

Damnantur et prohibentur libri duo gallico idiomate impressi¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Cum, sicut accepimus, in lucem prodierint duo libri gallico idiomate absque nomine auctoris seu auctorum typis editi, uterque in duos tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto, videlicet:

Dissertation sur la validité des Ordinations des Anglois, et sur la succession des evesques de l'Église Anglicaine, avec le preuves justificatives de faits avancés dans cet ouvrage. Première partie. A Bruxelles, chez Simon T'Serstevens libraire près les RR. PP. Dominicains, 1723, et altera pars eodem titulo infrascripta Seconde partie;

Alius vero, cui titulus:

Défense de la dissertation sur la validité des Ordinations des Anglois, contre les différentes réponses qui ont été faites, avec les preuves justificatives des faits avancés dans cet ouvrage par l'auteur de la dissertation, tom. II, part. I, etc. A Bruxelles, chez Simon T'Serstevens libraire près le RR. PP. Dominicains, 1724, et altera pars hoc itidem postremo titulo inscripta, tom. II, part. II:

Damnatio et prohibitio praedictorum librorum sub poenâ excommunicationis.

§ 2. Nos, pro commissâ nobis ab aeterno Pastore gregis sui curâ, dominicas oves, quantum nobis ex alto conceditur, a noxiis praeservare cupientes, de nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, qui librorum huiusmodi relationem et cen-

¹ De aliâ prohibitionem quorundam foliorum gallico etiam idiomate impressorum vide aliam huius Pontificis constit. ed. MDDXXVIII, die IX iunii, pontif. v.

Bull. Rom. — Vol. XXII.

84

suram audiverunt, remque mature et diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, libros supradictos, et eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctae Sedis et Conciliorum auctoritati iniuriosas et contumeliosas, schismaticas, erroneas, sacrarum ordinationum aliorumque Ecclesiae sacramentorum eversivas et haereticas respective, sub superius expressis, aliisque quibuscumque titulis, ubicumque, et quocumque alio idiomate, seu quavis editione et versione hucusque impressos ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos et describendos, tenore praesentium damnamus, reprobamus, ac legi et retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem et usum omnibus et singulis christifidelibus etiam specificâ et individuâ mentione et expressione dignis, sub poenâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, a qua nemo a quoquam, praeterquam a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§ 3. Volentes et auctoritate apostolicâ mandantes, ut, quicumque libros praedictos vel aliquem illorum penes se habuerint, illos seu illum, statim atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis vel haereticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur; hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Prohibetur retentio eorumdem.

Decernitur
publicatio ha-
rum litterarum.

§ 4. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die xxv iunii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 25 iunii 1728, pontif. anno v.

CCXXXI.

Applicantur et uniuntur capitalia quaedam seminario Civitatis Plebis².

**Benedictus Papa XIII,
salutem et apostolicam benedictionem.**

MOTU PROPRIO, etc.

Prooemium.

Inter multiplices curas, quae mentem nostram undequaque sollicitant, illi summâ ope iam pridem incumbendum nobis esse statuimus, ut seminaria, ubi iam reperiuntur erecta, sed congruis redditibus ad alumnorum magistrorumque sustentationem necessariis non sunt sufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis adolescentes ecclesiasticae militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, litterarumque scientiam informantur.

Preces episcopi praedictae civitatis pro suppeditanda seminario congruâ sustentatione.

§ 1. Quapropter, auditis sensibus episcopi Civitatis Plebis, quod, ob reddituum mensae episcopalis ceterorumque tam dictae civitatis quam dioecesis beneficiorum tenuitatem, subsidiariam responsionem pro illius seminarii congruâ sustentatione nec mensa nec sibi subiecti ecclesiarum et beneficiorum titulares explere valeant, volentes, quantum in nobis est, tam necessariae clericorum institutioni sedulo prospicere,

¹ Ut supra pag. 660 b (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die xxx maii, pontif. I, statuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus seminarii ecclesiastici Caesenatensis; et Clementis XII const. ed. MDCCXXXI, die vi novembris, pontif. II, statuuntur nonnulla pro bono regimine quorundam seminariorum Hispaniarum.

receptam sacri Concilii dispositionem, cap. XVIII, sess. XXIII, *De reformat.* et respective cap. *Tua nobis de testament.*, ducimus esse sequendum.

§ 2. Exposuit siquidem idem episcopus ex parte sui seminarii in supplici libello nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dictâ civitate inter vivos donasse illi communitati scuta duomillecentum ad effectum illa reinvestiendi in tot censibus annui redditus scutorum centum quinquaginta, quorum centum essent applicanda pro alendis binis iuvenibus de eâdem civitate oriundis in certis pro eorum libito civitatibus legalibus vel theologicis disciplinis operam dantibus, reliqua vero scuta quinquaginta pro dotatione puellarum; quodque priores dictorum capitalium fructus in summâ scutorum tercentorum investirentur in similibus censibus annui redditus scutorum vigintiduo et quinquaginta obolorum quolibet anno impendendi in tribus diversis anniversariis pro eiusdem donatoris suffragio et statutâ elargitione pro magistratu; et similiter eundem Ludovicum Manni donasse alia scuta mille pariformiter investienda in tot censibus, ex quorum fructibus constitueretur aliud capitale in summâ scutorum tercentorum, ita ut efformaretur patrimonium scutorum milletercentorum, et ex istius redditibus subministrarentur duobus capellanis scuta quadraginta pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primae donationis, onere iniuncto eisdem capellanis nonnullas missas celebrandi, fructusque enunciatorum capitalium exigendi, exactosque consignandi depositario ad hoc specialiter deputato, lege depositario praescriptâ de non solvendo iisdem stipendium sive eleemosynam, nisi ad rationem exacti, et non aliter.

§ 3. Cumque ex dictorum capellano-

Recensentur quaedam legata relicta a quondam Ludovico Manni communitati praefatae civitatis, variis piis operibus applicanda.

Applicantur

praefato seminario donationes omnes praedicti Ludovici sub quibusdam oneribus iuxta testatoris mentem.

rum depositariiue redditione rationis novissime a Congregatione Concilii eidem episcopo demandatâ compertum sit, pias huiusmodi dispositiones fuisse hucusque subversas, non adimpletas, et fere ab initio pia opera male fuisse administrata: hinc est quod procliviores facti sumus ad applicandum, uniendum et incorporandum favore praedicti seminario pleno dominio et possessione omnes et singulos census et capitalia quaecumque utriusque donationis unâ cum fructibus praedictorum censuum et redditibus capitalium, tam exactis quam in posterum contra quoslibet debitores exigendis: transferentes omnia iura et actiones quavis causâ et titulo contra quoscumque quomodolibet, competentia, prout ex nostrae potestatis plenitudine parique motu applicamus, unimus, incorporamus et assignamus eidem seminario, pro recto felicitque eiusdem regimine, sub onere alendi et educandi nedum binos iuvenes a donatore volitos atque praelatos, verum etiam alios duos tresve iuvenes nominandos a generali et publico consilio civitatis antedictae cum approbatione episcopi pro tempore; onere quoque adiecto dicto seminario exsolvendi quolibet anno scuta quinquaginta puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso fundatore contemplato, nominandis a dicto generali consilio, episcopo tamen approbante; superaddito subsidio dotali annuorum scutorum viginti quinque pro aliâ puellâ per episcopum praeeligendâ; si vero contingat, favente Deo, quod istud patrimonium adaugeatur praevisâ recuperatione aliorum capitalium et fructuum ex incuriâ malâque administratione in praesentiarum deperditorum, et de pecuniis existentibus in manibus depositarii, teneatur idem seminarium constituere multiplicum usque ad productio-

nem fructuum sufficientium pro assignandâ mercede alicui utriusque iuris professoris, qui (si episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in civitate edoceat; item seminarium praedictum ex omnibus praenunciatis proventibus, fructibus atque redditibus curet ut legata a dicto donatore praefinita omnino impleantur ac satisfiat, eleemosynas pro anniversariis ab eodem taxatas persolvat, unâ cum solitâ muneris elargitione desuper magistratui iuxta volitum a fundatore subministrans.

§ 4. Quocirca dictae civitatis episcopo nunc et pro tempore existenti per haec apostolica scripta committimus, quatenus universa et singula contenta in hoc nostro motuproprio executioni mandet, et pro huiusmodi effectu iure delegato facultatem et iurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces et inobedientes, omnesque administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraindientiae, administrationi, devolutioni, ceterisque, tam in dictis donationibus, quam in aliâ quacumque eiusdem donatoris voluntate dispositis atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis; voluntatem dicti donatoris, in iis quae huic unioni et incorporationi adversantur, commutantes; non obstantibus regulis de iure quaesito non tollendo, consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Depntatur praedictus episcopus exauctor harum litterarum.

§ 5. Inhibentes praefatis capellanis, depositario, ceterisque administratoribus, et quomodolibet interesse habentibus, ne de cetero unquam in praemissorum administratione, quavis causâ, titulo, ingenio, praetextu, sive quaesito colore, sese ingerere, dictumque seminarium directe vel indirecte molestare, vexare,

Inhibitio prioribus administratoribus.

perturbare et impedire audeant sive praesumant.

Clausulae.

§ 6. Decernentes, omnia et singula praemissa executi, et quaecumque exequenda, valida et efficacia fore, ac suos plenarios et integros effectus sortiri, et inviolabiliter ab omnibus observari debere, sicque, praeviâ avocatione causae et causarum huiusmodi a quacumque Congregatione et tribunali, per quoscumque iudices et praefatam Congregationem Concilii, sublatâ eis quavis aliter iudicandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, indultum, inhibitionem ac praecipuum praedicta, praesentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque et inexcogitatâ causâ, etiam sub praetextu quod in formâ iuris facta non fuerint, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos iuris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut quovis defectu notari vel impugnari posse. Volentes insuper, quod praesens noster motus proprius, licet non admissus nec registratus in Camerâ vigore Bullae Pii IV nostri praedecessoris de registrandis, valeat et habeat suum plenarium effectum et executionem in vim nostrae simplicis signaturae, et non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus et singulis, ¹ pro expressis habentes et de verbo ad verbum insertis, pro hac vice dumtaxat, et pro huiusmodi effectui; specialiter derogamus. Pro plene, etc.

Datum Romae, apud S. Petrum, vi kalendas iulii MDCCXXVIII.

Dat. die 26 iunii 1728, pontif. anno v.

Placeat motu proprio V. M.

¹ Desunt verba eorum tenores (R. T.).

CCXXXII.

Statuuntur et declarantur nonnulla pro unanimi concordia servanda inter familias tertiariorum Ordinis Minorum ¹.

Benedictus Papa XIII,

dilectis filiis ministro generali totius Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci, necnon generali ministro fratrum Conventualium eiusdem Ordinis.

Dilecti filii,

salutem et apostolicam benedictionem.

Qui pacem loquitur in plebem suam et super sanctos suos, certam illam avertendae contentionis vim rationemque discipulis designavit, monitis exemplisque suis eosdem adhortatus, ut, qui maior esset inter ipsos, fieret sicut minor, ac proinde esse contenderent non praecminentiam et primatu, sed ministrandi ac subiacendi humilitate praecessores. Haec autem documenta B. Franciscus, seraphici vestri Ordinis conditor, et ipse mirabiliter arripuit et expressit, et custodiendae pacis firmamentum esse voluit alumnis suis, qui, modestâ ipsâ fratrum Minorum appellatione evangelicam illam caelestis Magistri normam praeseferentes, sinceræ charitatis veraeque fraternitatis disciplinam et cultum per totam Christi Ecclesiam latissime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religiosissimâ institutione dominici agri proventus largitori Deo reique catholicae gratulamur, ita omnem dare operam debemus ne dissidia et lites de loco et dignitate bonam frugem suffocare possint, fraternamque concordiam discindere aut perturbare.

Exordium et exhortatio fratribus Minoribus ad fovendam concordiam.

§ 1. Porro, cum tres constitutiones

Causae praesentis constitutionis

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXIV, die 16 novembris, pontif. I, statuta fuerunt nonnulla pro restituendâ et conservandâ regulari disciplinâ in Ordine fratrum Minorum.

tionis, contro-
versiae nempe
inter varias
Tertii Ordinis
familias.

ediderimus pro institutione ac regimine
tertiariorum eiusdem seraphici Ordinis
in propriis domibus viventium, primam
die x decembris MDCCXXV pro fratribus
Minoribus regularis Observantiae, quae
incipit *Paterna Sedis Apostolicae provi-*
dentia, alteram die XXIV maii MDCCXXVI
pro fratribus Minoribus qui Capuccini
appellantur, quae incipit *Ratio apostoli-*
ci ministerii, tertiam denique die v
iulii eiusdem anni pro fratribus Mino-
ribus Conventualibus, quae incipit *Sin-*
gularis devotio; non sine ingenti animi
molestiâ rescivimus, controversias inter
antedictas laudati Ordinis familias inva-
luisse de primatu et antiquitate alterius
prae alterâ, de multiplici erectione con-
gregationum Tertii Ordinis, deque tran-
situ tertiariorum unius congregationis
ad aliam: quae, cum religiosae discipli-
nae detrimento, scandala etiam in po-
pulis serere possint, et beati patris
Francisci¹ in discipulis eius extinguere.

Abolentur
controversiae
omnes praedi-
ctorum.

§ 2. Dissensionibus igitur ac iurgiis
aditum obstruere, et necessariam regu-
lari disciplinae pacem et tranquillitatem
fovere aut restituere cupientes, motu
proprio, ex certâ scientiâ, non ad obla-
tae cuiusquam petitionis instantiam, in
primis omnes et singulas de memoratis
causis lites et controversias, utcumque
et in quacumque instantiâ super his
ortas, agitas et actu pendentes coram
quibuscumque iudicibus ac tribunalibus,
etiam speciali mentione dignis, quorum
nomina pro expressis haberi volumus,
ad nos avocantes, perpetuo silentio im-
posito, extinguimus et abolemus.

Communicantur
privilegia et in-
dulgentiae u-
niue familiae al-
teri quoque fa-
miliae tertiariorum.

§ 3. Praeterea quascumque indulgen-
tias, indulta, privilegia, praerogativas,
favores, exemptiones, libertates, exten-
siones et concessionem, tam in genere
quam in specie, in memoratâ constitu-

1 Aliquid deest, ex. g. *pacem vel spiritum*
(R. T.).

tione, quae incipit *Paterna*, tertiariis
fratrum Minorum de Observantiâ tribu-
tas, et per alias superius indicatas ad
tertiarios fratrum Minorum Conventua-
lium et Capuccinorum eorumque supe-
riores extensas et ampliatas, tenore
praesentium confirmamus et approbamus,
et, quatenus opus sit, ipsis fratribus
Conventualibus et Capuccinis, eorumque
tertiariis, in iis tamen quae praefatae
nostrae constitutioni¹ pro Observantium
tertiariis editae non adversantur, et
non aliâs, de novo concedimus; man-
dantes potissimum, ut, quae in ipsâ circa
erectionem unius dumtaxat congregatio-
nis tertiariorum pro unâquaque civitate
aut loco, deque eorum transitu, prae-
scripta et sancita sunt, aliis posteriori-
bus nostris non obstantibus, inviolabi-
liter observentur.

§ 4. Quoniam autem a mente nostrâ
et a proposito memoratae constitutionis
quae incipit *Singularis devotio* prorsus
alienum erat, ut fratribus Minoribus re-
gularis Observantiae quidquam sui iuris
aut possessionis erga Conventuales de-
traheremus, aut ipsis fratribus Conven-
tualibus maiorem antiquitatem aut aliam
quamcumque praerogativam prae Obser-
vantibus concederemus, motu pari et
scientiâ similibus decernimus et decla-
ramus, verba et enunciationes, quae
antiquitatem et praerogativas eiusmodi
respiciunt, nullius roboris, atque eo
prorsus modo ac si apposita non essent,
de cetero habenda fore et esse; immo
pro totius praefati Ordinis tranquillitate
et pace perpetuum silentium super hu-
iusmodi controversiâ imponimus, et pro
imposito haberi volumus et mandamus.

§ 5. Ne quis denique basilicam beati
Francisci civitatis Assisiensis, ubi sacrum
eius corpus requiescit, a Romanis Pon-
tificibus praedecessoribus nostris variis

Declaratur,
verba de anti-
quitate, aliis-
que praerogati-
vis controver-
sis in constitu-
tionibus a San-
citate Sua e-
manatis, nul-
lius roboris es-
se, et huic con-
troversiae si-
lentium impo-
nitur.

Praecipitur ut
basilicae civi-
tatis Assisiensis
et B. M. de Por-
tiuncula aeque
Ordinis matri-
ces agnoscan-
tur.

1 Edit. Main. legit *constitutionis* (R. T.).

privilegiis auctam, ita supra ceteras eiusdem Ordinis ecclesias verbis aut scriptis extollat et efferat, ut debitus honor ac reverentia denegetur basilicae B. Mariae de Portiunculâ extra muros eiusdem urbis, in qua constat seraphicum patrem institutum suum inchoasse: praecipimus et mandamus ut ambae basilicae, diversis licet rationibus, B. Mariae quidem propter Ordinis primordia, Assisiensis vero propter sacrum corpus sanctissimi institutoris, tamquam Ordinis matrices ab omnibus fratribus Minoribus agnoscantur et observentur, prout Romani Pontifices praedecessores nostri asservarunt et concesserunt.

Clausulae.

§ 6. Quascumque autem iuris verborumque solemnitates nostrâ auctoritate suppletes, et quibusvis in contrarium facientibus amplissime derogantes, quae vero exprimenda essent pro expressis habentes, fore confidimus ut familiis vestris per hoc providentiae nostrae iudicium pristinam vestroque nomine dignam concordiam partam esse gaudeamus. Vestrum autem erit, ut, pari vigilantia studioque curis nostris obsequentes, indecoram importunamque altercationum libellorumque licentiam, in eorum auctores districte animadvertentes, sedulo inhibeatis. Ac vobis, dilecti filii, paternae voluntatis pignus apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, XXI iulii MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 21 iulii 1728, pontif. anno v.

CCXXXIII.

Decernitur ratio, et praescribitur ordo pertractandi et definiendi causas ec-

clesiasticas in regno Siciliae ultra Pharum ¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Fideli ac prudenti dispensatori, quem in supremo apostolatus apice constituit Dominus super familiam suam, maxime convenit tradita sibi caelitus uti potestate, ut, si quae sint inter pontificalem auctoritatem et regiam potestatem contentiones, quantum fieri potest, amoveantur, utque nedum fidelium populorum pericula arceantur, sed etiam incommoda leniantur, prout, locorum et temporum ratione habita, magis in Domino videbitur expedire.

Prooemium.

§ 1. Cum itaque felicitis reoordationis Clemens Papa XI praedecessor noster apostolicam regni Siciliae ultra Pharum legationem ac monarchiam nuncupatam eiusque tribunal extinxerit ac suppresserit et absolverit, si quae essent privilegia et indulta a quibuscumque Romanis Pontificibus praedecessoribus quomodolibet concessa revocaverit et abrogaverit, et certum interim modum praescripserit, quo causae ad forum ecclesiasticum pertinentes cognosci et in eodem regno fine debito terminari possent; quemadmodum in eius apostolicis litteris expeditis anno MDCCXIV et MDCCXV plenius continetur; cumque carissimus in Christo filius noster Carolus VI in Romanorum imperatorem electus, Siciliae ultra Pharum rex, exponi nobis nuper fecerit, iura aposto-

Causae huius
constitutionis
promulgandae.

¹ Haec iurisdictio ab Urbano II ad finem vergente XI Ecclesiae saeculo Rogerio comiti eiusque successoribus in regno Siciliae concessa, pertractandi nimirum et definiendi causas ecclesiasticas, a Clemente XI, propter abusum qui irreperant, extincta et abolita fuit const. ed. MDCCXIV et MDCCXV; verum hinc quibusdam moderationibus confirmatur.

licae legationis in eodem regno, sibi, eiusdem haeredi legitimo et possessori, ex privilegio signanter Urbani Papae II praedecessoris nostri, competere, quae quidem iura iam olim Rogerio comiti e Normannorum gente, eiusque successoribus, ob eliminatam Saracenorum tyrannidem, catholicam fidem restitutam, ecclesiasque patriarchatui Constantinopolitano tunc temporis adhaerentes, Romanae Sedi iterum subiectas, concessa, anteactorum sex saeculorum decursu, usque ad Caroli II obitum, in suo robore atque usu permanserint: hinc nos, etsi compertum habeamus, huiusmodi rationibus eundem praedecessorem nostrum, praesertim propter abusus quos irrepsisse constabat, minime acquievisse, nosque ipsi, dum cardinalatus honore fungebamur, eidem constitutioni reverenter subscripserimus, omniumque circumstantiarum opportune reminiscamur; attamen, cum graves inde exortae fuerint contentiones atque mala, non sine animarum pernicie publicaeque tranquillitatis detrimento, serio propterea confidentes, quantum pastoralis sollicitudinis intersit, causas etiam talium contentionum avertere ac prorsus eliminare, itaut, abusibus e medio sublatis, ius ex aequo universis reddatur, ex voto Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium pro huius negotii examine specialiter deputatae, ac etiam motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, finem huic operoso gravissimoque negotio imponentes, nostrâ hac perpetuo valiturâ constitutione, vim et effectum concordiae habente, haec, quae sequuntur, decernimus et sancimus, ac inviolabiter ab his, ad quos spectat et in futurum spectabit, observari mandamus.

§ 2. Causae omnes, ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, iis exceptis quae vere maiores sunt, quaeque iuxta canonicas sanctiones apud Apostolicam Sedem tractari, et a Romano Pontifice, vel a iudicibus quos ipse specialiter deputaverit, cognosci debent, non alibi quam in ipso Siciliae ultra Pharum regno cognoscantur, et fine debito, quem iustitia postulaverit, terminentur, ita videlicet ut non exemptorum causae in primâ instantiâ coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur nec ab eorum curiis avocentur nisi per viam legitimae appellationis a sententiâ definitivâ, aut ab interlocutoriâ vim definitivae habente, vel ab actu, cuius gravamen per appellationem a definitivâ reparari nequeat, vel praeiudiciale sit invertendo iustum iuris et iudiciorum ordinem, aut nisi integro biennio, a die motae litis computando, coram ipsis Ordinariis remanserint indecisae, quemadmodum a Concilio Tridentino in cap. xx *Causae omnes*, sessione xxiv *De reformatione*, decretum est; sique secus fiat, quaecumque appellatio, inhibitio, aut sententia, eo ipso nulla et irrita sit, iuxta eiusdem Concilii praescriptum; respectu vero exemptorum ab Ordinariis, iudex ecclesiasticus, a rege illius regni, ut infra dicendum, nominatus et delegatus, et pro tempore eius arbitrio nominandus et delegandus, tamquam Ordinarius, de causis civilibus et criminalibus illorum, ut postea dicetur, cognoscat, ne aliter huiusmodi personae et iura sine providentiâ remaneant. A sententiâ Ordinarii ad metropolitanum appelletur, servatâ itidem in omnibus formâ in antedicti Concilii decretis constitutâ.

§ 3. Postquam vero metropolitanus in causâ pronunciaverit, vel in secundâ instantiâ quoad sententias suorum suf-

Ordo cognoscendi causas ecclesiasticas in Sicilia post maiores, quae apud unam Apostolicam Sedem cognosci debent.

Qui iudex causas appellationum a sententiis metropolitanis

tani cognoscere
debeat.

fraganeorum, vel in primâ quoad causas propriâe dioecesis, possint partes, vel earum altera, provocare ad eum virum in iure canonico doctorem, seu licentiatum, nobilium universitatum more, diligenti examine praecedente promotum, et in ecclesiasticâ dignitate constitutum, a carissimo filio nostro Carolo VI in Romanorum imperatorem electo et Siciliae rege, eiusque in regno Siciliae ultra Pharum successoribus, aut de eorumdem mandato, ex concessione Sedis Apostolicae deputatum et delegatum, et in posterum ab ipso eiusque in eodem regno successoribus aut de eorumdem mandato deputandum et delegandum: quem eo ipso delegatum auctoritate Sedis Apostolicae constitutum, et pro tempore constituendum, recognoscimus et firmamus, ut causas ecclesiasticas antedictarum appellationum in praedicto regno Siciliae ultra Pharum cognoscere aliaque inferius exprimenda peragere possit, servatis tamen praemissis aliisque inferius explicandis, itaut, quidquid aliter sive scienter sive ignoranter fieri contigerit, ipso iure nullum irritumque sit.

Remedia pro
iis qui se a sen-
tentiâ eiusdem
primi iudicis
appellationum
gravati sen-
tient.

§ 4. Si vero antedictus iudex gravamen inferat, vel quomodocumque partes, sive earum altera, gravatas ab eiusdem sententiâ seu decreto sese senserint, tunc, ut appellationis atque extremae provocationis remedio omnibusque legum atque canonicarum sanctionum auxiliis christifideles praedicti Siciliae regni uti et frui possint, eademque remedia, iuris ordine servato, sicut oportet, experiri, idem carissimus in Christo filius Siciliae rex, eiusque successores in perpetuum, vel alter de eiusdem aut de ipsius successorum mandato, sedulo providendum¹ ut apertum atque patens in omni tempore tribunal seu

curia, in qua tamen vir etiam in dignitate ecclesiasticâ constitutus, atque, ut supra, in utroque iure licentiatu seu doctor, deputatus et delegatus, cum tribus aliis assessoribus in utroque iure versatis, eodem pariter modo, uti supra, deputandis et nominandis, ius reddat. Atque primum diligenter expendat an appellatio reiici vel admitti debeat, et quibus clausulis causa committenda sit. Quoties vero causa fuerit visa digna ulteriori cognitione, eam primo cognoscat et iudicet idem modo dictus iudex, a quo ulteriori cognitione digna decreta est, adhibito eorumdem assessorum consilio. Quod si post haec res adhuc ulteriori discussione opus habeat, nec lis finita sit, eadem coram altero idoneo ecclesiastico iudice, ut supra, cum assessoribus vel consiliariis nominando, discutatur; et ita deinceps: ita tamen ut causa in quacumque instantiâ coram iudice ecclesiastico semper pertractetur, et, in omnibus iuris ordine servato, terminetur.

§ 5. Appellantes in unâ causâ, omnino subiecti remaneant, quoad alias causas, iurisdictioni suorum Ordinariorum, a qua eximi nec a metropolitano nec a delegato possint, nisi in casibus a iure canonico praescriptis.

Appellantes in
unâ tantum cau-
sâ, in reliquis
appellare non
censeantur.

§ 6. In causis, quibus conservatores regularium decretum vel sententiam tulerint, qui se ab illis gravatum existima- verit, recursum similiter habere poterit ad antedictum delegatum: qui quidem, si, inspectis utriusque partis iuribus, appellationem duxerit admittendum, ipse in talis causae cognitione, prout iuris fuerit, procedet: sique partes, vel earum altera, de gravamine ab eius iudicato sibi illato conquereretur, id servetur, quod supra de appellationibus a decreto vel sententiâ iudicis delegati statutum est. Ceterum praedicti conservatores in- violate servare debeant praescripta in

De causis re-
gularium.

¹ Legend. *providebit* vel *providebunt* (R.T.).

constitutionibus felicis recordationis Innocentii PP. IV, Alexandri IV, Bonifacii VIII, Gregorii XV, aliorumque nostrorum praedecessorum, necnon in Concilii Tridentini decretis, sub poenis ibidem contentis.

Appellationes
quomodo reci-
piendae.

§ 7. Appellationes nunquam recipiantur, nisi, per publica documenta realiter exhibenda, prius constiterit, appellationem a sententiâ definitivâ vel habente vim definitivae, aut a gravamine quod per definitivam sententiam reparari non possit, vel quod praeiudiciale sit in casibus a iure non prohibitis, per legitimam personam et intra statuta tempora fuisse interpositam aut persecutam; nec, praeterquam in casibus a iure permissis, dum causa coram inferioribus iudicibus pendet, ante definitivam sententiam vel vim definitivae habentem, de gravamine, quod asseratur illatum, superiores cognoscere possint, licet citra praeiudicium ordinarii cursus causae sese id facere declarent; nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut etiam simpliciter mandare ut ipsi copia processus mittatur, etiam expensis appellantis vel recurrentis, nisi in casibus a iure permissis.

Inhibitiones
post appella-
tiones admissas
quomodo con-
cedendae.

§ 8. Inhibitiones, post appellationes sicut praemittitur admissas, non concedantur nisi cum insertionem tenoris sententiae aut decreti, a qua vel a quo provocatum fuerit; aliâ inhibitiones et processus et inde secuta quaecumque sint ipso iure nulla, eisque impune liceat non parere. Sed si appellans asserat sententiae vel decreti² sive appellationis interpositae exemplum authenticum habere se non posse culpâ iudicis, a quo, vel actuarii; tunc, sive metropolitanus, sive praefatus iudex ecclesiasticus delegatus, respective,

iniungat iis, ad quos¹ pertinet, ut, solutâ actorum mercede, exemplum in formâ probante tradatur appellanti intra brevem terminum: et interim nihil novi coram iudice, a quo, contra appellantem attentetur.

§ 9. A decretis Ordinariorum, in visitatione vel pro correctione morum editis, nullus sit appellationi locus quoad effectum suspensivum, nisi cum visitator, citatâ parte, et adhibitâ causae cognitione, iudicialiter processerit, et in aliis casibus a iure permissis.

De appellatione
a decretis Or-
dinariorum in
visitatione edi-
tis.

§ 10. Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequeat vel quod praeiudiciale sit, appellatur, non nisi visis actis, ex quibus apparet de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibito vel provisio ulla concedatur.

De appellatione
a gravamine per
definitivam sen-
tentiam non re-
parando.

§ 11. In causâ indebitae carcerationis, quatenus sit secuta cum mandato iudicis verbali, possit iudex appellationis expedire inhibitiones vigore appellationis, constituto sive per depositionem duorum testium de mandato, sive per documentum notarii vel custodis carcerum de carceratione. In causis vero comminatae iniustae carcerationis, vel torturae, vel excommunicationis, non expediantur inhibitiones generales et indefinitae, sed tantum compulsoriae pro transmissione copiae actorum ad effectum cognoscendi an sit deferendum nec ne appellationi, adiunctâ in dictis litteris compulsoriis inhibitione ut interim iudex, a quo, ad ulteriora non procedatur²; et quatenus, visis actis, resultet evidens gravamen, tunc admittatur appellatio cum inhibitione, et causa cognoscatur coram iudice, ad quem. Si vero de huiusmodi gravamine non constet, remittatur causa ad iudicem a quo cognoscenda in primâ instantiâ.

De inhibitioni-
bus expedien-
dis.

¹ Videtur legendum *ipsis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *decretis* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *quod pro quos* (R. T.).

² Potius lege *procedat* (R. T.).

De actibus originalibus primae instantiae a notario mittendis.

§ 12. Acta originalia primae instantiae notarius sive actuario mittere ad iudicem appellationis minime cogatur, nisi natura ipsa causae id flagitet, aut probabilis aliqua falsitatis suspicio incidat, quae iudicialiter apposita ab interesse habentibus fuerit: et tunc, post terminationem causae, statim remittant ad Ordinarium, et in eius curiae tabulario asserventur.

De carcerato appellante.

§ 13. Causâ appellationis pendente, appellans in eodem ubi reperitur carceri permaneat, quoad iudex, ad quem causae cognitio devolvenda est, visis actis, causâque cognitâ, aliter decreverit: et tunc quidem, si a decreto secundi iudicis vim definitivae habente appellatum fuerit, nihil ipse interim mandare aut pro decreto sui executione attentare poterit, donec per iudicem superiorem aliter fuerit ordinatum; exceptis tamen casibus, in quibus aliter a iure statutum sit, et in quibus appellatio contra decretum excarcerationis effectum tantum devolutivum, favore libertatis, producit.

De censurâ ecclesiasticâ in appellante prolata.

§ 14. Censura ecclesiastica, in appellante prolata, revocari aut nulla declarari per iudicem appellationis, etsi is sit delegatus, non possit, nisi prius auditis partibus et causâ cognitâ; et tunc, si eam esse iustam constiterit, ad iudicem, qui excommunicationem protulit, remittatur appellans, et ab ipso iuxta sacros canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit debitamque emendationem praestiterit, obtineat; si vero iniustam esse appareat, iudex appellationis absolutionem concedat; et si dubitetur an iusta fuerit vel iniusta, quamvis honestius sit ut ad excommunicatoriam¹ intra brevem aliquem competentem terminum, eidem praefigendum, absolvendus remittatur, iudex ni-

hilominus appellationis, hoc casu, per se poterit eum absolvere.

§ 15. Absolutio ad cautelam, non nisi servatis de iure servandis, cum dubitatur de nullitate excommunicationis vel ab homine prolatae vel a iure inflictæ, si dubium facti vel probabile dubium iuris occurrat, concedenda erit tamquam ad breve tempus, cum reincidentiâ, necnon praestitâ per excommunicatum cautione de stando iuri et parendo mandatis Ecclesiae. Quod si, iuxta formam a iure praescriptam, apparebit aliquem ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem praestare, necnon ob contumaciam manifestam, expensis quoque satisfacere, et cavere de iudicio sisti coram excommunicatore tenebitur, priusquam antedictam absolutionem obtineat. Praeterea huiusmodi absolutiones cum reincidentiâ a iudice appellationis, etiamsi sit antedictus iudex, committantur ipsis Ordinariis excommunicantibus, cum clausulâ, ut *intra tres dies* absolvant censuratos, dummodo tamen excommunicati in eodem loco sint ubi degunt Ordinarii. Quod si in eodem loco non sint, vel si Ordinarii, praesentes et requisiti, absolvere recusaverint vel neglexerint, absolvantur a confessario iuxta formam eiusdem commissionis a iudice appellationis, ut praefertur, expediendae. Ceterum commissiones praedictae de absolvendo, non ipsis Ordinariis immediate et personaliter, sed eorundem cancellariis praesentari debent, ut reverentia episcopis debita sartatecta servetur, et a praesentatione, cancellario factâ praedicti *tres dies* numerari debeant. Cedulones autem, in casu absolutionis obtinendae ad certum tempus cum reincidentiâ, quatenus affixi fuerint, non amoveantur; sed dumtaxat tegantur, tectique remaneant durante termino

¹ Forsan excommunicatorem (R. T.).

in absolute praefixo; salvâ tamen praxi ibidem servatâ de eorundem in nonnullis casibus amotione.

De appellatio-
ne a sententiâ
definitivâ in vo-
rum contuma-
cem prolata.

§ 16. A sententiâ definitivâ, contra verum, contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibitiô aut alia quaevis provisio, durante contumaciâ, concedatur.

De appellatio-
ne in causis
criminalibus et
sententiis Ordina-
riorum.

§ 17. Ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum processerint ex officio, si ab eorundem sententiis appellatio vel ad metropolitanum vel ad praedictum iudicem interposita fuerit, tunc procuratores fiscales curiae metropolitanae vel tribunalis praefati delegati actoris vices gerant, et instantias aliosque actus desuper necessarios peragant et prosequantur, ut praedictorum Ordinariorum sententiae confirmationem et executionem, si ita fuerit iustitiae consonum, obtineant. Quod si, dictis procuratoribus fiscalibus non citatis vel auditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istae prorsus nullae sint ac irritae cum omnibus actis gestis; quinimmo praecedentes Ordinariorum sententiae executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab ipsis interposita nullatenus fuisset.

De pauperibus
litigantibus.

§ 18. Pauperibus litigantibus condonentur sportulae et emolumenta quaecumque etiam cancellario alioquin debita: aliae itidem quaecumque expeditiones gratis dentur, ac etiam copiae publicorum instrumentorum sive testamentorum, necnon regesta et copiae actorum transmittendorum ad iudicem appellationis: et haec in causis tam civilibus quam criminalibus. Quo vero ad probationem paupertatis, ea summarie fiat per testes, gratis similiter examinandos, et quoad ipsam paupertatem stetetur arbitrio iudicis.

De causis cri-

§ 19. In criminalibus causis regula-

1 Ni legendum sit *reum* (R. T.).

rium, quando deliquerit¹ intra claustra, Tridentini Concilii et peculiarium illius Ordinis, quem quisque delinquens professus fuerit, constitutionum dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra monasterium degant, ab episcopis, iuxta eiusdem Concilii Tridentini et apostolicarum constitutionum praescriptum, iudicentur et puniantur. Qui vero ab episcopi iudicio gravamen sibi illatum putaverint, recursum habere poterunt ad antedictum iudicem, qui, ubi appellatio admittenda de iure fuerit, causae revisionem assumet. Quod si quis ab huius etiam iudicis sententiâ vel decreto se gravatum existimaverit, ea servantur, quae pro appellantibus a decreto iudicis delegati supra exposita sunt. Si vero praelati exempti, alios superiores in regno Siciliae ultra Pharum non habentes, deliquerint, antedictus iudex ecclesiasticus, tamquam ordinarius respectu exemptorum, contra eos, ut iuris fuerit, procedat, servatâ semper regulâ circa modum praescriptâ.

De iudicis ec-
clesiastici fa-
cultatibus.

§ 20. Ne autem de facultatibus antedicti iudicis ecclesiastici disputatio unquam oriri queat, constanter declaramus: quod ille, uti supra, a rege Siciliae ultra Pharum auctoritate Sedis Apostolicae nominatus et delegatus, quascumque personas adversus sententias, res iudicatas ac contractus quoscumque, prout iuris fuerit, in integrum restituendi plenam et liberam licentiam et potestatem exercere possit et debeat;

§ 21. Iuramenta quaecumque, ad effectum agendi dumtaxat ex causâ, quibuscumque relaxandi;

De iuramentis,

§ 22. Quoscumque a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis, simpliciter vel ad cautelam, si et postquam congrue, prout debuerint, tam partibus quam iu-

De absolutione
a censuris.

1 Aptius lege *deliquerint* (R. T.).

dicibus satisfecerint, firmis tamen manentibus, servatisque respective iis quae circa modum et ordinem impertiendae absolutionis superius praescripta sunt, absolvendi;

De absolutione
ab excommunicationibus ob
varia crimina
illatis.

§ 23. Quoscumque itidem, qui homicidium necnon periurii reatum quomodocumque commiserint, quique bellis interfuerint, et qui adulterium, incestum, fornicationem et aliud quodcumque flagitium carnis perpetraverint, necnon usurarios, factâ tamen usurarum restitutione, ab excommunicationibus aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis et temporalibus, quas quomodolibet incurrerint, iniunctâ cuique pro modo culpae poenâ salutari, et aliis quae de iure fuerint iniungenda, etiam in utroque foro absolvendi;

De censuris
per apostolicas
constitutiones
inflictis.

§ 24. (Declaramus tamen, nec praedictum iudicem ecclesiasticum, nec quamcumque aliam ecclesiasticam personam, cuiuscumque gradus, dignitatis et prae-eminentiae sit, et quamvis de latere legatus existat, potuisse aut posse aliquem absolvere a censuris ecclesiasticis per apostolicas constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur. Et licet hoc ipsum procedat etiam quoad illud genus absolutionis, quod cum reincidentiâ, et ad effectum agendi tantum, aut ad cautelam dicitur, et quoad cognitionem an declaratoria censurarum praedictarum valida fuerit aut nulla, iusta vel iniusta (cum haec quoque omnia Romano Pontifici pro tempore existenti et Congregationi S. R. E. cardinalium immunitatis ecclesiasticae et controversiis iurisdictionalibus praepositae, ad id a Sede Apostolicâ specialiter deputatae, privative quoad omnes alios etiam de latere legatos, competat), attentis nihilominus specialibus circumstantiis animum nostrum moventibus, declaramus quod praefatus iudex ec-

clesiasticus, tamquam a carissimo in Christo filio nostro Carolo VI Siciliae ultra Pharus rege, eiusque in posterum successoribus, ut supra, deputatus et delegatus, servatis de iure servandis, et citra quemcumque abusum, concedere possit recurrentibus a gravamine, quod in declaratoriâ censurarum Sedi Apostolicae reservatarum sibi illatum esse demonstraverint, absolutiones cum reincidentiâ, ad effectum agendi tantum, et etiam ad cautelam, necnon cognitionem assumere an praedictae declaratoriae censurarum, Sedi Apostolicae reservatarum, promulgatae ab episcopis aut archiepiscopis regni Siciliae ultra Pharus, fuerint validae aut nullae, iustae vel iniustae; ita tamen, ut, si solius nullitatis vitio laborare cognoverint, episcopo vel archiepiscopo, qui ad earum declarationem respective processerint, mandet, ut ex integro procedant, reservatâ post novam declaratoriam absolutione plenariâ Sedi Apostolicae; et quatenus nullitatis et iniustitiae vel solius iniustitiae vitio laborare cognoverit, declaret recurrentes non incurrisse; et si declaratoriam iustam esse deprehenderit, recurrentes pro absolutione ad eandem Sedem Apostolicam remittat. Quod si praefatus iudex delegatus ipse fuerit, qui ad declaratorias processerit, et censuratus se gravatum fuisse praetenderit, aut ex capite nullitatis, aut nullitatis et iniustitiae, aut solius tantum iniustitiae; tunc ea observentur, quae supra statuta fuerunt in casu quo quis a sententiâ aut ab alio quocumque decreto eiusdem iudicis se gravatum senserit: novusque iudex ecclesiasticus ea omnia servare teneatur, quae iudex ipse delegatus, iuxta ea quae modo dicta sunt, servare teneatur¹ in casu recursus ad ipsum facti a nullâ vel iniustâ declaratoriâ censu-

¹ Aptius lege tenetur (R. T.).

rarum Sedi Apostolicae reservatarum, quae ab episcopis vel archiepiscopis respective fuerint promulgatae);

De litteris
monitorialibus.

§ 25. Praeterea quascumque, monitoriales poenalesque litteras in formâ *significavit* consuetâ, contra occultos et ignotos malefactores, satisfacere, conscios vero relevare differentes, servatâ tamen formâ Concilii Tridentini necnon constitutionis Pii Papae V praedecessoris nostri super haec editae, concedendi;

De commutatione votorum, deque matrimonialibus dispensationibus in tertio et quarto gradu pro pauperibus tantum et gratis ex speciali facultate concedendis.

§ 26. Necnon vota quaecumque, ultramarino tamen, visitationis liminum beatorum Petri et Pauli apostolorum de Urbe et S. Iacobi in Compostella, et castitatis ac religionis votis exceptis, in alia pietatis opera commutandi. Tum etiam nationis Siculae commoditati et utilitati prospicere volentes, eidem iudici, uti supra, nominato et delegato a Siciliae rege ultra Pharum, facultatem specialem elargimur matrimoniales dispensationes concedendi in tertio et quarto gradu; gratis tamen, nulloque recepto vel minimo emolumento, et favore eorum tantum, qui vere pauperes sunt et miserabiles, et labore manuum suarum vivunt;

De absolutione a censuris ad effectum praemissorum consequendum.

§ 27. Et, ut concessionem, gratiae et litterae, per antedictum iudicem, sic, ut supra, concedendae, sublatis obstaculis, suum sortiantur effectum, quascumque personas, ad effectum dumtaxat omnium et singulorum praemissorum consequendum, ab omnibus et quibuscumque excommunicationibus, suspensionibus et interdictis, aliisque ecclesiasticis censuris, quibus innodati fuerint, absolvendi, et absolutas pronunciandi.

De causis, in quibus agitur de executione litterarum apostolicarum.

§ 28. Pro maiori tamen cautela, ea, quae infra sequuntur, declaramus et decernimus: videlicet non posse nec debere praedictum iudicem sese ingerere in causis, in quibus agitur de executione litterarum apostolicarum, etiam

super collatione quorumcumque beneficiorum saecularium vel regularium, pro quarum executione certi sunt dati executores, quorum a decreto, seu datâ executione, si fuerit quoquomodo reclamatum, et de illato gravamine vel excessu dictum, tunc idem iudex in hisce causis in omnibus et per omnia, ut supra de aliis dictum et declaratum est, procedat:

§ 29. Deputare etiam non poterit subdelegatos in dioecesibus praedicti regni commorantes, multoque minus eis concedere exemptionem a iurisdictione suorum Ordinariorum, praeterquam unum, qui tamen ecclesiasticus sit, in quacumque episcoporum residentia, et in praecipuis aliis regni civitatibus, ut sunt Drepanum, Therme, Mile, et Masara, seu Augusta, vulgo *Trapani, Termini, Melazzo* et *Augusta* nuncupatis:

§ 30. Praeterea nemini concedi poterunt litterae patentes exemptionis a iurisdictione sui Ordinarii ex titulo inserviendi curiae vel tribunali ipsius iudicis delegati, exceptis tantum ministris et officialibus necessariis, qui tamen in toto regno non sint ultra quinquaginta, praeter eos qui praecipuis primae, secundae et tertiae instantiae ecclesiasticis curiis Panormi inserviunt:

§ 31. Nullatenus quoque idem iudex ecclesiasticus nec in primâ instantia nec in gradu appellationis aut recursus aut per modum provisionis sese ingerat in quomodolibet concernentibus disciplinam et observantiam regularem personarum utriusque sexus, distributionem officiorum, collocationem regularium in uno aut altero monasterio aut conventu, ordinationes circa chorum et allocutorium monialium earumque clausuram, designationes cellarum aliaque similia; sed in his omnibus procedatur ab iis ad quos pertinet iuxta sacros canones,

De subdelegatis a iudice ecclesiastico deputandis.

De litteris patentibus exemptionis.

De disciplina et observantia regularium.

statuta singulorum Ordinum, et apostolicas constitutiones:

De praesidibus capitulorum et superioribus atque officialibus in monasteriis.

§ 32. Caveat similiter ne deputet praesides capitulorum, superiores vel abbatissas, vicarios vel vicarias, vel qualescumque officiales in monasteriis vel domibus regularibus utriusque, sexus ex quocumque titulo, vel colore, sive inconvenientium, sive dissidiorum, sive discrepantiae suffragiorum, etiam per viam actuum provisionalium; sed omnino liberae remaneant, iuxta sacrorum canonum praescriptum et ipsorum Ordinum regularium statuta, electiones et deputationes omnium praelatorum et officiorum:

De magistris praelectoribus et rectoribus studiorum.

§ 33. Itidem nequeat, etiam per modum provisionis, deputare magistros, lectores, rectores studiorum, neque in possessione munerum vel officiorum confirmare eos, qui, finito tempore a constitutionibus suorum Ordinum praescripto, debent illa dimittere, vel qui remoti a legitimis superioribus fuerint: in causis autem inter regulares vere contentiosis, et in quibus esse potest de iure locus appellationi, expleto cursu iudicii in unoquoque Ordine regulari a suis constitutionibus praefinito, si succumbentes prosequi intendant, tunc causae ad praedictum iudicem ecclesiasticum devolvantur, qui procedere teneatur, servatis in omnibus et per omnia iis quae supra quoad alias causas statuta sunt: ita tamen ut in causis nullitatis professionis, tam ante quam post elapsam quinquennii, nullo modo se interponat; sed illae ad normam omnino sacrorum canonum et sacri Concilii Tridentini, sessione xxv *De regularibus*, cap. xxix, cognoscantur et terminentur:

De usu iurisdictionis episcopis a concilio Tridentino concessae.

§ 34. Ad haec delegatus non impediatur usum iurisdictionis a sacro Concilio Tridentino episcopis, uti Sedis Apostolicae delegatis, in exemptos saeculares

clericos attributae; facultatem tamen habet idem iudex ecclesiasticus procedendi etiam in primâ instantiâ in eorundem clericorum saecularium exemptorum causis tam civilibus quam criminalibus, easdemque, iuris ordine servato, cognoscendi ac iudicandi; et in casu appellationis a decretis vel sententiis eiusdem iudicis delegati, in omnibus ea servantur quae supra hac de re statuta sunt.

§ 35. Quoad graviores episcoporum et archiepiscoporum causas servetur omnino dispositio sacrarum constitutionum et sacri Concilii Tridentini, sessione xxiv, cap. v, *De reformatione*. In aliis vero minoribus et civilibus causis, in quibus episcopi aut archiepiscopi regni Siciliae ultra Pharum, non actores, sed rei sunt, delegatus ius habet iudicandi etiam in primâ instantiâ, si causa sit archiepiscopi vel episcopi exempti a iurisdictione metropolitanâ (et signanter quoad omnes in causis solutionis pensionum), et in secundâ tantum instantiâ, si causa sit episcopi iuri metropolitico subiecti; tunc enim in primâ instantiâ causa ab archiepiscopo erit iudicanda: in casu autem appellationis a iudicio delegati, servantur omnia in superioribus deposita.

§ 36. Denique, ut nos nostrique successores Romani Pontifices diligenter curabimus ut supra disposita ac statuta adamussim servantur, quae vim et effectum habere concordiae statuimus et decernimus, nec quidquam a nostris ministris sub quovis praetextu vel colore peragatur quod eorundem observantiam et executionem retardare vel impedire possit; ita dictus iudex ecclesiasticus nullas sibiumat partes, etiam per modum provisionis, vel sub alio quovis praetextu, contra ordinationes et mandata, quae vel nostrâ vel nostrorum

De officio iudicis ecclesiastici erga mandata apostolica.

pro tempore successorum propriâ manu per speciale rescriptum signata et subscripta erunt, nec eorum executionem, quantum in ipsomet sit, audeat impedire vel retardare; sed eisdem debita reverentia, observantia et executio omnino praestetur.

Clausulae.

§ 37. Decernentes, omnia et singula in superioribus expressa per nullum patriarcham, archiepiscopum, episcopum, aliâsque aliâ auctoritate, dignitate et praeeminentiâ fulgentes, impugnari unquam posse aut debere, praesentesque semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et oblinere debere, atque ab omnibus et singulis, ad quos spectat sive spectabit, eas firmiter et inviolabiliter observandas esse, nulloque unquam tempore notari, retractari, invalidari, inque ius vel controversiam vocari posse, ipsasque praesentes sub quibuscumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos ipsos et successores nostros Romanos Pontifices factis et faciendis, concessis et concedendis, minime comprehendere; sed statuimus, easdem has litteras, tamquam ad ecclesiarum Siciliae tranquillitatem et pacem a nobis editas, semper omnino excipiendas, et, quidquid secus super his, ut praefertur per nos approbatis, a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus. Non obstantibus consuetudinibus, privilegiis et indultis, quomodocumque in contrarium praemissorum aliâs concessis.

Nemo has litteras infringere audeat.

§ 38. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, concordiae et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare praesum-

pserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, III kalendas septembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 30 augusti 1728, pontif. anno v.

CCXXXIV.

Confirmatur instrumentum quoddam emphyteuticum super abbatia S. Clementis in Piscaria nullius dioecesis provinciae Theatinae inter eminentissimum et reverendissimum cardinalem Finy et Congregationem Caelestinatorum, et pro eâ abbatem et monachos monasterii S. Spiritus de Murrone eiusdem Congregationis, confectum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exposuit nobis nuper dilectus ^{Expositio facti.} filius noster Franciscus Antonius S. R. E. presbyter cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam ac monasterii abbatiae nuncupati S. Clementis in Piscaria

¹ Haec abbatia S. Clementis, nono Ecclesiae saeculo a Ludovico Pio imperatore fundata, ab omni episcoporum quorumcumque iurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV et Alexandro III; et Caelestinus III *solî Romanae Ecclesiae subiectam*, atque *ab omnium ecclesiarum seu personarum iugo liberam esse* decrevit, ubi praeter abbatem nullus alius exercere possit iurisdictionem. Horum Pontificum et aliorum similes constitutiones collectae reperiuntur inter *Rerum Italicarum Scriptores*, tom. II, part. II. De aliis iurisdictionibus abbatiae S. Spiritus de Murrone, cui haec S. Clementis unitur, *tamquam si radicitus in eius abbate fundata fuisset*, vide S. Caelestini V constit. edit. MCCXCIV, die 13 novembris, pontificatus I; Urbani V constit. edit. MCCCLXIII, die XXIII februarii, pontif. I; Eugenii IV constit. edit. MCDXXXIV, die 28 octobris, pontif. IV, etc.

riâ nullius dioecesis provinciae Theatinae, S. Benedicti seu alterius Ordinis, quod in commendam ad sui victum ex concessione et dispensatione apostolicâ obtinet, conditionem¹ efficeret meliorem, praeviâ opportunâ facultate et licentiâ sibi a nobis die xii mensis ianuarii proximi praeteriti per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad id attributâ, omnia et singula bona, res et iura, ad praedictum monasterium quomodolibet spectantia, cum iurisdictione tam spirituali quam temporali ab eo quomodolibet dependente, Congregationi monachorum Caelestinorum dicti Ordinis S. Benedicti, ac pro eâ dilectis filiis modernis et pro tempore existentibus abbati et monachis Montis S. Spiritus de Murrone in vicinis civitatis Sulmonen siti quod caput et praecipuum monasterium praefatae Congregationis monachorum existit et in quo abbas generalis eiusdem Congregationis monachorum residere consuevit, et² in emphyteusim perpetuam sub annuo canone quadringentorum sexaginta trium scutorum monetae romanae, praeter et ultra alia octogintaseptem scuta paris monetae quae ex locis montium Camerae nostrae Apostolicae non vacabilium in almâ Urbe nostrâ consistentium ad supradictum monasterium S. Clementis in Piscariâ pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio cardinali eiusque in monasterio huiusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac, simul cum praedictis quadringentis sexagintatribus scutis, annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum huiusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis et conditionibus concessit per solemne ac pu-

blicum die v mensis aprilis novissime elapsi desuper stipulatum instrumentum, quod subinde, nempe die ix mensis maii subsequenter, a capitulo generali totius Congregationis eorundem monachorum, tunc temporis in memorato monasterio S. Spiritus de Murrone congregato, per aliud simile confectum instrumentum in omnibus et per omnia ratificatum, acceptatum et approbatum fuit: et aliâs, prout uberius continetur in binis instrumentis huiusmodi tenorum qui sequuntur: primi, etc.

In nomine Domini. Amen. Praesenti publico instrumento cunctis ubique pateat evidenter, et sit notum, quod anno a salutiferâ sanctissimi domini nostri Iesu Christi mdccxxviii, indictione vi, die vero v mensis aprilis, tempore pontificatus sanctissimi in eodem domino nostro Iesu Cristo patris et domini nostri domini Benedicti divinâ providentiâ Papae XIII, eminentissimus et reverendissimus dominus dominus Franciscus Antonius S.R.E. cardinalis Finy, mihi, etc., cognitus, agens infrascripta omnia et singula uti modernus abbas commendatarius abbatiae S. Clementis in Piscariâ sitae¹ in provinciâ Theatinâ nullius dioecesis, et vigore benignae permissionis et licentiae desuper obtentae a sanctissimo domino nostro Papa Benedicto XIII feliciter regnante per medium sacrae Congregationis eminentissimorum et reverendissimorum dominorum S.R.E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum, prout ex rescripto in calce precum praelibato sanctissimo domino per eminentiam suam priusquam ad dignitatem cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Curtium Origo eiusdem sacrae Congregationis praefectum subscripto sub die xii elapsi ianuarii, quod, ad effectum in praesenti instrumento inserendi, mihi, etc., originaliter traditur, tenoris inferius registrandi, sponte, etc., ac aliâs omni modo meliori, etc., supradictam S. Clementis in Piscariâ abbatiam, cum territorio separato

Instrumento
praedictum.

¹ Edit. Main. legit *conditione* (R. T.).

² Coniunctio *et* delenda (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *sita* (R. T.).

ac iurisdictione fere episcopali super quinque terris, Alanni nempe, Pietranici, Castiglionis, Turris Passerum, et Bolognani, et cum iure, possessione et exercitio etiam iurisdictionis laicalis civilis in dictâ terrâ Bolognani, ecclesiamque, palatium et bona quaecumque, tam mobilia quam stabilia, semoventia, omniaque alia cuiusvis generis et speciei ad eandem abbatiam quomodolibet et sub quovis nomine et titulo spectantia, et in eâ illiusque territorio ac aliâs ubilibet posita et existentia, cum¹ usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus et proventibus decursis, pendentibus et maturatis a die 1 ianuarii proximi, necnon privilegiis et facultatibus ad libitum administrandi et meliorandi bona eiusdem abbatiæ, intentandi, proseguendi et terminandi lites pro recuperandis eiusdem abbatiæ bonis et iuribus a quopiam forte occupatis et usurpatis, et cum libero exercitio dictæ iurisdictionis laicalis in praedictâ terrâ Bolognani, et cuiusvis alterius iurisdictionis civilis cuiuscumque generis, quas dicta abbatia de praesenti habet aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus privilegiis, exemptionibus et praerogativis, quibus gaudet et potitur abbas commendatarius dictæ abbatiæ S. Clementis, retinendis, fruendis et exercendis per reverendissimum patrem abbatem Murronensem pro tempore, cum omnimodâ et totali independentiâ non solum ab eodem eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Finy moderno, sed et ceteris abbatibus commendatariis pro tempore eiusdem abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis praetextu, causâ, ingenio vel quaesito colore, etc., praetendi, peti et obtineri recursum aliquod² adversus abbatem Murronensem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ abbatiæ, gubernium ecclesiæ, et exercitium dictæ iurisdictionis, quae poterit et debet per dominum patrem abbatem Murronensem haberi, retineri et exerceri, perinde ac si omnimoda iurisdictione quasi episcopalis esset in ipso patre abbati Murronensi radicitus fundata, eo modo et

formâ quibus residet in eodem eminentissimo abbati commendatario, atque cum omnibus et singulis aliis facultatibus necessariis et opportunis, nihilo penitus excluso neque excepto, et reservatis tantummodo ad ipsius eminentissimi domini moderni abbatis commendatarii, aliorumque eius in dictâ abbatiâ successorum, locis montium hic in Urbe ad eandem abbatiam spectantibus, quae in praesenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, et non aliâs, etc., ad corpus et corpora, non autem ad mensuram, et pro tantis quanta eadem bona sunt, in emphyteusim perpetuam et perpetuo duraturam et valituram; etiam quod omnes in dictâ abbatiâ pro tempore abbates successores, omni meliori modo, etc., locavit atque concessit, etc., reverendissimo patri abbati, et reverendis monachis Caelestinis venerabilis monasterii Murronensis, vulgo nuncupati *la Badia di S. Spirito*, in viciniis Sulmonae (quod monasterium est caput venerabilis Congregationis Caelestinorum, et in eo tamquam abbas residet reverendissimus pater abbas generalis eiusdem venerabilis Congregationis), licet absentibus, pro eis praesente reverendissimo patre abbate domino Caelestino Galliano tamquam procuratore generali eiusdem venerabilis Congregationis Caelestinorum (sicuti constat ex litteris patentibus ad eius favorem expeditis, quarum copia collationata praesentibus inseritur, tenoris inferius registrandi), pro eadem venerabili Congregatione, ad effectum de quo infra, nihilominus ad abundantiore cautelam de rato in formâ et de faciendo cuncta infrascripta ratificare in proximo capitulo generali eiusdem venerabilis Congregationis, et dictae ratificationis instrumentum in actis mei, etc., existendo¹ promittente libere, etc., ita praedictae aliâs, etc., resque uti procuratore ad hunc effectum specialiter atque capitulariter constituto per dominum reverendissimum patrem abbatem et reverendos monachos Murronenses ex instrumento rogato per dominum

¹ Praeposit. *cum nos addimus* (R. T.).

² Aptius lege *aliquem* (R. T.).

¹ Quae sequuntur emendare minime potuimus; itaque edimus prout legimus in edit. Mainardi (R. T.).

Paulum de Amicis notarium publicum a Pratulis, rogatum sub die xii ianuarii proximi, cuius copia publica interisque legalitatis munita, mihi, etc., tradita, praesentibus inserenda, tenoris inferius registrandi, et in vim dictae praeinsertae pontificiae licentiae acceptandi, et unâ mecum notario legitimam stipulante: et ex causâ et titulo concessionis huiusmodi in emphyteusim, dictus eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Finy, abbas commendatarius praesens, pro se et successoribus in eâdem abbatiâ virtute dictae pontificiae licentiae ut supra obtentae, cessit quoque et renunciavit, etc., favore dicti venerabilis monasterii et reverendorum monachorum Murronensium, ut supra, absente stipulante praedictâ interventione omnia et singula iura, etc., nullo iure, etc., nisi directo dominio et proprietate bonorum eiusdem abbatae, atque infrascripto annuo perpetuo canone, pactisque, capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus et aliis inferius exprimendis, et non aliâs, aliter, nec alio modo, etc., de quo, etc., ita quod, etc., ad habendum, etc., ponens, etc., dans, etc., constituens, etc., et donec, etc., constituit, etc., omni, etc. Hanc autem in emphyteusim perpetuam concessionem supradictus eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine et vigore supradictae pontificiae licentiae, fecit facereque dixit et declaravit, etc., erga et ad favorem dicti reverendissimi patris abbatis et reverendorum monachorum Caelestinorum monasterii Murronensis, ut supra, absent stipulante praedicta interventa pro annuo perpetuo canone scutorum quadragintorum sexagintatium monetae romanae de iuliis decem pro quolibet scuto solvendorum et exbursandorum, prout idem reverendissimus pater abbas dominus Caelestinus Galliano, procurator generalis praedictus, nedum vice et nomine dicti venerabilis monasterii Congregationis Caelestinorum, omniumque et singulorum eius monasteriorum in solidum, animo tamen respectu ad dictam venerabilem Congregationem et cetera eius monasteria habendi relevationem a praedicto vene-

rabili monasterio Murronensi in casu, etc., solvere et exbursare promisit, seque obligavit, etc., dicto eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Francisco Antonio Finy, moderno abbati commendatario, eiusque in dictâ abbatiâ successoribus, pro seipso et eis dicto eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Finy praesente, etc., in duabus solutionibus aequalibus, primâ nempe in festività S. Ioannis Baptistae mense iunii, et alterâ in festività S. Ioannis apostoli et evangelistae mense decembris currentis, et deinde cuiuslibet anni ab hodie in posterum decurrentis, hic Romae, libere, etc., alias, etc., de quibus, etc., cum infrascriptis tamen pactis, capitulis, conditionibus, caducitatibus et aliis inter ipsas partes amicabiliter conventis et concordatis, inviolabiliterque observandis, et materno sermone apposis, videlicet:

« E primieramente si conviene, come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s' intendano nè siano compresi li suddetti Luoghi di Monte di Roma spettanti a detta abazia, ma quelli, di qualunque erezione, denominazione, qualità e quantità siano, restino e debbano restare a comodo di detto moderno eminentissimo abate et altri successori in detta abazia, senzachè detti venerabile monastero e reverendi monaci Morronesi sopra e per causa di essi possano pretendere, domandare o conseguire cosa alcuna, perchè così, ecc. Secondo, si conviene per patto espresso, che oltre il suddetto annuo perpetuo canone da pagarsi come sopra, debbano restare a carico e peso di detto venerabile monastero Morronense tutte le spese del mantenimento di due cappellani della solita adoga di ducati sette e grana sessanta al banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite farsi in ciascun annò, delle suppellettili sacre e del mantenimento di fabbriche della chiesa ed altri edifizj, ed ogni altra qualsivoglia spesa, tanto ordinaria quanto straordinaria, per il mantenimento e miglioramento dei beni di detta badia, perchè così, ecc. Terzo, si conviene per patto espresso, che detto venerabile monastero e reverendi mo-

Pacta quaedam
conventa inter
ipsas partes.

naci Morronesi, e detta venerabile Congregazione de' Celestini, e ciaschedun monastero della medema, *in solidum* sempre *et in perpetuum*, siano tenuti et obbligati, conforme detto reverendissimo padre procuratore generale ne' nomi suddetti promette e s' obbliga a detto eminentissimo e reverendissimo signor cardinale Finy, abate commendatario suddetto, come sopra presente, et altri successori in detta abazia, il sopraddetto annuo perpetuo canone di scudi quattrocento sessantatre moneta, come sopra convenuto, non ostanti le suddette spese, e non ostante che detti venerabile monastero e reverendi monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta badia e suoi beni, e non ostante anche i terremoti, guerre, peste, sterilità, grandine, incendio, siccità, inondazione, tempesta, carestia, grilli, sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro caso benchè fortuito, solito e insolito, pensato e non pensato, qui non espresso, e del quale fosse necessario farne speciale menzione, et anco non ostanti qualsivoglia dazi, gabelle, tasse, imposizioni, et altri pesi imposti e da imporsi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio o per altre cause ed occasioni; ai quali ed altri casi, benchè venissero reiteratamente e più volte in un anno, detto reverendissimo padre procuratore generale, in nome come sopra, espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detti venerabile monastero Morronense e sua venerabile Congregazione de' Celestini, tante volte quanto accadessero, senza poter domandare defalco, ristoro o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo canone, che dovrà pagarsi intieramente e senza diminuzione et eccezione alcuna, perchè così, ecc. Et all'incontro detto eminentissimo e reverendissimo signor cardinale Finy moderno ed altri qualsivoglia abati commendatari successori in detta badia non possano mai in alcun tempo, per qualsivoglia pretesto e causa, benchè affatto nuova, impensata et insperata, pretendere, domandare o conseguire alcun augumento di detto annuo canone, anco per titolo della maggior rendita di detti beni, e de' miglioramenti in

essi fatti e da farsi, benchè considerabili e considerabilissimi, in modo che il detto annuo perpetuo canone debba sempre et in perpetuo essere inalterabile ed immutabile per ciascheduna delle parti, non ostante qualsivoglia eventualità o favorevole o contraria come sopra, perchè così, ecc. Quarto, si conviene per patto espresso, che in evento che detto venerabile monastero e reverendi monaci Morronesi e sua venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi e negligenti, o in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto eminentissimo e reverendissimo signor cardinal Finy moderno et altri abati commendatari *pro tempore* di detta badia il sopraddetto annuo perpetuo canone per due termini e paghe continue, benchè non ne fossero ricercati, ovvero in caso che per qualsivoglia causa vendessero, dassero o permutassero, et in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo, li beni e ragioni di detta badia, e ciascheduno di essi, ovvero i miglioramenti fatti e da farsi in essi e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù, senza espressa licenza e consenso di detto eminentissimo e reverendissimo signor cardinal Finy moderno o altro abate commendatario *pro tempore*, e senza beneplacito apostolico espresso, i detti beni, sue ragioni e miglioramenti in essi fatti, di qualsivoglia qualità, quantità e valore, ancorchè fosse notabilissimo, devolvano e ricadano, e s'intendano devoluti e ricaduti all'abate commendatario *pro tempore*, e sia lecito al medemo pigliarne il vero, reale et attual possesso di propria autorità e di fatto, senza decreto di giudice, vizio di spoglio, nullità et attentati, e senza speranza che detto venerabile monastero e reverendi monaci Morronesi possano in modo alcuno purgare la mora, benchè minima, *etiam de aequitate canonicâ*, perchè così, ecc. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità ed osservanza del presente istromento e cose in esso convenute, e perchè non possa mai impugnarsi nè in tutto nè in parte da qualsivoglia abate com-

mendatario *pro tempore* di detta badia, sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo istromento, assieme con tutte le cose in esso convenute et espresse, debba sempre et in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controvertersi, che detto eminentissimo e reverendissimo signor cardinal Finy debba, conforme promette, tra sei mesi prossimi ottenere a proprie spese la conferma del medemo istromento, mediante Breve o altro diploma pontificio con l'inserzione del presente istromento, per la di lui perpetua validità ed osservanza, con tutte le clausole e deroghe necessarie ed opportune, perchè così, ecc. »

Promittens antedictus eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Finy, abbas commendatarius praedictus, bona, iura, facultates, iurisdictiones, exemptiones et privilegia ut supra concessa, et ad dictum abbatem S. Clementis spectasse et pertinuisse, spectareque et pertinere, neminique alteri fuisse et esse cessa, concessa vel assignata, nec aliud quicquam de eis vel aliquā¹ eorum parte fuisse, nec esse factum aut in futurum factum apparebit in praeiudicium huiusmodi perpetuae concessionis, quam promisit esse ac semper et perpetuo fore bonam, validam et legitimam, beneque, valide et legitime factam, sibi que nomine, pacto et vigore dictae praeinsertae pontificiae permissionis facere licuisset et licere², et pro tali ac tamquam talem omni futuro tempore etiam per abbates commendatarios successores attendere, manutenere et inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam et firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere vel venire, quovis sub praetextu, causâ, ingenio vel quaesito colore, etc., et in eam facere consentire omnes et singulos abbates commendatarios successores in dictâ abbatiâ, et alias quasvis personas ius aut interesse aliquod desuper habentes vel habere quomodolibet praeludentes, ad omnem solam, simplicem et extraiudicalem requisitionem dictorum venerabilis monasterii et reverendorum monachorum Murronensium, libere, etc., ita

1 Edit. Main. legit *aliquo* (R. T.).

2 Vel *liceret*, vel ante *licuisse* (R. T.).

quod aliâs, etc., litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem et molestiam, si quae, etc., in quovis iudicio petitorio, possessorio, summario, summarissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in primâ et aliis ulterioribus instantiis, advocatâ vel non advocatâ possessione in se ipsum uti abbatem commendatarium praedictum et aliâs in eadem abbatiâ successores suscipere, suscepiamque prosequi, mediare, terminare pariter et finire omnibus suis sumptibus et expensis, etiam procuratoris et advocati, absque ullâ curâ, operâ, impensâ vel labore dictorum venerabilis monasterii et reverendorum monachorum Murronensium, quos semper et perpetuo manutenere et conservare promisit, etc., in quietâ et pacificâ possessione liberâque fruitione bonorum iurium et aliorum ut supra concessorum, easque eximere, defendere et liberare ab omnibus lite, molestiâ et molestante personâ, aliâs in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis aut rescissionis praesentis contractus ex quocumque capite resultante, ultra praecisam et inviolabilem observantiam ad quam, etc., teneri etiam ipsum et alios successores abbates voluit de omni et quacumque dictorum bonorum, iurium et aliorum ut supra concessorum, et cuiuslibet eorum evictione, iurisque et facti defensione universalî, generali et particulari, in formâ iuris validâ atque in Urbe solitâ et consuetâ, necnon ad omnia et singula damna, etc., de quibus, etc., quae omnia, etc., aliâs, etc., de quibus, etc., quod, etc.; pro quibus, etc., dictus eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Finy, quo supra nomine, seipsum et ceteros in dictâ abbatiâ successores, bonaque omnia et iura quaecumque eiusdem abbatiae; dictus vero reverendissimus pater abbas procurator generalis bona omnia et iura quaelibet dictorum venerabilis monasterii et reverendorum monachorum Murronensium, et totius venerabilis Congregationis Caelestinorum, cunctorumque eius monasteriorum in solidum, in ampliori reverendae Camerae

apostolicae formâ solitis cum clausulis, etc., citra, etc., virtute supradictae praeinsertae licentiae, respective obligarunt, more, etc., iurarunt, etc.: super quibus omnibus et singulis praemissis petitum fuit a me notario publico infrascripto, ut unum vel plura publicum seu publica instrumentum et instrumenta conficerem atque traderem, prout opus fuerit et requisitus. Actum Romae in palatio Vaticano et mansionibus solitae residentiae dicti eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Finy, iuxta, etc., praesentibus, audientibus et intelligentibus his videlicet: illustrissimis dominis comite Xaverio Canali filio bonae memoriae comitis Ioannis Mariae Iteramnensis, et canonico Donato Antonio Murgini filio domini Laurentii de Gravina, testibus ad praedicta omnia et singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

Tenor supradictae pontificiae licentiae talis est videlicet:

« Beatissimo Padre. — Francesco Antonio Fini, arcivescovo di Damasco moderno abate di S. Clemente in Pescara, prostrato ai santissimi piedi di Vostra Santità, umilmente le espone, come la detta badia situata nella provincia di Chieti *nullius* con territorio separato, o giurisdizione quasi vescovile sopra cinque terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre dei Passeri, e Bolognano, nella quale ultima terra possiede ed esercita ancora la giurisdizione laicale civile, fu dalla beata memoria del cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto, in vari tempi che egli l'ha posseduta, in diversi prezzi or più or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di regno seicento quaranta, coll'andare a conto dell'istesso abate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'adoga di ducati sette e grana sessanta al banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento sì della fabbrica della chiesa, e della sacra suppellettile, come

pure quello d'altre fabbriche della stessa badia, di maniera che le suddette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattono sia stato in moneta di regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattrocento. Dopo che l'oratore è stato provveduto della stessa badia dalla Santità Vostra, ha egli praticato tutte le diligenze possibili per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza; anzi nel fitto procuratone, anche coll'accensione della candela la maggior offerta è stata di ducati di regno quattrocento cinquanta, con dovere andare anche a conto suo tutte le suddette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta, non verrebbero a costare¹ netti che ducati di regno trecento cinquanta, che in moneta romana non fan più che scudi duecento settanta in circa. E ciò deriva, perchè colla lontananza degli abati i beni della badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano, in potere de' fittuari ed amministratori alla giornata sempre più deteriorano. Oltre a suddetti beni e rendite, che sono tutte nel regno di Napoli, possiede in Roma la stessa badia ottantasette scudi romani annui in tanti luoghi di monti, che si esigono immediatamente a drittura dall'abate non compresi nel fitto che si fa *in partibus* di tutto il rimanente della badia. In questo stato di cose, a maggiore utilità della badia medema e degli abati *pro tempore*, crede l'oratore essere espediente di darla a locazione o sia enfiteusi perpetua ai monaci Celestini del monastero Morronese volgarmente chiamato la badia di S. Spirito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per abate il padre generale della medema, e fargliene la concessione per l'annuo canone di scudi romani quattrocento sessantatre, che offeriscono li medemi pagare ciascun anno in

¹ Forsan restare (R. T.).

Supplex libellus porrectus Sanctitati suae a praedicto cardinali pro obtinenda licentia relatum instrumentum confirmandi.

Roma bipartitamente in due semestri, cioè la metà in S. Giovanni Battista di giugno, e l'altra metà in S. Giovanni apostolo ed evangelista di Natale, netti e franchi da qualunque spesa, all'abate presente, come anche a futuri abati *pro tempore in perpetuum*, con andare a conto de' medemi padri Celestini tutte le suddette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento e miglioramento dei beni della badia potessero occorrere, obbligando per tal pagamento, oltre i beni di detto monastero Morronese, tutti gli altri che in Roma e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, nè donare, nè ipotecare, nè in tutto nè in parte i beni della stessa badia di S. Clemente, sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti e condizioni soliti a praticarsi in simili contratti, sovra de' quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne istromento in forma; col concedere viceversa a' padri Celestini del suddetto monastero pienissima potestà di amministrare a loro arbitrio e di migliorare i beni della stessa badia di S. Clemente, d'intentar liti e proseguirle per ricuperare i beni della medema, in caso trovassero esserne stati da chi che sia usurpati, col libero esercizio ai medemi padri Celestini dell'accennato monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli abati *pro tempore* della giurisdizione civile laicale nella terra di Bolognano, e di ogni altra giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema badia si abbia, e che col tempo possa avervi, con espressa dichiarazione, che, riuscendo a suddetti monaci di migliorare i beni di essa badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli abati, sotto qualunque pretesto o motivo, possa pretendersi maggior censo di quello ora concordato e stabilito di scudi romani quattrocento sessantatre, di giuli dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovraccennati scudi ottantasei de' luoghi de' monti, che si esigeranno immediatamente dall'oratore e dagli abati suoi successori in Roma, viene

ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della badia della somma di scudi romani cinquecentocinquanta, che difficilmente potrà avervi, non che fermarsi ed accettarsi ogni anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il beneplacito e consenso della Santità Vostra, il suddetto contratto, si stima per utile alla medema badia di S. Clemente, ed alle terre che sono sotto la sua quasi vescovile giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal suddetto monastero Morronese ed abate di esso, perchè dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente, potrà con maggior profitto di quelle anime esercitarla. Ma acciochè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li suddetti monaci inquietati e molestati da liti, viene umilmente la Santità Vostra supplicata, nel conferire ad essi monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso monastero ed abate Morronese tutti i privilegi, esenzioni, e prerogative, che gode l'abate di S. Clemente, col dichiarare che tal giurisdizione si debba esercitare dal suddetto abate Morronese con totale indipendenza non solo dall'abate presente, ma anche da' futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a' medemi abati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della badia, governo della chiesa, ed esercizio di detta giurisdizione, la quale dovrà da detto padre abate Morronese esercitarsi *perinde ac si omnimoda iurisdictionis quasi episcopalis esset in ipso abate Murronensi radicitus fundata*, nella maniera che ella trovasi nello stesso abate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla suddetta badia di S. Clemente e degli abati *pro tempore*, così pure sarà profittevole alle anime che sono sotto la giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al monastero Morronese; i di cui monaci con la loro presenza ed attenzione potranno migliorare i beni di quella badia, e ritrarne maggior frutto di quello

che possono mai ricavarne gli abati, che per lo più a breve tempo e da lontano per mezzo d'altri lo amministrano. E perciò l'oratore supplica umilmente la Santità Vostra volergliene concedere il solito beneplacito apostolico, con la facoltà a' monaci suddetti di obbligarli nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute solennità l'istromento; che il tutto, ecc. ».

Tenor permissionis et licentiae obtentae a Pontifice.

« Die XII ianuarii MDCCXXVIII, sanctissimus dominus noster, oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi supra dictum perpetuum contractum cum omnibus et singulis pactis et conventionibus supra expressis, iuxta petita, eidem oratori ac supradictis monachis Caelestinis impertitus est. — C. card. ORIGUS praefectus — P. archiepiscopus episcopus Anconae secretarius.

Loco † sigilli. Gratis etiam quoad scripturam ».

Tenor litterarum patentium generalis Congregationis Caelestini ad Caelestinum Galliani cum quo praedictum instrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis procurator generalis declaratur.

Tenor autem praedictarum litterarum patentium est infrascriptus, videlicet:

« D. Theodorus Carli abbas S. Spiritus de Murrone ac praesidens generalis totius Congregationis Caelestinorum Ordinis S. Benedicti, dilecto nobis in Christo fratri Caelestino Galliani abbati nostri collegii Caelestini Urbani ac parochialis ecclesiae S. Mariae in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, et in commissis fidelem diligentemque exequutorum¹. Antiqua et approbata patrum nostrae Congregationi consuetudine per nostras constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis eiusdem Congregationis probatae vitae, sufficientis scientiae, congruae experientiae et diligentis prudentiae monachus ad iura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda et recuperanda, eamque et eius monasteria, castra, loca et membra, personas et vassallos ab iniuriis defendendos apud Romanam Curiam et sanctam Apostolicam Sedem in generalem totius nostrae Congregationis procuratorem eligatur pariter et constituatur. Cum igitur tu talis repertus talique officio dignus in presenti generali capitulo fueris electus et constitutus, prout in actis eiusdem generalis capituli plene continetur, nos, unâ cum definitivialis nostri capituli patribus, de tuis

¹ Videtur legendum *executionem* (R. T.).

prudentiâ, fide, legalitate, bonitate, sufficientiâ, rerum experienciâ, atque erga nostram Congregationem zelo et pietate ac experimento confisi, te praedictum dilectum fratrem nostrum dominum Caelestinum Galliani abbatem, ut supra, generalem procuratorem specialemque nuncium totius nostrae Congregationis apud sanctissimum dominum, sanctam Sedem Apostolicam et Romanam Curiam, ubique existentem, tenore praesentium nominatum, electum, creatum et constitutum declaramus, et ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes et concedentes tibi omnimodam plenamque auctoritatem, potestatem ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, pro dictâ nostrâ Congregatione, eiusque locis, membris, personis, vassallis et quomodocumque subiectis, annexis, participantibus et connexis, procurandi, tamquam vero et legitimo generali totius Congregationis nostrae provinciae nuncio et oeconomo ad causas omnes et singulas, ac loca et personas ut supra quomodocumque pertinentes peragendas destinato; comparendi quoque coram quocumque iudice et tribunali tam ecclesiastico quam saeculari, et coram quibuscumque personis tam publicis quam privatis, cuiuscumque status, gradus, dignitatis et conditionis existant, apud dictam Romanam Curiam et sanctam Apostolicam Sedem, pro causis et negotiis omnibus civilibus et criminalibus et mixtis ad Congregationem praedictam, eiusque loca et personas ut supra spectantes, eaque tractandi et terminandi; agendi insuper cum iisdem iudicibus tribunalibus et personis quaecumque de iure vel consuetudine in favorem dictae nostrae Congregationis, eiusque locorum et personarum, ut supra, contra quascumque personas erunt peragenda; citandi, accusandi, denunciandi, litem movendi, motas contestandi, agendi, prosequendi, componendi et terminandi; peculium Congregationis, quod Romam de nostro mandato pro tempore mittitur, recipiendi; easdem pecunias et alias omnes addictam nostram Congregationem, eiusque loca et personas, ut supra, quomodocumque spectantes, a quibusvis

personis eas detinentibus a publicis banchis exigendi et recipiendi; exigendi quoque redditus seu fructus quoslibet sive censuum sive locationum sive locorum montium, tam decursos, quam in futurum suis loco et tempore decurrendos, sive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet spectantium tam ad monachos dictae nostrae Congregationis, aliaque loca et personas nobis subditas et subiectas, et de rescriptis quod ipsas quietantiae iuxta morem et usum faciendi; defendendi quoque omnia et singula nostra monasteria, loca, personas, vassallos et quomodocumque subiectos, ipsorumque iura et iurisdictiones tuendi, bona quaecumque earundem conservandi, manutenendi et augendi, ac tandem omnia et singula faciendi agendi, exequendi et terminandi, quae ad dicti procuratoratus generalis officium de iure vel consuetudine quomodocumque spectare dignoscuntur, iuxta procurationis mandatum, et per nos ipsos, si personaliter ad Congregationis negotia pertractanda et terminanda adessemus, fieri et perfici possent: nos enim, pro praedictorum omnium et singulorum exequutione, concedimus tibi omnem necessariam et opportunam auctoritatem et nostrae Congregationis nomine totum nostrum posse, etiam vices et voces, ratum, gratum et firmum ex nunc pro tunc quidquid a te, pro praefatorum omnium et singulorum exequutione ac inde quomodocumque emergentium annexorum et connexorum, actum, gestum, factum et terminatum fuit, quod licentes et habentes. In quorum fidem has praesentes fieri iussimus nostrâ subscriptione firmas, nostrique sigilli impressione munitas et roboratas. Datum ex praedictâ nostrâ regali abbatiâ Murronensi die xv maii MDCCXXV. — D. THEODORUS abbas generalis. — D. CAELESTINUS BRANCIA secretarius — *Loco † sigilli* ».

Instrumentum aliud, quo a capitulo generali totius Congregationis Caelestinorum, in monasterio S. Spiritus de Murro, relatam prius instrumentum approbatum fuit,

Tenor tandem supradicti instrumenti mandati procurae est sequens videlicet :

« In nomine Domini Amen. An. MDCCXXVIII, die vero xii mensis ianuarii, in regali et venerabili monasterio S. Spiritus de Murro, etc., capitulariter congregati et in unum ad sonum campanulae claustralis, ut

moris, coadunati omnes infrascripti reverendissimus pater abbas et reverendi monachi venerabilis monasterii Murronensis Congregationis Caelestinorum, vulgo nuncupata *la Badia di S. Spirito*, in viciniis Sulmone, in loco infrascripto, ubi pro rebus et negotiis dicti eorum monasterii peragendis et pertractandis congregari et coadunari solent, videlicet reverendissimus dominus Theodorus Carli abbas huius monasterii ac praesidens generalis totius Congregationis Caelestinorum, pater dominus Hyacinthus Cotinelli abbas S. Ioannis in Pano et prior huius abbatiæ, dominus Caelestinus Rolli secretarius reverendissimi patris generalis, dominus Iustinus Valignani socius reverendissimi prioris generalis, dominus Mutius De Carolis decanus, dominus Horatius Cimaglia procurator et vicarius castrorum, dominus Fridericus de Iudice lector philosophiae et cancellarius, dominus Ioseph Calenzali archipresbyter et vicarius forensis, dominus Fabritius Noia lector moralis, dominus Benedictus Valletta depositarius, dominus Matthaeus Vendita archivista, dominus Carolus Gandolfi sacrista, archivista et depositarius, dominus Octavius Tomachelli, dominus Beda S. Coloma, dominus Philippus Bancore, dominus Leopoldus Cialli, dominus Placidus Ciembrui, dominus Ioannes Girardus Zanchi, dominus Aloysius de Iudice, dominus Fortunatus Capri, dominus Vuolsangus Piscopus, et dominus Albinus de Angora, asserentes, et mediante, etc., affirmantes, ipsos et maiorem et seniore¹ partem, ac ultra duas ex tribus partibus, vocem et votum in capitulo habentes, totumque et integrum capitulum repraesentantes, nihilominus pro absentibus et infirmis, si qui sint, de rato in formâ promittentes, libere, etc., ita quod, etc., aliàs, etc., sponte, etc., omnique meliori modo, etc., fecerunt et constituerunt, etc., eorum dictique eorum venerabilis monasterii procuratorem generalem patrem dominum Caelestinum Galliano procuratorem generalem eiusdem venerabilis Congregationis, licet absentem et in almâ Urbe commorantem, sed tamquam praesentem, etc.,

¹ Forsan sanio^{re}m (R. T.).

specialiter et expresse ad ipsorum reverendorum dominorum monachorum constituentium dictique eorum venerabilis monasterii nominibus, et pro eis praevisâ tamen necessariâ et opportunâ facultate apostolicâ, debitâque permissione, concessionem in locationem, seu emphyteusim perpetuam duraturam, et quae afficere etiam debeat abbates commendatarios successores abbatiae S. Clementis in Piscaria nullius dioecesis cum territorio separato et iurisdictione fere episcopali super quinque terris Allani nempe, Petranici, Castiglioni, Turre Passerum et Bolognani, et cum iurisdictione laicali civili in dictâ postremâ terrâ Bolognani, omniumque et singulorum eiusdem abbatiae S. Clementis bonorum mobilium, stabilium, semoventium, et aliorum quorumcumque ad ea¹ quomodolibet spectantium et pertinentium et in eâ ubique locorum existentium², iurium quoque, membrorum, pertinentiarum, adiacentiarum, usum et commoditatum universarum, etiam ad effectum recuperandi bona eiusdem abbatiae casu quo reperientur a quopiam usurpata et occupata, nihilo penitus excepto neque excluso, et solum non comprehensis locis montium in almâ Urbe ad dictum abbatem spectantibus, per eminentissimum et reverendissimum dominum Franciscum Antonium S. R. E. cardinalem Finy eiusdem abbatiae modernum abbatem commendatarium favore eorum venerabilis monasterii modo quo supra faciendam, cum amplissimâ quoque facultate tribuendâ eorum venerabili monasterio semper et in perpetuo, dico et perpetuo, administrandi pro libero arbitrio reverendissimorum monachorum pro tempore et meliorandi bona eiusdem abbatiae, lites et causas instruendi, prosequendi et terminandi, aliaque necessaria et opportuna ad eorum libitum agendi et exercendi absque ullâ dependentiâ a dicto eminentissimo domino abbate commendatario et aliis in eâ pro tempore successoribus etiam quoad iurisdictionem civilem cuiusvis generis nunc et pro tempore ad eandem abbatiam competen-

tem¹ et competituram, et quam eadem abbatia habet, seu in futurum habere posset, et cum communicatione eorum venerabili monasterio Murronensi illiusque² reverendissimo patri abbati pro tempore omnium et singulorum privilegiorum, exemptionum et praerogativarum dicti eminentissimi domini abbatis commendatarii, et aliorum pro tempore in eâdem abbatia successorum, habendorum et exercendorum per eorum reverendissimum patrem abbatem cum totali independentiâ ab eodem moderno eminentissimo domino abbate commendatario illiusque pro tempore successoribus in eâdem abbatia in perpetuum, absque eo quod sub quovis praetextu adversus reverendissimum patrem abbatem eiusdem venerabilis monasterii pro tempore haberi et fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse eiusdem abbatiae, gubernium ecclesiae et exercitium dictae iurisdictionis per eundem reverendissimum patrem abbatem Murronensem omni futuro tempore habendae, fruendae et exercendae, perinde ac si omnimoda iurdictio quasi episcopalis esset in ipso reverendissimo patre abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo et formâ quibus ad praesens residet in eodem eminentissimo domino abbate commendatario, et non aliâs, etc., acceptandum, etc., eandemque abbatiam cum suis praefatis bonis et iuribus, modisque et formis superius expressis, in eandem locationem et emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque abbates commendatarios successores, cum solitis et consuetis clausulis³ conducendum, etc., pro annuo perpetuo canone scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetae romanae de iuliis decem pro quolibet scuto, eundemque annum perpetuum canonem in almâ Urbe solvere et exbursare duabus solutionibus aequalibus, primâ nempe in festivitate S. Ioannis Baptistae mense iunii, secundâ vero in festivitate S. Ioannis apostoli et evangelistae mense decembris, singulo anno, perpetuis

¹ Edit. Main. habet *spectantia et pertinentia ... existentia* (R. T.).

² Forsan legendum *eam* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *competere* (R. T.).

² Edit. Main. legit *illius* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *clausuris* (R. T.).

futuris temporibus dicto moderno eminentissimo domino abbati commendatario aliisque futuris abbatibus promittendum, sequae obligandum, etc., atque insuper de subeundo, ultra dictum annuum perpetuum canonem, omnes et quascumque expensas tam ordinarias quam extraordinarias occurrentes et necessarias pro manutentione ecclesiae et honorum eiusdem abbatae, faciendum et in formâ validâ emittendum; ulterius vero conveniendum et cum dicto eminentissimo et reverendissimo domino abbate commendatario concordandum quod solutio supra praefati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetae romanae, ut supra facienda eidem eminentissimo domino abbati commendatario eiusque successoribus in perpetuum, sit esseque semper et perpetuo debeat integra et intacta in eadem suprâ praefatâ summâ quatuor centum sexaginta trium scutorum pro abbate commendatario, quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum venerabile monasterium tantam reddituum quantitatem ex dictâ abbatiâ eiusque bonis non perciperet, et non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterilitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuriâ, fame, grillis, surcis (quod Deus avertat), et tandem non obstantibus quocumque alio casu, licet fortuito, solito et insolito, cogitato et incogitato, hicque non expresso et necessario forsân exprimendo, et non obstante etiam quibuscumque datiis gabellis, taxis, impositionibus et aliis oneribus impositis et imponendis quacumque auctoritate ob subsidia vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec praetendi valeat aliquod illius augmentum ab abbatibus commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causâ meliorationis dictorum honorum, seu ingentis et ingentissimi redditus qui perciperetur ab eodem venerabili monasterio, et ex aliâ quavis causâ etiam prorsus novâ, incogitatâ et insperatâ, in modum ut dictus canon semper persolvi et respective exigi debeat in dictâ solâ et immutabili summâ

scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetae romanae, non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato; item conveniendum quod nullatenus liceat dicto venerabili monasterio eiusque reverendis prioribus abbatibus pro tempore bona et iura dictae abbatae, neque in parte licet minimâ, vendere, donare, permutare, dare in solutum vel partem soluti, censuare, hypothecare, vel aliâs quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto, sub poenâ caducitatis et devolutionis ipso facto incurrendae; et isto casu omnia bona praefata, cum suis melioramentis licet considerabilibus et praemaximis, revertantur ad eandem abbatiam eiusque dominos abbates commendatarios absque eo quod ab eorum venerabili monasterio praetendi possit, necnon etiam eadem caducitas et devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a praefato reverendissimo patre procuratore, ut supra constituto, concordandum et stabilendum, absque eo quod peti nec praetendi possit admissio ad beneficium purgationis morae, etiam de aequitate canonicâ, quinimo eidem beneficio etiam mediato renunciandum, etc.; omniaque alia et singula pacta, capitula, conditiones et conventiones ex nostrâ¹ contractus apponenda et apponendis² eidemque reverendissimo patri procuratori ut supra constituto melius placitas et benevisas concordandum, firmandum et stipulandum; obligationemque per dictum eminentissimum dominum abbatem commendatarium faciendam, et successores etiam comprehendentem, de manutenendo dictum eorum venerabile monasterium in quietâ et pacificâ possessione honorum et iurium dictae abbatae, et de illorum evictione, iurisque et facti defensione universali, generali et particulari, in formâ iuris validâ, amplissime et latissime extendi, acceptandum; quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dictâ concessione eorum venerabilis Congregatio se obligat, de eâ saepius fuerit

¹ Interpretetur lector sciens (R. T.).

² Forsan apponendas (R. T.).

relevando atque ab omnibus damno, expensâ et interesse liberando, obligatione in formâ amplissimâ faciendum et emittendum, etc.; et praemissorum causâ et occasione quodcumque instrumentum et instrumenta, cum quibusvis pactis et capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis et cautelis in similibus apponi solitis et consuetis, eidemque reverendissimo patri procuratori ut supra constituto melius placitis et benevisis, atque per eum arbitrandis, per acta cuiusvis publici notarii fieri, recipi, rogari et stipulari faciendum, illiusque et eorum adstipulationi interveniendum, etc., et pro illorum et in eis promittendum observantiâ et inviolabili adimplemento bona omnia et iura quaecumque dicti eorum venerabilis monasterii in quavis validiori et de iure strictiori etiam R. E. A. formâ solitis cum clausulis, etc., obligandum, etc., et hypothecandum, etc., obligationesque instrumento et alio quovis robore valendum, etc., et generaliter in praemissis omnibus et singulis gerendum ea omnia et singula, quae facere et gerere possent ipsi reverendissimus pater abbas et reverendi monachi si praesentes et personaliter interessent, etiamsi talia forent quae magis speciale et individuum procurae mandatum, quam praesentibus est expressum, requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procurae praetendi, opponi et allegari nequeat, non solum isto, sed et omni, etc., promittentes, etc., relevantes, etc., super quibus, etc., omnibus observandis, etc., et ut, etc., praedicti constituentes obligarent seipsos, posteros et successores, ac bona omnia mobilia et stabilia, praesentia et futura, etc., cum potestate, etc., constituentes, etc., et renunciaverunt, etc., et iuraverunt, etc., unde, etc., *Laus Deo, etc., praesentibus opportunis, etc.* *Extracta est praesens copia ab actis mei Pauli De Amicis a Pratulis, apostolicâ per totum orbem auctoritate notarius, iudex ordinarius in archivio Romanae Curiae descriptus, et meo solito sigillo requisitus signavi, etc.* — *Laus Deo, etc. Loco † sigilli.* — DE AMICIS. — Testor ego infrascriptus suprafatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem

1 Legerem promittendorum (R. T.).

qualem se facit, eiusque privatis ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam, etc.: in cuius rei testimonium, etc., datum ex regali abbatiâ Murronensi prope Sulmonem hac die XIII ianuarii MDCCXXVIII. Dominus THEODORUS CARLI, abbas generalis Caelestinorum ac Ordinaris terrae Pratularum. Ego dominus FRIDRICUS DE IUDICE cancellarius. *Loco † sigilli.* Ita est pro domino Petro Nicolao de Canterellis curiae Capitoli notario de praedicto instrumento rogatus fui. Ego SEBASTIANUS DE BERNARDINIS Romanus civis, Dei gratiâ et apostolica auctoritate notarius publicus eiusdem curiae Capitoli, praesens istrumentum subscripsi et publicavi, meoque solito signo signavi requisitus, etc. *Locus † signi ».*

Alterius vero: « In Dei nomine, Amen. — Die VIII mensis maii anno MDCCXXVIII, in regali ac venerabili abbatiâ S. Spiritus de Murrone, et prope, etc., Reg., etc., nos, etc., capitulariter congregati, et in unum ad sonum campanae, et praemissis solitis caeremoniis, ut moris, in capitulo generali coadunati omnes infrascripti reverendissimi patres praesidens generalis, abbates et vocales venerabilis Congregationis Caelestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo et tenendo capitulo generali congregari et coadunari solent, videlicet: reverendissimus pater dominus Theodorus Carli, abbas huius abbatae ac praesidens generalis totius Congregationis Caelestinorum, reverendus pater coabbas dominus Bernardus Paglioni, abbas S. Eusebii de Urbe ac vicarius generalis, reverendus pater coabbas dominus Matthaeus Vecchi, abbas S. Mariae de Casaluce, pater dominus Hyacinthus Cotinelli, abbas S. Ioannis in Plano et prior huius regalis abbatae, pater dominus Dionysius Cimboli abbas S. Benedicti de Nursia ac visitator primus, pater dominus Hieronymus Marini abbas S. Mariae de Pedemontio ac visitator secundus, pater dominus Caelestinus Cortese abbas SS. Annuntiatae de Tarento ac visitator tertius, pater dominus Franciscus Rigghi, abbas SS. Trinitatis de Faventia ac visitator quartus, pater dominus Maurus Tor-

Instrumentum
alterum olus-
dem tenoris.

lini, abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac definitor primus, pater dominus Gaspar Cotinelli, abbas S. Ioannis Baptistae de Bononiâ, ac definitor secundus, pater dominus Bernardus Sassi, abbas S. Ioannis de Uria, ac definitor tertius, pater dominus Gaspar Maggioni, abbas S. Mariae de Magenta ac definitor quartus, pater dominus Caelestinus Galliano, abbas S. Mariae in Posterula ac procurator generalis in Romanâ Curiâ, pater dominus Caelestinus de Jorio abbas S. Mariae Collismadii de Aquila, pater dominus Silvester Calenzali abbas S. Spiritus de Magella, pater dominus Fortunatus Palumbo abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli, pater dominus Ioseph de Caffro abbas S. Bartholomaei de Luceria, pater dominus Andreas de Stephanis abbas S. Catharinae de Terranova, pater dominus Ramirus Delmatis abbas S. Petri Caelestini de Mediolano, pater dominus Ambrosius Biancolella abbas S. Gregorii de Novo, pater dominus Petrus Hieronymus Barcellini abbas S. Michaëlis de Florentia, pater dominus Caelestinus Cornice abbas SS. Trinitatis de S. Severo, pater dominus Caelestinus de Lecto abbas S. Angeli de Celano, pater dominus Ioseph Amati abbas S. Petri ad Magellam de Aversa, pater dominus Ludovicus de Leon abbas S. Benedicti de monte Gargano, pater dominus Beda de Mari abbas S. Mariae civitatis Theatinae, pater dominus Aloysius Mattiolis abbas S. Mariae ad Magellam de Capua, pater dominus Ramirus Tabbassi abbas S. Nicolai de Bergamo, pater dominus Theophilus Galeucci abbas SS. Annunciatæ de Gesualdo, pater dominus Bonifacius Pepe abbas SS. Trinitatis de Barulo, pater dominus Antonius Meroni abbas S. Mariae Meiulanae de Corropolo, pater dominus Antonius Sgarzi abbas S. Hieronymi de Caesena, pater dominus Caelestinus Paladini abbas S. Iacobi de Salerno, pater dominus Maurus Zaccagna abbas S. Stephani de Bononiâ, pater dominus Maurus Troiani abbas S. Mariae de Messapia, pater dominus Zaccarias de Ellectis abbas S. Petri Caelestini de Siponto, pater dominus Ioannes Baptista Talleoni abbas S. Nicolai de Arimino, pater

dominus Benedictus Rossi abbas S. Catharinae de Beneventi, pater dominus Hieronymus Cohicci abbas titularis, prior Vici aequensis ex Brevi speciali Summi Pontificis regnantis, etc., asserentes, et mediante iuramento, etc., affirmantes ipsos omnes habere votum et vocem in eorum capitulo generali, illudque integraliter valide et legitime constituere, repraesentare, nihilominus pro vocabulis infirmis et absentibus, si qui sint, de rato in formâ promittentes, libere, etc., ita quod, etc., aliâs, etc., asserentes quoque et similis iuramenti¹ affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam et informationem de instrumento rogato per acta domini Cantarelli, curiae Capitolii in almâ Urbe notarii, sub die v mox elapsi aprilis, quo mediante eminentissimus et reverendissimus dominus dominus Franciscus Antonius S.R.E. cardinalis Finy, uti modernus abbas commendatarius abbatiæ S. Clementis in Piscariâ, sitâ in provinciâ Theatinâ nullius dioecesis, vigore benigne permissionis et licentiae in formâ specificâ obtentæ a sanctissimo domino nostro Papa Benedicto XIII, concessit in emphyteusim perpetuam et perpetuo duraturam, etiam quoad alios abbates commendatarios successores, venerabili monasterio et reverendissimo patri abbati pro tempore ac reverendis monachis S. Spiritus de Murrone eorum venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis supradictam abbatiâ S. Clementis in Piscaria cum territorio separato et iurisdictione fere episcopali super quinque terris, Alanni nempe, Petranici, Castiglioni, Turris Passerum et Bolognani, et cum iure, possessione et exercitio etiam iurisdictionis laicalis civilis in eâdem terrâ Bolognani, ecclesiamque, palatium et bona quaecumque eiusdem abbatiæ, unâ cum omnibus et singulis suis iuribus, membris, pertinentiis, adiacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus et proventibus, decursibus², pendentibus et maturis a die primâ ianuarii proximi, privilegiis quoque, facultatibus et iurisdictionibus universis, pro

¹ Sic ed. M. quam in omnibus referimus (R. T.).

² Potius lege *simili iuramento* (R. T.).

annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexagintatrium monetae romanae de iuliis decem pro quolibet scuto immutabiliter et absque ullâ diminutione solvendo et exbursando eidem eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Finy moderno et aliis abbatibus commendatariis in perpetuum duabus solutionibus aequalibus in Urbe faciendis, primâ nempe in festivitate S. Ioannis Baptistae mense iunii, et alterâ in festivitate S. Ioannis apostoli et evangelistae mense decembris nunc currentis, et deinde cuiuslibet anni in posterum decurrentis, et pro qua solutione annui perpetui canonis reverendissimus pater abbas dominus Caelestinus Galliani, tunc in Romanâ Curiâ procurator generalis, obligavit totam eorum venerabilem Congregationem, omniaque et singula monasteria, cunctaque bona et iura in solidum, animo tamen, respectu ad dictam venerabilem Congregationem et cetera eius monasteria, habendi et consequendi relevationem adversus dictum venerabile monasterium Murronense eiusque bona in casu, etc., et cum promissione per dictum reverendissimum patrem procuratorem generalem emissâ de faciendo omnia per gesta ratificari in praesenti capitulo generali, ac de omnibus et singulis pactis, capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caducitatibus, clausulis et cautelis in eodem instrumento concessionis in emphyteusim ut supra rogato contentis et expressis, et nihilominus in abundantiore cautela melius per me certiorati mediante lecturâ eiusdem instrumenti, mihi, etc., in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque et singulorum in eo contentorum, praesentibus reverendis dominis, de verbo ad verbum, et a primâ usque ad ultimam syllabam factâ intelligibili et clarâ voce, quibus per eosdem reverendos patres auditis, et bene, ut dixerunt, et mediante, etc., affirmarunt, intellectis, sponte, etc., in vim supra expressae, pontificiae licentiae, et aliâs omni meliori modo, etc., idem supradictum instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam ut supra factam pro dicto annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta-

trium monetae romanae, cum obligatione dictae venerabilis Congregationis, cunctorumque illius monasteriorum, ut dictum est, in Urbe solvendorum, omniaque et singula in eodem instrumento contenta et expressa, a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo, acceptarunt, ratificarunt, approbarunt et confirmarunt, et pro plenissime acceptatis, ratificatis, approbatis et confirmatis haberi voluerunt, et volunt, non solum isto, sed omni, etc., quum¹ quidem acceptationem, etc., supradicti reverendi patres in capitulo generali ut praemittitur congregati promiserunt, etc., seseque obligarunt, etc., semper et perpetuo habere ratam, gratam et firmam, et pro tali ac tamquam talem attendere, manutenere et inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere vel venire, quovis sub praetextu, causâ, ingenio vel quaesito colore, etc., aliâs, etc., de quibus, etc., quod, etc., pro quibus, etc., totam eorum venerabilem Congregationem, cunctaque illius monasteria, bona, etc., iura, etc., in ampliori reverendae Camerae Apostolicae formâ, solitis cum clausulis, etc., citra, etc., in solidum obligarunt, etc., appellationi, etc., renunciantes, etc., consentientes, etc., unicâ, etc., et tactis pectoribus de more, etc., iurarunt, etc., super quibus, etc. Praesentibus opportunis, etc., licet aliena manu, etc., extractâ est praesens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis, utrâque auctoritate notarii, et, factâ collatione, concordat, meliori semper salvâ, etc., et meo solito signo requisitus signavi, etc. *Laus Deo, etc. — Loco † signi.*
— DE AMICIS ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, idem Franciscus Antonius cardinalis praemissa omnia et singula, pro perpetuâ eorum validitate, inviolabili robore, efficacîâ exactiorique observantiâ, apostolicae nostrae confirmationis patrocínio, etiam iuxta pactum in primo et² praeinsertis instrumentis

Preces cardinalis et monachorum praedictorum pro re-latorum confirmatione.

¹ Videtur legendum *quam* (R. T.).

² Videtur deesse *secundo* aut *altero* (R. T.).

inter partes conventum, communiri sum-
mopere desideret: nobis propterea dic-
tus Franciscus Antonius cardinalis tam
suo quam modernorum abbatis et mo-
nachorum dicti monasterii S. Spiritus de
Murrone totiusque Congregationis mo-
nachorum Caelestinorum praefatorum
nomine humiliter supplicavit ut sibi
et eisdem abbati, monachis et Congre-
gationi in praemissis opportune provi-
dere et ut infra indulgere de benignitate
apostolicâ dignemur.

Confirmatio
praedictorum
omnium.

§ 3. Nos igitur, ipsos Franciscum
Antonium cardinalem, abbatem, mona-
chos et Congregationem specialis favore
gratiae prosequi volentes, dictorumque
abbatis, monachorum et Congregationis
singulares personas a quibusvis excom-
municationis, suspensionis, interdicti,
aliisque ecclesiasticis sententiis, censu-
ris et poenis, a iure vel ab homine,
quavis occasione vel causâ latis, si qui-
bus quomodolibet innodatae existant,
ad effectum praesentium tantum con-
sequendum, harum serie absolventes et
absolutas fore censentes, huiusmodi sup-
plicationibus inclinati, concessionem om-
nium et singulorum bonorum, rerum
ac iurium supradicti monasterii S. Cle-
mentis in Piscariâ, cum iurisdictione
spirituali et temporali ab eo dependente,
eidem Congregationi monachorum Cae-
lestinorum, et pro eâ abbati et mona-
chis monasterii S. Spiritus de Murrone,
in emphyteusim perpetuam a memorato
Francisco Antonio cardinali factam, et
per capitulum generale eiusdem Con-
gregationis monachorum ratificatam, ut
praefertur, confectaue desuper bina
instrumenta praeinserta, cum omnibus
et singulis pactis et conditionibus et
aliis quibuscumque in eis respective
contentis et expressis, auctoritate apo-
stolicâ, tenore praesentium, confirmamus
et approbamus, illisque inviolabilis et

irrefragabilis apostolicae firmitatis vim,
robur et efficaciam adiungimus, ac om-
nes et singulos tum iuris quam facti
ac solemnitatum quarumcumque, tum ex
iuris communis et constitutionum apo-
stolicarum, praesertim super alienatio-
nibus bonorum Ecclesiae editarum, tum
ex praefatorum monasteriorum illorum-
que Congregationis et Ordinis et alio-
rum quorumvis statutorum, consuetu-
dinum, usuum et privilegiorum apo-
stolicorum quorumcumque praescripto,
seu aliâs de stylo in similibus etiam
de necessitate observandarum, et alios
quoslibet etiam quantumvis formales¹,
naturales et substantiales, ac incogita-
tos et inexcogitabiles defectus, si qui
in praemissis seu eorum aliquo prin-
cipaliter vel accessorie, seu aliâs quomo-
dolibet intervenerint seu intervenisse
dici, censi, praetendi vel intelligi
quovis modo possent, plenissime et am-
plissime supplemus et sanamus, ac pe-
nitus et omnino tollimus, perimimus
et abolemus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes
litteras, et in eis contenta quaecumque,
etiam ex eo quod quilibet illi in prae-
missis interesse habentes seu habere
quomodolibet praetendentes illis non
consenserint, nec ad ea vocati, citati
et auditi, nec causae, propter quas prae-
sentes emanarint, sufficienter adductae,
verificatae vel iustificatae fuerint, aut
ex aliâ quacumque causâ, occasione,
colore, praetextu et capite, etiam enor-
mis, enormissimae et totalis laesionis,
nullo unquam tempore de subreptionis
vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu
intentionis nostrae aut interesse haben-
tium consensûs, aliove quolibet etiam
quantumvis magno et substantiali, ac
individuum expressionem requirente de-
fectu notari, impugnari, infringi, retra-

Clausulae.

¹ Ed. Main. legit *formulas pro formales* (R.T.).

ctari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore; suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quolibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet¹ quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus felicitis recordationis Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon dictorum monasteriorum, Congregationis et Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, usibus, stylis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apo-

stolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque, contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut, finitâ seu quomodolibet deficiente concessione emphyteuticâ, praedicta bona, res et iura sub illâ comprehensa, cum suis membris et pertinentiis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore factis, ad dictum monasterium S. Clementis in Piscariâ pleno iure atque omnino libere revertantur, illique cedant, absque eo quod renovatio concessionis huiusmodi a quoquam sub quovis praetextu seu ex quacumque causâ peti vel praetendi possit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti mdcxxviii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 30 augusti 1728, pontif. anno. v.

¹ Edit. Main. legit *cuiuslibet* (R. T.).

CCXXXV.

Subiiciuntur tertiarii Ordinis Carmelitarum iurisdictioni et regimini magistri generalis eiusdem Ordinis¹.

**Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus procurator generalis Ordinis fratrum beatae Mariae de Monte Carmelo, quod, cum ipse longâ experientiâ comprobaverit, nonnullas molestias ac vexationes utriusque sexus eiusdem Ordinis tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis qui eiusmodi tertiarios ad eorum subiectionem seu superioritatem adigere volunt exoriri, idque eisdem tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus procurator generalis, quo similibus inordinationibus occurratur, litteras nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV idus decembris, pontificatus nostri anno II, expeditas, per quas inter alia tertiarii Ordinis sancti Francisci a iurisdictione et superioritate Ordinariorum eximuntur, ad tertiarios primodicti Ordinis per nos summopere extendi et ampliari desiderat. Nobis propterea praefatus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Subiectio praedictorum tertiariorum.

§ 2. Nos igitur, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et in-

1 De commissario Tertii Ordinis Carmelitarum provinciae Flaminis Ianuarii vide aliam huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die XXIV iulii, pontif. III.

terdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, litteras nostras praefatas, per quas tertiarii secundodicti Ordinis oranimodae iurisdictioni et regimini eorum ministri generalis subiiciuntur, ad tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus; itaut illi prioris generalis pro tempore existentis¹ huius Ordinis curae et superioritati subiecti omnino sint.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, primodicti Ordinis, etiam iuramento, etc.²

Clansulae derogatoriae.

§ 4. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, etc.³

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 30 augusti 1728, pontif. anno V.

CCXXXVI.

Statuuntur et confirmantur nonnulla favore Congregationis fratrum Bethlehemitarum in Indiis occidentalibus⁴.

1 Edit. Main. legit *priori generali* *existenti* (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Ut supra pag. 459 b (R. T.).

4 De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam huius Pontificis constit. ed. MDCCXXVIII, die IX aprilis, pontif. IV, et const. ed. MDCCXXIX, die xxx septembris, pontif. VI.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Quum nonnulla decreta a capitulo generali praedictae Congregationis constitutionibus plane contraria edita fuissent, habito a nonnullis recursum ad S. Sedem,

§ 1. Alias pro parte tunc existentium praefecti generalis et vocalium capituli generalis Congregationis fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum in Indiis occidentalibus, quae in veram religionem auctoritate apostolicâ erecta reperitur, nobis exposito, quod, cum in praecedenti capitulo generali eiusdem Congregationis anno MDCCXXIV celebrato, contra formam constitutionum ipsius Congregationis auctoritate apostolicâ confirmatarum, statutum fuisset officium praefecti generalis dictae Congregationis perpetuum, sive ad vitam electi esse debere, ac nonnulla alia decreta praefatis constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quae plurium hospitalium sive domorum dictae Congregationis nomine habito ad felicitis recordationis Clementem PP. XI praedecessorem nostrum recursum, ac rei cognitione Congregationi tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae per eundem Clementem praedecessorem demandatâ, et ab hac tribus ipsius Congregationis cardinalibus ad id specialiter deputatis remissâ, prodiisset a Congregatione particulari dictorum trium cardinalium die XII aprilis MDCCIX decretum tenoris sequentis, videlicet:

Emanavit praesens decretum Congregationis particularis quo revocata fuere praedicta decreta constitutionibus contraria.

Revocatis decretis asserti capituli generalis in eâ parte, in qua sunt contraria constitutionibus apostolicâ auctoritate confirmatis, servantur omnino eadem constitutiones, et archiepiscopo Limano pro executione et convocatione capituli, cui praesideat per se sive per alium cum omnibus facultatibus sacrae Congregationis, et, quatenus tunc temporis archiepiscopus obierit, exequatur et praesideat vicarius capitularis;

Aliis deinde instantiis coram eadem Congregatione propositis, ab eâ emanavit decretum

Subinde vero coram eadem Congregatione particulari cardinalium nonnullae aliae instantiae per tunc pariter

existentes in almâ Urbe dictae Congregationis fratrum procuratores propositae essent, quas ipsa Congregatio particularis cardinalium die XXXI ianuarii MDCCX admittere noluerat, sed votum proximi capituli generalis desuper exquiri mandaverat; iterumque ad trutinam in dictâ Congregatione particulari cardinalium revocatâ resolutione ab eâdem die XII aprilis captâ, reque die V februarii MDCCXIV accurate discussâ, emanasset ab eâ decretum, quo, persistendo in decisis quoad revocationem decretorum in capitulo generali anni MDCCIV ut praefertur editorum et convocationem dicti capituli generalis, iniunctum fuerat, per vota secreta in hoc proximo capitulo generali exquiri an expediret officium praefecti generalis dictae Congregationis fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusâ¹ omnino illius perpetuitate; quamobrem, cum in capitulo generali huiusmodi in civitate Limanâ celebrato, illique praesidente venerabili fratre archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti praefecti generalis, discussa in eo et resoluta fuissent puncta in praefatis instantiis proposita, ac successive a nobis eorum confirmatio et approbatio expetita fuisset, nosque eorundem examen supradictae Congregationi cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae commissemus: eadem Congregatio cardinalium, post auditam desuper relationem dilecti filii nostri Ludovici ipsius S. R. E. cardinalis Pici nuncupati praefatae Congregationis fratrum apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, visaque iura distributa; et auditum votum bonae memoriae Caroli Augustini, dum viveret, eiusdem S. R. E. cardinalis Fabroni nuncupati, causae

navit decretum pro convocatione capituli generalis, in quo disolverentur et puncta in praefatis instantiis proposita.

¹ Edit. Main. legit *exculsa* (R. T.).

ponentis, eiusmodi resolutiones in capitulo generali praefato unanimiter captas die xx aprilis MDCCXXV mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat et approbaverat, nimirum¹:

Resolutiones
in capitulo ge-
nerali captae
referuntur.

De quibusdam
officiis ad no-
vennium dura-
turis.

De promovendis
ad sacerdotium.

I. Officium praefecti generalis, ac omnia officia illorum, qui in capitulo generali eliguntur, prout sunt assistentes particulares utriusque regni, durare debere ad novennium: servatis tamen, quoad electiones superiorum localium, constitutionibus Ordinis praecipientibus quod istae fiant de triennio in triennium:

II. Expedire permittere religiosis ut promoveri possint ad sacerdotium cum sequentibus tamen conditionibus, videlicet: 1^a, dummodo nullus promoveatur nisi post elapsam decennium a die ingressus in religionem; 2^a, quod, ad effectum se promovendi ad sacerdotium, nullus directe vel indirecte uti possit mediatione alterius personae pro obtinenda licentiâ a patre generali et assistentibus generalibus, sed proponi praefato generali debeat a vice-praefecto generali et assistentibus, si sit de regno ubi residet idem vice-praefectus generalis, si vero sit de regno ubi residet praefectus generalis, ipsi proponatur a superiore et a capitulo conventuali domus quae sit de sacerdote providenda, debeantque praefati vice-praefectus et assistentes, superior et capitulum patri generali eiusque definitorio illas personas significare, quas huiusmodi dignitates promereri posse crediderint; 3^a, si aliter quispiam ad sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit; 4^a, ad sacerdotium promoti teneantur celebrare et applicare sacrificium iuxta intentionem praefecti localis et iuxta obligationes² communitatis illius domus, et quod si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius praefecti localis³,

ubi missae celebrantur, vel cuius subditus fuerit ille qui extra conventum celebraverit, sub poenis contra proprietarios inflictis; 5^a, in quolibet conventu non adsint nisi duo sacerdotes, et in domibus, quae sunt matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis conventibus; 6^a, casu vero quo de licentiâ etiam patris generalis et assistentium aliqui ultra numerum praefixum promoverentur, si id ex propria promotorum culpâ contigerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit vacatio alicuius loci per obitum alterius sacerdotis, superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activâ et passivâ remaneant privati; 7^a, sacerdotes, ut supra, promoti, debent in omnibus sequi vitam regularem et deferre coronam clericalem ad instar sacerdotum Ordinis S. Ioannis Dei, et nunquam, nec etiam per breve temporis spatium, possint esse praefecti generales, nec ullam praelaturam in religione habere supremam seu ordinariam, nec ex dispensatione patris generalis, nec definitorii generalis, nec cuiuscumque alterius superioris, sed solummodo possint esse discreti conventuum, magistri novitiorum et assistentes provinciae; 8^a denique, si aliquis sacerdos saecularis aegrotus in hospitalibus degens pro suâ devotione peteret ad habitum religionis, antequam obiret, admitti, possint pater generalis et definitorium pro huiusmodi admissione alicui de praefectis localibus licentiam concedere, accedente tamen consensu illius communitatis, non obstante quod in eodem conventu alii duo adsint sacerdotes, ut supra:

III. Neque praefectus generalis, neque alius quicumque superior, illos possit in religionem suscipere, qui eidem religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *donados*; quod si secus factum fuerit, admissio, per eiusmodi emissam, nullius sit roboris vel momenti: reservatâ tamen capitulo generali facultate *donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit:

IV. In casu obitus praefecti generalis, quando ad eum spectaret convocare capitulum, seu vicarii generalis, vel in casum

De non suscipiendis in religionem iis, qui religioni inservierunt, vulgo *Donados*.

Qui praesidere debeat capitulo generali et illud convocare.

1 Confer supra pag. 161 a et seq. (R. T.).

2 Ed. Main. legit *obligationis* (R. T.).

3 Edit. Main. legit *locali* (R. T.).

gravis infirmitatis seu cuiuscumque alterius legitimae causae eos legitime impredientis, ius convocandi capitulum generale et in eo praesidendi pertineat ad assistentem generalem antiquiorem, seu, etiam eo impedito, ad alios assistentes iuxta eorum antianitatem, vel alios vocales qui sequuntur, attentâ semper eorum antianitate :

De vice-praefectis.

v. Demum defunctis vice-praefectis generalibus Limae aut Messici, seu praefecto cuiuscumque alterius provinciae, praefectus noviter electus, unâ cum assistentibus illius regni, ea omnia gerere possit quae a constitutionibus Ordinis vice-praefectis generalibus conceduntur, donec adveniat eius confirmatio ab iisdem constitutionibus praescripta; et, si iustis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta valida sint et plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde sacris canonibus et constitutionibus eiusdem Ordinis contraria non sint :

Quae resolutiones alias a Pontifice confirmatae fuerint.

Et in eadem expositione subiuncto, quod ipsi praefectus generalis, aliique vocales praemissa apostolicae confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: nos, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas capituli generalis resolutiones auctoritate apostolicâ approbavimus et confirmavimus, et aliâs, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis die iv maii eiusdem anni mdcclxxv expeditis litteris uberius continetur.

Verum postea iustis de causis aliquot declarationes et reformationes a praedictis fratribus in ultimo capitulo generali editae fuerint, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§ 2. Et postmodum, pro parte dilectorum filiorum modernorum praefecti et assistentium generalium dictae Congregationis fratrum nobis exposito, quod, aucto hospitalium seu domorum ipsius Congregationis fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam pauperumque aegrotantium levamen, auctum iri sperabant, eadem Congregatio fratrum nonnullis gratiis et praerogativis, illius vero constitutio-

nes a Sede Apostolicâ confirmatae aliquot declarationibus et reformationibus praesenti religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorum in ultimo capitulo generali confectam professionis regularis emittendae formulam, per nos approbari et praescribi summo cupiebant, precibusque, nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositam iussu nostro similiter remissis: dicta Congregatio cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici cardinalis et protectoris necnon dilecti pariter filii nostri Ludovici dictae S. R. E. cardinalis Beluga et Moncada nuncupati, ponentis, relationibus sibi desuper factis, negotioque mature expenso, die xii iulii mdcclxxvi et xxi novembris mdcclxxvii eidem precibus annuendum censuit ut infra, nempe:

i. Firmâ et validâ permanente professione¹ illorum religiosorum, qui hactenus sub veteri formulâ professi fuerunt, approbandam fore novam breviorum formulam in capitulo generali exaratam, sub qua sollemnis professio per religiosos in posterum professuros emitti debeat, quae quidem formula est tenoris sequentis, videlicet: *In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, ego N. N. liberâ et spontaneâ voluntate solemniter voveo et promitto omnipotenti Deo, iuxta regulam sancti patris Augustini et constitutiones Ordinis hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus reverentiae vestrae observare obedientiam sanctissimo patri nostro sancto Pontifici N. N. eiusque successoribus, et reverendo patri nostro praefecto generali, aliisque meis superioribus, eorumque successoribus; ac insuper voveo et promitto paupertatem, castitatem et exercere hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes infirmos, etiam infideles, licet contagiosâ infirmitate afficiantur.* — Et ego

Reformatio professionis in posterum emittendae.

¹ Edit. Main. legit professionem (R. T.).

N. N., facultate mihi concessâ a reverendo patre praefecto generali et nomine meae religionis, tuam professionem accepto ratamque habeo, et siquidem usque ad mortem vota tua Domino reddideris, et promissa tua, adiuvante gratiâ, adimpleveris, nomine eiusdem omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti vitam tibi aeternam atque immortalem gloriam tibi promitto.

Declarationes
nonnullae prae-
dictae.

II. Qui praefecti generalis munus expleverunt, in capitulo generali perpetuum tam activum quam passivum votum habeant; ultimus vero praefectus generalis, post expletum sui generalatus officium, in capitulo generali immediate sequenti voce passivâ careat, ita ut pro novennio immediate sequenti in eodem officio nec confirmari nec eligi valeat.

Suffragium
praefecti gene-
ralis decidere
debet suffragio-
rum aequalita-
tem.

III. Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis et controversiis bonum regimen ac gubernium religionis concernentibus, sive in definitorio generali, sive in particulari, suffragia vocalium reperiantur aequalia, ne ob eiusmodi aequalitatem materiae remaneant indecisae, per novum praefecti generalis ibidem praesidentis suffragium, quaecumque materia seu discordia in suffragiorum aequalitate posita et constituta dirimatur et decidatur.

De sacramentis
ab iis, qui ho-
spitalibus Beth-
lehemiticis in-
serviunt, quo-
cumque tempo-
re administran-
dis.

IV. Cum praecipuum, imo unicum huius religionis institutum sit hospitalia retinere, in eisque omnes recipere infirmos quacumque infirmitate etiam epidemicâ laborantes, capellani sive saeculares a superioribus Bethlehemiticis electi, sive sacerdotes ex eâdem religione Bethlehemiticâ vel ex quacumque aliâ assumendi, tam illis, qui ipsis infirmis et convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Poenitentiae, Eucharistiae et Extremae Unctionis sacramenta possint et valeant administrare, dummodo praefati capellani pro Poenitentiae sacramento administrando, mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam ecclesiam gubernet, licentiam confessiones excipiendi habeant.

De hospitalibus

V. Quamvis autem in constitutionibus eiusdem Ordinis, cap. VI, § 3, ita statutum sit: *Non*

debet excludi ab hospitalibus nostris ullum genus personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnae, liberos, servos, mauros, nigros et gentiles: nihilominus in iisdem excipiuntur mulieres, quae nec ut curentur, nec ad invisendos infirmos in hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullae civitates et loca religiosos Bethlehemitas ad erigendum in ipsis hospitalia vocarunt vel admiserunt, et quamplures eâ lege hospitalia fundarunt vel eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis, sub curâ mulierum et in aedibus separatis ab illis virorum, pauperes mulieres infirmas excipi et curari possint, compertumque experientiâ sit in maximum id proximi cedere auxilium: ideo, firmâ remanente praefatâ constitutione quoad hospitalia virorum, approbanda esse hospitalia, seu domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi ac fundari, in quibus mulieres infirmas recipi et curari valeant, dummodo huiusmodi hospitalia seu domus ab hospitalibus et domibus virorum nedum sint separata, verum etiam nullâ ex parte eisdem sint immediate contigua, ac dummodo in hospitalibus vel domibus mulierum nonnisi religiosus sexagenarius pro rectore, et unus vel duo sacerdotes aetate proveci pro administrandis sacramentis, constitui valeant, quin alius religiosus commorari ibi possit¹, ita et taliter quod, si alio modo fiat in aliquâ domo vel hospitali, eo casu eadem domus vel hospitale *ipso facto* subiectum sit et remaneat visitationi episcopi et Ordinarii loci.

VI. Cumque necesse sit quod religiosi Bethlehemitici et capellani continuo moram trahant in hospitalibus, ne detur casus quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque sacramentis debitâque assistentiâ decedat, declarandum, et, quatenus opus, de novo concedendum fore, quod tam praefati omnes religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam presbyteri saeculares vel regulares alterius cuiusque religionis, qui per superiores praefati Ordinis in capellanos assumpti sunt et imposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere pro-

pro mulieribus
infirmis.

De cappellanis
praedictorum
hospitalium a
quovis onere
eximendis.

¹ Edit. Main. legit *possint* (R. T.).

cessionum publicarum vel functionum ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab hospitalibus, ad instar religiosorum S. Ioannis de Deo.

Confirmatio
declarationum
et constitutio-
num relatarum.

§ 3. Cum autem, sicut iidem prae-
fectus et assistentes generales nobis de-
nuo nuper exponi fecerunt, ipsi prae-
fatas declarationes, reformationes et
novas constitutiones ab ipsâ Congrega-
tione cardinalium conditas seu appro-
batas, quo firmiter subsistant ac ser-
ventur exactius, apostolicae quoque no-
strae confirmationis praesidio roborari
maxime desiderent: nobis propterea hu-
militer supplicari fecerunt ut in prae-
missis opportune providere et ut in
infra indulgere de benignitate aposto-
licâ dignaremur. Nos igitur, ipsos ex-
ponentes specialibus favoribus et gratiis
prosequi volentes, et eorum singula-
res personas a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis et interdicti, aliis-
que ecclesiasticis sententiis, censuris et
poenis, a iure vel ab homine, quavis oc-
casione vel causâ latis, si quibus quomo-
dolibet innodatae existunt, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes et absolutas
fore censentes, huiusmodi supplicatio-
nibus inclinati, de eorumdem venerabi-
lium fratrum nostrorum dictae S. R. E.
cardinalium negociis et consultationibus
episcoporum et regularium praeposito-
rum consilio, declarationes, reformatio-
nes et novas constitutiones praeinsertas,
auctoritate apostolicâ, tenore praesen-
tium, approbamus itidem et confir-
mamus, illisque inviolabilis apostolicae
firmitatis robur adiicimus, ac omnes et
singulos iuris et facti defectus, si qui
in eis quomodolibet intervenerint, sup-
plemus, atque tam illas quam praein-
sertas quoque resolutiones in supradic-
to capitulo generali captas, et a nobis
per litteras nostras praefatas similiter

approbatas et confirmatas, sicut prae-
mittitur, in praxim et usum redigi, et
ab omnibus et singulis, ad quos spe-
ctat et pro tempore quodcumque spe-
ctabit, religiose et inconcusse servari,
praecipimus et mandamus; salvâ tamen
semper in praemissis auctoritate memo-
ratae Congregationis cardinalium.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes
litteras, et in eis contenta quaecumque,
firmas, validas et efficaces existere et fore,
suosque plenarios et integros effectus
sortiri et obtinere, ac illis, quos con-
cernunt et pro tempore concernent, in
omnibus et per omnia plenissime suf-
fragari, sicque in praemissis per quos-
cumque iudices ordinarios et delega-
tos, etiam causarum palatii apostolici
auditores, ac Sedis Apostolicae nuncios,
iudicari et definiri debere, ac irritum
et inane si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari.

Clusulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis, necnon,
quoad ea quae praesentibus adversan-
tur, dictae Congregationis fratrum, il-
liusque provinciarum, domorum seu ho-
spitalium, etiam iuramento, etc.¹

Derogatio
contrariorum.

§ 12. Volumus autem ut earumdem
praesentium litterarum transumptis, seu
exemplis, etiam impressis, etc.²

Fidei habenda
transumptis.

Datum Romae apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die xiii septembris
MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 13 septembris 1728, pontif. anno v.

CCXXXVII.

*Statuuntur nonnulla motu proprio in
gabellarum fraudatores* ³.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 459 b (R. T.).

³ Similia statuta a Romanis Pontificibus aliis-
que iudicibus inferioribus Urbis confecta hinc

Benedictus Papa XIII,
MOTU PROPRIO, ETC.

A multis Sum-
mis Pontificibus
in vectigalium
fraudatores con-
stitutione edi-
tao fuere.

Benchè da molti Sommi Pontefici nostri predecessori con diverse loro costituzioni, e dal reverendissimo cardinal camerlengo, e nostri *pro tempore* tesorieri generali, con le loro ordinazioni, editti e bandi pubblicati in diversi tempi, sia stato più volte proibito espressamente a tutte e singole persone di qualsivoglia stato, grado e condizione, anche ecclesiastiche, secolari e regolari di qualunque Ordine e Congregazione, il commettere contrabandi e fraudi di qualunque cosa, benchè in tenue quantità, in pregiudizio delle gabelle, dazi ed imposizioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra città, quanto nelle città, terre e luoghi mediatamente e immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali ed anche spirituali espresse in dette costituzioni, editti e bandi, da incorrersi ed applicarsi rispettivamente nella forma che in essi è disposto; e sebbene, avendo noi inteso fin dal principio del nostro pontificato, che da molti con poco timore e rispetto delle costituzioni, ordinazioni e bandi suddetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera e suoi appaltatori, si continuano¹ li stessi contrabbandi e fraudi, procurassimo far innovare tale proibizione mediante un editto fatto pubblicare dal nostro reverendissimo cardinal segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizi:

confirmantur; praesertim illa a Sixto V contra pulsos in exilium et contra fraudatores vectigalium emanata const. ed. MDLXXV, die 1 iulii, pontif. I, et MDLXXXVIII, die 17 novembris, pontif. IV; et ab Innocentio XII, const. ed. MDCCIX, die 19 iunii, pontif. IX; et Clementis XI const. MDCCXVII, die 12 iunii, pontif. XVII.

¹ Forsan continuavano (R. T.).

§ 1. Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'animo nostro, che da molti senza verun timore delle pene suddette, anche con sofferenza o almeno dissimulazione de' baroni e feudatari dei predetti luoghi, si fabbricano robe soggette a dette gabelle, e susseguentemente si comprano e vendono, con audacia de' contrabbandieri uniti ed armati si trasportano in questa Città ed altri luoghi del nostro Stato per esitarle, in gravissimo ed evidente pregiudizio di detta nostra Camera e suoi appaltatori, e che per rimediare a tali disordini non è giovata la spedizione fatta in diverse occasioni de' commissari con grave dispendio di detta nostra Camera ed appaltatori, mentre detti contrabbandieri così uniti ed armati hanno incusso timore agli ufficiali e ministri di giustizia con resistergli arditamente, ed offenderli anche nelle persone fino al termine di ucciderli, restando poi i delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della giustizia, e ricovrandosi ne' luoghi immuni per salvar non solo le proprie persone, ma insieme le robe di contrabando, per ivi contrattarle e venderle con maggior franchezza e libertà:

§ 2. Volendo perciò noi con ogni possibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti contrabbandieri, che così uniti ed armati turbano anche la quiete del nostro Stato, e rendono altresì poco sicure le pubbliche strade, e così provvedere all'indennità della nostra Camera e suoi appaltatori, e insieme alla sicurezza de' nostri sudditi, e rispettivamente degli ufficiali e ministri di giustizia, e rimuovere affatto ogni occasione di disturbo, abbiamo determinato di rinnovare, ampliare e dichiarare le suddette costituzioni, or-

Causae huius
constitutionis.

Confirmantur
constitutiones
quaedam sum-
morum Pontifi-
cum et edicta
in latrones pu-
blicarum via-
rum et vectiga-
lium fraudato-
res emanatae.

dinazioni, editti e bandi, acciò da tutti siano inviolabilmente osservati nella forma, come in appresso. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro moto proprio per inserto e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle costituzioni pubblicate dalla felice memoria di Sisto V nostro predecessore, una cioè contro i banditi e malviventi, spedita il primo luglio MDLXXXV, che comincia *Haec nostri pontificatus initia*, e l'altra contro i contrabbandieri del sale, per suo *Motuproprio* spedito li 17 novembre MDLXXXVIII, de' chirografi della felice memoria d'Innocenzo XII, segnato li 19 giugno MDCC, diretto al nostro monsignor tesoriere generale, e della felice memoria di Clemente XI, segnato li 12 giugno MDCCXVII, diretto al reverendissimo cardinal camerlengo, dei bandi generali della Congregazione della nostra Consulta, del bando generale del governo di questa nostra Città, degli editti e bandi in diversi tempi pubblicati dal nostro segretario di Stato, dal reverendissimo cardinal camerlengo, e dal nostro tesoriere generale, e specialmente di quelli pubblicati sotto li 23 agosto MDCLXIV, 17 luglio MDCVII, e 2 aprile MDCCXXVII, di tutte e singole pene in essi comminate, imposte e ingiunte, de' premi promessi, degli ordini e regole rispettivamente dati e prescritti, e ogni altra cosa, quantosivoglia necessaria ad esprimersi, di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra suprema potestà, confermiamo, approviamo e rinnoviamo tutte le suddette costituzioni, editti e bandi, e specificamente tutte sì singole proibizioni in essi espresse, pene ingiunte e premi promessi, e, salvo le seguenti dichiarazioni, restrizioni e ampliamenti, vogliamo che in tutto e per tutto e in tutte le loro parti debbano inviolabil-

mente osservarsi ed eseguirsi da qualunque persona, anche ecclesiastica, secolare e regolare, di qualunque stato, grado e condizione, comprese anche le undici Congregazioni, l'Ordine Gerusalemitano, e qualunque altra che per comprenderla si ricercasse speciale e individua menzione, sotto le medesime pene, non ostante qualunque preteso privilegio ed esenzione, anche risultante da qualunque costituzione apostolica nostra e de' nostri predecessori, quali tutte in questa parte e per l'effetto suddetto rinvochiamo, annulliamo e aboliamo, e vogliamo che s'abbiano per rivate, annullate e abolite.

§ 3. E sebbene nella suddetta Bolla di Sisto V dell'anno MDLXXXV, ne' bandi generali della Congregazione della nostra Consulta al cap. XXXIII, e nello editto del reverendissimo cardinal segretario di Stato venga proibita la coadunazione e conventicole di più persone armate, dichiarandosi che per conventicole e coadunazione s'intende quando saranno trovati insieme più di sei persone armate, e più di dieci senz'armi; e nel bando altresì del Governo di questa nostra città di Roma, proibendosi al cap. LXXXII le medesime coadunanze e conventicole, si dichiara esser conventicola quando saranno ritrovate più di quattro persone armate e più di sette senz'armi: tuttavia, confermando e rinnovando noi con il presente nostro Motoproprio, per quanto faccia di bisogno, le proibizioni come sopra fatte nella suddetta Bolla del detto nostro predecessore Sisto V e bandi successivamente sopra di ciò emanati, come se qui il tenore di ciascun di essi fosse stato di parola in parola registrato, vogliamo e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali persone armate sarà fatta a fine di far contrabandi

Declarationes
nonnullae prae-
dictarum con-
stitutionum et
edictorum.

tanto di sale, quanto di polvere, tabacco, vitriolo, cera, o altra qualunque cosa soggetta al pagamento delle suddette gabelle, portando le persone coadunate seco qualche quantità di dette robe di contrabando, s'abbia ad intendere e sia tenuta per conventicola quella che comporrà il numero di sole tre persone, al qual numero, nel caso solo di detti contrabbandieri, riduciamo e restringiamo tali conventicole e coadunazioni, volendo che le suddette tre persone armate ed unite come sopra per il fine suddetto, s'intendano subito incorse e soggette a tutte le pene ingiunte ed espresse nella suddetta Bolla ed editto del reverendissimo cardinal segretario di Stato, benchè in essi e negli altri bandi suddetti sia prescritto diverso e maggior numero di persone; e vogliamo inoltre, che dette tre sole persone armate, portando seco qualche quantità di ciascuna di dette robe di contrabando, siano riputate e tenute come ribelli del nostro Stato, e che tanto gli esecutori e ministri di giustizia, quanto altre qualunque persone private, anche senza mandato di giudice, possano arrestarle, carcerarle ed ucciderle impunemente, secondo alla disposizione di detta Bolla, bando ed editto, e che se il contrabbandiere arrestato, carcerato, ovvero ucciso, fosse anche bandito di vita o di galera, possano gli arrestanti, carceranti, oppure uccisori conseguire, oltre la suddetta nomina, anche l'altra che gli si deve unitamente con la taglia, a tenore dell'editto contro i banditi e facinorosi.

Extensiones
earundem.

§ 4. Proibendosi espressamente nel suddetto Motoproprio della felice memoria di Sisto V dell'anno 1588 sotto diverse pene li contrabandi del sale, noi per l'effetto suddetto estendiamo la detta proibizione anche alli contra-

bandi della polvere, tabacco, vitriolo, cera, carta, e di qualunque altra cosa soggetta alle gabelle e dazi suddetti, dichiarando che sotto le pene in esso imposte per le frodi della gabella del sale s'intendano comprese anche le frodi e contrabandi della polvere, tabacco, vitriolo, cera, carta, ed altre robe suddette, come se tutte fossero specialmente ed espressamente comprese e specificate in detto Motoproprio. Avendo la felice memoria d'Innocenzo XII nell'accennato suo chirografo dei 19 giugno MDCC concesso a monsignor tesoriere generale *pro tempore* la facoltà di poter, per invenire frodi e contrabandi, perquirere non solo nei molini, case, collegi, conventi ed altri luoghi immuni, ma ancora nelle chiese de' sopraddetti ecclesiastici ed ordini militari, anche dei Gerosolimitani, ove dai defraudatori e contrabandieri fossero state ascose, trafugate e custodite robe, per le quali si dovesse pagare la gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gli atti che avesse stimato necessari, senza licenza degli Ordinari, protettori e loro giudici privativi, con l'intervento però ed assistenza d'una persona ecclesiastica da deputarsi da esso monsignor tesoriere generale, e di venire anche all'estrazione di dette robe di contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel giudizio criminale: noi per estirpare in ogni modo questi contrabandieri, sì pregiudiziali tanto alla nostra Camera e suoi appaltatori, quanto alla pubblica quiete, ampliamo ed estendiamo le suddette facoltà anche rispetto alle persone dei contrabbandieri, e dichiariamo, che quando questi saranno trovati nei suddetti luoghi immuni, e che ivi ritenessero robe di contrabando, sia lecito agl' officiali e ministri di giustizia, ed altre persone, anche

private, di poter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta persona ecclesiastica da deputarsi da detto monsignor tesoriere generale, arrestare ed estrarre da detti luoghi immuni non solo le robe di contrabando, secondo la disposizione del suddetto chirografo, ma insieme le persone delli stessi contrabbandieri; volendo ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di sè in detti luoghi immuni robe di contrabando, e così abusandosi de' luoghi sagri, non vaglia, nè suffraghi alcun beneficio d'immunità ecclesiastica, non ostante che nel suddetto chirografo sia ristretto tal facoltà alle sole robe di contrabando, come sopra.

*Praecipitur
publicatio ha-
rum litterarum.*

§ 5. Ed affinchè queste nostre ordinazioni, provisioni e dichiarazioni abbiano la dovuta ed inviolabile osservanza ed esecuzione, senza verun ostacolo ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa ubbidienza alli reverendissimi cardinali, anche legati *a latere*, arcivescovi, vescovi e loro vicari, che per l'effetto suddetto debbano far pubblicare la presente nostra ordinazione nelle chiese cattedrali e collegiate delle loro diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degli ecclesiastici, inculcandone ai medesimi la piena esecuzione ed osservanza, ed al medesimo effetto comandiamo, come sopra, a tutti i provinciali visitatori, guardiani, priori e rettori dei regolari di qualunque Ordine, comprese anche le undici congregazioni e cavalieri Gerosolimitani, che debbano invigilare, affinchè dai loro religiosi e ministri non si comprino, vendano, o ritengano le suddette robe di contrabando, o in qualunque modo si presti aiuto e favore a detti contrabbandieri, sotto pena della privazione della voce attiva e passiva, ed altre a nostro arbitrio.

§ 6. Comandiamo inoltre in virtù di santa ubbidienza, come sopra, a tutte e singole persone a noi mediatamente ed immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione e qualità, vescovi, arcivescovi, patriarchi, duchi, principi, marchesi, conti, e di qualsivoglia altra dignità e preeminenza così ecclesiastica che secolare e regolare, comprese anche le undici congregazioni e cavalieri Gerosolimitani, e li reverendissimi cardinali di Santa Chiesa, siccome altresì ai governatori, castellani, capitani ed altri ufficiali, sì di fortezze e torri, che di galere e milizie di soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa o quesito colore in qualunque modo non ardiscano o presumano, o alcun di loro ardisca o presuma fabbricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè rispettivamente permettere, che nelle città, terre, castelli, fortezze, torri, galere, quartieri ed altri luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabbrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsivoglia modo contrattino robe di qualsivoglia sorte, ancorchè di minima quantità e valore, soggette alle gabelle e dazi spettanti e dovuti alla nostra Camera, in pregiudizio delle sue dogane generali, e rispettivamente degli appaltatori, volendo che i baroni e feudatari predetti, governatori, luogotenenti, e qualunque ufficiale delle città, terre e luoghi suddetti, come anche i castellani, capitani, ed altri ufficiali di fortezze, torri, galere, e milizie di soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere ed allegare alcun privilegio ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta o ricognizione cogli appaltatori camerali, sotto pena, in quanto

*Statuuntur
nonnulla ad
hanc vecigalia-
m fraudem
evitandam et
ad eorum fraudatores facilius
comprehenden-
dos et punien-
dos.*

ai baroni e feudatari, della nostra indignazione, di scudi 500 d'oro, ed altre anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta costituzione e Motoproprio di Sisto V delli 17 novembre MDLXXXVIII, da noi, come sopra, confermato ed ampliato, quale vogliamo che s'abbia qui per inserto e ripetito di parola in parola; ed in quanto agli appaltatori, parimente della nostra indignazione, ed altre a nostro arbitrio: nè in verun modo impedire che i commissari, ministri ed ufficiali della nostra Camera e degli appaltatori e conduttori suddetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali fraudi, non possano liberamente perquirere ed esercitare il loro officio nelle loro città, terre, castelli, fortezze, torri, galere, quartieri di soldati, case di persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali che godessero l'immunità ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far altre diligenze che stimeremo necessarie, anche all'improvviso, senza notificarlo precedentemente agli ufficiali e ministri di giustizia, purchè, adempito il loro officio, facciano a quelli constare delle loro facoltà; anzi, essendo li governatori delle armi, sergenti maggiori, capitani, ed altri ufficiali subalterni delle milizie, richiesti dagli ufficiali e ministri di giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli o farli chiamare in loro aiuto, quanto implicitamente con il suono che d'ordine di quelli si farà della campana, all'armi, vogliamo che li medesimi debbano prestare a detti ufficiali e ministri di giustizia ogni aiuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro soldati armati a prestare l'effettivo aiuto, braccio ed assistenza alli suddetti ministri di giustizia che vorranno appren-

1 Forsan stimeranno (R. T.),

dere, arrestare o uccidere li delinquenti suddetti, ovvero a quelli levare e togliere le robe di contrabando che seco portano, sotto pena, in caso di contravvenzione, non solo della perdita e privazione irremissibile delle cariche ed altre rispettivamente espresse nelle suddette costituzioni, editti e bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti ministri di giustizia e nostri appaltatori camerali patissero o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della giustizia tanto li delinquenti suddetti che le dette robe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento e reintegrazione di esse, li detti governatori delle armi, sergenti maggiori, capitani ed altri ufficiali subalterni di milizie, a favore di detti ministri di giustizia ed appaltatori camerali, basterà che consti dal detto di due testimoni che averanno vedute le dette robe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robe, ovvero che in questa parte s'abbia a prestar tutta la fede alli stessi esecutori di giustizia.

§ 7. Ordiniamo pertanto al reverendissimo cardinal camerlengo, al nostro tesoriere generale, ai reverendissimi cardinali legati, vice-legati, presidenti, governatori, rettori, luogotenenti, ed altri giudici ordinari delle città, terre e luoghi mediatamente ed immediatamente a noi soggetti, e particolarmente de' luoghi marittimi, e de' confini del nostro Stato, siccome anche agli arcivescovi, vescovi e loro vicari, giudici ed ufficiali, che debbano esattamente invigilare per la piena ed inviolabile osservanza di quanto da noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di contravvenzione procedere contro i delinquenti, trasgressori e inubbidienti all'esecuzione delle

Committitur
ampla hac su-
per eo facultas
cardinali prae-
cipue S. R. E.
camerario,

pene suddette, e ad altri rimedi che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate però le persone costituite in dignità ecclesiastica, e quelli che sono decorati di titoli temporali, quali sottoponiamo e soggettiamo, e vogliamo che restino sottoposti e soggetti privatamente alla giurisdizione del reverendissimo cardinale camerlengo e del nostro tesoriere generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altre provvisioni, e publicar nuovi editti e bandi, per la pronta ed esatta esecuzione di quanto da noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente e volontà nostra espressa.

Clausulae.

§ 8. Volendo e decretando che alla presente Cedola di nostro motoproprio, ammettendosi e registrandosi in Camera e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, non possa mai darsi nè opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione, nè che mai sotto tali o altri pretesti possa esser impugnata, moderata, o rievocata, e che così e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definirsi e interpretarsi da qualunque giudice e tribunale, benchè collegiale, Congregazioni anche di reverendissimi cardinali legati *a latere*, dalli predetti reverendissimo cardinal camerlengo di S. Chiesa e nostro tesoriere generale, della¹ piena Camera, e suoi chierici, presidenti e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire e interpretare diversamente; e dichiarando noi fin d'adesso preventivamente nullo, irritato e invalido tutto ciò che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma e disposi-

zione della presente Cedola di nostro motoproprio, quale vogliamo che vaglia e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avessero o pretendessero avervi interesse, ancorchè fossero persone ecclesiastiche, privilegiate e privilegiatissime, che cercassero speciale e individua menzione: non ostanti tutte e singole cose premesse, e specialmente qualunque indulto, privilegio, esenzione e licenza contro le cose predette da noi e dai nostri predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa e titolo a favore di qualsivoglia persone, tanto pubbliche quanto private, ecclesiastiche secolari e regolari, in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate e innovate, la regola della nostra Cancelleria *de iure quaesito non tollendo*, e qualsivoglia altre costituzioni e ordinazioni apostoliche nostre e de' nostri predecessori, benchè concistoriali e munite di qualsivoglia clausule e forme, anche derogatorie delle derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate ed inusitate, e con decreti irritanti, quali vogliamo che qui s'abbiano come se di parola in parola fossero registrate, la disposizione de' concili generali, provinciali e sinodali, le risoluzioni e decreti della nostra Congregazione dell'immunità ecclesiastica, leggi civili e canoniche, statuti, anche confermati da questa Santa Sede, riforme, stili, usi, consuetudini, anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una special menzione e specificazione, e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso e di parola in parola inserito, e supplendo noi con la pienezza

¹ Videtur legendum *della* (R. T.).

della nostra potestà pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale che vi potesse intervenire; per questa volta sola, e per la piena e totale esecuzione ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro motoproprio, ampiamente ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§ 9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola, affissa e pubblicata nei luoghi soliti di questa nostra Città, lighi ed astringa ognuno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniti col sigillo del detto reverendissimo cardinal camerlengo, o del predetto nostro monsignor tesoriere generale, e sottoscritti da uno de' segretari della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudizio e fuori di esso, come se fosse esibita e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano, questo dì xvii settembre MDCCXXVIII.

Dat. die 17 septembris 1728, pontif. anno v.

CCXXXVIII.

Prohibetur monialibus S. Radegundis Mediolanensis musicos concentus figuratos in usu habere.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio, et causae huius constitutionis.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Iulius Aresius, abbas monasterii S. Simpliciani civitatis Mediolanensis, ac praesidens Congregationis Cassinensis sancti Benedicti, quod, cum in antiquis constitutionibus a monachis dictae Congregationis, iussu felicitis recordationis Leonis X editis et Gregorii XIII Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum approbatione munitis, musica

instrumenta et cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in ecclesiis eiusdem Congregationis organa permittantur; quod adeo sancte et constanter receptum est, ut eandem prohibitionem seu interdictum in recentioribus constitutionum Congregationis huiusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; moniales vero S. Radegundis civitatis praedictae, tametsi eximiâ cum laude et ingenti monasticae disciplinae commendatione regulam eiusdem S. Benedicti iuxta ritus et consuetudines praedictae Congregationis sub curâ et regimine pro tempore existentis abbatis primodicti monasterii profiteantur, nihilominus aliquae ex illis, neglecto cantu gregoriano, quem monachi eiusmodi Congregationis haereditario veluti iure a S. Gregorio Magno et aliis acceperunt, nonnullis ab hinc annis consueverunt, et de praesenti etiam, festis diebus, et praecipue solemnioribus, dum sacra peraguntur et vespertinae horae decantantur, musico concentu figurato uti, et, praeter organa, varii generis instrumenta saecularem levitatem redolentia pulsare solent; et quia in cantu et sono addiscendo vel docendo integros fere dies impendunt, ceteras moniales, quae silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt et perturbant; sed, quod caput malorum est, moniales illae, quae¹ artem musicam perfecte callent, non semel magnatum et nobilium personarum, quae in dictam civitatem se conferunt, officiosis deprecationibus devictae, in locutoriis musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra superioribus reclamantibus et contranitentibus, qui a pia memoriae Innocentio XI et Clemente XI Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris rescripta has cantile-

¹ Edit. Main. legit qui (R. T.).

nas et symphonias sub certis poenis interdientia impetrarunt.

Prohibitio
praedicta.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, longā experientia compertum sit, eiusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, et haec licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, nedum timendum est, sed etiam dolendum, coërceatur, dictus Iulius abbas et praesidens opportune in praemissis a nobis provideri plurimum desiderat: nos, pro commissio nobis caelitus pastoralis munere, monialium secundodicti monasterii, quae, oblatae domum patris sui, totas se Iesu Christi domini nostri earum sponsi obsequiis devoverunt, quieti peculiari studio iugiter consulere, eiusdemque Iulii abbatis et praesidentis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis monasterii S. Radegundis monialibus, nunc et pro tempore existentibus, et quibusvis aliis puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicae licentia degentibus, ne de cetero quaequam ex dictis monialibus et puellis nunc et pro tempore existentibus, sub quovis quaesito colore, ingenio, causa, ratione et occasione, musicos concentus figuratos in usu habere, et musicis instrumentis in ecclesia et choro uti audeat seu praesumat, sub poena interdicti Ecclesiae; in locutoriis

vero et eratibus, sub excommunicationis latae sententiae, a qua nisi¹ a nobis et pro tempore existente Romano Pontifice, praeterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activae et passivae poenis, per contrafacientes eo ipso abque alia declaratione incurrendis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo interdicimus et prohibemus.

§ 3. Praeterea, ut praesentes nostrae litterae debitae executioni mandentur, eidem Iulio abbati et praesidenti harum serie committimus et mandamus, ut praesentes litteras, seu illarum tenorem, in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam authenticam redactum, in secundodicti monasterio, sacristia, choro et locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni et legi possit, constitui et collocari curet.

Deputatio
exequutoris.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos et quas spectat seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque, etc.¹

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, secundodicti monasterii, Congregationis et Ordinis praedictorum; etiam, etc.²

Derogatio
contrariorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die xix septembris MDCCXXVIII; pontificatus nostri anno v.

Dat. die 19 septembris 1728, pontif. anno v.

¹ Aptius lege *nonnisi* (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

CCXXXIX.

*Confirmatur iudicium episcopale Ticini
habitum de corpore S. Augustini¹.*

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad summi Dei gloriam in sanctis eius amplificandam mirabile nuper factum est in oculis nostris, dum exuviae S. Augustini, Hipponensis episcopi et praestantissimi Ecclesiae doctoris, quarum venerationem antiquus Dei et sanctorum hostis aliquandiu perturbare tentaverat, tandem omnium christifidelium cultui pristinaeque honorificentiae, universâ Ecclesiâ plaudente, restitutae fuerunt.

Corpus S. Augustini Hipponâ in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum, multos post annos re-
pertum est.

§ 1. Probatissimis litterarum monumentis constat, Vandalorum persecutione in Africanam Ecclesiam excitatâ, sanctissimos illarum partium episcopos et fidei catholicae confessores, in Sardiniam exilio damnatos, corpus eximii doctoris sub finem saeculi v secum in eandem insulam transtulisse, ibique usque ad initium saeculi viii christianâ, idest maximâ religione custoditum. Tunc enim, Saracenis, qui in Sardiniam irruerant, loca sacra impie foedantibus, Liutprandus Longobardorum rex, sanctarum Augustini reliquiarum pietate motus, per legatos ab se illuc transmissos, magno eas pretio redimendas, et Ticinum, quae aliâs Papia dicitur, sacrâ pompâ transferendas curavit: ubi confessione aedis S. Petri in caelo aereo tunc primum ad hoc unum iussu regis² exstructâ, Augustiniani corporis thesaurus debito tanto patri honore depositus fuit, populisque devotionis

causâ usque ad nostram aetatem illuc undique confluentibus, in eiusdem confessionis cryptâ, inter puteum aquâ salubri manantem, et altare inferius, piissimum studio servatus est. Tandem vero die i octobris anni dominici mdcxcv, albus marmoreus sarcophagus sub mausoleo lateritio ibidem loci detectus, inque eo sanctissimae Augustini exuviae in arcâ argenteâ clausae repertae fuerunt: quae omnia coram plurimis testibus canonice comprobata per curiae episcopalis ministros et actuarios in processus et commentarios, publicâ auctoritatē munitos, summâ fide conscriptos, tunc digesta, perque totum quinquennium adversus quorundam dubitationes, non segniter agentibus fratribus eremitis Ordinis S. Augustini, qui in eâdem S. Petri basilicâ aequae ac canonici regulares Congregationis Lateranensis alternis mensibus divina officia persolvunt, disceptata fuerunt, donec unus et triginta sacrae paginae et decretorum doctores pro iisdem Augustini reliquiis sententiam suam, mirâ consensione firmatam, scripto ediderunt.

§ 2. Quum vero ad audientiam nostram pervenisset, ob non extinctas et abolitas iudicio episcopali Ticinensium praesulum eiusmodi dubitationes, venerandos tanti doctoris cineres, quasi incertos, sine debito honore habitos: nos, rei gravitate perculsi, litteras nostras sub annulo Piscatoris die^{xxiii} ianuarii huiusce anni ad venerabilem fratrem episcopum Ticinensem dedimus, ei serio iniungentes, ut iudicium de invento illi S. Augustini corpore, ulteriori dilatione sublatâ, secundum Deum^{et} et veritatem, ceteris quaestionibus de alio corpore inveniendi remotis, ad finem perducere¹; illi praeterea mandantes ut cavillationibus eorum, qui decisionem

Summus Pontifex iudicium episcopale de eodem corpore peragi iubet.

¹ Constitutio, qua controversiam de corpore S. Augustini iudicio episcopali dirimi hic Pontifex iussit, edita est mcccxxviii, die xxiii ianuarii, pontif. iv.

² Male ed. Main, legit *regia* pro *regis* (R. T.).

¹ Forsan legendum *perduceret* (R. T.).

ac definitionem huiusce causae impedire tentassent, etiam per ecclesiasticas censuras occurrere deberet, utque illis, a quibus causa cognoscenda esset, iisdem adhibitis, si opus esset, remediis, ediceret ne ullis officiis, commendationibus, aut partium studiis obsequerentur, sed solum Deum veritatis prae oculis haberent. Et ne in re tantâ definiendâ novis procrastinationibus locus esse posset, bimestre tempus huic iudicio conficiendo praefiximus. Has vero litteras dilectus filius Fulgentius Bellellus, prior generalis fratrum eremitarum totius Ordinis S. Augustini, in coenobio iuxta praedictam aedem sancti doctoris, aliâs S. Petri in caelo aureo, Ticini constitutus, ipsi episcopo per dilectos filios Iosephum de Gregoriis a S. Elpidio, et Aloysium de Bellagente, Ticinensem, fratres eremitas eiusdem Ordinis, tamquam speciales procuratores in hac causâ a se deputatos, praesentari curavit.

Ad canonicas
Ecclesiae regula
las idem iudi
cium episcopale
peragitur.

§ 3. Episcopus Ticinensis, acceptis litteris nostris et iuridice vocatis vocandis, qui olim pro identitate sacri corporis declarandâ, nomine eorundem fratrum eremitarum in memorato coenobio degentium, vocati fuerant, inspectisque actis in eâdem causâ a mense octobris anni MDCXCV usque ad mensem martium anni MDCXCIX confectis, unâ cum visitationibus ipsius corporis S. Augustini, annis MDCXCV, MDCXCVI et MDCXCVII, pariter factis, necnon iuribus, documentis, testium depositionibus, aliisque monumentis et scripturis tunc et subsequentibus annis publicâ auctoritate exaratis; compluries etiam theologis sacrorumque canonum interpretibus coram se congregatis, quos ex piis doctisque viris ad praescripta sacrosancti Concilii Tridentini in consilium sibi adhibendos delegerat, quibus poenas, in iisdem

litteris nostris expressas indixit, singula causae momenta attente discussa et mature considerata fuerunt. Tandem vero idem episcopus die xxv iunii, unâ cum iisdem suis hac in causâ consiliariis ab se delectis, coram fratribus eremitis Augustinianis et canonicis regularibus Lateranensibus sacrum corpus in confessione repertum anno MDCXCV, post recitatum ad aram maximam hymnum *Veni creator Spiritus*, ex confessione in capsâ clausum ad eandem aram per sex presbyteros inter accensa fanalia reverenter perlatum, exacte et sedulo visitavit diebus xxv et xxvi iunii, adhibitis tribus ex peritioribus civitatis anatomes professoribus, iureiurando de veritate dicendâ obstrictis, qui singulas sacri corporis partes studiose recognoscens, *os brachii sinistri* ab humero ad cubitum, atque aliud quod *atlas* vocatur, deesse animadverterunt: quorum primum Ticini a felicitis memoriae decessore nostro Benedicto Papa VIII B. Egelnotho primati Cantuariensi dono traditum fuerat; alterum vero in Dalmatiâ servatur in thesauro sacrarum reliquiarum metropolitanae ecclesiae Rausinae. His peractis, sacroque deposito in pristinum confessionis locum eâdem caeremoniâ restituto, idem episcopus Ticinensis solemnes supplicationes aliasque publicas et assiduas preces ad divinam opem pro recto iudicio secundum Deum et veritate ferendo impetrandam indixit, quibus devote cum utroque clero et populo civitatis interfuit; visisque tandem omnibus videndis, et consideratis considerandis, congregatisque iterum coram se sacrae theologiae magistris et canonum professoribus, quos, uti iam diximus, ad sanctiones Concilii Tridentini, antea in consilium vocaverat, quique decem et septem numero pro veritate atque identitate re-

liquiarum S. Augustini unanimem sententiam tulisse memorantur, ipse coram dilectis filiis priore generali totius Ordinis fratrum eremitarum S. Augustini et praeposito canonicorum regularium Congregationis Lateranensis, atque aliorum complurium qui illuc supremum hac de re episcopale iudicium audituri convenerant, post missae sacrificium de Spiritu Sancto celebratum, solum Deum veritatis prae oculis habens, hoc eodem anno MDCCXXVIII, indictione VI, feriâ VI, die XVI mensis iunii, horâ tertiarum, in episcopio pro tribunali sedens, hoc decretum cum plenâ causae cognitione pronunciavit:

Decretum episcopi Ticinensis de corpore S. Augustini.

Christi nomine repetito, per hanc nostram definitivam sententiam dicimus, pronunciamus et declaramus, satis constare corpus inventum in confessione templi S. Petri in caelo aureo huius civitatis die 1 octobris anni MDCXCV, et nuper per nos recognitum ac sigillo nostro munitum, esse corpus S. Augustini Ecclesiae doctoris, ideoque pro tali esse colendum, et publicae fidelium venerationi exponendum.

D. FRANCISCUS episcopus Papiensis.

Summi Pontificis et Ecclesiae gaudium ob vindictas Augustini reliquias.

§ 4. Nuncio tam sancti, tam gravis et maturi iudicii episcopalis ad nos perlati, prae gaudio exsiliit cor nostrum, summâque laetitiâ perfusi gratias Deo egimus, quod suam gloriam in S. Augustini exuviis canonice vindicatis augere voluerit, quem, ob sanctimoniam atque intemeratam doctrinae excellentiam, ut fulgentissimum Ecclesiae lumen Innocentius, Zosimus, Bonifacius, Caelestinus, Gelasius, Hormisdas, alique decessores nostri Romani Pontifices magno semper in honore habuerunt, nosque ipsi ut parentem aequae ac magistrum veneramur, utpote cuius regulam et doctrinam in nostro Praedicatorum Ordine a primis adolescentiae annis

professi sumus, et favente Deo profite-mur. Ut autem nostrum iuxta ac totius Ecclesiae gaudium ubique diffunderetur, per litteras nostras universis christifidelibus inscriptas die IV augusti, omnibus et singulis utriusque sexus vere poenitentibus et confessis, qui aliquam ex ecclesiis tam fratrum quam sororum Ordinis eremitarum S. Augustini ubicumque existentem, die per Ordinarios locorum designando, visitassent, atque ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum indulgentiam et remissionem concessimus; dieque subsequenti alias litteras dedimus ad episcopum Ticinensem, ipsius pietatem et fidem laudantes, quod omnem dubitationis nebulam de veritate corporis S. Augustini tam accurato examine dissipare studuisset; districte interdicentes, sub poenâ excommunicationis latae sententiae, ne quis auferre, asportare aut distrahere quamlibet sacratissimi eius depositi particulam auderet. Subinde in die festo eiusdem Ecclesiae doctoris XXVIII augusti ad eiusdem titulum et coenobium fratrum Eremitarum nos ipsi accedentes, in illius honorem sacrosanctum missae sacrificium ritu pontificali celebravimus, adsistentibus nobis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, et post peracta divina mysteria, in gratiarum actionem pro sancto eius corpore luculente et canonice comprobato hymnum *Te Deum*, christianae laetitiae praenuncium solemni caeremonia praecinentes, in trinis Personis unum Deum collaudavimus.

§ 5. Ne vero ex pastoralis officii debito erga sanctarum Augustini reliquiarum conservationem et venerationem a

Iudicium episcopale de corpore S. Augustini a Summo

Pontifico con-
firmatur.

nobis quidquam praetermittatur, quascumque dubitationes, controversias, causas et lites de corpore S. Augustini quomodolibet exortas sive introductas, illarumque iura, scripturas et titulos omnes praesentibus pro plene expressis habentes, et, quatenus opus sit, ad nos avocantes, prorsus extinguimus et abolemus, et perpetuum silentium super illis imponimus. Et ne unquam futuris temporibus de praedicto episcopali iudicio, ad sanctiores Ecclesiae regulas absoluto, possit quomodolibet haesitari, ad submissas preces dilecti filii Felicis Leoni, totius Ordinis eorundem fratrum eremitarum procuratoris generalis, eius libello supplici nobis porrectas, pie recordationis antecessoris nostri Martini PP. V vestigiis inhaerentes, qui translationem corporis B. Monicae, venerabilis Augustini matris, ex civitate nostrâ Ostiensi ad hanc eandem ecclesiam domus fratrum dicti Ordinis eremitarum S. Augustini factam, suis apostolicis litteris incipientibus *Piâ charitas* adprobavit; nos quoque iudicium episcopi Ticinensis de veritate corporis sancti doctoris, ut apud christifideles notius et manifestius evadat, ac devotio erga Augustinum magis inflammetur, tenore praesentium ratum et gratum habentes, ex certâ scientiâ, atque etiam motu proprio, apostolicâ auctoritate, undequaque adprobamus et confirmamus, et perpetuis futuris temporibus firmum semper et validum esse ac fore decernimus: non obstantibus quibuscumque.

Nemo has litteras infringero audeat.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, avocationis, extinctionis, abolitionis, silentii impositionis, decreti adprobationis, confirmationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei

ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, x kalendas octobres, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 22 septembris 1725, pontif. anno v.

CCXL.

Fratribus Ordinis Praedicatorum iurisdictione quasi episcopalis, quam iam pridem exercebant in ecclesiâ parochiali B. Mariae et Ss. XII Apostolorum terrae Balneariae, confirmatur¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Contentiones et lites inter quascumque religiosas familias, praesertim vero inter nostri Ordinis fratrum Praedicatorum aliasque ecclesiasticas personas, quae quidem lites sine gravissimis incommodis et impensis atque divini cultus animarumque salutis detrimento ferri nequaquam possunt, ad nos pertinet extinguere et prorsus eliminare, quemadmodum pontificii muneris nostri ratio suadet, ut ius suum, supremâ quam in terris oblinemus auctoritate, unicuique tribuamus, insuper et alia libenti animo peragentes quae salubriter expedire animadvertimus.

Exordium ductum ex eo quod Summus Pontifex lites inter ecclesiasticas personas extinguere soleat.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, aliâs et postquam parochialis ecclesia B. Mariae et Ss. XII Apostolorum terrae Balneariae, nullius dioecesis, provinciae Rheginensis (quam olim felicitis recordationis Caelestinus Papa III praedecessor noster soli Romanae Ecclesiae

Parochialis ecclesia praedicta a Caelestino III Apostolicae Sedi subiecta, postmodum transit in ius canonicorum basilicae Lateranensis, qui eam Iacobo quondam Rufo, loci domino, vendiderunt.

¹ Hanc iurisdictionem dictis fratribus primo fecit Gregorius XIII const. ed. MDLXXXII, die XIII novembris, pontif. XI, confirmavit Sixtus V const. ed. MDLXXXVIII, die VII maii, pontif. IV.

subiacere decreverat, et sub beatorum Petri et Pauli apostolorum Sedisque Apostolicae protectione susceperat, eamque et illius bona, pertinentias, dependentias, ac annexa quaecumque, dictamque terram, unâ cum eis subiectis locis, ab omni iugo, potestate, iniuriâ et molestiâ quorumcumque hominum liberam esse voluerat atque statuerat, pariterque decreverat), postremo, unâ cum universis eiusdem parochialis ecclesiae bonis, grangiis, membris annexis, iuribus, actionibus et pertinentiis quibuscumque, capitulo et canonicis ecclesiae S. Ioannis Lateranensis nuncupatae de Urbe concessa, sive illorum mensae capitulari canonice unita, annexa et incorporata extitisset, ipsique capitulum et canonici postmodum, intendentes suam et dictae mensae capitularis conditionem efficere meliorem, omnia et quaecumque bona praedicta ad dictam parochialem spectantia et pertinentia quondam tunc in humanis agenti Iacobo Rufo, dictae terrae, dum viveret, domino in temporalibus, pro eo eiusque successoribus causamque ab eo habentibus, cum hoc ut dictus Iacobus, eiusque successores, causamque ab eo habentes praefati, centum viginti novem ducatos monetae neapolitanae, ac nonagintasex tumulos frumenti singulis annis, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum, ad eandem parochialem ecclesiam etiam spectantium et pertinentium, pro dictae parochialis ecclesiae, illiusque fabricae et sacristiae, necnon eiusdem parochialis ecclesiae rectoris pro tempore existentis manutentione et¹ respective congruâ sustentatione persolvere et tradere deberent, ac forsâ sub aliis pactis et conditionibus tunc expressis, pro pretio viginti duorum millium scutorum monetae romanae, ad effectum pretium

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

huiusmodi in tot bonis stabilibus in territorio Urbis existentibus reinvestiendi, ac aliâs sub certis modo et formâ tunc expressis, sub Sedis Apostolicae beneplacito vendidissent;

§ 2. Recolendae memoriae Gregorius Papa XIII, etiam praedecessor noster, qui venditionem huiusmodi apostolicâ auctoritate confirmaverat, seu confirmari mandaverat, Ordinem fratrum Praedicatorum propagare, divinique cultus in ipsâ parochiali ecclesiâ incremento consulere volens, dictam parochialem ecclesiam (praeviâ unionis de illâ dictae mensae capitulari, aliâs, ut praefertur, factae dissolutione, et pro eo quod tunc assereretur seu praetenderetur quod dicta parochialis ecclesia olim fuisset monasterium monachorum Cisterciensis Ordinis, seu quod apud illam monachi dicti Ordinis Cisterciensis olim habitassent, etiam praeviâ dicti Ordinis Cisterciensis, omnisque illius dependentiae ac status et essentiae regularium, ac nominis, denominationis, qualitatis et formae monasterii dicti Ordinis Cisterciensis in dictâ parochiali ecclesiâ, illiusque situ, solo, ambitu, domibus, hortis, membris, annexis, connexis, iuribus et pertinentiis suis, suppressione et extinctione) Ordini fratrum Praedicatorum apostolicâ auctoritate concesserit et assignaverit, seu univerit et incorporaverit, et in eiusdem parochialis ecclesiae domo seu domibus, hortis, membris, iuribus et pertinentiis huiusmodi, eidem parochiali ecclesiae contiguâs vel adiacentibus et circumstantibus, unam domum dicti Ordinis fratrum Praedicatorum, sub dictâ invocatione, titulo et denominatione B. Mariae et Ss. XII Apostolorum, pro perpetuis usu et habitatione unius prioris et saltem aliorum quindecim fratrum eiusdem Ordinis fratrum Praedicatorum, sub certis modo et

Gregorius XIII
eamdem eccle-
siam parochia-
lem adsignat
Ordini fratrum
Praedicatorum.

formâ tunc expressis, erexerit et instituerit; illiquè sic erectae et institutae pro eius ecclesiâ dictam parochialem ecclesiam cum illius domibus, membris, hortis, iuribus et pertinentiis eidem parochiali ecclesiae contiguas vel adiacentibus et circumstantibus praefatis, demptis tamen omnibus illis bonis praefato Iacobo ut praefertur venditis, similiter perpetuo concesserit et assignaverit; ac eidem domui fratrum Praedicatorum sic erectae et institutae, necnon dictae parochiali ecclesiae vel illius sacristiae aut fabricae, pro eius dote et manutentione ac prioris et fratrum praefatorum subventionem, dictos centum viginti novem ducatos monetae neapolitanae ac nonagintasex tumulos grani seu frumenti, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum huiusmodi, et alia bona mobilia et immobilia ipsi domui fratrum Praedicatorum, ut praefertur erectae et institutae, per quoscumque pro tempore quomodolibet danda seu relinquenda, cum hoc ut dicti prior et fratres in ipsâ domo pro tempore degentes dictae parochiali ecclesiae in divinis aliâs deservire, dictamque illius animarum curam exercere, ac iura, oblationes, eleemosynas et alia emolumenta parochialia, et ex servitio et curae animarum exercitio huiusmodi provenientia, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ, percipere et habere deberent et valerent; ipsique prior et fratres huiusmodi magistro generali vel procuratori generali eiusdem Ordinis fratrum Praedicatorum dumtaxat, non autem provinciali seu provincialibus, prioribus, vel aliis ministris seu officialibus, nisi ab ipso magistro generali vel procuratore generali pro tempore deputatis visitatoribus, subessent, etiam perpetuo applicaverit et appropriaverit;

domus ut praefertur erectae et institutae, tunc et pro tempore existentes, iurisdictionem quasi episcopalem in dictâ terrâ eique subiectis locis, quemadmodum capitulum et canonici praedicti illam exercuerant, etiam exercere continuarent seu continuare vellent, clerus dictae terrae priori dictae domus ut praefertur erectae et institutae, se non esse subiectum praetendens, ac illi obedientiam et reverentiam debitas et devotas exhibere recusans, ad Sedem Apostolicam recursum habuisset, causaque huiusmodi per felicis etiam recordationis Xystum Papam V etiam praedecessorem nostrum Congregationi S. R. E. cardinalium negociis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum examinanda et sine debito terminanda commissa extitisset, ac iterum propositâ ratione capituli et canonicorum praefatorum (qui, post emanatam ab eâdem Congregatione ad favorem eorundem prioris et fratrum contra eorum praefatum resolutionem ad causam huiusmodi, ex causis tunc expressis, ad se pertinere, ipsosque priorem et fratres, ut Mendicantes, harum rerum incapaces existere praetendebant) ab eâdem Congregatione idem quod prius ad favorem prioris et fratrum Praedicatorum praefatorum, ac contra capitulum et canonicos praefatos, quod ipsi¹ priori et fratribus liceret huiusmodi iurisdictionem exercere, bonaque possidere, et alia his similia habere, uti ex eorum privilegiis plene constiterat, determinatum fuerit; capitulo vero et canonicis praedictis necdum acquiescentibus, cum idem Xystus praedecessor universam rem, ad instantiam capituli et canonicorum praefatorum, bonae memoriae Antonio Ss. Ioannis et Pauli Carafae et Scipioni S. Salvatoris in Lauro nuncupatis respective ti-

dicatores dictae ecclesiae, iurisdictionem quasi episcopalem exercent, quae a Summo Pontifice Sixto V eis confirmatur.

tulorum presbyteris, dum viverent, S.R.E. cardinalibus Lancellotto respective nuncupatis, tunc in humanis agentibus, reassumendam et cognoscendam commisisset, ipsique Antonius et Scipio cardinales, priorem et fratres praefatos super praemissis indebite et iniuste molestatos fuisse, retulissent¹, idem Xystus praedecessor universam causam huiusmodi ad se avocaverit, litemque huiusmodi penitus et omnino extinxerit, necnon capitulo et canonicis praefatis, ac aliis quibuscumque personis, perpetuum silentium desuper imposuerit, itaut capitulum et canonici praefati nullam prorsus iurisdictionem, nullamque auctoritatem et potestatem sive praeeminentiam in ecclesiam et clerum dictae terrae in posterum haberent seu habere deberent, necnon clero dictae terrae et quibusvis aliis personis quacumque auctoritate, dignitate et officio fungentibus, in virtute sanctae obedientiae et sub excommunicationis latae sententiae poenâ contrafacientes eo ipso incurrendâ, praeceperit, quatenus, omni et quocumque praetextu remoto, priori dictae domus pro tempore existenti in spiritualibus obedientiam et reverentiam debitas et devotas exhiberent et exhibere procurarent, sicut antea factum fuerat, necnon omnia et singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, iurisdictiones et praeeminentias, cum suis grangiis annexis, eatenus per Romanos Pontifices praedecessores suos concessa, seu approbata et innovata, approbaverit et confirmaverit, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiecerit, necnon ipsis prioribus et fratribus praedictis, ut illis omnibus et singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, iurisdictionibus et praeemi-

nentiis, quibus antea canonici regulares Ordinis sancti Augustini Congregationis Lateranensis, quibus ipsa parochialis ecclesia primitus concessa fuerat, necnon deinde monachi dicti Ordinis Cisterciensis, et postea capitulum et canonici praedicti in eâdem parochiali ecclesiâ, ac suis annexis, usi et potiti fuerant, aequè principaliter et pariformiter, ac sine ullâ prorsus differentiâ, in omnibus et per omnia uti, frui, potiri et gaudere valerent, nec essent adstricti in dictâ domo plures esse quam duodecim propter dictae domus tenuitatem et insufficiëntiam, nec ad id a quoquam cogi deberent, apostolicâ auctoritate, motu proprio, etc., indulserit: ac aliâs, prout in singulis Caelestini, ac Gregorii et Xysti praedecessorum huiusmodi desuper confectis litteris plenius continetur:

§ 4. Cum autem, sicut etiam accepimus, licet prior pro tempore existens dictae domus ab emanatis praefati Xysti praedecessoris litteris praefatis iurisdictionem quasi episcopalem in praedictâ terrâ ad haec usque tempora pacifice, nemine contradicente, exercere continuavit, nuperrime tamen clerus dictae terrae denuo ad Sedem Apostolicam variis contra modernos priorem et fratres dictae domus, tam circa competentiam iurisdictionis huiusmodi, modumque illam exercendi, ac subsistentiam nonnullarum ordinationum, a pro tempore existentibus prioribus dictae domus factarum, ac praeeminentias ac emolumentorum parochialium participationem et piorum montium administrationem, dictaeque parochialis ecclesiae servitium, ac incesum sub cruce eorundem fratrum et sepulturam clericorum, necnon consuetum presbyterorum saecularium spoliū, quam circa consuetudinem exigendi quamdam portionem piscium aliorumque comestibilium, in diebus festis

Nihilominus a clero dictae terrae tum circa competentiam dictae iurisdictionis, tum circa alia, recursus ad Sedem Apostolicam adversus eos denuo habitus est.

¹ Edit. Main. legit *retulisset* (R. T.).

piscatorum et respective venditorum, excitatis praetensionibus, recursum habuerit; causa vero huiusmodi iterum ad eandem Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium negociis, consultationibus episcoporum et regularium praepositorum delata, eaque ab eâdem Congregatione, audito prius venerabili fratre episcopo Milensi, intra cuius dioecesis fines dicta terra cum suo territorio existere praetendebatur, dilecto filio nostro S.R.E. cardinali Spinula nuncupato videnda et referenda commissa exstiterit, concordatisque coram eo vigintisex circa praemissa dubiis, et signanter primo, videlicet: *An constet de territorio separato, itaut clerus et populus Balneariae sit subiectus priori pro tempore B. Domini dictae terrae*: eoque unâ cum aliis octo ex praedictis vigintisex dubiis proposito sub die xxii mensis augusti anni proxime praeteriti, prodierit responsum: *Dilata, et coadiuventur probationes, citatis episcopis vicinioribus, et interim prior concedat, cum facultatibus sacrae Congregationis, licentiam concionandi et audiendi confessiones, sed se absteineat a concedendis dimissoriis, et ad mentem, ac ad sequentia dubia, dilata*: cumque, sicut pariter accepimus, prior et fratres praedicti, licet pro tuendâ plusquam centenariâ possessione exercitii iurisdictionis huiusmodi, tum antiquis tum modernis validissimis documentis muniti sint, nihilominus huiusmodi probationum coadiuvatio, litisque prosequutio, citatis episcopis vicinioribus, gravissimum illis afferret incommodum atque dispendium:

§ 5. Nos igitur, paternae sollicitudinis studio excitati, prioris et fratrum praedictorum ulteriora incommoda et dispendia prohibere cupientes, litesque huiusmodi omnino submoveri ac prorsus evelli,

illasque futuris temporibus nunquam amplius suscitari, magistrum generalem Ordinis fratrum Praedicatorum huiusmodi, et nunc et pro tempore existentes priorem et fratres dictae domus specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eosque et eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, ac Caelestini, Gregorii et Xysti praedecessorum praefatorum litterarum praefatarum tenores etiam veriores ac datas praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ merâque deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, universam causam huiusmodi in praedictâ Congregatione ut praefertur introductam, et adhuc pendentem indecisam, ad nos avocamus, litemque huiusmodi penitus et omnino extinguimus, ac clero praefato necnon populo dictae terrae aliisque quibuscumque personis perpetuum silentium desuper imponimus; necnon omnia et singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, iurisdictiones et praeeminentias eidem parochiali ecclesiae eiusque grangiis annexas, tam in insulâ Siciliae quam in provinciâ Calabriae, et per Caelestinum ac Gregorium et Xystum praefatos aliosque Romanos Pontifices praedecessores nostros hactenus concessa et approbata ac confirmata, ac etiam innovata, apostolicâ auctoritate, earumdem tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, necnon, ut prior

Ne fratres praedicti litium incommodis afficerentur, haec edita est constitutio.

aliusve superior, necnon fratres domus praefatae, nunc et pro tempore existentes, illis omnibus et singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus ac iurisdictionibus, et, quoad priorem aliumve superiorem praefatum dictae domus, etiam quasi episcopali¹, et praeceminentiis, quibus antea canonici regulares, ac deinde monachi, et postea capitulum et canonici praefati, ante factam dictae parochialis ecclesiae Ordini-fratrum Praedicatorum huiusmodi unionem praefatam, et postremo prior dictae domus pro tempore existens praefatus, ante praefatas lites motas, eatenus usi, potiti et gavisii fuerunt, in posterum pariformiter et aequae principaliter, ac sine ullâ prorsus differentiâ in omnibus et per omnia, etiam quoad exercitium iurisdictionis ordinariae et quasi episcopalis, uti, frui, potiri et gaudere possint et valeant, ac etiam debeant, apostolicâ auctoritate praedictâ etiam perpetuo decernimus et declaramus atque indulgemus.

Balneara cum toto agro, suis limitibus terminato, Sedi apostolicae subiicitur.

§ 6. Et insuper, quatenus opus sit, ut novis litibus atque discordiis, quae in posterum, satore zizaniarum pacisque inimico procurante, suscitari valerent, via penitus et omnino praecludatur, dictam terram Balneariae universumque illius territorium (quod, ut asseritur, a dioecesi Miletensi orientem versus in montibus viâ publicâ, ac septentrionem versus in confinibus oppidorum seu castrorum Palmarum et Seminariae alveo fluminis Grimoldi nuncupati, a dictâ viâ publicâ ad mare decurrentis², a dioecesi vero Rheimensi meridiem versus altero fluvio rustico, sive torrente, aut rivo, a praefatâ viâ publicâ montium etiam ad mare defluente, et occidentem versus mari, respective, dividitur et ter-

minatur), ac loca et villas (si quae sint in dicto territorio, et intra dicta confinia existentia, et ab eis dependentia) a praefatis Miletensi (cuius potius quam alius cuiuscumque, si terra illiusque territorium¹ huiusmodi ad aliquam dioecesim pertinerent, existerent, ut pariter asseritur), et a Rheimensi aliisque quibuscumque dioecesibus (nullo episcopi Miletensis et archiepiscopi Rheimensis, aliorumque quorumcumque episcoporum aut archiepiscoporum ad hoc requisito consensu), dictâ auctoritate similiter perpetuo separamus et dismembramus, ac terram illiusque territorium huiusmodi sic separata et dismembrata, necnon praedictam parochialem ecclesiam aliasque ecclesias et capellas, si quae in terrâ illiusque territorio huiusmodi nunc extant, et in posterum extiterint, illarumque rectores et in eis beneficiatos aliasque personas inibi beneficia ecclesiastica obtinentes, oratoria, hospitalia, aliaque loca pia quaecumque, universumque clerum et populum terrae illiusque territorii huiusmodi, per praesentes, ut praefertur, separatorum et dismembratorum, ab omni et quacumque iurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine et administratione tam in spiritualibus quam temporalibus praedictorum Miletensis et Rheimensis et aliorum quorumcumque episcoporum viciniorum, ac ab exhibitione reverentiae et obedientiae, necnon solutione quorumcumque iurium eis exhibendorum, eâdem apostolicâ auctoritate etiam perpetuo eximimus et liberamus, ac nobis et dictae Sedi immediate pariter perpetuo subiicimus, ac sub nostrâ ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum protectione suscipimus, ac in posterum terram praefatam, illiusque

¹ Edit. Main. legit *quasi episcopalis* (R. T.).

² Edit. Main. legit *decurrente* (R. T.).

¹ Male edit. Main. legit *territorio* (R. T.).

territorium, ut praefertur, separatum et dismembratum, ac separatam et dismembratam huiusmodi, nullius dioecesis provinciae Rheginensis existere ac dici et censi debere, eadem apostolica auctoritate decernimus et declaramus.

De amplâ iurisdictione dicti prioris.

§ 7. Ac terram praefatam, illiusque territorium, ut praefertur, separatam et dismembratam, dictamque parochialem aliasque quascumque ecclesias, capellas, oratoria, hospitalia, aliaque loca praefata, in terrâ illiusque territorio per praesentes ut praefertur de novo separatis et dismembratis praefatis nunc canonice erecta et in posterum etiam canonice erigenda, illarumque rectores, et singulos in eis respective beneficiatos nunc existentes et pro tempore extituros, ac universum clerum et populum praefatos, illorumque res et bona quaecumque, omnimodae iurisdictioni, superioritati, correctioni, visitationi, curae, regimini et administrationi moderni et pro tempore existentis prioris dictae domus (qui ad formam constitutionum Ordinis fratrum Praedicatorum huiusmodi per dictae domus fratres pro tempore existentes canonice eligi et praefici, necnon aetate maturus, ac moribus spectabilis, prudentiâ quoque praeditus, et in sacris canonibus, quantum fieri potest, versatus, atque in regendo saltem aliquo suae provinciae insigni conventu infracti animi, solertiae, dexteritatis ac prudentiae specimen dederit, ac intra Ordinem graduatus, vel ad minus ad gradum suscipiendos approbatus, atque magistro generali vel procuratori generali Ordinis fratrum Praedicatorum huiusmodi dumtaxat subiectus esse, necnon a magistro vel procuratoris generalibus praefato, tam postquam pro primâ vice canonice per fratres praefatos electus fuerit, quam postquam sui prioratus biennium efflu-

xerit, quoties huiusmodi prioratus prorogationem concedendam esse expediens visum fuerit, etiam dumtaxat confirmari debeat); priore vero huiusmodi deficiente, vel eo amoto, subprioris vel praesidentis aut vicarii dictae domus, in spiritualibus et temporalibus, pleno iure ordinario (ita ut eorum quilibet in praemissis casibus prior pro tempore existens praefatus, utpote territorium particulare, et per praesentes, ut praefertur, de novo separatum et dismembratum huiusmodi, vere habens, in dictâ terrâ aliisque sibi subiectis locis iurisdictionem quasi episcopalem exercere, ac synodum convocare, et in eâ examinatores, servatâ tamen Concilii Tridentini decretorum formâ, deputare, atque concursus pro parochialibus ecclesiis in praefatâ terrâ aliisque sibi ut praefertur subiectis locis praefatis existentibus conferendis indicare, ac beneficia quaecumque ecclesiastica in ecclesiis dictae terrae illiusque territorii per praesentes, ut praefertur, separatorum et dismembratorum huiusmodi erigere et instituere, illaque, ac etiam nunc existentia, et quae in posterum quodcumque extiterint, iuxta facultatem archiepiscopis et aliis Ordinariis collatoribus de iure, usu vel consuetudine competentem, salvis tamen et illaesis semper remanentibus omnibus et quibuscumque reservationibus et affectionibus apostolicis, etiam conferre, et in eis instituere, ac litteras dimissoriales suis subditis, ab aliquo catholico antistite, gratiam et communionem Sedis Apostolicae habente, clericali characterem insigniri et ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines rite se promoveri facere cupientibus, concedere, ac sacramentum Confirmationis a vicinioribus archiepiscopis vel episcopis sibi magis benevisis subditis administrari facere, sacraque olea ab eo quem ma-

luerit ex dictis archiepiscopis vel episcopis recipere, necnon primodictae parochialis ecclesiae illique inservientium, ac aliarum ecclesiarum, capellarum, oratoriorum, hospitalium aliorumque piorum locorum, et respective in eis beneficia obtinentium, ac aliorum subditorum praefatorum, ubicumque existentium, causas beneficiales, matrimoniales, ac civiles et criminales vel mixtas ad forum ecclesiasticum spectantes, quotiescumque et ubicumque casus evenierit, quin¹ locorum Ordinarii ullam in subditos, aliosque praedictos, eorumque respective bona, redditus et proventus, iurisdictionem, superioritatem, dominium vel potestatem, etiam ratione cuiuscumque contractus, necnon cuiusvis generis delicti etiam turbatae iurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, et specialem mentionem requirentis, vel alterius rei, ubicumque locorum contractus initus et delictum commissum fuerit et res ipsa consistat, exercere valeant, non obstantibus omnibus et quibuscumque processibus contra illos vel illorum aliquem per quoscumque locorum Ordinarios vel eorum vicarios in spiritualibus generales, vel quosvis alios ad id ab eisdem locorum Ordinariis deputandos, etiam in casu negligentiae moderni et pro tempore existentis prioris praefati, pro tempore factis, necnon quibuslibet etiam excommunicationis vel suspensionis et aliis quibuscumque sententiis promulgatis, quas nullas et invalidas nulliusque roboris vel momenti fore volumus, necnon quomodolibet ad praemissa omnia praefata etiam in alterius quam dicti prioris pro tempore existentis iurisdictionem quomodolibet per subditos aliasque personas huiusmodi praestito seu etiam praestando consensu, quem non valere decernimus et decla-

ramus, cognoscere, decidere et terminare absque voto et consilio assessoris, quatenus prior pro tempore existens praefatus in iure canonico versatus existat, sin minus, cum consilio et voto prout de iure assessoris in aliquâ approbatâ universitate studii generalis doctorali laureâ insigniti, vel saltem in iure canonico licentiati, in iis tamen causis in quibus de fisci vel partium interesse agitur, libere et licite possit et valeat) eadem apostolicâ auctoritate etiam perpetuo subiicimus et supponimus.

§ 8. Et insuper priori pro tempore existenti praefato, ut quaecumque litterae apostolicae, etiam in formâ Brevis, tam gratiam quam iustitiam concernentes, et praesertim super dispensationibus matrimonialibus, et in formâ *significavit*, quae a nobis ac Apostolicâ Sede pro personis eiusdem prioris pro tempore existentis iurisdictioni subiectis, posthac conceduntur¹ et ad partes transmittentur, eidem moderno pro tempore existenti priori, tamquam loci Ordinario, non autem archiepiscopis vel episcopis vicinioribus, dirigantur et committantur; dictusque prior pro tempore existens litteras praefatas aperire et exequi, necnon in causis et negotiis, quae huiusmodi litterae concernent, procedere; eidemque priori pro tempore existenti, ut² litteras Poenitentiariae nostrae Apostolicae, eidem priori pro tempore existenti pro illarum executione directas, et ad supplicationem personarum prioris pro tempore existentis praefati iurisdictioni subiectarum expeditas, etiam aperire, illasque etiam exequi, in omnibus et per omnia libere et licite valeat ac debeat, ut alii quicumque locorum Ordinarii in suis civitatibus et dioecesibus procedere possunt et debent,

Conceduntur
quaedam alia
eidem priori
in signum per-
fectae iurisdic-
tionis ordina-
riae.

¹ Male edit. Main. legit *quia* pro *quin* (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *conceduntur* (R. T.).

² Praepos. *in* hinc abiicimus (R. T.).

perpetuo pariter concedimus et indulgemus.

Clerus saecularis eidem ecclesiae subiectus.

§ 9. Et ut divinus cultus in dictâ parochiali ecclesiâ decentius honorificentiusque procedat, priori pro tempore existenti praefato, ut presbyteros et clericos saeculares, sibi, ratione iurisdictionis praefatae, subditos, ad ea personalia servitia, quae, cum veste talari et superpelliceo, dictae ecclesiae tamquam parochiali et quasi cathedrali hactenus praestare consueverunt, et quae de iure praestare tenentur, pariformiter impostorum praestanda cogere, et, pro celebratione missarum solemnum sive cantandarum in festivitibus, diaconum et subdiaconum ex eodem clero assumere, necnon diaconos et subdiaconos aliosque clericos ad suos respective ordines in dictâ parochiali ecclesiâ exercendos, iniunctaque eis de iure munera adimplenda, etiam cogere et compellere; presbyteris vero et clericis praefatis, ut in choro dictae parochialis ecclesiae iisdem modo et formâ, quae hactenus observata fuerunt, sedere, ac in processionibus sub unâ eâdemque cruce cum fratribus praefatis incedere, iisdemque prioribus et clericis, qui in vesperis festivitatum vesperas, et in maiori hebdomadâ divina officia horasque canonicas unâ cum fratribus praefatis, iuxta eorundem fratrum ritum, in dictâ parochiali ecclesiâ illiusque choro psallentes recitaverint, ut pro illis horis, quas, ut praefertur, recitaverint, non obstante ritus huiusmodi diversitate, proprio oneri, absque novâ divini officii iuxta proprium ritum recitatione, satisfacere; necnon priori pro tempore existenti praefato, ut defunctorum clericorum spoliū super cottâ, breviario et bireto consistens, iuxta consuetudinem in pluribus dioecibus illarum partium vigentem, exigere; et attento, quod, ut similiter ac-

cepimus, prior et fratres pro tempore existentes praefati in possessione, seu quasi, quamdam portionem seu decimas piscium, qui a quibuscumque personis in maritimâ dictae terrae Balneariae piscantur, necnon fructuum et aliarum rerum comestibilium, quae in dictâ terrâ etiam in diebus festivis venduntur, exigendi et percipiendi reperiuntur, priori et fratribus pro tempore existentibus praefatis, ut eandem portionem seu decimas piscium piscatorum et rerum vendendarum huiusmodi impostorum etiam exigere et percipere, ac piscantes et vendentes huiusmodi portionem seu decimas huiusmodi priori et fratribus pro tempore existentibus praefatis duntaxat, et non alii¹ vel aliis, tradere et omnino respondere; contradictores vero et inobedientes aut rebelles corrigere, mulctare, et, etiam sub ecclesiasticis sententiis, censuris, aliisque condignis poenis compescere, libere et licite respective possint et valeant, ac etiam respective debeant et teneantur ac obligati existant, auctoritate praedictâ etiam perpetuo respective concedimus et indulgemus.

§ 10. Praesentes quoque, ac omnia et singula praemissa, ullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod causae, propter quas eadem praemissa facta fuerint, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam Sedis praefatae delegatis, examinatae, verificatae, et ab eis approbatae, ac interesse forsitan habentes ad id vocati, citati et auditi non fuerint, nec desuper suum consensum praestiterint, seu ex quavis aliâ causâ, vel quocumque praetextu, quaesito colore vel ingenio, notari, impugnari, invalidari, retractari, ad viam et terminos iuris re-

Haec constitutio perpetuum robur obtineat.

¹ Edit. Main. legit *aliis* pro *alii* (R. T.).

duci, seu in ius vel controversiam vocari, aut adversus illos et illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari minime posse, nec sub ullis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum, et eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restituta, reposita et plenarie reintegrata, ac de novo etiam sub¹ quacumque posteriori datâ per magistrum seu procuratorem generales aut pro tempore existentem priorem praefatos quodcumque² eligendâ³, concessas, ac semper perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, eisdemque⁴ ministro ac procuratori generalibus necnon priori nunc et pro tempore existenti suffragari debere, nec eos desuper a quoquam, quavis auctoritate fungente vel dignitate fulgente, etiam sub quovis praetextu, quaesito colore vel ingenio, causâque et occasione, inquietari, molestari, perturbari aut impediri ullatenus unquam posse; sicque et non aliâs per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, et causarum palatii apostolici auditores, necnon eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, definiri et interpretari debere, et, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoran-

ter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 11. Quocirca pro tempore existenti S. R. E. cardinali dicti Ordinis fratrum Praedicatorum protectori, ac dilectis filiis causarum curiae Camerae Apostolicae generali auditori, ac nostro et Sedis Apostolicae nuncio in regno Neapolitano commoranti, nunc et pro tempore existentibus, motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte ministri seu procuratoris generalium, aut pro tempore existentis prioris praefatorum, aut alicuius eorum, requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque et eorum cuilibet in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes et in eis contenta huiusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eosque et eorum quemlibet illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, servatâque formâ Concilii Tridentini, sententias, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando ac etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii saecularis auxilio.

§ 12. Non obstantibus nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII similiter praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam civitatem vel dioecesim,

Huius constitutionis defensores a Summo Pontifice deputati.

Derogatoriae.

¹ Male edit. Main. legit *sua* pro *sub* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *quodcumque* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *eligendo* pro *eligenda* (R. T.).

⁴ Edit. Main. legit *eisdem* (R. T.).

nisi in certis expressis casibus, et in illis ultra unam dietam a fine suae dioecesis ad iudicium avocetur, sed¹ ne iudices a Sede praefatâ deputati contra quoscumque procedere, seu alii vel aliis vices suas committere praesumant, ac in generali Lateranensi Concilio editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, et quibusvis aliis apostolicis constitutionibus et ordinationibus, necnon Ordinis fratrum Praedicatorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ac quibusvis privilegiis et indultis ac litteris apostolicis eidem Ordini ac Ordinariis locorum et quibusvis ecclesiasticis et locis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam consistorialiter, et motu, scientiâ ac potestatis plenitudine similibus, ac aliâs quomodolibet etiam per nos pluries concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliâs de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissio et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse, hac vice dumtaxat, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, derogamus et derogatum esse volumus; cete-

¹ Potius lege seu pro sed (R. T.).

risque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 13. Volumus autem ut ipsarum praesentium exemplaribus, etiam impressis, alicuius in dignitate ecclesiasticâ constitutae personae sigillo et notarii manu obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus si forent originaliter exhibitae vel ostensae.

Fides habenda transumptis.

§ 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae abolitionis, avocationis, extinctionis, silentii, impositionis, approbationis, confirmationis, roboris adiectionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, subiectionis, suppositionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis infringere¹, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Nemo has litteras infringere audeat.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, idibus septembris, anno v.

Dat. die 13 septembris 1727, pontif. anno v.

CCXLI.

Conceditur iurisdictio et diversae facultates praefecto palatii apostolici pro tempore existenti².

¹ Vocem *infringere* nos addimus (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXIV, die 17 augusti, pontif. i, restituta fuit cardinali vicario Urbis iurisdictio cumulativa in omnibus causis.

**Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.**

Constitutio
Innocentii XII
quae incipit
Romanus Pon-
tifex, xv kalen-
das octobris
suppressit tri-
bunalia parti-
cularia ex pri-
vilegiis Roma-
norum Pontifi-
cum constituta,
eaeque ad ius
commune redu-
xit.

§ 1. Cum, occasione constitutionis felicis recordationis Innocentii PP. XII praedecessoris nostri quae incipit *Romanus Pontifex*, xv kalendas octobris MDCXCII editae, per quam idem Innocentius praedecessor particularia tribunalia et speciales iudices vigore privilegiorum a Romanis Pontificibus praedecessoribus suis diversis temporibus concessorum in Curia Romanâ eatenus constituta et constitutos suppressit, abolevit et abrogavit, privilegiaque eiusmodi ad viam et terminos iuris reduxit, variae identidem obortae sint lites et controversiae super iurisdictione praefecti palatii apostolici, quae per eandem constitutionem non secus ac aliorum particularium iudicum ex privilegio ita sublata fuisse contendebatur, ut nec quaevis sacrorum canonum legumque civilium dispositio, nec omnium fere gentium mores et consensus, neque quantumvis longaeva, ac scientibus et prudentibus praedecessoribus praedictis antea servata consuetudo, ac eiusdem iurisdictionis exercitium, ipsi praefecto palatii apostolici quicquam de cetero adversus memoratam constitutionem suffragari possent; contra vero crebrae ad nos querimoniae delatae fuissent, a recto ordine et ratione plane alienum esse, causas interesse eiusdem palatii praefecto agitari¹, familiaresque nostros ad quaelibet almae Urbis tribunalia, non sine obsequii, quod nobis et palatio praedicto impendunt, detrimento distrahi:

Ad ea, aliaque
tollenda per has
litteras in for-

§ 2. Hinc est quod nos, eiusmodi lites et controversias, quae promptam

¹ Comma istud imperfectum esse dignoscitur; forsân legendum *causas interesse eiusdem palatii concernentes ab aliis quam a praefecto agitari* (R. T.).

iustitiae administrationem impediunt, aliaque multiplicia incommoda ac turbas adferunt, dirimere, simulque omnem de cetero dubitandi in praemissis occasionem penitus tollere cupientes, atque non minus ad Romani Pontificis pro tempore existentis decus et dignitatem, quam ad ipsius palatii apostolici providum regimen et utilitatem ac dictorum familiarium commoditatem nostrae dirigentes considerationis intuitum, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium ad id a nobis specialiter deputatorum, qui rem ipsam mature ac diu discusserunt, consilio, venerabili fratri Camillo patriarchae Constantinopolitano, moderno ac pro tempore existenti eiusdem palatii apostolici praefecto (firmâ in reliquis remanente enarratâ Innocentii praedecessoris constitutione), in quibusvis causis interesse ipsius palatii apostolici quomodolibet concernentibus, civilibus, criminalibus et mixtis, omnimodam et privativam, ac, quoad delinquentes in palatio apostolico, ubi Romani Pontifices pro tempore resident, seu eorum residentiae deputato vel deputando, et delicta inibi perpetrata, prout quoque quoad delicta etiam extra palatium huiusmodi ubicumque inter nostros et eiusdem Pontificis familiares commissa, plenariam et privativam itidem; in delictis autem, quae extra dictum palatium inter familiarem et non familiarem admissa fuerint, si reus fuerit familiaris, similiter privativam, sin minus, cumulativam cum aliis iudicibus ceteroquin competentibus; quod vero ad causas civiles attinet, ubi dumtaxat familiaris sit reus et executive tantum procedatur, privativam quoque iurisdictionem, cum omnibus et singulis facultatibus necessariis et opportunis, auctoritate apostolicâ, tenore praesen-

ma Brevis sequentes conceduntur facultates praefecto sacri palatii apostolici.

tium concedimus et indulgemus: et, si agatur actione reali adversus familiarem eiusmodi, tunc eidem praefecto palatii sola competat facultas concedendi licentiam exequendi sententias, mandata vel decreta, vulgo *Exequatur*, quae absque reassumptione cognitionis meritorum causae praestetur; quod et cum artificibus aliisque patentibus eiusdem palatii apostolici munitis ex veteri more et aequâ honestate servatur. Declarantes, quod nomine familiarium non veniant nisi in albo seu tabellâ dicti palatii et ut vulgo dicitur *Rollo* descripti; quodque memorata iurisdictio in omnibus casibus praemissis concessa sit et esse ac competere intelligatur, sive delinquentes et familiares aut aliae personae huiusmodi ecclesiasticae, ac etiam in ecclesiasticâ dignitate constitutae, sive saeculares fuerint.

Praeservatur
praefectus sa-
cri palatii apo-
stolici ab irre-
gularitate.

§ 3. Porro eidem Camillo patriarchae, ac pro tempore existenti palatii apostolici praefecto, ut, muneris huiusmodi ac praemissorum ratione et occasione, in negociis et causis criminalibus quibuscumque, quoties opus fuerit, se immiscere, et in eis consilium, mandata et iussiones tam verbo quam in scriptis dare, ac debitae executioni demandare seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio membrorumque mutilatio seu etiam mors inde sequatur, libere et licite ac absque alicuius poenae vel censurae ecclesiasticae incursu possit et valeat, dummodo tamen a sententiâ in causâ sanguinis per seipsum ferendâ omnino absteineat, auctoritate et tenore praefatis facultatem concedimus et impertimur.

Adimitur fa-
cultas has litte-
ras quomodoli-
bet impugnan-
di.

§ 4. Decernentes, ipas praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non con-

senserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, nec causae, propter quas eadem praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificateae et iustificatae fuerint, vel ex aliâ quacumque quantumvis legitimâ, piâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet quantumvis magno ac formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, seu adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac ipsius S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus, quatenus opus

Clausulae de-
rogatoriae.

sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, et, quoad ea quae praesentibus adversantur, praefatâ Innocentii praedecessoris, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv septembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 24 septembris 1728, pontif. anno v.

CCXLII.

*Declarantur nulla quaedam acta per Ordines regni Poloniae emanata adversus Nunciaturae apostolicae in eo regno libertatem et Pontificum auctoritatem*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

In supremo apostolicae dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, nostra et huius Sanctae Sedis iura ecclesiasticamque libertatem, ex commissi nobis caelitus pastoralis officii debito, sarta tecta tueri, et, si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab eiusmodi violationibus asserere et vindicare tenemur, sicut, omnibus maturae considerationis trutinâ perpensis, aequitati et iustitiae consentaneum esse in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Aliâs siquidem, per nos accepto quod Ordines regni Poloniae in eorum diaetâ, sive comitiis Groduensibus mense octobri MDCCXXVI habitis, quamdam novellam legem seu constitutionem, non minus adversus bonae memoriae Vincentii, dum viveret, archiepiscopi Trapezuntini nostri et Apostolicae Sedis apud carissimum in Christo filium nostrum Augustum Poloniae regem illustrem tunc temporis nuncii personam ac dignitatem et Nunciaturae apostolicae in eodem regno tribunal, quam adversus ecclesiasticam libertatem nostramque et dictae Sedis auctoritatem

Ab Ordinibus regni Poloniae in comitiis Groduensibus novella quaedam lex seu constitutio lata fuit adversus Nunciaturae apostolicae in eodem regno tribunal et ecclesiasticam libertatem.

¹ Aliâ huius Pontif. const. ed. MDCCXXVI, die 14 februarii, pontif. II, declarata fuerunt nulla gesta per saecularem potestatem in ducatu Sabaudiae adversus monasterium S. Bernardi Ordinis canonicorum regularium S. Augustini, et const. ed. MDCCXXIX, die 19 decembris, pontif. VI, declarantur nulla edicta saecularium contra extensionem officii S. Gregorii VII.

et iurisdictionem tulerant atque promulgaverant, ac subinde, nempe die xxvi mensis novembris immediate subsequenti, quinque articulos, quos gradus executionis dictae novellae legis seu constitutionis vocant, ediderant, quibus, inter alia, sub carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus poenis et mulctis etiam pecuniariis districtè inhibebatur omnibus et singulis causidicis et advocatis, ne de cetero coram eodem Vincentio archiepiscopo et nuncio, ac in Nunciaturae praefatae tribunali causas et lites, ut moris erat, defendere et acilitare, aut ab eis aliqua gratiae vel iustitiae remedia negotiorumve expeditiones obtinere auderent; parochi autem et vicarii, ac superiores monasteriorum et conventuum censuras ecclesiasticas, quae a dictâ Nunciaturâ apostolicâ emanarent, in suis respective ecclesiis publicare, sub poenâ sequestri bonorum quae possidebant, prohibebantur; ac insuper ut in domibus prope Nunciaturam praedictam milites statuerentur, qui, nedum causidicos et procuratores huiusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eandem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent et amandarent, expedire decernebatur; aliaque in maximum ecclesiasticae et pontificiae potestatis contemptum et iniuriam praescribebantur, perinde ac si inclytæ nationi Poloniae¹, ob cultum pietatis et constantem in Romanos Pontifices et hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes aetates summopere commendatae, ignotae fuissent gravissimae per sacros canones irrogatae poenae ac censurae in eos, qui arcam Dei sic attingere sacraque Ecclesiae iura contere non exhorrent: nos, praemissa omnia in amaritudine

cordis nostri serio considerantes, tum paternis nostris litteris, quas ad memoratum Augustum regem necnon venerabiles fratres archiepiscopos et episcopos et procères regni Poloniae conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune et importune in omni patientiâ, ut enarrati excessus, debitâ actorum rescissione congruâque tantorum gravaminum reparatione, sarcirentur: caritati interea nostrae diuturniori longanimitate iudulgentes, ut, qui illa admirantur¹, ita² eam, a qua tam longe aberraverant, iustitiae viam tandem redirent. Quae dum praestolabamur, non sine novo animi nostri moerore, ad novellae legis seu constitutionis ac quinque articulorum huiusmodi executionem, per intimationem atque denunciationem, tum cancellario dictae Nunciaturae, ne aliquem actum iurisdictionis ab eâ dependentis exerceret, tum causidicis et advocatis praefatis, ne inibi ad causas ac negocia procuranda comparerent, factam, processum fuisse, ex epistolis eiusdem Vincentii archiepiscopi et nuncii cognovimus. Licetque subinde, postquam videlicet litterae nostrae praedictae in regnum Poloniae pervenerant, inhibitiō, cancellario, causidicis et advocatis huiusmodi sicut praemittitur denunciata, relaxata fuerit, non tamen ad novellae legis seu constitutionis cum quinque articulis praedicti, uti par erat futurumque sperabamus, abolitionem devenit est. Quamobrem paterna nostra officia et monita interponere denuo non defuimus, ac demum venerabilem fratrem Camillum archiepiscopum Iconiensem ad eundem Augustum regem Polonamque rempublicam nostrum et dictae

Necnon extraordinarius nuncius adlegatus.

¹ Aptius lege *Polonae* (R. T.).

¹ Forsan legendum *admiserant* (R. T.).

² Videtur legendum *in pro ita* (R. T.).

Sedis nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter iniungendo, ut omni studio ac animi contentione novellam legem seu constitutionem praedictam antiquari et abrogari, hancque a nobis molestiam et a nomine Polono labem depellere curaret.

Declaratio
nullitatis novel-
lae regis prae-
dictae seu con-
stitutionis, nec-
non quinque ar-
ticulorum pro
illius exequu-
tione editorum.

§ 2. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum praevalentibus consiliis qui ad tutelam et amplificationem saecularis potestatis pertinere arbitrantur ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quaecumque nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregrimus, dictusque Camillus archiepiscopus et nuncius iussu nostro sedulo praestitit, parandae optatae quieti adeo non profuerunt, ut, iis penitus neglectis, perpetuam¹ ac per intolerabilem iniuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit: hinc est quod nos, ne in tam apertâ apostolicae auctoritatis atque ecclesiasticae immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii et explorati iuris sit, ea omnia, quae in praeiudicium Sedis Apostolicae ac Ecclesiae eorumque iurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse et momenti, quinimo felicitis recordationis Urbanus Papa VIII praedecessor noster dictae Sedis Romanaeque et aliarum inferiorum ecclesiarum ac personarum ecclesiasticarum iura quaecumque a praeiudicialibus huiusmodi per quamdam suam constitutionem die v iunii MDCXLI editam amplissime praeservaverit; nunc tamen Ecclesiae et ipsius Sedis Apostolicae iurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium et singulorum, quae in praemissis seu eorum occasione quovis modo decreta, iussa, ordinata, acta et gesta fuerunt, seriem, causas et circumstantias, etiam aggra-

vantes, ac personarum quarumcumque in eisdem praemissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina et cognomina, aliave quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, motu proprio, ac certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, novellam legem sive constitutionem et quinque articulos *gradus executionis* nuncupatos, ac quaecumque in eis contenta, necnon alia quaelibet in praemissis, seu eorum occasione, in dictis comitiis Groduenensibus in praeiudicium libertatis, immunitatis et iurisdictionis ecclesiasticae atque auctoritatis apostolicae respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta et perpetrata, cum omnibus et singulis inde secutis, et forsâ quodocumque secuturis, penitus et omnino nulla, irrita, invalida, iniusta, damnata, reprobata, inania, et a non habente potestatem damnabiliter attentata, et de facto praesumpta, nullius plane roboris et momenti vel efficaciae esse et ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea quopiam observari posse vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod ius, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi seu quasi possidendi vel praescribendi causam acquisitam vel acquisitum fuisse vel esse, aut quodocumque acquiri vel competere posse, neque illa ullum statum facere vel fecisse, sed, perinde ac si nunquam emanassent aut¹ facta fuissent, pro non extantibus et non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore praesentium declaramus. Et nihilo minus ad maiorem et abundantiorum cautelam, et quatenus opus sit, illa

¹ Videtur legendum *perpetratorum* (R. T.).

¹ Particulam *aut* nos addimus (R. T.).

omnia et singula, motu, scientiâ, deliberatione et potestatis plenitudine paribus, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus et abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et abolitis, iuribusque et effectu penitus et omnino vacuis, semper haberi volumus et mandamus.

Declaratur
itidem censuras
a sacris cano-
nibus inflictas
incurrisse eos,
qui praedictis
omnibus ope-
ram suam prae-
stiterunt.

§ 3. Ad haec omnes et singulos, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis ecclesiasticae et facultatis fuerint, qui novellae legi seu constitutioni ac quinque articulis huiusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem ac denunciationem mandarunt et ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt et denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam praestiterunt, censuras omnes ecclesiasticas a sacris canonibus generalium conciliorum decretis ac apostolicis constitutionibus contra similia perpetrantes latas et inflictas, archiepiscopos vero et episcopos in praemissis quomodolibet culpabiles suspensionis a divinis, exercitio pontificalium eorumque iurisdictionis, et interdicti ab ingressu ecclesiae poenas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris et penis huiusmodi, post debitam et condignam Ecclesiae realiter et cum effectu praestitam satisfactionem, a quoquam, nisi a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente (praeterquam in mortis articulo, et tunc cum reincidentiâ in easdem censuras et poenas eo ipso quo convulnerint) absolvi et liberari posse aut valere, harum serie statuimus ac itidem declaramus.

Clausulae pa-
culiares.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque,

Bull. Rom. — Vol. XXII.

92

etiam ex eo quod praefati et alii quicumque in praemissis sive eorum aliquo ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existant, seu alias specificâ et individuâ mentione et expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificateae et iustificatae non fuerint, aut ex aliâ qualibet etiam quantumvis iuridicâ et privilegiatâ causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali ac incogitato et inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab¹ illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et eiusdem Sedis nuncios, aliosve

¹ Particulam *ab* nos addimus (A. T.).

quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ac usibus et stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus et specialissimâ mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam imperiali, regali, aliâque qualibet mundanâ vel ecclesiasticâ dignitate fulgentium, instantiam, vel earum contemplationem, seu aliâs quomodolibet, in genere vel in specie, etiam consistorialiter, in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, et quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu

quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv septembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 25 septembris 1728, pontif. anno v.

CCXLIII.

Declarantur quaedam allata dubia super constitutione Pretiosus, ad favorem fratrum Praedicatorum iampridem editam ².

Benedictus Papa XIII.

Beatissime Pater,

Magister ac procurator generales Ordinis Praedicatorum, provoluti pedibus S. V., humillime eidem exponunt, exorta hactenus fuisse plura dubia circa intelligentiam constitutionis *Pretiosus*, super quibus maxime Ordo ipse vexatur. Quoniam vero divinae placet providentiae, ad Ecclesiae eiusdemque Ordinis firmitatem, Beatitudinem Vestram in vivis, iuxta fervida oratorum ac Ordinis vota,

Supplex libellus magistri ac procuratoris generalium Ordinis Sanctissimae correctionis pro declaratione dubiorum.

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Laudata constit. edit. fuit MDCCXXVII, die 26 maii, pontif. III. Hac de re vide etiam huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVIII, die 10 decembris, pontif. v.

conservare, eapropter supplices exorant, quatenus dignetur Sanctitas Vestra ore proprio apostolicam circa eadem dubia mentem aperire. Dubia vero selectiora ac graviora haec sunt:

Dubium I. De omnimodâ subiectione confraternitatum in ecclesiis Ordinis erectarum superioribus eiusdem Ordinis

I. An, stantibus omnimodâ subiectione ac dependentiâ a superioribus aut delegatis Ordinis praescriptâ a Sanctitate Vestrâ confratribus aut congregatis quorumcumque societatum pro tempore in ecclesiis, oratoriis aut claustris Ordinis praedicti erectarum, vel etiam convenientium pro opere pio aut devotione aliquâ exercendâ, necnon omnimodâ pertinentiâ ad ecclesias et conventus Ordinis ipsius bonorum quorumcumque praedictarum societatum, harum confratres sive congregati, etiam illi qui aliâs peculiare oratorium ac societatem aliam ab Ordine independentes habeant, in eligendis, removendis, mutandis officialibus, in processionibus, custodiâ, usu, administratione quarumlibet rerum, atque in omnibus et singulis aliis quae quomodocumque pertineant ad societates ipsas fundatas, vel quatenus convenientes, ut supra, ad ecclesias, oratoria aut claustra, praedictam subiectionem et dependentiam sub poenis in constitutione taxatis habere; mobilia vero et signanter sacrae imagines et suppellectilia, eorumque, sicut et cuiuslibet altaris, oratorii, sacrarii ac ecclesiae claves, penes fratres residere; hisque confratres et congregati praedicti, tamquam veri et simplices bonorum Ordinis ministri et administratores, in maius Dei servitium a fratribus ipsis assumpti, et, datâ saltem occasione, amovibiles, *privative* quoad Ordinarios quoscumque locorum, rationem administrationis cuiuscumque generis bonorum, toties quoties requisiti fuerint, reddere, necnon, *privative* quoque quoad Ordinarios praedictos, superiores tamquam vere propria, ac pleno iure non ad confraternitates quasvis laicorum sed ad Ordinem pertinentia, non solum oratoria aut ecclesias, quae ante Ordinis ingressum ad societates illas spectabant, ac Ordini postmodum per unionem perpetuo accesserunt, sed etiam oratoria, capellas, altaria

societatum quarumvis in ecclesiâ parochiali Ordinis perpetuo unitâ vel uniendâ erectarum, necnon societatum SS. Nominis Iesu, Rosarii, aliarumque ad Ordinem spectantium usibus quandocumque extra ecclesias aut claustra Ordinis destinata vel destinanda, quamvis ipsarum societatum aut confratrum expensis fabricata vel fabricanda, eorumque suppellectilia et ornamenta quaecumque, in omnibus et per omnia, ad instar bonorum, suppellectilium ac ornamentorum societatum per solos fratres ipsos dumtaxat in omnibus et per omnia administratarum, sive aliâs pleno iure et dominio ad Ordinem ipsum pertinentium, visitare, tamquam vere dispositioni Concilii Tridentini, sess. xxii, cap. viii et ix, pluribusque Congregationum episcoporum et regularium ac concilii decretis non subiecta, debeant ac teneantur?

II. An, spectatâ immediatâ soli Summo Pontifici ac Romanae Ecclesiae Ordinis ac omnium et singulorum ad ipsum spectantium subiectione, cum amplissimâ exemptione praedictorum omnium a iurisdictione cuiuscumque alterius, a Sanctitate Vestrâ in confirmatione ac innovatione constitutionum praedecessorum suorum validissime firmatâ, et si opus sit restitutâ, Ordinarii quicumque locorum, capellas, oratoria aut altaria quaecumque, etiam in grangiis Ordinis erecta, aut in ecclesiis parochialibus Ordini perpetuo unitis vel uniendis, saltem cum clausulâ *salvis iuribus episcopalibus*, praeter altare parochiae, ac cetera animarum curam et administrationem sacramentorum, ad trames Concilii Tridentini, sess. xxv, cap. xi, spectantia, alia altaria, aut ecclesias ipsas, aut ornamenta, suppellectilia et mobilia altaris, cui sit adnexum beneficium aliquod saeculare, a fratribus praedictis posita, posita vero a beneficiato, non assistente superiore locali Ordinis visitare; praelati vero inferiores, parochi, capitula, aliive clerici saeculares in ecclesiis, oratoriis, claustris, capellis quibuscumque Ordinis, hucusque dictis, officium parochiale exercere, conciones aut sermones habere, sacramenta administrare vel infirmis ministranda accipere, cadavera sepelire, vel, non determinatâ cum

Dubium II De omnimodâ exemptione eorumdem fratrum a iurisdictione Ordinariorum et parochorum.

fratribus congruâ delationis herâ, portare, missas cantare, vel, libere non annuentibus fratribus ipsis, celebrare, exequias quaslibet, exclusis fratribus vel iisdem admissis, solemnes cum thurificatione aut aspersione aquae benedictae, aut aliter quam a Sanctitate Vestrâ permissum est in saepedictâ constitutione, § 74, sive non libere, ultra unum dumtaxat parochum, a defuncto ante mortem, vel post mortem ab haeredibus electi aut vocati, ac aliam quamcumque functionem peragere possint et valeant?

Dubium III. De approbatione fratrum ad confessiones saecularium audientium.

III. An, circa approbationem fratrum, prae-vio examine, et ad confessiones saecularium audiendas, episcopi teneantur, iuxta sancita a sanctae memoriae Clemente X in Bullâ *Superna*, fratres *generaliter repertos idoneos generaliter quoque et sine limitatione temporum, locorum aut personarum* approbare, ac saltem fratres graduatos, sive aetate maturos, in primo examine simpliciter ac generaliter eodem modo approbare vel reprobare, quod aliâ a Congregatione Concilii decretum universaliter refertur; subindeque, non obstante aliâ consuetâ in patentibus litteris ad eas pro arbitrio episcoporum renovandas temporis praefixione, semel sic approbatos, nisi gravis superveniat causa confessiones ipsas spectans, a confessionibus suscipiendis arceri aut suspendi non possint?

Dubium IV. Num firma remanere debeant, quae eisdem fratribus concessa sunt pro habendis concionibus.

IV. An, ut firma et illibata permaneant quae post Tridentini sessionem v, cap. ii, sanctum Pium V et Clementem X, praedicatoribus Ordinis Sanctitas Vestra concessa voluit, fratres pro habendis concionibus quadragesimalibus aut annualibus in ecclesiis aut oratoriis eiusdem ipsorum Ordinis, solummodo et quidem ad terminos constitutionis praedictae laudati Clementis X, benedictionem ab episcopo petere, licentiam vero ac litteras patentes, necnon pro singularibus concionibus moralibus, sive panegyricis, atque pro promovendis societatibus supradictis, benedictionem a solo eorum superiore dumtaxat petere et obtinere teneantur; haecque etiam locum habere debeant ex Bullâ *Pretiosus*, ubi iidem fratres in ecclesiis aut oratoriis praedictis soli in Quadragesimâ vel per annum conciones habere solent ac con-

sueverunt, ac etiamsi electionem, nominationem, aut etiam eleemosynam a communitate quacumque extraneâ, atque insuper intra praedicta tempora conciones aut sermones singulares in ecclesiis, quae non sunt ipsius Ordinis, ex devotione cleri vel populi consuetudine, aut etiam conventionem aliquâ sint habituri? Quum obstet decretum Congregationis Concilii in unâ *Theanensi*, post emanatam constitutionem ipsam *Pretiosus*, latum xix iunii MDCCXXVIII.

v. Circa ordinariam iurisdictionem in moniales sibi subiectas quam restitutam voluit Sanctitas Vestra Ordini suo ad terminos Tridentini et constitutionum S. Pii, an ad episcopum pertineat, ultra explorationem voluntatis puellae iuxta idem Concilium, sess. xxv, cap. xvii, dare facultatem ad congregandum capitulum pro vestitione aut professione, sive ad dandum habitum aut emittendam professionem, aut exigere attestationem de peractis exercitiis spiritualibus, disponere etiam *privative* quoad superiores Ordinis de dote ipsius post emissam professionem, *privative* quoque, aut *cumulative* cum ipsis, dare licentiam pro extraneorum accessu ad colloquendum monialibus, aut subscribere licentias pro ingressu monasteriorum in casibus necessitatis, non obstante contrariâ eiusdem Tridentini dispositione, iuxta declarationem S. Pii V in constitutione *Etsi Mendicantium*, a Sanctitate Vestrâ confirmatam; in visitatione quoque ac ingressu clausurae, episcopo, toties quoties opus erit, facultate ab ipso Tridentino ac Sanctâ Sede delegatâ, competentibus, aliud quodcumque, praeter clausuram ipsam materiale, aut non associante superiore, visitare, ac etiam ingrediendo cum pluviali et stolâ, contra decretum Congregationis Concilii in unâ *Florentina*, xxix iunii MDCLXXXIV, aut cum praeparatione non strati sed sedis cum baldachino in alterutrâ, aut in utrâque ecclesiâ, aut receptus a monialibus processionaliter, sive cum cruce erectâ, aut cum cantico *Benedictus*, aut ab ipsis accipiendo crucem deosculandam, contra decreta praedictae Congregationis, ad dubia *Visitationis clausurae*, xix ianuarii MDCLXXXVI?

Dubium V. Circa Ordinariorum iurisdictionem in moniales sibi subiectas.

Dubium VI. De personis utriusque sexus Tertii Ordinis S. Dominici.

VI. Quantum ad personas utriusque sexus Tertii Ordinis S. Dominici, an, spectatis omnibus quae Sanctitas Vestra mandare dignata est, illae quae non habent requisita omnia in constitutione *Pretiosus* praescripta, sed absque voto in domibus propriis degunt, nec habitum Ordinis patientes, sed vel absconditum, vel in signo, aut parte aliquâ eiusdem deferunt, solis tantummodo indulgentiis et gratiis spiritualibus Tertio Ordini ibidem concessis, et, si sint clerici in sacris ordinibus constituti, etiam facultate recitandi officium, ac respective celebrandi missam, sub ritu tamen romano, de Sanctorum ac Beatorum Ordinis Praedicatorum, iuxta indulta huic Ordini a Sanctâ Sede facta vel facienda, dummodo tamen in iis, quae proprium institutum spectant, magistro Ordinis in eâdem constitutione praescriptum obedientiam ac reverentiam servant; personae vero seorsim in domibus privatis, cum voto habitu et regulâ eiusdem Tertii Ordinis viventes, etiam pro anno probationis, non minus ac quae collegialiter vivunt, omnibus et singulis in praedictâ constitutione, et signanter circa sacramentorum receptionem, et earum cadaverum post mortem sepulturam, necnon plenissimam exemptionem a iurisdictione cuiuscumque Ordinarii concessis, frui, gaudere et potiri possint et debeant? Possint nihilominus superiores Ordinis, ad tollendas innumeras lites, absque ullo praeiudicio propriae iurisdictionis processu cuiuscumque longissimi etiam centum et biscentum annorum temporis, ubi non adsit legitima consuetudo in contrarium ante vel post editam constitutionem ipsam *Pretiosus* introducta, ac ubi parochus citra omnem controversiam et difficultatem acquiescat, et non aliter, permittere, quatenus parochus ipse hisce praedictis tertiariis, mortaliter aut habitualiter infirmis, sacram Eucharistiam in mortis articulo, Paschate et in aliis solemnitatibus, ac etiam, urgente peculiari aliquo rationabili motivo, Extremam Unionem ministrare, eorumque cadavera, cum obierint, usque ad fores ecclesiarum Ordinis exclusive associare, tumque, titulo congruae eleemosynae, non vero cu-

iuscumque parochialis quartae, aut cuiuscumque alterius canonicae portionis sibi debitae, iuxta taxam inter Ordinarium et superiorem loci per modum regulae perpetuo retinendae firmandam, illud, quod ab iisdem conveniens iudicatum fuerit, recipere libere ac licite possit ac valeat?

VII. An declarationes, quas vivae vocis oraculo super iis dubiis edere dignabitur Sanctitas Vestra, censeri debeant tamquam litteraliter scriptae, insertae et expressae in praedictâ constitutione *Pretiosus*, etiam cum avocatione et extinctione litium desuper pendentium, facultate sublata cuicumque tribunali, etiam S. R. E. cardinalibus, aliter iudicandi, declarandi et definiendi, decreto irritante, commissione executionis, mandato de habendâ fide exemplaribus etiam impressis, cum aliis omnibus in eâdem constitutione contentis, et signanter cum clausulis praeservativis ac derogativis quibuscumque obstantibus, itaut non solum ibidem recensitis, sed etiam censeri debeat ac sit derogatum omnibus et singulis individuis etiam conventionibus, etiam in limine foundationis, etiam cum iuramento factis, provincialibus quoque et synodalibus decretis, tribunalium quorumcumque sententiis, ac Congregationis S. R. E. cardinalium responsionibus, decisionibus, decretis, rescriptis, resolutionibus, et praedictis quidem etiam si semel vel pluries, etiam in formâ specificâ et specialiter a Sanctâ Sede approbatis vel confirmatis, sive etiam clausulis et formulis undequaque extraordinariis conceptis, approbatis vel confirmatis, ac etiam quavis specificâ et individuâ ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, mentione dignis, itaut eodem pacto pro insertis haberi debeant?

Dubium VII. De declarationibus super iis dubiis a Sanctissimo edendis.

Ex audientiâ Sanctissimi, die XXVIII septembris MDCCXXVIII. — Factâ per me relatione, Sanctitas Sua benigne declarando dubia, ut in adiunctis precibus excitata, ad I, III, IV, VI et VII respondit *in omnibus affirmative*; ad II vero et V *negative in omnibus*. Per id tamen Sanctitas Sua episcopis, qui *privative* vel *cumulative* licentias pro accessu vel in-

Declarationes praedictae.

gressu in monasteria subiecta Ordinis dare vel subscribere aliàs consueverunt, non intelligit prohibere quin possint etiam in posterum easdem dare vel subscribere, *cumulative* tamen semper cum Ordinis superioribus, et non aliàs. Ubi autem iidem episcopi renuant, sufficiat licentia sive subscriptio Ordinis superiorum ad utrumque effectum. Decretis Congregationum, constitutionibus et aliis quibuscumque, quomodolibet in contrarium facientibus, quoad omnia superius declarata, minime refragantibus.

Dat. die 28 septembris 1728, pontif. anno v.

CCXLIV.

Unitur officium auditoratus generalis causarum confidentialium officio causarum Curiae auditoratus generalis Camerae Apostolicae¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in² supremo Apostolicae Sedis solio dispositione incommutabili divinæque providentiâ constitutus ut noxia evellat et destruat, ac evulsa et destructa in utiliore providae directionis erigat dignitatem, interdum, quae rationabilibus ex causis a Sede Apostolicâ disposita sunt, subinde, rerum experienciâ suadente, maioribus ex causis alterat et immutat, ac his pastoralis officii sui partes sollicite et prudenter interponit, prout, rerum temporumque

¹ Hac de re vide Sixti V const. edit. MDLXXXVII, die 30 octobris, pontif. II; et in aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVIII, die 24 septembris, pontif. V, agitur de iurisdictione praefecti palatii apostolici.

² Male, ut patet, edit. Main. legit *de* pro in (R. T.).

qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Aliàs siquidem (et postquam felicis recordationis Pius Papa V praedecessor noster, et tunc suus, omnium causarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem et decisionem ac litterarum apostolicarum a pia memoriae Pio PP. IV etiam praedecessore nostro, tunc suo, super huiusmodi confidentiis emanatarum executionem sibi et successoribus suis reservaverat, et postmodum, ob varias et continuas pro tempore existentis Romani Pontificis in gravissimis et arduissimis totius reipublicae christianae negotiis occupationes, causae ipsae in Romanâ Curia pro tempore motae et introductae per particularem iudicem ex delegatione apostolicâ audiri, decidi et cognosci consueverant, ipse vero iudex, nedum solo Romani Pontificis nutu amovibilis, sed etiam sibi contra ordinarios collatores episcopos et alios superiores praelatos hac confidentiali labe praedictâ infectos procedendi facultas praeclusa existeret, cui etiam in huiusmodi causarum prosecutione ut plurimum delegabantur diversae simoniacae pravitates et aliae illicitae pactiones, quae, licet ex ipsis confidentiis resultarent, seu illis mixtae et coniunctae forent, tamen a nonnullis praetendebatur, eas sub facultatibus iudici praedicto concessis minime comprehendendi, nec in illis ab ipso sine speciali Sedis Apostolicae rescripto posse procedi; unde eveniebat, ut, modo ipsius iudicis mutatione, quae interdum contingebat, facultatum suarum angustia, ac etiam delinquentium cavillationibus et subterfugiis, eiusdem iudicis auctoritas saepius eluderetur, ac ea quae ad purgandam hac contagione Dei Ecclesiam a dictis praedecessoribus sapientissime sancita fuerant, ut plurimum debito ef-

Causae confidentiales praedictae primum ab ipso Pontifice cognosci et decidi consueverant.

fectu carebant, in animarum perniciem et scandalum plurimorum)

Tum vero a Sixto V unum officium auditoratus generalis quarumcumque causarum confidentialium est erectum.

§ 2. Eiusdem recordationis Sixtus Papa V, similiter praedecessor noster, incommodis praedictis obviare cupiens, operae pretium duxit praedicti iudicis personam speciali titulo et denominatione decorare, illiusque iurisdictionem ampliare, ut in tribunali suo tum iudicia tum cetera ad id munus pertinentia perpetuo stabilirentur, ac ad certum debitumque finem ordinarentur; motu eius proprio, merâque deliberatione et eius certâ scientiâ, et de apostolicae potestatis plenitudine, unum officium auditoratus generalis quarumcumque confidentialium, etiam simoniacam pravitatem et quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, seu connexitatem aliquam cum confidentiâ habentium causarum rerumque omnium inde resultantium, pro uno generali illarum auditore, qui omnium et singularum causarum huiusmodi ordinarius iudex exerceret¹, et officium ipsum ad eius vitam obtineret, illudque in eiusdem Sixti praedecessoris huiusmodi et pro tempore existentis Romani Pontificis manibus quodcumque resignare licite posset, ad instar aliorum Romanae Curiae officiorum vacabilem et resignabilem, apostolicâ auctoritate perpetuo erexit et instituit; illique sic erecto et instituto pro illius dote decimam partem omnium et singulorum fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum ac etiam distributionum quotidianarum, etiam solis praesentibus et divinis officiis interessentibus dari et per eos percipi solitarum, et aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam pensionum annuarum, cum interventu confidentiae vel aliâs simoniacâ aut aliâ illicitâ pa-

ctione interveniente seu cum his confidentiis aliquam dependentiam vel connexitatem habente indebite perceptorum, ad quorum restitutionem quoscumque per ipsius auditoris sententiam condemnari, etiamsi postmodum per alios iudices causam fortasse revideri et dictam sententiam confirmari seu reformari, ac etiam super quibus post litem desuper in officio huiusmodi intentatam quomodolibet componi vel aliâs concordari contigisset, necnon omnia et singula alia iura, salaria, regalia et emolumenta quaecumque ordinaria et extraordinaria undecumque et quomodocumque provenientia, etiam sportulas vel alio quocumque nomine nuncupata, quae iudices causarum confidentialium huiusmodi in dictâ Curia pro tempore deputati quomodolibet et quocumque titulo vel causâ habere, consequi, lucrari et percipere consueverant, seu etiam potuissent ac debuissent, cuiuscumque qualitatis, quantitatis et valoris fuissent, apostolicâ auctoritate praedictâ, etiam perpetuo applicavit et appropriavit.

§ 3. Ipseque auditor pro tempore existens omnibus et singulis privilegiis, quibus veri familiares, tunc sui, et Romani Pontificis pro tempore existentis, continuique commensales, praelati domestici, Sedisque praedictae notarii quomodolibet fruuntur, potiuntur et gaudent, sibi similiter perpetuo concessis et indultis...¹; omnes et singulas dictarum confidentialiarum, simoniacam pravitatem vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam dependentiam vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, causas huiusmodi in eâdem Curia quomodocumque, et qualitercumque, ac alias quascumque personas, etiam cardi-

Et nonnullis concessis privilegiis, amplissima facultate et iurisdictione in praedictis causis, illum donavit.

¹ Potius lege *existeret* (R. T.).

¹ Plura desunt ad complendam syntaxim, ut patet ex tomo VIII, pag. 796 a (R. T.).

nalatus honore, ac patriarchali, archiepiscopali et episcopali dignitatibus fulgentes, etiam per viam inquisitionis, aut ex officio, aut apostolicâ delegatione, vel aliâs quomodolibet motas et movendas (ac etiam quae, per viam appellationis a sententiis definitivis vel interlocutoriis vim definitivae habentibus, per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos ac etiam dictae Sedis legatos vel nuncios pro tempore latis et promulgatis, ad Sedem praedictam pro tempore interpositae, seu reclamationis iudicialis, aut nullitatis, ad Sedem eamdem eatenus devolutae erant, vel in posterum devolverentur, itaut causae appellationum huiusmodi per eum solum cognosci, nec alteri¹, nisi per commissionem in signaturâ gratiae, vocato ipso auditore, propositam, et manu eiusdem Sixti praedecessoris signatam, committi possent) summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, solâ veritate inspectâ, et manu regiâ, ac terminis substantialibus, qui de stylo seu ordinatione palatii apostolici observari consueverant, penitus omissis, ac etiam quibusvis appellationibus, nullitatibus et aliis diffugiis prorsus semotis, procedendo, unâ cum omnibus et singulis earum incidentiis, dependentiis, emergentiis, annexis et connexis, ac etiam toto negotio principali, audiendi, cognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, etiam singulis diebus et horis feriatis et non feriatis, praeterquam in honorem Dei feriatis;

Item in causis annexis et mixtis.

§ 4. Nec non super omnibus et singulis confidentiis, etiam aliquam dependentiam vel connexitatem cum simoniâ vel aliâ illicitâ pactione habentibus, seu mixtis huiusmodi, rebusque omnibus

¹ Pessime ed. Main. legit *alterari* pro *alteri* (R. T.).

inde resultantibus, tam ad procuratoris fiscalis denunciationem et promotionem, quam etiam partium accusationem, seu ex mero officio, inquirendi; omnes et singulas huiusmodi confidentialem et simoniacam pravitatem vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam dependentiam vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium causas, coram quibusvis iudicibus, etiam palatii apostolici causarum auditoribus, inter quascumque personas motas et movendas, ad se et suum tribunal avocandi, ac omnes et singulos dictarum confidentiarum et simoniarum auctores, machinatores, consocios, complices, et alios, quos opus esset, ac sua quomodolibet interesse putantes, etiam per edictum publicum, si ad eos tutus non pateret accessus, citandi; et, constituto sibi, quantum sufficere videretur, de indiciis, ad personam vel aliâs legitime comparandum, sub excommunicationis aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, ac privationis omnium et singulorum beneficiorum et officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa et alia quaecumque imposterum obtinenda, nec non pecuniariis aliisque eius arbitrio, etiam, iuxta demeritorum exigentiam, corporis afflictivis poenis, monendi;isque ac quibusvis iudicibus tam ordinariis quam commissariis, etiam quacumque auctoritate fungentibus et functuris, sub similibus sententiis, censuris et poenis, tam in dictâ Curiâ quam extra eam ubilibet inhibendi; detinentes quoscumque libros, scripturas, computa, instrumenta et alia documenta publica et privata, dictarum confidentiarum causas, etiam, ut praeferebatur, mixtas, quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, nec non quoslibet testes ad se examini subiiciendum, ac veri-

tatis testimonium perhibendum, etiam ex officio, vel aliàs, prout sibi visum foret, per similes censuras et poenas cogendi et compellendi; eosque, necnon contradictores quoslibet et rebelles, in¹ sententias, censuras et poenas etiam privationis huiusmodi incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, auxiliumque brachii saecularis invocandi; necnon unum locumtenentem in huiusmodi causis cum simili vel limitatâ potestate, quoties visum foret, constituendi et deputandi, eumque revocandi ac alium eius loco subrogandi;

Aliae et tributae facultates.

§ 5. Necnon litteras seu² constitutiones Pii IV et Pii V praedecessorum huiusmodi super dictis confidentiis editas, ac omnes et singulas sententias in dictis causis confidentiarum, tam eatenus per earum iudices, qui pro tempore fuissent, latas, quam imposterum per tunc futurum auditorem huiusmodi eiusque successores ac locumtenentes ferendas, viâ executivâ, nullâ telâ iudiciariâ servatâ, ac quacumque appellatione remotâ, ac aliàs iuxta litterarum seu constitutionum praedictarum ac etiam facultatum dictis iudicibus per eum et praedecessores suos quomodolibet concessarum formam, continentiam³ et tenorem, plenarie et totaliter exequendi et executioni demandandi, mandataque exequutiva et alia quomodolibet necessaria et opportuna decernendi et relaxandi; et generaliter omnia et singula alia, quae in praemissis omnibus et singulis quomodolibet necessaria et opportuna fuissent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, statuendi, ordinandi et exequendi, plenam et liberam et omnimodam facultatem, po-

testatem et auctoritatem haberet et habere deberet;

§ 6. Quodque officium notariatus earundem causarum, de cetero perpetuis futuris temporibus, ad meram et liberam pro tempore existentis auditoris praedicti dispositionem spectaret et pertineret, ipseque pro tempore existens auditor officium notariatus huiusmodi quibusvis personis, de quibus sibi visum foret, per suas patentes litteras, sigillo officii sui auditoratus munitas, gratis vel pro pretio reperibili, concedere et assignare, ac solutâ sibi solitâ compositione resignationis de dicto officio notariatus pro tempore faciendae, necnon personam, cui officium ipsum notariatus pro tempore concessisset et assignavisset, ad illud illiusque liberum exercitium absque aliâ dicti Sixti praedecessoris et pro tempore existentis Romani Pontificis concessione et assignatione, recipere et admittere, ac per eos, ad quos spectabat et pro tempore spectasset, recipi et admitti, ac illis de solitis et consuetis iuribus et emolumentis responderi facere libere et licite valeret, eisdem auctoritate et tenore similiter perpetuo statuit et ordinavit: ac aliàs, prout in litteris apostolicis eiusdem Sixti praedecessoris desuper sub datum in kalendas novembris, pontificatus sui anno II, plenius continetur.

Necnon concessit, ut officium notariatus earundem causarum ab libera pro tempore existentis auditoris praedicti dispositionem spectaret.

§ 7. Cum itaque postmodum officium auditoratus generalis causarum confidentialium, vel aliàs ut praefertur mixtarum huiusmodi, per liberam dimissionem venerabilis fratris nostri Francisci Friderici de Iordanis, moderni archiepiscopi Melitensis, nuper dictarum causarum confidentialium auditoris, de dicto auditoratu, quem tunc obtinebat, praevis tamen restitutione pretii eiusdem officii cum Dataria nostrâ concordati, in manibus nostris factam et per

Causae praesentis constitutionis.

¹ Male edit. Main. legit *per pro in* (R. T.).

² Particula *seu* addimus ex loc. parall. (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *continentium* pro *continentiam* (R. T.).

nos admissam, vacaverit et vacet ad praesens: nos, incommodis praedictis, ac cavillosis iudicii competentis allegationibus consultius obviare, ac promptiorem adversus tam perniciosam in exitium animarum labem providae¹ iustitiae manum excitare cupientes, necnon Pii IV, Pii V ac Sixti praedecessorum huiusmodi respective litterarum et constitutionum praedictarum, necnon praedictorum privilegiorum, indultorum, gratiarum et facultatum pro tempore existenti causarum confidentialium huiusmodi auditori quomodolibet concessorum, ac sententiarum desuper forsitan latorum et inde secularum quarumcumque tenores, necnon litium et causarum super confidentiis huiusmodi, aut aliàs ut praefertur, contra quoscumque coram eodem auditore nunc quomodolibet introductarum et adhuc indecisarum pendentium, status et merita, nominaque et cognomina litigantium praesentibus pro expressis habentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ merâque deliberatione nostris, et de apostolicae potestatis plenitudine similibus, ab officio auditoratus generalis quarumcumque causarum confidentialium praefatarum, per dictum Sixtum praedecessorem, ut praefertur, erecto et instituto, et ad praesens per dicti Francisci Friderici archiepiscopi dimissionem praefatam vacante huiusmodi, omnimodam praedicti officii auditoratus generalis quarumcumque causarum confidentialium venalitatem, ac omnimodam illius resignabilitatem, ei illudque pro tempore obtinendi², in illius erectione et institutione ab eodem Sixto praedecessore ut praefertur factis, apostolicâ auctoritate quomodolibet concessas, tributas et indultas, et usque nunc ad instar aliorum officiorum va-

cabiliû et resignabiliû exercitas, perinde ac si venalitas et resignabilitas huiusmodi tunc minime concessae, tributae et indultae, ac nunquam exercitae fuissent, apostolicâ auctoritate perpetuo abdicamus, abstrahimus, penitusque supprimimus, extinguimus et abolemus.

§ 8. Illisque sic abdicatis, abstractis, suppressis, extinctis et abolitis, officium auditoratus generalis quarumcumque causarum confidentialium et simoniacam pravitatem et quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium seu aliquam connexitatem cum simoniae labe habentium praedictum, et ad praesens ut praefertur vacans, cum reliquis omnibus et singulis privilegiis, indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, omnimodâque in praemissis iurisdictione, necnon omnibus et singulis iuribus, salariis et emolumentis quibuscumque, ordinariis et extraordinariis, undecumque et quomodocumque provenientibus, etiam sportulis vel alio quocumque nomine nuncupatis, iudicibus causarum confidentialium praedictarum in dictâ Curiâ aliàs pro tempore deputatis quomodolibet et quocumque titulo vel causâ haberi, consequi, lucrari et percipi solitis et consuetis, quaeve iudices praedicti, ante erectionem officii auditoratus causarum confidentialium huiusmodi a praedicto Sixto praedecessore ut praefertur factam, habere, consequi, lucrari et percipere consueverant, potuerant et debuerant, et in illius erectione huiusmodi ab eodem Sixto praedecessore, in eiusdem officii auditoratus generalis causarum confidentialium huiusmodi¹ tunc ut praefertur factâ, officio huiusmodi illiusque auditori generali pro tempore existenti perpetuo applicata et appropriata fuerant, apostolicâ

Annexio praedicti officii auditoratus generalis causarum confidentialium officio auditoratus generalis causarum curiae Camerae Apostolicae.

¹ Edit. Main. legit *provide* (R. T.).

² Forsan legendum *obtinenti* (R. T.).

¹ Iterum repetenda vox *erectione*, vel aliter lectio emendanda (R. T.).

auctoritate praedictâ de novo perpetuo erigimus et instituimus; illudque sic de novo erectum et institutum officio causarum curiae Camerae Apostolicae auditoratus generalis (ita quod liceat causarum curiae Camerae nostrae huiusmodi generali auditori, illiusque locumtenentibus nunc et pro tempore existentibus, omnibus et singulis beneficiis indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, ac quacumque privativâ quoad omnes alios quoscumque iudices in causis confidentialibus, aut aliâs ut praefertur mixtis, aut quacumque cum eis connexitatem quomodolibet habentibus, prout causarum confidentialium huiusmodi tunc et¹ pro tempore existens auditor uti, frui, potiri et gaudere consuevit, ac si officii causarum confidentialium huiusmodi venalitas illiusque resignabilitas a nobis ut praefertur abdicatae non fuissent, uti; frui, potiri et gaudere, necnon omnia et singula iura, obventiones, salaria, regalia et emolumenta quaecumque ordinaria et extraordinaria undecumque et quomodocumque provenientia, ac etiam sportulas aliaque quocumque nomine nuncupata, et a pro tempore existente causarum confidentialium huiusmodi auditore generali ratione causarum confidentialium huiusmodi auditoratus generalis percipi et exigi solita, percipere et exigere possint et valeant, sublata tamen facultate auditori generali causarum confidentialium huiusmodi per eiusdem Sixti praedecessoris litteras praedictas concessâ disponendi de officio notariatus earundem causarum, quarum acta et consuetae expeditiones, cum primum per cessum vel decessum aut privationem seu amotionem dilecti filii Ioannis Baptistae Constantini, qui dictum notariatus officium ad praesens

¹ Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

possidet et exercet, vel cuiusvis alterius qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut aliâs quovis modo vacare contigerit, servatâ in reliquis quoad dictum notariatus officium formâ et dispositione litterarum praedicti Sixti praedecessoris, tunc per causarum curiae Camerae nostrae Apostolicae notarios confici et respective subscribi omnino debeant) dictâ apostolicâ auctoritate aequè principaliter, non autem subiective et extinctive, eâdem apostolicâ auctoritate perpetuo applicamus et appropiamus.

§ 9. Et ut omnis per applicationem et appropriationem a nobis per praesentes ut praefertur facta¹ confusio tollatur iurisdictionis, et ut universis et singulis constet, liquidoque appareat, qua facultate, quave iurisdictione causarum curiae Camerae nostrae praedictae auditor generalis nunc et pro tempore existens huiusmodi in iudicandis terminandisque confidentialibus causis utatur, eidem auditori causarum curiae praedictae generali nunc et pro tempore existenti, ut ipse imposterum, ac perpetuis futuris temporibus, in singulis suis mandatis desuper quoad causas confidentiales huiusmodi expediendis, eius solitis et consuetis inscriptionibus et titulis aliam inscriptionem aliumque titulum nempe auditoratus generalis causarum confidentialium huiusmodi adiungat.

§ 10. Necnon omnes, qui in exercitio auditoratus causarum confidentialium huiusmodi quoad numerum litterarum patentium pro officialibus et ministris per civitates et dioeceses a tunc pro tempore existentibus causarum confidentialium huiusmodi auditoribus praedictis expediri solitarum irrepserunt, abusus penitus amovere cupientes, auditori causarum curiae Camerae nostrae prae-

Conceditur praedicto auditori generali causarum curiae Camerae Apostolicae, ut in mandatis, praeter alios titulos, adiungat illud auditoratus causarum confidentialium.

Praescribitur eidem auditori, ut unum dumtaxat commissarium sibi pro qualibet dioecesi Ordinariorum eligere possit.

¹ Aptius lege *factam* vel *factas* (R. T.).

dictae generali nunc et pro tempore existenti, ut ipse unum dumtaxat commissarium sibi pro quavis dioecesi, Ordinariorum iurisdictione¹, ad assumendas informationes processusque construendos, aliaque circa causas et materias in eorundem Pii IV. et Sixti praedecessorum respective litteris praedictis expressas et contentas sibi benevisa facienda et gerenda, per suas patentes litteras gratis et absque ullâ solutione eligere et constituere; eidemque commissario, sic ab eo ut praefertur electo et constituto, facultatem notarium sibi benevisum assumendi, et procuratorem fiscalem, etiamsi de alienâ dioecesi extiterint, constituendi, in causis tamen particularibus contingentibus, facultatem concedere posse, apostolicâ auctoritate praedictâ perpetuo earundem praesentium edicto praecipimus et mandamus.

Commissarii
praedicti alii-
que ministri
praefati audi-
toris, huius iu-
risdictioni sub-
iiciuntur.

§ 11. Ut autem commissarii, alique ministri et officiales, a causarum curiae Camerae nostrae huiusmodi auditore generali nunc et pro tempore existente praedicto ad causas confidentiales huiusmodi conficiendas aliaque praemissa exequenda ut praefertur eligendi et constituendi, tuto ac libere eorum respective ministeriis, eis et eorum cuilibet demandandis, incumbere possint et valeant, commissarios videlicet praedictos a quorumcumque Ordinariorum et iudicum plenarie et perpetuo, quo vero ad notarios et procuratores fiscales a commissariis ipsis in singulis causis particularibus ut praefertur deputandos, eisdem tantum causis durantibus, quatenus contra Ordinarios ipsos inquiri et procedi contigerit, et non aliâs, ab eorundem Ordinariorum iurisdictione respective eximimus, eosque causa-

¹ Forsan legendum ab Ordinariorum iurisdictione exemptum (R. T.).

rum curiae Camerae nostrae praedictae auditoris generalis nunc et pro tempore existentis iurisdictioni subiicimus et supponimus. Volumus autem, quod commissarii pro tempore ut praefertur eligendi et constituendi huiusmodi ecclesiasticae personae, vitae, morum honestate, prudentiâ, rerum experienciâ, aliâque omni debitâ ad eorum ministeria exequenda idoneitate praediti existant, et quoad eos omnia et singula serventur quae in Concilio Romano tit. ix, cap. iii, in verbo *Subcollectores*, servari debere Concilium ipsum demandat.

§ 12. Praesentes quoque validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis observari debere, neque sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus et aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, sub quibuscumque verborum expressionibus et formis, ac quibusvis clausulis et decretis, pro tempore factis, comprehendi vel confundi, sed semper et perpetuo ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse et fore, sicque et non aliâs per quoscumque iudices, etiam causarum palatii apostolici auditores; et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, irritumque et inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 13. Non obstante causarum confidentialium praedictarum auditoratus generalis aliâs a Pio IV et Sixto V prae-

Clausula irritantes speciales.

Contrarium derogatio.

decessoribus praedictis, ut praefertur, respective factâ¹, et, quatenus opus sit, de iure quaesito non tollendo, aliisque nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, necnon Pii IV et Pii V ac Sixti praedecessorum praefatorum ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae et Camerae praedictae non alienandis, et male alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac eiusdem Pii IV praedecessoris praefati de gratiis eiusdem Camerae interesse quomodolibet concernentibus in dictâ Camera intra certum tempus praesentandis ac registrandis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, causarum confidentialium auditoratus, a nobis per praesentes, ut praefertur, abdicati, ac de novo erecti et applicati, auditori pro tempore existenti, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine ac merâ deliberatione praedictis, ac aliâs in contrarium praemissorum omnium et singulorum praedictorum quomodolibet pluries concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque singulis et totis tenoribus habenda sit mentio specialis, perinde ac si in eisdem praesentibus eorum tenores et de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac expresse, ad validissimum praemissorum omnium et singulorum praedictorum effectum, etiam specialiter

¹ Videtur deesse erectione (R. T.).

et expresse motu pari derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae abdicationis, abstractionis, suppressionis, extinctionis, abolitionis, novae erectionis, institutionis, applicationis, praecepti, mandati, exemptionis, subiectionis, suppositionis, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, nonis decembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 3 novembris 1728, pontif. anno v.

CCXLV.

Erigitur insignis collegiata terrae Fabriani in cathedralem, ac terra praedicta in civitatem¹.

Benedictus XIII,
Pontifex maximus.

Notoriae sunt fraternitatibus vestris sane compertae qualitates et praerogativae, quibus terra Fabriani in Piceno sita praefulgeat. Hinc nos, enixis et iteratis dilectorum filiorum illius communis et populi de hac Sanctâ Sede non semel benemeriti supplicationibus indulgere cupientes, insignem collegiatam ecclesiam S. Venantii, in dictâ existentem, in cathedralem, ac terram ipsam in civitatem erigere intendimus.

§ 1. Fabrianum Piceni oppidum, Terra nuncupatum, situm est in dioecesi Cameracensi, et septem mille circiter chri-

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die xxviii maii, pontif. iv, erecta fuit terra Roncilionis in civitatem.

Poenae in contravenientes.

Exordium.

Elogia terrae Fabriani in Piceno.

stifideles complectitur sub dominio huius Sanctae Sedis. Extat in illo insignis collegiata ecclesia in honorem S. Venantii martyris, magnifice et eleganter extructa, a priore, unicâ dignitate, et undecim canonicis cum octo cappellanis aliisque pluribus presbyteris et clericis ministrata, ubi exercetur cura animarum, et sacrâ suppellectili ad divina peragendam suffultum, ac pluribus Sanctorum reliquiis decoratum. Ad sunt in dictâ terrâ aliae tres parochiales, inter quas altera collegiata, ecclesiae, duodecim virorum et novem monialium coenobia, quindecim confraternitates, quinque hospitalia et Mons Pietatis. Territorium ad quinquaginta circiter miliaria in circuitu extenditur, ac quindecim oppida complectitur et plures pagos. Ceterum ecclesiae dictae terrae eximiis iisque pluribus Beatorum exuviis ditantur, signanter Ss. Romualdi ac Silvestri abbatum, debitâ veneratione et condigno decore custoditis.

Erectio insignis collegiatae S. Venantii in praedictâ terrâ existentis in cathedrali et eiusdem terrae in civitatem.

§ 2. *Quid vobis videtur?* Auctoritate omnipotentis Dei sanctorumque apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, declaramus memoratam ecclesiam in cathedralem, dictamque terram Fabriani in civitatem erigimus et instituimus, ac ecclesiam ipsam ecclesiae cathedrali Camerinensi aequae et principaliter perpetuo canonice unimus, annectimus et incorporamus, sub immediatâ ut prius huic Sanctae Sedi subiectione, cum insigniis, praerogativis, exemptionibus et privilegiis, quibus dicta ecclesia Camerinensis et aliae cathedrales gaudere solent, necnon assignatione praefati eius territorii pro illius dioecesi, et cum derogationibus, indultis, concessionibus et clausulis necessariis et opportunis in decreto et schedulâ consistorialibus latius et uberius extendendis, cum decreto quod memorati communitas et

populus teneantur de proprio domum episcopalem assignare, ac insuper congruam pro vicario generali ibidem moraturo, iuxta oblationem ab ipsis factam, necnon sacrarium sufficienter instruere de suppellectilibus sacris ad pontificalia exercenda, et necessarios sumptus impendere pro erectione seminarii. Volumus autem, et apostolicâ auctoritate decernimus, quod, nisi adimplete in omnibus per dictos communitatem et populum decreto assignationum et sacrarii instructionis praefatarum, effectu gratiae erectionis et unionis huiusmodi per nos factarum minime gaudeant, itaut nec dicta ecclesia nomen cathedralis assumere, nec terra praefata civitas denominari possit, donec et quousque praefata omnia adimpleantur. *In nomine Patris †, et Filii †, et Spiritus Sancti † Amen.*

In concistorio secreto habito feriâ II, die IV novembris MDCCXXVIII.

Dat. die 4 novembris 1728, pontif. anno v.

CCXLVI.

Motusproprius, quo revocatur alius Motusproprius ad favorem collegii triginta notariorum Curiae Capitolinae¹.

Benedictus Papa XIII,
Motu proprio, etc.

§ 1. Dopo esser stata impressa e pubblicata in questa nostra città di Roma la cedola di nostro Motoproprio, che nel dì xxiii ottobre prossimo passato segnammo a supplìche ed in favore del collegio delli trenta notarî della Curia Capitolina, essendo pervenute a nostra notizia le doglianze degli altri tribunali di Roma per esser state in quella espresse e concesse alla detta Curia, benchè a noi, nè in voce nè tampoco nel breve

In praedicto Motoproprio nonnulla concessa fuere minime ferenda.

¹ Motusproprius, qui revocatur, signatus fuerat sub die xxiii octobris proxime praeteriti.

sommario riferite, molte cose pregiudiziali a' detti tribunali, ed esorbitanti, e contrarie tanto alli sagri canoni, quanto alla consuetudine di Roma, e specialmente tra le altre, che la detta Curia ed i suoi giudici laici possano lecitamente e legittimamente procedere nelle subaste, deliberazioni, cessioni e vendite de' beni ed effetti enfiteutici dei luoghi pii ed ecclesiastici posseduti nell'utile dominio dai laici fino alla totale terminazione e consumazione senz' alcuna licenza, ma col mero *exequatur* del giudice ecclesiastico nel mandato *De deliberando* solamente, con quella ragione erroneamente dedotta che tali atti, e gli altri ulteriori sino alla consumazione inclusiva, riguardino solamente l'utile dominio de' beni posseduti da' laici, e non si vulneri, nè tocchi niente, anzi si riservi il diretto dominio e la proprietà a favore de' luoghi pii ed ecclesiastici, e che la detta Curia Capitolina goda la giurisdizione privata in tutte e singole liti e cause fra i cittadini ed incolti di Roma, anche in vigore di diverse Bolle de' Pontefici nostri predecessori, e dell'istesso statuto, a tenore specialmente del capitolo *XLI* del lib. 1:

§ 2. Onde noi, che abbiamo sempre avuta ed abbiamo ferma intenzione di provvedere all'indennità d'ognuno secondo il diritto della giustizia, dopo aver riconosciuto ed esaminato il tenore del detto nostro Motoproprio, e fatta seria e matura riflessione alle cose in quello contenute, ben avvedutici d'esserci state quelle nella maggiore e più rilevante parte occultate, e come sopra non espresse nè in voce nè tampoco (come è solito praticarsi) nel breve sommario del medesimo Motoproprio, che suole contenere in compendio la sostanza di tutta la grazia in esso conte-

nuta (che se ci fossero state espresse, o in voce o nel detto sommario, avressimo avuto giusto motivo di non sottoscriverlo, e di rigettarne nella maggior parte l'istanza), quantunque fossimo venuti in sentimento di ritirare a noi il detto nostro Motoproprio, pienamente rinvocare tutte le cose in quello contenute, ci piacque nondimeno per procedere più cautamente di sentirne il parere d'una particolar Congregazione composta d'alcuni nostri ministri legali, che a bocca deputammo per esaminare la sussistenza delle cose in quello contenute, la quale essendosi uniformata al nostro sentimento, ci siamo però determinati di moderare, e nella maggior parte affatto rinvocare, la predetta nostra cedola di Motoproprio, come appresso.

§ 3. Pertanto, avendo in questa per espresso e di parola inserito l'intero tenore dell'altra come sopra da noi segnata, e qualunque altra cosa quanto-sivoglia necessaria d'esprimersi, di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra suprema potestà apostolica, dichiariamo e decretiamo, che il giudice laico non abbia, nè debba avere veruna giurisdizione sopra i beni enfiteutici delle chiese ed ecclesiastici, benchè il detto giudice proceda contro il dominio utile posseduto da' laici, riprovando e condannando noi la proposizione espressa nell'antidetta nostra cedola di Motoproprio, che la Curia Capitolina o giudice laico possa procedere lecitamente e legittimamente nelle subaste, deliberazioni, cessioni e vendite de' beni ed effetti enfiteutici de' luoghi pii ed ecclesiastici posseduti nell'utile dominio dai laici, ed insieme la ragione erroneamente ivi dedotta, che tali atti, e gli altri ulteriori da farsi, riguardino solamente l'utile dominio de' beni posseduti da' laici, e non si

Declarantur
quaedam in
praedicto Mo-
toproprio con-
cessa nullius
roboris esse,
nec attendi de-
bere, veluti de
iurisdictione iu-
dicis laici in
bonis emphy-
teuticis eccle-
siarum et eccle-
siasticorum.

Quod fuit cau-
sas ut Pontifex
animum indu-
ceret ad prae-
dictum Motum-
proprrium revo-
candum.

vulneri nè tocchi in niente, anzi che si riservi il diretto dominio e proprietà a favore de' luoghi pii ed ecclesiastici, essendo tal proposizione contraria alli sagri canoni, specialmente nel cap. *Quae in ecclesiar. de constitut.*, ed all'opinione comune de canonisti e de' tribunali della Curia Romana e della Congregazione dell'Immunità, mentre il dominio diretto è annesso e connesso e complicato coll'utile, come accessorio e subordinato al diretto dell'enfiteusi ecclesiastiche, e per conseguenza da quello inseparabile, talmente che il giudice laico resta totalmente privato della giurisdizione sopra detto dominio utile, e tale opinione de' sagri canoni e canonisti, come sopra, abbiamo noi fortemente sostenuta nella Congregazione dell'Immunità, mentre eravamo in qualità di cardinale ed arcivescovo di Benevento.

Neonon de iurisdictione privativa Curiae Capitoline in quibusque litibus et causis civis et incolae urbis Romae.

§ 4. Dichiariamo inoltre, che la detta Curia Capitolina non abbia nè debba godere la giurisdizione privativa in tutte e singole liti e cause tra cittadini ed incolli di Roma, essendo ciò contro l'inveterata consuetudine, ed in pregiudizio e spoglio di tutti li altri nostri tribunali, a' quali in vigore di tante Bolle de' Sommi Pontefici nostri predecessori compete simil giurisdizione, e specialmente al tribunale del reverendissimo cardinal vicario, a tenore del nostro Motoproprio spedito del mese di settembre del MDCCXXIV. E perciò ordiniamo e vogliamo, che s'osservi la suddetta consuetudine e pratica, nello stesso modo e forma che si è sinora osservata nella Curia Romana, senza innovazione alcuna, massime che neanche lo *Statuto di Roma* lib. I, cap. XLI, *De for. comp.*, allegato nel primo detto nostro Motoproprio, concede tal sorte di privativa assoluta; dichiarando e decretando noi, che per cittadini ed in-

coli di Roma s'intendano quelli che tali sono secondo la disposizione del *ius comune* e del medesimo statuto.

§ 5. E benchè, chiunque per sorre-

Rata habenda declaratur restitutio eidem collegio facta officii de' mastri iustitieri quod vocant.

zione ed orrezione procuri d'ottenere ed ottiene le grazie pontificie, debba restar privo in tutto e per tutto di quanto ha in tal forma ottenuto; nientedimeno, volendo noi praticare col detto collegio delli trenta notari di Campidoglio gli atti della nostra paterna beneficenza, ci contentiamo ed ordiniamo e vogliamo, che resti ferma al detto collegio dei trenta notari la grazia da noi fattagli della restituzione ed incorporazione dell'ufficio de' mastri giustizieri allo stesso collegio col suo libero esercizio e percezione di tutti li suoi frutti ed emolumenti nel modo e forma che abbiamo disposto nell'antidetta nostra cedola di Motoproprio.

§ 6. Quale, e tutte l'altre cose in essa contenute nelle rimanenti sue parti, di nostro simil moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra assoluta potestà, rinvochiamo, cassiamo ed annulliamo, e vogliamo che s'abbia e debba aversi per cassata, annullata e rinvocata, e di niuna forza e valore, appunto come se non fosse mai emanata, proibendo espressamente ad ognuno, a quale spetti, che (a riserva della detta restituzione ed incorporazione del detto ufficio de' mastri giustizieri, esercizio di esso, e libera percezione de' suoi frutti) non abbia nè debba la detta nostra cedola di Motoproprio, come sopra segnata in favore dello stesso collegio, esser ammessa, nè attendersi mai in tempo alcuno, come da noi rinvocata e pienamente annullata nelle rimanenti sue parti; e molto più proibiamo allo stesso collegio ed alli trenta notari, che lo compongono ora, e *pro tempore* esistenti, che non ardiscano (salva sola-

Revocatio et abolitio praedicti Motuspropii.

mente l'incorporazione del detto ufficio de' mastri giustizieri) farne uso alcuno, nè in qualunque tempo ed occasione allegarla, nè in giudizio nè fuori di esso, e tanto nei tribunali della nostra città di Roma, quanto in tutti gli altri tribunali del distretto di essa e del nostro Stato; e rispettivamente l'istesso proibiamo a qualsivoglia altre persone anco fuori del nostro Stato Ecclesiastico circa la proposizione come sopra contraria ai sacri canoni, opinione comune de' canonisti, de' tribunali della curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità, essendo tale la mente e volontà nostra precisa.

Clausulae.

§ 7. Volendo e decretando che alla presente nostra cedola di Motoproprio, benchè non s'ammetta nè registri in Camera e ne' suoi libri secondo la disposizione della Bolla di Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, non possa in alcun tempo mai opporsi di sur-rezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione, ma che vaglia e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, e che così e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definirsi ed interpretarsi dai tribunali della nostra Camera e Rota, dai giudici di detta Curia Capitolina, e da qualunque altro tribunale e giudice secolare ed ecclesiastico, e da qualsisia Congregazione, benchè composta de' reverendissimi cardinali, togliendo loro, ed a ciascuno di essi, ogni facoltà ed autorità di giudicare, definire ed interpretare diversamente, dichiarando noi d'adesso preventivamente nullo ed invalido tutto ciò che scientemente o ignorantemente si facesse o si tentasse di fare in contrario, ancorchè non vi siano stati chiamati, citati nè sentiti il detto collegio, ed i suoi notari, e

qualsisiano altre persone che v'avessero o pretendessero d'avervi interesse: non ostanti la soprariferita nostra cedola di Motoproprio, e le cose in essa contenute, le ragioni, e motivi allegati, decreti e clausole nella medesima apposte, la regola della nostra Cancelleria *De iure quesito non tollendo*, la Bolla del detto Pio IV *De registrandis*, e qualsisiano altre costituzioni ed ordinazioni apostoliche nostre e dei nostri predecessori, leggi, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, ed ogn'altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso ed inserto di parola in parola, e supplendo noi colla pienezza della nostra suprema potestà a qualunque vizio e difetto sì sostanziale che formale che potesse intervenire, questa volta sola, per l'effetto predetto, pienamente ed ampiamente deroghiamo.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano, questo di xxix novembre MDCCXXVIII.

Dat. die 29 novembris 1728, pontif. anno v.

CCXLVII.

*Conceditur coenobium Carmelitarum op-pidi Medicinae, Bononiensis dioecesis, in grangiam alterius collegii Carmelitarum eorumdem Bononiae instru-endi*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolici ministerii fastigio, dis-
ponente Domino, constituti, dum saepe
recolimus quanta ad gregem dominicum

Exordium. —
Religiosi Or-
dines divina-
rum litterarum
scientiā prae-

¹ Aliā huius Pontificis const. ed. die 3 augu-
sti MDCCXXVI, pontif. III, quoddam conservato-
rium erectum fuit in conventu tertiariorum
eiusdem Ordinis.

stantes summo pontificatui lo-
tigue Ecclesiae
perutiles.

nostrae sollicitudini commendatum recte dirigendum religiosi Ordines, ingenuis artibus et divinarum litterarum scientiâ praestantes, conferant, hac ipsâ curâ nobis commissâ rem dignam nos facere existimamus, si eosdem Ordines ad ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, et egregiis moribus iustisque et probis sententiis ad summi Dei gloriam et reipublicae bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere christianis per sacros et doctos viros ornati et contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, ceteros quoque per vias Domini secum recte ambulantes veluti manuducunt.

Ordo Carme-
litarum de in-
stituendo Bono-
niae collegio
studiorum con-
siliu init.

§ 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes Ordines regulares pro singulari nostrâ erga eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Iosephus Amabilis Feideau, fratrum Ordinis B. Mariae Virginis a Monte Carmelo prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum suaeque familiae decus in suis coenobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se, unâ cum praecipuis eiusdem suis Ordinis sociis, in coenobio S. Mariae Transpontinae huius almae Urbis degentibus, consilium iniisse ut in nostrâ civitate Bononiae, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt, generale collegium et gymnasium, pro suae regulae alumni in coenobio B. Mariae Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostrâ institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum fratres, et praesertim nostri Praedicatorum et Minorum Conventualium, sua collegia seu gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis quosdam redditus et proventus novis colle-

giis ab se conditis apostolicâ auctoritate adiungentes: quod sane nos ipsi in civitate nostrâ Beneventanâ a monachis Congregationis S. Petri Caelestini fieri quoque concessimus.

§ 2. Quo vero in hoc novo fratrum Carmelitarum collegio et gymnasio instituendo omnia rite et recte procederent, nobis propositum est ut conventum B. Mariae, eiusdem Ordinis et provinciae, situm in oppido Medicinae, dioecesis Bononiensis, in grangiam et praedium memorati coenobii Bononiensis converteremus, redditusque eiusdem coenobii Medicinensis, non quidem civium eleemosynis, sed aere quatuor priorum generalium, ipsius coenobii filiorum, maximâ ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur, novo collegio Bononiae erigendo incorporantes, applicaremus. Nos autem huiusmodi postulationibus, quae virtutis cultum et incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriae et ecclesiae utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo apostolicae firmitatis robur adicere constituimus, quoniam, rei, locorum, morum et temporum qualitate consideratâ, id in Domino salubriter expedire undequaque arbitramur.

§ 3. Atque eundem Antonium Iosephum Amabilem, cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, eius supplicationibus annuentes et specialem gratiam ei facere volentes, coenobium et conventum Carmelitarum oppidi Medicinae, dioecesis Bononiensis, ut dictum est, in grangiam et praedium conventus Bo-

Coenobii Carmelitarum oppidi Medicinae redditus novo eorum collegio Bononiae erigendo incorporandi consilium exponitur.

Coenobium Medicinense sit grangia et praedium collegii Carmelitarum Bononiae instituendi, servatis tamen constitutionibus Innocentii X.

noniensis B. Mariae Gratiarum eiusdem Ordinis auctoritate nostrâ apostolicâ convertimus, eiusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, et bibliothecâ ibidem servatâ, generali collegio uti diximus ibidem instituendo, de plenitudine potestatis, tenore praesentium, perpetuo incorporamus et incorporatos esse volumus, ut eiusdem coenobii et collegii Bononiensis fratres his beneficiis cumulati ad pietatem et graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando et ostiatim sibi victum quaerendo bonas horas in posterum terant. Constitutionibus tamen inhaerentes felicitis recordationis antecessoris nostri Innocentii Papae X, quae incipiunt *Instaurandae* atque *Ut in parvis*, quarum plenae et viridi observantiae, pro nostri pastoralis officii debito gravissimis de causis, quas idem antecessor noster prae oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus et mandamus, ut, perpetuis futuris temporibus, a conventu Bononiensi B. Mariae Gratiarum sex fratres presbyteri, cum tribus laicis probatae vitae et regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in conventu Medicinensi, eiusdem ecclesiae iugi obsequio ac famulatu mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis conventus novos alumnos eiusdem loci filios futuros prius instituat, quam provinciale capitulum Ordinis certum numerum praelectorum seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante praefinierit.

Filij conventus Medicinensis, filii sint conventus Bononiensis.

§ 4. Omnes filii conventus Medicinensis, hactenus legitime electi, in posterum habeantur et sint veri et reales filii conventus Bononiensis; quibus tamen, si triginta annos religiosae professionis

impleverint, liberum sit in alterutro coenobio et conventu nimirum Medicinensi vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

§ 5. In conventu Medicinensi nullus prior amplius instituatur neque ullae omnino electiones habeantur, sed capitulum conventuale Bononiense singulis bienniis vicarium eligat, qui ceteris fratribus in conventu Medicinensi degentibus praesit, quique ibi sit oeconomicus pro conventu Bononiensi. Hic idem vicarius, singulis trimestribus evolutis, coram priore et claviariis conventus Bononiensis exactam accepti et expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suae villicationis officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ullâ formâ processus iudicialis deponi et pro culpae gravitate puniri possit.

Modus regendi deinceps coenobium Medicinense praescribitur.

§ 6. Prior et clavarii conventus Bononiensis alteram eiusdem sui conventus fabricae partem, recipiendis praelectoribus et religiosis alumnis, ibidem studio litterarum operam daturis mox aedificandam curabunt; quae, unâ cum valetudinario et hospitalibus mansionibus, pernecessaria reputatur. Istic etiam in aede B. Mariae Gratiarum quotannis pro animabus fratrum conventus Medicinensis duo anniversaria et missae privatae a fratribus celebrabuntur.

B. noniensis conventus fabrica perficiatur et duo anniversaria in eo celebrentur.

§ 7. His ergo stabilitis, atque hac nostrâ constitutione motu proprio, ex certâ scientiâ, deliberatione et voluntate nostrâ firmatis, decernimus, easdem praesentes semper et perpetuo validas esse et fore, suumque plenarium effectum et robur habere, nullo eas tempore, nullâ occasione et causâ, quantumvis legitimâ et iuridicâ, irritas, invalidas, obreptitias et subreptitias dici unquam posse, etiamsi fratres conventus hominesque oppidi Medicinensis, seu

Hae litterae perpetuum robur obtineant.

quicumque alii cuiuscumque dignitatis, gradus, conditionis et praeeminentiae, in praemissis omnibus et singulis et circa eos quomodolibet et quavis ex causâ, ratione, actione vel occasione ius vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent, etiamsi causae, ob quas hae nostrae litterae prodissent, adductae aut comprobatae non haberentur, vel intentionis nostrae¹ aut ius et rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem propriamque mentionem et expressionem requirens, etiam propterea quod in praemissis eorumve aliquo solemnitates et quaevis alia, servanda atque adimplenda, servata et adimpleta revera non essent, aut denique ex quocumque alio capite, a iure vel facto, statuto aut consuetudine aliquâ procedente, sive etiam enormis maximaeque laesionis colore, praetextu, ratione vel causâ, in ipso etiam corpore iuris expressâ, licet iustâ, rationabili, legitimâ, iuridicâ, piâ, ex privilegio ortâ, ac etiamsi talis esset quae ad robur et vim praemissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostrâ ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras litteras notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in ius vel controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, vel facti aut gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concessio vel impetrato aut edito uti seu se iuvare in

¹ Vel legendum *intentio nostra*, vel addendum *testimonium* aut simile (R. T.).

iudicio vel extra unquam posse, decernimus et iubemus; universis litibus et controversiis hac de re, si quae fortasse sunt aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

§ 8. Has easdem litteras nostras sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes et per Sedem Apostolicam motu pari, scientiâ et plenitudine potestatis, consistorii decreto, ex quibuslibet causis, et sub quocumque verborum tenore et formâ, ac cum quibusvis clausulis et decretis, licet in eis de his nostris litteris eorumque toto tenore et datâ specialis mentio fieret, pro tempore factis et concessis, ac faciendis et concedendis, non posse aut debere comprehendere statuimus, sed eas, tamquam ad maius bonum tendentes, semper et omnino ab illis excipi, et, quoties illae prodierint, toties in pristinum et validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori datâ, quandocumque eligendâ, concessas esse et fore, sicque et non aliâs in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores et S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, vicelegatos, eiusdemque Sedis nuncios, et alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, praerogativâ et privilegio fulgentes, sublatâ eis et eorum cuilibet qualibet facultate et auctoritate aliter iudicandi et interpretandi, in quocumque foro et iudicio et in quacumque instantiâ iudicari et definiri debere, sique, secus ac nos sancimus,

Hae litterae nullis revocationibus et limitationibus subsint.

super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, hoc totum irritum et inane habendum esse decernimus.

Deputatio Bononiensis archiepiscopi in executorem,

§ 9. Quocirca venerabili fratri archiepiscopo Bononiensi, nunc et pro tempore existenti, motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Iosephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostrâ easdem praesentes et in eis contenta huiusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice, frui et gaudere, non permittere eundem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, servatâque formâ Concilii Tridentini, sententias, censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii saecularis auxilio.

Clausula derogatoria.

§ 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque in contrarium praemissorum quomodolibet editis vel edendis constitutionibus, conciliis, aliisque, ordinationibus quoque apostolicis vel statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, litteris apostolicis, quae iisdem

fratribus conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque maioribus, concessae fuissent, seu personis ac locis quibuscumque, licet speciali et expressâ mentione dignis, sub quocumque tenore, formâ, et quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque decretis, generatim vel speciatim, motu quoque huic simili, et in consistorio, aut aliâs quomodolibet, et saepe etiam in contrarium praemissorum concessis, approbatis, confirmatis et renovatis, quamvis diserte in eis caveretur ne iisdem his¹ nostris litteris apostolicis per quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatariorum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum; quibus omnibus et singulis, quamvis de illis et eorum tenore specialis et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis expressio habenda aut quaelibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium et singulorum tenorem, formam et causas quascumque pias et ex privilegio deductas his nostris litteris pro plene et sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore aliâs permansuris, ad praemissorum omnium et singulorum validissimam vim et effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime ac sufficienter, necnon speciatim et expresse, motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non

¹ Vocem *his* delenda videtur (R. T.).

possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Nemo has litteras infringere audeat.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, reddituum et proventuum incorporationis et applicationis, collegii et gymnasii institutionis et erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, kalendis decembris, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 1 decembris 1728, pontif. anno v.

CCXLVIII.

Eximitur terra, vulgo Vetralla, a iurisdictione praesulis gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque causis¹.

Benedictus Papa XIII.

Causae praesentis constitutionis.

§ 1. Volendo noi rimostrare alla nostra terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trentamila scudi fatta da quella comunità nell' erezione d' una chiesa collegiata ad onore del glorioso apostolo S. Andrea, ma anche per il merito fattosi presso di noi e nostri predecessori in diverse contingenze; per ciò, e per gli accertati rincontri avuti, che la terra suddetta, oltre ad essersi resa

¹ Alià huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die xv novembris, pontif. v, erecta fuit terra Fabriani in civitatem; et constit. MDCCXXVI, die xviii septembris, pontif. III, nonnulla statuuntur pro civitate Ravennae.

copiosa in se stessa d'abitatori, abbia anche un contado numeroso di circa trecento casali abitati, con speranza, mediante il divino aiuto, che possa andar sempre più crescendo in avvenire:

§ 2. Di qui è che noi, di nostro moto proprio, certa scienza e pienezza della nostra suprema autorità, per decorazione maggiore di detta terra, vogliamo che in avvenire, in perpetuo, sia indipendente ed esente, conforme noi l'esentiamo e dichiariamo affatto libera, separata ed indipendente dalla podestà e giurisdizione del governatore *pro tempore* della città di Viterbo e nostra provincia del Patrimonio in tutte e singole cause civili, criminali, mere o miste, in prima, in seconda e qualunque altra istanza; volendo noi che tutte le cause de' cittadini o abitanti di Vetralla suddetta e suo contado, attive e passive, spettanti al fòro secolare, dalla data del presente nostro moto proprio, si debbano incominciare, proseguire e terminare in prima istanza dal governatore presente e *pro tempore* di detta terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire e in perpetuo eletto per Breve da noi e nostri successori; e che da decreti definitivi o sentenze del governatore suddetto si possa domandare ed avere il ricorso o appellazione ai giudici ordinari della nostra città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel distretto.

§ 3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di sant'obbedienza al governatore di Viterbo e provincia del Patrimonio presente e *pro tempore*, e sotto le pene arbitrarie a noi e nostri successori, ai loro luogotenenti e ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Motoproprio, sotto qualunque pretesto o privilegio concedutogli anche da noi e nostri prede-

Declaratio praedictae exemptionis.

Inhibitio gubernatori Viterbii hac superioris.

cessori, non presumano d'ingerirsi, anche ad istanza e col consenso delle istesse parti, nelle cause civili, comunitative, criminali, mere o miste de' cittadini ed abitanti di Vetralla e suo contado suddetto; ma solamente possano proseguir quelle che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise e terminate come crederanno di ragione per tutto il mese d'aprile dell'entrante anno MDCCXXIX; volendo noi che spirato tal termine sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle cause già introdotte come sopra, e che le cause suddette non terminate, nello stato e termine in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente e pienamente devolute a' suddetti giudici ordinari della nostra città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel distretto di essa.

Quoad causas
criminales quo-
modo novus gu-
bernator in
praedicta terrâ
se gerere debeat.

§ 4. Per le cause poi criminali il suddetto governatore di Vetralla dovrà unicamente ed immediatamente dipendere dalla Consulta; e per le cause di quella Comunità, economia e buona amministrazione di essa, suoi effetti e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente ed immediatamente dalla Congregazione del Buon Governo, allo arbitrio della quale rimettiamo il tassare e stabilire un conveniente salario o provizione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Comunità tanto al governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al barigello da eleggersi, conforme il solito, dalla Consulta, col peso di tenere continuamente quel numero di birri che si stimeranno necessari al buon servizio della giustizia ed alla custodia inoltre della selva comunitativa.

Clausulae irritantes.

§ 5. Volendo e decretando, che il presente nostro Motoproprio, benchè

non ammesso nè registrato in Camera e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione e subrezione, mancanza della nostra volontà ed intenzione, nè qualsivoglia difetto, benchè degno d'espressa, speciale e individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, giudicare o definire anche dalle suddette ed altre Congregazioni de'reverendissimi cardinali; dichiarando noi nullo ed irritato tutto ciò che si facesse o si attentasse in contrario.

Derogatorias.

§ 6. Non ostante, quanto a tutte e singole cose premesse, che non vi siano stati citati, chiamati o sentiti il suddetto governatore di Viterbo e suoi ministri, il nostro fiscale generale, il commissario della nostra Camera, anche per l'interesse che vi potesse avere a titolo dell'affitto delle cancellerie di detta provincia, ed ogni altra persona che vi avesse o potesse avere interesse, la regola della nostra Cancelleria *De iure quaesito non tollendo*, le facoltà, prerogative e privilegi conceduti a tutti li sopraddetti, ed ogni e qualunque altra ordinazione o costituzione apostolica nostra e de' nostri predecessori, leggi civili e canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendo il loro tenore qui per espresso e di parola in parola inserito, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa e determinata volontà.

Dato in Roma dal nostro palazzo apostolico in Vaticano il dì vii dicembre MDCCXXVIII.

Dat. die 7 decembris 1728, pontif. anno v,

CCXLIX.

Confirmantur motu proprio provisiones et conventiones initae inter religionem Dominicanam et ministros Camerae Apostolicae super exemptione a gabellis, collectis et datis¹.

Benedictus Papa XIII.

Motu proprio, etc.

Ab Ordine
Praedicatorum
variae obten-
tae exemptio-
nes a gabellis.

§ 1. Godendo pacificamente la nostra religione domenicana tanto in questa nostra città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico, in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varî particolari privilegi concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V, ed ultimamente da noi nella nostra costituzione *Pretiosus*, data in Sezze li xxvi maggio MDCCXXVII, l'esenzione da tutti e singoli dazi, gabelle, collette, imposizioni ed altri qualunque pesi, sì camerale che comunitativi, alcuni dei quali, specialmente del macinato, nei tempi passati da detta religione sono stati pagati non ostante detta esenzione; ed essendo non di meno insorte alcune controversie tra detta religione e li ministri della nostra Camera sopra la liquidazione e tassa di dette esenzioni da noi benignamente ampliate ed accordate nell' accennata costituzione *Pretiosus*; fattosi perciò a noi ricorso sì² dal padre procuratore generale di esso Ordine, che dai ministri di detta Camera:

Quae a Sanctissimo remissae sunt auditori suo examinandae, quique

§ 2. Noi, a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra religione, ed insieme provve-

¹ Hac de re vide aliam huius Pontificis editam MDCCXXVIII, die 28 septembris, pontif. v, et const. *Pretiosus*, quae hic laudatur, ed. MDCCXXVII, die 26 maii, pontif. III.

² Particulam sibi nos addimus (R. T.).

dere all'indennità di essa nostra Camera, auditis partibus ad Sanctissimum referret. con levare ogni sospetto ed apertura alle frodi e pregiudizi, e così porre fine a qualunque controversia che potesse insorgere in avvenire, rimettesse l'esame di tal affare al reverendissimo cardinale Accoramboni, già nostro uditore, a fine che, sentite le parti, quanto alli predetti pesi camerali solamente, eccettuatine però li beni di prima erezione de' conventi, monasteri e collegi fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuatì ancora li pesi, dazi, gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente e solamente communitative, anche imposte con autorità apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla *Pretiosus*, ed altre costituzioni apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro reverendissimo segretario di Stato, particolarmente sotto li xx novembre MDCCXXVII, riferisse a noi tutte le controversie sopra ciò inserite, e le ragioni che dall'una e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni che si fossero stimate adeguate per l'indennità d'ambale parti; ed avendoci susseguentemente esso reverendissimo cardinale riferito, che dopo essersi tenuti avanti di lui diversi congressi, con l'intervento di monsignor commissario di detta nostra Camera, del suo sostituto, e del padre maestro frà Giovanni Domenico Agnani, compagno del detto padre procuratore generale, intervenuto anche per parte ed a nome del padre maestro generale dell'Ordine e dello stesso procuratore generale e del computista del nostro convento della Minerva, per l'interesse tanto del medesimo padre generale e

suo ospizio, e de' conventi e collegi di Roma, quanto di tutti gli altri conventi dello Stato Ecclesiastico e de' monasteri di monache, collegi di terziarie, sì di Roma che dello stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza e regola Domenicana, ed in essi congressi esaminate maturamente tutte le esenzioni concesse dai Sommi Pontefici, sì generalmente alla religione Domenicana, dell'uno e l'altro sesso, che alli conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle gabelle, che dai medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla suddetta nostra Bolla *Pretiosus*, ed avanti che questa emanasse, attualmente e realmente senza contrasto godevano la esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' religiosi, conventi e loro chiese, fosse finalmente nel congresso tenutosi nel dì xxv aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente:

Provisiones
et conventiones
praedictae.

I. Che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il convento della Minerva, ed il padre generale colli religiosi del suo ospizio, e tutti gli altri conventi e religiosi di Roma, compresi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente e S. Quirico, quanto ancora tutti gli altri conventi e religiosi dello Stato Ecclesiastico, monasteri di monache e collegi di terziarie, sì di Roma che dello Stato suddetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare (a riserva però de' beni di prima erezione, per i quali dovranno godere le esenzioni nell'istesso modo e forma che l'hanno godute per il passato, e le godono

presentemente, e di qualunque peso comunitativo, come sopra) tutte e quali si siano gabelle, dazi, pesi, risposte ed imposizioni, tanto per ragione di vitto e vestito, quanto per ragione dei beni sì in Roma che nello Stato Ecclesiastico suddetto, alle dogane generali, tesoriери, appaltatori camerari, ed altri, a' quali spettassero dette gabelle e pesi, come appunto pagano i secolari laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve suddette dovranno tenersi, ripararsi e regolarsi;

II. Che a tale effetto, e colle riserve ed eccezzuazione delli sopradetti beni e pesi, debbano i suddetti padri, monache e collegi di terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma che del detto nostro Stato, mediante il padre procuratore generale dell'Ordine o suo compagno rinunciare a tutte le costituzioni, Brevi, chirografi e privilegi, per quello però riguarda solamente le esenzioni suddette, e non altrimenti, finora loro concesse da' Sommi Pontefici, e particolarmente da noi, benchè fossero quelli stati concessi col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avvenire, e che s'abbiano a considerare di niuna forza e valore, appunto come se non gli fossero mai state concesse;

III. Che all'incontro, ed in corrispettività della suddetta rinunzia, come sopra, da farsi da detti padri e monache Domenicane, sì di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto padre procuratore generale dell'Ordine o suo compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obbligata di pagare annualmente, per tutte le esenzioni godute e concesse sino al presente al detto convento e padri della Minerva di Roma ed ospizio del padre generale, in tutto scudi quattrocento ses-

Renunciandum
omnibus con-
stitutionibus a-
postolicis et pri-
vilegiis quoad
exemptiones
praedictas.

A Camera Apo-
stolica quantum
pecuniae an-
nualim solven-
dum praedicto
Ordini pro re-
nunciatione
praefata.

santa annui, regolandosi l'esenzione a ragione di scudi due per ciascun religioso di detto convento ed ospizio, cioè per il detto convento per bocche numero cento cinquanta, così fissate e stabilite, per altre bocche ottanta per l'ospizio del detto padre generale, e così in tutto per bocche numero duecentotrenta, altri scudi annui al convento di Monte Mario per numero sei religiosi, altri scudi sedici annui al collegio della Penitenzieria per numero otto bocche, altri scudi sedici similmente annui per numero otto bocche nell'ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero trentanove bocche nelli conventi di S. Sabina e di S. Nicolò de' Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero venti bocche nelli conventi de' Ss. Sisto e Clemente; che in tutto sono scudi seicento ventiquattro che dovranno pagarsi per li conventi e religiosi di Roma;

Camerae obligatio.

iv. Che essendosi stabilite e fissate nelli conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico bocche numero novecentosettantasei, sia tenuta la nostra Camera, in corresponsività, come sopra, di detta renunzia, di pagare per i detti conventi e loro religiosi annui scudi novecentosettantasei, regolando per questi l'esenzione a ragione di uno scudo per bocca.

Et iterum.

v. Che quanto alli monasteri e monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico e collegio delle terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine suddetto e non ad altri, de' quali monasteri e del numero delle loro monache e terziarie rispettivamente si dovrà dar nota distinta dal padre procuratore generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte le esenzioni competenti e pretese come sopra, rispetto alli monasteri e monache di Roma,

a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li monasteri e monache dello Stato e collegio delle terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra;

vi. Che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i suddetti pagamenti in mano del procuratore generale *pro tempore* di detto Ordine, al di cui carico e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciaschedun convento, monastero e collegio, sì di Roma che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura e risico della nostra Camera;

In cuius manu facienda et praedicta solutio.

vii. Che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo e forma e nella quantità che si è praticato fino al presente:

De sale, ut antea largiendo.

§ 3. E riflettendo noi, che le sopra espresse provvisioni e risoluzioni ridondano in evidente utilità di essa nostra Camera, attesa la generalità di dette esenzioni, e rispettivamente riescono di molta quiete a' detti nostri religiosi, e che in tal forma viene tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle ed approvarle, affinché in perpetuo abbiano la dovuta esecuzione come in appresso. Quindi è che con la presente nostra cedola di Motoproprio, in cui abbiamo per espresso e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, chirografi e costituzioni apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata costituzione *Pretiosus*, e di tutti e singoli altri privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta nostra religione Domenicana dell'uno e l'altro sesso per la esazione del pagamento delle gabelle, dazi ed altre imposizioni spettanti alla nostra Camera, ed ogni altra cosa quanto

Confirmatio relatorum conventuum.

si voglia necessaria da esprimersi, inen-
dando alle sopra registrate provvisioni
e risoluzioni, quali in tutto e per tutto
confermiamo ed approviamo, per l'ese-
cuzione di esse, di nostro motò proprio,
certa scienza, e pienezza della nostra
suprema ed apostolica potestà; dichia-
riamo, decretiamo e vogliamo, che in
avvenire, dall'infrascritto giorno, tanto
il detto convento della Minerva di Roma
ed il padre generale colli religiosi del
suo ospizio, e tutti gli altri conventi e
religiosi di Roma, compresi quelli di
Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò dei
Perfetti, S. Sisto, S. Clemente e S. Qui-
rico, quanto ancora tutti gli altri con-
venti e religiosi dello Stato Ecclesiasti-
co, monasteri di monache e collegi di
terziarie, sì di Roma che dello Stato
suddetto, che vivono sotto l'ubbidienza
immediata e regola dell'Ordine de' Pre-
dicatori, debbano pagare, conforme noi
efficacemente l'obblighiamo a pagare
(a riserva però de' beni di prima ere-
zione, per i quali dovranno godere la
esenzione nello stesso modo e forma
che l'hanno goduta per il passato e la
godevano presentemente, e di qualun-
que peso comunitativo come sopra) tutte
e qualsivogliono gabelle, dazi, pesi,
risposte ed imposizioni camerali, tanto
per ragione di vitto e vestito, quanto
per ragione de' beni sì in Roma che in
detto Stato Ecclesiastico, alle dogane
generali, tesorieri, appaltatori camerali,
ed altri a' quali dette gabelle e pesi
spettassero, come appunto pagano i se-
colari laici che non godono veruna esen-
zione, a guisa de' quali, colle riserve
suddette, vogliamo che in avvenire siano
tenuti e reputati: al quale effetto noi,
in nome e per li suddetti padri, mona-
che e terziarie del detto Ordine dei
Predicatori, sì di Roma che del nostro
Stato, colle riserve ed eccettuazioni dei

sopradetti beni di prima erezione e
pesi comunitativi, e non altrimenti, colla
nostra suprema autorità cediamo ed
espressamente rinunziamo a tutte le
costituzioni, Brevi, chirografi e privi-
legi, per quello però riguarda solamente
le esenzioni suddette, e non altrimenti,
sinora loro concesse da' sommi Ponte-
fici, e particolarmente da noi, benchè
queste fossero state concesse col titolo
oneroso; dichiarando, volendo ed ordi-
nando noi che non possano per detto
effetto valersene in avvenire, e che si
abbiano da considerare di niuna forza
e valore, come se appunto non gli fos-
sero state mai concordate.

§ 4. Ed all'incontro, in correspetti-
vità della rinunzia che abbiamo come
sopra fatta per li detti padri, monache
e terziarie Domenicane, sì di Roma che
del detto nostro Stato, vogliamo ed or-
diniamo, che detta nostra Camera sia
tenuta ed obbligata, conforme noi effi-
cacemente e validamente l'obblighiamo,
a dover pagare annualmente per tutte
le esenzioni godute e concesse sino al
presente, al detto convento e padri della
Minerva di Roma ed ospizio del padre
generale in tutto scudi quattrocento ses-
santa annui, regolandosi l'esazione a
ragione di scudi due per ciascun reli-
gioso di detto convento ed ospizio, cioè
rispetto a detto convento per bocche
numero centocinquanta, così fissate e
stabilite, e per altre bocche ottanta per
l'ospizio del detto padre generale, che
in tutto sono bocche numero duecento
e trenta, altri scudi dodici annui al con-
vento di Monte Mario per numero sei
religiosi, altri scudi dodici annui al
collegio della Penitenziaria per numero
otto bocche, altri scudi sedici annui
all'ospizio di S. Quirico parimente per
numero otto bocche, altri scudi settanta-
otto annui alli conventi di S. Sabina e

Præscribitur
ut a reveren-
dissimæ Cameræ
Apostolicæ an-
nualim prædi-
cta solutio ero-
getur singulis
Romæ et Dilio-
nis Ecclesiasti-
cæ conventi-
bus.

di S. Nicolò de' Perfetti per bocche numero trentanove, ed altri scudi quaranta parimente annui alli conventi di S. Sisto e di S. Clementè, che in tutto fanno la somma di scudi seicentoventiquattro, da pagarsi per li conventi e religiosi di Roma; e quanto ai conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite e fissate bocche numero novecentosettantasei, e per queste essendosi regolata e stabilita la esenzione a ragione di scudo uno per bocca, vogliamo che la nostra Camera, in corresponsività della suddetta rinunzia, sia tenuta e obbligata, conforme noi parimente l'obblighiamo, a pagare per li detti conventi e loro religiosi annui scudi novecentosettantasei. Rispetto poi alli monasteri e monache di Roma e dello Stato Ecclesiastico, e collegi delle terziarie della detta nostra città di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine suddetto e non ad altro (de' quali monasteri, e del numero delle loro monache e terziarie rispettivamente, si dovrà dare nota distinta dal padre procuratore generale), dovrà esser tenuta detta nostra Camera, come noi come sopra l'obblighiamo, a pagare per tutte le esenzioni suddette rispetto ai monasteri e monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li monasteri e monache dello Stato e terziarie di Bologna, a ragione di giulì cinque per ciascheduna di esse annualmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo che dalla nostra Camera siano prontamente effettuati ed adempiti, e di sei in sei mesi, da principiare dalla data della presente cedola di Motoproprio, e che debbano farsi in mano del procuratore generale *pro tempore* del detto Ordine, a di cui carico e peso dovrà restare il farne il dovuto ripartimento a ciaschedun convento, collegio e mo-

nastero, sì di Roma che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne e sentirne cura, peso e risico alcuno, ordinando noi per tale effetto al nostro monsignor tesoriere generale, che, in adempimento di ciò, ne diriga i suoi ordini, a' suoi debiti tempi, al depositario generale della nostra Camera, e che egli ne accetti e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, e tutto ciò senza verun pregiudizio della limosina del sale, solita darsi dalla nostra Camera ai conventi e collegi suddetti, quale vogliamo che debba continuarsi anche in avvenire nel modo e forma e nella quantità come si è praticato sinora.

§ 5. Volendo, dichiarando e decretando noi con la pienezza della nostra potestà pontificia, che tutto e quanto è stato da noi come sopra disposto ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente ed inviolabilmente osservarsi ed eseguirsi, tanto per parte della Camera, quanto de' conventi de' religiosi e monasteri di monache Domenicane, sì di Roma che del nostro Stato Ecclesiastico, e collegio delle terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato; ed a riguardo della suddetta rinunzia si reputi come fatto a titolo oneroso, ed appunto come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obbligo e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di essa possa in verun modo ed in alcun futuro tempo, sotto qualunque pretesto e causa, benchè inopinata ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto e stabilito, imponendo loro ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio; e vogliamo che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse, restino perpetuamente obbligati, conforme noi colla

Extensio praedictorum.

nostra suprema autorità validamente ed efficacemente obblighiamo la detta nostra Camera, e rispettivamente i detti conventi e monasteri dell'Ordine dei Predicatori, sì di Roma che del nostro Stato, e collegio delle terziarie di Bologna, e qualsivoglia rispettivamente loro beni, effetti, rendite e ragioni nella più ampia forma di detta nostra Camera, essendo tale la mente e volontà nostra precisa.

Clausulae irritantes.

§ 6. Volendo e decretando che alla presente nostra cedola di Motoproprio, da ammettersi e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV nostro predecessore *De regstrandis*, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio e difetto della nostra volontà ed intenzione, che mai sotto tali o altri pretesti possa essere impugnata, moderata o rievocata, e che così e non altrimenti debba giudicarsi, definirsi ed interpretarsi dal reverendissimo cardinale camerlengo, da' tesorieri generali, e da qualsivoglia altro giudice e tribunale, benchè collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta di reverendissimi cardinali, e da questi, ancorchè legati a latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente, dichiarando noi fin d'adesso preventivamente nullo, irritato ed invalido tutto e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma e disposizione della presente nostra cedola di Motoproprio, quale vogliamo che vaglia e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi sia-

no stati chiamati, sentiti nè citati monsignore commissario della nostra Camera, ed i conventi, monasteri e collegi suddetti, tanto di Roma quanto di detto nostro Stato, ed i loro superiori, sindici e deputati, ed ogni altro che vi avesse o pretendesse avervi interesse.

§ 7. Non ostante qualsivoglia Brevi, chi-rografi e costituzioni de' nostri predecessori, anche la nostra sopraccennata *Pre-tiosus*, sopra la concessione si generalmente che particolarmente fatta alli conventi, monasteri e collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e, per quanto faccia bisogno, anche le Bolle di Paolo II e Paolo IV, e del detto Pio IV *De rebus Ecclesiae et Camerae non alienandis, etc.*, la regola della nostra Cancellaria *De iure quaesito non tollendo*, e qualsivoglia altre costituzioni ed ordinazioni apostoliche nostre e de' nostri predecessori, concili generali e provinciali, leggi civili e canoniche, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario, alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra suprema potestà ad ogni vizio e difetto, quantunque sostanziale e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola e per l'effetto suddetto ampiamente ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima derogatoria delle derogatorie più insolite ed effrenate.

Derogatoriae peculiares.

§ 8. Decretando inoltre che alle copie impresse di questa nostra cedola, munita col sigillo di persona costituita in dignità ecclesiastica e sottoscritte da qualunque notaro pubblico, si presti la stessa fede in giudizio e fuori di esso, come se fosse esibita e presentata la stessa cedola originale.

Fides habenda transumptis.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano, questo dì x decembre MDCCXXVIII.

Dat. die 10 decembris 1728, pontif. anno v.

CCL.

Declarantur inhabiles ad officia et dignitates religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes archiepiscopatus et episcopatus, aliasque dignitates¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Causae huius constitutionis et preces procuratoris generalis nomine totius Ordinis.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius modernus procurator generalis Ordinis sancti Basilii Magni, tam suo quam eiusdem Ordinis nomine, nobis nuper exponi fecit, iuxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesiâ et Ritu Graeco-unito ad archiepiscopatus et episcopatus religiosi Basiliani assumantur, saepe vero contingat quod aliqui praedictas dignitates per commendationes magnatum, non sine praefati Ordinis perturbatione, sibi procurent: dictus procurator generalis, quo ambitiosis via praecludatur, opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri plurimum consideret:

Declaratio inhabilitatis praedictae.

§ 2. Nos, eiusdem procuratoris generalis votis quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis incli-

1 Consimilem prohibitionem contra ambitum officiorum, sive intra sive extra religionem obtinendorum, habent fere omnes religiones.

nati, ad officia et dignitates monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso superioris generalis seu protoarchimandritae pro tempore existentis et memorati Ordinis consensu sibi archiepiscopatus, episcopatus, archimandrias aut quascumque alias dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam, etc.²

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvi decembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 decembris 1728, pontif. anno v.

CCLI.

Erigitur custodia Alsatie Minorum Capuccinorum in novam provinciam Alsaticam nuncupandam³.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quo catholicae Ecclesiae per universum terrarum orbem diffusae regimini divinâ dispositione praesidemus, sollicitudo nos admonet; ut felici prosperoque religiosorum virorum divinis obsequiis sub austerioris vitae disciplinâ mancipatorum, suaviq; Christi odore de bonâ conversatione fragrantium statui, regimini et progressui, interdum etiam per novarum provinciarum

Exordium.

1 Ut supra pag. 587 b (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 De divisione provinciae Insulensis eorumdem fratrum, vide Clementis XI constit. edit. MDCCXXI, die 11 ianuarii, pontif. XXI; et in huius Pontificis constit. edit. MDCCXXIX, die 12 martii, pontif. v, agitur de alternativâ officialium provinciae Brixiensis.

rum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium principum de Ecclesiâ Dei optime meritorum vota postulant, ac, rerum, temporum, locorum et personarum qualitatibus mature perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam et religionis incrementum atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de causis conventus Alsatiæ, omni de provincia Helvetica, ab eâ segregati et in custodiam quandam erecti.

§ 1. Nomine siquidem carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi nobis nuper expositum fuit, quod, cum provincia Helvetica Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quae conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios conventus huiusmodi, etiam illos complecteretur qui in Alsatiâ dominio eiusdem Ludovici regis christianissimi subsunt, multiplicique incommoda ac detrimenta praefatis conventibus Alsatiæ eorumque fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti fratres definitorio capituli generalis ipsius Ordinis in almâ Urbe nostrâ novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius huiusmodi damnis sarcientiis aliisque in posterum avertendis remedium suppetere, quam quod praedicti eorum conventus Alsatiæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam provinciam erigerentur, definitorium capituli generalis praedicti die xxv iunii mdccxxv censuit atque decrevit, ut dicti conventus Alsatiæ ab ipsâ provinciâ Helveticâ penitus et totaliter separarentur, ac, tamquam custodia a praefatâ provinciâ Helveticâ in posterum independens, pro-tunc, donec sufficientem ac necessarium fratrum et conventuum numerum haberet, soli ministro generali eiusdem Ordinis immediate subiacerent, et aliâs, prout in decreto definitorii capituli generalis huiusmodi desuper edito, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter

expresso haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, per enarratam provisionem, a definitorio dicti capituli generalis, sicut praemittitur, captam, minime statui ac religiosae tranquillitati praefatorum fratrum et conventuum Alsatiæ usquequaque consultum sit; praedicta vero custodia undecim ad praesens conventus et quatuor hospitia, necnon singuli conventus religiosos regulari observantiae et disciplinae numero sufficientes habeant; ac in Ordine praefato plures reperiantur provinciae, quarum aliquae minori, aliae pari, et nonnullae non multo maiori quam praefato conventuum numero constituuntur; duoque ex dictis hospitibus, utpote in quibus satis est¹ religiosorum, in conventus formales facile erigi valeant; et, si fratres Helvetii eam curam praefatorum conventuum in ditione eiusdem Ludovici regis christianissimi existentium ac in Helvetiâ positorum gessissent, etiam antehac erigi potuissent; hisque accedat quod in custodiâ praefatâ, ultra novitiatum, ubi quatuordecim novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, si per ministrum provincialem regeretur, philosophiae et sacrae theologiae studia vigeant, quodque intra dictae custodiae limites illius fratres ad victum et vestitum necessaria abunde, nec magno labore, ex quaestuatione ac fidelium liberalitate parent et inveniant: quibus aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, custodiam praefatam in provinciam erigi: nobis propterea eiusdem Ludovici regis nomine fuit humiliter supplicatum ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgeri de benignitate apostolicâ dignaremur.

Can-ae eosdem conventus in provinciam erigendi.

¹ Edit. Main. legit *et pro est* (R. T.).

Erectio praefata.

§ 3. Nos igitur, pio¹ ipsius Ludovici regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori solidiorique memoratorum conventuum in Alsatiâ praedicti Ludovici regis dominio subiectâ, ut praefertur, consistentium, statui et quieti prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praefatam custodiam in novam Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum provinciam Alsaticam nuncupandam, quae a propriis ministro provinciali ac definitoribus ceterisque superioribus, iuxta eiusdem Ordinis statuta eligendis, nominandis et deputandis, regi et gubernari debeat, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, erigimus et instituimus; ac ipsi novae provinciae sic erectae et institutae, illiusque conventibus, hospitibus, domibus, ac ministro provinciali et definitoribus, ceterisque superioribus pro tempore existentibus, fratribusque et personis quibuscumque, ut omnibus et singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, praerogativis, praeeminentiis, indulgentiis et indultis, quibus aliae eiusdem Ordinis provinciae, illarumque conventus, hospitia, domus², superiores et fratres aliaeque personae tam de iure, usu et consuetudine, quam aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt in futurum, pari modo et absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.³

¹ Male edit. Main. legit *pro* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *domos* pro *domus* (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon custodiae, et provinciae ac Ordinis praefatorum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, etc.⁴

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv decembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 decembris 1728, pontif. anno v.

CCLII.

Praecipitur ut serventur constitutiones generales Ordinis Minorum de Observantiâ Reformatorum, et Breve Urbani VIII super praecedentiâ eorundem in provinciâ Romanâ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, aliâs (postquam iussu felicitis recordationis Urbani Papae VIII praedecessoris nostri quaedam pro salubri regimine et gubernio dilectorum filiorum fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum familiae cismontanae generales constitutiones in ipso primordio institutionis provinciarum in eodem Ordine editae et promulgatae fuerant, per quas inter alia modus seu ordo praecedendi inter ipsos fratres sub gravibus poenis praescriptus, et ab ipso Urbano praedecessore per suas in simili formâ Brevis die xxii decembris MDCLII expeditas litteras, quarum initium est *Aliâs, etc.*, approbatus fuit,

Ordo praecedentiae a generalibus Ordinis constitutionibus praescriptus et ab Urbano VIII approbatus fuit.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Hac de re vide Urbani VIII const. edit. MDCLII, die 22 decembris, pontif. xx, et Alexandri VIII const. edit. MDCLXV, die 23 decembris pontif. xi, quae hinc laudantur,

quem fratres provinciae Romanae dicti Ordinis exacte servarunt, donec, instantibus ministro provinciali, definitorio, ministris exprovincialibus et aliis fratribus graduatis eiusdem provinciae Romanae, recolendae memoriae Alexander Papa VII etiam praedecessor noster, per suas in pari formâ Brevis die XXIII decembris MDCLXV emanatas litteras incipientes *Pastoralis, etc.*, formam eiusmodi praecedendi moderando, statuit quod in eâdem provinciâ romanâ nulli fratri ius praecedendi sive honorationis loci competeret, nisi ministro commissario, vicario et procuratori generalibus, ministro, commissario, vicario et procuratori generalibus, ministro, commissario et vicario provincialibus, custodi, commissario, visitatori, guardianis, praesidenti, seu commissario, et vicariis localibus, qui tamen, expletis eorum officiis, ad locum et praecedentiam Ordinis redirent, tam illi¹, qui ad² habitum per dictos fratres gestari solitum susceperant, ac de cetero susciperent, quam ii, qui se a fratribus de Observantiâ ad fratres Reformatos provinciae praefatae canonice transtulerant et transferrent, exceptis tamen eis qui ministri generalis seu commissarii generalis eiusdem cismontanae familiae officio functi erant et functuri essent, qui post superiores actuales immediate locum haberent, et aliâs prout in ipsis Alexandri praedecessoris litteris uberius continetur)

Hinc orta
dissidia.

§ 2. Definitores actuales dictae provinciae, ubi primum hae Alexandri praedecessoris litterae prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendere praetenderent, idque die III martii MDCLXVI a Congregatione tunc existentium S. R. E. cardinalium et Romanae Curiae praelatorum super negotiis visi-

¹ Male edit. Main. legit *illuc* pro *illi* (R. T.).

² Praeposit. *ad* delenda videtur (R. T.).

tationis apostolicae ecclesiarum et locorum piorum huius almae Urbis auctoritate apostolicâ deputatorum, tametsi non sine altercatione, decerni obtinuerint, prout etiam secretarii generales actuales, exprocuratores et exdefinitores generales, quantumvis procul dubio in memoratis Alexandri praedecessoris litteris comprehensi, praecedentiâ iuxta supradictas generales Ordinis constitutiones et Urbani praedecessoris litteras, non tamen absque querimoniis, gavisii fuerint; et, ad sedanda dissidia subinde enata, eandem praecedentiam, sub nomine ac titulo loci commoditatis, nunc secretariis curiae, provinciae, visitatorum, nunc scriptoribus, lectoribus, exprovincialibus aliisque fratribus graduatis dictae provinciae, cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit;

§ 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno MDCCV institutum fuit pro moderatione praefatarum Alexandri praedecessoris litterarum; sed, cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita demandasset exquiri desuper votum proximi capituli generalis dicti Ordinis, et animadversum fuisset, quod, praeter dilationem celebrationis eiusdem capituli generalis, in eo vix tractari ac discuti soleant res ad universum Ordinem praefatum spectantes, non autem privative unius provinciae contentiones: demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorundem S. R. E. cardinalium et Romanae Curiae praelatorum pro negotio huiusmodi examinando devenit. Verum, quia nonnulli fratres missionarii dictae provinciae per decretum cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum in possessione seu quasi

Pro quibus
sedandis multum
operae datum
est, sed
frustra.

possessione praecedentiae, qua fruebantur, manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus eiusmodi decretum ad felicitis recordationis Clementem PP. XI praedecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens praedecessor per tunc quoque existentem auditorem suum mandavit, nihilominus¹ innovandum esse, neque dictum decretum executioni demandandum fore, donec et quousque controversia per praefatam Congregationem particularem cardinalium et praelatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus et per omnia supradictas Alexandri praedecessoris litteras. Cumque, sicut nobis quoque innotuit, curâ et studio graviorum dictae provinciae religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos placare, et, ne huiusmodi lis et quaestio in publicum esseretur, impedire adnixi sunt, Congregatio particularis cardinalium et praelatorum ad illam cognoscendam et decidendam deputato, prout praemittitur, hactenus minime habita fuerit:

Stannit ut in rubrica.

§ 4. Hinc est quod nos, attendentes, nihil magis spiritui humilitatis, quem fratres Ordinis praefati in primis profitentur, adversari, quam similes super praecedentiâ inter eos agitari contentiones et aemulationes, quae religiosae et fraternae quoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes, rationi ac recto ordini consentaneum esse ut fratres dictae provinciae Romanae unam eandemque praecedendi formam per enarratas generales totius Ordinis constitutiones ac Urbani praedecessoris litteras praescriptam, quam tenent fere omnes reliquae ipsius familiae cismontanae provinciae, observent: motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ delibera-

¹ Forsan legendum *nihil omnino* (R. T.).

tione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, litem et causam super eâdem praecedentiâ in memoratâ Congregatione particulari cardinalium et praelatorum seu alibi ubicumque pendentem (illius statum ac merita et alia quaecumque, etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis habentes) in statu et terminis, in quibus de praesenti reperitur, ab eâdem Congregatione particulari cardinalium et praelatorum ac quibuscumque aliis iudicibus et tribunalibus ad nos harum serie avocamus, illamque perpetuo supprimimus et extinguimus, ac perpetuum desuper silentium imponimus.

§ 5. Praeterea generales constitutiones quoad praecedentiam pro fratribus eiusdem Ordinis editas ut praefertur, emanatasque desuper supradictas Urbani praedecessoris litteras quarum initium est *Aliàs, etc.*, in praefatâ provinciâ Romanâ ab omnibus et singulis illius fratribus deinceps exacte et inconcusse servari, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, tenore praesentium praecipimus et mandamus.

Praecipitur, ut serventur constitutiones generales quoad praecedentiam editas et ab Urbano VIII approbatas.

§ 6. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientiâ et

Clausulae.

potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare ullo modo unquam posse, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores ac praedictae S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et alios quoslibet quacumque praeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoria. § 7. Non obstantibus supradictis Alexandri praedecessoris litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis et provinciae, etiam, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvi decembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 decembris 1728, pontif. anno v.

CCLIII.

Conceditur facultas definitorio generali Congregationis Hispaniarum canonico-regularium Ordinis Praemonstratensis creandi unum vocalem in quolibet capitulo generali¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Causae huius
concessionis.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni definitores generales Congregationis Hispaniarum canonico-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

¹ De habitu, missali et breviario Praemonstratensium dictae Congregationis Hispaniarum vide Clementis XI const. ed. MDCCV, die xxx maii, pontif. v.

rum regularium Ordinis Praemonstratensium, quod, cum in dictâ Congregatione multoties reperiantur aliqui canonici regulares titulo seu gradu praedicatorum generalium insigniti, et alii virtute ac meritis praestantes, qui progressus in litterarum studiis facere, dictaeque Congregationis decus ac dignitatem augere adnituntur, in capitulo vero generali eiusdem Congregationis pauci vocales adesse consueverunt, ipsi exponentes, quo religiosi ac litterarii eiusmodi canonicorum regularium labores aliquo condigno praemio donentur, definitorio generali eiusdem Congregationis unum ex praedictis canonicis regularibus in singulis capitulis generalibus vocalem creandi ac constituendi, facultatem tribui plurimum desiderent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹ fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eiusdem modernis et pro tempore existentibus definitores generalibus dictae Congregationis Hispaniarum, ut ipsi in quolibet capitulo generali dictae Congregationis unum ex praefatis canonicis regularibus, qui titulo seu gradu praedicatoris generalis insignitus reperiatur, aut aliâs doctrinâ et

Concessio
praedictae fa-
cultatis.

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

meritis refulgeat, vocalem eiusdem capituli generalis, cum omnibus et singulis privilegiis, praerogativis, honoribus et oneribus quibus alii vocales huiusmodi utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti frui et gaudere possunt, creare, constituere et declarare libere et valide possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Derogatoriae. § 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii decembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 17 decembris 1728, pontif. anno v.

CCLIV.

Confirmatur chirographum, quo denuo gubernium Castri Gandulphi unitum fuit praefecturae palatii apostolici, cum nonnullis declarationibus et facultatibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Aequitatis ac iustitiae ratio, ac praecleara venerabilis fratris Camilli patriarchae Constantinopolitani, palatii nostri apostolici praefecti, in nos et Apostolicam Sedem fidei et devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro nobis et eâdem Sede indefesse sustinet, laboribus coniuncta, postulant ut non solum ea, quae ad eius suorumque in praefecturâ palatii apostolici huiusmodi successorum favorem a nobis prodierunt,

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² De iurisdictione et facultatibus praefecti palatii apostolici, vide aliam huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die xxiv septembris, pontif. v.

quo inconcussa iuxta mentem et intentionem nostram firmiter subsistant, apostolicae confirmationis praesidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus et gratiis prosequamur.

§ 1. Cum itaque aliâs, postquam dilectus filius noster Annibal S. R. E. praesbyter cardinalis Albanus nuncupatus, eiusdem S. R. E. camerarius, gubernium terrae nostrae castri Gandulphi Albanensis dioecesis, quod per aliquot annos exercuerat, et antea praefecturae ipsius palatii apostolici cum plenariâ iurisdictione ac independentem a quocumque alio tribunali annexum esse consueverat, sponte in manibus nostris dimisisset, nos, volentes ut huiusmodi gubernium praefecturae praefatae, eisdem modo et formâ quibus olim reperiabatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eâdem praefecturâ separatum fuerat, quaedam in illo innovationes quoad exercitium iurisdictionis factae fuissent, de cetero quoque annexum remaneret, per chirographum manu nostrâ subscriptum et eidem Camillo patriarchae et praefecto directum, gubernium dictae terrae praefecturae praefatae, cum omnibus et singulis privilegiis, honoribus, praerogativis, ac plenariâ et privativâ iurisdictione in negociis et causis civilibus et criminalibus praefecti eiusdem palatii pro tempore existentis, independentem a quocumque alio tribunali, ac nonnisi nobis et pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subiectum, denuo univimus et annexuimus, statuentes, quidquid dicto tempore intermedio in contrarium praemissorum actum fuisset, nullum statum in praedictum ipsius praefecturae facere seu fecisse, ac, quatenus opus esset, revocantes et annullantes quodcumque in-

Aliâs per chirographum denuo gubernium Castri Gandulphi praefecturae palatii apostolici unitum.

¹ Edit. Main. legit *eidem* pro *eisdem* (R. T.).

dultum, mandatum et chirographum adversus praemissa quomodolibet emanatum; et insuper memorato Camillo patriarchae et praefecto, ut, ratione gubernii huiusmodi, negociis et causis criminalibus praefatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata et iussiones tam verbo quam in scriptis dare, et debitae executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere et licite, ac absque ullo irregularitatis aut censurae ecclesasticae incursu, posset et valeret, dummodo tamen a sententiâ in causâ sanguinis per ipsum ferendâ abstineret, indulsimus; et aliâs, prout uberius continetur in dicto chirographo tenoris qui sequitur, videlicet:

Chirographum
praedictum Camillo Cybo, tunc
palatii apostolici
praefecto directum.

« Monsignor Camillo Cybo patriarca di Costantinopoli e maggiordomo del nostro palazzo apostolico. Avendo il reverendissimo cardinale Annibale Albani dimesso nelle nostre mani il governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla prefettura del nostro palazzo apostolico con piena giurisdizione, indipendentemente da qualsivoglia altro tribunale; volendo riunire il suddetto governo, nello stato, modo e forma che prima si ritrovava, non ostante che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell'esercizio della sua giurisdizione, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà, riuniamo il suddetto governo alla prefettura del palazzo apostolico, con tutti e singoli privilegi, onori, prerogative, e con plenaria e privativa giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle criminali, del nostro maggiordomo *pro tempore*, indipendentemente da qualsi-

voglia altro tribunale, e solo a noi immediatamente soggetto; volendo che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta prefettura, rivocando anche ed annullando, quando faccia di bisogno, ogni altro indulto, ordine e chirografo che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale ed individua menzione, il tenore dei quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente e volontà nostra; ed affinchè detta riunione di governo nello stato e forma di prima, ed esercizio di plenaria e privativa giurisdizione, da ogni altro tribunale, eccetto che da noi, indipendente, abbiano il loro pieno effetto, concediamo a voi con la nostra apostolica potestà la libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della prefettura del nostro palazzo non si stendessero anche al detto governo, di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio e causa criminale per conto del medesimo governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far eseguire qualunque consiglio, ordine e mandato in voce o in scritto, ancorchè ne seguisse effusione di sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò incorriate in veruna irregolarità o censura ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferrare per voi stesso sentenza di sangue; volendo e decretando che il presente nostro chirografo, ammettendosi e registrandosi in Camera e ne' suoi libri a tenor della Bolla di Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, vaglia ed abbia forza e vigore, non ostante qualsivoglia altra costituzione ed ordinazione apostolica nostra, e de' nostri

1 Edit. Main. legit di pro da (R. T.).

predecessori, leggi, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, e qualsivoglia altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte, e singole, avendone qui il tenore per espresso e di parola in parola inserto, per questa volta sola, ed all'effetto suddetto, pienamente deroghiamo. Dato dal nostro palazzo apostolico in Vaticano questo dì XVII aprile MDCCXXVIII

BENEDICTUS PAPA XIII.

Admissio in
Camera praedi-
cti chirographi.

Die XX aprilis MDCCXXVIII supradictum chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum et praesentatum fuit, illudque commissum illustrissimo et reverendissimo domino Pamino Passarino Camerae Apostolicae clerico, et in Camera concistoriali diei XXIV eiusdem mensis, ad relationem praefati illustrissimi et reverendissimi domini Passarini, citato illustrissimo et reverendissimo domino Nicolao Lana dictae reverendae Camerae commissario generali, admissum et registratum fuit in libro signaturarum Sanctissimi sub folio 120. — *Ita est:* ANTONIUS PETRUCCIUS Camerae Apostolicae secretarius.

Confirmatio
relati chirographi.

§ 2. Nunc autem nos, considerantes validiora et stabiliora esse illa quae apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde praemissorum firmiori robori et efficaciae peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem Camillo patriarchae et praefecto rem gratam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, motu proprio, non ad ipsius Camilli patriarchae et praefecti vel cuiuscumque alterius pro eo nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ et maturâ delibe-

ratione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praeinsertum chirographum, omniaque et singula in eo contenta et in executionem chirographi huiusmodi facta et gesta, ac inde secuta et secutura quaecumque, tenore praesentium perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae ac inviolabilis et irrefragabilis apostolicae firmitatis robur, efficaciam et validitatem adiungimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti et solemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium et substantialium et de iure, statuto, stylo seu consuetudine, sive ex constitutionum et ordinationum apostolicarum etiam consistorialium praescripto et aliis quovis modo etiam de necessitate in similibus observandarum et requisitarum¹, et alios quoscumque etiam inexcogitatos et inexcogitabiles defectus, si qui in praemissis quomodocumque et qualitercumque intervenerint, aut intervenisse dici, censi, intelligi vel praetendi unquam possent, plenissime supplemus et sanamus, ac penitus et omnino tollimus, removemus et abolemus.

§ 3. Praeterea, attentâ connexione et dependentiâ, quas gubernium dictae terrae habet cum praefectura eiusdem palatii apostolici, ne aliqua progressu temporis dubitandi oriatur occasio, praefatam plenariam ac privativam et a quocumque tribunali independentem iurisdictionem in causis et negotiis civilibus et criminalibus dictae terrae eidem Camillo patriarchae moderno seu pro tempore existenti praefecto palatii apostolici, sicut praemittitur, competentem, eiusdem plane naturae, extensionis et qualitatis esse et censi debere, ac illam, quam ipsi praefecto palatii apostolici quoad causas familiarium nostro-

Declarationes
quaedam.

¹ Edit. Main. legit *observandam et requisitam* (R. T.).

rum seu Romani Pontificis huiusmodi per alias nostras desuper in simili formâ Brevis die xxiv mensis septembris proxime praeteriti expeditas litteras, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, concessimus et indulgimus¹, prout etiam ad causas mixtas dictaeque terrae comitatum et districtum extendi, ac illas et illos comprehendere, harum serie statuimus et declaramus.

Facultates
nonnullae.

§ 4. Porro eundem Camillum patriarcham modernum, ac pro tempore existentem dicti palatii apostolici praefectum, utpote nostris seu Romani Pontificis praedicti obsequiis continuo addictum, in praefatâ terrâ Castri Gandulfi eiusve comitatu et districtu residere non posse attendentes, quo praemissa plenius faciliusque suum sortiantur effectum, eidem Camillo patriarchae moderno et pro tempore existenti praefecto huiusmodi, ut etiam in almâ Urbe et Romanâ Curiâ omnimodam iurisdictionem praefatam in negociis et causis civilibus et criminalibus ac mixtis, quae ad illum in terrâ, comitatu et districtu praedictis, ut praefertur, spectat, per se ipsum seu auditorem aut locumtenentem suum in omnibus et per omnia ac in quavis instantiâ, etiam restitutionis in integrum et recursuum, perinde ac si in eiusmodi terrâ, comitatu et districtu personaliter rēideret, et inibi causas praefatas cognosceret et terminaret, seu cognosci et terminari faceret, exercere libere et licite possit et valeat, et quibusvis iudicibus quacumque auctoritate, dignitate et praeeminentia ecclesiasticâ vel saeculari etiam in ipsâ Curiâ praefulgentibus inhibendi, ne in

¹ Verba *concessimus et indulgimus* addimus ex loco parallelo supra const. CCXLI, pag. 725, linea 1 (R. T.).

causis, quae ad suam omnimodam iurisdictionem huiusmodi pertinent, se intromittant, sed illas ad se seu auditorem vel locumtenentem suum, ut praefertur, remittant, omniaque et singula in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, plenam et liberam facultatem et licentiam, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, harum serie concedimus et impartimur, ita tamen quod propterea non liceat praefatis Camillo patriarchae moderno et pro tempore existenti praefecto, seu auditori vel locumtenenti suo, ratione gubernii praedicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam extra terrâ, comitatu et districtu, neque aliquam executionem personalem, realem vel mixtam extra terram, comitatum et districtum praedictum facere.

§ 5. Decernentes, ipsas praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel quocumque alio defectu seu nullitate impugnari non posse, sed semper validas et efficaces fore et esse, sicque in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, et eiusdem S. R. E. cardinalem, etiam camerarium, necnon Camerae Apostolicae praesidentes clericos, et quosvis alios quavis auctoritate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac regulâ nostrâ de iure quaesito non tollendo, necnon felicitis recordationis Pii Papae IV praedecessoris nostri de gratiis quaecumque interesse Camerae Apo-

Derogatoriae.

stolicae praedictae concernentibus in eâdem Camerâ intra certum tunc expressum tempus praesentandis et registrandis, itaut praesentes litteras ibidem praesentari et registrari nunquam necesse sit, et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac stylo et usu Urbis et Curiae huiusmodi, et tam eiusdem Urbis, quam terrae, comitatus et districtus praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis et iudicibus sub quavis formâ concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum et quorumcumque aliorum hic forsân exprimendorum et inserendorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xx decembris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 20 decembris 1728, pontif. anno v.

CCLV.

*Confirmatur decretum de prohibitionem libri, cui titulus Istoria delle guerre di Europa del marchese Francesco Maria Ottieri*¹.

¹ Constit. edit. MDCCXXVIII, die 15 iunii, pontificatus v, damnati fuere alii duo libri gallico idiomate scripti; et constit. edit. MDCCXXIX, die 8 octobris, pontif. vi, annullantur quaedam folia eodem idiomate exarata contra recitationem officii S. Gregorii VII.

Decretum sacrae Congregationis eminentissimorum et reverendissimorum dominorum S. R. E. cardinalium a sanctissimo domino nostro Benedicto Papa XIII, sanctâque Sede Apostolicâ, ad indicem librorum eorundemque prohibitionem, expurgationem et permissionem in universâ republicâ christianâ specialiter deputatorum, ubique publicandum.

Sacrae Indicis Congregationis decreto damnatus et prohibitus fuit ubicumque et quocumque idiomate impressus imprimendusve liber cui titulus: *Istoria delle guerre avvenute in Europa e particolarmente in Italia per la successione alla monarchia delle Spagne, dall'anno 1696 all'anno 1725, scritta dal conte e marchese Francesco Maria Ottieri, accademico della Crusca, Roma, 1728*: tamquam continens expressiones offensivas et iniurias principibus, necnon aliquibus nationibus, atque viris sanguine, dignitate ac principum ministeriis conspicuis, et narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque cuiuscumque gradus et conditionis praedictum librum in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, inquisitoribus seu locorum Ordinariis, a praesentis decreti notitiâ, tradat, sub poenis in Indice librorum prohibitorum contentis.

Quibus per me infrascriptum secretarium sanctissimo domino nostro Benedicto XIII relatis, Sanctitas Sua decretum sacrae Congregationis approbavit et executioni mandari iussit. In quorum fidem, manu et sigillo eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis De Via, supradictae sacrae Congregationis praefecti, presens decretum signatum et munitum.

Romae in palatio apostolico Vaticano, die xvii ianuarii MDCCXXIX.

Dat. die 17 ianuarii 1729, pontif. anno v.

CCLVI.

Conceditur indulgentia plenaria visitantibus die xi februarii aliquam ex eccle-

Decretum praedictum Sacrae Congregationis Indicis, quo praedictus liber prohibitus fuit.

Approbatio relati decreti.

*siis fratrum Ordinis Servorum B. M. Virginis ubicumque existentibus*¹.

Benedictus Papa XIII,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Concessio
praefatae in-
dulgentiae ple-
nariae ad se-
ptennium tan-
tum.

§ 1. Ad augendam fidelium religionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Servorum B. M. V., ubicumque existentibus, die xi mensis februarii a primis vespers usque ad occasum solis diei huiusmodi singulis annis devote visiterint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. M. E. exaltatione piâs ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus ad septennium tantum valituris.

Fides habenda transumptis.

§ 2. Volumus autem, ut, si pro impetratione, praesentatione, admissione, seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint; utque praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xix ianuarii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 29 ianuarii 1729, pontif. anno v.

¹ Aliae indulgentiae iisdem ecclesiis concessae fuerunt a Clemente XI constit. edit. MDCCIV, die 11 iunii, pontif. IV, pro tertiâ dominicâ septembris.

Eull. Rom. — Vol. XXII.

CCLVII.

*Confirmantur privilegia omnia sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In apostolicae dignitatis fastigio per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, privilegia, gratias et indulta religiosi Ordines, quos tamquam fertilia agri dominici cultorum plantaria sapiens Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum pietas instituit, ac sincerae apostolicae dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma, semper et illibata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio libenter roboramus.

Exordium.

§ 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot abbatis generalis totius Ordinis Cisterciensis nobis expositum fuit, quod idem sacer et inclytus Ordo a S. Roberto primo illius abbate fundatus, et abinde mirifice propagatus, atque a domino Bernardo Ecclesiae doctore mellifluo illustratus, ita alumnorum suorum sanctimoniâ praeulsit, omnigenae virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius odor, sicut agri pleni suavitas cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, et veluti fons hortorum irriguus ceteros religiosos Ordines fecundaverit, unde Deo et hominibus acceptus multis privilegiis et indultis nedum a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, verum etiam ab imperatoribus regibusque et aliis sublimibus principalibus², quo Ordo praedictus illiusque monachi liberius divinis officiis vacare et adversus quoscumque ausus

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tam a Romanis Pontificibus, tam ab aliis principibus ornatus existit.

¹ Similis confirmatio facta fuit a Sixto V const. edit. MDLXXXVI, die 17 maii, pontif. II.

² Nescio an legendum *principibus* (R. T.).

ac noxios incursus sese tueri possent, muniri ac donari promeruerit, quae novissime a felicis recordationis Sixto Papa V praedecessore nostro confirmata ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis die xvii maii MDLXXXVI expeditas litteras tenoris qui sequitur, videlicet:

Constitutio
Sixti V qua pri-
vilegia praedi-
cta confirmata
et innovata
fuere.

§ 2. *Sixtus Papa V, ad perpetuam rei memoriam.* Pontifex Romanus primarius Christi Dei, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii maii MDLXXXVI, pontificatus nostri anno II.

Confirmatio
ut in rubrica.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, idem Andochius abbas generalis, experientiâ ipsâ edoctus eam esse rerum humanarum vicissitudinem ut optimae etiam leges et privilegia facile hominum temporumve iniuriâ infringantur atque sensim labefactentur nisi novis praesidiis saepius fulciantur, praemissa, quo firmiter subsistant serventurque exactius, apostolicae confirmationis nostrae robore constabiliri plurimum desideret: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, qui praedictum Ordinem Cisterciensem praeclaris in Ecclesiâ Dei meritorum decoribus ac laudum praeconiis eximie ac longe lateque fulgentem in visceribus paternae gerimus charitatis, ipsius Andochii abbatis generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum

praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praeinsertas Sixti V praedecessoris litteras, ac omniâ et singula in eis contenta, necnon privilegia, praerogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta et alias gratias universo Ordini praefato, eiusque monasteriis, capitulo generali, definitoribus, superioribus, monachis et personis quibuscumque per memoratos et alios quoslibet Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa et innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliquâ revocatione comprehensa, et aliâs iuxta easdem Sixti V praedecessoris litteras), tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia et singula, motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus, harum serie innovamus seu de novo concedimus et indulgemus.

§ 3. Decernentes pariter, easdem praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quovis alio defectu notari, argui vel impugnari nullatenus posse, sed semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et quandocumque spectabit in futurum, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordina-

Clausulae cum
derogatoriis.

¹ Reliqua vide in tom. VIII, pag. 706 et seq. (R. T.).

rios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praedictae cardinales, etiam de latere legatos, ac Sedis Apostolicae nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis quae in praeinsertis Sixti V praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus quoque, ut praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo abbatis generalis alteriusve ex superioribus Ordinis huiusmodi munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv ianuarii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 25 ianuarii 1729, pontif. anno v.

CCLVIII.

*Mandatur publicari decretum canonizationis B. Ioannis Nepomuceni*¹.

Benedictus Papa XIII.

Decretum Pragense canonizationis B. Ioannis Nepomuceni, canonici ecclesiae metropolitanae Pragae.

Refertur decretum praedictum.

§ 1. Cum a sanctissimo domino nostro Benedicto XIII, die xi ianuarii anni cur-

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 31 decembris, pontif. III, publicata fuit canonizatio B. Stanislai Kostkae.

rentis MDCCXXIX, coacta coram se fuerit Congregatio generalis sacrorum rituum, in eâque per reverendissimum dominum cardinalem de Althan ponentem seu relatorem proposita causa Pragensis canonizationis B. Ioannis Nepomuceni ecclesiae metropolitanae Pragae canonici, super dubio: *An et de quibus miraculis constet in casu, et ad effectum de quo agitur*; Sanctitas vero Sua, auditis tunc volis dominorum consultorum et reverendissimorum dominorum cardinalium, post fusas ad Deum preces, die xviii eiusdem mensis Cathedrae Romanae divi Petri sacrâ, ex propositis miraculis, sequentia approbaverit: nimirum, primum *perrennis incorruptionis linguae B. Ioannis in secundo genere*; secundum in actu recognitionis eiusdem linguae coram Pragensi archiepiscopo aliisque iudicibus a Sede Apostolicâ delegatis pluribusque de clero et populo nobilibusque viris patratum, videlicet: *repentinae intumescientiae et mutationis coloris praedictae linguae, item in secundo genere*; quartum, *instantaneae sanationis Annae Theresiae Cretsin a paralyti in brachio sinistro, in tertio genere*; et sextum *praeservationis a submersione Rosaliae Hodanchiane, quae in flumen deciderat, similiter in tertio genere*:

§ 2. Tandem ad instantiam reverendi patris domini Ioannis Rodulphi Sporck, episcopi Adratensis electi, canonici metropolitanae Pragae et postulitoris, habita fuit die xv februarii eiusdem anni coram praedicto sanctissimo domino nostro alia Congregatio generalis eorumdem sacrorum rituum, propositoque per memoratum reverendissimum dominum cardinalem ab Althann altero, quod supererat in eâdem causâ, dubio, an scilicet, *stante approbatione quatuor miraculorum, tuto quandocumque procedi possit ad solemnem canonizationem ipsius*

Conficitur in alterâ Congregatione decretum pro canonizatione.

beati, in casu, etc.; omnibusque unanimi sententiâ affirmative respondentibus: idem sanctissimus dominus noster, accitis postmodum coram se reverendo patre domino Carolo Alberto Cavalchino, archiepiscopo Philippensi, fidei promotore, et me infrascripto sacrae Congregationis secretario, praesens canonizationis B. Ioannis Nepomuceni quodcumque faciendae decretum expediri et publicari mandavit. Die xvi eiusdem mensis februarii et anni MDCCXXIX.

Dat. die 16 februarii 1729, pontif. anno v.

CCLIX.

Mandatur peculiari chirographo erectio collegii Cerasoli nationis Bergomensis, eiusque unio collegio Urbis nobilium, vulgo Nazareno ¹.

Benedictus Papa XIII.

Monsignor Francesco Maria Pittoni, vescovo d'Imeria, nostro uditore.

Testamentum
Flaminii Cerasola refertur.

§ 1. Ci è stato rappresentato per parte del conte Girolamo Cerasola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerasola nel di lui testamento rogato per gli atti del Salvetti, notaro di questa nostra città, li 10 novembre 1640, istituì, sopra tutti i suoi beni che possedeva in Roma, una perpetua primogenitura e *fideicommissa* a favore del fu Girolamo Cerasola seniore, e de' di lui discendenti si maschi che femmine in infinito, con ordine di primogenitura, col peso però che dei frutti di detti suoi beni si dovessero investire ogni anno scudi trecento, e

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXVIII, die 26 iunii, pontif. v, quaedam capitalia applicata fuere seminario Civitatis Plebis; et Clementis XII const. edit. MDCCXXI, die 6 novembris, pontif. vi, confirmantur nonnulla statuta pro bono regimine quorundam seminariorum Hispaniae.

sempre moltiplicarsi per finò a tanto che con questi si fosse costituito un capitale sufficiente per l'erezione e mantenimento perpetuo di un collegio in questa stessa città, quale dovesse chiamarsi il collegio Cerasola, capace di sei alunni Bergamaschi, sotto la direzione di un rettore e d'un pedante, nella maniera e forma e cogli stessi ordini, regole e statuti co'quali si trovava già di quel tempo eretto il collegio Mattei; e perchè il detto Girolamo Cerasola, suo primo erede istituito, si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all'adempimento di questa sua volontà, nominò e dichiarò suoi esecutori testamentari ed amministratori perpetui di detta sua eredità li guardiani *pro tempore* della Compagnia de' Ss. Bartolomeo et Alessandro della nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto investimento e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'erezione di detto collegio; et affinchè questi non ricusassero tale amministrazione, lasciò alla stessa Compagnia un legato di scudi cento annui, da detraersi e ritenersi prima di ogni altra cosa dai frutti delli stessi beni primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una messa quotidiana ed un anniversario, dando insieme agli stessi guardiani la facoltà di nominare li sei alunni, seguita che fosse l'erezione di detto collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo inoltre detto collegio alla successione dell'intera eredità in caso di mancanza delle linee mascoline e femminine dell'erede istituito;

§ 2. E che sin dall'anno 1644 li predetti guardiani esecutori testamentari entrarono in possesso dell'amministrazione di tutti i beni di detta primogenitura, e da detto tempo fino all'anno

Verum rebus
negligenter ab
exequutoribus
administratis
variae ortae
sunt lites ab
haeredibus sub-
stitutis inten-
tatae.

1708, dopo il decorso di anni sessantotto, non poterono gli eredi istituiti e sostituiti godere verun frutto di detta primogenitura, poichè le entrate di esse, amministrate da'detti esecutori testamentari con poca diligenza ed economia, appena erano sufficienti alla soddisfazione del legato ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi e legati pii ordinati dal testatore; e che dopo la morte del suddetto Girolamo Cerasola seniore, primo erede istituito, portatosi a Roma il conte Gerardo Cerasola di lui figlio, padre di esso supplicante, l'anno 1662, e nuovamente l'anno 1704, bramando godere una volta qualche beneficio di detta primogenitura, intentò giudizio contro detti guardiani esecutori testamentari per l'immissione al possesso de' beni di detta primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, attesa la sua attuale permanenza in Roma, e dopo una lunga e dispendiosa lite sostenuta nel tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' capitali spettanti alla primogenitura impugnata sì pertinacemente da'detti guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del moltiplico co' frutti de' capitali già sino a quel tempo investiti e moltiplicati; alla qual lite si aggiunse anche l'altra non meno strepitosa e dispendiosa, seguita anche dallo stesso supplicante dopo la morte di detto conte Gerardo suo padre sino al presente, avanti ad una Congregazione particolare di prelati deputata dalla felice memoria di Clemente XI nostro predecessore sopra il rendimento de' conti dell'amministrazione fatta da detta Compagnia e suoi guardiani *pro tempore*, e sopra l'effettiva aperizione di detto collegio; nella qual Congregazione venuta a causa an-

che la fabbrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta opera pia, dopo varie perizie giudiziali, fu da detta Congregazione riconosciuto apertamente con quanta negligenza fossero state amministrate dette rendite, poichè sotto li 17 febbraio 1726 fu da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia suddetta a dover reintegrare il moltiplico destinato per il collegio Cerasola nella quantità di luoghi settantaquattro di monti per l'importo di scudi ottomila cinquecentodieci non investiti a suo debito tempo, abilitando insieme la medema a poter per detta somma crearne un censo a favore di detto moltiplico, e a pagarne i frutti alla ragione de' luoghi de' monti, e ordinando che il collegio dovesse aprirsi in principio dell'anno 1727; per quale aperizione noi con nostro Breve spedito li 30 settembre di detto anno 1726 gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta proroga, il libero godimento de' frutti di detto moltiplico in beneficio di detta Compagnia; e proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' conti che per lo stabilimento de' capitali necessari per l'erezione e mantenimento di detto collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di scudi trentaseimila novecentocinquantasei e quaranta, credeva esso supplicante che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come primogenito e cessionario di detta fabbrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare ed applicare tutto il sopravanzo di detti capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo rescritto de' 30 settembre 1728 dichiarò che si dovesse onninamente aprire detto collegio in principio del-

l'anno 1730, in cui terminava la detta nostra proroga, coll'assegnamento di tutte le entrate di detto multiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi seicento de' capitali di esso in provvista delle necessarie suppellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di casa dove si dovesse aprire il collegio, che non eccedesse annui scudi centottanta, e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' propri debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legittimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del censo per il valore de' suddetti luoghi settantaquattro dei monti non investiti;

Quibus litibus heredes praedicti pene facultatibus omnibus consumpti sunt.

§ 3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gli è convenuto, per pura necessità di supplire alle gravi spese di esse e al proprio mantenimento, gravarsi di varî debiti, e in particolare d'un censo in sorte di scudi millecinquecento, imposto l'anno 1720 a favore dell'abadia di S. Gregorio di Roma, con obbligo de' beni di detta primogenitura in vigore d'indulto impetrato dalla felice memoria di Clemente XI nostro predecessore; e per essere continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de' frutti di detto censo, e molto meno dell'annuo legato di scudi cento dovuto a detta Compagnia dei Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue entrate, dalle quali per sola pietà de' giudici gli è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il mese, insufficienti al proprio necessario mantenimento; vedendosi perciò ridotto in

stato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal testatore nell'istituzione di detta primogenitura, e che nella lunga serie d'anni ottantanove ancora non si è adempita l'erezione di detto collegio con tanto pregiudizio della propria patria, benchè dal testatore si ordinasse l'adempimento più presto che si fosse potuto;

§ 4. Egli, sì per veder effettuata con stabilità e profitto l'opera pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra clemenza, supplicandoci che vogliamo con la nostra suprema autorità unire ed aggregare detto nuovo collegio Cerasola al collegio Nazareno di questa città, e ordinarne in esso l'erezione, e benignamente permettere ad esso supplicante, che, come moderno possessore di detta primogenitura, possa farne l'effettiva erezione ed aggregazione, ed assegnare a detto collegio Nazareno tanti capitali del suddetto multiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei giovani nazionali secondo la mente del testatore, a nomina perpetua de' predetti esecutori testamentari, e nella forma prescritta in detto testamento, ma insieme di altri due giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso supplicante ed altri primogeniti possessori *pro tempore*, nella forma e con le condizioni espresse in varî capitoli concordati col rettore di detto collegio, tra' quali si conviene, che, per memoria perpetua del testatore e di detto nuovo collegio, sopra una porta di detto collegio Nazareno situata in strada pubblica, visibile agli occhi di tutti, si debba porre l'iscrizione COLLEGIUM CERASOLI, o altra consimile.

Hinc preces ultimi haeredis, ut collegium praedictum erigendum uniretur collegio nobilitum Urbis, vulgo Nazareno, sub quibusdam conditionibus, quae inter ipsum et rectorem dicti collegii conveniant.

Capitula quae-
dam quibus
praedictae con-
tinentur.

§ 5. Come da detti capitoli sottoscritti da detto rettore li 21 gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè :

Io infrascritto rettore del collegio nobile detto il *Nazareno* di Roma mi esibisco ed accetto di prendere li sei alunni del collegio Cerasola da erigersi, e rispettivamente gli altri due che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però e condizioni : — i. Saranno li suddetti alunni nel predetto collegio ammaestrati non solo in tutto ciò che concerne il santo timor di Dio, la civiltà ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando dai primj rudimenti della grammatica, fino a tutta la teologia ; e di più nella geometria, geografia e ogni altra scienza matematica ; e tutti questi studj gli averanno in collegio senza alcuna loro spesa e con tutta comodità senza andare fuori di casa. — ii. Li suddetti otto alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle camerate de' signori convittori nobili di detto collegio, da' quali non dovranno esser differenti nell'esatta osservanza della disciplina del collegio medesimo, siccome nè meno nella qualità degli abiti, tanto in casa quanto fuori, da provvedersi a proprie spese, essendo tale la mente del testatore. — iii. La nomina de' medesimi alunni resterà sempre libera appresso quelli che ha ordinato il testatore, e rispettivamente a chi sarà dovuta o riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno che sia minore d'anni nove o maggiore d'anni sedici, rendendosi a questi difficile la disciplina del collegio ; è nel caso che avessero maggiore età d'anni sedici, resterà in arbitrio del rettore di esso collegio di riceverli secondo le informazioni favorevoli che ne averà ; parimente non potranno eleggere se non chi è nato nobile, in conformità della mente del testatore, il quale vuole che i suoi alunni si eleggano a tenore delle costituzioni del collegio dei signori Mattei di Roma, e diversamente eleggendosi, il collegio suddetto non sarà obbligato ad accettarli. — iv. Se mai accadesse che alcuno de' predetti alunni fosse insofferente ostinatamente, et inosservante delle

leggi sostanziali del collegio, o còmmettesse qualche grave colpa, per cui meritasse di esserne licenziato, in tal caso sarà libero al rettore del collegio poterlo licenziare, acciò non resti tutto il convitto pregiudicato dalla malizia di un solo ; dovrà però prima passarne parola con chi averà la nomina de' medesimi, per buona convenienza, ed acciò possano sostituire altro soggetto. — v. Per gli alimenti de' suddetti alunni si contenterà il collegio che gli si dia un fisso perpetuo assegnamento annuo, da pagarsi tre mesi per tre mesi anticipatamente, e da concordarsi fra li superiori del medesimo collegio ed il signor conte Girolamo Cerasola, odierno erede del pio benefattore ; e siccome il collegio si obbliga a tenere otto luoghi perpetuamente addetti al servizio et educazione de' predetti alunni, senza poterne disporre a favore di altri convittori che se gli presentassero, così non intende che il predetto assegnamento annuo debba cessare, in caso dai signori, ai quali appartiene, si trascurasse la nomina di alcuno de' suddetti alunni, e si lasciasse vacante alcuno degli otto predetti luoghi, ma dovrà correre continuamente lo stesso annuo assegnamento. — vi. Quando però si stimasse meglio di assegnare al collegio un fondo, ossia capitale certo, sicuro e non fallibile in Roma, che dia il medesimo annuo frutto da concordarsi come sopra, il collegio l'accetterà, a condizione però che resti obbligata l'eredità all'evizione di tal fondo o capitale, per tutti gli accidenti che potessero occorrere, eccetto però se saranno luoghi de' monti camerali e non vacabili. — vii. Acciò poi resti perpetua la memoria del testatore e del collegio Cerasola, si porrà sopra una porta del sopradetto collegio *Nazareno*, situata in una pubblica strada, visibile agli occhi di tutti, una iscrizione con le parole seguenti o altre simili : COLLEGIUM CERASOLI. — viii. Succedendo il caso di qualche lite, che da chiunque potesse muoversi ne' tempi presenti e successivi per causa dell'aggregazione dei suddetti alunni al collegio *Nazareno*, espressamente si dichiara che il medesimo collegio non intende nè vuole essere

obbligato ad alcuna molestia di lite, ma che debba qualunque molestia e lite assumersi dal sopraddetto erede e suoi successori.

E così mi esibisco, obbligo ed accetto come sopra e nel modo suddetto, avendo sottoscritto la presente di proprio pugno, e corroborata col sigillo del collegio, questo di 21 gennaio 1729. — PAOLINO DI S. GIUSEPPE, rettore del predetto collegio Nazareno, ecc.
Loco † sigilli.

Insuper supradictus haeres se obligavit duos alumnos praeter sex a testatore praescriptos in praedicto collegio se se aucturum.

§ 6. Facendo ancora il suddetto accrescimento delli due giovani, a motivo di essersi dal sopraddetto testatore ordinato, che, seguita l'erezione per detti sei, e crescendo in avvenire l'entrata, dovesse accrescersi maggior numero di giovani, benchè quest' accrescimento mai sarebbe stato sperabile, o almeno assai difficile, dall'amministrazione dei guardiani della Compagnia de' Bergamaschi, che per il passato si sono sempre opposti alla detta erezione, pretendendo non essere le rendite del multiplico neppur sufficienti alla medesima erezione di soli sei, per voler erogare largamente una gran parte di esse rendite nelle altre spese necessarie per l'istessa formale erezione; e che, fatto il suddetto assegnamento ed accettato dal collegio Nazareno e suo rettore suddetto, vogliamo applicare tutto il sovravanzo de' capitali di detto multiplico, libero ed esente da qualunque vincolo e peso, a beneficio di esso suppicante, affinchè col prezzo di esso possa intieramente soddisfare a' suoi creditori, e così liberare i beni della primogenitura da' predetti sequestri, e insieme sovvenire ad altre proprie urgentissime necessità:

Causae praesentis chirographi.

§ 7. E noi riflettendo che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del testatore sinora trascurata, e che questa riuscirà non solo stabile e permanente colla memoria del collegio Cerasola bramata dall' istitutore, at-

tesa l'accordata iscrizione, ma insieme di molto maggior vantaggio della nazione Bergamasca per l'istante accrescimento degli altri due giovani, oltre li sei prefissi dal testatore, e di considerabilissimo profitto di quei che saranno eletti, poichè col buon esempio e direzione sì de' religiosi di detto collegio Nazareno, che degli altri giovani, che in esso in gran numero continuamente si ritengono, e col comodo della molteplicità delle scuole, che ivi si esercitano, potranno con maggior facilità e beneficio apprendere le virtù cristiane ed ogni qualità di scienze, il che non si potrebbe verisimilmente sperare in un piccol collegio distinto in casa privata composto di soli sei giovani sotto la direzione e cura di un sol rettore ed un pedante secondo l'ordinazione del testatore, senza comodo di scuole in casa, e che non si reca verun pregiudizio alla Compagnia dei Bergamaschi e guardiani di essa, alli quali si riserva l'istessa facoltà di nominare perpetuamente i sei giovani studenti, non dovendosi avere in considerazione l'amministrazione e governo del collegio riservatagli dal testatore, perchè in una Compagnia composta di tanti soggetti, attesa la solita annual mutazione e variazione de' guardiani *pro tempore* destinati esecutori ed amministratori, non può perfettamente adempirsi tal peso con profitto del collegio, e risguardando altresì al presente stato infelice del suppicante possessore di detta primogenitura, al quale, come discendente dal pio testatore, mediante la presente grazia si dà con giustizia e con equità qualche sollievo col sovravanzo del multiplico proveniente dalle rendite della stessa primogenitura, senza verun pregiudizio dell' Opera Pia, siamo volentieri condescesi a fargliene

la grazia nella forma, come in appresso.

*Brevjs epilogus
omnium, quae
ante dicta sunt.*

§ 8. Avendo pertanto nel presente nostro chirografo per inserto e di parola in parola registrato l'intero tenore del testamento del suddetto Flaminio Cerasola, come sopra rogato, dell'ordinazione di detto moltiplico da farsi dalli guardiani *pro tempore* di detta Compagnia de' Ss. Bartolomeo ed Alessandro de' Bergamaschi deputati perpetui esecutori testamentari, dell'obbligo di erigere detto collegio Cerasola, colla prefissione di sei giovani della nazione di Bergamo, sotto la cura di un rettore e di un pedante, e nel modo e forma, ordini e statuti co' quali si trovava già eretto il collegio Mattei, e coll'amministrazione e governo di detti esecutori testamentari, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, pesi ed altro in esso prescritto, de' decreti, risoluzioni e sentenze di detta Congregazione particolare, della proroga di tre anni da noi concessa a detta Compagnia ad erigere detto collegio ed applicazione in tanto dell'entrate di detto moltiplico a beneficio della medesima per le cause espresse nell'accennato Breve, del preciso stato, capacità, regole e costituzioni di detto collegio Nazareno, della precisa quantità e qualità de' capitali di detto moltiplico e loro annua rendita, de' debiti, de' quali esso supplicante si trova come sopra gravato, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi:

Mandatur praedicto auditori pontificio, ut nonnulla exequutioni mandet ad praedictam unionem conficiendam.

§ 9. Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra suprema potestà, vi ordiniamo che in nome nostro diate e concediate, siccome noi diamo e concediamo, al predetto conte Girolamo Cerasola supplicante, ampla ed assoluta facoltà di poter liberamente (e non ostante le riserve e dichiara-

zioni fatte dal predetto testatore a favore de' guardiani *pro tempore* di detta Compagnia de' Ss. Bartolomeo ed Alessandro de' Bergamaschi, si rispetto all'erezione che all'amministrazione e governo del collegio erigendo, e qualunque altro ostacolo risultante dalla disposizione del suddetto Flaminio Cerasola, e non ostante le risoluzioni, decreti e sentenze di detta Congregazione particolare e proroga come sopra da noi concessa, alle quali cose tutte colla pienezza della nostra potestà *motu proprio* deroghiamo) istituire ed erigere, e rispettivamente unire ed aggregare detto nuovo collegio Cerasoli dentro lo stesso collegio Nazareno, nei modi e forme stabilite e concordate ne' sopra inserti capitoli, colla destinazione in perpetuo de' sei giovani della stessa nazione da eleggersi sempre da' guardiani della detta Compagnia de' Bergamaschi nel modo prefisso in detto testamento, e con l'augumento di altri due giovani della medesima nazione, quando ci siano, ed, in mancanza di questi, anche di qualunque altro luogo e nazione, da nominarsi però da esso supplicante ed altri possessori *pro tempore* di detta primogenitura, e nell'atto di detta erezione assegnare, cedere e rinunciare irrevocabilmente ed in perpetuo a detto collegio Nazareno l'entrante rata de' capitali fruttiferi di detto moltiplico come sopra terminato, quanta sia sufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto giovani, nel modo che si concorderà con li superiori di detto collegio, con far trasferire detta rata di capitali in credito del medesimo.

§ 10. E seguita per istromento pubblico detta erezione ed assegna, noi uniamo ed aggregiamo detto collegio Cerasola a detto collegio Nazareno, e

Unitur praedictum collegium, ut supra, ac praescribitur ad quos spectet alumnos nominare.

lo soggettiamo a tutte le costituzioni, leggi, statuti e regole di esso collegio, ed adesso, e per quando sarà seguita la stipulazione dell'istromento, consegniamo ed approviamo detta erezione ed aggregazione, dichiarandola valida e legittima, e che con questa sia stata pienamente e intieramente adempita la mente del suddetto Flaminio Cerasola testatore, come se così ed in questa precisa forma fosse dal medesimo ordinato e prescritto, sanando ogni vizio e difetto sì di ragione che di fatto, che da qualunque persona sotto qualunque pretesto e causa si potesse in qualunque tempo allegare e dedurre contro detta erezione e aggregazione, con trasferire al collegio aggregato, e per esso al detto collegio Nazareno, tutti e singoli pesi e prerogative volute e ordinate dal suddetto testatore, siccome se fosse seguita l'effettiva e formale erezione del collegio Cerasola. Ed affinchè questa abbia senza verun ritardo la pronta esecuzione, e che detta nazione Bergamasca non venga defraudata del beneficio di detta erezione, e l'Opera pia non resti in alcun tempo infruttuosa, vogliamo e decretiamo che detta Compagnia e suoi *pro tempore* guardiani, interpellati giudizialmente dell'erezione ed aggregazione di detto collegio, debbano, secondo la facoltà concessagli dal testatore, nominare ed eleggere li sei giovani Bergamaschi che dovranno entrare per alunni in detto collegio, e mancando quelli, di nominare, o li giovani nominati, di accettar la nomina, col portarsi effettivamente al possesso de' luoghi destinati in detto collegio, passati che saranno quattro mesi dal giorno dell'interpellazione, vogliamo che tal nomina per questa sola volta si devolva e spetti a detto signor conte Girolamo Cerasola suppli-

cante, e che l'istesso debba servarsi in tutte l'altre future vacanze di qualche luogo di detti alunni, con la prefissione però del termine d'un sol mese dal giorno della vacanza, con che però detto supplicante ed altri primogeniti successori *pro tempore* debbano nominare giovani dell'istessa nazione, nei quali concorrano sempre li requisiti prescritti dal testatore.

§ 11. E seguita l'assegna, come sopra, de' capitali, che si concorderanno, vi ordiniamo che tutto il sopravanzo di essi capitali del moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel sopra riferito nostro Breve a tutto il corrente anno MDCCXXIX non esatti dalla detta Compagnia de' Bergamaschi, alla quale applicazione noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare) l'applichiate, rilasciate e condoniate liberamente, conforme noi l'applichiamo, rilasciamo, e condoniamo allo stesso conte Girolamo Cerasola supplicante, libero ed esente da qualunque vincolo ed obbligo, col peso però di far qualche pia elemosina a suo arbitrio a favore della chiesa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente si fabbrica per ordine nostro, affinchè con detto sopravanzo di moltiplico possa esso supplicante soddisfare i suoi creditori, e ricuperare l'entrate della primogenitura, come sopra, sequestrate, ed insieme supplire ad altre sue premurose urgenze; ed a tal fine esimerete e libererete il sopravanzo di detti capitali da tutti li pesi e vincoli di esso moltiplico, erezione e dotazione di detto collegio Cerasola, e da qualunque altro, a quali si trovano presentemente soggetti detti capitali, ed in questa forma, senza far

Praescribuntur
quaedam alia
exequutioni
mandanda favo-
re ultimi h o-
redis suppli-
cantis.

precedere alcuna citazione o altro atto giudiziale, e senza attendere qualunque inibizione, *nihil transeat*, o altro impedimento di qualsivoglia giudice apposto o che si potesse apporre sopra detti capitali di multiplico, ne pronuncierete decreti, concederete le opportune facoltà, darete gli ordini opportuni, e tanto per l'assegna e cessione dell'entrante rata di detti capitali, quanto per la cassazione e delezione de' vincoli dal sopravanzo di detto multiplico e libera consegna a favore di detto supplicante, gliene concederete e farete spedire i necessari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento e perpetua fermezza e sussistenza di questa nostra grazia stimerete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente e volontà nostra precisa ed espressa.

Clausulae amplissimae cum derogatoriis.

§ 12. Volendo e decretando che al presente nostro chirografo, benchè non ammesso nè registrato in piena Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, 'orrezione nè di alcun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione, nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti ed eccezioni, benchè valide e legittime, anche di *iur quaesito* al terzo, e pregiudizio di esso, possa essere impugnato, moderato, rivotato o ridotto *ad viam iuris*, proibendo anco ogni aperizione *oris*, e che così e non altrimenti in adempimento della nostra precisa volontà debba sempre giudicarsi, definirsi ed interpretarsi da qualunque giudice e tribunale, Congregazioni anche di reverendissimi cardinali, legati *a latere*, camerlengo di santa Chiesa, tesoriere, presidenti, uditori di Rota, chierici di camera, giudici della fabbrica di S. Pietro, e qualunque altro tribunale, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire e d'in-

terpretare diversamente, e dichiarando noi fin d'adesso preventivamente nullo, irritato ed invalido tutto ciò che da ciascheduno di essi, con qualsivoglia autorità, scientemente o ignorantemente, fosse in qualunque tempo giudicato, o che si tentasse di giudicare contro la forma o disposizione del presente nostro chirografo, quale vogliamo che vaglia e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti nè citati detta Compagnia de' Ss. Bartolomeo ed Alessandro de' Bergamaschi, e suoi moderni guardiani, agenti e procuratori, gli ulteriori sostituti a detta primogenitura, ed altre qualsivoglia persone, ancorchè privilegiate o privilegiatissime che ricercassero speciale ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostante tutte e singole cose premesse, e specialmente la disposizione del suddetto Flaminio Cerasola, l'obbligo imposto a detta Compagnia e suoi guardiani *pro tempore* di erigere detto collegio sotto la cura di un rettore e di un pedante, e nel modo e forma, e con le regole e statuti del collegio Mattei, e con l'amministrazione e governo perpetuo di detti guardiani esecutori testamentari, ed altri obblighi, pesi, dichiarazioni ed altro risultante dal sopra riferito suo testamento, le risoluzioni, decreti e sentenze di detta Congregazione particolare, e, per quanto faccia bisogno, l'accennato nostro Breve di proroga e di applicazione, li privilegi competenti alla fabbrica di S. Pietro, benchè risultanti da costituzioni apostoliche, la Bolla di Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, la regola della nostra Cancelleria *De iure quaesito non tollendo*, decreti camerali

e concistoriali, la costituzione sopra la riforma de' tribunali di questa città da noi pubblicata l'anno MDCCXXVIII, e qualisiano altre costituzioni ed ordinazioni apostoliche nostre e de' nostri predecessori, benchè munite di forme e clausole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, insolite, inusitate ed irritanti, delle quali se ne ricercasse speciale individuazione, quali vogliamo che si abbiano qui per registrate di parola in parola, la disposizione de' concili generali e provinciali, leggi civili e canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale che vi potesse intervenire, e per questa volta sola, e per la piena e totale esecuzione ed effetto si esprime nel presente nostro chirografo, ampiamente ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano, questo dì XVIII febbraio MDCCXXIX.

Dat. die 18 februarii 1729, pontif. anno v.

CCLX.

Statuitur alternativa in electione provincialis et defnitorum provinciae Brixienensis ex duabus custodiis Brixienensi et Bergomensi faciendâ Ordinis Capuccinorum¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Pastoralis officii nobis divinitus commissi cura animum nostrum sollicitat ad

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die XVI decembris, pontif. v, erecta fuit custodia

ea peculiari paternae charitatis studio statuenda, per quae religiosorum virorum, qui, spretis mundi illecebris, Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitae iugo devoverunt, quieti et felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper Expositio facti. fecit dilectus filius Ioannes Maria a Venetiis, frater expresse professus et defnitor et custos provinciae Venetae, necnon commissarius visitator generalis provinciae Brixienensis, Ordinis fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum; quod, cum dicta provincia Brixienensis constet duabus custodiis seu nationibus, nempe Brixienensi, quae viginti, et Bergomensi, quae tredecim conventus habet, fratres Bergomenses, utpote votorum sive suffragiorum numero inferiores, passim excluduntur ab honore provincialatus, ac etiam a praecipuis guardianatibus, in quibus fratres Brixienenses quandoque per sexennium continuum perdurant, unde et ambitus confovetur et iustitia distributiva laeditur, inter quas¹ duas custodias seu nationes praefatas graves contentiones, odia et scandala frequenter, et praesertim occasione celebrationis capitulorum dictae provinciae, oriuntur, non sine notabili religiosae disciplinae et fraternae charitatis detrimento.

§ 2. Ideo ipse Ioannes Maria, qui Preces visitatoris dictae provinciae, ut praefata alternativa institueretur. occasione visitationis eiusdem provinciae has turbas et inordinationes animadvertit, animi sui sensum protulit ad occurrendum eiusmodi aliisque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in provincialatu praefatae provinciae stabiliatur, ita ut his minister provincialis ex custodiâ Alsaciae Minorum Capuccinorum in provinciam Alsaticam nuncupandam.

¹ Edit. Main, legit quae pro quas (R. T.).

Brixienti, quae plures habet conventus, ac semel ex custodiâ Bergomensi eligatur; et quia custodia Brixiensis decem ab hinc annis provincialatum huiusmodi obtinet, idem minister provincialis in capitulo provinciali proxime celebrando ex custodiâ Bergomensi assumatur; definitorium¹ vero provinciae praefatae duo ex singulis custodiis huiusmodi esse debeant; guardiani ultra triennium iuxta laudabilem multarum aliarum provinciarum ipsius Ordinis consuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini et superioritati assuescant, quodque guardianatibus unius custodiae indiscriminatim praeficiantur fratres alterius custodiae, ac familiis conventuum dictae provinciae fratres utriusque custodiae promiscue adscribantur. Quare dictus Ioannes Maria nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Statuitur
praedicta alter-
nativa ex dua-
bus custodiis
Brixienti et
Bergomensi.

§ 3. Nos igitur, ipsius Ioannis Mariae votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in praefatâ provinciâ Brixienti supra memorata alternativa in illius provincialatu exacte servetur, ita quod duobus trienniis minister provincialis ex fratribus custodiae Brixientis, altero vero triennio ex fratribus custodiae Bergomensis eligatur; et in proximo capitulo provinciali

¹ Videtur legendum *definitores* vel *definitorium* (R. T.).

dictus minister provincialis ex eadem custodiâ Bergomensi assumatur, utque ex singulis custodiis praefatis duo definitores provinciales semper esse debeant, et guardiani ultra triennium in eiusmodi muneribus durare non possint, guardianatus autem unius custodiae absque ullo discrimine conferantur fratribus alterius custodiae, atque in conventibus provinciae praefatae fratres utriusque custodiae de familiâ promiscue ac insimul collocentur et convivant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹ Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis, provinciae, custodiarum et conventuum praefatorum, aliisque, etiam iuramento, etc.² Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxi februarii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 21 februarii 1729, pontif. anno v.

CCLXI.

Mandatur publicari decretum declarationis martyrii venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum¹.

Benedictus Papa XIII.

Decretum Constantiense seu Curiense beatificationis et canonizationis, sive declarationis martyrii venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa sacerdotis professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, primi ex mis-

¹ Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra, pag. 471 a (R. T.).

¹ Alia huius Pontificis const. ed. MDCCXXIX, die xii martii, pontif. v, habetur beatificatio eiusdem.

sionariis sacrae Congregationis de Propagandâ Fide ab haereticis in odium fidei interempti.

Refertur decretum praedictum.

§ 1. Habita fuit Congregatio generalis sacrorum rituum coram sanctissimo domino nostro Benedicto XIII die xv februarii currentis anni MDCCXXIX, in qua per reverendissimum dominum cardinalem Cienfuegos ponentem relatorem, ad instantiam patris fratris Maximiliani a Wanghena postulitoris, proposita fuit causa Constantiensis seu Curiensis beatificationis et canonizationis sive declarationis martyrii venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa sacerdotis professi Ordinis sancti Francisci Capucinatorum, super dubio *An constet de martyrio et causâ martyrii, necnon de signis seu miraculis in casu de quo agitur.* In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum dominorum consultorum tum reverendissimorum cardinalium suffragiis, nil tunc decernere, sed resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis tum aliorum precibus caelestis luminis et auxilii uberiores copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascriptâ die divo Matthiae apostolo sacrâ, postquam in ecclesiâ S. Sixti Ordinis Praedicatorum novissime electum Adratensem episcopum consecrasset, super proposito dubio sequens responsum sive decretum edidit, videlicet: *Constare de martyrio et causâ martyrii, necnon de miraculis: primo extinctionis incendii arcis Maiensfeldae statim post invocatae servi Dei opem seculae; quarto subitae sanationis dexteræ mammillae sororis Caeciliae Mansingerin ab inflammatione et acutis doloribus; quinto instantaneae sanationis oculi infantis Pauli Francisci Papussin; et septimo repentinae sanationis Gasparis Stiher a diuturno dorsi dolore cum laesione motus: tamquam miraculis tertii generis.*

§ 2. Praesensque beatificationis venerabilis servi Dei Fidelis a Sigmaringa per litteras apostolicas in formâ Brevis cum consuetis indultis in basilicâ Lateranensi quandocumque faciendae¹ decretum expediri et publicari mandavit die xxiv februarii MDCCXXIX.

Dat. die 24 februarii 1729, pontif. anno v.

CCLXII.

Prohibetur, ne conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque aut saltem quatuor leucas a conventibus iam erectis Ordinis Minorum².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici officii, quo, auctore Domino, fungimur, sollicitudo nos admonet, ut, paternam christifidelium, qui e fluctibus saeculi in religiosae vitae portum confugerunt, ac in humilitatis et paupertatis spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulae iugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum statui et tranquillitati, quantum nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut, rerum, locorum, temporum et personarum qualitatibus maturae considerationis trutinâ perpensis, in Domino expedire arbitramur.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recodationis Clemens Papa VIII praedecessor noster, provide considerans in provinciâ Carthaginensi Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum eam conventuum praedicti Ordinis multitudinem iam existere, ut, si

Mandatum ut illud publicetur.

Exordium.

A Clemente VIII hoc idem, quod hac constitutione sancitur, statutum fuit pro provinciâ Carthaginensi.

¹ Edit. Main. legit *facienda* (R. T.).

² Hac de re primo actum fuit a Clemente VIII in constit. edit. MDCL, die 11 iulii, pontif. IX, quae constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

alii ibidem de novo erigentur¹, illorum religiosi christifidelibus oneri admodum forent, et a puritate regulae, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitae sustentationem pararent; his aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae, per quasdam suas in simili formâ Brevis die xi iulii mdcii expeditas litteras perpetuo statuit et ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a conventibus provinciae et Ordinis praedictorum iam aedificatis nullus fratrum eiusdem Ordinis Recollectorum et Discalceatorum etiam nuncupatorum conventus exmisisset²; et subinde, ad tollenda gravia dissidia quae inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum conventuum non sine maximo regularis disciplinae detrimento ac populorum scandalo in dies oriebantur³, recolendae memoriae Alexander VII pluresque alii Romani Pontifices praedecessores nostri memoratas Clementis praedecessoris litteras, praeviis decretis dictae Congregationis cardinalium etiam in contradictorio iudicio emanatis, necdum ad alias Ordinis praefati in regnis Hispaniarum provincias, sed etiam ad omnes fratres Ordinum Mendicantium huiusmodi per diversas eorum in pari formâ Brevis litteras extenderunt et ampliarunt: et aliâs prout in praefatis Clementis et Alexandri aliorumque praedecessorum litteris, quarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

processu temporis varia hac in re ab eâdem Congregatione cardinalium prodierint decreta, quibus praefatas Alexandri aliorumque praedecessorum litteras, enarratam Clementis praedecessoris dispositionem, quae ad fratres Recollectos et Discalceatos huiusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut praefertur, extendentes et ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obstare resolutum fuit; licetque plures saluberrimae constitutiones, certos modum et formam in fundatione et erectione novorum conventuum regularium omnino praescribentes, a Sede Apostolicâ, et praesertim ab ipso Clemente VIII ac pia memoriae Urbano VIII et Innocentio X Romanis Pontificibus praedecessoribus itidem nostris, severaliter⁴ promulgatae fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus regularibus ab eâdem Sede novos ubique locorum conventus de solâ Ordinarii licentiâ fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi conventus, ut fratres antiquorum conventuum prope necessariâ careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam⁵ novorum conventuum huiusmodi institutionem coram locorum Ordinariis ac dilecto filio nostro et dictae Sedis in eisdem regnis Hispaniarum nuncio, et formâ stabili, sustinere cogantur, haecque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, utpote qui, aliam⁶ paupertatem profitentes, ob temporum calamitatem et multiplicitatem novorum conventuum huiusmodi passim excrescentem, necessariam

sentis constitutionis, frequentes nempe conventuum erectiones in velorum damnum.

Causae prae- § 2. Cum autem, sicut accepimus,

¹ Aptius lege *erigerentur* (R. T.).

² Forsan *erexisset* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *oriebatur* (R. T.).

⁴ Sic legit ed. Main. (R. T.).

⁵ Videtur legendum *impediendam* (R. T.).

⁶ Forsan legendum *allam* (R. T.).

Pontifex lites
hac super re
pendentes ad
se advocat.

alimoniam vix consequi, minusque praefatarum litium expensas subire valent:

§ 3. Hinc est quod nos, eiusdem Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ indemnitati et quieti, simulque antiquorum conventuum conservationi in dictis Hispaniarum regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites et causas inter eosdem fratres Minores et alios Ordinum Mendicantium praefatorum super erectione novorum conventuum huiusmodi coram Ordinariis locorum nunciove praefatis, aliisque iudicibus et tribunalibus quibuscumque, occasione diversitatis decretorum a dictâ Congregatione cardinalium emanatorum, seu facultatum novos conventus praedictos erigendi concessarum, ut praefertur, vel aliâs quomodolibet exactas et pendentes (quarum omnium et singularum statum et merita, nominaque et cognomina iudicum et colligantium quorumvis¹ etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis haberi volumus) a² locorum Ordinariis et nuncio, aliisque iudicibus et tribunalibus huiusmodi harum serie ad nos advocantes, illasque penitus omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam eiusmodi fratrum Minorum de Observantiâ, in regnis Hispaniarum conventus, sive domus aut locus regularis, vigore quorumcumque privilegiorum a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris seu etiam a nobis hactenus concessorum seu confirmatorum (salvâ tamen et firmâ remanente, quoad Ordinem fratrum Praedica-

torum, litterarum nostrarum sub plumbo anno Incarnationis dominicae MDCCXXVII, VII kalendas iunii, pontificatus nostri anno III, expeditarum, quibus per praesentes nullatenus derogare intendimus, formâ et dispositione), aut in vim decretorum a memoratâ Congregatione cardinalium editorum, seu alio quovis praetextu vel causâ, intra quinque aut saltem quatuor leucas a conventibus dicti Ordinis fratrum Minorum de Observantiâ, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum iam erectis, sine speciali et expressâ huius Sanctae Sedis licentiâ de novo erigi, fundari, seu aliâs quomodolibet institui, vel inceptus seu incepta perfici et absolvi possit et valeat, tenore praesentium statuimus et prohibemus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod quicumque etiam specificâ et individuâ mentione et expressione digni in praemissis ius vel interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adductae, specificatae et verificatae fuerint, aut ex aliâ quacumque causâ, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis aut obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine pari-

Clausulae.

¹ Edit. Main. legit *quorumvis* (R. T.).

² Praep. a nos addimus (R. T.).

bus concessio vel emanato quempiam in iudicio et extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et dictae Sedis nuncios, et alios quoslibet quacumque potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, ac recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII similiter praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quorumcumque Ordinum Mendicantium, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, illis eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis et insolitis clausulis et decretis, in genere vel in specie, etiam motu et potestatis ple-

nitudine similibus, aut aliâs quomodo libet per nos et Romanos Pontifices praedecessores nostros in contrarium eorundem praemissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, formas, causas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter ac exactissime et accuratissime expressis, insertis, servatis et specificatis respective habentes, illis aliâs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse ac plenissime et amplissime derogamus et derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII martii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 7 martii 1729, pontif. anno V.

CCLXIII.

Declaratur, illos, qui a S. R. E. communionem ecclesiasticâ separati reperiantur, non esse participes indulgentiae anni iubilaei, aliarumque spiritualium gratiarum².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper nos, attendentes, christi-
fideles in civitate et dioecesi Parisiensi

Aliâs ab hoc eodem Pontifice emanaverunt

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

² Hoc iubilaeum pro civitate et dioecesi Pa-

* litterae in forma Brevis pro civitate et diocesi Parisiensi, indulgentias anni iubilaei, aliasque spirituales gratias concedentes.

diversis impedimentis detentos ad hanc almam Urbem nostram pro caelestibus thesauris anni iubilaei a nobis indicti consequendis accedere non potuisse, et propterea illorum spirituali consolationi et animae saluti providere volentes, supplicationibus dilecti filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. presbyteri cardinalis de Noailles nuncupati, metropolitanae ecclesiae Parisiensis ex concessione et dispensatione apostolicâ praesulis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili formâ Brevis die xiii mensis novembris proxime praeteriti expeditas litteras, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus civitatis et diocesis huiusmodi, vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communione relectis, quatuor ecclesias vel cappellas, aut loca pia, per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos vel interpolatos (quos pro personis infirmis, senibus¹, praegnantibus, virginibus, viduis et aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac capitulis, congregationibus tam saecularium quam regularium, sodalitatibus, universitatibus, confraternitatibus, ecclesias vel cappellas aut loca pia huiusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas, prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus) devote et reverenter vistantibus, et ibi quinquies orationem dominicam et toties solutationem angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione,

risiensi indictum fuerat ab hoc Pontifice constit. edit. MDCCXXVIII, die 13 novembris, pontif. v.

¹ Pessime ed. Main. legit *sensibus* pro *senibus* (R. T.).

atque Ecclesiae necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam eiusdem anni iubilaei omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor ecclesias dictae almae Urbis pro consequendo iubilaeo eiusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent et alia ad hoc requisita adimplevissent; et ad hunc effectum illis, ut confessarios, quos praedictus Ordinarius iubilaei huiusmodi causâ in statutis ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent, presbyteros saeculares, vel cuiusvis Ordinis regulares, qui, confessionibus eorum diligenter auditis, eos et eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus ac delictis etiam quantumcumque gravibus et enormibus, etiam Sedi Apostolicae reservatis, ac in litteris, quae die Coenae Domini legi consueverunt, contentis, necnon censuris et poenis ecclesiasticis, ad effectum ipsius iubilaei consequendum tantum, iniunctâ eis poenitentia salutari, absolvere possent; necnon ut illi, qui forsâ Romam venerant, ac iubilaeum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud iuxta dictarum litterarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate apostolicâ concessimus et indulgimus; praeterea eidem Ordinario, ut cuiusvis Ordinis monialibus, ac orphanorum aliarumque mulierum in communi viventium congregationibus, ad iubilaeum intra monasteria domosve suas consequendum condiciones, modum et tempus praescribere, et denique in praemissis omnibus et singulis eius arbitrio facere, ordinare, providere, et quaecumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire iudicaret, facultatem tribuimus: et alias, prout in litteris nostris praedictis, ad bimestre tantum a die illa-

rum publicationis valituris, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Declarat ut
in rubrica.

§ 2. Cum autem nos, probe agnoscentes, pastorem nostram curam et sollicitudinem in catholicae fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinendam et custodiendam praecipue sitam esse, ac propterea, licet animo fuerimus maxime alieni ut illi, qui a S. R. E. communione ecclesiastica separati reperiuntur, indulgentiae eiusmodi anni iubilaei, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris litteris concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius indulgentiae ad divinam opem initio apostolici nostri regiminis implorandam per nos indictae explicaverimus; nihilominus, omnem etiam in praemissis dubitandi occasionem remove, mentemque et voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus, palamque et notum facimus, nostrae intentionis nulloatenus esse aut fuisse praefatas litteras nostras, ac indulgentiam anni iubilaei, gratiasque spirituales praefatas, ac alia in eisdem litteris concessa et contenta quaecumque, iis suffragari posse aut debere, qui per Romanos Pontifices praedecessores nostros ab eiusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla nobis et ipsi Romanae Ecclesiae communio ecclesiastica existit; quandoquidem nos decretis et constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhaesimus, ac semper benediciente Domino inhaesuri sumus, eos,

nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi ac censi volumus et intendimus.

§ 3. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios qualibet auctoritate fungentes seu functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, litteris nostris praedictis, ac quibusvis apostolicis, et in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die viii martii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXIV.

Indicitur beatificatio servi Dei fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum².

¹ Ut supra pag. 66 a (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVIII, die 14 maii, pontif. IV, indicta fuit beatificatio

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium a
cultu servus Dei
exhibendo.

Beatorum martyrum, quos nec tribulatio, nec angustia, nec fames, nec nuditas, nec periculum, nec persecutio, nec gladius a charitate Christi separare potuerunt, sed loricâ fidei indutos ac mucrone spiritus (quod est verbum Dei) accinctos, bono certamine peracto, cursuque feliciter consummato, victores post agonem coronâ iustitiae donavit in caelis iustus iudex, gloriosos triumphos ac trophaea in terris celebrari, devotâque fidelium veneratione honorari decet; ut, qui sanguinis sui pretio immortalitatem emerunt, illustriâque invictae constantiae, fortitudinis ac virtutis suae exempla reliquerunt, infirmitatem nostram, inter saeculi tentationes laborantem, assiduâ suâ apud Deum, cui in stolis candidis die ac nocte serviunt in templo eius, intercessionem iuvare ac roborare dignentur. Quam in rem pro pastoralis nostro munere, quo Ecclesiae catholicae regimini divinâ dispositione praesidemus, propensis studiis incumbentes, flagitantia id ipsum orthodoxorum regum et aliorum christifidelium vota libenter exaudimus, prout ad gloriam omnipotentis Dei, ad christianae religionis decus, fideique catholicae incrementum, ac sanctae matris Ecclesiae exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Iudicium hac
super re Con-
gregationis Ri-
tuum.

§ 1. Cum itaque, mature diligenterque discussis et perpensis per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus de huius sanctae Sedis Apostolicae licentiâ confectis

servi Dei Ioannis de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantiâ; et const. edit. MDCCXXX, die 24 ianuarii, pontif. VI, indicitur beatificatio servi Dei Petri Forerii.

super martyrio et causâ martyrii Dei servi Fidelis a Sigmaringa, presbyteri expresse professi Ordinis Minorum sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, qui olim a suis superioribus regularibus in praefectum sacrarum missionum, quae in partibus Rhaetorum auctoritate eo tempore existentium eiusdem S. R. E. cardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum tunc primum institutae fuerant¹, destinatus, cum in hoc munere haereticorum conversioni eximiam indefessamque operam navaret, ab iis vario telorum genere in odium ipsius fidei catholicae anno MDCXXII crudeliter trucidatus, palmam martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis et miraculis, quae ad manifestandum mundo finalem illius perseverantiam a Deo edita et patrata fuisse dicebantur, praedicta Congregatio cardinalium coram nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, censuerit posse, quandocumque nobis videretur, eundem Dei servum publice Beatum nuncupari cum solitis indultis:

§ 2. Hinc est quod nos, piis atque enixis carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis in imperatorem electi, et carissimae in Christo filiae nostrae Elisabethae Christinae earundem Hispaniarum catholicae ac Romanorum reginae eius coniugis, necnon venerabilium itidem fratrum nostrorum negotiis propagandae fidei huiusmodi praepositorum aliorumque dictae S. R. E. cardinalium ac quamplurium Germaniae antistitum et procerum, totiusque praefati Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Capuccinorum, et nominatim Maximiliani a Wanghena eiusdem Ordinis professoris huiusque causae postulatoris supplicationibus nobis et huic

Beati nomen
praedicto ser-
vo Dei imperi-
tatur, eiusque
cultus permitti-
tur.

¹ Male edit. Main. legit fuerat (R. T.).

Sanctae Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictae Congregationis cardinalium consilio et assensu, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus, ut praefatus servus Dei Fidelis a Sigmaringa posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendae) exponantur, imagines quoque radiis, splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicitis eius transitus, seu aliâ die non impeditâ illam immediate sequenti, recitetur officium et missa celebretur de communi unius martyris iuxta rubricas breviarii et missalis romani.

Missae et officii recitandi de eo facultas conceditur.

§ 3. Porro recitationem officii et missae celebrationem huiusmodi fieri concedimus dumtaxat in universo Ordine Minorum S. Francisci Capuccinorum utriusque sexus, quem idem Dei servus martyrio illustravit, in loco de Sigmaringa dioecesis Constantiensis provinciae Moguntinae, in quo natus est, in oppido civitate nuncupato Friburgi dictae dioecesis, ubi regularem professionem emisit, diuque versatus fuit, in civitate Curiensi, ubi ipsius corpus, ac pago Veldekirchii Curiensis dioecesis, ubi eius cranium respective asservantur, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, et, quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias in quibus festum peragitur confluentibus. Praeterea, primo dumtaxat anno a datis hisce litteris et quoad Indias a die quo eadem litterae illuc pervenerint inchoando, in ecclesiis Ordinis, loci, civitatis et pagi praefatorum solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio et missâ sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis respective constituto,

postquam tamen in ecclesiâ Lateranensi de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem xxiv currentis mensis martii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii dictae Congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo perfecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Clausulae derogatoriae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xii martii mdccxxix, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 12 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXV.

Reintegrantur conventus et patres S. Marcelli Urbis, Ordinis Servorum B.M.V., ad pristinam et antiquam possessionem curae actualis ecclesiae parochialis S. Nicolai in Arcione¹.

Benedictus Papa XIII,

§ 1. Cum santissimus dominus noster Benedictus divinâ providentiâ Papa XIII supplicationibus reverendissimi patris magistri Petri Mariae de Pieris, generalis Ordinis Servorum B. Mariae Virginis, ac admodum reverendorum Iosephi Mariae Curti procuratoris generalis, prioris et patrum eiusdem Ordinis venerabilis conventus S. Marcelli de Urbe benigne inclinatus, chirographum, manu Sanctitatis

Alias ab eodemmet hoc Pontifice chirographum hac super re emanavit.

¹ Concessa fuit dicta ecclesia parochialis dictis fratribus a Sixto IV const. ed. MCDLXXVIII, ablata vero ab Urbano VIII const. ed. MDCXLI.

Suae die vi currentis mensis subsignatum, nobis pro exequutione in eo contentorum direxerit tenoris sequentis, videlicet:

Chirographum
praedictum
pontificio audi-
tori directum.

§ 2. Monsignor Francesco Maria Pitoni vescovo d'Imeria, nostro uditore. Ci ha rappresentato il maestro fra Pier Maria Pieri, generale dell'Ordine de' Servi della SS. Vergine, anche per parte di fra Giuseppe Maria Curti, procurator generale, e del priore e religiosi di detto Ordine del convento di S. Marcello di questa nostra città, che, possedendo detta loro religione da tempo antico la chiesa parrocchiale di S. Nicola in Arcione, fu questa con tutti i suoi beni e rendite dalla felice memoria di Sisto IV nostro predecessore con suo Breve, che incomincia *Sollicitudo pastoralis officii*, spedito l'anno MCDLXXVIII, unita ed incorporata a detto loro convento di S. Marcello, con facoltà di poter i religiosi di detto convento esercitare o far ivi esercitare la cura delle anime annessa a detta chiesa; ma che, dopo esser stata questa da essi esercitata sino all'anno MDCXLI, per colpa di quei religiosi che risiedevano in detta chiesa e casa parrocchiale, ne furono essi rimossi dalla visita apostolica per ordine della felice memoria di Urbano VIII nostro predecessore con decreto emanato li 23 febbraio 1641, e successivamente dalla felice memoria d'Innocenzo X, parimente nostro predecessore, privata anche la detta loro religione della facoltà di nominare il parroco, ed eretta in detta chiesa una vicaria perpetua da conferirsi ad un sacerdote secolare per libero concorso da farsi, precedente il dovuto esame ed approvazione del nostro reverendissimo cardinal vicario *pro tempore*, coll'assegnamento della congrua in annui scudi sessanta, da conseguirsi sopra i canoni

perpetui delle case ed altre rendite di detta chiesa, e coll'abitazione nella casa parrocchiale con suo orto, oltre gli altri emolumenti ordinari ed straordinari che provengono per ragione dell'esercizio della cura delle anime, col peso però di dover celebrare a proprie spese tanto la festa della Purificazione della SS. Vergine, ed in essa dispensar le candele, quanto l'altra di S. Nicolò, e di dover inoltre tener provvista la chiesa e sagrestia di cera, olio, utensili, paramenti, ed altre cose necessarie per la celebrazione delle messe ed altri divini uffizi, e di restaurar l'istessa chiesa, altari, sagrestia, casa parrocchiale e strade adiacenti, con aver riservato a detto loro convento di S. Marcello la proprietà e cura abituale di detta chiesa, con tutti li capitali e rendite di essa; e le devoluzioni delle case a quella spettanti, detratta la suddetta congrua assegnata, col peso però di pagare i quindenni ed altri pesi camerali, e di adempire in detta chiesa di S. Marcello tutti gli anniversari lasciati ed ordinati in detta chiesa di S. Nicola in Arcione, non compresi però i legati e donazioni con pesi di messe o altre opere pie già lasciate o che potessero lasciarsi in avvenire alla stessa chiesa e suoi altari, quali ordinò che dovessero restar a comodo e peso di detto vicario curato, conforme fu in primo luogo eletto il fu sacerdote Domenico Cerroni, come dal Breve di detto Pontefice spedito li 20 marzo 1648.

§ 3. Avendo perciò essi sofferta tal privazione lo spazio di ottanta e più anni, bramando veder un giorno riposto detto loro convento nell'antica prerogativa, e liberato insieme dalla gravezza dell'annua somministrazione di detta congrua, avendo perciò implorato la nostra clemenza, supplicandoci che conti-

Preces dictorum patrum pro restitutione in pristinam possessionem.

nuando verso di loro le nostre paterne beneficenze compartite sino al presente in tante guise a detta loro religione, volessimo reintegrar detto convento di S. Marcello nel pristino possesso della cura attuale di detta chiesa di S. Nicola in Arcione, col ridurla nuovamente allo stato di paroco regolare, e benignamente permettergli che quella possa di nuovo liberamente amministrarsi dalli religiosi di detto convento di S. Marcello, da eleggersi da esso generale dell'Ordine, con rimuovere a tale effetto il sacerdote Girolamo Amato Calbini, moderno vicario curato di detta chiesa, al quale si offerirono essi pronti di somministrare, per fino che viverà, quella decente congrua che da noi fosse stata stabilita;

§ 4. E noi, risguardando non solo l'antico possesso dell'esercizio di detta cura goduto sì lungo tempo dai religiosi di detto convento di S. Marcello, ma riflettendo altresì alla maggior gloria di Dio ed al profitto della salute delle anime di quella parrocchia, poichè li regolari per la loro molteplicità possono con maggior facilità e decoro supplire alle veci del paroco nell'amministrazione de' sacramenti, specialmente agl' infermi, e nella celebrazione delle feste ed altre funzioni ecclesiastiche, e con la loro predicazione ed esercizio di altre opere devote e pie, alle quali sogliono attendere secondo l'obbligo del loro istituto, promuovere sempre più anche la divozione verso la SS. Vergine, atteso il consenso dato a noi stesso dal detto moderno vicario curato, ordinassimo la reintegrazione di detti religiosi alla cura attuale di detta chiesa parrocchiale di S. Nicola in Arcione, con riservare a detto moderno vicario Calbini, che lodevolmente ha esercitata la cura, durante la sua vita naturale, tutti

gli emolumenti certi ed incerti che sogliono ritraersi dall'esercizio di detta cura, come se attualmente egli lo proseguisse, unitamente coll'abitazione della casa parrocchiale annessa a detta chiesa, o in luogo di essa, la somministrazione d'annui scudi quaranta per la pigione d'altra casa da condursi altrove da detto vicario, con riservargli inoltre il *ius* della sepoltura nella stessa chiesa parrocchiale, come se avesse continuato l'esercizio della cura sino alla di lui morte, ed unitamente la facoltà di poter in essa udire le confessioni de' fedeli, sopra di che ne fu da voi d'ordine nostro sottoscritto e spedito decreto li 22 dicembre 1728; e che in appresso, essendosi tra essi religiosi e detto vicario Calbini fatto amichevolmente qualche trattato sopra la liquidazione di detti emolumenti certi ed incerti, come sopra riservati, dopo varie dubbietà, finalmente colla vostra mediazione e col comun consenso d'ambe le parti sia stabilito e concordato in vostra presenza, che per l'intero valore di tutti e singoli emolumenti, certi ed incerti, come sopra riservati, unitamente con la pigione della casa parrocchiale, debba detto vicario Calbini, durante la sua vita, ricevere l'annua somma di scudi trecentoquaranta in tanti frutti di luoghi di monti, che dovranno attergersi a suo favore da detti padri di S. Marcello, e che con questo assegnamento debba egli restar contento e soddisfatto per tutto quello che potesse pretendere per causa di detti emolumenti certi ed incerti, ed abitazione riservata, con patto anche giurato che non possa domandar di vantaggio per causa di detti emolumenti, e per qualunque altra possibile pretensione, pensata e non pensata, tanto *de praeterito* quanto *de futuro*, in modo che, durante la sua vita, non

Causae praesentis chirographi favore dictorum patrum emanati.

possa nè debba in verun modo contravenire a detto stabilimento, e che sopra di esso ne sia stato fatto da voi nuovo decreto il 10 del passato mese, accettato, approvato e sottoscritto anche si dal maestro generale de' Servi, che dal medesimo vicario Calbini sotto li 16 dello stesso mese;

Preces alias eorumdem patrum ad quam alia obtinenda.

§ 5. Per il che ci hanno di nuovo supplicato, che per compimento delle nostre grazie vogliamo benignamente permettergli, che possano liberamente assumere l'esercizio della cura attuale di detta chiesa parrocchiale, ed ordinare la di loro formale reintegrazione al possesso della medesima, con derogare per tale effetto agli accennati decreto della Congregazione della visita e Breve d'Innocenzo X, e dargli insieme facoltà di poterè in appresso erigere in detta chiesa e casa un convento formale, con rimuovere tutti gli ostacoli delle costituzioni apostoliche e decreti della nostra Congregazione dei vescovi e regolari e della disciplina; e noi, affinchè gli ordini da noi come sopra dati abbiano la dovuta e pronta esecuzione, attese sì le ragioni e motivi sopra espressi, che lo stabilimento della congrua per detto vicario Calbini concordata ed accettata nel modo suddetto, siamo volentieri condiscesi a consolarli, come in appresso.

Confirmatur constitutio Sixti IV qua praedicta parochialis ecclesia dicto conventui unita fuit.

§ 6. Avendo pertanto nel presente nostro chirografo per inserto e di parola in parola registrato l'intero tenore del suddetto Breve di Sisto IV nostro predecessore, come sopra spedito, in cui detta chiesa parrocchiale di S. Nicola in Arcione fu unita ed incorporata a detto convento di S. Marcello, di tutte le facoltà e prerogative in esso concesse a' detti religiosi, del suddetto decreto della Congregazione della visita apostolica, dell'altro sopra enunciato Breve

d'Innocenzo X parimente nostro predecessore, in cui, dopo la remozione di detti padri da detta chiesa parrocchiale, fu istituita una vicaria perpetua per un sacerdote secolare, delli motivi, riserve, assegnamenti, obblighi, condizioni, pesi ed altro in essi rispettivamente prescritto, de' decreti da voi d'ordine nostro come sopra publicati, e specialmente dello stabilimento della congrua per detto vicario Calbini nell'annua somma di scudi trecentoquaranta, nella forma sopra espressa e dalle parti accettato, delle costituzioni apostoliche e decreti di detta nostra Congregazione de' vescovi e regolari e della disciplina, e di qualunque altra Congregazione proibente la fondazione dei nuovi conventi, de' requisiti che si ricercano per tale fondazione, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria di esprimersi, confermando ed approvando noi l'unione e concessione fatta dal suddetto Sisto IV a favore di detto convento di S. Marcello, con tutte le facoltà, prerogative, onori e pesi, ed in tutto e per tutto nella forma espressa nel sopra riferito suo Breve, ed insieme revocando ed annullando in tutto e per tutto, con la pienezza della nostra suprema autorità, il sopra riferito decreto della Congregazione della visita apostolica ed il susseguente Breve d'Innocenzo X, come se questi non fossero mai emanati e rispettivamente spediti, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra suprema potestà, vi ordiniamo che in nome nostro reintegriate, siccome noi reintegriamo, il detto convento e padri di S. Marcello dell'Ordine de' Servi della SS. Vergine nel pristino ed antico possesso della cura attuale di detta chiesa parrocchiale di S. Nicola in Arcione, riducendola nuovamente allo stato di parroco rego-

lare di detto Ordine, e nuovamente diate e concediate, siccome noi diamo e concediamo, alli religiosi di detto convento ampla ed assoluta facoltà di poter liberamente, non ostante la disposizione del suddetto decreto della Congregazione della visita apostolica e del Breve d'Innocenzo X, amministrare ed esercitare in perpetuo la cura delle anime di detta chiesa parrocchiale, e di godere, possedere e rispettivamente convertire in uso e mantenimento proprio e di detta chiesa tanto detta chiesa parrocchiale quanto tutti li canoni, frutti e rendite ecclesiastiche, profane e di qualsisia altra qualità e specie, in qualunque modo spettanti a detta chiesa, tanto per titoli antichi ed in tempo che detta cura si esercitava da essi religiosi, quanto in appresso pervenutigli per qualunque disposizione, legato, titolo o lascia susseguita in tempo ch'è stata esercitata da detti vicari curati, coll'obbligo però di dover adempire tutti i pesi, si perpetui che temporanei, antichi e moderni, ed insieme tutti gli altri utili ed emolumenti certi ed incerti, ordinari ed straordinari, che sogliono provenire dall'esercizio della cura delle anime anticamente percetti e goduti da detto convento di S. Marcello, e rispettivamente da detto vicario curato Calbini, quale a tal fine dal giorno dell'esecuzione del presente nostro chirografo noi rimoviamo da detta vicaria e dall'esercizio di detta cura d'anime, e, dal giorno della dimissione e rispettivamente della reintegrazione di detti religiosi, gli riserviamo ed assegniamo, durante la sua vita, per sua intiera congrua, computati tanto gli annui scudi sessanta somministratigli sinora da detto convento di S. Marcello, quanto ogni altra rendita, utile ed emolumento, certo ed incerto, ordinario ed straordinario,

che potesse provenire e ritrarsi dall'esercizio di detta cura d'anime, e compresa anche la pigione della casa in luogo dell'abitazione della casa parrocchiale, in tutto e per tutto annui scudi trecentoquaranta moneta, liberi ed esenti da qualunque obbligo e peso, in tanti frutti di luoghi di monti, che dovranno attergersi da' detti religiosi di S. Marcello a favore di esso vicario Calbini prima d'entrare in possesso dell'esercizio di detta cura, così da voi tassati e stabiliti col consenso d'ambe le parti nel sopra riferito vostro decreto, come sopra accettato, approvato e sottoscritto, in modo che detto Calbini, attesa questa assegnazione, non possa nè debba pretendere, durante la sua vita, veruna altra cosa per causa di detti emolumenti, e per qualunque altra possibile ragione causa e titolo pensato e non pensato, tanto *de praeterito* quanto *de futuro*, in conformità di detto decreto.

§ 7. Vogliamo però e decretiamo, che tanto il paroco, quanto il priore, vicario o rettore, confessori ed altri religiosi, si sacerdoti che laici, che dovranno risiedere in detta chiesa di S. Nicola in Arcione e sua casa parrocchiale, debbano nominarsi, eleggersi e deputarsi liberamente e privatamente dal predetto maestro priore generale di detto Ordine e degli altri generali successori *pro tempore* in perpetuo, coll'approvazione però rispetto al paroco e confessori del nostro reverendissimo cardinal vicario, riservando in tutto il rimanente la giurisdizione alli provinciali *pro tempore* della provincia romana, secondo la disposizione delle leggi, costituzioni e decreti dell'Ordine; concedendo inoltre noi al detto maestro generale ed altri successori suddetti ampla ed assoluta facoltà di poter in detta chiesa e casa parrocchiale ad ogni loro arbitrio,

De religiosis
dicti Ordinis,
qui in praedi-
cta parochiali
domo residere
debent.

senz'altro beneplacito, indulto o licenza di questa Santa Sede e di detta Congregazione de' vescovi e regolari e disciplina, erigere e fondare un convento formale con la destinazione del numero de' religiosi, secondo la capacità dell'abitazione, e con altre formalità prescritte dalle costituzioni apostoliche e decreti di detta Congregazione de' vescovi e regolari e dell'altra della disciplina, e di stabilir in esso le necessarie regole, secondo le costituzioni dell'Ordine suddetto, per il buon governo e retta amministrazione di detta chiesa e nuovo convento; ed in questa forma in esecuzione del presente nostro chirografo ne pronuncierete decreti, concederete le opportune facoltà, ed in caso di bisogno rilascerete e farete spedire i necessari mandati, e farete tutt'altro che per il totale adempimento e perpetua sussistenza di questa nostra grazia stimerete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente e volontà nostra espressa.

Clausulae.

§ 8. Volendo e decretando, che al presente nostro chirografo, benchè non ammesso nè registrato in Camera, non possa mai darsi nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione, nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti, ragioni ed eccezioni, benchè giuridiche, anco di *ius quesito* al terzo, possa essere impugnato, moderato, rivocato o ridotto ad *viam iuris*, nè concedersi contro di esso qualunque aperizione *oris*, e che così e non altrimenti debba sempre ed in ogni futuro tempo giudicarsi, definirsi ed interpretarsi da qualunque giudice ordinario, commissario o delegato, e da qualsisia tribunale, benchè collegiale, Congregazioni anche de' reverendissimi cardinali, legati a latere, camerlengo di Santa

Chiesa, tesoriere, presidenti, uditori di Rota, chierici di camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente, e dichiarando noi sin da adesso preventivamente nullo, irritato ed invalido tutto ciò che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente o ignorantemente, fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma e disposizione del presente nostro chirografo, quale vogliamo che vaglia e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti nè citati il predetto Girolamo Amato Calbini, moderno vicario curato di detta chiesa di S. Nicola in Arcione, gli altri regolari di questa nostra città, il difetto del consenso de' medesimi, e di qualunque altra persona che necessariamente si ricercasse, ed altre qualsivoglia persone, ancorchè privilegiate e privilegiatissime, che ricercassero speciale ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero o pretendessero avervi qualsisia interesse.

Dorogatoriae.

§ 9. Non ostanti tutte e singole cose premesse, e specialmente li soprariferiti decreto della Congregazione della visita apostolica e Breve d'Innocenzo X, l'erezione di detta chiesa di S. Nicola in Arcione in vicaria perpetua per un sacerdote secolare stabilita da detto Pontefice in detto Breve, dichiarazioni, condizioni, applicazioni ed altre clausole, quantunque efficaci ed effrenate, in esso espresse, le Bolle di collazione di detta chiesa parrocchiale spedite a favore del predetto sacerdote Calbini, le costituzioni e decreti di dette Congregazioni de' vescovi e regolari e della disciplina, proibenti specialmente l'erezione e fondazione di nuovi conventi, la Bolla di

Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, la regola della nostra Cancelleria *De iure quaesito non tollendo*, e quali si siano altre costituzioni ed ordinazioni apostoliche, nostre e de' nostri predecessori, concernenti specialmente l'esercizio della cura delle anime e la concessione di esse ai regolari, la disposizione del Concilio Tridentino ed altri concili generali e provinciali, leggi civili e canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario, alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra potestà apostolica ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena e totale esecuzione ed effetto di quanto si esprime nel presente nostro chirografo, ampiamente ed espressamente deroghiamo, anche con specialissima derogatoria delle derogatorie più insolite, efficaci ed effrenate.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano, questo di 9 marzo 1729. —

BENEDICTUS PAPA XIII.

Demandantur
praedicta omnia, quae in
relato chirographo continen-
tur, debitae
exequutioni per
auditorem po-
tuitum.

§ 10. Volentes itaque iniuncta nobis ab eodem sanctissimo domino nostro Papa debitae exequutioni demandare, utendo facultatibus nobis in eodem chirographo tributis, attentā assignatione annuorum scutorum tercentum quadraginta pro congruā ut infra reservatā favore admodum reverendi domini Hieronymi Amati Calbini, moderni vicarii curati venerabilis ecclesiae parochialis S. Nicolai in Arcione, eius vitā naturali durante, per dictum venerabilem conventum et patres S. Marcelli Ordinis Servorum in exequutionem eiusdem chirographi expletā, mediante attergatione tot locorum montium, prout ex

fide domini supraincidentis generalis secretariorum locorum montium nobis exhibitā tenoris prout in eā, praedictos venerabilem conventum et reverendos patres S. Marcelli Urbis Ordinis Servorum B. Mariae Virginis ad pristinam et antiquam possessionem curae actualis praedictae ecclesiae parochialis S. Nicolai in Arcione, eiusdem sanctissimi domini nostri Papae nomine, reintegramus et reintegrari mandamus, eandemque ecclesiam parochialem ad statum parochi¹ regularis eiusdem Ordinis iterum reducimus, eisdemque reverendis patribus conventus S. Marcelli amplam et absolutam facultatem libere, et non obstantibus dispositione decreti editi per sacram Congregationem visitationis apostolicae die xxiii februarii mdcxli, et Brevis respective sanctae memoriae Innocentii X expediti die xx martii mdcxlviii, in perpetuum administrandi et exercendi curam animarum eiusdem ecclesiae parochialis, ac fruendi, gaudendi, et in proprios usus ac in manutentionem eiusdem ecclesiae convertendi tam domum parochialem quam omnes et singulos canones, aliosque fructus, redditus et proventus cuiusvis generis et speciei ad ecclesiam praedictam quavis de causā, iure ac titulo quomodolibet spectantes et pertinentes, et alios quoscunque redditus, utilia et emolumenta certa et incerta, ordinaria et extraordinaria, ex huiusmodi curae animarum exercitio quomodolibet provenientes, cum onere tamen adimplendi omnia onera cuiusvis generis eiusdem ecclesiae, praeviā remotione praedicti admodum reverendi domini Hieronymi Amati Calbini, ac firmā illius favore remanente assignatione annuorum scutorum tercentumquadraginta liberorum et exemptorum a quacumque obligatione et

¹ Videtur legendum *parochiae* (R. T.).

onere in tot fructibus locorum montium a die possessionis specialiter ut supra attergatorum prò integrâ congruâ ipsi reservatâ, comprehensâ pensione domus in locum habitationis parochialis, ac pro omni et toto eo quod ipse quovis praetextu et causâ praetendere quomodolibet posset, et cum confirmationibus, revocationibus, reservationibus, et aliis in eodem chirographo expressis, eidem reverendissimo patri magistro generali, eiusque respective successoribus facultatem et auctoritatem privative quoad omnes alios eligendi, et nominandi reverendos parochum, priorem, vicarium seu rectorem, confessarios, aliosque religiosos tam sacerdotes quam laicos de familiâ collocandos in eadem ecclesiâ S. Nicolai eiusque domo parochiali, praevis tamen approbatione, quoad parochos et confessarios, eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis vicarii, ac sine praeiudicio, quoad reliqua, iurisdictionis admodum reverendorum patrum provincialium pro tempore provinciae romanae, iuxta dispositionem constitutionum, legum et decretorum eiusdem Ordinis, necnon in eadem ecclesiâ et domo parochiali, eorum arbitrio, et absque alio beneplacito apostolico, indulto seu licentiâ sacrae Congregationis episcoporum et regularium ac disciplinae, erigendi et fundandi formalem conventum eiusdem Ordinis, modis et formis in eodem chirographo expressis, simili auctoritate concedimus et impartimur, et pro praemissorum omnium effectu et exequutione quaecumque mandata de reintegrando, immittendo, manutenendo, expellendo, et alia desuper necessaria decernimus et relaxamus, iuxta in omnibus et per omnia formam, seriem ac tenorem memorati chirographi, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis supra relatis,

decreto sacrae Congregationis visitationis apostolicae ac Brevis sanctae memoriae Innocentii X, decretis et resolutionibus sacrarum Congregationum episcoporum et regularium ac disciplinae, conciliis, legibus, statutis, ceterisque aliis, quibus idem sanctissimus dominus noster Papa in praeinserto chirographo derogavit. In quorum fidem, etc.

Datum Romae, ex palatio Vaticano, et ex aedibus nostris, hac die XII martii MDCCXXIX. — BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. die 12 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXVI.

Dispensantur et absolvuntur a voto magistratus et electi civitatis Pampilonensis, quo sese adstrinxerant scenicas operas et comoedias nullo unquam tempore permissuros¹.

Benedictus Papa XIII.

Motu proprio, etc.

§ 1. Exponi nuper nobis fecerunt magistratus seu electi publici repraesentantes civitatis Pampilonensis, quod, cum ipsi de anno MDCCXXI, ut a contagio seu pestilentiae imminenti flagello liberarentur, cum approbatione et consensu vicarii generalis, etiam nomine civium et incolarum praedictae civitatis, illorum tamen consensu praecedenter non requisito, voto perpetuo sese adstrinxerint, nullo unquam tempore scenicas operas seu comoedias facere, nec illas fieri permittere, neque coetus comoediorum seu histrionum admittere; et subinde, paucos post annos voti prompte servati, teste experientia agnoverint illius observantiam

Voto praedicto sese adstrinxerunt magistratus civitatis praefatae, ut a contagio liberarentur.

¹ De commutatione praedicti voti cum alio opere, vide alias huius Pontificis constit. edit. MDCCXXV, die 9 martii, pontif. I, et MDCCXXVI, die 28 aprilis, pontif. II.

potius ad destructionem quam ad publicam aedificationem esse versuram, non solum quia cives et incolae, dum prius comoediis honestis detinebantur, prout summâ cum honestate semper illae expletae fuerunt, ad alia minus honesta oblectamenta, choreas, tripudia, aliasque privatas recreationes sese divertebant, sed etiam quia pia domus orphanorum et spuriorum¹ praedictae civitatis², cuius est theatrum, in quo praedictae comoediae recitabantur, redditibus et proventibus, qui ex dictis comoediis non modice exigebantur, ex quibus praedicti orphani et spurii alebantur, privata prorsus remansit;

Et postea obtinuerunt commutari in aliud plium opus annuum praeviam tamen eiusdem dispensatione.

§ 2. Hinc, ne pia domus praedicta perpetuo subsidio diutius orphata remaneret, ac ut cives et incolae praefatae civitatis gratiae receptae memoriam perpetuo conservarent mediante aliquâ piâ actione publicâ seu sacrâ functione singulis annis in gratiarum actionem explendâ, iidem oratores votum praedictum, praevia dispensatione in utroque foro, in obligationem publice exponendi solemnî ritu et pompâ sanctissimum Eucharistiae sacramentum per tres continuos dies a reverendissimo episcopo civitatis praedictae praescribendos, quorum ultimo, post solemne sacrificium, hymnum *Te Deum laudamus* pro gratiarum actione musicis modulis cantare facere, et in festo Purificationis B. Mariae Virginis pariter singulis annis solemnem supplicationem indicere tenerentur, per nos commutari obtinuerunt per litteras apostolicas in formâ Brevis nostrae Poenitentiariae de illius consultatione et de mandato nostro expeditas sub datum vii idus martii, pontificatus nostri anno i, directas eidem

¹ Pessime edit. Main. legit *superiorum* pro *spuriorum* (R. T.).

² Male etiam legit *civitates* (R. T.).

reverendissimo episcopo Pampilonensi vel eius vicario generali.

§ 3. Cumque super huiusmodi commutationis exequutione non leves ortae fuerint difficultates, et praesertim quia pro triduâ expositione Sanctissimi Venerabilis annuatim faciendâ cum missâ solemnî et musicâ ac processione pariter ritu solemnî peragendâ visum fuit quod omnino dos congrua perpetuo assignanda foret, ne contingeret aliquando ob huiusmodi defectum tales solemnes et votivas functiones praeteriri, et pro tali certâ dote constituendâ coarctari deberent omnes de gremio dictae civitatis ad certam contributionem, quae non ita de facili habenda praevisa fuit, citra censuram, quod ea, quae pietatis intuitu praescribi contingeret, extorsioni imputarentur; ideo, ad haec evitanda, ac pro maiori conscientiarum quiete, habito per ipsos noviter ad nos recursu, supplicando ut, loco supradictae annuae commutationis, aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, sed pro unicâ vice tantum praescribere dignaremur: nos, attentis expositis, praedictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemosynam scutorum quingentorum monetae solvendorum fabricae ecclesiae fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hispaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere constare nobis fecissent de effectivâ solutione enunciatae eleemosynae pro unicâ dumtaxat vice, prout ex consimili Brevis nostrae Poenitentiariae sub datum vi kalendas maii, pontificatus nostri anno ii.

§ 4. In cuius nostri Brevis exequutionem cum iidem exponentes plene constare nobis fecissent de reali solutione superius memoratae eleemosynae per authenticam quietantiam seu attestationem prioris et fratrum eiusdem

Rursus quibusdam de causis, loco supradictae annuae commutationis, aliud pietatis opus pro unicâ vice tantum praescriptum eidem fuit.

Quod quum exequutioni mandavissent ab observantia huiusmodi emissi voti soluti declarati sunt.

conventus in eâdem nostrâ Poenitentiariâ exhibitam; nos benigne declaravimus praedictam civitatem Pampilonensem, eiusque magistratum, cives et incolas de cetero ab observantiâ huiusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse ac remanere, ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente et quovis intuitu et praetextu eadem opera et scenicae recreationes imposterum impediri possent, prout ex alio consimili Brevi eiusdem nostrae Poenitentiariae de simili mandato expedito xii kalendas aprilis pontificatus nostri anno iii.

Lites hac super re inter Ordinarium et eosdem exortae, quibus factum est ut a Pontifice votum praedictum ad pristinam observantiam restitutum fuit.

§ 5. In cuius pariter exequutionem cum ipsi oratores, obtentâ prius debitâ licentiâ ab officiali principali Ordinarii Pampilonensis, coeperunt comoedias parare et assuetam comicorum societatem instruere, paratisque omnibus ad recitandum, Ordinarius praedictus, nemine instante aut reclamante, diffinitivam promulgavit sententiam, in qua, sine praeiudicio praedictorum Brevium, declaravit saepedictum votum validum, legitimum ac obligatorium, et omnibus interdixit recitationem comoediarum sub poenis pecuniariis et censuris ecclesiasticis, et occasione huiusmodi sententiae plures recursus hinc inde habiti fuere ad reverendissimum nostrum in Hispaniis nuncium, aliaque tribunalia; ac exposito subinde nobis ex parte provisoris seu vicarii generalis eiusdem civitatis, a veritate alienum esse quidquid per oratores pro obtinendâ relatâ commutatione fuerat praecedenter nobis narratum, quae propterea exequutioni nullatenus demandari, sed impenitus revocari debebat, veluti subreptionis aut obreptionis vitio laborans, nedum circa exposita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem comoediarum et histrionum, ex quorum

obsценis artibus animarum pericula oriri solent, attento quoque, quod enunciata scuta quingenta, in eleemosynam ut supra soluta, extracta fuissent, ut ipse asserebat, ab hospitalibus dictorum orphanorum et expositorum, non vero erogata de proprio, prout ab oratoribus assertum fuerat: nos, mutato in melius consilio, supra enunciatas litteras in formâ Brevis editas pro commutatione praelaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus ac pro revocatis haberi voluimus ac si nunquam editae fuissent; votum huiusmodi propterea, per nos subreptitiae commutationis, ad pristinam et plenam observantiam restituimus, ex novo eiusdem Poenitentiariae Brevis, sub datum x kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno iv.

§ 6. De quo habitâ per exponentes notitiâ, et de rationibus subreptionis et obreptionis per vicarium praedictum nobis deductis, iidem oratores, sentientes sese valde laesos tam propter expressionem quod comoediae sint inhonestae et obscenae, quando in oppositum tam opera quam recitationes omni honestate repraesentantur et a catholico rege permittuntur, quam ex causâ solutionis enunciatae eleemosynae per ipsos de proprio adimpletae, non autem ex effectibus eiusdem hospitalis: nobis idcirco iterum supplicarunt, ut, praeviâ confirmatione priorum Brevium, ad nos avocando et extinguendo quamcumque litem desuper quomodolibet et ad cuiusvis instantiam exortam, ac sublato de medio quocumque alio posteriori Brevis in contrarium ut supra obtento, benigne declarare dignemur, magistratum oratorum¹ et populum praedictae civitatis haberi et reputari pro liberis et absolutis a quocumque voto et ligamine vigore enunciatorum Brevium in

Proces praedictorum magistratum pro revocatione huius postremi Brevis.

¹ Forsan oratorem (R. T.).

utroque foro dispensato. Nos itaque, habitâ prius in praemissis relatione tam praefati reverendissimi nostri nuncii, quam plurium religiosorum eiusdem regni Hispaniarum, attentâ solutione memoratae eleemosynae de proprio adimpletae, et in eâdem nostrâ Poenitentiariâ legitime iustificatâ, iustitiae quoque causâ publicae, ne praecidium ullo modo asseratur hospitali praedicto orphanorum et proiectorum, et quod iuxta relationes praedictas comoediae et opera scenica ibidem eâ qua decet honestate exponi et rapraesentari assolent, pro ipsorum et populi praedicti conscientiarum quiete, attento praesertim civium et incolarum dissensu, qui, in expositione memorati voti, vocati neque requisiti ullatenus fuerunt, prout nobis sufficienter constare curarunt, eorum precibus annuere prout infra decrevimus.

Confirmantur
et approbantur
Brevia supra
indicata favore
dictorum orato-
rum expedita
pro commuta-
tione et dispen-
satione praedi-
cti voti.

§ 7. Motu igitur proprio, certâ scientiâ ac de apostolicae potestatis plenitudine, verum et integrum tenorem omnium supra relatorum Brevium tam dispensationis et commutationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac statum et merita causae super illorum executione ac observatione respective praedicti voti quomodolibet introductae et adhuc forsitan pendentis in eâdem curiâ episcopali Pampilonensi et coram eodem nuncio apostolico Hispaniarum et alio quocumque iudice et tribunali, praesentibus pro expressis habentes, lites praedictas ad nos advocantes, illas penitus extinguimus et abolemus, ac procuratori fiscali dictae curiae episcopalis et aliis quibuscumque ad causam quomodolibet admissis et interesse quomodolibet habere praetendentibus, perpetuum silentium imponimus, ac, praeviâ revocatione, annulatione et abolitione novissimi Brevis revocatorii ad instantiam

praedicti provisoris seu vicarii generalis Pampilonensis tamquam subreptitiae seu obreptitiae obtenti, quod nullius roboris et efficaciae declaramus ac si nunquam emanasset, supra relata priora Brevia favore dictorum oratorum expedita pro commutatione et dispensatione voti signanter annis MDCCXXV¹ et MDCCXXVII, cum omnibus in eis contentis, specialiter, expresse et amplissime confirmamus, approbamus, renovamus et reconvalescimus, ac totali et omnimodae executioni demandari decernimus et mandamus.

§ 8. Necnon, quatenus opus sit, attentâ solutione praedictorum scutorum quingentorum per oratores expletâ, prout per nos in secundo Brevis iniunctum extitit, de qua plene et per authenticam quietantiam seu attestationem prioris et patrum conventus praedicti constare fecerunt, iterum declaramus praedictam civitatem Pampilonensem, eiusque magistratum, cives et incolas ab observantiâ huiusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine, quavis auctoritate fungatur, et quovis sub praetextu, causâ vel quaesito colore, eadem opera ac scenicae recreationes imposterum perpetuo impediri possint.

§ 9. Decernentes, praesenti nostro motui proprio, licet non admissio neque in Camerâ nostrâ registrato, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel altero quovis vitio aut defectu voluntatis vel intentionis nostrae, etiam ex eo quod praedictus provisor seu vicarius generalis, vel eius procurator fiscalis, et alii forsitan interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis aliâ causâ quantumvis legitimâ, urgenti et iuridicâ, etiam

Denno iidem
absoluti a sae-
dicto voto de-
clarantur.

Clausulae.

¹ Edit. Main, legit 1525 (R. T.).

necessario exprimendâ, notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris reduci, et in ius ac controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari posse, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios, commissarios, vel delegatos et causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam a latere legatos, nunciosque apostolicos iudicari et definiri debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ac ex nunc irritum et inane, nulliusque roboris et efficaciae, quidquid secus super iis et circa ea, quavis auctoritate, etiam a nobis aut successoribus nostris pro tempore existentibus, contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 10. Non obstantibus praemissis ac novissimo Brevi revocatorio supra relato, constitutione Pii IV praedecessoris nostri de registrandis, regulâ Cancellariae nostrae de iure quaesito non tollendo, constitutionibus conciliaribus, generalibus et specialibus, ac quibusvis aliis legibus, statutis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, constitutionibus, ordinationibus, privilegiis et indultis apostolicis, per nos et Romanos Pontifices praedecessores nostros, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu simili concessis, confirmatis, approbatis seu innovatis; quibus omnibus et singulis, ac omnibus aliis hîc non expressis, quae forsâ praesenti gratiae obesse possent, etiamsi de illis specialis, specifica et expressa mentio habenda et certa forma servanda foret, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, motu et scientiâ similibus spe-

cialiter et expresse derogamus, ac plene et sufficienter derogatum esse decernimus et declaramus.

Datum Romae, ex nostro palatio apostolico Vaticano, hac die xvii martii MDCCXXIX.

Dat. die 17 martii 1729, pontif. anno v.

CCVII.

Promulgatur canonizatio B. Ioannis Nepomuceni ecclesiae Pragensis canonici¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Christus Dominus, qui, priusquam in caelum ascenderet, suae Ecclesiae supra firmam petram aedificatae sponddit, se usque ad finem saeculi curaturum, ne ullo unquam tempore adversus eam portae inferi praevalerent, sive cruentae persecutionum procellae, sive impia dogmata haereticorum eam concutere identidem conarentur, quotidie sub oculis nostris suae huius promissionis maxima argumenta, ad christianam fortitudinem in suorum fidelium cordibus augendam, edere non cessat. Quum enim singuli fidei catholicae articuli, ipsius Redemptoris nostri et Apostolorum ore vulgati, magnos praecones et sanguine suo coram tyrannis aliisque Dei hostibus purpuratos testes habuerint, tandem repertus est etiam qui sacramentum Poenitentiae secretamque peccatorum confessionem auricularem, ordinario eius ministro sacerdoti factam contra posteriorum aetatum haereticos in antecessum propugnaturus, martyr invictus oppeteret: quam

Exordium.

¹ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXVI, die xxxi decembris, pontif. III, promulgata fuit canonizatio B. Stanislai Kostkae.

quidem confessionem, unâ cum lege et obligatione divinitus latâ quae ad illius secretum attinent religiose celandi, antiquissimi Ecclesiae patres miro semper unanimique consensu commendaverunt et tota Ecclesia ab initio observavit ac modo sanctissime observat.

Ioannes Nepomucenus pro sigillo sacramentalis confessionis contra haereticos tuendo a Deo datus.

§ 1. Itaque sub finem saeculi a Christo nato xiv, quum in vineam a Christo Domino plantatam eiusque pretioso sanguine aspersam ventus urens pravorum dogmatum irruisset, Waldensium et Albigensium infaustâ sobole (Catharis nimirum, Patarenis et Manichaeis) in catholicam veritatem bacchante, quae, praeter alia permulta, Confessionis et Poenitentiae sacramentum subvertere conabatur, quumque ex pestilentissimis libris Wicleffi prognata Hussitarum secta florentissimo regno Bohemiae immineret, perinsignis ecclesia Pragensis, praecipua Romanae filia ac totius regni mater, filium suum Ioannem Nepomucenum pro sigillo sacramentalis Confessionis undequaque servando, adversus novos inferorum conatus murum opposuit; unde factum ut Ioannis constantia, glorioso martyrio coronata, compluribus signis in totâ Bohemiâ et Germaniâ a Deo illustrari meruit: quae tandem hanc S. R. E., cui, auctore Christo Domino, praesidemus, permoverunt, ut virum Deo carum sanctorum Christi martyrum canoni per nos adscribendum sanciret. Priusquam vero anteactam caeremoniam enarrare adgrediamur, maxime decet ut de beato martyre aliqua proferamus, ut illius sanctitatis memoria in fidelium animos dulcius illabatur.

Ioannes Nepomuceni oritur, educatio et munia.

§ 2. Nepomuci, Bohemiae oppido, Pragâ in Bavariam ituris obvio, perque S. Adalbertum Pragensem antistitem et martyrem signis olim nobilitato, Ioannem ineunte iam saeculo xiv parentes eius, pietate magis quam avorum titulis

clari, precibus et votis ad Dei Matrem fuis impetraverunt. Egregia et vere christiana pueri indoles probe exulta statim illuxit; formulâ enim presbyteris divinum sacrificium facturis inserendi perceptâ, sponte suâ ad coenobium monachorum Cisterciensium, Nepomuco adiacens, primo mane decurrere singulisque Dei ministris ad aras operaturis ministrare consuevit. Adultior factus, mitioribus litteris, ac postea gravioribus disciplinis, quae Dei obsequiis destinandum iuvenem praecipue decerent, sedulo instructus, ecclesiasticae militiae nomen dare constituit; praemissoque in tantae rei cogitatione mense ab omnibus negociis vacuo, presbyteratum suscepit; eique in aede Pragensi B. Virginis, quam *Laetam Curiam* appellant, verbi Dei promulgandi onus iniunctum est: quod, a summis et disertis viris ibidem antea occupatum, tantâ ipse prudentiâ et fervore implevit, ut Evangelii semina audientium cordibus inserens, populi expectationem aequaverit, ac superiorum, qui in eodem officio praeiverant, desiderium extinxerit. Hinc, universis doctrinam virtutemque Ioannis collaudantibus, inter metropolitanae ecclesiae Pragensis canonicos, Ioanne archiepiscopo agente, unâ plane omnium voce cooptatus est, ei statim in eâdem ecclesiâ coram Caroli IV imperatoris filio Wenceslao Romanorum et Bohemiae rege IV sacras conciones habenti, nova provincia imposita, qua Ioannes pro suâ modestiâ se frustra abdicare tentavit. Compluribus annis poenitentiam contra scelera, aulae licentiam, corruptosque mores strenuus ecclesiastes praedicavit, Wenceslao sanâ eius eloquentiâ victo, necdum in vitiorum sordes lapso, multa viri Dei suasu faciente: qui tanto etiam eius ornandi studio incensus est, ut praeci-

pais regni dignitatibus, praepositurâ scilicet ecclesiae Wisserhadensis, post archiepiscopalem primariâ, et Sedis Litomisliensis fastigio episcopali, ultro oblatis, Ioannem honestare percuperet.

Lucro animarum intulus honores respuit: fit confessarius Ioannae reginae.

§ 3. Sed ille, opulento lucro animarum unice intentus, huiusmodi se honorum amplitudini generoso consilio subduxit; ne tamen illorum contemptu in superbiae notam incurreret, summum tandem eleemosynarii munus; a rege eiusque optimâ coniuge Iohanna Alberti Bavariae ducis filiâ collatum, accepit: in quo exercendo praeclaris animi dotibus toti aulae praeluxit, et Ioanna regina, christianis virtutibus instructissima, suae conscientiae arbitrum esse voluit: quod exemplum Pragensis arcis sanctimoniales secutae, ad summum perfectionis apicem eo duce convolarunt. Haec prima in viro Dei sanctitatis praeludia absolutam consummationem aliunde acceperunt, ubi, pro custodiendo sacramenti Poenitentiae sigillo, nullâ humanâ vi reserando, animam suam ponere non dubitavit. Etenim labente anno Domini MCCCLXXXIII, quum Wenceslaus paternae virtutis immemor, agente humani generis hoste, in flagitiorum abyssum praeceps ruisset, pietissima regina, viri sceleribus maxime offensa, crudelitatem eius perhorrescens, uni Deo se totam dicare constituit, ab eo in tantâ calamitate subsidium et solatium deprecatura. Sacrum propterea confessarii tribunal adire frequentius, cum lacrymis conscientiam aperire, afflicta se, egenorum curam suscipere, Deum assidue cogitare, et diu noctuque obsecrare, ut meliorem coniugi mentem daret, quem pridem a pessimo vitae instituto revocare optans, seorsum privatis obsecrationibus saepenumero adgressa fuerat.

Pro sigillo § 4. Sed rex, crimina criminibus ad-

dens, piis optimae reginae officiis in ferorem actus, eo prolapsus est, ut, quae illa in sacramentali confessione eleemosynario atque uni Deo aperiret, ab eo sibi patefieri debere, nefario ausu contenderet, magnisque hoc pollicitationibus a Ioanne extorquere semel atque iterum laboravit. Mox novum regis atrocissimum facinus in coco, verubus transfixo, atque igne affari iusso, aliis prae horrore et stupore tacentibus, a Ioanne leniter obiurgatum, eius immanitatem in Dei famulum irritavit. Quare eleemosynarium contumeliis affectum, carceri et vinculis mancipat, inde non educendum minatus, nisi reginae confessionem pandat. At eius constantiam in vinculis et postmodum in convivio Wenceslaus expugnare frustra molitus, catastae impositum, tormentis et facibus ad latera admotis, ut secretum proderet, torqueri imperat: quo in agone Christi pugil, nihil prorsus nisi suavissima Iesu et Mariae nomina ingeminans, vitam et mortem Domino commendavit. Carcere hinc dimissus, curatisque vulneribus, vir Dei secum immaniter acta prudens celavit, resumptoque pristino concionum exercitio in aede principe, quum ad populum verba illa Christi Domini protulisset, *modicum videbitis me, et iam non multa loquar vobiscum*, sibi pro Christi et Ecclesiae lege occumbendum praenunciavit. Tum uberimis lacrymis regni infortunia et eventuras brevi calamitates memorans, inque magno luctu omnes relinquens, concionem absolvit. Supremum igitur agonem sibi instare praenosceus, antiquam Deiparae imaginem veneraturus, Boleslaviam profectus, eius praesidium vehementissimis precibus flagitavit. Inde Pragam vespere pervigilii dominicae Ascensionis reducem e fenestrâ rex conspicatus, ad se arcessit, mortem in-

confessionis atrocissime patitur et mortem subit.

terminatus, nisi arcanas coniugis confessiones statim exponat. Sed fortissimus Dei miles intrepide reluctatus, impium facinus quod ab se requirebatur, non voce, sed capitis vultusque gravitate aversatus est. Mox iussu regio a satellitibus comprehensus, aliò clam deportatur, noctuque manibus et pedibus vinctus, ad pontem Moldavae, Pragmam praeterfluentis, deductus, in subiectum flumen praecipitatur.

Ioannis martyrium et sanctitas miraculis praefata.

§ 5. Ioannis caedem, quam Wenceslaus latere voluerat caelestia statim miracula prodiderunt. Totus enim Moldavae fluvius continuo flammis reluxit, et martyris corpus; secundo flumine quasi facibus undique cinctum descendens, effusam ad spectaculum civitatem attraxit, reginà ipsà sceleris nescià, coniugi necis auctori prodigium indicante: qui criminis conscientia tortus, humanum consortium triduo ferre non potuit. Postero die repertum martyris corpus, caedisque causà patefactà, ad proximam aedem S. Crucis perlatum est, subinde ad metropolitanam ecclesiam, ubi aegros quamplurimos sacramentorum exuviarum contactu sanatos vetera monumenta copiose testantur. Signis postea non paucis ad martyris, qui Dei gloriam eloquio iuxta ac silentio amplificare studuerat, loculum sepulcralem patefactis, eius veneratio et fama sanctitatis, in toto regno Bohemiae per medias haeresum et bellorum flammis mirifice aucta, Germaniam universam et septentrionales oras pervagata est. Hisce de rebus uberes commentarii, Ioannis martyrium, miracula et cultum immemorabilem minimeque interruptum recensentes, ab anno MDCCXV ab annum MDCCXX in sede archiepiscopali Pragensi publicà solemnique caeremonià confecti sunt: quo tempore invicti martyris corpuscule iuridice recognito et carne

ac membris in cineres pridem conversis, licet tota ossium compago superesset, lingua, sigilli confessionis sacramentalis inexpugnabilis custos, in ore et cranio terrà pleno prorsus incorrupta, flexilis et vivida reperta est. Haec vero, in thecà honorifice inclusà, anno MDCCXXI in solemnì supplicatione maximo christiani populi gaudio circumlata est.

§ 6. His porro commentariis ad pia recordationis antecessorem nostrum Clementem Papam XI allatis, perque venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales sacrorum rituum Congregationi praepositos canonico examine comprobatis, officium et sacrosanctum missae sacrificium de eo sub ritu communi unius martyris in Bohemià, Germanià aliisque regionibus celebrandi, sacrique corporis, ex tumulto seorsum posito et repagulis ferreis munito, infra mensam altaris transferendi facultas concessa est: quo translato, novisque commentariis hac de re apostolicà auctoritate conscriptis, die xxvii ianuarii anno Domini MDCCXXV sacrae linguae prodigiosa incorruptio denuo explorata, omnes quotquot aderant permultos gravissimos viros reiue anatomicae peritos repentino spectaculo in summam admirationem convertit, ubi in conspectu universorum spatio ferme unius horae lingua suboscure a radice, quasi rubrum colorem induens et palam intumescens, huiusmodi colorem sensim in purpureum mutavit.

§ 7. Itaque per venerabiles fratres nostros S.R.E. cardinales viri Dei martyrio et prodigiis coram nobis accurate recognitis atque perpensis, et duobus praesertim ex recentioribus miraculis, unà cum iis quae ad linguam pertinent, voce unanimi comprobatis; uno scilicet Annae Teresae Crebsin, a sex mensium paralyti et atrophia in laevo

Ioannis martyrium a Romana Ecclesia canonice comprobatum et eius lingua incorrupta.

Ioannis miracula a Sede apostolica recognita et undequaque relata.

brachio percussae, quae, sub finem novemdialis ieiunii a se instituti in honorem B. Ioannis, momento citius convaluit; altero vero in septenni puellâ Rosaliâ Hodanckianâ, noctu in flumen Wactavam lapsâ, quae, eiusdem viri Dei patrocinio a matre implorato, post horae spacium ex aquis, ubi mersa iacuerat, incolumis educta est: nos Ioannem Nepomucenum, ob servatam legem arcani confessionis sacramentalis violentâ nece peremptum, consueto Ecclesiae Romanae ritu in sanctorum Christi martyrum canonem referre decrevimus: pro quo referendo carissimus in Christo filius noster Carolus VI imperator electus Hispaniarum catholicus et Romanorum, Hungariae ac Bohemiae rex illustris, et carissima in Christo filia nostra Elisabetha Christina, eiusdem Caroli uxor, et Amalia vidua clarae memoriae Iosephi olim imperatoris electi, itidemque carissimus in Christo filius noster Fridericus Augustus Poloniae rex illustris, compluresque S.R.E. cardinales archiepiscopi, episcopi et Germaniae principes ab initio causae supplices preces huic Apostolicae Sedi porrexerant, suasque iam porrigit venerabilis frater Ferdinandus archiepiscopus, et prae ceteris dilecti filii, capitulum et canonici metropolitanae ecclesiae Pragensis, eximiâ et plane singulari erga collegam suum devotione inflammati.

Sanctorum
martyrum ca-
noni adscribi-
tur.

§ 8. In tribus ergo consistoriis et plenario conventu eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, nobiscum Romae praesentium, universis ad beatum Christi martyrem Ioannem Nepomucenum pertinentibus pro more discussis, unanimi sententiâ per Apostolicae Sedis notarios coram nobis exceptâ, post tantae rei perficiendae solemnem diem indictam, perque

orationes, ieiunia et eleemosynas omnipotentis Dei opem in re tantâ absolvendâ ferventissime imploratam, omnibus, quae ad antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum constitutiones et S. R. E. disciplinam agenda erant, summâ religione peractis, hac ipsâ die in honorem B. Iosephi confessoris et Deiparae sponsi Deo sacrâ, unâ cum iam dictis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis et episcopis, et maximâ utriusque cleri et populi frequentiâ, in sacrosanctam basilicam Lateranensem Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum et tertio pro Christi famulo Ioanne Nepomuceno sanctorum martyrum canonem adscribendo per dilectum filium nostrum Michaëlem Fridericum S. R. E. tituli S. Sabinae presbyterum cardinalem ab Althann nuncupatum repetitis precibus exorati, post cantatas sacras orationes et Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, fidei catholicae exaltationem, et christiani nominis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei Patris, Filii et Spiritus Sancti, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostrâ, de eorumdem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, nobiscum in plenario conventu basilicae Lateranensis praesentium, consilio et unanimi consensu, beatum Ioannem Nepomucenum, ecclesiae metropolitanae Pragensis in regno Bohemiae presbyterum et canonicum, de cuius sanctitate, martyrio, causâ martyrii et miraculis plene constabat et constat, sanctorum martyrum canonem adscribendum decrevimus et definivimus, prout praesentium tenore discernimus, definimus et adscribimus, eundemque per omnes christifideles tamquam vere sanctum et Christi mar-

tyrem honorari mandavimus et mandamus, statuentes ut ab universâ Ecclesiâ in eius honorem aedes sacrae et altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, aedificari, et quotannis xvii kalendas iunias solemnias eius ut sancti martyris celebrari possint.

Indulgentiae
visitantibus Io-
annis exuvias
concessae.

§ 9. Insuper eâdem auctoritate omnibus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui eodem solemnâ die in memoriam beati Christi martyris Ioannis Nepomuceni quotannis ad eius exuvias, quae Pragae in aede principe in honorem B. Viti martyris Deo sacrâ adservantur, venerandas accesserint, annum et quadragenam; iis vero qui in octavâ eiusdem diei festi, quadraginta dies de iniunctis seu quomodolibet eis debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxavimus et relaxamus.

Exponitur
quidquid ge-
stum in eius ca-
nonizatione.

§ 10. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantatâ in honorem sancti martyris Ioannis Nepomuceni solemnâ oratione, in arâ maximâ basilicae Lateranensis sacrosanctum missae sacrificium celebravimus cum eiusdem martyris commemoratione, omnibusque christifidelibus tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 11. Decet igitur ut pro tam peculiari magnoque beneficio nobis concesso omnes benedicamus et glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor et gloria in saecula, assiduâ precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui martyris Ioannis Nepomuceni a peccatis nostris indignationem suam avertens ostendat nobis faciem misericordiae suae, immittatque timorem sui super gentes quae non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant quia non est alius Deus nisi Deus noster.

Hae litterae

§ 12. Ceterum quia difficile foret,

praesentes nostras litteras ad singula loca, ad quae opus esset, adferri, volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici notarii subscriptis et sigillò alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem ubique fides habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensae.

ubique fidem
obtineant.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis et voluntatis infringere, vel ei ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Nemo hanc
paginam infrin-
gere audeat.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXVIII, XIV kalend. aprilis, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 18 martii 1729, pontif. anno v

EGO BENEDICTUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS¹.

†

†

†

†

† Ego Petrus episcopus Sabinensis cardinalis Ottobonus, S. R. E. vicecancellarius.

† Ego Laurentius episcopus Tusculanus cardinalis Corsinus.

†

† Ego Ioseph Renatus tituli S. Laurentii in Lucinâ presbyter cardinalis Imperialis.

†

† Ego Annibal tituli S. Clementis presbyter cardinalis S. Clementis S. R. E. camerarius.

† Ego Ludovicus tituli S. Praxedis presbyter cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Ioannes Antonius tituli S. Petri ad Vincula presbyter cardinalis de Viâ.

†

† Ego Antonius Felix tituli S. Balbinae presbyter cardinalis Zondadari.

¹ Additur forma sigilli ut supra pag. 6 a (R.T.),

† Ego Petrus Marcellinus tituli S. Mariae
Transtyberim presbyter cardinalis Cor-
radinus.

†

†

†

† Ego Curtius tituli S. Eustachii presbyter
cardinalis Origus.

† Ego Melchior tituli S. Mariae Angelorum
presbyter cardinalis de Polignac.

†

†

†

†

† Ego Nicolaus tituli Ss. Nerei et Achillei
presbyter cardinalis Spinula.

†

†

† Ego Iulius tituli S. Chrysogoni presbyter
cardinalis Alberonus.

†

†

† Ego Cornelius tituli S. Caeciliae presbyter
cardinalis Bentivolus de Aragonia.

†

†

† Ego Ludovicus tituli S. Priscæ presbyter
cardinalis Belluga et Moncada.

†

† Ego Michaël Fridericus tituli S. Sabinae
presbyter cardinalis de Althann.

†

† Ego Alvarus tituli S. Bartholomaei in In-
sulâ presbyter cardinalis Cienfuegos.

† Ego Bernardus Maria tituli S. Bernardi
ad Thermas presbyter cardinalis de Co-
mitibus, maior poenitentiarius.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Matthaei in
Merulana presbyter cardinalis de Al-
teriis.

† Ego Vincentius tituli S. Onuphrii presby-
ter cardinalis Petra.

† Ego Prosper tituli S. Silvestri in Capite
presbyter cardinalis Marefusus.

† Ego fr. Augustinus tituli S. Mariae super
Minervam presbyter cardinalis Pipia.

† Ego Nicolaus tituli S. Mariae in Domnicâ
presbyter cardinalis Coscia.

†

† Ego Nicolaus Mariae tituli S. Ioannis et
Pauli presbyter cardinalis Lercarius.

†

†

†

† Ego fr. Georgius tituli S. Augustini pres-
byter cardinalis Selleri Ordinis Prae-
dicatorum.

†

†

†

†

† Ego fr. Vincentius Ludovicus tituli S. Pan-
cratii presbyter cardinalis Gotti Ordinis
Praedicatorum.

† Ego dominus Leander tituli S. Calixti pres-
byter cardinalis de Porzia Ordinis S. Be-
nedicti.

† Ego Petrus Aloysius tituli S. Laurentii in
Pane et Perna presbyter cardinalis Ca-
rafa.

† Ego Ioseph tituli S. Mariae de Transpon-
tina presbyter cardinalis Accorambonus.

†

† Ego Benedictus S. Mariae in Viâlatâ dia-
conus cardinalis Pamphilus.

† Ego Laurentius S. Agathae ad Montes dia-
conus cardinalis de Alteriis.

† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium
diaconus cardinalis Columna.

† Ego Fabius Ss. Viti et Modesti diaconus
cardinalis de Abbatibus Oliverius.

†

† Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin
diaconus cardinalis Albanus.

† Ego Alexander S. Mariae de Scalâ diaco-
nus cardinalis Falconerius.

† Ego Nicolaus S. Mariae ad Martyres dia-
conus cardinalis Iudice.

† Ego Antonius S. Nicolai in Carcere dia-
conus cardinalis Bancherius.

† Ego Carolus S. Mariae in Porticu diaco-
nus cardinalis Collicola.

I. B. archiepiscopus Nisibenus subdatarius.

Visa de Curia: I. archiep. Ancyranus.

L. MARTINETTUS.

Registrata in Secretariâ Brevium.

FELIX FRANCISCHINUS R. C. A. secretarius.

CCLXVIII.

Confirmatur summarium indulgentiarum concessarum crucibus, rosariis, nummismatibus et coronis benedictis ab abbate monasterii Montiserrati Congregationis Vallisoletanae Ordinis S. Benedicti ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Piis orthodoxorum principum de Ecclesiâ Dei multis nominibus optime meritum studiis paternâ charitate libenter obsecundamus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam bonorumque operum incrementum et christifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam et confovendam salubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium
praedictum a
Congregatione
indulgentiarum
recognitum et
approbatum
fuit.

§ 1. Pro parte siquidem carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici, et carissimae in Christo filiae nostrae Elisabethae, earumdem Hispaniarum reginae catholicae, coniugum, nobis nuper expositum fuit, quod aliàs summarium indulgentiarum crucibus, nummismatibus, rosariis et coronis a pro tempore existente abbate monasterii Montiserrati Congregationis Vallisoletanae Ordinis sancti Benedicti in Cathalauniâ benedictis concessarum de mandato Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium indulgentiis et sacris reliquiis praepositorum per sex consultores ad id specialiter deputatos confectum et ab eadem Congregatione cardinalium recognitum et approbatum fuit tenoris qui sequitur, videlicet:

Sommario delle indulgenze date alle croci, rosarii e medaglie benedette dall'abate del

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXVI, die 19 augusti, pontif. III, actum fuit de modo electionis abbatis dicti monasterii.

monastero della Madonna di Monserrato in Spagna.

La Santità di nostro signore Papa Benedetto XIII, dopo aver udito il voto della sacra Congregazione delle indulgenze e reliquie, concede alle croci, rosari e medaglie benedette dall'abate del monastero della Madonna di Monserrato le seguenti indulgenze:

Referatur
ipsamet sum-
marium.

I. Chi sarà solito dire una volta la settimana la corona del Signore o della Madonna, o il rosario, la terza parte, o l'ufficio divino o il piccolo della Madonna o dei morti, ovvero i sette salmi penitenziali o graduali, ovvero averà per usanza d'insegnare la dottrina cristiana, o visitare i carcerati o gl'infermi di qualche spedale, o di sovvenire i poveri, o d'intervenire alla messa, o dirla essendo sacerdote, se, veramente pentito e confessatosi da confessore approvato dall'Ordinario, si comunicherà in qualsivoglia degli infrascritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Resurrezione, Ascensione, Pentecoste, feste della SS. Trinità e *Corpus Domini*, feste della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Assunzione e Natività della beatissima Vergine, nel dì primo di novembre festa di tutti i Santi, e nel giorno festivo di S. Benedetto, e devotamente pregherà Dio per l'estirpazione delle eresie e degli scismi, per l'augumento della fede cattolica, per la pace e concordia de' principi cristiani, e per gli altri bisogni di santa Chiesa, in esso giorno acquista la remissione di tutti i suoi peccati e l'indulgenza plenaria.

II. Chi farà le stesse cose nelle altre feste del Signore, della beatissima Vergine, nelle feste de' santi apostoli, di S. Giuseppe, e de' santi Mauro e Placido, Scolastica e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciascuno di detti giorni conseguirà sette anni ed altrettante quarantene d'indulgenza.

III. Chi sarà solito dire una o più volte il giorno *Benedetta* sia la purissima ed immacolata Concezione, guadagni per ogni volta il giorno quaranta giorni d'indulgenza.

IV. Ciascuno che dirà il rosario, corona della Madonna in onore della sua purissi-

ma ed immacolata Concezione, pregandola che interceda appresso il suo divino Figliuolo acciò viva e muoia senza peccato mortale, consegua sette anni d'indulgenza.

v. Chi farà ogni giorno orazione per la estirpazione delle eresie, consegua ogni settimana vent'anni d'indulgenza.

vi. Ciascuno che la sera prima di andare a dormire farà l'esame della sua coscienza, e cinque volte il *Pater noster* e l'*Ave Maria* con proposito di confessarsi, consegua un anno d'indulgenza, ed essendo confessato e comunicato in quel giorno, ne consegua dieci anni.

vii. Ciascuno che, mosso dalla devozione che porta a S. Giuseppe, S. Benedetto, S. Mauro, S. Scolastica e S. Geltrude; dirà il salmo *Miserere mei, Deus, etc.*, o cinque volte il *Pater noster* e l'*Ave Maria*, dicendo che Dio signor nostro, per la loro intercessione, conservi la sua Chiesa, ed a lui dia buona morte, consegua cento giorni d'indulgenza.

viii. Chi sarà solito una volta almeno la settimana dire la corona o il rosario o l'ufficio della Madonna o de' morti, o i vesperi ed un notturno almeno colle laudi, o i sette salmi penitenziali colle litanie e sue preci, o per divozione del SS. Nome di Gesù o delle cinque piaghe dirà cinque volte il *Pater noster*, o per divozione del nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'antifona *Sub tuum praesidium, etc.*, con qualsivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno che ciò dirà cento giorni d'indulgenza.

ix. Chi farà qualunque sorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la messa o comunicarsi, o di recitare l'ufficio del Signore o della B. Vergine, conseguisca ogni volta cinquanta giorni d'indulgenza.

x. Chi visiterà i carcerati o gl'infermi degli spedali, aiutandoli con qualche opera pia, ovvero in chiesa insegnando la dottrina cristiana, o in casa a' propri figli, parenti o servitori, oltre le indulgenze per ciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta duecento giorni d'indulgenza.

xi. Chi nel giorno di venerdì penserà divotamente alla passione e morte di Gesù

Cristo signor nostro, e dirà tre volte il *Pater* e l'*Ave Maria*, in quel giorno guadagni cento giorni d'indulgenza.

xii. Chi accompagnerà divotamente il santissimo Sacramento, quando è portato per viatico agl'infermi, oltre le indulgenze che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquisti sette anni d'indulgenza.

xiii. Chi per divozione della passione di Gesù Cristo signor nostro digiunerà li venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li sabati, guadagnerà per ognuno dei suddetti giorni indulgenza di sette anni e sette quarantene; e quelli che confessati e comunicati avranno esercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'indulgenza plenaria, quale goderanno quelli che morendo dentro l'anno avranno avuta intenzione di compirla.

xiv. Chi dirà tre volte il *Pater noster* e l'*Ave Maria* per li fedeli che sono in transito, conseguirà quaranta giorni d'indulgenza.

xv. Chi col suo esempio o consiglio ridurrà a penitenza qualche peccatore, consegua il perdono della terza parte delle pene dovute a' suoi peccati.

xvi. Chi si confesserà e comunicherà nei giorni di Giovedì santo e Pasqua, e pregherà sua divina maestà per l'esaltazione della santa madre Chiesa e conservazione del Sommo Pontefice, consegua l'indulgenza che Sua Santità concede in detti giorni nella benedizione che dà pubblicamente al popolo.

xvii. Chi udirà o sentirà la santa messa, e se è sacerdote pregherà per la prosperità de' principi cristiani e per la tranquillità de' Stati loro, guadagni l'indulgenza di sette anni e sette quarantene.

xviii. Chi pregherà per la conservazione et augumento della religione di S. Benedetto, sarà partecipe di tutte quelle opere buone che si faranno in essa religione.

xix. Qualesivoglia che per infermità o altro impedimento legittimo non potrà sentire o dir messa, o recitare l'ufficio divino o di nostra Signora, o fare altri esercizi di virtù prescritti per conseguire le suddette indulgenze, le conseguirà dicendo in luogo di

esse tre *Pater noster* e tre *Ave Maria* ed una *Salve regina*, ed al fine di essa dirà *Benedetta sia la SS. Trinità*, e *Lodato sia il SS. Sacramento e la purissima Concezione della SS. Vergine Maria concepita senza peccato originale*, con condizione però che sia confessato e comunicato, o almeno sia contrito nel cuore, con proponimento di confessarsi.

xx. Qualunque che in articolo di morte, avendo ricevuti li sacramenti, o, non avendoli ricevuti per alcun impedimento, sarà contrito, dicendo *Gesù e Maria* col cuore, non potendo colla bocca, guadagni indulgenza plenaria di tutti i suoi peccati.

xxi. Tutte le indulgenze dette di sopra può ciascuno guadagnarle per sè o pure applicarle per le anime del purgatorio.

Comanda Sua Santità, che nella distribuzione ed uso di queste medaglie, corone, ecc., si osservi il decreto della felice memoria di Alessandro VII stampato sotto li 6 febbraio 1659, cioè che le medaglie, corone, ecc., benedette colle sopradette indulgenze, non passino la persona di quelli a' quali saranno concesse, o a' quali da questi saranno distribuite per la prima volta, e che non possano prestarsi ad altri o darsi precariamente, altrimenti perdano l'indulgenza che hanno, e che perdendosene una non se ne possa sostituire in suo luogo un'altra, non ostante qualunque concessione o privilegio in contrario.

Inoltre dichiara, che se qualcheduna delle suddette croci, corone, rosarii o medaglie si perdesse, non se ne possa sostituire un'altra che non sia stata benedetta dall'abate di Monserrato.

Proibisce di più, che per queste croci, corone, rosari e medaglie non si possa prendere qualunque minima cosa, sotto pena della perdita di tutte le indulgenze, ed altre pene canoniche da darsi da' vescovi o dagli inquisitori della fede a' questori od altri che rendono venali le cose sacre.

Dichiara ancora la Santità di nostro signore, che tutte le altre indulgenze e grazie che si asseriscono concesse a dette medaglie, croci e corone, le quali non sono contenute espressamente nel presente som-

mario, siano nulle e dalla Santità Sua espressamente revocate. Dato li 2 gennaio 1727.

I. card. PICO praefectus. — RAFFAELLO COSCINO GIROLAMI segretario.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Philippus rex et Elisabetha regina summarium huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: nos, laudabilia eorumdem Philippi regis et Elisabethae reginae erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere paternam benignitatem cupientes, de memoratorum cardinalium consilio, praeinsertum summarium indulgentiarum auctoritate apostolica tenore praesentium approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Praeterea nunc et pro tempore existenti praesidenti seu superiori praedicti monasterii, absente vel impedito illius abbate, cruces, rosaria, nummismata et coronas huiusmodi benedicendi facultatem, auctoritate et tenore praedictis, concedimus et impertimur: salvam tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis cardinalium.

Confirmatio re-
lati summarii.

§ 3. Decernentes ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quancumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque etc.¹

Clausulae.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium litterarum transumptis, etc.²

Fides habenda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxi martii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 21 martii 1729, pontif. anno v.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 72 b (R. T.).

CCLXIX.

*Confirmatur constitutio Innocentii XIII, super prohibitionem mercaturae rerum novarum Iudaeis tum in Statu tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus*¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Constitutio
praedicta Inno-
centii XIII re-
fertur.

§ 1. Alias emanarunt a recolendae memoriae Innocentio XIII praedecessore nostro litterae in simili formâ Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet:

Ad futuram rei memoriam. Ex iniuncto nobis caelitus apostolicae servitutis munere, etc.².

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii ianuarii MDCCXXIV, pontificatus nostri anno III.

Causae praesentis novissimae confirmationis Benedicti XIII.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii mercatores civitatis et comitatus Avenionensis exponi nobis nuper fecerunt, ipsi praemissa, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desiderant: nos, specialem ipsis mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas³ fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertas Innocentii praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis

¹ Laudata constit. edita fuit MDCCXXIV, die 14 (verius 18 R. T.) ianuarii, pontif. III.

² Reliqua habes tom. xxi, pag. 963 b et seq. (R.T.).

³ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. etiam de latere legatos, civitatibusque et comitatibus praefatorum vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque prae eminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis quae idem Innocentius praedecessor in praeinsertis litteris voluit non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriae.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxi martii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 21 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXX.

*Conceduntur nonnulla privilegia quibusdam familiaribus Sanctitatis Suae*¹.

¹ Ab eodem Pontifice const. ed. MDCCXXIV, die xv decembris, pontif. I, concessa fuerunt privilegia omnibus familiaribus, et a Clemente XII

Benedictus Papa XIII,
Venerabilibus fratribus Francisco Burghesio
archiepiscopo Traianopolitano, cubiculi
nostri praefecto, Francisco Mariae Pito-
nio episcopo Himetiensi, auditori nostro,
Angelo Mariae Errico Beneventanae, ca-
pellano secreto, Ioanni Baptistae Calsa-
milia Ianuensis, magistro domus nostrae,
Ioanni Capobianco, clerico capellae no-
strae secretae, et Carolo Antonio Fiorillo,
itidem Beneventanae respective civitatum
vel dioecesium, cubiculi nostri adiutori,
familiaribus continuis commensalibus no-
stris, salutem et apostolicam benedictio-
nem.

Prooemium.

§ 1. Circumspecta Romani Pontificis
gratiarum dispensatoris providentia de-
votos et fideles suos, illos praesertim etc.¹

Clausulae fi-
nalis.

§ 2. Ceterum² volumus pariter atque
decernimus, ut illis ex vobis, quibus
similes testandi de bonis ac pensiones
transferendi facultates a Romanis Pon-
tificibus praedecessoribus nostris, quo-
rum respective etiam familiares continui
commensales erant, concessae fuerunt,
praesentes litterae, quoad facultates te-
standi de bonis et transferendi pensio-
nes huiusmodi, minime suffragentur.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub an-
nulo Piscatoris, die xxii martii mdccxxix,
pontificatus nostri anno v.

Dat. die 22 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXXI.

*Confirmatur decretum capituli generalis
Ordinis Praedicatorum super suppres-
sione Congregationis Angelorum in
provincia Galloprovinciae aliàs ere-
ctae³.*

conceduntur const. ed. mdccxxxi, die xxv iulii,
pontif. ii.

1 Reliqua ut tom. xx, pag. 24, et supra
pag. 120 huius tomi (R. T.).

2 Isti § addatur etiam sup. pag. 120 (R. T.).

3 De confirmatione erectionis Congregationis
praedictae vide Alexandri VII constit. edit.
mdclxv, die 30 iunii, pontif. iii.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus Congregatio
praedicta Ange-
lorum iam inde
ab anno mdcx
erecta et aucto-
ritate apostoli-
ca confirmata
fuit.
filius Ioannes Sicard, frater expresse pro-
fessus provinciae Galloprovinciae Ordi-
nis Praedicatorum, nomine dilecti etiam
filii Ioannis Iosephi Robert prioris pro-
vincialis dictae provinciae, quod aliàs,
nempe die viii martii mdclx, a quodam
Ioanne Baptista Marini tunc temporis
magistro generali praefati Ordinis Con-
gregatio Angelorum nuncupata ex non-
nullis conventibus provinciae eiusmodi
erecta, ac subinde die xix iulii mdclxiv
suà ac etiam apostolicà auctoritate con-
firmata fuit, cum iuribus ac privilegiis
alteri Congregationi Britannicae eiusdem
Ordinis concessis, eà tamen expressà
lege et conditione in patentibus litteris
ipsius Ioannis Baptistae magistri gene-
ralis desuper editis adiectà, quod sci-
licet in dictà Congregatione Angelorum
eiusque conventibus regularis observan-
tia secundum tenorem constitutionum
praescriptarum exacte et accurate ser-
varetur; itaut a praefatis privilegiis ipso
facto excideret et exeidisse censeretur
statim atque a regulari observantià hu-
iusmodi descivisse constaret.

§ 2. Enatoque postmodum dubio, an Deinceps ema-
nato dubio, au-
supradicta con-
gregatio dis-
soluta fuisset,
ab Alexandro VII iterum
confirmata est.
per quaedam decreta die xxviii septem-
bris eiusdem anni mdclxiv emanata a
Congregatione tum existentium S. R. E.
cardinalium negotiis et consultationibus
episcoporum et regularium praeposità,
quibus inter alia electiones in capitulo
provinciali provinciae praefatae confir-
mabantur, supradicta Congregatio Ange-
lorum dissoluta fuisset, reque ad felicitis
recordationis Alexandrum Papam VII
praedecessorem nostrum ab eodem Io-
anne Baptista magistro generali delatà,
idem Alexander praedecessor de dicto-
rum cardinalium consilio memoratam
Congregationem Angelorum, in qua tunc

vigebat regularis observantia ac disciplina, in suo statu et privilegiis auctoritate apostolicâ confirmavit et manuteneri mandavit, voluitque vicarium praefatae Congregationis vocem habere in capitulis provincialibus eiusdem provinciae deinceps celebrandis, prout habebat vicarius alterius Congregationis Britannicae; et aliâs, prout in ipsius Alexandri praedecessoris litteris in simili formâ Brevis die xxx iunii MDCLXV desuper expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Denique in capitulo generali in Bononiensi iustis de causis suppressa fuit et decretum hac super re emanatum.

§ 3. Verum, cum in nupero capitulo generali praedicti Ordinis in civitate nostrâ Bononiensi habito, in vim seu executionem quarundam nostrarum in pari formâ Brevis litterarum, quas die viii aprilis MDCCXXV super eiusmodi congregationibus provinciarum dicti Ordinis in universum acceptis ad idem capitulum generale in civitate praefatâ congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum atque ordinatum fuisset, tamquam conducibile ad regularis disciplinae instaurationem, quas-cumque congregationes ab hac Sanctâ Sede non erectas nec confirmatas, sed solâ facultate ordinariâ religionis institutas, neque a suis provinciis respective seiunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum quae in primaevo erectionis fervore praescripta fuere, suis provinciis omnino reuniendas esse, factâ potestate per dictum capitulum generale dilecto filio Thomae Ripoll moderno magistro generali Ordinis praefati, habitâ de singulis Congregationibus huiusmodi pleniori ratione, eas supprimendi et reuniendi originalibus provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque comper-tum fuisset, quinque conventus, quibus

supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob fratrum penuriam, temporum iniuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam, aliasque calamitates, a primae-vâ regulari observantiâ defecisse, nec illis suppetere unde suorum religiosorum necessitatibus subvenire possent, ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem priori provinciali dictae provinciae, alteram vero eiusdem Congregationis vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam, teneri et obligatos existere: dilecti filii Ludovicus Manche vicarius ultimo electus, et Hyacinthus Dantrechauz exvicarius, aliique alumni dictae Congregationis, enarratae ordinationi capituli generalis inhaerentes, ab eodem Thoma magistro generali petierunt atque obtinuerunt praedictam Congregationem Angelorum dissolvere et supprimi, illiusque conventus memoratae provinciae restitui ac reuniri; et aliâs, prout continetur in decreto ipsius Thomae magistri generalis eâ super re die v iunii MDCCXXVIII edito, tenoris qui sequitur, videlicet:

Nos frater Thomas Ripoll, sacrae theologiae professor, totius Ordinis fratrum Praedicatorum magister generalis et servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, electi fuimus, ab omnibus totius capituli generalis Bononiae celebrati patribus specialiter nobis commissum est, ut allaboraremus ad reunionem conventuum cum provinciis, e quarum sinu prodierunt, ubi certo constare poterit congregationes et talium conventuum selectu formatas ex primaevo erectionis suae fervore decessisse, quocumque tandem eventu vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine moerore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in provinciâ nostrâ Galloprovinciae erectam ut ibi adamussim ad rigorem exactioris observantiae viveretur, tamen ob varias iniurias temporum diversasque calamitates ita a praescriptis severioribus statutis excessisse, et unus idem-

Decretum praedictum super Congregationis praefatae suppressione et conventuum reunionem.

que sit vivendi modus a ceteris provinciae eiusdem conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit praefixa separatio et duorum superiorum vel capitum institutio, maxime cum ex praefatae Congregationis institutae litteris patentibus expresse notetur die XIX Iulii MDCLXIV ipsi concessa vel concedenda privilegia eâ dumtaxat lege et conditione valere vel valitura, et non aliter, ut in eius conventibus regularis observantia secundum tenorem constitutionum nostrarum exacte et accurate servetur, adeo ut a praedictis privilegiis, concessionibus et gratiis excidat ipso facto et excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit: his aliisque adducti momenti, votisque, petitioni ac precibus tum recens electi in vicarium tum exvicarii ac plurium eiusdem Congregationis alumnorum inclinati, harum serie, nostrique auctoritate officii, ac de mandato¹ nobis a praefato capitulo generali facultate, praedictam Congregationem Angelorum dissolvimus et annullamus, et tenore praesentium suppressam ac solutam declaramus, omnesque conventus illius Congregationis unimus et restituimus provinciae nostrae Galloprovinciae unitosque denunciamus. Hinc annuentes precibus admodum reverendi patris magistri Ludovici Mauche in vicarium nuper electi, et a nobis ad maturam rei discussionem confirmati, ipsum ab onere vicarii generalis eximimus, et exemptum, acceptatâ eius renunciatione, declaramus, dantes admodum reverendo patri magistro provinciali moderno eiusque successoribus omnem in et super dictos conventus personasque ad ipsos quomodolibet spectantes auctoritatem et potestatem, quam erga ceteros eiusdem provinciae conventus et personas exercere solet et debet ex sui officii provincialis et confirmationis a nobis emanatae die XXI maii transacti; praecipientes in virtute Spiritus Sancti et sanctae obedientiae, necnon sub formali praecepto, omnibus fratribus ad dictam Congregationem antea spectantibus, ut praedicto reverendo patri magistro provinciali provinciae nostrae Galloprovinciae subsint et pa-

¹ Videtur legendum *mandatâ* (A. T.).

reant, ipsumque velut legitimum caput et unicum superiorem habeant, venerentur et agnoscant; quem etiam plurimum in Domino et paternis visceribus hortamur ne quidam detur vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, et singulis in coenobiis dictae provinciae vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, et ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romae, in conventu nostro S. Mariae super Minervam, die V Iunii anni MDCCXXVII. — Frater THOMAS RIPOLL, magister Ordinis. — Frater IOANNES SICARD, magister et secretarius. *Loco † sigilli. — Registr. fol. 90.*

§ 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet suppressio dictae Congregationis, illiusque conventuum restitutio provinciae praefatae, sic factae, optatum habeant successum, ipsorumque conventuum fratres sub uno eodemque provinciae praefatae capite quietius et felicius regulari observantiae insistant, maiori animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur; nihilominus, quia dicta Congregatio etiam auctoritate apostolicâ erecta et praesertim per supradictas Alexandri praedecessoris litteras confirmata fuerat, ipse Ioannes Iosephus prior provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis et unionis huiusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat: quare praefatus Ioannes exponens supradicti Ioannis Iosephi prioris provincialis nomine nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, ipsorum Ioannis exponentis ac Ioannis Iosephi prioris provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque

Confirmatio
relati decreti.

ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, suppressionem Congregationis Angelorum provinciae Galloprovinciae, illiusque conventuum reunionem eidem provinciae, per dictum Thomam magistrum generalem Ordinis fratrum Praedicatorum, sicut praemittitur, factas¹, expeditumque desuper eiusdem Thomae magistri generalis decretum praeinsertum, cum omnibus et singulis in eo contentis ac inde ceteroquin legitime secutis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervernerint, supplemus.

Clausulae.

§ 5. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praefatae cardinales, etiam de latere legatos et Sedis Apostolicae nuncios, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

¹ Male edit. Main. legit *factae* (R. T.).

§ 6. Non obstantibus praedicti Alexandri praedecessoris litteris, aliisque praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, provinciae et conventuum praedictorum, ac quibusvis aliis, etiam iuramento, etc.¹.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi martii mdccxxix, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 29 martii 1729, pontif. anno vi.

CCLXXII.

Statuuntur et ordinantur nonnulla pro stabiliendâ reformatione iuxta constitutiones Urbani VIII et Innocentii X in provinciâ Pedemontanâ Ordinis fratrum B. Mariae de Monte Carmelo².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Apostolatus officium infirmitati nostrae, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter religiosos viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate et iustitiâ paceque fraternâ reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici prosperoque illorumque regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut, omnibus mature consideratis, ad omnipotentis Dei gloriam et religionis incrementum expedire arbitramur.

Prooemium.

§ 1. Aliâs siquidem (postquam anno mdcxlvii, seu alio veriori tempore, in provinciâ Pedemontanâ Ordinis fratrum B. M. de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantiâ constitutionum a felicis recordationis Urba-

Quomodo praedicta reformatio primum in praefatam provinciam introducta fuit et variae vicissitudines enarrantur.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Hac de re vide constit. Innocentii XI edit. mdclxxxvii, die 27 martii, pontif. ii, et Clementis XI constit. edit. mdccxv, die 26 octobris, pontif. xv.

no VIII ac Innocentio X Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris pro conventibus in eodem Ordine reformatis et reformandis editarum, quae tamen in provinciâ praedictâ non aliter tunc acceptae¹ erant quam cum praeservatione quorundam decretorum, quae leges municipales appellabant, ac consuetudinum et statutorum particularium; ac subinde anno MDCL, vel circiter, altera magis exacta sive secunda reformatio, sub enarratis constitutionibus pure, simpliciter, et ad litteram observandis, cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum et statutorum particularium huiusmodi, in eandem provinciam invecta fuerat; recolendae vero memoriae Innocentius Papa XI, etiam praedecessor noster, hanc secundam reformationem per totam provinciam praefatam promovere et paulatim extendere desiderans, sub certis modo et formâ tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis, sine cuiuscumque consensu, tribus dictae provinciae conventibus eiusmodi reformationi tum deputatis, unus aliorum eiusdem provinciae conventuum adiungeretur, quô tandem tota et integra provincia praedicta² sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat et ordinaverat pro salubri istius secundae reformationis progressu et directione per quasdam suas in simili formâ Brevis die xxvii martii MDCLXXXVII expeditas litteras, quae postmodum a pia memoriae Clemente Papa XI praedecessore quoque nostro cum omnibus et singulis in eis contentis per ipsius in pari formâ Brevis litteras die xxvi octobris MDCCXV desuper editas confirmata et approbata et innovata fuerunt) per nos accepto quod secundodicta reformatio primum in conventibus Astensi,

¹ Forsan *acceptatae* (R. T.).

² Ed. Main. legit *provinciae praedictae* (R. T.).

Dolianensi et Clarascensi eiusdem provinciae ad praescriptum praefatam Innocentii XI praedecessoris litterarum introducta, ac successive ad conventus Taurinensem et Vinovi extensa et propagata, inimico homine superseminante zizania, iisque in dies succrescentibus, non solum optatum felicemque successum non habuerat, sed, exortis inter utriusque mox recensitae reformationis alumnos² simultatibus, dissidiis et contentionibus, regularis disciplina non modicum in praefatâ provinciâ detrimentum acceperat, quin imo sub specie ac praetextu pacis et unionis initae inter aliquos ex dictis alumnis, qui omnium utriusque reformationis alumnorum nomen seu partes assumpserant, diversis congregationibus, capitulationibus et conventionibus per eos propriâ etiam et privatâ auctoritate factis, atque a quampluribus dictae provinciae fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis, ac quodam asserto capitulo provinciali Taurinensi nulliter celebrato, ipsa provincia ab aliquot annis, ex causâ eiusmodi unionis ab unâ parte impugnatae et ab aliâ propugnatae, in deteriorem statum quoad spiritualia et temporalia prolapsa dignoscebatur: quibus a nobis sedulo, ut par erat, perpensis, venerabili fratri Gaspari Pizzolanti episcopo Cerviensi tunc eiusdem Ordinis priori generali dedimus in mandatis ut universam provinciam praefatam visitaret, attributâ illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate: cum ex actis visitationis a dilecto filio Ioanne Dominico Berardo presbytero Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii per memoratum Gasparem episcopum tunc priorem generalem vigore dictae facultatis ei per nos concessae deputato cum duobus

¹ Edit. Main. legit *alumnis* (R. T.).

fratribus expresse professis eiusdem provinciae rite et accurate ac laudabiliter peractae totum dictae provinciae statum perspectum exploratumque habuerimus, ac illi prompto et salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum nobis fuerit audire, omnes pene provinciae reformationis alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis quae a nobis et hac Sanctâ Sede etiam pro amplectendâ secundâ reformatione praescriberentur :

Postea, toto dictae provinciae statu perspecto, ad praesentes ordinationes emittendas devenit.

§ 2. Hinc est quod nos, pro pastoralis nostrâ curâ et sollicitudine eiusdem provinciae illiusque fratrum tranquillitati et salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum constitutionum observantiam, quae hucusque ob rerum temporumque vicissitudines¹ statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite ac unico contextu in universâ provinciâ praefatâ constabilire cupientes, ut pinguius et uberius pia eiusdem Innocentii XI praedecessoris mens et intentio adimpleatur, propositaque sibi secundodicta reformatio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, qui iussu nostro eiusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum et opportunum duximus in hunc finem ea, quae infra sequuntur, auctoritate apostolicâ statuere, decernere et ordinare.

I. Itaque annullamus, cassamus et irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes ac conventiones utriusque partis praedictae super unione primae et secundae reformationis huiusmodi factas in Congregatione habitâ in conventu Vinovi, necnon in capitulo provinciali celebrato in conventu Pini mense maio MDCCXXIV, prout etiam tam in congressu, ut vocant, quam in congregatione

¹ Edit. Main. legit *vicissitudinis* (R. T.).

Taurinensi mensis ianuarii MDCCXXVII; similiter nullum irritumque declaramus assertum capitulum provinciale Taurinense peractum mense maio eiusdem anni MDCCXXVII, cum omnibus inde secutis. — II. Pro faciliiori tamen unionis et reformationis totius provinciae praefatae effectu obtinendo, omnia ab assertis priore provinciali aliisque officialibus et prioribus in dicto capitulo provinciali Taurinensi electis seu deputatis acta et gesta usque ad tempus publicationis praesentium nostrarum litterarum dumtaxat, et non ultra, quoad utrumque forum de benignitate apostolicâ sanamus et convalidamus. — III. Facultatem tribuimus infra dicendo executori praesentium litterarum huiusmodi in utroque pariter foro omnes et singulos dictae provinciae fratres tam primae quam secundae reformationis a censuris et poenis ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, absolvendi¹, ac cum eis dispensandi super irregularitate quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione iuris et constitutionum apostolicarum, vel ex superiorum sententiâ et declaratione, occasione tractatûs seu executionis enarratae unionis, celebrationis congregationum et capitulorum, vel usurpatae iurisdictionis, sive ex transitu de secundâ ad primam reformationem sine Sedis Apostolicae licentiâ, cum ipsorum reintegratione ad vocem activam et passivam et restitutione in pristinum statum, perinde ac si praemissa facta non fuissent; quam tamen facultatem limitamus ad eos dumtaxat fratres provinciae praedictae, qui harum nostrarum litterarum dispositioni² in omnibus et per omnia debitâ promptaque obedientiâ parebunt et acquiescent, et non aliâs, dictusque executor eam-

¹ Vocem *absolvendi* nos addimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *dispositione* (R. T.).

dem facultatem uni vel pluribus committere et delegare valeat. — iv. Ad hanc, praevisâ suppressione et abolitione primae reformationis in dictâ provinciâ Pedemontanâ anno MDCXLVII, seu alio veriori tempore; cum praeservatione legum municipalium, consuetudinum et statutorum particularium, inductae et acceptatae, sicut praemittitur, statuimus et declaramus, totam ac universam provinciam praefatam sub constitutionibus editis ab Urbano VIII et Innocentio X praedecessoribus praedictis reformatam esse, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus et singulis eiusdem provinciae conventionibus dictae constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter et ad litteram serventur, non obstante nec attento quocumque alio usu vel abusu in aliis provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc vel pro tempore vigente, necnon abrogatis ac prorsus sublatis quibuscumque decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus et statutis particularibus in eâdem provinciâ Pedemontanâ quomodolibet conditis, introductis, seu condendis et introducendis ex quacumque etiam superiorum et capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu quod non sint neque dicantur contraria observantiae et disciplinae regulari atque constitutionibus praefatis; quae omnia tamquam abusum et corruptelam declaramus. — v. Districte praecipimus et mandamus, quod habitus et vestes tam internae quam externae pari formâ, colore et materiâ ab omnibus fratribus provinciae sic reformatae omni sublata inter eos differentiâ deferantur. Cumque in ipsorum conventibus minus clare et expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: *vestimenta fratrum lanea sint ex grossiori et viliori panno*: adeout antehac plures subortae

fuerint controversiae, num deberent esse ex vero panno; et diversae super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones: hinc, quo in posterum in provinciâ praefatâ omnis dissensionum et interpretationum super materiâ habitus regularis huiusmodi causa et occasione¹ removeatur, volumus ut vestimenta interiora, tibialia scilicet, sint lanea vel lineâ; thoraces autem et femoralia aestivo tempore ex cannabe vel lino duro, aliis vero anni temporibus ex pellibus seu vili panno albi semper vel grisei ut aiunt coloris; materia porro capparum et tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *saglia*, sive *saia*, viliori et grossiori, non tamen ab eâ, qua communiter universa religio non reformatâ utitur, notabiliter diversa; et proinde praedicto executori iniungimus ut qualitatem huiusmodi panni *saglia* sive *saia* nuncupati dilucidius, pro iis quibus pollet zelo et prudentiâ, explicet ac definiat: quod autem attinet ad formam vestium externarum, nos mensuras in constitutionibus pro iisdem reformatis praescriptas districtius declarantes decernimus quod tunica competentis sit amplitudinis et usque ad talos descendat, atque a pectore et infra omnino sit consuta, et manicas bene largas habeat non nucleatas; scapulare tunicâ ipsâ paulo brevius existat, et in latitudine utrumque humerum non excedat; cappa vero sit satis ampla et modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunicâ superiore: quoad caputium tandem, ex eâ parte quae caput tegit, rotundum esse debeat et latum, ipsiusque latitudo scapularum hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum iuncturam non transeat, et pars posterior iustâ suâ proportionem acuminatâ cinctorium coope-

¹ Potius lege *ocasio* (R. T.).

riat. Quae omnia intra mensem ab omnibus dictae provinciae fratribus tam primae quam secundae reformationis professis et deinceps professoris omnino executioni mandari debeant, cum verâ et reali assumptione et delatione habitus tam interni quam externi, prout supra iniunctum reperitur, neque deinde formam et materiam habitus huiusmodi dimittere vel immutare praesumant quovis praetextu, sub poenâ excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrendâ, cuius absolutionem nobis et Romanis Pontificibus successoribus nostris reservamus. — VI. Quo vero fratres primodictae reformationis huius reformationis iugum lubentius subeant, concedimus exprioribus, provincialibus aliisque fratribus, qui reperiuntur in possessione seu quasi possessione graduum, praeeminentiarum, praecedentiarum et definitoriatus perpetui, ut ipsi, vitâ eorum naturali durante, in eâdem possessione seu quasi possessione remanere et continuare possint, sublatis ceteroquin omnibus aliis praeeminentiis privilegiis quibuscumque, ita quod nullus deinceps in dictâ reformatione ullum gradum suscipere et assequi possit, nisi servatis modo et formâ, et adimpletis conditionibus ac ceteris omnibus, quae in praefatis constitutionibus praescripta reperiuntur. — VII. Mandamus quoque executori praedicto, ut, post earundem praesentium litterarum promulgationem, fratres provinciae praefatae in primâ reformatione professos, vel ad illam de licentiâ huius Sanctae Sedis translato, enixe moneat, quod, iuxta praesentium litterarum seriem, enarratas constitutiones iureiurando acceptent, ac promittant se illas ad litteram amplecti et divinâ favente gratiâ fideliter observaturos; idemque iuramentum praestabunt omnes, qui in posterum professionem regula-

rem in illâ provinciâ emittant; secus vero eiusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne ac peculiari charitate tractentur a superioribus, sicuti etiam in dictis constitutionibus quoad infirmos cavetur. Et si qui ex fratribus primae reformationis forsân (quod absit) acquiescere seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem executori licentiam eis concedendi transeundi ad aliam provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex Mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint. — VIII. Alii fratres in secundâ reformatione professi, vel ad eam legitime translato, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causâ vel colore sine dictae Sedis licentiâ transierint, a memorato exectore, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis, compellantur ad observandum aliâs ab eis praestitutum et renovandum iuramentum de dictis constitutionibus reformationum pure, simpliciter et ad litteram ut supra servandis. — IX. Et quia eiusmodi provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno capite, priore scilicet provinciali, iuxta praefatas constitutiones in futurum regi et gubernari debet, nos, vicarij provincialis aliorumque ministrorum officia supprimentes, mandamus eligi in capitulis provincialibus priorem provincialem cum assistente et quatuor definitoribus ac aliis officialibus iuxta statuta seu constitutiones dicti Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo; atque, attentâ nullitate supradicti capituli provincialis Taurinensis, committimus praefato executori, ut eos fratres, qui in epistolâ Secretariae nostrae Status ei directâ designantur, in priorem provincialem, assistentem, quatuor definidores et magistrum novitiorum pro residuo tempore

currentis triennii mense maio anni proximi MDCCXXX terminandi constituat ac deputet, quin ipse executor epistolam huiusmodi producere aut exhibere teneatur, sed simplici eius assertioni standum sit ac omnino fides habeatur, dictique officiales per eum sic deputati auctoritate nostrâ apostolicâ constituti censeantur; necnon idem executor pro reliquo tempore dicti triennii iuxta datam sibi a Domino prudentiam priores eligat et familias disponat et ordinet in singulis conventibus provinciae praefatae usque ad novum capitulum provinciale anno proxime, ut praefertur, celebrandum. — x. Demum executor praedictus unicum constituat novitium pro totâ provinciâ praefatâ in conventu Astensi, ubi de praesenti habetur, necnon designet et statuât professorium in conventu, quem magis ad id opportunum in Domino iudicaverit, et in quo ea concurrant, quae per dictas constitutiones requiruntur.

Deputatur executor praedictorum cum amplissimis facultatibus.

§ 3. Ceterum de memorati Ioannis Dominici Berardi presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii fide, prudentiâ, dexteritate, doctrinâ, charitate, integritate, vigilantia, ac religionis zelo plurimum in Domino confisi, eundem Ioannem Dominicum in executorem praesentium litterarum et commissarium apostolicum in universâ provinciâ Pedemontanâ huiusmodi usque ad futurum capitulum provinciale necnon in praesidentem ipsius capituli provincialis cum amplâ facultate et potestate nedum perficiendi et omnimodae executioni demandandi omnia et singula in ipsis litteris nostris contenta, sed etiam, ut post earum executionem regularis disciplina iuxta supradictas constitutiones re ipsâ inducatur, observetur ac firmiter stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas et recursus

audiendi, quascumque provisiones opportunas capiendi, abusus tollendi, fratres in conventibus constituendi, priores mutandi, aliaque in praemissis et circa ea quoquomodo necessaria et opportuna faciendi, gerendi, dicendi, mandandi, ordinandi, ac itidem exequendi, atque ad hunc effectum cancellarium aliosque ministros sibi benevisos assumendi, prout quoque contra inobedientes iuris et facti remediis ad poenas tam corporales quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, quacumque appellatione et recursu sublatis, procedendi, auctoritate praefatâ, tenore praesentium, constituimus, sancimus ac deputamus. Mandantes propterea omnibus et singulis dictae provinciae superioribus, fratribus et personis, aliisque ad quos spectat, ut, ipsum Ioannem Dominicum in executorem, commissarium apostolicum in eadem provinciâ, ac praesidentem, sicut praemittitur, a nobis deputatum, reverenter suscipientes et recognoscentes, illi in omnibus et singulis praemissis prompte pareant et obsequantur, eiusque salubria monita et mandata humiliter suscipiant et efficaciter adimplere procurent; alioquin sententias sive poenas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, et faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§ 4. Non obstantibus, quoad ea quae praesentibus adversantur, praedictis Innocentii XI et Clementis XI litteris, ac, quatenus opus sit, nostrâ et Cancellariae Apostolicae regulâ de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon praefatorum Ordinis, provinciae et conventuum, aliisque

Derogatorias.

etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, capitulorum generalium et provincialium decretis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordini, provinciae et conventibus, ac illorum superioribus, fratribus et personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis et decretis in contrarium praemissorum concessis, editis, confirmatis et approbatis, ac pluries et quantiscumque vicibus innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quacvis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis, insertis, servatis et specificatis respective habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxvi martii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 26 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXXIII.

Reintegratur motu proprio ecclesia S. Leonis civitatis Feretranae ad cathedra-

*litem episcopi, capituli et canonico-
rum iuxta primaeum statum*¹.

Benedictus Papa XIII.

Motu proprio, etc.

§ 1. Nuper nobis innotuit quod ecclesia cathedralis civitatis Feretranae ab antiquissimo tempore erecta fuit in ecclesiâ S. Leonis eiusdem civitatis, ibique per plura saecula continuit cum non interruptâ episcoporum residentiâ; ex eo tamen quod temporum progressu illius dominium transivit in duces Urbini, qui illam non tam arte quam naturâ munitissimam multo militum praesidio urgentibus bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causâ episcopo et canonicis eiusdem cathedralis tutus ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis divinisque officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco, ad tollendas canonicis excusationes residentiae non praestitae, felicitis recordationis Gregorius XIII, praedecessor noster, inhaerendo deliberationibus S. Pii V pariter praedecessoris, per suas litteras incipientes *Rationi congruit* expeditas sub datum Romae apud S. Petrum viii halendas iunii MDLXXII, praedictam cathedralem Feretranam, cum episcopo et integro capitulo composito de unico praeposito et sex canonicis, transtulit ad ecclesiam collegiatam S. Bartholomaei Pinnae Billorum eiusdem dioecesis, declarando quod liceret episcopo et canonicis in praedictâ ecclesiâ S. Bartholomaei residere et inibi divina officia cum illius canonicis decantare, hoc insuper addito

Cathedralem ecclesiam civitatis praedictae erectam fuisse ab antiquissimo tempore in ecclesiâ S. Leonis eiusdem civitatis refertur.

¹ Hac de re vide Gregorii XIII constit. edit. MDLXXII, die 25 maii, pontif. i; et huius Pontificis const. MDCCXXVIII, die 15 novembris, collegiata terra Fabriani erecta fuit in cathedralem, ac terra praedicta in civitatem.

quod praedictae duae ecclesiae S. Leonis et S. Bartholomaei non amplius duae ecclesiae, una scilicet cathedralis et altera collegiata, nuncuparentur, sed unica tantum ecclesia cathedralis existeret, quodque in ecclesiâ S. Leonis cathedralitatis insignia remanerent, et dies festus eiusdem sancti titularis ibidem celebrari quotannis non desineret; et quia praeposito praedicta cura incumbebat animarum, deputato prius vicario ad nutum ammovibili, et segregatis deinde nonnullis stabilibus ex eadem praepositurâ, per constitutionem similis recordationis Innocentii XI pariter praedecessoris expeditam sub datum v idus novembris MDCLXXXII, archipresbyteratus cum actuali curâ animarum tanquam vera et propria parochia erecta fuit.

§ 2. Et quamvis per obitum ultimi ducis Urbini devoluto integro Statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno MDCXLV bellorum turbinibus, amoto ingenti militum praesidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum civitas praedicta, sed et tota Feretrana provincia ut praefata ecclesia ad pristinum reduceretur statum et cultum enixe exoptaverit, ob defectum tamen episcopalis palatii, ex quo antiquum aut prolapsum aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtentâ postmodum ad huiusmodi effectum a Camerâ nostrâ investiturâ palatii olim de iuribus ducum Urbini per chirographum similis recordationis Clementis X pariter praedecessoris, in quo summopere commendatur episcopalis residentia apud ecclesiam Leonis, causâ nihilominus remissâ et deinde propositâ in nostrâ Concilii Congregatione, resolutio dictae civitati prorsus contraria

1 Edit. Main. legit *in pro ut* (n. r.).

emanavit, et, ratione dispendii in huiusmodi propositione passi, causa praedicta ulteriorem progressum non habuit.

§ 3. Nos autem serio considerantes, nullâ penitus culpâ tunc temporis civium multoque minus modernorum huiusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum ac temporum accidentali eventu, bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale praesidium ibi residebat, quodque illius de causâ praedicti praedecessores translationem huiusmodi demandarunt; causis proinde cessatis, aequum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum civitas praedicta non amplius sub extraneorum, sed nostrae Apostolicae Sedis pacifico et quieto dominio gubernetur; et, Deo favente, absque ullo bellorum metu, praesidium ad modicum militum et bene regulatum numerum redactum existat; attendentes quod introitus et redditus, quibus canonici sic translati potiuntur, pro cultu eiusdem ecclesiae S. Leonis fuerant assignati, quodque canonicis praedictis antiquae eorum ecclesiae restitutis, ecclesia nihilominus Pinnae Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam superessent binae dignitates, octo, et ultra, canonici, ac quatuor, et ultra, ministri mansionarii nuncupati; ac tandem animo revolvantes cultui divino congruum nec animarum saluti proficuum fore quod amplius ministris et quidem propriis destituta remaneat ecclesia praedicta mirabilis structurae in duodecimo nostrae salutis saeculo constructa, capax adhuc de praesenti, ut non solum ab antiquo, sed a maiori ministrorum numero ei inserviat, et in eâ divina officia decantentur: nos, qui iura ecclesiarum omni curâ tueri, custodire et reintegrare studemus, auditâ prius re-

Causae praesentis constitutionis.

Cur cessatis causis translationis praedictae ecclesiae S. Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

latione et voto reverendissimi archiepiscopi Urbinatensis, praemissis providere prout infra decrevimus.

Pontifex ad
se avocat cau-
sam.

§ 4. Litteras itaque praedictas felicitis recordationis Gregorii XIII praedecessoris, decreta S. Pii V ac Innocentii XI, rescripta et resolutiones praedictae Congregationis Concilii, statum et merita causae coram eâ introductae et olim ibidem pendentis, modernum statum tam eiusdem ecclesiae S. Leonis, quam alterius S. Bartholomaei Pinnae Billorum in praemissis pro expressis ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, causam huiusmodi, cum omnibus suis emergentibus, dependentibus annexis et quibuscumque connexis, in statu et terminis in quibus reperitur, ad nos avocantes, illam penitus cassamus et abolemus et extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Reintegratio
ad cathedrali-
tatem praedi-
ctam ecclesiae
S. Leonis, cum
quibusdam or-
dinationibus.

§ 5. Ac motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis porrectae petitionis instantiam, sed ex nostrâ certâ scientiâ, merâ deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ecclesiam praedictam S. Leonis civitatis Feretranae ad actualem episcopatum et cathedralitatem, episcopi et capituli et canonicorum residentiam, iuxta primaezum et antiquum statum, in omnibus et per omnia reintegramus et reponimus, mandantes praeposito et canonicis eiusdem ecclesiae S. Leonis antiquas possidentibus praebendas, quibus eorum praedecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eandem ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum cathedralium divina recitare officia et sacra peragere quam citius debeant ac teneantur, ac si eorum translatio ad eandem ecclesiam S. Bartholomaei peracta nunquam foret, praedictamque ecclesiam Pinnae Billorum, cum suis dignitatibus et canonicis

etiam post translationem superadditis, ad eundem statum collegialitatis, in quo ante translationem praedictam constituta reperiatur, reponimus et reducimus; et, ad magis occurrendum decenti mentioni praedictorum capituli et canonicorum S. Leonis, mandamus et praecipimus communitati eiusdem nostrae civitatis et confratribus societatis SS. Sacramenti in eâdem ecclesiâ erectae, ut singulis annis in perpetuum praeposito et canonicis sic restitutis persolvere ac exbursare debeant scuta sexaginta monetae romanae, pro medietate nempe a communitate et pro alterâ medietate a societate praedictâ sic aequaliter dividenda in augmentum earum praebendarum, quae ipsis auctoritate nostrâ assignamus; et, in uberiores supplementum cuiusvis summae quam fortasse amitterent per huiusmodi segregationem a dignitatibus et canonicis ecclesiae Pinnae Billorum, ipsisque quomodolibet usque modo obventae, tam ex dispositione supradictae constitutionis Gregorii XIII et S. Pii V, seu aliâs quomodolibet, statuimus itidem et mandamus ut, firmo remanente moderno archipresbytero seu parochio dictae ecclesiae S. Leonis eius vitâ naturali durante, post illius obitum cura animarum praedicta a moderno statu parochi ad praeposituram revertatur, illique ut prius incorporaretur, restitutis etiam bonis pro praebendâ parochi segregatis et applicatis; et, ad hoc ut magis in dies divinus cultus augeatur, communitatem praedictam, ac cives et districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum praebendarum satagent quamprimum sacrorum ministrorum numerum augere, idemque explere studeant etiam ministri locorum piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus et laudabilibus consuetudinibus sem-

per salvis: declarantes, praesentes nostras litteras, in foris praedictarum ecclesiarum S. Leonis civitatis Feretranae et S. Bartholomaei Pinnae Billorum affixas et publicatas, quemlibet afficere et adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimalae.

Executoris
eius et deputatio.

§ 6. Et, ne huiusmodi nostrae dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur, in executorem eligimus et deputamus dilectum filium abbatem Iohannem Petrum de Rubeis clericum Vaudensem I. U. D., ac locum tenentem civitatis nostrae Pisauri, eiusque pro tempore in eo de munere locumtenentes successores, clericali tamen characterе insignitos, quatenus opportunis iuris remediis etiam suspensionis, excommunicationis ac privationis praebendarum et successive declarationis earum devolutionis ad nos et Datariam nostram, praefixo brevi² et competenti termino praefatis praeposito et canonicis ad nostris hisce mandatis parendum, eos ad omnia et singula praemissa exequenda cogat et compellat, et alia desuper necessaria expellat³, quacumque appellatione et recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam communitatem Feretranam facientas quoad expensas in praemissis necessarias cuiusvis alterius licentiâ et assensu minime requisitis pro eius arbitrio confirmet et approbet.

Clausulae
peculiares.

§ 7. Decernentes praesentibus nostris litteris, licet non admissis neque in Camerâ nostrâ registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione vel alio quovis vitio aut defectu voluntatis vel intentionis nostrae, etiam ex eo quod modernus episcopus Feretranus eiusque

procurator fiscalis, ac dignitates et canonici tam ecclesiae S. Leonis quam alterius S. Bartholomaei, et alii quicumque in praemissis forsitan interesse habentes vel habere quomodolibet praetendentes, ad hoc vocati, citati vel auditi non fuerint, vel ex quavis aliâ causâ quantumvis validâ, legitimâ, urgenti et iuridicâ, etiam necessario exprimendâ, notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris reduci, ac in ius et controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari posse, sique et non aliter per quoscumque iudices ordinarios, commissarios, delegatos, tribunalia collegialia, etiam S. R. E. cardinalium, et a latere legatos, nuncios apostolicos, causarum palatii apostolici auditores, et alios quavis auctoritate fungentes, semper iudicari et definiri debere, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate; ac ex nunc irritum et inane, nulliusque roboris et efficaciae declarantes quidquid secus super iis et circa ea quavis auctoritate etiam a nobis vel successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriae.

§ 8. Non obstantibus supradictis decretis S. Pii V, constitutionibus Clementis VIII et Innocentii XI, lite olim pendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione felicis pariter recordationis Pii IV praedecessoris nostri de registrandis, regulâ Cancellariae nostrae Apostolicae de iure quaesito non tollendo, conciliaribus etiam universalibus, provincialibus et synodalibus, ac quibusvis aliis constitutionibus apostolicis, per nos et Romanos Pontifices praedecessores, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis irritantibus et aliis de-

1 Leg. in eodem pro in eo de (R. T.).

2 Male ed. Main. legit *Brevi* pro *brevi* (R. T.).

3 Forsan *expediat* (R. T.).

cretis in genere et in specie etiam iteratis vicibus et motu simili concessis et approbatis aut innovatis, legibus, statutis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, reformationibus, consuetudinibus, ceterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus; quibus omnibus et singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, et de quibus specialis, specifica, et individua, et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis alia forma ad haec servanda foret, illorum tenorem praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, motu et scientiâ similibus specialiter et expresse derogamus, ac plene et sufficienter derogatum esse decernimus et declaramus.

Datum Romae, ex palatio nostro apostolico Vaticano, hac die xxvi martii MDCCXXIX.

Dat. die 26 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXXIV.

Declaratur facultas nuncio neapolitano concessa procedendi contra cuiuscunque Ordinis religiosos favore monachorum Congregationis Montis Virginis, idque motuproprio¹.

Benedictus Papa XIII.

Motu proprio, etc.

Monachos
praedictos in
monasteriis de-
gentes, licet ex-
tra claustra de-
liquerint, ex-
emptos esse a
iurisdictione

§ 1. Exponi nuper nobis fecerunt dominus Gallus Gallucci abbas generalis, et abbas dominus Ramirus Girardus, procurator generalis Ordinis sancti Bene-

¹ Exempti fuerunt dicti monachi a facultate nuncii ab Urbano IV const. ed. MCCLXIV, die xiii ianuarii, pontif. II, subiecti vero postmodum a Clemente VIII const. ed. MDXCII, die XIX iunii, pontif. I, et const. ed. MDCI, die xxii augusti, pontif. X.

dicti Congregationis Montis Virginis, quod, licet monachi omnes eiusdem Ordinis degentes in monasteriis sub obedientia abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra claustra, iuxta privilegia ipsis concessa per felicis recordationis Urbanum Papam IV praedecessorem nostrum¹ in litteris apostolicis expeditis sub datum idibus ianuarii MCCLXIV, et dispositionem eiusdem Concilii, cap. XII, sess. XXV, *De regularibus*, sint prorsus immunes et exempti a iurisdictione nostri in regno Neapolitano reverendissimi nuncii, et subiecti privative tantummodo eorum superioribus regularibus, prout ita quoque declaravit Camerae nostrae generalis auditor per sententiam definitivam in contradictorio iudicio promulgatam contra curiam Nunciaturae die xxvii novembris MDCLXXI; novas nihilominus modernus nuncius excitavit praetensiones procedendi contra eosdem regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per felicis recordationis Clementem Papam VIII nostrum pariter praedecessorem in litteris apostolicis in formâ Brevis expeditis diebus XIX iunii MDXCII², et XXII augusti MDCI, sub inani etiam supposito, quod huiusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. XIV ac ex observantia approbatâ per felicis recordationis Clementem XI nostrum similiter praedecessorem, non attentâ remissione huiusmodi controversiae praecedenter factâ ad nostram eiusdem Concilii Tridentini Congregationem et alteram particularem specialiter delegatam: subortis proinde variis casibus, et remissâ illarum cognitione eidem nuncio, causa propterea in eadem Congregatione Concilii,

¹ Edit. Main. legit *nostrorum* (R. T.).

² Male edit. Main. legit 1692 (R. T.).

nec in alterâ particulari priori loco ut supra delegatâ, discussa neque propo- sita extitit. Agnoscentes modo ipsi ora- tores non leve sibi inferri praeiudicium per continuationem iurisdictionis prae- dicti reverendissimi nuncii in detrimen- tum eorum exemptionis praedictae, pre- ces nobis humiliter porrexerunt, ut, pro maiori eorum tranquillitate, controver- siam huiusmodi ad nos avocare, et pri- vilegia praedicta iuxta sensum dicti Con- cilio Tridentini et litterarum apostolica- rum interpretari ac declarare, et sic ab ulterioribus vexationibus desuper usque modo passis eximere, liberare, et aliàs opportune, prout iuris fuerit, apostolicâ auctoritate providere dignemur.

Lis inter mo-
nachos praefa-
tos et praedi-
ctum nuncium
exorta abole-
tur.

§ 2. Nosque, ut dissensiones et iurgia inter ecclesiasticos omni celeritate diri- mantur, et ad hoc ut privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per reverendissimum episcopum Himerien- sem nostrum modernum auditorem de speciali nostro mandato partibus prae- dictis, earumque procuratoribus et de- fensoribus, tam in voce, quam in scri- ptis, visisque et consideratis omnibus de iure videndis et considerandis, iuxta illius sensum nobis relatum, et cum il- lius voto, privilegia praedicta et exem- ptionem respective declarare, litesque huiusmodi terminare, prout infra, decer- nimus. Litteras itaque apostolicas Ur- bani Papae IV favore dictae Congrega- tionis Montis Virginis, et respective Cle- mentis VIII favore praedicti reverendis- simi nuncii privilegia, et facultates¹ in eis aliisque posterioribus litteris etiam Cle- mentis XI concessas et expressas, dispo- sitionem quoque praedicti Concilii Tri- dentini in enunciato cap. xiv, et alia quae- cumque decreta in praemissis et circa ea quomodolibet edita, et acta desuper

¹ Edit. Main. legit *facultate* (R. T.).

gesta, totumque ac integrum statum et merita causae in eâdem Congregatione Concilii, alterâ particulari Congrega- tione, et alio quocumque iudice et tribu- nali pendentis¹, rationes itidem utrique parti competentes singulariter praesen- tibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam et litem praedictam in statu et terminis, in quibus ad prae- sens reperitur, cum omnibus et singulis illius emergentibus, dependentibus, an- nexis et connexis, et cum clausulâ, quam et quas, etc., ad nos avocantes, illam penitus extinguimus et abolemus, ac partibus praedictis perpetuum silen- tium imponimus; et auctoritate nostrâ apostolicâ declaramus et decernimus privilegia concessa dicto reverendissimo nuncio in regno Neapolitano per eum- dem Clementem VIII non aliter intelligi posse et debere, quam de facultate pro- cedendi contra cuiuscumque Ordinis re- gulares exemptos, qui tamen sint devii et errantes, et extra claustra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipsi competiisse, neque competere faculta- tem procedendi privative neque cumu- lative contra monachos et regulares degentes in conventibus et monasteriis sub obedientiâ abbatum, aliorumque su- periorum, et cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum praescriptis; re- spectu enim istorum totam iurisdictionem privative spectare ad superiores regulares, etiamsi monachi seu regulares extra claustra ita notorie deliquerint, ut populo scandalum publice oriatur, iuxta dispositionem Concilii Tridentini in supra relato capitulo; et in casu ne- gligentiae superiorum regularium esse locum praefixioni termini sicut ab epi- scopo, ita etiam a reverendissimo nun- cio, ut, eo transacto, iurisdiclio ad ipsum devolvatur iuxta censuram Concilii prae-

¹ Edit. Main. legit *pendente* (R. T.).

dicti; verba autem illa in primo dicto privilegio Clementis VIII *ut iidem regulares sciant, se, praeter eorum superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incururos*, intelligi semper debere de regularibus deviis et errantibus ac extra claustra vitam degentibus. Non obstante quacumque assertâ contrariâ observantiâ.

Litterae apostolicae Urbani IV quibus praedicti monachi exempti fuerunt a iurisdictione praefati nuncii necnon sententia ab Apostolica Camera eorumdem favora lata confirmatur.

§ 3. Litteras apostolicas proinde eiusdem Urbani IV et exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Camerae Apostolicae generalem auditorem in criminalibus latam praedictâ die xxvii novembris MDCLXXI (in qua pronunciatum extitit, reverendissimo nuncio nullum ius competiisse et competere cognoscendi causas civiles, criminales et mixtas praedictorum monachorum Congregationis Montis Virginis intra claustra cum requisitis Concilii degentibus¹ etiam extra ea delinquentium et in delicto deprehensorum, esseque privative subiectos eorum superioribus iuxta exemptionem ipsorum favore concessam in praecitatis litteris Urbani IV et Concilio Tridentino praedicto) in omnibus et per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus et renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodae executioni perpetuis temporibus demandari apostolicâ auctoritate statuimus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, praesentibus nostris litteris, licet non admissis neque in Camera nostrâ registratis, nullo unquam tempore opponi de subreptione vel alio quovis vitio aut defectu voluntatis vel intentionis nostrae ex eo quod modernus nuncius in regno Neapolitano, eiusque promotor fiscalis, et alii quicumque in praemissis forsitan interesse habentes vel habere quomodolibet praetendentes,

¹ Legendum *degentium* (R. T.).

ad hoc vocati, citati vel auditi non fuerint, vel ex quavis aliâ causâ quantumvis validâ, legitimâ, urgenti et iuridicâ, etiam necessario exprimendâ, notari, impugnari, invalidari, ad terminos iuris reduci, ac in ius et controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque iuris et facti vel gratiae remedium impetrari posse, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios, commissarios, delegatos, tribunalia collegialia, etiam S. R. E. cardinalium Congregationem particularem ut supra deputatam, a latere legatos, nuncios apostolicos, causarum palatii apostolici auditores, et alios quavis auctoritate fungentes, semper iudicari debere, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate; ac ex nunc irritum et inane, nulliusque roboris et efficaciae declarantes quidquid secus super his et circa ea, quavis auctoritate etiam a nobis vel successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, necnon dictis constitutionibus Clementis VIII ut supra editis, ac quacumque assertâ contrariâ observantiâ, alterâ constitutione felicitis recordationis Pii IV pariter praedecessoris nostri de registrandis, etc.¹

Datum Romae, ex nostro palatio apostolico Vaticano, hac die xxvi martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dat. die 26 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXXV.

Revocatur concessio sacelli S. Michaëlis archangeli in ecclesiâ collegiatâ S. Eustachii facta favore collegii procu-

¹ Reliqua ut supra pag. 823 b et seq. (R. T.).

Derogatoria.

*ratorum Urbis; ac praedicta ecclesia in pristinam possessionem dicti sacelli reintegratur*¹.

Benedictus Papa XIII,

Motu proprio, etc.

A capitulo et
canonicis di-
ctae ecclesiae
iam inde ab an-
no MDII prae-
fatum sacellum
S. Michaelis
collegio procu-
ratorum Urbis
concessum fuis-
se narratur.

§ 1. Essendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da noi usate in occasione d'aver visitata la chiesa collegiata di S. Eustachio di questa nostra città, che nell'anno MDII il capitolo e canonici di detta chiesa con la presenza ed intervento del procuratore del fu cardinal Piccolomini di quel tempo titolare di detta chiesa concedessero e donassero imprudentemente e con gran disturbo della chiesa al collegio dei procuratori l'uso della cappella di S. Michele arcangelo esistente nella loro antica chiesa, acciò in essa potessero detti procuratori esercitare le loro opere di pietà e celebrarvi la festa di detto santo per loro particolar divozione, col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti canonici perderono la libertà di potere in detta cappella far quelle sacre funzioni che spettano o al sacro ministero di essi canonici o alla celebrazione de' divini uffizi, poichè nei tempi passati detto collegio de' procuratori col fondamento di detta concessione pretese di poter chiudere detta antica cappella con ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la chiave, per il che l'anno MDXIV convenne stabilir nuove convenzioni; e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella no-

stra Rota, ottennero detti procuratori con decreto de' xxviii giugno MDCXXX il mandato *de manutendo* nel possesso di detta cappella e di ritenere la chiave di essa, mediante il loro cappellano privatamente a detti canonici, e quello spedito, ne pigliarono anche l'attual possesso; ma ciò non ostante detti canonici hanno sempre continuato a celebrarvi le messe, ed esercitarvi altre sagre funzioni ad ogni loro arbitrio, e che essendosi negli anni scorsi data l'occasione di rifabbricare ed ampliare detta chiesa con i capitali lasciati a tal fine da un pio benefattore, conforme fu eseguito nella forma nobile che ora si vede, detto collegio de' procuratori si oppose al proseguimento di detta fabbrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandosi molto alieni detti canonici, sotto il dì iv marzo MDCCXVI con la mediazione e presenza del reverendissimo cardinal Corradini vennero ad una transazione, nella quale, preservate ad ambe le parti le loro ragioni, detto collegio de' procuratori pagò in contanti a detto capitolo per rifabbricar detta cappella la somma di scudi centocinquanta ed altra somma si obbligò di pagare, con aver rilasciato quello, che non era suo, cioè a comodo della nuova cappella tutti i cementi ed alcune colonne, che si trovavano nell'antica cappella, col peso però a detti canonici di dover fare un ordine di banchi, dove potessero risiedere detti procuratori in occasione di celebrar la festa di S. Michele arcangelo, e nelle funzioni de' funerali de' procuratori defunti, ma che con tutto ciò non sono stati mai pagati detti scudi centocinquanta residuali, e se ne ritarda il pagamento sempre con nuove liti e controversie, e specialmente che sebbene essi canonici hanno rinnovata detta

¹ Alià huiusmodi Pontificis constit. edit. MDCCXXVI, die 17 februarii, pontif. II, suppressa fuit parochialis ecclesia B. Gregorii ad Pontem Quatuor Caputum de Urbe, eiusque fructus et iura unita ecclesiae S. Angeli in Fero Piscium.

cappella nella nuova nobil forma che al presente si vede con spesa di circa scudi duemila, pretendono non di meno essi procuratori, che detti canonici non possano ritener in essa sepoltura già ivi fabbricata per i bambini ed altri defunti della parochia di detta loro chiesa, ed in oltre, che si debba chiudere ovver murare una porta ivi esistente per cui si va al campanile, la quale da noi attentamente riconosciuta, non solo non rende alcuna deformità alla cappella, per trovarsi con buona struttura addossata al muro, ma secondo il sito dell'antica cappella si vede situata nel suolo della chiesa; anzi che non potendosi andare al campanile per altra parte, converrebbe con molta indecenza uscir dalla chiesa, e con grandissimo incomodo e considerabile spesa privarsi d'un sito o comodo di casa per far altrove detta porta, pretendendo di più impedire, che detti canonici, non possano in detta cappella ritenere il tabernacolo, farvi l'esposizione del Venerabile, collocarvi il santo sepolcro nella settimana santa, farvi le sante communioni nel tempo della santa Pasqua, ed in altre solennità ed altre sagre funzioni, che vi sono state sempre esercitate da tempo antichissimo; e che quantunque detti canonici, per esimersi da tali vessazioni con ogni possibile celerità, e sottrarsi da grave dispendio delle liti sofferte per il passato, avessero ricorso alla nostra Congregazione della Visita per veder con una sollecita resolutione terminato ogni litigio, e ne fosse a tal fine deputato anche il ponente, glie ne fu da detti procuratori impedita la proposizione, con aver fatto dichiarare, che la cognizione di queste controversie, attesa l'antica pendenza, dovesse spettare a detta nostra Rota.

Causa prae-

§ 2. Ed avendo noi fatta matura ri-

flessione all'ingiustizia di tali preten-^{sentis constitutio-} zioni, come fondate tutte dall'antica concessione fatta incautamente da detti canonici senza veruno assenso di superiore ecclesiastico per la sola tenue prestazione di due ducati annui, avendo somma premura di difendere, conservare e reintegrare i dritti delle chiese e togliere tutti i motivi che possano in qualunque modo apportar dispendio a dette chiese e distrarre gli ecclesiastici dalla dovuta attenzione del servizio di Dio e dall'esercizio delle sacre funzioni, e riflettendo altresì all'esorbitanza delle pretese di detti procuratori in presumere un assoluto dominio in detta cappella nuovamente rifabbricata ed adornata a spese di essa chiesa con molta distinzione delle altre cappelle di essa, ed impedire a detti canonici la ritenzione in essa del tabernacolo, amministrazione de' sacramenti, esercizio d'altre sagre funzioni, sepoltura, e comodo di passare al campanile, tanto necessario a detta chiesa, dopo aver riconosciuto e fatto anche riconoscere da persone legali il tenore delli istrumenti di concessione, transazione, ed altri atti seguiti tra dette parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciascuna di esse, ci siamo determinati con la nostra suprema autorità, per togliere un continuo fomite di liti tanto passate quanto future¹ la pace alla chiesa, levar la causa produttiva di tante inquietudini e spese di liti in pregiudizio della chiesa, escludendo da essa detti procuratori: e perciò abbiamo² di avocare a noi tutte le liti sopra le cose premesse pendenti tra dette parti, e quelle terminare ed estinguere, con imporre alle dette parti perpetuo silenzio, e reintegrar detta

¹ Deest *perturbanti* aut simile (R. T.).² Deest *stabilito* vel simile (R. T.).

chiesa nel libero ed antico possesso di detta cappella, con la revocazione e rescissione della suddetta concessione ed altri contratti susseguiti, mediante però la restituzione della somma pagata da detti procuratori nell'ultimo strumento di transazione, come in appresso.

De praedictis
omnibus exor-
tas liles ad sa-
Pontifex, avo-
cat.

§ 3. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro motoproprio per espresso, inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore dell'istrumento di donazione e concessione perpetua dell'accennata cappella di S. Michele arcangelo esistente in detta chiesa di S. Eustachio fatta dalli predetti canonici di detta chiesa a favore del collegio de' procuratori di questa nostra città col peso ed obbligo de' medesimi di pagare ogni anno ai detti canonici, quando però questi intervengono alla messa solenne da cantarsi ogni anno nel giorno della festa, due ducati d'oro di Camera, con li patti che a detti procuratori sia lecito di fabbricare in essa una sepoltura per loro servizio, e che li canonici siano obbligati dare al di loro cappellano il comodo della sagrestia di detta loro chiesa per ivi ritenere una cassa per conservazione dei paramenti, vestiti ed altri ornamenti di detta cappella ad arbitrio di detti procuratori, e con altri capitoli e dichiarazioni e convenzioni espresse nell'istrumento sopra di ciò rogato li v dicembre MDII, delle capitolarioni tra dette parti seguite, accordate e stipulate in altro istrumento per gli atti del Vannucci, notaro pubblico di questa città, li II agosto MDXIV, dell'istrumento di transazione stipulato tra dette parti li IV marzo MDCCXVI, per gli atti del Neri ed Angelici notari capitolini, della pianta in essa inserta, e di tutti li patti condizioni ed obblighi in esso stipulati,

de' giuramenti in essi rispettivamente prestati, del decreto di manutenzione emanato in detta nostra Rota li xxviii giugno MDCXXX, degli atti susseguentemente fatti in detta nostra Rota, del preciso stato presente di detta chiesa e cappella, delle ragioni che sopra di essa assistono a ciascheduna di dette parti, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, non ad istanza o richiesta di detti canonici, nè di verun'altra persona, ma di nostro moto proprio, certa scienza, e con la pienezza della nostra suprema potestà, avocando primieramente a noi da detta nostra Rota e da qualunque altro tribunale tutte le liti e cause per qualunque capo e titolo, tanto antico quanto moderno, introdotte e pendenti tra detto capitolo e canonici di S. Eustachio ed il collegio di detti procuratori sopra il dominio ed uso di detta cappella in vigore dei suddetti istrumenti di donazione, concessione ed altre capitolarioni e transazioni stipulate tra dette parti, e rispettivamente in vigore del suddetto mandato *de manutenendo* ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, causa e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, annessi e connessi, nello stato e termini ne' quali presentemente si trovano, quelle tutte espressamente ed universalmente estinguiamo ed aboliamo, ed imponiamo a dette parti perpetuo silenzio.

§ 4. E con la pienezza della nostra suprema autorità cassiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto e per tutto rescindiamo il suddetto istrumento di donazione e concessione di detta cappella, come sopra fatta da detto capitolo, e canonici a favore di detto collegio dei procuratori detto giorno v dicembre MDII, e tutte le altre capito-

Revocatur concessio praedicta facta favore collegii procuratorum Urbis.

lazioni e transazioni seguite e stipulate tra dette parti in qualunque tempo concernenti detta cappella, come se detti contratti non fossero mai stati stipulati; e dichiariamo e decretiamo, che a detti procuratori non competanè possa competere in avvenire alcuna ragione ed azione sopra detta cappella, quale liberiamo ed esentiamo da qualunque peso e servitù, e che come tale spetta ed appartiene liberamente, privativamente ed assolutamente a detta chiesa di S. Eustachio e suo capitolo e canonici, libera ed esente da qualunque peso e servitù, con l'assoluta esclusione e rimozione di detti procuratori e loro cappellano suddetto in perpetuo, e che perciò sia lecito a detti canonici di esercitare in essa tutte le sagre funzioni ecclesiastiche ad ogni loro libero arbitrio indipendentemente da detto collegio de' procuratori, e da qualunque altra persona.

Capitulum et
canonici prae-
dicti reinteg-
rantur in pri-
stinam posses-
sionem dicti
sacelli.

§ 5. Riponendo noi detto capitolo e canonici nel primiero ed antico dominio, e libero possesso di detta cappella, nello stesso modo e forma in cui si trovavano e che gli competeva prima della stipulazione dell'antico istrumento di concessione, non ostante li sopra riferiti strumenti di donazione, concessione, capitolazioni, transazioni, da noi come supra rescissi, annullati e revocati, quali vogliamo che s'abbiano qui inserti e ripetiti, ancorchè dette concessioni fossero state confermate con beneplacito di questa Santa Sede, o de' cardinali titolari, o che questi per il lasso del tempo si potessero presumere confermati, e non ostante li suddetti decreti di manutenzione e lite come sopra pendente, assolvendo noi pienamente tanto detto capitolo e canonici, quanto detto collegio de' procuratori, e ciascun di loro universalmente e singolarmente

da tutti gli obblighi e promesse stipulate ne' suddetti istrumenti, e rispettivamente dai giuramenti in essi prestati, e particolarmente detti procuratori dal pagamento degli annui due ducati d'oro di Camera promessi nel suddetto istrumento di concessione, e rispettivamente delli residuali scudi centocinquanta parimente convenuti e promessi nell'ultimo sopra riferito istrumento di transazione, dichiarando con la nostra suprema autorità, che dette parti per l'avvenire ed in perpetuo non siano in verun modo tenute all'osservanza, mantenimento ed esecuzione di quanto in essi hanno anche con giuramento promesso; ed affinchè detti procuratori non abbiano a ricevere alcun pregiudizio da questa nostra determinazione, vogliamo ed ordiniamo che detto capitolo e canonici dentro due mesi dalla data del nostro motoproprio siano tenuti ed obbligati a restituir liberamente a detto collegio de' procuratori li scudi centocinquanta da essi pagati nella stipulazione di detto istrumento di transazione seguita l'anno MDCCXVI in occasione della nuova costruzione di detta cappella, per esser così mente e volontà nostra precisa ed espressa.

§ 6. Volendo e decretando, che alla presente Cedola di nostro motoproprio, benchè non ammessa nè registrata in Camera, non possa mai darsi nè opporsi di surrezione, orrezione nè d'alcun altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione, nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti quanto si voglia validi, legittimi, giuridici, anche di lesione, *re iudicata*, *ius quesito*, o altra più potente ragione racchiusa nel corpo della legge e qui non espressi, e che necessariamente dovessero esprimersi, e benchè le cose sopra espresse in tutto o in parte non si verificassero,

Clausulae.

possa essere impugnata, moderata o rievocata, o concedersi contro di essa qualsisia rimedio di ragione, di fatto o di grazia, o qualunque aperizione *oris*, e che così e non altrimenti debba sempre ed in perpetuo giudicarsi, definirsi ed interpretarsi da qualunque giudice e tribunale ordinario, commissario, delegato o altro benchè collegiale, Congregazioni anche de' reverendissimi cardinali, legati *a latere*, visitatori apostolici, camerlengo di santa Chiesa, tesoriere, presidenti, uditori di Rota, chierici di Camera, e qualunque altro che per comprenderlo vi si ricercasse specifica espressione, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente, e dichiarando noi fin d' adesso preventivamente nullo, irritato ed invalido tutto ciò che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente o ignorantemente, fosse in qualunque tempo giudicato, definito ed interpretato contro la forma e disposizione della presente Cedola di nostro motoproprio, quale vogliamo che vaglia e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti nè citati li procuratori di detto collegio, e quali si siano altre persone quanto si voglia privilegiate e privilegiatissime, che in qualunque modo e per qualsivoglia titolo vi avessero o pretendessero avervi interesse.

Derogatorias. § 7. Non ostanti tutte e singole cose premesse, e specialmente l' istrumento di concessione e donazione di detta cappella fatta da detto capitolo e canonici a favore di detti procuratori e loro collegio suddetto, capitolarioni e transazioni susseguentemente stipulate, anche munite d'obbligo camerale, giuramenti in essi prestati, obblighi, patti,

condizioni, dichiarazioni, ed altro in essi rispettivamente stipulato, decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta nostra Rota ed altro qualunque tribunale, la Bolla di Pio IV nostro predecessore *De registrandis*, la regola della nostra Cancellaria *De iure quaesito non tollendo*, e qualsisiano altre costituzioni ed ordinazioni apostoliche nostre e dei nostri predecessori, benchè munite di derogatorie delle derogatorie, decreti irritanti, ed altre clausole più efficaci, effrenate ed inusitate, la disposizione de' concili generali e provinciali, leggi civili e canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini e qualunque altra cosa che facesse o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra potestà pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale che vi potesse intervenire, per questa volta sola e per la piena e totale esecuzione ed effetto di quanto s'esprime nella presente Cedola di nostro motoproprio, ampiamente ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro palazzo apostolico Vaticano questo dì xxvi marzo mdccxxix.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. die 26 martii 1729, pontif. anno v.

CCLXXVI.

Conceditur indulgentia monachis et monialibus Ordinis Carthusianorum ad instar visitantium septem ecclesias Urbis¹.

¹ Alià huius Pontificis const. ed. mdccxxviii, die vi aprilis, pontif. iv, concessa fuit indulgentia plenaria perpetua monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis et consecrationis.

Benedictus Papa XIII,

Dilectis filiis monachis, ac dilectis in Christo filiabus monialibus, novitiis, conversis et donatis Ordinis Carthusianorum, ubicumque existentibus¹, salutem et apostolicam benedictionem.

Concessio
praedictae in-
dulgentiae.

§ 1. Ad augendam vestram devotionem et animarum salutem caelestibus Ecclesiae thesauris piâ charitate intenti, vobis omnibus et singulis vere poenitentibus et confessis, ac sacrâ communionem refectis, qui et quae semel in hebdomadâ decies orationem dominicam et toties salutationem angelicam in oratorio vestri domicilii devote recitaveritis, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. M. E. exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice praedictarum id egeritis, ut eas omnes et singulas indulgentias et peccatorum remissiones, ac si septem almae Urbis nostrae intra et extra illius muros ecclesias ad id designatas personaliter et devote visitaretis, tenore praesentium misericorditer in Domino concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 2. Non obstante regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ceterisque contrariis quibuscumque. Praesentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, praesentatione, admissione seu publicatione praesentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, praesentes nullae sint, quodque praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensae.

¹ Edit. Main. legit *existentium* (R. T.).

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die xxvii aprilis mdccxxix, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 27 aprilis 1729, pontif. anno v.

CCLXXVII.

Confirmantur quaedam constitutiones fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad pastoralis dignitatis fastigium, meritis licet imparibus, divinâ dispositione evecti, illa quae pro felici prosperoque religiosorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Ecclesiâ Dei assidue proferre satagentium gubernio et progressu provide constituta et ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolabilia persistant, apostolici muniminis nostri patrocínio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Exordium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Maria ab Eborâ, procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod pro salubri totius Ordinis huiusmodi illiusque fratrum regimine et directione diversae constitutiones in capitulo generali ipsius Ordinis novissime videlicet anno mdccxxiii in hac almâ Urbe celebrato, cui felicitis recordationis Innocentius Papa XIII praedecessor noster praesedit, editae, ac subinde iussu nostro a venerabili fratre nostro Laurentio episcopo Tusculano Corsino, Ordinis praefati apud

Nonnullas constitutiones in capitulo generali novissime Romae celebrato emanasse refertur.

² Aliâ huius Pontificis const. ed. mdccxxvii, die xx iunii, pontif. iv, confirmatur quoddam decretum ministri generalis eorundem fratrum, et const. ed. mdccxxx, die xxix ianuarii, pontif. vi, confirmantur quaedam decreta capituli generalis.

nostram Sedem Apostolicam protectore, et bonae memoriae Laurentio, dum vixit, S. R. E. cardinalibus Cozza nuncupatis, revisae, ac per eos in meliorem clarioremque formam redactae fuerunt.

Confirmatio
constitutionum
praedictarum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Iosephus Maria procurator generalis illas, pro firmiori earum subsistentiâ exactiorique observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsius Iosephi Mariae procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, constitutiones praedictas, in iis tantum quae sacris canonibus, Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque et ordinationibus apostolicis, praesertim reformationem dicti Ordinis illiusque fratres Reformatos seu Recollectos vel Discalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, et quandocumque editis non adversantur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras, ac constitutiones ut praefertur editas, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, etc.¹

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

Datum Beneventi, sub annulo Piscatoris, die II maii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 2 maii 1729, pontif. anno v.

CCLXXVIII.

Confirmatur constitutio Urbani VIII super prohibitionem deferendi habitum Ordinis Minorum de Observantiâ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs emanarunt a felicis recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro litterae in simili formâ Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet:

Constitutio
praedicta Ur-
bani VIII.

Urbanus PP. VIII, ad futuram rei memoriam. Cum, sicut dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Minorum regularis observantiae sancti Francisci nobis nuper exponi fecit, etc.²

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v octobris MDCCXXVIII, pontificatus nostri anno xvi.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus procurator generalis eiusdem Ordinis nobis nuper exponi fecit, nonnulli, praesertim Eremitae, contra praefatarum Urbani praedecessoris litterarum tenorem ac dispositionem ipsorum fratrum habitum cum caputio non sine eorundem Ordinis ac fratrum dedecore et perturbatione deferre praesumant, indeque plurima scandala antehac orta fuerint, ac in dies oriantur: nobis propterea dictus procurator generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Causa praesentis
confirmatio-
nis.

§ 3. Nos igitur, eiusdem procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum

Confirmatio
relatae consti-
tutionis Ur-
bani VIII.

¹ Laudata Urbani VIII const., hic inserta, edita est MDCCXXVIII, die v octobris, pontif. xvi.

² Reliqua vide tom. XIV, pag. 671 b (R. T.).

Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui dilectum filium ministrum generalem Ordinis praedicti desuper audiverunt ac narrata attenderunt, consilio, praeinsertas Urbani praedecessoris litteras, omniaque et singula in eis contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus. Praeterea memoratis Eremitis, sub poenis in eisdem Urbani praedecessoris litteris expressis, praecipimus, ut, pro maiori faciliorque eorum a fratribus dicti Ordinis discrimine, de cetero ultra barbam gestent etiam tunicam brevior, solitumque scapulare longius pallio seu mantello ad differentiam tertiariarum commensalium.

Clausulae, § 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, etc.¹

Derogatio contrariarum, § 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon omnibus et singulis illis quae in praeinsertis Urbani praedecessoris litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis, § 6. Volumus quoque ut earumdem praesentium litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, etc.²

Datum Beneventi, sub annulo Piscis-

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 72 b (R. T.).

toris, die xvi maii MDCXXIX, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 16 maii 1729, pontif. anno v.

CCLXXIX.

Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus aliquam ecclesiam canonicorum regularium vel monasterium Ordinis Praemonstratensis ubicumque locorum quibusdam anni temporibus¹.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Iniunctae nobis divinitus apostolicae servitutis ratio postulat ut caelestium munerum thesauros, dispensationi nostrae a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem et animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Prooemium.

§ 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordiâ, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione reffectis, qui aliquam ex ecclesiis tam canonicorum regularium quam monasteriorum Ordinis Praemonstratensis, tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, et ubicumque locorum existentibus, in xvi ianuarii, iii ac xxix martii, vii aprilis, xv iunii, ix iulii, xiii augusti et xvii novembris mensium diebus, si non sint impediti; si vero sint impediti, die immediate sequenti respective non impedito, ac feriâ secundâ infra octavam Ascensionis domini nostri

Conceditur praefata indulgentia.

¹ Alia indulgentia plenaria perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V const. edit. MDCVI, die 19 octobris, quae postmodum confirmata reperitur ab Innocentio XII constit. edit. MDCXCII, die 20 aprilis, pontif. vi.

Iesu Christi, a primis vespers usque ad occasum solis dierum huiusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum principum concordia, haeresum extirpatione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex praedictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda
transumptis.

§ 2. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae haberetur ipsos praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xi iulii MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 11 iulii 1729, pontif. anno vi.

CCLXXX.

Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon civitati et dioecesi Asculanae, facultas recitandi officium sub ritu duplici et celebrandi missam B. Seraphini de Asculo².

Benedictus Papa XIII,

Preces hac de
re porrectae
sanctissimo.

§ 1. Cum, attentâ approbatione publici cultus vigore indultorum apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Capuccinorum praestiti, seu casus excepti a decretis sanctae memoriae

1 Similis concessio ab eodem Pontifice const. edit. MDCCXXVIII, die 12 aprilis, pontif. IV, facta fuit canonicis regularibus Praemonstratensibus pro recitatione officii trium sanctorum sui Ordinis,

Urbani PP. VIII, factâ in Congregatione sacrorum Rituum sub die xi martii MDCCXXIX, annuente postmodum die xix aprilis dicti anni sanctae memoriae Clemente PP. XI, ex parte et ad instantiam marchionis Ioannis Baptistae Caucci dictae causae postulantis, sanctissimo domino nostro Benedicto PP. XIII supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur ut in posterum singulis annis in honorem praedicti Beati die xii octobris, anniversariâ illius obdormitionis in Domino, tam *in toto seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in civitate et dioecesi Asculanâ*, ubi sacrum eiusdem Beati corpus requiescit et colitur, ac *in terrâ Montis Granarii* Firmanae dioecesis, ubi natus fuit, recitari posset officium et celebrari missa de communi confessoris non pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam saecularibus quam regularibus utriusque sexus, qui ad horas canonicas tenentur:

Concessio
praedicta.

§ 2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci ac perpendi fecerit a reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino archiepiscopo Philippensi fidei promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suae porrectum, ac scripturas omnes super huiusmodi instantiâ iampridem exaratas et impressas, cum animadversionibus eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Lambertini, tunc fidei promotoris, ac responsionibus ad eas per postulatorem datis, et nihil in illis a dicto archiepiscopo Philippensi inventum fuerit quod huiusmodi instantiae obstare posset, officium et missam in honorem B. Seraphini praedicti pro die xii octobris, iuxta petita, servatis tamen rubricis breviarii et missalis romani, benigne indulsit atque concessit die xviii mensis iulii MDCCXXIX.

Dat. die 18 iulii 1729, pontif. anno vi.

CCLXXXI.

Confirmatur Congregationis Indicis decretum quo damnantur nonnulli libri latino et gallico idiomate impressi¹.

Benedictus Papa XIII.

Decretum sacrae Congregationis eminentissimorum et reverendissimorum dominorum S.R.E. cardinalium a sanctissimo domino nostro Benedicto PP. XIII sanctaeque Sede Apostolica ad Indicem librorum eorumdemque prohibitionem, expurgationem et permissionem in universa republica christianâ specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decreti tenor. § 1. Sacrae Indicis Congregationis decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti libri ubicumque et quocumque idiomate et inscriptione qualibet impressi imprimendive, quorum tituli:

Tituli praedictorum librorum qui damnati sunt.

Animadversiones IUSTI HENNINGII BOHEMERII in institutiones iuris ecclesiastici CLAUDII FLEURY, latinâ versione IOANNIS DANIELIS GRABER, MDCCXXIV.

Casimiri Ordini commentarius, et de scriptoribus Ecclesiae antiquis, illorumque scriptis, etc. Lipsiae, MDCCXXII, tom. I, II et III.

Censura sacrae facultatis theologiae Duacensis in quasdam propositiones de Gratiâ depromptas ex dictatis philosophicis dominorum LEGRAND et MARECHAL, etc.; accedit appendix ad causam professorum primariorum collegii regii; item mantissa continens censuram in epistolam scriptam ab excellentissimo domino PIERART, sacrae theologiae licentiate, etc. Typis edita MDCCXXII-MDCCXXIV, donec corrigatur.

Discours contre la persécution, traduit de l'anglois. Liège, MDCCXXV.

Epistolica dissertatio Scoti Thomistica super facti quaestione, utrum doctor Angelicus revera docuerit pluribus in locis B. Virginem fuisse immunem a peccato originali? Cui denuo accessit duplex dissertatio dogmatica scilicet et

¹ De aliâ prohibitionem duorum librorum gallico idiomate impressorum vide aliam huius Pontificis const. edit. MDCCXXVIII, die 25 iunii, pontif. v.

historica circa B. Virginis conceptionem, STEPHANI CHIESA labore concinatum. Taurisii, MDCCXVI, donec corrigatur.

Historie des chevaliers hospitaliers de Saint Jean de Jérusalem, appelés depuis chevaliers des Rhodes, et aujourd'hui chevaliers de Malte, par monsieur l'abbé DE VERTOT, MDCCXXVI, tom. I, II, III, IV et V.

IOANNIS GASPARIS SUICEN, Thesaurus Ecclesiasticus ex patribus graecis ordine alphabetico concinnatus. Amstelodami, MDCLXXXII.

IOANNIS GEORGEI WALCHY, Commentarium Concilii Lateranensis a Benedicto XIII celebrati anno 1725. Lipsiae, MDCCXXVII.

IOANNIS MARINI OCONENSIS, Theologia speculativa et moralis. Venetiis, MDCCXX, tom. III.

Nouveau voyage d'Italie, avec un mémoire contenant des avis utiles à ceux qui voudront faire le même voyage, par monsieur MISSON. Haye, MDCCXXVII.

Remarques sur divers endroits d'Italie par monsieur ADDISON, pour servir au Voyage de monsieur MISSON. Paris, MDCCXXII.

The spiritual director for those who have note translated out of french, printed in the year 1703: hoc est Spiritualis director, pro his qui nullum habent, ex gallico translatus.

Traité des lois civiles et ecclésiastiques contre les hérétiques, par le Pape, les empereurs, les rois et les conciles généraux et provinciaux approuvez par l'Eglise de Rome. Liège, MDCCXXV.

Triumphus misericordiae, idest sacrum Ordinis SS. Trinitatis institutum redemptionis captivorum, cum adiuncto kalendario ecclesiastico-historico universi Ordinis, auctore IOANNE A S. FELICE. Viennae Austriae, MDCCIV.

§ 2. Nemo itaque cuiuscumque gradus et conditionis praedictos libros in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat; si quos¹ interim habuerit, inquisitoribus seu locorum Ordinariis a praesentis decreti notitiâ tradat, sub poenis in Indice librorum prohibitorum contentis.

Prohibitio praedictorum librorum.

§ 3. Quibus per me infrascriptum se-

Confirmatio relati decreti.

¹ Potius lege si quis eos (R. T.).

cretarium sanctissimo domino nostro Benedicto Papa XIII relatis, Sanctitas Sua decretum sacrae Congregationis approbavit, et exequutioni mandari iussit.

In quorum fidem manu et sigillo eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis De Viâ praefecti praesens decretum signatum et munitum fuit Romae in palatio apostolico Vaticano, die XVIII iulii MDCCXXXIX.

Dat. die 18 iulii 1729, pontif. anno VI.

CCLXXXII.

Indicatur beatificatio servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Missionis et Puellarum Charitatis fundatoris¹.

Exordium.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Iustus ac misericors Dominus peculiarium quorundam servorum atque electorum suorum, quos a constitutione mundi in opus suum praedestinos multiformis gratiae suae charismatibus instruxit, sanctitatem interdum signis atque portentis testatam facit in terris, ut illis, quos perennis gloriae coronâ donat in caelis, debitae quoque venerationis cultus a fidelibus impendatur.

Laudes praedicti servi Dei.

§ 1. Inter quos, cum longe lateque refulserit servus Dei Vincentius a Paulo, sacerdos Gallus, Congregationis presbyterorum saecularium Missionis, et societatis Puellarum Charitatis nuncupatarum fundator, qui mirabili in Deum ac proximum charitate (dilatante cor eius Spiritu Sancto) succensus, veraeque pietatis operibus, et praesertim animarum lucro iugiter intentus, pauperes rucolas, quos ut plurimum in ignorantiae tenebris misere iacere dolebat,

¹ Aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXXIX, die 12 martii, pontif. V, indicta fuit beatificatio servi Dei Fidelis a Sygmaringa.

erudiendi fideique catholicae misteria et praecepta ac viam salutis edocendi voto se et presbyteros dictae Congregationis obstrinxit, necnon clero rite instituendo imprimis addixit, aliarumque omnium virtutum praesidio et robore accinctus ex alto, toto peregrinationis ac conversationis suae tempore fidelem se ministrum strenuumque ac indefessum vineae Domini cultorem et operarium exhibuit, atque Ecclesiam universam nedum suavissimo spiritualium aromatum odore implevit, sed etiam uberrimorum fructuum secunditate locupletavit, plenusque dierum ac meritum, dilectus Deo et hominibus, mortalis huius vitae cursum feliciter consummavit; apostolici muneris, quod nos gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut tam splendidam lucernam diutius sub modio latere non sinamus, sed super candelabrum ministerio nostro collocetur, ut luceat omnibus qui in domo sunt, ad omnipotentis Dei gloriam, catholicae Ecclesiae decus, christianique populi consolationem ac spiritualem aedificationem.

§ 2. Cum itaque mature diligenterque discussis atque perpensis per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum processibus de Apostolicae Sedis licentiâ confectis super vitae sanctitate et virtutibus heroicis, quibus idem servus Dei Vincentius a Paulo multipliciter claruisse, necnon miraculis quae ad eius intercessionem, et ad manifestandam hominibus illius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, ipsa Congregatio cardinalium coram nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu, unâque voce censuerit, posse, quodcumque nobis videretur, praedictum servum Dei Beatum declarari cum solitis indultis:

A Congregatione Rituum ad illius beatificationem deveniri posse, de more decretum est.

§ 3. Hinc est quod nos, piis atque

Indulgentur

quaedam ad
eiusdem cultum.

enixis carissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi, ac carissimae in Christo filiae nostrae Mariae eorundem Francorum reginae christianissimae eius coniugis, pluriumque aliorum sublimium catholicorum principum, necnon venerabilium fratrum archiepiscoporum et episcoporum, ac dilectorum filiorum cleri regni Galliarum, totiusque insuper dictae Congregationis presbyterorum saecularium Missionis supplicationibus nobis et huic Sanctae Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de memoratorum cardinalium consilio et assensu, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus, ut idem servus Dei Vincentius a Paulo in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur; imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die anniversariâ felicis eius obitus recitetur officium et missa celebretur de confessore non pontifice iuxta rubricas breviarii et missalis romani. Porro recitationem officii ac missae celebrationem huiusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in pago de Podio, vulgo Poy, Aquensis, provinciae Auxitanae, ubi dictus Dei servus natus est, in castro de Clichy Parisiensis, et in oppido de Chatillon iuxta principatum Dombarum Lugdunensis respective dioecesium, in quibus curam animarum obivit, ac in civitate Parisiensi, unde ad caelos evolavit, et ubi venerabile eius corpus requiescit, ob omnibus utriusque sexus christifidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui ad Horas canonicas tenentur, ac in universâ Congregatione Missionis praefatâ, tam quoad clericos et presbyteros eiusdem Congregationis, quam quoad

convictores et alumnos, qui in illius domibus commorantur; demum in singulis ecclesiis, sive capellis vel oratoriis praedictae Societatis Puellarum, quam ipse servus Dei sub nomine Charitatis instituit, pro sacerdotibus ecclesiarum sive capellarum vel oratoriorum istiusmodi servitio addictis; et, quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus presbyteris ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Praeterea primo dumtaxat anno a datis hisce litteris, et quoad Indias a die quo eadem litterae illuc pervenerint inchoando, in ecclesiis pagi, castri, oppidi, civitatis, Congregationis ac Societatis huiusmodi solemnia beatificationis ipsius servi Dei cum officio et missâ sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis respective constitutâ, postquam tamen in basilicâ Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia (pro qua re diem xxi currentis mensis augusti assignamus), pariter celebrandi facimus potestatem.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

§ 5. Volumus autem, ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu secretarii supra dictae Congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo praefecti seu propraefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique, tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides habenda
transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiii augusti MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 13 augusti 1729, pontif. anno vi.

CCLXXXIII.

*Confirmantur decreta capituli generalis
Congregationis Montis Oliveti Ordinis
S. Benedicti circa abbates titulares².*

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis divinitus pastoralis officii debito, illa quae a Congregationibus religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitae monasticae iugo mancipatorum pro felici prosperoque earum in spiritualibus et temporalibus regimine et gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper atque inviolabilia persistant, libenter cum id a nobis petitur apostolici muniminis nostri praesidio roboramus.

Causa edendi
huiusmodi de-
creta, nempe
abusus quidam
abbatum titula-
rium.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis sancti Benedicti, quod, cum tunc existens abbas generalis unâ cum definitorio eiusdem Congregationis animadvertisset ex modo et ratione vivendi nonnullorum abbatum titularium dictae Congregationis, tam de numero quam supra numerum diversos in eandem Congregationem sensim obrepere abusos, qui non minus in regularis observantiae et disciplinae relaxationem ac detrimentum, quam in monasteriorum ipsius Congregationis gravamen et dispendium tendebant, contra dispositionem quarundam litterarum felicitis recordationis Clementis PP. X praedecessoris nostri aliâs nempe die xxvii februarii MDCLXXI editarum, quibus diserte cautum fuerat, quod eiusmodi abbates titulares nullam praerogativam vel exemptionem, quae monasteriis praefatis onerosa foret, praetendere valerent, atque in ecclesiâ sal-

1 De abbatibus titularibus dictae Congregationis vide Clementis XI constit. edit. MDCCXIII, die 12 aprilis, pontif. xiii.

tem diebus festivis missae conventuali et vespers, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse tenerentur, simulque istis abusibus et incommodis exinde dictae Congregationi provenientibus occurrendi, efficacique remedium adhibendi necessitatem agnovisset, in capitulo generali eiusdem Congregationis novissime celebrato, post rem diligenter ac mature ibidem discussam, atque inhaerendo tum praefati Clementis praedecessoris litteris, tum constitutionibus dictae Congregationis per Sedem Apostolicam confirmatis, quaedam circa eosdem abbates titulares decreta seu ordinationes salubriter edita et facta fuerunt :

§ 2. Ut scilicet in posterum eiusmodi abbates titulares praesentes et futuri abbati locali in omnibus subiaceant, nec eis liceat nominatim a monasterio seu domo egredi absque licentiâ et benedictione ipsius abbatis localis (quo tamen absente non teneantur se personaliter existere¹ coram vicario aliisque monasterii officialibus, sed id facere ac supplere possint per socium seu conversum sibi destinatum, qui, singulis vicibus, tam egressus quam reditus ad monasterium seu domum, se coram illis omnino repraesentare debebit); choro sicuti alii monachi assistant, ac praesertim intersint orationi mentali quolibet mane, missae conventuali ac vespers canendis saltem diebus festivis ad praescriptum supradictarum Clementis praedecessoris litterarum, necnon etiam missis absque cantu celebrandis, prout superior localis iniunxerit et ordinaverit, excepto dumtaxat casu infirmitatis, aut alicuius particularis necessitatis per eundem superiorem localem recognoscendae; intervenire debeant in refectorio primae mensae cum aliis monachis; vestiarius eis

Decreta praedicta capituli generalis ad praedictos abusos tollendos.

1 Videtur legendum *sistere* (R. T.).

subministrandum, illud vicarii monasterii huiusmodi pro tempore non excedat; neque ipsis licitum sit quaecumque personam, quae illis inserviat, etsi monasterio nullatenus oneri foret, ad sui libitum eligere, sed contenti sint servitio personae, quae eis a superiore locali praefato assignabitur, a familia monasterii, eiusdem superioris localis arbitrio, et sine publici servitii detrimento assumendae; occasione visitationum, simul cum aliis religiosis intervenire debeant publicae receptioni visitorum ad fores ecclesiae fieri solitae, necnon in capitulo intimationi eiusmodi visitationum, quibus etiam subiecti existant¹, huicque ordinationi visitatores secluso² insistant, suam ad hoc, si opus fuerit, utendo auctoritate: oneratam pro enarratorum decretorum executione, et implemento ipsorum abbatum titularium ac superiorum localium conscientiam.

Confirmatio
relatorum de-
cretorum.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus procurator generalis, praemissa, utpote, quae in divini cultus augmentum ac eiusdem Congregationis utilitatem et levamen cedere dignoscuntur, quo solidius subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret: nos, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, et attentam relatione dilecti filii nostri Nico-

¹ Forsan *visitorum* (R. T.).

² Videtur legendum *sedulo* pro *secluso* (R. T.).

lai S. R. E. presbyteri cardinalis Spinulae nuncupati, dictae Congregationis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, nobis super praemissis factam, omnia et singula decreta supradicta, seu ordinationes, in memorato capitulo generali edita, sicut praemittitur, auctoritate apostolicam, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon illa exacte et inconcusse observari et adimpleri, sub poenis, quoad ipsos abbates titulares, privationis suorum privilegiorum vocisque activae et passivae ipso facto incurrendis, quo vero ad abbates seu superiores locales, qui in eis debitae executioni demandandis et servari faciendis negligentes ac culpabiles fuerint, definitorii generalis vel superiorum generalium dictae Congregationis arbitrio pro modo culpaef infligendis, auctoritate et tenore praedictis praecipimus et mandamus.

§ 4. Decernentes, ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque et non aliter, etc.¹

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis et monasteriorum praedictorum, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.²

Contrarium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vi septembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 6 septembris 1729, pontif. anno vi.

¹ Ut supra pag. 471 b (R. T.).

² Ut supra pag. 471 b (R. T.).

CCLXXXIV.

*Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis impressis sub titulo Mandement de monseigneur l'évesque d'Auxerre, qui defend l'office imprimé sur une feuille volante, etc., cum prohibitione eorumdem foliorum.*¹

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes
in praefatis fo-
liis contentae,
irritae decla-
rantur.

§ 1. Cum ad apostolatus nostri notitiam pervenisset, in vulgus circumferri quaedam folia gallico idiomate typis impressa, sub titulo *Mandement de monseigneur l'évesque d'Auxerre, qui défend reciter l'office imprimé sur une feuille volante, qui commence par ces mots: Die xxv maii in festo S. Gregorii VII Papae et confessoris, Danuè à Regennes ce 24 iuillet 1729*: nos quamplures ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus aliosque in sacrâ theologiâ magistros ad illorum examen delegimus, qui, post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi eâ super re videretur, nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum cardinalium et in sacrâ theologiâ magistrorum sententiis, de apostolicae potestatis plenitudine, ordinationes in praefatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris et momenti esse et perpetuo fore, tenore praesentium declaramus;

Eorum retentio
interdicitur.

§ 2. Et nihilominus, ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et abolitis, viribusque et effectu penitus et

¹ Similis revocatio quarundam ordinationum episcopi Metensis habetur in aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXIX, die 8 octobris, pontif. VI.

Bull. Rom. — Vol. XXII.

106

omnino vacuis semper haberi volumus et mandamus. Folia vero praedicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri, tenore pariter praesentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, et usum omnibus et singulis christifidelibus etiam specificâ et individuâ mentione et expressione dignis, sub poenâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, a qua nemo a quoquam, praeterquam a nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, et auctoritate apostolicâ mandantes, ut quicumque folia huiusmodi penes se habuerint, illa, statim atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis vel haereticae pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§ 3. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, et auctoritate praefatâ decernimus, ut illae ad valvas basilicae Principis Apostolorum ac Cancellariae Apostolicae Curiaeque generalis in Monte Citatorio et in acie Campiflorae de Urbe per aliquos ex cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, et sic publicate omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatae et intimatae fuissent, utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etc.¹

Mandatur pu-
blicatio harum
litterarum.

¹ Ut supra pag. 72 b (R. T.).

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die xvii septembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 17 septembris 1729, pontif. anno vi.

CCLXXXV.

Erigitur primaria Congregatio vulgo nuncupata la Buona Morte in ecclesiâ domus professae Societatis Iesu, cum indulgentiis per modum suffragii applicandis¹.

Benedictus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium
cum causâ in-
ductiva indul-
gentiarum in-
frascriptarum.

Redemptoris nostri Iesu Christi pro salute humani generis in arâ Crucis immolati vices, licet immeriti, gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in militanti Ecclesiâ venerabilis Societas Iesu verbo, doctrinâ et exemplis in dies copiosius affert, ad² illam peculiarem curam prospicimus, qua christifideles pretioso tanti holocausti Sanguine redemptos ex huiusmodi memoriâ ad pia et salutaria opera ferventer excitat, apostolici muneris nostri esse reputamus spiritualium largitionum abundantiam desuper effundere, ut ipsorum fidelium sanctis huiusmodi operibus vacantium religio et devotio continuum suscipiat incrementum, hisque votiva salus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonae Mortis.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Michaëlis Angeli Tamburrini moderni praepositi generalis Societatis Iesu petitio continebat, quod a septuaginta annis, et ultra, in

¹ Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXVII die 1 aprilis, pontif. i, erecta fuit archiconfraternitas Conceptionis B. M. V. in ecclesiâ de Arâcaeli de Urbe.

² Forsan ac pro ad legendum (R. T.).

ecclesiâ domus professae eiusdem Societatis Iesu de Urbe feriâ sextâ (aliâs non impeditâ) cuiuslibet hebdomadae, inibi vespere sanctissimum Eucharistiae sacramentum publicae venerationi exponitur, duo ex presbyteris regularibus dictae Societatis ad infrascripta specialiter deputati piae fidelium contemplationi acerbissima mortis domini nostri Iesu Christi in cruce pendentis eiusque genitricis B. Mariae Virginis ad crucem adstantis dolorum et lacrymarum monumenta variis colloquiis precumque recitationibus devote respective repraesentant, ac verbum, Dei salubres ad bene moriendum meditationes excitando, in virtute etiam respective edocent, unde nonnulli christifideles piorum et salutarium operum huiusmodi instituto moti se invicem in dictâ ecclesiâ congregari coeperant, et circa praemissa vacantes ab inde citra christifidelium Congregatio sub titulo et denominatione domini nostri Iesu Christi in cruce moribundi, ac beatissimae Virginis Mariae eius genitricis dolorosae, *della buona morte* nuncupari coepit et nuncupatur ad praesens, eidemque Congregationi quaedam propterea indulgentia etiam per modum suffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a felicis recordationis Alexandro PP. VII praedecessore nostro sub certis modo et formâ tunc expressis successive concessa fuit, prout in litteris apostolicis eiusdem Alexandri praedecessoris in formâ Brevis sub annulo Piscatoris desuper sub datum Romae apud S. Mariam Maiorem die xxi mensis augusti anni Domini MDCLV pontificatus praefati Alexandri praedecessoris anno i expeditis plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, in diversis mundi partibus et praesertim insignibus Europae civitatibus, dictae Societatis domus profes-

Institutum Bonae Mortis in ecclesiis Societatis ubique terrarum exercetur.

sae, collegia et residentiae respective fundata existant, et in eorum respective ecclesiis ut plurimum diebus dominicis similiter non impeditis, dum in eis sanctissimum Eucharistiae sacramentum publicae venerationi exponitur, uno ex presbyteris regularibus dictae Societatis praemissa, ut praefertur, repraesentante, edocente, institutum huiusmodi ad Dei gloriam ac publicam salutem et spiritualem consolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente, iugiter exerceatur; ac operae pretium sit, ut in primodictâ ecclesiâ eorumdem fidelium primaria Congregatio, sub titulo ac denominatione praefatis, ad laudabile eorum in piis operibus et officiis huiusmodi studium nostris beneficiis et indulgentiarum praemiis conservandum et augendum, stabiliatur et institutur: quare pro parte dicti Michaëlis Angeli nobis fuit humiliter supplicatum quatenus ei in praemissis annuere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Primariae
Congregationis
praedictae in-
stitutio.

§ 3. Nos igitur, salutiferum opus huiusmodi plurimum in Domino commendantes, ac praemissis, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaëlem Angelum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, necnon Alexandri praedecessoris litterarum praefatarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in primodictâ ecclesiâ unam utriusque sexus christifidelium primariam Congregationem sub invocatione domini nostri Iesu Christi in cruce moribundi ac bea-

tissimae Virginis Mariae eius genitricis dolorosae, vulgo *della Buona Morte* nuncupatam, quae per praefatum Michaëlem Angelum et pro tempore existentem praepositum generalem dictae Societatis, seu, illo defuncto, donec alius ad officium praepositi generalis huiusmodi canonice assumatur, per vicarium etiam generalem eiusdem Societatis dirigi debeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo, sine tamen ipsius Societatis praeiudicio; erigimus et instituimus.

§ 4. Ut autem primaria Congregatio huiusmodi pro gratiarum et munerum caelestium largitione devotionis ac pietatis iugiter proficiat incrementis, de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere poenitentibus et confessis, qui deinceps in sodales eiusdem primariae Congregationis recipientur, die primâ illorum receptionis huiusmodi, si sanctissimum Eucharistiae sacramentum in primodictâ ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint; ac ipsis et pro tempore existentibus dictae primariae Congregationis sodalibus ubilibet degentibus, similiter vere poenitentibus et confessis ac sacrâ communione, si id commodè fieri poterit, reffectis, vel saltem contritis, in eorum mortis articulo pium nomen Iesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod poenitentiae signum facientibus; insuper eisdem sodalibus qui etiam vere poenitentes et confessi semel quolibet mense in unâ ex sextis feriis hebdomadae, seu in unâ ex diebus dominicis cuiuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligendâ, prout expositio SS. Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis feriis seu diebus

Concessio indulgentiae plenariae pro sodalibus in ingressu.

dominicus fiet, necnon in Nativitatis, Resurrectionis et Ascensionis Domini nostri Iesu Christi, ac Epiphaniae et Pentecostes, SS. Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis Assumptionis, Conceptionis et Nativitatis B. Mariae Virginis, ac Nativitatis S. Ioannis Baptistae, et singulorum sanctorum apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreae, Iacobi, Ioannis, Thomae, Philippi, Iacobi, Bartholomaei, Simonis, Iudae et Matthiae, necnon S. Iosephi, et Commemorationis Omnium Sanctorum festis diebus praefatum sanctissimum Eucharistiae sacramentum in primordiam ecclesiam sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique suggeret devotio, pro christianorum principum concordiam, haeresum extirpatione, haereticorum et infidelium conversione, ac sanctae matris Ecclesiae exaltatione, ac nostram et pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effuderint, quo die singulorum festorum dierum huiusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam et remissionem apostolicam auctoritate misericorditer in Domino earundem tenore praesentium etiam perpetuo concedimus et elargimur.

Indulgentia septem annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis interfuerint aut disciplinam fecerint qualibet feria sexta seu pie dominica.

§ 5. Iis vero, qui expositioni sanctissimi Sacramenti vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus dominicis, ut praefertur faciendae, devote interfuerint, et ut praefertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint, septem annos et totidem quadragenas; illis autem, qui de eorumdem sodalium numero existentium, vel aliorum christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam ecclesiasticam associaverint, aut, infirmi vel impediti, audito signo campanae, genuflexi, si per infir-

mitatem licebit, orationem dominicam et salutationem angelicam pro salute animae defuncti vel corporis infirmi recitaverint, quique congregationibus tam publicis quam privatis ac divinis officiis spiritualibusque colloquiis, exhortationibus et aliis piis officiis, etiam in sodalis seu aliorum christifidelium defunctorum suffragium per praefatam primariam Congregationem ordinandis, et ab ipo Michaële Angelo seu pro tempore existente praeposito seu vicario generali approbandis, ac diebus feriatis missae sacrificio interfuerint, aut vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos tam sodales quam alios in hospitalibus vel privatis domibus necnon carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint, unum annum de eis iniunctis vel alias quomodolibet debitis poenitentiis apostolicam auctoritate et tenore similibus etiam misericorditer in Domino relaxamus.

§ 6. Insuper, ne praefati sodales, si aliquando eos ab ipsa Urbe abesse vel alibi commorari contingat, huiusmodi indulgentiarum et aliarum gratiarum spiritualium effectum et fructum frustrati remaneant, eisdem sodalibus extra Urbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere seu morari contigerit, opera praedicta, quae ipsi sodales in Urbe praesentes pro singularum indulgentiarum, remissionum et relaxationum huiusmodi consequutione observare deberent, apud ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prout¹ poterunt, observando et exequendo, omnes easdem indulgentias remissiones et relaxationes habeant, et illae eis pariter suffragentur.

§ 7. Necnon tam in Urbe praesentes, quam alibi ubi locorum commo-

Sodales ubi locorum possunt consequi praefatas indulgentias.

Indulgentiae stationum Urbis visitantibus ec-

¹ Edit. Main. legit *prius* pro *prout* (R. T).

eclesiam Socie-
tatis ubi ad-
sit, vel aliam quam-
cumque,

rantes sodales primariae Congregationis huiusmodi, qui singulis quadragesimalibus et aliis anni temporibus a diebus stationum ecclesiarum dictae Urbis, et extra illius muros, quae a christifidelibus pro consequendis indulgentiis et remissionibus visitari solent, dictae Societatis, si ibi fuerit, alioquin aliam ecclesiam seu capellam, in locis, ubi eos pro tempore residere seu morari contigerit, ut praefertur, devote visitaverint, et ibi septies orationem dominicam et septies salutationem angelicam recitaverint, tot et easdem indulgentias consequantur, quas consequerentur, si iisdem temporibus et diebus singulas ecclesias dictae Urbis et extra illius muros huiusmodi pro iisdem stationibus et indulgentiis consequendis deputatas personaliter visitarent, ac omnia et singula, quae pro huiusmodi gratiarum executione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent;

Facultas pro
praeposito seu
vicario genera-
li alias congre-
gationes aggre-
gandi.

§ 8. Praeterea eidem Michaëli Angelo, ac pro tempore existenti dictae Societatis praeposito seu vicario generali, ut in quibusvis aliis dictae Societatis domorum professorum et residentiarum extra Urbem praedictam per universum orbem nunc et pro tempore existentibus ecclesiis, pro eorundem piorum operum incremento, quascumque alias aliorum utriusque sexus christifidelium congregationes sub titulo et denominatione praefatis, quae ab ipsâ primariâ Congregatione, tamquam membra a capite dependeant, auctoritate nostrâ, sine tamen Societatis aut domorum professorum, collegiorum et residentiarum ecclesiarum huiusmodi praeiudicio, erigere et instituere, illasque eidem primariae Congregationi aggregare, ac eis sic erectis, institutis et aggregatis, earumque sodalibus, praedictas ac omnes et quascumque alias

indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias et facultates tam spirituales quam temporales a nobis dictâque Sede primariae Congregationi huiusmodi de cetero concedendas, itaut sodales aliarum congregationum huiusmodi, observantes et exequentes ea quae ipsius primariae Congregationis sodales pro indulgentiis et remissionibus et relaxationibus huiusmodi consequendis observare et exequi debent, easdem indulgentias, peccatorum remissiones et relaxationes pariter consequantur (facultate aggregandi et gratias huiusmodi aliis concedendi dumtaxat exceptâ) communicare; necnon tam primariam quam omnes et singulas ei aggregandas congregationes huiusmodi per se vel alium seu alios eiusdem Societatis presbyteros regulares idoneos ad id ab eo deputandos visitare; et pro earum felici statu, regimine et directione quaecumque statuta, constitutiones et decreta, licita tamen et honesta, sacrisque canonibus ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis et Concilii Tridentini decretis non contraria, necnon ab ipso Michaëlangelo et pro tempore existente dictae Societatis praeposito seu vicario generali, si per alium vel alios deputandos huiusmodi fiant, examinanda et approbanda, edere, ac, postquam edita fuerint, quoties pro eorum et temporum qualitate aut aliâ expediens ei videbitur, immutare, corrigere, moderari et reformare, aut alia ex integro condere libere et licite valeat, eisdem auctoritate apostolicâ et tenore, similiter perpetuo concedimus et indulgemus.

§ 9. Decernentes, statuta, constitutiones et decreta huiusmodi, postquam edita, immutata, correctâ, moderata, reformata et condita fuerint, ab omnibus sodalibus praedictis inviolabiliter

Praesentes litteras non comprehendendi sub quibusvis etiam cruciatâ sanctae concessionis revocationibus.

observari debere, ac praesentes litteras sub quibuscumque similium vel dissimilium indulgentiarum et aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, et aliis contrariis dispositionibus, etiam in favore basilicae Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciatæ sanctae, aut aliàs per nos et alios Romanos Pontifices successores nostros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio et consistorialiter, et ex certâ scientiâ et de apostolicae potestatis plenitudine, seu ad quorumvis etiam imperatorum, regum, reginarum, ducum et aliorum principum instantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendî, sed semper ab illis excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas ac de novo concessas esse et censi, necnon omnibus, quoslibet concernunt, suffragari debere, irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis
derogatur.

§ 10. Non obstantibus praemissis, ac nostris et Cancellariae apostolicae regulis de indulgentiis etiam ad instar non concedendis, et clausulis in illis ponendis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis alia expressio habenda, seu quaelibet alia exquisita et insolita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus etiam pro

expressis habentes, illis aliàs in suo robore permensuris, hac vice dumtaxat, latissime et plenissime ac specialiter et expresse harum serie derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque. Praesentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

§ 11. Volumus autem quod praefati sodales dictae primariae Congregationis omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones et relaxationes huiusmodi, ab ipsis ut praefertur consequendas, etiam per modum suffragii pro animabus christifidelium defunctorum, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, applicare possint.

Praedictae indulgentiae per modum suffragii applicari possunt.

§ 12. Praeterea etiam volumus quod earundem praesentium transumptis etiam impressis, procuratoris generalis ipsius Societatis vel notarii publici manu¹ et personae alicuius in ecclesiasticâ dignitate constitutae vel pro tempore existentis praepositi aut vicarii generalis eiusdem Societatis sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in iudicio et extra adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Transumptis adhibeatur fides.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutio-
nis, erectionis, institutionis, concessio-
nis, elargitionis, relaxationis, indulti, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIX, nono kalendas octobris, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 21 septembris 1729, pontif. anno VI.

¹ Videtur deesse subscriptis (R. T.).

CCLXXXVI.

*Infliguntur poenae in depositarios, ministros, etc., qui alienam pecuniam sibi creditam et depositatam fraudant, necnon poenae ultimi supplicii, tam in Urbe quam in toto Statu, subiiciuntur*¹.

Benedictus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Alieni aeris
et pignorum de-
positarii et mi-
nistri in publi-
cum et priva-
tum fide sibi
datâ abuteban-
tur.

§ 1. Iamdudum non sine ingenti dolore aures nostras perturbat frequens rumor de nonnullis in hac almâ Urbe nostrâ alieni aeris et pignorum depositariis, arcariis, custodibus, subcustodibus, exactoribus, rationariis et computorum scriptoribus, aliisque huius generis officialibus et ministris, qui, fide sibi datâ sui que muneris commodo nefarie abutentes, ut voluptatibus aliisque execrandis male agendi occasionibus causisque improbe obtemperarent, vitiiisque alacrius et liberius indulgerent, rem ac pecuniam sibi creditam, ut depositam inque arcâ servatam pro arbitrio usurpantes, pignora apud se custodita iterum oppignoraverint: quod non solum in Camerae nostrae apostolicae; sed in Montis Pietatis et publicarum ad nummularios pertinentium mensarum, ceterorumque locorum et piorum operum damnum longe gravissimum redundavit, propterea quod infames fraudulentis huiusmodi officiales, qui rem suam decoxerant, omnino impares essent integrandis ac restituendis pecuniis, quas ipsi, proprio vel alieno commodo inservientes, antea pessumdedissent; scientibus, et de compacto cum

¹ De simili re vide const. Pii V edit. anno MDLXX, die 1 novembris, pontif. v; et aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIII, (1726?), pontif. III, nonnulla decreta fuerunt contra gabellarum fraudatores.

iis participantibus, doloque operam suam conferentibus rationariis computorum scriptoribus, subscriptoribus, aliisque earumdem mensarum et locorum piorum ministris et officialibus.

§ 2. Nobis etiam innotuit iam dictos officiales, maximae suae temeritati confisos, ut actionem criminalem vaferrime declinarent, vel saltem sua crimina calide palliarent, seque iustis poenis, in quas incurrissent, pravâ arte subducerent, permultos speciosos et omnino falsos praetextus excogitasse, quibus iudicium impedirent poenasque effugerent, quas ob suas culpas se mereri optime ipsi agnoscebant.

Ut actionem
criminalem de-
clinent falsos
praetextus ob-
trudere consue-
verunt.

§ 3. Nos propterea, quibus ex pastoralis officio, humilitati nostrae divinitus iniuncto, maxime incumbit invigilare et sollicitè providere ne huiusmodi crimina impune committantur, opportunum et necessarium duximus his de rebus sententiam exquirere a nobis speciatim indictae particularis Congregationis nonnullorum huius nostrae Curiae Romanae praesulum, multâ rerum cognitione, integritate et doctrinâ praestantium, quorum saepenumero coram dilecto filio nostro Hannibale tituli S. Clementis presbytero cardinali et S. R. E. camerario congregatorum suffragiis ad nos accurate perlatis undequaque inhaerentes, in huiusmodi fraudulentos ministros acriter insurgendo, ipsumque iuris vigorem etiam acriorem efficiendo, iustum in eos iudicium promulgare decrevimus.

Iustum in eos
iudicium pro-
mulgatur.

§ 4. Nos ergo, vestigiis decessoris nostri Pii Papae V insistentes, qui prae ceteris in suâ constitutione incipiente *Postquam*, kalendis novembribus anni MDLXX in lucem editâ, decoctores, luxuriose viventes, propriisque absumptis substantiis aliena appetentes, qui variis coloribus grande aes alienum spe resti-

Iuxta constitu-
tionem S. Pii V,
tamquam fures
et latrones, ul-
timo supplicio
puniendos de-
cernit.

tutionis faciendae extorquentes proximo suo illudunt, ceu veros fures et latrones ultimo supplicio puniendos mandavit, hac nostrâ perpetuo observandâ constitutione in quoscumque huius generis delinquentes paribus quoque poenis tamquam in veros fures et latrones animadvertendum esse decernimus, idque effectu ipso omnino fieri volumus et mandamus.

Depositarii vel arcarii aëris publici rem sibi creditam quomodocumque fraudantes, inque proprium vel alienum usum vertentes, ut fures et latrones puniendos statuit.

§ 5. Itaque statuimus et iubemus, ne ullus ex depositariis vel arcariis aëris publici Camerae nostrae apostolicae, et praesertim Depositariae generalis, vectigalium generalium et particularium utriusque annonae frumentariae nimirum et grasciae, vulgo dictae Depositariae urbanae, Montisque Pietatis ac mensae S. Spiritus et Datariae Apostolicae, summam quantulamcumque eiusmodi aëris et pecuniarum in suum vel alienum commodum quovis modo convertere unquam possit, inque usum ab eo diversum transferre, ad quem generatim in iisdem locis tamquam sub tutâ et fideli custodiâ servantur; itaut, si aliquis ex iam dictis depositariis et arcariis hanc legem nostram quomodocumque praevericatus eandem pecuniam in usum et comodum proprium vel alienum convertere ausus fuerit, tamquam reprobis et infidelis minister, interque infames et reipublicae proditores connumerandus, damnari et puniri possit ac debeat, ut gravissimi furti et latrocinii reus secundum leges communes et Romanae Urbis Statusque Ecclesiastici edicta contra latrones iam promulgatas, ratione habitâ pecuniarum, quas in suum vel alienum usum et commodum clam et furtive converterit, idque ad easdem regulas in iisdem edictis etiam in furto magno praescriptas fieri debeat, quotiescumque tamen Camera nostra Apostolica, vel quispiam ex locis Piis

ac mensis supradictis, et quilibet dominus ac creditor pecuniae vel rei depositae damnum subiisse compertum fuerit. Ubi vero nullum damnum illatum inde fuerit, nihilominus iam dicti depositarii et arcarii inter infames habendi ob culpam infidelitatis, duplicatâ poenâ pecuniariâ summae, quam in suum vel alienum commodum converterint, puniri debeant. Sed praeterea poenis etiam corporalibus gravibus et gravissimis, arbitrio iudicum, cumulate plectantur, ratione habitâ qualitatis et circumstantiarum singulorum casuum et factorum, quas deprehendere contigerit.

§ 6. Similiter volumus, decernimus et iubemus, ne computorum et rationum scriptores Montis Pietatis et mensae Sancti Spiritus recipere aut recipiendum et solvendum curare vel facere possint quodcumque mandatum vel scriptum illorum qui nullas pecunias re ipsâ ibidem depositas vel servatas habuerint. Si autem habuerint, eadem mandata et scripta recipi et solvi possint pro eâ tantum summâ quae deposita ibidem extiterit. Quod si iam dicti computorum scriptores et rationarii contrafecerint, tunc in eos procedi possit et debeat poenis a nobis in arcarios et depositarios statutis.

Computorum et rationum scriptores Montis Pietatis et mensae Sancti Spiritus quomodo se gerere debeant in mandatis recipiendis, et contrafacientes qua poenâ puniendi.

§ 7. Praeterea sancimus et declaramus, haec, quae a nobis latâ lege disponuntur, in eos pariter locum habere, qui auxiliores, cooperatores et quocumque alio modo conscii, complices ac participes infidelitatis eorundem arcariorum et depositariorum extiterint; qui quidem conscii et complices ac participes, secundum suam complicitatem et participationem in singulis factis et casibus, iisdem poenis omnino puniri debeant, quibus puniendi essent vel punirentur praecipui et principales rei,

Poenâ in auxiliores, cooperatores, conscios et participes infidelitatis depositariorum.

eâdem formâ quae statuta reperitur in publicis edictis superius memoratis contra reos cooperatores, auxiliores, complices et participes olim vulgatis.

Poena in computorum scriptores et rationarios in libris suis non descriptibiles nomina depositorum.

§ 8. Quia vero gravissimum esset crimen infidelitatis ab iis computorum scriptoribus et rationariis commissae, qui, ut facilius pecuniam sub bonâ et publicâ fide sibi creditam et depositam in proprios vel alienos usus converterent vel curarent ut ab aliis converti posset, sive aliâ quacumque de causâ, in consuetis codicibus et libris, ut scripturarum regula ab ipsis pro illorum officio bene exercendo postulat, nomen vel nomina depositorum nequaquam describerent, hac nostrâ paginâ perpetuum robur habiturâ declaramus, decernimus et statuimus, singulos et quoscumque rationarios et computorum scriptores, qui hoc modo in suo officio exercendo peccasse vel factum simile fraudis et infidelitatis commisisse vel committendum curasse comperti fuerint, vel qui, cuiuspiam nominis veritatem¹ describendo, seu minorem summam eâ, quae vere deposita esset², tam nostrae Camerae Apostolicae quam alterius cuiuscumque domini et creditoris pecuniae depositae, in codicibus et libris descripsissent, damno inde sequuto vel non sequuto, iudicari et reipsâ puniri debeant ad regulam et gradum poenae pecuniariae et corporalis superius impositae in factis et casibus contra depositarios et arcarios secundum qualitatem et circumstantias eorum inflictis. Ad haec sancimus et statuendo declaramus factum commissionis vel omissionis tamquam dolosum et fraudulentum semper habendum, maloque animo et fine cogitatum, quotiescumque culpae

obnoxius contrarium non probaverit et constare curaverit.

§ 9. Ne autem exactores camerales, Poena in exactores camerales infideles Montis Pietatis et S. Spiritus. ii praecipue qui in vectigalibus generalibus et particularibus utriusque annonae frumentariae et grasciae, inque Monte Pietatis et mensâ S. Spiritus pecunias a debitoribus exigere, exactasque principalium dominorum arbitrio servandas deponere debent, fide sibi datâ suique officii commodo abuti, sive aes et pecunias exactas, perque eos non depositas, in suum vel alienum commodum convertere unquam possint, praesentium tenore districte mandamus, ut totas integre et prompte, quemadmodum ex officio tenentur, statim ac per illos exactae fuerint, deponere debeant; decernentes, ut, qui eas non deposuerint, vel in alienos usus pro arbitrio converterint, sequuto inde vel non sequuto damno Camerae nostrae Apostolicae, vectigalium utriusque annonae, frumentariae nimirum et grasciae, Montis pietatis et mensae S. Spiritus, in singulis casibus severo iudicio iudicentur et puniantur ad legem et normam a nobis decretam et stabilitam contra depositarios, arcarios, rationarios et computorum scriptores ut supra.

§ 10. Volentes etiam pro nostris viribus impedire, ne fraudes, quae compluries factae fuerunt in custodiâ pignorum Montis pietatis, rursum imposte-
Fraudes in custodia pignorum factae quomodo puniendae.
 rum fiant et committantur, praesentium tenore iubemus, custodes et subcustodes pignorum eiusdem Montis, aequae ac iudicialium Depositariae Urbanae aestimatorum, subaestimatorum, aliorumque ministrorum, ad servitium pii operis Montis pietatis in memorato officio Depositariae Urbanae electorum, qui fide sibi datâ, commodoque, quod eis proprium munus subministrat, inique abutentes, clam et dolose pignus aliquod

¹ Aliqua desunt, vel aliter legendum (R. T.).

² Ed. Main. legit *essent* (R. T.).

etiam parvi pretii subtraxerint, vel ex unâ custodiâ in aliam transtulerint, priusquam vel postquam oppigneratum fuerit, illudque sibi usurpaverint, vel aliis tradiderint, inque aliâ custodiâ oppigneraverint, vel eius speciem et qualitatem immutaverint, remve oppigneratam confixerint, sive unam pro aliâ describentes dolum et fucum fecerint, fraudemve quamcumque, falsitatem, aliamve similem actionem circa dicta pignora commiserint, ipso facto poenam ultimi supplicii incurrere debeant, nullâ eis excusatione suffragante, etiam parvi pretii et valoris rei in qua delictum commiserint. Iudices vero in poenas ferendo, qualitatem et circumstantias facti rescipient.

Pœna in fraudulentos depositarios, syndicos, rationarios et exactores ecclesiasticos.

§ 11. Decet quam maxime, ut prae oculis nostris similiter debitum sollicitudinis habeamus, quod nobis, ut in ceteris, incumbit erga opera et loca pia, quorum nobis ut patri et tutori custodia commissa est. Quare praesentibus nostris volumus et ordinamus ut omnes depositarii, syndici, rationarii et exactores ecclesiarum, capitulorum, collegiorum, domuum, conventuum, monasteriorum regularium utriusque sexus, et cuiuscumque loci et operis pii, vel congregationis, aut capituli, qui, in proprio officio et ministerio exercendo aliquam ex praedictis actionibus et fraudibus committentes, quae damnantur et puniuntur in depositariis, arcariis, rationariis et exactoribus Camerae nostrae Apostolicae, in vectigalibus generalibus et particularibus utriusque annonae frumentariae et grasciae, ac Montis pietatis, mensae S. Spiritus et Depositariae Urbanae commemoratis, quovis modo deliquerint, omnes et singuli iisdem poenis cum suis complicibus omnino subiaceant, quae in eosdem depositarios, arcarios, exactores camerales, aliosque su-

perius nominatos inflictae fuerunt, itaut de utrisque¹ par iudicium feratur iisdem modis et formis² quae superius praescriptae fuerunt.

§ 12. Quia vero zelus iustitiae, quo intus incendimur, nos monet ut has provisiones nostras plenissimo effectui mandandas quamplurimum curemus, nos supradictis reis omnia subterfugia et praetextus eripere decrevimus, quos saepe numero iudicium criminale sagaciter declinaturi vel rigorem poenarum vitaturi studiose conquirunt, malâ et falsâ quarundam regularum legalium interpretatione freti, quas suis factis pessime aptant. Propterea decernimus et ordinamus ne ullus ex iam dictis depositariis, arcariis, exactoribus, rationariis, syndicis et custodibus, aliisve ex nominatis officialibus et ministris, qui quocumque modo contrafecerit, et quamcumque ex memoratis expresse illicitis, vetitis ac criminosis actionibus commiserit, unquam possit esse vel haberi³ immunis et liber ab actione criminali, et eo minus excusari in aliquâ parte delicti, neque absolvi aut liberari a quacumque poenâ, sub praetextu cuiusvis securitatis ab eo datae pro indemnitate Camerae nostrae Apostolicae, Montis pietatis, mensae S. Spiritus, vel alterius loci piique operis praedictorum. Nullo pacto etiam ei possit aut debeat suffragari speciosum velamen administrationis, calculorum faciendorum, et rationum non redditarum, similesque emendicatae exceptiones et praetextus, quae omnia frivola, levia, levissima, et nullius vis et momenti esse declaramus tamquam dolo malo delinquentium suggesta et excogitata. Quotiescumque ergo aliquis eiusmodi pecuniam in proprium

Reis subterfugia eripiantur.

¹ Edit. Main. legit *utriusque* (R. T.).

² Ed. Main. habet *formiter* pro *formis* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *habere* (R. T.).

vel alienum usum et commodum convertere ausus fuerit, vel ei solvendum curaverit, qui in Monte pietatis vel in mensâ S. Spiritus nullam antea pecuniam vere deposuerit, quive rei et pecuniae depositae et exactae esse debitor deprehensus fuerit, atque impositus compertus rei ablatae statim et sine ullâ morâ restituendae, de eo tamquam de homine infami ac vero latrone iudicabitur, et omnino ad dispositiones edictorum punietur, ut dictum est supra; nullâ ei praedictarum et similium dispositionum ullo pacto suffragante.

§ 13. Si aliquis ex supradictis ministris, officialibus, depositariis, arcariis, exactoribus, syndicis, aliisque superius nominatis, debitor extiterit, inque aliquod ex delictis iam expressis incidet, alienâ pecuniâ depositâ, exactâ, vel in arcâ servatâ pro arbitrio suo usus, rationario et computorum scriptore id sciente, nec praesidi et superiori patefaciente, cui ea omnia pateferi volumus; tunc rationarius, etiamsi facti conscius non fuerit, poenis etiam corporalibus et gravissimis ad qualitatem et circumstantiam facti puniatur, nisi clare et evidenter ostenderit se rem eidem praesidi et superiori antea patefecisse.

§ 14. Quia nostra intentio fuit et est praesenti constitutione providendi Camerae nostrae Apostolicae, atque hominum S. R. E. imperio subditorum indemnitati, non tam pro factis in hac nostrâ almâ Urbe imposterum fortasse eventuris, quam pro quibuscumque aliis, quae in toto Statu Ecclesiastico tam mediate quam immediate nobis et huic sanctae Sedi Apostolicae subiecto, comprehensis etiam quatuor S. R. E. legationibus Bononiae, Ferrariae, Roman-diolae et Urbini, evenire possint: ideo volumus et decernimus ut haec eadem constitutio nostra in omnibus et sin-

gulis suis partibus et dispositionibus¹, inque omnibus et singulis casibus et factis in eâ comprehensis et expressis, locum, robur, vim et vigorem habere et plenae exequutioni mandari debeat etiam extra hanc almam Urbem nostram in omnibus civitatibus et locis Status Ecclesiastici, itaut delinquentes in iisdem quatuor delegationibus severo iudicio iudicentur secundum leges et dicta, quibus in iisdem legibus iudicantur et puniuntur latrones, et ad normam et tenorem praesentis nostrae constitutionis, ut decrevimus et ordinavimus supra.

§ 15. Quandoquidem pariter nostra intentio omnino est ut provisiones hucusque memoratae inque hac almâ Urbe nostrâ, Camerâ Apostolicâ, Monte pietatis, mensis publicis, locis et operibus piis unam eandemque vim et robur semper obtineant, culpasque, fraudes et damna impedire debeant quae in praedictum communitatum totius Status Ecclesiastici committi possunt; hinc nos in casibus et factis congruis mandamus et ordinamus ut omnes et singulae dispositiones superius expressae locum habeant contra exactores, camerarios, depositarios, aliosque ministros et officiales cuiuslibet communitatis nostri Status Ecclesiastici aliamque² ex praedictis actionibus et delictis committentes, contra quos propterea iudicari et procedi debeat non auditis neque attentis frivolis exceptionibus et praetextibus superius enumeratis; scilicet eâ formâ et modo quae contra officiales et ministros camerales aliosque superius nominatos praescribuntur.

§ 16. Quamvis ordinamenta et sanctiones praesentibus litteris nostris hactenus recensita contra delinquentes in casibus in posterum eventuris pro-

Hae dispositiones locum habeant contra officiales communitatum.

Poenis iisdem subiiciuntur qui fraudes olim commiserunt.

¹ Edit. Main. legit *depositionibus* (R. T.).

² Videtur legendum *aliquam* (R. T.).

Poenâ in ministris pecuniâ exactâ usos, ac rationarios et computorum scriptores id scientes nec patefacientes.

Hae constitutio ad totum Statum S. R. E. extenditur.

mulgaverimus, non ideo tamen intendimus a debitis poenis iustisque animadversionibus eximere eos rationarios computorum scriptores, arcarios, exactores, custodes, depositarios, syndicos, camerarios, aliosque officiales et ministros iam enunciatos Camerae nostrae Apostolicae, vectigalium generalium et particularium utriusque annonae, frumentariae nimirum et grasciae, Montis pietatis, mensarum publicarum, Datariae Apostolicae, et Depositariae Urbanae, et communitatum Status nostri Ecclesiastici, qui olim quomodocumque aliquam ex supradictis actionibus et fraudibus commisissent, de quibus facta est mentio in omnibus et singulis casibus expressis; volumus enim ut iidem, ob delicta olim commissa, iisdem omnino poenis¹ puniantur, quae secundum leges communes, vel municipales, et edicta locorum et provinciarum contra tales fraudatores et delinquentes inflictæ essent.

Harum executione inlingitur S. R. E. cardinali Camerario et Thesaurario.

§ 17. Itaque pro omnium et singulorum praemissorum celeri et omnimodâ executione mandamus dilecto filio nostro S. R. E. cardinali camerario, necnon thesaurario generali Camerae nostrae Apostolicae, nunc et pro tempore existentibus, ut contra omnes et singulos praedictos ministros et officiales, qui aliquod ex memoratis delictis in damnum et praeiudicium eiusdem Camerae nostrae Apostolicae directe vel indirecte redundans, illorumque officia respiciens, quoquo modo, ut dictum est supra, commiserint, aut committi et perpetrari curaverint, vel in illorum perpetratione rem et complicitatem aliquam habuerint, cuiuscumque conditionis et qualitatis extiterint, videlicet tam saeculares quam ecclesiasticos, et quomodolibet privilegiatos² aut exemptos, ad

debitas in eos poenas tam per se quam per suos locumtenentes iudices atque alios arbitrio illorum, prout necessitas casuum exegerit, in partibus etiam delegandos et subdelegandos, procedant, procedique mandent, et iuxta praesentem nostram constitutionem iustitiâ mediante deveniant et deveniri faciant.

§ 18. Iniungimus itidem, pro ulteriori praemissorum implemento, tam huius almae Urbis nostrae gubernatori et Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, ceterisque Urbis iudicibus ad quos de iure spectat, quam¹ omnibus etiam et singulis nostris et Sedis Apostolicae in quibuscumque provinciis, legatis et vicelegatis, necnon quoruncumque civitatum, terrarum, oppidorum et locorum nobis et eidem Sedi tam mediate quam immediate subiectorum gubernatoribus, praetoribus, capitaneis, commissariis, et aliis quibuscumque iudicibus, quavis etiam subdelegatâ potestate fungentibus, ut praesentes nostras inviolabiliter in suis iudiciis observent, necnon contra delinquentes praedictos suae iurisdictioni subiectos ad formam earumdem praesentium omnino procedant, omniaque in eisdem litteris contenta plenariae executioni demandent.

Haec constitutio inviolabiliter observetur in Urbe et in toto S. R. E.

§ 19. Postremo decernimus, has litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostrae defectu notari, minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus comprehendi vel illis derogare² ullo modo tacite vel expresse unquam posse, nisi de illis earumque totis tenoribus ac datis, de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio et expressio facta fuerit, aliterque factas derogationes nullius roboris et momenti

Praesentes ab omnibus perpetuo observando.

¹ Vocem *poenis* nos addimus (R. T.).

² Male ed. M. legit *ut pro aut* (R. T.).

¹ Male ed. Main. legit *quod pro quam* (R. T.).

² Potius lege *derogari* (R. T.).

fore, et tamquam tales a nemine attendi, nec ulli suffragari posse, atque ita per quoscumque iudices, tam ordinarios quam delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales et de latere legatos, iudicari et definiri debere, sublatâ eis et eorum cuilibet aliter iudicandi et interpretandi facultate; discernentes irritum et inane quidquid secus in praemissis, et quolibet praemissorum, atque hac nostrâ constitutione contentorum et statutorum, vel circa ea, a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 20. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, legibus, ac Urbis et Romanae Curiae tribunalium, aliarumque curiarum nostri Ecclesiastici Status ac Legationum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, stylis, consuetudinibus, quas, si quae forent, per praesentes comprobamus¹, nullasque et invalidas esse declaramus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, ad effectum praesentium, illisque aliâs in suo robore permansuris, harum serie spe-

¹ Videtur legendum *reprobamus* (R. T.).

cialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 21. Volumus autem, ut, elapsis tribus respective dictae nostrae Urbis, et quindecim diebus respectu totius praedicti nostri Status Ecclesiastici, postquam praesentes valvis ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum eiusdem Urbis et in acie Campiflorae per aliquem ex nostris cursoribus affixae et publicatae fuerint, omnes et singulos, tam in Urbe quam in toto Statu Ecclesiastico et Legationibus existentes¹ perinde obligent et arctent, ac si unicuique eorum personaliter et nominatim intimatae fuissent; utque earum transumptis etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae eisdemmet praesentibus, si exhibitae vel ostensae essent, adhiberetur.

Hae litterae
quando obliga-
re incipiant.

Fides tran-
sumptorum.

§ 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, sanctionis, legis, statuti, decreti, declarationis, dispositionis et iussionis infringere, vel ei temerario ausu contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Nemo hanc pa-
ginam infringere
audeat.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis dominicae MDCCXXIXVI, kalendas octobris, pontificatus nostri an. vi.

Dat. die 26 septembris 1729, pontif. anno vi.

CCLXXXVII.

Confirmatur decretum nuperi capituli generalis Ordinis Minorum, quod vocales Indiarum Occidentalium dicti Ordinis, qui Discalceati nuncupantur, frui debeant praemio et praeeminentis

¹ Edit. Main. legit *existentis* (R. T.).

statutis per constitutiones, elsi nonnullae eis desint qualitates ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Facti expositio
et causa, cur
a praedicto ca-
pitulo decretum
praefatum ema-
naverit.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna, definitor et prominster provincialis provinciae S. Didaci in regno Mexicano Ordinis fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum, tam suo quam aliorum vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad capitulum generale dicti Ordinis in civitate Mediolanensi novissime celebratum convenerunt, nomine, quod, cum fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantiâ etiam nuncupatorum, ex Indiis huiusmodi ad capitula generalia, quae in Europâ peraguntur, accedentibus, per constitutiones ipsius Ordinis privilegia et exemptiones, quibus de iure et consuetudine patres provinciae in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquae qualitates ad hoc a dictis constitutionibus requisitae eis ceteroquin deessent, ob longi itineris labores ac discrimina, quae subire debent, concessa reperiantur; ipseque Emmanuel unâ cum ceteris vocalibus praedictis, considerans se quoque et fratres Discalceatos eisdem incommodis ac difficultatibus, quibus illi de Observantiâ subiacent, in accessu ad capitula generalia huiusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis iure, ubi par ratio militat, censerentur, deteriorisque ac illi² forent conditionis, preces novissimo

¹ De confirmatione aliorum decretorum capituli generalis eorumdem fratrum vide aliam huius Pontificis constit. edit. MDCCXXX, die 19 ianuarii, pontif. VI; et Innocentii XIII constit. edit. MDCCXXIII, die 3 iunii, pontif. III, confirmatum fuit decretum alterius capituli generalis eorumdem in perenne grati animi erga Sanctitatis Suae argumentum emanatum.

² Edit. Main. legit *illis* (R. T.).

capitulo generali praefato porrexisset ad hoc ut praemium fratribus de Observantiâ ex Indiis ad capitula generalia venientibus per dictas constitutiones statutum tunc ac deinceps ad ipsos fratres Discalceatos extenderetur, iisque rationi consonis repertis, emanavit a dicto capitulo generali decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Convocato definitorio generali die XI iunii, pendentibus adhuc actis capitularibus, et propositis in eo laboribus et periculis, quibus patres vocales Indiarum in tam longo et arduo itinere subiecti fuerunt, idem definitorium statuit et decrevit, ut omnes praefati patres vocales, etsi nonnullae deficient qualitates pro consequendo praemio statuto a constitutionibus Ordinis venientibus ad capitulum generale praesertim cis-montanum, tali praemio ac praeceminentiis frui debere. Datum Mediolani, die XII augusti MDCCXXIX.

Decretum
praedicti capi-
tuli generalis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Emmanuel praemissa, quo firmiter subsistant ac serventur exactius, apostolicae confirmationis patrocinio communiri, et aliâs opportune desuper a nobis provideri summo-pere desideret: nos, eundem Emanuele specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius ac ceterorum vocalium supradictorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae fir-

Confirmatio
relati decreti.

mitatis robur adiicimus; ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui de super quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon privilegia et gratias, quibus praedicti fratres de Observantiâ ad capitula generalia exinde venientes iuxta dicti Ordinis constitutiones fruuntur seu frui possunt, ad eosdem fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis et capitula generalia huiusmodi accederet¹, auctoritate et tenore praefatis extendimus et ampliamus.

Clausulae. § 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.²

Contrariorum derogatio. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, illiusque provinciarum et conventuum, etiam iuramento, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 30 septembris 1729, pontif. anno VI.

CCLXXXVIII.

Confirmatur decretum episcoporum et regularium super concessione facultatis praefecto et definitorio generalibus Ordinis fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos presbyteros saeculares ad habitum et professionem⁴.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Causae expositionis a praedictis praefecto et assistentibus generalibus dicti Ordinis Congregationi episcopo-

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum praefecti et assistentium generalium Ordinis fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi

1 Potius lege *accedent* (R. T.).

2 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

3 Ut supra pag. 471 a (R. T.).

4 De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis, vide constit. edit. MDCCXXVIII, die 13 septembris, pontif. v.

venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod, licet in constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolicâ confirmatis, cap. II, § 8, expresse dispositum fuisset, ut non possit admitti in eiusmodi religionem ullus qui sit in ordine sacro constitutus, nec capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admissis et in posterum admittendis ordinari, quia statui sacerdotali non conveniunt manualia ministeria, in quibus exercere se debent fratres praedicti, nihilominus in capitulo generali eiusdem Ordinis celebrato anno MDCCXXI in civitate Limanâ resolutum fuerat per communia suffragia, quod expediret habere in praefato Ordine religiosos, qui deinceps ad sacerdotium promoverentur sub quibusdam tamen conditionibus, quarum quinta erat, quod in quolibet conventu non adessent nisi duo sacerdotes, et in domibus quae matrices existunt tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis conventibus, haeque¹ et aliae resolutiones, captae² in eiusmodi capitulo generali, a nobis confirmatae et approbatae fuerant per binas alias nostras in simili formâ Brevis die IV maii MDCCXXV et die VIII septembris MDCCXXVIII desuper expeditas litteras; et in eadem expositione subiuncto, quod, ob exiguum numerum religiosorum, qui sint habiles ascendendi ad sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum existentium in hospitalibus et conventibus praefati Ordinis, contingere posset, quod praedicti infirmi absque sacramentis decederent; ac proinde ipsorum exponentium nomine eidem Congregationi cardinalium supplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri

1 Edit. Main. legit *haecque* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *capto* (R. T.).

porum et regularium pro obtinendâ praefata facultate.

vellet perpetuam facultatem praefecto et definitorio generalibus pro tempore existente dicti Ordinis admittendi imposterum ad habitum et professionem quoscumque presbyteros saeculares, et ad sacros ordines in saeculo promotos, qui ad hoc idonei censerentur, dummodo tamen non excederent numerum praefixum in praecitata quinta conditione, cum potestate etiam subdelegandi in casibus necessariis istam facultatem omnibus superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in regnis Peruano et Mexicano, et cum expressa derogatione supradicti cap. II num. VII constitutionum ubi expresse cavetur, ne presbyteri saeculares et in ordinibus sacris constituti in religionem praefatam admittantur: emanavit ab eadem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum a praedicta Congregatione hac super re emanatum.

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S.R.E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, referente eminentissimo cardinali Belluga, censuit rescribendum, prout praesentis decreti vigore benigne rescribit, *Pro gratia, ut petitur*. Romae, die xxx septembris MDCCXXIX. I. FRANCISCUS card. LERCARI. — A. archiepiscopus PENENSIS secret. *Loco † sigilli*.

Confirmatio relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut praedicti praefectus et assistentes generales nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et exactius servetur, apostolicae confirmationis nostrae patrocínio communiri summopere desiderent: nos, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum

praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes, ipsas praesentes litteras firmas, etc. ¹ Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praemissis, aliisque dicti Ordinis, etiam iuramento, etc. ² Contrarium derogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 30 septembris 1729, pontif. anno VI.

CCLXXXIX.

Extenduntur litterae apostolicae Sanctitatis Suae, alias editae, circa tertiiorum de Poenitentia, Ordinis sancti Francisci, subiectionem generali et superioribus regularibus Minorum de Observantia, ad tertiarios etiam saeculares dicti Tertii Ordinis ³.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervasi procurator generalis fratrum Tertii Ordinis S. Francisci, quod, cum ministro generali pro tempore existenti eiusdem Or-

Exponitur causae, ob quas praedicta extensio fieri debeat.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Dictae litterae editae fuerunt MDCCXXV, die 10 decembris, pontif. II.

dinis in vim regulae cap. II, necnon binarum apostolicarum, unius scilicet felicis recordationis Clementis VII, quae incipit *Dum uberes fructus*, etc., idibus martii MDXXVI et alterius recolendae memoriae Pauli III, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, cuius initium est *Ad fructus uberes*, etc., v nonas iulii MDXLVII, sub plumbo emanatarum, facultas competat per se aliosve superiores subalternos recipiendi in eundem Ordinem terciarios, etiam saeculares, sive in propriis domibus degentes, sive collegialiter viventes, quorum aliqui etiamnum reperiuntur, qui ab ipsius ministri generalis directione dependent; idem Bonaventura, ad tollendas quascumque molestias et vexationes, quas non minus terciarii saeculares huiusmodi, quam minister generalis alique superiores subalterni praefati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis qui dictos terciarios saeculares suae obedientiae subiicere velent, litteras nostras itidem sub plumbo, anno Incarnationis dominicae MDCCXXV, IV idus decembris, pontificatus nostri anno II, editas, per quas inter alia terciarii de Poenitentia nuncupati directioni, curae et regimini ministri generalis ac superiorum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia subiiciuntur seu subiecti declarantur; ad terciarios eiusdem Tertii Ordinis per nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad terciarios fratrum etiam Minorum eiusdem sancti Francisci Conventualium et Capuccinorum nuncupatorum; aliorumque Ordinum regularium iam extendimus, praesertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente et Paulo praedecessoribus in enarratis eorum constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus et nominatim

Ordini fratrum Minorum sancti Francisci ab hac sancta Sede concessorum, nosque eiusmodi participationem in litteris nostris praefatis confirmavimus, et ad maiorem cautelam denuo concessimus: nobis propterea humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsius Bonaventurae votis hac in re; quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, à iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, ac litterarum nostrarum praefatarum tenores, et alia quaecumque etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, litteras nostras praedictas, quibus inter alia terciarii de Poenitentia nuncupati directioni, curae et regimini ministri generalis ac superiorum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subiiciuntur, seu subiecti declarantur, sicut praemititur, ad terciarios etiam saeculares Tertii Ordinis, directioni, curae et regimini pariter subiaceant¹, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo extendimus et ampliamus.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apo-

Extensio praefata litterarum eiusdem Sanctitatis Suae ad praedictos terciarios dicti Tertii Ordinis.

Clausulae.

¹ Comma istud videtur legendum *ut directioni subiaceant eorundem ministri generalis ac superiorum dicti Ordinis.*

stolicis, nec non, quatenus opus sit, dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxx septembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 30 septembris 1729, pontif. anno VI.

CCXC.

*Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis gallico idiomate sub titulo Mandement de monseigneur l'evêque (de Metz) qui défend de reciter l'office imprimé sur une feuille volante, etc., cum prohibitione eorumdem foliorum*².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes,
in praefatis fo-
lis contentae,
irritae decla-
rantur.

§ 1. Cum ad apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quaedam folia gallico idiomate typis impressa sub titulo *Mandement de monseigneur l'evêque (de Metz) qui défend de reciter l'office imprimé sur une feuille volante, qui commence par ces mots*: die xxv maii in festo S. Gregorii Papae VII et confessor. donné à Frascati le seizième du mois d'aoust 1729: nos quamplures ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, aliosque in sacrâ theologiâ magistros ad illorum examen delegimus, qui, post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi eâ super re videretur, nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum cardinalium et in sacrâ theologiâ magistrorum sententiis, de apostolicae potestatis plenitudine, ordinationes in

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Similis revocatio et annullatio quarundam ordinationum episcopi Antissiodunensis facta fuit aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXIX, die 17 septembris, pontif. VI.

praefatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris et momenti esse et perpetuo fore, tenore praesentium declaramus;

§ 2. Et nihilominus ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, harum serie revocamus, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die viii octobris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 8 octobris 1729, pontif. anno VI.

CCXCI.

*Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis gallico idiomate impressis sub titulo Mandement de monseigneur l'evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la fête de Grégoire VII, etc., cum prohibitione eorumdem foliorum*².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Dum nobis innotuisset in vulgus circumferri quaedam folia gallico idiomate typis impressa sub titulo, *Mandement de monseigneur l'evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu office pour la fête de Grégoire VII, donné à Montpellier le 30 juillet 1729*, quamplures ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus aliosque in sacrâ theologiâ magistros ad illorum examen delegimus, qui, post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi eâ super re videretur,

Ordinationes
in praefatis fo-
lis contentae,
irritae decla-
rantur.

¹ Reliqua ut supra pag. 841 a et b (R. T.).

² De revocatione similium ordinationum super eadem re ab episcopo Metensi factarum, vide praecedentem.

nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum cardinalium et in sacra theologia magistrorum sententiis, de apostolicae potestatis plenitudine, ordinationes in praefatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris et momenti esse et perpetuo fore, tenore praesentium declaramus.

Eorum retentio
interdicitur.

§ 2. Et nihilominus ad maiorem cautelam, et quatenus opus sit, harum serie revocamus, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vi decembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 6 decembris 1729, pontif. anno vi.

CCXCII.

Prohibetur fratribus Ordinis S. Ioannis Dei procurare vel admittere favores extra eundem Ordinem pro consecutione dignitatum et officiorum, etc.²

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti
et causae ad
hanc constitutionem
edendam.

§ 1. Exponi nobis super fecit dilectus filius prior generalis fratrum Ordinis S. Ioannis Dei, quod, licet tam per eiusdem Ordinis, apostolicasque constitutiones, quam per alias nostras in simili formâ Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die xvii septembris MDCCXXV expeditas litteras, fratribus praedictis quoscumque extra eundem Ordinem favores pro dignitatibus et officiis in eo assequendis procurare vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latae sententiae poenis prohibitum fuerit,

1 Reliqua ut supra pag. 841 a et b (R. T.).

2 Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXV, die vii septembris, pontif. ii, nonnulla statuta fuerunt pro bono eiusdem Ordinis regimine, et Clementis XII const. ed. MDCCXXII, die i octobris, pontif. iii, revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem fratribus aliâ concessa.

nihilominus ipse prior generalis veretur ne occasione proximi capituli generalis eiusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus aeternae suae salutis immemores, ac caecâ ambitione honorumque cupiditate obrepti, ad eiusmodi vetitos favores recurrere praesumant, unde libertas praedicti capituli generalis ac religiosa ipsius Ordinis tranquillitas providumque gubernium non mediocriter acciperet detrimentum. Quare dictus prior generalis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Prohibitio
praedicta.

§ 2. Nos igitur, ipsius prioris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnibus et singulis dicti Ordinis fratribus nunc et pro tempore existentibus, ne, occasione proximi seu alterius deinceps celebrandi capituli generalis eiusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces vel commendationes extra Ordinem praefatum pro consecutione alicuius dignitatis seu officii quoque modo procurare, deferre vel recipere et admittere audeant seu praesumant, sub poenâ privationis vocis activae et passivae necnon voti sive suffragii quod in eodem capitulo generali haberent, eo ipso absque aliâ declaratione per contravenientes incurrendâ praeter et ultra alias poenas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis et apostolicis constitutionibus

nostrisque litteris contentas et expressas, quas salvas et firmas esse volumus, auctoritate apostolicâ harum serie prohibemus et interdiciamus. Dantes definitorio eiusdem capituli generalis plenam ac liberam facultatem excludendi ab eiusmodi voto sive suffragio in ipso capitulo generali ferendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit;

Clausulae. § 3. Ac decernentes, easdem praesentes litteras, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab¹ illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis etc.²

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus, constitutionibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, etc.³

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xii decembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 12 decembris 1729, pontif. anno vi.

CCXCIII.

Declarantur nulla edicta aliaque gesta per magistratus seu officiales et ministros saeculares adversus decretum extensionis S. Gregorii Papae VII ad universos christifideles, qui ad Horas canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione et abolitione⁴.

¹ Praeposit. ab nos addimus (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

⁴ Aliâ huius Pontificis const. ed. MDCCXXIX, die vi decembris, pontif. vi, revocatae fuerunt et annullatae quaedam ordinationes super eadem re episcopi Montispezzulanî.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum ad aures nostras pervenerit, nonnulla edicta a ministris saecularibus adversus praedictum decretum emanata narrantur, nonnullos magistratus seu officiales et ministros saeculares quibusdam edictis, decretis, senatusconsultis, praeceptis, mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus seu provisionibus adversus decretum extensionis ad universos christifideles, qui ad Horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papae VII quod prius ex indultis felicitis recordationis Pauli V, Clementis X, Alexandri VIII et Clementis XI Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum in pluribus iam christiani orbis ecclesiis passim recitabatur, atque publice et solemniter celebrabatur, a nobis ad augendum cultum S. Pontificis et confessoris, qui in extirpandis erroribus, ecclesiasticâ disciplinâ restituendâ et instaurandâ, corruptisque moribus reformandis strenue ac indefesse elaboravit novissime editum, insurrexisse:

§ 2. Hinc est quod nos, ex debito pastoralis officii, quod humilitati nostra, meritis licet et viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram et ecclesiasticam auctoritatem a perniciosis huiusmodi laicorum conatibus illaesam et illibatam tueri et conservare volentes, necnon omnium et singulorum, quae in praemissis seu eorum occasione quovis modo acta et gesta fuerunt, seriem, aliave quaecumque etiam specificam et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. cardinalium consilio, edicta, decreta, senatusconsulta, praecepta, mandata et quasvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes sive provisiones per

Declaratio nullitatis praedictorum.

magistratus, etiam supremos, seu officiales et ministros saeculares, aut alias a quacumque laicali potestate, eiusque nomine, adversus decretum extensionis officii eiusdem S. Gregorii Papae VII, per nos sicut praemittitur editum, quomodocumque et ubicumque promulgata et promulgatas, ac quaevis alia in praemissis seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta et ordinata, cum omnibus et singulis inde secutis et forsitan quomodocumque secuturis, penitus et omnino nulla, inania, invalida, irrita et de facto praesumpta, nulliusque prorsus roboris et momenti esse et perpetuo fore, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, declaramus.

Abolitio et
revocatio
eiusdem.

§ 3. Et nihilominus ad maiorem cautelam, et, quatenus opus sit, illa omnia et singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus et abolemus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis et abolutis, viribusque et effectu penitus et omnino vacuis semper haberi volumus, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. praefatae cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quacumque praeeminentiam et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicationem
hanc litterarum.

§ 4. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignoran-

tiam allegare possit, ac pariter decernimus ut illae ad valvas basilicae Principis Apostolorum ac Cancellariae Apostolicae, curiaeque generalis in Monte Citatorio, et in acie Campiflorae de Urbe per aliquem ex cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, et sic publicatae, omnes et singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatae et intimatae fuissent;

§ 5. Utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.¹

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX decembris MDCCXXIX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 19 decembris 1729, pontif. anno VI.

CCXCIV.

Indicatur beatificatio servi Dei Petri Forerii de Mataincuria sacerdotis Lotheringi, reformatoris Congregationis Salvatoris nostri nuncupatae, Ordinis canonicorum regularium sancti Augustini².

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Laudemus viros gloriosos, qui in conversatione gentis, non secundum carnem ambulantes, sed spiritu facta carnis mortificantes, non solum semetipsos ac voluntatem suam cum omnibus terrenis desideriis abnegarunt, atque sub suavi regularis disciplinae iugo obtulerunt Deo in holocaustum, verum, diffusam in cordibus suis charitate, non minus de aliena quam de propria salute solliciti,

Exordium.

¹ Reliqua ut pag. 726 a (R. T.).

² Alia huius Pontificis constit. edit. MDCCXXIX, die 12 martii, pontif. V, indicta fuit beatificatio servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

viam mandatorum Domini ac christiana perfectionis semitam, in qua direxerant gressus suos, christifideles verbo et exemplo saluberrimisque praeceptis et institutis constanter sectari ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis huius aevi stadio aeternam repromissionem ac iustitiae coronam in caelestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt.

Landes praedicti servi Dei.

§ 1. Quos inter cum longe lateque refulserit Dei servus Petrus Forerius de Mataincuria sacerdos Lotharingus, praepositus generalis et reformator Congregationis Salvatoris nostri nuncupatae Ordinis canonicorum regularium sancti Augustini, necnon institutor monialium Congregationis sub titulo Dominae nostrae ac regulâ eiusdem S. Augustini, dignâ tanti parentis sobole, quae, quasi arcus refulgens inter nebulas et quasi flos rosarum in diebus vernis, Ecclesiam nominis sui celebritate ac spiritualium aromatum odore implevit, apostolici ministerii, quod viribus licet et meritis longe impares divinâ dignatione gerimus, ratio postulat, ut illius cultui et venerationi in terris ad Dei laudem, ipsius Ecclesiae decus, spiritualemque populi christiani aedificationem, potestate nobis a Domino traditâ, consulamus.

A Congregatione Rituum ad illius beatificationem deveniri posse de more decretum est.

§ 2. Quum itaque, mature diligenterque discussis atque perpensis, per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum, processibus de Apostolicae Sedis licentiâ rite et recte confectis super vitae sanctitate et virtutibus heroicis, quibus idem servus Dei Petrus Forerius multipliciter claruisse, necnon miraculis, quae ad eius intercessionem et ad manifestandam hominibus illius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; et subinde auditis per nos de more eorundem cardinalium,

ac etiam huius Congregationis consultorum suffragiis, assiduisque ac humilibus precibus, implorato prius superni luminis auxilio, aliâs decreverimus praedictum servum Dei Beatum cum solitis indultis declarare:

§ 3. Hinc est quod nos, piis atque enixis carissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum catholici et Romanorum regis in imperatorem electi, ac dilecti filii nobis iuvenis Francisci Lotharingiae et Barri ducis, et dilectae pariter in Christo filiae nobilis mulieris Carolae Elisabethae a Franciâ Lotharingiae itidem et Barri ducissae, viduae, necnon venerabilium fratrum episcoporum Tullensis et Virduensis, dilectorumque filiorum totius cleri et populi ducatum Lotharingiae et Barri huiusmodi, ac universi Ordinis canonicorum regularium sancti Augustini, praecipue vero dictae Congregationis Salvatoris nostri, ac insuper monialium memoratae Congregationis sub titulo Dominae nostrae, supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis paternâ benignitate annuentes, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, indulgemus ut idem servus Dei Petrus Forerius in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus et reliquiae venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur; imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur officium et missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis iuxta rubricas breviarii et missalis romani, die vii iulii, cum dies ix decembris, qua ipse servus Dei spiritum Creatori reddidit, et aliae plures illam subsequentes, ut notum est, impeditae reperiantur. Porro recitationem officii ac missae celebrationem huiusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in oppido Miraecuriae

Indulgentur
quaedam ad
eiusdem cultum.

Tullonensis dioecesis, in quo dictus servus Dei natus est, in monasterio seu abbatiâ de Calmusiaco, *Callice Chaulmoussii*, ubi habitum praefati Ordinis canonicorum regularium suscepit professionemque regularem emisit, in oppidis Mataincuriae eiusdem Tullensis dioecesis, in quo curam animarum obivit eiusque venerabile corpus requiescit seu depositum reperitur, et Gratii in comitatu Burgundiae, unde ad caelos evolavit, et ubi cor illius asservatur, ac Lunvillae, ubi prima susceptae reformationis fundamenta iecit, ab omnibus utriusque sexus christifidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui ad Horas canonicas tenentur, necnon in universâ Congregatione Salvatoris nostri, ac ecclesiis sive capellis vel oratoriis Congregationis monialium sub titulo Dominae nostrae, quas idem Dei servus reformavit, ac respective instituit, sicut praemittitur; et, quantum ad missas attinet, etiam ab omnibus presbyteris ad ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus. Praeterea, primo dumtaxat anno a datis hisce litteris, et, quoad Indias, a die quo eadem litterae illuc pervenerint, inchoando, in ecclesiis oppidorum monasterii seu abbatae ac utriusque Congregationis huiusmodi solemnia beatificationis ipsius servi Dei, cum officio et missâ sub ritu duplici maiori, die ab Ordinariis gratiam et communionem Sedis Apostolicae habentibus respective constitutâ, postquam tamen in basilicâ Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem xxix currentis mensis ianuarii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac decretis de non cultu editis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut praesentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu secretarii supradictae Congregationis cardinalium subscriptis, et sigillo praefecti seu propraefecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus et ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Fides habenda transumptis.

Datum Romae, apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die x ianuarii MDCCXXX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 10⁴ ianuarii 1730, pontif. anno vi.

CCXCV.

Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super augmento vocalium provinciae S. Didaci Mexicanae Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum².

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Iosephi de Messa et Emmanuëlis de Vicunna, fratrum expresse professorum ac procuratorum provinciae S. Didaci Mexicanae Ordinis³ Minorum sancti Francisci de Observantiâ Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum exposito, quod aliàs, consideratâ exiguitate numeri guardianorum dictae

Expositio facti et causae cur Congregatio praedicta praefatum decretum ediderit.

¹ Edit. Main. ad marg. habet 24 (R. T.).

² Aliâ huius Pontificis constit. edit. MDCCXXIX, die 30 septembris, pontif. vi, confirmatum fuit quoddam decretum in favorem vocalium Indiarum Occidentalium.

³ Edit. Main. legit *Ordinum* (R. T.).

provinciae, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem et alternativam in eâ vigentem officiorum inter duas nationes Hispaniarum et Indicam, quibus eadem provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria et particularia statuta fratribus praefatae provinciae a Sede Apostolicâ attributae, per quamdam constitutionem eiusdem provinciae cap. ix, § 11, num. 11 ordinatum fuerat, quod in capitulis provincialibus, praeter et ultra vocales definitorii et guardianos, votum sive suffragium haberent qui fuerat custos in ultimo capitulo generali dicti Ordinis ac praesidentes conventuum¹ S. Didaci Mexicani, S. Barbarae de la Puebla, S. Mariae de Ocholoposco, secretarius ipsius provinciae, si guardianatu perfunctus fuisset, concionatores conventuales praefatorum Mexicani et de la Puebla aliorumque dictae provinciae conventuum, S. Francisci de Oaxacâ, eiusdem S. Francisci de Pachuca, et S. Antonii oppidi civitatis nuncupatae de Queretaro, ac demum lector, qui lecturam quindecim annorum in capitulo provinciali pro tempore celebrando explevisset, pro illâ vice tantum, et aliâs prout in dictâ constitutione uberius dicebatur contineri: et in eâdem expositione subiuncto, quod fratres provinciae praefatae tam enarratam constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quaeque in viridi observantia erat, concedendi ac tribuendi votum seu suffragium huiusmodi quibusdam ipsius provinciae officiis, ubi id necessitas aut utilitas dictae provinciae exigeret, illudque revocandi quoties aucto guardianorum praedictorum numero cessaret ratio talis concessionis voti seu suffragii, per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem

¹ Ed. M. legit *conventum* pro *conventuum* (R. T.).

causa finalis augmenti vocalium non alia foret quam libertas electionis, quae deesset si electio ad paucos vocales restringeretur, cum iuxta alias dictae provinciae constitutiones definitores provinciales eligendi sint ex gremio ipsius capituli provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas nationes, inter quas officia ac vota, servatâ debitâ proportionem, divisa reperiuntur, ita ut, quo amplior esset numerus capitularium, ex quorum gremio seu corpore electiones faciendae veniebant, eo maior foret libertas electionum, eoque facilius apti et idonei officiales deligi et assumi valerent: emanavit ab eâdem Congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Sacra Congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, ad quam sanctissimus dominus noster instantiam remisit, auditâ relatione patris procuratoris generalis, et attento suffragio eminentissimi Corsini eiusdem Ordinis oratoris apud Sanctam Sedem protectoris, referente eminentissimo Belluga ponente, censuit rescribendum, prout praesentis decreti vigore rescribit et decernit, ut imposterum in capitulis provincialibus provinciae oratricis, iuxta constitutiones provinciae, ultra definitorium et guardianos, habeant ius interveniendi ac suffragium ferendi custos, qui fuit in immediato capitulo generali, praesidentes conventuum S. Didaci Mexici, S. Barbarae de la Puebla, S. Mariae de Ocholoposco, secretarius provinciae qui aliquam guardianiam exercuit, necnon concinator conventualis Mexici, de la Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Queretatis, necnon lector qui in eo capitulo complevit quindecim annos lecturae, sed pro eâ vice tantum; ita tamen ut provincia hunc¹ numerum vocalium sub praetextu cuiuslibet

Decretum praefatae Congregationis.

¹ Edit. Main. legit *hanc* pro *hunc* (R. T.).

facultatis augere non possit, et quoties novi conventus in eâ provinciâ fundentur, iuxta numerum quo fundentur, supra relatis novis vocalibus demantur suffragia, incipiendo a praesidentibus conventuum, et deinde a praedicatoribus, servato inter ipsos ordine inferioritatis. Romae, xxx septembris MDCCXXIX. F. cardinalis LERCARI. Loco † sigilli. — A. archiepiscopus PEHENSIS secretarius.

Confirmatio
relati decreti.

§ 2. Cum autem, sicut praedicti Iosephus et Emmanuel nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, quo firmitus subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere desiderant: nos, ipsos Iosephum et Emmanuellem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: salvâ tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis cardinalium.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis, provinciae et conventuum praefatorum, etiam iuramento, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

annulo Piscatoris, die XIII ianuarii MDCCXXX, pontificatus nostri anno VI.

Dat die 13 ianuarii 1730, pontif. anno VI.

CCXCVI.

Confirmantur decreta duo capituli generalis Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ super moderatione Brevis Clementis XI circa praemium conferendum lectoribus linguae hebraicae et controversiarum familiae cismontanae¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Iosephus Maria ab Ehora expresse professus ac commissarius curiae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod in capitulo generali eiusdem Ordinis novissime celebrato duo decreta super moderatione praemii conferendi lectoribus linguae hebraicae et controversiarum familiae cismontanae dicti Ordinis edita, ac subinde per nos approbata fuerunt, tenoris qui sequitur, videlicet:

In nupero capitulo generali Mediolani celebrato die IV iunii MDCCXXIX, inter alia quae ibi pro cismontanâ familiâ statuta sunt et deinde Romae a sanctissimo domino nostro Benedicto Papa XIII confirmata, inveniuntur duo decreta sub numero xxxi et xxxii tenoris sequentis: — Propositâ ex facultate sanctissimi domini nostri moderatione Brevis Clementis XI super praemio conferendo lectoribus linguae hebraicae, definitorium generale censuit, si Sanctitati Suae placuerit, quod si huiusmodi lectores

Decreta praedicta.

¹ De confirmatione alterius decreti eiusdem capituli pro praerogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam huius Pontificis const. edit. MDCCXXIX, die 30 septembris, pontif. VI.

iam acquisierint graduationem inter exdefinitorios, connumerentur completo octavo anno inter excustodes: si autem aliâ graduationem non gaudeant, solum inter exdefinitorios locum habeant: — Quantum ad lectores controversiarum, definitorium generale censuit, si Sanctissimo placuerit, quod, si non fuerint lectores iubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio lectorum iubilatorum; si vero fuerint iubilati, legant per sexennium, et postea connumerentur inter patres provinciae, seu inter lectores iubilatos de numero, quoad praecedentiam dumtaxat, sine iure subrogandi.

Confirmatio
relatorum de-
cretorum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ipse Iosephus Maria, quo praemissa firmiter subsistant et exactius servantur, opportune a nobis provideri plurimum desideret: nos, eundem Iosephum Mariam specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decreta praeinserta iam per nos approbata, ut praefertur, auctoritate nostrâ apostolica, tenore praesentium, denuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dictâ auctoritate supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras firmas, etc.¹

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non, quatenus opus sit,

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, etc.¹

§ 5. Volumus autem ut earundem ^{Fides habenda transumptis.} praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, etc.²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX ianuarii MDCCXXX, pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 19 ianuarii 1730, pontif. anno VI.

CCXCVII.

*Confirmantur quaedam litterae sive constitutiones apostolicae pro statu et bono regimine provinciae Mexicanae S. Didaci strictioris regularis observantiae Discalceatorum sancti Francisci in Indiis Occidentalibus*³.

Benedictus Papa XIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Debitum pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae adstringimur, nos admonet, ut, paternam christifidelium divinis obsequiis sub suavi religionis iugo mancipatorum curam gerentes, ea quae pro felici prosperoque eorum statu et regimine a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provide constituta esse noscuntur, ut firma et illibata persistant, apostolici muniminis nostri praesidio libenter, cum id a nobis petitur, robaremus.

Prooemium.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii ^{Expositio facti.} Iosephus de Massâ et Emmanuel de Vincunna, fratres expresse professi ac procuratores provinciae S. Didaci Mexicanae in Indiis, sive Novâ Hispaniâ, Ordinis

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 72 b (R. T.).

³ Praedictae litterae, inferius citantur: et aliâ huius Pontificis const. edit. MDCCXXX, die 13 ianuarii, pontif. VI, confirmatum fuit quoddam decretum capituli generalis pro augmento vocalium fratrum eiusdem provinciae.

Minorum sancti Francisci de Observantiâ Excalceatorum nuncupatorum, nobis nuper exponi fecerunt, plures litterae sive constitutiones apostolicae diversis temporibus pro salubri praefatorum Ordinis et provinciae directione emanaverint, nempe binae felicitis recordationis Pauli V, die XIX aprilis MDCXVIII, quarum initium est *Aliàs a felicitis recordationis, etc.*, et *Dudum a felicitis recordationis, etc.*, super erectione dictae provinciae, ac respective privilegiis et statutis fratrum dicti Ordinis, altera Urbani VIII, die XXII septembris MDCXLII, incipiens *Aliàs pro felici, etc.*, quibus eiusmodi privilegia confirmantur et statuta declarantur, necnon aliae Clementis X, die XIX iunii MDCLXXIV, quae incipiunt *Nuper in Congregatione, etc.*, ac reliquae¹ Clementis XI Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum die XXIV novembris MDCCII, quarum pariter initium est *Aliàs a felicitis recordationis, etc.*, circa quasdam super praecedentiâ aliasque controversias editae; fratres eiusdem provinciae magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad Sanctam Sedem, ubi aliqua in dictâ provinciâ quaestio aut controversia incidit aliave occurrit necessitas, propter nimiam regni Mexicani a Curia Romanâ distantiam, simulque exactiorem eiusmodi litterarum sive constitutionum apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam ut in posterum tollatur quaelibet occasio litium ac perturbationis in dictâ provinciâ, quae regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius fratres diminueret, ac fervorem spiritus restringere saepe solent, litteras seu constitutiones praefatas apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summo opere desiderent: nobis propterea

¹ Edit. Main. legit *reliqui* (R. T.).

praedicti Iosephus et Emmanuel humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 2. Nos igitur, ipsos Iosephum et Emmanuelem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui dilectum filium procuratorem generalem dicti Ordinis, necnon venerabilis fratris nostri Laurentii episcopi Tusculani ipsius S. R. E. presbyteri cardinalis Corsini nuncupati, eiusdem Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, suffragium desuper audierunt, et ad relationem dilecti filii nostri Ludovici pariter S. R. E. presbyteri cardinales Belluga et Moncada nuncupati, eisdem¹ cardinalibus factam, rem universam mature discusserunt, consilio, memoratas litteras seu constitutiones Pauli V, Urbani VIII, Clementis X, Clementis XI praedecessorum nostrorum, sicut praemittitur, emanatas, omniaque et singula in eis contenta, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur, vim et efficaciam adiungimus.

Confirmatio
praedictarum
litterarum seu
constitutionum
apostolicarum.

¹ Edit. Main. legit *eiusdem* (R. T.).

Clausulae.

§ 3. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, etc. ¹

Contrariorum derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis et provinciae illiusque conventuum, etiam iuramento, etc. ²

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxv ianuarii MDCCXXX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 25 ianuarii 1730, pontif. anno vi.

CCXCVIII.

Abrogatur decretum nuperi capituli generalis Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, ac mandatur observatio ordinationum aliorum capitulorum generalium et statutorum provinciae Castellae circa doctrinam Angelici pro dictâ provinciâ ³.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§ 1. Exponi nobis nuper secerunt dilecti filii Franciscus Montiel de Fuentenobilla et Iulianus Berocal, fratres expresse professi ac expriores provinciales provinciae Castellae Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo in sacrâ theologia magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus haeticam pravitatem in regnis Hispaniarum apostolicâ auctoritate instituti qualificatores, quod in Congregatione definitorii capituli generalis eiusdem Ordinis novissime, scilicet an. MDCCXXVIII, in civitate nostrâ Ferrariensi celebrati, emanavit, ad instantiam tunc existentis prioris provincialis dictae provinciae, quoddam decretum, quo declaratur lici-

tum fore fratribus ipsius provinciae Castellae sententiam sequi cuiuslibet approbati doctoris, praesertim vero quondam Ioannis de Baccone, dum viveret, fratris expresse pariter professi Ordinis praefati, et aliâs, prout in dicto decreto, cuius tenorem praesentibus pro expresse et ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, decretum huiusmodi non solum adversetur generalibus et communibus universi Ordinis praedicti constitutionibus in favorem doctrinae angelici doctoris S. Thomae Aquinatis dudum antea editis, tum in illius capitulo generali anno MDXCIII in civitate Cremonensi habito, in quo, cap. x, n. x, diserte iniungitur regentibus studiorum ipsius Ordinis, ut doctrinam ac methodum eiusdem divi Thomae tam in philosophiâ quam in theologiâ profiteri debeant, tum in aliis comitiis generalibus dicti Ordinis in almâ Urbe nostrâ anno MDCCIV peractis, ubi novâ sanctione, cui apostolicae etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod alumni memorati Ordinis eandem divi Thomae doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret atque convelleret proprias ac peculiare constitutiones et ordinationes praefatae provinciae Castellae, quibus anno MDXCV tunc in humanis agens Ioannes Stephanus de Chisola, prior generalis dicti Ordinis, in actu visitationis provinciarum Hispaniarum eiusdem Ordinis, non tam sua ordinariâ quam apostolicâ auctoritate et a felicitis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro concessâ, regentibus studiorum ipsius provinciae Castellae doctrinam et methodum eiusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare dictae provinciae Castellae statutum in capitulo provin-

Causae abrogandi praefati decreti.

¹ Ut supra pag. 471 a (R. T.).

² Ut supra pag. 471 a (R. T.).

³ De laudibus doctrinae Ss. Augustini et doctoris angelici divi Thomae Aquinatis, vide aliam huius Pontificis const. edit. MDCCXXIV, die 6 novembris, pontif. I.

ciali anno MDCLXXXVIII in civitate Abulensi coacto non minus mature quam solemniter desuper conditum, cum nimirum fratres provinciae Castellae praefatae insimul congregati, secumque animo reputantes dissidia et contentiones, quae ex diversitate doctrinae ac varietate opinionum passim oriebantur, quo religionis suae honori studiorumque ipsius provinciae Castellae utilitati consultum foret, post rem diu diligenterque discussam, et auditis circa unius doctrinae prae aliâ delectum eiusdem provinciae in sacrâ theologiâ magistris, ad eum gradum in universitatibus studiorum generalium Salmanticensi, Complutensi et Vallisoletani promotis, cathedrasque ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente aut reclamante, sed uno ore ac corde decreverunt, ut omnes lectores et magistri, sive intra collegia dictae provinciae, sive extra in universitatibus studiorum generalium huiusmodi, sub poenâ privationis lecturae ac cathedrae irremissibiliter ipso facto incurrendâ, non aliam quam ipsius Angelici praeceptoris et communis magistri divi Thomae doctrinam docerent et defenderent; hisque accedat quod ampla illa liberaque sentiendi et opinandi facultas, quae per enarratum definitorii nuperi capituli generalis decretum alumni¹ dictae provinciae Castellae tribuitur, plurima eidem provinciae damna afferret, multiplicesque inter illius fratres turbas ac dissensiones excitaret, et vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum Ordinis noxia et pernicio foret, quandoquidem exinde alumni praefati ad desideria sua coacervare sibi magistros, ac omni vento doctrinae circumferri libere possent, sicque in varias abeuntes² sententias in-

vicem discreparent, atque non sine mutuae charitatis detrimento iugiter decertarent, facileque evenire posset quod ipsi studentes contrariam in sacrâ theologiâ, quam in philosophiâ addiscendâ apprehenderant, opinionem edocerentur, quinimo in unâ eâdemque scientiâ iuxta diversam magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur: exponentes praedicti, haec et alia non minora mala ex eiusmodi decreto proventura considerantes, ut eiusdem provinciae Castellae quieti, tranquillitati ac decori ipsius fratrum et praecipue studentium concordiae et progressui prospectum sit, sublato eiusmodi decreto, unam certamque eiusdem Angelici doctoris, clarissimi Ecclesiae Dei luminis, constanti summorum Pontificum praedecessorum nostrorum testimonio laudumque praeconio tantopere commendatam doctrinam in universâ provinciâ praefatâ constanter retineri, doceri ac propugnari plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 3. Nos igitur, eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictum decretum definitorii generalis liberam facultatem fratribus praefatae provinciae Castellae cuiuslibet approbati doctoris sententiam

Abrogatio praefati decreti.

¹ Edit. Main. legit *alumni* (R. T.).

² Edit. Main. legit *obeuntes* (R. T.).

sequendi, sicut praemittitur, attribuens, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, revocamus, annullamus et abolemus, viribusque et effectû penitus et omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo et abolito, viribusque et effectû penitus et omnino vacuo haberi volumus, omnibusque et singulis ipsius provinciae Castellae fratribus, lectoribus et magistris nunc et pro tempore existentibus constitutiones generales Ordinis praefati dictaeque provinciae Castellae ordinationes et statuta, quibus praelaudatam doctrinam divi Thomae profiteri, amplecti, docere et defendere iubentur, ut praefertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter et inconcusse observari, eâdem auctoritate, harum serie, praecipimus et mandamus.

Clausulae.

§ 4. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praefatae S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios qualibet auctoritate fungentes seu functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus supèr his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii MDCCXXX, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 14 februarii 1730, pontif. anno vi.

CCXCIX.

Reducitur alternativa electionis vicarii generalis Congregationis Hispaniae et Indiarum fratrum Discalceatorum Or-

dinis Eremitarum S. Augustini ad tres tantum Hispaniae provincias ¹.

Benedictus Papa XIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Ea, quae pro felici personarum regularium statu in capitulis generalibus interdum sancita et auctoritate apostolicâ comprobata fuerunt, cum incommodum afferre ac earumdem personarum tranquillitati obesse noscuntur, nostri muneris est provide moderari et immutare, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem pro parte tunc existentis procuratoris generalis Congregationis Hispaniae et Indiarum fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini felicis recordationis Alexandri Papae VII praedecessori nostro exposito, quod in eiusdem Congregationis capitulo generali in oppido civitate nuncupato de Calatajud in Aragoniâ novissime tunc celebrato determinatum fuerat pro maiori quiete electionis vicarii generalis dictae Congregationis, et ut unusquisque ad inserviendum religioni magis animaretur, ipsi Alexandro praedecessori supplicandum fore ut concederet, electionem vicarii generalis Congregationis huiusmodi, servatâ inter B. M. V. in Columnâ Aragoniae, et S. Augustini Castellaenovae et veteris, necnon S. Thomae de Villanovâ Baeticae superioris et inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis respective nuncupatas insularum Philippinarum in Indiis provincias Congregationis praedictae alternativâ, sicut in Congregatione Italiae fratrum Discalceatorum eiusdem Ordinis observabatur, incipiendo a memoratâ provinciâ Aragoniae, fieri debere, itaut, eveniente casu,

¹ Hac de re vide Alexandri VII const. edit. MDCLX, die 23 februarii, pontif. VIII.

Olim dicta alternativa praescripta fuit per decretum capituli generalis, quod etiam ab Alexandro VII approbatum fuit inter tres Hispaniae provincias, atque insularum Philippinarum.

quo vocales Indiarum capitulo pro tempore celebrando tempori adesse non valerent, tunc unus fratrum provinciae subsequenter iuxta ordinem supra expressum in vicarium generalem primordiae Congregationis eligi deberet: idem Alexander praedecessor, supplicationibus sibi per dictum procuratorem generalem nomine fratrum provinciarum praedictarum super hoc humiliter porrectis inclinatus, praenarratam alternativam electionem vicarii generalis Congregationis huiusmodi tamquam religiosorum tranquillitati et bono regimini praedictarum provinciarum proficuum et consentaneum, modo et formam superius expressis, quatenus (ut asserebatur) in capitulo generali sic novissime celebrato legitime fuisset obtenta, auctoritate apostolicam approbavit et confirmavit, ac iuxta praedicti capituli decretum fieri et observari mandavit; et alias, prout in ipsius Alexandri praedecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die xxiii februarii mdccclx expeditis, quarum tenorem praesentibus pro expresso et ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causae praesentis constitutionis, graviamque incommodam ob nimiam locorum distantiam ex Indiis in Hispaniam.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii tam modernus vicarius generalis quam universi fratres definitorii trium provinciarum Hispaniae dictae Congregationis nobis nuper exponi fecerunt, memorata alternativa electio vicarii generalis executioni demandari nusquam potuerit, propterea quod supradictae provinciae S. Nicolai Tolentinatis in insulis Philippinis quatuor numero fratres seu vocales, quemadmodum per constitutiones eiusdem Congregationis auctoritate praedictam confirmatas requiritur, ex Indiis in Hispaniam, ubi capitulum generale ipsius Congregationis celebrari consuevit, traicere nequeunt, tum ob nimiam locorum distantiam, tum quia eis non

permittitur libera ex iisdem Indiis arbitrio suo discedendi facultas, quamobrem dilectus filius Iosephus a Solitudine assertus procurator istius provinciae, anno mdccxxvi petierat constitutionibus praedictis in hac parte per nos derogari, ut scilicet, attentam difficultatem quam dictae provinciae fratres seu vocales experiebantur ad interveniendum eidem capitulo generali numero quaternos per dictas constitutiones praescripto, statueremus, quod, si unus, aut duo, vel tres ex fratribus seu vocalibus ipsius provinciae capitulo generali interessent, is seu alter eorum necessario eligi deberet in eiusmodi vicarium generalem; sed, auditam per nos eam super re dilecti filii nostri et Sedis Apostolicae in rebus Hispaniarum nuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: et revera alternativa electio vicarii generalis, quatenus ad effectum perducere vellet, multiplices turbas aliaque gravia incommoda, quae, cum stabilita et determinata fuit, minus perpensa fuerunt, toti Congregationi ac omnibus quatuor provinciis praefatis allatura foret; nam, ultra gravia dispendia quae dicta provincia S. Nicolai Tolentinatis in insulis Philippinis in quatuor ipsius fratribus seu vocalibus ad capitulum generale huiusmodi mittendis facere deberet, ac longae navigationis discrimina quae istis subeunda forent, sacrarumque missionum, quibus in illis partibus pro conversione infidelium ad catholicam religionem veritatem assidue vacare tenentur, detrimentum, si vicarium generalem, qui foret de dicta provincia, ab humanis decedere vel aegrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam vicarius generalis in defuncti vel aegroti locum subrogari posset, ac interim praefata Congregatio sine capite ac superiore remaneret: ipsi

exponentes, quo his aliisve diversis malis et perturbationibus ex dictâ alternativâ electione proventuris occurratur, simulque salubri ac tranquillo eiusdem Congregationis regimini prospectum sit, ipsam electionem vicarii generalis in pristinum, ac eum, in quo ante decretum supradicti capituli generalis erat, statum, scilicet inter tres provincias Hispaniae tantum reduci plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignemur.

Reductio praedictae alternativae ad tres tantum Hispaniae provincias.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas¹ fore censentes, huiusmodi² supplicationibus inclinati, supradictam alternativam electionem vicarii generalis inter quatuor provincias Aragoniae, Castellae, Baeticae et insularum Philippinarum Congregationis praedictae, sicut praemittitur, constitutam, expeditasque desuper Alexandri praedecessoris litteras praefatas, ad solas dictas tres Aragoniae, Castellae et Baeticae provincias, eâdem auctoritate, tenore praesentium, reducimus, illamque deinceps inter eadem tres provincias dumtaxat, prout ante

decretum et litteras eiusmodi, servari ac fieri statuimus et ordinamus.

§ 4. Decernentes, easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac dictae Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedictorum¹ Ordinis, Congregationis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse desogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv februarii mdccxxx, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 14 februarii 1730, pontif. anno vi.

¹ Edit. Main. legit *absolutos* (R. T.).

² Vocem *huiusmodi* addimus (R. T.).

¹ Edit. Main. legit *praedictarum* (R. T.).

INDEX

NOMINUM ET RERUM PRÆCIPUARUM.

NUMERUS PAGINAM INDICAT; *a* PRIMAM COLUMNAM; *b* SECUNDAM DESIGNAT.

A

Abbas. — Abbas monasterii Cassinensis iurisdictione quasi episcopali gavisus est ab immemorabili, 231 *b*; abbati praedicto privilegia quaedam, quae iurisdictionem quasi episcopalem praefatam constituunt, confirmavit Sixtus V, 231 *b* et *seq.*; ut abbati monasterii praedicti litterae apostolicae dirigi deberent, statuit Urbanus VIII, 233 *b* et *seq.*; altera Innocentii XI constitutio necnon decretum iudicum querelarum et controversiarum Concilii Romani editum in favorem abbatialis ecclesiae eiusdem monasterii referuntur, 235 *b* et *seq.*; et omnia haec confirmantur, 237 *b*; abbati praedicto competiisse et competere iura quasi episcopalia declaratur, 239 *a*; abbatem praedictum ne amplius molestare auderent, clero et populo civitatis S. Germani sub poenis praecipit Pontifex, 239 *a*, *vide* S. Germani civitas; abbatibus Montis Cassini facultates quascumque iurisdictionis quasi episcopalis concessas confirmat, 605 *a* et *seq.*

Abbates regulares. — Abbatibus regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab episcopis benedictionem suscipiant vel saltem postulent, praecipitur, 169 *a* et *seq.*; quomodo abbates se gerere debeant, quibus concessa fuerit apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque antistite, decernitur, 170 *a*.

Abbates titulares Olivetani, *vide* Monachi Congregationis Montis Oliveti.

Abbatia S. Clementis in Piscariâ. — Instrumentum quoddam emphyteuticum super *Abbatia S. Clementis in Piscaria*, nullius dioecesis, provinciae Theatinae, inter eminentissimum et reverendissimum cardinalem Finy et Congregationem Caelestinatorum confectum refert, 680 *a* et *seq.*; et confirmat, 694 *a* et *seq.*

Academia theologica in archigymnasio Sapiientiae. — Constitutio Clementis XI, in eiusdem favorem emanata, relata confirmatur, 349 *b*; privilegia omnia aliàs concessa aliaque plurima eidem iterum conceduntur, 350 *b*; pro academiae eiusdem rectâ directione statuuntur nonnulla, 351 *b* et *seq.*

Æmilius Lamius primus prior hospitalis B. Gallicani deputatur, 445 *a*.

Agentes negotiorum in Urbe. — Ut agens in Urbe negotia civitatis Ravennatis in posterum a communitate Ravennae ad decennium eligeretur, decernitur, 437 *b*; agentem eundem eligendi modus praescribitur, *ibid.*

Agnes (S.) ex Monte Politiano. — S. Agnetis ex Monte Politiano, Ordinis Praedicatorum, ortum, vitae integritatem, et signa ab illâ patrata refert, 466 *b* et *seq.*; eiusdem obitum narrat, 467 *a*; praefatam nonnulli Summi Pontifices ut sanctam virginem venerandam agnoverunt, ut refert 467 *b*; praedictae canonizatio ab hoc Pontifice peracta promulgatur, 468 *a* et *seq.*

Agraria res, *vide* Annona.

Altare privilegiatum. — Altare privilegiatum pro animabus defunctorum ecclesiis patriarchalibus, metropolitanis et cathedralibus totius orbis catholici concessit Benedictus XIII, 76 *a* et *b*.

Aloysius Gonzaga (S.) — B. Aloysium Gonzagam in specialem patronum sibi eligendi facultas gymnasiis seu collegiis Societatis Iesu conceditur, 207 *b*; eius ortum, piam educationem virtutemque admirandam exponit, 484 *a* et *b*; Societati Iesu nomen daturus, magnâ animi fortitudine suis valedicit et Romam petit, ubi christianis virtutibus omnium oculos in se convertit, 484 *b*; pie obiit et pro sancto agnoscitur, 485 *a*; eius virtutes et miracula comprobata, deque eo horas canonicas et missas celebrari posse concessum fuit a Paulo V, *ibid.*; eiusdem ab hoc eodem Pontifice canonizatio promulgatur, 486 *a* et *seq.*

Andrea (S.) Corsini. — Eius facta, vitam et obitum necnon miracula refert, eiusque canonizationem promulgat, 7 *b* et *seq.*

Angelus Domini antiphonam recitantibus indulgentiae quaedam conceduntur, 101 *b*.

Annona. — Ad annonae bonum regimen et in rei agrariae beneficium nonnulla statuit Benedictus XIII, 277 *a* et *seq.*; et iterum, 346 *b* et *seq.*

Annonae Congregationi facultates quaedam conceduntur, atque ut eadem, in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis et praelationis privilegiis gaudeat, statuitur, 347 *a*; pro eiusdem sublevamine et securitate in mutationibus nonnulla decernuntur, 347 *b* et *seq.*

Annus Sanctus. — Anni sancti praestantiam extollit Benedictus XIII in constitutione indictionis eiusdem anni, 54 *b* et *seq.*; anni praedicti cum formâ lucrandi indulgentias indictio, 55 *b*; ad annum sanctum fideles omnes invitat Pontifex et ad pia opera hortatur, 56 *a* et *b*; ut praedictum annuncient, Ordinariis praecipit, 57 *a* et *b*; principes denique christiani admonentur ut opem suam conferant, 57 *b* et *seq.* Vide *Indulgentia* et *Iubilaeum*.

Apostata. — Ut apostatae regulares ad suos Ordines impune reverti possent statuit, 138 *a* et *seq.*

Archiconfraternitas Annunciationis. — Archiconfraternitati Annunciationis B. M. V., ut quatuor subsidia dotalia puellis neophytis conservatorii catechumenorum quotannis praestaret, praescribitur, 300 *a* et *seq.*

Archiconfraternitas Conceptionis Beatae Mariae Virginis. — Archiconfraternitas Conceptionis B. M. V. in ecclesiâ de Arâcaeli Minorum de Observantiâ erigitur, 510 *a*; praedicta in locum alterius in ecclesiâ S. Laurentii in Damaso extinctae subrogatur, 510 *b*; eidem nonnullae indulgentiae concessae, 511 *a*.

Archigymnasium Sapientiae, *vide* Academia theologica.

Archivium. — De archivis in Italiâ sedium episcopaliū, aliorumque religiosorum locorum erigendis pro custodiâ iurium et scripturarum ad ea pertinentium, plura statuit Benedictus XIII, 560 *a* et *seq.*

Asculum. — Asculanae civitati et dioecesi facta facultas recitandi officium sub ritu duplici et celebrandi missam Beati Seraphini de Asculo, 835 *a* et *b*.

Auditoratus Camerae. — Auditoratūs Camerae officio aliud officium auditoratūs generalis causarum confidentialium, cum singulis privilegiis et indultis, iurisdictione et emolumentis, sublata tamen facultate disponendi de officio notariatus, annexit et univit, 738 *b* et *seq.*; auditori generali causarum curiae Camerae Apostolicae praedicto, ut in mandatis, praeter alios titulos, adiungeret illud auditoratus causarum confidentialium, concessit, 739 *b*; eidem, ut unum dumtaxat commissarium sibi pro qualibet dioecesi Ordinariorum eligere posset, praescripsit, 740 *a*; eiusdem iurisdictioni commissarios praefatos aliosque ministros subiecit, *ibid.*

Auditoratus causarum confidentialium. — *Vide* Causae confidentiales. Auditoratus causarum confidentialium officium a Sixto V erectum fuisse, eique peculiarem dotem assignatam, refert, 735 *a* et *b*; auditorem praedictum causarum confidentialium, nonnullis ei concessis privilegiis, amplissimâ facultate et iurisdictione in praedictis causis aliisque annexis donatum fuisse narrat, 735 *b* et *seq.*; eidem, ut officium notariatus earundem causarum ad liberam pro tempore existentis auditoris praedicti dispositionem spectaret, concessit, 737 *b*; *vide paulo ante* Auditoratus Camerae.

Augustinus (S.). — S. Augustini doctrina a calumniis vindicatur atque miris laudibus effertur a Benedicto XIII, 109 *b* et *seq.*; S. Augustini corpus Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum, multos post annos repertum esse refert, 710 *a* et *b*; de S. Augustini corpore iudicium episcopale peragi iussit, 710 *b*; de praedicto corpore, ad canonicas regulas Ecclesiae, iudicium episcopale peragitur, 711 *a* et *seq.*; decretum episcopi Ticinensis de eodem corpore refertur, 712 *a*; et confirmatur, 712 *a* et *b*.

Augustiniani, *vide* Eremitae S. Augustini.

Auximum, *vide* Cingulum.

B

Barbuchiellus Sebastianus, *vide* Thomas Sebastianus.

Basiliani, *vide* Monachi Ordinis S. Basilii.

Basilica S. Petri, *vide* Capitulum S. Petri.

Beatificatio servorum Dei. — Beatorum catalogo servam Dei Hiacyintham de Mariscottis, monialem tertii Ordinis S. Francisci, adscripsit, 389 *b* et *seq.*; ut, pro beatificatione agendâ eorum qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis

famâ obierunt, quidam fundus seu cumulus institueretur, decrevit, 469 *b*; beatificationem servi Dei Ioannis de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantiâ indixit, 650 *b*; de beatificatione, seu declaratione martyrii venerabilis servi Dei fratris fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum decretum Congregationis Rituum publicari mandavit, 782 *a et b*; beatificationem praedicti Servi Dei indixit, 788*a et seq.*; item servi Dei, Vincentii a Paulo Congregationis Missionis et Puellarum Charitatis fundatoris, 837 *a et seq.*; item servi Dei Petri Forerii de *Mataincuria* sacerdotis Lotharingii, reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatae, Ordinis canonicorum regularium S. Augustini, 861 *b et seq.*

Benedictini, *vide* Monachi Ordinis S. Benedicti.

Benedictus XIII, frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, in Summum Pontificem eligitur, 1 *a*; promulgat canonizationem B. Isidorae, 1 *b et seq.*; *vide* Canonizatio Sanctorum; concedit privilegia conclavistis, 45 *a et seq.*; item dapiferis, 48 *a et seq.*; item familiaribus suis, 120 *a et seq.*; indicit iubilaeum pro initio sui pontificatus, 51 *a et seq.*; item iubilaeum anni sancti MDCCLXXV, 53 *b et seq.*; item pro cristifidelibus Urbis, Italiae et insularum adiacentium, 638 *a et b*; declarat et ampliat constitutionem Innocentii XII de exemptione praesulum regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae, 61 *b et seq.*; iterum, 455 *a et seq.*; instituit promotorem fisci pro patrocinio causarum curiarum ecclesiasticarum, 67 *a et seq.*; decernit continuationem visitationis apostolicae cleri romani, 71 *b et seq.*; restituit cardinali vicario Urbis iurisdictionem cumulativam in omnibus causis, 81 *b et seq.*; decernit decanatum sacri collegii cardinalium pertinere ad episcopum cardinalem antiquiorem, licet absentem, 91 *a et seq.*; confirmat constitutionem Innocentii XIII super ecclesiasticâ disciplinâ in regnis Hispaniarum, 100 *a et seq.*; illamque iubet observari, 342 *b et seq.*; vindicat a calumniis doctrinam Ss. Augustini et Thomae, 109 *b et seq.*; irritat electionem Cornelii Steenoven in archiepiscopum Ultraiectinum, 125 *b*; item electionem Cornelii Berckman, 241 *b et seq.*; interdicat regulariis ad dignitates ecclesiasticas promotis ne secum extra coenobia bona ulla adsportare audeant, 129 *a et seq.*; publicat litteras in die Coenae Domini, 137 *b*; erigit collegium theologorum in civitate Caesenatensi, 144 *b et seq.*; seminaria ecclesiastica promovet, 174 *b et seq.*; 195 *a et seq.*; 666 *a et seq.*; immunitatis ecclesiasticae limites quosdam praescribit, 199 *b et seq.*; erigit oppidum Pontiscurvi in civitatem, 210 *a et seq.*; item ecclesiam Setinam in cathedralem, 225 *a et seq.*; tuetur iura ecclesiae Urbinatensis, 187 *b et seq.*; item abbatis Montis Cassini, 231 *a et seq.*; iterum, 605 *a et seq.*; item ecclesiae Passaviensis, 654 *b et seq.*; pristino honori restituit ecclesiam Cingulanam, 243 *b*; item Privernensem, 262 *a et seq.*; annonae et rei agrariae providet, 277 *a et seq.*, 346 *b et seq.*; publicat Concilium Romanum, 285 *a*; rectae administrationi iustitiae et litigantium utilitati providet, 314 *b et seq.*; erigit hospitale pro curandis pauperibus tineâ et scabie laborantibus, 440 *a et seq.*; statuit de archivis sedium episcopalium aliorumque religiosorum locorum, 560 *a et seq.*; erigit universitatem studii generalis in civitate Camerinensi, 579 *b et seq.*; terram Roncilionis in civitatem erigit, 652 *b et seq.*; item

terram Fabriani, 741 *b* et *seq.*; providet erectioni collegii Cerasoli illiusque unioni collegio Urbis nobilium, vulgo dicto Nazareno, 772 *a* et *seq.*; declarat, illos, qui a S. R. E. communione ecclesiasticâ sunt separati, non esse participes indulgentiarum iubilaei, 785 *b* et *seq.*; confirmat constitutionem Innocentii XIII super prohibitione mercaturae rerum novarum Iudaeis, 810 *a* et *b*; reintegrat ecclesiam S. Leonis civitatis Feretranae ad cathedralitatem, 820 *b* et *seq.*; poenas infligit in depositarios et ministros qui alienam pecuniam sibi creditam fraudant, 847 *a* et *seq.*

Beneventanus archiepiscopus. — Beneventano archiepiscopo ut omnes appellationum causas, tam civiles quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent poenâ corporis afflictivâ, coram ipso decidi deberent, concessum fuisse ab Innocentio VIII, refert Benedictus XIII, 86 *a* et *seq.*; idem a Pio IV circa cognitionem causarum in secundâ instantiâ concessum fuisse, docet 88 *b*; praedictas Pontificum litteras confirmat, 89 *b*; Beneventani archiepiscopi facultates restrictas esse a Paulo III, sed postea ab eodem in pristinum statum restitutas fuisse, narrat, 87 *a* et *b*; circa Beneventanae ecclesiae primos medios fructus beneficiorum, constitutionem quamdam Pii II confirmavit et latius declaravit, 136 *a* et *b*.

Beneventum. — Ad Beneventanae civitatis terraemotibus labefactatae utilitatem, Gregorianam constitutionem de augendo ornatu Urbis editam extendit Benedictus XIII, 297 *b* et *seq.*; in eiusdem pariter utilitatem nonnulla statuit, 298 *b*.

Bethlehemitae. — Eorundem resolutiones quasdam, editas in capitulo generali MDCCXXI, refert et confirmat, 161 *b* et *seq.*; Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus praefecto generali ius convocandi vocales ad capitulum generale et in eo praesidendi concedit, 647 *a* et *seq.*; eorundem favore nonnullas constitutiones capituli generali declaratas refert, 697 *a* et *seq.*; eorundem praefecto et definitorio generali decretum Congregationis episcoporum et regularium, super concedendâ eisdem facultate admittendi aliquos presbyteros saeculares ad habitum et professionem, confirmat, 855 *a* et *seq.*

C

Caelestini, *vide* Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Caelestinorum.

Caeremoniale episcoporum. — Caeremoniale episcoporum vetus innumeris scatebat erroribus, 508 *a*; ab ipsomet Pontifice emendatum fuit, 508 *b*; sic emendatum confirmat, ac ab omnibus observandum esse praecipit, *ibid.*

Caesenatensis civitas, et episcopus, *vide* Hospitalia, Mons pietatis, et Seminaria.

Caesenatensis episcopus et clerus, *vide* Collegium Caesenatentium, et Seminarium.

Camerinensis civitas, *vide* Universitas.

Canonici regulares Praemonstratenses. — Canonicis regularibus Praemonstratensibus Congregationis Hispaniae decretum Congregationis Rituum quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum eiusdem Ordinis confirmatur, 206 *a* et *b*; item decretum praefatae Congregationis pro concessione recitandi in universo Ordine officia trium sanctorum, 648 *b*; praedictorum Congregationis Hispaniarum definitorio generali facultas creandi unum

vocalem in quolibet capitulo generali conceditur, 763 *b* et *seq.*; eorumdem ecclesiam aliquam visitantibus indulgentiam plenariam perpetuam, ubicumque locorum, quibusdam anni temporibus impertitur Pontifex, 834 *b*.

Canonici regulares Ordinis S. Augustini. — Canonicis regularibus Ordinis S. Augustini habitus S. Antonii abbatis constitutiones apostolicas ad favorem eorumdem editas servari mandatur, 313 *a* et *seq.*; in canonicorum eorumdem favorem, gesta quaedam per saecularem potestatem in ducatu Sabaudiae adversus personas et bona monasterii ipsorum S. Bernardi in Valesiâ nulla declarantur, 325 *a* et *seq.*; canonicis regularibus Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini constitutionem Pii V super praecedentiâ eorumdem in processionibus aliisque actibus publicis ac privatis confirmatur, 575 *b* et *seq.*; et iterum pro Congregatione Omnium Sanctorum Olomucensi, 649 *b*; item decretum aliud Congregationis Rituum, quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum sanctorum eiusdem Ordinis, 664 *a*.

Canonici S. Eustachii. — Canonicos praedictos in pristinam possessionem sacelli S. Michaëlis archangeli in ipsorum ecclesiâ olim collegio procuratorum Urbis concessi, reintegravit, 329 *b* et *seq.*; *vide* Collegium procuratorum Urbis.

Canonicus poenitentiarius. — Ut canonicus poenitentiarius in ecclesiis cathedralibus Italiae insularumque adiacentium instituatur, decrevit Benedictus XIII, 184 *a*.

Canonizatio Sanctorum. — Canonizationem B. Isidori agricolae a Gregorio XV in Sanctorum tabulas relati promulgat Benedictus XIII, 1 *b* et *seq.*; item B. Andreae Corsini Ordinis Carmelitarum in Sanctorum numerum ad Urbano VIII relati, 7 *b* et *seq.*; item B. Philippi Benitii Ordinis Servorum B. M. V. a Clemente X Sanctorum albo adscripti, 12 *b* et *seq.*; item B. Francisci Borgia Societatis Iesu, iamdiu a Clemente X peractam, 16 *b* et *seq.*; item B. Laurentii Iustiniani Venetiarum patriarchae, iampridem ab Alexandro VIII in Sanctorum album relati, 23 *b* et *seq.*; item B. Ioannis a Capistrano Ordinis Minorum de Observantia ab Alexandro VIII iampridem peractam, 31 *b* et *seq.*; item B. Catherinae a Bononia Clarissae, iam ante a Clemente XI Sanctarum Virginum albo adscriptae, 36 *a* et *seq.*; item B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clemente XI in Sanctorum numerum adscripti, 41 *a* et *seq.*; item B. Thuribii archiepiscopi Limani, 460 *a* et *seq.*; item B. Iacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Observantia, 464 *b* et *seq.*; item B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Praedicatorum, 466 *b* et *seq.*; item B. Francisci Solani Ordinis Minorum de Observantia, 474 *b* et *seq.*; item B. Peregrini Latiosi Ordinis B. M. V., 477 *a* et *seq.*; item B. Ioannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, 480 *b* et *seq.*; item B. Aloysii Gonzagae Societatis Iesu, 483 *b* et *seq.*; item B. Stanislai Kostkae Societatis Iesu, 487 *b* et *seq.*; item B. Ioannis Nepomuceni, 771 *a* et *b*; eamque promulgat, 800 *b* et *seq.*; ut, pro canonizatione eorum qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis famâ obierunt peragendâ, quidam fundus seu cumulus institueretur decernit, 469 *b* et *seq.*

Cantus Gregorianus, *vide* Minores.

Capitolina Curia, *vide* Collegium notariorum Curiae Capitolineae.

Capitulum S. Petri. — Capitulo S. Petri monasteria nonnulla unita fuisse unâ cum eorum iurisdictione a Pio IV refert, 519 *b*; eidem varias indictas fuisse lites.

praesertim super facultate concedendi litteras dimissoriales subditis eorum monasteriorum, quae in Congregatione episcoporum et regularium pluries disceptatae fuere, narrat, *ibid.*; facultatem concedendi dimissorias ad omnes sacros Ordines subditis monasteriorum eidem unitorum concedit, 521 *a* et *b*.

Cardinales, *vide* Decreta Congregationum S. R. E. cardinalium.

Capuana ecclesia. — Capuanae ecclesiae metropolitanae capitulo usum mitrae aliorumque insignium ad instar capituli ecclesiae Beneventanae concessit Benedictus XIII, 173 *b* et *seq.*

Cardinalis decanus, *vide* Decanatus collegii cardinalium.

Carmelitae. — Eorum provinciae S. Alberti in regno Siciliae decretum Congregationis super disciplinâ regulari super reformatione in duobus conventibus dictae provinciae confirmat Benedictus XIII, 77 *a* et *seq.*; conventus quosdam a provinciâ Terraelaboris dismembratos in novam provinciam Neapolitanam nuncupandam erigit, 179 *b* et *seq.*; de conventu Montissancti acephalo quaedam statuit, 180 *b* et *seq.*; conventum Carmeli maioris nuncupatum provinciae Neapolitanae, nuper erectae, in collegium studii generalis pro provinciis regni Neapolitani eiusdem Ordinis erigit, 185 *b* et *seq.*; pro dicto collegio leges quasdam edit, 186 *a* et *seq.*; Carmelitis provinciae Poloniae decretum Congregationis episcoporum et regularium pro perpetuâ pace in eorum provinciâ Polonâ servandâ confirmat, 229 *b* et *seq.*; provinciali provinciae Aragoniae facultatem concedit conferendi gradus doctorales in tribus primariis conventibus regnorum Caeseraugustani, Valentinensis et Pampilonensis, 249 *a*; eisdem provinciae Portugalliae decretum quoddam Congregationis episcoporum et regularium pro eisdem super iure suffragandi confirmat, 337 *b* et *seq.*; eisdem Tertii Ordinis provinciae Fluminis Ianuarii decretum generalis eiusdem Ordinis, ne commissarius dicti Tertii Ordinis in dictâ provinciâ, inconsulto ipso generali, removeri possit, confirmat, 380 *b* et *seq.*; eorumdem regimini monasterium puellarum Tertii Ordinis Carmelitarum oppidi Guimarensis Bracharensis dioecesis subiecit, 385 *a* et *seq.*; eisdem provinciae Portugalliae facultatem quamdam, ut certis oneribus missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant unâ missâ solemni, concedit, 497 *a* et *seq.*; item eisdem provinciae Baeticae facultatem suscipiendi lauream doctoratus in collegio S. Rochi civitatis Cordubensis, 506 *b* et *seq.*; item eisdem vicariae Maranionis in Brasiliâ, a generali Ordinis ad magisterium in sacrâ theologiâ promotis, ut lauream doctoratus a vicario provinciali suscipere possint, 576 *b* et *seq.*; eisdem strictae observantiae provinciae S. Alberti in Sicilia decretum Congregationis super disciplinâ regulari, quo decernitur, ut oppositores vitae communis eorumdem fratrum omnino acquiescant, confirmat, 622 *b* et *seq.*; pro eorumdem Ordine consiliarios quinque, sive socios ac secretarios generales, ex diversis nationibus eligendos, instituit, 644 *b* et *seq.*, *vide* Tertiarii Ordinis Carmelitarum; eorumdem coenobium oppidi Medicinae Bononiensis dioecesis in grangiam alterius collegii Carmelitarum eorumdem Bononiae erigi concessit, 746 *a* et *seq.*; de eorumdem coenobio praedicto quaedam statuuntur, 747 *a* et *b*; de eorumdem reformationis in provinciâ Pedemontanâ origine et progressu nonnulla refert, 814 *b* et *seq.*; pro eorumdem stabiliendâ reformatione

- in dictâ provinciâ Pedemontanâ iuxta constitutiones Urbani VIII et Innocentii X nonnulla statuit, 816 *a* et *seq.*; eisdem provinciae Castellae decretum capituli generalis abrogavit, atque observationem aliorum capitulorum generalium et statutorum dictae provinciae circa doctrinam Doctoris Angelici mandavit, 868 *a* et *seq.*
- Carmelitae Discalceati. — A Clemente IX confirmatae fuere constitutiones Pauli V et Gregorii XV, quibus eis concedebatur facultas novas erigendi domos de solâ licentiâ Ordinariorum, neque servatâ distantîâ, 302 *b* et *seq.*; praedictis eandem constitutionem Clementis IX super facultate novas erigendi domos eis concessâ, confirmavit, 306 *a* et *b*; Carmelitarum Excalceatorum Ordinem a Romanis Pontificibus aliâs exemptum fuisse a solutione decimarum, refert, 512 *b*; adversus Carmelitas eosdem Congregationis Hispaniarum a parochis et capitulis nonnullis hac super re excitatas fuisse lites dicit, *ibid.*; in eorundem Congregationis favorem privilegia praedicta super exemptione a decimis, aliâs universo Ordini concessa, confirmat, 513 *a*; Carmelitis Discalceatis Congregationis Italiae, decretum capituli generalis, quo responsum est laicos seu conversos, donatos nuncupatos, eiusdem Ordinis, teneri unâ cum religiosis choristis ad omnia humilitatis officia, confirmavit, 662 *b* et *seq.*
- Carthusiani. — Vide Monachi Ordinis Carthusiensis.
- Cassinenses. — Cassinensium monasterii laudes recenset, 238 *a*; vide Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis; Cassinensis monasterii templum a Benedicto XIII consecratum fuisse, refert, 604 *a*; ecclesiae praedictae dedicationis lectiones proprias ab universo clero dioecesis Cassinensis die 1 octobris recitandas esse decrevit, 605 *a* et *seq.*, vide Abbas; monasterio praefato omnia privilegia elargita confirmavit, *ibid.*; ecclesiae praedictae duobus confessariis facultates quasdam concessit, *ibid.*
- Castrum Gandulphi. — Eiusdem gubernium denuo praefecturae palatii apostolici unitum fuit per chirographum, quod confirmavit, 764 *a* et *seq.*
- Catechumeni. — Vide Conservatorium Catechumenorum.
- Catharina (S.) a Bononia. — Eius facta et vitam, virtutes et signa, et eius Sanctarum albo adscriptionem refert Benedictus XIII, et canonizationem promulgat, 36 *a* et *seq.*
- Causae confidentiales. — Causas praedictas primum ab ipso Romano Pontifice, deinde per particularem iudicem ex delegatione apostolicâ, cognosci et decidi consuevisse, refert, 734 *b*; vide Auditoratus causarum confidentialium.
- Censurae ecclesiasticae. — Censuras, quas incurrerunt administri saecularis potestatis in ducatu Sabaudiae ob attentata nonnulla adversus personas et bona monasterii S. Bernardi in Valesiâ Ordinis Canoniorum Regularium S. Augustini, firmas esse decrevit, 326 *b*; censuras latas ab episcopo Papiensi in canonicos ratas declaravit, 373 *b* et *seq.*; a censuris praedictis absolutionem eidem episcopo, tamquam delegato apostolico, remisit, *ibid.*; censuras a sacris canonibus inflictas incurrisse eos, qui in Poloniae regno adversus nunciaturae apostolicae libertatem acta quaedam ediderunt, declaratur, 726 *b* et *seq.*
- Cinguli Piceni civitatem olim episcopali cathedrâ claruisse, demonstrat, 243 *b*; Cingulanam ecclesiam postea Auximatis episcopi curae commissam fuisse docet, 244 *a*; praedictam primaevo suo cathedralis honoris fastigio restituit, et aequae

- principaliter eidem ecclesiae Auximati univit, 244 *b* et seq.; praedictae capitulum nonnullis privilegiis ornavit, 245 *b*.
- Cistercienses, *vide* Monachi Ordinis Cisterciensis.
- Civitas Plebis. — Communitati eiusdem civitatis legata quaedam relicta fuisse a quondam Ludovico Manni, variis piis operibus applicanda, refert, 666 *a* et seq.; eiusdem seminario donationes omnes praedicti Ludovici sub quibusdam oneribus iuxta testatoris mentem applicavit, *ibid*.
- Clerici beneficiati. — Circa clericos beneficiatos in habitu laicali incedentes nonnulla statuit Benedictus XIII, 158 *a* et seq.
- Clerici Regulares. — Eorumdem, qui Theatini dicuntur, instituti originem et laudes refert, 401 *b* et seq.; constitutiones Pontificum, quibus Clericis Regularibus praedictis varia privilegia concessa fuere, pariter refert, 402 *b*; relatas constitutiones et omnia privilegia, quae in illis continebantur, confirmat, 425 *b*; item confirmat rescriptum Urbani VIII eorumdem praeposito generali pro tempore concessum, *ibid*.
- Clerici Regulares Minores, *vide* Congregatio Clericorum Regularium Minorum.
- Coadiutoriae. — Coadiutorias omnes quorumcumque officiorum abolevit Benedictus XIII, 374 *b* et seq.
- Coena Domini. — Processus litterarum in die Coenae Domini publicat Benedictus XIII, 137 *b*.
- Collegia Societatis Iesu; *vide* Societas Iesu.
- Collegium Cerasoli nationis Bergomensis. — Dicti collegii historiam refert, 772 *a* et seq.; ut praedictum erigendum uniretur collegio Nobilium Urbis, vulgo *Nazareno*, sub quibusdam conditionibus, postulatum est, 774 *b*; quas quidem conditiones refert, 775 *a* et seq.; praedicti unionem collegio Nobilium Urbis, vulgo *Nazareno*, peculiari chirographo mandat, 776 *a* et seq.
- Collegium Iurisconsultorum Ravennae. — Collegii praefati privilegia confirmavit et ampliavit, 433 *b*; uni ex collegio praefato locumtenentis civilis et generalis legationis Romandiolae munus, ad decennium conferendum, reservavit, *ibid*. *Vide* Romandiolae legatio.
- Collegium Iuristarum Caesenatentium. — Collegii iuristarum erectionem ac facultates eidem concessas, necnon lites inter clerum et collegium praedictum, refert Benedictus XIII, 141 *a* et *b*; ut in praedicto decem ex clero Caesenatensi admitti deberent, motu proprio statuit, 141 *b* et seq.; in eiusdem praesidem episcopum Caesenatensem deputavit, 142 *b*;
- Collegium Nobilium vulgo *Nazareno*, *vide* Collegium Cerasoli.
- Collegium Notariorum Curiae Capitolinae. — Ad collegii triginta notariorum Curiae Capitolinae favorem motusproprius sub die xxii octobris emanavit, in quo nonnulla minime ferenda concessa fuisse narrat, 742 *b* et seq.; hinc factum est, ut praedictum motumproprium revocaverit, et quaedam in praedicto motuproprio concessa nullius roboris esse, nec attendi debere, declaravit, 743 *a* et seq.; collegio eidem restitutionem factam officii *de' Mastri giustizieri*, quod vocant, ratam habendam esse declaravit, 744 *b*.
- Collegium Procuratorum Urbis. — Collegio procuratorum Urbis a capitulo et canonicis ecclesiae collegiatae S. Eustachii sacellum S. Michaëlis archangeli in

dicta ecclesiâ concessum fuisse refert, 827 *a* et *seq.*; concessionem praedictam factam favore dicti collegii iustis de causis revocavit, 829 *b* et *seq.*; *vide* Canonici S. Eustachii.

Collegium Theologorum Caesenatensium. — Collegium theologorum in civitate Caesenatensi erexit, 145 *a*; eidem quasdam facultates concessit, 145 *b*; praedicti praesidem episcopum Caesenatensem deputavit, 146 *a*.

Concilium Romanum publicatur, 284 *b*; et praescribitur dies a qua omnes Concilii decretis obligentur, 285 *a*.

Conclavistis postremi conclavis privilegia concessit, 45 *a* et *seq.*

Confraternitates. — Confraternitatibus B. M. V. de Rosario et SS. Nominis Iesu, orationi mentali vacantibus, varias indulgentias concessit, 309 *a* et *b*; confraternitatem SS. Rosarii *Cappatam* nuncupatam suppressit, eiusque bona Praedicatorum conventui S. Mariae Incoronatae, necnon puerorum seminario ecclesiastico dictae civitatis, applicavit, 363 *a* et *seq.*; confraternitati SS. Nominis Iesu, quae ab Ordine Praedicatorum originem traxit, indulgentias omnes aliâs concessas confirmavit, 523 *b*; confraternitati SS. Corporis Christi, in ecclesiâ super Minervam praedicti Ordinis erectae, indulgentias et gratias pariter confirmavit, 524 *a*; confraternitati SS. Rosarii, ab ipso S. Dominico instituti, indulgentias et gratias confirmavit, necnon alias quasdam concessit, 524 *b* et *seq.*; item Confraternitati seu Societati *Militiae Angelicae* indulgentias et gratias pariter confirmavit, eique Societatem academiae studentium S. Thomae univit, 526 *a* et *b*; confraternitatibus denique aliis quibuscumque in ecclesiis eiusdem Ordinis erectis indulgentias confirmavit, 527 *a*; quoad confraternitates seu societates praedictas, et super congregationibus saecularium ministrantium bona ad eosdem spectantia, nonnulla sancivit et declaravit, 527 *a* et *seq.*

Confraternitates Cordigerorum. — Confraternitates cordigerorum erigendi facultatem in iis etiam locis, in quibus ecclesiae Minorum non existunt, magistro generali Minorum Conventualium concessit, 106 *a* et *seq.*

Congregatio Annonae, *vide* Annona.

Congregatio Bethlehemitarum, *vide* Bethlehemitae.

Congregatio Bonae Mortis. — Dictae Congregationis primordia narrat, 842 *a*; primariam praedictam in ecclesiâ domus professae Societatis Iesu erexit, 843 *a*; praedictae sic erectae indulgentias nonnullas concessit, 843 *b*; alias huiusmodi aggregandi praeposito seu vicario generali Societatis praedictae facultatem concessit, 845 *a* et *b*.

Congregatio Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis. — Dictae Congregationi decretum quoddam consultae generalis pro Hispaniae provinciâ confirmat, 146 *b* et *seq.*

Congregatio Clericorum Regularium Minorum. — Dictae Congregationi concessionem privilegiorum Congregationis Theatinorum, a Gregorio XIV factam, confirmavit, 208 *a* et *seq.*

Congregatio Clericorum Regularium Scholarum Piarum. — Clericis praedictis, ut scholarum exercitio incumbere valeant, praedicationem iuxta institutoris statutum interdixit, et superioribus facultatem super hoc dispensandi ademit, 619 *a* et *seq.*

- Congregatio Divinae Pietatis. — Dictae Congregationi ecclesiam S. Gregorii ad Pontem Quatuor Caputum de Urbe concedit, 335 *a*; a praedictâ quid agendum in signum dictae concessionis decrevit, *ibid.*
- Congregatio Doctrinae Christianae. — Votum perseverantiae reservatum esse Romano Pontifici statuit, sed tantum pro ingressuris, 119 *a* et *seq.*; praefatam regni Neapolis alteri Avenionensi, cum provinciarum divisione, univit, 272 *a* et *b*; praedictae sic unitae pro recto et utili regimine statuit nonnulla, 272 *b*; eidem nonnulla privilegia confirmavit et concessit, 273 *b*; praefatae ecclesiis indulgentias quasdam peculiares concessit, aliasque clericis eiusdem Congregationis tribuit, 274 *b*; pro eiusdem clericorum saecularium Doctrinae christianae Avenionensis bono regimine nonnulla statuit, ac quasdam facultates indulget ac indulgentias concessit, 567 *b* et *seq.*
- Congregatio Indicis, *vide* Consultores, Decreta et Libri prohibiti.
- Congregatio Missionis, *vide* Presbyteri Congregationis Missionis.
- Congregatio Piorum Operariorum. — Congregationi praefatae decretum episcoporum et regularium, quo sub certis poenis prohibetur cuicumque extra eandem Congregationem nomen Piorum Operariorum assumere, confirmatur, 366 *a* et *b*.
- Congregatio Rituum, *vide* Consultores.
- Congregatio seminariorum, *vide* Seminarium.
- Congregationes S. R. E. cardinalium, *vide* Decreta Congregationis.
- Conservatores Urbis, *vide* Senatus populusque Romanus.
- Conservatoria. — Conservatorii pauperum puellarum oppidi Guimarensis Bracharensis dioecesis foundationem, erectionemque eiusdem in monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum, refert, 385 *b* et *seq.*; in praedictum circa monasterium erectum, hac de causâ, varias lites excitatas esse, refert, 386 *a*; eiusdem in monasterium dicti Ordinis erectionem confirmat, 386 *b*; *vide* Monasteria et Carmelitae.
- Conservatorium Catechumenorum. — Ut eiusdem puellis neophytis quatuor subsidia dotalia praestaret quotannis archiconfraternitati Annunciationis B. M. V. praescribitur, 300 *a* et *seq.*; eiusdem cardinali protectori pro tempore facta facultas disponendi de quatuor subsidiis dotalibus huiusmodi, 301 *a*; praedictis puellis neophytis ne tenerentur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causâ conceditur, 301 *b* et *seq.*
- Consultores. — Ut inter consultores sacrae Rituum Congregationis locus unus deinceps uni ex fratribus Ordinis Servorum B. M. V. concederetur decrevit, 391 *b*; circa consultores regulares Congregationis Indicis litteras quasdam in formâ Brevis Clementis X, quibus statutum fuit ut consultoribus praedictis conventualitas assignaretur, nec inde ipsi amoveri possent inconsultâ Congregatione, confirmavit, 602 *b* et *seq.*; ut consultor unus dumtaxat ex Ordinibus singulis regularibus esse ac huiusmodi privilegio frui possit, praecepit, 603 *b*; circa consultorum eorumdem socium, quaedam declaravit, 604 *a*.
- Cordigeri, *vide* Confraternitates Cordigerorum.
- Cornelius Berckman. — Cornelii Berckman electionem in Ultraiectinum archiepiscopum nullam declarat Pontifex, 241 *b* et *seq.*
- Cornelius Steenoven. — Eiusdem in archiepiscopum Ultraiectinum electionem et consecrationem irritam declaravit, 126 *a* et *seq.*

Coronam septem dolorum B. M. V. — Eam recitantibus indulgentias nonnullas perpetuas concessit Benedictus XIII, 102 *a* et *b*; praedictam ut religiosi dumtaxat Ordinis Servorum B. M. V. benedicerent, statuit, 103 *a*.

Crucesignati. — Crucesignatis indulgentias et gratias alias concessas confirmavit, 526 *a*.

Curiae ecclesiasticae. — Pro curiarum ecclesiasticarum causis recte patrocinandis promotorem generalem fisci instituit, 66 *a* et *seq.*

D

Dapiferis postremi conclavis privilegia conceduntur, 48 *a* et *seq.*

Decanatus collegii cardinalium. — Dicti collegii decanatum ad episcopum cardinalem antiquiorem in Curiâ praesentem, aut ex causâ tantum publicâ absentem, pertinere sancitum fuit a Paulo IV per constitutionem quamdam relata a Benedicto XIII, 91 *a*; eodem vacante sub Clemente XI, dubitatum fuisse an praedicta constitutio servanda esset necne, verum nihil immutatum refert, 91 *a* et *seq.*; super eiusdem causâ quoddam particularis Congregationis iudicium ab eodem Clemente approbatum affert, 92 *b*; cur ad praedictum cardinales episcopi antiquiores admittendi sint, causae afferuntur, 93 *a* et *seq.*; praedictum ad episcopum cardinalem antiquiorem, licet absentem, pertinere decrevit, 94 *a*; super eiusdem assequutione controversias quasdam sustulit, 94 *b* et *seq.*; decano designato optionem ecclesiarum Ostiensis et Veliternensis reservavit, 95 *a* et *b*.

Decreta Congregationis Concilii. — Decretum huius Congregationis de auctoritate prioris S. Mariae super Minervam in poenitentiarios basilicae Liberianae relatum confirmavit, 72 *b* et *seq.*

Decreta Congregationis episcoporum et regularium. — Decretum Congregationis praedictae pro erectione seminarii missionariorum in provinciâ S. Pauli Minorum Discalceatorum Castellae Veteris relatum confirmat, 52 *a* et *seq.*; aliud eiusdem, quo statuitur ut visitator provinciae Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando commissarius Indiarum non vult accedere, ex eâdem provinciâ eligatur, refert et confirmat, 121 *a* et *seq.*; decretum pro perpetuâ pace in provinciâ Polonâ Carmelitarum servandâ, refert et confirmat, 229 *b* et *seq.*; item decretum causâ controversiarum inter collegiatam ecclesiam S. Germani et abbatialem montis Cassini editum in favorem abbatialis, confirmatum ab Innocentio XI 236 *a* et *seq.*; item decretum aliud super erectione collegii missionariorum in uno ex conventibus provinciae S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalceatorum in Hispaniâ, 307 *a* et *seq.*; item decretum praedictae pro Carmelitis provinciae Portugalliae super iure suffragandi, 337 *b* et *seq.*; item decretum eiusdem, quo sub certis poenis prohibetur quibuscumque extra Congregationem Piorum Operariorum, nomen Piorum Operariorum assumere, 356 *a* et *b*; decreta tria praefatae Congregationis, quae declarant competere Capuccinis facultatem conferendi scapulare tertiariis sibi subiectis, extant confirmata in constitutione Clementis XI, iterum confirmata ab hoc Pontifice, 367 *b* et *seq.*; decretum

- aliud eiusdem super erectione unius seminarii pro missionariis in qualibet provinciâ familiae ultramontanae, ac Indiarum Orientalium et Occidentalium, Minorum de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum, refert et confirmat, 515 *b* et *seq.*; item decretum dictae Congregationis approbans acta quaedam capitularia eremitarum S. Augustini provinciae Castellae, 623 *b* et *seq.*; item decretum eiusdem super concessione facultatis praefecto et definitorio generalibus Ordinis Bethlehemitarum admittendi aliquos presbyteros saeculares ad habitum et professionem, 855 *a* et *seq.*; item decretum aliud eiusdem Congregationis super augmento vocalium provinciae S. Didaci Mexicanae Ordinis Minorum Discalceatorum, 864 *a* et *seq.*
- Decreta Congregationis Immunitatis. — Decretum quod distributiones quotidianae, quae percipiuntur per residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicae, refert et confirmat, 589 *b* et *seq.*
- Decreta Congregationis Indicis. — Decretum super prohibitione libri cui titulus, *Istoria delle guerre di Europa del marchese Francesco Maria Ottieri*, confirmatum refert, 768 *b*; item decretum quo damnantur nonnulli libri latino et gallico idiomate impressi, 836 *a* et *seq.*; *vide* Libri prohibiti.
- Decreta Congregationis Rituum. — Decretum Congregationis praedictae circa translationem corporis venerabilis Ferdinandi a S. Iosepho Ordinis eremitarum sancti Augustini ad ecclesiam quamdam eiusdem Ordinis relatum confirmavit, 98 *b* et *seq.*; decretum, quo conceditur canonicis regularibus Praemonstratensibus facultas recitandi in posterum officia nonnullorum sanctorum eiusdem Ordinis, refert et confirmat, 202 *a* et *b*; item decretum aliud pro concessione recitandi in universo ordine Praemonstratensi officia trium sanctorum eiusdem Ordinis, 644 *a*; iterum decretum aliud pro concessione recitandi in universo Ordine Praemonstratensi officia trium sanctorum eiusdem Ordinis, 648 *b*; decretum canonizationis B. Ioannis Nepomuceni publicari mandatur, 771 *a*; item decretum de beatificatione, seu declaratione martyrii venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum, 782 *a* et *b*.
- Decreta Congregationis super disciplinâ regulari. — Decretum super reformatione in duobus conventibus provinciae S. Alberti in regno Siciliae Ordinis Carmelitarum refert et confirmat, 77 *a* et *seq.*; decretum, quo decernitur ut oppositores vitae communis fratrum Ordinis B. M. de Monte Carmelo strictae observantiae provinciae S. Alberti in Siciliâ omnino acquiescant, refert et confirmat, 622 *a* et *seq.*
- Decreta Congregationis S. Officii. — Decretum quoad Hebraeos denunciatos, quod voluntatem suam declaverint de suscipiendo baptismo, extat confirmatum, 500 *a* et *seq.*
- Decreta Ordinum regularium. — Decretum quoddam consultae generalis clericorum regularium Ministantium Infirmis pro Hispaniae provinciâ refert et confirmat, 146 *b* et *seq.*; resolutiones quasdam capituli generalis Congregationis Bethlehemitarum in Indiis occidentalibus refert, 163 *a* et *b*; easque confirmat, 164 *a*; decretum ministri generalis Minorum de Observantiâ approbans bipartitam quamdam alternativam officiorum provinciae S. Saturnini martyris dicti Ordinis, refert et confirmat, 233 *b* et *seq.*; item litteras patentes ministri ge-

neralis Ordinis Minorum de Observantiâ circa alternativam officiorum provinciae Siciliae eiusdem Ordinis, 215 *a* et *seq.*; item ordinationem quamdam capituli generalis Carthusienis, ne monachi missarum eleemosynas in privatos usus convertant, 255 *a* et *seq.*; item decretum generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo ne commissarius Tertiî Ordinis eiusdem in provinciâ Fluminis Ianuarii, inconsulto ipso generali, removeri possit, 380 *b* et *seq.*; item decreta quaedam capituli generalis monachorum Ordinis S. Hieronymi, Congregationis Portugallicae, de praeside nempe capituli, ac de educatione novitiorum, 383 *b* et *seq.*; item decretum capituli generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini constituens certum numerum triginta magistrorum in provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis, 491 *b*; item decretum definitorii generalis Ordinis S. Ioannis Dei assignans conventum S. Catharinae Neapolitanae pro residentiâ provincialis, 493 *a* et *seq.*; item litteras quasdam patentes magistri generalis Ordinis Minorum super institutione alternativae tripartitae in provinciâ Marianâ Minorum Reformatorum in Hungariâ, 517 *a* et *seq.*; item decretum magistri generalis totius Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in provinciis Minorum Tertiî Ordinis de Poenitentiâ in regno Galliarum, 572 *b* et *seq.*; item decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini super observatione resolutionis definitorii generalis circa annulationem praesentaturarum de gratiâ in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis, 574 *a* et *seq.*; item decretum capituli generalis Eremitarum S. Augustini super constitutione numeri triginta sex magistrorum in provinciâ Aragoniae, 578 *a* et *b*; item decretum generalis conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dictâ Congregatione unum ex assistentibus, si in culpam incidat, 586 *b* et *seq.*; item reformationes quasdam constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniae et Bohemiae provinciis, 590 *b* et *seq.*; item decreta quaedam definitorii generalis fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniae pro bono regimine provinciarum dictae Congregationis, 596 *a* et *seq.*; item decretum capituli provincialis Eremitarum S. Augustini statuens alternativam quamdam, 620 *b* et *seq.*; item acta quaedam capitularia Eremitarum S. Augustini provinciae Castellae approbata per decretum Congregationis episcoporum et regularium, 623 *b* et *seq.*; item decretum capituli generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum fuit laicos, seu conversos, donatos nuncupatos, eiusdem Ordinis, teneri unâ cum religiosis choristis ad omnia humilitatis officia, 662 *b* et *seq.*; decretum capituli generalis Ordinis Praedicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in provinciâ Galloprovinciae aliâs erectae, relatum confirmat, 811 *b* et *seq.*; item decreta capituli generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa abbates titulares, 839 *a* et *seq.*; item decretum capituli generalis Ordinis Minorum, quod vocales Indiarum Occidentalium dicti Ordinis, qui Discalceati nuncupantur, frui debeant praemio et praeeminentiis statutis per constitutiones, etsi nonnullae eis desint qualitates, refert confirmatum, 854 *a* et *seq.*; decreta duo capituli generalis Minorum de Observantiâ super moderatione Brevis Clementis XI circa praemium conferendum lectoribus linguae hebraicae et controversiarum familiae cismontanae, refert et confirmat, 865 *b* et *seq.*; constitu-

tiones quasdam Minorum de Observantia in capitulo generali editas, relatas confirmat, 832 *b* et *seq.*

Delicta et delinquentes quoad immunitates, *vide* Immunitas.

Depositarii. — Depositarios et ministros alieni aeris et pignorum in publicum et privatum damnum fide sibi datâ abuti consuevisse refert, 847 *a*; in eosdem, qui alienam pecuniam sibi creditam fraudant, poenas infligit, 847 *b*; praedictos iuxta constitutionem S. Pii V tamquam fures et latrones ultimo supplicio puniendos decrevit, *ibid.*; in depositariorum infidelitatis auxiliores, cooperatores, consocios et participes poenas decrevit, 848 *b*.

Dimissoriae ad sacros ordines, *vide* Capitulum S. Petri.

Disciplina ecclesiastica. — Super disciplinâ ecclesiasticâ in regnis Hispaniarum constitutionem Innocentii XIII refert et confirmat, 100 *a* et *seq.*; iterum eam executioni mandandam esse praecipit, 342 *b* et *seq.*; item pro disciplinâ ecclesiasticâ eorundem regnorum quasdam ordinationes edidit, 343 *b* et *seq.*

Doctrina Christiana. — *Vide* Congregatio Doctrinae Christianae.

Doctrina S. Augustini, *vide* S. Augustinus.

E

Ecclesia abbatialis. — Ecclesia abbatialis monasterii Cassinensis praerogativâ cathedralis gravata est ab immemorabili, 231 *b*; inter ecclesiam abbatialem praedictam et collegiatam S. Germani ortas hac super re controversias narrat, 235 *b*; pro ecclesiâ praefatâ decretum Congregationis episcoporum et regularium, praedictarum controversiarum causâ in favorem eiusdem editum, confirmavit Innocentius XI, 236 *a*; in eiusdem favorem decretum aliud a iudicibus querelarum et controversiarum Concilii Romani emanatum affert, et in praedictae gratiam relatum Innocentii XI constitutionem et decretum iudicum querelarum et controversiarum Concilii Romani, unâ cum duabus Sixti V et Urbani VIII constitutionibus in abbatis monasterii Cassinensis favore emanatis, confirmavit, 237 *b*; ecclesiam abbatialem praedictam fuisse et esse quasi cathedralem declaravit, 239 *a*; ecclesia abbatialis praedictae consecrata fuit a Benedicto XIII, 604 *a*; lectiones proprias dedicationis ecclesiae praedictae ad universum clero dioecesis Cassinensis die 1 octobris recitandas esse decrevit, 605 *a*.

Ecclesia cathedralis. — Ecclesiam cathedralem Lucanam in sedem archiepiscopalem erexit, 431 *a* et *seq.*

Ecclesia collegiata. — Ecclesia collegiata Pontiscurvi Aquinatis dioecesis in cathedralem erigitur, et ecclesiae Aquinati unitur, 240 *a* et *seq.*; eiusdem canonicis facta concessio rocchetti et cappae magnae, *ibid.*; item ecclesia Setina in cathedralem erigitur et ecclesiae Terracinensi unitur, 225 *b* et *seq.*; erectio et unio huiusmodi confirmatur 226 *a* et *b*; iterumque innovatur, 227 *a*; Privernensis ad cathedralitatem reintegratur, et Terracinensi unâ cum Setinâ aequè principaliter unitur, 263 *b*; collegiata insignis terrae Fabriani in cathedralem erigitur, 742 *a*.

Ecclesia parochialis. — Ecclesia parochialis B. Gregorii ad Pontem Quatuor Caputum

de Urbe supprimitur, 332 *b*; eiusdem iura et fructus ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium uniuntur, 333 *a*; praedictae ecclesiae suppressae B. Gregorii rectori ad eius vitam a S. Angeli vicario congrua portio assignatur, cum quibusdam hac super re ordinationibus, 334 *a* et *b*; praedicta ecclesia Congregationi Divinae Pietatis conceditur, 335 *a*; parochiales nonnullas, extra Urbis maenia sitas, congruâ portione, quia sufficienter dotatae reperiebantur, privavit, 377 *a* et *b*; et quibusdam aliis parochialibus congruam portionem assignavit, 377 *b* et *seq.*; de ecclesiâ parochiali B. Mariae et SS. XII Apostolorum terrae Balneariae, *vide* Praedicatores; de ecclesiâ S. Nicolai in Arcione, *vide* Fratres Ordinis Servorum.

Episcopis a iure onus iniunctum reparandi, restaurandi et conservandi ecclesias cathedrales, 154 *b*.

Eremitae S. Augustini. — Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis venerabilis Ferdinandi a S. Iosepho ipsorum Ordinis ad ecclesiam quamdam eiusdem Ordinis confirmavit, 98 *b* et *seq.*; prioribus generalibus eiusdem Ordinis facultas creandi magistros quinquaginta in provinciis Italiae, quadriginta dumtaxat extra Italiam conceditur, 353 *a* et *seq.*; ne eremitae S. Augustini Congregationis S. Ioannis de Carbonaria ad alias provincias seu Congregationes transire possint, statuit, 355 *a* et *b*; praedictis provinciae Baeticae decretum capituli generalis constituens certum numerorum triginta magistrorum in dictâ provinciâ confirmatur, 490 *b* et *seq.*; pro eisdem nonnullas ordinationes edidit, 491 *b*; pro praefatis provinciae Portugalliae, ut privilegia ex-provincialium, praesentatorum, praedicatorum, vel ex-assistentium generalium in dictâ provinciâ iuxta Ordinis instituta deinceps concederentur statuit, 554 *b* et *seq.*; eisdem provinciae Aragoniae decretum prioris totius Ordinis super observatione resolutionis definitorii generalis circa annullationem praesentaturarum de gratiâ in dictâ provinciâ confirmatur, 574 *a* et *seq.*; item decretum capituli generalis super constitutione numeri triginta sex magistrorum in dictâ provinciâ 578 *a* et *b*; ut quisque eremita Ordinis S. Augustini, per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneatur, iuxta quasdam Urbani VIII litteras statuit, 612 *a* et *seq.*; eisdem provinciae Castellae decretum Congregationis episcoporum et regularium approbans acta quaedam capitularia dictae provinciae confirmatur, 623 *b* et *seq.*; S. Augustini Ordinem privilegiis ornatum fuisse a compluribus Romanis Pontificibus refert, 626 *a* et *seq.*; enumerantur pariter decreta ad pacem in Ordine praedicto confovendam e S. R. E. cardinalium Congregationibus emanata, deinceps confirmanda, 629 *b* et *seq.*; praedictis litteras apostolicas indicatas cum privilegiis et gratiis, quae in illis complectebantur, necnon relata decreta confirmat, 630 *b* et *seq.*; pro eisdem constitutionem quamdam a se editam pro provinciâ tantum Lusitaniae, de non extorquendis a Sede Apostolicâ exemptionibus quibusdam, ad universas Ordinis provincias extendit, 631 *b*; pro praefatis decretum quoddam Congregationis episcoporum et regularium, de ordine appellationis servando ab eisdem, necnon litteras apostolicas Clementis VIII desuper editas confirmat, 631 *a* et *b*; necnon ad omnes Ordinis pro-

vincias constitutionem quamdam Pauli V in favorem eorundem fratrum in Indiis Occidentalibus editam extendit, *ibid.*; pariter nonnullas Pontificum constitutiones et decreta Congregationis episcoporum et regularium confirmat, et quaedam statuit circa delationem cadaverum ad ecclesias eorundem fratrum, 632 *b*; item statuit quo pacto obedientia sit exhibenda archiepiscopo, seu episcopo, a conventibus suppressis et restitutis, 634 *a*; confirmat decretum quoddam capituli generalis dicti Ordinis, circa praecedentiam et privilegia lectorum philosophiae in dictis fratribus, 634 *b*; confirmat pariter privilegia, gratias et indulgentias confraternitatibus et archiconfraternitatibus sub dicto Ordine erectis concessas, cum eorum ampliacione, *ibid.*; concedit item fratribus saepedicti Ordinis amplam facultatem circa processiones peragendas, 635 *b*; concedit etiam tuto posse uti privilegio initiandi sacris ordinibus extra tempora, *ibid.*; declarat praeterea constitutionem quamdam Clementis X circa vicarios generales Congregationis Lombardiae dicti Ordinis intelligendam esse de vicariis generalibus quoque Congregationis Excalceatorum, 636 *a*; iisdem concedit et denuo confirmat indulgentias omnes alias concessas, *ibid.*; eremitis praefatis provinciae Philippinarum indultum, seu determinationem dictae provinciae, ut procurator generalis et superior Conventus Manilensis eiusdem provinciae suffragium ferre possit in capitulis provincialibus, confirmat, 640 *a* et *b*.

Eremitae S. Augustini Discalceati. — Ut eremitae S. Augustini Discalceati quarundam Congregationum in cantu et habitu uniformitatem servant, statuit, 310 *a* et *b*; in eorundem ecclesiis in regno Tunkini indulgentias quasdam concessit, 354 *a* et *b*; praedictis Congregationis Hispaniarum et Indiarum, ut sandalis ex pelle nigri coloris uti possint, indulsit, 584 *b* et *seq.*; in eorundem capitulo provinciali provinciae Baeticae alternativam quamdam inter fratres dictae provinciae et eos *della Manca* institutam refert, 620 *a* et *seq.*; eremitis dictae provinciae relatum alternativam officiorum confirmavit, 621 *b* et *seq.*; eremitis Discalceatis S. Augustini Congregationis Hispaniae et Indiarum alternativam electionis vicarii generalis dictae Congregationis ad tres tantum Hispaniae provincias reduxit, 870 *b* et *seq.*

Eugubina ecclesia. — De Eugubinae ecclesiae subiectione metropolitanae Urbinatensi constitutionem Pii IV refert Benedictus XIII, 188 *a* et *seq.*; Eugubinam inter et Urbinatensem ecclesias hac ex re ortas controversias exponit, 188 *b* et *seq.*; ecclesiam praedictam denuo Urbinatensi perpetuo subiectam declarat, 191 *b* et *seq.*

Exactores. — In exactores camerales infideles Montis Pietatis et S. Spiritus poenas decrevit, 849 *b* et *seq.*

F

Fabrianum. — Fabriani in Piceno oppidi elogia refert, 741 *b*; Fabriani terram in Civitatem erigit, 742 *a*; *vide* Ecclesia collegiata.

Fabrica ecclesiarum. — Ut fabricae suarum respective ecclesiarum omnes provisi de beneficiis mediam annuatam solvere tenerentur, statuit, 153 *a* et *b*; ut pro

fabricae eiusdem dote dictae mediae annatae penes aliquem deponantur a quo investiri debeant, praecepit, 153 *b* et *seq.*; pro quarum dotium administratione nonnulla statuuntur, 154 *a*; a dictâ solutione faciendâ fabricae nonnullae dioeceses eximuntur, 155 *a*.

Facultates publicae. — Facultatibus duabus utriusque iuris et artium liberalium in oppido Palensi provinciae Bearniae nuper erectis privilegia omnia universitatibus studiorum generalium regni Galliarum concessa, ac pariter studentibus et ad gradus scholasticos in eis promotis, concedit Benedictus XIII, 133 *a* et *b*.

Familiares Pontificis. — Familiaribus suis privilegia de more concessit Benedictus XIII, 120 *a* et *b*; iterum quibusdam aliis familiaribus suis concedit, 811 *a*.

Felix (S.) a Cantalicio. — Eiusdem facta et vita et canonizatio, 41 *a* et *seq.*

Ferdinandus (Venerab.) a S. Iosepho. — Circa venerabilis Ferdinandi a S. Iosepho Ordinis Eremitarum S. Augustini corporis translationem ad ecclesiam quamdam eiusdem Ordinis, decretum Congregationis Rituum confirmavit, 98 *b* et *seq.*

Feretrana Civitas. — Feretranae civitatis cathedralem ecclesiam erectam fuisse ab antiquo tempore in ecclesiâ S. Leonis eiusdem civitatis refert, 820 *b*; Feretranam cathedralem iustis de causis a Gregorio XIII ad ecclesiam collegiatam S. Bartholomaei Pinnae Billorum eiusdem dioecesis translatam esse, pariter narrat, *ibid.*; Feretranae civitatis praedictam ecclesiam S. Leonis ad cathedralitatem episcopi, capituli et canonicorum iuxta primaevum statum motu proprio reintegrat, 821 *b* et *seq.*

Fidelis (B.) a Sigmaringa. — De venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum beatificatione, seu declaratione martyrii eiusdem, decretum Congregationis Rituum publicari mandatur, 782 *a*; eiusdem beatificatio indicitur, 778 *a* et *seq.*

Franciscus (S.) Solanus. — S. Francisci Solani, Ordinis Minorum de Observantiâ, ortum, piam educationem, vitaeque religiosae institutionem exponit, 474 *b* et *seq.*; eiusdem pietatem erga pestifero morbo tabescentes dicit, 475 *a*; necnon magnam illius modestiam et charitatem erga proximorum salutem, *ibid.*; post eiusdem obitum miraculis clarum beatis adscriptum fuisse a Clemente X refert, 476 *a*; S. Francisci eiusdem solemni ritu canonizatio peracta ab hoc eodem Pontifice promulgatur, *ibid.*

Franciscus (S.) Borgia. — Eius facta, vitam, obitus et beatorum ordini adscriptionem refert, necnon canonizationem promulgat Benedictus XIII, 16 *b* et *seq.*

Fratres Carmelitae, *vide* Carmelitae.

Fratres Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum. — Fratribus B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum a pluribus Romanis Pontificibus concessa fuisse privilegia refert, 219 *a*; item ab Alexandro VIII privilegia omnia aliorum regularium, 219 *b*; et a Clemente XI idem Ordo alio honore decoratus, 221 *b*; fratrum eorundem Ordo ut unus ex Ordinibus Mendicantium declaratur, 222 *a* et *seq.*; eisdem facultatem libere petendi subsidia charitativa pro captivorum redemptione concessit Martinus V in quadam constitutione quam refert, 558 *a* et *seq.*; et confirmat, 559 *a*; praedictis universis Discal-

ceatis, ut cantum gregorianum dumtaxat in choro adhibeant praecipit, 640 *a* et *b*; *vide* Tertiarii.

Fratres Ordinis Servorum B. M. Virginis. — Ut uni ex fratribus Ordinis Servorum B. M. Virginis deinceps locus consultoris sacrae Rituum Congregationis concederetur, decrevit, 391 *b* et *seq.*; pro tertiariis Ordinis eiusdem extenditur constitutio iam pro tertiariis Ordinis S. Francisci edita, 392 *b* et *seq.*; fundus decernitur pro canonizatione sanctorum eiusdem Ordinis, 469 *b* et *seq.*; reformationes quaedam constitutionum Ordinis pro Germaniae et Bohemiae provinciis confirmantur, 590 *b* et *seq.*; eorumdem ecclesiam aliquam visitantibus die XI februarii indulgentia plenaria ad septennium, 769 *a*; eorumdem conventui S. Marcelli de Urbe parochialem ecclesiam S. Nicolai in Arcione unitam fuisse a Sixto IV refert, 789 *b* et *seq.*; eisdem sub Urbano VIII ablatam fuisse unâ cum curâ animarum narrat, 790 *a*; eosdem et conventum S. Marcelli de Urbe ad pristinam et antiquam possessionem curae actualis dictae ecclesiae parochialis S. Nicolai de Arcione reintegrat, 792 *a* et *seq.*; fratribus dicti Ordinis facultatem erigendi in dictâ parochiali domo formalem conventum concedit, 793 *a* et *seq.*

Fratres Ordinis S. Francisci, *vide* Minores.

Fratres Ordinis S. Ioannis Dei. — Eorumdem ecclesias visitantibus indulgentiam plenariam perpetuam die festo S. Caroli Borromaei, Ordinis dum vixit protectoris, concessit Benedictus XIII, 70 *a*; eisdem privilegia ab Urbano VIII ipsorum Ordini concessa confirmavit, 97 *b* et *seq.*; pro eorum salubriori regimine ordinationes nonnullas statuit, 256 *b* et *seq.*; fratribus praedicti Ordinis presbyteris in Americae meridionalis, septentrionalis et Martinicae insulis existentibus facultatem administrandi sacramenta non parochialia concedit, 376 *a* et *b*; eisdem decretum definitorii generalis assignans conventum S. Catharinae Neapolitanae pro residentiâ provincialis confirmat, 493 *a* et *seq.*; inter fratres praefatos provinciae Portugalliae exemptiones quasdam et privilegia personalia irrepsisse, ac a nuncio apostolico Portugalliae semel ac iterum revocata fuisse, narrat, 494 *b*; eisdem exemptiones et privilegia personalia quaecumque concessa abnegat, 495 *b*; ne fratres praedicti privilegiis personalibus uti valerent, patriarcham Ulyssiponensem exequutorem constitutionis praefatae super abrogatione dictorum privilegiorum deputavit, 499 *a*; S. Ioannis Dei favores extra eundem Ordinem pro consequutione dignitatum et officiorum procurare vel admittere prohibuit, 859 *b*.

Fratres Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum. — Fratribus praedictis provinciarum Castellae, Legionis, Navarrae et Baeticae facultatem nominandi iudices conservatores in conventibus earumdem provinciarum concessit Benedictus XIII, 403 *b* et *seq.*; Discalceatis Congregationis Hispaniarum novam provinciam erexit, 344 *a* et *seq.*; eisdem decreta quaedam definitorii generalis pro bono regimine provinciarum dictae Congregationis confirmavit, 596 *a* et *seq.*; eorumdem decem conventus in novam provinciam erexit, 600 *a* et *seq.*; praedictorum generali et definitorio facultatem erigendi unam quasi de novo provinciam Italiae ex conventibus qui in Italiâ reperiuntur, vel eorum aliquibus, concessit, 675 *b* et *seq.*; eorumdem capitulo generali, et postea

definitorio generali, decreta et statuta condendi facultatem concessit, 642 *b* et *seq.*

Fratres praedicatores, *vide* Praedicatores.

Fratres S. Augustini, *vide* Eremitae S. Augustini.

G

Gabellae, *vide* Vectigalia; provisiones et conventiones initas inter religionem Dominicanam et ministros Camerae Apostolicae super exemptione a *Gabellis*, *Collectis et Datis* motu proprio confirmavit, 752 *a* et *seq.*

Germani S. Civitas. — Inter S. Germani ecclesiam collegiatam et abbatialem monasterii Cassinensis controversias exortas causâ iurisdictionis refert, 236 *b* et *seq.*; in S. Germani incolas ob contumelias monasterio Cassinensi illatas animadversum fuisse ab hoc Pontifice narrat, 237 *b* et *seq.*; clero et populo, ne amplius abbatem Cassinensem molestare auderent, sub poenis praecepit, 239 *a*; *vide* Abbas.

Gymnasia Societatis Iesu, *vide* Societas Iesu.

H

Habitus laicalis, *vide* Clerici beneficiati.

Hebraei. Quoad Hebraeos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo baptismo, decretum Congregationis S. Officii confirmatur, 500 *a* et *seq.*; constitutionem Innocentii XIII super prohibitione mercaturae rerum novarum Hebraeis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus, refert et confirmavit, 810 *a* et *b.*

Hospitale S. Gallicani. — Ad hospitalis S. Gallicani erectionem causas recenset 440 *b*; privatam quamdam domum trans Tyberim curandis eiusmodi morbis apertam paulo ante fuisse refert, 441 *b*; aedificium novum pariter trans Tyberim pro eiusmodi morbis curandis constructum in hospitale sub invocatione S. Gallicani erigit, 442 *a* et *seq.*; plura statuit pro dote et regimine ipsius, 445 *a* et *seq.*

Hospitale S. Ioannis Hierosolymitani. — In hospitalis praefati gratiam, constitutionem Sixti V, qua, iuxta declarationem S. Pii V hac super re, decernitur ut omnes obtinentes commendas et beneficia dicti hospitalis ad solutionem iurium communis aerarii eiusdem tenerentur, confirmat Benedictus XIII, 134 *b* et *seq.*

Hospitalia. — Pro hospitalium civitatis Caesenae recto regimine nonnulla statuit, 393 *b* et *seq.*

Hyacintha (B.) de Mariscottis. — Servam Dei Hyacintham de Mariscottis, monialem tertii Ordinis sancti Francisci, beatarum catalogo adscripsit, 389 *b* et *seq.*

I

Iacobus (S.) a Marchia. — S. Iacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Observantiâ, ortum, vitae rationem pie actam, obitum, miracula et venerationem exponit,

454 *b* et *seq.*; eiusdem canonizationem solemnī ritu peractam promulgat, 465 *a* et *seq.*

Immunitas. — In quibus delictis et casibus delinquentes laici ecclesiasticā immunitate non gaudent, statuit Gregorius XIV quadam constitutione quam confirmat, declarat et ampliat Benedictus XIII, 198 *b* et *seq.*; formam extrahendi delinquentes ab ecclesiis praescribit, 201 *a*; iuxta praedictam constitutionem Gregorii XIV, ut soli episcopi declarare valeant si delicta *immunitatem* non mereantur, statuit, 201 *b*.

Indulgentiae. — Indulgentiae confirmatae Ordini Tertiārum S. Francisci, *vide* Tertiarii; indulgentiae concessae Congregationi Bonae Mortis, *vide* Congregazione della Buona Morte.

Indulgentiae. — Indulgentia plenaria conceditur visitantibus ecclesias monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani tertii abbatis Cisterciensis, 59 *a* et *b*; item visitantibus ecclesias fratrum S. Ioannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromaei, Ordinis, dum vixit, protectoris, 70 *a*; indulgentiam plenariam perpetuam pro ecclesiis Ordinis Praedicatorum, die festo Omnium Sanctorum, aliās in decennium concessam, in perpetuum extendit, 312 *a* et *b*; item plenariam, semel in anno lucrificandam, concedit, peregrinantibus ad capellam B. M. V. Lauretanae sitam in collegio S. Gregorii clericorum regularium Societatis Iesu civitatis Mexicanae in Indiis, 439 *b*; *vide* Crucesignati; item plenariam perpetuam monialibus quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium, die earum velationis, benedictionis et consecrationis, 646 *a* et *b*; item plenariam perpetuam pro monialibus monasteriorum S. Ursulae in die renovationis votorum, 649 *a*; item plenariam visitantibus die xi februarii aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ad septennium concessit, 769 *a*; item plenariam perpetuam visitantibus aliquam canonicorum regularium vel monialium Ordinis Praemonstratensis ubicumque locorum quibusdam anni temporibus, 834 *b*.

Indulgentiarum concessarum crucibus, rosariis, nummismatibus et coronis benedictis ad abbate monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanae Ordinis sancti Benedicti, summarium refert et confirmat, 807 *a* et *seq.*

Indulgentias quascumque vertente anno universalis iubilaei mcccxxv suspendere voluit Benedictus XIII, 60 *a* et *seq.*; indulgentias quasdam perpetuas et universales omnibus christifidelibus recitantibus ad signum campanae, quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus, concessit, 101 *b*; item recitantibus coronam Septem Dolorum B. M. V., 102 *a* et *seq.*, quas in generali indulgentiarum suspensione indictā anno iubilaei durante minime comprehendere declaravit, 128 *a*; item iis qui adfuerint orationi quadraginta horarum ubicumque concessit, 128 *b*, *vide* Iubilaeum; ut indulgentias, anno iubilaei durante suspensas, applicare possent per modum suffragii animabus defunctorum, christifidelibus indulsit, 152 *a* et *b*; indulgentias quasdam peculiare ecclesiis Congregationis Doctrinae Christianae concedit, aliasque clericis saecularibus eiusdem Congregationis tribuit, 274 *b*; quasdam in feriis sextis, praecedentibus festum S. Vincentii Ferrerii, concessit, 317 *b* et *seq.*; nonnullas pro Minoribus, aliisque eis subiectis, pium exercitium Viae

Crucis peragentibus, confirmavit, ac quibuscumque aliis concessit, 339 *b*; quasdam in ecclesiis eremitarum S. Augustini Excalceatorum in regno Tunkini concessit, 354 *a* et *b*; quasdam, etiam pro defunctis, confraternitatibus B. M. V. de Rosario et SS. Nominis Iesu, 309 *a* et *seq.*; *vide* Confraternitates; ad instar visitantium septem ecclesias Urbis, monachis et monialibus Ordinis Carthusianorum concessit, 832 *a*.

Ioannes (B.) Nepomucenus. — De B. Ioannis Nepomučeni canonizatione decretum Congregationis Rituum publicari mandavit, 771 *a* et *seq.*; praedicti virtutes et res praeclare gestas refert, 800 *b* et *seq.*; eiusdem canonizationem indixit et promulgavit, 804 *a* et *seq.*

Ioannes (Ven.) de Prado. — Servum Dei Ioannem de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantiâ Beatum promulgavit et cultui fidelium exposuit, 650 *b*.

Ioannes (S.) a Capistrano. — Eius facta, vitam et labores pro fide exanthlato, ac miracula exponit et canonizationem promulgat, 31 *b* et *seq.*

Ioannes (S.) a Cruce. — S. Ioannis a Cruce, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ortum, pietatem et vitae institutionem refert, 481 *a* et *b*; fit comes beatae Theresiae in primaevâ disciplinâ promovendâ inter Carmelitas, 471 *b*; multa pro Deo passus, die et horâ a se praedictis obiit, *ibid.*; ut sanctus agnoscitur et beatis adnumeratur, 482 *a*; S. Ioannis eiusdem solemnî ritu inter sanctos relati canonizationem promulgat, *ibid.*

Isidorus (S.) agricola. — Eius facta, vitam et obitum, necnon signa ab eo patrata exponit et canonizationem promulgat, 1 *b* et *seq.*

Iubilaeum initio pontificatus sui, ut in more positum est, indixit cum consuetis declarationibus, 50 *b* et *seq.*; item iubilaeum anni sancti MDCCXXV, *vide* Annus sanctus; iubilaei universalis praedicti anno vertente indulgentias quasdam suspendere voluit, 60 *a* et *seq.*; circa iubilaeum initio pontificatus indictum mentem suam declaravit, 68 *b* et *seq.*; anni sancti indulgentias omnes monialibus, oblati, puellis et mulieribus saecularibus in monasteriis degentibus ac anachoretis, eremitis, infirmis et in carcere detentis concessit, 122 *b* et *seq.*; iubilaeum pro cristifidelibus almae Urbis, Italiae et insularum adiacentium, divinam opem implorantibus pro tunc existentibus necessitatibus, indixit, 638 *a* et *b*; illos, qui a S. R. E. communione ecclesiasticâ separati reperiuntur, non esse participes indulgentiae anni iubilaei, aliorumque spiritualium gratiarum, declarat, 789 *b* et *seq.*

Iudaei, *vide* Hebraei.

Iudices controversiarum Concilii Romani. — Iudicum controversiarum Concilii Romani decretum quoddam, causâ controversiarum inter collegiatam ecclesiam S. Germani et abbatialem Montis Cassini emanatum in favorem abbatialis, refert et confirmat, 237 *b*.

Iustitia. — Pro iustitiae rectâ administratione, et litigantium praesertim pauperum utilitate, nonnulla statuit Benedictus XIII, 314 *b* et *seq.*; statuit ut unus cardinalis quolibet decennio eligendus curias iudiciarias visitet, et novos in iustitiae administratione abusus tollere satagat, 315 *a* et *seq.*; cardinalis Petra primus omnium ad hoc munus eligitur, 316 *a* et *b*.

L

Lancisius Ioannes Maria, 443 *b*; haereditas ab ipso relictā hospitali S. Gallicani applicatur, *ibid.*

Lateranenses, *vide* Canonici regulares.

Laurentius (S.) Iustinianus. — Eius facta, vitam, virtutes, miracula recenset et canonizationem promulgat Benedictus XIII, 23 *b* et *seq.*

Legatio apostolica nuncupata in regno Siciliae, *vide* Regnum Siciliae ultra Pharam.

Legatio Romandiolae, *vide* Romandiolae Legatio.

Libri prohibiti. — Folia quaedam gallico idiomate impressa, quorum titulus: *Consultation des messieurs les avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre M. l'évesque de Senes*, damnavit et prohibuit Benedictus XIII, 659 *b*; item libros duos gallico idiomate impressos: *Dissertation sur la validité des ordinations des Anglois*, etc.: *Défense de la dissertation sur la validité des ordinations des Anglois*, etc., 665 *a*; librum cui titulus: *Istoria delle guerre di Europa del marchese Francesco Maria Ottieri* prohibitum fuisse per decretum Congregationis Indicis refert, ac decretum confirmat, 768 *b*; item libros nonnullos latino et gallico idiomate impressos Congregatio Indicis prohibuit, edito hac de re decreto, quod refert et confirmat, 783 *a* et *b*; ordinationes contentas in quibusdam foliis impressis sub titulo: *Mandement de monseigneur l'évesque d'Auxerre, qui défend l'office imprimé sur une feuille volante*, etc., revocavit et annullavit cum prohibitione eorundem foliorum, 841 *a* et *seq.*; item ordinationes contentas in quibusdam foliis gallico idiomate titulo: *Mandement de monseigneur l'évesque (de Metz) qui défend de réciter l'office imprimé sur une feuille volante*, etc., 858 *a*; item ordinationes contentas in quibusdam foliis gallico idiomate impressis sub titulo: *Mandement de monseigneur l'évesque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu office pour la fête de Grégoire VII*, etc., 858 *b*.

Litigantes, *vide* Iustitia.

Locumtenens legationis Romandiolae, *vide* Romandiolae Legatio.

Lucana Ecclesia. — Lucanae ecclesiae canonicis usum mitrae ad instar S. R. E. cardinalium iampridem concessum fuisse refert, 328 *a* et *seq.*; praedictis canonicis praefatum privilegium confirmavit, et ampliavit ad omnia insignia abbatum usum mitrae et baculi habentium, 329 *a* et *b*; Lucanae civitatis et ecclesiae laudes recenset, 430 *b*; Lucanam ecclesiam cathedralem in sedem archiepiscopalem erigit, 431 *a* et *seq.*

Ludovicus Francorum rex christianissimus, 133 *a*; assensum praebeuit erectioni duarum facultatum utriusque iuris et artium liberalium in oppido Palensi provinciae Bearniae, 133 *a* et *b*; quibus petit concedi omnia privilegia universitatibus studiorum generalium regni Galliarum concessa, *ibid.*

M

Mendicantium Ordines, *vide* Ordines Mendicantium.

Mensa S. Spiritus, *vide* Depositarii, Exactores et Ratiocinatores.

Minores in genere. — Minoribus Ordinis sancti Francisci in regnis Portugalliae privilegia omnia personalia, quae eisdem concedi consueverant, abrogavit Benedictus XIII, 108 *a* et *b*; pro servandâ in Ordine *Minorum sub directione magistri generalis totius Ordinis viventium* antiquâ regulari disciplinâ, quaedam statuit idem, 111 *b* et *seq.*; pro Minoribus tum de Observantiâ, tum Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum et Tertiariorum a Benedicto XIII statutum fuit, ut ministri provinciales, custodes et definitores dumtaxat in capitulis ipsorum voce consultivâ et decisivâ fieri possent, uti narrat 556 *a* et *b*; pro eisdem familiae ultramontanae praedictam constitutionem moderatus est, 556 *b* et *seq.*; ne conventus Ordinum Mendicantium erigantur prope conventus Ordinis Minorum prohibetur, 782 *b* et *seq.*; Minorum Ordini universo facultatem recitandi officium sub ritu duplici et celebrandi missam B. Seraphini de Asculo concessit, 835 *a* et *b*.

Minores Capuccini. — Praefatorum ministris provincialibus et definitorio provincialium facultas vendendi vel permutandi libros duplicatos sive superfluos conceditur, 78 *b*; Minoribus Capuccinis omnia iura in conferendo scapulari et cingulo tertiariis sibi subiectis confirmantur, 367 *b* et *seq.*; eisdem constitutio quaedam Clementis XI hac super re relata confirmatur, 368 *b* et *seq.*; eorumdem ministro generali competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem S. Francisci, eiusque professoribus scapulare cum cingulo conferendi, statuit, *ibid.*; praefatorum praedicto ministro generali facultatem discretos conventuales in provinciis Hispaniarum restituendi concessit, 617 *b* et *seq.*; Minorum Capuccinorum custodiam Alsaciae in novam provinciam Alsaticam nuncupandam erexit, 758 *b* et *seq.*; pro eisdem alternativam in electione provincialis et definitorum provinciae Brixienensis ex duabus custodiis BrixienSI et Bergomensi faciendâ statuit, 780 *a* et *seq.*

Minores Conventuales. — In eorum ecclesiâ Assisii archiconfraternitatem Cordigerorum a Sixto V erectam fuisse, ac magistro generali facultatem concessam erigendi confraternitates eiusdem nominis in Minorum ecclesiis, refert, 105 *a*; praedictorum magistro generali facultatem erigendi dictas confraternitates in iis etiam locis in quibus ecclesiae Ordinis Minorum non existunt, concedit, 106 *a*; ipsis, ne ad dignitates ecclesiasticas promoti bona conventuum secum adsportarent, olim inhibuit Alexander IV, 129 *a* et *b*; Minoribus Conventualibus competere iurisdictionem in suos tertiarios statuit, 371 *a*; Conventualium Ordinem eximiis laudibus effert, 372 *a*.

Minores de Observantiâ. — Ipsius provinciae Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus decretum Congregationis episcoporum et regularium, quo statuitur ut visitator dictae provinciae, quando commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem eligatur, confirmat 121 *a* et *seq.*; pro eorum provinciâ S. Severini martyris decretum ministri generalis Ordinis, approbans bipartitam quamdam alternativam officiorum dictae provinciae, confirmat, 203 *b* et *seq.*; litteras quasdam patentes ministri generalis circa alternativam officiorum provinciae Siciliae eiusdem Ordinis, 215 *a* et *seq.*; Minores dictae provinciae Siciliae de idoneis ministro provinciali et defensore providit, 217 *b*; Minoribus regularis observantiae privilegia omnia

in constitutione Pii V pro Ordinibus Mendicantium contenta concedit, 294 *b* et *seq.*; eosque omnibus aliis oneribus, etiam litterarum solutione, liberat, *ibid.*; ut praefati semper et ubique praecedentiâ super Reformatos gaudere deberent statuit, 322 *b* et *seq.*; nonnullas ipsis concedit indulgentias pro exercitio *Viae Crucis*, 539 *b*; eorumdem in locis Terraesanae morantibus gratias, privilegia, ac indulgentias aliâs concessas confirmat, 501 *b* et *seq.*; eisdem constitutiones apostolicas, quibus praedictae gratiae, privilegia et indulgentiae concessae fuere, enumeratas pariter confirmat, 504 *a* et *b*; in eorumdem ecclesiâ Araecaeli archiconfraternitatem Conceptionis B. M. V. erigit, 509 *b* et *seq.*; eorumdem ministris generalibus facultatem confraternitates Conceptionis ubique erigendi concedit, 511 *a* et *b*; praedictis provinciae reformatae Vallis de Mazzara ad Urbano VIII interdictum fuisse, ne in dictâ provinciâ ullas omnino pecunias pro missis celebrandis reciperent, refert, 611 *a*; eisdem ut eleemosynas pecuniarias pro missis celebrandis procurare et recipere possint permittit, 611 *b*; eorumdem gratiâ, ne conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor leucas a conventibus iam erectis eorumdem Minorum, prohibuit, 782 *b* et *seq.*; in Minorum capitulo generali novissime Romae celebrato nonnullas constitutiones emanasse refert, 832 *b* et *seq.*; eisdem constitutiones praedictas relatas confirmat, 833 *a*; item confirmat constitutionem Urbani VIII super prohibitione aliis factâ deferendi habitum Minorum de Observantiâ, 833 *b* et *seq.*; eorumdem ministro generali tertiarios etiam saeculares dicti Tertii Ordinis subiecit, 856 *b* et *seq.*; eisdem decreta duo capituli generalis super moderatione Brevis Clementis XI circa praemium conferendum lectoribus linguae hebraicae et controversiarum familiae cismontanae pariter confirmat, 865 *b* et *seq.*

Minores de Observantiâ Discalceati. — Praedictis provinciae S. Pauli Castellae veteris decretum Congregationis episcoporum et regularium pro erectione seminarii missionariorum dictae provinciae confirmavit, 52 *a* et *seq.*; item Minoribus Discalceatis provinciae S. Gabrielis in Hispaniâ decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione collegii missionariorum in uno ex conventibus dictae provinciae 307 *a* et *seq.*; item praedictis et Recollectis universis decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione unius seminarii pro missionariis in qualibet provinciâ familiae ultramontanae, ac Indiarum Orientalium et Occidentalium, 515 *b* et *seq.*; item pro eisdem Discalceatis decretum capituli generalis Ordinis quod vocales Indiarum Occidentalium eorumdem Discalceatorum frui debeant praemio et praeminentiis statutis per constitutiones, etsi nonnullae eis desint qualitates, 854 *a* et *seq.*; eisdem provinciae Mexicanae S. Didaci decretum Congregationis episcoporum et regularium super augmento vocalium dictae provinciae pariter confirmat, 863 *b* et *seq.*; item litteras quasdam, sive constitutiones apostolicas pro statu et bono regimine dictae provinciae, 866 *b* et *seq.*

Minores de Observantiâ Recollecti. — Erectio unius seminarii pro missionariis in qualibet provinciâ statuitur, 515 *b* et *seq.*; Minorum recollectorum de Observantiâ custodia S. Nicolai in Lotharingia in provinciam erigitur, 587 *b* et *seq.*; eorumdem provinciae Flandriae conventus quosdam cum residentiâ, a provinciâ S. An-

dreae separatos, a se ipso unitos fuisse, refert, Benedictus XIII, 608 *b*; eisdem apostolicas litteras pro dictâ separatione conventuum et respective unione olim a se editas confirmat, 609 *a*; praefatae provinciae residentiam quamdam ac nonnulla monialium monasteria insuper unit, 610 *a* et *b*.

Minores de Observantiâ Reformati. — Minoribus Reformatis provinciae Marianae in Hungariâ litteras quasdam patentes magistri generalis Ordinis Minorum super institutione alternativae triparitae in dictâ provinciâ confirmat, 517 *a* et *seq.*; provinciae Reformatae vallis de Mazzara permittit ut accipere possint eleemosynas pecuniarias pro missis, 611 *a* et *b*; pro Minorum Reformatorum salubri regimine, ordinem praecedentiae a generalibus Ordinis constitutionibus praescriptum, et ab Urbano VIII approbatum, postmodum vero ab Alexandro VII moderatum fuisse refert, 760 *b* et *seq.*; ortis hac de re dissidiis, pro illis sedandis, ut servarent constitutiones generales quoad praecedentiam editas et ab Urbano VIII approbatas praecipit, 761 *b* et *seq.*

Minores Tertii Ordinis. — De eisdem Congregationis Galliae provinciae S. Ioannis non recipiendis in alios Ordines, constitutionem Gregorii XV confirmavit et extendit Benedictus XIII, 156 *b* et *seq.*; eisdem de Poenitentiâ nuncupatis in regno Galliarum decretum quoddam magistri generalis totius Ordinis super exercitio cantus Gregoriani in eorundem provinciis pariter confirmavit, 572 *b* et *seq.*; *vide* Tertiarii S. Francisci.

Missionarii, *vide* Minores de Observantiâ Discalceati.

Missionis Congregatio, *vide* Presbyteri saeculares Congregationis Missionis.

Monachi Ordinis Carthusiensis. — Ne quis monachus Ordinis Carthusiensis quodvis officium seu gratiam absque superiorum consensu a Sede Apostolicâ impetrare possit, statuitur, 248 *a* et *b*; monachorum Ordinis Carthusiensis priori generali carthusiae maioris indultum egrediendi ex eadem carthusiâ et monasteria tam monachorum quam monialium in provinciis Galliae visitandi conceditur, 268 *b*; eorundem capituli generalis ordinationem quamdam, ne monachi missarum eleemosynas in privatos usus convertant, refertur et confirmatur, 255 *a* et *seq.*; item privilegia omnia ipsis concessa confirmantur, 570 *a* et *seq.*; monachis et monialibus Ordinis Carthusianorum indulgentia ad instar visitantium septem ecclesias Urbis conceditur, 632 *a*.

Monachi Ordinis Cisterciensis. — Eorundem ecclesias visitantibus indulgentiam plenariam perpetuam die festo S. Stephani tertii abbatis Cistercii concessit Benedictus XIII, 59 *a* et *b*; eorundem Congregationis S. Bernardi Italiae monasterium quoddam de Sagittario Anglonensis dioecesis a provinciâ Calabriae dismembratum et provinciae Tusciae unitum fuit ab Alexandro VII, ut refert Benedictus XIII, 427 *b*; praedictum monasterium pristinae suae provinciae Calabriae, revocatâ unione supradictâ, idem restituit, 429 *a* et *b*; Cisterciensium Ordinem pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis principibus exornatum fuisse refert, 769 *b*; praedictis privilegia praefata confirmata et innovata fuere per constitutionem Sixti V, quam refert, 770 *a*; eisdem constitutionem relatum Sixti V, omniaque privilegia eorundem Ordini concessa, confirmat, 770 *a* et *b*.

Monachi Ordinis S. Basilii Magni. — Ut monachorum Ordinis S. Basilii Magni ab-

- bas generalis ad sexennium eligeretur, statuit Paulus V, ut refert, 302 *a*; easdem Pauli V litteras super electione abbatis generalis praefati confirmat, 362 *b*; eosdem sibi procurantes archiepiscopatus et episcopatus aliasque dignitates, inhabiles ad officia et dignitates declarat, 758 *a* et *b*.
- Monachi Ordinis sancti Benedicti. — Monachorum Ordinis sancti Benedicti in genere praeconia prosequitur, 231 *a*.
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Augustanae. — Monachis praedictis communicationem privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum concessit, 160 *b* et *seq.*
- Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Caelestinorum. — Instrumentum cessionis ipsis factae abbatiae S. Clementis in Piscariâ refertur, 679 *a*; et confirmatur, 694 *a* et *seq.*
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Cassinensis. — Monachorum Cassinensium capituli generalis declarationes et sanctiones nonnullas refert, 471 *b* et *seq.*; relatas declarationes et sanctiones confirmat, 473 *b*; dictae Congregationis monasteria a depositi capitularis solutione eximit, *ibid.*; a monachis Montis Cassini officium S. Victoris Papae III ex dictâ Congregatione die xvi septembris celebrari posse concedit, 605 *a*; *vide* Cassinenses.
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis de Observantiâ. — Monachis dictae Congregationis a Clemente VIII aliâs plura privilegia per quasdam litteras in formâ Brevis confirmata fuisse refert, 607 *a* et *b*; eisdem praedictas Clementis litteras confirmat, *ibid.*
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Montis Oliveti. — Monachis Ordinis sancti Benedicti Congregationis Montis Oliveti decreta quaedam capituli generalis circa abbates titulares confirmat, 339 *a* et *seq.*
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis. — Monachos praedictos in monasterio degentes, licet extra claustra deliquerint, exemptos esse a iurisdictione nuncii Neapolitani demonstrat, 824 *a* et *b*; praefatos inter et praedictum nuncium exortam litem hac super re abolet, 825 *a* et *b*; eorundem favore, facultatem nuncio Neapolitano concessam procedendi contra cuiuscumque Ordinis religiosos, motu proprio declarat, *ibid.*; in praedictorum pariter gratiam, litteras apostolicas Urbani IV, quibus dicti monachi exempti fuere a iurisdictione praefati nuncii, necnon sententiam A. C. eorundem favore latam, confirmat, 826 *a* et *b*.
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Portugalliae. — Monachis praedictis quaecumque privilegia personalia aliâs concessa abrogavit, 124 *a* et *seq.*
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Ss. Vitoni et Hidulphi. — Pro monachis Congregationis Ss. Vitoni et Hidulphi Ordinis sancti Benedicti provisio de prioratibus nonnulla statuit, 458 *b* et *seq.*
- Monachi Ordinis sancti Benedicti Congregationis Vallisoletanae. — Monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis Vallisoletanae abbas generalis bis antea infra sui muneris quadriennium visitationem peragere tenebatur, uti narrat 396 *b* et *seq.*; praedictis, ut ipsorum abbas generalis semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneretur, indulsit, 397 *b* et *seq.*; a

monachis praedictae Congregationis Vallisoletanae monasterii de Monteserrato antea fieri solitam esse electionem abbatis sui monasterii, refert 398 *b* et *seq.*; postea vero a Clemente XI concessum ut electio abbatis in capitulo generali eiusdem Congregationis pro primis duabus electionibus fieret, narrat 399 *a*; tandem ut electio abbatis praedicti imposterum perpetuis futuris temporibus, in capitulo generali eiusdem Congregationis perageretur, statuit, 400 *b* et *seq.*; summarium indulgentiarum concessarum crucibus rosariis, nummismatibus, coronis benedictis ab abbate monasterii Montiserrati Congregationis Vallisoletanae Ordinis S. Benedicti, refert et confirmat, 807 *a* et *seq.*

Monachi Ordinis sancti Hieronymi. — Monachis Ordinis sancti Hieronymi provinciae Portugalliae usum cucullae, eo modo quo monachi eiusdem Ordinis congregationis Lombardiae gestant, indulsit, 382 *a* et *seq.*; praedictis decreta quaedam capituli generalis, de praeside nempe capituli ac educatione novitiorum, confirmavit, 383 *b* et *seq.*

Monarchia Sicala nuncupata, *vide* Regnum Siciliae ultra Pharam.

Monasteria. — Monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum, oppidi Guimarensis Bracharensis dioecesis, nuper erectum, ab Ordinarii iurisdictione exemit, illudque regimini superiorum dicti Ordinis subiecit, 385 *b* et *seq.*; praedicto nonnulla privilegia exemptiones, gratias indulsit, 387 *b* et *seq.*; monasterii eiusdem constitutiones seu regulas approbavit 388 *a* et *b*; *vide* Conservatoria.

Moniales. — Monialibus quorumvis monasteriorum in qualibet mundi parte existentium, die earum velationis, benedictionis et consecrationis, indulgentiam plenariam perpetuam concessit, 646 *a* et *b*.

Moniales S. Ursulae. — Monialibus S. Ursulae indulgentiam plenariam perpetuam in die renovationis votorum concessit, 649 *a*.

Moniales S. Radegundae. — Monialibus S. Radegundae Mediolanensis musicos centus figuratos in usu habere prohibuit, 708 *a* et *seq.*

Mons Pietatis. — Pro Montis Pietatis civitatis Cesenae recto regimine nonnulla statuit, 393 *b* et *seq.*; conceditur episcopo Caesenatensi facultas moderandi constitutiones pro bono regimine eiusdem Montis, 395 *b*; quod ad Montem Pietatis Urbis attinet, *vide* Depositarii, Exactores et Ratiocinatores.

Mons Purgatorii. — Montis pro animabus purgatorii erectionem et progressus Matriti refert, 601 *b*; ut nemo testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti praedicto relinquat, statuit, 602 *a*.

N

Neophyti, *vide* Conservatorium Catechumenorum.

Nuncius Apostolicus. — Adversus nunciaturae apostolicae in Poloniae regno libertatem acta quaedam emanata per Ordines regni illius nulla declaravit, 725 *b* et *seq.*; nuncio Neapolitano facultatem concessam procedendi contra cuiuscumque Ordinis religiosos, favore monachorum Montis Virginis motu proprio declaravit, 824 *a* et *seq.*; *vide* Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virginis.

O

Officium S. Gregorii Papae VII. — Edicta nonnulla, aliaque gesta per magistratus seu officiales et ministros saeculares adversus decretum extensionis *officii S. Gregorii Papae VII* ad universos christifideles qui ad horas canonicas tenentur a SS. editum, nulla declaravit, eademque abolevit et revocavit, 860 *b* et *seq.*; *vide* Libri prohibiti.

Officium S. — S. Officii ministris indulgentias omnes et gratias aliàs concessas confirmavit, 526 *a*.

Olivetani, *vide* Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti.

Ordines Mendicantium. — Ne conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigantur in Hispaniis intra quinque vel saltem quatuor leucas a conventibus iam erectis Ordinum Minorum statuit, 782 *b* et *seq.*

P

Palense oppidum, vel civitas, provinciae Bearniae in Gallià caput, 133 *a*; ibi duas facultates erigit utriusque iuris et artium liberalium, ipsisque omnia privilegia concedit, universitatibus studiorum generalium in Gallià iam concessa, *ibid.*

Pampilonensis civitas. — Pampilonensis civitatis magistratus et electos a voto quo sese adstrinxerant scenicas operas et comoedias nullo unquam tempore permissuros, dispensavit et absolvit, 796 *b* et *seq.*

Papiensis episcopus, *vide* Censurae.

Parochus. — Ut parochis tum in Italià tum in insulis ei adiacentibus quarta funeralis defunctorum suae parochiae, qui in ecclesiis regularium sepulturam elegerint, persolvatur statuit Benedictus XIII, 149 *b*, *vide* Regulares.

Passaviensis ecclesia. — Passaviensis ecclesiae ortus, privilegia et discordias inter illam et Salisburgensem refert, 654 *b*; inter Passaviensem episcopum et Salisburgensem metropolitam lite extinctà, episcopum Passaviensem ab omni iure metropolitico archiepiscopatus Salisburgensis exemtit, 656 *b* et *seq.*

Patriarcha Ulyssiponensis, *vide* Ulyssiponensis patriarcha.

Patriarchas. — Quatuor primis patriarchis, Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno et Hierosolymitano facultatem gestandi exomidem concessit Benedictus XIII, 107 *a* et *b*.

Peregrinus (S.) Latiosus. — S. Peregrini Latiosi ortum, educationem, mores, conversionem et sanctitatem exponit, 478 *a* et *b*, magna eiusdem fides et ortus gravi morbo probata, *ibid.*; meritis inclytus pie obiit et miraculis illustratur, *ibid.*; miracula per merita B. Peregrini a Deo patrata et eius cultus, 479 *a*; S. Peregrini praedicti canonizationem ritu solemni peractam promulgavit, *ibid.*

Petrus (B.) Forerius. — Servi Dei *Petri Forerii de Mataincuria* sacerdotis Lotharingii, reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatae, Ordinis canonicorum regularium S. Augustini, laudes recenset, 862 *a*; ad eiusdem beatificationem a Congregatione Rituum deveniri posse de more decretum fuisse narrat, *ibid.*; praedicti beatificationem indixit, 862 *b*.

Petrus Marcellinus cardinalis prodaturus, protector hospitalis S. Gallicani constituitur, 452 *b* et *seq.*

Philippus (S.) Beniti. — Eiusdem facta, vitam, obitus et miracula exponit et canonizationem promulgat Benedictus XIII, 12 *b* et *seq.*

Poenitentarii minores basilicae Liberianae. — In ipsos priorem S. Mariae super Minervam auctoritatem habere decrevit Congregatio Concilii per decretum amplum relatum a Benedicto XIII, 73 *a* et *seq.*; quod decretum confirmatur, 75 *a*.

Polonia. — Per Poloniae regni Ordines quaedam acta emanata adversus nuntiationem apostolicam in eo regno libertatem et ecclesiasticam auctoritatem refert, 726 *b* et *seq.*; Poloniae regni Ordinum acta praedicta nulla declaravit, 728 *a* et *seq.*

Pontiscurvi oppidum provinciae Romanae et Aquinatis dioecesis in civitatem erexit, 210 *a* et *seq.*; *vide* Ecclesia collegiata.

Praebenda theologalis. — Ut praefata in ecclesiis cathedralibus Italiae insularumque adiacentium institueretur, decrevit, 182 *b*; pro eiusdem institutione quasdam ordinationes edidit, 183 *a* et *seq.*

Praedicatores. — Praedictis quasdam litteras direxit Benedictus XIII, quibus sanctorum Augustini et Thomae doctrina a calumniis vindicatur, ac miris laudibus effertur, 109 *b* et *seq.*; ipsis ne ad dignitates ecclesiasticas promoti secum adportarent bona conventum inhibuit Clemens IV, 129 *b*; praedictis nonnullarum provinciarum ut processiones SS. Rosarii sine parochi interventu et licentiâ Ordinarii peragere possint, conceditur, 139 *b* et *seq.*; ex eorundem provinciâ Lombardiae ab Innocentio XII erectam fuisse Congregationem S. Sabinae, refert, 165 *b*; ab eoque cautum ut fratres dictae Congregationis, discedere ab eâ volentes, difficiliter quidem dimitterentur, 166 *b*; verum postea, exortis querelis inter vicarium Congregationis praedictae et priorem eiusdem provinciae Lombardiae super quibusdam fratribus dimissis, 166 *b*; idem Benedictus declaravit qui fratres a Congregatione S. Sabinae dimitti possent, 166 *b*; qui in provinciâ Lombardiae recipi deberent, 167 *a* et *b*; a Praedicatoribus provinciae Hispaniae hospitium quoddam, vulgo *de la Passion*, Matriti erectum fuisse, refert, quam erectionem confirmavit, 250 *a* et *seq.*; Praedicatoribus eisdem praedictum hospitium Matritense in regularem eiusdem Ordinis conventum, cum omnibus ceterorum conventuum privilegiis, erexit, 252 *a* et *seq.*; pro Praedicatorum ecclesiis indulgentiam plenariam die festo omnium Sanctorum Ordinis ad decennium concessam fuisse a Clemente XI refert Benedictus XIII, et in perpetuum confirmat, 312 *a* et *b*; alia indulgentia pro septem feriis praecedentibus festum S. Vincentii Ferrerii, 317 *b* et *seq.*; pro Praedicatoribus Congregationis S. Marci et S. Iacobi Veneti constitutionem quamdam ab hoc eodem Pontifice aliâs editam super receptione fratrum Congregationis S. Sabinae in provinciam Lombardiae, ad provincias Romanam et Venetam extendit, 318 *a* et *seq.*; Praedicatorum provinciae Lombardiae conventus S. Sabinae denuo restituit ac univit, 357 *a* et *seq.*; pro Praedicatoribus praedictae provinciae nonnulla ad conservandam severiorem disciplinam praescripsit, 359 *a* et *seq.*; eorundem conventui S. Mariae Incononatae

necnon puerorum seminario ecclesiastico civitatis Anconitanae bona cuiusdam confraternitatis SS. Rosarii suppressae applicavit, 363 *a* et *seq.*; praedictorum Ordinis laudes recenset, 522 *b* et *seq.*; praefatorum Ordini praedicto constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus indulgentiae, gratiae ac privilegia eidem Ordini concessa fuere, confirmavit, 523 *a* et *seq.*; eorumdem magistro et vicario generali constitutiones super facultate privatâ societates Rosarii erigendi concessâ confirmavit, 525 *b*; de processionibus a *Praedicatoribus* peragendis nonnullas Pontificum constitutiones confirmavit, 529 *a* et *b*; cum nonnullis declarationibus, 530 *b*; dictorum Ordini praefato indultum quoddam super altaribus privilegiatis, necnon aliud indultum circa translationem indulgentiarum in translatione festivitatum eiusdem Ordinis, confirmavit, 531 *a*; praefati Ordinis praelatis facultatem absolvendi et dispensandi sibi subditos fratres et sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis, confirmavit cum nonnullis statutis circa confessarios saecularium, 531 *b* et *seq.*; eisdem indulta quaecumque concessa quoad verbi Dei praedicationem et privilegia missionariorum pariter confirmavit, 533 *a*; praedictis facultatem administrandi sacramenta famulis, aliisque in conventibus commorantibus, eosque sepeliendi, iuxta constitutiones apostolicas elargitus est, 533 *b*; eorum superioribus facultatem benedicendi vestimenta ecclesiastica aliaque confirmavit, *ibid.*; Praedicatores extra tempora sacris initiari posse declaravit, 534 *a*; praefatis quoad monialium Ordinis directionem eis demandatam confirmavit quae alii Pontifices statuerunt, cum nonnullis statutis, 534 *b*; in eorumdem gratiam constitutiones apostolicas super Angelici doctoris doctrinam confirmavit cum aliis statutis et privilegiis, 535 *b* et *seq.*; praefatorum magistro generali, aliisque praelatis ac provinciis facultates quasdam concessas pariter confirmavit, 538 *a*; confirmantur etiam gratiae concessae Tertio Ordini Poenitentium S. Dominici, 538 *b* et *seq.*, *vide* Tertius Ordo; circa Praedicatorum Ordinis ambitiosos fratres, necnon circa appellationes, constitutiones omnes emanatas confirmavit, 543 *b*; super eorumdem habitum constitutiones similiter confirmavit, 544 *b*; super praefatorum praecedentiâ ceteris regularibus Ordinibus constitutiones apostolicas pariter confirmavit, 545 *a*; eisdem exemptiones omnes concessas similiter confirmavit, cum nonnullis hac super re declarationibus, 545 *b*; eorumdem Ordini praedicto privilegia de laicis tumultandis concessa confirmavit pariter et declaravit, 546 *b* et *seq.*; eosdem a canonicâ etiam, quam dicunt, portione exemit, 549 *a* et *b*; praefatis privilegia pariter Mendicantium, ipsorum Ordini concessa, innovavit, 549 *b*; eorumdem Ordini privilegia quaecumque, ac indulgentias aliis Ordinibus concessas, amplissime communicavit, 550 *a*; in praedictorum etiam gratiam lites omnes ortas vel quae oriri possent super approbatis, extensis vel de novo concessis praedictis, abolevit, 551 *b*; eorumdem Ordini ecclesiam parochialem B. Mariae et SS. XII Apostolorum terrae Balneariae assignatam fuisse a Gregorio XIII refert, 714 *b* et *seq.*; Praedicatores in dictâ ecclesiâ iurisdictionem quasi episcopalem, a Sixto V confirmatam, exercuisse narrat, 715 *b*; eisdem iurisdictionem praedictam, quam iam pridem exercebant in dictâ ecclesiâ, confirmavit et praescripsit, 716 *b*; a praedictorum magistro ac procuratore generali oblata sunt Sanctissimo quaedam dubia

super constitutione *Pretiosus* ad favorem eorundem iampridem edita, ut refert, 730 *b* et *seq.*; eisdem allata dubia declaravit, 733 *b* et *seq.*; inter praefatum Ordinem et ministros Camerae Apostolicae provisiones et conventiones super exemptione a gabellis, collectis et datis initas fuisse refert, 752 *a* et *seq.*; Praedicatoribus eisdem relatas conventiones motu proprio confirmavit, 754 *b*; eorum Ordinem a prohibitione super novorum conventuum erectione exemit, 784 *a* et *b*; praefatorum capituli generalis decretum super Congregationis Angelorum suppressione in provinciâ Galloprovinciae aliàs erectae, confirmavit, 711 *b* et *seq.*

Praefectus palatii apostolici. — Praedicto pro tempore existenti iurisdictionem et diversas facultates concessit, 724 *a* et *seq.*; praefecturae praefatae per chirographum denuo Castri Gandulphi gubernium unitum fuisse refert, 764 *b* et *seq.*; relatum chirographum confirmat, 766 *a* et *seq.*

Praemonstratenses, *vide* Canonici regulares.

Presbyteri saeculares Congregationis Missionis. — Presbyterorum praedictorum superiores habere facultatem concedendi litteras dimissorias subditis suis, declaratur, 267 *a* et *b*; conventus generalis decretum circa modum dimittendi a dictâ Congregatione unum ex assistantibus, si in culpam incidat, refert et confirmat, 586 *b* et *seq.*

Priverni civitas. — Priverni civitatis praerogativas eiusque ecclesiae maioris recensentur, 262 *a* et *b*; Privernensem ecclesiam olim cathedralem extitisse eius episcopis enumeratis demonstratur, 263 *a*; postea vero ecclesiae Terracinensi unitam fuisse, 263 *b*; eandem ad cathedralitatem restituit Benedictus XIII, *ibid.*; Privernensis ecclesiae capitulum nonnullis privilegiis ornavit, 263 *a*.

Privilegia personalia revocantur, 108 et *b*.

Procuratores Urbis, *vide* Collegium procuratorum Urbis.

Promotor generalis fisci pro patrocinio causarum curiarum ecclesiasticarum instituitur, 66 *a* et *seq.*

R

Ratiocinatores. — Computorum et rationum scriptores Montis Pietatis et mensae S. Spiritus, quomodo se gerere debeant in mandatis recipiendis, et contrafacientes qua poenâ puniendi, 848 *b*; in computorum scriptores et rationarios, in libris suis non describentes nomina depositorum, poenae infliguntur, 849 *a*.

Ravennae civitas. — Ravennatum civitatis laudes recenset, 433 *a*; super illius civitatis collegio iurisconsultorum, locumtenente legationis Romandiolae, necnon agente in Urbe civitatis Ravennatis praedictae, nonnulla statuit, 433 *b* et *seq.* *vide* Collegium iurisconsultorum Ravennae; *vide* Romandiolae legatio; *vide* Agentes negotiorum in Urbe.

Regnum Siciliae ultra Pharum. — Causas ecclesiasticas in regno Siciliae ultra Pharum pertractandi et definiendi rationem post suppressionem Monarchiae Siculae nuncupatae decrevit et ordinem praescripsit Benedictus XIII, 670 *a* et *seq.*

Regulares in genere. — Regularibus omnibus ad quascumque dignitates ecclesiasticas promotis, ne secum extra coenobia ulla bona adsportare audeant, interdi-

- xit Benedictus XIII, 129 *a* et *seq.*; regularium superioribus facultatem concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum aliorumque ademit, 131 *a* et *b*; ut regulares apostatae ad suos Ordines impune reverti possent, statuit, 138 *a* et *seq.*; aliàs concessum ne quartam funeralium partem parochis persolvere tenerentur narrat, 148 *b*; praedictum privilegium exemptionis nempe a solutione quartae funeralis abrogavit, 149 *b*; *vide* Parochus; Regularibus omnibus in claustrali Ordine professis transitus ad alium Ordinem, in quo claustralis et regularis observantia non vigeat, prohibetur, 320 *a* et *seq.*; item transitus ad quemcumque Ordinem hospitalarium vel militarem, licet in eo claustralis et regularis observantia vigeret, 321 *a*; uni Pontifici, praeterea nemini, huiusmodi transitus concedendi facultatem reservavit, 321 *b*.
- Romandiolae legatio. — Dictae legationis locumtenentis civilis et generalis uni ex iurisconsultis Ravennatensibus ad decennium conferendum, reservavit, 433 *b* et *seq.*; locumtenens praedictus in ingressu sui muneris quid agere debeat et eiusdem facultates recenset, 434 *a* et *b*; locumtenentem praefatum variis privilegiis decoravit, 435 *a*; legationis praedictae locumtenenti eidem stipendium quinquaginta scutorum singulis mensibus praeter sportulas ordinarias adsignavit, 435 *b*; declarantur nonnulla si locumtenens praedictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur, 436 *b*; eiusdem legationis locumtenentem Thomam Sebastianum Barbuchiellum iurisconsultum collegii Ravennatis primâ vice creavit, 437 *a* et *b*.
- Roncilionis terra in civitatem erigitur, 652 *b* et *seq.*
- Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus conceditur facultas recuperandi et retinendi bona sua, 80 *b* et *seq.*

S

- Sabaudia. — In Sabaudiae ducatu gesta nonnulla per saecularem potestatem adversus personas et bona monasterii S. Bernardi in Valesiâ Ordinis canonicorum regularium S. Augustini nulla declarantur, 325 *a* et *seq.*
- Salisburgensis archiepiscopus. — *Vide* Passaviensis episcopus.
- Scholopii, *vide* Congregatio clericorum regularium Scholarum Piarum.
- Seminaria *in genere*. — Ut seminariorum erectionem promoveant, ac de congruis redditibus ea provideant, Ordinariis Italiae insularumque adiacentium praescribit Benedictus XIII, 174 *b* et *seq.*; pro seminariorum eorundem erectione nonnullas ordinationes edidit, *ibid.*; ut seminariorum erectio ac praedictae ordinationes perficerentur, Congregationem seminariorum nuncupandam ex S. R. E. cardinalibus erexit, ad quam omnia remitti debeant, 176 *b* et *seq.*; ne seminariorum officialibus uti possint, episcopis inhiuit, 177 *b* et *seq.*; alumni quibus disciplinis erudiri debeant, sancivit, 178 *a*.
- Seminario ecclesiasticorum puerorum civitatis Anconitanae, necnon Praedicatorum conventui S. Mariae Incoronatae, eiusdem civitatis, bona cuiusdam confraternitatis suppressae applicavit, 236 *a* et *seq.*
- Seminario Civitatis Plebis capitalia quaedam applicavit et univit, 666 *a* et *seq.*
- Seminarium Caesenatense. — Pro seminarii ecclesiastici Caesenatensis augendis red-

ditibus nonnulla statuit, 195 *a* et *seq.* eidem ex hospitalibus civitatis Caesenae nonnulla applicat, 395 *a*.

Senatus populusque Romanus. — Senatus populi Romani consuetudinem offerendi quotannis calices et cereos quibusdam Urbis ecclesiis refert, 269 *b*; quibus ecclesiis calices et cerei praefati in posterum offerri debeant, 270 *a* et *b*.

Seraphinus (B.) de Asculo. — B. Seraphini de Asculo officium recitandi sub ritu duplici et missam celebrandi facultatem universo Ordini sancti Francisci, nec non civitati et dioecesi Asculanae concessit, 396.

Servi B. M. V.; *vide* Fratres Ordinis Servorum B. M. V.

Setina ecclesia, *vide* Ecclesia collegiata.

Societas Iesu. — Collegiis et gymnasiis Societatis Iesu, facultas conceditur eligendi sibi in specialem patronum B. Aloysium Gonzagam, 207 *a* et *b*.; a Societate Iesu nulla deberi alimenta eis, qui post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem, a praeposito generali ex eadem societate dimittuntur, declaratur, 661 *a* et *b*; *vide* Congregatio della Buona Morte.

Spolia Camerae Apostolicae. — A spoliis Camerae Apostolicae debitis praesules regni Neapolis exemit Innocentius XII, uti narrat Benedictus XIII, 61 *b* et *seq.*; atque iterum, 455 *a* et *b*; an in ipsa comprehenderentur praesules extra dioecesim decedentes addubitatum est, 62 *b*, 456 *a*; constitutionem itaque praedictam declaravit et ampliavit pro praesulibus extra residentiam decedentibus, 63 *a* et *seq.*; ut ex spoliis praedictis fierent dotes applicandae dumtaxat ecclesiarum fabricae a praesule cum capituli consilio praecipit, 64 *a* et *b*; iterum constitutionem praedictam declaravit et ampliavit, 457 *b* et *seq.*

Stanislaus S. Kostka. — S. Stanislai Kostkae ortum, institutionem et magnarum virtutum praestantiam refert, 487 *b* et *seq.*; Societatis Iesu tyrocinium, Dei amore inflamatus, init et pie obiit, 488 *b*; miraculis clari exuviae incorruptae, proque eo Sanctorum canonis adscribendo christianorum principum supplicationes, *ibid.*; Polonis et Lituanis patronus datur, deque eo in sanctorum confessorum canonem referendo decretum vulgatur, 489 *a*; S. Stanislai praedicti, solemni ritu inter Sanctos connumerati, canonizatio promulgatur, 489 *b*.

Stephanus (S.) abbas. — S. Stephani tertii abbatis Cistercii die festo indulgentiam plenariam visitantibus ecclesias monasteriorum Ordinis Cisterciensis concessit Benedictus XIII, 59 *a* et *b*.

T

Terracinensis ecclesia. — *Vide* Ecclesia collegiata.

Terrasancta. — *Vide* Minores de Observantia.

Tertiariae Ordinis Servorum B. M. V. — Ad tertiarias Ordinis Servorum B. M. V. constitutionem editam pro tertiariis Ordinis sancti Francisci extendit, 392 *b* et *seq.*

Tertiarii Carmelitarum. — Tertiarios Ordinis Carmelitarum iurisdictioni et regimini magistri generalis eiusdem Ordinis subiecit, 696 *a* et *seq.*; *vide* Conservatoria.

Tertiarii Ordinis B. Mariae de Mercede redemptione captivorum. — Ad Tertiarios Ordinis beatae Mariae de Mercede redemptionem captivorum privilegia Tertiariarum Ordinis sancti Francisci extendit, 641 *a*.

Tertiarii S. Francisci. — Tertiariorum Ordini sancti Francisci de Poenitentiâ nûnpati varias gratias a Romanis Pontificibus concessas fuisse indicat, 285 *b*; gratias praefatas et privilegia omnia aliâs concessa confirmat, 286 *b*; Ordinem praefatum verum et proprium Ordinem regularium declaravit, 287 *a*; eiusque regulam denuo approbavit et confirmavit, *ibid.*; Ordinem eundem iurisdictioni et regimini ministri generalis totius Ordinis Minorum denuo subiecit, 288 *b*; universis, ut observarent et recognoscerent in ipsorum Ordinis caput praedictum ministrum, praescribitur, *ibid.*; super tertiariorum Ordine praefato auctoritatem et iurisdictionem praedicto ministro generali concessit, 289 *a*; pro eorundem recto regimine nonnullas ordinationes edidit, 290 *a*; dicto Ordini universo indulgentias omnes et gratias, concessas antea uni vel alteri eiusdem congregationi, confirmavit ac denuo concessit, 290 *b* et *seq.*; pro tertiariis sub Minorum Conventualium directione viventibus nonnulla praescribuntur, 370 *b* et *seq.*; item Tertiariis sub Minorum Capuccinorum regimine viventibus privilegia omnia aliis tertiariis concessa communicavit, 368 *b*; *vide* Minores Capuccini; tertiariis Minorum Conventualium privilegia quaecumque aliis tertiariis concessa pariter communicavit, 372 *a*; *vide* Minores Conventuales; inter varias *Tertii Ordinis familias* controversias nonnullas exortas esse refert, 668 *b*; pro unanimi concordia servanda inter familias eorundem tertiariorum nonnulla statuit et declaravit, 669 *a* et *seq.*; ad tertiarios etiam saeculares dicti Tertii Ordinis litteras apostolicas Sanctitatis Suae, aliâs editae circa tertiariorum de Poenitentiâ, Ordinis sancti Francisci, subiectionem ministro generali Minorum, extendit, 856 *b* et *seq.*

Tertius Ordo Poenitentium S. Dominici. — Tertio Ordini *poenitentium S. Dominici* gratias omnes concessas confirmavit, 538 *b*; in Ordinem praefatum supremam auctoritatem magistro generali Ordinis Praedicatorum concessam per constitutiones apostolicas confirmavit, 539 *b*; tertiariis praedicti Ordinis, ut agnoscant in superiorem praefatum magistrum generalem aliosque praescripsit, 540 *b*; ut Tertii Ordinis eiusdem reformationi advigilaret, praefato magistro generali iniunxit, cum nonnullis statutis hac super re, 541 *a* et *seq.*

Theatini, *vide* Clerici Regulares.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus primus Romandiolae legatus e iurisconsultis Ravennatibus deputatur, 437 *a* et *b*.

Thuribius (S). — S. Thuribii archiepiscopi Limani ortum, vitae institutionem et archiepiscopatum sancte initum exponit, 460 *a* et *seq.*; eiusdem obitum, eiusque beatificationem ab Innocentii XI peractam refert, 461 *a*; et promulgat, *ibid.*

Ticinensis episcopus. — Ticinensis episcopi iudicium de corpore S. Augustini, 712 *a*.

U

Ultraiectinus archiepiscopus. — Electionem et consecrationem in Ultraiectinum archiepiscopum Cornelii Steenoven irritam declarat Benedictus XIII, 426 *a* et *seq.*; itemque electionem Cornelii Berckman, 241 *b*.

Ulyssiponensis patriarcha. — Illum deputat in exequutorem constitutionis suae super abrogatione privilegiorum fratrum S. Ioannis Dei provinciae Portugalliae, 499 *a*.

Universitates studii generalis, — Universitatem studii generalis in civitate Camerinensi erigit, 579 *b* et *seq.*

Urbinate ecclesiae erectio in metropolitanam, eique subiectio ecclesiae Eugubinae per constitutionem Pii IV, 188 *a* et *seq.*; Urbinate inter et Eugubina ecclesiam hac ex re ortas contraversias enarrat, 188 *b* et *seq.*; iterum Eugubina subiectam declarat, 191 *b* et *seq.*; Urbinate ecclesiae metropolitanae privilegia adaucta enarrat, 191 *a.*

V

Vectigalia. — In vectigalium fraudatores a multis Summis Pontificibus constitutiones editas fuisse refert, 702 *a* et *seq.*; in fraudatores constitutiones quasdam Summorum Pontificum emanatas confirmavit, declaravit et extendit, 703 *b* et *seq.*; ad fraudem evitandam, et ad fraudatores facilius comprehendendos et puniendos, nonnulla statuit, 705 *b.*

Vetralla. — Terram, vulgo *Vetralla* a iurisdictione praesulis gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque causis exemit, 750 *a* et *b*; quoad causas criminales quomodo novus gubernator in praedictâ terrâ se gerere debet, 751 *a* et *b.*

Via Crucis. — Viae Crucis exercitio vacantibus indulgentias quasdam ab Innocentio XII concessas fuisse refert, 339 *b*; exercitium praedictum peragentibus Minoribus S. Francisci, aliisque eis subiectis, praefatas indulgentias confirmat, et ad alios exercitio laudato operam dantes extendit, 341 *a* et *b.*

Vicarius Urbis. — Cardinali vicario Urbis Fabritio Paulutio nuper electo omnia iura solita a praedecessoribus concessa pariter concessit Benedictus XIII, 82 *a* et *seq.*; eidem cumulativam potestatem in omnibus causis more iudicum ordinariorum Romanae Curiae a Clemente concessa fuisse refert, 84 *b*; eamque iuxta tenorem dictae constitutionis Clementis X illi restituit, 85 *a* et *b.*

Vincentius (B.) a Paulo. — Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Missionis et Puellarum Charitatis fundatoris laudes recenset, 837 *a*; ad eiusdem Servi Dei beatificationem deveniri posse, Congregationis Rituum decretum, 837 *b*; Vincentii praedicti servi Dei beatificatio, 838 *a* et *b.*

Vincentius (S.) Ferrerius, *vide* Indulgentiae.

Visitatio Apostolica. — Visitationis Apostolicae ecclesiarum et locorum piorum Urbis continuationem decrevit Benedictus XIII, 70 *b.*

Viterbium. — Viterbii gubernatori, ut se abstinere ab administrandâ iurisdictione in terrâ vulgo *Vetralla*, inhibuit, 751 *a* et *b.*

Votantes signaturae iustitiae. — Votantibus signaturae iustitiae, ut gestare possent semper et ubique galeri redimiculum *cordone* vulgo nuncupatum coloris violacei, indulgit, 585 *b* et *seq.*

Votorum dispensatio. — Magistratus et electos civitatis Pampilonensis a voto, quo sese adstrinxerant scenicas operas et comoedias nullo unquam tempore permissuros, dispensavit et absolvit, 796 *b* et *seq.*

INDEX INITIALIS.

A

Ad apostolicae dignitatis	195
Ad apostolicae dignitatis	313
Ad augendam fidelium	439
Ad augendam fidelium	70
Ad augendam fidelium	354
Ad augendam fidelium	769
Ad augendam vestram	832
Ad ea, per quae animarum	309
Ad fidelium Dei servorum	474
Admonet nos suscepti cura	311
Ad pastorale fastigium	134
Ad pastorale fastigium	607
Ad pastoralis dignitatis fastigium	832
Ad summi Dei gloriam	710
Ad Summum Pontificem	277
Æquitatis ac iustitiae ratio	764
Æterni pastoris, qui misericors	80
Æternus aeterni Patris filius	218
Aliàs carissimi in Christo	398
Aliàs emanarunt a felicis	302
Aliàs emanarunt a felicis	833
Aliàs emanarunt a recolendae	810
Aliàs emanavit a Congregatione	206
Aliàs felicis recordationis	312
Aliàs felicis recordationis	602
Aliàs felicis recordationis	615
Aliàs nomine carissimi	601
Aliàs nos, provinciae Lombardiae	318
Aliàs nos per quamdam	556
Aliàs pro parte dilecti filii	77
Aliàs pro parte dilecti filii	608
Aliàs pro parte tunc existentium	697
Aliàs, sicut accepimus	165
Apostolatus cura, quam divinae	469
Apostolatus officium infirmitati	814
Apostolicae Ecclesiae regimini	158
Apostolicae servitutis officium	207

Apostolicae sollicitudinis	355
Apostolici officii, quo, auctore	782
Arcano divinae providentiae	654
Avendo noi molto bene considerato	66

B

Beatorum martyrum	788
Benchè da molti Sommi Pontefici	702
Bonus ille aeternusque Pastor	440

C

Christianae virtutes et summa	483
Christus Dominus, qui, priusquam	800
Ci è stato rappresentato per parte	772
Circumspecta Romani Pontificis	120
Circumspecta Romani Pontificis	187
Circumspecta Romani Pontificis	811
Commissi nobis caelitus	169
Commissi nobis divinitus	471
Contentiones et lites	713
Creditae nobis caelitus	174
Credita nobis caelitus	567
Cum ad apostolatus nostri	841
Cum ad apostolatus nostri	858
Cum ad aures nostras pervenerit	861
Cum a sanctissimo domino nostro	771
Cum, attentâ approbatione	835
Cum felicis recordationis	70
Cum inscrutabilis divini	50
Cum iustus ac misericors Dominus	637
Cum nos nuper sancti iubilai	60
Cum, occasione constitutionis	724
Cum sanctissimus dominus noster	789
Cum, sicut accepimus	310
Cum, sicut accepimus	641
Cum, sicut accepimus	665
Cum, sicut accepimus,	760
Cum, sicut accepimus,	317
Cum, sicut accepimus,	649

Cum, sicut dilecti filii definitores	647
Cum, sicut dilectus filius	248
Cum, sicut dilectus filius	758
Cupientes, ut debitus virtutis	353

D

Debitum pastoralis officii	590
Debitum pastoralis officii	867
Decet Romanum Pontificem	127
Demissas preces et acquissimas	109
Divina providentia, quae nos	433
Dopo esser stata impressa	742
Dudum, per felicitis recordationis	611
Dudum, per felicitis recordationis	612
Dudum, pro parte clarae	617
Dum Christi voce compertum est	487
Dum nobis innotuisset	859

E

Ea, quae pro felici personarum	871
Ecclesiae catholicae	140
È debito del nostro pastorale officio	374
Emanarunt aliàs a Congregatione	72
Emanavit nuper a Congregatione	500
Emanavit nuper a Congregatione	643
Emanavit nuper ad supplicationem	648
Essendo che per veder sempre	346
Essendo pervenuto a nostra	827
Essendo stato commesso	101
Ex commissio nobis divinitus	185
Ex debito pastoralis officii	332
Ex iniuncto nobis caelitus	557
Ex iniuncto nobis divinitus	144
Ex iniuncto nobis divinitus	427
Ex iniuncto nobis divinitus	570
Ex iniuncto nobis divinitus	839
Exponi nobis nuper fecerunt	119
Exponi nobis nuper fecerunt	161
Exponi nobis nuper fecerunt	248
Exponi nobis nuper fecerunt	362
Exponi nobis nuper fecerunt	380
Exponi nobis nuper fecerunt	382
Exponi nobis nuper fecerunt	392

Exponi nobis nuper fecerunt	396
Exponi nobis nuper fecerunt	458
Exponi nobis nuper fecerunt	497
Exponi nobis nuper fecerunt	506
Exponi nobis nuper fecerunt	554
Exponi nobis nuper fecerunt	576
Exponi nobis nuper fecerunt	584
Exponi nobis nuper fecerunt	620
Exponi nobis nuper fecerunt	639
Exponi nobis nuper fecerunt	644
Exponi nobis nuper fecerunt	763
Exponi nobis nuper fecerunt	869
Exponi nuper nobis fecerunt	796
Exponi nuper nobis fecerunt	824
Exponi nobis nuper fecit	78
Exponi nobis nuper fecit	103
Exponi nobis nuper fecit	146
Exponi nobis nuper fecit	156
Exponi nobis nuper fecit	254
Exponi nobis nuper fecit	267
Exponi nobis nuper fecit	268
Exponi nobis nuper fecit	376
Exponi nobis nuper fecit	383
Exponi nobis nuper fecit	490
Exponi nobis nuper fecit	493
Exponi nobis nuper fecit	517
Exponi nobis nuper fecit	574
Exponi nobis nuper fecit	578
Exponi nobis nuper fecit	586
Exponi nobis nuper fecit	619
Exponi nobis nuper fecit	642
Exponi nobis nuper fecit	662
Exponi nobis nuper fecit	696
Exponi nobis nuper fecit	708
Exponi nobis nuper fecit	811
Exponi nobis nuper fecit	854
Exponi nobis nuper fecit	856
Exponi nobis nuper fecit	860
Exponi nobis nuper fecit	866
Exposuit nobis nuper	679
Ex quo, divinâ disponente	198
Ex quo Sedes Apostolica	509

F

Fideli ac prudenti dispensatori	670
---	-----

G

Gloriosos Christi athletas	650
Godendo pacifice	752

H

Habita fuit	781
-----------------------	-----

I

Iamdudum non sine ingenti	847
Illius, cuius ineffabili bonitate	271
In apostolicae dignitatis speculâ	172
In apostolicae dignitatis fastigio	519
In apostolicae dignitatis fastigio	769
In apostolici ministerii fastigio	745
In excelsâ Sedis Apostolicae	210
In excelsa Sedis Apostolicae	349
Iniunctae nobis divinitus	59
Iniunctae nobis divinitus	834
Iniuncti nobis apostolici muneris	97
Iniuncti nobis caelitus pastoralis	512
Iniuncti nobis divinitus pastoralis	661
In omnium sanctorum	468
Inscrutabili divinae providentiae	430
In sublimi Sedis Apostolicae	325
In supremo apostolatus solio	81
In supremo apostolicae dignitatis	646
In supremo apostolicae dignitatis	726
In supremo militantis Ecclesiae	86
In supremo militantis Ecclesiae	400
In supremo militantis Ecclesiae	424
In supremo militantis Ecclesiae	439
In supremo militantis Ecclesiae	256
In supremo militantis Ecclesiae	652
Inter divinae ultionis flagella	297
Inter gravissimas apostolicae	179
Inter multiplices curas	666
Inter plurima et maxima signa	339
Iustus ac misericors Dominus	837

L

Laudemus viros gloriosos	862
Libenter ea largiri	626
Liberalium disciplinarum studia	579
Licet aliâs felicitis recordationis	508
Licet omnibus universi orbis	269

Licet sacra Tridentina Synodus	320
Loca sancta Palestinae	501

M

Magister ac procurator generales	730
Maxima vigilantia, quam maiores	560
Militantis Ecclesiae regimini	575
Militantis Ecclesiae regimini	590
Militantis Ecclesiae regimini	649

N

Nos volentes dilectos filios	45
Nos volentes dilectos filios	48
Notoriae sunt fraternitatibus	741
Novis istis in dies	241
Nuper a Congregatione	589
Nuper ad apostolatus nostri	659
Nuper ad supplicationem	98
Nuper ad supplicationem	499
Nuper emanavit a Congregatione	229
Nuper nobis innotuit	820
Nuper nos, attendentes	785
Nuper, per alias nostras	68
Nuper, pro parte carissimi	133
Nuper, pro parte dilecti filii	52
Nuper, pro parte dilecti filii	121
Nuper, pro parte dilecti filii	203
Nuper, pro parte dilecti filii	622
Nuper, pro parte dilectorum	300
Nuper, pro parte dilectorum	307
Nuper, pro parte dilectorum	356
Nuper, pro parte dilectorum	515
Nuper, pro parte dilectorum	572
Nuper, pro parte dilectorum	623
Nuper, pro parte dilectorum	855
Nuper, pro parte dilectorum	864
Nuper, pro parte nonnullorum	337

O

Omnium saluti paternâ charitate	76
Onerosa pastoralis officii	494

P

Pastoralis nostra sollicitudo	377
Pastoralis Romani Pontificis	137

Pastoralis officii nobis divinitus . . .	215	Rationi congruit et convenit	36
Pastoralis officii nobis divinitus . . .	322	Rationi congruit et convenit	41
Pastoralis officii nobis divinitus . . .	780	Redemptor et dominus noster	53
Pastoralis officii nostri	182	Redemptor humani generis	477
Pastoralis officii, quo catholicae . . .	758	Redemptoris et domini nostri	102
Pastoralis officii, quod auctore Deo . .	160	Redemptoris nostri Iesu Christi	842
Pastoralis officii quod auctore Domino .	644	Regis pacifici vices	225
Pastoralis officii, quod, meritis . . .	250	Romana Ecclesia, quae supra	243
Pastoralis officii sollicitudo	342	Romani Pontificis circumspecta	91
Pastoris aeterni vices	138	Romani Pontificis supremi	585
Paternae Sedis Apostolicae	285	Romanum decet Pontificem	455
Permoesta nobis acciderunt	373	Romanus Pontifex Supremus	107
Pia mater Ecclesia praecipuis	480	Romanus Pontifex, aequi bonique . . .	135
Piis orthodoxorum principum	807	Romanus Pontifex aequi bonique . . .	148
Pius et misericors Dominus	153	Romanus Pontifex in supremo	328
Pontificia sollicitudo	122	Romanus Pontifex in supremo	734
Postulat humilitati nostrae	129		
Pretiosus in conspectu Domini	522		
		S	
		Sacrae Indicis Congregationis	768
		Sacrae Indicis Congregationis	836
		Sacrosanctae militantis Ecclesiae . . .	385
		Sacrosancti apostolatus ministerium . .	105
		Sacrosancti apostolatus officium . . .	61
		Sacrosancti apostolatus officium . . .	600
		Sacrosanctum apostolatus officium . .	108
		Sacrosanctum apostolatus officium . .	208
		Salvatoris domini nostri	152
		Singularis devotio	370
		Sollicitudo Ecclesiae universalis . . .	294
		Sollicitudo pastoralis officii	587
		Summi apostolatus officium	314
		Summi Dei gloria	464
		Super universas orbis ecclesias . . .	262
		U	
		Universalis Ecclesiae regimini	111
		V	
		Vitae et morum integritas	401
		Volendo noi rimostrare alla nostra . .	750

Q

Quanta Ecclesiae Dei comoda	363
Qua sollicitudine ad animarum	125
Quatuor cum supra centum	284
Quemadmodum redemptor	389
Qui pacem loquitur in plebem	668
Qui prosperum fecit nobis	605
Quod apostolicae sollicitudini	357
Quod inscrutabili divinae	231
Quoniam Spiritus Sancti	460
Quotiescumque cogitamus	393

R

Ratio apostolici ministerii	367
Ratio iustitiae exigit	391
Rationi congruit et convenit	4
Rationi congruit et convenit	7
Rationi congruit et convenit	12
Rationi congruit et convenit	16
Rationi congruit et convenit	23
Rationi congruit et convenit	31

INDEX RUBRICARUM

CONSTITUTIONUM

BENEDICTI PAPAE XIII

AB ANNO PRIMO AD SEXTUM ET ULTIMUM.

- I. Promulgatur canonizatio B. Isidori agricolae a Gregorio XV in sanctorum tabulas relati, 1.
- II. Promulgatur canonizatio B. Andreae Corsini Ordinis Carmelitarum, in sanctorum numerum ab Urbano VIII relati, 7.
- III. Promulgatur canonizatio B. Philippi Benitii Ordinis Servorum B. M. V. a Clemente X Sanctorum albo adscripti, 12.
- IV. Promulgatur canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Iesu, iamdiu a Clemente X peracta, 16.
- V. Promulgatur canonizatio B. Laurentii Iustiniani Venetiarum patriarchae, iampridem ab Alexandro VIII in Sanctorum album relati, 23.
- VI. Promulgatur canonizatio B. Ioannis a Capistrano Ordinis Minorum de Observantiâ ab Alexandro VIII iampridem peracta, 31.
- VII. Promulgatur canonizatio B. Catharinae a Bononiâ Clarissae, iam antea a Clemente XI sanctarum virginum albo adscriptae, 36.
- VIII. Promulgatur canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Cappuccinorum, olim a Clemente XI in sanctorum numerum adscripti, 41.
- IX. Conceduntur privilegia conclavistis postremi conclavis, 45.
- X. Conceduntur privilegia dapiferis postremi conclavis, 48.
- XI. Indicitur iubilaeum universale initio pontificatus Sanctitatis Suae, 50.
- XII. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro erectione seminarii missionariorum in provinciâ S. Pauli fratrum Minorum Discalceatorum strictioris observantiae Castellae veteris, 52.
- XIII. Indicitur universale iubilaeum anni sancti MDCCXXV, 53.
- XIV. Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus ecclesias monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani tertii abbatis Cistercii, 59.
- XV. Suspenduntur quaecumque indulgentiae, vertente anno universalis iubilaei MDCCXXV, 59.

- XVI. Declaratur et ampliatur constitutio Innocentii XII de exemptione praesulum regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae debitis, cum quibusdam ordinationibus, 61.
- XVII. Instituitur promotor generalis fisci pro patrocínio causarum curiarum ecclesiasticarum, 66.
- XVIII. Declaratur mens Pontificis circa iubilaeum initio sui pontificatus indictum, 68.
- XIX. Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus ecclesias fratrum Ordinis sancti Ioannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromaei dicti Ordinis dum vixit protectoris, 70.
- XX. Decernitur continuatio visitationis apostolicae cleri romani, ecclesiarum et locorum piorum Urbis, 70.
- XXI. Confirmatur decretum Congregationis Concilii de auctoritate prioris S. Mariae super Minervam in poenitentiarios basilicae Liberianae, 72.
- XXII. Conceditur patriarchalibus, metropolitanis et cathedralibus totius orbis catholici ecclesiis altare privilegiatum pro animabus defunctorum, 76.
- XXIII. Confirmatur decretum Congregationis super disciplinam regulari super reformatione in duobus conventibus provinciae S. Alberti in regno Siciliae Ordinis B. M. de Monte Carmelo, 77.
- XXIV. Conceditur ministris provincialibus et definitorio provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi vel permutandi libros duplicatos sive superfluos, 78.
- XXV. Conceditur Ruthenis ad ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi et retinendi bona sua, 80.
- XXVI. Restituitur cardinali vicario Urbis iurisdictio cumulative in omnibus causis, 81.
- XXVII. Confirmantur quaedam litterae Innocentii VIII, Pauli III et Pii IV super causarum cognitione archiepiscopo Beneventano spectantibus, aliisque ecclesiae Beneventanae consuetudinibus, 86.
- XXVIII. Decernitur decanatum sacri cardinalium collegii ad episcopum cardinalem antiquiorem, licet absentem, pertinere, aliaeque controversiae hac super re de medio tolluntur, 90.
- XXIX. Confirmantur privilegia ab Urbano VIII Ordini S. Ioannis Dei tradita, et nova conceduntur, 97.
- XXX. Confirmatur decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis venerabilis Ferdinandi a S. Iosepho Ordinis eremitarum sancti Augustini ad ecclesiam quamdam eiusdem Ordinis, 98.
- XXXI. Confirmatur constitutio Innocentii XIII super ecclesiasticam disciplinam in regnis Hispaniarum, 100.
- XXXII. Conceditur indulgentia perpetua et universalis omnibus christifidelibus recitantibus, ad signum campanae, quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus, 101.
- XXXIII. Conceduntur nonnullae indulgentiae perpetuae recitantibus coronam septem dolorum Beatae Mariae Virginis, 102.
- XXXIV. Conceditur fratribus Ordinis sanctissimae Trinitatis redemptionis captivorum facultas nominandi iudices conservatores in conventibus provinciarum Castellae, Legionis, Navarrae et Baeticae, 103.
- XXXV. Conceditur ministro generali Minorum Conventualium facultas erigendi confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis in quibus ecclesiae Ordinis Minorum non existunt, 104.

- XXXVI. Conceditur quatuor primis patriarchis facultas gestandi exomidem, 107.
- XXXVII. Abrogantur privilegia omnia personalia, quae Minoribus Ordinis sancti Francisci in regnis Portugal-liae concedi consueverant, 107.
- XXXVIII. Vindicatur a calumniis doctrina Ss. Augustini et Thomae, eaque miris laudibus effertur, 109.
- XXXIX. Statuuntur quaedam pro resti-tuendâ et conservandâ antiquâ re-gulari disciplinâ in Ordine fratrum Minorum, sub directione ministri ge-neralis totius Ordinis viventium, 111.
- XL. Reservatur Romano Pontifici dispen-satio super voto perseverantiae pro ingressuris tamen dumtaxat Congre-gationem Doctrinae Christianae in regno Neapolis, 119.
- XLI. Conceduntur privilegia familiaribus Sanctitatis Suae, 120.
- XLII. Confirmatur decretum Congregatio-nis episcoporum et regularium, quo statuitur ut visitator provinciae As-sumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantiâ, quando commissarius Indiarum ad eandem non vult ac-cedere, ex eâdem provinciâ eliga-tur, 120.
- XLIII. Conceduntur indulgentiae omnes praesentis anni iubilaei monialibus, oblatiis, puellis et mulieribus saecu-laribus in monasteriis degentibus, ac anachoretis, eremitis, infirmis et in carcere detentis, 122.
- XLIV. Abrogantur quaecumque privilegia personalia monachis Ordinis S. Be-nedicti Congregationis Portugalliae aliâs concessa, 124.
- XLV. Declaratur irrita electio et conse-cratio Cornelii Steenoven in archie-piscopum Ultraiectinum, 125.
- XLVI. Declaratur, quasdam indulgentias in generali indulgentiarum suspen-sione, anno iubilaei durante indictâ, minime comprehendi, et quaedam alia indulgentia conceditur, 127.
- XLVII. Interdicitur regularibus omnibus ad quascumque dignitates ecclesia-sticas promotis, ne secum extra coenobia ulla bona adsportare au-deant, 128.
- XLVIII. Conceduntur duabus facultatibus utriusque iuris et artium liberalium in oppido Palensi provinciae Bearniae nuper erectis privilegia omnia uni-versitatibus studiorum generalium regni Galliarum concessa, ac pariter studentibus et ad gradus scholasticos in eis promotis, 133.
- XLIX. Confirmatur constitutio Sixti V, qua, iuxta declarationem Pii V hac super re; decernitur ut omnes ob-tinentes commendas et beneficia ho-spitalis S. Ioannis Hierosolymitani ad solutionem iurium communis aera-rii praedicti hospitalis teneantur, 134.
- L. Confirmatur constitutio quaedam Pii II quoad primos medios fructus bene-ficiorum ecclesiae Beneventanae, et latius declaratur, 135.
- LI. Publicantur litterae processus die Coe-nae Domini, 137.
- LII. Statuitur ut regulares apostatae ad suos Ordines impune reverti pos-sint, 138.
- LIII. Conceditur fratribus Praedicatoribus nonnullarum provinciarum, ut pro-cessionibus SS. Rosarii, sine parochi interventu et licentiâ Ordinarii, pe-ragere possint, 139.
- LIV. Statuitur motu proprio, ut decem ex clero Caesenatensi in collegio iu-ristarum eiusdem civitatis admitti debeant, 140.
- LV. Erigitur collegium theologorum in in civitate Caesenatensi cum quibus-dam facultatibus, 144.

- LVI. Confirmatur decretum quoddam consulae generalis clericorum regularium Ministrantium Infirmis, pro Hispaniae provinciâ, 146.
- LVII. Statuitur, ut in Italiâ, eique adiacentibus insulis, parochis defunctorum, qui in ecclesiis regularium sepulturam elegerint, quarta funeralis persolvi debeat, 148.
- LVIII. Conceditur christifidelibus facultas applicandi indulgentias, anno iubilaei durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum, 151.
- LIX. Statuitur ut per Italiam et insulas adiacentes provisi de beneficiis mediam annatam solvere teneantur fabricae suarum respective ecclesiarum, 152.
- LX. Confirmatur quaedam Gregorii XV constitutio de non recipiendis fratribus Congregationis Galliae Tertii Ordinis S. Francisci provinciae S. Ioannis, cum eius amplâ extensione, 156.
- LXI. Statuuntur nonnulla circa clericos beneficiatos in habitu laicali incedentes, 158.
- LXII. Conceditur Congregationi Benedictinae Augustanae communicatio privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum, 160.
- LXIII. Confirmantur quaedam resolutiones capituli generalis Congregationis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus, 161.
- LXIV. Declaratur qui fratres a Congregatione S. Sabinae dimitti possint, qui in provinciâ Lombardia Ordinis Praedicatorum recipi debeant, 165.
- LXV. Praecipitur abbatibus regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent, 169.
- LXVI. Conceditur capitulo metropolitanae ecclesiae Capuanae usus mitrae aliorumque insignium, instar capituli ecclesiae Beneventanae, 172.
- LXVII. Praescribitur Ordinariis Italiae insularumque adiacentium ut seminariorum erectionem, promoveant, deque congruis redditibus provideant, cum nonnullis ordinationibus et erectione Congregationis super hac re, 174.
- LXVIII. Erigitur conventus Carmeli maioris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam conventibus a provinciâ Terrae Laboris dismembratis, in novam provinciam Neapolitanam nuncupatam, 179.
- LXIX. Decernitur ut in ecclesiis cathedralibus Italiae insularumque adiacentium praebenda theologalis et canonicus poenitentiarius instituatur, cum quibusdam ordinationibus, 182.
- LXX. Erigitur conventus Carmeli maioris Ordinis Carmelitarum provinciae Neapolitanae in collegium studii generalis pro provinciis regni Neapolitani eiusdem Ordinis, cum quibusdam legibus, 185.
- LXXI. Confirmatur constitutio Pii IV super erectione ecclesiae Urbinatensis in metropolitanam, et eidem subiectione ecclesiae Eugubinae; quae iterum illi perpetuo subiecta declaratur, 187.
- LXXII. Statuuntur quaedam pro augendis redditibus seminarii ecclesiastici Caesenatensis, 195.
- LXXIII. Confirmatur, declaratur et ampliatur constitutio Gregorii XIV excipiens delicta et casus in quibus delinquentes laici ecclesiasticâ immunitate non gaudent, 198.
- LXXIV. Confirmatur decretum magistri generalis Minorum de Observantiâ approbans bipartitam quamdam alternativam officiorum provinciae

- S. Saturnini martyris dicti Ordinis, 203.
- LXXV. Confirmatur decretum Congregationis Rituum in gratiam canonicorum Praemonstratensium Congregationis Hispaniae super indulto recitandi officia sanctorum dicti Ordinis, 206.
- LXXVI. Conceditur gymnasiis seu collegiis Societatis Iesu facultas eligendi sibi in specialem patronum B. Aloysium Gonzaga, 207.
- LXXVII. Confirmatur concessio privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum regularium Minorum a Gregorio XIV facta, 208.
- LXXVIII. Erigitur oppidum Pontiscurvi provinciae Romanae in civitatem, eiusque collegiata ecclesia in cathedralem, 210.
- LXXIX. Confirmantur quaedam litterae patentes ministri generalis Ordinis Minorum de Observantiâ circa alternativam officiorum provinciae Siciliae eiusdem Ordinis, cum deputatione provincialis et definitoris, 215.
- LXXX. Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede redemptionis captivorum ut unus ex Ordinibus Mendicantium, 218.
- LXXXI. Confirmatur et innovatur erectio ecclesiae Setinensis in cathedralem, eiusdemque unio cum ecclesiâ Terracinensi, 225.
- LXXXII. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro perpetuâ pace in provinciâ Poloniâ Carmelitarum servandâ, 229.
- LXXXIII. Confirmantur litterae apostolicae Sixti V, Urbani VIII et Innocentii XI, necnon decretum iudicum quaerelarum et controversiarum sacri Concilii Romani, in favorem abbatialis ecclesiae et abbatis Montis Cassini Ordinis S. Benedicti, 230.
- LXXXIV. Declaratur nulla erectio Corneli Berckman in archiepiscopum Ultraiectinum, 241.
- LXXXV. Restituitur primaevio suo cathedralis honoris fastigio ecclesia Cingulana, necnon aequè principaliter Auximati unitur et privilegiis ornatur, 243.
- LXXXVI. Statuitur, ne quis monachus Ordinis Carthusiensis quodvis officium seu gratiam, absque superiorum consensu, a Sede Apostolicâ impetrare possit, 248.
- LXXXVII. Conceditur provinciali provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis conventibus regnorum Caeseraugustani, Valentiniensis et Pampilonensis, 248.
- LXXXVIII. Erigitur hospitium Matritense fratrum Praedicatorum, vulgo *de la Passion*, in regularem eiusdem Ordinis conventum, cum omnibus ceterorum conventuum privilegiis, 249.
- LXXXIX. Confirmatur ordinatio quaedam capituli generalis Carthusiensis, ne monachi eiusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant, 254.
- XC. Statuuntur variae ordinationes pro bono regimine fratrum Ordinis sancti Iohannis Dei, 256.
- XCI. Reintegratur ad cathedralitatem ecclesia Privernensis, et Terracinensi unâ cum Setinâ aequè principaliter unitur, 262.
- XCII. Declaratur superiores presbyterorum saecularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi litteras dimissorias subditis suis, 267.
- XCIII. Conceditur priori generali carthusiae maioris indultum egrediendi ex eâdemmet carthusiâ, et monasteria tam monachorum quam monialium in provinciis Galliae visitandi, 268.

- XCIV. Statuitur quibus ecclesiis calices et cerei a senatu populoque Romano in posterum offerantur, 269.
- XCV. Unitur Congregatio Doctrinae Christianae regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus et concessionibus, 270.
- XCVI. Statuuntur nonnulla ad bonum annonae regimen et in rei agrariae beneficium, 277.
- XCVII. Publicatur Concilium Romanum, 284.
- XCVIII. Confirmantur Ordini universo Tertiariarum sancti Francisci privilegia omnia aliàs concessa, necnon idem iurisdictioni et regimini ministri generalis totius Ordinis Minorum de novo subiicitur, cum quibusdam ordinationibus, 285.
- XCIX. Conceduntur Minoribus regularis Observantiae privilegia in constitutione Pii V pro Ordinibus Mendicantium contenta, aliisque nonnulla, 294.
- C. Extenditur constitutio Gregorii XIII ad ornatum Urbis augendum edita ad civitatem Beneventanam, 297.
- CI. Praescribitur archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia dotalia puellis neophitis conservatorii catechumenorum quotannis praestent, 300.
- CII. Confirmatur constitutio Clementis IX super facultate novas erigendi domos Carmelitis Discalceatis concessa, 302.
- CIII. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione collegii missionariorum in uno ex conventibus provinciae S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalceatorum in Hispaniâ, 307.
- CIV. Conceduntur indulgentiae, etiam pro defunctis, confraternitatibus B. M. V. de Rosario et SS. Nominis Iesu, 309.
- CV. Statuitur, ut eremitae S. Augustini Discalceati quarundam Congregationum in cantu et habitu uniformitatem servant, 310.
- CVI. Erigitur nova provincia in regno Poloniae pro fratribus Discalceatis SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniarum, 311.
- CVII. Extenditur in perpetuum indulgentia plenaria pro ecclesiis Ordinis Praedicatorum die festo Omnium Sanctorum, 312.
- CVIII. Mandatur, servari constitutiones apostolicas in favorem canonicorum regularium S. Augustini abbatis editas, 313.
- CIX. Statuuntur nonnulla pro rectâ iustitiae in almâ Urbe administratione, et litigantium, praesertim pauperum, utilitate, 314.
- CX. Conceditur indulgentia in die septem feriis sextis praecedentibus festum S. Vincentii Ferreri pro ecclesiis fratrum Ordinis Praedicatorum, 317.
- CXI. Extenditur constitutio super receptione fratrum Praedicatorum Congregationis S. Sabinae in provinciam Lombardiae ad provincias Romanam et Venetam pro Congregatione S. Marci et S. Iacobi Veneti, 318.
- CXII. Prohibetur regularibus et claustralibus omnibus transitus ad alium Ordinem, praecipue hospitalarium aut militarem, sine peculiari Romani Pontificis licentiâ, 320.
- CXIII. Statuitur, ut Minores de Observantiâ semper et ubique praecedentiâ super Reformatos gaudere debeant, 322.
- CXIV. Declarantur nulla gesta per secularem potestatem in ducatu Sabaudiae adversus monasterium S. Bernardi in Valesiâ Ordinis canonicorum regularium S. Augustini, 325.
- CXV. Confirmantur et ampliantur quaedam privilegia canonicorum metropolitanae Lucensis quoad insignia, 328.

- CXVI. Supprimitur ecclesia parochialis B. Gregorii ad Pontem Qualuor Capitum de Urbe, eiusque fructus et iura uniuntur ecclesiae B. Angeli in Foro Piscium, ipsaque ecclesia Congregationis Divinae Pietatis adsignatur, 332.
- CXVII. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium pro Carmelitis provinciae Portugalliae super iure suffragandi, 337.
- CXVIII. Confirmantur nonnullae indulgentiae pro Minoribus, aliisque eis subiectis, pium exercitium viae Crucis peragentibus; ipsaeque indulgentiae quibuscumque aliis conceduntur, 339.
- CXIX. Praecipitur executio constitutionis Innocentii XIII pro ecclesiasticâ disciplinâ in regnis Hispaniarum, cum nonnullis ordinationibus, 342.
- CXX. Statuuntur nonnulla pro artis agrariae sublevamine, et securitate annonae in mutationibus, 346.
- CXXI. Confirmantur privilegia academiae theologicae in archigymnasio Sapientiae erectae concessa, aliaeque plurima pro eiusdem directione et incremento conceduntur et statuuntur, 349.
- CXXII. Conceditur prioribus generalibus eremitarum S. Augustini facultas creandi magistros quinquaginta in provinciis Italiae, quadraginta dumtaxat extra Italiam, 352.
- CXXIII. Conceduntur quaedam indulgentiae in ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in regno Tunikini, 354.
- CXXIV. Statuitur, ne fratres Congregationis S. Ioannis de Carbonariâ Ordinis eremitarum S. Augustini ad alias provincias seu congregationes transire possint, 354.
- CXXV. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativâ circa nomen *Piorum operariorum*, 356.
- CXXVI. Restituuntur denuo conventus S. Sabinae, atque uniuntur provinciae Lombardiae, 357.
- CXXVII. Confirmantur litterae Pauli V super electione abbatis generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat, 361.
- CXXVIII. Supprimitur confraternitas sanctissimi Rosarii, *Cappata* vulgo dicta, civitatis Anconitanae, et Praedicatorum conventui S. Mariae Incoronatae, necnon puerorum seminario ecclesiastico dictae civitatis eius bona applicantur, 363.
- CXXIX. Statuitur ministro generali Capuccinorum competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem sancti Francisci, eiusque professoribus scapulare cum cingulo conferendi, 367.
- CXXX. Statuuntur quaedam pro Tertiariis sub Minorum Conventualium directione viventibus, 370.
- CXXXI. Declarantur ratae censurae latae ab episcopo Papiensi in canonicos, 373.
- CXXXII. Abolentur omnes coadiutoriae quorumcumque officiorum, quae *ad viam iuris* reducuntur, 374.
- CXXXIII. Conceditur presbyteris Ordinis S. Ioannis Dei, in Americae meridionalis, septentrionalis et Martinicae insulis existentibus, facultas administrandi sacramenta non parochialia, 376.
- CXXXIV. Statuuntur nonnulla circa ecclesias parochiales extra Urbem institutas, pro congruâ portione rectorum et vicariorum, 376.
- CXXXV. Confirmatur decretum prioris generalis Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, ne commissarius

- Tertii Ordinis eiusdem in provinciâ Fluminis Ianuarii, inconsulto ipso generali, removeri possit, 380.
- CXXXVI. Indulgetur monachis Ordinis S. Hieronymi provinciae Portugalliae usus cucullae, eo modo quo monachi eiusdem Ordinis Congregationis Lombardiae gestant, 382.
- CXXXVII. Confirmantur decreta quaedam capituli generalis monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliae, 383.
- CXXXVIII. Confirmatur erectio conservatorii pauperum puellarum oppidi Guimarensis, Bracharensis dioecesis, in monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum, 385.
- CXXXIX. Adscribitur beatorum catalogo serva Dei Hyacintha de Marescottis, monialis Tertii Ordinis sancti Francisci, 389.
- CXL. Decernitur, ut deinceps locus consultoris sacrae Rituum Congregationis uni ex fratribus Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis concedatur, 391.
- CXLI. Extenditur constitutio edita pro Tertiariis Ordinis sancti Francisci ad Tertiarias Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis, 392.
- CXLII. Statuuntur nonnulla pro recto regimine hospitalium et Montis Pietatis civitatis Caesenae, 393.
- CXLIII. Indulgetur monachis Congregationis Vallisoletanae Ordinis sancti Benedicti, ut ipsorum abbas generalis semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneatur, 396.
- CXLIV. Statuitur, ut electio abbatis monasterii de Monte Serrato monachorum Ordinis sancti Benedicti, Congregationis Vallisoletanae, in posterum peragatur in capitulo generali eiusdem Congregationis, 398.
- CXLV. Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi clericorum regularium, qui Theatini dicuntur, concessa, 401.
- CXLVI. Restituitur pristinae suae provinciae Calabriae monasterium de Sagittario, Anglonensis dioecesis in provinciâ Basilicatae Ordinis Cisterciensis, 427.
- CLXVII. Erigitur ecclesia cathedralis Lucana in sedem arciepiscopalem, 430.
- CXLVIII. Statuuntur nonnulla pro civitate Ravennae, praesertim super illius civitatis collegio iurisconsultorum, locumtenente legationis Romandiola, necnon agente in Urbe civitatis Ravennatis, 433.
- CXLIX. Conceditur indulgentia plenaria, semel in anno lucrificienda, peregrinantibus ad capellam B. M. V. Lauretanae, sitam in collegio S. Gregorii clericorum regularium Societatis Iesu civitatis Mexicanae in Indiis, 439.
- CL. Erigitur hospitale pro curandis pauperibus tinea et scabie laborantibus sub titulo Deiparae Virginis et B. Gallicani, eique dos et ministri adsignantur, privilegia et indulgentiae conceduntur, cum aliis ordinationibus, 440.
- CLI. Declaratur iterum ac ampliatur constitutio Innocentii XII de exemptione praesulum regni Neapolis a spoliis Camerae Apostolicae debitis, 455.
- CLII. Statuuntur nonnulla pro monachis provisis de prioratibus Congregationis Ss. Vitoni et Hidulphi Ordinis sancti Benedicti, 458.
- CLIII. Promulgatur canonizatio beati Thurbii archiepiscopi Limani, 460.
- CLIV. Promulgatur canonizatio B. Iacobi a Marchiâ Ordinis Minorum de Observantiâ inter sanctos relati, 464.
- CLV. Promulgatur canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Praedi-

- catorum in sanctarum virginum canonem relatae, 466.
- CLVI. Decernitur ut quidam fundus seu cumulus instituatur pro agendâ beatificatione seu canonizatione eorum qui in Ordine Servorum B. Mariae Virginis cum sanctitatis famâ obierunt, 469.
- CLVII. Confirmantur declarationes et sanctiones quaedam editae in capitulo generali Congregationis Cassinensis, et monasteria eiusdem a depositi capitularis solutione absolvuntur, 471.
- CLVIII. Promulgatur canonizatio B. Francisci Solani Ordinis Minorum de Observantiâ, sanctis adscripti, 474.
- CLIX. Promulgatur canonizatio B. Peregrini Latiosi Ordinis Servorum B.M.V. sanctorum fastis adscripti, 477.
- CLX. Promulgatur canonizatio B. Ioannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, inter sanctos relati, 480.
- CLXI. Promulgatur canonizatio B. Aloysii Gonzagae Societatis Iesu, sanctorum confessorum canoni adnumerati, 483.
- CLXII. Promulgatur canonizatio B. Stanislai Kostkae Societatis Iesu, inter sanctos connumerati, 487.
- CLXIII. Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Eremitarum sancti Augustini constituens certum numerum triginta magistrorum in provinciâ Baeticâ eiusdem Ordinis, 490.
- CLXIV. Confirmatur decretum definitorii generalis Ordinis S. Ioannis Dei assignans conventum S. Catharinae Neapolitanae pro residentiâ provincialis, 493.
- CLXV. Abrogantur exemptiones et privilegia personalia quaecumque fratribus S. Ioannis Dei provinciae Portugalliae concessa, 494.
- CLXVI. Conceditur fratribus Carmelitâ antiquae Observantiae provinciae Portugalliae facultas, ut certis oneribus missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant unâ missâ solemnî, 497.
- CLXVII. Deputatur patriarcha Ulyssiponensis in executorem constitutionis ipsius Benedicti XIII super abrogatione privilegiorum fratrum Ordinis sancti Ioannis Dei provinciae Portugalliae, 499.
- CLXVIII. Confirmatur decretum Congregationis S. Officii quoad Hebraeos denunciatos quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo baptismo, 500.
- CLXIX. Confirmantur constitutiones nonnullae Pontificum, quibus gratiae, privilegia ac indulgentiae loci Terrae sanctae ac Minoribus de Observantiâ inibi morantibus concessa fuere, 501.
- CLXX. Conceditur facultas fratribus Carmelitis provinciae Baeticae suscipiendi lauream doctoratus in collegio S. Rochi civitatis Cordubensis, 506.
- CLXXI. Statuitur ab omnibus observandum caeremoniale episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum, 508.
- CLXXII. Erigitur archiconfraternitas Conceptionis B. Virginis Mariae in ecclesiâ de Aracaeli conventus Minorum de Observantiâ, 509.
- CLXXIII. Confirmantur et declarantur privilegia super exemptione a decimis, aliâs universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum eiusdem Ordinis, 512.
- CLXXIV. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super erectione unius seminarii pro missionariis in qualibet provinciâ familiae ultramontanae ac Indiarum orientalium et occidentalium Minorum de Observantiâ Discalceatorum et Recollectorum, 515.
- CLXXV. Confirmantur litterae patentes

- magistri generalis Ordinis Minorum super institutione alternativae tripartitae in provinciâ Marianâ Minorum Refractorum in Hungariâ, 517.
- CLXXVI. Conceditur capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi dimissorias ad omnes sacros ordines subditis monasteriorum eidem capitulo unitorum, 519.
- CLXXVII. Confirmantur universo Praedicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, et apostolicae constitutiones in eiusdem gratiam emanatae pariter approbantur et extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur, 522.
- CLXXVIII. Statuitur ut privilegia exprovincialium, praesentatorum, praedicatorum vel ex-assistentium generalium in provinciâ Portugalliae Eremitarum S. Augustini, iuxta Ordinis instituta deinceps concedantur, 554.
- CLXXIX. Immutatur aliquâ in parte constitutio quaedam huius Pontificis quoad suffragium ministri provincialis, custodis et definitorum Ordinis Minorum pro familiâ ultramontanâ, 555.
- CLXXX. Confirmantur litterae Martini V pro fratribus B. M. de Mercede redemptionis captivorum emanatae super facultate libere petendi subsidia charitativa pro captivorum redemptione, 557.
- CLXXXI. Statuuntur nonnulla de archi-episcopis in Italiâ sedium episcoporum aliorumque religiosorum locorum erigendis pro custodia iurium et scripturarum ad ea pertinentium, 559.
- CLXXXII. Statuuntur nonnulla, ac quaedam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionensis clericorum saecularium Doctrinae Christianae, necnon indulgentiae quaedam conceduntur, 567.
- CLXXXIII. Confirmantur privilegia Ordinis Carthusianorum, 570.
- CLXXXIV. Confirmatur decretum ministri generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in provinciis Minorum Tertii Ordinis in regno Galliarum, 572.
- CLXXXV. Confirmatur decretum prioris generalis Ordinis Eremitarum sancti Augustini super observatione resolutionis definitorii generalis circa annulationem praesentaturarum de gratiâ in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis, 574.
- CLXXXVI. Confirmatur constitutio Pii V super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis Ordinis sancti Augustini in processionibus et aliis actibus publicis et privatis, 575.
- CLXXXVII. Conceditur fratribus Carmelitae vicariae Maranionis in Brasiliâ, a generali Ordinis ad magisterium in sacrâ theologiâ promotis, ut lauream doctoratus a vicario provinciali suscipere possint, 576.
- CLXXXVIII. Confirmatur decretum capituli generalis Eremitarum S. Augustini super constitutione numeri trigintasex magistrorum in provinciâ Aragoniae eiusdem Ordinis, 578.
- CLXXXIX. Erigitur universitas studii generalis in civitate Camerinensi, 579.
- CXC. Indulgetur eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum et Indiarum, ut sandalis ex pelle nigri coloris uti possint, 584.
- CXCI. Indulgetur votantibus signaturae iustitiae ut gestare possint semper et ubique galeri redimiculum, *cor-done* vulgo nuncupatum, coloris violacei, 585.
- CXCH. Confirmatur decretum generalis conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dictâ Con-

- gregatione unum ex assistantibus, si in culpam incidat, 586.
- CXCIII. Erigitur custodia S. Nicolai in Lotaringiâ Minorum Recollectorum de Observantiâ in provinciam, 587.
- CXCIV. Confirmatur decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianae, quae percipiuntur per residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicae, 589.
- CXCV. Confirmantur reformationes quaedam constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniae et Bohemiae provinciis, 590.
- CXCVI. Confirmantur quaedam decreta definitorii generalis fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum Congregationis Hispaniae pro bono regimine provinciarum dictae Congregationis, 595.
- CXCVII. Eriguntur decem conventus fratrum Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum in novam provinciam, 600.
- CXCVIII. Statuitur ut nemo testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus purgatorii relinquat, 601.
- CXCIX. Confirmantur litterae quaedam in formâ Brevis Clementis X circa consultores regulares Congregationis Indicis, cum quibusdam ordinationibus, 602.
- CC. Conceduntur nonnulla, et confirmantur quaedam alia abbati Montis Cassini Ordinis sancti Benedicti, eiusque ecclesiae et monasterio, 604.
- CCI. Confirmantur privilegia monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis de Observantiâ in regnis Hispaniarum, 607.
- CCII. Confirmantur litterae apostolicae in formâ Brevis super separatione trium conventuum cum residentiâ a provinciâ S. Andreae, eorumque unione provinciae Flandriae Ordinis Minorum de Observantiâ Recollectorum, 608.
- CCIII. Permittitur Minoribus provinciae reformatae Vallis de Mazzara Ordinis sancti Francisci de Observantiâ, ut eleemosynas pecuniarias pro missis celebrandis procurare et recipere possint, 611.
- CCIV. Statuitur iuxta quasdam Urbani VIII litteras, ut quisque frater Ordinis Eremitarum sancti Augustini, per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti, ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo et animae suae vacare teneatur, 612.
- CCV. Conceditur facultas generali et definitorio fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erigendi unam quasi de novo provinciam Italiae ex conventibus qui in Italiâ reperiuntur, vel eorum aliquibus, 615.
- CCVI. Conceditur ministro generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi discretos conventuales in provinciis Hispaniarum, 617.
- CCVII. Interdicitur clericis regularibus Congregationis Scholarum Piarum praedicatio, ut scholarum exercitio incumbere valeat, ademptâ etiam superioribus facultate super hoc dispensandi, 619.
- CCVIII. Confirmatur alternativa officiorum provinciae Baeticae Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter fratres dictae provinciae et eos *della Manca*, 620.
- CCIX. Confirmatur decretum Congregationis super disciplinâ regulari, qua decernitur, ut oppositores vitae communis fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Strictae Obser-

- vantiae provinciae S. Alberti in Sicilia omnino acquiescerent, 622.
- CCX. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium approbans acta quaedam capitularia Eremitarum S. Augustini provinciae Castellae, 623.
- CCXI. Confirmantur privilegia omnia, gratiae apostolicae et indulgentiae aliàs Ordini Eremitarum sancti Augustini a Romanis Pontificibus concessa, 625.
- CCXII. Indicitur iubilaeum pro christifidelibus almae Urbis, Italiae et insularum adiacentium divinam opem implorantibus pro extantibus necessitatibus, 637.
- CCXIII. Confirmatur indultum seu determinatio provinciae Philippinarum Ordinis Eremitarum sancti Augustini, ut procurator generalis et superior conventus Manilensis dictae provinciae suffragium ferre possint in capitulis provincialibus, 639.
- CCXIV. Praecipitur universis fratribus Discalceatis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, ut cantum Gregorianum dumtaxat in choro adhibeant, 640.
- CCXV. Extenduntur privilegia tertiariorum Ordinis sancti Francisci ad tertiarios Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, 641.
- CCXVI. Conceditur facultas capitulo generali, et post eum definitorio generali Congregationis Hispaniae Ordinis fratrum Discalceatorum SS. Trinitatis redemptionis captivorum, decreta et statuta condendi, 642.
- CCXVII. Confirmatur canonicis regularibus Praemonstratensibus decretum Congregationis Rituum, quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum sanctorum eiusdem Ordinis, 643.
- CCXVIII. Instituuntur quinque consiliarii sive socii ac secretarii generales ex diversis nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum, 644.
- CCXIX. Conceditur indulgentia plenaria perpetua monialibus quorumvis monasteriorum, in qualibet mundi parte existentium, die earum velationis, benedictionis et consecrationis, 646.
- CCXX. Conceditur praefecto generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis occidentalibus ius convocandi vocales ad capitulum generale, et in eo praesidendi, 647.
- CCXXI. Confirmatur decretum Congregationis Rituum pro concessione recitandi in universo Ordine Praemonstratensi officia trium sanctorum eiusdem Ordinis, 648.
- CCXXII. Conceditur indulgentia plenaria perpetua pro monialibus monasteriorum S. Ursulae in die renovationis votorum, 649.
- CCXXIII. Confirmatur constitutio quaedam S. Pii V. super praecedentiâ canonicorum regularium Congregationis Lateranensis in processionibus, pro Congregatione Omnium Sanctorum Olomucensi, 649.
- CCXXIV. Promulgatur Beatus servus Dei Ioannes de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantiâ, eiusque beatificatio indicitur, 650.
- CCXXV. Erigitur motu proprio terra Roncillionis in civitatem, 652.
- CCXXVI. Eximitur episcopus Passaviensis ab omni iure metropolitico archiepiscopatus Salisburgensis, 654.
- CCXXVII. Damnantur et prohibentur folia quaedam gallico idiomate impressa, quorum titulus: *Consultation de messieurs les avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre monsieur l'évesque de Senes*, 659.
- CCXXVIII. Declaratur, eis, qui, post vota

- simplicia, ante tamen solemnem professionem, a Societate Iesu ab eiusdem praeposito generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta, 661.
- CCXXIX. Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est, laicos seu conversos, *donatos* nuncupatos, eiusdem Ordinis, teneri unâ cum religiosiis choristis ad omnia humilitatis officia, cum declaratione, 662.
- CCXXX. Damnantur et prohibentur libri duo gallico idiomate impressi, 665.
- CCXXXI. Applicantur et uniuntur capitula quaedam seminario Civitatis Plebis, 666.
- CCXXXII. Statuuntur et declarantur nonnulla pro unanimi concordia servanda inter familias tertiariorum Ordinis Minorum, 668.
- CCXXXIII. Decernitur ratio, et prescribitur ordo pertractandi et definiendi causas ecclesiasticas in regno Siciliae ultra Pharam, 670.
- CCXXXIV. Confirmatur instrumentum quoddam emphyteuticum super abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius dioecesis, provinciae Theatinae; inter eminentissimum et reverendissimum cardinalem Finy et Congregationem Caelestinorum, et, pro eâ, abbatem et monachos monasterii S. Spiritus de Murrone eiusdem Congregationis, confectum, 679.
- CCXXXV. Subiiciuntur tertiarium Ordinis Carmelitarum iurisdictioni et regimini magistri generalis eiusdem Ordinis, 696.
- CCXXXVI. Statuuntur et confirmantur nonnulla favore Congregationis fratrum Bethlehemitarum in Indiis occidentilibus, 696.
- CCXXXVII. Statuuntur nonnulla motu proprio in gabellarum fraudatores, 701.
- CCXXXVIII. Prohibetur monialibus S. Radegundae Mediolanensis musicos concentus figuratos in usu habere, 708.
- CCXXXIX. Confirmatur iudicium episcopale Ticini habitum de corpore sancti Augustini, 710.
- CCXL. Fratribus Ordinis Praedicatorum iurisdictio quasi episcopalis, quam iampridem exercebant in ecclesia parochiali B. Mariae et Ss. XII Apostolorum terrae Balneariae, conceditur, 713.
- CCXLI. Conceditur iurisdictio et diversae facultates praefecto palatii apostolici pro tempore existenti, 723.
- CCXLII. Declarantur nulla quaedam acta per Ordines regni Poloniae emanata adversus Nunciaturae apostolicae in eo regno libertatem et Pontificum auctoritatem, 726.
- CCXLIII. Declarantur quaedam allata dubia super constitutione *Pretiosus* ad favorem fratrum Praedicatorum iampridem editam, 730.
- CCXLIV. Unitur officium auditoratus generalis causarum confidentialium officio causarum Curiae auditoratus generalis Camerae Apostolicae, 734.
- CCXLV. Erigitur insignis collegiata terrae Fabriani in cathedralem, ac terra praedicta in civitatem, 741.
- CCXLVI. Motus proprius, quo revocatur alius motus proprius signatus a favore triginta notariorum Curiae Capitolineae, 742.
- CCXLVII. Conceditur coenobium Carmelitarum oppidi Medicinae, Bononiensis dioecesis, in grangiam alterius collegii Carmelitarum eorundem Bononiae instruendi, 745.
- CCXLVIII. Eximitur terra vulgo *Vetralla* a iurisdictione praesulis gubernato-

- ris Viterbiensis in quibuscumque causis, 750.
- CCXLIX. Confirmantur motu proprio provisiones et conventiones initae inter religionem Dominicanam et ministros Camerae Apostolicae super exemptione a gabellis, collectis et datiis, 752.
- CCL. Declarantur inhabiles ad officia et dignitates religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes archiepiscopatus et episcopatus aliasque dignitates, 758.
- CCLI. Erigitur custodia Alsatie Minorum Capuccinorum in novam provinciam Alsaticam nuncupandam, 758.
- CCLII. Praecipitur ut serventur constitutiones generales Ordinis Minorum de Observantiâ Reformatorum, et Breve Urbani VIII super praecedentiâ eorundem in provinciâ Romanâ, 760.
- CCLIII. Conceditur facultas definitorio generali Congregationis Hispaniarum canonicorum regularium Ordinis Praemonstratensis creandi unum vocalem in quolibet capitulo generali, 763.
- CCLIV. Confirmatur chirographum, quo denuo gubernium Castri Gandulphi unitum fuit praefecturae palatii apostolici, cum nonnullis declarationibus et facultatibus, 764.
- CCLV. Confirmatur decretum de prohibitione libri, cui titulus *Istoria delle guerre di Europa del marchese Francesco Maria Ottieri*, 768.
- CCLVI. Conceditur indulgentia plenaria visitantibus die xi februarii aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque existentibus, 768.
- CCLVII. Confirmantur privilegia omnia sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa, 769.
- CCLVIII. Mandatur publicari decretum canonizationis B. Ioannis Nepomuceni, 771.
- CCLIX. Mandatur peculiari chirographo erectio collegii Cerasoli nationis Bergomensis, eiusque unio collegio Urbis nobilium, vulgo *Nazareno*, 772.
- CCLX. Statuitur alternativa in electione provincialis et definitorum provinciae Brixiensis ex duabus custodiis Brixiensi et Bergomensi faciendâ, Ordinis Capuccinorum, 780.
- CCLXI. Mandatur publicari decretum declarationis martyrii venerabilis servi Dei fratris Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum, 781.
- CCLXII. Prohibetur, ne conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque aut saltem quatuor leucas a conventibus iam erectis Ordinis Minorum, 782.
- CCLXIII. Declaratur, illos, qui a S. R. E. communione ecclesiasticâ separati reperiuntur, non esse participes indulgentiae anni iubilaei, aliarumque spiritualium gratiarum, 785.
- CCLXIV. Indicitur beatificatio servi Dei fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum, 787.
- CCLXV. Reintegrantur conventus et patres S. Marcelli Urbis Ordinis Servorum B. M. V. ad pristinam et antiquam possessionem curae actualis ecclesiae parochialis S. Nicolai in Arcione, 789.
- CCLXVI. Dispensantur et absolvuntur a voto magistratus et electi civitatis Pampilonensis, quo sese adstrinxerant scenicas operas et comoedias nullo unquam tempore permissuros, 796.
- CCLXVII. Promulgatur canonizatio B. Ioannis Nepomuceni, ecclesiae Pragensis canonici, 800.

- CCLXVIII. Confirmatur summarium indulgentiarum concessarum crucibus, rosariis, nummismatibus et coronis benedictis ab abbate monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis sancti Benedicti, 807.
- CCLXIX. Confirmatur constitutio Innocentii XIII, super prohibitione mercaturæ rerum novarum iudæis tum in Slatu tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus, 810.
- CCLXX. Conceduntur nonnulla privilegia quibusdam familiaribus Sanctitatis Suae, 810.
- CCLXXI. Confirmatur decretum capituli generalis Ordinis Praedicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in provinciâ Galloprovinciæ aliâs erectæ, 811.
- CCLXXII. Statuuntur et ordinantur nonnulla pro stabilicndâ reformatione iuxta constitutiones Urbani VIII et Innocentii X in provinciâ Pedemontanâ Ordinis fratrum B. M. de Monte Carmelo, 814.
- CCLXXIII. Reintegratur *motu proprio* ecclesia S. Leonis civitatis Feretranae ad cathedralitatem episcopi, capituli, et canonicorum iuxta primaevum statum, 820.
- CCLXXIV. Declaratur facultas nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cuiuscumque Ordinis religiosos favore monachorum Congregationis Montis Virginis, idque *motu proprio*, 824.
- CCLXXV. Revocatur concessio sacelli S. Michaëlis archangeli in ecclesiâ collegiatâ S. Eustachii facta favore collegii procuratorum Urbis, ac praedicta ecclesia in pristinam possessionem dicti sacelli reintegratur, 826.
- CCLXXVI. Conceditur indulgentia monachis et monialibus Ordinis Carthusianorum ad instar visitantium septem ecclesias Urbis, 831.
- CCLXXVII. Confirmantur quaedam constitutiones fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, 832.
- CCLXXVIII. Confirmatur constitutio Urbani VIII super prohibitione deferendi habitum Ordinis Minorum de Observantiâ, 833.
- CCLXXIX. Conceditur indulgentia plenaria perpetua visitantibus aliquam ecclesiam canonicorum regularium vel monialium Ordinis Praemonstratensis ubicumque locorum quibusdam anni temporibus, 834.
- CCLXXX. Conceditur universo Ordini sancti Francisci, necnon civitati et dioecesi Asculanae, facultas recitandi officium sub ritu duplici et celebrandi missam B. Seraphini de Asculo, 835.
- CCLXXXI. Confirmatur Congregationis Indicis decretum quo damnantur nonnulli libri latino et gallico idiomate impressi, 836.
- CCLXXXII. Indicitur beatificatio servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Missionis et Puellarum charitatis fundatoris, 837.
- CCLXXXIII. Confirmantur decreta capituli generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis sancti Benedicti circa abbates titulares, 839.
- CCLXXXIV. Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis impressis sub titulo: *Mandement de monseigneur l'évesque d'Auxerre, qui défend l'Office imprimé sur une feuille volante, etc.*, cum prohibitione eorundem foliorum, 841.
- CCLXXXV. Erigitur primaria Congregatio vulgo nuncupata *La Buona Morte* in ecclesiâ domus professae Societatis

tis Iesu, cum indulgentiis per modum suffragii applicandis, 842.

CCLXXXVI. Infiguntur poenae in depositarios, ministros, etc., qui alienam pecuniam sibi creditam et depositatam fraudant, necnon poenae ultimi supplicii, tam in Urbe quam in toto Statu subiiciuntur, 847.

CCLXXXVII. Confirmatur decretum nuper capituli generalis Ordinis Minorum, quod vocales Indiarum Occidentalium dicti Ordinis, qui Discalceati nuncupantur, frui debeant praemio et praeeminentiis statutis per constitutiones, etsi nonnullae eis desint qualitates, 853.

CCLXXXVIII. Confirmatur decretum episcoporum et regularium super concessione facultatis praefecto et definitorio generalibus Ordinis fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos presbyteros saeculares ad habitum et professionem, 855.

CCLXXXIX. Extenduntur litterae apostolicae Sanctitatis Suae, alias editae circa tertiariorum de Poenitentia Ordinis sancti Francisci subiectionem generali et superioribus regularibus Minorum de Observantia, ad tertiarios, etiam saeculares, dicti Tertii Ordinis, 856.

CCXC. Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis gallico idiomate, sub titulo, *Mandement de monseigneur l'évesque* (de Metz), *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante, etc.*, cum prohibitione eorumdem foliorum, 858.

CCXCI. Revocantur et annullantur ordinationes contentae in quibusdam foliis gallico idiomate impressis, sub titulo *Mandement de monseigneur l'évesque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille impri-*

mée contenant un prétendu Office pour la fête de Grégoire VII, etc., cum prohibitione eorumdem foliorum, 858.

CCXCII. Prohibetur fratribus Ordinis sancti Ioannis Dei procurare vel admittere favores extra eundem Ordinem pro consecutione dignitatum et officiorum, etc. 859.

CCXCIII. Declarantur nulla edicta, aliaque gesta per magistratus seu officiales et ministros saeculares adversus decretum extensionis S. Gregorii Papae VII ad universos christifideles, qui ad Horas canonicas tenentur, a SS. D. N. Benedicto XIII nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione et abolitione, 860.

CCXCIV. Indicitur beatificatio servi Dei Petri Forerri de Mataincuria, sacerdotis Lotharingi, reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatae, Ordinis canonicorum regularium sancti Augustini, 861.

CCXCV. Confirmatur decretum Congregationis episcoporum et regularium super augmento vocalium provinciae S. Didaci Mexicanae Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, 863.

CCXCVI. Confirmantur decreta duo capituli generalis Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantia supermoderatione Brevis Clementis XI circa praemium conferendum lectoribus linguae hebraicae et controversiarum familiae cismontanae, 865.

CCXCVII. Confirmantur quaedam litterae sive constitutiones apostolicae pro statu et bono regimine provinciae Mexicanae S. Didaci strictioris regularis observantiae Discalceatorum S. Francisci in Indiis Occidentalibus, 866.

CCXCVIII. Abrogatur decretum nuperi capituli generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo, ac mandatur observatio ordinationum aliorum capitulorum generalium et statutorum provinciae Castellae circa doctrinam Angelici pro dictâ provinciâ, 869

CCXCIX. Reducitur alternativa electionis vicarii generalis Congregationis Hispaniae et Indiarum fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini ad tres tantum Hispaniae provincias, 870.

FINIS TOMI VIGESIMISECUNDI.

V. ex delegatione D. D. Archiepiscopi Taurin.

P. CLODOVAEUS A COSTILIOLIS Ord. Min.

ERRATA-CORRIGE

HUIUS NOSTRAE EDITIONIS.

IN TEXTU:

Fag.	21 b linea 11	Paraclytum	Lege	Paraclitum
»	218 b	rubr. unus ex Ordinum (a)	—	unus ex Ordinibus
»	262 a » 2	xvii (b)	—	vii
»	262 a » 5	l7	—	7
»	271 b » 21	CXV	—	XCV
»	305 a	marg. Clementis XI	—	Clementis IX
»	352 a » 2 ult.	sacrorum	—	sacri
»	368 b » 8	nuncupatorum, regni Sardiniae	—	nuncupatorum regni Sardiniae, tria
»	404 b » 25	apostolorum	—	beatorum apostolorum
»	505 a » 11 ult.	fili	—	filiis

IN NOTIS:

»	87 a nota 2	motus	—	motu
»	91 a » 1	nostris	—	nostros
»	91 b » 1	racta	—	recta
»	127 b » 1	Forsan cum pro in legendum	—	Edit. Main. legit in pro cum
»	212 a » 1	cathedralem	—	ooncathedralem
»	219 b » 2	Alexander	—	Alexandri
»	254 a » 1	legitur	—	legatur
»	271 b » 1	die 1 iunii	—	die ...iunii
»	337 a » 1	berba	—	verba
»	395 a » 1	paria	—	paria
»	416 b » 2	iv idus	—	vii idus
»	479 a » 1		—	Ed. Main. legit trereum
»	761 a » 1	illic	—	illis

(a) Ex edit. Main.

(b) Ex edit. Main.

Typothetarum specimina

repetitis curis contulit et revisit I. B. Dusso Taurinensis.

262.11

T 195

TAURINENSIS

25412

AUTHOR

Bullarium Diplom. et Privilegiorum

TITLE

Tome XXII

DATE DUE

BORROWER'S NAME

Putledge
O'Brien

25412

